

CORPUS
SCRIPTORUM HISTORIAE
BYZANTINAE.

EDITIO EMENDATIOR ET COPIOSIOR,

CONSILIO

B. G. NIEBUHRII C. F.

INSTITUTA,

AUCTORITATE

ACADEMIAE LITTERARUM REGIAE
BORUSSICAE

CONTINUATA.

CHRONICON PASCHALE.

VOLUMEN I.

BONNAE
IMPENSIS ED. WEBERI
MDCCCXXXII.

CHRONICON PASCHALE.

A D

EXEMPLAR VATICANUM

RECENSUIT

LUDOVICUS DINDORFIUS.

VOL. I.

BONNAE

IMPENSIS ED. WEBERI

MDCCCXXXII.

Y42.8
CORPUS
CHRONICON
V.1

PRAEFATIO

LUDOVICI DINDORFII.

Chronici huius duae ante nostram editiones prodierant, altera Matthaei Raderi Monachii a. 1615., altera septuaginta tribus annis post Ducangii Lutetiae, repetita Venetiis a. 1729. Quae quanquam ex eodem ambae ducebantur codice Augustano, iam Monacensi, scripto Ilerdae a. 1573., libro ut recentissimo, ita mendis et lacunis foedato tot tantisque quot perspicienda apud nos scripturae varietate animadverti licet, aliquantum tamen praestabat Parisina. Ducangius enim quum suapte doctrina infinitum quantum decessori suo antecelleret, tum adhibendis frequenter praeclari codicis Vaticani excerptis manca et depravata restituendi egregiam sibi facultatem pararat. Caeterum quum excerpta illa facta essent ad locos casu magis quam consilio delectos, neque ea tum diligentia quam hodie expetimus, facile aestimari poterat quanti referret talem librum denuo totum exenti. Quod mihi oblato Chronici edendi munere quum primum agendum vidissem, et statim persuasissem Niebuhrio, A. Maius, vir illustris atque celeberrimus, qui pro felicissima sagacitate sua huius quoque scriptoris, ut tot aliorum, quorum vel nomina dicere longum est, particulas, quae dudum in perditis numerabantur, ex libro Vaticano in lucem olim revocaverat ipse, idem nobis ita favit ut codicis varietates ab idoneo homine accurate excerptae reddi mox mihi possent. Quarum ope iam tantum huic libro medelae alla-

CHRONICON PASCHALE.

... γραφ ...

Φίλωνος τοῦ παρ' Ἑβραίοις σοφοῦ¹⁾.

Τὴν ἀρχὴν τῆς ἑαρινῆς ἰσημερίας πρῶτον ἀναγράφει μῆνα Μωϋσῆς ἐν ταῖς τῶν ἐνιαυτῶν περιόδοις, ἀναθεῖς οὐχ ὡσπερ ἐνιοι χρόνων τὰ πρεσβεῖα μᾶλλον ἢ ταῖς τῆς φύσεως χάρισιν, ἃς ἀνέτειλεν ἀνθρώποις· κατὰ γὰρ ταύτην τὰ μὲν σπέρματα²⁾ ἢ ἀναγκαῖα τροφή 5 τελεσιουργεῖται· ὁ δὲ τῶν δένδρων καρπὸς ἡβώντων ἄκρι γεννᾷται, δευτέραν ἔχων τάξιν· ὄθεν καὶ ὀψιγονός ἐστιν· αἰεὶ γὰρ ἐν τῇ φύσει τὰ μὴ λαν ἀναγκαῖα τῶν σφόδρα ἀναγκαίων δεύτερα. σφόδρα μὲν οὖν ἀναγκαῖα πυροὶ τε καὶ κριθαὶ καὶ ὄσα ἄλλα εἶδη τροφῆς, ὧν ἄνευ ζῆν οὐκ ἐστιν· ἔλαιον δὲ καὶ οἶνος καὶ ἀκρό- 10 ὄδρα οὐχὶ τῶν ἀναγκαίων, ἐπεὶ δίχα τούτων ἄκρι μακροτάτου γήρους³⁾ παρατείνοντες εἰς πολυετην βιοῦσιν ἄνθρωποι. τῷ δὲ μηνὶ τούτῳ περὶ ἰδ' ἡμέραν μέλλοντος τοῦ σελήνιακοῦ κύκλου γίνεσθαι πλησιφοῦς ἄγεται τὰ διαβατήρια, δημοφαγῆς⁴⁾ ἑορ- τῆ, τὸ χαλδαῖστί λεγόμενον πάσχα.

15 Ταῦτα μὲν ὁ Φίλων. ὅτι δὲ ἄπλανῶς τάττων τὴν ἰδ' τοῦ πρῶτου μηνὸς τῆς σελήνης ὁ Ἰσραηλίτης λαὸς ἐπιτελεῖ τὴν τοῦ πάσχα ἑορτὴν οὐ μόνον μέχρι τοῦ κυριακοῦ πάθους, ἀλλὰ καὶ ἕως τῆς ἀλώσεως τῶν Ἱεροσολύμων τῆς γενομένης ἐπὶ Οὐεσπασιανοῦ Ῥωμαίων βασιλέως, μαρτυροῦσι καὶ οἱ θεοφόροι τῆς ἐκ- 20 κλησίας ποιμένες καὶ διδάσκαλοι, ἐξ ὧν ὀλίγας ἐκ πολλῶν ἐν-

¹⁾ In opere de Mose lib. III. ed. Mangey tom. II. p. 169. MAIUS.

²⁾ In codice lacunoso legitur tantummodo . . . ματα, id quod ego malui dicere σπέρματα, quam cum editis libris σπαράτα. MAIUS.

³⁾ Ed. γήρης. MAIUS.

⁴⁾ Ed. δημοφαγῆς. MAIUS.

ταῦθα παροίσει . . . Πέτρος τῆς Ἀλεξανδρέων ἐκκλησίας ἐπίσκοπος ἐν τῷ περὶ τοῦ πάσχα λόγῳ, ὃν Τρικεντίω⁶⁾ τινὶ γράφει, οὐτινος λόγου καὶ ὁ μέγας Ἀθανάσιος τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας γενόμενος ἀρχιεπίσκοπος τῇ πρὸς Ἐπιφάνιον ἐπίσκοπον⁶⁾ [ἐπιστολῇ] ὧδέ πως. 5

P 1
V 1

Ὡς . . . μέγα ἔλεος τοῦ Θεοῦ· ἐν . . . παν εὐχαριστοῦμεν αὐτῷ, καὶ ὅτι τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας κατέπεμψεν ἡμῖν, ὁδηγήσας ἡμᾶς εἰς τὴν ἀλήθειαν πᾶσαν. διὰ γὰρ τοῦτο καὶ ὁ νενομοθετημένος μὴν τῶν νέων, ἀρχὴ μηνῶν καὶ πρῶτος ἐν τοῖς μηνσὶ τοῦ ἐνιαυτοῦ, ἐγνωρίσθη ἡμῖν, καὶ ὑπὸ τῶν παλαιῶν συγγραφέων τῶν πρὸ τῆς ἀλώσεως τῆς Ἱερουσαλήμ καὶ ὑπὸ τῶν νέων τῶν μετὰ τὴν ἀλωσιν ἐδείχθη ὁροθεσίαν ἔχειν εἰλικρινεστάτην καὶ καταφανεστάτην, διὰ τὸ μάλιστα ἔσθ' ὅτε μὲν τὰ νέα ἐν τισὶ τόποις προλαμβάνειν, ἔσθ' ὅτε δὲ ὑστερεῖν τῷ ποτὲ πρῶμιμα ποτὲ ὄψιμα γενέσθαι, ὡσπερ οὖν καὶ κατ' ἀ- 15

P 2

την τὴν ἀρχὴν τῆς πρὸ τοῦ πάσχα νομοθεσίας ἐγίνετο, καθὼς

Editio nostra ubi a Parisina (P) discedit, recepta scriptura debetur codici Vaticano (V), nisi alia ex eo affertur.

6. Ante ὡς P ponit inscriptionem Πέτρον Ἐπισκόπον Ἀλεξανδρείας καὶ Μάρτυρος, ὅτι ἀπλανῶς ἔταξαν οἱ Ἑβραῖοι τὴν ἰδ' τοῦ α' μηνὸς τῆς σελήνης ἕως τῆς ἀλώσεως τῶν Ἱεροσολύμων. 15. τῷ] τὸ P.

Ex Petro Alexandriae Episcopo et Martyre, de eo quod decimam quartam primi mensis Lunae usque ad Hierosolymorum excidium recte statuerint Hebraei.

Quandoquidem magna est ubique Dei misericordia, hunc benedicamus, et quod spiritum veritatis nobis miserit, deducens nos in omnem veritatem. Ideo quippe mensis novorum a lege inductus, mensium exordium, ac primus inter anni menses nobis notus factus est: et ab antiquis Scriptoribus, qui ante, et a posterioribus, qui post Hierosolymorum excidium vixere, sincerissimum ac evidentissimum habere terminum demonstratum est: praesertim, quod nova interdum quibusdam in locis praeverti: interdum etiam deficere, vel serius fieri praecocia contingat, quomodo erat in ipso ante Pascha

6) Notemus hunc hominem, de quo nihil sive in Cangii sive in Petavii editione fragmentorum Petri. MAIUS.

6) En cur apud Cangium p. 4. dicatur ἐν τῇ μνημονευθείσῃ ἐπιστολῇ; quia scilicet chronici auctor hoc loco, qui deest apud Cangium, epistolam illam iam laudaverat. Porro illae lacunae, quae sunt apud Cangium p. 2., expleri nequeunt a cariosis codicis membranibus, nisi quod D. v. 3. legitur in codice εἰς εὐσημον. MAIUS.

γέγραπται, „ὁ δὲ πυρὸς καὶ ἡ ὄλυρα οὐκ ἐπλήγη· ὄψιμα γὰρ ἦν.“ ὅθεν καλῶς νενομοθέτηται ἀπὸ τῆς ἑαρινῆς ἰσημερίας, εἰς ὅποιαν δ' ἂν ἐβδομάδα ἐμπέση ἡ τεσσαρισκαιδεκατάτα τοῦ πρώτου μηνός, ἐν αὐτῇ ἐπιτελεῖν τὸ πύσχα μετὰ τοῦ καὶ ἐγκώ-
 5 μια πρεπωδέστατα καὶ ἄρμωστικώτατα εἰς τοῦτο παρειληφέναι. „πρῶτος γάρ, φησὶν, οὗτος μὴν ὑμῖν καὶ ἀρχὴ μηνῶν ἐν τοῖς μηνσὶν τοῦ ἐνιαυτοῦ γέγραπται,“ ὅτε ὁ μὲν ἥλιος ἐν θέ- B
 ρει γενόμενος τὰ φῶτα πλείονα καὶ λαμπρότερα ἀποδίδωσιν, ἡ δὲ ἡμέρα ἐπεκτεινομένη μεγεθύνεται, τῆς νυκτός ὑποστελλομέ-
 10 νης καὶ μειουμένης, τὰ δὲ νέα σπέρματα ἐπανθήσαντα διακα-
 θαίρεται εἰς τοὺς ἄλῶνας συγχομιζόμενα. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ πάντα τὰ ἀκρόδρυα βλαστάνει καὶ ἐπανθεῖ ἐπιχωρῆσ . . . ἐπα-
 γόμενα. εὐθὺς γοῦν ἐπικαταλαμβάνονται ἐν παραλλαγῇ δια-
 φόρων καὶ ποικίλων καρπῶν, ὡς καὶ σταφυλὴν ποτε εὗρισκεσθαι
 15 κατ' αὐτὸν τὸν καιρὸν, καθὼς καὶ ὁ νομοθέτης φησὶ, „καὶ αἱ
 ἡμέραι ἡμέραι ἕαρος, πρόδρομοι σταφυλῆς“, ἥνικα ἀπέστειλεν
 τοὺς κατασκοπεύσοντας τὴν γῆν, ἤνεγκαν τὸν μέγαν βότρυν
 ἐν ἀναφορεῖσι καὶ ἀπὸ τῶν ῥοῶν καὶ ἀπὸ τῶν συκῶν. τότε C
 γάρ, ὡς φησι, καὶ ὁ κτιστὴς καὶ δημιουργὸς τῶν ἀπάντων
 20 θεὸς ἡμῶν αἰώνιος τὰ πάντα συνεστήσατο, εἰς ἅπερ κατέλεξεν,
 „βλαστησάτω ἡ γῆ βοιάνην χόρτου· σπείρον σπέρμα κατὰ γένος

1. ὁ — ἦν] Exod. IX. 32.

3. τεσσαρισκαιδεκατ. V con-

stanter, τεσσαρεσκαιδεκατ. P.

6. πρῶτος — γέγραπται]

Exod. XII. 2. Lacuna expleri potest addito ἔστιν.

15. καὶ — στα-

φυλῆς] Num. XIII. 21. Addidi alterum ἡμέραι.

19. ὁ δημιουργ-

γὸς P. 21. βλαστησάτω — δικαίως] Genes. I. 11.

Legislationis initio: juxta quod scriptum est, Triticum autem et far non sunt laesa, quia serotina erant. Unde recte a lege praescriptum est, ut a verno aequinoctio, in quamcumque hebdomadem incidat decimaquarta primi mensis, in illa Pascha agatur, sumptis prius ad illud celebrandum decentibus ac consentaneis encomiis. Primus enim, inquit, hic mensis principium mensium in mensibus anni scriptus est: cum sol scilicet aestivo tempore plura longe lumina et clariora emittit: dies vero producitur, fitque major, dum nox contrahitur ac minuitur: nova porro semina cum floruerint, perpurgantur et ad areas deferuntur. Neque tamen ista duntaxat, sed et universa pullulant arbusta, et in flores evadunt. Statim igitur varios diversosque fructus alternatim emittere deprehenduntur, ita ut interdum botrus, interdum fructus alius uno eodemque tempore reperiat, quemadmodum ait Legislator: Et dies veris praecursores botri, quando misit qui specularentur terram, attulerunt ingentem botrum in vectibus, de malis quoque granatis et de ficibus. Tum enim, ut ait conditor, universorumque opifex Deus noster aeternus, omnia confert ad ea quae elegit: Germinet terra herbam virentem et faciens semen juxta genus suum et similitudinem suam, et lignum fructiferum faciens fructum, cujus

καὶ καθ' ὁμοιότητα καὶ ξύλον κάρπιμον ποιοῦν καρπὸν, οὗ
 τὸ σπέρμα αὐτοῦ κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς.“ καὶ ἐπήνεγκεν ὅτι
 „καὶ ἐγένετο οὕτως καὶ μάλα καλῶς καὶ δικαίως.“ ἐξέφανε
 τὸν παρ' Ἑβραίοις νομοθετηθέντα πρῶτον μῆνα, ὃν ἔγνωμεν
 πεφυλαγμένον παρὰ Ἰουδαίοις μέχρι τῆς ἀλώσεως Ἱερουσαλήμ, 5
 διὰ τὸ μάλιστα Ἑβραίοις οὕτω παραδεδωκέναι, μετὰ δὲ τὴν
 ἄλωσιν ληληρημένον κατὰ τινα καὶ ἐν τούτῳ πῶρωσιν· ὃν περ
 D ἡμεῖς ἐνθέσμως καὶ εἰλικρινῶς ἐπιτηροῦντες περιελάβομεν. καὶ
 ἐν τούτῳ κατὰ ῥητόν, λέγων διζομένην εἰς εὐ-
 σημὸν ἡμέραν τῆς ἁγίας ἑορτῆς ἡμῶν, ἣν περ ἡ ἐκλογή ἐπέτευχεν, 10
 οἱ δὲ λοιποὶ ἐπωρώθησαν, καθὼς εἶπεν ἡ γραφή.

Καὶ μεθ' ἕτερα, Καὶ ταῦτα γὰρ φησι, „πάντα ποιήσουσιν
 εἰς ἑμᾶς, ὅτι οὐκ ἔγνωσαν τὸν πέμψαντά με“ εἰ δὲ καὶ τὸν
 πέμψαντα καὶ τὸν πεμφθέντα ἠγνόησαν, οὐκ ἔστιν ἀμφιβάλλειν
 ὅτι καὶ τῆς νομοθεσίας τοῦ πάσχα τὴν ἀγνωσίαν ἔσχουσαν, ὡς 15
 μὴ μόνον τῆς κατ' ἐκλογὴν τοποθεσίας ἐκπεσεῖν, ἀλλὰ καὶ τῆς
 ἀρχῆς τῶν μηνῶν τοῦ πρώτου ἐν τοῖς μηνὶ τοῦ ἐνιαυτοῦ, οὗ τὴν
 P S τεσσαρισκαιδεκαταίαν οἱ πάλαι εἰλικρινῶς ἐπιτηροῦντες μετὰ τὴν
 ἰσημερίαν ἔθνον τὸ πάσχα κατὰ τὴν θείαν παραγγελίαν. οἱ γὰρ
 νῦν πρὸ ἰσημερίας αὐτὸ ποιοῦσι πάντῃ ἀμελῶς καὶ κατεσφαλμέ- 20

2. ἐπίτευχεν V, ἐπένεγκεν P. 7. πῶρωσιν PV: semel autem mo-
 neo me codicem Vaticanum ad ed. Parisinam exactum, ubi dissen-
 sione ab ea nullum notatum vidi, pro consentiente afferre. 9. εὐ-
 σημον] ον P: conf. Psalm. LXXX. 4. 11. ἡ γραφή] Rom.
 XI. 7. 12. φησι] „Ioan. XV. 21. ubi haec aliter habentur.“ margo P.
 13. δὲ καὶ τὸν] δὲ τὸν P.

semen in seipso sit super terram. Tum subdit: Et factum est ita: et
 vidit Deus quod esset bonum. Quinetiam ostendit primum qui apud He-
 braeos lege inductus est mensem, quem observatum fuisse a Judaeis no-
 vimus usque ad Hierosolymorum excidium, quia id maxime sic Hebraeis
 traditum est. Post excidium vero idem ludibrio est habitus ex quadam
 cordis obduratione, quem nos legitime ac sincere observantes recepimus,
 et in hoc juxta verbum, cum ait diem sanctae
 festivitatis nostrae, quem electio consecuta est: caeteri vero occalluerunt,
 quemadmodum dixit scriptura. Et post alia.

Haec quippe ait: Omnis facient vobis (propter nomen meum) quo-
 niam non cognoverunt qui misit me. Si autem et eum qui misit, et qui
 missus est nescierunt, dubitare haud licet, quin Pascha a lege praecep-
 tum ignoraverint, ut non in loci electione duntaxat, sed etiam in men-
 sis, qui primus est inter anni menses, exordio erraverint, cujus decima-
 quarta sincere observata, post aequinoctium Pascha veteres celebrarunt
 juxta divinum praeceptum, cum illud hodie ante aequinoctium nunc per-

τως ἀγνοοῦντες, ὡπερ οὖν καὶ ἐπ' ἔτος ἐποίησαν, ὡς καὶ αὐ-
τὸς συνομολογῶν ἐν τούτοις γράφεις.

Εἶτε οὖν σφαλλόμενοι Ἰουδαῖοι κατὰ τὸν σεληνιακὸν δρόμον
ποτὲ μὲν φαμενώθ ἄγουσι τὸ ἑαυτῶν πύσχα εἶτε κατὰ τὸν ἐμ-
5 βόλιμον μῆνα κατὰ τριετίαν τῷ φαρμουθί, οὐδὲν ἡμῖν διαφέρει·
πρόκειται γὰρ ἡμῖν οὐδὲν ἕτερον ἢ τὴν ἀνάμνησιν τοῦ πάθους
αὐτοῦ ποιῆσθαι, καὶ κατὰ τοῦτον τὸν καιρὸν, ὡς οἱ ἀπ' ἀρχῆς
αὐτόπται παραδειδώκασι, πρὶν Αἰγυπτίους πιστεῦσαι. οὐ γὰρ B
τῶν πρῶτον ἐπιτηροῦντες τὸν σεληνιακὸν δρόμον ἄγουσιν αὐτὸ
10 ἐξ ἀνάγκης δις μὲν τῷ φαμενώθ, ἅπαξ δὲ κατὰ τριετίαν τῷ φαρ-
μουθί· ἀπ' ἀρχῆς γὰρ καὶ πρὸ τῆς Χριστοῦ παρουσίας πάντοτε
οὕτω ποιήσαντες φαίνονται. ὄθεν καὶ αἰτιώμενος αὐτοὺς ὁ θεὸς V 3
διὰ τοῦ προφήτου ἔλεγεν, „καὶ εἶπον, ἀεὶ πλανῶνται τῇ καρδίᾳ·
ὡς ὤμοσα ἐν τῇ ἐρηγῇ μου, εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσιν
15 μου.“

Ὅπερ, ὡς ὁρᾷς, καὶ ἐν τούτῳ φαίνει τὰ μεγάλα ψευδηγο-
ρῶν οὐ μόνον κατὰ ἀνθρώπων ἀλλὰ καὶ κατὰ τοῦ θεοῦ, πρῶ-
τον μὲν ἐπεὶ οὐδέπω εἰς τοῦτο ἐπλανῶντο Ἰουδαῖοι, ἤνικα συνῆ-
σαν αὐτοῖς οἱ ἀπ' ἀρχῆς αὐτόπται καὶ ὑπηρέται, πολλῶν δὲ μᾶλ- C
20 λον οὐδὲ ἀπ' ἀρχῆς πρὸ τῆς Χριστοῦ παρουσίας. οὐδὲ γὰρ διὰ
τὴν νομοθεσίαν τοῦ πύσχα λέγει αὐτοὺς ὁ θεὸς ἀεὶ πλανωμέ-

2. γραφεῖς PV. 4. ἐμβολισμόν PV. 6. οὐδὲν ἕτερον] οὐδὲν
om. P. 8. Αἰγύπτιοι P. 10. δις] δεῖς V, ις P. 13. καί—
μου] Psal. XCIV. 10. 20. διὰ om. P.

agant, ac negligenter quidem et erronee omnino; Ignorantes quemadmodum
sua ii tempestate fecerunt, ut ipsemet fatetur qui in istis descriptus est.

Sive igitur errantes Judaei juxta lunarem cursum mense Phamenoth
suum interdum agant Pascha, sive juxta mensem intercalarem unoquo-
que triennio mense Pharmuthi, nostra non interest. Nihil quippe aliud
nobis propositum est, quam ut ejus passionis memoriam agamus, atque
adeo hoc ipso tempore, quomodo qui suis ipsi oculis spectavere tradide-
runt, priusquam Aegyptii crederent. Neque enim observato lunari cur-
su illud necessario peragunt xvi die Phamenoth, semel vero quolibet
triennio mense Pharmuthi: ab initio quippe et ante Christi Incarnatio-
nem ita videntur egisse. Unde cum illos arguit Dominus per Prophe-
tam, ait: *Et dixi semper hi errant corde, et juravi in ira mea si in-
troibunt in requiem meam.*

Quod quidem ut vides, vel in eo etiam maxime mentiri apparet,
non in homines modo, sed etiam in Deum: ac primo, cum in hoc nan-
quam erraverint Judaei, ut qui cum iis qui suis ipsi oculis viderunt, et
ministri fuerunt, conversabantur, multo magis neque ab initio antequam
Christus nasceretur. Neque enim propter legis de Paschate praeceptum
illos ait Deus semper corde errasse, quemadmodum scripsisti, sed pro-

νοὺς τῆ καρδία, ὡσπερ σὺ ἔγραψας, ἀλλὰ διὰ τε τὴν ἄλλην πᾶσαν παρακοὴν καὶ διὰ τὰ πονηρὰ καὶ ἀηδῆ αὐτῶν ἔργα, ἅτε δὴ ὁρῶν αὐτοὺς ἐν εἰδωλολατρείαις καὶ πορνείαις ἀναστρεφόμενους.

Καὶ μετ' ἄλλα, Ὡστε καὶ ἐν τούτῳ πολὺ, καὶ πάνυ γε πο- 5
 λύ, ἐπεὶ καθύπνωσας, διέγειρον σεαυτὸν τοῖς τοῦ ἐκκλησιαστοῦ
 βουκέντροις, μεμνημένος μάλιστα τοῦ λέγοντος, „ὄλισθημα ἀπὸ
 ἐδάφους μᾶλλον ἢ ἀπὸ γλώσσης.“ καὶ γάρ, ὡς πάλιν ὁρᾷς,
 D ἐπὶ τοὺς καθηγησαμένους αὐτῶν φθάνει τὸ ἐπενεχθῆν ὑπὸ σοῦ
 ἔγκλημα· καὶ ἔστιν ὑφορῶσθαι τὸν παρακολουθοῦντα μέγαν κίν- 10
 δυνον, ἅτε δὴ ἀκουόντων ἡμῶν ὅτι ὁ βάλλων λίθον εἰς ὕψος ἐπὶ
 κεφαλὴν αὐτοῦ βύλλει. εὐχερῆς δὲ μᾶλλον καὶ πᾶς ὅστις τολμᾷ
 ἐν τούτῳ καὶ Μωϋσέα τὸν τηλικούτον θεράποντα τοῦ θεοῦ αἰ-
 τιῶσθαι ἢ τὸν διαδεξιόμενον αὐτὸν Ἰησοῦν τὸν τοῦ Ναυῆ ἢ
 τοὺς καθέξῃς τοὺς εὖ παρηκολουθηκότας αὐτῶν καὶ ἄρξαντας, 15
 λέγω δὴ τοὺς κριτὰς καὶ τοὺς φαινομένους βασιλέας ἢ καὶ τοὺς
 πνευματοφόρους προφήτας καὶ ἔτι τοὺς γενομένους ἐν αὐτοῖς
 ἀμέμπτους ἀρχιερέας, οἷς εἰ καὶ μὴ ** σιν ἐπόμενοι, ἀλλ' οὖν
 P 4 γε ἐν τῇ τοῦ πάσχα εὐκαιριμωτάτῃ παραφυλακῇ συνεφώνουν, ὡς
 ἐν ταῖς ἄλλαις αὐτῶν ἑορταῖς. 20

Καὶ μεθ' ἕτερα, Ὡστε ἐπὶ τὸ ἀκινδυνότερον μᾶλλον καὶ εὐ-
 φημότερον ἐχρῆν καταδραμεῖν, καὶ μὴ ῥιψοκινδύνως καὶ δυσφῆ-

1. ὡσπερ συνέγραψας PV. 2. αἰδῆ P. 6. σὲ αὐτὸν V, ἑαυτὸν P.
 ibid. ἐκκλησιαστοῦ] Sirach XX. 18. 7. βουκέντροις V. 8.
 μᾶλλον om. P. 12. μᾶλλον] ἄλλον P. 13. Μωϋσέα] Μωϋσῆ P.
 16. δὴ] ἔτι P. ibid. ἢ] ἢ [δὲ] P. 18. οἷς εἰ] οἷσι PV. ibid.
 ἀλλ' οὖν] ἀλλοιοῦν P.

pter aliam inobedientiam, et propter mala ac turpia eorum opera, cum scilicet ad idolorum cultum et ad fornicationes sese illos convertisse adverteret.

Et post pauca: Vel in hoc multum, multumque omnino, si quidem dormitabas, te ipsum Ecclesiastae flagellis excitasti, memor praesertim loci illius, ubi ait, *lapsus a terra vel a lingua.* Quippo, ut rursum vides, objectum a te crimen in illorum duces reflectitur: quinetiam magnum subsequens periculum licet suspicari, utpote cum audiamus lapidem quem quis in altum projecerit in illius caput recidere. Multo magis temerarius est, qui in hoc Moysen, talem Dei servum, audet criminari, vel qui ei successit Jesum filium Nave, vel qui exinde hos recte sunt sectati, vel qui ipsimet incoepere, Judices, inquam, ac Reges, vel quos Spiritus sanctus inspiravit Prophetas, illosque qui inter summos Pontifices inculpati extiteret, quique traditiones secuti nihil immutarunt, verum in opportuna Paschatis observatione, ut et in aliis suis festivitibus consenserant.

Et post alia: Sed et tutius suaviusque longe magis currendum erat,

μωσ γράφειν ὅτι ἂπ' ἀρχῆς καὶ αἰεὶ φαίνονται περὶ τὸ πάσχα
 πλανώμενοι. ὅπερ οὐκ ἔχεις δεῖξαι, ὅποσα κἂν θέλεις δημηγο-
 ρεῖν τοῖς νυνὶ κατὰ πολλὴν πλάνην τῆς τε νομοθεσίας τοῦ πά-
 σχα καὶ τῶν ἄλλων ἐκπεπτωκόσι. φαίνονται γὰρ οἱ πάλοι
 5 μετὰ ἑαρινὴν ἰσημερίαν αὐτὸ ποιῶντες· ὅπερ δύνασαι γνῶναι
 ἐντυχῶν συγγράμμασιν ἀρχαίοις οἷς μάλιστα ἀνεγράψαντο οἱ
 παρ' Ἑβραίοις σοφοί. καὶ Ἀθανάσιος δὲ ὁ μέγας τῆς Ἀλέξαν- B
 δρέων ἐκκλησίας φωστῆρ ἐν τῇ μνημονευθείσῃ πρὸς Ἐπιφάνιον
 ἐπίσκοπον ἐπιστολῇ διδάσκει λέγων οὕτως. Οὐκοῦν ὡσερ συν-
 10 ἤθλησας καὶ συνεχάρης, οὕτω καὶ τοῦ μέμφεσθαι παῦσαι, καὶ
 μᾶλλον εὐχου ἵνα τοῦ λοιποῦ ἢ μὲν ἐκκλησία βεβυλίαν τὴν εἰρήνην
 ἔχη, καὶ παύσονται αἱ αἰρέσεις τῆς μισαιφόνου προαιρέσεως, παύ-
 σονται δὲ καὶ οὗτοι φιλονεικοῦντες οἱ ἐφευρόντες ἑαυτοῖς ζητή-
 ματα, προσφάσει μὲν τοῦ σωτηριώδους πάσχα, ἔργω δὲ τῆς
 15 ἰδίας ἔριδος χάριν μάλιστα, ὅτι ἐξ ἡμῶν εἶναι δοκοῦντες καὶ
 χριστιανοὶ αὐχοῦντες λέγεσθαι ζηλοῦσι τὰ τῶν προδεδωκότων
 Ἰουδαίων. ὅποια γὰρ αὐτοῖς καὶ πιθανὴ ἀπολογία γένοιτ' ἂν C
 ἄρα, ἐπειδὴ γέγραπται, „τῇ δὲ πρώτῃ τῶν ἀζύμων καὶ ἐν ἧ
 ἔδει θύειν τὸ πάσχα.“ ἀλλ' ἐγένετο τότε καλῶς, νῦν δὲ κατὰ
 20 τὸ γεγραμμένον αἰεὶ πλανῶνται τῇ καρδίᾳ.

Ὅτι μὲν οὖν οὐ μόνον μέχρι τοῦ κυριακοῦ πάθους, ἀλλὰ
 καὶ ἕως τῆς ὑστάτης ἀλώσεως Ἱεροσολύμων τῆς γενομένης ἐπὶ

16. ζηλοῦσι ταύτων P. 18. γέγραπται] Marc. XIV. 12. 19. νῦν
 δέ] νυνὶ P. 20. τὸ γεγραμμένον] Ps. XCIV. 10. 21. οὐ μόνον
 om. P. 22. ἕως] ἐπὶ P.

non vero temere ac perperam scribendum, ab initio et semper circa Pascha errasse videri, cum id minime possis ostendere, quidquid ingerere velis iis qui nunc cum plurimo errore a legis praecepto de Paschate et aliis aberrant. Videntur enim veteres illud egisse post vernum aequinoctium, quod nosse tibi licebit libros veteres legenti, illosque maxime qui a sapientibus Hebraeis sunt conscripti. Athanasius vero ingens Alexandrinae Ecclesiae lumen, in memorata ad Epiphanium Episcopum epistola, hisce verbis illud docet: Nunquid ut simul pugnasti, ita et simul laetatus es? Sic desiste criminari, quin potius precare, ut firmam in posterum pacem habeat Ecclesia: tum vero cessabunt nefarii propositi studia ac consilia: desistent etiam a disputationibus suis qui invenerunt sibi quaestiones salutaris quidem specie Paschatis, reapse vero suae praesertim contentionis gratia, qui cum ex nostris esse videantur, et Christiani gestiant nuncupari, ipsos imitantur Judaeos qui Christum tradiderunt. Qualis enim iis probabilis erit responsio? quandoquidem scriptum est: *Et primo die Aegyptiorum quando Pascha immolabant.* Atqui illud tum recte agebatur, nunc vero, ut scriptum est, *Semper hi errant corde.*

Hactenus igitur usque ad Dominicam Passionem, atque adeo in po-

νοὺς τῆ καρδία, ὡσπερ σὸ ἔγραψας, ἀλλὰ διὰ τε τὴν ἄλλην πᾶσαν παρακοὴν καὶ διὰ τὰ πονηρὰ καὶ ἀηδῆ αὐτῶν ἔργα, ἅτε δὴ ὄρων αὐτοὺς ἐν εἰδωλολατρείαις καὶ πορνείαις ἀναστρεφόμενους.

Καὶ μετ' ὀλίγα, Ὡστε καὶ ἐν τούτῳ πολὺ, καὶ πάνυ γε πο- 5
 λὺ, ἐπεὶ καθύπνωσας, διέγειρον σεαυτὸν τοῖς τοῦ ἐκκλησιαστοῦ
 βουκέντροις, μεμνημένος μάλιστα τοῦ λέγοντος, „ὄλισθημα ἀπὸ
 ἐδάφους μᾶλλον ἢ ἀπὸ γλώσσης.“ καὶ γάρ, ὡς πάλιν ὄρῃς,
 D ἐπὶ τοὺς καθηγησαμένους αὐτῶν φθάνει τὸ ἐπενεχθὲν ὑπὸ σοῦ
 ἔγκλημα· καὶ ἔστιν ὑφορῶσθαι τὸν παρακολουθοῦντα μέγαν κίν- 10
 δυνον, ἅτε δὴ ἀκουόντων ἡμῶν ὅτι ὁ βάλλων λίθον εἰς ὕψος ἐπὶ
 κεφαλὴν αὐτοῦ βάλλει. εὐχερῆς δὲ μᾶλλον καὶ πᾶς ὅστις τολμᾷ
 ἐν τούτῳ καὶ Μωϋσεῖα τὸν τηλικούτον θεράποντα τοῦ Θεοῦ αἰ-
 τιῶσθαι ἢ τὸν διαδεξάμενον αὐτὸν Ἰησοῦν τὸν τοῦ Ναυῆ ἢ
 τοὺς καθ' ἑξῆς τοὺς εὐ παρακολουθηκότας αὐτῶν καὶ ἄρξαντας, 15
 λέγω δὴ τοὺς κριτὰς καὶ τοὺς φαινομένους βασιλέας ἢ καὶ τοὺς
 πνευματοφόρους προφήτας καὶ ἔτι τοὺς γενομένους ἐν αὐτοῖς
 ἀμέμπτους ἀρχιερέας, οἷς εἰ καὶ μὴ** σιν ἐπόμενοι, ἀλλ' οὖν
 P 4 γε ἐν τῇ τοῦ πάσχα εὐκαιριμωτάτῃ παραφυλακῇ συνεφώνουν, ὡς
 ἐν ταῖς ἄλλαις αὐτῶν ἑορταῖς. 20

Καὶ μεθ' ἕτερα, Ὡστε ἐπὶ τὸ ἀκινδυνότερον μᾶλλον καὶ εὐ-
 φημότερον ἔχρησεν καταδραμεῖν, καὶ μὴ ῥιψοκινδύνως καὶ δυσφή-

1. ὡσπερ συνέγραψας PV. 2. αἰεδῆ P. 6. σὲ αὐτὸν V, ἐαυτὸν P.
 ibid. ἐκκλησιαστοῦ] Sirach XX. 18. 7. βουκέντροις V. 8.
 μᾶλλον om. P. 12. μᾶλλον] ἄλλον P. 13. Μωϋσεῖα] Μωϋσῆ P.
 16. δὴ] ἔτι P. ibid. ἦ] ἢ [δὲ] P. 18. οἷς εἰ] οἷσι PV. ibid.
 ἀλλ' οὖν] ἀλλοιοῦν P.

pter aliam inobedientiam, et propter mala ac turpia eorum opera, cum scilicet ad idolorum cultum et ad fornicationes sese illos convertisse adverteret.

Et post pauca: Vel in hoc multum, multumque omnino, si quidem dormitabas, te ipsum Ecclesiae flagellis excitasti, memor praesertim loci illius, ubi ait, lapsus a terra vel a lingua. Quippe, ut rursum vides, objectum a te crimen in illorum duces reflectitur: quinetiam subsequens periculum licet suspicari, utpote cum audiamus laqueum qui in altum projecerit in illius caput recidere. Multo magis est, qui in hoc Moysen, talem Dei servum, audent criminari, cum successit Jesum filium Nave, vel qui exinde hos reos esse, qui ipsimet incoepere, Judices, inquam, ac Reges, qui in hoc factus inspiravit Prophetas, illosque qui inter eos extiterunt, quique traditiones secuti nihil immerito in Paschatis observatione, ut et in aliis suis

Et post alia: Sed et tutius suavius

μως γράφειν ὅτι ἀπ' ἀρχῆς καὶ αἰεὶ φαίνονται περὶ τὸ πάσχα
 πλανώμενοι. ὅπερ οὐκ ἔχεις δεῖξαι, ὅποσα κἄν θέλεις δημηγο-
 ρεῖν τοῖς νυνὶ κατὰ πολλὴν πλάνην τῆς τε νομοθεσίας τοῦ πά-
 σχα καὶ τῶν ἄλλων ἐκπεπωκόσι. φαίνονται γὰρ οἱ πάλαι
 5 μετὰ ἑαρινὴν ἰσημερίαν αὐτὸ ποιοῦντες· ὅπερ δύνασαι γνῶναι
 ἐντυχῶν συγγράμμασιν ἀρχαίοις οἷς μάλιστα ἀνεγράψαντο οἱ
 παρ' Ἑβραίοις σοφοί. καὶ Ἀθανάσιος δὲ ὁ μέγας τῆς Ἀλεξαν- B
 δρέων ἐκκλησίας φωστῆρ ἐν τῇ μνημονευθείσῃ πρὸς Ἐπιφάνιον
 ἐπίσκοπον ἐπιστολῇ διδάσκει λέγων οὕτως. Οὐκοῦν ὡσπερ συν-
 10 ἠθάλασας καὶ συνεχάρης, οὕτω καὶ τοῦ μέμφεσθαι παῦσαι, καὶ
 μᾶλλον εὐχου ἵνα τοῦ λοιποῦ ἢ μὲν ἐκκλησία βεβαίαν τὴν εἰρήνην
 ἔχη, καὶ παύσονται αἱ αἰρέσεις τῆς μισιφόνου προαιρέσεως, παύ-
 σονται δὲ καὶ οὗτοι φιλονεικοῦντες οἱ ἐφευρόντες ἑαυτοῖς ζητή-
 ματα, προφάσει μὲν τοῦ σωτηριώδους πάσχα, ἔργῳ δὲ τῆς
 15 ἰδίας ἔριδος χάριν μάλιστα, ὅτι ἐξ ἡμῶν εἶναι δοκοῦντες καὶ
 χριστιανοὶ ἀνυχοῦντες λέγεσθαι ζηλοῦσι τὰ τῶν προδεδωκότων
 Ἰουδαίων. ὅποια γὰρ αὐτοῖς καὶ πιθανῶς ἀπολογία γένοιτ' ἂν C
 ἄρα, ἐπειδὴ γέγραπται, „τῇ δὲ πρώτη τῶν ἀζύμων καὶ ἐν ἧ
 ἔδει θύειν τὸ πάσχα.“ ἀλλ' ἐγένετο τότε καλῶς, νῦν δὲ κατὰ
 20 τὸ γεγραμμένον αἰεὶ πλανῶνται τῇ καρδίᾳ.

Ὅτι μὲν οὖν οὐ μόνον μέχρι τοῦ κυριακοῦ πάθους, ἀλλὰ
 καὶ ἕως τῆς ὑστάτης ἀλώσεως Ἱεροσολύμων τῆς γενομένης ἐπὶ

16. ζηλοῦσι ταύτων P. 18. γέγραπται] Marc. XIV. 12. 19. νῦν
 δέ] νυνὶ P. 20. τὸ γεγραμμένον] Ps. XCIV. 10. 21. οὐ μόνον
 om. P. 22. ἕως] ἐπὶ P.

non vero temere ac perperam scribendum, ab initio et semper circa Pascha errasse videri, cum id minime possis ostendere, quidquid ingerere velis iis qui nunc cum plurimo errore a legis praecepto de Paschate et aliis aberrant. Videntur veteres illud egisse post verum aequinoctium, quod nosse veteres legenti, illosque maxime qui a sapientibus scripti. Athanasius vero ingens Alexander ad Epiphanium Episcopum epistola, simul pugnasti, ita et simul laetatus precare, ut firmam in postea essabunt nefarii propositi studia rationibus suis qui invenerunt sibi thatis, reapse vero suae praesertis esse videantur, et Christiani iudaeos qui Christum tradiderunt. sio? quandoquidem scriptum est: Pascha immolabant. Atqui illud tum ptum est, Semper hi errant corde. nicanicam Passionem, atque adeo in po-

- V 4 Οὐεσπασιανοῦ βασιλέως Ῥωμαίων ἀπλανῶς τάττων τὴν ἰδ' τοῦ
 πρώτου μηνὸς τῆς σελήνης ὁ Ἰσραηλίτης λαὸς τὸ νομικὸν ἑόρταζε
 πάσχα διὰ τούτων συντόμως ἀποδέδεικται. τῶν ἱερῶν τοίνυν
 προφητῶν καὶ πάντων, ὡς ἔφη, ὁμοῦ τῶν ὀσίως καὶ δικαίως
 D ἐν τῷ νόμῳ κυρίου πολιτευσαμένων σὺν παντὶ τῷ λαῷ τὸ τυπικὸν 5
 καὶ σκιῶδες πάσχα ἑορταζόντων, ὁ πάσης ἀοράτου καὶ ὄρατῆς
 κτίσεως δημιουργὸς καὶ δεσπότης, ὁ μονογενὴς υἱὸς καὶ λόγος,
 ὁ τῷ πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι συναϊδὸς καὶ ὁμοούσιος κατὰ
 τὴν θεότητα, ὁ κύριος ἡμῶν καὶ θεὸς Ἰησοῦς ὁ Χριστός, ἐπὶ
 συντελείᾳ τῶν αἰώνων κατὰ σάρκα τεχθεὶς ἐκ τῆς ἁγίας ἐνδόξου 10
 δεσποτῆς ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου καὶ κατὰ ἀλήθειαν
 Θεοτόκου Μαρίας, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς ὄφθεις, καὶ τοῖς ὁμοουσίοις
 κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα ἀνθρώποις ὡς ἀνθρωπος ἀληθῶς συνα-
 ναστραφεὶς, καὶ αὐτὸς σὺν τῷ λαῷ ἐν τοῖς ἔτεσι τοῖς πρὸ τοῦ
 P 5 κηρύγματος καὶ τοῖς ἐν τῷ κηρύγματι τὸ νομικὸν καὶ σκιῶδες 15
 πάσχα ἐπετέλειεν, ἐσθίων τὸν τυπικὸν ἀμνόν. „οὐκ ἦλθον γὰρ
 καταλῦσαι τὸν νόμον ἢ τοὺς προφήτας, ἀλλὰ πληρῶσαι“, αὐ-
 τὸς ἐν εὐαγγελίοις εἶρηκεν ὁ σωτὴρ. ἐπεὶ δὲ ἐκήρυξεν, οὐκ
 ἔφαγε τὸν ἀμνόν, ἀλλ' αὐτὸς ἔπαθεν ὡς ἀληθινὸς ἀμνὸς ἐν τῇ
 τοῦ πάσχα ἑορτῇ, καθὼς διδάσκει ὁ Θεολόγος καὶ εὐαγγελι- 20
 στῆς Ἰωάννης ἐν τῷ κατ' αὐτὸν εἰαγγέλιῳ, λέγων οὕτως· „ἄγου-
 σιν οὖν τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ τοῦ Καϊάφα εἰς τὸ πραιτώριον· ἦν δὲ

16. seq. ἀμνόν PV.
 Ἰωάννης] XV. 28.

ibid. οὐκ ἦλθον] Matth. V. 17.

21.

stremo Hierosolymitano excidio, quod sub Vespasiano Romanorum Imperatore contigit, populum Israëlitam xiv. primi mensis Lunae recte statuta, legale celebrasse Pascha breviter demonstratum est. Sacris ergo Prophetis omnibusque, ut dixi, sancte simul et juste in lege Domini versantibus, cum universo populo, typicum et umbratile Pascha celebrantibus, invisibilis et visibilis omnis creaturae Conditor, ac Dominus unigenitus Filius, et Verbum Patri et Spiritui sancto coaeternum, ejusdemque secundum Deitatem substantiae, Dominus noster et Deus Jesus Christus in saeculorum consumptione secundum carnem natus, ex sancta gloriosa Domina nostra Dei genitrice et semper virgine, ac revera Dei genitrice Maria, et in terra visus, et ejusdem substantiae secundum humanitatem cum hominibus, ut homo, vere conversatus, ipseque cum populo annis ante praedicationem, et in praedicatione legale et typicum Pascha celebravit, comedens agnum typicum: neque enim se venisse ut Legem solveret vel Prophetas, sed ut adimpleret, ipsemet in Evangeliiis dixit Salvator. Postquam vero praedicavit, non comedit agnum, sed ipse passus est ut verus agnus in Paschali festivitate, quemadmodum docet Theologus et Evangelista Joannes in Evangelio abs se conscripto, ubi sic ait: Adducunt ergo Jesum ad Caypham in praetorium. Erat autem

πρωία, και αὐτοὶ οὐκ εἰσῆλθον εἰς τὸ πραιτώριον, ἵνα μὴ μιαν-
 θῶσιν, ἀλλ' ἵνα φάγωσι τὸ πάσχα.“ και μετ' ὀλίγα, „ὁ οὖν
 Πιλάτος ἀκούσας τοῦτον τὸν λόγον ἤγαγεν ἔξω τὸν Ἰησοῦν, και
 ἐκάθισεν ἐπὶ βήματος εἰς τόπον λεγόμενον Λιδόστρωτον, ἐβραϊ-
 5 στί δὲ Γαββαθα. ἦν δὲ παρασκευὴ τοῦ πάσχα· ὥρα ἦν ὡσεὶ B
 τρίτη“· καθὼς τὰ ἀκριβῆ βιβλία περιέχει, αὐτό τε τὸ ἰδιόχειρον
 τοῦ εὐαγγελιστοῦ, ὅπερ μέχρι τοῦ νῦν πεφύλακται χάριτι Θεοῦ
 ἐν τῇ Ἐφεσίων ἀγιωτάτῃ ἐκκλησίᾳ, και ὑπὸ τῶν πιστῶν ἐκεῖσε
 προσκυνεῖται. και πάλιν ὁ αὐτὸς εὐαγγελιστῆς φησιν, „οἱ οὖν
 10 Ἰουδαῖοι, ἵνα μὴ μελῆ ἐπὶ τοῦ σταυροῦ τὰ σώματα ἐν τῷ σαβ-
 βάτῳ, ἐπεὶ παρασκευὴ ἦν· ἦν γὰρ μεγάλη ἡ ἡμέρα ἐκείνου τοῦ
 σαββάτου· ἠρώτησαν τὸν Πιλάτον ἵνα κατεαγῶσιν αὐτῶν τὰ
 σκέλη και ἀρθῶσιν.“ ἐν αὐτῇ οὖν τῇ ἡμέρᾳ, ἐν ἣ ἡμελλον οἱ
 Ἰουδαῖοι πρὸς ἐσπέραν ἐσθίειν τὸ πάσχα, ἐσταυρώθη ὁ κύριος C
 15 ἡμῶν και σωτὴρ ὁ Χριστός, θῦμα γενόμενος τοῖς μέλλουσι μετα-
 λήψεσθαι τῆς πίστεως τοῦ κατ' αὐτὸν μυστηρίου κατὰ τὸ γε-
 γραμμένον τῷ μακαρίῳ Παύλῳ, „και γὰρ τὸ πάσχα ἡμῶν ὑπὲρ
 ἡμῶν ἐτύθη Χριστός,“ και οὐχ ὡς τινες ἀμαθία φερόμενοι
 διαβεβαιοῦνται ὡς φαγῶν τὸ πάσχα παρεδόθη· ὅπερ οὔτε
 20 παρὰ τῶν ἁγίων εὐαγγελίων μεμαθήκαμεν οὔτε τις τῶν μακα-
 ρίων ἡμῖν ἀποστόλων τι τοιοῦτον παρηδέδωκεν. ἐν ᾧ οὖν και-
 ρῷ ἔπαθεν ἕπερ ἡμῶν κατὰ σάρκα ὁ κύριος ἡμῶν και Θεὸς Ἰη-

1. πρωί P. 2. μετ' ὀλίγα] XIX. 13. 4. ἐπὶ τοῦ βήματος P.
 9. φησιν εὐαγγελιστῆς P. XIX. 31. 11. ἐκείνη P. 13. ἐμελλον P.
 15. ὁ] Ἰησοῦς P. 17. Παύλῳ] Cor. I. 5. 7. 18. ἀμαθία PV.
 21. τι τοιοῦτον om. P.

mane, et ipsi non introierunt Praetorium, ut non contaminarentur, sed
 ut manducarent Pascha. Et post pauca: Pilatus autem cum audisset
 haec sermones, adduxit foras Jesum, et sedit pro tribunali in loco qui dicitur
 Lithostrotos, Hebraice autem Gabbatha. Erat autem Parasceve
 hora quasi tertia, ut accurati libri praeferunt, ipsumque Evangelistae
 manus descriptum exemplar, quod divina gratia ad haec usque tempora
 in sanctissima Ephesiorum Ecclesia asservatur, et a fidelibus ibi colitur.
 Rursum porro ait idem Evangelista: Judaei ergo, quoniam Parasceve
 erat, ut non remaneret in cruce corpora, erat enim magnus ille dies
 Sabbati; rogaverunt Pilatum ut frangerentur eorum crura et tollerentur.
 Iste igitur die quo Judaei manducaturi erant Pascha, crucifixus est Do-
 minus noster et Salvator Jesus Christus, hostia factus iis, qui sumpturi
 erant fidei secundum illum mysterium, juxta quod scriptum est a Beato
 Paulo: Pascha enim nostrum pro nobis immolatus est Christus, non ve-
 ro, uti qui prae ignorantia labuntur, asserunt, cum Pascha manducaret
 traditus est: quod neque ex sanctis Evangelii didicimus, neque quis-
 quam ex beatis Apostolis nobis tradidit. Quo igitur tempore passus est

σοῦς ὁ Χριστός, τὸ κατὰ νόμον οὐκ ἔφαγε πάσχα, ἀλλ' ὡς ἔφην, αὐτὸς ὡς ἀληθῆς ἀμνὸς ἐτύθη ὑπὲρ ἡμῶν ἐν τῇ τοῦ σκιώδους πάσχα ἑορτῇ ἐν ἡμέρᾳ παρασκευῆς, τῇ ἰδ' τοῦ πρώτου μηνὸς τῆς σελήνης. πέρασ οὖν ἀπελιθθη τὸ τυπικὸν πάσχα τοῦ ἀληθινοῦ πάσχα παραγενομένου· τὸ γὰρ πάσχα ἡμῶν ὑπὲρ ἡμῶν 5 ἐτύθη Χριστός, ὡς πρόκειται καὶ διδάσκει τὸ σκεῦος τῆς ἐκλογῆς ὁ ἀπόστολος Παῦλος.

Ὅτι δὲ ἐν ᾧ καιρῷ ἔπαθεν ὁ σωτὴρ τὸν νομικὸν καὶ σκιώδη οὐκ ἔφαγεν ἀμνὸν καὶ διὰ τῶν εἰρημένων εὐαγγελικῶν καὶ πατρικῶν διδαγμάτων δῆλον γεγένηται. εἰ γὰρ ἀπλανῶς τάττων ὁ 10
 V 5 λαὸς κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους τὴν ἰδ' τοῦ πρώτου μηνὸς τῆς σελήνης τὸ νομικὸν πετεῖλει πάσχα, ἐν αὐτῇ δὲ τῇ τοῦ πάσχα ἡμέρᾳ ἦτοι τῇ ἰδ' τοῦ πρώτου μηνὸς παρασκευῆς οὔσης ἑσταύρωσαν τὸν κύριον οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ τότε τὸ πάσχα ἔφαγον κατὰ τὴν τῶν εὐαγγελίων καὶ τῶν Θεοφόρων πατέρων διδασκαλίαν, 15 φανερόν ἐστιν ὅτι οὐκ ἔφαγεν τὸν νομικὸν ἀμνὸν ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὁ κύριος, ἀλλ' αὐτὸς ἔπαθεν ὡς ἀληθῆς ἀμνός. πολλῆς δὲ οὔσης τῆς περὶ τούτου σὺν ἀποδείξει μαρτυρίας τῶν ἁγίων τῆς ἐκκλησίας διδασκάλων, ὀλίγας αὐτῶν φωνὰς ἐνταῦθα παροίσωμεν, ἐν αἷς σαφῶς λέγουσιν ὅτι ἐν ᾧ καιρῷ ἔπαθεν ὁ κύριος τὸν 20 νομικὸν οὐκ ἔφαγεν ἀμνόν.

Ἰππόλυτος τοίνυν ὁ τῆς εὐσεβείας μάρτυς, ἐπίσκοπος γενωθὺς τοῦ καλουμένου Πόρτου πλησίον τῆς Ῥώμης, ἐν τῷ πρὸς

19. φωνὰς αὐτῶν P. 22. μάρτυρ P.

pro nobis secundum carnem Dominus noster et Deus Jesus Christus, legale non manducavit Pascha, sed, ut dixi, ipse ut verus agnus immolatus est pro nobis in umbratillis Paschatis festivitate, die Parasceves, xiv. primi mensis Lunae. Desiit ergo typicum Pascha, vero praesente Paschate: Pascha enim nostrum pro nobis immolatus est Christus, ut superius dictum est, docetque vas electionis Paulus Apostolus.

Quod vero, quo passus est tempore, legalem et umbratilem agnum non manducavit Salvator, ex laudatis Evangelistis et ex Patrum doctrinis patet omnino. Si enim recte statuta hisce temporibus xiv. primi mensis Lunae legale peregit Pascha, hac autem Paschatis die, seu xiv. primi mensis, cum Parasceve esset, Christum crucifixerunt Judaei et tunc Pascha manducaverunt, juxta Evangelia et sanctorum Patrum doctrinam, evidens est agnum legalem die illa non manducasse Dominum, sed ipsum passum esse ut verum agnum. At cum multa hac de re extant cum demonstratione sanctorum Ecclesiae Doctorum testimonia, quae paucis verbis dixere consulto hic omittimus, ubi perspicue aiunt, quo tempore passus est, Dominum legalem agnum non manducasse.

Hippolytus igitur pietatis Martyr, Portus juxta Romam Episcopus, in libro quem adversus omnes haereses confecit, haec ita verbo tenus

ἀπάσας τὰς αἰρέσεις συντάγματι ἔγραψεν ἐπιλέξιος οὕτως. Ὁρῶ
 μὲν οὖν ὅτι φιλονεικίας τὸ ἔργον. λέγει γὰρ οὕτως· ἐποίησε τὸ πά- B
 σχα ὁ Χριστὸς τότε τῇ ἡμέρᾳ καὶ ἔπαθεν· διὸ καμὲ δεῖ ὄν
 τρόπον ὁ κύριος ἐποίησεν, οὕτω ποιεῖν. πεπλάνηται δὲ μὴ γι-
 5 νώσκων ὅτι ᾧ καιρῷ ἔπασχεν ὁ Χριστὸς οὐκ ἔφαγε τὸ κατὰ
 νόμον πάσχα. οὗτος γὰρ ἦν τὸ πάσχα τὸ προκεκηρυγμένον καὶ
 τὸ τελειούμενον τῇ ὥρισμένῃ ἡμέρᾳ.

Καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς ἐν τῷ πρώτῳ λόγῳ τοῦ περὶ τοῦ ἁγίου
 πάσχα συγγράμματος εἶρηκεν οὕτως. Οὐδὲ ἐν τοῖς πρώτοις
 10 οὐδὲ ἐν τοῖς ἑσχάτοις ὡς οὐκ ἐψεύσατο πρόδηλον, ὅτι ὁ πάλαι
 προειπὼν ὅτι Οὐκέτι φάγομαι τὸ πάσχα εἰκότως τὸ μὲν δεῖπνον
 ἰδέτησεν πρὸ τοῦ πάσχα, τὸ δὲ πάσχα οὐκ ἔφαγεν, ἀλλ' ἔπα-
 15 θεν. οὐδὲ γὰρ καιρὸς ἦν τῆς βρώσεως αὐτοῦ. C

Ἀπολλιναρίου ἐπισκόπου Ἱεραπόλεως, ὅτι ἐν ᾧ καιρῷ
 15 ὁ κύριος ἔπαθεν οὐκ ἔφαγεν τὸ τυπικὸν πάσχα.

Καὶ Ἀπολλινάριος δὲ ὁ δσιώτατος ἐπίσκοπος Ἱεραπόλεως
 τῆς Ἀσίας, ὁ ἐγγὺς τῶν ἀποστολικῶν χρόνων γεγυνώς, ἐν τῷ
 περὶ τοῦ πάσχα λόγῳ τὰ παραπλήσια ἐδίδαξε, λέγων οὕτως.
 Εἰσὶ τοίνυν οἱ δι' ἄγνοιαν φιλονεικοῦσι περὶ τούτων, συγγνωστὸν
 20 πρᾶγμα πεπονθότες· ἄγνοια γὰρ οὐ κατηγορίαν ἀναδέχεται, ἀλ-

5. ᾧ primis V, nunc ω, τῷ P.
 om. P. 14. τοῦ Ἀ. P.

7. τὸ τελειούμενον] τὸ
 ibid. Ἀπολλιναρίου PV hic et 16.

20. ἄγνοια V.

scripsit: Video ergo in quo dissidium consistat: sic enim ait: Fecit Pascha Christus hac die, ideo necesse est ut eodem modo faciam quo fecit Dominus. Verum fallitur, cum non advertat, illo quo passus est tempore, non manducasse Christum legale Pascha. Erat enim ipse Pascha, quod praenuntiatum fuerat, ac hora statuta completum fuit.

Et rursus, in libro primo de sancto Paschate, sic loquitur: Neque in primis neque in postremis falsum esse perspicuum est: nam qui olim praedixit, Quia non adhuc manduco Pascha, verisimiliter coenam coenavit ante Pascha: Pascha vero non manducavit, sed passus est: neque enim manducationis illius erat tempus.

Ex Apollinario Hierapoleos Episcopo, quod eo tempore quo passus est, Dominus non comedit typicum Pascha.

Et Apollinarius sanctissimus Hierapoleos Asiae Episcopus, qui Apostolicis temporibus proximus fuit, in libro quem de Paschate conscripsit, consentanea docuit, hisce verbis: Quidam igitur sunt qui ex ignorantia de hisce excitant contentiones, rem venia dignam passi (neque enim ac-

ταῦθα παροίσει . . . Πέτρος τῆς Ἀλεξανδρέων ἐκκλησίας ἐπίσκοπος ἐν τῷ περὶ τοῦ πάσχα λόγῳ, ὃν Τρικεντίω^δ) τινὶ γράφει, οὗτινος λόγου καὶ ὁ μέγας Ἀθανάσιος τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας γενόμενος ἀρχιεπίσκοπος τῇ πρὸς Ἐπιφάνιον ἐπίσκοπον^δ) [ἐπιστολῇ] ὧδέ πως. 5

P 1
V 1

Ὡς μέγα ἔλεος τοῦ Θεοῦ· ἐν . . . παν εὐχαριστοῦμεν αὐτῷ, καὶ ὅτι τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας κατέπεμψεν ἡμῖν, ὁδηγήσας ἡμᾶς εἰς τὴν ἀλήθειαν πᾶσαν. διὰ γὰρ τοῦτο καὶ ὁ νενομοθετημένος μὴν τῶν νέων, ἀρχὴ μηνῶν καὶ πρῶτος ἐν τοῖς μηνὶ τοῦ ἐνιαυτοῦ, ἐγνωρίσθη ἡμῖν, καὶ ὑπὸ τῶν παλαιῶν συγγραφέων τῶν πρὸ τῆς ἀλώσεως τῆς Ἱερουσαλήμ καὶ ὑπὸ τῶν νέων τῶν μετὰ τὴν ἄλωσιν ἐδείχθη ὁροθεσίαν ἔχειν εἰλικρινεστάτην καὶ καταφανεστάτην, διὰ τὸ μάλιστα ἔσθ' ὅτε μὲν τὰ νέα ἐν τισὶ τόποις προλαμβάνειν, ἔσθ' ὅτε δὲ ὑστερεῖν τῷ ποτὲ πρῶτα ποτὲ ὄψιμα γενέσθαι, ὡσπερ οὖν καὶ κατ' ἀν- 15

P 2

την τὴν ἀρχὴν τῆς πρὸ τοῦ πάσχα νομοθεσίας ἐγένετο, καθὼς

Editio nostra ubi a Parisina (P) discedit, recepta scriptura debetur codici Vaticano (V), nisi alia ex eo affertur.

6. Ante ὧς P ponit inscriptionem Πέτρον Ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας καὶ Μάρτυρος, ὅτι ἀπλανῶς ἔταξαν οἱ Ἑβραῖοι τὴν ἰδ' τοῦ α' μηνὸς τῆς σελήνης ἕως τῆς ἀλώσεως τῶν Ἱεροσολύμων. 15. τῷ] τὸ P.

Ex Petro Alexandriae Episcopo et Martyre, de eo quod decimam quartam primi mensis Lunae usque ad Hierosolymorum excidium recte statuerint Hebraei.

Quandoquidem magna est ubique Dei misericordia, hunc benedicamus, et quod spiritum veritatis nobis miserit, deducens nos in omnem veritatem. Ideo quippe mensis novorum a lege inductus, mensium exordium, ac primus inter anni menses nobis notus factus est: et ab antiquis Scriptoribus, qui ante, et a posterioribus, qui post Hierosolymorum excidium vixere, sincerissimum ac evidentissimum habere terminum demonstratum est: praesertim, quod nova interdum quibusdam in locis praeverti: interdum etiam defici, vel serius fieri praecocia contingat, quomodo erat in ipso ante Pascha

*) Notemus hunc hominem, de quo nihil sive in Cangii sive in Petavii editione fragmentorum Petri. MAIUS.

*) En cur apud Cangium p. 4. dicatur ἐν τῇ μνημονουθειῶν ἐπιστολῇ; quia scilicet chronici auctor hoc loco, qui deest apud Cangium, epistolam illam iam laudaverat. Porro illae lacunae, quae sunt apud Cangium p. 2., expleri nequeunt a cariosis codicis membranarum, nisi quod D. v. 8. legitur in codice εἰς εὐσημον. MAIUS.

γέγραπται, „ὁ δὲ πυρὸς καὶ ἡ ὄλβρυα οὐκ ἐπλήγη· ὄψιμα γὰρ ἦν.“ ὅθεν καλῶς γενομοθέτηται ἀπὸ τῆς ἑαρινῆς ἰσημερίας, εἰς ὅποίαν δ' ἂν ἐβδομάδα ἐμπέση ἢ τεσσαρισκαιδεκαταία τοῦ πρώτου μηνός, ἐν αὐτῇ ἐπιτελεῖν τὸ πύσχα μετὰ τοῦ καὶ ἑκώ-
 5 μια προεπωδέστατα καὶ ὑρμοστικώτατα εἰς τοῦτο παρειληφέναι.
 „πρῶτος γάρ, φησὶν, οὗτος μὴν ὑμῖν καὶ ἀρχὴ μηνῶν
 ἐν τοῖς μηνσὶν τοῦ ἐνιαυτοῦ γέγραπται,“ ὅτε ὁ μὲν ἥλιος ἐν θέ- B
 ρει γενόμενος τὰ φῶτα πλεονα καὶ λαμπρότερα ἀποδίδωσιν, ἢ
 δὲ ἡμέρα ἐπεκτεινομένη μεγαθύνεται, τῆς νυκτός ὑποστελλομέ-
 10 νης καὶ μειουμένης, τὰ δὲ νέα σπέρματα ἐπανθήσαντα διακα-
 θαίρεται εἰς τοὺς ἀλῶνας συγχομιζόμενα. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ
 πάντα τὰ ἀκρόδρυα βλαστάνει καὶ ἐπανθεῖ ἐπιχωρῆσ . . . ἐπα-
 γόμενα. εὐθέως γοῦν ἐπικαταλαμβάνονται ἐν παραλλαγῇ δια-
 φόρων καὶ ποικίλων καρπῶν, ὡς καὶ σταφυλὴν ποτε εὗρισκεσθαι
 15 κατ' αὐτὸν τὸν καιρὸν, καθὼς καὶ ὁ νομοθέτης φησί, „καὶ αἱ
 ἡμέραι ἡμέραι ἕαρος, πρόδρομοι σταφυλῆς“, ἥνικα ἀπέστειλεν
 τοὺς κατασκοπεύοντας τὴν γῆν, ἦνεγκαν τὸν μέγαν βότρυν
 ἐν ἀναφορεῖσι καὶ ἀπὸ τῶν ῥοῶν καὶ ἀπὸ τῶν συκῶν. τότε C
 γάρ, ὡς φασὶ, καὶ ὁ κτιστὴς καὶ δημιουργὸς τῶν ἀπάντων
 20 θεὸς ἡμῶν αἰώνιος τὰ πάντα συνεστῆσατο, εἰς ἕπερ κατέλεξεν,
 „βλαστησάτω ἡ γῆ βοιάνην χόρτου· σπεῖρον σπέρμα κατὰ γένος

1. ὁ — ἦν] Exod. IX. 32.

stanter, τεσσαρισκαιδεκατ. P.

Exod. XII. 2. Lacuna expleri potest addito ἕαριν.

φύλης] Num. XIII. 21. Addidi alterum ἡμέραι.

21. βλαστησάτω — δικαίως] Genes. I. 11.

3. τεσσαρισκαιδεκατ. V con-

6. πρῶτος — γέγραπται]

15. καὶ — στα-

19. ὁ δημιουργ-

γός P.

Legislationis initio: juxta quod scriptum est, *Triticum autem et far non sunt laesa, quia serotina erant.* Unde recte a lege praescriptum est, ut a verno aequinoctio, in quamcumque hebdomadem incidat decimaquarta primi mensis, in illa Pascha agatur, sumptis prius ad illud celebrandum decentibus ac consentaneis encomiis. *Primus enim, inquit, hic mensis principium mensium in mensibus anni scriptus est: cum sol scilicet aestivo tempore plura longe lumina et clariora emittit: dies vero producitur, fitque major, dum nox contrahitur ac minuitur: nova porro semina cum floruerint, perpurgantur et ad areas deferuntur. Neque tamen ista duntaxat, sed et universa pullulant arbusta, et in flores evadunt. Statim igitur varios diversosque fructus alternatim emittere deprehenduntur, ita ut interdum botrus, interdum fructus alius uno eodemque tempore reperitur, quemadmodum ait Legislator: *Et dies veris praecursores botri, quando misit qui specularentur terram, attulerunt ingentem botrum in vectibus, de malis quoque granatis et de ficibus. Tum enim, ut ait conditor, universorumque opifex Deus noster aeternus, omnia confert ad ea quae elegit: Germinet terra herbam virentem et faciens semen juxta genus suum et similitudinem suam, et lignum fructiferum faciens fructum, cujus**

καὶ καθ' ὁμοιότητα καὶ ξύλον κάρπιμον ποιοῦν καρπὸν, οὗ
 τὸ σπέρμα αὐτοῦ κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς.“ καὶ ἐπήνεγκεν ὅτι
 „καὶ ἐγένετο οὕτως καὶ μύλα καλῶς καὶ δικαίως.“ ἐξέφανε
 τὸν παρ' Ἑβραίοις νομοθετηθέντα πρῶτον μῆνα, ὃν ἔγνωμεν
 πεφυλαγμένον παρὰ Ἰουδαίοις μέχρι τῆς ἀλώσεως Ἱερουσαλήμ, 5
 διὰ τὸ μάλιστα Ἑβραίοις οὕτω παραδεδωκέναι, μετὰ δὲ τὴν
 ἄλωσιν ληληρημένον κατὰ τινα καὶ ἐν τούτῳ πύρωσιν· ὄνπερ
 D ἡμεῖς ἐνθέσμως καὶ εἰλικρινῶς ἐπιτηροῦντες παρελάβομεν. καὶ
 ἐν τούτῳ κατὰ ῥητόν, λέγων διαζομένην εἰς εὐ-
 σημον ἡμέραν τῆς ἁγίας ἑορτῆς ἡμῶν, ἥνπερ ἡ ἐκλογή ἐπέτευχεν, 10
 οἱ δὲ λοιποὶ ἐπαρώδησαν, καθὼς εἶπεν ἡ γραφή.

Καὶ μεθ' ἕτερα, Καὶ ταῦτα γάρ φησι, „πάντα ποιήσουσιν
 εἰς ὑμᾶς, ὅτι οὐκ ἔγνωσαν τὸν πέμψαντά με“ εἰ δὲ καὶ τὸν
 πέμψαντα καὶ τὸν πεμφθέντα ἠγνόησαν, οὐκ ἔστιν ἀμφιβάλλειν
 ὅτι καὶ τῆς νομοθεσίας τοῦ πάσχα τὴν ἀγνωσίαν ἔσχουσαν, ὡς 15
 μὴ μόνον τῆς κατ' ἐκλογὴν τοποθεσίας ἐκπεσεῖν, ἀλλὰ καὶ τῆς
 ἀρχῆς τῶν μηνῶν τοῦ πρώτου ἐν τοῖς μηνὶ τοῦ ἐνιαυτοῦ, οὗ τὴν
 P 3 τεσσαρισκαιδεκαταίαν οἱ πάλαι εἰλικρινῶς ἐπιτηροῦντες μετὰ τὴν
 ἰσημερίαν ἔθνον τὸ πάσχα κατὰ τὴν θείαν παραγγελίαν. οἱ γὰρ
 νῦν πρὸ ἰσημερίας αὐτὸ ποιοῦσι πάντῃ ἀμελῶς καὶ κατεσφαλμέ- 20

2. ἐπίνεγκεν V, ἐπένεγκεν P. 7. πύρωσιν PV: semel autem mo-
 neo me codicem Vaticanum ad ed. Parisinam exactum, ubi dissen-
 sium ab ea nullum notatum vidi, pro consentiente afferre. 9. εὐ-
 σημον] ον P: conf. Psalm. LXXX. 4. 11. ἡ γραφή] Rom.
 XI. 7. 12. φησι] „Ioan. XV. 21. ubi haec aliter habentur.“ margo P.
 13. δὲ καὶ τὸν] δὲ τὸν P.

semen in seipso sit super terram. Tum subdit: *Et factum est ita: et vidit Deus quod esset bonum.* Quinetiam ostendit primum qui apud Hebraeos lege inductus est mensem, quem observatum fuisse a Judaeis novimus usque ad Hierosolymorum excidium, quia id maxime sic Hebraeis traditum est. Post excidium vero idem ludibrio est habitus ex quadam cordis obduratione, quem nos legitime ac sincere observantes recepimus, et in hoc juxta verbum, cum ait diem sanctae festivitatis nostrae, quem electio consecuta est: caeteri vero occalluerunt, quemadmodum dixit scriptura. *Et post alia.*

Haec quippe ait: *Omnis facient vobis (propter nomen meum) quoniam non cognoverunt qui misit me.* Si autem et eum qui misit, et qui missus est nescierunt, dubitare haud licet, quin Pascha a lege praeceptum ignoraverint, ut non in loci electione duntaxat, sed etiam in mensis, qui primus est inter anni menses, exordio erraverint, cujus decima-quarta sincere observata, post aequinoctium Pascha veteres celebrarunt juxta divinum praeceptum, cum illud hodie ante aequinoctium nunc per-

τως ἀγνοοῦντες, ὡςπερ οὖν καὶ ἐπ' ἔτος ἐποίησαν, ὡς καὶ αὐ-
τὸς συνομολογῶν ἐν τούτοις γράφεις.

Εἶτε οὖν σφαλλόμενοι Ἰουδαῖοι κατὰ τὸν σεληνιακὸν δρόμον
ποτὲ μὲν φαμενώθ ἄγουσι τὸ ἑαυτῶν πύσχα εἶτε κατὰ τὸν ἐμ-
5 βόλιμον μῆνα κατὰ τριετίαν τῷ φαρμουθί, οὐδὲν ἡμῖν διαφέρει·
πρόκειται γὰρ ἡμῖν οὐδὲν ἕτερον ἢ τὴν ἀνάμνησιν τοῦ πάθους
αὐτοῦ ποιῆσθαι, καὶ κατὰ τοῦτον τὸν καιρὸν, ὡς οἱ ἀπ' ἀρχῆς
αὐτόπται παραδεδώκασι, πρὶν Αἰγυπτίους πιστεῦσαι. οὐ γὰρ B
νῦν πρῶτον ἐπιτηροῦντες τὸν σεληνιακὸν δρόμον ἄγουσιν αὐτὸ
10 ἔξ ἀνάγκης δις μὲν τῷ φαμενώθ, ἅπαξ δὲ κατὰ τριετίαν τῷ φαρ-
μουθί· ἀπ' ἀρχῆς γὰρ καὶ πρὸ τῆς Χριστοῦ παρουσίας πάντοτε
οὕτω ποιήσαντες φαίνονται. ὅθεν καὶ αἰτιώμενος αὐτοὺς ὁ Θεὸς V 3
διὰ τοῦ προφήτου ἔλεγεν, „καὶ εἶπον, αἰεὶ πλανῶνται τῇ καρδίᾳ·
ὡς ὤμοσα ἐν τῇ ἰσραὴλ μου, εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσιν
15 μου.“

Ὅπερ, ὡς ὁρᾷς, καὶ ἐν τούτῳ φαίνει τὰ μεγάλα ψευδηγο-
ρῶν οὐ μόνον κατὰ ἀνθρώπων ἀλλὰ καὶ κατὰ τοῦ Θεοῦ, πρῶ-
τον μὲν ἐπεὶ οὐδέπω εἰς τοῦτο ἐπλανῶντο Ἰουδαῖοι, ἤνλικα συνῆ-
σαν αὐτοῖς οἱ ἀπ' ἀρχῆς αὐτόπται καὶ ὑπηρέται, πολλῶν δὲ μῦλ- C
20 λον οὐδὲ ἀπ' ἀρχῆς πρὸ τῆς Χριστοῦ παρουσίας. οὐδὲ γὰρ διὰ
τὴν νομοθεσίαν τοῦ πύσχα λέγει αὐτοὺς ὁ Θεὸς αἰεὶ πλανωμέ-

2. γραφεῖς PV. 4. ἐμβολισμόν PV. 6. οὐδὲν ἕτερον] οὐδὲν
om. P. 8. Αἰγύπτιοι P. 10. δις] δεῖς V, 15 P. 13. καὶ—
μον] Psal. XCIV. 10. 20. διὰ om. P.

agant, ac negligenter quidem et erronee omnino; ignorantes quemadmodum
sua ii tempestate fecerunt, ut ipsemet fatetur qui in istis descriptus est.

Sive igitur errantes Judaei juxta lunarem cursum mense Phamenoth
suum interdum agant Pascha, sive juxta mensem intercalarem unoquo-
que triennio mense Pharmuthi, nostra non interest. Nihil quippe aliud
nobis propositum est, quam ut ejus passionis memoriam agamus, atque
adeo hoc ipso tempore, quomodo qui suis ipsi oculis spectavere tradide-
runt, priusquam Aegyptii crederent. Neque enim observato lunari cur-
su illud necessario peragunt xvi die Phamenoth, semel vero quolibet
triennio mense Pharmuthi: ab initio quippe et ante Christi Incarnatio-
nem ita videntur egisse. Unde cum illos arguit Dominus per Prophe-
tam, ait: *Et dixi semper hi errant corde, et juravi in ira mea si in-
troibunt in requiem meam.*

Quod quidem ut vides, vel in eo etiam maxime mentiri apparet,
non in homines modo, sed etiam in Deum: ac primo, cum in hoc nan-
quam erraverint Judaei, ut qui cum iis qui suis ipsi oculis viderunt, et
ministri fuerunt, conversabantur, multo magis neque ab initio antequam
Christus nasceretur. Neque enim propter legis de Paschate praeceptum
illos ait Deus semper corde errasse, quemadmodum scripsisti, sed pro-

νοὺς τῆ καρδία, ὡσπερ σὺ ἔγραψας, ἀλλὰ διὰ τε τὴν ἄλλην πᾶσαν παρακοὴν καὶ διὰ τὰ πονηρὰ καὶ ἀηδῆ αὐτῶν ἔργα, ἅτε δὴ ὄρων αὐτοὺς ἐν εἰδωλολατρείαις καὶ πορνείαις ἀναστρεφόμενους.

Καὶ μετ' ὀλίγα, Ὡστε καὶ ἐν τούτῳ πολὺ, καὶ πάνυ γε πο- 5
 λὺ, ἐπεὶ καθύπνωσας, διέγειρον σεαυτὸν τοῖς τοῦ ἐκκλησιαστοῦ
 βουκέντροις, μεμνημένος μάλιστα τοῦ λέγοντος, „ὄλισθημα ἀπὸ
 ἐδάφους μᾶλλον ἢ ἀπὸ γλώσσης.“ καὶ γὰρ, ὡς πάλιν ὁρᾷς,
 D ἐπὶ τοὺς καθηγησαμένους αὐτῶν φθάνει τὸ ἐπενεχθὲν ὑπὸ σοῦ
 ἔγκλημα· καὶ ἔστιν ὑφορᾶσθαι τὸν παρακολουθοῦντα μέγαν κίν- 10
 δυνον, ἅτε δὴ ἀκουόντων ἡμῶν ὅτι ὁ βάλλων λίθον εἰς ὕψος ἐπὶ
 κεφαλὴν αὐτοῦ βάλλει. εὐχερῆς δὲ μᾶλλον καὶ πᾶς ὅστις τολμᾷ
 ἐν τούτῳ καὶ Μωϋσέα τὸν τηλικούτον θεράποντα τοῦ θεοῦ αἰ-
 τιᾶσθαι ἢ τὸν διαδεξάμενον αὐτὸν Ἰησοῦν τὸν τοῦ Ναυῆ ἢ
 τοὺς καθ' ἑξῆς τοὺς εἰς παρεκλογιστικότητας αὐτῶν καὶ ἄρξαντας, 15
 λέγω δὴ τοὺς κριτὰς καὶ τοὺς φαινομένους βασιλέας ἢ καὶ τοὺς
 πνευματοφόρους προφήτας καὶ ἔτι τοὺς γενομένους ἐν αὐτοῖς
 ἀμέμπτους ἀρχιερέας, οἷς εἰ καὶ μὴ** σιν ἐπόμενοι, ἀλλ' οὖν
 P 4 γε ἐν τῇ τοῦ πάσχα εὐκαιριμωτάτῃ παραφυλακῇ συνεφώνουν, ὡς
 ἐν ταῖς ἄλλαις αὐτῶν ἑορταῖς. 20

Καὶ μεθ' ἕτερα, Ὡστε ἐπὶ τὸ ἀκινδυνότερον μᾶλλον καὶ εὐ-
 φημότερον ἐχρῆν καταδραμεῖν, καὶ μὴ ῥιψοκινδύνως καὶ δυσφή-

1. ὡσπερ συνέγραψας PV. 2. ἀειδῆ P. 6. σὺ αὐτὸν V, ἑαυτὸν P.
 ibid. ἐκκλησιαστοῦ] Sirach XX. 18. 7. βουκέντροις V. 8.
 μᾶλλον om. P. 12. μᾶλλον] ἄλλον P. 13. Μωϋσέα] Μωϋσῆ P.
 16. δῆ] ἔτι P. ibid. ἢ] ἢ [δὲ] P. 18. οἷς εἰ] οἷσει PV. ibid.
 ἀλλ' οὖν] ἀλλοιοῦν P.

pter aliam inobedientiam, et propter mala ac turpia eorum opera, cum scilicet ad idolorum cultum et ad fornicationes sese illos convertisse adverteret.

Et post pauca: Vel in hoc multum, multumque omnino, si quidem dormitabas, te ipsum Ecclesiasiae flagellis excitasti, memor praesertim loci illius, ubi ait, *lapsus a terra vel a lingua*. Quippe, ut rursum vides, objectum a te crimen in illorum duces reflectitur: quinetiam magnum subsequens periculum licet suspicari, utpote cum audiamus lapidem quem quis in altum projecerit in illius caput recidere. Multo magis temerarius est, qui in hoc Moysen, talem Dei servum, audet criminari, vel qui ei successit Jesum filium Nave, vel qui exinde hos recte sunt sectati, vel qui ipsimet incoepere, Judices, inquam, ac Reges, vel quos Spiritus sanctus inspiravit Prophetas, illosque qui inter summos Pontifices inculpati extitero, quique traditiones secuti nihil immutarunt, verum in opportuna Paschatis observatione, ut et in aliis suis festivitatibus consenserant.

Et post alia: Sed et tutius suaviusque longe magis currendum erat,

μως γράφειν ὅτι ἀπ' ἀρχῆς καὶ αἰεὶ φαίνονται περὶ τὸ πάσχα
 πλανώμενοι. ὅπερ οὐκ ἔχεις δεῖξαι, ὅποσα κἄν θέλεις δημηγο-
 ρεῖν τοῖς νυνὶ κατὰ πολλὴν πλάνην τῆς τε νομοθεσίας τοῦ πά-
 σχα καὶ τῶν ἄλλων ἐκπεπρωκόσι. φαίνονται γὰρ οἱ πάλα
 5 μετὰ λαριτῆν ἰσημερίαν αὐτὸ ποιῶντες· ὅπερ δύνασαι γινῶναι
 ἐντυχῶν συγγράμμασιν ἀρχαίοις οἷς μάλιστα ἀνεγράψαντο οἱ
 παρ' Ἑβραίοις σοφοί. καὶ Ἀθανάσιος δὲ ὁ μέγας τῆς Ἀλεξάν- B
 δρέων ἐκκλησίας φωστῆρ ἐν τῇ μνημονευθείσῃ πρὸς Ἐπιφάνιον
 ἐπίσκοπον ἐπιστολῇ διδάσκει λέγων οὕτως. Οὐκοῦν ὡσερ συν-
 10 ἡθλησας καὶ συνεχάρης, οὕτω καὶ τοῦ μέμφεσθαι παῦσαι, καὶ
 μᾶλλον εὔχου ἵνα τοῦ λοιποῦ ἢ μὲν ἐκκλησία βεβαίαν τὴν εἰρήνην
 ἔχη, καὶ παύσονται αἱ αἰρέσεις τῆς μαιψόνου προαιρέσεως, παύ-
 σονται δὲ καὶ οὗτοι φιλονεικοῦντες οἱ ἐφευρόντες ἑαυτοῖς ζητή-
 ματα, προφάσει μὲν τοῦ σωτηριώδους πάσχα, ἔργῳ δὲ τῆς
 15 ἰδίας ἔριδος χάριν μάλιστα, ὅτι ἐξ ἡμῶν εἶναι δοκοῦντες καὶ
 χριστιανοὶ αὐχοῦντες λέγεσθαι ζηλοῦσι τὰ τῶν προδεδωκότων
 Ἰουδαίων. ὅποια γὰρ αὐτοῖς καὶ πιθανὰ ἀπολογία γένοιτ' ἂν C
 ἄρα, ἐπειδὴ γέγραπται, „τῇ δὲ πρώτῃ τῶν ἀζύμων καὶ ἐν ἧ
 ἔδει θύειν τὸ πάσχα.“ ἀλλ' ἐγένετο τότε καλῶς, νῦν δὲ κατὰ
 20 τὸ γεγραμμένον αἰεὶ πλανῶνται τῇ καρδίᾳ.

Ὅτι μὲν οὖν οὐ μόνον μέχρι τοῦ κυριακοῦ πάθους, ἀλλὰ
 καὶ ἕως τῆς ὑστάτης ἀλώσεως Ἱεροσολύμων τῆς γενομένης ἐπὶ

16. ζηλοῦσι ταύτων P. 18. γέγραπται] Marc. XIV. 12. 19. νῦν
 δι] νυνὶ P. 20. τὸ γεγραμμένον] Ps. XCIV. 10. 21. οὐ μόνον
 om. P. 22. ἕως] ἐπὶ P.

non vero temere ac perperam scribendum, ab initio et semper circa Pascha errasse videri, cum id minime possis ostendere, quidquid ingerere velis iis qui nunc cum plurimo errore a legis praecepto de Paschate et aliis aberrant. Videntur enim veteres illud egisse post venum aequinoctium, quod nosse tibi licebit libros veteres legenti, illosque maxime qui a sapientibus Hebraeis sunt conscripti. Athanasius vero ingens Alexandrinae Ecclesiae lumen, in memorata ad Epiphanium Episcopum epistola, hisce verbis illud docet: Nunquid ut simul pugnasti, ita et simul laetatus es? Sic desiste criminari, quin potius precare, ut firmam in posterum pacem habeat Ecclesia: tum vero cessabunt nefarii propositi studia ac consilia: desistent etiam a disputationibus suis qui invenerunt sibi quaestiones salutaris quidem specie Paschatis, reapse vero suae praesertim contentionis gratia, qui cum ex nostris esse videantur, et Christiani gestant nuncupari, ipsos imitantur Judaeos qui Christum tradiderunt. Qualis enim iis probabilisque erit responsio? quandoquidem scriptum est: *Et primo die Asymorum quando Pascha immolabant.* Atqui illud tum recte agebatur, nunc vero, uti scriptum est, *Semper hi errant corde.*

Hactenus igitur usque ad Dominicam Passionem, atque adeo in po-

- V 4 Οὐεσπασιανοῦ βασιλέως Ῥωμαίων ἀπλανῶς τάττων τῆς ιδ' τοῦ πρώτου μηνὸς τῆς σελήνης ὁ Ἰσραηλίτης λαὸς τὸ νομικὸν ἑόρταζε πάσχα διὰ τούτων συντόμως ἀποδέδεικται. τῶν ἱερῶν τοίνυν προφητῶν καὶ πάντων, ὡς ἔφην, ὁμοῦ τῶν ὀσίως καὶ δικαίως
- D ἐν τῷ νόμῳ κυρίου πολιτευσαμένων σὺν παντὶ τῷ λαῷ τὸ τυπικὸν 5 καὶ σκιῶδες πάσχα ἑορταζόντων, ὁ πάσης ἁοράτου καὶ ὄρατῆς κτίσεως δημιουργὸς καὶ δεσπότης, ὁ μονογενὴς υἱὸς καὶ λόγος, ὁ τῷ πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι συναΐδιος καὶ ὁμοούσιος κατὰ τὴν θεότητα, ὁ κύριος ἡμῶν καὶ θεὸς Ἰησοῦς ὁ Χριστός, ἐπὶ συντελείᾳ τῶν αἰώνων κατὰ σάρκα τεχθεὶς ἐκ τῆς ἁγίας ἐνδόξου 10 δεσποτῆς ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου καὶ κατὰ ἀλήθειαν Θεοτόκου Μαρίας, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς ὄφθεις, καὶ τοῖς ὁμοουσίοις κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα ἀνθρώποις ὡς ἀνθρωπος ἀληθῶς συναστραφεὶς, καὶ αὐτὸς σὺν τῷ λαῷ ἐν τοῖς ἔτεσι τοῖς πρὸ τοῦ
- P 5 κηρύγματος καὶ τοῖς ἐν τῷ κηρύγματι τὸ νομικὸν καὶ σκιῶδες 15 πάσχα ἐπετέλεσεν, ἐσθίειν τὸν τυπικὸν ἄμνον. „οὐκ ἦλθον γὰρ καταλῦσαι τὸν νόμον ἢ τοὺς προφήτας, ἀλλὰ πληρῶσαι“, αὐτὸς ἐν εὐαγγελίοις εἶρηκεν ὁ σωτὴρ. ἐπεὶ δὲ ἐκήρυξεν, οὐκ ἔφαγε τὸν ἄμνον, ἀλλ' αὐτὸς ἔπαθεν ὡς ἀληθινὸς ἄμνος ἐν τῇ τοῦ πάσχα ἑορτῇ, καθὼς διδάσκει ὁ Θεολόγος καὶ εὐαγγελιστῆς Ἰωάννης ἐν τῷ κατ' αὐτὸν εἰαγγέλιῳ, λέγων οὕτως· „ἄγουσιν οὖν τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ τοῦ Καϊάφα εἰς τὸ πραιτώριον· ἦν δὲ

16. seq. ἄμνον PV.
Ἰωάννης] XV. 28.

ibid. οὐκ ἦλθον] Matth. V. 17.

21.

stremo Hierosolymitano excidio, quod sub Vespasiano Romanorum Imperatore contigit, populum Israëlitam xiv. primi mensis Lunae recte statuta, legale celebrasse Pascha breviter demonstratum est. Sacris ergo Prophetis omnibusque, ut dixi, sancte simul et iuste in lege Domini versantibus, cum universo populo, typicum et umbratile Pascha celebrantibus, invisibilis et visibilis omnis creaturae Conditor, ac Dominus unigenitus Filius, et Verbum Patri et Spiritui sancto coaeternum, ejusdemque secundum Deitatem substantiae, Dominus noster et Deus Jesus Christus in saeculorum consummatione secundum carnem natus, ex sancta gloriosa Domina nostra Dei genitrice et semper virgine, ac revera Dei genitrice Maria, et in terra visus, et ejusdem substantiae secundum humanitatem cum hominibus, ut homo, vere conversatus, ipseque cum populo annis ante praedicationem, et in praedicatione legale et typicum Pascha celebravit, comedens agnum typicum: neque enim se venisse ut Legem solveret vel Prophetas, sed ut adimpleret, ipsemet in Evangeliiis dixit Salvator. Postquam vero praedicavit, non comedit agnum, sed ipse passus est ut verus agnus in Paschali festivitate, quemadmodum docet Theologus et Evangelista Joannes in Evangelio abs se conscripto, ubi sic ait: Adducunt ergo Jesum ad Caypham in praetorium. Erat autem

πρωία, και αὐτοὶ οὐκ εἰσῆλθον εἰς τὸ πραιτώριον, ἵνα μὴ μιαν-
θῶσιν, ἀλλ' ἵνα φάγωσι τὸ πάσχα.“ και μετ' ὀλίγα, „ὁ οὖν
Πιλᾶτος ἀκούσας τοῦτον τὸν λόγον ἤγαγεν ἔξω τὸν Ἰησοῦν, και
ἐκάθισεν ἐπὶ βήματος εἰς τόπον λεγόμενον Λιθόστρωτον, ἔβραϊ-
5 στί δὲ Γαββαθα. ἦν δὲ παρασκευὴ τοῦ πάσχα· ὥρα ἦν ὡσεὶ B
τρίτη“· καθὼς τὰ ἀκριβῆ βιβλία περιέχει, αὐτό τε τὸ ἰδιόχειρον
τοῦ εὐαγγελιστοῦ, ὅπερ μέχρι τοῦ νῦν πεφύλακται χάριτι Θεοῦ
ἐν τῇ Ἐφεσίων ἀγιωτάτῃ ἐκκλησίᾳ, και ὑπὸ τῶν πιστῶν ἐκείσε
προσκυνεῖται. και πάλιν ὁ αὐτὸς εὐαγγελιστῆς φησιν, „οἱ οὖν
10 Ἰουδαῖοι, ἵνα μὴ μένη ἐπὶ τοῦ σταυροῦ τὰ σώματα ἐν τῷ σαβ-
βάτῳ, ἐπεὶ παρασκευὴ ἦν· ἦν γὰρ μεγάλη ἡ ἡμέρα ἐκείνου τοῦ
σαββάτου· ἠρώτησαν τὸν Πιλᾶτον ἵνα κατεαγῶσιν αὐτῶν τὰ
σκέλη και ἄρθῶσιν.“ ἐν αὐτῇ οὖν τῇ ἡμέρᾳ, ἐν ᾗ ἡμελλον οἱ
Ἰουδαῖοι πρὸς ἑσπέραν ἐσθίειν τὸ πάσχα, ἐσταυρώθη ὁ κύριος
15 ἡμῶν και σωτῆρ ὁ Χριστός, θῦμα γενόμενος τοῖς μέλλουσι μετα- C
λήψεσθαι τῆς πίστεως τοῦ κατ' αὐτὸν μυστηρίου κατὰ τὸ γε-
γραμμένον τῷ μακαρίῳ Παύλῳ, „και γὰρ τὸ πάσχα ἡμῶν ὑπὲρ
ἡμῶν ἐτύθη Χριστός,“ και οὐχ ὡς τινες ἀμαθία φερόμενοι
διαβεβαιοῦνται ὡς φαγῶν τὸ πάσχα παρεδόθη· ὅπερ οὔτε
20 παρὰ τῶν ἁγίων εὐαγγελίων μεμαθήκαμεν οὔτε τις τῶν μακα-
ρίων ἡμῖν ἀποστόλων τι τοιοῦτον παραδέδωκεν. ἐν ᾧ οὖν και-
ρῷ ἔπαθεν ὑπὲρ ἡμῶν κατὰ σάρκα ὁ κύριος ἡμῶν και Θεὸς Ἰη-

1. πρωί P. 2. μετ' ὀλίγα] XIX. 13. 4. ἐπὶ τοῦ βήματος P.
9. φησιν εὐαγγελιστῆς P. XIX. 31. 11. ἐκείνη P. 13. ἡμελλον P.
15. ὁ] Ἰησοῦς P. 17. Παύλῳ] Cor. I. 5. 7. 18. ἀμαθία PV.
21. τι τοιοῦτον om. P.

mane, et ipsi non introierunt Praetorium, ut non contaminarentur, sed ut manducarent Pascha. Et post pauca: Pilatus autem cum audisset hos sermones, adduxit foras Jesum, et sedit pro tribunali in loco qui dicitur Lithostrotos, Hebraice autem Gabbatha. Erat autem Parasceve hora quasi tertia, ut accurati libri praeferunt, ipsumque Evangelistae manu descriptum exemplar, quod divina gratia ad haec usque tempora in sanctissima Ephesiorum Ecclesia asservatur, et a fidelibus ibi colitur. Rursam porro ait idem Evangelista: Judaei ergo, quoniam Parasceve erat, ut non remanerent in cruce corpora, erat enim magnus ille dies Sabbati; rogaverunt Pilatum ut frangerentur eorum crura et tollerentur. Iste igitur die quo Judaei manducaturi erant Pascha, crucifixus est Dominus noster et Salvator Jesus Christus, hostia factus iis, qui sumpturi erant fidei secundum illum mysterium, juxta quod scriptum est a Beato Paulo: Pascha enim nostrum pro nobis immolatus est Christus, non vero, uti qui prae ignorantia labuntur, asserunt, cum Pascha manducaret traditus est: quod neque ex sanctis Evangelii didicimus, neque quicquam ex beatis Apostolis nobis tradidit. Quo igitur tempore passus est

σοῦς ὁ Χριστός, τὸ κατὰ νόμον οὐκ ἔφαγε πάσχα, ἀλλ' ὡς ἔφη, αὐτὸς ὡς ἀληθῆς ἀμνὸς ἐτύθη ὑπὲρ ἡμῶν ἐν τῇ τοῦ σκιώδους πάσχα ἑορτῇ ἐν ἡμέρᾳ παρασκευῆς, τῇ ἰδ' τοῦ πρώτου μην-
D νὸς τῆς σελήνης. πέρασ οὖν ἀπειλήφει τὸ τυπικὸν πάσχα τοῦ ἀληθινοῦ πάσχα παραγενομένου· τὸ γὰρ πάσχα ἡμῶν ὑπὲρ ἡμῶν 5 ἐτύθη Χριστός, ὡς πρόκειται καὶ διδάσκει τὸ σκεῦος τῆς ἐκλογῆς ὁ ἀπόστολος Παῦλος.

Ὅτι δὲ ἐν ᾧ καιρῷ ἔπαθεν ὁ σωτὴρ τὸν νομικὸν καὶ σκιώδη οὐκ ἔφαγεν ἀμνὸν καὶ διὰ τῶν εἰρημένων εὐαγγελικῶν καὶ πα-
 τρικῶν διδαγμάτων δῆλον γέγνηται. εἰ γὰρ ἀπλανῶς τάττων ὁ 10
V 5 λαὸς κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους τὴν ἰδ' τοῦ πρώτου μηνὸς τῆς σελήνης τὸ νομικὸν ἐπετελεῖ πάσχα, ἐν αὐτῇ δὲ τῇ τοῦ πάσχα ἡμέρᾳ ἦτοι τῇ ἰδ' τοῦ πρώτου μηνὸς παρασκευῆς οὔσης ἑσταύ-
P 6 ρωσαν τὸν κύριον οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ τότε τὸ πάσχα ἔφαγον κατὰ τὴν τῶν εὐαγγελίων καὶ τῶν θεοφόρων πατέρων διδασκαλίαν, 15 φανερόν ἐστιν ὅτι οὐκ ἔφαγεν τὸν νομικὸν ἀμνὸν ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὁ κύριος, ἀλλ' αὐτὸς ἔπαθεν ὡς ἀληθῆς ἀμνός. πολλῆς δὲ οὔσης τῆς περὶ τούτου σὺν ἀποδείξει μαρτυρίας τῶν ἁγίων τῆς ἐκκλησίας διδασκάλων, ὀλίγας αὐτῶν φωνὰς ἐνταῦθα παροίσομεν, ἐν αἷς σαφῶς λέγουσιν ὅτι ἐν ᾧ καιρῷ ἔπαθεν ὁ κύριος τὸν 20 νομικὸν οὐκ ἔφαγεν ἀμνόν.

Ἰππόλυτος τοίνυν ὁ τῆς εὐσεβείας μάρτυς, ἐπίσκοπος γενο-
 νῶς τοῦ καλουμένου Πόρτου πλησίον τῆς Ῥώμης, ἐν τῷ πρὸς

19. φωνὰς αὐτῶν P. 22. μάρτυρ P.

pro nobis secundum carnem Dominus noster et Deus Jesus Christus, legale non manducavit Pascha, sed, ut dixi, ipse ut verus agnus immolatus est pro nobis in umbratilis Paschatis festivitate, die Parasceves, xiv. primi mensis Lunae. Desiit ergo typicum Pascha, vero praesente Paschate: Pascha enim nostrum pro nobis immolatus est Christus, ut superius dictum est, docetque vas electionis Paulus Apostolus.

Quod vero, quo passus est tempore, legalem et umbratilem agnum non manducavit Salvator, ex laudatis Evangelistis et ex Patrum doctrinis patet omnino. Si enim recte statuta hisce temporibus xiv. primi mensis Lunae legale peregit Pascha, hac autem Paschatis die, seu xiv. primi mensis, cum Parasceve esset, Christum crucifixerunt Judaei et tunc Pascha manducaverunt, juxta Evangelia et sanctorum Patrum doctrinam, evidens est agnum legalem die illa non manducasse Dominum, sed ipsum passum esse ut verum agnum. At cum multa hac de re extent cum demonstratione sanctorum Ecclesiae Doctorum testimonia, quae paucis verbis dixere consulto hic omittimus, ubi perspicue aiunt, quo tempore passus est, Dominum legalem agnum non manducasse.

Hippolytus igitur pietatis Martyr, Portus juxta Romam Episcopus, in libro quem adversus omnes haereses confecit, haec ita verbo tenus

ἀπάσας τὰς αἰρέσεις συντάγματι ἔγραψεν ἐπὶ λέξεως οὕτως. Ὁρῶ μὲν οὖν ὅτι φιλονεικίας τὸ ἔργον. λέγει γὰρ οὕτως· ἐποίησε τὸ πάσχα ὁ Χριστὸς τότε τῇ ἡμέρᾳ καὶ ἔπαθεν· διὸ καμὲ δεῖ ὄν τρόπον ὁ κύριος ἐποίησεν, οὕτω ποιεῖν. πεπλάνηται δὲ μὴ γινώσκων ὅτι ὃ καιρῷ ἔπασχεν ὁ Χριστὸς οὐκ ἔφαγε τὸ κατὰ νόμον πάσχα. οὗτος γὰρ ἦν τὸ πάσχα τὸ προκεκηρυγμένον καὶ τὸ τελειούμενον τῇ ὠρισμένῃ ἡμέρᾳ.

Καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς ἐν τῷ πρώτῳ λόγῳ τοῦ περὶ τοῦ ἁγίου πάσχα συγγράμματος εἶρηκεν οὕτως. Οὐδὲ ἐν τοῖς πρώτοις οὐδὲ ἐν τοῖς ἑσχάτοις ὡς οὐκ ἐψεύσατο πρόδηλον, ὅτι ὁ πάλαι προειπὼν ὅτι Οὐκέτι φάγομαι τὸ πάσχα εἰκότως τὸ μὲν δεῖπνον ἐδειπνησεν πρὸ τοῦ πάσχα, τὸ δὲ πάσχα οὐκ ἔφαγεν, ἀλλ' ἔπαθεν. οὐδὲ γὰρ καιρὸς ἦν τῆς βρώσεως αὐτοῦ. C

Ἀπολλιναρίου ἐπισκόπου Ἱεραπόλεως, ὅτι ἐν ὃ καιρῷ
15 ὁ κύριος ἔπαθεν οὐκ ἔφαγεν τὸ τυπικὸν πάσχα.

Καὶ Ἀπολλινάριος δὲ ὁ ὀσιώτατος ἐπίσκοπος Ἱεραπόλεως τῆς Ἀσίας, ὁ ἐγγὺς τῶν ἀποστολικῶν χρόνων γεγονώς, ἐν τῷ περὶ τοῦ πάσχα λόγῳ τὰ παραπλήσια ἐδίδαξε, λέγων οὕτως. Εἰσὶ τοίνυν οἱ δι' ἄγνοίαν φιλονεικοῦσι περὶ τούτων, συγγνωστὸν
20 πρᾶγμα πεπονθότες· ἄγνοια γὰρ οὐ κατηγορίαν ἀναδέχεται, ἀλ-

5. φ̄ primitus V, nunc ω, τῷ P.
om. P. 14. τοῦ Ἀ. P.

7. τὸ τελειούμενον] τὸ
ibid. Ἀπολλιναρίου PV hic et 16.

20. ἄγνοια V.

scripsit: Video ergo in quo dissidium consistat: sic enim ait: Fecit Pascha Christus hac die, ideo necesse est ut eodem modo faciam quo fecit Dominus. Verum fallitur, cum non advertat, illo quo passus est tempore, non manducasse Christum legale Pascha. Erat enim ipse Pascha, quod praenuntiatum fuerat, ac hora statuta completum fuit.

Et rorsum, in libro primo de sancto Paschate, sic loquitur: Neque in primis neque in postremis falsum esse perspicuum est: nam qui olim praedixit, Quia non adhuc manduco Pascha, verisimiliter coenam coenavit ante Pascha: Pascha vero non manducavit, sed passus est: neque enim manducationis illius erat tempus.

Ex Apollinario Hierapoleos Episcopo, quod eo tempore quo passus est, Dominus non comedit typicum Pascha.

Et Apollinarius sanctissimus Hierapoleos Asiae Episcopus, qui Apostolicis temporibus proximus fuit, in libro quem de Paschate conscripsit, consentanea docuit, hisce verbis: Quidam igitur sunt qui ex ignorantia de hisce excitant contentiones, rem venia dignam passi (neque enim ac-

D λὰ διδαχῆς προσδεῖται· καὶ λέγουσιν ὅτι τῇ ἰδ' τὸ πρόβατον μετὰ τῶν μαθητῶν ἔφαγεν ὁ κύριος, τῇ δὲ μεγάλη ἡμέρα τῶν ἀζύμων αὐτὸς ἔφαθεν, καὶ διηγοῦνται Ματθαῖον οὕτω λέγειν ὡς νενοήκασιν· ὄφειν ἀσύμφωνός τε νόμῳ ἢ νόησις αὐτῶν καὶ στασιάζειν δοκεῖ κατ' αὐτοὺς τὰ εὐαγγέλια. 5

Καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ γέγραπεν οὕτως. Ἡ ἰδ' τὸ ἀληθινὸν τοῦ κυρίου πάσχα, ἡ θυσία ἡ μεγάλη, ὁ ἀντὶ τοῦ ἀμνοῦ παῖς θεοῦ, ὁ δεθεῖς, ὁ δῆσας τὸν ἰσχυρόν, καὶ ὁ κριθεῖς κριτῆς ζώντων καὶ νεκρῶν, καὶ ὁ παραδοθεῖς εἰς χεῖρας P 7 ἁμαρτωλῶν, ἵνα σταυρωθῇ, ὁ ὑψωθεῖς ἐπὶ κεράτων μονοκέρω- 10 τος, καὶ ὁ τὴν ἀγίαν πλευρὰν ἐκκεντηθεῖς, ὁ ἐκχέας ἐκ τῆς πλευρᾶς αὐτοῦ τὰ δύο πάλιν καθάρσια, ὕδωρ καὶ αἷμα, λόγον καὶ πνεῦμα, καὶ ὁ ταφεῖς ἐν ἡμέρᾳ τῇ τοῦ πάσχα, ἐπιτεθέντος τῷ μνήματι τοῦ λίθου.

Ἀλλὰ καὶ Κλήμης ὁ ὀσιώτατος τῆς Ἀλεξανδρέων ἐκκλησίας 15 γεγωνὸς ἱερεὺς, ἀνὴρ ἀρχαιότατος καὶ οὐ μακρὰν τῶν ἀποστολικῶν γενόμενος χρόνων, ἐν τῷ περὶ τοῦ πάσχα λόγῳ τὰ παραπλήσια διδάσκει, γράφων οὕτως. Τοῖς μὲν οὖν παρεληλυθούσιν V 6 ἔτεσι τὸ θνύμενον πρὸς Ἰουδαίων ἡσθιεν ἑορτάζων ὁ κύριος πάσχα· ἐπεὶ δὲ ἐκήρυξεν αὐτὸς ὡς τὸ πάσχα, ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ, ὡς 20 B πρόβατον ἐπὶ σφαγῆν ἀγόμενος, αὐτίκα ἐδίδαξε μὲν τοὺς μαθητὰς τοῦ τύπου τὸ μυστήριον τῇ εἴ', ἐν ᾗ καὶ πνυθάνονται αὐτοῦ, Ποῦ θέλεις ἐτοιμάσωμέν σοι τὸ πάσχα φαγεῖν; ταύτη οὖν

4. ἀσυμφάνως PV. 7. τοῦ ἀληθινοῦ P. 17. τῷ] φ V, ni fallor. 23. Matth. XXVI. 17.

cessationem admittit ignorantia, sed eget doctrina) aiuntque xiv. agnum cum Discipulis manducasse Dominum, magna vero Azymorum die passum esse, atque ita dicere Matthaeum, uti illum intelligunt, unde legi contraria est eorum interpretatio, iisque adversari videntur Evangelia.

Rursus in eodem libro sic ille scripsit: Decima quarta veri Paschatis Domini, sacrificium magnum, pro agno Dei filius, qui viactus fortem vinxit et qui iudicatus est, iudex est vivorum et mortuorum, et qui traditus est in manus peccatorum ut crucifigeretur, qui super cornua unicornis est exaltatus, et qui in sacro latere percussus est, qui ex latere suo duo fudit purgatoria, aquam et sanguinem, verbum et spiritum, et qui Paschatis die sepultus est, lapide monumento imposito.

Sed et Clemens sanctissimus Alexandrinae Ecclesiae Presbyter, vir antiquissimus, et qui non multum absuit ab Apostolicis temporibus, in libro de Paschate consimilia docet, ita scribens: Praeteritis ergo temporibus immolatum a Judaeis Pascha, festum agens, manducavit Dominus. Sed postquam praedicavit, ipse qui erat Pascha Agnus Dei, ut ovis ad occisionem ductus, Discipulos statim edocuit figurae mysterium decima quarta, qua etiam illum rogarunt, *Ubi vis paremus tibi Pascha manda-*

τῇ ἡμέρᾳ καὶ ὁ ἀγιασμός τῶν ἀζύμων καὶ ἡ προετοιμασία τῆς ἱορτῆς ἐγένετο. Ὁθεν ὁ Ἰωάννης ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ εἰκότως ὡς ἂν προετοιμαζομένους ἤδη ἀπονύψασθαι τοὺς πόδας πρὸς τοῦ κυρίου τοὺς μαθητὰς ἀναγράφει· πέπονθεν δὲ τῇ ἐπιούσῃ ὁ σω-
 5 τῆρ ἡμῶν, αὐτὸς ὢν τὸ πάσχα, καλλιερηθεὶς ὑπὸ Ἰουδαίων. καὶ μεθ' ἕτερα, Ἀκολουθῶς ἄρα τῇ ιδ', ὅτε καὶ ἔπαθεν, ἔωθεν αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς τῷ Πιλάτῳ προσαγαγόντες οὐκ εἰσηλθόντες εἰς τὸ πραιτώριον, ἵνα μὴ μιανθῶσιν, ἀλλ' ἀκωλύτως ἐσπέρας τὸ πάσχα φάγωσι. ταύτῃ τῶν ἡμερῶν τῇ ἀκριβεῖα
 10 καὶ αἱ γραφαὶ πῦσαι συμφωνοῦσι καὶ τὰ εὐαγγέλια συνωδῶν. ἐπιμαρτυρεῖ δὲ καὶ ἡ ἀνάστασις· τῇ γοῦν τρίτῃ ἀνέστη ἡμέρᾳ, ἥτις ἦν πρώτη τῶν ἑβδομάδων τοῦ θρισμοῦ, ἐν ᾗ καὶ τὸ δράγμα νενομοθέτητο προσεγγεῖν τὸν ἱερέα.

Ὅτι μὲν οὖν ἐν ᾧ καιρῷ πέπονθεν ὁ κύριος ἡμῶν καὶ σω-
 15 τῆρ οὐκ ἔφαγε τὸν νομικὸν καὶ σκιδῶδη ἀμνόν, ἀλλ' αὐτὸς ὡς ἀληθῆς ἀμνὸς ἐτύθη ὑπὲρ ἡμῶν ἐν ἡμέρᾳ παρασκευῆ τῇ ιδ' τοῦ πρώτου μηνὸς τῆς σελήνης, καὶ διὰ τούτων δῆλον γεγένηται. παθόντος τοίνυν, ὡς εἵπομεν, κατὰ σάρκα τοῦ κυρίου ἡμῶν καὶ Θεοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τὸ ἐκούσιον καὶ ζωοποιὸν πάθος ἐν τῇ τοῦ
 20 νομικοῦ πάσχα ἱορτῇ, τουτέστιν τῇ ιδ' τοῦ πρώτου μηνὸς τῆς σελήνης, καὶ ἀναστάντος τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς γραφὰς τῇ D μιᾷ τῶν σαββάτων, ἥτις ἐστὶν κυριακή, ἰς τοῦ πρώτου μηνὸς τῆς σελήνης, ἐν ᾗ καὶ τὸ δράγμα νενομοθέτητο προσφέρειν τὸν

3. παρτομαζ. V. 7. προσαγόντας P. 8. Ioan. XVIII. 28.
 12. ἐν πρώτῃ V. 13. νομοθετεῖτο προσεγγεῖν P, ἐνομοθετεῖτο προσεγγεῖν V.

cœre? Hac igitur die, et sanctificatio Arymorum et festi præparatio facta est. Unde Joannes ubi hac die rite paratis jam Discipulis, quo a Domino abluerentur, scripsit, subdit, *Passus est sequenti die Dominus noster cum ipse esset Pascha, immolatus a Judæis.* Et post alia: *Post hæc ergo decimaquarta, quando passus est, ipse mane ad Palatium adducto, Fœstificæ et Scribæ non introierunt Prætorium, ut non contaminarentur, sed ut vespere libere manducarent Pascha.* Huic dierum acurationi scripturæ omnes consentiunt, atque adeo Evangelia sibi invicem consentanea. Quinetiam idipsum testatur Resurrectio: tertia enim die resurrexit, quæ est in prima hebdomade messis, qua et manipulum deferre Pontifex a lege præcipitur.

Quod igitur, eo quo passus est tempore, Dominus noster et Saviour legalem et umbratilem agnam non manducavit, sed ipse ut verus agnus immolatus est pro nobis die Parasceves, xiv. primi mensis Lunæ, ex iis perspicuum fit. Passus ergo, ut diximus, secundum carnem Domino nostro et Deo Jesu Christo voluntariam et vivificam passionem, in legalis Paschatibus festo, hoc est xiv. primi mensis Lunæ, et resurgente secunda die, secundum scripturas, una Sabbati, quæ est Dominica, xvi.

ιερέα, πέρας ἀπέληφε τὸ τυπικὸν πάσχα, τοῦ ἀληθινοῦ πάσχα παραγενομένου.

Τότε οὖν παυθέντος ἡγουν πληρωθέντος τοῦ τυπικοῦ καὶ σκιώδους πάσχα ἤρξατο τὸ ἀληθινὸν τῆς ἁγίας τοῦ Θεοῦ καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας πάσχα· οὐπερ εἰς ἀνάμνησιν καθ' ἡμέραν ἐνιαυτὸν ἢ τοῦ Θεοῦ ἐκκλησία τὴν ἁγίαν τοῦ πάσχα ἑορτὴν ἐπιτελεῖ, ἀπλανῶς τηροῦσα τὴν ἰδέαν τοῦ πρώτου μηνὸς τῆς σελήνης, ἐν ᾗ τὸ νομικὸν ἐπιτελεῖσθαι προστέτακται πάσχα, μετὰ ἐπίβασιν τῆς ἡμέρας, ἐν ᾗ τὴν ἑαρινὴν ἰσημερίαν γίνεσθαι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐδίδαξεν· καὶ εἰ μὲν εὐρεθῆι αὕτη, λέγω δὲ ἢ ἰδέαν τοῦ πρώτου μηνὸς τῆς σελήνης, ἐν ἡμέρᾳ κυριακῇ, εἰς τὴν ἑξῆς κυριακὴν τὴν ἁγίαν τῆς ἐκ νεκρῶν ἀναστάσεως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἑορτὴν ἄγειν, εἰ δὲ ἐν δευτέρᾳ ἢ τρίτῃ ἢ τετάρτῃ ἢ πέμπτῃ ἢ παρασκευῇ ἢ σαββάτῳ, τοῦ πάσχα διαφωνίαν οὐκ ἴσχυσαν οἱ τῆς ἐκκλησίας διδάσκαλοι, ἀλλ' ἢ θεία χάρις τοὺς πο-
 10 λμίου τῆς ἐκκλησίας καταβυλοῦσα τὸν μέγαν ὡς ἀληθῶς καὶ πιστότατον βασιλέα Κωνσταντῖνον ἀνέστησεν, ὃς ἐπὶ πλεῖον τὰ χριστιανῶν εἰς φαιδρότητα καὶ δόξαν ἤγαγεν διὰ μεγίστων καὶ
 15 πολλῶν ὑπὲρ τῆς ἐκκλησίας θεαρέσιων κατωρθωμάτων. οὗτος εὐρῶν τὴν τοιαύτην διαφωνίαν ἐν ταῖς ἁγίαις τοῦ Θεοῦ ἐκκλη-
 20 σίαις, καὶ πρὸς ταύταις ἄρειον τὸν δυσσεβῆ καὶ τοὺς ἀμφ' αὐτὸν σφοδρῶς τὴν ὀρθὴν καὶ ἀμώμητον πίστιν ἀνασκευάσαι σπουδάζοντας καὶ πολλὴν ταραχὴν ταῖς τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίαις ἐμποιοῦν-

13. εἰ] ἢ V.

21. Ἄριον V.

primi mensis Lunae, qua et manipulum offerre Pontificem lex praecipit, hanc accepit typicum Pascha, cum Pascha verum adfuit.

Tunc ergo cessato seu adimpleto typico et umbratico Paschate, verum sanctae Dei Catholicae et Apostolicae Ecclesiae Pascha incoepit, in cuius memoriam sanctum Paschatis festum quotannis Ecclesia Dei celebrat, recte observata xiv. primi mensis Lunae, qua legale Pascha peragere praeceptum est, post ascensum diei, qua vernali aequinoctium fieri Spiritus sanctus edocuit: et si inventa illa fuerit (decima quarta, inquam, primi mensis Lunae) die Dominica, sequenti Dominica sanctum Christi Dei nostri ex mortuis Resurrectionis festum peragere. Enimvero, si secunda, tertia, quarta aut quinta feria, Parasceve, vel Sabbato ipsamet occurrat, cum hanc Paschatis dissonantiam componere non potuissent Ecclesiae discipuli, post prostratos Ecclesiae hostes, Magnum revera ac in fide constantissimum Imperatorem Constantinum Dei gratia excitavit, qui res Christianorum, maximis plurimisque editis pro Ecclesia Deo acceptis facinoribus, in splendorum et gloriam non modice provexit. Is enim cum tantam in sanctis Dei Ecclesiis esse dissonantiam animadvertet, in iisque impium Arium, ejusque sequaces rectam et inculpata[m] fidem acriter invertere conari, plurimo in Dei Ecclesiis excitato tumultu,

τας, τῷ θείῳ ζήλῳ κινούμενος πρὸς εἰρήνην καὶ ὁμόνοιαν καὶ
 τὴν τῶν δογματικῶν τῆς εὐσεβείας ὁρθότητα τὴν ἁγίαν καὶ μεγά-
 λην καὶ οἰκουμενικὴν σύνοδον τῶν τιῆ' ὁσίων πατέρων ἐπὶ τῆς
 Νικαίων συνήθροισεν· οἵτινες σὺν τῷ πνεύματι τῷ ἁγίῳ ἐκείσε V 7
 5 συνελθόντες, καὶ τὴν Ἀμελου καὶ τῶν ἄμφ' αὐτὸν μανίαν διελέγ-
 ξαντες, τὸ τῆς πίστεως σύμβολον ἐξέθεντο, ὅρον τε ἔθηκαν συμ-
 φώνως ἅπαντες περὶ τοῦ ἁγίου καὶ ζωοποιοῦ πάσχα· ὥστε καὶ C
 τοὺς ἀπὸ τῆς κοίτης Συρίας καὶ πάντας ἄπλῶς τοὺς τὸν ἀποστο-
 λικὸν καὶ εὐαγγελικὸν τῆς ὁρθοδόξου πίστεως λόγον ὑγιῆ διασώ-
 10 ζοντας τῷ ἀρχαίῳ ἔθει τῆς τε Ῥωμαίων ἐκκλησίας καὶ τῆς Ἀλεξαν-
 δρέων καὶ τῶν πλειστον ἁγίων τοῦ Θεοῦ ἐκκλησιῶν τῶν ἀνὰ πᾶσαν
 τὴν οἰκουμένην κατακολουθεῖν, καὶ συμφώνως ἅπαντας ἐν μιᾷ
 καὶ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἐορτάζειν τὸ πανάγιον καὶ ζωοποιὸν πάσχα.
 τούτων συμφώνως ὑπὸ τῆς ἁγίας ὁρισθέντων συνόδου, ὃ εὐσε-
 15 βτῆς καὶ φιλόχριστος βυσιλεὺς Κωνσταντῖνος δι' οἰκείων αὐτοῦ
 γραμμάτων τοὺς ἅπανταχόσε τῆς ἱερωσύνης ἀρχηγούς καὶ πάν-
 τας ἄπλῶς τοὺς τῆς εὐσεβείας τροφίμους εἰρηνεύειν προέτρεπε
 καὶ τοῖς ὁρισθεῖσιν ἐμμένειν περὶ τε τῆς ὁρθῆς καὶ ἀμωμήτου πί-
 στεως καὶ τοῦ σωτηριώδους καὶ ζωοποιοῦ πάσχα ὑπὸ τῆς ἁγίας
 20 ἐκείνης καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου· τοὺς δὲ μὴ τοῦτο ποιούντας
 ἀποκηρύκτους εἶναι καὶ ἄλλοτρίους τῆς ἁγίας τοῦ Θεοῦ καθολικῆς
 καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας προσέτατε, συμφωνούντων αὐτῷ ἐν
 τοῦτοις ἕνασι καὶ τῶν ἅπανταχόσε ἀνεπιλήπτως προεστῶτων τῶν

3. ἐπὶ τῆς Νικαίων] ἐν Νικαίᾳ P.

4. τῷ ἁγίῳ] ἁγίῳ P.

5. τῆν — τῶν] τῆν — τὸν V, τῶν — τῆν P.

divino motus zelo, ad pacem et concordiam, ac pietatis dogmatum integritatem, sanctam, magnam, et oecumenicam cccxviii. sanctorum Patrum Synodum Nicaeae coëgit, qui cum Spiritu sancto ibi convenienter damnata Arii et ejus assecularum vesania, fideique exposito symbolo, de sancto et vivifico Paschate, assensu unanimi definitionem universi confecerunt: adeo ut qui ex Coelesyria erant, omnesque omnino qui Apostolicum et Evangelicum orthodoxae fidei sanum observant sermonem, veterem Romanae ac Alexandrinae Ecclesiae, plurimarumque sanctorum Dei Ecclesiarum morem in universo terrarum orbe secuti sint, concorditerque uno eodemque die sanctum prorsus et vivificum Pascha celebrarint. His unanimiter a sancta Synodo sic definitis ac promulgatis, Pius ac Christi amans Constantinus Imperator, Sacris suis ubique emissis, Sacerdotii Principes, ut omnes prorsus pietatis alumni pacem invicem colerent, est adhortatus: utque de recta et inculpata fide, et salutari ac vivifico Paschate, a sancta illa et oecumenica Synodo sanctis insisterent: qui vero contra agerent, a communione pellerentur, extorresque essent a sancta Dei Catholica et Apostolica Ecclesia praecipit, in hisce consentientibus universis qui inculpate sanctis Christi Ecclesiae erant praepositi sanctis

ἀγίων τοῦ Θεοῦ ἐκκλησιῶν ὁσίων πατέρων καὶ διδασκάλων. οὗ γενομένου ἕκαστος τῶν Θεοφόρων πατέρων τῶν ἐν τῇ Νικαίῳ συναληλυθότων ἀγία συνόδῳ τὴν ἰδίαν κατελάμβανε πόλιν.

P 9 Τῆς εἰρήνης δὲ καὶ ὁμονοίας μετὰ τῆς τῶν δογμάτων ὁρθότητος τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ ἐκκλησιῶν πολλὴν ποιούμενοι πρό-5 νοιαν οἱ ὅσιοι καὶ Θεοφόροι τῆς ἐκκλησίας φωστῆρες καὶ διδάσκαλοι, ἐπιστάμενοι ὅτι τοὺς τῆς σελήνης μῆνας οὐχ ὁμοίως ἅπαντες ψηφίζουσι, καὶ λογιζόμενοι μή πως καὶ ἐκ τούτου ἕτερα τις διαφωνία καὶ ταραχὴ ἐν ταῖς τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίαις ἀναφύῃ περὶ τοῦ ἁγίου καὶ ζωοποιοῦ πάσχα, καὶ τὴν τοιαύτην διαφωνίαν 10 προαναρτῆσαι σπουδάσαντες, τὴν θυμαστὴν ἐκείνην καὶ αἰοιδιμον ἐννεακαιδεκαετηρίδα τῆς σελήνης Θεοπνεύστως ἐξέθεντο, δηλοῦσαν ἐν ἐκάστῳ ἔτει ἐν πόστῃ τῶν δύο μηνῶν ἡμέρα, μαρτίου λέγω ἢ καὶ ἀπριλίου, εὐρίσκεται καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν ἢ κατὰ 15 τὸν ἐκκλησιαστικὸν κανόνα ἰδ' τοῦ πρώτου παρ' Ἑβραίοις μηνὸς τῆς σελήνης, ἐν ᾗ τὸ νομικὸν ἐπιτελεῖσθαι προστέτακται πάσχα, τὰ πάλαι ἄνωθεν καὶ ἐξ ἀρχῆς ἀγράφως μὲν, ἀπλανῶς δὲ κρατήσαντα, ἐγγράφως κυρώσαντες, ὥστε ταῦτα γινώσκοντας τοὺς τῆς εὐσεβείας τροφίμους καὶ ἀσύλευτα διατηροῦντας ἐν εἰρήνῃ ἑορτάζειν τὸ πανάγιον, καὶ λυτρωτήριον ἡμῶν πάσχα τοῦ μεγάλου 20 Θεοῦ καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἐξήρκει μὲν οὖν τοῖς εὖ φρονοῦσιν εἰς τὸν περὶ τῆς ἁγίας

1. Θεοῦ] Χριστοῦ P. 2. Νικαίων P. 13. πόστῃ] ποία P. ἀπριλίου V habet ab recentiori manu mutatum in ἀπριλλίου hic et infra.

Patribus ac Doctoribus. Quo facto, unusquisque sanctorum Patrum qui Nicaeae versabantur, et convenerant ad sanctam Synodum, urbem suam repetiit.

Pace deinde ac concordia cum sanctarum Dei Ecclesiarum dogmatum integritate stabilita, sancta et Deifera Ecclesiae luminaria, ac Doctores, cum menses lunares non similiter ab omnibus putari adverterent, ne discordia exinde alia, turbaque in Dei Ecclesiis de sancto et vivifico Paschate emergeret, hancce dissensionem, plurima adhibita cura praecidere satagerunt, mirandumque illum et insignem Decemnovennalem Lunae Cyclum, Deo ita inspirante, procurrere: qui quidem quoto duorum mensium die, Martii, inquam, et Aprilis, quovis anno juxta Ecclesiasticam Regulam occurreret decima quarta primi apud Hebraeos mensis Lunae, qua legale Pascha celebrari praecipitur, quaeque olim et ab initio, absque scriptura quidem, sed rite obtinebat, indicaret, scripto mandarunt, firmaruntque, ita ut hisce perceptis, et a fidei alumnis inviolate observatis, sanctum et redemptorium nostrum magni Dei et servatoris Jesu Christi Pascha cum pace exigerent.

His ergo qui recte sentiunt ad sancti Paschatis festi Ecclesiasticam

τοῦ πάσχα ἑορτῆς ἐκκλησιαστικὸν κανόνα ἢ ὑπὸ τῶν Θεοφόρων πατέρων ἐκτεθεῖσα ἐννεακαιδεκαετηρὶς τῆς σελήνης, εἰς ἑαυτὴν διὰ πατὸς ἀνακυκλουμένη καὶ δηλοῦσα ἐν ἐκάστῳ ἔτει ἐν πόστῃ τοῦ μαρτίου ἢ τοῦ ἀπριλλίου ἡμέρᾳ εὐρίσκεται ἢ ἰδ' τοῦ πρώτου C
5 μηνὸς τῆς σελήνης, ἐν ᾗ τὸ νομικὸν ἐπιτελεῖσθαι προστέτακται πάσχα· ἦν γινώσκων τις καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν ἐν πόστῃ ἡμέρᾳ τῆς ἑβδομάδος εὐρίσκεται, καὶ τὸν ὄρον ἐπιστάμενος τὸν τεθέν-
τα, ὅτι ἐὰν εὐρεθῇ αὕτη ἐν ἡμέρᾳ κυριακῇ, εἰς τὴν ἐπιούσαν κυριακὴν ἑορτάζειν δεῖ τὸ ἅγιον πάσχα, εἰ δὲ ἐν ἄλλῃ οἰαδῆποτε
10 τῶν ἕξ ἡμερῶν ἡμέρᾳ, εἰς τὴν προσιούσαν κυριακὴν, σαφῶς καὶ
λάτῃ ῥαδίως γινώσκων δυνήσεται καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν ἐν πόστῃ
τοῦ μαρτίου ἢ τοῦ ἀπριλλίου ἑορτάσει τὸ σωτήριον πάσχα ἢ τοῦ
θεοῦ ἐκκλησία.

Τινὲς δὲ φιλοτιμότερον φερόμενοι κύκλον πέντε ἐννεακαιδε-^D
15 καιτηρίδων ἔτιξαν, ὃν προπετῶς ἔφησαν εἰς ἑαυτὸν αἰεὶ ἀνακυ-
κλούμενον οὐ μόνον κατὰ τὰς αὐτὰς ἡμέρας τοῦ ἡλιακοῦ μηνὸς
μαρτίου ἢ ἀπριλλίου φέρειν τὴν ἰδ' τοῦ πρώτου μηνὸς τῆς σελή-
νης, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὰς αὐτὰς ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος. ὅν τινες
τῶν ἀπλουστέρων εὐρηκότες, καὶ τοῦτον ἀληθῆ εἶναι ὑποπεύ-
20 σαντες, οὐ μόνον ἐν βίβλοις ἀνεγράψαντο, ἀλλὰ καὶ ἐν τύβλαις
ἐν πλείσταις τῶν ἐκκλησιῶν ἀνατεθείκασιν, ὡς ὁρῶντας "Ελληνάς
τε καὶ Ἰουδαίους καὶ τοὺς τῶν αἱρέσεων προστάτας τοῦτον προκει-

2. ἐννεακαιδεκατηρίδα V ab manu sec.
τοῦ] P. 22. ts om. P.

12. τοῦ θεοῦ] [ἐκ

regulam sufficit a Deiferis Patribus propositus in semet semper recurrens Decemnovennalis Lunae Cyclus, quo indicatur quo anno, ac quoto Martii vel Aprilis die, decima quarta primi mensis Lunae invenitur, qua legale praecipitum est celebrari Pascha: qua quidem cognita, quoto hebdomadis die singulis annis illa occurrat, quivis percipiet, atque adeo si die Dominica illa inveniat, sequenti Dominica celebrandum esse sanctum Pascha: si vero alio quovis sex dierum die, sequenti Dominica celebrandum esse sanctum Pascha quivis assequi facile poterit, et quoto Martii aut Aprilis die singulis annis salutare Pascha Ecclesia celebrabit.

Quidam porro, nescio qua ducti ambitione, quinque Decemnovennalem Cyclum statuerunt, quem in semet recurrere temere asserebant, cum non solum juxta ipsos mensis Martii et Aprilis Lunares dies ferre decimam quartam primi mensis Lunae, sed etiam juxta ipsos dies hebdomadis dicerent. Quo quidem invento cyclo, ipsum veritati consentaneum esse arbitrati simpliciores quidam, non in libris duntaxat, sed etiam in tabulis describere, quas in compluribus Ecclesiis appenderunt: ita ut cum propositum hunc esse adverterent Gentiles et Judaei, ac haereseon

P 10 μενον πλατὺν γέλωτα κατὰ τῆς ἐκκλησίας κινεῖν, καὶ δι' αὐτοὺ ἐπισκώπτειν τὸ μέγα τῆς εὐσεβείας μυστήριον.

Τούτου τοίνυν γεγενημένου τινὲς τῶν τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας διεγερθέντες δι' ἀναγκαίων λόγων τὴν τοιαύτην ἀλλόκοτον καὶ ἀπαίδευτον τῶν συνταξάντων τὸν εἰρημένον κύκλον τῶν ἐνε- 5
νήκοντα πέντε ἐτῶν διήλεγξαν γνώμην, ὑπέδειξαν δὲ τὸν ἀληθῆ καὶ τοῖς πράγμασι σύμφωνον κύκλον τὸν τῶν κη' μὲν ἐννεακαιδεκαετηρίδων, ιθ' δὲ ὀκτωκαιεικοσαετηρίδων, αἵπερ συνάγουσιν ἐτῶν ἀριθμὸν φλβ'. οὗτος γὰρ ὁ κύκλος, λέγω δὴ ὁ τῶν φλβ' ἐτῶν, αἰ εἰς ἑαυτὸν ἀνακυκλούμενος δεικνυσιν οὐ μόνον κατὰ τὰς αὐτὰς 10
ἡμέρας τῶν δύο ἡλιακῶν μηνῶν, μαρτίου λέγω καὶ ἀπριλίου, ἐμπίπτουσιν τὴν ιδ' τοῦ πρώτου μηνὸς τῆς σελήνης, ἀλλὰ καὶ κα-
B τὰ τὰς αὐτὰς ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος καὶ κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος τῆς τετραετηρίδος τοῦ βισέξτου καὶ κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος τῆς ἐννεακαιδεκαετηρίδος, ἀλλὰ δὴ καὶ κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος τῆς ὀκτωκαιεικοσαετηρί- 15
δος. ἀπαρτίζεται γὰρ ὁ προειρημένος κύκλος τῶν φλβ' ἐτῶν καὶ παρὰ τὸν ιθ' καὶ παρὰ τὸν κη' καὶ παρὰ τὸν τέσσαρα καὶ παρὰ τὸν ἑπτὰ μεριζόμενος.

Τούτου γνωσθέντος πολλοὶ κύκλους ἀνέγραψαν ἑορταστικοὺς ἐτῶν φλβ', καταμίζαντες δὲ τῇ ἀληθείᾳ τὸ ψεῦδος σκανδάλου 20
καὶ ταραχῆς ἀφορμὰς τοῖς ἀπλουστέροις παρέσχοντο. οἱ μὲν γὰρ τὰς τεσσαρισκαιδεκαταίας τοῦ πρώτου μηνὸς τῆς σελήνης ἀκινή-

5. ἐννεήκοντα P. 7. τοῖς om. P. *ibid.* ἐννεακαιδ. — ὀκτώ om. P. 14. τῆς om. P. 15. ἔτος om. P. 17. τῶν bis P. *ibid.* τὸν τέσσαρα] τὸν δ' P. 20. καὶ κ. P. καταμίζαντες V. 22. τεσσαρισκαιδεκατάς P.

Principes, largum adversus Ecclesiam risum exc tarint, magno inde Ecclesiae Sacramento ludibrio habito.

Cum haec ita se haberent, quidam ex Ecclesia Catholica necessariis excitati rationibus, ineptam hanc et absurdam eorum qui memoratum Cyclum xcv. annorum, confecerant arguere sententiam, probavereque, istum * Vigintiottennalem Cyclum, qui annos colligit dxxxii. verum esse, rebusque consonum. Cyclus enim ille (is, inquam, dxxxii. annorum) in seipsum semper recurrens, non solum indicat juxta hos dies binorum mensium solarium, Martii, inquam, et Aprilis, quando incidat xiv. mensis Lunae, sed et juxta dies eisdem hebdomadis, et juxta eundem annum quadriennii Bissexti, et juxta eundem Decemnovennalis, atque adeo ipsum Vigintiottennalis Cycli annum. Absolvitur enim praedictus Cyclus annorum dxxxii. et in xix. et in xxviii. et in iv. et in vii. partitus.

Hoc cognito, Paschales Cyclos annorum dxxxii. multi describere, mixtoque cum veritate mendacio, scandali ac turbae occasiones praebuere simplicioribus. Quippe qui primi mensis Lunae quartas decimas immobiles esse non adverterunt, juxta dies in Decemnovennali Cyclo a Deife-

τους οὐκ ἐφύλαξαν κατὰ τὰς ἡμέρας τὰς ἀναγεγραμμένους ἐν τῇ C
ἐκτεθείσῃ ἐννεακαιδεκαετηρίδι ὑπὸ τῶν Θεοφόρων πατέρων, ἀλλ'
ἰδίαις ἐννεακαιδεκαετηρίδαις συντάξαν ἐναντίας τῇ ἐκτεθείσῃ ὑπὸ
τῶν Θεοπνεύστων τῆς ἐκκλησίας διδασκάλων, καὶ οὕτω κύκλους
5 φλβ' ἐτῶν συντεθείκασιν. οἷς προσέχοντές τινες καὶ ἀγνοοῦντες
τὸν ἐκκλησιαστικὸν κανόνα περὶ τοῦ σωτηρίου πάσχα μάτην πολ-
λάκις ταράττονται, οἰόμενοι πεπλανημένως ἐορτάζεσθαι τὸ ζω-
ποιὸν πάσχα ἐν τῇ ἁγίᾳ τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίᾳ.

Ἔτεροι δὲ τὰς μὲν τεσσαρισκαιδεκαταίας τοῦ πρώτου μηνὸς
10 τῆς σελήνης ἀκινήτους ἐφύλαξαν κατὰ τὰς ἀναγεγραμμένους ἡμέ-
ρας τῶν δύο μηνῶν μαρτίου καὶ ἀπριλίου ἐν τῇ ἐκτεθείσῃ ἐννεα-
καιδεκαετηρίδι ὑπὸ τῶν πανευφήμων τῆς ἐκκλησίας διδασκάλων, D
καὶ οὕτω τὸν κύκλον τῶν φλβ' ἐτῶν ἀνέταξαν. καὶ περὶ μὲν τὴν
ἁγίαν τοῦ πάσχα ἐορτὴν σύμφωνοι ἠρέθησαν τῷ ἐκκλησιαστικῷ
15 κανόνι, καθ' ὃν ἐπιτέλεσεν καὶ ἐπιτελεῖ καὶ ἐπιτελέσει τὸ ζω-
ποιὸν πάσχα ἢ τοῦ Θεοῦ ἐκκλησία· χρόνους δὲ παρέθεντο ἐν τῷ
κύκλῳ τῶν φλβ' ἐτῶν τοὺς τε ὑπὸ κτίσεως κόσμου τοὺς τε ὑπὸ
τῆς ἐνανθρωπίσεως τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ τοὺς τε ἀπὸ τῆς ἐκ νεκρῶν αὐτοῦ ἀναστάσεως ἀσυμφώ-
20 νους τῇ τε Θεοπνεύστῳ γραφῇ καὶ τῷ ἐκκλησιαστικῷ κανόνι καὶ τῇ
τῶν πραγμάτων φύσει· ὧς τινες προσέχοντες περὶ μὲν τὴν ἁγίαν P 11
τοῦ πάσχα ἐορτὴν οὐ διασφάλλονται, ἀλλὰ συμφωνοῦσι τῇ κα- V 9
θολικῇ ἐκκλησίᾳ, περὶ δὲ τὰς ἄλλας ἐορτὰς τὰς τελουμένας ἐν

9. τεσσαρισκ. P. 13. κύκλῳ V. *ibid.* μὲν om. P. 14. εὔρε-
θησαν P.

ris Patribus proposito descriptos, sed proprios Decemvennales Cyclos confecere illi contrarios qui ab inspiratis a Deo Doctoribus sunt expositi; sicque Cyclos dxxxii. annorum composuerunt. Quibus quidam fidem adhibentes, regulam ignorantem Ecclesiasticam, frustra de salutari Paschate turbas saepius excitarunt, cum in sancta Dei Ecclesia vivificum Pascha erronee celebrari sibi in animum inducerent.

Alii vero quartas decimas primi mensis Lunae immobiles observant juxta descriptos duorum mensium dies, Martii et Aprilis, in Decemvennali Cyclo ab praeclaris Ecclesiae Doctoribus exposito, atque sic in semet redeuntem dxxxii. Cyclum constituerunt. Et sane circa Paschalem sanctam festivitatem sanctae regulae consentire sunt deprehensi, secundum quem vivificum Pascha celebravit, celebrat, et celebrabit Dei Ecclesia. In Cyclo porro dxxxii. annorum, a mundo condito annos praeterea apposuerunt, et ab Incarnatione magnum Dei et Servatoris nostri Jesu Christi, et ab ejus a mortuis resurrectione, qui a Deo inspiratae scripturae, et Ecclesiasticae regulae, ac rerum naturae minime consonant, cui dum quidam adhaerent, quoad Sanctum Paschatis festum non falluntur quidem, immo Catholicae Ecclesiae consentiunt, verum quoad alias

αὐτῇ σφόδρα πεπλάνηται, οἷον Χριστοῦ γενέθλιον, ὅπερ ἀπλανῶς λίαν ἑορτάζει ἢ τοῦ Θεοῦ ἅγια ἐκκλησία τῇ εἰκάδι πέμπτῃ τοῦ κατὰ Ῥωμαίους δεκεμβρίου μηνός, ἔτι δὲ καὶ τὸν εὐαγγελισμὸν τῆς ἁγίας ἐνδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ὃν καὶ αὐτὸν ἀνεπιλήπτως ἐπιτελεῖ ἢ τοῦ Θεοῦ ἐκκλησία 5 τῇ εἰκάδι πέμπτῃ τοῦ κατὰ Ῥωμαίους μαρτίου μηνός, ἔτι μὴν καὶ τὸ γενέθλιον τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ, ὅπερ ἐπιτελεῖ ὀρθῶς ἢ τοῦ Θεοῦ ἐκκλησία τῇ εἰκάδι τετάρτῃ τοῦ κατὰ Ῥωμαίους ἰουνίου μηνός, πρὸς τούτοις δὲ καὶ τὴν ἅγιαν ἀπάντησιν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅτι ὑπέδξατο αὐτὸν ἐν ταῖς ἀγκάλαις ὁ δίκαιος Συμεών, ἣν ἑορτάζει ἀσφαλῶς ἢ τοῦ Θεοῦ ἐκκλησία τῇ δευτέρῃ τοῦ κατὰ Ῥωμαίους φεβρουαρίου μηνός. τοῖς οὖν ἀναγραψαμένοις τὸν οὕτω κατασκευασθέντα κύκλον τῶν φλβ' ἐτῶν κατακολουθούντες 10 τινες τῶν κουφοτέρων, καὶ ἀληθεύειν τούτους οἰόμενοι, λίαν τολμηρῶς καὶ προπετιῶς καταμέμφονται τὰς ἀπανταχόσε ἁγίας τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίας ἐν ταῖς εἰρημέναις ἡμέραις τὰς μνημονευθείσας ἐπιτελοῦντας ἑορτάς.

Ἐπεὶ οὖν οὐχ ἠῦρομεν ὑπὸ τίνος ἀναγραφέντα ἑορταστικὸν κύκλον τῶν φλβ' ἐτῶν διὰ πάντων συμφωνοῦντα τῇ Θεοπνεύστῳ 20 γραφῇ καὶ ταῖς ἀνεπιλήπτως τελουμέναις ἑορταῖς ἐν τῇ ἁγίᾳ τοῦ Θεοῦ καθολικῇ καὶ ἀποστολικῇ ἐκκλησίᾳ, ἀλλ' ἔγνωμεν ἐν μιᾷ ἢ καὶ ἐν πλείοσιν ἢ καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἑορταῖς τῆς ἁγίας τοῦ Θεοῦ

4. ἡμῶν om. P. 13. Φεβρουαρίου PV. 18. ἐπιτελοῦντας] Conf. περιτελούντων ὧρων in circulo p. 13.

festivitates quae in ea celebrantur plurimum aberrant: veluti in Christi Nativitate, quam recte prorsus celebrat Sancta Dei Ecclesia xxv. die mensis secundum Romanos Decembris. Ita perinde in Annuntiatione sanctae gloriosae Dominae nostrae Dei Genitricis et semper Virginis Mariae, quam et ipsam inculpate celebrat Dei Ecclesia xxv. die mensis secundum Romanos Martii: praeterea in Nativitate Sancti Joannis Praeursoris et Baptistae, quam recte Dei Ecclesia xxiv. mensis juxta Romanos Junii celebrat. Praeterea in sancto Servatoris nostri Dei et Domini Jesu Christi Occursu, cum in ulnis eum exoepit justus Simeon, quem recte celebrat Dei Ecclesia ii. mensis juxta Romanos Februarii. Ab hisce igitur descriptum ac sic compactum dxxxii. annorum Cyclum quidam ex simplicioribus secuti, ac veritati consonum illum esse arbitrati, audacter nimis ac temere sanctas ubique Ecclesias, a quibus, praedictis diebus memoratae peraguntur festivitates, reprehendunt.

Quandoquidem igitur nullum hactenus invenimus a quopiam descriptum dxxxii. annorum Paschalem Cyclum, qui a Deo inspiratae scripturae in omnibus concinat, ac festis quae in sancta Dei Catholica et Apostolica Ecclesia inculpate celebrantur, immo in uno, vel in pluribus, vel etiam in omnibus festis, sanctae Dei Ecclesiae minime esse consentaneas,

- ἐκκλησίας ἀσυμφώνους καὶ ἐναντίους τυγχάνοντας καὶ ταραχὰς καὶ σκάνδαλα τοῖς τῆς εὐσεβείας τροφίμοις ἐμποιοῦντας τοὺς ὑπὸ τεινῶν ἀναγραφέντας ἑορταστικούς κύκλους, ἀναγκαῖον ἡγησάμεθα ἀναγράψαι κύκλον ἑορτυστικῶν ἐτῶν φλβ' διὰ πάντων συνάδον-
- 5 τα ταῖς Θεοπνεύστοις γραφαῖς καὶ ταῖς ἀπλανῶς μὲν παραδοθεί- D
σαις ὑπὸ τῶν Θεοφόρων πατέρων, ὀρθῶς δὲ τελουμέναις ἑορταῖς ἐν ταῖς ἀπανταχόσε ἁγίαις τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίαις, πρὸς τε ἡμῶν αὐτῶν καὶ τῶν ἐντευξομένων ὠφέλειαν καὶ εἰρήνην καὶ ὁμόνοιαν τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ ἐκκλησιῶν, φωτίζοντος ἡμῶς τῷ φωτὶ τῆς
- 10 γνώσεως καὶ παρέχοντος ἡμῖν λόγον ἀληθείας ἐν ἀνοίξει τοῦ στό-
ματος ἡμῶν πρὸς οἰκοδομὴν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, παρ' οὗ πᾶσα δόσις ἀγαθῆ καὶ πᾶν δῶρημα τέλειον δίδοται πᾶσι τοῖς πιστῶς προσκυ-
νοῦσιν αὐτόν.
- 15 Προτάξομεν δὲ τοῦ ἑορταστικοῦ κύκλου τῶν φλβ' ἐτῶν τὴν P 12
κατὰ φύσιν ὀκτωκαιικοσαετηρίδα τοῦ ἡλίου, ἣτις συναρξαμένη τῇ γενέσει τῶν φωστήρων, εἰς ἑαυτὴν διὰ παντὸς ἀπαυκυκλουμένη δηλοῖ τὰς ἐν ἐκάστῳ ἔτει ἐπικτὰς τοῦ ἡλίου, ἀποκαταστατικῆ τυγχάνουσα ἡμέρας μηνὸς ἡλιακοῦ καὶ ἡμέρας ἐβδομάδος καὶ
- 20 ἔτους τετραετηρίδος βισέξτου. ἔτι δὲ καὶ τὴν ἐκθεσιν τῆς κατὰ φύσιν ἐννεακαιδεκαετηρίδος τῆς σελήνης δηλώσομεν, ἣτις καὶ αὐτὴ συναρξαμένη τῇ γενέσει τῶν φωστήρων, εἰς ἑαυτὴν διὰ παντὸς ἀπαυκυκλουμένη δηλοῖ ἐν ἐκάστῳ ἔτει τὴν κατὰ τὸν ἐκκλησια-

10. ἀληθῆ P.

interdum etiam contrarios advertimus, Paschalesque a quibusdam compactos Cyclos tumultuam ac scandalorum ansam praebere pietatis alumnis, operae pretium duximus Cyclum describere DXXXII. annorum a Deo inspiratis scripturis in omnibus consentaneum, et festivitatis quae recte a Deiferis Patribus traditae sunt, et in sanctis Dei Ecclesiis recte ubique celebrantur, tum ad nostram ipsorum, tum ad eorum qui haecce legent utilitatem ac pacem, et ad sanctarum praeterea Dei Ecclesiarum concordiam: illuminante nos lumine cognitionis, et verum nobis praebente sermonem in apertione oris nostri ad aedificationem sanctae Ecclesiae magno Deo et Servatore nostro Jesu Christo, a quo omne donum bonum, et omniae munus perfectum datur iis omnibus qui cum fide eum adorant.

Praefigemus porro annorum DXXXII. Paschali cyclo naturalem solis Vigintiottennalem Cyclum, qui sumpto una cum luminarium ortu exordio in semetipsum semper reflectitur, et singulis annis Epactas Solis indicat, cum apocatastasitice sit diei mensis solaris, ac diei hebdomadae, et anni quaternarii Bisexti. Praeterea proponemus naturalem Decemnovennalem Cyclum Lunae, qui et ipse una cum ortu luminarium in semet semper recurrens, singulis annis decimam quartam primi mensis Lunae, juxta ecclesiasticam regulam, qua legale festum celebrari praecipitur, indi-

στικὸν κανόνα τεσσαρισκαιδεκάτην τοῦ πρώτου μηνὸς τῆς σελή-
 νης, ἐν ἧ τὸ νομικὸν ἐπιτελεῖσθαι προστέτακται πάσχα, καὶ πό-
 B σαι εἰσὶν ἐν ἐκάστῳ ἔτει ἑπακταὶ τῆς σελήνης, ἧτις ἐννεακαιδε-
 καετηρίδος ἀποκαταστατικὴ τυγχάνει ἡμέρας μηνὸς ἡλιακοῦ καὶ
 V 10 ἡμέρας σελήνης μηνός. ἐπιδρομὴν τε τῶν χρόνων τῶν ἀπὸ ἀρ-5
 χῆς κτίσεως κόσμου ποιησόμεθα. μέθοδόν τε παραδώσομεν
 τὰ ἔτη τοῦ κόσμου παραλαμβάνοντες, δι' ἧς γινώσκων δυνήσεται
 τις καθ' ἕκαστον ἐπιζητούμενον ἐνιαυτὸν πόστον ἔτος ἐστὶν τῆς
 ὀκτωκαιεικοσαετηρίδος τοῦ ἡλίου. μέθοδόν τε ἐτέραν δηλώσο-
 μεν τὰ ἔτη τοῦ κόσμου παραλαμβάνοντες, δι' ἧς δυνήσεται τις 10
 γινώσκων καθ' ἕκαστον ἐπιζητούμενον ἐνιαυτὸν πόσαι εἰσὶν αἱ
 τοῦ ἡλίου ἑπακταὶ. μέθοδόν τε αὖθις ἄλλην γνωρίσομεν, δι'
 ἧς δυνήσεται τις γινώσκων ἐν πόστῃ ἡμέρᾳ τῆς ἑβδομάδος εὐρί-
 C σκεται ἐκάστη ἐπιζητουμένη οἰουδήποτε μηνὸς ἡμέρα. πάλιν
 ἄλλην μέθοδον γράψομεν τὰ ἔτη τοῦ κόσμου παραλαμβάνοντες, 15
 δι' ἧς δυνήσεται τις γινώσκων καθ' ἕκαστον ἐπιζητούμενον ἐνιαυ-
 τὸν πόσαι εἰσὶν αἱ τῆς σελήνης ἑπακταὶ. ἔτι μέθοδον ἄλλην δη-
 λώσομεν, δι' ἧς δυνήσεται τις γινώσκων καθ' ἕκαστον ἐπιζητού-
 μενον ἐνιαυτὸν ἐν πόστῃ ἡμέρᾳ τοῦ μαρτίου ἢ τοῦ ἀπριλίου εὐ-
 ρίσκεται ἢ κατὰ τὸν ἐκκλησιαστικὸν κανόνα ἰδ' τοῦ πρώτου μη- 20
 νός τῆς σελήνης. τούτων γὰρ πάντων προδηλουμένων, οὕτω
 σαφῶς ἀποδειξομεν ἐν πόστῳ μὲν ἔτει τοῦ κόσμου, ἐν πόστῳ δὲ
 ἔτει τῆς ὀκτωκαιεικοσαετηρίδος τοῦ ἡλίου καὶ ἐν πόστῳ ἔτει τῆς
 ἐννεακαιδεκαετηρίδος τῆς σελήνης τὸ πρῶτον ἐν Αἰγύπτῳ ἐπετε-
 λέσθη πάσχα, ἐν πόστῳ δὲ ἔτει τοῦ κόσμου καὶ τῆς ὀκτωκαιει- 25

1. τεσσαρισκ. P. 6. τε] δὲ P. 7. 10. 13. 16. δυνήσεται PV.
 22. ἐν πόστῳ δὲ ἔτει — 25. τοῦ κόσμου om. P.

cat: quotaeque singulis annis sunt Lunae Epactae, quaeve Decemnovennis apocatastae est diei mensis solaris, et diei mensis lunaris. Annotum etiam a mundi conditi exordio decursum exequemur: methodum vero ac rationem trademus, sumptis annis mundi, qua nosse quivis poterit, quovis quaesito anno, quotus est annus Decemnovennis Cycli solis. Methodum praeterea alteram indicabimus, sumptis annis mundi, qua nosse quivis poterit in quaesitis singulis annis, quotae sunt solis Epactae. Methodum rursus aliam docebimus, qua nosse quivis poterit, quoto hebdomadis die invenitur unusquisque quaesiti cujusvis mensis dies. Rursus aliam methodum describemus, sumptis mundi annis, qua quivis nosse poterit singulis quaesitis annis quot sunt Lunae Epactae. Methodum adhuc aliam indicabimus, qua quivis nosse poterit singulis quaesitis annis quoto Martii aut Aprilis die invenitur juxta regulam Ecclesiasticam decima quarta primi mensis Lunae. Hisce praedictis omnibus praedica-

Ad pag. 25.

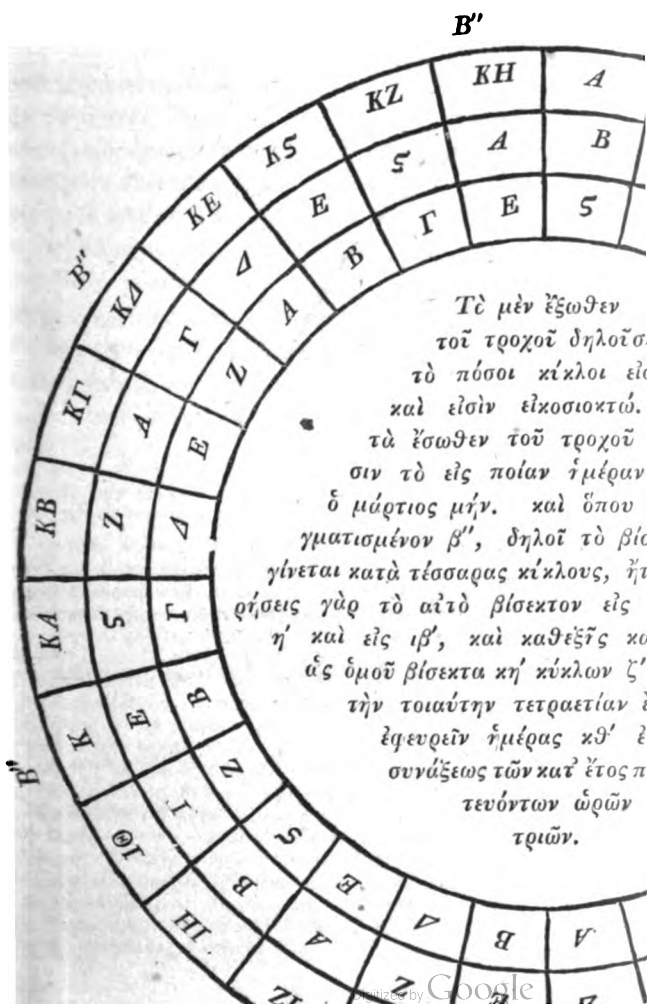
v 11 *Κύκλος*

στικὸν κανόνα τεσσαρισκαιδεκάτην τοῦ πρώτου μηνὸς τῆς σελή-
 νης, ἐν ᾗ τὸ νομικὸν ἐπιτελεῖσθαι προστέταται πύσχα, καὶ πό-
 B σαι εἰσὶν ἐν ἐκάστῳ ἔτει ἐπακταὶ τῆς σελήνης, ἧτις ἐννεακαιδε-
 καετηρίδος ἀποκαταστατικῇ τυγχάνει ἡμέρας μηνὸς ἡλιακοῦ καὶ
 V 10 ἡμέρας σελήνης μηνός. ἐπιδρομήν τε τῶν χρόνων τῶν ἀπὸ ἀρ- 5
 χῆς κτίσεως κόσμου ποιησόμεθα. μέθοδόν τε παραδώσομεν
 τὰ ἔτη τοῦ κόσμου παραλαμβάνοντες, δι' ἧς γινώσκειν δυνήσεται
 τις καθ' ἕκαστον ἐπιζητούμενον ἐνιαυτὸν πόστον ἔτος ἐστὶν τῆς
 ὀκτωκαιεικοσαετηρίδος τοῦ ἡλίου. μέθοδόν τε ἐτέραν δηλώσο-
 μεν τὰ ἔτη τοῦ κόσμου παραλαμβάνοντες, δι' ἧς δυνήσεται τις 10
 γινώσκειν καθ' ἕκαστον ἐπιζητούμενον ἐνιαυτὸν πόσαι εἰσὶν αἱ
 τοῦ ἡλίου ἐπακταὶ. μέθοδόν τε αὖθις ἄλλην γνωρίσομεν, δι'
 ἧς δυνήσεται τις γινώσκειν ἐν πόστῃ ἡμέρᾳ τῆς ἐβδομάδος εὐρί-
 C σκεται ἐκάστη ἐπιζητούμενη οἰουδήποτε μηνὸς ἡμέρα. πάλιν
 ἄλλην μέθοδον γράφομεν τὰ ἔτη τοῦ κόσμου παραλαμβάνοντες, 15
 δι' ἧς δυνήσεται τις γινώσκειν καθ' ἕκαστον ἐπιζητούμενον ἐνιαυ-
 τὸν πόσαι εἰσὶν αἱ τῆς σελήνης ἐπακταὶ. ἔτι μέθοδον ἄλλην δη-
 λώσομεν, δι' ἧς δυνήσεται τις γινώσκειν καθ' ἕκαστον ἐπιζητού-
 μενον ἐνιαυτὸν ἐν πόστῃ ἡμέρᾳ τοῦ μαρτίου ἢ τοῦ ἀπριλίου εὐ-
 ρίσκεται ἢ κατὰ τὸν ἐκκλησιαστικὸν κανόνα ἰδ' τοῦ πρώτου μη- 20
 νός τῆς σελήνης. τούτων γὰρ πάντων προδηλουμένων, οὕτω
 σαφῶς ἀποδειξομεν ἐν πόστῳ μὲν ἔτει τοῦ κόσμου, ἐν πόστῳ δὲ
 ἔτει τῆς ὀκτωκαιεικοσαετηρίδος τοῦ ἡλίου καὶ ἐν πόστῳ ἔτει τῆς
 ἐννεακαιδεκαετηρίδος τῆς σελήνης τὸ πρῶτον ἐν Αἰγύπτῳ ἐπετε-
 λέσθαι πύσχα, ἐν πόστῳ δὲ ἔτει τοῦ κόσμου καὶ τῆς ὀκτωκαιει- 25

1. τεσσαρεσκ. P. 6. τε] δὲ P. 7. 10. 13. 16. δυνήσεται PV.
 22. ἐν πόστῳ δὲ ἔτει — 25. τοῦ κόσμου om. P.

cat: quotaeque singulis annis sunt Lunae Epactae, quaeve Decemnoven-
 nalis apocatastaticae est diei mensis solaris, et diei mensis lunaris. Anno-
 rum etiam a mundi conditi exordio decursum exequemur: methodum ve-
 ro ac rationem trademus, sumptis annis mundi, qua nosse quivis poterit,
 quovis quaesito anno, quotus est annus Decemnovennalis Cycli solis. Me-
 thodum praeterea alteram indicabimus, sumptis annis mundi, qua nosse
 quivis poterit in quaesitis singulis annis, quotae sunt solis Epactae. Me-
 thodum rursus aliam docebimus, qua nosse quivis poterit, quoto hebdo-
 madis die invenitur unusquisque quaesiti cujusvis mensis dies. Rursus
 aliam methodum describemus, sumptis mundi annis, qua quivis nosse po-
 terit singulis quaesitis annis quot sunt Lunae Epactae. Methodum ad-
 huc aliam indicabimus, qua quivis nosse poterit singulis quaesitis annis
 quoto Martii aut Aprilis die invenitur juxta regulam Ecclesiasticam de-
 cima quarta primi mensis Lunae. Hisce praedictis omnibus praesindica-

¶ 11 Κύκλος τῆς ὀκτωκαιεικοσαιτηρίδος τοῦ ἡλίου εἰς ἑαυτὸν
 τὰς ἐν ἐκάστῳ ἔτει ἑπακτάς

v

κοσμητηρίδος καὶ τῆς ἐννεακαίδεκαετηρίδος γέγονεν ὁ εὐαγγελισ-
 μὸς ὁ πρὸς τὸν ἅγιον Ζαχαρίαν περὶ τῆς συλλήψεως τοῦ προδρο-
 μου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, ἔτι μὴν καὶ ὁ εὐαγγελισμὸς ὁ πρὸς D
 τὴν ἄγλιαν ἐνδοξὸν ἀειπαρθένον καὶ θεοτόκον Μαρίαν γενόμενος
 5 καὶ ἡ κατὰ σάρκα σύλληψις τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν
 Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀσπέρως καὶ ἀφθάρτως γεγένηται· ἐν πίστῳ
 τε ἔτει τοῦ κόσμου καὶ τῆς ὀκτωκαικοσαετηρίδος ἐπὶ τὸν Ἰορδά-
 νην πρὸς τὸν Ἰωάννην ἐλθὼν ἐβαπτίσθη ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς
 ὁ Χριστός· ἐν πίστῳ τε ἔτει τοῦ κόσμου καὶ τῆς ὀκτωκαικοσαε-
 10 τηρίδος καὶ τῆς ἐννεακαίδεκαετηρίδος ἐσταυρώθη ὑπὲρ ἡμῶν
 καὶ σκυλεύσας τὸν ἄδην ἀνέστη ἐκ νεκρῶν. καὶ οὕτω λοιπὸν
 ἀρχόμενοι τοῦ ἑορταστικοῦ κύκλου ἀπὸ τοῦ ἔτους ἐκείνου ἐν ᾧ
 τὸν ζωοποιὸν θάνατον ὑπομείνας σαρκὶ ὑπὲρ ἡμῶν Χριστὸς ὁ
 ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν ἀνέστη ἐκ νεκρῶν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, παραστή- P 13
 15 σομεν ἐν πίστῳ τε ἔτει τοῦ κόσμου ἐπληρώθη ὁ πρῶτος ἑορτα-
 στικὸς κύκλος τῶν φλβ' ἔτων τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ πάσχα καὶ πό-
 θεν ἄρχεται ὁ δεῦτερος κύκλος τοῦ ἁγίου καὶ ζωοποιῦ πάσχα,
 προστιθέντες τοὺς χρόνους τοὺς ἀπὸ κτίσεως κόσμου φανέντας
 μετὰ πλειστής ὄσης τῆς ἐξετάσεως ἀληθείας ἔχουσιν. ταῦτα
 20 γὰρ πάντα γινώσκων τις εὐρήσει ὡς ὀρθῶς καὶ ἀνεπιλήπτως τὰς
 μνημονευθείσας μικρῶ πρόσθεν ἑορτὰς ἐπιτελεῖ ἡ ἁγία τοῦ Θεοῦ
 καθολικὴ καὶ ἀποστολικὴ ἐκκλησία.

7. τς om. P. 9. ὁ om. P. ib. τς om. P. 10. ἀνεσταυρώθη
 P. 11. ἐκ τῶν νεκρῶν P. 15. πληρωθῆ P. 19. ἔχεται P.
 22. Circulum qui sequebatur in tabula adiecta posuimus.

tis, sic perspicue demonstrabimus quoto mundi anno Vigintioctennalis
 Cycli et Decemnovennalis fuit Annuntiatio Sancto Zachariae de Prae-
 cursoris et Baptistae Joannis conceptione, ut et Annuntiatio Sanctae glo-
 riosae semper Virgini et Dei genitrici Mariae facta, ut et Magni Dei et
 Servatoris nostri Jesu Christi secundum carnem Conceptio, quae sine se-
 mine et intaminate facta est. Deinde quoto mundi et Vigintioctennalis
 Cycli anno in Jordanem ad Joannem veniens baptizatus est Dominus no-
 ster Jesus Christus: quoto etiam mundi, et Vigintioctennalis, et Decem-
 noveannalis Cycli anno crucifixus est pro nobis, et spoliato inferno ex
 mortuis resurrexit. Atque sic deinceps sumpto exordio Paschalis cycli,
 ab illo anno quo vivificam mortem tulit carne pro nobis Christus verus
 Deus noster, tertia die ex mortuis resurrexit, quo mundi anno completus
 est primus Paschalis Cyclus annorum DXXXI. Ecclesiastici Paschatis, et
 unde initium sumit secundus Cyclus sancti et vivifici Paschatis, additis
 qui a mundi conditu videntur effluxisse annis, cum quantalibet veritatis
 inquisitione demonstrabimus. Haec eaim omnia ubi quis intellexerit,
 tum ut supra memoratas festivitates recte ac inculpate celebret sancta
 Dei Catholica et Apostolica Ecclesia statim percipiet.

P 14
V 12

Ἰστέον ὡς ἐν τῇ γενέσει τῶν φωστήρων, ἦγουν ἐν ἀρχῇ τῆς τοῦ κόσμου συστάσεως, τὸ πρῶτον ἔτος τῆς κατὰ φύσιν ὀκτωκαιικοσαετηρίδος τοῦ ἡλλου ἐπακτὰς οὐκ ἔχει. αἱ γὰρ ἐπακταὶ μετὰ συμπλήρωσιν τῶν νβ' ἑβδομάδων ἐκάστου ἡγουμένου ἐνιαυτοῦ ἐκ τῆς ὑπολειπομένης τοῦ ἡλιακοῦ ἐνιαυτοῦ μιᾷς πρὸς τῷ 5 τετάρτῳ ἡμέρας λαμβάνονται, καὶ ἐκάστῳ ἐπομένῳ ἐνιαυτῷ ἐπιφέρονται. πᾶς οὖν ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς τοῦ κόσμου γενέσεως δυνατόν ἐστιν ἐπακτὰς λαβεῖν; καταγέλαστον γὰρ τοῦτο· λέγω δὴ τὸ λαβεῖν ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς τοῦ κόσμου συστάσεως ἐπακτὰς ἢ ἐπακτὴν ἢ λεπτὰ ἐπακτῶν. μετὰ δὲ τὸ πληρωθῆναι 10 τὴν πρώτην ὀκτωκαιικοσαετηρίδα τοῦ ἡλλου τὴν συναρξαμένην τῇ γενέσει τοῦ κόσμου τὸ πρῶτον ἔτος τῆς δευτέρας ὀκτωκαιικοσαετηρίδος τοῦ ἡλλου ἐπακτὰς ἔχει ζ'. εἰ δὲ ὑπερβῶσι τὸν ζ', οὐκέτι λοιπὸν ἡ' ἢ θ' λέγονται, ἀλλ' ἀφαιρουμένων τῶν ζ' μία ἢ δύο καὶ πάλιν ἕως τῶν ζ'. τὸ δὲ β' καὶ γ' ἔτος τῆς ὀκτωκαιικο- 15 σαετηρίδος καὶ τὰ λοιπὰ αὐτῆς ἔτη ὡσαύτως ἔχει καὶ ἐν τῇ πρώτῃ ὀκτωκαιικοσαετηρίδι καὶ ἐν τῇ δευτέρᾳ καὶ ἐν πάσαις ὁμοίως ταῖς λοιπαῖς.

Ἐνταῦθα δὲ σημειώτεον καὶ τοῦτο, ὅτι ἕκαστον ἔτος τῆς κατὰ φύσιν ὀκτωκαιικοσαετηρίδος τοῦ ἡλλου τὴν ἀρχὴν ἔχει τὴν κατὰ 20 τοῦ κατὰ Ῥωμαίους μαρτίου μηνός, ἐν ᾗ τὴν εὐρινὴν ἰσημερίαν

2. ὀκτωκαιικοσαετηρίδος] ἡ' καὶ κ' ετηρίδος PV. Sic et 11. 12. 15. 17. 20. 5. ἐκ τῆς — ἐνιαυτοῦ om. P. 8. ἐστιν] μὲν P. 11. συναρξαμένην] οὐδ' ἀρξαμένην PV. 13. ζ'] ξ' P. ib. τὸν ζ'] τὸ πξ' P. 14. ἡ θ'] ἡ θ' PV. ib. λέγονται P, λέγονται V. 14. 15. ζ'] ξ' P. 16. καὶ τὰ] κατὰ P.

Notandum porro in ortu luminarium, seu in initio mundi compositionis, primum naturalis Cycli Vigintioctennalis Solis annum Epactas non habere: Epactae quippe post completas LII. hebdomades uniuscuiusque primi anni, ex die cum quadrante sumuntur, et singulis sequentibus annis inferuntur. Qui ergo fieri potest, ut mundi conditi initio potuerint Epactae occurrere? Istud enim perridiculum est, ut, inquam, initio mundi compositionis Epactae, vel Epacta, atque adeo occurrant Epactarum minuta. Postquam autem primus Vigintioctennalis Cyclus solis completus fuerit, ille scilicet qui in mundi ortu incoeperit, primus secundi Vigintioctennalis Cycli solis annus Epactas habet LX. Si vero excedant LX. sed ablatis a LX. una vel duabus, et rursum usque ad LX. Secundus vero ac tertius Vigintioctennalis Cycli annus, prout reliqui illius anni, similiter Epactas habent, quemadmodum habentur in primo Vigintioctennali Cycle, et in secundo, et pari modo in reliquis omnibus.

Istud etiam hoc loco observandum, unumquemque naturalis Vigintioctennalis Cycli solis annum habere initium XXI. die mensis iuxta Romanos Martii, quo vernum fieri aequinoctium per Deiferos Patres docuit

Ad pag. 27.

P 15
V 13

P 14
V 12

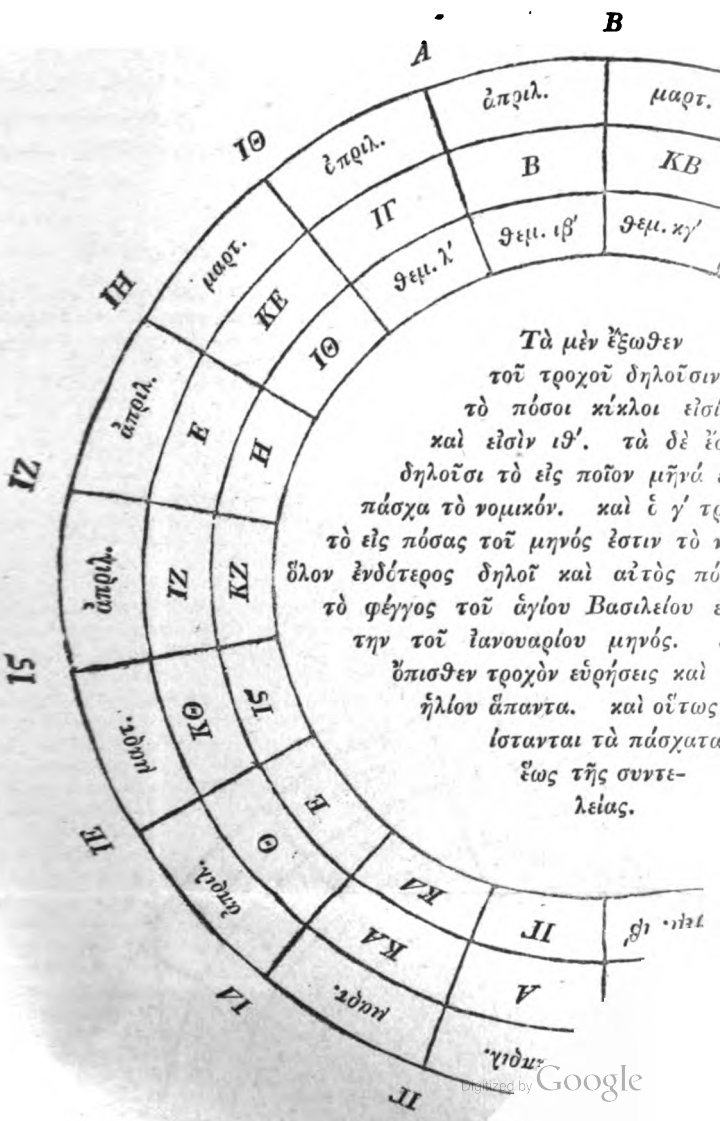
Ἰοτέον ὡς ἐν τῇ γενέσει τῶν φωστήρων, ἤγουν ἐν ἀρχῇ τῆς τοῦ κόσμου συστάσεως, τὸ πρῶτον ἔτος τῆς κατὰ φύσιν ὀκτωκαιικοσαετηρίδος τοῦ ἡλίου ἐπακτὸς οὐκ ἔχει. αἱ γὰρ ἐπακταὶ μετὰ συμπλήρωσιν τῶν νβ' ἐβδομάδων ἐκάστου ἡγουμένου ἐνιαυτοῦ ἐκ τῆς ὑπολειπομένης τοῦ ἡλιακοῦ ἐνιαυτοῦ μιᾶς πρὸς τῷ⁵ τετάρτῳ ἡμέρας λαμβάνονται, καὶ ἐκάστῳ ἐπομένῳ ἐνιαυτῷ ἐπιφέρονται. πῶς οὖν ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς τοῦ κόσμου γενέσεως δυνατὸν ἐστὶν ἐπακτὸς λαβεῖν; καταγέλαστον γὰρ τοῦτο· λέγω δὴ τὸ λαβεῖν ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς τοῦ κόσμου συστάσεως ἐπακτὸς ἢ ἐπακτὴν ἢ λεπτὰ ἐπακτῶν. μετὰ δὲ τὸ πληρωθῆναι¹⁰ τὴν πρώτην ὀκτωκαιικοσαετηρίδα τοῦ ἡλίου τὴν συναρξαμένην τῇ γενέσει τοῦ κόσμου τὸ πρῶτον ἔτος τῆς δευτέρας ὀκτωκαιικοσαετηρίδος τοῦ ἡλίου ἐπακτὸς ἔχει ζ'. εἰ δὲ ὑπερβῶσι τὸν ζ', οὐκέτι λοιπὸν ἡ' ἢ θ' λέγονται, ἀλλ' ἀφαιρουμένων τῶν ζ' μία ἢ δύο καὶ πάλιν ἕως τῶν ζ'. τὸ δὲ β' καὶ γ' ἔτος τῆς ὀκτωκαιικο-¹⁵σαετηρίδος καὶ τὰ λοιπὰ αὐτῆς ἔτη ὡσαύτως ἔχει καὶ ἐν τῇ πρώτῃ ὀκτωκαιικοσαετηρίδι καὶ ἐν τῇ δευτέρῃ καὶ ἐν πάσαις ὁμοίως ταῖς λοιπαῖς.

Ἐνταῦθα δὲ σημειωτέον καὶ τοῦτο, ὅτι ἕκαστον ἔτος τῆς κατὰ φύσιν ὀκτωκαιικοσαετηρίδος τοῦ ἡλίου τὴν ἀρχὴν ἔχει τὴν κα' ²⁰ τοῦ κατὰ Ῥωμαίους μαρτίου μηνός, ἐν ᾗ τὴν ἑαρινὴν ἰσημερίαν

2. ὀκτωκαιικοσαετηρίδος] ἡ' καὶ κ' ετηρίδος PV. Sic et 11. 12. 15. 17. 20. 5. ἐκ τῆς — ἐνιαυτοῦ om. P. 8. ἐσειν] μὲν P. 11. συναρξαμένην] οὐν ἀρξαμένην PV. 13. ζ'] ξ' P. id. τὸν ζ'] τὸ πξ' P. 14. ἡ θ'] ἡ θ' PV. id. λέγονται P, λέγονται V. 14. 15. ζ'] ξ' P. 16. καὶ τὰ] κατὰ P.

Notandum porro in ortu luminarium, seu in initio mundi compositionis, primum naturalis Cycli Vigintioctennalis Solis annum Epactas non habere: Epactae quippe post completas LII. hebdomades uniuscujusque primi anni, ex die cum quadrante sumuntur, et singulis sequentibus annis inferuntur. Qui ergo fieri potest, ut mundi conditi initio potuerint Epactae occurrere? Istud enim perridiculum est, ut, inquam, initio mundi compositionis Epactae, vel Epacta, atque adeo occurrant Epactarum minuta. Postquam autem primus Vigintioctennalis Cyclus solis completus fuerit, ille scilicet qui in mundi ortu incoeperit, primus secundi Vigintioctennalis Cycli solis annus Epactas habet LX. Si vero excedant LX. sed ablatis a LX. una vel duabus, et rursus usque ad LX. Secundus vero ac tertius Vigintioctennalis Cycli annus, prout reliqui illius anni, similiter Epactas habent, quemadmodum habentur in primo Vigintioctennali Cyclo, et in secundo, et pari modo in reliquis omnibus.

Istud etiam hoc loco observandum, unumquemque naturalis Vigintioctennalis Cycli solis annum habere initium XXI. die mensis juxta Romanos Martii, quo vernum fieri aequinoctium per Deiferos Patres docuēt

Τὰ μὲν ἔξωθεν τοῦ τροχοῦ δηλοῦσιν τὸ πόσοι κύκλοι εἰσὶ καὶ εἰσὶν ιθ'. τὰ δὲ ἐκδηλοῦσι τὸ εἰς ποῖον μῆνός ἐστι τὸ πάσχα τὸ νομικόν. καὶ ἔ γ' ἐκ τὸ εἰς πάσας τοῦ μηνός ἐστιν τὸ ἔθρον ἐνδότερος δηλοῖ καὶ αὐτὸς πό τὸ φέγγος τοῦ ἁγίου Βασιλείου ἐ τὴν τοῦ Ἰανουαρίου μηνός. ὑπισθεν τροχὸν εὐρήσεις καὶ ἥλιον ἅπαντα. καὶ οὔτως ἴστανται τὰ πάσχατα ἕως τῆς συντελείας.

P 1
V 1

γενεσθαι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον διὰ τῶν Θεοφόρων ἐδίδαξε πατέρων.
ἐκείσθω λοιπὸν καὶ ἡ ἔκθεσις τῆς κατὰ φύσιν ἐννεακαιδεκαετη-
ρίδος τῆς σελήνης.

1. πατέρων ἐδίδαξε P. 2. εἰς' ἐτηρίδος PV. 3. Circulum qui
sequebatur in tabula adiecta posuimus.

Spiritus sanctus. Enimvero superest ut hic describatur Expositio natu-
ralis Decemnovennalis Cycli Lunae.

V 14 *Περὶ τοῦ κατὰ τὸν θεῖον νόμον γιγνομένου κατ' ἐνιαυτὸν ἀγίου καὶ σωτηριώδους πάσχα καὶ τῶν τούτου ζητημάτων σύντομος μετὰ ἀποδείξεως ἀπόλυσις.*

Τὸ μὲν ἅγιον καὶ μακάριον πάσχα τοῦ θεοῦ διαβρόθήθη ὑπο-5
γράφει ὁ νόμος, ὁμοῦ καὶ τὸν μῆνα δηλῶν καθ' ὃν δεξαοῦτο
ποιεῖν, καὶ τὴν ἡμέραν κελεύων διατηρεῖσθαι μετὰ πολλῆς τῆς
ἄκριβειας. Θεοῦ γὰρ ἔστιν ἐν αὐτῷ φωνῇ φερομένη τῷ νόμῳ,
B φυλάξαι τὸν μῆνα τῶν νέων, „καὶ ποιήσεις τὸ πάσχα κυρίῳ τῷ
θεῷ σου τῇ τεσσαρισκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ πρώτου μηνός.“ μῆνα 10
δὲ νέον λέγει ὃν καὶ πρῶτον καλεῖ ἐν ᾧ τεθηλότες οἱ καρποὶ τὴν
γενομένην τῶν παλαιῶν προσημαίνουσι κατάπανσιν. ἐν δὲ τῇ
τεσσαρισκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνός τοῦ πρώτου ἐπιτηρεῖσθαι τὸ
πάσχα συνέταξεν, οὐκ ἄλλου τοῦτο χάριν ἢ ἵνα κατὰ μίμησιν τοῦ
τῆς σελήνης φωτὸς πλήρη τὸν ἴδιον κύκλον ἐχούσης, τὸν μὲν τῆς 15
διανοίας φωστῆρα ἡμεῖς τέλειον ἔχοντες ἐν σκότῳ τῆς ἁμαρτίας
μὴ διατρέβωμεν, θάλλοντες δὲ πῶς παντοδαπέσιν ἀρεταῖς καὶ
τοῖς τούτων πετάλοις οἷα τερπνὰ φρυτὰ σκεπόμενοι ληλίων δίκην
C κατὰ τὸν ἡλιακὸν κύκλον, ἀλλὰ κατὰ τὴν σελήνην. Ἑβραίων 20

2. σωτηριώδου V. 8. θεοῦ] Numer. IX. 4. 10. τεσσαρεσκ. P.
11. τεθηλότες PV. 12. δὲ τεσσαρεσκ. P. 15. πλήρης V.
19. et seq. τεσσαρεσκ. P.

*De sancto ac salutari anni cujuscumque Legali Paschate, ac
de quaestionibus ad illud spectantibus, brevis cum
demonstratione solutio.*

Sanctum ac beatum Dei Pascha perspicue omnino Lex praescribit, simulque quo fieri illud debet mensem indicat, et quo die jubetur observari, idque cum plurima accuratione. Vox quippe Dei in Legem illapsa est, qua praecipitur observari mensis Novorum: *Et facies Pascha Domino Deo tuo quartadecima die primi mensis.* Mensem vero Novum dicit, quem et primum vocat, in quo germinantes fructus veterum praenuntiant cessationem. Quartadecima autem primi mensis nulla alia ratione observari Pascha praecipit, nisi ut luminis instar Lunae plenum suum habentis circulum, nos perinde plenum habentes mentis luminare, in peccati tenebris non immoremur: quinimmo omnis generis florentes virtutibus, earumque foliis, jucundae veluti plantae, operati, segetum instar venusti permaneamus. Quartadecimam vero mensis ait, non secundum solarem cyclum, sed juxta lunarem. Hebraeorum enim filii non ex solari,

γὰρ παῖδες οὐκ ἐκ τοῦ ἡλιακοῦ δρόμου, ἀλλ' ἐκ τοῦ τῆς σελήνης
 κύκλου τὸν μῆνα ποιεῖν ἐπαιδευθήσαν, ἐπειδὴ καὶ ὁ μῆν κατὰ
 τὸ ὄνομα τῆς σελήνης λέγεται· μήνη γὰρ αὐτὴ ὀνομάζεται ἐλ-
 λάδι τῆ φωνῆ. Αἰγύπτιοι γοῦν πρῶτοι διὰ τὸν τῆς σελήνης
 5 δρόμον ἐξώτατον εἶναι, καὶ ἐκ τούτου συμβαίνειν πλάνην τῶν
 ἡμερῶν παρὰ τισι γίνεσθαι, ἐξ ἡλίου τὰς τοῦ μηνὸς ἡμέρας ἐπε-
 νόησαν ψηφίεσθαι, βραχύτερον τοῦ τῆς σελήνης κατὰ τὸν ἑαυ-
 τοῦ δρόμον κινουμένου, ὡς καὶ δυναμένου τούτου ῥᾶον καταλαμ-
 βάνεσθαι. τούτων τοίνυν οὕτως ὄντων, πολλοὶ καὶ τὸν πρῶ-
 10 τον μῆνα τοῦ ἐνιαυτοῦ, συντέλειαν ὄντα τῆς χειμερινῆς τροπῆς,
 ὡς πρῶτον διόλου τάττουσι. τούτο δὲ ποιοῦσιν ἀγνοοῦντες ὅτι **D**
 τῆς ἑαρινῆς τροπῆς ἀρχομένης ἀπὸ τῆς πρὸ ἰβ' καλανδῶν ἀπρι-
 λίων ἐνγχάνει, ὃ ἔστι φαμενώθ κέ', κατὰ δὲ Σύρους Ἀντιοχέας
 καὶ Μακεδόνας δύστρου μιᾶ καὶ εἰκάδι κατὰ τὸν ἡλιακὸν δρόμον,
 15 ἦν ἐπιτηρεῖν προσήκει μάλιστα, μὴ πως ταύτης κατωτέρω πεπλα-
 τημένως τις τὴν τεσσαρισκαιδεκαταλαν κατὰ σελήνην τάξας δια-
 μάριτη τοῦ πάσχα, ὡς τοῦ πρώτου μηνὸς νομίζων εἶναι ταύτην.
 οὐ γὰρ ἐν τῷ δωδεκάτῳ μηνὶ χειμερινῆς τροπῆς, ὡς προεῖπον,
 οὔσης, ὃ τῶν νέων τάττεται μῆν, οὔπω τὸν καρπὸν τῶν νέων
 20 πεπονημένων οὐδὲ δυναμένου δρεπάνου ἐν ἀμνητῷ πέμπεσθαι· **P 17**
 τοῦτο γὰρ μάλιστα σημεῖον τοῦ πρώτου μηνὸς ὁ θεῖος ἔταξεν νό-
 μος. ἀλλ' ἐπεὶ συμβαίνει προφάσει τῆς τεσσαρισκαιδεκαταλας
 κατὰ σελήνην τοῦ αὐτοῦ πρώτου μηνὸς εἰς πλάνην ἐμπίπτοντάς

12. ἀπὸ] ἤτης supra versum V. ib. ἀπριλλίων P. 15. μήπω
 ταύτης PV. *ibid.* πεπλανημένος P. 22. τεσσαρισκ. P.

sed ex lunari cursu mensem compingere sunt edocti, cum mensis ex Lu-
 nae nomine dicatur: Mene quippe Graeca lingua illa appellatur. Primi
 igitur Aegyptii, propterea quod Lunae cursus extimus est, ex eoque
 contingit a quibusdam in diebus peccari, mensis dies ex sole putari adin-
 venerunt, brevius Luna secundum cursum suum se movente, cum id fa-
 cilius queat comprehendi. His igitur ita se habentibus. primum mensem,
 qui hibernum solstitium absolvit, ut primum omnino statuunt complures:
 in quo quidem ita versantur, quod eum existere ignorant verno solstitio,
 quod initium sumit ab ante diem XII. Kalendas Aprilis, quod est Phame-
 noth xxv. secundum vero Syros, Antiocheos, et Macedones, Dystri xxi.
 juxta cursum solarem. Idque maxime observare convenit, ne quis decep-
 tas, infra illud quartadecima Lunae posita, in Paschate erret: ut qui
 primi mensis illam esse existimet. Neque enim, ut superius dixi, si in
 duodecimo mense existat hibernum solstitium, mensis Novorum recte sta-
 tuatur, quo fructum Novi nondum conficiunt, neque falx in messem im-
 mitti potest: istud enim signum primi mensis divina Lex statuit. Sed
 cum accidat, ut praetextu decimaequartae Lunae mensis primi, in erre-

τινας, ἀπαγνώσεως αὐτῆς ἐν κυριακῇ ἢ ἐν σαββάτῳ, περιλύειν
 τὰς νηστείας, τρισκαιδεκάτης εὐρισκομένης τότε κατὰ σελήνην,
 ὡς ξένα τοῦ νόμου πράττειν, τοῦτο σκοπεῖν προσήκει, ὅτιπερ εἰ
 συμβῆ τὴν αὐτὴν τεσσαρισκαιδεκαταίαν τῆς σελήνης ἐν κυριακῇ
 εὐρίσκεσθαι, εἰς τὴν ἐξῆς ἑβδομάδα ἄμεινον ὑπερθέσθαι δύο τοῦ- 5
 των ἕνεκα, πρῶτον μὲν, ἵνα μὴ τρισκαιδεκαταίαις κατὰ σελήνην
 σαββάτου τότε εὐρισκομένον περιλύσωμεν τὰς νηστείας· ὅπερ οὐκ
 V 15 B ἀκόλουθον, τοῦ νόμου τοῦτο μὴ προστάξαντος, ἀλλὰ καὶ τοῦ
 φωστῆρος τῆς σελήνης ἔτιπερ ἀτελοῦς περὶ τὸν κύκλον τὸν ἑαυ-
 τοῦ ὄντος· ἔπειτα ἵνα μὴ καὶ κυριακῆς οὐσης καὶ τεσσαρισκαι- 10
 δεκαταίας κατὰ σελήνην ὑπαρχούσης ἀναγκασθῶμεν νηστεύειν,
 ἀπρεπὲς πρᾶγμα ποιοῦντες· Μανιχαίων γὰρ ἔστιν ἴδιον πρᾶγμα
 τὸ τοιοῦτον. οὐκοῦν ἐπειδὴ οὔτε τῆς τεσσαρισκαιδεκαταίας κα-
 τὰ σελήνην ἐν κυριακῇ εὐρισκομένης νηστεύειν δεῖ οὔτε ἀκόλου-
 θον ἐν σαββάτῳ τρισκαιδεκάτης ἀπαντήσεως περιλύειν τὰς νη- 15
 στείας, ἀναγκαῖα ἢ ὑπέρθεις εἰς τὴν ἐξῆς ἑβδομάδα, ὡς ὀλίγη
 πρόσθεν εἴρηται, οὐ παραλύσειως γιγνομένης ἐν τῷ πάσχα διὰ
 τῆς ὑπερθέσεως, ἀλλ' ὥπερ ὁ δέκατος ἀριθμὸς περιλαμβάνει τὸν
 ἐννέα, οὕτως ἡ τεσσαρισκαιδεκαταία τῆς σελήνης ἐν κυριακῇ εὐ-
 ρισκομένη διὰ τὸ μὴ δεῖν ἐν ταύτῃ νηστεύειν εἰς τὴν ἐξῆς ἐβ- 20
 C δομάδα ἢ ὑπέρθεις γίγνοιτο, οὐ τοῦ πάσχα ἐλάττωσιν
 ποιοῦσα τῶν ἕξ ἡμερῶν ἢ ὑπέρθεις περιλαμβανουσῶν καὶ
 τὰς ἄλλας. ἄλλως τε ἐπειδὴ ὁ σωτὴρ ἡμῶν τῇ μὲν τρισκαιδεκα-

6. τρισκ. P. 13. οὐδὲ PV. 18. δέκατος] Fort. δέκα.

rem quidam inducti occurrente illa die Dominica vel Sabbato, jejunia sol-
 vant, et tertia decima Lunae tum inventa, contra Legem agant, investi-
 gandum omnino, an quarta decima illa Lunae occurrat die Dominica:
 tum enim potius est ut in hebdomadem sequentem differatur, haece dua-
 bus potissimum de causis.

Ac primum quidem, ut tertiadecima Lunae die Sabbato occurrente
 jejunia non solvamus, cum id minime Legi consentaneum sit, istud non
 praecipienti, quando luminare Lunae circa circulum suum adhuc imper-
 fectum est. Deinde ut si Dominica cum quartadecima Lunae concurrat,
 jejunare, ac rem agere indecorum non cogamur, cum id proprium sit Ma-
 nichaeorum. Quandoquidem igitur, neque quartadecima Lunae in diem
 Dominicam incidente, non est jejunandum, ut nec perinde tertiadecima
 Sabbato occurrente, jejunia solvenda, necesse est ut differatur in sequen-
 tem Dominicam, prout paulo ante dictum est, non soluto jejuniio Pascha-
 tis die propterea quod dilatatum sit, sed quemadmodum decimus numerus
 novem complectitur, sic quarta decima Lunae in diem Dominicam inci-
 dente, quia in illa non est jejunandum, in sequentem hebdomadem neces-
 sario differri debet, nulla exinde quoad Pascha facta immutatione, sex
 dilatatis diebus alios comprehendentibus. Caeterum cum Salvator noster

ταία παρεδόθη, τουτέστι τῇ πέμπτῃ τοῦ σαββάτου, τῇ δὲ τεσσαρισκαιδεκαταία ἐσταυρώθη, ἐν τριημέρῳ ἀναστάς, τουτέστι τῇ ἑξαιδεκάτῃ κατὰ σελήνην, ἣτις ἠῤῥέθη τότε ἐν κυριακῇ, ὡς ἡ τῶν εὐαγγελίων ἔχει παρατήρησις, ἔχωμεν παραμύθιον τοῦ καλῶς ποιῆν τὸ πάσχα, κὰν ὑπέρθεις γένηται διὰ τὴν καταλαβοῦσαν ἀνάγκην. ἂν μὲν οὖν ἡ τεσσαρισκαιδεκάτη τοῦ ἁγίου πάσχα ἔρχηται ἐν σαββάτῳ ἢ πρὸ τοῦ σαββάτου, ἐν ταῖς ἄλλαις τῆς ἑβδομάδος ἡμέραις ἀραρότως τοῦτο ποιῆν προσήκει· ἐὰν δὲ ἐν κυριακῇ ἀπαντήσῃ ἡ τεσσαρισκαιδεκαταία τῆς σελήνης τοῦ πρώτου μηνός, ὑπερθετόν πάντως εἰς τὴν ἑξῆς ἑβδομάδα· ἡ γὰρ D κυριακῇ πρώτη ἡμέρα τῆς ἑβδομάδος ἐστίν, ὡς προείρηται.

Ἐντεῦθεν λοιπὸν τῶν χρόνων τῶν ἀπὸ Ἀδάμ τοῦ πρωτοπλάστου ἀνθρώπου, ἤγουν ἀπ' ἀρχῆς κτίσεως κόσμου, ἐπιτομὴν ἀναγκαῖον ποιήσασθαι τῶν συναδόντων τῇ Θεοπνεύστῳ γραφῇ 15 καὶ ταῖς ὑπὸ τῶν Θεοφόρων πατέρων ἀνεπιλήπτως παραδοθείσαις καὶ τελουμέναις ὁρθῶς ἔορταῖς ἐν τῇ ἁγίᾳ τοῦ Θεοῦ καθολικῇ καὶ ἀποστολικῇ ἐκκλησίᾳ. R 38 P 18

3. ἑκαίδ. P. ib. εὐρέθη P. 9. ἀπαντήσαι P. 12. Πέτρος Ἀλεξανδρείας superscribit editio Raderi (R), cuius cum Parisina consensum semper omisi, dissensum plerumque notavi. ib. ἀπὸ τοῦ Ἀδάμ P. 18. ἀνθρώπου om. R. 17. καὶ ἀποστολικῇ om. R.

tertiadecima traditus, hoc est quinta Sabbati, quartadecima crucifixus sit, ac post tres dies surrexerit, hoc est sextadecima Lunae, quae inventa est in Dominica, ut praefert Evangeliorum observatio, in recte peragendo Paschate, et si necessario differatur, liceat nosmetipsos solari. Sed et si quartadecima sancti Paschatis incurrat in Sabbatum, vel pridie Sabbati, caeterisque Hebdomadis diebus, firme id observare convenit. Si vero die Dominica occurrat decima quarta Lunae primi mensis, differendum omnino in sequentem hebdomadem; Dominica quippe dies est primus hebdomadis, ut supra dictum est.

Hinc deinceps annorum ab Adam primo hominum a Deo formato, seu a mundi conditi exordio, brevem historiam necesse est fieri, qui quam Deus inspiravit Scripturae, atque adeo inculpate traditis a Sanctis ac Deiferis Patribus, et rite celebratis festis in sancta Dei Catholica et Apostolica Ecclesia concinunt.

P 19
R 40
V 17

Ε Π Ι Τ Ο Μ Η :

Χ Ρ Ο Ν Ω Ν

Τ Ω Ν Α Π Ο Α Δ Α Μ

ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΠΛΑΣΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΕΩΣ Κ'
ΕΤΟΥΣ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ ΤΟΥ
ΕΥΣΕΒΕΣΤΑΤΟΥ ΚΑΙ ΜΕΤΑ ΥΠΛΑΤΕΙΑΝ ΕΤΟΥΣ
ΙΘ' ΚΑΙ ΙΗ' ΕΤΟΥΣ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ
ΝΕΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΥΙΟΥ
ΙΝΔΙΚΤΙΩΝΟΣ Γ'.

'Αδάμ πρῶτος ἀνθρώπων πλασθεὶς ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἐγέννησεν δύο
υἱούς, τὸν Ἄβελ καὶ τὸν Καὶν. εἶτα μετὰ τούτους ἐγέννησε καὶ
τὸν Σήθ, ζήσας ἕως οὗ τοῦτον ἐγέννησεν ἔτη σλ'.

'Αδάμ ἐπέζησεν ψ',

ὁμοῦ ρλ'.

Inscr. υἱοῦ αὐτοῦ Ρ.

3. 'Αδάμ post ἐγέννησεν addit Ρ sola.

4. 'Αδάμ] 'Αδάμ σλ' R, om. Ρ.

B R E V I A R I U M

ANNORUM AB ADAM

PRIMO HOMINUM A DEO FORMATO, AD XX. ANNUM IMPERII
HERACLII PISSIMI, AC POST CONSULATUM ANNUM XIX. ET
IMPERII HERACLII, NOVI CONSTANTINI, ILLIUS FILII,
ANNUM XVIII. INDICT. III.

Anni a
mundo con-
dito.

230. Adam primus hominum a Deo formatus duos procreavit filios, Abel et
Cain. Deinde genuit Seth, cum annorum esset cccxxx. quando ille in
lucem est editus.

Vixit praeterea Adam alios annos dcc. qui quidem anni simul colle-
cti conficiunt annos dcccclxxx.

Εἰς τὸν Ἀδάμ.

Οὗτος ὁ πρωτόπλαστος Ἀδάμ, ὃς ἠξιώθη εἰπεῖν περὶ τε
 ἑαυτοῦ καὶ τῆς ἰδίας γυναικὸς ὡς ἐξ εὐλογίας Θεοῦ διὰ τῆς συνα-
 φείας εἰς σάρκα μίαν ἀμφότεροι συνάπτονται. ὅπερ καὶ ὁ κύ-
 5 ριος μαρτυρεῖ ἐν εὐαγγελίοις λέγων τὸν Θεὸν αὐτὰ εἰρηκέναι διὰ P 20
 στόματος τοῦ Ἀδάμ, ὃς καὶ νυμφαγωγὸς αὐτοῦ ἐγένετο. ὁ δὲ
 ἀπόστολος Παῦλος κατεχρήσατο τούτῳ τῷ παραδείγματι μυστι-
 κώτερον ἐπὶ τοῦ δεσπότην Χριστοῦ, ἐκλυβὼν αὐτῷ, καὶ τῆς ἐκ-
 κλησίας, λέγων, „τὸ μυστήριον τοῦτο μεγὰ ἐστίν· ἐγὼ δὲ λέγω
 10 εἰς Χριστὸν καὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν. καὶ γὰρ ὡσπερ ἡ κεφαλὴ
 ἐστὶν ὁ Ἀδάμ πάντων τῶν ἀνθρώπων ἐν τούτῳ τῷ κόσμῳ, ὡς
 αἴτιος αὐτῶν ὢν καὶ πατὴρ, οὕτω καὶ ὁ δεσπότης Χριστὸς κατὰ
 σάρκα τῆς ἐκκλησίας κεφαλὴ ἐστὶ καὶ πατὴρ τοῦ μέλλοντος αἰῶ-
 15 δεσπότην Χριστοῦ κυριώτερον ἐκβέβηκεν, καθὼς καὶ ὁ ἀπόστο-
 λος λέγει, „ὃς ἐστὶν εἰκὼν τοῦ Θεοῦ τοῦ ἀοράτου.“ οὗτος μόνος
 ἀνθρώπων καὶ πρῶτος ἐκ πλευρᾶς διὰ τοῦ Θεοῦ προήνεγκε τὸ B
 Θῆλυ ἀσπόρως. ὁ δὲ δεσπότης Χριστὸς κατὰ σάρκα μόνος R 42
 ἀσπόρως ἄρξεν ἐκ τοῦ θήλεος παρήχθη, τὴν ἰσοτιμίαν καὶ τὸ
 20 χρέος τῆς φύσεως ἀναπληρώσας.

Οὗτος πρῶτος ἀνθρώπων ἀπατηθεὶς ὑπὸ τοῦ διαβόλου ἡμαρ- V 18

3. ἑαυτοῦ RV, αὐτοῦ P. 5. ἐν εὐαγγελίοις] Matth. XIX. 5.
 Marc. X. 8. Cor. I. 6. 16. 7. Παῦλος om. P. 9. λέγων]
 Eph. V. 32. 12. αὐτῶν om. P. 15. ὁ om. P. 17. καὶ
 om. P. 19. ἀσπόρως ὡς ἄρξεν PV. *ibid.* θήλεος P.

De Adam.

Iste est primus a Deo formatus Adam, qui de se et uxore sua di-
 cere meruit, ambos Dei benedictione per conjunctionem in unam carnem
 esse conjunctos. Quod et ipse testatur Dominus in Evangelio, dum ait,
 idipsum dixisse Deum per os Adam, qui et illius Paronymus fuit.
 Paulus vero Apostolus hoc exemplo usus est mystico quodam sensu ad
 Dominum Christum et Ecclesiam accommodato, cum dicit: *sacramentum
 hoc magnum est: ego autem dico in Christo et Ecclesia.* Quemadmodum
 enim Adam omnium hominum est caput, cum horum ipse auctor et pater
 sit, ita et Dominus Christus secundum carnem Ecclesiae caput est, et
 pater futuri saeculi. Ille rursus meruit imago Dei appellari. Id vero
 in Dominum Christum verius convenit, sicut Apostolus ait, *Qui est ima-
 go Dei invisibilis.* Iste solus hominum primus ex latere suo, Dei virtute,
 feminam absque semine protulit. Dominus autem Christus solus absque
 semine, ut vir ex femina, procreatus, naturae aequalitatem ac debitum
 adimplevit.

Hic primus hominum a diabolo deceptus peccavit. Dominus Chri-
 Chronicon Paschale vol. I. 3

τεν. ὁ δεσπότης Χριστὸς ὑπὲρ τούτου τὸ χρέος ἀπέτισεν, σήσασας εὐλόγως τὸ χειρόγραφον καὶ καταπαλαίσας τὸν ἐχθρόν.

Εἰς τὸν Ἄβελ.

Οὗτος Ἄβελ ὁ δίκαιος, ὃς ἀδίκως ἀποθανὼν πρῶτος πάντων ἀνθρώπων ἔδειξεν σαθρὰ εἶναι τοῦ θανάτου τὰ θεμέλια. 5
 C διὰ τοῦτο καὶ ἀποθανὼν ἔτι λαλεῖ, προμηνύων τὴν τῶν νεκρῶν ἀνάστασιν, ἣν ὁ δεσπότης Χριστὸς πρῶτος πάντων ἐν εαυτῷ δέξας κατέλυσεν τοῦ θανάτου τὸ δοκοῦν κρέτος. οὗτός ἐστιν Ἄβελ ὁ ὡς ἐν αἰνίγματι μιμητὴς τοῦ πάθους τοῦ Χριστοῦ ὑπάρχων, ὃς διὰ φθόνον ἀγαθῶν ἔργων ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ ἀδίκως ἀπεκτάνθη· 10
 D περὶ οὗ καὶ ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἐν τῇ πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῇ φησιν, „ἀλλὰ προσεληλύθατε Σιών ὄρει καὶ πόλει θεοῦ ζῶντος Ἱερουσαλήμ ἐπουρανίῳ καὶ μυριάσιν ἀγγέλων, πανηγύρει καὶ ἐκκλησίᾳ πρωτοτόκων ἀπογεγραμμένων ἐν οὐρανῷ, καὶ κριτῇ θεῷ πάντων καὶ πνεύμασι δικαίων τετελειωμένων καὶ διαθήκης 15
 D νέας μεσότη Ἰησοῦ καὶ αἵματι ῥαντισμοῦ κρεῖττον λαλοῦντι περὶ τὸν Ἄβελ.“

Σὴθ σε',
 ἐπέζησεν ψζ',

ὁμοῦ υλέ'.
 ὁμοῦ ρδιβ'.

5. [ἔδειξεν] ἔδειξε τὰ P. 11. [Ἑβραίους] XIII. 22. 14. ἐν οὐρανοῖς ἔπογ. P. 16. [Ἰησοῦ] θεοῦ PV.

Anniam. c. stus pro hoc debitum exsolvit, discisso sapienter chirographo, hosteque devicto.

De Abel.

Hic Abel justus, qui primus ex hominibus injusta morte sublatus, infirma esse mortis fundamenta ostendit. Quamobrem licet mortuus adhuc loquitur, praenuntians mortuorum resurrectionem, quam Dominus Christus primus omnium in seipso demonstravit, quando mortis, quam habere videbatur, potestatem destruxit. Hic est Abel, qui in aenigmate Christi passionis imitator extitit, qui ex bonorum operum invidia a fratre injuste interfectus est: de quo et Apostolus Paulus in Epistola ad Hebraeos ait: *Sed accessistis ad Sion montem, et civitatem Dei viventis Hierusalem coelestem, et multorum millium Angelorum frequentiam, et Ecclesiam primitivorum, qui conscripti sunt in caelis, et judicem omnium Deum, et spiritum justorum perfectorum, et testamenti novi mediatorem Jesum, et sanguinem aspersionis melius loquentem quam Abel.*

231.

Seth 205.
 Supervixit 707.

Colliguntur anni 435.
 coll. an. 912.

	Ἐνώθ ργ',	ὁμοῦ χκί'.	
	ἐπέζησεν ψιέ',	ὁμοῦ ρέ'.	
	Καϊνὰν ρό',	ὁμοῦ φγέ'.	
	ἐπέζησεν ψμ',	ὁμοῦ ρθί'.	
5	Μαλελεήλ ρξέ',	ὁμοῦ ρθξ'.	
	ἐπέζησεν ψλ',	ὁμοῦ ωηέ'.	
	Ἰαρεδ ρξβ',	ὁμοῦ ,αρχβ'.	P 21
	ἐπέζησεν ω',	ὁμοῦ ρξβ'.	
	Ἐνώχ ρξέ',	ὁμοῦ ,ασπζ'.	
10	ἐπέζησεν σ',	ὁμοῦ τξέ'.	

Περὶ τῆς προφητείας Ἐνώχ. R 44

Οὗτος προεφήτευσεν, λέγων, Ἰδοὺ κύριος ἔρχεται ἐν ἀγλαῖς μυριάσιν αὐτοῦ ποιῆσαι κρίσιν κατὰ πάντων καὶ ἐλέγξαι τοὺς ἀσεβεῖς περὶ πάντων τῶν πονηρῶν ὧν ἐλάλησαν πρὸς αὐτοὺς ἄμαρ-
15τωλοὶ ἀσεβεῖς.

Οὗτός ἐστιν Ἐνώχ πρὸς ὃν οὔτε ἡ ἀπόφασις τοῦ θανάτου ἐκράτησεν· μετετέθη γὰρ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ τοῦ μὴ ἰδεῖν θάνατον, καθὰ τῇ θεῖα γραφῇ δοκεῖ, ὅπως καὶ διὰ τούτου προμηνυθῆ Ἐ
ἡμῖν ὡς οὐ κρατήσει ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων ὁ θάνατος, ἀλλὰ λύσιν
20 δέξεται τὰ κατ' αὐτῶν, ὡσπερ καὶ γέγονεν ἐπὶ τοῦ δεσπότου Χριστοῦ, καταλυθέντος αὐτοῦ τοῦ κράτους.

5. Malalehî P, Malalehî m. R. 7. Ἰερεδ P. 12. λέγων]
Iud. Epist. 14. 20. δέξεται R.

Enos 190.	coll. an. 625.	Anni a m. c.
Supervixit 715.	coll. an. 905.	436.
Cainan 170.	coll. an. 795.	626.
Supervixit 740.	coll. an. 910.	
Malaleel 165.	coll. an. 960.	796.
Supervixit 730.	coll. an. 895.	
Ierad 162.	coll. an. 1122.	961.
Supervixit 800.	coll. an. 962.	
Enoch 165.	coll. an. 1287.	1123.
Supervixit 200.	coll. an. 365.	

De Prophetia Enoch.

Hic prophetavit, dicens, *Ecce Dominus venit in sanctis millibus suis facere iudicium contra omnes, et arguere impios de omnibus malis, quae locuti sunt ad eos peccatores impii.*

Inte est Enoch, in quem mortis sententia non praevaluit: translatus est enim a Deo, ne videret mortem, ut sacrae literae testantur, quomodo et nobis per illum significatum est: *Mors in homines non praevaleret, sed exceptionem habebunt quae in illos decreta sunt, quemadmodum in Domino Christo accidit, destructo illius imperio.*

Οὗτός ἐστιν Ἐνώχ ὁ μετατεθείς εἰς ζωὴν εἰς δεῖγμα τῆς τοῦ Θεοῦ δυνάμεως ταῖς μετὰ ταῦτα γενεαῖς τῆς δυναμένης διατηρησαι τοὺς θνητοὺς μὴ ἀποθανεῖν, ἀλλὰ ζῶντας τὴν ἐπὶ τὸ κρεῖττον ἀλλαγὴν ὑπομένειν.

Οὗτός ἐστιν ὁ ἄμα τῷ Ἡλίᾳ ἐν ἐσχάταις ἡμέραις ἀντικαθίστάμενος τῷ Ἀντιχρίστῳ καὶ ἐλέγχων τὴν πλάνην αὐτοῦ κατὰ τὴν τῆς ἐκκλησίας πυράδοσιν.

C Οὗτός ἐστιν ὁ διὰ πίστεως καὶ εὐαρεστήσεως ἐκφυγὼν τὴν ὁδὸν τοῦ θανάτου.

Μαθουσάλα ρπζ',	ὁμοῦ ,αυοδ'.	10
ἐπέζησεν ψξβ',	ὁμοῦ ϩμθ'.	
Λάμεχ ρπη',	ὁμοῦ ,αχξβ'.	
ἐπέζησεν φξε',	ὁμοῦ ψγγ'.	
Νῶε φ',	ὁμοῦ βρξβ'.	
Νῶε ἔσχεν τρεῖς υἱούς, τὸν Σῆμ, τὸν Χάμ, τὸν Ἰάφεθ.		15
Σῆμ ρ',	ὁμοῦ βσξβ'.	

V 19 Ἐν τῷ ἑκατοστῷ ἔτει τοῦ Σῆμ, ἑξακοσιοσιῷ δὲ τοῦ Νῶε
 D καὶ βσξβ' ἔτει γενέσεως κόσμου ἐγένετο ὁ κατακλυσμός ἐπὶ τῆς γῆς· τοσαῦτα δὲ μέχρι τὸν ἑνταῦθα καὶ ὁ Ἀφρικανὸς συνήγαγεν, ἐπειδὴ καὶ τὰ ἀκριβῆ τῆς Γενέσεως βιβλία ρπζ' φαίνει τοῦ 20
 Μαθουσάλα ἔτη, καὶ οὕτως αὐτὸν γεννησάμενον τὸν Λάμεχ. ἐγένετο δὲ ὁ κατακλυσμός ἐβδόμη καὶ εἰκάδι τοῦ μηνὸς τοῦ δευτέ-

11. ὁμοῦ in m. supplet R. 15. καὶ τὸν Ἰ. P. 19. ἐπήγαγεν P.

Anni a. m. c. Hic est Enoch ad vitam translatus, in Dei virtutis specimen venturis generationibus, quae prohibere potest ne homines moriantur, ut dum superstites sunt, mutationem in melius expectent.

Hic est qui una cum Helia ultimis temporibus Antichristo obsistet, illiusque redarguet imposturas, secundum Ecclesiae traditionem.

Hic est qui per fidem et placabilitatem mortis semitam devitavit.

1288.	Mathusala 187.	Colliguntur anni 1474.
	Supervixit 762.	coll. an. 949.
1475.	Lamech 188.	coll. an. 1662.
	Supervixit 565.	coll. an. 753.
2163.	Noe 500.	coll. an. 2162.
	Habuit Noe tres filios, Sem, Cham, et Japhet.	
	Sem 100.	coll. an. 2262.

Anno Sem centesimo, Noe sexcentesimo, et a mundo condito πικ. cclxii. diluvium in terra extitit: tot annos ad illud usque numeravit Africanus, siquidem accuratè Geneseos libri cclxxvii. annum Mathusala attigisse ostendunt, cum Lamech generavit: Factum vero est diluvium septimo et vicesimo die mensis secundæ in terra, quod quadraginta duravit

ρου ἐπὶ τῆς γῆς τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας, καὶ ἤλαττονοῦτο τὸ ὕδωρ μετὰ πενήτηκοντα καὶ ἑκατὸν ἡμέρας, καὶ ἐκάθισεν ἡ κιβωτὸς ἐν μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ ἑβδόμῃ καὶ εἰκάδι τοῦ μηνὸς ἐπὶ τὰ ὄρη τὰ Ἄραράτ. καὶ ἤλαττονοῦτο τὸ ὕδωρ 5 ἕως τοῦ δεκάτου μηνός. ἐν δὲ τῷ ἑνδεκάτῳ μηνὶ τῇ πρώτῃ τοῦ μηνός ὤφθησαν αἱ κεφαλαὶ τῶν ὄρέων. καὶ μετὰ τεσσαράκοντα P 22 ἡμέρας ἤνέψεν Νῶε τὴν θύραν τῆς κιβωτοῦ, καὶ ἀπέστειλεν τὸν κόρακα τοῦ ἰδεῖν εἰ κεκόπακεν τὸ ὕδωρ. καὶ ἐν τῷ πρώτῳ καὶ ἑξακοσιοστῷ ἔτει ἐν τῇ ζωῇ τοῦ Νῶε τοῦ πρώτου μηνὸς μιᾷ τοῦ 10 μηνός ἐξέλιπεν τὸ ὕδωρ ἀπὸ τῆς γῆς. ἐν δὲ τῷ μηνὶ τῷ δευτέρῳ ἑβδόμῃ καὶ εἰκάδι μηνὸς ἐξηράνθη ἡ γῆ.

Εἰσὶν ἀπὸ Ἀδάμ ἕως Νῶε γενεαὶ ἰ΄.

Τὰ προκειμένα εἰπόντες διδάξομεν καὶ διὰ πόλαν αἰτίαν ὁ κατακλυσμὸς ἐγενήθη καὶ διὰ τίνας, ἵνα μὴ τινες τὸν Θεὸν τῆς 15 φθορᾶς αἴτιον εἰσηγήσωνται, εἰ καὶ ἐν ἄλλοις χρονογράφοις οὐ δηλοῦται οὔτε περὶ τούτου οὔτε περὶ τῆς πυργοποιίας· ἴσως γὰρ B πολλοὶ διαποροῦσι· δειξομεν οὖν ἐκ τῆς θείας γραφῆς. φησὶν ἡ Γένεσις, „καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἤρξαντο οἱ ἄνθρωποι πολλοὶ γενέσθαι ἐπὶ τῆς γῆς καὶ θυγατέρες ἐγενήθησαν αὐτοῖς. ἰδόντες δὲ 20 οἱ ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ τὰς θυγατέρας τῶν ἀνθρώπων ὅτι καλαὶ εἶσιν, ἔλαβον ἑαυτοῖς γυναῖκας ἀπὸ πασῶν ὧν ἐξελέξαντο. καὶ

5. ἑνδεκάτῳ] δεκάτῳ Raderus et P. 8. κεκοπίκα P sola. 10. ἐξέλιπεν V. 15. αἰτιον] αἰτιος R, m. αἰτιον. *ibid.* ἡγήσουται P. 18. Γένεσις] VI. 1. 21. πασῶν] πάντων PV.

dies, et noctes: et minuebatur aqua post centum et quinquaginta dies, et sedit Arca, in mense septimo, septima et vicesima die mensis, super montes Ararat. Et decrecebat aqua usque ad decimum mensem. In decimo vero mense, primo die mensis, apparuerunt vertices montium; et post quadraginta dies, aperuit Noe fenestram Arcae, et emisit corvum, ut videret an defecissent aquae. Et in primo et sescentesimo anno vitae Noe primi mensis, prima die mensis, defecit aqua de terra. Altero vero mense, septimo et vicesimo mensis siccata est terra.

Ab Adam usque ad Noe X. sunt generationes.

Proposito insistentes argumento doceamus qua de causa, et propter quos factum est diluuium, ne quidam extent qui corruptionis auctorem Deum existiment. Tametsi porro apud alios chronographos, nec de eo, nec de tarris aedificatione quidquam dicatur, cum de iis subdubitent complures, idipsam ex sacra Scriptura demonstrabimus. Sic igitur liber Genesios. *Et factum est, cum coepissent homines multiplicari super terram, et filias procreassent, videntes Angeli Dei filias hominum, quod essent pulchrae, acceperunt sibi uxores ex omnibus quas elegerant, dixit-*

τικας, ἀπαγωγῆς αὐτῆς ἐν κυριακῇ ἢ ἐν σαββάτῳ; περιλύειν
 τὰς νηστείας, τρισκαιδεκάτης εὐρισκομένης τότε κατὰ σελήνην,
 ὡς ξένα τοῦ νόμου πράττειν, τοῦτο σκοπεῖν προσήκει, ὅτιπερ εἰ
 συμβῆ τὴν αὐτὴν τεσσαρισκαιδεκαταίαν τῆς σιλήνης ἐν κυριακῇ
 εὐρίσκεισθαι, εἰς τὴν ἐξῆς ἑβδομάδα ἄμεινον ὑπερτίθεσθαι δύο τού- 5
 των ἕνεκα, πρῶτον μὲν, ἵνα μὴ τρισκαιδεκαταίας κατὰ σελήνην
 σαββάτου τότε εὐρισκομένον περιλύσωμεν τὰς νηστείας· ὅπου οὐκ
 V 15
 B ἀκόλουθον, τοῦ νόμου τοῦτο μὴ προστάξαντος, ἀλλὰ καὶ τοῦ
 φωστῆρος τῆς σιλήνης ἔτιπερ ἀτελοῦς περὶ τὸν κύκλον τὸν ἑαυ-
 τοῦ ὄντος· ἔπειτα ἵνα μὴ καὶ κυριακῆς οὔσης καὶ τεσσαρισκαι- 10
 δεκαταίας κατὰ σελήνην ὑπαρχούσης ἀναγκασθῶμεν νηστεύειν,
 ἀπρεπὲς πρᾶγμα ποιῶντες· Μανιχαίων γὰρ ἔστιν ἴδιον πρᾶγμα
 τὸ τοιοῦτον. οὐκοῦν ἐπειδὴ οὔτε τῆς τεσσαρισκαιδεκαταίας κα-
 τὰ σελήνην ἐν κυριακῇ εὐρισκομένης νηστεύειν δεῖ οὔτε ἀκόλου-
 θον ἐν σαββάτῳ τρισκαιδεκάτης ἀπαντώσης περιλύειν τὰς νη- 15
 στείας, ἀναγκαῖα ἢ ὑπέρθεις εἰς τὴν ἐξῆς ἑβδομάδα, ὡς ὀλίγα
 πρόσθεν εἴρηται, οὐ παραλύσεως γιγνομένης ἐν τῷ πάσχα διὰ
 τῆς ὑπερτίσεως, ἀλλ' ὥσπερ ὁ δέκατος ἀριθμὸς περιλαμβάνει τὸν
 ἐννέα, οὕτως ἡ τεσσαρισκαιδεκαταία τῆς σιλήνης ἐν κυριακῇ εὐ-
 ρισκομένη διὰ τὸ μὴ δεῖν ἐν ταύτῃ νηστεύειν εἰς τὴν ἐξῆς ἐβ- 20
 C δομάδα ἢ ὑπέρθεις γιγνοίτο, οὐ τοῦ πάσχα ἐλάττωσιν
 ποιούσα τῶν ἕξ ἡμερῶν ἢ ὑπέρθεις περιλαμβανουσῶν καὶ
 τὰς ἄλλας. ἄλλως τε ἐπειδὴ ὁ σωτὴρ ἡμῶν τῇ μὲν τρισκαιδεκα-

6. τρισκ. P. 13. οὐδὲ PV. 18. δέκατος] Fort. δέκα.

rem quidam inducti occurrente illa die Dominica vel Sabbato, jejunia sol-
 vant, et tertia decima Lunae tum inventa, contra Legem agant, investi-
 gandum omnino, an quarta decima illa Lunae occurrat die Dominica:
 tum enim potius est ut in hebdomadam sequentem differatur, hisce dua-
 bus potissimum de causis.

Ac primum quidem, ut tertiadecima Lunae die Sabbato occurrente
 jejunia non solvamus, cum id minime Legi consentaneum sit, istud non
 praecipienti, quando luminare Lunae circa circulum suum adhuc imper-
 fectum est. Deinde ut si Dominica cum quartadecima Lunae concurrat,
 jejunare, ac rem agere indecoram non cogamur, cum id proprium sit Ma-
 nichaeorum. Quandoquidem igitur, neque quartadecima Lunae in diem
 Dominicam incidente, non est jejunandum, ut nec perinde tertiadecima
 Sabbato occurrente, jejunia solvenda, necesse est ut differatur in sequen-
 tem Dominicam, prout paulo ante dictum est, non soluto jejunio Pascha-
 tis die propterea quod dilatatum sit, sed quemadmodum decimus numerus
 novem complectitur, sic quarta decima Lunae in diem Dominicam inci-
 dente, quia in illa non est jejunandum, in sequentem hebdomadam neces-
 sario differri debet, nulla erinde quoad Pascha facta imminutione, sex
 dilatatis diebus alios comprehendentibus. Ceterum cum Salvator noster

ταία παρεδόθη, τουτέστι τῇ πέμπτῃ τοῦ σαββάτου, τῇ δὲ τεσσαρισκαιδεκαταία ἐσταυρώθη, ἐν τριημέρῳ ἀναστάς, τουτέστι τῇ ἑξκαιδεκάτῃ κατὰ σελήνην, ἣτις ἠῤῥέθη τότε ἐν κυριακῇ, ὡς ἡ τῶν εὐαγγελίων ἔχει παρατήρησις, ἔχωμεν παραμύδιον τοῦ καλῶς ποιεῖν τὸ πάσχα, κὰν ὑπέρθεσις γένηται διὰ τὴν καταλαβοῦσαν ἀνάγκην. ἂν μὲν οὖν ἡ τεσσαρισκαιδεκάτη τοῦ ἁγίου πάσχα ἔρχεται ἐν σαββάτῳ ἢ πρὸ τοῦ σαββάτου, ἐν ταῖς ἄλλαις τῆς ἑβδομάδος ἡμέραις ἀραρότως τοῦτο ποιεῖν προσήκει· ἐὰν δὲ ἐν κυριακῇ ἀπαντήσῃ ἡ τεσσαρισκαιδεκαταία τῆς σελήνης τοῦ πρώτου μηνός, ὑπερθετέον πάντως εἰς τὴν ἑξῆς ἑβδομάδα· ἡ γὰρ κυριακὴ πρώτη ἡμέρα τῆς ἑβδομάδος ἐστίν, ὡς προειρηται.

Ἐντεῦθεν λοιπὸν τῶν χρόνων τῶν ἀπὸ Ἀδάμ τοῦ πρωτοπλάστου ἀνθρώπου, ἤγουν ἀπ' ἀρχῆς κτίσεως κόσμου, ἐπιτομὴν ἀναγκαῖον ποιήσασθαι τῶν συναδόντων τῇ θεοπνεύστῳ γραφῇ καὶ ταῖς ὑπὸ τῶν θεοφόρων πατέρων ἀνεπιλήπτως παραδοθείσαις καὶ τελουμέναις ὁρθῶς ἑορταῖς ἐν τῇ ἁγίᾳ τοῦ θεοῦ καθολικῇ καὶ ἀποστολικῇ ἐκκλησίᾳ.

3. ἑκκαιδ. P. ἰδ. εὐρέθη P. 9. ἀπαντήσαι P. 12. Πέτρος Ἀλεξανδρείας superscribit editio Raderi (R), cuius cum Parisina consensum semper omisi, dissensum plerumque notavi. ἰδ. ἀπὸ τοῦ Ἀδάμ P. 13. ἀνθρώπου om. R. 17. καὶ ἀποστολικῇ om. R.

tertiadecima traditus, hoc est quinta Sabbati, quartadecima crucifixus sit, ac post tres dies resurrexerit, hoc est sextadecima Lunae, quae inventa est in Dominica, ut praefert Evangeliorum observatio, in recte peragendo Paschate, et si necessario differatur, liceat nosmetipsos solari. Sed et si quartadecima sancti Paschatis incurrat in Sabbatum, vel pridie Sabbati, caeterisque Hebdomadis diebus, firme id observare convenit. Si vero die Dominica occurrat decima quarta Lunae primi mensis, differendum omnino in sequentem hebdomadem; Dominica quippe dies est primus hebdomadis, ut supra dictum est.

Hinc deinceps annorum ab Adam primo hominum a Deo formato, seu a mundi conditi exordio, brevem historiam necesse est fieri, qui quam Deus inspiravit Scripturae, atque adeo inculcate traditis a Sanctis ac Deiferis Patribus, et rite celebratis festis in sancta Dei Catholica et Apostolica Ecclesia conoinunt.

P 19
R 40
V 17

Ε Π Ι Τ Ο Μ Η

Χ Ρ Ο Ν Ω Ν

Τ Ω Ν Α Π Ο Α Δ Α Μ

ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΠΛΑΣΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΕΩΣ Κ'
ΕΤΟΥΣ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ ΤΟΥ
ΕΥΣΕΒΕΣΤΑΤΟΥ ΚΑΙ ΜΕΤΑ ΥΠΛΑΤΕΙΑΝ ΕΤΟΥΣ
ΙΘ' ΚΑΙ ΙΗ' ΕΤΟΥΣ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ
ΝΕΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΥΙΟΥ
ΙΝΔΙΚΤΙΩΝΟΣ Γ'.

Ἄδὰμ πρῶτος ἀνθρώπων πλασθεὶς ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἐγέννησεν δύο
υἱούς, τὸν Ἄβελ καὶ τὸν Κάιν. εἶτα μετὰ τούτους ἐγέννησε καὶ
τὸν Σήθ, ζήσας ἕως οὗ τοῦτον ἐγέννησεν ἔτη σλ'.

Ἄδὰμ ἐπέζησεν ψ',

ὁμοῦ ρλ'.

Inscr. υἱοῦ αὐτοῦ P.

3. Ἄδὰμ post ἐγέννησεν addit P sola.

4. Ἄδὰμ] Ἄδὰμ σλ' R, om. P.

B R E V I A R I U M

ANNORUM AB ADAM

PRIMO HOMINUM A DEO FORMATO, AD XX. ANNUM IMPERII
HERACLII PISSIMI, AC POST CONSULATUM ANNUM XIX. ET
IMPERII HERACLII, NOVI CONSTANTINI, ILLIUS FILII,
ANNUM XVIII. INDICT. III.

Anni a
mundo con-
dito.

230.

Adam primus hominum a Deo formatus duos procreavit filios, Abel et
Cain. Deinde genuit Seth, cum annorum esset cccxx. quando ille in
lucem est editus.

Vixit praeterea Adam alios annos dcc. qui quidem anni simul colle-
cti conficiunt annos dcccxxx.

Εἰς τὸν Ἀδάμ.

Οὗτος ὁ πρωτόπλαστος Ἀδάμ, ὃς ἤξιώθη εἰπεῖν περὶ τε
 ἑαυτοῦ καὶ τῆς ἰδίας γυναικὸς ὡς ἐξ εὐλογίας Θεοῦ διὰ τῆς συνα-
 φείας εἰς σάρκα μίαν ἀμφότεροι συνάπτονται. ὅπερ καὶ ὁ κύ-
 ριος μαρτυρεῖ ἐν εὐαγγελίοις λέγων τὸν Θεὸν αὐτὰ εἰρηκέναι διὰ P 20
 στόματος τοῦ Ἀδάμ, ὃς καὶ νυμφαγωγὸς αὐτοῦ ἐγένετο. ὁ δὲ
 ἀπόστολος Παῦλος κατεχρήσατο τούτῳ τῷ παραδείγματι μυστι-
 κώτερον ἐπὶ τοῦ δεσπότου Χριστοῦ, ἐκλυβὼν αὐτῷ, καὶ τῆς ἐκ-
 κλησίας, λέγων, „τὸ μυστήριον τοῦτο μεγὰ ἐστίν· ἐγὼ δὲ λέγω
 10 εἰς Χριστὸν καὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν. καὶ γὰρ ὡς περ ἡ κεφαλὴ
 ἐστὶν ὁ Ἀδάμ πάντων τῶν ἀνθρώπων ἐν τούτῳ τῷ κόσμῳ, ὡς
 αἴτιος αὐτῶν ὢν καὶ πατήρ, οὕτω καὶ ὁ δεσπότης Χριστὸς κατὰ
 σάρκα τῆς ἐκκλησίας κεφαλὴ ἐστὶ καὶ πατήρ τοῦ μέλλοντος αἰῶ-
 νος. οὗτος πάλιν ἤξιώθη εἰκὼν Θεοῦ κληθῆναι. ἐπὶ δὲ τοῦ
 15 δεσπότου Χριστοῦ κυριώτερον ἐκβέβηκεν, καθὼς καὶ ὁ ἀπόστο-
 λος λέγει, „ὃς ἐστὶν εἰκὼν τοῦ Θεοῦ τοῦ ἀοράτου.“ οὗτος μόνος
 ἀνθρώπων καὶ πρῶτος ἐκ πλευρᾶς διὰ τοῦ Θεοῦ προήνεγκε τὸ B
 θῆλυ ἀσπόρως. ὁ δὲ δεσπότης Χριστὸς κατὰ σάρκα μόνος R 42
 ἀσπόρως ἄρῆεν ἐκ τοῦ θήλειος παρήχθη, τὴν ἰσοτιμίαν καὶ τὸ
 20 χρέος τῆς φύσεως ἀναπληρώσας.

Οὗτος πρῶτος ἀνθρώπων ἀπακηθεὶς ὑπὸ τοῦ διαβόλου ἡμαρ- V 18

3. ἑαυτοῦ RV, αὐτοῦ P. 5. ἐν εὐαγγελίοις] Matth. XIX. 5.
 Marc. X. 8. Cor. I. 6. 16. 7. Παῦλος om. P. 9. λέγων]
 Eph. V. 32. 12. αὐτῶν om. P. 15. ὁ om. P. 17. καὶ
 om. P. 19. ἀσπόρως ὡς ἄρῆεν PV. *ibid.* θήλειος P.

De Adam.

Iste est primus a Deo formatus Adam, qui de se et uxore sua dicere meruit, ambos Dei benedictionem per conjunctionem in unam carnem esse conjunctos. Quod et ipse testatur Dominus in Evangelio, dum ait, ipsum dixisse Deum per os Adam, qui et illius Paranympus fuit. Paulus vero Apostolus hoc exemplo usus est mystico quodam sensu ad Dominum Christum et Ecclesiam accommodato, cum dicit: *sacramentum hoc magnum est: ego autem dico in Christo et Ecclesia.* Quemadmodum enim Adam omnium hominum est caput, cum horum ipse auctor et pater sit, ita et Dominus Christus secundum carnem Ecclesiae caput est, et pater futuri saeculi. Ille rursus meruit imago Dei appellari. Id vero in Dominum Christum verius convenit, sicut Apostolus ait, *Qui est imago Dei invisibilis.* Iste solus hominum primus ex latere suo, Dei virtute, feminam absque semine protulit. Dominus autem Christus solus absque semine, ut vir ex femina, procreatus, naturae aequalitatem ac debitum adimplevit.

Hic primus hominum a diabolo deceptus peccavit. Dominus Chri-
 Chronicon Paschale vol. I.

τεν. ὁ δεσπότης Χριστὸς ὑπὲρ τούτου τὸ χρέος ἀπέτισεν, σχί-
σας εὐλόγως τὸ χειρόγραφον καὶ καταπαλάσας τὸν ἔχθρον.

Εἰς τὸν Ἄβελ.

Οὗτος Ἄβελ ὁ δίκαιος, ὃς ἀδίκως ἀποθανὼν πρῶτος πάν-
των ἀνθρώπων ἔδειξεν σαθρὰ εἶναι τοῦ θανάτου τὰ θεμέλια. 5
C διὰ τοῦτο καὶ ἀποθανὼν ἔτι λαλεῖ, προμηνύων τὴν τῶν νεκρῶν
ἀνάστασιν, ἣν ὁ δεσπότης Χριστὸς πρῶτος πάντων ἐν ἑαυτῷ δει-
ξας κατέλυσε τὸ θανάτου τὸ δοκοῦν κράτος. οὗτός ἐστιν Ἄβελ
ὁ ὡς ἐν αἰνέγματι μιμητὴς τοῦ πάθους τοῦ Χριστοῦ ὑπάρχων,
ὃς διὰ φθόνον ἀγαθῶν ἔργων ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ ἀδίκως ἀπεκτάν- 10
θη· περὶ οὗ καὶ ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἐν τῇ πρὸς Ἑβραίους ἐπι-
στολῇ φησιν, „ἀλλὰ προσεληλύθατε Σιών ὄρει καὶ πόλει θεοῦ
ζῶντος Ἱερουσαλήμ ἐπουρανίῳ καὶ μυριάσιν ἀγγέλων, πανηγύρει
καὶ ἐκκλησίᾳ πρωτοτόλων ἀπογεγραμμένων ἐν οὐρανῷ, καὶ κριτῇ
θεῷ πάντων καὶ πνεύμασι δικαίων τετελειωμένων καὶ διαθήκης 15
D νέας μεσότης Ἰησοῦ καὶ αἵματι θαντισμοῦ κρείττον λαλοῦντι πυρὰ
τὸν Ἄβελ.“

Σήθ σε',
ἐπέζησεν ψζ',

ὀμοῦ υλε'.
ὀμοῦ ρδβ'.

5. ἔδειξεν] ἔδειξε τὰ P. 11. Ἑβραίων] XIII. 22. 14. ἐν οὐρα-
νοῖς ὀκογ. P. 16. Ἰησοῦ] θεοῦ PV.

Annam.c.stus pro hoc debitum exsolvit, disciasso sapienter chirographo, hoste-
que devicto.

De Abel.

Hic Abel justus, qui primus ex hominibus injusta morte sublatus, infirma esse mortis fundamenta ostendit. Quamobrem licet mortuus ad-
huc loquitur, praeunians mortuorum resurrectionem, quam Dominus
Christus primus omnium in seipso demonstravit, quando mortis, quam
habere videbatur, potestatem destruxit. Hic est Abel, qui in aenigmate
Christi passionis imitator extitit, qui ex bonorum operum invidia a fra-
tre injuste interfectus est: de quo et Apostolus Paulus in Epistola ad
Hebraeos ait: *Sed accessistis ad Sion montem, et civitatem Dei viventis
Hierusalem coelestem, et multorum millium Angelorum frequentiam, et
Ecclesiam primitivorum, qui conscripti sunt in caelis, et judicem omnium
Deum, et spiritum justorum perfectorum, et testamenti novi mediatorem
Jesus, et sanguinem aspersiois melius loquentem quam Abel.*

	Ἐνώς ρή',	ὁμοῦ χκεί'.	
	ἐπέζησεν ψμεί',	ὁμοῦ ρδέ'.	
	Καϊνὰν ρφ',	ὁμοῦ φβεί'.	
	ἐπέζησεν ψμ',	ὁμοῦ ρδί'.	
5	Μαλελεήλ ρξεί',	ὁμοῦ ρξεί'.	
	ἐπέζησεν ψλ',	ὁμοῦ ω'ε'.	
	Ἰαρέδ ρξβ',	ὁμοῦ αρκβ'.	P 21
	ἐπέζησεν ω',	ὁμοῦ ρξβ'.	
	Ἐνώχ ρξεί',	ὁμοῦ ασπζ'.	
10	ἐπέζησεν σ',	ὁμοῦ τξεί'.	

Περὶ τῆς προφητείας Ἐνώχ.

R 44

Οὗτος προεφήτευσεν, λέγων, Ἰδοὺ κύριος ἔρχεται ἐν ἀγλαῖς μυριάσιν αὐτοῦ ποιῆσαι κρίσιν κατὰ πάντων καὶ ἐλέγξει τοὺς ἀσεβεῖς περὶ πάντων τῶν πονηρῶν ὧν ἐλάλησαν πρὸς αὐτοὺς ἀμαρτωλοὶ ἀσεβεῖς.

Οὗτός ἐστιν Ἐνώχ πρὸς ὃν οὔτε ἡ ἀπόφασις τοῦ θανάτου ἐκράτησεν· μετετέθη γὰρ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ τοῦ μὴ ἰδεῖν θάνατον, καθὰ τῇ θείᾳ γραφῇ δοκεῖ, ὅπως καὶ διὰ τούτου προμηνυθῆ Ἐμῶν ὡς οὐ κρατήσῃ ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων ὁ θάνατος, ἀλλὰ λύσιν οὐδέξεται τὰ κατ' αὐτῶν, ὥσπερ καὶ γέγονεν ἐπὶ τοῦ δεσπότου Χριστοῦ, καταλυθέντος αὐτοῦ τοῦ κράτους.

5. Μαλαλεήλ P, Μαλελεήλ m. R.
Iud. Epist. 14. 20. δέξεται R.

7. Ἰσαὰδ P.

12. λέγων]

Enos 190.
Supervixit 715.
Cainan 170.
Supervixit 740.
Malaleel 165.
Supervixit 730.
Ierad 162.
Supervixit 800.
Enoch 165.
Supervixit 200.

coll. an. 625.
coll. an. 905.
coll. an. 795.
coll. an. 910.
coll. an. 960.
coll. an. 895.
coll. an. 1122.
coll. an. 962.
coll. an. 1287.
coll. an. 365.

Anni a. m. c.
436.

626.

796.

961.

1123.

De Prophetia Enoch.

Hic prophetavit, dicens, *Ecco Dominus venit in sanctis millibus suis facere iudicium contra omnes, et arguere impios de omnibus malis, quae locuti sunt ad eos peccatores impii.*

Isse est Enoch, in quem mortis sententia non praevaluit: translatus est enim a Deo, ne videret mortem, ut sacrae literae testantur, quomodo et nobis per illum significatum est: *Mors in homines non praevaleret, sed exceptionem habebunt quae in illos decreta sunt, quemadmodum in Domino Christo nocidit, destructo illius imperio.*

Οὗτός ἐστιν Ἐνώχ ὁ μετατεθείς εἰς ζωὴν εἰς δεῖγμα τῆς τοῦ Θεοῦ δυνάμεως ταῖς μετὰ ταῦτα γενεαῖς τῆς δυναμένης διατηρηθῆσαι τοὺς θνητοὺς μὴ ἀποθανεῖν, ἀλλὰ ζῶντας τὴν ἐπὶ τὸ κρεῖττον ἀλλαγὴν ὑπομένειν.

Οὗτός ἐστιν ὁ ἅμα τῷ Ἡλῖα ἐν ἐσχάταις ἡμέραις ἀντικαθίστάμενος τῷ Ἀντιχρίστῳ καὶ ἐλέγχων τὴν πλάνην αὐτοῦ κατὰ τὴν τῆς ἐκκλησίας παράδοσιν.

C Οὗτός ἐστιν ὁ διὰ πλοτεως καὶ εὐαρεστήσεως ἐκφυγὼν τὴν ὁδὸν τοῦ θανάτου.

Μαθουσάλα ρπζ', ὁμοῦ ἀνοδ'. 10

ἐπέζησεν ψξβ', ὁμοῦ ῥμθ'.

Λάμεχ ρπη', ὁμοῦ ἀχξβ'.

ἐπέζησεν φξέ', ὁμοῦ ψγγ'.

Nῶε φ', ὁμοῦ βρξβ'.

Nῶε ἔσχεν τρεῖς υἱούς, τὸν Σήμ, τὸν Χάμ, τὸν Ἰάφεθ. 15

Σήμ ρ', ὁμοῦ βσξβ'.

V 19 Ἐν τῷ ἑκατοστῷ ἔτει τοῦ Σήμ, ἑξακοσιοσιῷ δὲ τοῦ Nῶε

D καὶ βσξβ' ἔτει γενέσεως κόσμου ἐγένετο ὁ κατακλυσμός ἐπὶ τῆς γῆς· τοσαῦτα δὲ μέχρι τὸν ἐνταῦθα καὶ ὁ Ἀφρικανὸς συνήγαγεν, ἐπειδὴ καὶ τὰ ἀκριβῆ τῆς Γενέσεως βιβλία ρπζ' φαίνει τοῦ 20

Μαθουσάλα ἔτη, καὶ οὕτως αὐτὸν γενῆσαι τὸν Λάμεχ. ἐγένετο δὲ ὁ κατακλυσμός ἐβδόμῃ καὶ εἰκάδι τοῦ μηνὸς τοῦ δευτέ-

R 46

11. ὁμοῦ in m. supplet R.

15. καὶ τὸν I. P.

19. ἐπήγαγεν P.

Anni a. c.

Hic est Enoch ad vitam translatus, in Dei virtutis specimen venturæ generationibus, quæ prohibere potest ne homines moriantur, ut dum superstites sunt, mutationem in melius expectent.

Hic est qui una cum Helia ultimis temporibus Antichristo obsistet, illiusque redarguet imposturas, secundum Ecclesie traditionem.

Hic est qui per fidem et placabilitatem mortis semitam devitavit.

1288.

Mathusala 187.

Colliguntur anni 1474.

Supervixit 762.

coll. an. 949.

1475.

Lamech 188.

coll. an. 1662.

Supervixit 565.

coll. an. 753.

2163.

Noe 500.

coll. an. 2162.

Habuit Noe tres filios, Sem, Cham, et Japhet.

Sem 100.

coll. an. 2262.

Anno Sem centesimo, Noe sexcentesimo, et a mundo condito πμ. cclxii. diluvium in terra extitit: tot annos ad illud usque numeravit Africanus, siquidem accurati Geneseos libri clxxxvii. annum Mathusala attigisse ostendunt, cum Lamech generavit: Factum vero est diluvium septimo et vicesimo die mensis secundi in terra, quod quadraginta duravit

ρου ἐπὶ τῆς γῆς τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας, καὶ ἤλαττονοῦτο τὸ ὕδωρ μετὰ πενήκοντα καὶ ἑκατὸν ἡμέρας, καὶ ἐκάθισεν ἡ κιβωτὸς ἐν μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ ἑβδόμῃ καὶ εἰκάδι τοῦ μηνὸς ἐπὶ τὰ ὄρη τὰ Ἄραράτ. καὶ ἤλαττονοῦτο τὸ ὕδωρ 5 ἕως τοῦ δεκάτου μηνός. ἐν δὲ τῷ ἑνδεκάτῳ μηνὶ τῇ πρώτῃ τοῦ μηνός ὤφθησαν αἱ κεφαλὰι τῶν ὄρέων. καὶ μετὰ τεσσαράκοντα P 22 ἡμέρας ἠνέωξεν Νῶε τὴν θύραν τῆς κιβωτοῦ, καὶ ἀπέστειλεν τὸν κόρακα τοῦ ἰδεῖν εἰ κεκόπακεν τὸ ὕδωρ. καὶ ἐν τῷ πρώτῳ καὶ ἑξακοσιοστῷ ἔτει ἐν τῇ ζωῇ τοῦ Νῶε τοῦ πρώτου μηνός μιᾷ τοῦ 10 μηνός ἐξέλιπεν τὸ ὕδωρ ἀπὸ τῆς γῆς. ἐν δὲ τῷ μηνὶ τῷ δευτέρῳ ἑβδόμῃ καὶ εἰκάδι μηνός ἐξηράνθη ἡ γῆ.

Εἰσὶν ἀπὸ Ἀδὰμ ἕως Νῶε γενεαὶ ἰ΄.

Τὰ προκείμενα εἰπόντες διδάζομεν καὶ διὰ πόλιαν αἰτίαν ὁ κα-
τακλυσμὸς ἐγενήθη καὶ διὰ τίνας, ἵνα μὴ τινες τὸν Θεὸν τῆς
15 φθορᾶς αἴτιον εἰσηγήσωνται, εἰ καὶ ἐν ἄλλοις χρονογράφοις οὐ
δηλοῦται οὔτε περὶ τούτου οὔτε περὶ τῆς πυργοποιίας· ἴσως γὰρ B
πολλοὶ διαποροῦσι· δειξομεν οὖν ἐκ τῆς θείας γραφῆς. φησὶν ἡ
Γένεσις, „καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἤρξαντο οἱ ἄνθρωποι πολλοὶ γενέ-
σθαι ἐπὶ τῆς γῆς καὶ θυγατέρες ἐγενήθησαν αὐτοῖς. ἰδόντες δὲ
20 οἱ ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ τὰς θυγατέρας τῶν ἀνθρώπων ὅτι καλὰ εἶ-
σιν, ἔλαβον ἑαυτοῖς γυναῖκας ἀπὸ πασῶν ὧν ἐξελέξαντο. καὶ

5. ἑνδεκάτῳ] δεκάτῳ Raderus et P. 8. κεκοπίκα P sola. 10.
ἐξέλειπεν V. 15. αἴτιον] αἴτιος R, m. αἴτιον. *ibid.* ἠγήσου-
ται P. 18. Γένεσις] VI. 1. 21. πασῶν] πάντων PV.

dies, et noctes: et minuebatur aqua post centum et quinquaginta dies, et sedit Arca, in mense septimo, septima et vicesima die mensis, super montes Ararat. Et decrecebat aqua usque ad decimum mensem. In decimo vero mense, primo die mensis, apparuerunt vertices montium; et post quadraginta dies, aperuit Noe fenestram Arcae, et emisit corvum, ut videret an defecissent aquae. Et in primo et sexcentesimo anno vitae Noe primi mensis, prima die mensis, defecit aqua de terra. Altero vero mense, septimo et vicesimo mensis siccata est terra.

Ab Adam usque ad Noe X. sunt generationes.

Proposito insistentes argumento doceamus qua de causa, et propter
quas factum est diluvium, ne quidam extent qui corruptionis auctorem
Deum existiment. Tametsi porro apud alios chronographos, nec de eo,
nec de tarris aedificatione quidquam dicatur, cum de iis subdubitent
compiures, idipsum ex sacra Scriptura demonstrabimus. Sic igitur liber
Genesios. *Et factum est, cum cospissent homines multiplicari super ter-
ram, et filias procreassent, videntes Angeli Dei filias hominum, quod es-
sent pulchrae, acceperunt sibi uxores ex omnibus quas elegerant, dixit-*

εἶπεν ὁ Θεός, Οὐ μὴ καταμείνη τὸ πνεῦμά μου ἐν τοῖς ἀνθρώποις τούτοις εἰς τὸν αἰῶνα διὰ τὸ εἶναι αὐτοὺς σάρκας. ἔσονται δὲ αἱ ἡμέραι αὐτῶν ἑκατὸν εἴκοσιν ἔτη.“

Οὓς ἀγγέλους ὠνόμασεν Θεοῦ, οὐχὶ ἐκ τῶν οὐρανῶν, ἀπα-
 C γε· ἐκείνοι γὰρ νοεροὶ καὶ ἀσώματος ἀγγελοὶ· τούτους δὲ ἀν- 5
 θρώπους καλεῖ ὀνομαστοὺς καὶ σαρκικοὺς καὶ θνητούς· φησὶ
 γάρ, „διὰ τὸ εἶναι αὐτοὺς σάρκας.“ τινὲς δὲ τῶν ἐρμηνέων ἐπ’
 ἀληθείας διδάσκοντες ἐξέδωκαν ὅτι τὸ ἐκλεκτὸν γένος τοῦ Σηθ
 ἀγγελοὶ τοῦ Θεοῦ παρὰ τοῦ Μωϋσέως ὠνομάσθησαν. αὐτὴ ἡ Γέ-
 νεσις διδάξει, ἐπειδὴ φθοροκτονίας καὶ μισαδελφίας καὶ ἀρνησο- 10
 θείας ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Καὶν ἐπικρατούσης πρῶτοι οἱ τοῦ Σηθ
 R 48 ἤρξαντο ἐπικαλεῖσθαι τὸ ὄνομα κυρίου, ὅπερ ἔστιν ἀγγελικὸς
 ὕμνος. φησὶ γὰρ ἡ Γένεσις, „τῷ δὲ Σηθ ἐγεννήθη υἱός· ἐπω-
 νόμασε δὲ τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐνώς. οὗτος ἤρξατο ἐπικαλεῖσθαι
 D τὸ ὄνομα κυρίου τοῦ Θεοῦ.“ ταῦτα ἡ Γένεσις. 15

Οὗτοι οὖν οἱ τοῦ Σηθ ἀγγέλοις ὁμοιωθέντες καὶ ἀγγελικὸν
 ὕμνον ἐπικαλεσάμενοι ἐκείνοις τοῖς ἀποβλήτοις τοῦ Καὶν συνή-
 φθησαν, καὶ τὸ θεῖον ἀργίσθη. φησὶ γὰρ ἡ Γένεσις, „οὐ
 μὴ καταμείνη τὸ πνεῦμά μου ἐν τοῖς ἀνθρώποις τούτοις εἰς τὸν
 αἰῶνα διὰ τὸ εἶναι αὐτοὺς σάρκας.“ 20

Συναφθέντες οὖν οὗτοι ἐκείνοις καὶ τέκνα ποιήσαντες τὴν
 ἡλικίαν μεγίστους, γίγαντας αὐτοὺς ἐκάλεσεν ἡ θεία γραφή. ἄκου-

4. ὠνόμασεν ἀγγέλους P. 7. τῶν om. P. 9. Γένεσις] IV. 26.
 16. τοῦ Σηθ om. V. 21. ἐκείναις P sola. *ibid.* καὶ ante τέ-
 κνα om., ponit ante γίγαντας P sola. *ibid.* ἐποίησαν P sola. 22.
 θεία om. P.

que Deus: non permanebit spiritus meus in hominibus istis in aeternum, quia caro sunt. Erunt autem dies sanctorum ipsorum centum viginti anni.

Quos vocavit Angelos Dei, non ii intelliguntur qui e caelis sunt: abait, sed intellectuales et incorporati Angeli: hos quippe famosos homines, et carnales mortales, vocat, dum ait, Quia caro sunt. Atque id nonnulli interpretes recte docuerunt ac tradiderunt. Selectam vero Seth progeniem Angelos Dei a Moyse esse appellatam, ipsa docebit Genesis. Cum enim caedis ex invidia factae, et fraterni odii ac Dei abdicationis rei essent qui erant ex Cain Tribu, primi ex Tribu Seth coeperunt Domini nomen invocare, quod est Angelicas hymnos. Scribitur enim in Genesi: Seth vero natus est filius; vocavit autem nomen ejus Enos. Hic coepit invocare nomen Domini Dei. Haec Genesis.

Hi ergo filii Seth Angelis similes facti, et Angelicum hymnum invocantes, damnatis illis ex Cain prognatis adhaeserunt, Deusque in iram conversus est. Ait enim Genesis: Non permanebit spiritus meus in hominibus istis in aeternum, eo quod caro sunt.

Isti igitur illis copulati, procreatis ingentis staturae liberis, hos gi-

σον τῆς Γενέσεως λεγούσης „οἱ δὲ γίγαντες ἦσαν ἐπὶ τῆς γῆς ἐν
 ταῖς ἡμέραις ἐκείναις. ὡς ἂν εἰσπορευόντο οἱ υἱοὶ τοῦ Θεοῦ V 20
 πρὸς τὰς θυγατέρας τῶν ἀνθρώπων καὶ ἐγεννώσαν ἑαυτοῖς,
 ἐκεῖνοι ἦσαν οἱ γίγαντες οἱ ἀπ' αἰῶνος, οἱ ἄνθρωποι οἱ ὀνομα- P 23
 5 στοί,“ οὗτος ἄνω ἀγγέλου Θεοῦ ὠνόμασεν, τοὺς ἐπικαλουμένους τὸ
 ὄνομα κυρίου τοῦ Θεοῦ, τούτους καὶ υἱοὺς Θεοῦ ἐνταῦθα προσ-
 ηγόρευσεν. ταῦτα μὲν ἡ γραφή. ἐπεὶ δὲ οὗτοι οἱ ἄγγελοι παρά
 τισι Θεοῖς ὠνομάσθησαν καὶ προσεκνήθησαν, παρὰ μὲν Χαλ-
 δαίοις πρῶτος ὁ ἄρξας αὐτῶν Ἄλωρος καὶ μετ' αὐτὸν Ἄλαπρος
 10 καὶ οἱ λοιποὶ οἱ ἄρξαντες αὐτῶν. τούτους ἤνιξοτο ἡ γραφή λέ-
 γουσα, „οἱ γίγαντες οἱ ἀπ' αἰῶνος, οἱ ἄνθρωποι οἱ ὀνομαστοί.“
 καὶ ταῦτα μὲν, ὡς ἐδίδαξαν οἱ τὰ αὐτῶν ἀναγράψαντες Βή-
 ρωσος καὶ οἱ μετ' αὐτόν· ἐξ ὧν Ἰώσηπος ἀφορμὰς ἔλαβεν
 περὶ τούτων ἀναγράψασθαι. μαρτυρῶν γὰρ αὐτῷ ἐν τῷ πρώ-
 15 τῷ λόγῳ τῶν περὶ ἀρχαιολογίας αὐτοῦ ἔφη λέγων, „Βήρωσος, B
 ἀνὴρ Χαλδαῖος μὲν τῷ γένει, γνώριμος δὲ τοῖς περὶ παιδείαν
 ἀναστρεφόμενοις, ἐπειδὴ περὶ ἀστρονομίας καὶ περὶ τῶν παρὰ
 Χαλδαίοις φιλοσοφουμένων αὐτὸς εἰς τοὺς Ἕλληνας ἐξήνεγκε
 τὰς συγγραφάς.“ καὶ ταῦτα μὲν Ἰώσηπος. καὶ τί με δεῖ λέγειν
 20 εὐθέως ἐκ τῶν ἔξωθεν μαρτυρίας λαβόντα, ὅποτε καὶ ὁ τῆς κα-
 θολικῆς ἡμῶν ἐκκλησίας Ἐπιφάνιος ὁ Κύπριος ἐν τοῖς Παναρίοις

1. Γενέσεως] VI. 4. 2. ἐκείναις] καὶ μετ' ἐκείνο addit Genesis.
 3. αὐτοῖς P. 8. καὶ προσεκνήθησαν om. P. 10. λοιποὶ ἄρ-
 ξαντες P. 13. αὐτῶν PV. *ibid.* Ἰώσηπος P sola. 14. ἐν
 τῷ πρώτῳ τῶν περὶ ἀρχαιολογίας] Immo c. Apion. I. 19. 16 τὸ
 γένος P. *ibid.* παιδείας R. 17. ἐπειδὴ Iosephus, ἐν τῇ RV.
ibid. περὶ] περὶ τε P sola. *ibid.* παρὰ om. P sola. 21. Ἐ-
 πιφάνιος] I. 4. p. 4. C. ed. Petav.

gantas appellavit Scriptura. Audi Genesin dicentem: *Gigantes autem erant super terram in diebus illis. Postquam enim ingressi sunt filii Dei ad filias hominum, illaeque genuerunt, isti sunt potentes a saeculo, viri famosi.* Quos supra Angelos Dei, nomen Domini Dei invocantes, hos et filios Dei hic appellat. Atque haec quidem Scriptura. Hi praeterea Angeli a quibusdam Dei vocati sunt. Apud Chaldaeos primus iis imperavit Alorus, et post illum Alaprus, et qui iis successere. Hos indicavit Scriptura, dicens: *Gigantes a saeculo homines nominati.*

Et haec quidem scriptis mandarunt, qui res eorum sunt prosecuti, Berosus scilicet, et qui post illum scripsere: ex quibus occasionem arripuit Iosephus quidpiam de iis conscribendi. Hunc enim testem laudans in primo Antiquitatum libro, haec ait: *Berosus vir genere quidem Chaldaeus, iis motus qui eruditioni student: ut qui de Astronomia et Chaldaeorum Philosophia libros Graece ediderit.* Et ista quidem Iosephus. Enimvero quid mihi opus est in testes advocare Scriptores Gentiles et Prophetas, cum ex Catholica nostra Ecclesia Epiphanius Cypri Episcopus

αὐτοῦ γράφει, „ἡ δὲ παράδοσις ἡ εἰς ἡμῶς ἔλθοῦσα, ἤρξατο ἡ κακομηχανία ἐν κόσμῳ γίνεσθαι, καὶ ἀπ' ἀρχῆς μὲν διὰ τῆς
 R 50 τοῦ Ἀδάμ παρακοῆς, ἔπειτα δὲ διὰ τῆς τοῦ Καὶν ἀδελφοκτονίας.
 εἶτα δὲ ἐν χρόνοις τοῦ Ἰάρεδ καὶ ἐπέκεινα φαρμακεῖαι καὶ μαγεῖαι
 C καὶ ἀσέλγειαι καὶ ἀδικία ἐχρημάτισεν.“ ἀλλὰ καὶ τινες τὸν Ἀδάμ 5
 σὺν τῇ Εὐά καὶ τὸν ὄφιν γενέσθαι προηγόρευσαν, ἀλλὰ μὴν καὶ
 τὸν Καὶν καὶ τὸν Σῆθ.

Ἐπεὶ οὖν τοιαῦτα εἶχον οἱ ἄνθρωποι θεοὺς ὀνομάσαι καὶ
 προσκυνῆσαι ὁμοίους αὐτῶν ἀνθρώπους, τὸν δὲ ἀληθινὸν θεὸν
 ἐπιλαθέσθαι, πάλιν ἡ Γένεσις, „ἰδὼν δὲ κύριος ὁ θεὸς ὅτι ἐπλη- 10
 θύνθησαν αἱ κακίαι τῶν ἀνθρώπων ἐπὶ τῆς γῆς, διενόηθη ὁ θεὸς
 ἀπαλεῖψαι τὸν ἄνθρωπον. καὶ μεθ' ἕτερα, „καὶ εἶπεν ὁ θεὸς
 πρὸς Νῶε, Ἰδοὺ ἐγὼ καταφθείρω αὐτοὺς καὶ τὴν γῆν·ποίησον
 σεαυτῷ κιβωτόν.“ καὶ ταῦτα μὲν ἡ Γενεαλογία. ὄθεν καὶ
 Πέτρος ὁ ἀπόστολος ἀφηγεῖται Κλημῖν λέγων, „ἐνί τινι δικαίῳ 15
 D μετὰ τῶν ἑξ αὐτοῦ Νῶε σὺν τοῖς ἑξ αὐτοῦ ἐν λάρνακι διασώζε-
 σθαι προαγγέλλας ὕδωρ εἰς κατακλυσμὸν ἐπήγαγεν, ἵνα πάντων
 τῶν ἀκαθάρτων ὀλοθρευθέντων ὁ κόσμος καθαρῶσθῃ, ἐν αὐτῇ
 τῇ λάρνακι διωσωθεῖς εἰς δευτέραν περιουσίαν καθαρὸς ἀποδο-
 θῆ.“ ὁμοῦς καὶ τούτων γενομένων οἱ ἄνθρωποι ἤρξαντο ἀσεβεῖν. 20

1. ἡ εἰς] εἰς P sola. 4. καὶ μαγεῖαι om. P. 5. ἀδικίαι
 ἐχρημάτισαν P sola. 6. γενέσθαι] (θεοῦς) add. P. ibid. προσ-
 ηγόρευσαν P sola. 10. Γένεσις] VI. 5. 14. σεαυτῷ] δὲ
 αὐτῷ P. 15. ἐνί Ducangius, ἐν RV. 16. Νῶε σὺν τοῖς
 ἑξ αὐτοῦ delet Holstenius, τριῶν σὺν ταῖς αὐτῶν γυναῖξιν Cle-
 mens Homil. VIII. 17. p. 678. ed. Cotel. 17. προαγγέλλας restitui ex
 Clemente. προανγγέλλη V, προανγγέλεν R, προανγγέλεν P.
 ibid. ὕδωρ — ἐπήγαγεν om. P. 18. ἀκαθάρτων Ducangius, ἀκαί-
 ρων RV. 19. καθαρὸς Ducangius, καθαρῶς RV.

in Panarii suis scribat: *Traditio ejusmodi est quae ad nos pervenit: Hinc in mundo coepit esse improbitas: et ab initio quidem per Adami inobedientiam, deinde per Caini parricidium, et fratris interfectionem: Exinde temporibus Jared, et deinceps, veneficia, lasciviae, et injustitia regnare.* Quinetiam nonnulli Adam, Evam et serpentem Deos appellarunt, atque adeo Cain et Seth.

Cum igitur ita se gererent mortales, ut Deos appellarent colerentque sibi similes homines, veri autem Dei obliviscerentur. rursum liber Geneseos haec ait: *Videns autem Deus quod multa malitia esset hominum super terram, cogitavit Deus delere hominem.* Et post alia: *Dixit Deus ad Noe: Ecce ego disperdam eos cum terra. Facias tibi Arcam.* Et haec quidem liber Geneseos. Unde et Petrus Apostolus Clementi exponit, dicens: *Uni cuidam viro justo Noe, cum liberis, eorumque uxoribus, in Arca salvari praesentiavit, ita ut impiis perceptis, purificationem mundus acciperet, et in ipsa Arca reservatus ad posteritatem generis, purus redderetur: sed his omnibus gestis rursus homines impie agere coeperunt.*

Εἰς τὸν Νῶε.

P 24

B

V 21

Nōe δίκαιος τέλειος ὢν ἐν τῇ γενεῇ αὐτοῦ, ὁ ἀκούσιον μέ-
 θην ὑπομείνας καὶ θιωρήσας ἐν αὐτῇ μυστήρια. φησὶ γὰρ ἡ
 γραφή, „ἔξενηψεν δὲ Νῶε ἀπὸ τοῦ οἴνου, καὶ ἔγνω ὅσα ἐποίη-
 5 σεν αὐτῷ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ νεώτερος.“ καὶ μετὰ τὸ αὐτῷ προει-
 πεῖν ὡς ἐν τῷ καταράρας τὰ μέλλοντα λέγει καὶ τοῖς ἄλλοις ὡς
 ἐν τῷ εὐλογίας τὰ ἐσόμενα, καὶ φησιν, Εὐλογητὸς κύριος ὁ Θεὸς
 τοῦ Σῆμ· τρόπον γὰρ τινα οὔτε τῷ πρώτῳ κατηράσατο οὔτε
 10 τούτους ἠλόγησεν, ἀλλὰ πρόβησιν ἔξεπε μυστηρίων διὰ τοῦ
 δεσπότου Χριστοῦ ἐκτελουμένων· οὔτε γὰρ ποτε ἐδούλευσαν τοῖς
 ἀδελφοῖς αὐτῶν οἱ τοῦ Χαναάν, ἀλλὰ μᾶλλον ἐκείνοι τούτοις
 ἐδούλευσαν ἐν Αἰγύπτῳ, ἀλλ’ οὔτε οἱ Γαβαωνῖται, ὡς τινες
 15 ἐπενόησαν, ἐδούλευσαν αὐτοῖς, ἀλλὰ τῷ Θεῷ ἐδούλευον· ξυλο- C
 φόρους γὰρ καὶ ὑδροφόρους τῷ ναῶ τοῦ Θεοῦ αὐτοὺς κατεστή-
 σαντο· οὐ γὰρ ἑαυτοῖς. τί οὖν ἐστιν ἡ πάντως πρόβησις ἐστιν,
 ὡς τῷ κυρίῳ δουλεύουσιν καὶ αὐτοὶ τῷ ἐκ τοῦ Σῆμ ὑπάρχοντι R 52
 κατὰ σάρκα; τὸ δὲ „εὐλογητὸς κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Σῆμ“ τί τὰ
 πρὸς τὸν Σῆμ, εἰ ὁ Θεὸς εὐλογητὸς ἐστιν; ἀλλ’ ἐπιφέρει, „πλα-
 τύναι ὁ Θεὸς τῷ Ἰάφεθ, καὶ κατοικησάτω ὡσαυτὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς
 20 σκηνώμασι τοῦ Σῆμ. λοιπὸν „πλατύναι ὁ Θεὸς τῷ Ἰάφεθ.“ καὶ
 γὰρ καὶ τῷ Ἰάφεθ καὶ τῷ Χαναάν ἐπλάτυνεν· καὶ πάλιν ἀμφό-
 25 τεροι τῷ Χριστῷ δουλεύουσιν τῷ ἐκ τοῦ Σῆμ ὑπάρχοντι. πύ- D

4. γραφή] Genes. IX. 24. *ib.* Nōis om. R. 5. ὁ alterum om. P.
 12. οἱ om. P. 17. κύριος om. P. 18. πλατύνει R, πλατύ-
 ναι m. 21. τῷ Χαναάν] τῷ om. P. *ibid.* Χαναάν R.

De Noe.

Noe justus et perfectus in generatione sua, cum imprudens nolens-
 que in ebrietatem incidisset, arcana quaedam mysteria in ea vidit; ait
 enim scriptura: *Evigilavit autem Noe ex vino, et cognovit quaecumque*
fecisset ei filius suus minor. Et postquam illum est allocutus, imprecacionis,
 aliis vero benedictionis vice, futura ac eventura praedicit, dum
 ait, *Benedictus Deus Sem.* Neque enim primo quodammodo imprecatus
 est, neque huic benedixit, sed mysteriorum praedictionem est effatus,
 quae per Dominum Christum adimpleta sunt: nam filii Chanaan fratribus
 suis nunquam servierunt, quin potius illi iis servierunt in Aegypto. Sed
 et neque Gabaonitae, uti suspicati sunt quidam, iis servierunt, sed Deo:
 lignatores enim et aquarios Templo Dei illos imposuerunt, non vero sibi.
 Quid igitur aliud est, quam mera praedictio, illos ipsos qui ex Sem se-
 cundam carnem nasciturus erat Domino servituros? Illud autem; *Benedi-*
ctus Dominus Deus Sem. Quid haec ad Sem, si Deus est benedictus?
 sed infert: *Dilatet Deus Japhet, et habitet veluti Deus in tabernaculis Sem.*
 Deinde, *Dilata Deus Japhet.* Nam et Japhet et Chanaan dilatavit, ac
 rursum uterque Christo, qui ex Sem natus est, servivit. Omnes enim

σας γὰρ τὰς κατοικίας αὐτοῦ ὁ Θεός, ἄς πρὸς τοὺς ἀνθρώπους ἐποίησατο, μερικῶς μὲν ἐν τοῖς προφήταις, ὀλοτελῶς δὲ καὶ ἀδιασπᾶστως καὶ καθολικῶς ἐν τῷ δεσπότη Χριστῷ κατὰ σάρκα πεποιήται τοῖς ἐκ τοῦ Σῆμ ὑπάρχουσι, καθάπερ ἐπὶ τοῦ δεσπότη Χριστοῦ γέγραπται κατὰ σάρκα, ἐν ᾧ κατοικεῖ πᾶν τὸ πλήρωμα τῆς Θεότητος σωματικῶς. τούτων οὖν τῶν ὀπτασιῶν καὶ αὐτὸς ἠξιώθη προειπεῖν τῶν κατὰ τὴν οἰκονομίαν τοῦ δεσπότη Χριστοῦ ἐκτελουμένων.

Αἱ τῶν αἱρέσεων πασῶν μητέρες τε καὶ πρόκριτοι καὶ ὀνομασταὶ εἰσιν αὗται, βαρβαρισμός, σκυθισμός, ἑλληνισμός, ἰουδαϊσμός· ἐξ ὧν μητέρων καὶ ἄλλαι ἐφύησαν αἱρέσεις.

P 24 Βαρβαρισμός οὖν, ἣτις καθ' ἑαυτὴν ἐστὶν διαρκέσασα ἀπὸ τοῦ Ἀδάμ ἐπὶ δέκα γενεὰς ἕως τοῦ κατακλυσμοῦ Νῶε. βαρβαρισμός δὲ κέκληται ἀπὸ τοῦ τοὺς ἀνθρώπους μὴ ἔχειν τινὰ ἀρχηγὸν ἢ μίαν συμφωνίαν, ἀλλ' ὅτι πᾶς τις ἐαυτῷ ἐστοιχεῖ καὶ νόμος ἐαυτῷ κατὰ τὴν προτίμησιν τοῦ ἰδίου βουλήματος ἐγένετο.

Ἐκ τῶν προκειμένων δέδεικται διὰ οὗς ὁ κατακλυσμός γέγονεν. εἰπόμεν δὲ λοιπὸν καὶ τὰ ἀπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ.

Ἐξῆσε Νῶε μετὰ τὸν κατακλυσμόν ἔτη τν'. καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Νῶε ἔτη 350, καὶ ἀπέθανεν.

20

4. ἐκ τοῦ] ἐαυτοῦ R. 5. γέγραπται] Coloss. I. 19. 7. τῶν — ἐκτελουμένων] τὰ — ἐπιτελούμενα P sola. 17. ἐκ τῶν προειρημένων δέδεικται διὰ οὗς ὁ κατακλυσμός γέγονεν post 40. 20. ἤξαντο ἀσεβεῖν, illa autem 9. αἱ δὲ τῶν αἱρέσεων — 20. ἀπέθανεν post κατακλυσμός γέγονεν posuerat Ducangius.

habitationes quas apud homines fecit Deus, particulatim quidem in Prophetis, perfecte autem et indiscrete ac universe in Domino Christo secundum carnem suis ex Sem descendentibus factae sunt: quemadmodum de Domino Christo scriptum est secundum carnem, *In quo habitat plenitudo Divinitatis corporaliter*. His ergo visionibus et ipse praenuntiare dignatus est quae ad procurandam generis humani salutem a Christo peracta sunt.

Sectarum porro omnium matres ac praecipuae, et celebres, eae sunt, Barbarismus, Scythismus, Graecismus, Judaismus, ex quibus caeterae sunt natae haereses.

Barbarismus est quaedam ad arbitrium vivendi ratio, cujusmodi extitit ab Adam per decem generationes usque ad Noe Diluvium. Barbarismus autem vocatur, quod nullum ducem haberent homines, neque invicem convenirent ac consentirent, sed quisque quod luberet sequeretur, ac sua singulis voluntas pro lege esset.

Ex praecallatis igitur colligere licet propter quos diluvium factum sit. Nunc quae post diluvium evenerint dicamus.

Vixit Noe post diluvium annos 350. et facti sunt dies omnes Noe anni 350. et mortuus est.

Τὰ δὲ μετὰ τὸν κατακλυσμὸν ἔτη ἕως τῆς πυργοποιίας καὶ P 25
συγχύσεως τῶν γλωσσῶν τῆς γῆς εἰσιν ἔτη χρνθ'.

	Ἄρφαξ ἄδ ρε',	ὁμοῦ βτβζ'.	
	ἐπέζησεν τλ',	ὁμοῦ υξέ'	
5	Καϊνάν ρλ',	ὁμοῦ βφκζ'.	
	ἐπέζησεν τλ',	ὁμοῦ υξ'	
	Σάλα ρλ',	ὁμοῦ βχνζ'.	R 54
	ἐπέζησεν τν',	ὁμοῦ υπ'.	
	Πε' ἔτει τοῦ Σέλα Νῶε ἀπέθανεν.		
10	Ἔβερ ρλδ',	ὁμοῦ βψβα'.	
	ἐπέζησεν σο',	ὁμοῦ υδ'.	
	Φάλεγ ρλ',	ὁμοῦ βρδκυ'.	
	ἐπέζησεν σθ',	ὁμοῦ τλθ'.	

Ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ Φάλεγ διμερίσθη ἡ γῆ· διὸ καὶ σημαί-
15 νεται Φάλεγ τῇ Ἑβραίων φωνῇ μερισμός. κατὰ τοῦτον ἡ πυρ-
γοποιία συνέστη, καὶ ἀπὸ μιᾶς τῆς πάλαι διαλέκτου πολυφωνία
γένετο καὶ ἡ καθ' ἕκαστον τῶν γλωσσῶν διαφορὰ, ὡς μέμνηται
τούτων ἡ θεία γραφή, λέγουσα, „καὶ ἦν πᾶσα ἡ γῆ χεῖλος ἓν
καὶ φωνὴ μία πᾶσι. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κινήσῃ αὐτοὺς ἀπὸ ἀνα-
20 τολῶν, ἤυρον πεδίον ἐν γῆ Σενναάρ, καὶ κατώκησαν ἐκεῖ. καὶ
ἔβην ἄνθρωπος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ, Δεῦτε πλινθεύσωμεν V 22

3. Ἄρφαξ ἄδ V. 9. ἔτει m. R, ἔτη PV. 18. γραφή] Genes.
XI. 1. 19. ἐγένετο om. P. 20. Σενναάρ P.

Anni vero post diluuium usque ad turris aedificationem, linguarum- Anni a m. c.
que terrae confusionem, sunt DCCLIX.

Arphaxad 135.	Colliguntur anni 2397.	
Supervixit 330.	coll. an. 465.	
Cainan 130.	coll. an. 2527.	
Supervixit 330.	coll. an. 460.	
Sala 130.	coll. an. 2657.	2528.
Supervixit 350.	coll. an. 480.	
Anno κκκκν. Sela, Noe mortuus est.		
Heber 134.	coll. an. 2791.	2658.
Supervixit 270.	coll. an. 404.	
Phaleg 130.	coll. an. 2921.	
Supervixit 200.	coll. an. 339.	

In diebus Phaleg, terra partita est: unde Phaleg Hebraeorum lin-
gua, est Partitio. Eiusdem tempestate, facta est turris aedificatio, et
ab ea quod olim obtinuerat idiomate, multa linguarum genera confiata
sunt. Quaeque ab invicem diversae, uti horum meminit sacra Scri-
ptura, una est: Et erat omnis terra labium unum, et vox una omnibus.
Et postquam ab oriente, invenerunt campum in terra
Sennar, et habitaverunt ibi. Et dixit homo proximo suo: Venite laterifi-

πλίνθους και ὀπτήσωμεν αὐτὰς πυρί. και ἐγένετο αὐτοῖς ἡ πλίν-
 C θος εἰς λίθον και ἄσφαλτος ἦν αὐτοῖς ὁ πηλός. και εἶπαν,
 Δεῦτε και οἰκοδομήσωμεν ἑαυτοῖς πόλιν και πύργον, ὃ ἡ κεφα-
 λὴ ἔσται ἕως τοῦ οὐρανοῦ, και ποιήσωμεν ἑαυτοῖς ὄνομα πρὸ τοῦ
 διασπαρῆναι ἡμᾶς ἐπὶ πάσης τῆς γῆς. και κατέβη κύριος ὁ Θεός 5
 ἰδεῖν τὴν πόλιν και τὸν πύργον, ὃν ὠκοδόμησαν οἱ υἱοὶ τῶν ἀν-
 θρώπων. και εἶπε κύριος ὁ Θεός, Ἴδού χεῖλος ἕν και φωνὴ μία
 πᾶσιν. και τοῦτο ἤρξαντο ποιῆσαι, και νῦν οὐκ ἐκλείψει ἐξ αἰ-
 τῶν πάντι ὅσα ἂν ἐπιθῶνται ποιεῖν. δεῦτε και καταβάντες
 συγχέωμεν ἐκεῖ αὐτῶν γλώσσας, ἵνα μὴ ἀκούσωσιν ἕκαστος τὴν 10
 D φωνὴν τοῦ πλησίον αὐτοῦ. και διέσπειρεν αὐτοὺς κύριος ὁ Θεός
 ἐκεῖθεν ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς, και ἐπαύσαντο οἰκοδομοῦντες τὴν
 πόλιν και τὸν πύργον. διὰ τοῦτο ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτῆς σύγ-
 χυσις, ὅτι ἐκεῖ συνέχεεν κύριος τὰ χεῖλη πάσης τῆς γῆς, κάκειθεν
 διέσπειρεν αὐτοὺς κύριος ὁ Θεός ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς. 15

Ἐπεὶ οὖν τούτων ἐμνημονεύσαμεν, διὰ τὴν προκειμένην χρο-
 νογραφίαν δέον ἐπιμνημονεύσαι παχυμερῶς τὰ κατ' αὐτοὺς ἔκ
 R 56 τε τῶν διδασκαλιῶν Ἐπιφανίου τοῦ Κύπρου και ἐξ ἐτέρων τινῶν.
 και τίνες ἦσαν και κατὰ πόλους τόπους μερισθέντες οἰκήσαν λέγει
 εἰς τὸν Ἀγκυρωτὸν αὐτοῦ ἐκ τῆς Γενέσεως. 20

2. και ἡ ἄσφαλτος PV. Correxī ex Genesi. 5. κατέβη] οὐ σω-
 ματικῶς συγκατέβη κύριος ὁ Θεός margo PV. 10. τὰς γλώσσας
 P. 15. προσώπου τῆς γῆς P. 16. ὀρθογραφίαν P. 19. ὠ-
 κησαν P ex correctione Hoeschellii in m. R. 20. Ἀγκυρωτῶν]
 CXIV. seq. p. 116. ed. Petav. *ibid.* Γενέσεως] X.

cemus lateres, et coquamus eos igni. Et factus est illis later in lapidem, et bitumen fuit illis lutum. Et dixerunt: Venite, aedificemus nobis civitatem et turrim, cujus erit caput usque ad coelum: et faciamus nobis nomen, antequam dispergamur in universa terra. Et descendit Dominus Deus, ut videret civitatem, et turrim, quam aedificaverunt filii hominum. Et dixit Dominus Deus: Ecce genus unum, et labium unum omnibus: et coeperunt hoc facere, et nunc non deficiet ab eis omnia, quaecumque aggressi sunt facere. Venite et descendentes confundamus ibi linguas ipsorum, ut non audiant unusquisque vocem proximi sui. Et dispersit Dominus Deus ipso super faciem terrae, et cessaverunt aedificantes civitatem et turrim. Propter hoc vocatum est nomen ejus Confusio: quia ibi confudit Dominus labia universae terrae, et inde dispersit eos Dominus Deus super faciem universae terrae.

Quia ergo horum a nobis facta est mentio, res postulat, uti propter susceptum operis argumentum, de iisdem ex Epiphanio Cypri Episcopo, et aliquot aliis summatis agamus. Qui vero il fuerint, et quas partes a se invicem divisi incoluerint, exponit in Ancorato suo idem Epiphanius ex Genesi.

Τάρφθ τρίτῳ υἱῷ τοῦ Νῶε γίνονται παῖδες καὶ παίδων παῖδες P 26
 ιδ'. καὶ τῷ Χαμ δευτέρῳ υἱῷ τοῦ Νῶε καὶ αὐτῷ γίνονται παῖ-
 δες καὶ παίδων παῖδες λα'. καὶ τῷ Σὴμ πρώτῳ υἱῷ τοῦ Νῶε
 γίνονται παῖδες καὶ παίδων παῖδες κζ'. καὶ ταῦτα εἰπὼν μνη-
 5 μονεύει, Πέμπτη τοίνυν γενεὴ μετὰ τὸν κατακλυσμόν, τουτέ-
 στιν ἀπὸ τοῦ Ἀρφαξῦδ ἕως τοῦ Φαλέγ, πληθυνόντων ἄρτι
 τῶν ἀνθρώπων ἀπὸ τῶν τριῶν υἱῶν τοῦ Νῶε κατὰ διαδοχὴν
 παίδων, καὶ τούτων παῖδες γεγόνασιν οὗ τὸν ἀριθμὸν ἐν κόσμῳ
 ἀρχηγῆται καὶ κεφαλαιῶται. ἐπεκτεινόμενοι δὲ καὶ πρόσω βαι-
 10 νοντες τοῦ Λουβάρ ὄρους καὶ ὄρων τῆς Ἀρμενίας, τουτέστιν B
 Ἀραράτ τῆς χώρας, γίνονται ἐν πεδίῳ Σενναάρ, ἔνθα πού ἐπε-
 λέξαντο. ἐκεῖσε πρῶτον ἡ κατοίκησις γίνεται μετὰ τὸν κατακλυ-
 σμόν τῶν ἀνθρώπων· κακεῖ φρυτεύουσιν ἀμπελῶνα Νῶε ὁ προφή-
 τῆς οἰκῆτῳ γίνεταί τοῦ τόπου. κεῖται δὲ αὕτη ἡ Σενναάρ νυν
 15 ἐν τῇ Περσῶν χώρα, ἣν δὲ πάλαι Ἀσσυρίων. ἐκεῖσε τοίνυν
 συνδυνάσαντες καὶ συμβούλιον ποιησάμενοι μετ' ἀλλήλων πύργον
 καὶ πόλιν οἰκοδομῆσαι, κτίζουσι τὴν πυργοποιίαν καὶ οἰκοδομοῦ-
 σι τὴν Βαβυλῶνα. καὶ οὐκ ἠδόκησεν ὁ Θεὸς ἐπὶ τῷ ἔργῳ τῆς
 αὐτῶν ἀνομίας. διεσκέδασε γὰρ αὐτῶν τὰς γλώσσας καὶ ἀπὸ
 20 μιᾶς γλώσσης εἰς οὗ διένειμεν κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν τότε ἀν-
 δρῶν εὔρεθέντων· ὅθεν καὶ μέροπες αὐτοὶ κέκληνται διὰ τὴν με- C

1. Ἰάφετ V. 4. ταῦτα] εἶτα P. 8. καὶ τούτων uncis inclu-
 dit P, ad quod nihil notatur ex V. 10. Λουβάρ· ὄρων] Λου-
 βάρ καὶ ὄρων V. 11. Σενναάρ P. ibid. ἐπελελέξαντο P. 12.
 πρῶτον ἢ] πρῶτον P. 14. Σενναάρ PV. 16. συνδύ-
 σαντες V, συνδοιάσαντες Ducangius. 19. γλώσσας Eriphanius,
 γνώμας PV.

*Japhet tertio Noe filio nascuntur filii, et filiorum filii XIV. Et Cham
 secundo filio Noe nascuntur filii, et filiorum filii XXXI. Et Sem primogeni-
 to Noe nascuntur filii, et filiorum filii XXVII. Quibus dictis, sic pro-
 sequitur.*

*Caeterum quinta post diluuium aetate (hoc est ab Arphaxad usque
 ad Phaleg) cum a tribus Noe filiis propagari genus hominum coepisset,
 continuata sobolis successione, duo ac septuaginta numero velut principes
 ac stirpis capita prodierunt. Ii cum longius processissent, et a monte Lu-
 ber, Armeniaeque finibus, hoc est regione Ararat, ulteriora peragrassent,
 in campum Senaar delati sunt, quem locum sibi ipsi delegerunt. Atque
 hic primum homines habitarunt post diluuium, ibique plantato vineo,
 Noe Propheta isto in loco sedem fixit. Caeterum Senaar hodie in Per-
 sarum regione jacet, quam olim Assyrii tenebant. Igitur cum in eo loco
 compactum fecissent, habito invicem consilio, de Turri urbeque illic ex-
 tructura, turrim et Babylonem extruunt. Sed de insana illa molitione
 Deo displicuit. Ideoque dissipatis illorum consiliis, ex una lingua septua-
 ginta linguis fecit, pro hominum numero, qui illo tempore reperti sunt:*

μερισμένην φωνήν. καὶ ταῦτα Ἐπιφάνιος περὶ τῆς πυρροποίας καὶ περὶ τῶν οὐ γλασσιῶν, ὃ καὶ μέχρι νῦν παρὰ τοῖς ἀνθρώποις ὡς ἀγνωστὸν ἐπιζητεῖται. δέον δὲ μνημονεῦσαι καὶ τοῦ κατοικήσαντος ἕκαστος αὐτῶν μετὰ τὴν μέρεσιν καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν ἔθνη.

Τῷ μὲν Ἰάφεθ τρίτῳ υἱῷ τοῦ Νῶε κατακληροῦται ἀπὸ Μη-
δίας ἕως Γαδαρινῶν καὶ ἀπὸ Ῥινοκορούρων τὰ πρὸς βορρᾶν,
R 58 οἵτινες ἐπὶ τὸ τῆς Εὐρώπης κλίμα νενευκότες τῷ τῆς Σκυθίας μέ-
ρει τοῖς ἑαυτῶν ἔθρεσι προσεκρίθησαν.

D Υἱοὶ Ἰάφεθ τρίτου υἱοῦ Νῶε φυλαὶ ὁμοῦ ἰδ'.

V 23

Γάμερ, ἐξ οὗ Κέλταιοι.

10

Μαγῶγ, ἐξ οὗ Ἀκυρτανοί. τινὲς ἐκ τοῦ Μαγῶγ τοῦς
Γόθους λέγουσι καὶ τοῦς Σαρμάτας καὶ τοῦς Σκύ-
θας γεγενῆσθαι.

Μαδαί, ἐξ οὗ Βρετανοί.

Ἰαυά, ἐξ οὗ Σπανοὶ οἱ καὶ Τυράννιοι.

15

Ἐλισά, ἐξ οὗ Μαῦροιοι.

Θοβέλ, ἐξ οὗ Μακουακοί.

Μοσόχ, ἐξ οὗ Γετούλοιοι.

Θηράς, ἐξ οὗ Ἰαφροιοι.

5. Ἰάφεθ V. *ibid.* κατακληροῦται om. V. 6. Ῥινοκορούρων R,
Ῥινοκορούρων P. 7. ἐπὶ τὸ] ἐπὶ P. 8. προσεκρίθησαν m. R,
προσεκρίθησαν PV. Conf. ad p. 49. B 9. ὁμοῦ om. V. 15. οἱ
om. V. 17. Μακουακοί] Sic et p. 32. B. Verum nomen est
Bacuates. Vid. Wesseling. ad Antonin. p. 2.

unde et Meropes a vocis divisione sunt nuncupati. Atque haec Epiphanius de Turris aedificatione, et LXXII. linguis: quod quidem ad haec usque tempora velut ignoratum ab hominibus quaeritur. Operae vero pretium est modo exponere, ubi horum singuli habitarent post divisionem, quaeque ex iis ortae sint nationes.

Japhet igitur tertio Noe filio obvenit, quidquid a Media usque ad Gadarinos pertinet, et a Rhinocururibus quidquid Aquilonem spectat: quam quidem in Europa regionem, quidam versus Scythiae partes progressi, sibi in sedem delegerunt.

Filii vero Japhet tertii Noe filii, XIV. fuerunt, ex quibus totidem ortae tribus.

Gamer, ex quo Celtae.

Magog, ex quo Aquitani. Quidam aiant ex Magog ortos
Gotthos, ut et Sarmatas et Scythas.

Madai, ex quo Britanni.

Jova, ex quo Hispani qui et Tyranni.

Elisa, ex quo Mauri.

Thobel, ex quo Macuaci.

Mosoch, ex quo Getuli.

Theras, ex quo Afri.

Ἀρχανάθ, ἐξ οὗ Μάζικες.

Ῥυφάθ, ἐξ οὗ Ταράμαντες ἐξώτεροι.

Θόργαγμα, ἐξ οὗ Βοράδες.

Ἐρκα, ἐξ οὗ Βελτίονες.

5 Θαρσεῖς, ἐξ οὗ Ταράμαντες ἐσώτεροι.

Ῥόδιοι, ἐξ οὗ Ῥωμαῖοι οἱ καὶ Λατίνοι.

Ἔστιν δὲ καὶ τὰ τῆς Ἑλλάδος ἔθνη πάντα ἐξ αὐτῶν τῶν με-
τωικηκότων ὑστερον ἐκείσε, οἷον Σαϊτῶν, οἱ κατώκησαν τὴν
παρ' Ἑλλησιν τιμωμένην πόλιν τὴν καλουμένην Ἀθήνας, ἔτι δὲ
10 καὶ τὰς Θήβας, ὅτι Σιδονίων εἰσὶν ἄποικοι, ἐκ Κάδμου τοῦ Β
Ἀγήρορος. καὶ οἱ Καρχηδόνιοι δὲ Τυρηνίων εἰσὶν ἄποικοι καὶ
οἵτινες ἄλλοι εἰς τὴν Ἑλλάδα μετώκησαν.

Εἰσὶν δὲ τὰ τοῦ Ἰάφεθ ἔθνη ἀπὸ Μηδίας ἕως τοῦ ἑσπερίου
κατεσπαρμένα Ὠκεανοῦ βλέποντα τὰ πρὸς βορρῶν οὕτως·
15 Μῆδοι, Ἕλληνες, Ἀλβανοί, Οὐεννοί, Ἀρμένιοι, Λαυνεῖς, Κορ- R 60
ζηνοί, Ἰππικοί, Παφλαγόνες, Ἰβηρες οἱ καὶ Τυράνσιοι, Χάλυ-
βες, Κελταῖοι, Σαυρομάται, Γάλλοι, Ταύριοι, Βάσαντες, Ἰλ-
λυριοί, Οὐακκαῖοι, Λιγυρες, Ἰάπυγες, Γαληνοί, Λατίνοι οἱ
καὶ Ῥωμαῖοι, Ἀμαξωνεῖς, Λιγυστανοί, Δεσσαγηννοί, Ἀκύτινοι,
20 Μαριανδύνοι, Κυρτιανοί, Μοσσύνιοι, Κόννιοι, Μαιῶται, C

1. Ἀρχανάθ P. 2. Ῥυφάθ P. 3. Θοσμαγάρ P. 7. ἐξ αὐ-
τῶν τῶν] τὰ ἐξ αὐτῶν P. 10. ὅτι ἐκ Σ. P. 11. Καρχηδό-
σιοι RV, Καρχηδόνιοι m.R. 13. Μηδίας PV. 14. τὰ πρὸς] Im-
mo πρὸς. 16. Χάλυκες PV. 18. Οὐακκαῖοι V. 19. Ἀμαξωνεῖς
P. *ibid.* Λιγυστανοί PV. *ibid.* Δεσσαγηννοί P.

Archanath, ex quo Mazices.

Ryphat, ex quo Taramantes exteriores.

Thosmagar, ex quo Borades.

Herca, ex quo Veltiones.

Tharsis, ex quo Taramantes citeriores.

Rhodii, ex quo Romani, seu Latini.

Sunt autem et Graeciae nationes omnes ex his conflatae, iis eo
postmodum migrantibus: cuiusmodi sunt Saitarum, qui celeberrimam apud
Graecos urbem Athenas incoluerunt; praeterea Thebas, cum Sidonio-
rum sint coloni, ex Cadmo Agenoris filio prognati. Sed et Carthagi-
nenses Tyrensiarum sunt coloni, ac caeteri qui in Graeciam commi-
grarunt.

Gentes vero a Japhet ortae, a Media ad Hesperium usque Ocea-
num, dispersae, quae Aquilonem spectant, sunt istae: Medi, Graeci,
Albani, Venni, Armenii, Danni, Corzeni, Hippici, Paphlagonae, Iberi,
qui et Tyrannii, Chalyces, Celtae, Sauromatae, Galli, Taurii, Basan-
tes, Illyrii, Vaccaei, Ligures, Japyges, Gagei, Latini, qui et Ro-
mani, Amaxones, Legestani, Donnageni, Acytini, Mariandoni, Cyrtiani,

Καλαβροί, Θραῖκες, Γάλλοι οἱ καὶ Κελτίβηρες, Μακεδόνες, Ἰλλυρικοί, Ἰστροί, Λυσσιτάνιοι, Ἐθρῆοι, Βρεττανοί, Κῶλοι.

Οἱ δὲ ἐπιστάμενοι αὐτῶν γράμματά εἰσιν οὗτοι· Καππάδοκες, Ἰβηρες οἱ καὶ Τυράννιοι, Ταβαρινοί, Λατίνοι, οἷς χρῶνται οἱ Ῥωμαῖοι, Σαρμάται, Σπανοί, Σκύθες, Ἕλληνες, Βασταροί, Μῆδοι, Ἀρμένιοι.

Ἔστιν δὲ κατὰ μῆκος τὰ ὄρια αὐτῶν ἀπὸ Μηδίας ἕως Γαδείρων βλέποντα πρὸς βορρᾶν, εὐρος δὲ ἀπὸ Ποταμίδος ποταμοῦ ἕως Μαστουσίας τῆς καθ' ἥλιον. αἱ δὲ χῶροι αὐτῶν εἰσι κατὰ τὰς φυλάς αὐτῶν αὐται· ἡ Λυχνίτις, Μηδία, Ἀδριακὴ, ἀφ' ἧς τὸ Ἀδριακὸν πέλαγος, Ἀλβυνία, Γαλλία, Ἀμαζόνις, Ἰταλία, Ἀρμενία μικρὰ τε καὶ μεγάλη, Θουσκηνή, Καππαδοκία, Λυσσιτανία, Παφλαγονία, Μεσσαλία, Γαλατία, Κελτίς, Κολχίς, Σπανογαλλία, Ἰνδική, Ἰβηρία, Ἀχαΐα, Σπανία ἡ μεγάλη, Βοσπορηνή, Μαιῶτις, Δελφίς, Σαρματίς, Ταυριανίς, Βασταρ-
 R 62 νίς, Σκυθία, Θράκη, Μακεδονία, Δελματία, Κολχίς, Θεσσαλίς, Λοκρίς, Βοιωτία, Αἰτωλία, Ἀττικὴ, Ἀχαΐα, Πελοπόννησος, Ἀκαρνία, Ἡπειρώτις, Ἰλλυρίς.

Ἐνταῦθα καταλήγει τὰ ὄρια τοῦ Ἰάφεθ ἕως Βριτανικῶν νή-
 P 28 σων πάντα τὰ πρὸς βορρᾶν βλέποντα. εἰσὶν δὲ αὐτοῖς καὶ νῆσοι 20

1. Κελτίβηρες V. 2. Βρεττανοί PV. 5. Βασταρινοί P. 7. κατὰ μῆκος om. V. *ibid.* Γαδερῶν RV, Γαδερηνῶν P. 11. Ἀδριακὴ] Ἀδριαβή R. 11. Ἀδριατικόν P. 13. Κολχίς] Κολχοί V. 14. Βοσπορινοί PV. 17. Βοιωτία καὶ Βοιωτίς P. *ibid.* Ἀττικὴ] Ἐττικὴ V.

Mossinoeci, Conni, Maeotae, Calabri, Thraces, Galli, qui et Celtiberi, Macedones, Illyrici, Istri, Lusitani, Errei, Britanni, Coli.

Qui vero suas norunt literas, hi sunt: Cappadoes, Iberi qui et Tyrannii, Tabarini, Latini, quibus utantur Romani, Sarmatae, Hispani, Scythae, Graeci, Bastarini, Medi, Armenii.

Sunt autem horum fines secundum longitudinem, a Media usque ad Gaderenos Aquilonem spectantes: latitudo vero a Potamide fluvio ad Mastusiam quae orientem spectat. Regiones porro illorum secundum tribus sunt istae: Lychnites, Media, Adriace, a qua mare Adriaticum, Albania, Gallia, Amazonis, Italia, Armenia major et minor, Thuscene, Cappadocia, Lusitania, Paphlagonia, Messalia, Galatia, Celtis, Colchis, Hispanogallia, India, Iberia, Achaia, Hispania magna, Bosporini, Maeotis, Derris, Sarmatia, Taurianna, Bastarnia, Scythia, Thracia, Macedonia, Delmatia, Colchis, Thessalia, Locris, Boeotia, Aetolia, Attica, Achaia, Peloponnesus, Acarnania, Epirus, Illyris.

Hic finis est limitum seu regionum Japhet usque ad Britannicas insulas, quae omnes ad Aquilonem vergunt. Sed et eorum sunt insulae

αὔται· Σικελία, Εὔβοια, Ῥόδος, Χίος, Λέσβος, Κύθηρα, Ζάκυνθος, Κεφαληνία, Ἰθάκη, Κόρυνθα καὶ αἱ Κυκλάδες καὶ μέρος τῆς Ἀσίας τὸ καλούμενον Ἴωνία. ποταμὸς δὲ ἐστὶν αὐτοῖς Τίγρις, ὃ διορίζων Μηδίαν καὶ Βαβυλωνίαν. ταυτὰ ἐστὶν τὰ 5 ὄρια τοῦ Ἰάφεθ τοῦ τρίτου υἱοῦ τοῦ Νῶε.

V 24

Χὰμ δὲ τῷ δευτέρῳ υἱῷ τοῦ Νῶε ἀπὸ Ῥινοκοροούρων Ἰως Γαδαρηνῶν Αἴγυπτος καὶ πάντα τὰ πρὸς νότον ὑπέπεσαν, πάντω δοκοῦντα κανυματινὰ ὑπάρχειν.

Υἱοὶ Χὰμ τοῦ δευτέρου υἱοῦ Νῶε φυλαὶ λα΄.

10 Χούς, ἐξ οὗ Αἰθίοπες.

Μεσραιμ, ἐξ οὗ Αἰγύπτιοι.

B

Οὗτος Μεσραιμ ὁ Αἰγύπτιος μετέπειτα ἐπὶ τὰ ἀνατολικὰ μέρη οἰκήσας οἰκίτηρ γίνεται Βάκτρων, τὴν ἐσωτέραν Περσίδος λέγει Ἄσοα τῶν μεγάλων Ἰνδῶν.

15 Ἐντεῦθεν τὰ κατὰ τὴν γῆν παράνομα διανενέμηται. ἐφευρετῆς γὰρ οὗτος ἐγένετο κακῆς ἁδιακονίας, ἀστρολογίας καὶ μαγείας, ὃν καὶ Ζωροάστρην οἱ Ἕλληνας ἐκάλεσαν. τοῦτον ἠνέξατο Πέτρος εἰπὼν ὅτι μετὰ τὸν κατακλυσμὸν πάλιν οἱ ἄνθρωποι ἀσεβεῖν ἤρξαντο.

20 Φουδ, ἐξ οὗ Τρωγλοδυταί.

R 64

Χαναάν, ἐξ οὗ Ἄφροι καὶ Φοίνικες.

C

1. Κύθηρα PV. 2. Κόρυνθα PV. 6. ἀπὸ] ἐπὶ P. *ibid.*
 Ῥινοκοροούρων P. 7. Αἴγυπτος P, Αἴγυπτος RV. 16.
 κακῆς] τῆς κακῆς P. 17. μαγίας PV. 18. Πέτρος] Supra
 p. 23. D.

istae: Sicilia, Euboea, Rhodus, Chius, Lesbus, Cyphera, Zacynthus, Cephalenia, Ithaca, Corura, et Cyclades, et pars Asiae, dicta Ionia. Eorum est etiam fluvius Tigris, qui Mediam a Babylonia distinguit. Hi sunt fines Japhet, tertii Noe filii.

Cham autem secundo Noe filio, a Rhinocururis ad Gadarenos usque, Aegyptus, et omnia Austrum spectantia, quae aestu fervere omnino putantur, subjecta sunt.

Ex Cham secundo Noe filio prognatae tribus xxxi.

Chus, ex quo Aethiopes.

Mesraim, ex quo Aegyptii.

Hic est Mesraim Aegyptius, qui postmodum versus Orientis plagas habitavit, Bactra deinde incoluit, et citeriorem Persidem Asoa majoris Indiae appellavit.

Hinc deinceps terrarum orbem invasit impietas. Hic enim pravae disciplinae repertor fuit, Astrologiae scilicet ac magiae: quem et Graeci Zoroastrem appellarunt. Hunc Petrus designavit, cum ait, *Post dilu-
 tium homines impie agere coeperunt.*

Phud, ex quo Troglodytae.

Chanaan, ex quo Afri et Phoenices.

Chronicon Paschale vol. I.

Υἱοὶ Χοῦς τοῦ Αἰθίοπος τοῦ γενομένου ἐκ τοῦ Χάμ, δευτέρου υἱοῦ τοῦ Νῶε.

Σαβά, ἐξ οὗ Ἴταβηνοί.

Εὐειλάτ, ἐξ οὗ Ἰχθυοφάγοι.

Σαβαθά, ἐξ οὗ Ἕλληνοί.

5

Ῥέγμα, ἐξ οὗ Αἰγύπτιοι,

καὶ Σαβακαθά, ἐξ οὗ Αἰθίοπες Λίβυες.

Υἱοὶ Ῥέγμα υἱοῦ Χοῦς τοῦ υἱοῦ Χάμ.

Σαβά, ἐξ οὗ Μαρμαρίδες.

Δαδάν, ἐξ οὗ Κάραι,

10

D καὶ Νεβρωδ ὁ κυνηγὸς καὶ γίγας, ὁ Αἰθίοψ, ἐξ οὗ Μυσοί.

Λέγει γὰρ ἡ γραφή, „καὶ Χοῦς ἐγέννησε τὸν Νεβρωδ τὸν κυνηγὸν καὶ γίγαντα Αἰθίοπα. οὗτός ἐστιν Νεβρωδ ὁ γίγας καὶ κυνηγὸς ἐναντίον κυρίου.“ τούτῳ τῷ Νεβρωδ τὴν βασιλείαν Βαβυλῶνος μετὰ τὸν κατακλυσμὸν ἢ θεία γραφή ἀνατίθησι. φησὶ γὰρ 15 ἡ γραφή, „ἀρχὴ τῆς βασιλείας αὐτοῦ Βαβυλῶν.“ λέγει δὲ περὶ τούτου Πέτρος ὁ ἀπόστολος εἰς τὰ Κλημέντια πῶς ἤρξεν εἰς Βαβυλῶνα ἐν Αἰγύπτῳ κληρωθεὶς· φησὶ γὰρ Πέτρος, „οὗτος ὁ Νεβρωδ μετοικήσας ἀπὸ Αἰγύπτου εἰς Ἀσσοῦρους, καὶ οὐκίσας εἰς Νίνον πόλιν, ἣν ἐκτίσεν Ἀσσοῦρ, καὶ κτίσας τὴν πόλιν, ἣτις 20 ἦν Βαβυλῶνος, πρὸς τὸ ὄνομα τῆς πόλεως ἐκάλεσεν. αὐτὸν Νίνον τὸν Νεβρωδ οἱ Ἀσσοῦροι προσηγόρευσαν. οὗτος διδάσκει

P 29 ἦν Βαβυλῶνος, πρὸς τὸ ὄνομα τῆς πόλεως ἐκάλεσεν. αὐτὸν

7. καὶ Σ. V, Σ. P. ἐξ οὗ P, οἱ RV. 12. ἡ γραφή] Genes. X. 8. 9. 17. τὰ Κλημέντια] Conf. Recognit. IV. 29. p. 540.

Filii Chus Aethiopiae, ex Cham secundo Noe filio orti, hi sunt:

Saba, ex quo Itabeni.

Evilat, ex quo Ichthyophagi.

Sabatha, ex quo Ellani.

Rhegma, ex quo Aegyptii.

Sabacatha, ex quo Aethiopes Libyci.

Filii Rhegma, filii Chus, filii Cham:

Saba, ex quo Marmarides.

Dadan, ex quo Cari, et

Nembrod venator et gigas, Aethiops, ex quo Mysi, ait enim

Scriptura: Et Chus genuit Nemrod venatorem et gigantem Aethiopem. Hic est Nembrod gigas et venator coram Domino. Huic Nembrod regnum Babylonis post diluivium adscribit sacra Scriptura. Ait enim Scriptura: Principium regni ejus Babylon. Narrat porro Petrus Apostolus in Clementinis, ut ille in Babylone regnaverit, cum in Aegypto sortem suam accepisset: ait enim Petrus: Hic Nembrod cum ex Aegypto ad Assyrios demigrasset, urbemque Ninum, quam Assur considerat, habitasset, aedificata urbe, quae erat Babylonis, ex eo civitati nomen imposuit. Ipsum vero Nembrod Ninum Assyrii appellarunt. Hic Assyrios ignem

Ἀσσυρίους σέβειν τὸ πῦρ. ἔνθεν καὶ πρῶτον αὐτὸν βασιλέα μετὰ τὸν κατακλυσμὸν ἐποίησαν οἱ Ἀσσύριοι τοῦτον, ὃν μετωνόμασαν Νίνον.“ ταῦτα Πέτρος περὶ τούτου.

Αἰγυπτίων πατριαὶ σὺν Μεσραίμ τῷ πατρὶ αὐτῶν ὀκτώ.
15 λέγει γὰρ οὕτως· „καὶ Μεσραίμ ἐγέννησε τοὺς Λουδιεῖμ.“

Λουδιεῖμ, ἐξ οὗ Λυδοί.

Αἰνεμετιεῖμ, ἐξ οὗ Πάμφυλοι.

Λαβιεῖμ, ἐξ οὗ Λίβυες.

R 66

Νεφθαλιεῖμ, ἐξ οὗ Φρύγες.

10 Πατρωσονιεῖμ, ἐξ οὗ Κρήτες.

B

Χασλωνιεῖμ, ἐξ οὗ Λύκιοι.

Φυλιστιεῖμ, ἐξ οὗ Μερσανδῖνοι.

Χαφθοριεῖμ, ἐξ οὗ Κίλικες.

Χανααίων δέ εἰσι πατριαὶ σὺν Χαναὰν τῷ πατρὶ αὐτῶν ἑβ'.
15 λέγει γὰρ, „Χαναὰν ἐγέννησε τὸν Σιδῶνα πρωτότοκον.“

Σιδῶνα, ἐξ οὗ Μυσοί.

V 25

Χετταῖον, ἐξ οὗ Δάρδανοι.

Ἰεβουσαῖον, ἐξ οὗ Ἰεβουσαῖοι.

Ἀμοφράϊον, ἐξ οὗ Γερμανοί.

20 Γεργεσαῖον, ἐξ οὗ Σαρμάται.

Ἐβᾶϊον, ἐξ οὗ Παννῶνιοι.

5. λέγει] Genes. X. 13. 10. Κρίταις PV, Κρήτες m. R. 12.
Μερσανδῖνοί PV. 13. Καφθ. P sola. 15. λέγει] Gen. X.
15. 19. Ἀμμορ. V.

adorare docuit: unde primus ab iis post diluuium Rex creatus, ac mutato nomine Ninus est appellatus.

Aegyptiorum gentes cum Mesraim herum parente sunt octo: sic enim Scriptura: Et Mesraim genuit Ludium.

Ludium, ex quo Lydi.

Aenemetiin, ex quo Pamphyl.

Labiim, ex quo Libyes.

Nephtalim, ex quo Phryges.

Patrosonium, ex quo Cretes.

Chaslonim, ex quo Lycii.

Phylistium, ex quo Mariandini.

Caphthorium, ex quo Cilices.

Chananaeorum vero cum Chanaan eorum patre nationes sunt xii. Scriptura enim dicit: Chanaan genuit Sidonem primogenitum.

Sidonem, ex quo Mysi.

Chettaeum, ex quo Dardani.

Jebusaeum, ex quo Jebusaei.

Amorrhaeum, ex quo Germani.

Gergesaeum, ex quo Sarmatae.

Evnaem, ex quo Pannonii.

- C Ἄρουκαῖον, ἐξ οὗ Παλῶνες.
 Ἀσενναῖον, ἐξ οὗ Δελμάται.
 Ἀράδιον, ἐξ οὗ Ῥωμαῖοι οἱ καὶ Κιτιαῖοι.
 Σαμαραῖον, ἐξ οὗ Λίγυρες.
 Ἀβαθή, ἐξ οὗ Ἀμαθοῦσιοι. 5

Οὗτοι κατέχουσιν ἀπὸ Αἰγύπτου ἕως τοῦ νοτιαίου Ὠκεανοῦ. οἱ δὲ ἐπιστάμενοι αὐτῶν γράμματα Φοινίκες, Αἰγύπτιοι, Πάμφυλοι, Φρύγες.

Καὶ τὰ μὲν ὄρια τῶν νείων τοῦ Χάμ εἰσιν ἀπὸ Ῥινοκοροῦρων τῆς ὀριζούσης Συρίαν καὶ Αἴγυπτον καὶ Αἰθιοπίαν ἕως Γαδείρων 10
 D τὰ πρὸς νότον. τὰ δὲ ὀνόματα τῶν χωρῶν τοῦ Χάμ ἐστὶ ταῦτα· Αἴγυπτος σὺν τοῖς περὶ αὐτὴν πᾶσιν, Αἰθιοπία ἢ βλέπουσα κατὰ Ἰνδούς, καὶ ἕτερα Αἰθιοπία, ὅθεν ἐμπορεύεται ὁ τῶν Αἰθιόπων ποταμὸς ὁ καλούμενος Νεῖλος ὁ καὶ Γήων, Θηβαῖς, Λιβύη ἢ παρεκτείνουσα μέχρι Κυρήνης, Μαρμαρὶς καὶ τὰ περὶ αὐ- 15
 τὴν πάντα, Σύρτις ἔχουσα ἕθνη τρία, Νασαμώνας, Μάκας, Ταυταμαίους, Λιβύη ἕτερα ἢ ἀπὸ Λέπτεως παρεκτείνουσα μέχρις Ἡρακλεωτικῶν στηλῶν κατέναντι Γαδείρων.

R 68 Ἔχει δὲ καὶ ἐν τοῖς κατὰ βορρῶν μέρεσιν τὰς παραθαλασ-
 P 30 σίας, Κιλικίαν, Λυγδονίαν, Καρίαν, Βιθυνίαν, Πάμφυλλαν, 20

1. Παλῶνες PV. 2. Δελμάται P. 3. Post Κιτιαῖοι ad-
 dit Λατίνοι P. 7. Αἴγυπτιοι om. P. 9. καὶ om. P.
 ibid. Ῥινοκοροῦρων P. 10. Γαδείρων P. 15. Κυρήνης
 Ducangius, Κορυνηνός RV. 16. Νασαμώνας PV. ibid. Μά-
 κους P. Conf. Schurzleisch. Notit. Bibl. Vinar. p. 62. 17. μέ-
 χει P. 18. Γαδύρων V, Γαδείων R, Γαδείων P.

Arucæum, ex quo Pæones.

Asennæum, ex quo Dalmatæ.

Aradium, ex quo Romani, qui et Citiaci, Latini.

Samaræum, ex quo Ligures.

Abathe, ex quo Amathusii.

Hi quidem ab Aegypto usque ad australem Oceanum regiones obtinent. Qui vero literas suas norunt, sunt Phœnices, Pamphyli, Phryges.

Fines filiorum Cham protenduntur a regione Rhinocururorum, quæ Syriam et Aegyptum, et Aethiopiam usque ad Gades versus Austrum determinat. Nomina vero regionum Cham ea sunt: Aegyptus cum adjacentibus nationibus, Aethiopia, quæ Indos spectat, et altera Aethiopia ex qua oritur Aethiopus fluvius Nilus appellatus, qui et Geon, Thebais, Libya quæ ad Cyrenem protenditur, Marmaris cum regionibus contiguis, Syrtis quæ tribus constat populis, Nassamonibus, Macis, et Tautamæis, Libya altera, quæ a Lepti ad Herculis Columnas e regione Gadum porrigitur.

Habet vero in partibus ad Septentrionem pertinentibus maritimas regiones, Ciliciam, Lygdoniam, Cariam, Bithyniam, Pamphyliam, Phry-

Φρυγίαν, Λυδίαν τὴν ἀρχαίαν, Πισιδίαν, Καμυλίαν, Τρωάδα, Φρυγίαν, Μυσίαν, Λυκίαν, Αἰολίαν.

Εἰσὶ δὲ αὐτοῖς καὶ νῆσοι ἐπίκοινοι αὐταί· Κόρσυρα, Ταυριαννίς, Ἀστυκάλαια, Κῶος, Λαμπαδοῦσα, Γαλάτη, Χίος, 5 Κνίδος, Γαῦδος, Γόρσυνα, Λέσβος, Νίσυρος, Μελίτη, Κρήτη, Τένεδος, Μεγίστη, Κέρκινα, Γαυλορήτη, Ἴμβρος, Κύπρος, Μῆριξ, Θήρα, Ἰάσος, Σαρδανίς, Κάρπαθος, Σάμος.

Αὗται αἱ νῆσοι ἐπίκοινοι μεταξὺ τοῦ Χάμ καὶ τοῦ Ἰάφεθ. τὰ κατὰ θάλασσαν γίνονται ὁμοῦ νῆσοι κς'.

10 Ἔχει δὲ τὰ ὄρια τοῦ Χάμ καὶ ἐτέρας νήσους, Σαρδανίαν, Κρήτην, Κύπρον.

Ἔχει δὲ ποταμὸν Γηὼν τὸν καὶ παχυβάτορα καλούμενον Νεῖλον καὶ χρυσορόαν, κυκλοῦντα πᾶσαν γῆν Αἰγύπτου καὶ Αἰθιοπίας. ὄρῃμι δὲ μεταξὺ τοῦ Χάμ καὶ τοῦ Ἰάφεθ τὸ στόμα 15 τῆς ἐσπερινῆς θαλάσσης. αὕτη τοῦ Χάμ ἡ γενεαλογία, δευτέρου υἱοῦ τοῦ Νῶε.

Ἔττα πάλιν Ἐπιφάνιος, Τῷ δὲ Σῆμ πρώτῳ υἱῷ τοῦ Νῶε ὑπέκτισεν ὁ κλῆρος ὁ ἀπὸ Περσίδος καὶ Βάκτρων ἕως Ἰνδικῆς. μῆκος τοῦ κλήρου ἕως Ῥινοκορούρων. κεῖται δὲ αὕτη ἡ Ῥινοκο- 20 ρούρων ἀνὰ μέσον Αἰγύπτου καὶ Παλαιστίνης τῆς ἀντικρῆ κειμέ- C νης τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης.

1. Καρηλίαν V. ib. Τρωάδα P. 2. Αἰολίαν PV. 4. Χίος] Χῶς P. 5. Γαῦσος P. ibid. Γόρσυνα P. 7. Ἰάσος PV. ibid. Καριαθός PV. 9. κς'] κς V: quod convoniret fortasse, si praecedentia mendis minus foedata essent. 15. αὐτῆ P. 19. Ῥινοκορούρων P bis, Ῥινοκούρων R. ibid. Ῥινοκούρουρα R.

giam, Lydiam veterem, Pisidiam, Camiliam, Troada, Phrygiam, Mysiam, Lyciam, Aeoliam.

Sunt et illis communes insulae hae: Corcyra, Taurianna, Astypalaea, Cos, Lampadusa, Galate, Chius, Cnidus, Gausus, Gorscya, Lesbos, Nisyros, Melita, Creta, Tenedus, Megista, Cercina, Gaulorete, Imbros, Cyprus, Meninx, Thera, Jassus, Sardaniam, Cariathus, Samus.

Haec sunt insulae Cham et Japhet communes. Insulae maritimae simul sunt xxvi.

Habet praeterea Regio Cham alias Insulas, Sardiniam, Cretam et Cyprum.

Habet etiam fluvium Geon, Nilum appellatum, coenum volventem, et auriferum, qui universam ambit Aegyptum, et Aethiopiam. Cham vero et Japhet regiones Hesperii maris ostia disterminant. Atque haec est genealogia Cham secundi Noe filii.

Rursum deinde Epiphanius: Sem primo Noe filio sors obtigit a Perside et Bactris usque ad Indiam. Sortis longitudo usque ad Rhinocururos porrigitur. Rhinocururorum vero regio inter Aegyptum et Palaestiam mari Erythraeo obversam sita est.

Υιοὶ Σῆμ τοῦ πρωτοτόκου υἱοῦ Νῶε, φυλαὶ κζ'.

Ἀλλάμ, ἐξ οὗ οἱ Ἑλαμίται.

Ἀσσοῦρ, ἐξ οὗ οἱ Ἀσσύριοι.

Ἀρφαξάδ, ἐξ οὗ οἱ Χαλδαῖοι.

Λούδ, ἐξ οὗ οἱ Μαζῶνες καὶ Μῆδοι καὶ Πέρσαι. 5

Ἀράμ, ἐξ οὗ οἱ Ἑκταί.

Ἑθηλά, ἐξ οὗ Γυμνοσοφισταί.

Καϊνάμ, ἐξ οὗ Ἄραβες.

Ἰωβάβ, ἐξ οὗ Φοίνικες.

Ὠς, ἐξ οὗ Μαδιναῖοι. 10

Οὐλ, ἐξ οὗ οἱ Λυδοί.

Γαθέρ, ἐξ οὗ Γασφηνοί.

Μοσόχ, ἐξ οὗ Ἀλασσηνοί.

Ἀρφαξάδ ἐγέννησε τὸν Καϊνάν.

Καϊνάν, ἐξ οὗ οἱ Σαρμάται. 15

Σαλά, ἐξ οὗ Σαλαθιαῖοι.

Ἐβερ, ἐξ οὗ Ἄλβανοί.

Φάλεγ, ἐξ οὗ κατάγεται τὸ γένος Ἀβραάμ προπά-
τορος.

Ἰεκτάν, ἐξ οὗ Αἰθιοπες. 20

Ἐλμωδάδ, ἐξ οὗ οἱ Ἰνδοί.

R 70
V 26

D

P 31

4. Ἀρφαξάδ Vet 14. RV. 6. Αἰκταί V. 7. οἱ Γ. P. 11. οἱ Λυδοί] Λυδοί P. 12. Γασφηνοί P. 15. οἱ Σ.] Σ. P. 18. προπάτορος] προπάτορ Ἀβραάμ margo V. 21. οἱ om. P.

Filii Sem primogeniti Noe filii, ex quo ortae tribus xxvii.

Aelam, ex quo Elamitae.

Assur, ex quo Assyrii.

Arphaxad, ex quo Chaldaei.

Lud, ex quo Mazonae, et Medi, et Persae.

Aram, ex quo Ectae.

Hevila, ex quo Gymnosophistae.

Cainam, ex quo Arabes.

Jobab, ex quo Phoenices.

Hos, ex quo Madinaei.

Hul, ex quo Lydi.

Gather, ex quo Garpheni.

Mosoch, ex quo Alasseni.

Arphaxad Cainan genuit.

Cainan, ex quo Sarmatae.

Sala, ex quo Salathiaei.

Eber, ex quo Albani.

Phaleg, ex quo genus Abraham progenitoris ortum est.

Jectan, ex quo Aethiopes.

Elmodad, ex quo Indi.

Σαλέφ, ἐξ οὗ Βακτριανοί.

Σαρμώθ, ἐξ οὗ Ἀραβες.

Ἰαράχ, ἐξ οὗ Κάμπλιοι οἱ καὶ Χαναναῖοι.

Ἰοδόρρα, ἐξ οὗ Ἀρρίανοι καὶ Φερεζαῖοι.

5 Αἰζήλ, ἐξ οὗ Ὑρκανοὶ οἱ καὶ Εὐαῖοι.

Δέκλα, ἐξ οὗ Κεδρούσιοι οἱ καὶ Ἀμορραῖοι.

Ἀβιμηήλ, ἐξ οὗ Σκύθαι οἱ καὶ Γεργεσαῖοι.

Σαβαῦ, ἐξ οὗ Ἀραβες ἐσώτεροι.

B

Οὐφείρ, ἐξ οὗ Ἀρμένιοι.

10 Οὗτοι πάντες υἱοὶ Σήμ τοῦ πρωτοτόκου υἱοῦ Νῶε. πάντων δὲ τῶν υἱῶν τοῦ Σήμ ἡ κατοικία ἐστὶν ἀπὸ Βάκτρων ἕως Ἰνδοκρουύρων τῆς ὀριζούσης Συρίαν καὶ Αἴγυπτον καὶ τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν ἀπὸ στόματος τοῦ κατὰ Ἀρσενόιτην τῆς Ἰνδικῆς.

Ταῦτα δὲ εἰσιν τὰ ἐξ αὐτοῦ γεγόμενα ἔθνη· α' Ἑβραῖοι οἱ
15 καὶ Ἰουδαῖοι, β' Πέρσαι, γ' Ἀσσύριοι δεύτεροι, δ' Αἰλυμαῖοι, ε' R 72
Χαλδαῖοι, ε' Ἀραμοσσυνοί, ζ' Ἀραβες οἱ δεύτεροι, η' Μῆδοι, C
θ' Ὑρκανοί, ι' Μακαρδοί, ια' Κοσσαῖοι, ιβ' Σκύθαι, ιγ' Σα-
λαθιαῖοι, ιδ' Γυμνοσοφισταί, ιε' Παλones, ις' Ἰνδοὶ πρῶτοι, ιζ'
Πάρθοι, ιη' Ἀραβες ἀρχαῖοι, ιθ' Καρμηήλιοι, κ' Βακτριανοί,
20 κα' Ἀρρίανοί, κβ' Ἰνδοὶ δεύτεροι, κγ' Γερμανοί, κδ' Κεδρούσιοι,
κέ Γασηηνοί, κς' Ἑρμαῖοι.

9. Οὐφείρ V, Ὀφείρ P. 12. Ἰνδοκρουύρων P hic et infra. 14. οἱ om. V. 18. Παίωνες P. 20. Κεδρούσιοι P. 21. Γασηηνοί P.

Saleph, ex quo Bactriani.

Sarmot, ex quo Arabes.

Jarach, ex quo Camplii, qui et Chananaei.

Odorra, ex quo Arriani et Pherezaei.

Aezel, ex quo Hyrcani, qui et Euaei.

Decla, ex quo Cedrusii, qui et Amorrhaei.

Abimeel, ex quo Scythae, qui et Gergesaei.

Saban, ex quo Arabes interiores.

Ophir, ex quo Armenii.

Hactenus hi omnes filii Sem primogeniti Noe filii. Omnium vero filiorum Sem habitatio a Bactris usque ad Rhinocururorum regionem, quae Aegyptum et Syriam, et mare Erythraeum a faucibus circa Arsenoiten Iudae extantibus disternat, protenditur.

Hae sunt gentes ex illo ortae. I. Hebraei, qui et Judaei, II. Permae, III. Assyrii secundi, IV. Haelymaei, V. Chaldaei, VI. Aramossyni, VII. Arabes secundi, VIII. Medii, IX. Hyrcani, X. Macardi, XI. Cossaei, XII. Scythae, XIII. Salathiaei, XIV. Gymnosophistae, XV. Paeones, XVI. Indi primi, XVII. Parthi, XVIII. Arabes antiqui, XIX. Carmelii, XX. Bactriani, XXI. Arriani, XXII. Indi secundi, XXIII. Germani, XXIV. Cedrusii, XXV. Garpheni, XXVI. Hermaci.

Οἱ δὲ ἐπιστάμενοι αὐτῶν γράμματα Ἑβραῖοι οἱ καὶ Ἰουδαῖοι, Πέρσαι, Μῆδοι, Χαλδαῖοι, Ἴνδοι, Ἀσσύριοι.

Ἔστι δὲ ἡ κατοικία τῶν νιῶν Σῆμ παρεκτείνουσα κατὰ μῆκος μὲν ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς ἕως Ῥινοκορούρων, πλάτος δὲ ἀπὸ Περσίδος καὶ Βάκτρων ἕως τῆς Αἰθιοπίας καὶ τῆς Κιλικίας. 5

Τὰ δὲ ὀνόματα τῶν χωρῶν τῶν νιῶν τοῦ Σῆμ, πρωτοτόκου υἱοῦ Νῶε, ἐστὶν ταῦτα· α' Πέρσις, β' Βακτριανή, γ' Ὑρκανία, δ' Βαβυλωνία, ε' Κορδουαία, ζ' Ἀσσυρία, ζ' Μεσοποταμία, η' Ἰνδική, [ζ' Ἐλυμαῖς, ζ' Ἀραβία ἡ ἀρχαία] θ' Ἀραβία ἡ εὐδαίμων, ι' κολλη Συρία, ια' Κομμαγηγή, ιβ' Φοινίκη Συρία ἡ ἐξω-10 τέρα.

Τὰ δὲ ἔθνη ἃ διέσπειρε κύριος ὁ θεὸς ἐπὶ τῆς γῆς μετὰ τὸν κατακλυσμὸν ἐν ταῖς ἡμέραις Φαλὲγ καὶ Ἰεκτὰν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἐν τῇ πυργοποιᾷ, ὅτε συνεχύθησαν αἱ γλῶσσαι αὐτῶν, P 32 ἐστὶν ταῦτα· α' Ἑβραῖοι οἱ καὶ Ἰουδαῖοι, β' Ἀσσύριοι, γ' Χαλ-15 δαῖοι, δ' Μῆδοι, ε' Πέρσαι, ζ' Ἀραβες πρῶτοι καὶ Ἀραβες V 27 δεύτεροι, ζ' Μαδιναῖοι, η' Μαδιναῖοι δεύτεροι, θ' Ταῖανοί, ι' R 74 Ἀλαμοσυνοί, ια' Σαρακηνοί, ιβ' Μάγοι, ιγ' Κάσπιοι, ιδ' Ἀλβανοί, ιε' Ἴνδοι πρῶτοι, Ἴνδοι δεύτεροι, ις' Αἰθίοπες πρῶτοι, Αἰθίοπες δεύτεροι, ιζ' Αἰγύπτιοι καὶ Θηβαῖοι, ιη' Αἰβυες πρῶ-20 τοι, Αἰβυες δεύτεροι, ιθ' Χετταῖοι, κ' Χανααῖοι, κα' Θε-

5. Βάκτρων RV. Correxit Ducangius. 8. Κορδουία P. 9. Ἰνδική] addit V ζ' Ἐλυμαῖς, ζ' Ἀραβία ἡ ἀρχαία. 10. Φοινικία P. *ibid.* ἡ ἕξωτέρα V, ἕτερα P. 15. οἱ καὶ Ἰουδαῖοι om. P. 16. Ἀραβες alterum om. P. 17. Ταῖνοι V. 21. καὶ Αἰβυες P.

Qui suas vero norunt literas, Hebraei, qui et Judaei, Persae, Medii, Chaldaei, Indi, Assyrii.

Porro filiorum Sem habitatio secundum longitudinem quidem ab India usque ad Rhinocururos: secundum vero latitudinem a Perside et Bactris usque ad Aethiopiam et Ciliciam porrigitur.

Regionum autem filiorum Sem primogeniti Noe filii nomina sunt haec: i. Persis, ii. Bactriane, iii. Hyrcania, iv. Babylonia, v. Cordylia, vi. Assyria, vii. Mesopotamia, viii. India, ix. Arabia felix, x. Coelesyria, xi. Commagene, xii. Phoenicia, altera Syria.

Populi vero quos Dominus Deus super terram post diluvium dispersit in diebus Phaleg et Jectan fratris ipsius in turris aedificatione, cum confusae sunt eorum linguae, hi sunt, i. Hebraei, ii. Assyrii, iii. Chaldaei, iv. Medii, v. Persae, vi. Arabes primi et secundi, vii. Madinaei, viii. Madinaei secundi, ix. Taiani, x. Alamosyni, xi. Saraceni, xii. Magi, xiii. Caspii, xiv. Albani, xv. Indi primi, Indi secundi, xvi. Aethiopes primi, Aethiopes secundi, xvii. Aegyptii et Thebani, xviii. Libyes primi, et Libyes secundi, xix. Chettaei, xx. Chananai, xxi.

ριζαῖοι, κβ' Ἐδαῖοι, κγ' Ἀμορραῖοι, κδ' Γεργεσαῖοι, κε' Ἰεβουσαῖοι,
 κς' Ἰδουμαῖοι, κζ' Σαρμάται, κη' Φοίνικες, κθ' Σύροι, λ' Κίλικες,
 λα' Καππάδοκες, λβ' Ἀρμένιοι, λγ' Ἰβήρες, λδ' Βεβρανοί, λε' Β
 Σκύθες, λς' Κόλχοι, λζ' Σάννιοι, λη' Βοσποριανοί, λθ' Ἀσια-
 5 νοί, μ' Ἰσαυροί, μα' Λυκάονες, μβ' Πισίδαι, μγ' Γαλάται,
 μδ' Παφλαγόνες, μέ' Φρύγες, μς' Ἕλληνες οἱ καὶ Ἀχαιοί, μζ'
 Θετταλοί, μη' Μακεδόνες, μθ' Θραῖκες, ν' Μυσοί, να' Βέσσοι,
 νβ' Δάρδαροι, νγ' Σαρμάται, νδ' Γερμανοί, νε' Παννώνιοι οἱ
 καὶ Παῖονες, νς' Νώρικοι, νζ' Δελμάται, νη' Ῥωμαῖοι οἱ καὶ
 10 Κίτιοι, νθ' Λίγυρες, ξ' Γάλλοι οἱ καὶ Κελταῖοι, ξα' Ἀκυρτανοί,
 ξβ' Βρεττανοί, ξγ' Σπανοί οἱ καὶ Τυράννιοι, ξδ' Μαῦροι, ξε'
 Μακονακοί, ξς' Γετοῦλοι, ξζ' Ἄφροι, ξη' Μάζικες πρῶτοι, Μά-
 ζικες δεῦτεροι, ξθ' Ταράμαντες ἐξῶτεροι, ο' Βοράδες οἱ καὶ
 Μάκορες, οα' Κελτίονες οἱ καὶ Σποράδες, οβ' Ναυσθοί οἱ καὶ
 15 Ναβῶται ἕως τῆς Αἰθιοπίας ἐκτείνουσιν.

Ταῦτά ἐστιν τὰ ἔθνη ἃ διέσπειρεν κύριος ὁ θεὸς ἐπὶ προσ-
 ῶπου τῆς γῆς κατὰ τὰς ἰδίαις γλώσσαις αὐτῶν οβ'.

Ἄναγκαῖον καὶ τὰς ἀποικίας τῶν ἐθνῶν καὶ τὰς προσηγορίας
 αὐτῶν δηλῶσαι καὶ τὰ κλίματα ἀγνώστων ἐθνῶν πῶς οἰκοῦσι D

1. Γεργεσαῖοι V. *ibid.* Ἰεβουσαῖοι V. 2. Σαρμάται] Σαρμαῖοι
 V. 4. Σκύθαι P. 5. Λυκάωνες PV. 6. Παμφλαγῶνες P.
ibid. Ἀρκαῖοι V. 9. Παῖονες PV. 10. Κίτιοι V, Τῖοι P. 11.
 Βρεττανοί P. 13. Ταράμαντες P. 14. Μάκορες V. 17. τὰς
 V, τῆς P.

Pherezæci, xxii. Euaev, xxiii. Amorrhæci, xxiv. Gergesæci, xiv. Jebu-
 sæci, xxvi. Idumæci, xxvii. Sarmatæ, xxviii. Phœnices, xxix. Syri,
 xxi. Cilices, xxi. Cappadoces, xxii. Armenii, xxiii. Iberes, xxiv.
 Bebrani, xxv. Scythæ, xxvi. Colchi, xxvii. Sannii, xxviii. Bospo-
 riani, xxix. Asiani, xl. Isauri, xli. Lycaones, xlii. Pisidæ, xliii.
 Galatæ, xliii. Paphlagonæ, xlv. Phrygæ, xlvi. Graeci, qui et Achæci,
 xlvii. Thessali, xlviii. Macedonæ, li. Thraces, l. Mysi, li. Bessi,
 li. Dardani, liii. Sarmatæ, liv. Germani, lv. Pannonii, qui et Pæo-
 nes, lvi. Norici, lvii. Delmatae, lviii. Romani, qui Citiaei, lix. Li-
 gures, lx. Galli, qui et Celtæci, lxi. Aquitani, lxii. Britanni, lxiii.
 Hispani, qui Tirannii, lxiv. Mauri, lxv. Macuaci, lxvi. Getuli, lxvii.
 Afi, lxviii. Mazices primi, Mazices secundi, lxix. Garamantes exterie-
 res, lxx. Borades, qui et Macores, lxxi. Celtiones, qui et Sporades,
 lxxii. Nausthi, qui et Nabotæ, et usque ad Aethiopiâ porriguntur.

Hæc sunt gentes quas dispersit Dominus Deus super faciem terræ,
 secundum lxxii. proprias eorum linguas.

Operæ pretium videtur etiam exponere gentium colonias, earumque
 nomina, ac ignotorum populorum, quomodo habitent, quique plus aliis

καὶ τὶς πλείον τίνος. ἄρξομαι δὲ διαγράφειν ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς
καὶ μέχρι δύσεως πῶς οἰκοῦσι κατὰ τάξιν.

Περσῶν καὶ Μήδων ἄποικοι γέγονασι Πάρθοι καὶ τὰ περὶ
ἔθνη τῆς Εἰρήνης ἕως τῆς κοίτης Συρίας.

Ἀράβων ἄποικοι γέγονασιν Ἀραβες οἱ Εὐδαίμονες· τούτῳ 5
γὰρ τῷ ὀνόματι προσαγορεύεται Ἀραβία Εὐδαίμων.

R 76 Χαλδαίων ἄποικοι γέγονασιν οἱ Μεσοποταμίται.

Μαδηνάων ἄποικοι γέγονασι οἱ Κηνδοκολπίται καὶ οἱ Τρω-
γλοδίται καὶ οἱ Ἰχθυοφάγοι.

P 33 Ἑλλήνων ἔθνη καὶ προσηγορίαι εἰ, α' Ἴωνες, β' Ἀρκάδες, γ' 10
Βοιωτοί, δ' Αἰολεῖς, ε' Δάκωνες.

Τούτων δὲ ἄποικοι γέγονασι α' Ποντικοί, β' Βιθυνοί, γ'
Τρωῆς, δ' Ἀσιανοί, ε' Κἄρες, ζ' Λύκοι, ζ' Πάμφυλοι, η' Κυ-
ρηναῖοι.

Καὶ νῆσοι δὲ πλείσται, ἐξ ὧν αἱ καλούμεναι Κυκλάδες ια', 15
α' Ἄνδρος, β' Τήνος, γ' Τίω, δ' Νάξος, ε' Κέως, ζ' Κοῦρος,
ζ' Δῆλος, η' Σίφνος, θ' Ρήγαια, ι' Κύρνος, ια' Μαραθῶν,
ὁμοῦ ια'.

Ἐἰσι δὲ καὶ ἕτεραι νῆσοι μέλλονες ιβ', αἵτινες καὶ πόλεις
B ἔχουσι πλείστας, αἱ καλούμεναι Σποράδες, ἐν αἷς ἀπικίσθησαν 20

1. πλείον] Fort. κλεισιον. ib. γράφειν P. 4. Εἰρήνης] Κυρήνης m. R.
8. Μαδινέων P. ibid. Κηναιδοκολπίται V. 11. Αἰολεῖς PV.
13. Ἀδιανοί P. 16. Τίνος PV. ibid. Καίως PV. 17. Ῥή-
ναια] Νηραία PV. Verum est Ῥήνεια. ibid. Μαραθῶν] Μα-
ραθοῦσσα, ut videtur. 20. κλειστάς m. RV, πλείσται P.

terras possideant. Scribere porro aggrediar ab Oriente, usque ad Occi-
dentem, et ut quique habitent, ordine servato.

Persarum et Medorum coloni sunt Parthi, et populi qui circa Cy-
renem circumjacent usque ad Coelesyriam.

Arabum coloni sunt Arabes Felices: hoc enim nomine Arabia Felix
nuncupatur.

Chaldaeorum extitere Mesopotamitae.

Madineorum coloni fuere Cendocolpitaе, et Troglodytae et Ichthyo-
phagi.

Graecorum populi et nomina v. i. Iones, ii. Arcades, iii. Boeoti,
iv. Aeoli, v. Lacones.

Horum coloni fuere, i. Pontici, ii. Bithyni, iii. Troes, iv. Adiani,
v. Cares, vi. Lycii, vii. Pamphyli, viii. et Cyrenaei.

Sunt et insulae plurimae, ex quibus eae, quae vocantur Cyclades
xi. i. Andros, ii. Tinos, iii. Tio, iv. Naxos, v. Cea, vi. Curos, vii.
Delus, viii. Scephnus, ix. Nerea, x. Cynrus, xi. Marathon.

Sunt et aliae majores insulae xii. quae plures civitates habent, Spo-
rades appellatae, in quibus habitant Graecorum coloni. Sunt autem hae,

Ἑλληνας. εἰσὶ δὲ αὐταὶ· α' Εὐβοία, β' Κρήτη, γ' Σικελία, δ' Κύπρος, ε' Κῶς, ζ' Σάμος, ζ' Ρόδος, η' Χίος, θ' Θάσος, ι' Δήμος, ια' Λέσβος, ιβ' Σαμοθράκη.

Εἰσὶ δὲ ἀπὸ τῶν Βοιωτῶν Εὐβοία, ὡσπερ ἀπὸ τῶν Ἰώνων V 23
5 Ἰωνίδες πόλεις εἰς ὀνομασται· εἰσὶ δὲ αὐταὶ· α' Κλαζομεναί, β' Μιτυλήνη, γ' Φώκαια, δ' Πριήνη, ε' Ἐρυνθραί, ζ' Σάμος, ζ' Τέως, η' Χίος, θ' Κολοφών, ι' Ἐφεσος, ια' Σμύρνα, ιβ' Πέρινθος, ιγ' Χαλκηδών, ιδ' Βυζάντιον, ιε' Πόντος, ις' Ἄμισσος.

Ῥωμαίων τῶν καὶ Κιτιαίων ἦτοι Λατίνων κεκλημένων ἔθνη C
10 καὶ ἀποικίαι εἰσὶ τέσσαρες, α' Τοῦσκοι, β' Ἀβηλλήσιοι, γ' Κάλαβροι, δ' Λουκανοί.

Ἄφρων ἔθνη καὶ ἀποικίαι εἰσὶ πέντε, α' Νεβδηνοί, β' Κνήθοι, γ' Νουμίδες, δ' Νασαμῶνες, ε' Σαιοί.

Εἰσὶ δὲ αὐτοῖς καὶ νῆσοι πέντε, αἰτινες πόλεις ἔχουσιν. εἰσὶ
15 δὲ αὐταὶ· α' Σαρδανία, β' Κόρσικα, γ' Γήρβα ἢ τῶν καλουμένων Μήνηγγα, δ' Κέρκινα, ε' Γάλατοι.

Μαύρων ἔθνη καὶ ἀποικίαι εἰσὶν τρεῖς, α' Μωσουδαμοί, β' Τησπιτανοί, γ' Σαρίνησις.

Σπανῶν τῶν καὶ Τυρινῶν, καλουμένων δὲ Ταρράκονη-

3. Λίμνος PV. 5. Ἰωνήδες V, Ἰωνία P. ib. εἰς m. RPV, δέκα R.
6. Πριήνη PV. 9. Κρηταίων PV. 10. Ἀβηλλήσιοι V, Ἀμηλλήσιοι B, Ἀκηλλήσιοι P. ib. Κάλαβροι RV. 11. Λουκανοί PV. 12. Ἄφ' ὧν εἶπαρ V, Ἄφ' ὧν R. 16. Μήνηγγα PV. 17. Μωσουδαμοί P. 18. Τησπιτανοί] Τηγγητανοί P. ibid. Σαρίνησις] Σαρίνησι P. 19. καὶ om. P. ib. Ταρρακον. V, Παρρακον. R.

i. Euboea, ii. Creta, iii. Sicilia, iv. Cyprus, v. Cos, vi. Samus, vii. Rhodus, viii. Chius, ix. Thasus, x. Lemnus, xi. Lesbus, xii. Samo-
thrace.

Sunt etiam Boeotorum (coloniae) Euboea, quemadmodum et Ionum Ionia. Civitates celebriores xvi. haec sunt: i. Clazomenae, ii. Mitylene, iii. Phocaea, iv. Priene, v. Erythrae, vi. Samus, vii. Teos, viii. Chius, ix. Colophon, x. Ephesus, xi. Smyrna, xii. Perinthus, xiii. Chalcedon, xiv. Byzantium, xv. Pontus, xvi. Amisus.

Romanorum vero et Ceteaeorum, seu eorum qui Latini appellantur, populi et coloniae sunt iv. i. Tusci, ii. Apulienses, iii. Calabri, iv. Lecani.

Afrorum populi et coloniae sunt v. i. Nebdeni, ii. Cnethi, iii. Numides, iv. Nasamones, v. Saeci.

Sunt et iis insulae v. quae urbes habent: eae autem sunt, i. Sardinia, ii. Corsica, iii. Gerba, quae hodie Meninx appellatur, iv. Cercina, v. Galati.

Maurorum gentes et coloniae iii. sunt, i. Mosulami, ii. Tigsitani, iii. Sarinei.

Hispanorum Tyriniorum, qui Tarraconnenses appellantur, populi et

σίων, Ἔθνη καὶ ἀποικίαι εἰσὶν ε', α' Λυσιτανοί, β' Βαιτικοί, γ' Αὐτρίγονοι, δ' Βάσκορες, ε' Καλλαϊκοί οἱ καλούμενοι Ἄστωρες.

Γάλλων δὲ τῶν καὶ Ναρθουσίων καλουμένων Ἔθνη καὶ ἀποικίαι εἰσὶν δ', α' Λουγδουνοί, β' Βελικοί, γ' Σικανοί, δ' Ἔδνοι.

Γερμανῶν Ἔθνη καὶ ἀποικίαι εἰσὶν ε', α' Μαρκόμαλοι, β' Βαρδουλοί, γ' Κουαδροί, δ' Βεριδοί, ε' Ἑρμοελοί.

Σαρματῶν Ἔθνη καὶ ἀποικίαι εἰσὶν δύο, α' Ἀμαξόβιοι, β' Γραικοσαρμάται.

P 34 Δίον γινῶναι καὶ τὰ κλίματα τῶν ἀγνώστων ἔθνων καὶ τὰ ὀνομαστὰ ὄρη καὶ τοὺς ἐπισήμους ποταμούς. ἄρξομαι διαγρά- 10
φειν περὶ τῶν ἔθνων ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς καὶ μέχρι δύσεως ὅπως οἰκοῦσιν.

Ἄδιαβηνοί καὶ Ταϊανοί πέραν οἰκοῦσι τῶν Ἀράβων.

Ἄλαμοσσυνοί ἐσώτεροί εἰσιν τῶν Ἀράβων.

Σακκηνοί πέραν τῶν Ταϊανῶν.

15

Ἄλβανοί πέραν τῶν Κασπιανῶν πυλῶν οἰκοῦσιν.

Μαδιανισταὶ οἱ μελζονες, οἱ πολεμηθέντες ὑπὸ Μωϋσέως, ἐντὸς τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης οἰκοῦσιν.

B Ἡ μικρὰ δὲ Μαδιὰμ πέραν ἐστὶν τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης,

2. Βάσκορες V. ib. Καλλιακοί RV. ib. Ἄσπορες RV. 3. Γάλλων] τ' ἄλλων V, ἕλλων P. ib. καὶ Ναρθουσίων Ducangius, Κεναρθουσίων RV. 4. Ἔδνοι] Ἐδονοί P sola. 6. Ἑρμοελοί V. 8. Γραικοσ. PV. 9. καὶ τὰ] τὰ P. 10. διαγράφειν] δὲ γράφειν P, δὲ διαγράφειν m. R. 13. Ἀδιαβηνοί V. ib. Ταϊνοί V. 15. Ταϊανῶν] Ταηινῶν V. 17. Μαδιανισταὶ P sola. 19. Οἱ P.

coloniae sunt v. I. Lusitani, II. Baetici, III. Autrigoni, IV. Vascones, v. Callaeci, qui vocantur Astures.

Aliorum vero Narbonensium appellatorum populi et coloniae sunt IV. I. Lugduni, II. Velici, III. Sicani, IV. Heduli.

Germanorum nationes et coloniae v. sunt, I. Marcomali, II. Varduli, III. Quadri, IV. Veridi, v. Hermoëli.

Sarmatarum populi et coloniae sunt II. I. Hamaxobii, II. Graeco-sarmatae.

Ignotarum etiam gentium praestat nosse regiones, celebresque montes, et insignes fluvios. De populis porro scribere aggrediar, ducto ab Oriente usque ad Occidentem, prout habitant, initio.

Adiabeni et Tajani ultra Arabes habitant.

Alamossyni citeriores sunt Arabibus.

Sacceni ultra Taianos.

Albani ultra Caspiae portas habitant.

Madianitae majores, qui a Moysae devicti sunt, cis mare Erythraeum degunt.

πλησίον Αιγύπτου, ὅπου ἐβασίλευσε Ῥαγουήλ ὁ πενθερός Μωυ-
σαίως.

Πέραν τῶν Καππαδοκῶν εἰς τὰ δεξιὰ οἰκοῦσιν Ἀρμένιοι καὶ
Ἰβηρες καὶ Βερῆανοὶ καὶ Σκύθες καὶ Κόλχοι καὶ Βοσποριανοί.
5 οἱ δὲ καλούμενοι Σάλλοι, οἱ καὶ Σανῖται κεκλημένοι, οἱ ἕως τοῦ
Πόντου ἐκτεινόντες, ὅπου ἐστὶν ἡ παρεμβολὴ Ἄψαρος καὶ Σεβα-
στόπολις καὶ ὁ Ἰσσου λιμὴν καὶ Φῶσις ποταμός, ἕως τοῦ Τρα- R 80
πεζοῦντος ἐκτείνει τὰ ἔθνη ταῦτα.

Ἦρη δὲ εἰσὶν ὀνομαστὰ ἰβ', α' Αἰβανος ἐν Συρίᾳ, β' Καν- C
10 κάσιον ἐν Σκυθίᾳ, γ' Ταῦρος ἐν Κιλικίᾳ, δ' Ἄτλας ἐν τῇ Λιβύῃ
τῇ ἑξωτερῇ, ε' Παρνασὸς ἐν Φωκίδι, ζ' Κιθαιρῶν ἐν Βοιωτίᾳ,
ζ' Ἐλικῶν ἐν Τελμισσῶ, ἠ' Παρθένιον ἐν τῇ Θράκῃ, θ' Νύσ-
σος τὸ Σίνα ἐν τῇ Ἀραβίᾳ, ι' Λυκαβηττὸς ἐν Χίῳ, ια' Πίννιον
ἐν τῇ Ἰταλίᾳ, ιβ' Ὀλυμπος ἐν Μακεδονίᾳ.

15 Δεδειγμένων τῶν ὀνομαστῶν ὁρέων δέον καὶ τοὺς ἐπισήμους
ποταμοὺς ἐξειπεῖν τοὺς ἀποχέοντας εἰς τὴν θάλασσαν. ποτα- V 29
μοὶ γάρ εἰσιν ὀνομαστοὶ μ' α' Ἰνδὸς ὁ καὶ Φεισῶν, β' Νεῖλος ὁ
καὶ Γήων, γ' Τίγρις, δ' Εὐφράτης, ε' Ἰορδάνης, ζ' Κήφισος,
ζ' Τανάϊς, ἠ' Ἰσμηνός, θ' Ἐρύμανθος, ι' Ἄλγυς, ια' Ἀσωπός,
20 ιβ' Θερμωδών, ιγ' Ἐρασινός, ιδ' Ῥεῖος, ιε' Ἀλφειός, ις' Βορυ- D
σθένης, ιζ' Ταῦρος, ιη' Εὐρώτας, ιθ' Μαλανδρος, κ' Εἰσμος,

7. Ὄσσου PV. 11. ἑξωτερῇ V, δευτέρᾳ P. 12. τῇ om. P.
13. τὸ om. P. ib. τῇ om. P. ib. Λυκαβηττὸς V, Λυκαβιττὸς P.
15. δίσον om. P, post ποταμοὺς interpolato (δισί). 17. Φησῶν V.
18. Ἰορδάνης P. ib. Κίφισός PV. 19. Τανάης PV. 20.
Ἀλφιδός PV. ibid. Βορυσθίνης RV. 21. Μείανδρος PV.

Minor vero Madiam ultra mare Erythraeum jacet, juxta Aegyptum,
Rhaquel Moysis socer regnavit.

Ultra Cappadoces ad dextram habitant Armenii, et Iberes, et Ber-
rani, et Scythiae, et Colchi, et Bosporiani. Qui vero dicuntur Salli,
qui et Sanitae vocantur, ad Pontum usque protenduntur, ubi sunt Ca-
stra Asparus, et Sebastopolis, et Hoessi portus, Phasisque fluvius: us-
que ad Trapezuntem gentes illae porriguntur.

Sunt vero XII. montes celebriores. I. Libanus in Syria, II. Cauca-
sus in Scythia, III. Taurus in Cilicia, IV. Atlas in Libya secunda, V.
Parnassus in Phocide, VI. Cithaeron in Boeotia, VII. Helicon in Tel-
misso, VIII. Parthenius in Thracia, IX. Nyssus, Sina in Arabia, X. Ly-
cabitus in Chio, XI. Appenninus in Italia, XII. Olympus in Macedonia.

Montibus celebrioribus enumeratis, recensendi sunt insignes fluvii
qui in mare influunt. Sunt autem celebres fluvii XI. I. Indus, qui et
Phison, II. Nilus, qui et Geon, III. Tigris, IV. Euphrates, V. Jordanis,
VI. Cephisus, VII. Tanais, VIII. Isminus, IX. Erymanthus, X. Halys,
XI. Asopus, XII. Thermodon, XIII. Erasinus, XIV. Rius, XV. Alpheus,
XVI. Borysthenes, XVII. Taurus, XVIII. Eurotas, XIX. Meander, XX. Her-

κα' Ἄξιος, κβ' Πύραμος, κγ' Βοῖος, κδ' Ἑβρος, κε' Σαγάριος, κς' Ἀχελῷος, κζ' Πηνεῖος, κη' Εὐνρος, κθ' Σπερχειός, λ' Κάϊστρος, λα' Σιμβείς, λβ' Σκάμανδρος, λγ' Στρυμών, λδ' Παρθένιος, λε' Ἴστρος, λς' Βαΐτις, λζ' Ῥήνος, λη' Ῥοδανός, λθ' Ἡριδανός, μ' Θούβηρις ὁ νῦν καλούμενος Τίβερις. 6

Ἔδοξέ μοι καὶ τὰς ἐπισημοὺς πόλεις τῶν ἑπτὰ κλιμάτων ἐξεπεῖν.

P 85 Α. Κλιματος πρώτου Λιβύης τῆς ἐν τῇ Αἰγύπτῳ, Νίγρης μητρόπολις Αἰθιοπίας τῆς ἐν τῇ αὐτῇ Αἰγύπτῳ, α' Μερὴ, β' Πτολεμαῖς, γ' Ἀραβία, δ' Μοῦζα. 10

Β. Κλιματος δευτέρου Αἰγύπτου Διόσπολις μεγάλη, Σύνη, Ἀμμωνιακή, Ὠασίς μεγάλη.

Γ. Κλιματος τρίτου Μαυριτανίας Ὀπιδάνεον, Ἀφρωή, Καρχηδών, Ἀδράμυστος· Κυρήνης Ἀρσινόη, Πτολεμαῖς, Ταύ-
R 82 χειρα, Ἀπολλωνία, Κυρήνη· Αἰγύπτου, Παρατόνιον, Ἀλεξάν-15
δρεια μεγάλη, Πηλούσιον, Μέμφις, Πτολεμαῖς Ἐρμεῖον· Συρίας Ἰουδαίας Καισάρια, Ἀσκαλῶν, Τιβεριάς, Νεάπολις,
B Σεβαστή, Σκυθόπολις, Αἴλλα· Ἀραβίας Πετραίας Πέτρα, Μήδαβα, Βόστρα· Βαβυλῶνος Τερηδών.

1. Ἄξιος R. *ibid.* Ἑβρος P, Ἑβρον V, Ἑβρον R. 2. Πίνιος PV. *ib.* Εὐνρος PV. *ib.* Σπέρχιος PV. 3. Στρυμών RV. 4. Βέττης PV. 5. Ἰριδανός PV. 6. τὰς om. P. 9. αὐτῇ om. V. *ib.* Μερῶι PV. 11. Σύνη] Σωίση PV. 14. Ἀρσινόη P. *ib.* Ταύχειρα] Ταυχηρά V, Ταυχισά P. V. Wesseling. ad Antonin. p. 67. 17. Ἀσκαλῶν R, Ἀσκαλῶν m. R. 19. Μείδαβα P. *ibid.* Τεριδών PV.

mus, κκ. Axius, κκβ. Pygamus, κκββ. Danubius, κκβγ. Hebrus, κκβδ. Sagarius, κκβε. Achelous, κκβστ. Pinnius, κκβζ. Eucrus, κκβη. Sprechius, κκβθ. Caystrus, κκβι. Simois, κκβιι. Scamander, κκβιιι. Strymon, κκβιιιι. Parthenius, κκβιιιι. Ister, κκβιιιιι. Bettis, κκβιιιιιι. Rhenus, κκβιιιιιιι. Rhodanus, κκβιιιιιιιι. Eridanus, κλ. Thuberis, qui nunc Tiberis appellatur.

Operae pretium videtur praeterea inclytas urbes septem climatum recensere.

I. Primi climatis Libyae in Aegypto, Nigre Metropolis Aethiopiae, quae est in ipsa Aegypto. 1. Meroë, 2. Ptolemais, 3. Arabia, 4. Muza.

II. Secundi climatis Aegypti, Diospolis magna, Seine, Ammoniacae, Oasis magna.

III. Climatis tertii Mauritaniae, Oppidaneum, Africa, Carthago, Adramystus, Cyrene, Arsynoe, Ptolemais, Touchista, Appolonia, Cyriae Aegypti, Paratonion, Alexandria magna, Pelusium, Memphis, Ptolemais Hermi, Syriae Judaeae Caesarea, Ascalon. Tyberias, Neapolis, Sebaste, Scythopolis, Aelia. Arabiae Petraeae, Petra, Midaba, Bostra. Babylonis, Teridon.

Δ. Κλίματος τετάρτου Συρίας κοίλης, Ἀντιόχεια, Ἄρακα, Ἱεράπολις, Σελεύχεια, Ἀπάμεια, Αἰμισα, Σαμόσατα, Πάλμυρα, Ἀραβες, Ἡλιούπολις, Δαμασκός, Ζεῦγμα· Ἀραβίας Μεσοποταμίας Νισίβι, Σελεύχεια· Βαβυλῶνος Βαβυλῶνα· Ἀσσυρίας Νίνος, Ἀρβηλα, Κτησιφών· Σουσιανῆς Σοῦσα· Μηδίας Ἐκβάτανα, Ἀρσακία.

Ε. Κλίματος πέμπτου πόλεις ἐπίσημοι Ἰταλλίας Νεάπολις, Ῥώμη, Ποτίολοι· Σικελίας Μεσσήνη· Θράκης Αἶνος, Φιλίππουπολις, Ἀδριανούπολις, Τραιανούπολις, Ἄβδηρα, Προκόννησος, Πείρινθος, Θάσος νῆσος, Σαμοθράκη νῆσος, Χερρόνησος, Κοῖλα, Σηστός· Μακεδονίας Δυράχιον, Θεσσαλονίκη, Ἀμφίπολις, Ἡράκλεια, Ἔδεσα, Πέλλα, Φίλιπποι, Κασάνδρεια, Λάρισα, Ἀπολλωνιάς, Ἀδριανούπολις· Δαλματίας Ἐπίδαυρος· Ἑλλάδος Ἄργος· Βιθυνίας Νικομήδεια, Ἀπάμεια, Ἰουλιούπολις, Νίκαια· Ἀσίας μεγάλης Κύζικος, Ἀλεξάνδρεια Τρωάς, Λάμψακος, Πέργαμος, Σμύρνα, Τένεδος, Ἐζαλοί, Ἄγκυρα, Σάρδη, Ἱεράπολις, Ἀπάμεια, Κιβύρα, Μετυλήνη νῆσος, Χίος νῆσος· Γαλατίας Σινώπη, Πομπηιοῦπολις, Ἀντιόχεια, Πισιδία, Ἄγκυρα, Γέρμια, Ταῦνιον, Πισιδωνοῦντα, Λύστρα· Παμφυλίας Ὑπαιπα· Καππαδοκίας Κώ-

2. 14. Ἀραρία PV. *ib.* Σαμόσατα PV. 4. Νήσιβι PV. 5. Μηδείας PV. 8. Ποτίολοι om. P. *ib.* Μεσσήνη P. 9. Προκόννησος P. 10. Πήρινθος V, Πείρινθος P. *ib.* Θάσος PV, Θάσσης R. 11. Κοῖλα PV. *ib.* Σειστός P, Σιστός V. *ib.* Δυράχιον P sola. 12. Πέλα P. 13. Ἀπολλωνίας PV. 17. Κηβύρα PV. 18. Γαλατίας PV. 19. Πισιδία PV. 20. Ἱπαιπα PV.

IV. Quarti climatis, Coele-Syriae, Antiochia, Arca, Hierapolis, Seleucia, Aramia, Aemisa, Samosata, Palmyra, Arabes, Heliopolis, Damascus, Zeugma. Arabiae Mesopotamiae, Nesibis, Seleucia. Babylonis, Babylona. Assyriae Ninus, Arbela, Ctesiphon. Susianae, Susa. Mediae, Ecbatana, Arsacia.

V. Quinti climatis urbes insigniores. Italiae, Neapolis, Roma. Siciliae, Messana. Thraciae, Aenus, Philippopolis, Hadrianopolis, Trajanopolis, Abdera, Proconnesus, Perinthus, Thasus insula, Samothraee insula, Cherronesus, Cyla, Sestus. Macedoniae, Dyrrachium, Thessalonice, Amphipolis, Heraclea, Edessa, Pella, Philippi, Cassandria, Larissa, Apolloniae, Hadrianopolis. Dalmatiae, Epidaurus. Helladis, Argos. Bithyniae, Nicomedia, Apamea, Juliopolis, Nicaea. Asiae majoris, Cyrcus, Alexandria, Treas, Lampsacus, Pergamus, Smyrna, Tenedus, Ezei, Ancyra, Sardis, Hierapolis, Aramia, Cebyra, Mitylene insula, Chios insula. Galatiae, Sinope, Pompeiopolis, Antiochia, Pistida, Ancyra, Germia, Taunium, Passinus, Lystra. Pamphygiae Hyp-

μανα, Ἀμάσεια, Καισάρεια, Μάζακα, Μηλιτήνη, Εικότιον, Νικόπολις, Νεοκαισάρεια, Σάταλα· Ἀρμενίας μεγάλης Κολχίς.

ζ'. Κλίματος ἕκτου Λογδοῦνος, Δαλματίας Σαλῶναι· Καππαδοκίας Τραπεζοῦντα· Ἰταλίας Ῥάβεννα, Ἀκυληία· Μυσίας τῆς κάτω Ὀδησσός, Δορόστολος· Θράκης Ἀπολλωνιάς, Ἀγχία-
R 84 λος, Βυζάντιον· Χερσονήσου Ἐλαιοῦς, Καλχηδών, Ἡράκλεια, Ἀμαστρα· Ἀσίας μικρᾶς Τένεδος· Γαλατίας Ἀμισός.

Ζ'. Κλίματος ἑβδόμου τοῦ διὰ Βορυσθένους **.

P 36

Περὶ ἀστρονομίας.

Ἐν τοῖς χρόνοις τῆς πυργοποιίας ἐκ τοῦ γένους τοῦ Ἀρφα-
10 ξᾶδ ἀνῆρ τις Ἰνδὸς ἀνεφάνη σοφὸς ἀστρονόμος, ὀνόματι Ἀν-
δουβάριος, ὃς καὶ συνεγράψατο πρῶτος Ἰνδοῖς ἀστρονομίαν.

Ἐγεννήθη δὲ καὶ ἄλλος ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Σῆμ, Χοὺς ὀνό-
ματι, ὃ Αἰθίοψ, ὃστις ἐγέννησεν τὸν Νεβρωδὸν γίγαντα τὸν τὴν
Βαβυλωνίαν κτίσαντα, ὃν λέγουσιν οἱ Πέρσαι ἀποθιωθέντα καὶ 15
γενόμενον ἐν τοῖς ἄστροις τοῦ οὐρανοῦ, ὄντινα καλοῦσιν Ὠρίωνα.
οὗτος ὃ Νεβρωδὸς πρῶτος κατέδειξε τὸ κνηγεῖν καὶ χορηγεῖν

B πᾶσι θηρία εἰς βρωῖσιν· καὶ ἐπρώτενε Περσῶν.

Ἐκ δὲ τῆς αὐτῆς φυλῆς τοῦ Σῆμ τῆς κρατησάσης Συρίαν

1. Ἀμασία, Καισάρεια PV. 2. Κόλχης PV. 4. Ῥάβαινα PV.
5. Ὀδυσεὸς PV. *ib.* Δορόστολος P. 6. Ἐλίους PV. 8. τοῦ
om. P. Post Βορυσθένους indicavi lacunam. 10. Ἀρφαξᾶδ V,
Ἀρφαξᾶδ R. 17. καὶ χορηγεῖν om. P.

pa. Cappadociae Comana, Amasia, Caesarea, Mezaca, Melitene, Iconium, Nicopolis, Neocaesarea, Satala. Armeniae majoris, Colchis.

VI. Sexti climatis, Lugdunum. Dalmatiae, Salonae. Cappadociae Trapezus. Italiae, Ravenna, Aquileia. Mysiae inferioris, Odysus, Dorostolus. Thraciae, Apollonias, Anchialus, Byzantium. Chersonesi, Eleus, Calchedonia, Heraclea, Amastra. Asiae minoris, Tenedus. Galatae, Amisus.

VII. Climatis septimi, per Borysthenem.

De Astronomia.

Iis temporibus, quibus Turris condebatur, quidam Indus extitit, ex stirpe Arphaxad, sapientiae laude, et Astronomiae cognitione clarus, nomine Andubarius, qui primus apud Indos de Astronomica disciplina libros conscripsit.

Natus est praeterea alius ex tribu Sem, Chus appellatus, genere Aethiops, ex quo progenitus Nembrod gigas, Babylonis conditor, quem aiunt Persae inter Deos fuisse relatam, ac inter coelestia astra conspici, huncque Orionem nuncupant. Hic Nembrod ferarum ad escam venationem primus docuit, Persisque primus imperavit.

Ex eadem tribu Sem, primogeniti Noe filii, in Syria ac Perside,

καὶ τὴν Περσίδα καὶ τὰ λοιπὰ μέρη τῆς ἀνατολῆς τοῦ πρώτου
 υἱοῦ τοῦ Νῶε ἐγεννήθη καὶ ἀνεφάνη ἄνθρωπος γιγαντογενής,
 ὀνόματι Κρόνος, ἐπικληθεὶς ὑπὸ Λάμνον τοῦ ἰδίου πατρὸς εἰς
 τὴν ἐπωρυμίαν τοῦ πλάνητος ἀστέρος. ἐγένετο δὲ δυνατὸς οὗτος,
 5 ὅστις πρῶτος κατέδειξε τὸ βασιλεύειν ἦτοι ἄρχειν καὶ κρατεῖν τῶν
 ἄλλων ἀνθρώπων· καὶ ἐβασίλευσεν αὐτὸς πρῶτος τῆς Ἀσσυρίας
 ἔτη πολλά, καὶ ὑπέταξε πᾶσαν τὴν γῆν Περσίδος ἀπὸ τῆς Ἀσ-
 συρίων ἀρξάμενος. ἦν δὲ φόβον ἔχων πρὸς πάντας, ὡς πολέ- C
 μιος καὶ ἀναιρῶν πάντας· ὅστις εἶχε γυναῖκα τὴν Σεμίραμιν τὴν
 10 καὶ Ῥέαν καλουμένην παρὰ Ἀσσυρίοις διὰ τὸ καὶ αὐτὴν εἶναι
 ὑπερήφανον καὶ ἀλαζόνα. ἦν δὲ καὶ αὐτὴ ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ
 Σῆμ τοῦ υἱοῦ Νῶε. ἔσχεν δὲ υἶόν ὁ Κρόνος ὀνόματι Πῖκον,
 ὅστις ἀπὸ τῶν γονέων ἐκλήθη Ζεὺς εἰς ὄνομα καὶ αὐτὸς τοῦ πλα-
 νήτου ἀστέρος. ἔσχε δὲ καὶ ἄλλον υἶόν ὁ αὐτὸς Κρόνος ὀνόμα-
 15 τι Νίνον· ἔσχε δὲ καὶ θυγατέρα ὀνόματι Ἥραν. ἔλαβεν δὲ γυ-
 ναῖκα Πῖκος ὁ καὶ Ζεὺς τὴν ἰδίαν αὐτοῦ ἀδελφὴν τὴν Ἥραν, ἣν καὶ
 Ζυγίην Νέμεσιν ἐκάλουν τινὲς εὐχαριστοῦντες αὐτῇ ὡς ἀγαθῇ
 καὶ δίκαια πάντα θελούσῃ· ἐξ ἧς ἔσχεν υἶόν Πῖκος ὁ καὶ Ζεὺς,
 ὃν ὠνόμασε Βῆλον διὰ τὸ ὀξύτατον εἶναι τὸν παῖδα. ὁ δὲ D
 20 προπάτωρ Κρόνος ἐάσας τὸν ἑαυτοῦ υἶόν Πῖκον ἐν τῇ Ἀσσυρίᾳ
 καὶ τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα Ῥέαν τὴν καὶ Σεμίραμιν μετὰ τοῦ Πῖκου

1. μέρη Anonymus ante Malalam p. 17. 14. ed. Bonn., μέχρι P, μέχρις V.
 3. Λόμνον P sola, Οὐρανοῦ Anon. 5. κατέδειξατο β. P. 9. Σε-
 μιραμην PV plerumque. 10. τὸ καὶ] καὶ τὸ P. 11. ἀλαζόνα PV.
 15. θυγατέρα] θυγατέραν PV. ib. ἔλαβεν — Ἥραν om. P. 18.
 Πῖκος m. R, Νίνος PV. ib. ὁ καὶ] καὶ ὁ P. 19. τὸ om. P. 21.
 καὶ alterum om. P.

caeterisque regionibus ortum spectantibus regnante, ex gigantum prosa-
 pia procreatus vir floruit, Chronus seu Saturnus appellatus, cui id no-
 minis a Domino patre inditum de errantis astri nomenclatura. Hic porro
 cum esset admodum potens, regnandi ac imperandi, hominesque sibi
 alios subjiciendi artem primus edocuit: ipseque primus annos multos in
 Assyria regnavit, tota deinde Perside, initio ab Assyriis facta, imperio
 suo subjecta, cum ab omnibus ut hostis et tyrannus terrori esset. Huic
 uxor fuit Semiramis, quam ob illius fastum et arrogantiam Rheam vo-
 cant Assyrii: ipsa perinde ex tribu Sem Noe filii oriunda. Saturno vero
 filius fuit Picus, qui a parentibus Jupiter nuncupatus est, de nomine
 pariter errantis astri. Habuit et alterum filium Saturnus, cui Ninus no-
 men fuit, et filiam, Junonem appellatam, quam Nemesin jugalem quidam
 vocarunt, quod bona esset, et quod justa omnia vellet. Ex ea filium
 habuit Picus seu Jupiter, quem Belum nominavit, quod pedum celeritate
 praestaret. Saturnus vero avus, permissa Jovi seu Pico filio Assy-
 ria, et relicta cum filio Pico seu Jove uxore sua Rhea seu Semiramide,

- R 86 τοῦ καὶ Διὸς υἱοῦ αὐτοῦ. καὶ λαβὼν πολλὴν βοήθειαν ὄχλον ἀνθρώπων γενναίων ἀπῆλθεν ἐπὶ τὴν δύσιν ἀβασίλευτον οὖσαν, μὴ κρατουμένην ὑπὸ τινος βασιλεύοντος· καὶ ἐκράτησεν τῶν δυνατικῶν μερῶν, ἀφανῆς ἐκ τῆς Συρίας γενόμενος. καὶ ἔμεινεν κρατῶν καὶ βασιλεύων τῆς δύσεως πάσης ἐπὶ ἔτη πολλά, καὶ ἔσχεν ἐκεῖ γυναῖκα ὀνόματι Φιλύραν, ἐξ ἧς ἔσχεν ἄλλον υἱὸν ὀνόματι Ἄφραον, ᾧ τιμὴν ἔδωκε τὴν πρὸς Λιβύην γῆν. καὶ ἐκράτει τῶν ἐκεῖ βασιλεύων ὁ Ἄφραος, ὅστις ἔγημε τὴν Ἀστυνόμην ἐκ τῆς Λυκερίας νόσου, καὶ ἐγέννησεν θυγατέρα, ἣν ἐκάλεσεν Ἀφροδίτην εἰς ὄνομα καὶ αὐτὴν τοῦ πλάνητος ἀστέρος τῆς οὐρα-10 νίας Ἀφροδίτης, φιλόσοφον γενομένην, ὅστις ἐγαμήθη Ἀδώνιδι τῷ υἱῷ τοῦ Κινύρου, Ἀθηναίῳ, καὶ αὐτῷ φιλοσόφῳ, καὶ ἔμειναν
- V 31 ὁμοῦ φιλοσοφοῦντες σωφρόνως ἄχρι θανάτου. ἔσχεν δὲ ἐκ τῆς αὐτῆς Φιλύρας ὁ Κρόνος καὶ ἄλλον υἱὸν τὸν λεγόμενον Χείρωνα, φιλόσοφον καὶ αὐτόν. μετὰ δὲ τὸ βασιλεῦσαι τὸν Πίικον τὸν 15 καὶ Δία τῆς Ἀσσυρίας ἔτη τριμύκοντα ἔασας καὶ αὐτὸς τὴν ἑαυτοῦ μητέρα καὶ τὴν Ἥραν τὴν ἑαυτοῦ ἀδελφὴν καὶ γυναῖκα,
- B καὶ ποιήσας τὸν ἑαυτοῦ υἱὸν Βῆλον βασιλέα τῆς Ἀσσυρίας, ἀπῆλθεν ἐπὶ τὴν δύσιν πρὸς τὸν ἑαυτοῦ πατέρα τὸν Κρόνον. ὁ δὲ Βῆλος ἐβασίλευσεν τῶν Ἀσσυρίων ἔτη δύο, καὶ τελευτᾷ, ὅτινα 20 οἱ Πέρσαι ἀπεθῆσαν. ὁ δὲ Κρόνος ἐωρακὼς τὸν ἑαυτοῦ υἱὸν Πίικον τὸν καὶ Δία ἐλθόντα πρὸς αὐτὸν ἐν τῇ δύσει, παρεχώρη-

4. ἀφανῆς ἐν τῇ Ἀσσυρίᾳ γενόμενος P. 6. Φηαύραν P. 8. Ἀστυνόμην m. RP, Ἀστυμένη R, Ἀστυώμην V. 11. ὅστις] ἦστι m. R. 13. ἐκ τῆς αὐτῆς] ἐξ αὐτῆς τῆς P. 14. Φιαύρας V, Φηαύρας P.

magnisque copiarum ac generosorum virorum comparatis auxiliis, in regiones Occidentales, quae a nullo tum Rege obtinebantur, profectus has sibi asseruit, in Assyria deinceps non visus: amisque compluribus universo Occidenti imperavit. Uxorem duxit nomine Pheauram, ex qua filium alterum procreavit, Aphraum appellatum, cui terras versus Libyam regendas tradidit: ubi cum is imperaret, Astynomem ex Laceria insula oriundam sibi in conjugem adscivit, ex eaque filium genuit, quam de errantis caelestis astri Veneris nomine Venerem appellavit, quae Philosophiae studia inprimis coluit. Illa autem Adonidi Atheniensi, Cinyrae filio, et ipsi Philosopho, nuptui tradita est, cum uterque in magna vitae modestia usque ad mortem Philosophiae operam una contulisset. Suscepit Saturnus ex Pheaura filium alium Chironem nuncupatum, et ipsum Philosophiae addictum. Picus vero seu Jupiter, cum Assyriorum regnum annis xxx. administrasset, relicta et ille matre sua, et Junone sorore simul et uxore, filioque Belo Assyriae Rege constituto, ipse ad Saturnum parentem in Occidentem concessit. Belus ergo cum Assyriis biennio imperasset, obiit, a Persis in Deorum coetum relatus. At Saturnus cum Picum seu Jovem ad se venientem in Occidentem comperisset, re-

σεν αὐτῷ τὴν βασιλείαν τῆς δύσεως· ἦν γὰρ γεγηρακῶς καὶ τα-
 λαιπωρήσας ὁ αὐτὸς Κρόνος. καὶ ἐβασίλευσεν τῆς δύσεως,
 ἦγον τῆς Ἰταλίας, Πίκος ὁ καὶ Ζεὺς ὅλα ἔτη ἕξβ'· τῆς δὲ Ἀσ-
 συρίας μετὰ τὸν Βῆλον ἐβασίλευσεν Νίνος ὁ ἄλλος υἱὸς Κρόνου,
 5 ὅστις καὶ τὴν ἑαυτοῦ μητέρα τὴν Σεμίραμιν ἔλαβεν γυναῖκα· ἕξ
 οὗ Πέρσαις νόμος γαμεῖν τὰς ἑαυτῶν μητέρας καὶ τὰς ἀδελφάς,
 διὰ τὸ καὶ τὸν Πίκον λαβεῖν τὴν ἑαυτοῦ ἀδελφὴν τὴν Ἥραν γυ- C
 ναῖκα, καθὰ καὶ ὁ σοφώτατος Ὀμηρος ἐκτίθεται, Ἥραν
 προσεῖπε κασιγνήτην ἄλοχόν τε. καὶ τελευτῆ ὁ Κρόνος. ὁ δὲ
 10 Νίνος ἐπικρατῆς γενόμενος τῆς Ἀσσυρίας κτίζει τὴν Νινευὴ πό-
 λιν Ἀσσυρίοις, καὶ βασιλεύει πρῶτος ἐν αὐτῇ, ἔχων τὴν Σεμί-
 ραμιν τὴν καὶ Ῥεάν τὴν ἑαυτοῦ μητέρα καὶ γυναῖκα μεθ'
 ἑαυτοῦ.

Ἐξ αὐτοῦ οὖν τοῦ γένους ἐγενήθη καὶ ὁ Ζωρόαστρος ὁ ἀ- R 88,
 15 στρονόμος Περσῶν ὁ περιβόητος, ὅστις μέλλων τελευτῶν ἤρχετο
 ὑπὸ πυρὸς ἀνάλωθῆναι οὐρανίου, εἰπὼν τοῖς Πέρσαις ὅτι ἐὰν
 καύσῃ με τὸ πῦρ, ἐκ τῶν καιομένων μου ὀστέων ἐπάρατε καὶ
 φυλάξατε, καὶ οὐκ ἐκλείψει τὸ βασίλειον ἐκ τῆς ὑμῶν χώρας D
 ὅσον χρόνον φυλάττετε τὰ ἕμὰ ὀστέα. καὶ εὐξάμενος τὸν Ὠρίω-
 20 να ὑπὸ πυρὸς ἀερίου ἀνηλώθη. καὶ ἐποίησαν οἱ Πέρσαις καθὼς
 εἶπεν αὐτοῖς· καὶ ἔχουσι φυλάττοντες τὸ λείψανον αὐτοῦ τεφρω-
 θέν ἕως νῦν.

8. καθὰ] κατὰ PV. ib. Ὀμηρος] Il. π v. 432. σν. 356. ib. Ἥραν
 V, Ἥραν P. 12. Ραίαν PV. 14. Ζοροάστρης P. 15. ὁ om. P.
 17. καύσῃ] ἐκαύσει P, κεκαύσει RV. 18. λείψει P. ib. ἡμῶν
 χώρας V, χώρας ἡμῶν P.

gno Occidentis ultro ei cessit, cum senio ac aegritudine laboraret. Pi-
 cus igitur qui et Jupiter in Occidente seu in Italia regnavit annos totos
 LXXI. Assyriae vero post Belum imperavit Ninus, Saturni alius filius,
 qui matrem suam Semiramidem in uxorem duxit: unde Persis ex lege
 indultum, ut matres et sorores ducere in conjuges liceret, cum et Picus
 sororem Junonem matrimonio sibi pariter copulasset: quemadmodum et
 doctissimus Homerus ait, Junonem sororem uxoremque sic fando adortus
 est. Saturno extincto, Assyriae regno potitus Ninus, ac Ninive urbe
 exaedificata, in ea primus Assyrii imperavit, una cum Semiramide seu
 Rhea matre, eademque et uxore.

Ex illius igitur genere natus est Zoroastres, celebris apud Persas
 Astronomus, qui morti proximus, precatus est, ut coelesti igne consu-
 meretur, Persas sic allocutus: Cum ignis me combusserit, ex combustis
 meis ossibus, cineres tollite et servate: regnum enim a vestra regione non
 auferetur, quamdiu servabitis ossa mea. Invocato deinde Orione, aereo
 igne consumptus est. Persae vero quod ille imperarat executi, illius re-
 liquias in cineres redactas usque hodie servant.

Μετὰ δὲ Νίνον βασιλευσεν Ἀσσυρίων Θούρρας ὄνοματι, ὄντινα μετωνόμασεν ὁ τούτου πατὴρ Ζάμης ὁ τῆς Ῥέας ἀδελφὸς Ἄρεα εἰς ὄνομα τοῦ πλάνητος ἀστέρος. οὗτος ἐγένετο πικρὸς πολεμιστῆς, ὅστις ἐπολέμησεν ἐπὶ τὰ ὑρκτῶα μέρη, ἐπελθὼν
P 38 καὶ Καυκάσῳ τιμὴ καὶ αὐτῷ ὀνυατῶ ἀνθρώπῳ γυγαντογενεὶ καὶ 5
πολεμικῶ, καταχθέντι ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Ἰάφεθ τοῦ υἱοῦ τοῦ Νῶε, καὶ πολεμήσας τὸν Καύκασον ἐφόνησε καὶ παρέλαβε τὴν χώραν αὐτοῦ. καὶ ἐλθὼν ἐν τῇ Θράκῃ ἐκεῖ τελευτήσας κεῖται ὅτινι Ἄρει ἀνέστησαν πρῶτον στήλην οἱ Ἀσσύριοι καὶ ὡς θεὸν προσεκύνουν αὐτόν, καὶ ἕως τῆς νῦν καλοῦσι περσιστὶ τὸν Βαὰλ θεόν, ὃ ἐστὶ μεθερμηνεῶμενον Ἄρης, πολέμων θεός. τούτου μνημονεῦει ἡ προφητικὴ γραφὴ τοῦ Δανιὴλ καὶ τῶν τριῶν παιδων ὅτι ἠγαγκάζοντο προσκυνεῖν αὐτῷ. καὶ μετὰ τὴν τελευτὴν Ἄρειος βασιλευσεν ὁ Λάμης. καὶ μετὰ Λάμην βασιλευ-
B σεν Ἀσσυρίων Σαρδανάπαλλος ὁ μέγας, ὄντινα Περσεὺς ὁ Δα- 15
νάης ἐφόνησεν καὶ ἀφέλλετο τὴν βασιλείαν ἀπὸ Ἀσσυρίων, καὶ βασιλεύσας αὐτῶν εἰς τὸ ἴδιον αὐτοῦ ὄνομα ἐπεκάλεσεν αὐτοὺς Πέρσας. ἅτινα συνεγράψατο Σεμηρώνιος ὁ Βαβυλώνιος Πέρσης. ὃ δὲ ἀδελφὸς τοῦ Νίνου Πίκος ὁ καὶ Ζεὺς βασιλεύων τῆς Ἰταλίας ἐπέμεινεν. 20

Ἐν δὲ τοῖς αὐτοῖς χρόνοις οὔτε πόλις οὔτε διοικήσις τις ἦν

2. ὁ τῆς] ἐκ τῆς P. 5. Καυκάσῳ R, καύσας V. ib. τιμὴ] φ
ει PV. ib. ὀνυατῶ — πολεμικῶ om. P. 9. πρῶτον Duncan-
gus cum Anon. p. 19. 3., πρώτην RV. 12. Δανιὴλ] XII. 15.
Σαρδαναπαλός P hic et infra. 16. ἀφέλλετο P. 17. ὄνομα αὐ-
τοῦ P.

Post Ninum in Assyria regnavit Thurras appellatus, cui Zames pater, et Rheae frater, de errantis astri nomine, Martis cognomen indidit. Hic acerrimus fuit bellator, qui expeditione versus Aquilonis plagas suscepta, Caucasum, et ipsum de tribu vel genere Japhet, filii Noe, ortum, bello aggressus, eo interfecto, regnum illius invasit, progressusque in Thraciam, ibi extinctus jacet: cui quidem Marti tum primum statuum erexere Assyrii, a quibus exinde pro Deo cultus est, quemque ad haec usque tempora Persica lingua Baal Deum vocant, quod Graeco idem valet ac Mars, bellorum Deus. Illius meminit in Prophetiarum libro Daniel, cum ait tres pueros illum aderare coactos fuisse. Post Martis excessum, Lames regnavit: post Lame Assyrii imperavit magnus ille Sardanapalus, quem Perseus Danaes filius interfecit. Is ablato ab Assyriis regno, Assyriorum Rex constitutus, de suo nomine Persas illos appellavit, quemadmodum Semeronius Persa literis consignavit. Nini vero frater Picus, qui et Jupiter, Italiae regnum obtinuit.

Hisce temporibus, nulla erat civitas, nullaque provincia in Occi-

ἐν τῇ δύσει, ἀλλ' ἀπλῶς ᾤκειτο πᾶσα ἡ γῆ ἐκείνη ἀπὸ τῶν μετοικησάντων ἐκεῖ ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Ἰάφεθ υἱοῦ Νῶε.

Ἐΐσεν δὲ Πίκος ὁ καὶ Ζεὺς ἔτη ρκ', κρατῶν τὴν δύσιν καὶ βασιλεύων αὐτῆς· καὶ ἔσχεν υἱὸς πολλοὺς καὶ θυγατέρας ἀπὸ 5 τῶν εὐπρεπῶν γυναικῶν. ἔσχεν δὲ ὁ αὐτὸς Πίκος ὁ καὶ Ζεὺς υἱὸν ὀνόματι Φαῦνον, ὃν καὶ Ἑρμῆν ἐκάλεσεν εἰς ὄνομα τοῦ 10 πλάνητος ἀστέρος. ὁ αὐτὸς Πίκος ὁ καὶ Ζεὺς ἔσχε μετὰ τὸν Ἑρμῆν καὶ Ἡρακλέα, καὶ μετ' ἐκείνων ἄλλον υἱὸν τὸν Περσέα ἀπὸ εὐπρεποῦς γυναικὸς ὀνόματι Δανάης, θυγατρὸς τοῦ Ἀκρισίου 15 τοῦ καταγομένου ἐκ τῆς Ἀργείων χώρας, περὶ ἧς ἐμυθολόγησεν Ἐὐριπίδης ὁ σοφώτατος ἐν τῇ συντάξει τοῦ αὐτοῦ δράματος ἐν κιβωτῷ τινι βληθεῖσαν τὴν Δανάην βληθῆναι κατὰ θάλασσαν, ὡς φθαρεῖσαν ὑπὸ Διὸς μεταβληθέντος εἰς χρυσόν. ὁ δὲ σοφώ- 20 τος Βρούτιος ὁ ἱστορικὸς καὶ χρονογράφος ἐξέθετο ὡς ὁ αὐ- τὸς Πίκος ὁ καὶ Ζεὺς οὖσαν ταύτην ἐν κουβουκλίῳ παρακειμένῳ τῇ θαλάσῃ πολλῶ χρυσίῳ πείσας ἠδυνήθη προτροψάμενος ἐκ- βαλεῖν, ἦντινα ἀρπάσας ὡς πάνν εὐπρεπῆ ἔφθειρεν, καὶ ἐξ αὐ- τῆς ἔσχεν υἱὸν ὀνόματι Περσέα τὸν προειρημένον· ὄντινα πτερω- τὸν γράφουσιν διὰ τὸ ἐκ παιδόμεν περιόρογον εἶναι τὸν παῖδα. 25 ὄθεν καὶ ὁ τούτου πατὴρ Πίκος ὁ καὶ Ζεὺς ἐδίδαξεν αὐτὸν πράτ- τειν καὶ τελεῖν τὴν μαγείαν τοῦ μυσσαροῦ σκύφου, διδάξας αὐτὸν πάντα τὰ περὶ αὐτοῦ μυστικὰ καὶ δυσσεβῆ πλανήματα, λέγων

5. ὁ prius om. P. 7. ὁ prius om. P sola, V (?). 12. κληθῆναι R. 14. Βρούτιος P. 15. παρακειμένων R. 19. τὸν] αὐ- τὸν P.

dente, sed simpliciter habitabatur terra illa ab iis qui huc transmigrant ex tribu Japhet filii Noe.

Vixit Pico, qui et Jupiter appellatus, annos cxx. cum Occidenti ac Italiae imperasset, multis utriusque sexus ex praestantibus forma feminis susceptis liberis. Exiit eidem Pico seu Jovi filius Faunus, quem de errantis astri nomine Mercurium nuncupavit. Habuit praeterea idem Pico, seu Jupiter, post Mercurium, Herculem: et post illum filium alterum Persea ex elegantis formae femina Danae appellata, Acrisii ex Argivorum regione oriundi sorore, quam doctissimus finxit Euripides, in ea quam illius nomine inscripsit Tragoedia, in arcam quandam inclusam, in mare deinde dejectam, quod a Jove in aurum transformato fuisset corrupta. At doctissimus Brutius Historicus et Chronographus tradit Danaem, cum in cubiculo, quod mare spectabat, conclusa esset, multo auro suasisse Picum seu Jovem ut ex eo educeretur, raptamque ut forma praestantissimam corrupisset, ac ex ea procreasse filium Perseum nomine, cujus meminimus: quem quidem alatum vulgo ideo effingunt, quod a puero, acri ac versatili esset ingenio: unde et illius pater Pico, seu Jupiter, magicis execrandi clypei artibus illum instruxit, omniaque illius arcana et impia mysteria ac fallacias edocuit, cum haec illi diceret:

αὐτῷ ὅτι Νικῆς πάντας τοὺς πολεμίους ἔξ αὐτοῦ καὶ τοὺς
 P 39 ἐχθρούς σου καὶ πάντα ἄνθρωπον ἐναντίον καὶ πάντας τοὺς βλε-
 ποντας ἐν αὐτῷ τῷ προσώπῳ τῆς Γοργόνης τυφλουμένους καὶ
 μένοντας ὡσεὶ νεκροὺς καὶ κατασφαζομένους ὑπὸ σοῦ. καὶ λοι-
 πὸν ὁ Περσεὺς πεισθεὶς τῷ ἰδίῳ πατρὶ Πέκῳ τῷ καὶ Διδίῳ εἰς τὸν 5
 μετὰ ταῦτα χρόνον μετὰ τελευτῆν τοῦ αὐτοῦ πατρὸς Πέκου τοῦ
 καὶ Διδὸς τελείας ἡλικίας γενόμενος ἐπεθύμησε τῆς τῶν Ἀσσυρίων
 βασιλείας, διαφθονούμενος τοῖς τέκνοις τοῦ Νίνου τοῦ θείου αὐ-
 τοῦ τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. καὶ χρηματισθεὶς ἀπήλθεν
 ἐν τῇ χώρᾳ τῆς Λιβύης, καὶ κατὰ τὴν χώραν ὑπήντησεν τῷ αὐ- 10
 τῷ Περσεῖ μία παρθένος κόρη τελεία χωρική, ἀγρίας ἔχουσα τὰς
 B τριχὰς καὶ ὀφθαλμοὺς. καὶ σήσασ ἐπηρώτησεν αὐτὴν λέγων,
 Τί σου τὸ ὄνομα; ἣ δὲ εἶπεν μετὰ παρθέσις Μέδουσα. καὶ
 κρατήσας αὐτῆς τὰς τριχὰς τῆς κεφαλῆς ᾧ ἐβάσταζεν λογγο-
 δρεπάνῳ ἔλπει ἀπέτεμεν αὐτῆς τὴν κεφαλὴν. καὶ λαβὼν αὐ- 15
 τὸς ὁ Περσεὺς εὐθέως ἐτέλεσε τὴν κάραν μυστικῶς, καθὼς ἐδι-
 δάχθη ὑπὸ τοῦ ἰδίου πατρὸς Πέκου τοῦ καὶ Διδός· ἦντινα ἐβά-
 σταζεν εἰς ἰδίαν βοήθειαν πρὸς πάντας ἐχθρούς καὶ πολεμίους
 R 92 εἰς τὸ ὑποτάσσειν καὶ ἀναιρεῖν. τὴν δὲ κάραν ἐκάλεσεν Γοργό-
 νην διὰ τὸ δῆδ τοῦ βοηθήματος καὶ διὰ τὸ ἐνεργῆς πρὸς τοὺς 20
 ἐναντίους. καὶ κεῖθεν περάσας ἦλθεν ἐπὶ τὴν Αἰθιοπίαν χώραν,
 ἧτις ἐβασιλεύετο ὑπὸ τοῦ Κηφέως, καὶ εὐρηκὼς ἐκεῖ ἱερὸν Πο-

4. κατασφαζομένους P. 13. Μηδοῦσα PV. 14. λογγοδρεπάνῳ
 P, λογγοδρεπάνῳ V, λόγγῳ δρεπάνῳ R. 19. δὲ om. P. ib.
 κάρην R. 20. καὶ διὰ] καὶ P. ib. ἐνεργῶς R.

Omnes hostes tuos ac inimicos quotquotque tibi adversabuntur, cum isto clypeo superabis: ita ut quiuscumque in eo Gorgonis caput respiciant, confestim occideant, veluti exanimates, et a te interfecti permaneant. Hisce a parente Pico, seu Jove, dictis confusus Perseus, postmodum eo extincto, cum adolevisset, perfectaque esset aetatis, regnum Assyriorum affectavit, cum a Nini patri, parentis sui fratris, filiis aegro ferret, illud possideri. Consulto quoque oraculo, dum versus Libyam proficiscitur, occurrit illi adulta aetatis puella virgo, rustica, capillis et oculis feritatem quandam praeferens: cumque constitisset, hanc ita est affatus: Quod tibi nomen est? Illa vero confidenter respondit, Medusa. Tum ille arreptis captis capillis, quo accinctus erat falcato gladio, caput illius dissecavit, quam Perseus acceptam magicis incantationibus initiavit, quemadmodum a parente Pico seu Jove edoctus fuerat, eamque contra hostes omnes ac inimicos auxilio sibi futuram detulit, quo suae eos subjiceret potestati, vel interficeret. Caput vero, propter auxilii celeritatem, et vim contra hostes, Gorgonem appellavit.

Profectus inde, in Aethiopiam concessit, cui tum Cephaeus imperabat, ubi repertum Neptuni templum ingressus, in eo manentem et a Ce-

σειδῶνος εἰσῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ εἶδεν ἐν τῷ ἱερῷ παραμένουσαν C
κόρην κατὰ τάγμα τοῦ ἰδίου αὐτῆς πατρὸς Κηφέως ἐκδοθεῖσαν
καὶ λεγομένην Ἀνδρομέδαν παρθένον. καὶ ταύτην ἀπέσπασεν
ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ, καὶ φθείρας αὐτὴν ὡς εὐπρεπῆ ἔλαβεν εἰς γυναι-
5 κα. καὶ καταπλεύσας ἀνεχώρησεν ἐκ τῆς χώρας ἐκείνης, καὶ
ἐρχόμενος κατὰ γῆν Ἀσσυρίων κατήνησεν ἐν τῇ χώρᾳ τῆς Λυ-
καονίας. καὶ γνόντες οἱ Λυκάονες ἀντιστάντες ἐπολέμησαν αὐ-
τῷ· καὶ χρησάμενος τῇ βοήθειᾳ τῆς κάρας τῆς Γοργόνης ἐνίκη-
σεν τοὺς Λυκάοντας. καὶ εὐρηκῶς κώμην λεγομένην Ἀμάνδραν,
10 ἐποίησεν αὐτὴν πόλιν, καὶ ἔστησεν τὴν ἑαυτοῦ στήλην ἔξω τῶν V 33
πυλῶν βαστάζουσαν τὸ ἀντικείμενον τῆς Γοργόνης, καὶ θυ- D
σίαν ποιήσας ἐκάλεσε τὴν τύχην τῆς πόλεως Περσίδα εἰς τὸ
ἴδιον αὐτοῦ ὄνομα· ἥτις στήλη ἕως τοῦ παρόντος ἐκεῖσε ἴσταται·
ἦντινα πόλιν ἐκάλεσεν Εἰκόνιον, διότι πρὸ τῆς νίκης εἰκόνα τὴν
15 τῆς Γοργόνης ἐκεῖ ἔλαβεν. ὑπέταξε δὲ καὶ τὰς ἄλλας χώρας
μηδενὸς ἀνθισταμένου. ἐρχόμενος δὲ ἐπὶ τὴν Ἰσαυρίαν καὶ Κι-
λικίαν, καὶ ἀντιστάσεως γενομένης αὐτῷ πολέμιων, χρηματί-
σθη ὅτι ἀπὸ τοῦ ἵππου ἀποβάς τὸν σὸν ταρσὸν τοῦ ποδὸς εἰς τὴν
χθόνα πῆξας νίκην λάβοις. καὶ κατελθὼν ἐκ τοῦ ἰδίου ἵππου
20 ἐν τῇ λεγομένῃ κώμῃ Ἀνδρασῶ ἐκεῖ τὸν ταρσὸν τοῦ ποδὸς ἐπη-
ξεν. καὶ νικήσας τῇ χρησει τῆς Γοργόνης ἐποίησε τὴν αὐτὴν P 40
κώμην πόλιν, ἦντινα ἐκάλεσε Ταρσὸν ἐκ τοῦ χρησιμοῦ τοῦ ἰδίου

1. Ἴδεν PV. 3. Ἀνδρομήδαν PV. 6. Λυκαονίας — Λυκάωνες —
Λυκάωνας PV. 11. Γοργόνης V a correctore, Γοργονίας P. 14.
διότι m. R PV, διὰ τί R. *ibid.* πρώτης νίκης εἰκόνα σὺν τῇ Γοργόνῃ
Malalas p. 36. 19., πρὸ τῆς νίκης εἰκόνα σὺν τῇ Γοργόνῃ RV. 18.
σὸν om. P. 22. τοῦ ἰδίου] ἰδίου P.

phaeo parente huic addictam virginem conspexit, nomine Andromedam:
quam e templo abstractam, quod eximia esset forma, corruptam primo,
in uxorem sibi postea adscivit. Istinc deinde solvens, discessit, profec-
tusque versus Assyrios, in Lycaoniam venit: cujus adventu percepto,
hunc bello aggressi sunt Lycaones. Is vero Gorgonis capitis usus ope,
horum victor statim extitit, reperto vico Amandra appellato, ex eo ci-
vitatem confecit, et suam ipsius statuam, Gorgonis caput deferentem,
extra portas erexit, peractisque sacrificiis, urbis Fortunam de suo no-
mine Persidem nuncupavit: quae quidem statua ad nostra usque tempo-
ra perstitit. Urbem vero Iconium appellavit, quod per Gorgonis ima-
ginem ac figuram victoriam ibi esset consecutus. Subjecit sibi postea
multas alias provincias, nemine obsistente. Exinde in Isauriam et Cili-
ciam profectus, hostibus illius transitum cum copiis impredientibus, hocce
oraculum accepit: *Ex equo cum desilieris, calcem pedis in terram si defi-
gas poteris victoria.* Cumque ex equo descendisset in vico Andraso dic-
to, pedis calcem ibi defixit: et Gorgonis ope victor factus, ex vico

αὐτοῦ ποδός, θυσιάσας κόρην ἀδαῆ ὀνόματι Παρθενόπην εἰς ἀποκαθαρισμὸν τῆς πόλεως. καὶ εὐχαριστίσας ὤρμησεν ἐκείθεν διὰ τοῦ Ἀργαίου ὄρους κατὰ Ἀσσυρίων, καὶ νικήσας αὐτοὺς καὶ φονεύσας τὸν βασιλεῖα αὐτῶν Σαρδανάπαλλον τὸν ἐκ τοῦ γένους αὐτοῦ καταγόμενον ὑπέταξεν αὐτοὺς καὶ ἐβασίλευσεν αὐτῶν 5 ἔτη γ', καὶ ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ ἐκάλεσεν αὐτοὺς Πέρσας, ἀφελὼν ἀπὸ Ἀσσυρίων τὴν βασιλείαν καὶ τὸ ὄνομα. καὶ ἐφύτευσεν

- B δένδρα καὶ ἐκάλεσεν περσέας. οὐ μόνον δὲ ἐκεῖ, ἀλλὰ καὶ ἐν
 R 94 τοῖς Αἰγυπτιακοῖς μέρεσιν ἐφύτευσεν τὰς περσέας εἰς μνήμην αὐτοῦ. ἐδίδαξε δὲ καὶ τοὺς Πέρσας τὴν τελετὴν τοῦ μυσσαροῦ καὶ 10 ἀδεμίτου σκύφου, καὶ ἐκάλεσεν τὴν χώραν Μήδων. ὁ δὲ αὐτὸς Περσεὺς μετὰ τὸ βασιλεῦσαι τῆς Περσικῆς χώρας ἔτη πολλὰ μαθὼν ὅτι ἐν τῇ Συρίᾳ διάγουσιν ἐκ τοῦ Ἀργαίου Ἴωνῆται, ἦλθεν ἐπὶ τὴν Συρίαν πρὸς αὐτοὺς εἰς τὸ Σιλπίον ὄρος, ὡς πρὸς ἰδίους συγγενεῖς· οἵτινες δεξιόμενοι αὐτὸν μετὰ πίσσης τιμῆς προσεκύνη- 15 σαν. γνόντες αὐτὸν οἱ αὐτοὶ Ἀργεῖοι Ἴωπολίται ὅτι καὶ αὐτὸς ἐκ τοῦ γένους τῶν Ἀργείων κατάγεται, χαρέντες ἀνύμνησαν αὐτόν.
 C χειμῶνος δὲ γενομένου, καὶ πλημμυρήσαντος πολὺ τοῦ παρακειμένου ποταμοῦ τῇ Ἴωνιτῶν πόλει τοῦ λεγομένου Δράκοντος, νυκτὶ δὲ Ὀρέντου κολουμένου, ἤτησεν τοὺς Ἴωνίτας εὐξασθαι· καὶ ἐν 20 τῷ εὐχασθαι αὐτοὺς καὶ μυσταγωγεῖν κατηρέχθη σφαῖρα πυρὸς

3. Ἀργίου PV. 8. δὲ om P. 15. τιμῆς m. RV, χαρᾶς P. 20. Ὀρέντου] Ὀρεν τοῦ V. Ὀρῖσεν τοῦ P. De forma Ὀρέντης diximus ad Malalam p. 266. 3. 21. αὐτοὺς καὶ μυσταγωγεῖν om. P. *ibid.* κατηρέχθη post οὐρανοῦ ponit P.

urbem confecit, quam ex edito de suo pede oraculo Tarsum vocavit, ad urbis expiationem sacrificata innupta puella, Parthenope appellata. Graetis persolutis, inde per Argeum montem contra Assyrios perrexit, iisque debellatis, ac interfecto eorum Rege Sardanapalo, qui ex illius genere ortum ducebat, hos ditioni suae subdidit, quibus imperavit annos LV. et de suo nomine Persas nuncupavit, abolito Assyriorum et regno et nomine. Sevit et arbores, quas Persicas vocavit, nec ibi solum, sed et eandem Persicas in sui memoriam plantavit. Docuit praeterea Persas nefandi ac execrandi clypei istius sacra et incantationes, regionemque illam Mediam appellavit. Perseus porro cum multos annos Persis imperasset, atque accepisset Ionitas ex Argivis oriundos in Syria versari, profectus, ad Silpium montem, venit in Syriam, tanquam ad cognatos et gentiles suos, a quibus cum ingenti gaudio exceptus est et cultus. Argivi quippe Iopolitae Perseum ex Argivis genus ducere certiores facti, hunc summis ultro laudibus celebrarunt. Tempestate vero ingrudente, ac adiacente Ionitarum civitati fluvio Dracone, quem nunc Orisen seu Orientem vocant, exundante, monuit Ionitas ut preces funderent: quibus deprecanti-

κεραυνοῦ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἣτις ἐποίησε πανθῆναι τὸν χειμῶνα καὶ τὰ τοῦ ποταμοῦ ἐπισχεθῆναι ῥεῖθρα. καὶ θαυμάσας ἐπὶ τῷ γεγονότι ὁ Περσεὺς ἐξ ἐκείνου τοῦ πυρός ἀνῆψεν εὐθὺς πῦρ, καὶ εἶχε φυλαττόμενον μεθ' ἑαυτοῦ. ὅπερ πῦρ ἐβάστασεν ἀπὼν ἐπὶ τὰ Περσικὰ μέρη εἰς τὰ βασίλεια, καὶ ἐδίδαξεν αὐτοὺς τιμῶν ἐκεῖνο τὸ πῦρ, ὅπερ ἔλεγεν αὐτοῖς ἐωρακέναι ἐκ τοῦ οὐρανοῦ κατενεχθῆναι· ὅπερ πῦρ καὶ ἕως τοῦ παρόντος ἐν τιμῇ ἔχουσιν οἱ Πέρσαι ὡς θεῖον. ὁ δὲ αὐτὸς Περσεὺς ἔκτισεν τοῖς Ἰω-
 5 πολίταις ἱερὸν, ὃ ἐπωνόμασεν Πυρὸς ἀθανάτου. ὁμοίως δὲ
 10 καὶ εἰς τὰ Περσικὰ ἔκτισεν ἱερὸν πυρός, καταστήσας ἐκεῖ διακονῶν αὐτῷ ἄνδρας εὐλαβεῖς, οὓσιν αὖς ἐκάλεσεν μάγους. ταῦτα Πανσανίας ὁ σοφώτατος χρονογράφος συνεγράφατο.

Καὶ μετὰ καιρὸν ἐλθὼν ὁ Κηφεὺς βασιλεὺς κατ' αὐτοῦ ἐκ τῆς Αἰθιοπίας, ὃ πατὴρ τῆς Ἀνδρομέδας, ἐπολέμησεν αὐτῷ·
 15 ἦν δὲ ὁ Κηφεὺς ἐκ τοῦ γήρους μὴ βλέπων. καὶ ἀκούσας ὁ Περσεὺς ὅτι πολεμεῖ αὐτῷ, ὀργισθεὶς πάνν ἐξῆλθεν κατ' αὐτοῦ
 20 βασιλέων τὴν κάραν, καὶ ὑπέδειξεν αὐτῷ αὐτὴν· καὶ ὁ Κηφεὺς μὴ βλέπων ἐπέβαινεν ἐπ' αὐτὸν ἔφιππος. ὁ δὲ Περσεὺς ἀγνοῶν ὅτι οὐ συνορᾷ ἐλογίσατο μηκέτι ἐνεργεῖν τὴν κάραν ἧς κατεῖχε
 25 Γοργόνης, καὶ στρέψας αὐτὴν ἐφ' ἑαυτὸν προσέσχεν αὐτῇ, καὶ τυφλωθεὶς ἔμεινεν ὡσεὶ νεκρὸς καὶ ἀνηρέθη. καὶ ἐβασίλευσεν Περσεὺς ὁ υἱὸς αὐτοῦ τοῦ Περσεὺς καὶ τῆς Ἀνδρομέδας Μέρως,

2. τὰ om. P. 14. Ἀνδρομήδας P. Sic et postea. 15. καὶ om. P. 19. ἐλογίσατο] καὶ ἐλογίσατο P, καὶ λογίσατο R. 20. Γοργόνης] τῆς Γοργόνης P.

bus, ignis fulminei globulus e coelo delapsus, tempestatem continuo sedavit, fluminisque fluctus exundantes coercoit. Qua re attonitus Persens, ex illo igne protinus ignem accendit, sollicitoque apud se conservavit: quem reversus in Persidem in Palatium detulit, docuitque Persas ignem illum colere, quem aiebat e coelo se vidente delapsum: quem quidem ignem ad haecce usque tempora Persae ut divinum colunt. Idem vero Perseus Iopolitae fanum excitavit, cui Ignis immortalis appellationem indidit. Similiter quoque in Perside templum extruxit Igni sacrum, cui ministrando religiosos quosdam viros praefecit, quos Magos appellavit. Haec Pansanias doctissimus chronographus literis tradidit.

Haud multo post temporis ex Aethiopia profectus Rex Cepheus, Andromedae pater, bellum illi intulit: erat autem ex senio Cepheus oculis captus. Perseus autem cum intellexisset se a Cepheo bello peti, ingenti correptus ira, contra illum profectus caput (Gorgonis) secum tulit, illique obvertit: sed Cepheus luminibus captus equo vectus in illum irruit. Perseus ignarus Cepheum oculis orbatum, ratus vim nullam amplius inesse Gorgonis capiti, illud in se convertit, quod dum contemplatur, occoecatus, ac veluti exanimis manet, statimque interficitur. Perseo

R 96 προβληθεις εκ του ιδιου αυτου πάππου του Κηφείως του βασιλέως Αιθιοπίας, ὅστις ἐκέλευσεν, καὶ ἐκαύθη ἡ μυσσαρὰ κεφαλὴ τῆς Γοργόνης, καὶ ἀνεχώρησεν ἐπὶ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ χώραν· καὶ B ἔμεινεν λοιπὸν τὸ γένος τοῦ Περσέως βασιλεῦον τῆς Βαβυλωνίων χώρας. 5

Ἐν δὲ τοῖς προειρημένοις χρόνοις τοῦ Πίκου Διδὸς ἐπὶ τὰ δυτικὰ μέρη ἀναφαίνεται τις ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Ἰάφεθ ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Ἀργείων ὀνόματι Ἰναχος· ὅστις πρῶτος ἐβασίλευσεν ἐν τῇ χώρᾳ ἐκείνῃ, καὶ κτίζει πόλιν ἐκεῖ εἰς ὄνομα τῆς Σελήνης, ἐτίμα γὰρ αὐτήν, ἣν ἐκάλεσεν Ἰώπολιν· οἱ γὰρ Ἀργεῖοι μυστικῶς 10 τὸ ὄνομα τῆς Σελήνης τὸ ἀπόκρυφον Ἰὼ λέγουσιν ἕως ἄρτι. ἔστησε δὲ καὶ ἐν τῇ πόλει ἱερὸν τῇ Σελήνῃ, ἀναστήσας αὐτῇ στήλην χαλκῆν, ἐν ἣ ἐπέγραψεν, Ἰὼ μάκαιρα λαμπαδηφόρε. ὁ C δὲ αὐτὸς Ἰναχος ἠγάγετο γυναῖκα Μελίαν ὀνόματι, ἐξ ἧς ἔσχεν παῖδας τρεῖς, Κάσον καὶ Βῆλον, καὶ θυγατέρα ἣν ἐπωνόμασεν 15 Ἰὼ εἰς ὄνομα τῆς Σελήνης· ἦν δὲ ἡ κόρη ἐνπρεπιστάτη πάντων. τότε ὁ Πίκος ὁ καὶ Ζεὺς ἀκούσας περὶ τοῦ Ἰνάχου ὅτι ἔχει θυγατέρα παρθένον ἐνπρεπιστάτην, ὁ βασιλεὺς τῶν δυτικῶν μερῶν πέμψας ἤρπασεν τὴν Ἰὼ, θυγατέρα τοῦ Ἰνάχου, καὶ ταύτην φθείρει, καὶ ἔγκυον ποιήσας ἔσχεν ἕξ αὐτῆς θυγατέρας, ἦντινα 20 ἐκάλεσε Λιβύην. ἡ δὲ Ἰὼ ἐπαχθῶς ἔφερεν ἐπὶ τῷ συμβάντι αὐτῇ, καὶ μὴ θάλοισα συνεῖναι τῷ Πίκῳ Διδί, διαλαθοῦσα αὐτὸν

2. ἐκέλευσεν Malalas p. 39. 8., ἐβασίλευσεν PV. 13. λαμπαδηφόρα R, λαμπαδηφόρος P. 15. Κάσον Malalas p. 28. 10. Ἰάσον V, Ἰάσσα P. ib. θυγατέραν R. 16. ἡ om. P. 22. αὐτῷ P.

extincto Persarum regnum excepit illius ex Andromeda filius Meros, ab avo Cepheo Aethiopiae Rege proclamatus, et ab eo in Regem constitutus. Cepheo deinde post concrematum Gorgonis nefandum caput, in suum regnum reverso, Persei deinceps genus Babylonicae provinciae imperavit.

Praedictis autem Picī Jovis temporibus, in occiduis plagis, quidam extitit ex tribu Japhet, in Argivorum regione, nomine Inachus, qui in hisce oris primus regnavit, urbemque ibi condidit, quam de Lunae nomine, cui impensius erat addictus, Iopolim appellavit. Argivi quippe mystica quadam ac abstrusa significatione ita Lunae nomen etiamnum efferunt, hancque Io vocitant.

In ea porro urbe fanum Lunae sacrum aedificavit, erecta illius statua aerea, cum hac inscriptione, Io beata lucifera. Inachus autem ipse Meliam uxorem duxit, ex qua tres liberos genuit, Jasonem, Belum, et filiam, quam de Lunae nomine Io nuncupavit: puellam caeterum forma perelegantī. Picus vero, seu Jupiter, cum inaudiaset esse Inacho filiam virginem admodum formosam, ipse tum Rex Occidentis, per emissarios raptam Inachi filiam, compressit, ex eoque illa gravida facta Io, filiam precreevit, cui Libyae nomen dedit. Verum illatam sibi

καὶ πάντας καὶ τὴν θυγατέρα ἑαυτῆς εἰάουσα καὶ τὸν πατέρα
αὐτῆς Ἰναχον, ἀσχονομένη ἔφυγεν εἰς Αἴγυπτον καταπλεύουσα· D
καὶ εἰσελθοῦσα ἐν τῇ χώρᾳ τῆς Αἴγυπτου ἢ Ἰώ ἐκεῖ διῆγεν· καὶ
μαθοῦσα μετὰ χρόνον ὅτι Ἐρμῆς βασιλεύει τῆς Αἰγύπτου ὁ υἱὸς
5 Πίκου Διός, καὶ φοβηθεῖσα τὸν αὐτὸν Ἐρμῆν, φεύγει ἐκεῖθεν
εἰς τὸ Σίλιον ὄρος, εἰς ὅπερ Σέλευκος ὁ Νικάτωρ ὁ Μακεδῶν
ἔκτισεν πόλιν μετὰ χρόνους καὶ ἐκάλεσεν εἰς ὄνομα τοῦ ἰδίου αὐ-
τοῦ υἱοῦ Ἀντιόχειαν τὴν μεγάλην. ἀπελθοῦσα δὲ εἰς τὴν Συρίαν
ἐκείνη ἢ Ἰώ ἐκεῖ ἐτελεύτησεν, ὡς Θεόφιλος ὁ σοφώτατος συνε-
10 γράψατο. ἕτεροι δὲ ἔξέθεντο ὅτι ἐν τῇ Αἰγύπτῳ τελευτᾷ Ἰώ.

Ὁ δὲ Ἰναχος ὁ αὐτῆς πατὴρ εἰς ἀναζήτησιν αὐτῆς ἐπεμψεν R 98
τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῆς καὶ τοὺς συγγενεῖς καὶ τὸν Τριπτόλεμον καὶ P 42
Ἀργεῖους μετ' αὐτῶν· οἵτινες πανταχοῦ ζητήσαντες οὐχ εὔρον
αὐτήν. γνόντες δὲ οἱ αὐτοὶ Ἀργεῖοι Ἰωπολίται ὅτι ἐτελεύτησεν
εἰς τὴν Συρίαν ἢ Ἰώ, ἐλθόντες ἔμειναν ἐκεῖ πρὸς μικρὸν, κρούον-
15 τες ἕκαστον οἶκον καὶ λέγοντες αὐτοῦ, Ψυχὴ ἢ Ἰώ σωζέσθω.
καὶ ἐν ὁράματι χρηματισθέντες εἶδον δάμαλιν λέγουσαν αὐτοῖς
ἀνθρωπίνῃ φωνῇ ὅτι ἐνταῦθά εἰμι ἐγὼ ἢ Ἰώ· καὶ διωπνισθέν-
τες ἔμειναν θαυμάζοντες τὴν τοῦ ὁράματος δύναμιν, καὶ λογι-
σάμενοι ὅτι ἐν τῷ ὄρει αὐτῷ κεῖται ἢ Ἰώ, κτίσαντες αὐτῇ ἱερὸν
20 οἶκον εἰς τὸ Σίλιον ὄρος, κτίσαντες καὶ πόλιν ἑαυτοῖς, V 35

6. Σέλευκος ὁ] ὁ Σέλευκος P.
V. 13. Ἀργεῖοι αὐτοὶ P.
ibid. Σήλιον PV saepius.

7. ἑαυτοῦ P.
16. ἴδον PV.

12. Τριπτόλεμον
20. ᾤκησαν P.

injuriam Io indigne ferens, Pique Jovis aversata concubitum, clam eo caeterisque omnibus, suaque relicta prole, clam etiam ipso parente Inacho, quem verebatur, gemebunda in Aegyptum fugit: quo cum navigio pervenisset, ibi sedem fixit. Verum cum post aliquod tempus accepisset Mercurium Pici Jovis filium Aegypto imperare, hunc metuens, inde fuga in Sipylum montem evasit, ubi Seleucus Nicator Macedo urbem postea condidit, quam de filii nomine Antiochiam magnam nuncupavit. Profecta deinde eadem Io in Syriam, ibi extincta est, quemadmodum scripsit doctissimus Theophilus. Alii contra tradiderunt eam in Aegypto defunctam.

Inachus autem Ius pater ad eam inquirendam illius fratres et propinquos, necnon et Triptoleum, et cum illis Argivos misit: qui ubique vestigantes illam non reppererunt. Posteaquam autem didicere Argivi Iopolitae in Syria mortuam, illuc profecti, aliquandiu ibi haeserunt, singulas domos pulsantes, dicentesque, *Hic salva sit anima Ius*. Accepto postmodum per speciem visionis oraculo, visi sunt videre bucculam humana voce sibi haec dicentem: *Hic ego sum Io*. E somno excitati ii, super vi somni manserunt attoniti: tum vero sibi in animum inducere, eam jacere in monte Sipilo, conditoque in illius nomen templo,

B ἦν ἐκάλεσαν Ἰωπολιν· οἵτινες ἐκλήθησαν παρὰ τοῖς αὐτοῖς Σύροις Ἰωνῖται ἕως νῦν. οἱ οὖν Σύροι Ἀντιοχεῖς ἐξ ἐκείνου τοῦ χρόνου ἀφ' οὗ οἱ Ἀργεῖοι ἐλθόντες ἐζήτησαν τὴν Ἰω ποιοῦσι τὴν μνήμην, κρούοντες τῷ καιρῷ αὐτῷ κατ' ἔτος τοὺς Ἑλλήνων οἴκους ἕως ἄρτι. διὰ τοῦτο δὲ οἱ Ἀργεῖοι ἔμειναν αὐτοὶ ἐκεῖ εἰς 5 τὴν Συρίαν, ἐπειδὴ ἐκελεύσθησαν ἀπολυόμενοι ἀπὸ τῆς Ἀργείων χώρας ὑπὸ τοῦ βασιλέως αὐτῶν Ἰνάχου τοῦ πατρὸς τῆς Ἰω ὅτι Εἰ μὴ ἀγάγητέ μοι τὴν θυγατέρα μου Ἰώ, μὴ ὑποστρέψητε ἐπὶ τὴν Ἀργείων χώραν. ἔκτισαν οὖν ἐκεῖ οἱ αὐτοὶ Ἰωνῖται ἱερὸν Κρονίωνος εἰς τὸ Σίλιον ὄρος. 10

C Ἡ δὲ Λιβύη θυγάτηρ τῆς Ἰω καὶ τοῦ Πίκου Διὸς ἐγαμήθη τινὶ ὀνόματι Ποσειδῶνι· ἐξ ὧν ἐτέχθη ὁ Ἀγήνωρ καὶ Βῆλος καὶ Ἐνυάλιος, παῖδες τρεῖς. ὁ δὲ Ἀγήνωρ καὶ Βῆλος κατέλαβον τὴν Συρίαν καὶ αὐτοὶ εἰς ἀναζήτησιν τῆς Ἰω, εἰ ἔτι ζῆ, καὶ τῶν ἀδελφῶν αὐτῆς, εἶπερ εἰσὶν· ἦσαν γὰρ αὐτῶν συγγενεῖς. καὶ μη- 15 δένα εὐρηκάτες ὑπέστρεψαν. καὶ ὁ μὲν Βῆλος ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον ἀπῆλθεν, κακεῖ γαμήσας τὴν Σίδαν ἔσχεν υἱοὺς δύο Αἴγυπτον καὶ Δαναόν. ὁ δὲ Ἀγήνωρ ἐπὶ τὴν Φοινίκην ἐλθὼν ἠγάγετο τὴν Τυρῶ· καὶ κτίζει πόλιν, ἣν ἐκάλεσεν Τύρον εἰς ὄνομα τῆς αὐτοῦ γαμετῆς. ἐβασίλευσεν οὖν ἐκεῖ, καὶ ἔσχεν υἱὸν ἐκ 20

D τῆς Τυρῶ τὸν Κάδμον, τὸν Φοίνικα, καὶ τὸν Σύρον καὶ τὸν Κίλικα, καὶ θυγατέρα, ἣν ἐκάλεσεν Εὐρώπην. καὶ βασιλεύει ὁ

2. τοῦ om. P. 5. δὲ om. P. 8. ἀγάγετε PV. Verum habet Malalas p. 30. 1. 15. Fort. εἰ περιεῖσιν. ib. εἶσαν PV. ib. αὐτῷ P. 16. τὴν] τὸν P. 21. Κήλικα PV. 22. ἐκάλεσεν] ἐβασίλευσεν P.

ibi sedes fixerunt, urbemque aedificarunt, Iopoleos indita appellatione: cujus cives hodieque a Syris Ionitae nuncupantur. Ab eo igitur tempore ex quo Io quaeritantes Argivi advenerant, ad rei testandam memoriam, Syri Antiocheni, stato tempore, quotannis Graecorum aedes pulsant. Atque ex ea causa Argivi in Syria consederunt. Haec enim in mandatis ex Argivorum regione soluturi acceperant ab Inacho: *Nisi filiam meam Io ad me reduxeritis, in Argivorum regionem ne revertimini.* Condiderunt ergo ibi iidem Ionitae in monte Sipilo fanum Iovi Saturnio.

Nupsit autem Libya, Pici Jovis et Ius filia, cuidam Neptuno appellato, ex quibus tres nati filii, Agenor, Belus, et Enyalios seu Mavors. Agenor et Belus in Syriam pervenere, quo inquirerent an Io viveret, et an illius fratres essent superstites, (cum iis quippe affinitas intercedebat) nomineque ex illis reperto reversi sunt. Ac Belus quidem in Aegyptum se contulit, ibique ducta in uxorem Sida, binos procreavit filios, Aegyptum et Danaum. Agenor vero profectus in Phoenicem, Tyron accepit in conjugem, urbemque condidit, quam de uxoris nomine Tyrum nuncupavit. Istic ergo regnavit, ac filium ex Tyro suscepti, Cadmum, Phoenicem, praeterea Syrum et Cilicem, ac filiam quam Europam appellavit.

Ἀγήνωρ τῶν μερῶν ἐκείνων ἔτη ξγ'. τὴν δὲ Εὐρώπην οἱ ποιη-
ταὶ ἐξέθεντο θυγατέρα εἶναι τοῦ Φοίνικος τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀγήνορος
βασιλέως, μὴ ὁμοφωνήσαντες τοῖς χρονογράφοις.

Ἐπιθρόνας δὲ τῇ πόλει Τύρω Ταῦρος ὁ τῆς Κρήτης βασι- R 100
 5 λεύς, ναυμαχία πολεμήσας παρέλαβε τὴν αὐτὴν Τύρον πόλιν
 ἐσπέρας, καὶ πραιδείσας αὐτὴν ἔλαβεν ἐξ αὐτῆς ἀιχμαλώτους
 πολλοὺς· ἐν οἷς ἔλαβεν καὶ τὴν αὐτὴν Εὐρώπην τὴν θυγατέρα P 43
 τοῦ βασιλέως Ἀγήνορος. ὁ δὲ Ἀγήνωρ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἐπολέ-
 10 λεύς, ἐξαίφνης ἐπέθρονον τῇ χώρᾳ διὰ θαλάσσης, ἥστινος ἐσπέ-
 ρας μνήμην ποιοῦσιν οἱ Τύριοι ἕως τῆς νῦν, λέγοντες *Κακὴ*
ὄψινῃ.

Ἀπήγαγεν δὲ τὴν Εὐρώπην εἰς τὴν ἰδίαν πατρίδα ὁ Ταῦρος,
 ἥτινα καὶ γυναῖκα ἔλαβεν οὔσαν παρθένον καὶ εὐπρεπῆ, καὶ
 15 ἐκάλεσε τὰ μέρη ἐκεῖνα εἰς ὄνομα αὐτῆς Εὐρώπεια. ἐξ ἧς ἔσχεν
 υἶόν τὸν Μίνων, καθὼς Εὐριπίδης ὁ σοφώτατος ποιητῆς συνε-
 γράψατο, ὅς φησι, Ζεὺς μεταβληθεὶς εἰς Ταῦρον τὴν Εὐρώπην
 ἤρπυσεν.

Ἐκτίσε δὲ ἐν τῇ αὐτῇ νήσῳ τῆς Κρήτης ὁ αὐτὸς Ταῦρος βα- B
 20 σιλεὺς πόλιν μεγάλην, ἣν ἐκάλεσεν Γόρτυναν εἰς ὄνομα τῆς αὐ-
 τοῦ μητρὸς τῆς ἐκγόνου Πίκου Διός. τὴν δὲ τῆς αὐτῆς πόλεως

3. μῆ] καὶ P. 6. πραιδεύσας Malalas p. 30. 21., παιδεύσας PV.
 8. εἰ om. V. 9. λίμητον PV. 11. κάκει ὄψινῃ PV. Conf. Ma-
 lalas p. 31. 3. 16. Μῆνον PV. 17. ὅς m. R., ὡς PV. 19.
 τῆς — βασιλεὺς om. P. 20. ἣν δὲ ἐκάλεσεν P.

In istis porro regionibus regnavit Agenor an. LXXII. Verum Europam
 Phoenicis, Agenoris Regis filii natam faciunt Poetae: qua in re cum
 Chronographis consentiunt.

Taurus deinde Cretae Rex in urbem Tyrum irruptionem fecit, com-
 missoque navali proelio hanc sub vesperum expugnavit, eaque castigata,
 magnam captivorum copiam abduxit, quos inter extitit Europa Regis
 Agenoris filia. Agenor vero cum filiis in regni limitibus bellum gerebat:
 quod ubi Cretae Rex Taurus accepit, repentino incursu per mare re-
 gionem invasit: cujus quidem vesperi memoriam Tyrii hodieque celebrant,
 dicentes, *Et ibi sero sapit.*

Taurus Europam in patriam abduxit, eamque sibi conjugio sociavit,
 cum virgo esset et admodum formosa, vocavitque regiones illas de illius
 nomine Europaeas. Ex hac suscepit Minoen, quemadmodum scripsit
 doctissimus Poeta Euripides, cum ait, *Jupiter in Taurum transformatus*
Europam rapuit.

Condidit vero in ipsa insula urbem magnam, quam de matris Pici,

τύχην ἐκάλεσεν *Καλλιπύκην* εἰς ὄνομα τῆς παρ' αὐτοῦ σφαγιασθείσης κόρης.

Ὁ δὲ Ἀγίνωρ βασιλεὺς ἐλθὼν ἐκ τοῦ πολέμου ἐν τῇ Τύρῳ, καὶ μαθὼν τὴν γενομένην παρ' αὐτοῦ ἐξαίφνης ἔφοδόν τε καὶ ἄρπαγὴν, εὐθέως ἐξέπεμψεν τὸν Κάδμον διὰ τὴν Ἐδράπην μετὰ 5 χρημάτων πολλῶν καὶ στρατοῦ. μέλλων δὲ τελευτᾶν ὁ αὐτὸς βασιλεὺς Ἀγίνωρ διατάξατο πᾶσαν ἢν ὑπέταξε γῆν μερίσασθαι τοὺς τρεῖς αὐτοῦ υἱούς. καὶ ἔλαβεν ὁ Φοῖνιξ τὴν Τύρον καὶ τὴν αὐτῆς ἐνορίαν, καλέσας τὴν ὑπ' αὐτὸν γενομένην γῆν Φοινίκην. ὁμοίως δὲ καὶ ὁ Σύρος εἰς τὸ ἴδιον ὄνομα τὴν ἐπιλαχοῦσαν αὐτῷ 10 χώραν ἐκάλεσεν *Συρίαν*. ὡσαύτως δὲ καὶ ὁ Κίλιξ τὸ ἐπιλαχόν αὐτῷ κλίμα ἐκάλεσεν *Κιλικίαν* εἰς τὸ ἴδιον αὐτοῦ ὄνομα.

Ἐν δὲ τοῖς χρόνοις τῆς βασιλείας τοῦ Φοίνικος ἦν Ἡρακλῆς ὁ φιλόσοφος ὁ λεγόμενος Τύριος, ὅστις ἐφεῦρε τὴν κογχύλην. ἐωριζόμενος γὰρ ἐπὶ τὸ παράλιον μέρος τῆς Τύρου πόλεως εἶδε 15 ποιμενικὸν κύνα ἐσθλόντα τὴν λεγομένην κογχύλην, ὅπερ ἐστὶ μικρὸν εἶδος θαλάσσιον κογχυλιῶδες, καὶ ποιμένα νομιζόντα αἰμάσσειν τὸν κύνα λαβόντα ἀπὸ προβάτου πόκον ἑρέας καὶ καταμάσσοντα τὸ καταφερόμενον ἐκ τοῦ στόματος τοῦ κυνός καὶ βάπτοντα τὸν πόκον. ὁ δὲ Ἡρακλῆς προσεσχηκίως μὴ εἶναι 20 αὐτὸ αἷμα, ἀλλὰ βάμματος παραξένου ἀρετὴν, ἐθαύμασεν καὶ γινούς ὅτι ἐκ τῆς κογχύλης ἐστὶ τὸ κατιὸν βάμμα τοῦ πόκου,

6. βασιλεὺς ὁ αὐτὸς P. 7. ἐπέταξε R. 9. συνορίαν P. *ibid.* αὐτῶν PV. 11. ἐπιλαχόν PV. 15. ἴσα PV. 17. κογχυλιῶδες P. 22. κατιὸν om. P.

Jovis neptis, nomine Gortynam nuncupavit. Urbis vero fortunam Calliponem appellavit, de virginis a se hic immolatae nomine.

Porro Rex Agenor cum ab expeditione Tyrum venisset, audissetque subitam Tauri irruptionem, abactamque ab eo praedam, statim Cadmum cum multa pecunia militaribusque copiis propter Europam misit. Tandem Rex Agenor moriturus, statuit, ut universa quam subegerat regio inter tres suos filios divideretur. Ac Phoenix quidem Tyrum et circumjacentes oras in sortem habuit, quam de suo nomine Phoenicem appellavit. Syrus pariter quam sortitus est provinciam a suo nomine Syriam, quemadmodum Cilix suam a suo quoque Ciliciam nuncupavit.

Ea tempestate qua Phoenix regnabat, vixit Hercules Philosophus, Tyrius cognominatus, qui primus purpuram invenit. Cum enim circa maritima Tyri littora spatiaretur, pastorem vidit canem, qui ostreum, quod Conchylion dicitur, parvumque genus est conchae marinae, mandebat, ac pastorem qui sanguinem emittentem canem observarat, arrepto ea ove vellere, quod ab ore canis profuerebat extersit, ipso ex eo tincto vellere. Cum id non sanguinem, sed peregrini alicujus liquoris virtutem esse animadvertisset Hercules, obstupuit, statimque acceptam a pastore

εἰληφώς ἐκ τοῦ ποιμένος τὸν πόκον, ἃς μέγα δῶρον τοῦτον προσήγαγε τῷ βασιλεῖ τῆς Τύρου Φοίνικι. καὶ ἐκπλαγεὶς καὶ αὐτὸς ἐπὶ τῇ θείᾳ τῆς ξένης χροιάς τοῦ βάμματος, θαυμάζων τὴν αὐτοῦ εὐρεσιν, ἐκέλευσεν ἕξ αὐτοῦ τοῦ βάμματος τῆς κογχύ-
 5 λης βαφῆναι ἐρέαν, καὶ γενέσθαι αὐτῷ περιβόλαιον βασιλικόν, καὶ ἐφόρεσεν αὐτὸς πρῶτος περιβόλαιον ἐκ πορφύρας, καὶ πάν- **P 44**
 τες ἐθαύμισαν τὴν αὐτὴν βασιλικὴν ἐσθῆτα, ὡς ξένην θείαν. καὶ ἕξ ἐκείνου ἐκέλευσεν ὁ βασιλεὺς Φοῖνιξ μηδένα ὑπὸ τὴν αὐ-
 τοῦ ὄντα βασιλείαν τολμᾶν φορεῖν τὴν αὐτὴν ἐνάρετον ἐκ γῆς καὶ
 10 θαλάσσης οὐσαν φορεσίαν, εἰ μῆτι αὐτὸν καὶ τοὺς μετ' αὐτὸν βασιλεύοντας Φοινίκης, διὰ τὸ γινώσκεισθαι τὸν βασιλεῖα τῷ
 στρατῷ καὶ παντὶ τῷ πλήθει ἐκ τῆς θαυμαστῆς καὶ παραξένου φορεσίας· πρῶτην γὰρ οὐκ ἐγίνωσκον οἱ ἄνθρωποι βάπτειν χροῶς
 ἱματίων, ἀλλὰ τὰς τῶν προβάτων ἐρέας, οἷαι καὶ ἦσαν, ἐποιοῦν
 15 ἱμέτια καὶ ἐφόρον, καὶ οἱ βασιλεῖς δὲ τὰς αὐτὰς χροῶς τῆς τυχοῦσης ἐρέας ἱμέτια ἐφόρον, καὶ οὐκ εὐχερῶς ἐγνωρίζοντο
 τῷ ὑπηκόῳ πλήθει οἱ βασιλεῖς. λοιπὸν οἱ κατὰ τὸν τόπον βασι- **B**
 λεῖς ἦτοι ῥήγες καὶ τοπάρχαι ἀκηκοότες τοῦτο, οἱ μὲν περιβό-
 λαια, οἱ δὲ φίβλας χρυσῆς καὶ μαντία ἐπενόησαν ἑαυτοῖς πορ-
 20 φύρεα ἢ φούσια, βάπτοντες αὐτὰ ἀπὸ βοτανῶν, καὶ ἐφόρον διὰ τὸ γινώσκεισθαι τῷ ἰδίῳ πλήθει, καθὼς Παλαίφατος ὁ σο-
 φώτατος ἐξέθετο.

7. αὐτὴν om. P. Hoc reddendum Malalae p. 32. 16. pro αὐτοῦ. 8. ὑπὸ τὴν αὐτοῦ] τῶν ὑπὸ τοῦ V. 15. καὶ οἱ — ἐφόρον addidi ex Malala p. 33. 3. 17. οἱ] οὐ P. 18. εἴτοι PV. *ibid.* τούτῳ PV. 19. χρυσῆς om. P. *ib.* μαντεῖα PV. *ib.* πορφυραῖα PV. *ib.* φούσια V, φουσαῖα P.

lanam, quam succo illo Conchylii tinctam noverat, ad Phoenicem Tyri Regem, magni loco muneris, detulit: qui et ipse attonitus novi et insoliti coloris tincturae aspectu, illiusque inventionem demiratus, Conchylii liquore lanas infici praecepit, et ex iis regiam sibi vestem confici, sicque primus purpureum vestimentum gestavit, adeo ut ad regiam vestem, tanquam ad inusitatum hactenus spectaculum universi obstupescerent. Ab eo tempore Rex Phoenix edicto cavit, ne quisquam ex suae ditioni subjectis magnificum hujusmodi e terra marique collatum cultum deferret, praeter ipsum, ac Phoeniciae Reges. Unde hactenus ab exercitu et populo universo ex admirando isto et insolito gestamine Rex dignoscitur. Antea quippe coloribus vestes inficere minime noverant homines, sed ex ovium vellere, qualiacunque erant, has conficiebant, atque deferebant, ita ut aegre principes a subjecta plebe secernerentur. Verum deinceps neque Imperatores vel Reges aut Toparchae huic legi parvere: quorum alii indumenta, alii fibulatas vestes, et pallia sibi confecere coloris purpurei vel russei, ex herbarum scilicet succis expresso eodem colore, eaque gestarunt, quo a propriis subditis dignoscerentur, ut tradidit doctissimus Palaephatas.

Περὶ τοῦ σώματος τοῦ Πίκου.

Ἐν ᾧ χρόνῳ Πίκος ὁ καὶ Ζεὺς ἐτελεύτα, ἐκέλευσεν τὸ λείψανον αὐτοῦ ταφῆν τεθῆναι ἐν τῇ Κρήτῃ νήσῳ, καὶ κτίσαντες αὐτῷ ναὸν οἱ αὐτοῦ παῖδες ἔθηκαν αὐτὸν ἐκεῖ ἐν τῇ Κρήτῃ νήσῳ ἐν μνήματι, ὅπερ μνημῆμά ἐστιν ἐν τῇ αὐτῇ Κρήτῃ κείμενον ἕως 5
C τοῦ παρόντος, ἐν ᾧ ἐπιγράφεται, Ἐνθάδε κεῖται θανάων Πίκος ὁ καὶ Ζεὺς, ὃν καὶ Δία καλοῦσιν. περὶ οὗ συνεγράψατο Διόδωρος ὁ σοφώτατος χρονογράφος, ὃς καὶ ἐν τῇ ἐκθέσει τοῦ συγγράμματος αὐτοῦ τοῦ περὶ θεῶν εἶπεν ὅτι Ζεὺς ὁ τοῦ Κρόνου υἱὸς ἐν τῇ Κρήτῃ κεῖται. 10

104 *Περὶ Φαῦνου βασιλέως τῆς Ἰταλίας, ὅστις πρῶτος ἐφεῦρε τὸν χρυσόν.*

D Μετὰ τὴν τελευτὴν τοῦ αὐτοῦ Πίκου τοῦ καὶ Διὸς ἐβασιλευσεν ὁ αὐτοῦ υἱὸς Φαῦνος ὁ καὶ Ἑρμῆς τῆς Ἰταλλας ἔτη τριάκοντα πέντε, ὃς ἦν ἀνὴρ πανοῦργος καὶ μαθηματικός, ὅστις ἐφευ- 15
ρεν τὸ μέταλλον τοῦ χρυσοῦ ἐν τῇ δύσει πρῶτος καὶ τὸ χωνεύειν. γνοὺς δὲ ὅτι διαφθοροῦνται αὐτῷ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ οἱ ἀπὸ τῶν γυναικῶν ὧν ἔσχεν Πίκος ὁ καὶ Ζεὺς ὁ αὐτοῦ πατήρ· ἠβούλοντο γὰρ αὐτὸν φονεῦσαι, ὡς ὄντες πολλοί, περὶ ποῦ ἐβδομήκοντα·

3. τεθεῖναι PV. 4. νήσῳ — Κρήτῃ om. P. 7. Διόδωρος] III. 60. 9. τοῦ περὶ] περὶ P. 13. Πίκου τοῦ] τοῦ Πήκου P. 14. υἱὸς αὐτοῦ P.

De corpore Pici.

Cum moriturus esset Picus, seu Jupiter, corpus suum in Creta insula sepeliri jussit, ubi in illius nomen condito a filiis templo, in eo depositum jacet: ubi ad hoc usque tempus sepulcrum illius visitur, cum hac inscriptione:

Hic jacet mortuus Picus, qui et Jupiter, quem Jovem etiam vocant.

De quo conscripsit Diodorus doctissimus Chronographus, qui in contextu libri sui de Diis, haec ait: *Jupiter Saturni filius in Creta jacet.*

De Fauno Rege Italiae, qui primus aurum reperit.

Extincto eodem Pico, qui et Jupiter dictus est, regnavit in Italia filius ejus Faunus, qui et Mercurius appellatus, annos xxxv. Erat ille vir callidus et Mathematicus, qui primus in Occidente auri metallum, ejusque conflandi rationem, adinvenit. Is cum intelligeret se magna apud fratres suos, quos Picus, seu Jupiter, pater suus ex variis uxoribus susceperat, invidia flagrare, ejusque occidendi consilium iniisse, ut qui essent, haud pauci praeterpropter Lxx. (Jupiter quippe cum multis feminis habita consuetudine, multos procrearat liberos) convasato ingenti

μετὰ γὰρ πολλῶν συμμειγνύμενος γυναικῶν ἐτεκνοποίησεν ὁ Ζεὺς·
 πολὺν χρυσίον ἐγκολπωσάμενος εἰς ὑπερβολὴν ἀνεχώρησεν, καὶ
 ἀπέρχεται εἰς τὴν Αἴγυπτον πρὸς τὴν φυλὴν τοῦ Χάμ υἱοῦ Νῶε, P 45
 οἵτινες ἐδέξαντο αὐτὸν ἐν τιμῇ. καὶ διέτριβεν ἐκεῖ ὑπερῆφανῶν
 5 πάντας, καὶ φορῶν στολὴν χρυσοῦν ἐφιλοσόφει παρὰ τοῖς Αἴγυ-
 πτίοις, λέγων αὐτοῖς μαντείας μελλόντων· ἦν γὰρ φύσει σφόδρα
 λογικός· καὶ προσεκύνονν αὐτὸν λέγοντες θεὸν Ἐρμῆν, ὡς λέγον-
 τα τὰ μελλόντα καὶ διακονοῦντα αὐτοῖς ἐκ τοῦ θεοῦ τῶν μελλόν-
 των τὴν ἀπόκρισιν καὶ παρέχοντα αὐτοῖς χρήματα, ὄντινα καὶ
 10 πλουτοδότην ἐκάλουν, ὡς τὸν χρυσὸν θεὸν νομίζοντες. ὅτε
 οὖν ὁ αὐτὸς Ἐρμῆς εἰς τὴν Αἴγυπτον ἦλθεν, ἐβασίλευσεν τῶν B
 Αἴγυπτίων τότε ἐκ τοῦ γένους τοῦ Χάμ ὁ Μεστράϊμ· οὗτινος
 τελευτήσαντος ἐποίησαν οἱ Αἰγύπτιοι τὸν Ἐρμῆν βασιλέα· καὶ
 ἐβασίλευσε τῶν Αἰγυπτίων ἔτη λθ' ἐν ὑπερῆφανα. καὶ μετ' αὐ-
 15 τὸν ἐβασίλευσε τῶν Αἰγυπτίων ὁ Ἡφαιστος ἡμέρας ἄχπ', ὡς
 γενέσθαι ἔτη δ', μῆνας ἑπτὰ τρίτον. οὐκ ᾔδεισαν γὰρ τότε ἐνιαυ-
 τοὺς μετρεῖν οἱ Αἰγύπτιοι, ἀλλὰ τὴν περίοδον τῆς ἡμέρας ἐνιαυ-
 τοὺς ἔλεγον. τὸν δὲ αὐτὸν Ἡφαιστον θεὸν ἐκάλουν· ἦν γὰρ πο-
 λεμιστὴς καὶ μυστικός. ὅστις ἐξελθὼν εἰς πόλεμον συνέπεσεν
 20 σὺν τῷ ἵππῳ αὐτοῦ, καὶ πληγεῖς ἔμενε χυλεύων. ὁ δὲ αὐτὸς

5. τὴν χρυσοῦν στολὴν P. 10. ὀνομάζοντες P. 11. ὁ om. P.
 ibid. καὶ ἐβασίλευσεν P. 12. Μεστράϊμ PV. 16. ἑπτὰ τρίτον] ζ', ἡμέρας γ' P cum R: sed Raderus mutatam ab se scripturam fate-
 tur in margine: „ita legendus hic locus. annum definit ut nos diebus
 365. pro mense dies 31 hic putandi.“ Quae sane computatio obtinet
 p. seq. v. 14. Sed hic menses intelligendi triginta dierum 7½. Dictum au-
 tem hoc ut εἰκοσιεννέα τέταρτον ἡμερῶν schol. Platon. p. 454. B. 19.
 ἐλθὼν P.

admodum auri pondere, in Aegyptum ad tribum Cham filii Noe se con-
 tulit, a qua perhonorifice exceptus est. Ille cum ibi degeret, pro ni-
 hilo caeteris habitis, aurea indutus veste, philosophabatur apud Aegy-
 ptios, quibus ventura praedicebat: a natura enim acri admodum valebat
 ingenio: unde ab iis adorabatur, cum illum esse dicerent Deum Mercu-
 rium, ut qui futura praediceret, ipsisque rerum venturarum a Deo ac-
 cepta responsa subministraret, opesque praerberet: quem ideo Divitiarum
 largitorem vocitabant, cum aurum Deum appellarent. Cum porro idem
 Mercurius in Aegyptum venit, apud Aegyptios regnabat Mestrem, ex
 genere Cham: quo fati functo, Mercurium Regem renuntiarent Aegy-
 ptii, quibus ille annos xxxix. magnifice imperavit. Post hunc regnavit
 apud Aegyptios Vulcanus dies mdcclxxx. qui annos iv. conficiunt, men-
 ses vii. et dies iii. Neque enim tum annos metiri norant Aegyptii, sed
 dierum cursus annos dicebant. Vulcanum porro Deum vocabant: erat
 enim vir bellicosus, qui que arcana quaevis intelligeret, qui dum in prae-
 lio pugnat, cum equo lapsus, accepto vulnere, exinde claudicavit. Idem

C Ἡφαιστος νόμον ἔθηκεν τὰς Αἰγυπτίας γυναίκας μονανδρεῖν καὶ σωφρόνως διάγειν, τὰς δὲ ἐπὶ μοιχείᾳ εὐρισκομένας τιμωρεῖσθαι· καὶ πῦχαρίστησαν αὐτῷ οἱ Αἰγύπτιοι, διότι πρῶτον νόμον σωφροσύνης τοῦτον ἐδέξαντο.

R 106 Περὶ σιδήρου, τίς πρῶτος ἐφευρεσθ. 5

Ὁ δὲ αὐτὸς Ἡφαιστος ἀπὸ μυστικῆς τινος εὐχῆς τὴν ὀξύλαβην ἐδέξατο ἐκ τοῦ ἀέρος εἰς τὸ κατασκευάζειν ἐκ σιδήρου ὄπλα. ὅθεν καὶ ἐπικρατῆς σιδήρου ηὔρεθη εἰς τοὺς πολέμους. ἀπεθίωσαν οὖν αὐτὸν ὡς σωφροσύνην νομοθετήσαντα καὶ τροφήν
 D ἀνθρώποις διὰ κατασκευῆς ὄπλων εὐρηκότα καὶ ἐν τοῖς πολέμοις 10
 δύνανται καὶ σωτηρίαν ποιήσαντα· πρὸ γὰρ αὐτοῦ ῥοπαλοῖς καὶ λίθοις ἐπολέμουν. μετὰ δὲ τὴν τελευταίαν Ἡφαιστοῦ ἐβασίλευσαν Αἰγυπτίων ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὀνόματι Ἡλῖος ἡμέρας δυοζ', ὡς εἶναι ἔτη ιβ', μῆνας γ', ἡμέρας δ'. οὐ γὰρ ᾔδεισαν οἱ Αἰγύπτιοι τότε ἢ ἄλλοι τινὲς ἀριθμὸν ἐν τῷ ψηφίσειν, ἀλλὰ τὰς περιόδους 15
 τῶν ἡμερῶν εἰς ἔτη ἐψήφισον. οἱ γὰρ τῶν ιβ' μηνῶν ἀριθμοὶ
 P 46 μετὰ ταῦτα ἐπενοήθησαν, ἕξότε ἐνομήσθη ὑποτελεῖς εἶναι τοὺς ἀνθρώπους τοῖς βασιλεῦσιν. ὁ δὲ αὐτὸς Ἡλῖος βασιλεὺς ὁ υἱὸς Ἡφαιστοῦ ἦν φιλόσοφος δυνατός, ὅστις ἐδιδάχθη παρά τινος ὡς

2. μοιχείαν P. 12. τὴν om. P sola. 15. ἄλλον τινὰ P. 17. ἐνομήσθη P, ὀνομήσθη RV. 19. τοῦ Ἡφαιστοῦ P.

vero Vulcanus lege sanxit, uti Aegyptiae feminae uno contentae viro caste vitam agerent: quae vero deprehenderentur in stupro, punirentur. Unde Vulcano gratias egere Aegyptii, quod tam primum continentiae legem accepissent.

De ferro, et quis primus illud invenerit.

Idem porro Vulcanus edita quadam mystica ac secreta precatione, forcipem ex aere accepit, quo ex ferro arma posset conficere: unde et ferri ad belli usus repertor habitus est. Hunc ergo in Deos retulere, tum propter latam de continentia legem, tum etiam quod armorum fabrica, victus parandi rationis, in bellis autem roboris salutisque hominibus auctor extiterit: ante illum quippe clavis et saxis pugnabant. Extincto Vulcano, Aegyptiorum regnum excepit Sol, illius filius, illudque rexit dies v. MCDLXXVII. qui annos conficiunt XII. menses III. dies IV. Alius enim omnis numerandi modus tunc temporis ab Aegyptiis ignorabatur, cum singulas dierum periodos pro tot annis putarent. Duodecim enim mensium numeri tum primum deinde inventi, ex quo decretum est homines Regibus fieri vectigales. Enimvero Rex Sol, Vulcani filius, insignis admodum extitit Philosophus, qui cum ex aliquo esse quandam feminam comperisset, ex iis quae opera copia ac dignitate apud Aegy-

γυνή τις Αἴγυπτία τῶν ἐν εὐπορίᾳ καὶ ἀξίᾳ οὐσῶν παρ' αὐτοῖς V 38
 ἐρῶσά τινος ἐμοιχεύετο ὑπ' αὐτοῦ. καὶ ἀκούσας ὁ Ἥλιος ἐζή-
 τησεν αὐτὴν πιάσαι διὰ τὴν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἐφαιστου νομο-
 θεσίαν, ἵνα μὴ λυθῇ. καὶ λαβὼν στρατιώτας ἐκ τοῦ ἰδίου στρα-
 5 τοῦ, μαθὼν τὸν καιρὸν τῆς μοιχείας αὐτῆς ὅτι γίνεσθαι ἔμελλεν
 νυκτός, ἐπιβήσας αὐτῇ, τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς μὴ ὄντος αὐτόθι, εὗ-
 ρεν αὐτὴν μετ' ἄλλου καθεύδουσας τοῦ ἐρωμένου παρ' αὐτῆς. B
 ἦντινα εὐθέως καταγαγὼν ἐπόμπευσεν ἐν πάσῃ τῇ χώρᾳ τῆς Αἴ-
 γύπτου, τιμωρησάμενος αὐτήν. καὶ γέγονε σφοδρὸς μεγάλη
 10 ἐν τῇ γῆ τῆς Αἴγυπτου. καὶ κείνον δὲ τὸν μοιχὸν ἀνέκλειον, καὶ τῷ-
 χαριστήθῃ· περὶ οὗ ἱστορεῖ ποιητικῶς Ὀμηρὸς ποιητῆς ὡς ὁ
 Ἥλιος, φησὶν, ἤλεγξεν τὴν Ἀφροδίτην συμμικνυμένην νυκτός
 Ἄρει. Ἀφροδίτην δὲ ἐκάλεσεν τὴν ἐπιθυμίαν τῆς πορνείας ἀπὸ
 τοῦ Ἑλλοῦ βασιλέως ἐλεγχεῖσθαι· τὸ δὲ ἄληθές, ὡς προέγρα-
 15 πται, Παλαίφατος ὁ σοφώτατος συνεγράψατο.

Μετὰ δὲ τὴν τελευτὴν Ἑλλοῦ τοῦ βασιλέως υἱὸς Ἐφαιστου
 ἔβασιλευσεν Αἴγυπτίων Σῶσις· καὶ μετὰ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ C
 ἔβασιλευσεν Ὀσιρις· καὶ μετὰ Ὀσιριν ἔβασιλευσαν Ὀρον· καὶ
 μετὰ Ὀρον ἔβασιλευσεν Θουλις, ὅστις παρέλαβεν μετὰ δυνάμειός R 108
 20 τινος πᾶσαν τὴν γῆν ἕως τοῦ Ὀκεανοῦ· καὶ ἐν τῇ ὑποστρέφειν
 ἤλθεν ἐπὶ τὴν Ἀφρικὴν χώραν εἰς τὸ μαντεῖον ἐν ὑπερηφανίᾳ,
 καὶ θουσίᾳσας ἐπυθάνετο λέγων, Φράσον μοι, πυρσιθενές, ἀψευ-
 δές, μάκαρ, ὃ τὸν αἰθέριον μετεγκλίνων δρόμον, τίς πρὸ τῆς

1. καὶ] ἐν καὶ P sola. ibid. ἐξία R. 2. ὁ om. P. 17. Σῶ-
 σις m. B., Σῶσις PV. 19. μετὰ τὸν Ὀρον P. 23. μετεγκλίνων V.

ptis praestabant, quae viri cujusdam amore capta, pravam cum eo con-
 suetudinem exerceret, curam omnem adhibuit, ut eam perquireret, cape-
 retque, quo Vulcani parentis leges impune minime violarentur. Lectis
 igitur ex castris aliquot militibus, ac observato quo per noctem adulte-
 rium committere solebat tempore, dum vir abeset, in aedes irrupit, il-
 lamque cum amasio jacentem offendit: qua confestim abrepta, ac per
 universam Aegyptum tractata, graviter in illam animadvertit, ex quo
 rite observata est deinceps apud Aegyptios castimonia, adultero insuper
 morte mulctato, unde a subditis gratiam iniit. Id poetico more narrat
 Homerus Poeta, dum ait, Venerem cum Marte noctu cubantem a Sole
 fuisse deprehensam. Venerem autem appellavit moechandi libidinem,
 quae Sol Rex prodiderit. Hujus porro historiae, quemadmodum supra
 nuda est, veritatem descripsit doctissimus Palaephatas.

Est Solis Regis, Vulcani filii, excessum, regnavit apud Aegyptios
 Sosis, cui successit Osiris: Osiridi Orus: Oro Thulis, qui cum aliquot
 copias terram omnem usque ad Oceanum occupavit: et dum reverteretur,
 in regiones Africae cum pompa venit, consultius oraculum; peractoque
 sacrificio, ita illud sciscitatus est: Dic mihi, ignipotens, veridice, beate,

ἐμῆς βασιλείας ἠδυνήθη ὑποτάξαι πάντα ἢ τίς μετ' ἐμέ; καὶ ἐδόθη αὐτῷ χρησμὸς οὗτος.

D πρῶτα θεός, μετέπειτα λόγος καὶ πνεῦμα σὺν αὐτοῖς.
ταῦτα δὲ σύμφυτα πάντα καὶ ἔντομον εἰς ἓν ἴοντα,
οὗ κράτος αἰώνιον· ὄρθοις ποσὶ βάδιζε, θνητέ, 5
ἄδηλον διανύων βίον.

καὶ εὐθέως ἐξελθὼν ἐκ τοῦ μαντείου συσκευασθεὶς ὑπὸ τῶν
ἰδίων ἐσφάγη ἐν τῇ Ἀφρικῇ χώρᾳ. ταῦτα δὲ τὰ ἀρχαῖα καὶ πα-
λαιὰ βασιλεία τῶν Αἰγυπτίων Μανέθων συνεγράψατο. καὶ ἐν
τοῖς συγγράμμασιν αὐτοῦ ἐμφέρεται ἄλλως λέγεσθαι τὰς ἐπωνυ- 10
μίας τῶν πέντε πλανητῶν ἀστέρων. τὸν γὰρ λεγόμενον Κρόνον
P 47 ἀστὴρα ἐκάλουν τὸν Λάμποντα, τὸν δὲ Διὸς τὸν Φαέθοντα, τὸν
δὲ Ἄρειος τὸν Πυρῶδη, τὸν δὲ Ἀφροδίτης τὸν Κάλλιστον, τὸν
δὲ Ἑρμοῦ τὸν Στίλβοντα.

Ἐν τοῖς μετὰ ταῦτα χρόνοις ἐβασίλευσεν τῶν Αἰγυπτίων πρῶ- 15
τος ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Χάμ Σέσωστρις, ὅστις ὀπλισάμενος ἐπο-
λέμησεν Ἀσσυριοῖς καὶ ὑπέταξεν αὐτοὺς καὶ τοὺς Χαλδαίους καὶ
Πέρσας ἕως Βαβυλῶνος. ὁμοίως δὲ ὑπέταξε καὶ τὴν Ἀσίαν πᾶ-
σαν καὶ τὴν Εὐρώπην καὶ τὴν Σκυθίαν καὶ τὴν Μυσίαν· καὶ ἐν τῷ
ὑποστρέφειν αὐτὸν ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον ἐκ τῆς χώρας τῆς Σκυθίας 20
ἐπελέξατο ἀνδρῶν νεανίσκων πολεμιστῶν χιλιάδας δεκαπέντε, οὗσ-

4. ἔντομον non intellectum omiserunt qui haec repetierunt Malalas, Cedrenus, Suidas. 5. αἰώνων P. ἀέγαον Lobeckius Aglaoph. p. 459. *ibid.* θνητέ, βάδιζε P. 6. διανοιῶν P. 8. τὰ om. P. 9. Μενεθῶ P. 13. πυρῶδη V. 15. τοῖς] τούτοις P. 18. δὲ om. P. 21. ἐπελέξατο P.

qui coeli cursum moderaris, quis antequam regnarem potuit sibi subicere omnia: aut quis poterit post me? Datamque est illi ejusmodi oraculum:

Ipse Deus primum, dein, juncto flamine, Verbum:

Haec tamen existunt simul omnia, et omnia in unum

Distinctim veniunt: cujus sine fine potestas:

Tu certo incertum vitae pede dirige callem.

Egressusque confestim ex oraculo, insidiis a suis appetitus, interfectus est in Africa. Has autem veteres et antiquas Aegyptiorum Regum historias Menetho conscripsit. Sed et in illius commentariis aliter efferrī proditur quinque planetarum astrorum nomina. Astrum enim Saturnum appellatum Lampontem: Iovem Phaethontem, Martem Pyrodem; Venerem Callistum: Mercurium denique Stilbontem vocabant.

His posthaec temporibus primus apud Aegyptios regnavit ex tribu Cham Sesostrius, qui instructis copiis bellum intulit Assyriis, eosque subegit, ut et Chaldaeos et Persas usque ad Babylonem. Subegit pariter universam Asiam, Europam, Scythiam, et Mysiam: cumque in Aegyptum reverteretur ex Scythiae regionibus, delegit juvenum bellatorum quinquaginta millia, quos in Persidem traduxit, ibique habitare jussit, concessa

τινας μετανάστας ποιήσας ἐκέλευσεν αὐτοὺς οἰκεῖν ἐν τῇ Περσίδι, Β
 δούς αὐτοῖς χώραν ἐκεῖ ἦν ἐπελέξαντο. καὶ ἔμειναν ἐν Περσίδι οἱ
 αὐτοὶ Σκύθαι ἐξ ἐκείνου ἕως τῆς νῦν, οἵτινες ἐκλήθησαν παρὰ τῶν
 Περσῶν Παρθυαῖοι, ὃ ἐστὶν Περσικῇ γλώσσῃ Σκύθες, οἳ καὶ
 5 τὴν φορεσίαν καὶ τὴν λαλίαν καὶ τοὺς νόμους Σκυθῶν ἔχουσιν
 ἕως τῆς νῦν, καὶ εἰσὶν μαχιμώτατοι ἐν τοῖς πολέμοις, καθὼς V 39
 Ἡρόδοτος ὁ σοφώτατος ταῦτα συνεγράψατο.

Ἐν τοῖς χρόνοις τῆς βασιλείας Σεσώστριος ἦν Ἑρμῆς ὁ τρισ-
 μέγιστος ὁ Αἰγύπτιος, ἀνὴρ φοβερὸς ἐν σοφίᾳ· ὅστις ἔφρασεν
 10 τρεῖς μεγίστας δυνάμεις εἶναι τὸ τοῦ ἀρρήτου καὶ δημιουργοῦ
 θεοῦ ὄνομα, μίαν δὲ θεότητα εἶπεν εἶναι. διὸ καὶ ἐκλήθη ἀπὸ τῶν R 110
 Αἰγυπτίων τρισμέγιστος Ἑρμῆς. ἐμφέρεται γὰρ ἐν διαφόροις C
 αὐτοῦ λόγοις πρὸς Ἀσκληπιὸν εἰρηκῶς περὶ θεοῦ φύσεως ταῦτα·
 „εἰ μὴ πρόνοιά τις ἦν τοῦ πάντων κυρίου ὥστε μοι τὸν λόγον τοῦ-
 15 τον ἀποκαλύψαι, οὐδὲ ὑμῶς τοιοῦτος ἔρωσ κατεῖχεν, ἵνα περὶ
 τούτου ζητήσητε· οὐ γὰρ ἐφικτόν ἐστιν εἰς ἀμνήτους τοιαῦτα
 μυστήρια παρεχέσθαι, ἀλλὰ τῷ νοῦ ἀκούσατε. ἐν μόνον ἦν φῶς
 νοερὸν πρὸ φωτὸς νοεροῦ, καὶ ἦν αἰὲ νοῦς νοδὸς φωτεινός, καὶ
 οὐδὲν ἕτερον ἦν ἢ ἡ τούτου ἐνότης, αἰὲ ἐν ἑαυτῷ ὧν αἰὲ τῷ ἑαυ-
 20 τοῦ νοῦ καὶ φωτὶ καὶ πνεύματι ἅπαντα περιέχει. ἐκτὸς τούτου D

1. μετανασάσαι P sola. 4. Παρθίδιοι PV, Παρθηνοὶ m. R. ib.
 τῇ Περσικῇ P. 8. Σέσωστρι ὄς V, Σέσωστρις P, Σέσωστρις ὄς R.
 11. ἦ om. P. 14. ἦν τοῦ Malalas p. 26. 15., ἡ τῶν PV. ibid.
 μοι] με Cyrillus c. Iulianum I. p. ed. Spanh. 35. C. ib. τοιοῦτον
 P. 16. ζητήσεται P. 18. καὶ νοδὸς φωτεινός] νοῦ αἰτίος P sola.
 Corradi ex Cyrillo. 19. ἦ om. V, ἡ R. ib. ἑαυτῷ] αὐτῷ P sola.
 ibid. τῷ ἑαυτοῦ] ἐν τῷ αὐτῷ P sola. 20. πάντα P sola.

illis quam delegissent regione. Ex eoque tempore Scythae illi in Perside manserunt, qui a Persis Parthidii nuncupati sunt, quod Persica lingua Scythas sonat, qui et habitum et idioma ac leges Scytharum usque nunc servant, maximeque virtute bellica praestant, quemadmodum haec tradit doctissimus Herodotus.

Dum regnaret Sesostrius, extitit Hermes Trismegistus Aegyptius, vir sapientia suspiciendus, qui tres maximas esse Potentias assererat, nomen inenarrabile et opificis Dei unam Deitatem esse dixit. Propterea appellatus est ab Aegyptiis Trismegistus Mercurius. Reperitur enim in variis ejus libris ad Aesculapium haec de Deo dixisse: Nisi providentia quaedam sit omnium Domini, quae mihi hunc sermonem aperuisset, haud tam libenter cupidus incesissem, ut de eo quaestionem institueretis, neque ~~quisquam~~ ~~mei~~ ~~profanis~~ haec arcana committere: verum mente haec duntaxat offendite. Erat lux intelligens ante lucem intelligentem, eratque semper mens quae menti causa esset, neque quidquam erat aliud quam hujus mentis unitas. Ea mens cum semper in seipso sit, semper sua ipsius mente, luce, atque spiritu universa continet. Extra eam mentem

οὐ θεός, οὐκ ἄγγελος, οὐ δαίμων, οὐ ποδοσία τες ἄλλη. πάντων γὰρ κύριος καὶ πατήρ καὶ θεός, καὶ πάντα ἐν αὐτῷ καὶ ὑπ' αὐτόν ἐστιν. ὁ γὰρ λόγος αὐτοῦ προελθὼν παντελέως ὦν καὶ γόνιμος καὶ δημιουργός, ἐν γονίμῳ φύσει πεσὼν ἐν γονίμῳ ἕδατι ἔγκυον τὸ ἕδωρ ἐποίησεν. καὶ ταῦτα εἰρηκῶς ἠῤῥατο λέγων, Οὐρανὸν ἔδρακίω σε, Θεοῦ μεγάλου σοφὸν ἔργον· Ἰλαως ἔσο. ἔρακίω σε φωνὴν πατρός, ἣν ἐφθέγγετο πρώτην, ἥνίκα κόσμον ἔπαντα ἐστηρίξατο βουλή· φωνὴν πατρός, ἣν ἐφθέγγετο πρώτην τὸν μονογενῆ λόγον αὐτοῦ.

P 48 Ταῦτα καὶ ἐν τοῖς κατὰ Ἰουλιανοῦ βασιλέως ὑπὸ τοῦ ὁσασ- 10
τάτου Κερύλλου συνταχθεῖσιν ἐμφέρεται πρὸς ἀπόδειξιν σαφε-
στέραν ὅτι καὶ ὁ τρισημέγιστος Ἑρμῆς ἄγνοῦν τὸ μέλλον τριάδα
ἁμοούσιον ὠμολόγησεν.

Ὁ δὲ Σέσωστρις βασιλεὺς μετὰ τὴν νίκην καταλαβὼν τὴν Αἴ-
γυπτον τελεσιῶ, καὶ ἐβασίλευσεν μετ' αὐτὸν τῆς τῶν Αἰγυπτίων 15
χώρας Φαραῶ ὁ καὶ Νάχωρ καλούμενος, καὶ ἐκ τοῦ αὐτοῦ γέ-
νους ἐβασίλευσαν Αἰγυπτίων οἱ λοιποί.

Ῥαγαῦ ρλβ',

ἁμοῦ γργ'.

ἐπέζησεν σζ',

ἁμοῦ τλθ'.

B

Σερούχ ρλ',

ἁμοῦ γργ'.

20

1. οὐ prius om. P sola. 2. ὁ κύριος P sola. *ibid.* πάντα ὑπ' αὐτοῦ
καὶ ἐν αὐτῷ P sola. 5. ἐπέδειξεν P sola. 8. πρωτόστην P. Ca-
eterum post αὐτοῦ addendum φησί ex Cyrillo. 10. τοῦ β. P sola.
11. συνταχθεῖσιν P.

neque Deus est, neque Angelus, neque daemon, neque alia natura; omnium enim Dominus Deus et pater est, sub ipso et in ipso omnia sunt. Sermo enim ipseus qui perfectus omnibus modis est, et fecundus ac epifex ab ipso processus mente, inque aequam, cuius est fecunda natura, incidens, factam aequam reddidit.

Haec factus Hermes, sic precatus est: *Adjuro te, Coelum, Dei magni sapiens opus, propitiare. Adjuro te vocem Patris, quam tum primam effatus est, quando mundum universum consilio firmavit, vocem Patris, quam primam protulit, unigenitum Verbum suum.*

Haec etiam in iis quae a sanctissimo Cyrillo adversus Julianum Imperatorem collecta sunt, referuntur, ut evidenter ostenderet Mercurium Trismegistam futurarum rerum iasciam, unam Trinitatis essentiam confessum esse.

Sesostris vero Rex parva victoria, reversus in Aegyptum meritur: et post illum regnavit in Aegypti regione Pharaos, qui et Nachor dictus est, ex ejusque stirpe caeteri apud Aegyptios regnarent.

Rhagau, 132.

Colliguntur anni 3053.

Supervixit 207.

coll. an. 339.

Seruch, 130.

coll. an. 3183.

	ἐπέζησεν οὐδ',	ὁμοῦ τ'.
	Νάχωρ οὐδ',	ὁμοῦ γσξβ'.
	ἐπέζησεν ρκθ',	ὁμοῦ ση'.
	Θάρα ο',	ὁμοῦ γτλβ'.
5	ἐπέζησεν σε',	ὁμοῦ σοε'.

R 112

Ἑλληνισμὸς ἀπὸ τῶν χρόνων Σερούχ ἐναρξάμενος [διὰ τοι] τῆς εἰδωλολατρίας, καὶ ὡς ἱστοίχουν τὸ τρηκαῦτα ἕκαστος κατὰ τινὰ δεισιδαιμονίαν ἐπὶ τὸ μᾶλλον πολιτικώτερον ἐπὶ ἔθῃ καὶ ἐπὶ Θεσμονὸς εἰθῶλων τάττεσθαι τὰ τῶν ἀνθρώπων γένη. οἷς τότε
 10 στοιχήσαντες ἐποίουν διὰ χρωμάτων διαγράφοντες τὴν ἀρχὴν καὶ ἀπικαίοντες τοὺς πάλαι παρ' αὐτοῖς τετιμημένους ἢ τυράννοους ἢ ἡγεμόνας ἢ τινὰς τι δράσαντας ἐν βίῳ μνήμης δοκοῦν ἄξιον διὰ ἀλκῆς τε ἢ σώματος εὐρωστίας. ἔπειτα δὲ ἐπὶ τῶν χρόνων τοῦ Θάρα πατρὸς Ἀβραάμ καὶ δι' ἀγαλμάτων τὴν πλάνην
 15 τῆς εἰδωλολατρίας κτισάμενοι, τοὺς ἑαυτῶν προπάτορας δι' ἀπεικονισμάτων τετιμηκότες καὶ τοὺς πρὸ αὐτῶν προτετελευτηκό- V 40 τας τεχνασάμενοι ἐκ κεραμικῆς ἐπιστήμης τὸ πρῶτον, ἔπειτα ἐκάστης τέχνης μιμησαμένης, οἰκοδόμοι μὲν λίθον λίθῳ ξέσαντες, ἀργυροκόποι τε καὶ χρυσοκόποι διὰ τῆς ἰδίας ὕλης τεχνασάμενοι
 20 ἐπετέλεσαν, χαλκοπλάσται δὲ καὶ ἐπιξῦστοι τέχναις χρησάμενοι ἐποικιλεύσαντο καὶ τέκτονες καὶ οἱ καθ' ἑξῆς. D

6. τοῦ Σερούχ P. *ibid.* διὰ τοι om. V. 7. ἱστοίχουόντο τρηκαῦτα PV. *Correxī ex Eriphanio loco mox indicando.* 8. πολιτικώτερον ἐπὶ τὸ μᾶλλον V. 16. ἀπικονισμῶν P. 17. τεχνισάμενοι P. 21. ἐπαικοιηλεύσαντο V.

Supervixit 130.	coll. an. 300.
Nachor, 79.	coll. an. 3292.
Supervixit 129.	coll. an. 208.
Thara, 70.	coll. an. 8332.
Supervixit 205.	coll. an. 275.

Graecismus tempestate Seruch ocepit per idololatriam, cum sua quisque superstitione quadam ductus, genus humanum ad politicam potestatem vivendi rationem, et usum seu consuetudines, cultumque idolorum informaret: quos tum secuti, magistratus et tyrannos, aut duces, aut et quid aevo memoriae dignum factitasse viderentur quod vel pugnam, vel corporis robur commendaret, pictura effigiabant. Postea vero temporibus Thara, qui Abraham habuit filium, etiam per statuas et simulacra errorum idololatriae propagarunt, dum majores suos per effigies colerunt, fatosque functos primum per figlinam expresserunt, mox caeteri artifices secuti primos, architecti quidam lapidem caedebant, argentarii vero et auri caelatores pro sua quisque materia simulacra fabricati sunt, serarii, et scalptores etiam pro suo ingenio artificii opus variabant: postremo fabri et alii deinceps opifices.

Αἰγύπτιοι μὲν οὖν καὶ Βαβυλώνιοι καὶ Φρύγες καὶ Φοίνικες ταυτησὶ τῆς Θρησκείας πρῶτοι εἰσηγηταὶ γεγονότες ἀγαματοποιίας τε καὶ μυστηρίων τελετάς, ἀφ' ὧν τὰ πλείστα εἰς Ἑλλήνας μετηνέχθησαν ἀπὸ τῆς Κέρκροπος ἡλικίας, καὶ μετέπειτα καθ' ἕξῃς ὕστερον πολλοὶ τοὺς περὶ Κρόνον καὶ Ῥέαυ Δία τε καὶ Ἀπόλλωνα καὶ τοὺς ἐφεξῆς δυνάστας γενομένους θεοὺς ἀναγορεύσαντες.

Ἑλλήνες κέκληνται ἀπὸ Ἑλληνός τινος ἀνδρὸς τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι κατοικήσάντων· ὡς δὲ ἕτεροὶ φασιν, ἀπὸ τῆς ἐλαίας τῆς ἐν Ἀθήναις βλασθησάσης. 10

P 49 Ἴωνες δὲ τούτων ἀρχηγοὶ γεγέννηται, ὡς ὁ ἀκριβῆς ἔχει λόγος, ἀπὸ τοῦ Ἰωάν, ἐνὸς ἀνδρὸς τῶν τὸν πύργον οἰκοδομησάντων,
R 114 ὅτε αἱ γλῶσσαι διεμερίσθησαν τῶν ἀνθρώπων· δι' ἣν αἰτίαν καὶ μέροπις πάντες κέκληνται διὰ τὴν μεμερισμένην φωνήν.

1. οἱ Βαβυλώνιοι V. 3. μάλιστα PV, τὰ πλείστα Epiphanius. 6. δικαστὰς P. 12. Ἰωάν PV. 14. In ima pagina ascribit V quod in textu ponit P (Scholium *). Σκυθισμὸς ἀπὸ τῶν ἡμερῶν τοῦ Νῶε μετὰ τὸν κατακλυσμὸν ἄχρι τῆς τοῦ πύργου οἰκοδομῆς καὶ Βαβυλῶνος, καὶ μετὰ τὸν χρόνον τῆς τοῦ πύργου οἰκοδομῆς ἐπ' ὀλίγοις ἔτεσιν, τουτέστιν ἕως Ῥαγαῦ. οἵτινες ἐπὶ τὸ τῆς Εὐρώπης νενευκότες τῶ τῆς Σκυθίας μέρει καὶ τοῖς ἐαυτῶν ἔθεσιν προσεκρίθησαν **) ἕως τῆς ***) τοῦ Ῥαγαῦ ἡλικίας καὶ ἐπέκεινα, ἐξ ὁπερ οἱ Θρᾶκες γέγονασιν. ὕστερον δὲ ὁ ἑλληνισμὸς εἰς αἰρέσεις κατέστη κατωτέρω τῶν χρόνων, φημι Πυθαγορικῶν καὶ Στωικῶν καὶ Πλατω-

B

) προσεκρίθησαν Epiphanius Resp. ad Epist. Acacii ed. Petav. fol. 5. verso C, προσεκρίθησαν PV. *) τῆς om. P.

Aegyptii porro et Babylonii, Phrygesque, et Phoenices primi auctores hujus cultus extitere, primique simulacrorum et mysteriorum hujusmodi initiatores; a quibus, Cecropis aetate in Graeciam immigrarunt. Posteris dein saeculis complures Saturnum, Rheam, Jovem, Apollinem, caeterosque principes, Deos renuntiarunt.

Graeci nomen tulerunt ab Hellene viro quodam, ex iis qui olim Hellada incoluerunt: ut alii vero prodidere, ab ἐλαία, seu olea, quae Athenis nata est.

Jones autem horum Duces, quemadmodum constans habet fama, orti sunt ab Jonan quodam ex iis, qui turrim aedificarunt, quando hominum linguae sunt divisae: unde omnes a divisa lingua Meropes sunt cognominati.

*) Scholium.

A diebus Noe post diluivium usque ad Turris et Babylonis aedificationem Scythismus perstitit, annisque aliquot post tempus aedificationis turris, hoc est usque ad Rhagau. Qui porro versus Europae fines vergunt, in Scythiae partibus degunt, suis ipsi moribus vivere elegerunt usque ad tempora Rhagau, ut et qui ulterius habitant, donec Thracum regio occurrat.

Graecismus postmodum, seu gentilismus posteris temporibus confia-

Ἀβραὰμ οὐ, ὁμοῦ γυζ'.

Ἀβραὰμ Χαλδαῖος ὢν τὸ γένος τὴν πρώτην ἡλικίαν παρὰ Χαλδαίους ποιῆται.

α', β', γ', δ', ε', ς', ζ', η', θ', ι', ια', ιβ', ιγ', ιδ', ιε',
 5 ις', ιζ', ιη', ιθ', κ', κα', κβ', κγ', κδ', κέ, κς', κζ', κη',
 κθ', λ', λα', λβ', λγ', λδ', λέ, λς', λζ', λη', λθ', μ', μα',
 μβ', μγ', μδ', μέ, μς', μζ', μη', μθ', ν', να', νβ', νγ', νδ',
 νε', νς', νζ', νη', νθ'.

Νάχωρ προπάτωρ Ἀβραὰμ τελευτᾷ ζήσους ἔτη ση'.

10 ξ', ξα', ξβ', ξγ', ξδ', ξέ, ξς', ξζ', ξη', ξθ', ο', οα',
 οβ', ογ'.

νικῶν καὶ Ἐπικουρείων καὶ τῶν λοιπῶν. θεοσεβείας δὲ χαρακτήρ
 αὐτοῖς ὑπῆρξεν ἅμα καὶ ὁ κατὰ φύσιν νόμος πολιτευόμενος ἀπὸ
 τούτων τῶν ἐθνῶν ἀφορίζων ἑαυτὸν *) ἀπὸ τῆς τοῦ κόσμου καταβα-
 λῆς καὶ μέχρι τοῦ δεῦρο. τῶν ἐθνῶν μέσος τυγχάνων βαρβαρισμὸς
 καὶ σκυθισμὸς καὶ ἑλληνισμὸς ἕως οὗ συνήφθη ἡ τοῦ Ἀβραὰμ θεο-
 σεβεία καὶ ὁ κατὰ φύσιν νόμος καὶ Ἰουδαϊσμός **) μετέπειτα. 2. ὢν
 om. P sola: habent V et R, in m. notans: abest in C. 9. ση'] σο' R.
 10. ξ — ογ' ante Περί Μετχισεδέκ ponunt PV, ante Νάχωρ R.
 11. Post ογ' addit P sola οδ', οε', ὁμοῦ γυζ'.

*) τούτων τῶν ἐθνῶν — ἑαυτὸν] τούτων — ἑαυτοῦς V. **) καὶ
 om. P. Ἰουδαϊσμός ex Epiphanio addidit Raderus, om. V.

Abraham, 75.

coll. an. 3407.

Abraham gente Chaldaeos, primam aetatem apud Chaldaeos terit.

I. II. III. IV. V. VI. VII. VIII. IX. X. XI. XII. XIII. XIV. XV. XVI. XVII.
 XVIII. XIX. XX. XXI. XXII. XXIII. XXIV. XXV. XXVI. XXVII. XXVIII. XXIX. XXX.
 XXXI. XXXII. XXXIII. XXXIV. XXXV. XXXVI. XXXVII. XXXVIII. XXXIX. XL. XLI.
 XLII. XLIII. XLIV. XLV. XLVI. XLVII. XLVIII. XLIX. L. LI. LII. LIII. LIV. LV.
 LVI. LVII. LVIII. LIX.

Nachor avus Abraham moritur, cum vixisset ccviii.

LX. LXI. LXII. LXIII. LXIV. LXV. LXVI. LXVII. LXVIII. LXIX. LXX. LXXI.
 LXXII. LXXIII. LXXIV. LXXV. Colliguntur anni III. MCDVII.

tus est, in sectas divisus, Pythagoreorum scilicet, Stoicorum, Platonico-
 rum, Epicureorum, et aliorum.

Cultus porro divini character una cum lege naturae ab hisce nationibus observabatur, cum ille se a mundi conditione servasset incolumem in hanc usque diem.

Gentilitatis medium tenere Barbarismus, Scythismus, et Hellenismus, donec cultus divinus ab Abraham institutus, ac postmodum Judaismus una cum lege naturae coaluit.

R 116
V 41Περὶ Μελχισεδέκ.
οδ'.

Λιγηήσατό τις γέρων περὶ τοῦ Μελχισεδέκ διαβεβιωμένος
 P 50 και λέγων ὅτι Ἄνθρωπος ἐστὶν ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Χάμι. εὐρέθεις δὲ
 ἐν τῇ φυλῇ αὐτοῦ ἅγιον γέννημα εὐηρέστησεν τῷ Θεῷ, και μετέθηκεν 5
 αὐτὸν ὁ Θεὸς ἐκ τῆς ἰδίας αὐτοῦ γῆς εἰς τὸ πέραν τοῦ Ἰορδάνου,
 καθ' ὃν τρόπον μετέθηκε τὸν Ἀβραάμ ἐκ τῆς χώρας τῶν Χαλ-
 δαίων. ὢν δὲ ἅγιος ἐκεῖνος ὁ ἄνθρωπος και δίκαιος, ἐγένετο ἱε-
 ρεὺς τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, ἄρτον και οἶνον και λιτὰς ἁγίας
 προσφέρων τῷ Θεῷ τῷ ὑψίστῳ. ἐδεήθη δὲ περὶ τῆς φυλῆς αὐ- 10
 τοῦ λέγων, Κύριε, μετέθηκάς με ἐκ τῆς φυλῆς μου και ἤλθησάς με
 ἐλέησον και αὐτούς. εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ κύριος, Ἐγὼ αὐτοὺς σώσω,
 ὅταν ἔξ Αἰγύπτου καλέσω τὸν υἱόν μου. ταύτην τὴν ἐπαγγελίαν
 ἔδωκεν ὁ Θεὸς τῷ Μελχισεδέκ. ἐμνημόνευσεν οὖν ὁ γέρων ἐκεῖ-
 B νος, λέγων ὅτι κατὰ τοὺς καιροὺς τούτους συνέβη τὸν Λὼτ αἰχμα- 15
 λωτισθῆναι ἐκ γῆς Σοδόμων ἐκ τῶν περὶ τῶν Γοθωλλογομῶρ,
 και ἐπιδιωῆσαι τὸν Ἀβραάμ ὀπίσω αὐτῶν, και ἤτησεν αὐτούς
 και ἀπέστρεψεν ἀπ' αὐτῶν πᾶσαν τὴν αἰχμαλωσίαν και τὸν Λὼτ
 τὸν υἱὸν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Ἀράν.

Ἔλεγεν οὖν ἐν ἑαυτῷ ὁ Ἀβραάμ, Κύριε, εἰ ἐν τῷ χρόνῳ τῶν 20
 ἡμερῶν μου ἀποστελεῖς τὸν ἄγγελόν σου ἐπὶ τῆς γῆς, ἄρα βλέπω
 τὴν ἡμέραν ἐκείνην; εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ Θεός, Οὐχί, ἀλλὰ δεικνύω
 σοι τὸν τύπον τῆς ἡμέρας ἐκείνης· κάτελθε και πέρασον τὸν Ἰορδά-
 νην ποταμόν, και ὄψει τὸν τύπον τῆς ἡμέρας ἐκείνης.

1. οδ' (οδ' R) τοῦ Ἀβραάμ margo P. 2. οδ' om. P. 5. μετέ-
 θηκεν post Χαλδαίων ponit P. 9. τοῦ alterum om. P. 10. τῷ
 alterum om. P. 23. τύπον m. R, τόπον PV.

De Melchisedec.

Senex quidam hæc de Melchisedec narrabat, affirmabatque, hisce
 verbis: Vir est ex tribu Cham, qui sanctus in sua tribu inventus foetus,
 placuit Deo; illumque transtulit Deus ex terra sua trans Jordanem, quem-
 admodum Abraham ex regione Chaldaeorum transtulit. Cum autem vir
 ille sanctus esset ac justus, factus est Pontifex Dei altissimi, panem et
 vinum, sanctasque orationes offerens Deo altissimo. Precatus est pro
 sua tribu, dicens: Domine, transtulisti me ex tribu mea, et miseratus es
 mei, miserere etiam eorum. Dixit vero illi Dominus: Ego illos salvabo,
 cum ex Aegypto vocavero filium meum. Hanc promissionem dedit Deus
 Melchisedec. Memorabat præterea senex ille, dicens: Contigit hisce
 temporibus ut Lot ex Sodomorum terra captivus abduceretur ab iis qui
 ex Gothologomor tribu erant: quos insecutus Abraham delevit, universis
 captivis, ipsoque Lot filio fratris sui Aram ex eorum manibus ereptis.

Dixit porro Abraham intra se: Domine, si tempore dierum meorum
 miseris Angelum tuum in terram, fac ut videam hunc diem. Dixit illi

Ἐπέρυσεν δὲ Ἀβραὰμ τὸν Ἰορδάνην ποταμὸν μετὰ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ· καὶ ἐξῆλθεν Μελχισεδέκ εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ ἁγίου πνεύματος φερόμενος, ἔχων ἐν χερσὶν αὐτοῦ ἄρτον εὐχαριστίας καὶ ποτήριον εὐλογίας. οὐκ εἶδεν δὲ Ἀβραὰμ τὸν Μελχισεδέκ, εἰ μὴ πρῶτον διέβη τὸν Ἰορδάνην, τουτέστιν σημεῖον τοῦ βαπτίσματος. ἰδὼν δὲ Ἀβραὰμ τὸν Μελχισεδέκ ἐρχόμενον εἰς ἀπάντησιν αὐτῷ ἔχοντα τὸν ἄρτον τῆς εὐχαριστίας καὶ τὸ ποτήριον τῆς εὐλογίας, πεισὼν Ἀβραὰμ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν προσεκύνησεν, οὗτις εἶδεν τὴν ἡμέραν κυρίου, καὶ ἐχώρη. ἀπαρ-
 10 τήσας δὲ αὐτῷ Μελχισεδέκ ὁ βασιλεὺς Ἰερουσαλήμ, ἱερεὺς ὢν τοῦ
 Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, ἠλόγησε τὸν Ἀβραὰμ καὶ εἶπεν, Ἐδόλογητός
 Ἀβραὰμ τῷ Θεῷ τῷ ὑψίστῳ, ὃς ἔκτισε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν,
 καὶ εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ ὑψιστος, ὃς παρέδωκε τοὺς ἐχθρούς σου
 ὑποχειρίους σου. καὶ ἔδωκεν αὐτῷ Ἀβραὰμ δεκάτην ἀπὸ πάντων.
 15 Ἔστιν οὖν ὁ Μελχισεδέκ ἄνθρωπος ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Κάμ, μετατεθείς ἐκ τῆς φυλῆς αὐτοῦ ἐκ τῆς χώρας τῶν Χαναταίων εἰς τὸ πέραν τοῦ Ἰορδάνου εἰς Σαλήμ πόλιν, οὗ καὶ τὴν κώμην ἐθεασάμην.

Ἐγένετο δὲ ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου κατὰ τὴν γραφὴν
 20 ἀπάτωρ, ἀμήτωρ, ἀγενεαλόγητος. μετετέθη δὲ εἰς Σαλήμ κώμην, ἣτις ἐρμηνεύεται εἰρήνη. περὶ οὗ μέμνηται ὁ ἀπόστολος Παῦλος Ἑβραίοις ἐπιστέλλον, ὡμοσεν κύριος, καὶ οὐ μεταμελή-
 7. αὐτοῦ P sola. id. τὸν om. P. 8. τῆς om. P. 10. Ἰλῆμ R, Σαλήμ P. 11. τοῦ om. P. 17. ἐθεασάμην V. 22. Ἑβραίοις ἐπιστέλλον] VII. P 51

Deus: *Minime, sed ostendo tibi figuram diei istius: descende, et transi Jordanem fluvium, et videbis figuram diei istius.*

Trajecit ergo Abraham Jordanem fluvium cum suis, et egressus est Melchisedec in occursum illius, a Spiritu sancto adductus, habens in manibus suis panem gratiarum actionis, et calicem benedictionis. Non vidit Abraham Melchisedec nisi postquam transivit Jordanem, id est symbolum baptismatis. Videns vero Abraham Melchisedec venientem in occursum sui, habentem panem gratiarum actionis, et calicem benedictionis, Abraham in faciem humi procumbens, adoravit, quoniam vidit diem Domini, et laetatus est. Huic autem occurrens Melchisedec Rex Salem, Pontifex Dei altissimi, benedixit Abraham, et dixit: *Benedictus Abraham Deo altissimo, qui coadidit coelum et terram: benedictus Deus altissimus qui tradidit inimicos tuos in manus tuas, ac tibi subdidit.* Et dedit illi Abraham decimam ex omnibus.

Est ergo Melchisedec homo ex tribu Cham, translatus ex sua tribu; ex regione Chananaeorum, in terram ultra Jordanem, in urbem Salem, cujus etiam vicum spectavimus.

Fuit et sacerdos Dei altissimi, juxta Scripturam, sine matre, sine patre, sine genealogia. Translatus est in Salem vicum, qui interpretatus Pacem sonat. Cujus meminit Apostolus Paulus ad Hebraeos scribens:

ῥήσεται· σὺ εἰς ἱερεὺς [εἰς τὸν αἰῶνα] κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ·“ περὶ οὗ πολλὸς ἡμῖν ὁ λόγος καὶ ἀληθῆ ἐλέχθη ὑπὸ τοῦ γεροντος.

Ἐπίγραμμα.

Οὗτός ἐστιν ὁ Μελχισεδέκ ὁ πηλίκος ὁ ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ τοῦ 5
 V 42 ὑψίστου, ὁ τοὺς κατὰ νόμον Μωϋσέως ἱερεῖς ἀποδεκατῶν. οὗ-
 τός ἐστιν ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης καὶ τῆς δικαιοσύνης ἅμα καὶ
 ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, ὁ ἀφωμοιωμένος τῷ νίῳ τοῦ Θεοῦ,
 ὁ τὴν ἱερωσύνην μῆτε ἐκ διαδοχῆς ἐτέρων ἱερέων παραλαβὼν
 B μῆτε ἐτέροις ἱερεῦσι παραπέμψας. οὗτός ἐστιν ὁ μὴ κατὰ νό- 10
 μον Μωϋσέως τὰς λατρείας ἐπιτελῶν, ἀλλ' ἐτέροις κρείττοσι
 συμβόλοις ἱερουργῶν. οὗτός ἐστιν ὁ τὸν πατριάρχην Ἀβραὰμ
 εὐλογήσας, ὁ ἀπάτωρ καὶ ἀμήτωρ καὶ μὴ γενεαλογούμενος ἐξ
 αἰτῶν, ὁ μόνος ἱερεὺς καὶ βασιλεὺς ὁ ἀφωμοιωμένος τῷ νίῳ τοῦ
 Θεοῦ καὶ αὐτὸς ἀξιωθεὶς τοσοῦτων ἀγαθῶν μνηστής. 15

οέ.

Τούτῳ τῷ ἔτει τοῦ Ἀβραὰμ Θάρα ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἀπέθανεν
 ζήσας ἔτη σμέ'. ἐν τῇ αὐτῷ χρόνῳ εἶπε κύριος πρὸς Ἀβραὰμ,
 Ἔξελθε ἐκ τῆς γῆς σου καὶ ἐκ τῆς συγγενείας σου καὶ ἐκ τοῦ οἴκου
 C τοῦ πατρὸς σου, καὶ δεῦρο εἰς τὴν γῆν ἣν ἄν σοι δεῖξω, καὶ 20

1. εἰς om. P. *ibid.* εἰς τὸν αἰῶνα om. V. 8. τοῦ alterum om.
 P. *ib.* ὁ om. P. 17. Ἀβραὰμ V. 18. σμέ] ρμέ V. *ibid.*
 εἰς] Genes. XII. 1.

Anni a m. c. Juravit Dominus, et non poenitebit eum, tu es Sacerdos in aeternum secundum ordinem Melchisedec: de quo multa a nobis hactenus dicta, veraque sunt quae a sene illo sunt enarrata.

Inscriptio.

Hic est magnus ille Melchisedec, Sacerdos Dei altissimi, qui a Sacerdotibus secundum legem Moysis, decimas accepit. Hic est Rex pacis et justitiae, simul et Pontifex Dei altissimi, similis factus filio Dei, qui Sacerdotium neque ex aliorum Sacerdotum successione accepit, neque ad alios Sacerdotes transmisit. Hic est qui non secundum legem Moysis sacrificia peregit, sed aliis melioribus symbolis sacrificavit. Hic est qui Patriarcham Abraham benedixit, sine patre, sine matre, et sine genealogia: solus Pontifex et Rex, similis factus filio Dei, et ipse dignatus esse tantorum bonorum nuntius.

3407.

LXXV.

Hoc anno Abraham, Thara illius pater mortuus est, cum vixisset annos cxxlv. Eodem anno, dixit Dominus ad Abraham: Egredere de terra tua, et de cognatione tua, et de domo patris tui, et veni in terram,

ποιήσω σε εἰς ἔθνος μέγα καὶ εὐλογήσω σε καὶ μεγαλυνῶ τὸ ὄνομα σου, καὶ ἔσῃ εὐλογημένος, καὶ εὐλογήσω τοὺς εὐλογοῦντάς σε καὶ τοὺς καταρωμένους σε καταράσομαι, καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν σοὶ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς. καὶ ἐπορεύθη Ἀβραὰμ καθάπερ ἐλάλησεν αὐτῷ κύριος, καὶ ὄχετο μετ' αὐτοῦ Λῶτ. Ἀβραὰμ δὲ ἦν ἐτῶν πέντε καὶ ἑβδομήκοντα, ὅτε θείου χρησιμοῦ καταξιούται καὶ τῆς πρὸς αὐτὸν γενομένης ἐπαγγελίας. καὶ ἐξῆλθεν ἐκ Χαρῶν εἰς γῆν Χαναάν· διέτριψεν δὲ Ἀβραὰμ εἰς γῆν Χαναάν ἕτερα ἔτη κέ'.

10 Τούτῳ τῷ ἑβδομηκοστῷ πέμπτῳ ἔτει τοῦ Ἀβραὰμ περὶ ἡλίου δυσμᾶς ἕκστασις ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτόν· καὶ ἰδοὺ φόβος σκοτεινὸς μέγας ἐπιπίπτει αὐτῷ, καὶ ἐρῶέθη πρὸς Ἀβραὰμ, Γινώσκων γνώση ὅτι πάροικον ἔσται τὸ σπέρμα σου ἐν γῆ οὐκ ἰδίᾳ· καὶ δουλώσουσιν αὐτοὺς καὶ κακώσουσιν αὐτοὺς τετρακόσια καὶ 15 τριάκοντα ἔτη· τὸ δὲ ἔθνος ᾧ δουλεύσουσι κρινῶ ἐγώ. μετὰ δὲ ταῦτα ἐξελεύσονται ὧδε μετὰ ἀποσκευῆς πολλῆς, σὺ δὲ ἀπελεύση πρὸς τοὺς πατέρας σου, τραπεῖς μετ' εἰρήνης ἐν γῆρει καλῷ· τετάρτη δὲ γενεᾷ ἀποστραφήσονται ὧδε.

Καὶ Μωϋσῆς δὲ ἐν Ἐξόδῳ συνάδει λέγων, ,,ἡ δὲ κατοίκησις

2. εὐλογημένος margo V, εὐλογητός V. 4. Ἀβρῶμ P. 6. Ἀβραὰμ PV. *ibid.* ἑβδομήκοντα πέντε P. 7. γενομένης om. P. 8. Καρὰν P, Χαρὰν R. *ibid.* διέτριψεν — Χαναάν om. P. 10. ἔτει ante ἑβδομηκοστῷ ponit P. *ibid.* περὶ ἡλίου] Genes. XV. 12. 14. καὶ τριάκοντα] τριάκοντα R, utrumque om. P. *ibid.* τὸ δὲ] καὶ τὸ P. 16. σκευῆς R. 17. ταρεῖς P. 18. Post ὧδε addit P sola διέτριψεν δὲ Ἀβραὰμ εἰς Χαναάν ἕτερα ἔτη κέ: tum ponit illa p. seq. v. 3. Ἀβραὰμ — 11. ἀκυροῖ. 19. Ἐξόδῳ] XII. 40.

quem tibi monstrabo: et faciam te in gentem magnam, et benedicam te, et magnificabo nomen tuum, et eris benedictus. Et benedicam benedictes te, et maledicentes te maledicam, et benedicentur in te omnes tribus terrae. Et abiit Abraham sicut locutus est ei Dominus, et ivit cum eo Lot. Abraham autem erat annorum LXXV. quando coeleste accepit oraculum, divinamque hanc repromissionem. Et egressus est ex Charan, venitque in Chanaan, ubi xxv. annos alios (traduxit).

Hoc anno LXXV. Abraham, cum sol occumberet, sopor irruit super illum, et horror magnus et tenebrosus invenit eum: dictumque est ad Abraham, Scito praenosces quod peregrinum futurum sit semen tuum in terra non sua, et subjicient eos servituti, et affligent quadringentis annis. Verumtamen gentem cui servituri sunt ego judicabo, et post haec egressi erunt cum magna substantia. Tu autem ibis ad patres tuos in pace, sepultus in senectute bona: quarta autem generatione revertentur huc.

Moses vero in Exodo his convenit, dum ait: *Habitatio autem a-*

των υιων Ισραήλ, ἦν κατώκησαν ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ἐν γῆ Χαναάν
αὐτοὶ καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν ἔτη υλ'·“

Ἀβραὰμ ἕτερα ἔτη κέ,
ἐπέζησεν οὐδέ,

ὁμοῦ γυλβ'.
ὁμοῦ ροέ.

οσ'.

5

P 52 Πρῶτον ἔτος τῆς τοῦ θεοῦ πρὸς τὸν Ἀβραὰμ ἐπαγγελίας.
ἀπὸ οσ' ἔτους καὶ αὐτοῦ Ἀβραὰμ ἐπὶ Μαῦσέα, ἦγον πα' ἔτος
τῆς ἐκείνου ἡλικίας καὶ τὴν ἐξ Αἰγύπτου πορείαν τοῦ Ἑβραίων
ἔθνους, ἔτη τυγχάνει υλ'. ὣν μέμνηται Παῦλος Γαλάταις ἐπι-
στέλλων, „διαθήκην προκεκηρυγμένην ὑπὸ τοῦ θεοῦ εἰς Χριστὸν 10
ὁ μετὰ ἔτη υλ' γεγονὼς νόμος οὐκ ἀκυροῦ.

B οζ', οη', οθ', π', πα', πβ', πγ', πδ', πε'.

Τούτῳ αὐτοῦ τῷ ἔτει Ἀβραὰμ, λιμοῦ μεγίστου γενομένου
ἐν τῇ χάρα τῶν Χαναανίων, κάτεισιν εἰς Αἴγυπτον.

Δέκατον ἔτος τῆς ἀπὸ τοῦ θεοῦ πρὸς τὸν Ἀβραὰμ ἐπαγ- 15
γείας.

R 122

πς'.

Τούτῳ τῷ ἔτει τοῦ Ἀβραὰμ ἔτεκεν αὐτῷ Ἀγάρ ἡ παιδίσκη
τὸν Ἰσμαήλ, ἀφ' οὗ τὸ τῶν Ἰσραηλιτῶν γένος. οἱ δ' αὐτοὶ
εἰσιν Ἀγαρηνοὶ οἱ καὶ Σαρακηνοὶ καλούμενοι. 20

V 43 πζ', πη', πθ', ι', ια', ιβ', ιγ', ιδ', ιε', κ' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας,
ις', ις', ιη', ιθ'.

5. οσ' om. P. 7. Ἀβραὰμ V. 9. Γαλάταις ἐπιστέλλων] III. 17.
13. τῷ om. R. 20. εἰσιν] εἰεν V, m. R. 21. κ' — ἐπαγγελίας om. P.

Anni a. m. c. *horum Israel qui manserunt in Aegypto et in terra Chananaem, ipsi et pa-*
tres eorum, anni quadringenti et triginta.

Abraham an. 25.

Supervixit 75.

Colliguntur anni 3482.

coll. an. 175.

Primus hic annus Repromissionis Dei factae Abraham, ab anno LXXVI.
ad annum aetatis ipsius LXXXI. et usque ad perfectionem Hebraeorum
ex Aegypto, sunt anni CDXXX. quorum meminit Paulus ad Galatas scri-
bens: *Testamentum autem praedictatum a Deo de Christo, lex quae post*
CDXXX. annos facta est, non irritum facit ad evacuandam promissionem.

LXXVI. LXXVIII. LXXIX. LXXX. LXXXI. LXXXII. LXXXIII. LXXXIV. LXXXV.

Hoc anno Abraham, cum apud Chananaeos ingens fames grassaretur,
descendit in Aegyptum.

Decimus annus Repromissionis a Deo factae Abraham.

3418.

LXXXVI.

Hoc anno Abraham, peperit ex Agar ancilla Ismael, a quo Israeli-
tarum gens est orta. Il vero sunt Agareni, qui et Saraceni appellantur.

LXXXVII. LXXXVIII. LXXXIX. XC. XCI. XCII. XCIII. XCIV. XCV. XCVI. XCVII.
XCVIII. XCIX.

Τούτω τῷ ἔτει Ἀβραὰμ ὤφθη αὐτῷ ὁ Θεὸς λόγος πρὸς τῆ C
 δροῦ τῆ Μαμβρῆ, καὶ δύο ἄγγελοι σὺν αὐτῷ οἱ καὶ ἐποδεχθέντες
 ἐν τῇ σκητῇ. καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεὸς σου· εὐαρέσκει
 ἐνώπιόν μου καὶ γίνου ἄμειπτος, καὶ θήσομαι τὴν διαθήκην μου
 5 ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ ἀνὰ μέσον σοῦ καὶ πληθυνῶ σε σφόδρα.
 καὶ ἔπεσεν Ἀβραὰμ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ. καὶ ἐλάλησεν αὐτῷ ὁ
 Θεὸς λέγων, Ἐγὼ ἰδοὺ ἡ διαθήκη μου μετὰ σοῦ. καὶ ἔση πα-
 τῆρ πλήθους ἔθνων, καὶ οὐ κληθήσεται ἔτι τὸ ὄνομά σου
 Ἀβράμ, ἀλλ' ἔσται τὸ ὄνομά σου Ἀβραάμ, ὅτι πατέρα πολλῶν
 10 ἔθνων τέθεικά σε, καὶ αὐξανά σε σφόδρα, καὶ θήσω τὴν δια-
 θήκην μου ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σπέρματός σου
 μετὰ σέ εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν. καὶ μεθ' ἕτερα, καὶ εἶπεν ὁ D
 Θεὸς πρὸς Ἀβραάμ, Σάρα ἡ γυνὴ σου, οὐ κληθήσεται τὸ ὄνομα
 αὐτῆς Σάρα, ἀλλὰ Σάρρα ἔσται τὸ ὄνομα αὐτῆς. καὶ ἐλογή-
 15 σω αὐτήν, καὶ δώσω σοι ἕξ αὐτῆς τέκνον, καὶ ἔσται σοι εἰς ἔθνη
 καὶ βασιλεῖς ἔθνων ἕξ αὐτοῦ ἐξελεύσονται. καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσω-
 πον καὶ ἐγέλασεν ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτοῦ λέγων, Εἰ τῷ ἑκατονταε-
 τεῖ γενήσεται υἱός, καὶ εἰ ἡ Σάρρα ἐγενήκοντα ἐτῶν οὕσα τέξε-
 ται; εἶπε δὲ Ἀβραὰμ πρὸς Θεόν, Ἰσμαῆλ οὗτος ζήτω ἐναντίον
 20 σου. εἶπε δὲ ὁ Θεὸς τῷ Ἀβραάμ, Ἰδοὺ Σάρρα ἡ γυνὴ σου τέξε-

1. Genes. XII. 1. 4. θήσω P. 10. τέθεικά P. 11. ἐμοῦ] μου P. θήσω σε εἰς ἔθνη· καὶ βασιλεῖς ἐκ σοῦ ἐξελεύσονται. καὶ στήσω τὴν διαθήκην μου ἀνὰ μέσον σου καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σπ. Genesis. 16. καὶ ἔπεσεν Ἀβραὰμ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ ἐγέλασεν καὶ εἶπεν ἐν τῇ διανοίᾳ λέγων P. 18. υἱός et ἡ om. V. *ibid.* ἐγεννήκοντα P. *ib.* οὕσα om. P. 19. ἐνώπιόν P. 20. τῷ] πρὸς P.

Hoc Abraham anno, Deus Verbum illi apparuit ad quercum in valle Mambre, et Angeli duo cum illo, qui in tabernaculum ab eo recepti sunt. Et dixit illi: *Ego sum Deus tuus: complace coram me, et esto irreprensibilis, et ponam foedus meum inter me et inter te, et multiplicabo te valde.* Et cecidit Abraham pronus in faciem, et locutus est ei Deus, dicens: *Et ecce foedus meum tecum, et eris pater multitudinis gentium; et non vocabitur ultra nomen tuum Abram, sed erit nomen tuum Abraham, quia patrem multarum gentium constitui te, et faciam te crescere vehementissime.* Et statuam pactum meum inter me, et inter semen tuum post te in generationes suas. Et post alia:

Et dixit Deus Abraham: *Sara uxor tua, non vocabitur nomen ejus ultra Sara, sed Sarra erit nomen ejus. Benedicam autem ei, et dabo tibi ex ea filium, et benedicam ei, et erit in gentes, et Reges gentium ex illo erunt.* Et cecidit Abraham in faciem suam, et risit, et ait in mente, dicens: *An centenario nascetur filius? et an Sarra nonaginta annorum pariet?* Dixit autem Abraham ad Deum: *Ismael hic vivat coram te: Dixit autem Deus ad Abraham: Ecce Sarra uxor tua pariet tibi fi-*

P 53 **ται** υἰόν σοι, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰσαάκ, καὶ στήσω τὴν διαθήκην μου πρὸς αὐτὸν εἰς διαθήκην αἰώνιον, εἶναι αὐτῷ Θεὸς καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ μετ' αὐτόν. περὶ δὲ Ἰσμαὴλ ἰδοὺ ἐπήκουσά σου· ἰδοὺ ἠλόγησα αὐτὸν καὶ αὐξανῶ αὐτὸν καὶ πληθυνῶ αὐτὸν σφόδρα· δώδεκα ἔθνη γεννήσει, καὶ δώσω αὐτὸν 5 εἰς ἔθνος μέγα. τὴν δὲ διαθήκην μου στήσω πρὸς Ἰσαάκ, ὃν τέξεται σοι Σάρρα εἰς τὸν καιρὸν τοῦτον ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ ἑτέρῳ.

R 124 Ὅτι ἡθ' ἐτῶν Ἀβραὰμ περιετμήθη καὶ Ἰσμαὴλ ἐτῶν ἰδ'.

Τούτῳ τῷ ἡθ' ἔτει τῆς αὐτοῦ ἡλικίας Ἀβραὰμ περιετμήθη 10
B τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας αὐτοῦ καὶ Ἰσμαὴλ ὢν ἐτῶν ἰδ' καὶ πάντες οἱ οἰκογενεῖς αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ ἀργυρώνητοι καὶ πῦν ἄρσεν τῶν ἀνδρῶν τῶν ἐν τῷ οἴκῳ Ἀβραάμ. μετὰ ταῦτα ὠφθη αὐτῷ ὁ Θεὸς πρὸς τῇ δρυὶ τῇ Μαμβροῇ, καθημένου αὐτοῦ ἐπὶ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς αὐτοῦ μεσημβρίας. ἀναβλέψας δὲ τοῖς 15 ὀφθαλμοῖς εἶδεν, καὶ ἰδοὺ τρεῖς ἄγγελοι εἰστήκεισαν ἐπάνω αὐτοῦ, καὶ ἰδὼν προσέδραμεν εἰς συνάντησιν αὐτοῖς ἀπὸ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς αὐτοῦ, καὶ προσεκύνησεν ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ εἶπεν, Κύριε, εἰ ἄρα ἤδρον χάριν ἐναντίον σου, μὴ παρελθῆς τὸν παῖδά σου. ληφθῆντω δὴ ὕδωρ καὶ νιψάτωσαν τοὺς πό- 20 दाδες ὑμῶν, καὶ καταψύξατε ὑπὸ τὸ δένδρον, καὶ λήψομαι ἄρ-

1. σοι υἰόν P. *ibid.* θήσω P. 3. τῷ om. P. 4. ἰδοὺ] εἶδε V, h. e. ἰδε. *ib.* εὐλόγησα P. 10. τούτῳ] ἐν τούτῳ P. *ib.* αὐτοῦ om. P. 16. ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ P. *ib.* ἐπάνω om. R. 19. εὔρον P.

lium, et vocabis nomen ejus Isaac, et ponam pactum meum ad eum in foedus sempiternum et semini ejus post eum. De Ismael autem ecce exaudivi te: ecce benedicam ei, et augeto eum, et multiplicabo eum valde. Duodecim gentes generabit, et dabo illum in gentem magnam. At pactum meum statuam ad Isaac, quem pariet tibi Sarra in tempore hoc, in anno altero.

Abraham aetatis anno xcix. circumcisus est cum filio suo Ismael quatuordecenni.

Hoc anno xcix. aetatis Abraham circumcisus est carnem praeputii sui, et Ismael quatuordecennis, et omnes viri domus ejus, et emptitii. Post haec apparuit ei Deus ad quercum Mambre, sedente ipso in ostio tabernaculi sui in meridie. Suspiciens autem oculis suis, vidit; et ecce tres Angeli steterunt super eum, et videns cucurrit in occursum eis, de ostio tabernaculi sui: et adoravit super terra, et dixit: Domine, si utique inveni gratiam coram te, ne transeas servum tuum. Accipiat aqua, et lavent pedes vestros, et refrigerate sub arbore. Et accipiam panem,

τον, και φάγεσθε· και μετὰ τοῦτο παρελεύσεσθε εἰς τὴν ὁδὸν ἑμῶν οὗ εἵνεκεν ἐξεκλίνατε πρὸς τὸν παῖδα ἑμῶν. και εἶπαν, **C** Οὕτω ποίησον καθὰ εἶρηκας. και ἔσπευσεν Ἀβραὰμ ἐπὶ τὴν σκη-
 ῆν πρὸς Σάρρᾶν, και εἶπεν αὐτῇ, Σπεῦσον και φύρασον τρία
 5 μέτρα σεμιδάλειος, και ποίησον ἐγκρυφίας. και εἰς τὰς βόας
 ἔδραμεν Ἀβραὰμ, και ἔλαβε μωσχάριον ἀπαλὸν και καλόν, και
 ἔδωκε τῷ παιδί και ἐτάχυνε τοῦ ποιῆσαι αὐτό. ἔλαβε δὲ βούτυ-
 ρον και γάλα και τὸ μωσχάριον [ὃ ἐποίησε], και παρέθηκεν αὐ-
 τοῖς, και ἔφαγον. αὐτὸς δὲ παρειστήκει αὐτοῖς ὑπὸ τὸ δένδρον. **V 44**
 10 εἶπε δὲ πρὸς αὐτόν, Ποῦ Σάρρᾶ ἡ γυνὴ σου; ὃ δὲ ἀποκριθεὶς
 εἶπεν, Ἴδὸν ἐν τῇ σκηνῇ. εἶπε δέ, Ἐπαναστρέφων ἦξω πρὸς σέ
 κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον εἰς ὥρας, και τέξεται υἱὸν Σάρρᾶ ἡ γυ- **D**
 νή σου. Σάρρᾶ δὲ ἤκουσε πρὸς τῇ θύρᾳ τῆς σκηνῆς οὕσα ὄπι-
 σθεν αὐτοῦ. Ἀβραὰμ δὲ και Σάρρᾶ πρεσβύτεροι προβεβηκότες
 15 ἡμερῶν. ἐξέλειπεν δὲ Σάρρᾶ γίνεσθαι τὰ γυναικεῖα. ἐγέλασε δὲ
 Σάρρᾶ ἐν ἑαυτῇ λέγουσα, Οὐπω μὲν μοι γέγονεν ἕως τοῦ νῦν·
 ὃ δὲ κύριός μου πρεσβύτερος. και εἶπε κύριος πρὸς Ἀβραὰμ,
 Τί ὅτι ἐγέλασεν Σάρρᾶ ἐν ἑαυτῇ λέγουσα, Ἄρα γε ἀληθῶς τέξο-
 μαι; ἐγὼ δὲ γεγήρακα. μὴ ἀδυνατεῖ παρὰ τῷ θεῷ ῥῆμα; εἰς
 20 τὸν καιρὸν τοῦτον ἐπιστρέψω πρὸς σέ εἰς ὥρας, και ἔσται τῇ

2. ἕνεκα P. 3. κατὰ PV. *ibid.* ὃ Ἀβραὰμ P. 8. ὃ ἐποίη-
 σε om. V. 9. παριστήκει V, παρεστήκει P. 12. τέξεται] ἔξει
 P. 13. τὴν θύραν P. 14. πρεσβύτεροι om. P. 15. ἦσαν ἡ-
 μερῶν P. *ibid.* ἐξέλειπεν V. 17. Ἀβραὰμ λέγων P. 19. ἀδυ-
 νατῇ P. *ibid.* παρὰ (κυρίῳ) τῷ P. 20. εἰς ὥρας ἀναστρέψω
 πρὸς σε P.

*et comeditis: et post hoc transibitis in viam vestram; cujus causa decli-
 nastis ad servum vestrum. Et dixit: Sic fac, sicut dixisti. Et festinavit
 Abraham ad Tabernaculum ad Sarram, et dixit ei: Accelera, et com-
 misce tres mensuras similiae, et fac subcineritios. Et ad boves cucurrit
 Abraham, et tulit vitulum tenerum, et bonum; et dedit puero, et festi-
 navit facere illum. Accepit autem butyrum et lac, et vitulum quem fe-
 cit, et apposuit eis, et comederunt, ipse autem astabat eis sub arbore.
 Dixit autem ad eum: Ubi Sarra uxor tua? Ille autem respondens dixit:
 Ecce in Tabernaculo. Dixit autem: Revertens veniam ad te secundum
 tempus hoc in horas; et habebit filium Sarra uxor tua. Sarra autem au-
 didit ad ostium tabernaculi existens post eum. Abraham autem et Sarra
 provecu erant diebus. Desierant autem Sarra fieri muliebria. Risit autem
 Sarra in seipsa, dicens: Nondum quidem mihi fuit usque nunc: at dominus
 meus senex. Ait autem Dominus ad Abraham, dicens: Quare risit Sarra in
 seipsa dicens: Num vere pariam? ego consenui. Numquid impossibile
 est apud Dominum verbum? in tempus hoc in horas revertar ad te: et*

Σάρρα υἱός. ἠρνήσατο δὲ Σάρρα, λέγουσα ὅτι Οὐκ ἐγένεσα· ἐφοβήθη γάρ. καὶ εἶπεν, Οὐχί, ἀλλ' ἐγένεσας.

P 54
R 126

Καὶ μετὰ τὸ Σόδομα καὶ Γόμορρα καταστραφῆναι κύριος ἐπεσκέψατο τὴν Σάρραν, καθὰ εἶπεν· καὶ ἐποίησε κύριος τῇ Σάρρα καθὰ ἐλάλησεν. καὶ συλλαβοῦσα ἔτεκε Σάρρα τῷ Ἀβραάμ 5 υἱὸν εἰς τὸ γῆρας εἰς τὸν καιρὸν καθὰ ἐλάλησεν αὐτῇ κύριος.

Ὅτι ῥ' ἐτῶν ὑπῆρχεν Ἀβραάμ ὅτε ἐτέχθη Ἰσαάκ.

Τούτῳ τῷ ἑκατοστῷ ἔτει τοῦ Ἀβραάμ γίνεται αὐτῷ παῖς γνήσιος Ἰσαάκ, ᾧ ἐπέλησεν ἔτη οὐ.

B Πρώτῳ προφητῶν ὄντι τῷ Ἀβραάμ ὁ τοῦ Θεοῦ λόγος φανείσθαι 10 ἐν ἀνθρώπου σχήματι τὴν τῶν ἐθνῶν κλήσιν θεοπίπμι, ἣν καθ' ἡμᾶς ὁ τοῦ Χριστοῦ λόγος εἰς πέρας ἤγαγεν διὰ τῆς εἰς πάντα τὰ ἔθνη εὐαγγελικῆς διδασκαλίας.

Ἰσαάκ ξ', ὁμοῦ γηβ'.

ἐπέλησεν ρκ', ὁμοῦ ρπ'.

15

Ἐκάλεσεν Ἀβραάμ τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ τοῦ γενομένου αὐτῷ, ὃν ἔτεκεν αὐτῷ Σάρρα, Ἰσαάκ. περιέτεμεν δὲ Ἀβραάμ τὸν Ἰσαάκ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ, καθὰ ἐνετείλατο αὐτῷ ὁ Θεός.

λ' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

α', β', γ', δ', ε', ς', ζ', η', θ', ι', ια', ιβ', ιγ', ιδ', ιε'. 20

2. εἶπεν αὐτῇ P. 9. Post os' ponit P Τὸ κ' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας. 16. Ἀβραάμ om. P. 18. ὁ Θεός] κύριος P. 20. α' — ε' om. P, add. m. RV.

Anni a. m. c. erit Sarrae filius. Negavit autem Sarra dicens: Non risi: timuit enim. Et ait illi, Non, risisti.

Eversis autem Sodoma et Gomorrha, visitavit Dominus Sarram, sicut dixit: Et fecit Dominus Sarrae, sicut loquutus est, et concipiens peperit Abrahamo Sarra filium in senectute in tempus, sicut loquutus est ei Dominus.

Abraham erat annorum c. cum natus est Isaac.

Hoc anno c. Abraham, nascitur illi filius germanus Isaac, cui supervixit annos LXXV.

Abraham, primo inter Prophetas, Dei Verbum humana specie apprensus, gentium vocationem promulgat, quam Christi Verbum nostris temporibus adimplevit, Evangelica doctrina per omnes nationes praedicata.

3492.

Isaac, 60.

coll. an. 3492.

Supervixit, 120.

coll. an. 180.

Vocavit nomen filii sui, quem peperit illi Sarra, Isaac. Circumcidit autem Abraham Isaac die viii. sicut praecepit ei Dominus.

Annus xxx. Repromissionis.

VI. VII. VIII. IX. X. XI. XII. XIII. XIV. XV.

μ' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

ις', ιζ', ιθ', ιθ', κ', κα', κβ', κγ', κδ', κέ'.

ν' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

κς', κζ', κη', κθ', λ', λα', λβ', λγ', λδ', λέ'.

5

ξ' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

Τούτῳ τῷ τριακοστῷ πέμπτῳ ἔτει τοῦ Ἰσαὰκ καὶ ῥε' τοῦ
 Ἀβραὰμ ἐπείρασε τὸν Ἀβραὰμ ὁ θεός, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἀβραὰμ
 Ἀβραάμ. ὁ δὲ εἶπεν, Ἰδοὺ ἐγώ. καὶ εἶπεν, Λάβε τὸν υἱόν
 σου τὸν ἀγαπητόν, ὃν ἠγάπησας, τὸν Ἰσαὰκ, καὶ πορεύθητι εἰς
 10 τὴν γῆν τὴν ὑψηλὴν, καὶ ἀνάγαγε αὐτὸν ἐκεῖ εἰς ὄλοκάρπωσιν D
 ἐφ' ἐν τῶν ὄρέων ἧν εἶπεν σοι ἔγω. ἀναστὰς δὲ Ἀβραὰμ τὸ R 128
 πρῶν ἐπέσαξεν τὴν ὄνον αὐτοῦ, παρέλαβε δὲ μεθ' ἑαυτοῦ δύο
 παῖδας καὶ Ἰσαὰκ τὸν υἱὸν αὐτοῦ. καὶ σχίσας ξύλα εἰς ὄλοκάρ-
 πωσιν ἀναστὰς ἐπορεύθη· καὶ ἦλθεν ἐπὶ τὸν τόπον ὃν εἶπεν
 15 αὐτῷ ὁ θεός τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ. καὶ ἀναβλέψας Ἀβραὰμ τοῖς
 ὀφθαλμοῖς εἶδεν τὸν τόπον ἀπὸ μακρόθεν. καὶ εἶπεν Ἀβραὰμ
 τοῖς παισὶν αὐτοῦ, Καθίσατε αὐτοῦ μετὰ τῆς ὄνου· ἐγὼ δὲ καὶ
 τὸ παιδίον πορευσόμεθα ἕως ᾧδε, καὶ προσκνηήσαντες ἀνα-
 στρέψομεν πρὸς ὑμᾶς. ἔλαβε δὲ Ἀβραὰμ τὰ ξύλα τῆς ὄλοκαρ- P 55
 20 πώσεως καὶ ἐπέθηκεν Ἰσαὰκ τῷ υἱῷ αὐτοῦ. ἔλαβεν δὲ μετὰ χει- V 45

1. ἔτος] μετὰ P hic et 3. 5. 5. ἐπαγγελίας ἔτος P. 6. τῷ — ἔτει] τῷ ἔτει τῷ τριακοστῷ ε' P. 8. ὁ δὲ] καὶ P. 10. ἀνένευσε P. 11. εἶπεν] ἔπεν P. 14. ἦλθεν εἰς τὸν P. 16. ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ εἶδε P. 17. καθήσατε PV. Hic margo PV: ταῦτα εἶπεν λογισά- μνος ὅτι καὶ ἐκ νεκρῶν ἐγείρειν δύναται ὁ θεός· οὐ γὰρ ἐψεύσατο. 18. διελενσόμεθα P. ib. ἔως om. P sola. 20. ἔλαβε δὲ καὶ τὸ

XL. Repromissionis.

XVI. XVII. XVIII. XIX. XX. XXI. XXII. XXIII. XXIV. XXV.

L. Repromissionis.

XXVI. XXVII. XXVIII. XXIX. XXX. XXXI. XXXII. XXXIII. XXXIV. XXXV.

Annus LX. Repromissionis.

Hoc anno quinto et tricesimo Isaac, et centesimo tricesimo quinto Abraham, tentavit Deus Abraham, et dixit ei: Abraham, Abraham. Et dixit: Accipe filium tuum dilectum, quem dilexisti Isaac, et vade in terram excelsum, et offer eum ibi in holocaustum super unum montium, quos dico tibi.

Surgens autem Abraham mane, stravit asinum suum. Assumpsit autem secum duos pueros, et Isaac filium suum, et scindens ligna in holocaustum; surgens abiit, et venerunt in locum, quem dixit ei Deus, die tertia. Et respiciens Abraham oculis suis, vidit locum a longe.

Et dixit Abraham pueris suis: Sedete hic cum asino: ego autem et puer transibimus usque huc, et postquam adoraverimus, revertemur ad vos.

Accepit autem Abraham ligna holocausti, et imposuit Isaac filio suo.

ρας τὸ πῦρ καὶ τὴν μάχαιραν, καὶ ἐπορεύθησαν οἱ δύο ἅμα.
 εἶπε δὲ Ἰσαὰκ πρὸς Ἀβραὰμ τὸν πατέρα αὐτοῦ, Πάτερ; ὁ δὲ
 εἶπεν, Τί ἔστι τέκνον; εἶπε δέ, Ἰδοὺ τὸ πῦρ καὶ τὰ ξύλα· ποῦ
 ἔστι τὸ πρόβατον τὸ εἰς τὴν ὀλοκάρπωσιν; εἶπε δὲ Ἀβραὰμ, ὁ
 θεὸς ὄψεται ἑαυτῷ πρόβατον εἰς ὀλοκάρπωσιν, τέκνον. πορευ- 5
 θέντες δὲ ἀμφοτέροι ἅμα ἤλθον ἐπὶ τὸν τόπον ὃν εἶπεν αὐτῷ ὁ
 θεός. καὶ ὑποδόμησεν ἐκεῖ Ἀβραὰμ θυσιαστήριον, καὶ ἐπέθη-
 κεν τὰ ξύλα, καὶ συμποδίσας Ἰσαὰκ τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐπέθηκεν
 B αὐτὸν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐπάνω τῶν ξύλων. καὶ ἐξέτεινεν
 Ἀβραὰμ τὴν χεῖρα αὐτοῦ λαβεῖν τὴν μάχαιραν σφάξαι τὸν υἱὸν 10
 αὐτοῦ. καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν ἄγγελος κυρίου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ
 εἶπεν αὐτῷ, Ἀβραὰμ Ἀβραὰμ. ὁ δὲ εἶπεν, Ἰδοὺ ἐγώ. καὶ εἶ-
 πεν, Μὴ ἐπιβάλῃς τὴν χεῖρά σου ἐπὶ τὸ παιδάριον μηδὲ ποιήσης
 αὐτῷ μηδέν. νῦν γὰρ ἔγνω ὅτι φοβῆ τὸν θεὸν σὺ καὶ οὐκ ἐφείσω
 τοῦ υἱοῦ σου τοῦ ἀγαπητοῦ δι' ἐμέ. καὶ ἀνέβλεψεν Ἀβραὰμ 15
 τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ καὶ εἶδεν. καὶ ἰδοὺ κριὸς εἰς κατεχόμε-
 νος ἐν φυτῷ Σαβὲκ τῶν κεράτων· καὶ ἐπορεύθη Ἀβραὰμ, καὶ
 ἔλαβε τὸν κριόν, καὶ ἀνήνεγκεν αὐτὸν εἰς ὀλοκάρπωσιν ἀντὶ Ἰσαὰκ
 τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. καὶ ἐκάλεσεν Ἀβραὰμ τὸ ὄνομα τοῦ τόπου
 C ἐκείνου Κύριος εἶδεν, ἵνα εἴπωσιν σήμερον ἐν τῷ ὄρει κύριος 20

πῦρ μετὰ ζείρας P. 8. In margine ponit P: διὰ τί οὐκ εἶπεν,
 μάχαιρα; πόθεν πρόβατον ἐξήτει, καὶ οὐ μόσχον ἢ ἄλλο τι τῶν
 καθαρῶν; ib. εἶπε δὲ] λέγων V. 4. τὴν om. P. ib. εἶπε —
 ὀλοκάρπωσιν, τέκνον om. V. Supplevit Raderus ex Gen. XXII. 8. 7.
 ἐκεῖ om. P. 8. συμπόδησας PV. 13. ἐπιβάλλεις V. 14. νῦν
 γὰρ ἔγνω] ἀντὶ τοῦ νῦν ἐδειξας m. RV. ibid. σὺ τὸν θεόν P.
 16. ἴδεν PV. 17. ἐκ τῶν κ. P.

Accipit autem et ignem in manibus et gladium: et abierunt duo simul.
 Ait autem Isaac ad Abraham patrem suum, *Pater*: ille autem dixit:
Quid est, filii? Dixit autem, *Ecce ignis et ligna? ubi est ovis in holocaustum?*
 Dixit autem Abraham: *Deus providebit sibi ovem in holocaustum,*
filii. Pergentes autem uterque pariter, venerunt in locum, quem dixit ei
 Deus, et edificavit Abraham altare, et imposuit ligna, et cum colligasset
 Isaac filium suum, imposuit eum in altare super ligna.

Et extendit Abraham manum suam ad accipiendum gladium, ut ju-
 gularet filium suum. Et vocavit eum Angelus Domini de coelo, et dixit
 ei: *Abraham, Abraham.* Ille autem dixit: *Ecce ego.* Et dixit, *Ne in-
 jicias manum tuam super puerum, neque facias ei quicquam. Nunc enim
 cognovi, quod times tu Deum: et non pepercisti filio tuo dilecto propter
 me.* Et aspiciens Abraham oculis suis, vidit: et ecce aries unus detentus
 in planta Sabec ex cornibus: et abiit Abraham, et accepit arietem,
 et obtulit eum in holocaustum, pro filio suo Isaac.

Et vocavit Abraham nomen loci illius, *Dominus vidit.* Ut dicant
 hodie, *In monte, Dominus visus est.* Et vocavit Angelus Domini Abra-

ᾤφθη. και ἐκάλεσεν ἄγγελος κυρίου τὸν Ἀβραὰμ ἐκ τοῦ δευτέρου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, λέγων, Κατ' ἑμαυτοῦ ᾤμοσα, λέγει κύριος, οὗ ἔνεκεν ἐποίησας τὸ ῥῆμα τοῦτο και οὐκ ἐφείσω τοῦ υἱοῦ σου τοῦ ἀγαπητοῦ δι' ἐμέ. ἢ μὴν εὐλογῶν εὐλογήσω σε και 5 πληθύνων πληθυνῶ τὸ σπέρμα σου ὡς τοὺς ἀστέρας τοῦ οὐρανοῦ και ὡς τὴν ἄμμον τὴν παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης. και κληρονομήσει τὸ σπέρμα σου τὰς πόλεις τῶν ὑπεναντίων, και ἐνευλογηθήσονται ἐν τῷ σπέρματί σου πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς ἀνθ' ὧν ὑπήκουσας τῆς ἐμῆς φωνῆς. ὑπέστρεψεν δὲ Ἀβραὰμ 10 πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ, και ἀναστάντες ἐπορεύθησαν ἅμα ἐπὶ τὸ φρέαρ τοῦ ὄρκου, και κατώκησεν Ἀβραὰμ ἐπὶ τὸ φρέαρ τοῦ ὄρκου.

Οὗτος ὁ μέγας πατριάρχης Ἀβραὰμ ὁ πρῶτος ἀνθρώπων

1. ἐκ τοῦ δευτέρου] δεύτερον P. 3. ἔνεκεν P. 8. εὐλογηθήσονται P. 9. Eieci quod post φωνῆς inferebatur Σχόλιον*). ὅτι D τὰ τέσσαρα τοῦ Ἀβραὰμ περιγίνεται τῶν παρὰ θεοδόχοις λόγων και (hoc om. P) ὑποχείρια ποιεῖ ἐκεῖνα ἑαυτοῖς, κληρονομεῖ τὸ σπέρμα τοῦ Ἀβραὰμ τὰς πόλεις τῶν ὑπεναντίων: de quo Ducangius notat codicem Holstenii omittere scholium ὅτι — τοῦ ὄρκου: quasi ὑπέστρεψεν — τοῦ ὄρκου, quae sunt Genesis verba, ad scholium illud pertineant. Ex V ita notatum: Σχόλιον] in margine. 12. Ante οὗτος ponit vocem Σχόλιον P, acsi quae sequuntur scholion sint: quod nunc demum ex margine V prodit ita ibi scriptum: . . . εἰ δ' ἐπλανᾶτο φρέαρ ἢ Ἄγαρ, ἐκεῖ κατώκησεν Ἀβραὰμ, ὃ καλεῖται ἰβραϊστὶ Βηρσαβεέ. ἔστι || . . . τὰ πρῶτα και ἐντιμότερα ὄρια τοῦ λαοῦ: διὸ και ἡ φυλὴ Ἰουδα ὡς βασιλικὴ ἀκληρωτὶ λαμβάνει τὸν τόπον μετὰ || . . . τῆς ἰδίας μερίδος, και πολλαχοῦ τῶν γραφῶν λέγεται ἀποδᾶν (scr. ἀπὸ Δᾶν) ἕως Βηρσαβεέ: ὅπερ ἴσον δύναται τῷ ἀπὸ τῶν ὀρίων || . . . Ἰουδαίας ἕως τῶν πρῶτων και κυριωτάτων: και γὰρ εὐρίσκειται ἐν τῷ Ἰσραὴλ ὁ μὲν ἔρδομος και ἐπὶ πᾶσι || κληροῦμενος τὴν ἑαυτοῦ γῆν: ὃ δὲ Ἰουδας οὗ ἔστιν ἡ Βηρσαβεέ, πρὸ πάντων ἀκληρωτὶ λαμβάνων πέραν τοῦ || (Ἰορ) δᾶνον τὴν ἐπιβάλλουσαν αὐτῷ μερίδα.

ham secundo de coelo dicens: Per memetipsum juravi, dicit Dominus: propterea quod fecisti verbum hoc, et non pepercisti filio tuo dilecto propter me: profecto benedicens benedicam te, et multiplicans multiplicabo semen tuum, sicut stellas coeli, et sicut arenam juxta labium maris. Et haereditabit semen tuum civitates adversariorum. Et benedicient in semine tuo omnes gentes terrae: quia obedisti voci meae.

Reversus est autem Abraham ad pueros suos, et surgentes abierunt simul ad Puteum juramenti, et habitavit Abraham super Puteum juramenti.

Hic est magnus ille Patriarcha Abraham, qui cum primus hominum

*) S c h o l i u m.

Propterea quod liberi Abraham longe caeteris praestant, qui verbum a Deo acceperunt, ideo illos sibimet subditos facit, mittitque semen Abraham in haereditatem civitatum adversariorum.

λζ', λη', λθ', μ'.

Τούτω τῷ ἔτει τῆς αὐτοῦ ἡλικίας Ἰσαὰκ ἔλαβε γυναῖκα τὴν
'Ρεβέκκαν, ὄντος Ἀβραὰμ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐτῶν ρμ'.

μα', μβ', μγ', μδ', μέ'.

ο' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

5

R 134
B

μς', μζ', μη', μθ', ν', να', νβ', νγ', νδ', νε'.

π' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

νς', νζ', νη', νθ', ζ'.

Τούτω τῷ ἔτει γίνονται τῷ Ἰσαὰκ δύο παιῖδες δίδυμοι ἐκ τῆς
'Ρεβέκκας, πρῶτος Ἡσαῦ ὁ καὶ Ἐδώμ, ἀφ' οὗ τὸ Ἰδουμαίων 10
ἔθνος, δεύτερος Ἰακώβ ὁ μετονομασθεὶς Ἰσραήλ, ἀφ' οὗ
Ἰσραηλῖται οἱ καὶ Ἰουδαῖοι.

V 48 Ἰσαὰκ προεφήτευσεν περὶ Ἰακώβ, λέγων, Δουλευσάτωσάν
σοι ἔθνη καὶ προσκυνήσουσίν σοι ἄρχοντες. καὶ γίνου κύριος
τοῦ ἀδελφοῦ σου. 15

C Οὗτος Ἰσαὰκ ὁ συγκληρονόμος τῶν ἐπαγγελιῶν καὶ τῶν εὐ-
λογιῶν τοῦ Θεοῦ τῶν γενομένων πρὸς Ἀβραὰμ τὸν αἰτοῦ πατέρα,
ὃς τύπος ἐγένετο τῆς σφαγῆς τοῦ δεσπότην Χριστοῦ, τριημέρως
βαδίσας ἐπὶ τὸ θανεῖν καὶ μετὰ ταῦτα ζῶν ὑποστρέψας, ὁ ἐν
τοῖς ἰδίοις ὤμοις τὰ ξύλα τῆς ἑαυτοῦ θυσίας βαστάξας, ὡσπερ 20
καὶ ὁ δεσπότης Χριστὸς τὸν ἑαυτοῦ σταυρὸν ἐπὶ τοὺς ὤμους
ἐβάσταξεν, ὅτι προαιρέσει θανῶν καὶ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ζωωθεὶς,

13. λέγων] Genes. XXVII. 29. 14. προσκυνησάτωσαν P. 20.
βαστάσας — ἐβάστασεν P, βαστάξας (m. βαστάσας) — ἐβάσταξεν B.
21. ὁ om. P.

XXXVII. XXXVIII. XXXIX. XL.

Anni a m. c. Hoc anno aetatis Isaac uxorem duxit Rebeccam, cum pater ejus
Abraham esset annorum cxi.

XLI. XLII. XLIII. XLIV. XLV.

LXX. annus Repromissionis.

3478.

XLVI. XLVII. XLVIII. XLIX. L. LI. LII. LIII. L^v. LV.

LXXX. annus Repromissionis.

LVI. LVII. LVIII. LIX. LX.

Hoc anno nati sunt Isaac duo filii gemini ex Rebecca: primus Esau,
qui et Edom, a quo Idumaeorum gens: alter Jacob, cognomento Israel,
a quo Israelitae et Judaei promanarunt.

Isaac prophetavit de Jacob, dicens: *Servian tibi gentes, et adorent
te Principes, et fias Dominus fratris tui.*

Hic est Isaac cohaeres pollicitationum et benedictionum, quas Deus
fecit ad Abraham patrem suum: qui typus fuit et figura caedis Domini
Christi, qui per tres dies exivit ad mortem, et post haec vivus rediit.
Qui propriis humeris ligna sui ipsiusmet sacrificii portavit, quemadmo-
dum etiam Dominus Christus crucem humeris suis gestavit, quia ultro-

οὐπερ ἀντάλλαγμα πρόβατον ἐσφάγη. καὶ ἤκουσεν ὁ πατὴρ
 παρὰ Θεοῦ ὅτι οὐκ ἐφείσω τοῦ υἱοῦ σου τοῦ ἀγαπητοῦ· οὕτω
 καὶ ἐπὶ τοῦ Χριστοῦ τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ λέλεκται, ὅς γε τοῦ ἰδίου
 υἱοῦ οὐκ ἐφείσατο, ἀλλ' ὑπὲρ ἡμῶν πάντων παρέδωκεν αὐτόν. D
 5 καὶ ἡ σὰρξ μόνη ἐστὶν ἡ δοθεῖσα ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς,
 ἐπειδὴ ἀδύνατον τὴν θεότητα θαναῖν. τῆς σαρκὸς διδομένης
 τὸν ἴδιον υἱὸν δεδόσθαι λέγει ἡ γραφή, ἀντάλλαγμα καὶ ἀντί-
 δεῖξιν οἶσαν τοῦ υἱοῦ κατὰ τὸν τύπον τοῦ μακαρίου Ἰσαὰκ.
 οὕτω γὰρ εἶπεν ὁ κύριος ὅτι Ἀβραὰμ ἠγαλλιάσατο ἰδεῖν τὴν ἡμέ-
 10 ραν τὴν ἐμήν, καὶ εἶδεν καὶ ἐχάρη. οὗτός ἐστιν Ἰσαὰκ ὁ ἀκου-
 σίως παραδούς τὴν ἐπηγγελμένην αὐτῷ καὶ τῷ πατρὶ αὐτοῦ εὐ-
 λογίαν ὑπὸ τοῦ Θεοῦ τῷ Ἰακώβ, φάσκων, Δουλευσάτωσάν σοι
 ἔθνη καὶ προσκυνησάτωσάν σοι ἄρχοντες. καὶ γίνου κύριος
 τοῦ ἀδελφοῦ σου· καὶ προσκυνήσουσίν σοι οἱ υἱοὶ τοῦ πατρός
 15 σου. ὁ καταρώμενός σε ἐπικατάρατος· ὁ δὲ εὐλογῶν σε εὐλο- P 58
 γημένος. ταῦτα δὲ πάντα ἐπὶ τοῦ Ἰακώβ οὐκ ὀράμεν γενόμενα,
 ἀλλὰ καὶ μᾶλλον αὐτὸς ἐπάκεις πεσὼν ἐπὶ τὴν γῆν προσεκύνησεν
 τῷ Ἡσαῦ. καὶ τριάκοντα βασιλεῖς ἐβασίλευσαν ἐκ τοῦ Ἡσαῦ,
 πρὶν ἢ βασιλεῦσαι βασιλεῖα ἐν Ἰσραὴλ, ὥστε αἱ εὐλογίαι ἐπὶ τὸν
 20 προσδοκώμενον ἐξ αὐτῶν δισπότην Χριστὸν παραπέμπουσιν, R 136
 πρὸς ὃν πᾶς ὁ σκοπὸς τῆς θείας γραφῆς ἀφορεῖ.

2. τοῦ alterum om. P. 3. Χριστοῦ τοῦ om. P sola. *ibid.* λέλεκται] Rom. VIII. 32. 10. ἴδεν PV. v. Ioan. VIII. 56. 12. φάσκων] Genes. I. c. 14. οἱ om. P. 16. δὲ om. P.

see mortem est passus, et a Deo in vitam revocatus: cuius vice ovīs occisa est. Et audivit a Deo pater ejas: *Quia non pepercisti filio tuo dilecto.* Sic etiam de Christo filio Dei dictum est: *Qui proprio filio suo non pepercit, sed pro nobis omnibus tradidit illum.* Ac caro quidem sola est quae data sit pro mundi vita, quandoquidem fieri non potest ut Divinitas moriatur. Carne ergo oblata, proprium filium esse datum scriptura ait, ut esset permutata illa hostia, et exemplar filii, secundum beati Isaac figuram: sic enim dixit Dominus: *Abraham exultavit ut videret diem meum; vidit et gavisus est.* Hic est Isaac qui invitus promissam a Deo sibi et patri suo benedictionem, Jacob tradidit, dicens: *Serviant tibi gentes, et adorent te principes, et fias Dominus fratris tui, et adorent te filii patris tui. Qui maledixerit tibi, sit ipse maledictus, et qui benedixerit tibi, sit et ipse benedictus.* Haec omnia in Jacob non videmus esse peracta: quin potius ipse septies procidens in terram, adoravit Esau. Et xxx. Reges regnarunt ex Esau, antequam quisquam ex Israel regnaret, ita ut istae benedictiones ad expectatum ex illis Dominum Christum transmittantur, ad quem omnis sacrae Scripturae scopus col- lineat.

Οὗτος Ἰακώβ, καὶ αὐτὸς συγκληρονόμος τῶν ἐπαγγελιῶν τοῦ Θεοῦ, ἐκδεχόμενος καὶ αὐτὸς τὴν τοῦ Θεοῦ ἐμελλοῦς ἔχουσαν πόλιν, ἧς τεχνίτης καὶ δημιουργὸς ὁ Θεός, τουτέστιν τῆς ἐπουρανίου Ἱερουσαλήμ, ἔνθα πρόδρομος ὑπὲρ ἡμῶν εἰσῆλθεν Χριστός· εἰς ἣν κατάστασιν ἀφορᾷ πᾶσα ἡ τῶν Χριστιανῶν θρησκεία, ἣν πρῶτος πάντων ἐνεκαίνισεν ἡμῖν ὁ δεσπότης Χριστὸς ὁδὸν πρόσφατον καὶ ζῶσαν· ἦν καὶ προλέγει ὁ μέγας Ἰακώβ παραπέμπων τῷ ἰδίῳ υἱῷ Ἰούδα, εὐλογῶν αὐτόν, ἐξ οὗ καὶ ὁ τῶν ἐπαγγελιῶν ἀνεφαίνετο κύριος Ἰησοῦς Χριστός, φάσκων οὕτως· Ἰούδα, σὲ αἰνέσασαισαν οἱ ἀδελφοί σου, αἱ χεῖρές σου ἐπὶ νύτου τῶν ἐχθρῶν σου. προσκυνησάτωσάν σοι οἱ υἱοὶ τοῦ πατρὸς σου. σκύμνος λέοντος Ἰούδα. ἐκ βλαστοῦ, νιέ μου, ἀνέβης. ἀναπεσὼν ἐκοιμήθης, ὡς λέων καὶ ὡς σκύμνος. τίς ἐγερεῖ αὐτόν; οὐκ ἐκλείψει ἄρχων ἐξ Ἰούδα καὶ ἡγούμενος ἐκ τῶν μηρῶν αὐτοῦ, ἕως ἂν ἔλθῃ τὰ ἀποκείμενα αὐτῷ, καὶ αὐτὸς προσδοκία ἔθνων. δεσμεύων πρὸς ἄμπελον τὸν πῶλον αὐτοῦ καὶ τῇ ἔλικι τὸν πῶλον τῆς ὄνου αὐτοῦ. πλυνεῖ ἐν οἴνῳ τὴν στολὴν αὐτοῦ καὶ ἐν αἵματι σταφυλῆς τὴν περιβολὴν αὐτοῦ. χαροποιοὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἀπὸ οἴνου καὶ λευκοὶ οἱ ὀδόντες αὐτοῦ ἢ γέλα.

D Καίτοι τοῦτον οὐ προσεκύνησαν οἱ υἱοὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἀλλὰ τούναντιον αὐτὸς προσεκύνησεν τῷ Ἰωσήφ καὶ μετὰ θάνατον τοῦ πατρὸς. εὐδηλον οὖν ὅτι πᾶσα ἡ προφητεία αὕτη εἰς τὸν ἐξ αὐτοῦ τεχθέντα δεσπότην Χριστὸν κατὰ σάρκα ἔσχεν

8. αὐτῷ P. 9. φάσκων] Genes. II. 8. 14. καὶ] οὐδὲ P.

Hic Jacob et ipse cohaeres promissionum Dei, expectans et ipse civitatem fundamenta habentem, cujus conditor et architectus Deus, hoc est illius coelestis Hierusalem, in quam praecursor pro nobis intravit Christus. Ad quam constitutionem universa Christianorum respicit Religio, cui quidem novae ac viventis viae primus omnium initium dedit Dominus Christus: quam et praedicat magnus Jacob, dum hanc commendat filio suo Juda, et ipsi benedictionem impertitur, ex quo promissus Dominus Jesus Christus apparuit, ita fatus: *Juda, te laudabunt fratres tui: Manus tuae super dorsum inimicorum tuorum: adorabunt te filii patris tui. Catulus leonis Juda. Ex germine, fili mi, ascendisti. Recumbens dormivisti ut leo, et sicut catulus leonis: quis suscitabit eum? Non deficiet princeps ex Juda, neque dux ex femoribus ejus, donec veniant reposita ei, et ipse expectatio gentium. Ligans ad vineam pullum suum, et pampino pullum asinae suae. Lavabit in vino stolam suam, et in sanguine uvae pallium suum. Pulchri oculi ejus prae vino: et albi dentes ejus quam lac.*

Atqui hunc non adoraverunt filii patris sui, immo ipse adoravit Joseph, atque adeo post mortem patris. Hinc igitur patet omnino quod omnis haec propheta in Domino Christo ex eo secundum carnem nato

τὸ πέρασ, τό τε δυνατὸν καὶ βασιλικὸν αὐτοῦ παριστῶσα καὶ τὸ πάθος καὶ τὴν ἐκ τοῦ πάθους μακαρίαν ἀνάστασιν.

Λευὶ μζ',

ἡμοῦ γηκβ'.

V 49

α', β'.

5

ρο' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

γ'.

R 140

Τούτῳ τῷ τρίτῳ ἔτει τοῦ Λευὶ καὶ πζ' ἔτει τῆς αὐτοῦ ἡλικίας Ἰακώβ γεννᾷ τὸν Ἰούδαν, ἕξ οὗ Ἰουδαῖοι. P 60

δ'. Τετάρτῳ ἔτει τοῦ Λευὶ καὶ πζ' τῆς αὐτοῦ ἡλικίας Ἰακώβ 10 γεννᾷ τὸν Ἰσσαχάρ, ὃ ἔστι μισθός.

ε'. Πέμπτῳ ἔτει τοῦ Λευὶ καὶ πη' τῆς αὐτοῦ ἡλικίας Ἰακώβ γεννᾷ τὸν Ζαβουλών.

ς', ζ'.

η'. Ὀγδόῳ ἔτει τοῦ Λευὶ καὶ ἑα' ἔτει τῆς αὐτοῦ ἡλικίας Ἰακώβ 15 κῶβ τίθει τὴν Δίνα ἐκ τῆς Λείας.

θ'. Ἐνάτῳ ἔτει τοῦ Λευὶ καὶ ἑβ' τῆς αὐτοῦ ἡλικίας Ἰακώβ γεννᾷ τὸν Ἰωσήφ ἐκ τῆς Ῥαχήλ.

ί', ιά', ιβ'.

B

ρη' ἔτος ἐπαγγελίας.

8. οἱ Ἰουδαῖοι P. ἔτος Ἰωσήφ m. P.

15. Δίας PV.

16. ἐνάτῳ PV.

18. α'

impleta est: illius potentiam ac regiam dignitatem repraesentans, pas-Anniam.c. sionem etiam, et ex passione beatam resurrectionem.

Levi, 47.

Colliguntur anni 3622.

I. II.

CLXX. annus Repromissionis.

III.

8578.

Hoc anno III. Levi, et LXXXVI. aetatis suae anno, Jacob procreavit Judam, ex quo Judaei dicti.

IV. anno Levi, et LXXXVII. aetatis suae anno Jacob procreat Isachar, quod mercedem sonat.

V. anno Levi, et LXXXVIII. aetatis suae, Jacob procreat Zabulon.

VI. VII.

VIII. anno Levi, et aetatis suae XCI. anno procreat Jacob Dina ex Lia.

IX. anno Levi, et aetatis suae CII. anno Jacob procreat Joseph ex Rachel.

X. XI. XII.

CLXXX. annus Repromissionis.

ιγ', ιδ', ιε', ις'.

Τούτω τῷ ἐκκαιδεκάτῳ ἔτει τοῦ Λευὶ καὶ ἠδ' τῆς ἑαυτοῦ ἡλικίας Ἰακώβ ἄνεισιν ἀπὸ τῆς Μεσοποταμίας.

ιζ'.

Τούτω τῷ ἔτει τοῦ Λευὶ καὶ ρ' τοῦ Ἰακώβ ἦν ἔτος Ἰσαὰκ ρξ'. 5

ιη'.

Τούτω τῷ ιη' ἔτει τοῦ Λευὶ καὶ ρα' τῆς αὐτοῦ ἡλικίας Ἰακώβ προεφήτευσεν, καὶ εἶπεν, Ἰούδα, σὲ αἰνέσαισαν οἱ ἀδελφοί σου. αἱ χεῖρές σου ἐπὶ νώτου τῶν ἐχθρῶν σου. προσκυνήσουσίν σε οἱ υἱοὶ τοῦ πατρὸς σου. σκύμνος λέοντος Ἰούδα, καὶ τὰ 10 λοιπὰ τῆς προφητείας, ὡς πρόκειται.

ιθ', κ', κα', κβ'.

ρδ' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

κγ'. Τούτω τῷ κγ' ἔτει τοῦ Λευὶ καὶ ρς' τοῦ Ἰακώβ τὰ περὶ τὴν Δίαν ἐτελείτο καὶ Βενιαμὴν ἐτέχθη. 15

κδ', κέ'.

Τῷ εἰκοστῷ πέμπτῳ ἔτει τοῦ Λευὶ καὶ ρη' τοῦ Ἰακώβ Ἰωσὴφ πιπράσκειται ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν ἔτος ἄγων ις'.

Εἶτα οἱ κατ' αὐτὸν ἰπειρασμοί.

R 142 κς'. Πρῶτον ἐζήλωσαν αὐτὸν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ. 20

2. ἐκκαιδεκάτῳ ἔτει] κ' καὶ δεκάτῳ ἔτη V, ἔτει ἔκτῳ καὶ δεκάτῳ P.

XIII. XIV. XV. XVI.

Anni a m. c. Hoc anno xvi. Levi, et xvi. aetatis suae, Jacob ascendit ex Mesopotamia.

XVII.

Hoc anno Levi, et a. Jacob, annum agebat Isaac cix.

XVIII.

Hoc anno xviii. et ci. aetatis suae Jacob, prophetavit, et dixit: *Juda, te laudabunt fratres tui. Manus tuae super tergum inimicorum tuorum. Adorabunt te filii patris tui. Catulus leonis Juda.* Et caetera quae in prophetia supra posita habentur.

XIX. XXI. XXII. XXIII.

cix. annus Repromissionis.

xxiii. Hoc anno xxiii. Levi, et cvi. Jacob, quae Dinam spectant peracta sunt: et Benjamin natus est.

XXIV. XXV.

Hoc anno xxv. Levi, et cviii. Jacob, Joseph venditur a fratribus, cum annum ageret xvii.

3601. Sequuntur deinde x. tentationes Joseph. xxvi. tum primum inviderunt ei fratres ejus.

κζ'. Εἶτα κατηγόρησαν αὐτοῦ.

κη'. Εἶτα ἐλογίσαντο αὐτὸν ἀποκτείνειν. εἶτα ἐπέβαλον αὐτὸν εἰς τὸν λάκκον.

κθ'. Εἶτα πιπράσκειται τοῖς Ἰσμαηλίταις. εἶτα ἐπράθη ἐν
5 Αἰγύπτῳ ὑπὸ τῶν Ἰσμαηλιτῶν τῷ Πετεφρῇ.

λ'. Εἶτα ἤρξατο ἡ κυρία αὐτοῦ ἀπατῆν αὐτὸν καὶ γυμνοῦ- P 61
σθαι ἔμπροσθεν αὐτοῦ καὶ παρακαλεῖν αὐτόν.

λα'. Εἶτα μόνον αὐτὸν εὐροῦσα, καὶ ἀποκλείσασα πάσας τὰς
θύρας, ἐπαέστη αὐτῷ γυμνῇ καὶ ἐβιάζετο αὐτόν.

10 λβ'. Εἶτα ἀπορήσασα αὐτοῦ κατηγόρησεν αὐτοῦ πρὸς τὸν
κύριον αὐτοῦ. εἶτα ἐβλήθη ἐν τῇ εἰρκτῇ.

σ' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

V 50

λγ', λδ', λε', λς', λζ', λη'.

Τούτῳ τῷ λη' ἔτει τοῦ Λεὼν Ἰωσήφ γενόμενος ἐτῶν λ' λείει
15 τοῖς ἐνδοξοῖς Φαραὼ ἐν τῇ εἰρκτῇ τῷ καιρῷ τοῦ δεκάτου πειρα- B
σμοῦ τοῦς ὀνειρούς.

Ὡς ὡδε τοῦ Ἰακώβ εἰσιν ἔτη ρκα'.

λθ'.

Τούτῳ τῷ ἔτει τοῦ Λεὼν καὶ ρκβ' ἔτει τοῦ Ἰακώβ γε-

8. τὸν em. P. 5. Πιετεφρῇ P. 14. ἔτει λη' P.

xxvii. dein illum accusarunt.

xxviii. tam cogitarunt quomodo eum interficerent. Deinde illum in
haus. deinceps.

xxix. postea venditus est Ismaelitibus. Deinde venditus est Peotefre
in Aegypto ab Ismaelitis.

xxx. deinde illius Domina coepit eum circumvenire, et coram illo
corp. nudare, Namque provocare (ad stuprum).

xxxi. postea solum illum inveniens, et foribus omnibus oclusis, nu-
dam se illi praebuit, vimque inferre est conata.

xxxii. cum vero ab eo desperaret quidquam consequi, illum ad Do-
minum illum detulit. Postea in carcerem detrusus est.

cc. annus Repromissionis.

xxxiii. xxxiv. xxxv. xxxvi. xxxvii. xxxviii.

Hoc anno xxxviii. Levi, Joseph cum annum ageret xxxviii. solvit
P. xxxviii. xxxviii. qui in carcere detinebantur, somnia, tempore deci-

Huc usque anni Jacob sunt

cxli.

xxxix. Hoc anno Levi, et cxli. anno Jacob, Joseph cum annum

νόμιμος Ἰωσήφ ἐτῶν λα' παρέστη τῷ Φαραὼ ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ ἔκριεν αὐτῷ τοὺς ὄνειρους αὐτοῦ. καὶ ἐκ τούτου τοῦ χρόνου γέγονεν αὐτὸς Ἰωσήφ ἡγεμὼν τῆς Αἰγύπτου.

Ἰωσήφ Αἰγυπτίων ἡγεῖται ἔτη π'.

Πρῶτον ἔτος ἡγεμονίας Ἰωσήφ, καὶ πρῶτον τῆς εὐθηνίας, 5 ἐν ᾧ τριακοστὸν πρῶτον ἔτος ἦγε τῆς ἡλικίας Ἰωσήφ.

C

μ', μα', μβ'.

σί' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

μγ', μδ', μέ, μς'.

Τούτῳ τῷ μς' ἔτει τοῦ Λεὼ πρῶτον ἔτος τοῦ λιμοῦ τοῦ ἐν 10 Αἰγύπτῳ. οἱ παῖδες Ἰακώβ εἰς Αἴγυπτον κάτεισιν ἀποσταλέντες ὑπ' αὐτοῦ διὰ τὸν λιμόν.

R 144

μζ'.

Τούτῳ τῷ μζ' ἔτει τοῦ Λεὼ καὶ δευτέρῳ τοῦ λιμοῦ καὶ ἐνάτῳ τῆς ἡγεμονίας Ἰωσήφ κάτεισιν Ἰακώβ εἰς Αἴγυπτον, καὶ 15 ἔστη ἐναντὶον Φαραῶ. εἶπε δὲ Φαραῶ τῷ Ἰακώβ, Πόσα ἔτη D ἡμερῶν τῆς ζωῆς σου; καὶ εἶπεν Ἰακώβ τῷ Φαραῶ, Ἡμέραι τῶν ἐτῶν τῆς ζωῆς μου, ὡς παροικῶ, ρλ' ἔτη. μικραὶ καὶ ποθηραὶ γεγόνασιν αἱ ἡμέραι τῶν ἐτῶν τῆς ζωῆς μου.

Καὰθ ζ',

ὀμοῦ γχπβ'.

20

8. σί' post ἐπαγγελίας ponit P. 10. μς' om. P. 11. ἀποσταλέντες P. 14. ἔτει μζ' P. 15. ἐνάτῳ PV. 16. εἶπε δὲ] Genes. XLVII. 9. 20. Καὰθ P.

Anni a. m. c. xxxi. attigisset, sistitur Pharaoni in Aegypto, illiusque somnia eidem interpretatur. Et ab illo tempore factus est idem Joseph Princeps Aegypti.

Joseph Aegyptiis praeest annos lxxx.

Primus annus procurationis Joseph, primusque prosperae fortunae, quo ipse agebat aetatis annum xxxi.

xl. xli. xlii.

Annus Repromissionis ccx.

xliii. xliii. xlv. xlvi.

Hoc anno Levi primus annus fuit, quo coepit famis in Aegypto. Filii Jacob in Aegyptum veniunt, a patre missi propter famem.

3622.

xlvii.

Hoc anno xlvii. Levi, qui fuit secundus annus famis, et nonus principatus Joseph, descendit Jacob in Aegyptum, et statit coram Pharaone: qui ad Jacob dixit: Quot sunt anni dierum vitae tuae. Et dixit Jacob: Dies annorum vitae meae quibus peregrinor cxxx. anni, pauci et mali fuerunt dies annorum vitae meae.

Caad, 60.

Colliguntur anni 3622.

α', β', γ', δ', ε'.

σκ' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

ς', ζ', η', θ', ι', ια', ιβ', ιγ', ιδ', ιε'.

σλ' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

5 ις', ιζ'.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἑκατοστὸν τεσσαρακοστὸν ἑβδομον ἔτος ἄγων
 Ἰακώβ προφητεύει περὶ τοῦ κυρίου καὶ περὶ τῆς τῶν ἐθνῶν κλή- P 62
 σεως διὰ Χριστοῦ, εἰπών, Οὐκ ἐκλείψει ἄρχων ἐξ Ἰούδα οὐδὲ
 ἡγούμενος ἐκ τῶν μηρῶν αὐτοῦ ἕως οὗ ἔλθῃ ᾧ ἀπόκειται. καὶ
 10 αὐτὸς ἔσται προσδοκία ἐθνῶν. δεσμεύων πρὸς ἄμπελον τὸν
 πῶλον αὐτοῦ καὶ τῇ ἔλικι τὸν πῶλον τοῦ ὄνου αὐτοῦ, πλυνεῖ ἐν
 οἴνῳ τὴν στολὴν αὐτοῦ καὶ ἐν αἵματι σταφυλῆς τὴν περιβολὴν
 αὐτοῦ. χαροποιοὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ καὶ λευκοὶ οἱ ὀδόντες ἢ
 γάλα.

15 ηῖ', ιθ', κ', κα', κβ', κγ', κδ', κε'.

σμ' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

κς', κζ', κη', κθ', λ', λα', λβ' λγ', λδ', λε'. B

σν' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

λς', λζ', λη', λθ', μ', μα', μβ', μγ', μδ', μέ.

20 σς' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

8. εἰπών] Genes. II. 10.
 χαροποιοὶ — αὐτοῦ om. P.

11. καὶ τῇ — αὐτοῦ om. P. 13.
 20. σς' post ἐπαγγελίας ponit P.

I. II. III. IV. V.

CCXX. annus Repromissionis.

VI. VII. VIII. IX. X. XI. XII. XIII. XIV. XV.

CCXXX. annus Repromissionis.

XVI. XVII.

Hoc anno, cum Jacob ageret annum cXLVII. de Domino prophetat,
 deque gentium per Christum vocatione, in haec verba: *Non deficiet
 Princeps ex Juda, neque dur a femoribus ejus, donec veniat, cui reposi-
 tum est: et ipse erit expectatio gentium. Ligans ad vineam pullum suum.
 Lavabit in vino stolam suam, et in sanguine vvae pallium suum: et albi
 dentes, quam lac.*

XVIII. XIX. XX. XXI. XXII. XXIII. XXIV. XXV.

CCXL. annus Repromissionis.

XXVI. XXVII. XXVIII. XXIX. XXX. XXXI. XXXII. XXXIII. XXXIV. XXXV.

CCLI. annus Repromissionis.

XXXVI. XXXVII. XXXVIII. XXXIX. XL. XLI. XLII. XLIII. XLIV. XLV.

CCLX. annus Repromissionis.

- V 51
 μς', μζ', μη', μθ', ν'.
 π' ἔτος Ἰωσήφ.
 να', νβ', νγ', νδ', νε'.
 σο' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.
- C
 R 146 Ἀμβράμ οέ', ὁμοῦ γυνγ'.
 5
 α', β', γ', δ', ε'.
 σπ' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.
 ζ', ζ' η', θ', ι', ια', ιβ'.
- Τούτῳ τῷ ἔτει πα' ἔτος ἄγων τῆς ἡγεμονίας Ἰωσήφ καὶ ρια' 10
 τῆς αὐτοῦ ἡλικίας τελευτᾷ τὸν βίον.
- Μετὰ θάνατον Ἰωσήφ δουλεύουσιν Ἑβραῖοι τοῖς Αἰγυπτίοις
 ἕτερα ἔτη ρμδ'. τὰ δὲ πάντα τῆς ἐν Αἰγύπτῳ διατριβῆς τῶν
 Ἰουδαίων ἔτη τυγχάνει σιέ', ἀριθμούμενα ὑπὸ τῆς καθόδου Ἰα-
 κώβ καὶ τῶν τούτου παιδῶν εἰς Αἴγυπτον. 15
- D
 σ' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.
 ις', ις', ιη', ιθ', κ', κα', κβ', κγ', κδ', κς'.
 ἔτος τ' τῆς ἐπαγγελίας.
 κς', κς' κη', κθ', λ'. 20
8. σω' P. 17. ση' post ἐπαγγελίας ponit P. 19. τ' ἔτος P.
- XLVI. XLVII. XLVIII. XLIX. L.
 LXXX. annus Joseph.
 LI. LII. LIII. LIV. LV.
 CCLXX. annus Repromissionis.
 LVI. LVII. LVIII. LIX. LX.
 Ambram, 75. Colliguntur anni 3753.
 I. II. III. IV. V.
 CCLXXX. annus Repromissionis.
 VI. VII. VIII. IX. X. XI. XII.
 Hoc anno moritur Joseph, anno sui Principatus LXXXI. aetatis ve-
 ro CXI.
 Post mortem Joseph, Hebraei serviunt Aegyptiis alios annos CXLIV.
 Universum vero tempus quo Judaei in Aegypto mansere, annorum fuit
 CCXV. a protectione Jacob et illius liberorum in Aegyptum.
 XIII. XIV. XV.
 Annus Repromissionis CCXC.
 XVI. XVII. XVIII. XIX. XX. XXI. XXII. XXIII. XXIV. XXV.
 CCC. annus Repromissionis.
 XXVI. XXVII. XXVIII. XXIX. XXX.

Τοῦ Ἀμβροῦν Λεὺι ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἀπέθανεν ζήσους ἔτη ρλζ'.

λα', λβ', λγ', λδ', λε'.

τί' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

λς', λζ', λη', λθ', μ', μα', μβ', μγ', μδ', με'.

P 63

5

τκ' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

μς', μζ', μη', μθ', ν', να', νβ', νγ', νδ', νε'.

τλ' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

νς', νζ', νη', νθ', ξ', ξα', ξβ', ξγ', ξδ', ξε'.

τμ' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

10

ξς', ξζ', ξη', ξθ', ο', οα', οβ'.

Τούτῳ τῷ οβ' ἔτει τῆς ἑαυτοῦ ἡλικίας Ἀμβροῦν γεννᾷ τὸν Β
'Ααρὼν ἐκ τῆς Ἰωχαβέθ.

ογ', οδ', οε'.

Τούτῳ αὐτοῦ τῷ ἔτει γεννᾷ Ἀμβροῦν τὸν Μωϋσῆν ἐκ τῆς αὐ-
15 τῆς Ἰωχαβέθ, θυγατρὸς ἀδελφοῦ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.

τν' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

Μωϋσῆς π',

ὄμοῦ γωλζ'.

R 148

α'. Πρῶτον ἔτος ἀνατρεφομένου Μωϋσῆ ἐν Αἰγύπτῳ.

Τούτῳ τῷ ἔτει Φαραὼ βασιλεὺς Αἰγύπτου ἐκλείψεν τὰ ἄρ-

1. αὐτοῦ om. P.

10. Post οβ' P sola inferebat ογ', οδ', οε'.

12. Ἰωχαβέθ R.

18. ἐν τῇ P.

Levi pater Amram moritur cum vixisset annos CXXXVII.

Anni a m. c.

XXXI. XXXII. XXXIII. XXXIV. XXXV.

CCCX. annus Repromissionis.

XXXVI. XXXVII. XXXVIII. XXXIX. XL. XLI. XLII. XLIII. XLIV. XLV.

CCCXX. annus Repromissionis.

XLVI. XLVII. XLVIII. XLIX. L. LI. LII. LIII. LIV. LV.

CCCXXX. annus Repromissionis.

LVI. LVII. LVIII. LIX. LX. LXI. LXII. LXIII. LXIV. LXV.

CCCXL. annus Repromissionis.

LXVI. LXVII. LXVIII. LXIX. LXX. LXXI. LXXII.

Hoc anno LXXII. aetatis suae Amram procreat Aaron ex Iochabeth.

LXXIII. LXXIV. LXXV.

Hoc ipsius anno Amram ex eadem Iochabeth, filia fratris patris
sui, generat Moysen.

CCCL. annus Repromissionis.

Moyses, 80.

Colliguntur anni 3337.

3758.

1. Primus annus Moysis in Aegypto educati.

Hoc anno Pharae Rex Aegypti masculos Hebraeorum filios jussit in

Κόνα τῶν Ἑβραίων βρέφη εἰς τὸν ποταμὸν ῥίπτεσθαι. καὶ πολλῶν βασιλέων ἡγουμένων Παλμανωθῆς ἐβασιλευσεν τῶν περὶ Ἡλιοπόλιν τόπων. οὗτος δὲ μετὰ τῶν ἄλλων βασιλέων φάυλως τοῖς Ἑβραίοις προσεφέρετο. καὶ γέγονε τούτῳ τῷ Παλμανωθῆ ἑνὶ ὀνόματι Μερρή, ἣν ἐξέδοτο Χενεβρῶν βασι- 5
λεύοντι τῶν ὑπὲρ Μέμφιν τόπων. αὕτη δὲ ἡ Μερρή στείρα οἶσα τὸν Μωϋσῆν ῥιφέντα εἰς τὸν ποταμὸν ἀνελομένη ἀνεθρέψατο εἰς υἱόν.

β.

V 52 Δευτέρῳ ἔτει Μωϋσῆ οὗ ἔτος τῆς ἑαυτοῦ ἡλικίας ἄγων Ἄμ- 10
βράμ γεννᾷ ἐκ τῆς Ἰωχαβέθ Μαρῖαμ τὴν προφητιν.

D

γ', δ', ε', ζ', η', θ', ι.

τξ' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

ια', ιβ', ιγ', ιδ', ιε', ις', ιζ', ιη', ιθ', κ'.

το' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

15

κα', κβ', κγ', κδ', κε', κς', κζ', κη', κθ', λ'.

τπ' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

λα'.

Τούτῳ αὐτοῦ τῷ ἔτει Μωϋσῆς κτίζει τὴν Ἑρμοῦπολιν, καὶ Αἰθίοψιν ἐπολέμησεν ἐπὶ ἔτη ι'. 20

8. φασῶλος P. 4. Παλμανωθεῖ R. 10. Ἄμβραν P. 19. αὐτοῦ post ἔτει ponit P.

fluvium abjici. Multis vero Regibus tum regnantibus, Palmanothes locis versus Heliopolim sitis imperabat. Is una cum caeteris regibus Hebraeis infestus extitit. Huicque Palmanothis filia fuit, nomine Merrhi, quam Chenebron, qui in locis supra Memphin regnabat, dedit in uxorem. Ipsa vero Merrhi cum esset sterilis, Moyssem, qui in fluvium projectus fuerat, ex eo sublatum, filii loco educavit.

II.

Secundo anno Moysis, LXXVII. aetatis annum agens Ambran, ex Iocabeth Mariam Prophetissam procreat.

III. IV. V. VI. VII. VIII. IX. X.

CCCLX. annus Repromissionis.

XI. XII. XIII. XIV. XV. XVI. XVII. XVIII. XIX. XX.

CCCLXXX. annus Repromissionis.

XXI. XXII. XXIII. XXIV. XXV. XXVI. XXVII. XXVIII. XXIX. XXX.

CCCLXXX. annus Repromissionis.

XXXI.

Hoc ipsius anno Moyses Hermopolim condit, et cum Aethiopibus bellum decennio gessit.

Τοῦ δὲ Χενεφρῶν βασιλείως τῶν ὑπὲρ Μέμφιν τόπων διὰ P 64
φθόρον ἐπιβουλεύοντος τῷ Μωϋσεῖ, καὶ τῆς Μεθρήνης τῆς γυ-
ναικὸς αὐτοῦ τῆς ἀνελομένης τὸν Μωϋσῆν ἐκ τοῦ ποταμοῦ εἰς
ὐὶδὸν ἑαυτῆς τελευτησάσης καὶ ταφείσης εἰς τοὺς ὑπὲρ Αἴγυπτον
5 τόπους, ἔκτισε πόλιν Ἐρμούπολιν Μωϋσῆς, ἣν τινα Μεθρὶν κλη-
θῆναι παρεσκεύασεν.

Ἐἶτα γινὸς Μωϋσῆς τὴν τοῦ Χενεφρῶν ἐπίβουλήν φρονεῦει
Χανεθόθην τὸν μέλλοντα ἀναιρεῖν τὸν Αἴγύπτιον, καὶ οὕτω
φεύγει εἰς Ἀραβίαν πρὸς Ῥαγουήλ τὸν τῶν τόπων ἄρχοντα, καὶ
10 ἔλαβε Σεπφώραν τὴν θυγατέρα Ῥαγουήλ πρὸς γάμον. ταῦτα
ἱστορεῖ Ἀρτάβανος. Ἐνδύλεμος δὲ φησι Μωϋσῆν πρῶτον σοφὸν B
γενέσθαι καὶ γράμματα παραδοῦναι τοῖς Ἰουδαίοις πρῶτον, R 150
Φοίνικας δὲ παρὰ Ἰουδαίων παραλαβεῖν, Ἑλλήνας δὲ παρὰ Φοι-
νίκων, νόμους δὲ πρῶτον Μωϋσέα γράψαι τοῖς Ἰουδαίοις.

15 Ἐκ τοῦ Ἀβραάμ καὶ Χεττούρας γεννᾶται Ἰεζάν, ἐκ τοῦ Ἰε-
ζάν γεννᾶται Δαδάν, ἐκ τοῦ Δαδάν γεννᾶται Ῥαγουήλ, ἐκ Ῥα-
γουήλ γεννᾶται Ἰοθῶρ καὶ Ἰακώβ, ἐκ τοῦ Ἰοθῶρ γεννᾶται Σεπ-
φώρα, ἣν ἔγημε Μωϋσῆς. ἀπὸ οὗν Ἀβραάμ Μωϋσῆς ἑβδομος,
ἣ δὲ Σεπφώρα ἕκτη γενεαλογεῖται.

20 λβ', λγ', λδ', λέ', λς', λζ', λη', λθ', μ' C
τ' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

1. 7. Χενεφρῶν P. 2. Μωϋσῆ PV. 3. Χανεθόθην P. 9.
τῶν om. P. 14. νόμους τε V. 15. Χετούρας P. *ibid.* Ἰέζαν
bis V, Ἰεζάν P. 17. Ἰοθῶρ PV bis. *ibid.* Ἰακῶβ V.

Chenebron porro Regionum ultra Memphin Rege Moysi ex invidia Anni a m. c.
insidias struente: ac Merrhina illius uxore, quae Moysen e fluvio edu-
cerat atque in filium adoptaverat, extincta, et in locis trans Aegyptum
sepulta, Moyses urbem Hermopolim condidit, quam Merrhin appellari
decrevit.

Dein cum Moyses a Chenebron parari sibi insidias accepisset, Ca-
nothothen Aegyptium, a quo occidendus erat, interficit, sicque in Ara-
biam fugit ad Rhaguel, qui in his locis regnabat: ubi Sepphoram Rha-
guel filiam sibi matrimonio copulavit. Haec narrat Artabanus. Eupole-
mus vero ait Moysen sapientia praecelluisse, literasque Judaeis primum
tradidisse, a Judaeis deinde Phoenices, a Phoenicibus accepisse Graecos,
leges denique Judaeis primum Moysen scripsisse.

Ex Abraham et Chetura nascitur Jezan, ex Jezan nascitur Dadan,
ex Dadan nascitur Rhaguel, Jothor et Jacob: ex Jothor nascitur Sep-
phora, quam duxit Moyses. Igitur ab Abraham septimus est Moyses,
sexta vero Sepphora in generis deductione.

ΚΚΧΙ. ΚΚΚΙΙΙ. ΚΚΚΙΥ. ΚΚΚΥ. ΚΚΚΥΙ. ΚΚΚΥΙΙ. ΚΚΚΥΙΙΙ. ΚΚΚΙΕ. ΚΛ.
οccxc. annus Repromissionis.

3789.

Τούτῳ τῷ ἔτει Μωϋσῆς τὰς ἐν Αἰγύπτῳ καταλιπὼν δια-
τριβὰς κατὰ τὴν ἔρημον ἐφιλοσόφει.

μά, μβ', μγ', μδ', μέ, μς', μζ', μη', μθ', ν'.

υ' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

να', νβ', νγ', νδ', νέ, νς', νζ', νη', νθ', ζ'.

5

vi' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

ξα', ξβ'.

D Τούτῳ τῷ ξβ' ἔτει Μωϋσέως Ἀμβράν ὁ πατὴρ αὐτοῦ τελευ-
τῆ ζήσας ἔτη ροζ'.

ξγ', ξδ', ξέ, ξς', ξζ', ξη', ξθ', ο'.

10

υκ' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

οα', οβ', ογ', οδ', οέ, ος', οζ'.

V 54 Μωϋσῆς θεοφανείας ἐπὶ τοῦ Σιναίου ὄρους ἤξιούτο.

οη', οθ', π'.

υλ' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

15

P 65 Ἰουδαϊσμός ἀπὸ τῶν χρόνων τοῦ Ἀβραάμ, τὸν χαρακτῆρα
τοῦ Ἀβραάμ διὰ περιτομῆς εἰληφώς, καὶ ἐν τῷ Μωϋσῆ ἑβδόμῳ
ἀπὸ Ἀβραάμ διὰ τοῦ δοθέντος νόμου ἀπὸ τοῦ Θεοῦ πλατυνθεὶς,
ἀπὸ δὲ Ἰούδα τοῦ τετάρτου υἱοῦ τοῦ Ἰακώβ τοῦ ἐπικληθέντος
Ἰσραὴλ διὰ Δαβὶδ τοῦ βασιλέως πρώτου ἀπὸ τῆς αὐτοῦ τοῦ 20

1. καταλείπων V. 2. κατὰ om. V, ex m. R addidit P. 8. ξβ'
om. P. 14. οη' — π' ante Μωϋσῆς ponit P sola. 15. ολ' P.
16. τὸν χαρακτῆρα τοῦ ἔθνους διὰ περιτομῆς εἰληφότος Malalas
p. 58. 18.

Hoc anno Moyses, relictis Aegypti habitationibus, in eremo philo-
sophiae vacavit.

XLII. XLIII. XLIV. XLV. XLVI. XLVII. XLVIII. XXIX. L.
cccc. annus Repromissionis.

LI. LII. LIII. LIV. LV. LVI. LVII. LVIII. LIX. LX.
ccccx. annus Repromissionis.

LXI. LXII.

Hoc anno Moysis, Ambran illius pater moritur, cum vixisset an-
nos CLXXVII.

LXIII. LXIV. LXV. LXVI. LXVII. LXVIII. LXIX. LXX.
ccccxx. annus Repromissionis.

LXXI. LXXII. LXXIII. LXXIV. LXXV. LXXVI. LXXVII. LXXVIII. LXXIX. LXXX.

Moyseas Dei aspectu dignatur in monte Sinai.
ccccxxx. annus Repromissionis.

Judaismus a temporibus Abraham, signo Abraham per circumcisi-
onem accepto, et in Moyse septimo ab Abraham, data a Deo lege, dila-
tatus: a Juda vero quarto filio Jacob, qui et Israel cognominatus est,

Ἰούδα φυλῆς τὸ τέλειον τοῦ ἰουδαϊσμοῦ ὀνόματος κεκληρωμένος, R 152
καθὰ σαφῶς περὶ τούτων τῶν αἰρέσεων ὁ ἀπόστολος Παῦλος
ἐπιστέλλων ἔλεγεν, „ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ οὐ βάρβαρος, οὐ
Σκύθης, οὐχ Ἕλλην, οὐχ Ἰουδαῖος, ἀλλὰ καινὴ κτίσις.“

5 Μωϋσῆς ἐν τῇ ἐρήμῳ μ', ὁμοῦ γωοζ'.

πά.

B

Μετὰ δὲ τὰς ἡμέρας τὰς πολλὰς ἐκείνας ἐτελεύτησεν ὁ βα-
σιλεὺς Αἰγύπτου· καὶ κατεστέναξαν υἱοὶ Ἰσραὴλ ὑπὸ τῶν ἔργων
καὶ ἀνεβόησαν, καὶ ἀνέβη ἡ βοή αὐτῶν πρὸς τὸν θεόν, καὶ
10 εἰσήκουσεν ὁ θεὸς τὸν στεναγμὸν αὐτῶν, καὶ ἐμνήσθη ὁ θεὸς
τῆς διαθήκης αὐτοῦ τῆς πρὸς Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ,
καὶ ἐφείδεν ὁ θεὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, καὶ ἐγνώσθη αὐτοῖς.

Καὶ Μωϋσῆς ἦν ποιμαίνων τὰ πρόβατα Ἰοδὰρ τοῦ γαμβροῦ
αὐτοῦ τοῦ ἱερέως Μιδιὰμ, καὶ ἤγειν τὰ πρόβατα ὑπὸ τὴν ἐρη-
15 μον, καὶ ἦλθεν εἰς τὸ ὄρος Χωρήβ. ὤφθη δὲ αὐτῷ ἄγγελος κυρίου
ἐν φλογὶ πυρὸς ἐκ τοῦ βάλτου· καὶ ὁρᾷ ὅτι ὁ βάλτος καλεῖται πυρὶ, C
ὁ δὲ βάλτος οὐ κατεκαίτο. εἶπε δὲ Μωϋσῆς, Παρελθὼν ὄψομαι
τὸ ὄραμα τὸ μέγα τοῦτο ὅτι οὐ καλεῖται ὁ βάλτος. ὡς δὲ εἶδεν
κύριος ὅτι προσάγει ἰδεῖν, ἐκάλεσεν αὐτὸν κύριος ἐκ τοῦ βάλτου λέγων,
20 Μωϋσῆ Μωϋσῆ. ὁ δὲ εἶπεν, Τί ἔστιν; καὶ εἶπεν, Μὴ ἐγγίσης

3. ἐπιστέλλων] Gal. VI. 15. 8. οἱ υἱοὶ P. 9. θεόν] ἀπὸ τῶν
ἔργων de coniectura addunt PR ex Exod. II. 23. 10. ἤκουσεν P.
12. ἐφείδεν] ἐπίδεν P. 13. πενθεροῦ P. 14. Μιδιαν P.
ib. ἤγαγεν P. ib. ὑπὸ τὴν] εἰς P. 15. αὐτῷ om. P. 17.
οὐκ ἐκαίτο P. 18. τοῦτο τί ὅτι οὐ κατακαίεται ἡ βάλτος P.
19. προσάγει P. ib. αὐτὸν ἐκ τῆς βάλτου καὶ εἶπεν M. P. 20.
καὶ] ὁ δὲ P.

pe David primum Regem ex tribu Juda nominis Judaismi perfectionem, Anni a m. c.
adeptus est: quemadmodum de his sectis loquitur in Epistolis Apostolus
Paulus: Nam in Christo Jesu neque Barbarus, neque Scytha, neque
Graecus, nec Judaeus, sed nova creatura.

Moyses in deserto, xl.

Colliguntur anni III. MCCCCLXXVII.

3438.

LXXXI.

Post autem dies illos multos, mortuus est Rex Aegypti, et ingemue-
runt filii Israel propter opera, et clamaverunt: ascenditque clamor eo-
rum ad Deum ab operibus. Et audivit Deus gemitum eorum, et recor-
datus est Deus foederis sui, quod pepigerat ad Abraham, et Isaac et
Jacob. Et respexit Deus filios Israel, et ab iis cognitus est.

Et Moyses pascebat oves Jethro soceri sui, Sacerdotis Madian: et
duxit oves in desertum: et venit ad montem Dei Oreb. Apparuit autem
ei Angelus Dei in flamma ignis ex rubo, et vidit quod rubus ardebat
igne: at rubus non comburebatur. Dixit autem Moyses: *Accedens vide-
bo visionem hanc grandem, quare non comburitur rubus.* Postquam au-
tem vidit Dominus quod pergat ad videndum, vocavit eum Dominus, ex

ὤδε. λῦσον τὸ ὑπόδημα ἐκ τῶν ποδῶν σου· ὁ γὰρ τόπος ἐν
 ᾧ σὺ ἕστηκας γῆ ἁγία ἐστίν. καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεὸς
 τοῦ πατρὸς σου, ὁ Θεὸς Ἀβραάμ καὶ Θεὸς Ἰσαὰκ καὶ Θεὸς Ἰα-
 κώβ. ἀπέστρεψε δὲ Μωϋσῆς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ· ἠύλαβεῖτο
 γὰρ κατεμβλέψαι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. εἶπε δὲ κύριος πρὸς Μωϋ-
 σῆν, Ἴδὼν εἶδον τὴν κάκωσιν τοῦ λαοῦ μου τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ καὶ τῆς
 D κραυγῆς αὐτῶν ἀκήκοα ἀπὸ τῶν ἐργοδιωκτῶν· οἶδα γὰρ τὴν
 ὀδύνην αὐτῶν. καὶ κατέβην ἐξελεῖσθαι αὐτοὺς ἐκ χειρὸς Αἰγυ-
 πτιῶν καὶ ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ τῆς γῆς ἐκείνης καὶ εἰσαγαγεῖν
 αὐτοὺς εἰς γῆν ἀγαθὴν καὶ πολλήν, εἰς γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ 10
 μέλι, εἰς τὸν τόπον τῶν Χαναανίων καὶ Χετταίων καὶ Ἀμορ-
 ραίων καὶ Φερεζαίων καὶ Εὐαίων καὶ Γεργεσαίων καὶ Ἰεβουσαίων.
 καὶ νῦν ἴδου κραυγὴ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἦκει πρὸς με. καὶ ἐγὼ
 R 154 ἐώρακα τὸν θλιμμὸν ὃν οἱ Αἰγύπτιοι θλίβουσιν αὐτούς. καὶ
 νῦν δεῦρο ἀποστελῶ σε πρὸς Φαραὼ βασιλέα Αἰγύπτου, καὶ ἐξά-
 P 66 ξεις τὸν λαόν μου, τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, ἐκ γῆς Αἰγύπτου. καὶ
 εἶπεν Μωϋσῆς πρὸς τὸν Θεόν, Τίς εἰμι, ὅτι πορεύσομαι πρὸς
 Φαραὼ βασιλέα Αἰγύπτου καὶ ὅτι ἐξάξω τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ
 γῆς Αἰγύπτου; εἶπε δὲ ὁ Θεὸς πρὸς Μωϋσῆν λέγων ὅτι Ἔσο-
 μαι μετὰ σοῦ, καὶ τοῦτό σοι τὸ σημεῖον ὅτι ἐγὼ σε ἀποστέλλω 20

1. λῦσαι P. 3. καὶ ὁ Θεός — καὶ ὁ Θεός P. 4. εὐλαβεῖτο P.
 5. κατεμβλέψαι] κατεβλέψαι V, καταβλέψαι P. 6. ἴδον PV. 7.
 τῆν om P. 9. καὶ εἰσαγαγεῖν αὐτούς om. V. 10. τὴν γῆν ἀγαθὴν
 P. 12. καὶ Γεργεσαίων om. V. 13. ἡ κραυγὴ P. ib. κἀγὼ
 P. 15. ἀποστείλω P. 17. ὁ Μωϋσῆς P. ib. τίς εἰμι ἐγὼ
 ὅτι πορεύσομαι P. 19. ὁ — λέγων om. V. 20. τὸ σημεῖον]
 σημεῖον P.

rubo, et dixit: *Moses, Moses*. Ille autem dixit; *Quid est?* at ille di-
 xit: *Non appropriinques huc. Solve calcamentum de pedibus tuis: ete-
 nim locus in quo stas, terra sancta est. Et dixit ei: Ego sum Deus pa-
 tris tui, Deus Abraham, et Deus Isaac, et Deus Jacob. Avertit autem
 Moses faciem suam: timuit enim aspicere contra Deum. Dixit autem
 Dominus ad Moysen: Videns vidi afflictionem populi mei, qui est in Aeg-
 ypto: et clamorem eorum audivi, propter operum praefectos: scio enim
 dolorem eorum. Et descendi ut liberem eos ex terra illa, et inducam
 eos in terram bonam et multam, in terram manantem lac et mel, in lo-
 cum Chananaeorum et Chettaeorum, et Amorrhacorum, et Phereaeo-
 rum, et Euaeorum, et Gergesaeorum, et Jebusaeorum. Et nunc ecce
 clamor filiorum Israel venit ad me: et ego vidi afflictionem, qua Aegy-
 ptii opprimunt eos. Et nunc veni, mittam te ad Pharaonem Regem Aeg-
 ypti, et educes populum meum filios Israel ex terra Aegypti. Et dixit
 Moyses ad Deum: Quis sum ego, ut vadam ad Pharaonem Regem Aeg-
 ypti, et ut educam filios Israel ex terra Aegypti? Dixit autem ad Moy-
 sen Deus, dicens: Quia ero tecum, et hoc tibi signum, quod ego te mit-*

ἐν τῷ σε ἔξαγαγεῖν τὸν λαόν μου ἐξ Αἰγύπτου, καὶ λατρεύετε τῷ
 θεῷ ἐν τῷ ὄρει τούτῳ. καὶ εἶπε Μωϋσῆς πρὸς τὸν θεόν, Ἴδού
 ἐγὼ ἐξελεύσομαι πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, καὶ ἐρῶ πρὸς αὐτούς, Ὁ
 θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν ἀπέσταλκέ με πρὸς ὑμᾶς. ἐρω-
 5 τήσουσί με, Τί τὸ ὄνομα αὐτῷ; τί ἐρῶ πρὸς αὐτούς; καὶ εἶπεν V 54
 ὁ θεὸς πρὸς Μωϋσῆν, Ἐγὼ εἰμι ὁ ὢν. καὶ εἶπεν, Οὕτως ἐρεῖς
 τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, Ὁ ὢν ἔσταλκέν με πρὸς ὑμᾶς. καὶ εἶπεν πά- B
 λιν ὁ θεὸς πρὸς Μωϋσῆν, Οὕτως ἐρεῖς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, Κύ-
 ριος ὁ θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν, ὁ θεὸς Ἀβραάμ καὶ θεὸς Ἰσαὰκ
 10 καὶ θεὸς Ἰακώβ ἀπέσταλκέ με πρὸς ὑμᾶς. τοῦτό μου ἐστὶν ὄνο-
 μα αἰώνιον καὶ μνημόσυνον γενεαῖς γενεῶν. ἐλθὼν οὖν συνά-
 γαγε τῆς γερουσίου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς, Κύ-
 ριος ὁ θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν ὤψαται μοι, θεὸς Ἀβραάμ καὶ
 θεὸς Ἰσαὰκ καὶ θεὸς Ἰακώβ, λέγων, Ἐπισκοπῆ ἐπέσκεμμαι ὑμᾶς
 15 καὶ ὅσα συμβέβηκεν ὑμῖν ἐν γῆ Αἰγύπτῳ, καὶ εἶπον, Ἀναβι-
 βάσω ὑμᾶς ἐκ τῆς κακώσεως τῶν Αἰγυπτίων εἰς τὴν γῆν
 τῶν Χαναανίων καὶ Χετταίων καὶ Ἀμορρῶν καὶ Φερεζαίων καὶ
 Γεργεσίων καὶ Εὐαίων καὶ Ἰεβουσαίων, εἰς γῆν ῥέονσαν γάλα C
 καὶ μέλι. καὶ εἰσακούσονται σου τῆς φωνῆς, καὶ εἰσελεύσῃ σὺ καὶ
 20 ἡ γερουσία Ἰσραὴλ πρὸς Φαραὼ βασιλέα Αἰγύπτου. καὶ ἐρεῖς πρὸς
 αὐτόν, Κύριος ὁ θεὸς τῶν Ἑβραίων προκέκληται ἡμῖς· πορευ-

1. ἔξαγαγεῖν σε P. 3. ἐλεύσομαι P. 4. καὶ ἐὰν ἐρωτήσασί P.
 6. θεός] κύριος P. 7. ἀπέσταλκέ P. id. ὁ θεὸς πάλιν P. 9. 10.
 καὶ ὁ θεός — καὶ ὁ θεός PV. 10. μοι ἐστὶ τὸ P. 11. αἰώνιον om.
 V. id. γενοῦν γενεαῖς P. 13. ὁ θεός P. 14. ἐπίσκεμμαι V, ἐσκεμμαι
 P. 15. γῆ om. P. id. εἰράκα καὶ εἶπα P. 17. τῶν om. P.
 id. καὶ Φερεζαίων et καὶ Εὐαίων om. V. 20. Φαραὼ om. V.

to, ut educaas tu populum meum ex Aegypto, et servietis Deo in monte
 hoc. Et dixit Moyses ad Deum: Ecce ego vadam ad filios Israel, et
 dicam ad eos: Deus patrum vestrorum misit me ad vos, et si interroga-
 verint me, Quod nomen ei? quid dicam ad eos? Et dixit Dominus ad
 Moysen: Ego sum qui sum: et dixit: Sic dices filiis Israel: Qui est, mi-
 sit me ad vos. Et dixit Deus rursus ad Moysen: Sic dices filiis Israel:
 Dominus Deus patrum vestrorum, Deus Abraham, et Deus Isaac, et Deus
 Jacob, misit me ad vos. Hoc meum est nomen sempiternum, et memo-
 riale generationum generationibus. Vadens igitur congrega seniores fi-
 liorum Israel, et dices ad eos: Dominus Deus patrum vestrorum apparuit
 mihi, Deus Abraham, et Deus Isaac, et Deus Jacob dicens: Visitatione
 visitavit vos, et quaecunque contigerunt vobis in Aegypto, vidi, et dixi:
 Reducam vos ex afflictione Aegyptiorum in terram Chananaeorum et Chet-
 taeorum, et Amorrhaeorum, et Pheresaeorum, et Gergesaeorum, et Eoaeco-
 rum, et Jebusaeorum in terram manantem lacte et melle. Et audient
 suam vocem, et ingredieris tu et seniores Israel ad Pharaonem Regem
 Aegypti, et dices ad eum: Dominus Deus Hebraeorum vocavit nos: ibimus

σόμεθα οὖν ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν εἰς τὴν ἔρημον, ἵνα θύσωμεν κυρίῳ τῷ θεῷ ἡμῶν. ἐγὼ δὲ οἶδα ὅτι οὐ προήσεται ὑμᾶς Φαραῶ βασιλεὺς Αἰγύπτου πορευθῆναι, ἐὰν μὴ μετὰ χειρὸς κραταίως. καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρά μου πατάξω τοὺς Αἰγυπτίους ἐν πᾶσι τοῖς θαναμασίοις μου οἷς ποιήσω ἐν αὐτοῖς· καὶ μετὰ ταῦτα 5
 R 156 Αἰγυπτίων. ὅταν δὲ ἀποτρέχητε, οὐκ ἀπελεύσεσθε κενοί, ἀλλ' D αἰτήσει γυνὴ παρὰ γείτονος καὶ συσκήνου αὐτῆς σκευὴ ἀργυρᾶ καὶ χρυσοῦ καὶ ἱματισμόν. καὶ ἐπιθήσετε ἐπὶ τοὺς υἰοὺς ὑμῶν, καὶ ἐπὶ τὰς θυγατέρας ὑμῶν, καὶ συσκευάσατε τοὺς Αἰγυπτίους. 10
 Ἀπεκρίθη δὲ Μωϋσῆς καὶ εἶπεν, Ἐὰν οὖν μὴ πιστεύσωσί μοι μηδὲ εἰσακούσωσι τῆς φωνῆς μου· ἐροῦσι γὰρ ὅτι οὐκ ὄπται σοι ὁ θεός· τί ἐρῶ πρὸς αὐτούς; εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ θεός, τί τοῦτό ἐστι τὸ ἐν τῇ χειρὶ σου; ὁ δὲ εἶπεν, Ῥάβδος. καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ῥῖψον αὐτὴν ἐπὶ τὴν γῆν. καὶ ἔρριψεν αὐτὴν ἐπὶ τὴν 15
 P 67 γῆν, καὶ ἐγένετο ὄφρις, καὶ ἔφυγε Μωϋσῆς ἀπ' αὐτοῦ. καὶ εἶπεν αὐτῷ κύριος, Ἐκτεινον τὴν χεῖρά σου καὶ ἐπιλαβοῦ τῆς κέρκου. καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἐπελάβετο τῆς κέρκου, καὶ ἐγένετο ῥάβδος ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ· ἵνα πιστεύσωσί σοι ὅτι ὄπται σοι κύριος ὁ θεὸς τῶν πατέρων αὐτῶν, ὁ θεὸς Ἀβραάμ καὶ θεὸς Ἰσαὰκ καὶ 20
 θεὸς Ἰακώβ. εἶπε δὲ αὐτῷ κύριος πάλιν, Εἰσένεγκε τὴν χεῖρά

2. Φαραῶ om. P. 6. ἐνώπιον P. 7. ἀπελεύσεσθαι PV. hic m. PV: αὕτη ἢ ἐπαγγελία ἐδόθη τῷ Ἀβραάμ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, ὅτε ἔλεγεν, μετὰ δὲ ταῦτα ἐξελεύσεται (σὺ ὡδε) μετὰ ἀποσκευῆς πολλῆς. 10. ἐπισυσκευάσατε P. 11. οὖν] οὐ V. 13. ὁ θεός] κύριος P. 14. ἐστι τὸ om. V. ibid. τῇ om. P. 15. αὐτῷ om. P. 17. αὐτῷ κύριος] κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν P. 18. καὶ ἐκτείνας] ἐκτείνας οὖν P. 20. καὶ ὁ θεὸς Ἰσαὰκ καὶ ὁ θεὸς Ἰακώβ P.

igitur viam trium dierum in solitudinem, ut sacrificemus Domino Deo nostro. Ego vero scio, quod non dimittet vos Rex Aegypti nisi cum manu valida. Et extendens manum meam in omnibus mirabilibus meis, quas faciam in eis. Et post haec dimittet vos. Et dabo gratiam populo huic coram Aegyptiis. Quando autem egressi fueritis, non recedatis vacui. Sed postulabit mulier a vicino et cohabitatore suo vasa argentea et aurea, et vestes, et imponetis super filias vestras, et spoliabitis Aegyptum.

Respondit vero Moyses, et dixit: Si igitur non crediderint mihi, nec audierint vocem meam: dicent enim, quod non apparuit tibi Deus, quid dicam ad eos? Dixit autem ei Dominus. Quid hoc est quod in manu tua? ille autem dixit: Virga: et dixit: Projice eam in terram. Et projecit eam in terram, et facta est coluber, et fugit Moyses ab eo. Et dixit Dominus ad Moysen: Extende manum tuam, et apprehende caudam. Extendens igitur manum apprehendit caudam, et facta est virga in manu sua. Ut credant tibi, quod apparuit tibi Dominus Deus suorum, Deus Abraham, et Deus Isaac, et Deus Jacob. Dixit autem ei Dominus rur-

σου εἰς τὸν κόλπον σου. καὶ εἰσήνεγκε τὴν χεῖρα εἰς τὸν κόλπον αὐτοῦ, καὶ ἐξήνεγκεν τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐκ τοῦ κόλπου αὐτοῦ, καὶ ἐγένετο ἡ χεὶρ αὐτοῦ λεπρῶσα ὡσεὶ χιών. καὶ εἶπε πάλιν, Εἰσήνεγκε τὴν χεῖρά σου εἰς τὸν κόλπον σου. καὶ εἰσήνεγκε τὴν χεῖρα 5 αὐτοῦ εἰς τὸν κόλπον αὐτοῦ, καὶ ἐξήνεγκεν τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐκ τοῦ κόλπου αὐτοῦ, καὶ πάλιν ἀπεκατεστάθη εἰς τὴν χροῖαν τῆς σαρκοῦς αὐτοῦ. ἔὰν δὲ μὴ πιστεύσωσί σοι μηδὲ εἰσακούσωσι τῆς φωνῆς τοῦ σημείου τοῦ πρώτου, πιστεύσωσί σοι τῆς φωνῆς τοῦ σημείου τοῦ δευτέρου. καὶ ἔσται ἔὰν μὴ πιστεύσωσί σοι τοῖς B
 10 δυοῖς σημείοις τούτοις μηδὲ εἰσακούσωσι τῆς φωνῆς σου, λήψῃ ἀπὸ τοῦ ὕδατος τοῦ ποταμοῦ καὶ ἐκχεεῖς ἐπὶ τὸ ξηρόν, καὶ ἔσται τὸ ὕδωρ ὃ ἔὰν λάβῃς ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ αἷμα ἐπὶ τοῦ ξηροῦ. εἶπε δὲ Μωϋσῆς πρὸς κύριον, Δέομαι, κύριε, οὐκ εὐλόγος εἰμι πρὸ τῆς χθρὸς οὐδὲ πρὸ τῆς τρίτης ἡμέρας, οὐδὲ ἀφ' οὗ 15 ἤρξαι λαλῆσαι τῷ θεράποντί σου, ἰσχυρόφωνος καὶ βραδύγλωστος ἐγὼ εἰμι. εἶπε δὲ κύριος πρὸς Μωϋσῆν λέγων, Τίς ἔδωκε στόμα ἀνθρώπῳ; τίς ἐποίησεν δέσκωφον καὶ κωφόν, βλέποντα καὶ τυφλόν; οὐκ ἐγὼ κύριος ὁ θεός; καὶ νῦν πορεύου, καὶ ἐγὼ V 55
 20 πειν Μωϋσῆς, Δέομαι, κύριε, προχειρίσαι ἄλλον δυνάμενον, ὃν C R 158

2. ἡ χεῖρα αὐτοῦ] αὐτὴν P. 3. ἐγενήθη P. *ibid.* λεπρὸς P. 5. αὐτοῦ prius om. P. 8. πιστεύσωσί σοι P. πιστεύσωσι V. 9. δευτέρου] ἐκείνου m. PV, ἐπομένου m. V, ἐπομίον m. P. *ib.* σοι om. P. 12. ἔσθ P. 13. δέομαι κύριε om. V. *ib.* οὐχ P. 'A. οὐκ ἀνηθήρατος. Σν. οὐκ εὐλαλος m. P. 14. ἐχθρὸς P. 15. ἤρξαι λαλεῖν P. 16. πρὸς Μωϋσῆν λέγων] τῷ Μωϋσῆϊ P. 17. καὶ τίς P. 19. συμβιβάζω P. 'A. φωτίσω σε. Σν. ὑποδείξω σοι: *quas varietates habet etiam m. V.* 20. Μωϋσῆς om. V. *ibid.* δυνάμενον ἄλλον P.

us: *Mitte manum tuam in sinum tuum: et misit manum suam in sinum suum: et eduxit eam de sinu suo, et facta est manus ejus leprosa sicut nix. Et dixit rursus: Mitte manum tuam in sinum tuum: Et misit manum in sinum suum, et eduxit eam de sinu suo, et rursus restituta est in colorem carnis suae. Si vero non crediderint tibi, neque audierint vocem signi primi, credent tibi voce secundi. Et erit, si non crediderint duobus signis his, neque audiverint vocem tuam, accipies ab aqua fluminis, et effundes super aridam, et erit aqua, quam accipies a flumine sanguis super aridam. Dixit autem Moyses ad Dominum: Oro Domine, non eloquens sum ante heri, neque ante tertiam diem, neque ex quo coepisti loqui seruo tuo, gratiā voce, et tarda lingua ego sum. Dixit autem Dominus Moysi: Quis dedit os homini, et quis fecit mutum et surdum, videntem et coecum? nonne ego Dominus Deus? Et nunc vade, et ego operiam os tuum, et instruam te, quae debes loqui. Et dixit Moyses: Obscuro, Domine elige potentem alium, quem mittes. Et iratus ira Do-*

ἀποστελεῖς. καὶ θυμωθεὶς ὀργῇ κύριος ἐπὶ Μωϋσῆν εἶπεν, Οὐκ ἰδοὺ Ἀαρὼν ὁ ἀδελφός σου ὁ Λευίτης; ἐπίσταμαι ὅτι λαλῶν λαλήσει αὐτός σοι. καὶ ἰδοὺ αὐτὸς ἐξελεύσεται εἰς συνάντησίν σοι, καὶ ἰδὼν σε χαρήσεται ἐν ἑαυτῷ. καὶ ἔρεις πρὸς αὐτὸν τοὺς λόγους τούτους, καὶ δώσεις τὰ ῥήματά μου εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ. 5 καὶ ἐγὼ ἀνοίξω τὸ στόμα σου καὶ τὸ στόμα αὐτοῦ καὶ συμβιβάσω ὑμᾶς ἃ ποιήσετε. καὶ λαλήσει αὐτός σοι πρὸς λαόν, καὶ αὐτὸς ἔστιμι σου στόμα. σὺ δὲ αὐτῷ ἔση τὰ πρὸς τὸν Θεόν· καὶ τὴν ῥάβδον ταύτην τὴν στραφεῖσαν εἰς ὄφιν λήψῃ ἐν τῇ χειρὶ σου, ἐν ἣ ποιήσεις ἐν αὐτῇ τὰ σημεῖα. ἐπορεύθη δὲ Μωϋσῆς, 10
D καὶ ἀπέστρεψε πρὸς Ἰοθῶρ τὸν γαμβρὸν αὐτοῦ. καὶ εἶπεν αὐτῷ, Πορεύσομαι, καὶ ἀποστρέψω πρὸς τοὺς ἀδελφούς μου τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ ὄψομαι εἰ ἔτι ζῶσιν. καὶ εἶπεν Ἰοθῶρ τῷ Μωϋσεῖ, Βάδιζε ὑγιαίνων. μετὰ δὲ τὰς ἡμέρας τὰς πολλὰς ἐκείνας ἐτελεύτησεν ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου. εἶπε δὲ κύριος πρὸς Μωϋσῆν ἐν γῆ 15
Μαδιάμ, Βάδιζε, ἤλθε εἰς Αἴγυπτον· τεθνήκασι γὰρ πάντες οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν σου. ἀναλαβὼν δὲ Μωϋσῆς τὴν γυναῖκα καὶ τὰ παῖδια ἀνεβίβασεν αὐτὰ ἐπὶ τὰ ὑποζύγια, καὶ ἀπέστρεψεν εἰς Αἴγυπτον. ἔλαβε δὲ Μωϋσῆς τὴν ῥάβδον τὴν παρὰ τοῦ Θεοῦ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ. εἶπε δὲ κύριος πρὸς Μωϋσῆν, Πορευο- 20
P 68 μένου σου καὶ ἀποστρέφοντος εἰς Αἴγυπτον ὄρα πάντα τὰ τέρατα ἃ ἔδωκα ἐν ταῖς χερσίν σου ποιήσεις αὐτὰ ἐναντίον Φαραῶ.

3. ἰδοὺ om. P. 4. τοὺς λόγους τούτους om. P. 6. Ἄ. φωτίσω. Ἄ. ὑποδείξω m. P. 7. ἃ ποιήσετε] καὶ λαλήσετε V. ib. αὐτός σοι λαλήσει τὰ P. 11. Ἰωθαῖρ saepius V. ibid. περθερόν αὐτοῦ καὶ λέγει, Π. P. 12. ὑποστρέψω V. 13. Μωϋσῆ P. 16. Μαδίαν P. 18. ἐπέστρεψεν P. 20. τῇ om. P. 22. ταῖς χερσίν] τῇ χειρὶ P.

minus contra Moysen, dixit: Non ecce Aaron frater tuus Levita? scio quod loquens loquetur ipse tibi: et ecce ipse egredietur in occursum tibi, et videns te laetabitur in seipso. Et dices ad eum, et dabis verba mea in os ejus: et ego aperiam os tuum, et os ejus, et instruam vos, quae facietis. Et ipse loquetur, quae ad populum, et ipse erit os tuum: tu vero illi eris quae ad Deum. Et virgam hanc versam in colubrum accipies in manu tua, in qua facies in ea signa. Abiit autem Moyses, et reversus ad Jethro socerum suum, et dicit: Ibo, et revertar ad fratres meos, qui sunt in Aegypto, et videbo si adhuc vivunt. Et dixit Iethro Moysi: Vade sanus. Post autem dies multos illos mortuus est Rex Aegypti. Dixit vero Dominus ad Moysen in terra Madian: Vade, proficiscere in Aegyptum, mortui sunt enim omnes quaerentes animam tuam. Accipiens autem Moyses uxorem, et filios, imposuit eos super subjugalia, et reversus est in Aegyptum. Accepit autem Moyses virgam, a Deo, in manu sua. Dixit autem Dominus ad Moysen: Abeunte te et revertente in Aegyptum, vide omnia portenta, quae dedi in manu tua; fa-

ἐγὼ δὲ σκληρυνῶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ ἔξαποστείλῃ τὸν λαόν. σὺ δὲ ἐρεῖς τῷ Φαραῷ, Τάδε λέγει κύριος, υἱὸς πρωτότοκός μου Ἰσραὴλ. εἶπα δὲ σοι, Ἐξαπόστειλον τὸν λαόν μου, ἵνα μοι λατρεύσῃ· σὺ δὲ οὐκ ἠβούλου ἔξαποστεῖλαι αὐτόν. ὄρα 5 οὖν, ἐγὼ ἀποκτενῶ τὸν υἱόν σου τὸν πρωτότοκον. ἐγένετο δὲ ἐν τῇ ὁδῷ ἐν τῷ καταλύματι, συνήνησεν αὐτῷ ἄγγελος κυρίου, καὶ ἐζήτηε ἀποκτεῖναι αὐτόν. καὶ λαβοῦσα Σεφώρα ψῆφον πετρίνην περιέτεμε τὴν ἀκροβυστίαν τοῦ υἱοῦ αὐτῆς, καὶ προσέπεσε πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ εἶπεν, Ἔστη τὸ αἷμα τῆς περιτομῆς B
 10 τοῦ παιδίου μου. καὶ ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ ὁ ἄγγελος, διότι εἶπεν, Ἔστη τὸ αἷμα τῆς περιτομῆς τοῦ παιδίου μου. εἶπε δὲ κύριος πρὸς Ἀαρών, Πορεύθητι εἰς συνάντησιν Μωϋσεῖ εἰς τὴν ἔρημον. καὶ ἐπορεύθη, καὶ συνήνησεν αὐτῷ ἐν τῷ ὄρει τοῦ R 160
 Θεοῦ, καὶ κατεφίλησαν ἀλλήλους. καὶ ἀνήγγειλε Μωϋσῆς Ἀα-
 15 ρῶν πάντα τοὺς λόγους κυρίου οὓς ἀπέστειλεν πρὸς αὐτόν καὶ πάντα τὰ σημεῖα ἃ ἐνετείλατο αὐτῷ. ἐπορεύθη δὲ Μωϋσῆς καὶ Ἀαρών, καὶ συνήγαγον πᾶσαν τὴν γερούσιαν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. καὶ ἐλάλησεν Ἀαρών πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα ἃ ἐλάλησεν ὁ Θεὸς πρὸς Μωϋσῆν. καὶ ἐποίησε τὰ σημεῖα ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ.
 20 καὶ ἐπίστευεν ὁ λαὸς καὶ ἐχάρη, ὅτι ἐπισκέψατο ὁ Θεὸς τοὺς C

1. σκληρυνῶ] Ἀ. ἐνισχύσω. Ἀ. θρασύνω m. P. *ibid.* αὐτοῦ τὴν καρδίαν P. 4. ἠβούλου P, ἠπήθησας m. V, Ἀ. ἀνένυσσας. Σο. ἠπειθήσας m. P. *ibid.* αὐτοῦς P. 5. ἀποκτενῶ P. 7. Ἀ. πέτρων. Σ. ψῆφον πετρίνην. Θ. ἀκρότομον m. P. 9. καὶ ἔστη V. 10. μου om. V. *ibid.* ὁ ἄγγελος — μου om. V. 12. Μωϋσῆ PV. 15. πρὸς αὐτόν om. V. 17. πᾶσαν om. P. 18. ταῦτα om. P. 19. παντὸς om. P, 20. ὁ λαὸς om. P. *ibid.* ὁ Θεός] κύριος P.

eis ea coram Pharaone. Ego vero indurabo illius cor, et non dimittet populum. Tu autem dices Pharaoni: Haec dicit Dominus, Filius primogenitus meus Israel. Dixit autem tibi, Dimitte populum meum, ut mihi seruiat. Tu vero non volebas dimittere ipso, vide igitur, ego interficiam filium tuum primogenitum. Factum est autem in via, in diversorio, occurrit illi Angelus Domini, et quaerebat interficere illum. Et accipiens Sephora petram, circumcidit praeputium filii sui, et procidit ad pedes suos: et dixit: Stetit sanguis circumcisionis filii mei. Et abiit ab eo Angelus: quoniam dixit: Stetit sanguis circumcisionis filii mei. Dixit autem Dominus ad Aaron: Abi in occursum Moysi in desertum. Et abiit, et obviavit illi in monte Dei, et osculati sunt invicem. Et narravit Moyses Aaron omnes sermones Domini, quos misit ad eum, et omnia signa quae mandavit ei. Abiit autem Moyses et Aaron, et congregaverunt seniores filiorum Israel. Et locutus est Aaron omnia verba, quae locutus est Deus ad Moysen, et fecit signa coram populo. Et credidit populus, et laetatus est; quod visitavit Dominus filios Israel, et quod

υιούς Ἰσραὴλ καὶ ὅτι εἶδεν αὐτῶν τὴν θλίψιν. κύψας δὲ ὁ λαὸς προσεκύνησεν. καὶ μετὰ ταῦτα εἰσῆλθε Μωϋσῆς καὶ Ἀαρῶν πρὸς Φαραώ, καὶ εἶπαν αὐτῷ, Τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ. Ἐξαπόστειλον τὸν λαόν μου, ἵνα ἑορτάσῃ μοι ἐν τῇ ἐρήμῳ. καὶ εἶπε Φαραώ, Τίς ἐστὶν οὗ εἰσακούσομαι τῆς φωνῆς αὐτοῦ, ὥστε 5
ἔξαποστεῖλαι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ; οὐκ οἶδα τὸν κύριον, καὶ τὸν Ἰσραὴλ οὐκ ἔξαποστελῶ. καὶ λέγουσιν αὐτῷ, Ὁ θεὸς τῶν Ἑβραίων προσκέκληται ἡμῶς. πορευσόμεθα σὺν ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν εἰς τὴν ἔρημον, ὅπως θύσωμεν κυρίῳ τῷ θεῷ ἡμῶν, μήποτε
V 56 συναντήσῃ ἡμῖν θάνατος ἢ φόνος. καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς 10
D Αἴγυπτον, Ἰνατί, Μωϋσῆ καὶ Ἀαρῶν, διαστρέφετε τὸν λαὸν ἀπὸ τῶν ἔργων; ἀπέλθατε ἕκαστος ὑμῶν πρὸς τὰ ἔργα αὐτοῦ.

Καὶ μετὰ βραχέα. Ἐώρων δὲ οἱ γραμματεῖς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἑαυτοὺς ἐν κακοῖς, λέγοντες, Οὐκ ἀπολέψετε ἀπὸ τῆς πλινθίας τὸ καθῆκον τῇ ἡμέρᾳ. συνήντησαν δὲ Μωϋσεὶ καὶ Ἀαρῶν ἐρχομένοις εἰς συνάντησιν αὐτοῖς, ἐκπορευομένων αὐτῶν ἀπὸ Φαραώ. καὶ εἶπαν αὐτοῖς, Ἐπίδοι ὁ θεὸς ὑμᾶς καὶ κρίναι, ὅτι ἐβδελύξατε τὴν ὁσμὴν ἡμῶν ἐναντίον Φαραώ καὶ ἐναντίον τῶν θεραπόντων αὐτοῦ, δοῦναι ῥομφαλίαν εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ

2. προσεκύνησαν P. *ibid.* καὶ Ἀαρῶν om. V. 3. εἶπεν V.
4. ἑορτάσωσιν P, ἑορτάσει μοι V. 5. οὗ εἰσακούσομαι] οὐκ ἀκούσασμαι V. 9. κυρίῳ om. P. 10. ὁ om. P. 11. ἰνατί om. V. *ibid.* διαστρέφετε] Ἀ. ἀποπετάξετε. Σ. ἀποστρέφετε.
6. διασκεδάξετε m. P. 12. ἐπέλθατε V, ἀπέλθετε P. 13. Ἀρχὴ εἰσόδου Μωϋσέως καὶ Ἀαρῶν πρὸς Φαραώ. ἀθέατα (ἀθεάτης V) δὲ Φαραώ καὶ ἐπιτίμια πρὸς αὐτοὺς καὶ προσθήκας κακῶσαι (προσθήκη κακώσεως V) τοῦ Ἰσραὴλ καὶ βαρυλογεῖ (βαρυλογία V) τοῦ Ἰσραὴλ πρὸς Μωϋσῆν καὶ Ἀαρῶν. m. PV. 14. ἐπόλεψετε V. *ib.* πληνθίας P. 15. Μωϋσῆ P. 17. εἶπον P. *ib.* ἐπίδοι P, ἐφείδοι V. 18. ἐβδέξατε V. 19. αὐτοῦ, τοῦ ἀποκτεῖναι P.

vidit eorum tribulationem. Inclinatorum autem populus adoraverunt. Et post haec ingressus est Moyses et Aaron ad Pharaonem, et dixerunt ei: Haec dicit Dominus Deus Israel: Dimitte populum meum, ut festum agant in deserto. Et dixit Pharaos: Quis est, cujus audiam vocem ejus, ut dimittam filios Israel? non novi Dominum; et Israel non dimittam. Et dicunt ei: Deus Hebraeorum vocavit nos. Ibimus igitur viam trium dierum in desertum, ut sacrificemus Deo nostro; ne forte occurrat nobis mors, vel caedes. Et dixit eis Rex Aegypti: Cur Moyses et Aaron avertitis populum ab operibus; recedite unusquisque vestrum ad opera sua.

Et post pauca. Videbant autem Scribae filiorum Israel seipsos in putere feculentis dicentes: Non relinquetis a lateritio quod facitis, quod pertinet ad diem. Occurrerunt autem Moysi et Aaron venientibus in occursum eis, exeuntibus illis a Pharaone, et dixerunt eis: Videat Deus vos, et judicet, quod adominati estis odorem nostrum coram Pharaone, et eorum vulg.

ἀποκτεῖναι ἡμᾶς. ἐπέστρεψε δὲ Μωϋσῆς πρὸς κύριον, καὶ εἶπε, Κύριε, διὰ τί ἐκάκωσας τὸν λαόν σου τοῦτον, καὶ ἵνατί ἀπέσταλκας P 69
 με, καὶ ἄφ' οὗ εἰσπεπόρευμι πρὸς Φαραὼ λαλῆσαι ἐπὶ τῷ σῷ
 ὄνοματι, ἐκάκωσε τὸν λαόν σου τοῦτον, καὶ οὐκ ἐρρύσω τὸν λαόν σου. R 162
 5 καὶ εἶπε κύριος πρὸς Μωϋσῆν, Ἦδη ὄψει ἃ ποιήσω τῷ Φαραὼ.
 ἐν γὰρ χειρὶ κραταιᾷ ἐξαποστελεῖ αὐτούς καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ
 ἐκβαλεῖ αὐτοὺς ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ. ἐλάλησε δὲ ὁ θεὸς πρὸς
 Μωϋσῆν καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Ἐγὼ κύριος, καὶ ὤφθην πρὸς
 Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, θεὸς ὢν αὐτῶν. καὶ τὸ ὄνομά
 10 μου κύριος οὐκ ἐδήλωσα αὐτοῖς. καὶ ἔστησα τὴν διαθήκην μου
 πρὸς αὐτούς, ὥστε δοῦναι αὐτοῖς τὴν γῆν τῶν Χαναανίων, τὴν
 γῆν ἣν παρωκῆκασιν καὶ παρώκησαν ἐπ' αὐτῆς. καὶ ἐγὼ εἰσή- B
 κούσα τὸν στεναγμὸν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ὃν οἱ Αἰγύπτιοι κατα-
 δουλοῦνται αὐτούς, καὶ ἐμνήσθην τῆς διαθήκης ὑμῶν. Βάδιζε, εἰ-
 15 πον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λέγων, Ἐγὼ κύριος, καὶ ἐξάξω ὑμᾶς ἀπὸ τῆς
 δυναστείας τῶν Αἰγυπτίων, καὶ ῥύσομαι ὑμᾶς ἐκ τῆς δουλείας
 αὐτῶν, καὶ λυτρώσομαι ὑμᾶς ἐν βραχίονι ὑψηλῷ καὶ κρίσει με-
 γάλῃ, καὶ λήψομαι ὑμᾶς εἰς λαὸν ἑμαντῶ καὶ ἔσομαι ὑμῶν
 θεός, καὶ γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ὁ ἐξαγαγὼν ἡμᾶς
 20 ἐκ γῆς Αἰγύπτου καὶ ἐκ τῆς δυναστείας τῶν Αἰγυπτίων. καὶ εἰσ-

1. ὑμᾶς P. ib. κύριον] τὸν θεόν P. 4. ἐρύσω P. 5. πρὸς
 τὸν M. P. 12. καὶ π.] ἐν ἧ' P. 13. τῶν στεναγμῶν V et codex
 Augustanus: correxit R. ib. κατεδουλοῦντο m. P. 14. ὑμῶν]
 μου P. 15. λέγων om. V. ib. τῆς δυναστείας] δουλείας P.
 16. δουλείας], δυναστείας P. 18. ἑμαντῶ εἰς λαόν P. 20. ἐκ
 γῆς Αἰγύπτου καὶ om. P.

servis ejus, ut det gladium in manus ejus, ut occidat nos. Conversus est autem Moyses ad Deum, et dixit: Domine, quare afflixisti populum hunc? et cur misisti me? Et ex quo ingressus sum ad Pharaonem, ut loquerer in nomine tuo, afflixit populum hunc, et non liberasti populum tuum. Et dixit Dominus ad Moysen: Jam videbis quae faciam Pharaoni. In manu enim valida, et in brachio excelso eiecisti eos de terra sua. Locutus est autem Dominus ad Moysen, et dixit ad eum: Ego Dominus. Et apparui ad Abraham, et Isaac, et Jacob, Deus existens eorum. Et nomen meum Dominus non manifestavi eis. Et constitui foedus meum cum eis, ut darem eis terram Chanaanorum, terram quam habitaverunt in qua habitaverunt in ea. Et ego audivi gemitum filiorum Israel, quae Aegyptii in servitute redegerunt eos, et recordatus sum foederis mei. Vade, loquere filiis Israel, dicens: Ego Dominus, et educam vos a servitute Aegyptiorum: et liberabo vos de potentia eorum, et redimam vos in brachio excelso et judicio magno. Et accipiam vos mihi in populum, et ero vester Deus: et cognoscetis, quod ego Dominus Deus vester, educens vos de potentia Aegyptiorum. Et adducam vos in terram, in quam ex-

ἀξω ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν εἰς ἣν ἐξέτεινα τὴν χειρὰ μου δοῦναι αὐ-
C τὴν τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ Ἰσαὰκ καὶ τῷ Ἰακώβ. καὶ δώσω αὐτὴν
ὑμῖν ἐν κλήρῳ ἐγὼ κύριος.

Ἐλάλησε δὲ Μωϋσῆς οὕτω τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ οὐκ εἰσή-
κουσαν Μωϋσῆ ἀπὸ τῆς ὀλιγοψυχίας καὶ ἀπὸ τῶν ἔργων τῶν 5
σκληρῶν. εἶπε δὲ κύριος πρὸς Μωϋσῆν λέγων, Εἰσελθε, λά-
λησον πρὸς Φαραὼ βασιλέα Αἰγύπτου, ἵνα ἐξαποστείλῃ τοὺς
υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ. ἐλάλησε δὲ Μωϋσῆς ἐναντίον
κυρίου λέγων, Ἴδου οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ οὐκ εἰσήκουσάν μου· πῶς
εἰσακούσεται μου Φαραῶ; ἐγὼ δὲ ἄλογός εἰμι. εἶπε δὲ κύριος 10
πρὸς Μωϋσῆν καὶ Ἀαρὼν καὶ συνέταξεν αὐτοῖς πρὸς Φαραῶ
βασιλέα Αἰγύπτου, ὥστε ἐξαποστείλαι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ γῆς
Αἰγύπτου.

D Καὶ μετ' ὀλίγα. Μωϋσῆς δὲ ἦν ἑτῶν ὀγδοήκοντα, Ἀαρὼν
δὲ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ὀγδοήκοντα τριῶν ἦν ἑτῶν, ἤνλικα ἐλάλησαν 15
πρὸς Φαραῶ. καὶ εἶπε κύριος πρὸς Μωϋσῆν καὶ Ἀαρὼν λέγων, Καὶ
ἐὰν λαλήσῃ πρὸς ὑμᾶς Φαραῶ λέγων, Δότε ἡμῖν σημεῖον ἢ τέρας.
καὶ ἐρεῖς Ἀαρὼν τῷ ἀδελφῷ σου, Λάβε τὴν ῥάβδον, καὶ ῥίψον
R 164 αὐτὴν ἐπὶ τὴν γῆν ἐναντίον Φαραῶ καὶ τῶν θεραπόντων αὐτοῦ,
καὶ ἔσται δράκων. εἰσῆλθεν δὲ Μωϋσῆς καὶ Ἀαρὼν ἐναντίον 20

1. εἰς ἣν] ἐφ' ἣν P. 2. καὶ δώσω — κλήρῳ om. V. 4. οὐ-
τως P. 8. ἐναντι P. 9. λέγων et οἱ om. P. ib. πῶς]
καὶ πῶς P. 10. Φαραῶ ante εἰσακούσεται ponit P. Φαραῶ sae-
prians V. ib. ἄλογος. Ἄ. ἄλογος χειλέσιν. Σ. οὐκ εἰμι καθαρὸς
τῷ φθέγματι. Θ. ἀπερίτμητος τοῖς χεῖλεσιν. lxx. m. P. 12.
ἵνα ἐξαγάγῃ ὥστε P. 15. ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ om. P. ib. ἦν om. P.
17. λαλήσει PV. 19. ἐπὶ τὴν γῆν om. P. ib. καὶ ἐναντίον
τῶν P. 20. εἰσῆλθε Μωϋσῆς P.

tendi manum meam, ut darem eam Abraham, Isaac et Jacob. Et dabo
eam vobis in sorte: ego Dominus.

Locutus est autem Moyses sic filiis Israel: et non audiverunt Moy-
sen prae pusillanimitate, et prae operibus duris. Ait autem Dominus ad
Moysen, dicens: *Ingrede, loquere ad Pharaonem Regem Aegypti, ut
dimittat filios Israel de terra sua.* Locutus est autem Moyses coram Do-
mino dicens: *Ecce filii Israel non audiverunt me, et quomodo Pharae au-
diet me? ego enim balbus sum.* Dixit autem Dominus ad Moysen et
Aaron: et mandavit eis ad Pharaonem Regem Aegypti: ut educat filios
Israel de terra Aegypti. Et post pauca.

Moyses autem erat annorum octoginta, Aaron autem octoginta trium
annorum, quando locuti sunt ad Pharaonem. Et ait Dominus ad Moy-
sen et Aaron, dicens: *Et si loquitur ad vos Pharae dicens: Date nobis
signum aut portentum. Et dices Aaron fratri tuo: Accipe virgam, et
projice eam coram Pharaone, et coram servis ejus, et erit draco.* Ingres-

Φαραὼ καὶ τῶν θεραπόντων αὐτοῦ, καὶ ἐποίησαν οὕτως, καθά-
 περ ἐνετείλατο αὐτοῖς κύριος, καὶ ἔθρεψεν Ἀαρὼν τὴν ῥάβδον
 αὐτοῦ ἐναντίον Φαραὼ καὶ ἐναντίον τῶν θεραπόντων αὐτοῦ,
 καὶ ἐγένετο δράκων. συνεκάλεσε δὲ Φαραὼ τοὺς σοφιστὰς καὶ
 5 τοὺς φαρμακοὺς, καὶ ἐποίησαν καὶ οἱ ἐπαιοῖδοι τῶν Αἰγυπτίων
 ταῖς φαρμακείαις αὐτῶν ὡσαύτως, καὶ ἔθρεψεν ἕκαστος τὴν P 70
 ῥάβδον αὐτοῦ, καὶ ἐγένοντο δράκοντες. καὶ κατέπειν ἡ ῥάβδος V 57
 Ἀαρὼν τὰς ἐκείνων ῥάβδους. καὶ κατίσχυσεν ἡ καρδία Φαραὼ,
 καὶ οὐκ εἰσήκουσεν αὐτῶν, καθάπερ ἐλάλησεν αὐτοῖς κύριος.
 10 εἶπε δὲ κύριος πρὸς Μωϋσῆν, Βεβάρνται ἡ καρδία Φαραὼ τοῦ μὴ
 ἔξαποστεῖλαι τὸν λαόν. βάδισον πρὸς Φαραὼ τὸ πρῶτ, ἰδοὺ
 αὐτὸς ἐκπορεύεται ἐπὶ τὸ ὕδωρ. καὶ σὺ ἔσῃ συναντῶν αὐτῷ ἐπὶ
 τὸ χεῖλος τοῦ ποταμοῦ, καὶ τὴν ῥάβδον ταύτην τὴν στραφεῖσαν
 εἰς ὄφιν λήψῃ ἐν τῇ χειρὶ σου, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτόν, Κύριος ὁ
 15 θεὸς τῶν Ἑβραίων ἀπέσταλκέ με πρὸς σέ λέγων, Ἀπόστειλον
 τὸν λαόν μου, ἵνα λατρεύσωσί μοι ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἰδοὺ οὐκ
 εἰσήκουσας ἕως τούτου. τάδε λέγει κύριος, Ἐν τούτῳ γνώσει B
 ὅτι ἐγὼ κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ τύπτω τῇ ῥάβδῳ τῇ ἐν τῇ χειρὶ μου ἐπὶ τὸ
 ὕδωρ τὸ ἐν τῷ ποταμῷ, καὶ μεταβαλεῖ εἰς αἷμα, καὶ οἱ ἰχθύες
 20 οἱ ἐν τῷ ποταμῷ τελευτήσουσι, καὶ ἐποξέσει ὁ ποταμὸς, καὶ οὐ
 θνηθήσονται οἱ Αἰγύπτιοι πιεῖν ὕδωρ ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ. εἶπε δὲ
 κύριος πρὸς Μωϋσῆν, Εἶπον Ἀαρὼν τῷ ἀδελφῷ σου, Λάβε τὴν

1. καὶ τῶν θ. αὐτοῦ om. V. 3. αὐτοῦ prius om. P. 6. ἐθρέ-
 ψαν P. 10. βεβάρνται P. 11. τὸν Φαραὼ P. id. τὸ] τῷ P.
 12. σὺ ἔσῃ] στήσῃ P. 13. ταύτην om. P. 14. λήψῃ V. 15.
 ἔξαποστεῖλον P. 20. τελευτήσουσι V. ibid. ὑποξέσει P.

sus est autem Moyses et Aaron coram Pharaone et servis ejus, et fecerunt sic, sicut praecepit eis Dominus, et projecit Aaron virgam coram Pharaone, et coram servis ejus, et facta est draco. Convocavit autem Pharaon sapientes et veneficos, et fecerunt, et incantatores Aegyptiorum incantationibus suis similiter. Et projecerunt unusquisque virgam suam, et factae sunt dracones: et devoravit virga Aaron illorum virgas. Et induratum est cor Pharaonis, et non audivit illos, sicut locutus est eis Dominus. Dixit autem Dominus ad Moysen: *Aggravatum est cor Pharaonis, ut non dimittat populum. Vade ad Pharaonem mane, ecce ipse egredietur ad aquam, et stabis obvians ei super labium fluminis; et virgam conversam in colubrum accipies in manu tua, et dices ad eum: Dominus Deus Hebraeorum misit me ad te dicens: Dimitte populum meum, et serviant mihi in deserto, et ecce non audivisti usque huc. Haec dicit Dominus: Ecce ego percutiam virga, quae in manu mea, in aquam quae in fluvio, et vertetur in sanguinem. Et pisces qui in flumine, morientur: et fervebit fluvius: et non poterunt Aegyptii bibere aquam a flumine.* Dixit autem Dominus ad Moysen: *Dic Aaron fratri tuo: accipe virgam*

ράβδον σου καὶ ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου ἐπὶ τὰ ὕδατα Αἰγύπτου καὶ ἐπὶ τοὺς ποταμοὺς αὐτῶν καὶ ἐπὶ τὰς διώρυγας αὐτῶν καὶ ἐπὶ τὰ ἔλη αὐτῶν καὶ ἐπὶ πᾶν συνειστηκὸς ὕδωρ αὐτῶν, καὶ ἔσται αἷμα. καὶ ἐγένετο αἷμα ἐν πάσῃ γῆ Αἰγύπτῳ, ἐν τε τοῖς ἔξοις C καὶ ἐν τοῖς λίθοις. καὶ ἐποίησαν οὕτως Μωϋσῆς καὶ Ἀαρὼν, 5 καθάπερ ἐνετείλατο κύριος ἀγχοῖς. καὶ ἐπάρας Ἀαρὼν τὴν ῥάβδον αὐτοῦ ἐπάταξε τὸ ὕδωρ τὸ ἐν τῷ ποταμῷ ἐναντίον Φαραῶ καὶ ἐναντίον τῶν θεραπόντων αὐτοῦ, καὶ μετέβαλε πᾶν τὸ ὕδωρ τὸ ἐν ποταμῷ εἰς αἷμα. καὶ οἱ ἰχθύες οἱ ἐν τῷ ποταμῷ ἐτελεύτησαν, καὶ ἐπώζεσεν ὁ ποταμός, καὶ οὐκ ἠδύναντο οἱ Αἰγύπτιοι 10 πιεῖν ὕδωρ ἐκ τοῦ ποταμοῦ, καὶ ἦν τὸ αἷμα ἐν πάσῃ γῆ Αἰγύπτῳ. ἐποίησαν δὲ ὡσαύτως καὶ οἱ ἐπαιδοὶ τῶν Αἰγυπτίων ταῖς φαρμακείαις αὐτῶν, καὶ ἐσκληρύνθη ἡ καρδία Φαραῶ, καὶ οὐκ εἰσήκουσεν αὐτῶν, καθάπερ εἶπεν κύριος. ἐπιστραφεὶς δὲ Φαραῶ εἰσηλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ· καὶ οὐκ ἐπέστησε τὸν νοῦν 15 αὐτοῦ οὐδέ ἐπὶ ταῦτο. ᾤρονξαν δὲ πάντες οἱ Αἰγύπτιοι κύκλω τοῦ ποταμοῦ, ὥστε πιεῖν ὕδωρ, καὶ οὐκ ἠδύναντο πιεῖν ὕδωρ ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ. καὶ ἀνεπληρώθησαν ἑπτὰ ἡμέραι μετὰ τὸ πατάξαι κύριον τὸν ποταμόν.

Εἶπε δὲ κύριος πρὸς Μωϋσῆν, Εἰσελθε πρὸς Φαραῶ, καὶ 20 ἔρεῖς πρὸς αὐτόν, Τάδε λέγει κύριος, Ἐξαπόστειλον τὸν λαόν

2. διορυγὰς V. 4. τῇ γῆ Αἰγύπτου P. 5. ἐν om. P. 6. αὐτοῖς κύριος P. 11. ἐκ] ἀπὸ P. *ibid.* πάσῃ τῇ γῆ Αἰγυπτίων P. πάσῃ τῇ γῆ Αἰγύπτου R. 15. εἰσηλθεν — αὐτοῦ cum lacuna om. V.

tuam, et extende manum tuam super aquas Aegypti, et super fluvios eorum, et super rivus eorum, et super paludes eorum, et super omnem aquam congregatam: et erit sanguis. Et fuit sanguis in omni terra Aegypti, inque lignis et lapidibus. Et fecerunt sic Moyses et Aaron, sicut praeceperat eis Dominus. Et elevans Aaron virgam suam, percussit aquam in flumine coram Pharaone, et coram servis ejus, et conversa est tota aqua, quae in flumine, in sanguinem. Et pisces, qui in flumine, mortui sunt: et computruit flumen, et non potuerunt Aegyptii bibere aquam a flumine, et erat sanguis in omni terra Aegypti. Fecerunt autem similiter, et incantatores Aegyptiorum incantationibus suis. Et induratum est cor Pharaonis, et non audivit eos, sicut dixit Dominus. Conversus autem Pharaon ingressus est in domum suam: et non apposuit mentem suam neque in hoc. Foderunt autem omnes Aegyptii per circuitum fluminis, ut biberent aquam; et non poterant bibere aquam a flumine. Et impleti sunt septem dies postquam percussit Dominus flumen.

Dixit autem Dominus ad Moysen: *Ingrede ad Pharaonem, et dic es ad eum: Haec dicit Dominus, Dimitte populum meum, ut mihi ser-*

μου, ἵνα μοι καταρεύσωσιν. εἰ δὲ μὴ βούλει σὺ ἐξαποστείλαι,
 ἰδοὺ ἐγὼ τύπτω πάντα τὰ ὄρια σου βατράχους, καὶ ἐξερθεῖται ὁ
 ποταμὸς βατράχους, καὶ ἀναβάντες εἰσελεύσονται εἰς τοὺς οἴκους
 σου καὶ εἰς τὰ ταμεῖα τῶν κοιτῶνων σου καὶ ἐπὶ τῶν κλωνῶν σου P 71
 5 καὶ εἰς τοὺς οἴκους τῶν θεραπόντων σου καὶ τοῦ λαοῦ σου καὶ ἐν
 τοῖς φυράμισί σου καὶ ἐν τοῖς κλιβάνοις σου, καὶ ἐπὶ σέ
 καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου καὶ ἐπὶ τοὺς θεράποντάς σου ἀνα-
 βήσονται οἱ βάτραχοι. εἶπε δὲ κύριος πρὸς Μωϋσῆν, Ἐλεον
 Ἰαρων τῷ ἀδελφῷ σου, Ἐκτεινον τῇ χειρὶ σου τὴν ρά-
 10 βδον σου ἐπὶ τοὺς ποταμοὺς καὶ ἐπὶ τὰς διώρυγας καὶ ἐπὶ τὰ
 ἔλη καὶ ἀνάγαγε τοὺς βατράχους. καὶ ἐξέτεινον Ἰαρων τὴν χεῖρα
 ἐπὶ τὰ ὕδατα Αἰγύπτου καὶ ἀνήγαγε τοὺς βατράχους, καὶ ἀνε-
 βίβασθη ὁ βάτραχος καὶ ἐκάλυψε τὴν γῆν Αἰγύπτου. ἐποίησαν δὲ
 ὡσαύτως καὶ οἱ ἐπαιδοὶ τῶν Αἰγυπτίων ταῖς φαρμακείαις αὐ-
 15 τῶν, καὶ ἀνήγαγον τοὺς βατράχους ἐπὶ τὴν γῆν Αἰγύπτου. καὶ
 ἐκάλεσε Φαραὼ Μωϋσῆν καὶ Ἰαρων, καὶ εἶπεν, Ἐξασθε περὶ
 ἐμοῦ πρὸς κύριον, καὶ περιέλτω τοὺς βατράχους ἀπ' ἐμοῦ καὶ
 ἀπὸ τοῦ ἐμοῦ λαοῦ, καὶ ἐξαποστελῶ τὸν λαόν, καὶ θύσωσι κυ-
 20 ρίῳ. εἶπε δὲ Μωϋσῆς πρὸς Φαραὼ, Τάξαι πρὸς με ποῦτε εὐξο-
 μαι περὶ σου καὶ περὶ τῶν θεραπόντων σου καὶ περὶ τοῦ λαοῦ
 σου ἀφανίσαι τοὺς βατράχους ἀπὸ σοῦ καὶ ἀπὸ λαοῦ σου καὶ
 ἐκ τῶν οἰκιῶν ὑμῶν, πλὴν ἐν ποταμῷ ὑπολειφθήσονται. ὁ δὲ εἶ-
 πεν, Εἰς αὔριον. εἶπεν ὁδν, Ὡς εἶρηκας, ἵνα εἰδῆς ὅτι οὐκ

1. βούλει m. PR, βούλη PV. 2. ἐγὼ om. P. 3. τοὺς βατράχους
 P. 9. σου om. Exod. VIII. 5. 10. σου om. P. ibid. διο-
 ρυχὰς V. 13. πᾶσαν τὴν P. 15. καὶ ἐκάλεσε δὲ V. 16. εἶ-
 ξασθε πρὸς τὸν κύριον P. 18. τοῦ λαοῦ μου P. ib. θύσωσι
 V. 22. ἐκ] ἀπὸ P.

vian. Si autem non volueris tu dimittere, ecce ego percutio omnes ter-
 minos tuos ranis. Et eructabit fluvius ranas, et ascendentes ingredientur
 in domos tuas, et in penetralia cubiculorum tuorum, et in lectos tuos, et
 in massis tuis, et in furnis tuis, et in te, et in populum tuum, et in ser-
 vos tuos ascendent ranas. Dixit autem Dominus ad Moysen: Dic Aaron
 fratri tuo: et extende manu tua virgam super fluvios, et super rivos, et
 super paludes, et educ ranas. Et extendit Aaron mahum super aquas
 Aegypti, et eduxit ranas: et ascendit rana, et operuit totam terram Aeg-
 ypti. Fecerunt autem similiter, et incantatores Aegyptiorum incantati-
 onibus suis, et eduxerunt ranas super terram Aegypti. Et vocavit
 Phraeo Moysen et Aaron, et dixit: Orate ad Dominum, et auferat ra-
 nas a me, et a populo meo, et dimittam populum, et sacrificabunt Domi-
 no. Dixit autem Moyses ad Pharaonem: Constitue ad me, quando orabo
 pro te, et pro servis tuis, et pro populo tuo, et ad delendam ranas a te,
 et a populo tuo, et a domibus vestris: veruntamen in fluvio remanebunt.
 Ille autem dixit: Cras. Dixit igitur: Ut disteti, ut scies quia non est

ἔστιν ἄλλος πλὴν κυρίου. καὶ περιαιρεθήσονται οἱ βάρβαροι ἀπὸ σοῦ καὶ ἀπὸ τῶν οἰκιῶν ὑμῶν καὶ ἐκ τῶν ἐπαύλειων καὶ ἀπὸ τῶν θεραπόντων σου καὶ ἀπὸ τοῦ λαοῦ σου, πλὴν ἐν τῷ ποταμῷ ὑπολειφθήσονται.

C
R 168

Ἐξήλαθε δὲ Μωϋσῆς καὶ Ἀαρὼν ἀπὸ Φαραώ. καὶ ἀνεβόησε 5 Μωϋσῆς πρὸς κύριον περὶ τοῦ ὀρισμοῦ τῶν βατράχων, ὡς ἐτάξατο Φαραώ. ἐποίησε δὲ κύριος, καθάπερ εἶπε Μωϋσῆς, καὶ ἐτελεύτησαν οἱ βάρβαροι ἐκ τῶν οἰκιῶν καὶ ἐκ τῶν ἐπαύλειων καὶ ἐκ τῶν ἀγρῶν, καὶ συνήγαγον αὐτοὺς θημωνίας θημωνίας, καὶ ἐπώρτισεν ἡ γῆ. ἰδὼν δὲ Φαραώ ὅτι γέγονεν ἀνάψυξις, ἐβα- 10 ρύνθη ἡ καρδία αὐτοῦ, καὶ οὐκ εἰσήκουσεν αὐτῶν, καθάπερ ἐλάλησεν κύριος.

Ἔτα ἐπῆλθον τοῖς Αἰγυπτίοις καὶ ἄλλαι πληγαί.

γ'. Σκνίψ, ὡς ἀπροβλέπτοις καὶ ἀνηκόοις καὶ ἀδιακρίτοις καὶ ἀνομολόγοις. 15

D δ'. Κυνόμυια, ὡς ἀχρώμοις καὶ ἀναισθητοῖς.

ε'. Θάνατος πάντων τῶν τετραπόδων διὰ τὴν πρὸς αὐτὰ πεπολθῆσιν.

ς'. Ἐλκη, διὰ τὸ ἀυχεῖν ἐν εὐρωστία.

ζ'. Χάλαζα καὶ πῦρ, διὰ τὸ ἀυχεῖν ὡς ἐν εὐθηνία ἀγαθῇ. 20

η'. Ἀκρίς. ἀβασίλευτόν ἐστιν ἀκρίς, ὡς οὐ κυριεῦον. τὰ

2. καὶ ἐκ τῶν ἐπαύλειων quae om. P, supra v. 22. post ὑμῶν addit V, annectens καὶ ἀπὸ τῶν θ. — λαοῦ σου. Ego posui ubi Exod. VIII. 11. 9. θημωνίας] Αἰ. θειμωνίας. Ἀ. Σ. κόφους m. P. 10. ἀνάψυξις] Θ. ἀνεσις m. P. 19. εὐρωστία P. 21. κυριεῦοι PV.

alios praeter Dominum. Et auferentur ranae a te, et a domibus vestris, et a servis tuis, et a populo tuo: verumtamen in fluvio relinquentur.

Egressus est autem Moyses et Aaron a Pharaone: et exclamavit Moyses ad Dominum pro finitione ranarum, sicut constituit Pharaoni. Fecit autem Dominus sicut dixit Moyses, et mortuae sunt ranae ex domibus, et ex habitationibus, et ex agris: et congregaverunt illas cumulos, cumulos, et computruit terra. Videns autem Pharaos, quod facta est requies, aggravatum est cor ejus: et non audivit illos, sicut locutus est Dominus.

Aegyptios invasere deinde Plagae aliae.

III. Scinips, velut inconsultos, inobedientes, qui verum et falsum non discernent, et impia meditentur.

IV. Musca canina, velut impudentes ac stupidos.

V. Mors omnium quadrupedum, quod in iis spem ponerent.

VI. Ulcera, quod dum essent sani, gloriarentur.

VII. Grando, et ignis, quod ex prospera fortuna superbirent.

VIII. Locusta: a Rege non gubernatur locusta, uti nec dominatur.

γὰρ ἄλλα κυριεύουσιν ἐκστρατεύματι, ἀφ' ἑνὸς κελεύσματος εὐ-
τάκτως πρὸς κάκωσιν ἐχθρῶν ἀποστελλόμενα.

θ'. Σκότος.

ι'. Θάνατος πρωτοτόκων, διὰ τὸ αἰχεῖν ἐν παραμονῇ ζωῆς P 72
5 καὶ ἰσχύι καὶ δόξῃ.

Πληγαὶ δέκα.

Γ' διὰ τοῦ Ἀαρὼν ἐν τῇ ῥάβδῳ, αἷμα, βάτραχος, σκλήψ.
καὶ β' διὰ ἑαυτοῦ ὁ Θεός, κυνόμυϊαν, Θάνατον, ἔλκη. καὶ μίαν
διὰ χειρὸς Μωϋσέως, συνυπουργοῦντος αὐτῷ τοῦ Ἀαρῶν.

10 Καὶ ἄλλαι τρεῖς διὰ Μωϋσέως μόνου· μία διὰ τῆς ῥάβδου,
καὶ μία διὰ τῆς χειρὸς αὐτοῦ, χάλαζα, ἄκρίς, σκότος.

Καὶ μίαν, τὴν τῶν πρωτοτόκων, δι' ἑαυτοῦ ὁ Θεός. B

Τούτῳ τῷ γωλή' ἔτει γενέσεως κόσμου ἀρχὴν εἰληφότε ἀπὸ
κα' τοῦ μαρτίου μηνὸς καὶ δευτέρῳ τῆς ἐξόδου εἶπεν ὁ κύριος
15 πρὸς Μωϋσῆν καὶ Ἀαρῶν ἐν γῇ Αἰγύπτῳ λέγων, Οὗτος ὁ μὴν
ἀρχὴ μηνῶν πρώτος ἐστὶν ὑμῖν ἐν τοῖς μηνσι τοῦ ἐνιαυτοῦ· λά- R 170
λησον πρὸς πᾶσαν συναγωγὴν υἰῶν Ἰσραὴλ λέγων, Τῇ δεκάτῃ
τοῦ μηνὸς τούτου λαβέτωσαν ἕκαστος πρόβατον κατ' οἴκους πα-
τριῶν, πρόβατον κατ' οἴκιον. ἐὰν δὲ ὀλιγοστοὶ ᾧσιν οἱ ἐν τῇ
20 οἰκίᾳ, ὥστε μὴ ἰκανοὺς εἶναι εἰς πρόβατον, συλλήψεται μεθ'

1. καλέματος P. 10. τῆς om. P. 13. ἀφ' ἐξόδου. ἀφ' τῆς
ἐξόδου m. P. 15. Αἰγύπτου P. 16. ὑμῖν] ἐν ὑμῖν P. 18.
ἕκαστος om. P.

Caetera enim animalia velut in castris aliis imperant, cum unius man-
dato composite ad hostium exitium mittuntur.

ix. Tenebrae.

x. Mors primogenitorum, quod diuturnioris vitae spe, potentia pari-
ter et gloria insolescerent.

Decem Plagae.

Tres per Aaronis virgam: Sanguis, rana, scinips.

Tres Deus per seipsum: Cynomysiam, [mortem] ulcera.

Et una per manum Moysi, adjuvante illum Aaron.

Et aliae tres per solum Moysen: una per virgam, una per manum
ipsius: grando, locusta, tenebrae.

Una Deus per se: primogenitorum caedem.

Hoc anno a mundi conditione III. MDCCLXXXVII. qui a XXI. Martii
mensis initium sumit, et secundus est Exodi, dixit Dominus ad Moysen
et Aaron in terra Aegypti: Mensis hic principium mensium, primus est
vobis in mensibus anni. Loquere ad omnem congregationem filiorum
Israel, dicens: Decima mensis hujus, accipiant unusquisque agnum per
domos familiarum, agnum per domum. Si autem pauci fuerint, qui in
domo, ut non sufficientes sint ad agnum, assumet secum vicinum proxi-

ἰαντοῦ τῶν γέλοκα τὸν πλησίον αὐτοῦ, κατὰ ἀριθμὸν ψυχῶν
 ἕκαστος τὸ ἀρκοῦν αὐτῷ συναριθμηθήσεται εἰς πρόβατα. πρό-
 βατον τέλειον ἄρσεν ἐνιαύσιον ἔσται ὑμῖν· ἀπὸ τῶν θμυῶν καὶ
 τῶν ἐρίφων λήψεσθε. καὶ ἔσται ὑμῖν διατετηρημένον ἕως ἰδ'
 τοῦ μηνὸς τούτου, καὶ σφάξουσιν αὐτὸ πᾶν τὸ πλῆθος συναγω- 5
 γῆς υἰῶν Ἰσραὴλ πρὸς ἐσπέραν. καὶ λήψονται ἀπὸ τοῦ αἵματος,
 καὶ θήσουσιν ἐπὶ τῶν δύο σταθμῶν καὶ ἐπὶ τὴν φλιάν ἐν τοῖς οἴ-
 κωις ἐν αἷς ὡς φάγωσιν αὐτὰ ἐν ἀσπείρῃ. καὶ φάγονται τὰ κρέα
 τῆ νυκτὶ ταύτῃ ὀκτὰ πυρὶ καὶ ἄζυμα ἐπὶ περὶδων ἔδονται. καὶ
 οὐκ ἔδεσθε ἀπ' αὐτῶν ὠμὸν οὐδὲ ἠψημένον ἐν ὕδατι, ἀλλ' ἦ 10
 ὀκτὰ πυρὶ, κεφαλὴν σὺν τοῖς ποσὶ καὶ ταῖς ἐκθασθίαις. οὐκ ἀπο-
 λείπεται ἀπ' αὐτοῦ εἰς τὸ πρῶν, καὶ ὅσους οὐκ συντρέψετε ἀπ'
 αὐτοῦ. τὰ δὲ καταλειπόμενα ἀπ' αὐτοῦ ἕως πρῶν ἐν πυρὶ κατα-
 κάψετε, οὕτως δὲ φάγεσθε αὐτό. αἱ ἐσφραγῆς ὑμῶν περιζωσμέ-
 και καὶ τὰ ὑποδήματα ὑμῶν ἐν τοῖς ποσὶν ὑμῶν, καὶ αἱ βρακτη- 15
 ραὶ ὑμῶν ἐν ταῖς χερσὶν ὑμῶν, καὶ ἔδεσθε αὐτὰ μετὰ σπουδῆς.
 πάσχα ἔστιν κυρίου καὶ ἐλεῦσόμαι ἐν γῆ Αἰγύπτῳ ἐν τῇ νυκτὶ
 ταύτῃ, καὶ πατάξω πᾶν πρωτότοκον ἐν γῆ Αἰγύπτῳ ἀπὸ ἀν-
 θρώπου ἕως κτήνους, καὶ ἐν πᾶσι θεοῖς Αἰγυπτίων ποιήσω τὴν
 ἐκδίκησιν ἐγὼ κύριος. καὶ ἔσται τὸ αἷμα ὑμῶν ἐν σημεῖον ἐπὶ 20
 τῶν οἰκιῶν ἐν αἷς ὑμεῖς ἔστε ἐκεῖ. καὶ ὄψομαι τὸ αἷμα, καὶ σπε-
 P 73 πάσω ὑμῶν· καὶ οὐκ ἔσται ἐν ὑμῖν πληγὴ τοῦ ἐκτριβῆναι, ὅταν

2. τὸ] τῷ P. *ibid.* συναριθμησασθαι R, συναριθμησεται P.
 3. ἄνωμον post ἄρσεν contra codicem addidit R. 5. αὐτό] αὐ-
 τῷ V. 8. αὐτό P. 10. ἦ] ἢ V, om. P sola. 11. ὑπολείπεται V,
 ἀπολείπεται R. 13. ἀπὸ τοῦ R. *ib.* ἕως] εἰς τὸ P. 21. ἔσται R.V.

num suum: juxta numerum animarum unusquisque quod sufficit sibi con-
numerabitur in agnum. Agnus perfectus, masculus, annivus erit vobis:
ab agnis et haedis accipietis. Et erit vobis servatum usque ad quartam
et decimam mensis hujus. Et immolabunt cum omnis multitudo congrega-
tionis filiorum Israel ad vesperam. Et accipient de sanguine, et ponent
in duobus postibus, et super limen, in domibus, in quibus comederint illos
in ipsis. Et comedent, carnes has nocte assas igne, et asyna cum herbis
amaris comedent. Nam comedetis ab eis crudum, neque coctum in aqua,
sed assa igne, caput cum pedibus, et intestinis. Non reliquetur ex ipsis
usque ad mane: et os non confringetis ab eo. At reliqua ex eo usque ad
mane, in igne comburentis. Sic autem comedetis illum, Lunam vestri ac-
cincti, et calcamenta in pedibus vestris, et baculi vestri in manibus ve-
stris, et comedetis eum cum festinatione: Pascha est Domini. Et transi-
bo in terra Aegypti in hac nocte et perentiam, omne primogenitum in
terra Aegypti ab homine usque ad pecora: et in omnibus diis Aegy-
ptiorum faciam ultionem, ego Dominus. Et erit sanguis vobis in signum
domibus, in quibus vos eritis illic: et videbo sanguinem, et protegam vos:
et non erit in vobis plaga ut delamini, quando pertransero in terra Ae-

παίω ἐν γῆ Αἰγύπτῳ. καὶ ἔσται ἡ ἡμέρα αὕτη ὑμῖν μνημόσυνον,
καὶ ἑορτάσετε αὐτὴν ἑορτὴν κυρίου εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν. νόμιμον
αἰώνιον ἑορτάσετε αὐτήν, ἐπὶ ἡμέρας ἄζυμα ἔδεσθε, ἀπὸ δὲ
τῆς πρώτης ἡμέρας ἀφανιεῖτε ζύμην ἐκ τῶν οἰκιῶν ὑμῶν. πῶς
5 ὅς ἂν φάγῃ ζύμην, ἔξολοθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐξ Ἰσραὴλ,
ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς πρώτης ἕως τῆς ἡμέρας τῆς ἐβδόμης. καὶ
ἡ ἡμέρα ἡ πρώτη κεκλησεται ἁγία, καὶ ἡ ἡμέρα ἡ ἐβδόμη κλη-
τῆ ἁγία ἔσται ὑμῖν. πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε ἐν αὐ-
ταῖς, πλὴν ὅσα ποιηθήσεται πάση ψυχῇ· τοῦτο μόνον ποιηθήσε-
10 ται ὑμῖν, καὶ φυλάξεσθε τὴν ἐντολὴν ταύτην· ἐν γὰρ τῇ ἡμέρᾳ
ταύτῃ ἐξάξω τὴν δύναμιν ὑμῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου. καὶ ποιήσετε
τὴν ἡμέραν ταύτην εἰς γενεὰς ὑμῶν νόμιμον αἰώνιον. ἐναρχο-
μένου τῇ τεσσαρισκαίδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου ἀφ'
ἑσπέρας ἔδεσθε ἄζυμα ἕως ἡμέρας μιᾶς καὶ εἰκάδος τοῦ μηνὸς
15 ἕως ἑσπέρας. ἐπὶ ἡμέρας ζυμῆ οὐχ ἔυρεθήσεται ἐν ταῖς οἰκίαις
ὑμῶν. πῶς ὅς ἂν φάγῃ ζυμωτόν, ἔξολοθρευθήσεται ἡ ψυχὴ
ἐκείνη ἐκ συναγωγῆς υἱῶν Ἰσραὴλ ἐν τοῖς γειώραις καὶ ἀν-
τόχοισι τῆς γῆς. πᾶν ζυμωτὸν οὐκ ἔδεσθε, ἐν παντὶ κατοικη-
τηρίῳ ὑμῶν ἔδεσθε ἄζυμα. καὶ μετὰ βραχέα.
20 Ἐὰν δὲ ἐσέλθητε εἰς τὴν γῆν ἣν ἂν δῶ κύριος ὑμῖν, κα-
θότι ἐλάλησεν, φυλάξεσθε τὴν λατρείαν ταύτην. καὶ ἔσται

R 172

B

2. ἑορτάσατε V. 3. ἄζυμα φάγεσθε, ἀπὸ δὲ τῆς ἡμέρας τῆς πρώ-
της in margine ponit P, omissis quae eorum loco ex V recepi. 8.
ποιήσατε P. 12. ἐναρχομένη P. 13. τεσσαρεσκ. P. *ibid.* ἀφ']
ἀπ' V. 15. οὐχ] οὐκ V.

gypti. Et erit dies haec vobis in memoriale, et celebrabitis eam festum Domino in generationes vestras. Legitimum sempiternum celebrate eam septem dies. Azyma comedetis: ab autem die prima expelletis fermentum ex domibus vestris. Omnis qui comederit fermentum, peribit anima illa ex Israel: a die prima, usque ad diem septimam. Et dies prima vocabitur sancta, et dies septima vocata sancta erit vobis. Omne opus servile non facietis in eis, praeter quae fient omni animae, hoc solum fiet vobis. Et custodietis mandatum hoc. In enim hac die educam exercitum vestrum ex terra Aegypti, et facietis diem hanc in generationes vestras legitimum sempiternum. Incipiente quarta decima die mensis primi, a vespera comedetis azyma, usque ad diem unam et vigesimam mensis, usque ad vesperam. Septem dies fermentum non invenietur in domibus vestris: omnis qui comederit fermentatum, peribit anima illa ex congregatione Israel, inque advenis, et in indigenis terrae. Omne fermentatum non comedetis: in omni habitaculo vestro comedetis azyma. Et post pauca.

Si autem ingressi fueritis in terram, quam Dominus dederit vobis, sicut locutus est, servabitis cultum hunc. Et erit. Si dixerint ad vos

C ἐὰν λέγωσι πρὸς ὑμᾶς οἱ υἱοὶ ὑμῶν, Τίς ἡ λατρεία αὕτη; καὶ ἔρεῖτε αὐτοῖς, Θυσία τὸ πάσχα τοῦτο κυρίῳ, ὃς ἐσκέπασεν τοὺς οἴκους τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐν Αἰγύπτῳ, ἥνλικα ἐπάταξε τοὺς Αἰγυπτίους, τοὺς δὲ οἴκους ἡμῶν ἐρῆύσατο. καὶ μεθ' ἕτερα.

Καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωϋσῆν λέγων, Εἶπον τοῖς υἱοῖς 5 Ἰσραὴλ καὶ ἔρεῖς πρὸς αὐτούς, Ὅταν εἰσελθῆτε εἰς τὴν γῆν ἣν ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν, καὶ θερῶσθε τὸν θερισμὸν αὐτῆς, καὶ οἴσετε δράγμα ἀπαρχὴν τοῦ θερισμοῦ ὑμῶν πρὸς τὸν ἱερέα. καὶ ἀνοίσει τὸ δράγμα ἐναντὶον κυρίου δεκτὸν ὑμῖν, τῇ ἐπαύριον τῆς πρώτης ἀνοίσει

D αὐτὸ ὁ ἱερεὺς. καὶ ποιήσετε ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐν ἣ ἂν φέρετε τὸ δράγμα 10 πρόβατον ἄμωμον ἐνιαύσιον εἰς ὄλοκαίτωμα τῷ κυρίῳ. καὶ τὴν θυσίαν αὐτοῦ δύο δέκατα σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ,

V 60 θυσία τῷ κυρίῳ, εἰς ὄσμην εὐωδίας κυρίῳ καὶ σπονδὴν αὐτοῦ τὸ τέταρτον τοῦ οἴνου καὶ ἄρτον καὶ πεφρυγμένα χίδρα νέα σὺ φάγεσθε ἕως εἰς αὐτὴν τὴν ἡμέραν ταύτην, ἕως ἂν προσενέγκητε 15 ὑμεῖς τὰ δῶρα τοῦ θεοῦ ὑμῶν, νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν ἐν πάσῃ κατοικίᾳ ὑμῶν. καὶ ἀριθμήσετε ὑμῖν ἀπὸ τῆς ἐπαύριον τῶν σαββάτων ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς ἂν προσενέγκητε τὸ δρά-

R 174 γμα τοῦ ἐπιθέματος, ἐπὶ ἑβδομάδας ὀλοκλήρους ἀριθμήσεις
P 74 ἕως τῆς ἐπαύριον τῆς ἐσχάτης ἑβδομάδος, ἀριθμήσετε πενήτηκον- 20 τα ἡμέρας, καὶ προσοίσετε θυσίαν νέαν τῷ κυρίῳ· ἀπὸ τῆς κα-

2. τοῦτο τῷ P, τοῦτω V. 4. μεθ' ἕτερα] Levit. XXIII. 10. 7. θερῶσθε P. 8. δράγμα erasis τα V, δράγματα P. 9. ἐναντι P. 10. ἐν alterum om. P. 12. δέκατα] δεκάτας V. 13. θυσίαν P. 14. τὸ om. P. 15. ταύτην om. V. 16. ὑμεῖς om. P. 19. ἀριθμήσεις om. Levit.

filiis vestri: Quis cultus hic? Et dicetis eis: Victimam Pascha hoc Domino, qui protexit domos filiorum Israel in Aegypto, quando percussit Aegyptios: at domos nostras liberavit. Rursum post alia.

Et locutus est Dominus ad Moysen, dicens: Loquere filiis Israel, et dices ad eos: Quando ingressi fueritis in terram, quam ego do vobis, et messueritis messem ipsius, et feretis manipulos primitias messis vestrae ad sacerdotem. Et offeret manipulum coram Domino acceptabile vobis, crastina die a primo offeret illum sacerdos. Et facietis in die qua tuleritis manipulum, ovem immaculatam anniculam in holocaustum Domino. Et sacrificium ejus duae decimae simulae confectae in oleo, sacrificium Domino; in odorem suavitatis Domino, et libationem ejus quartam partem hinc vini. Et panem et tota farram nova non comedetis usque ad ipsam diem hanc; quoad obtuleritis dona Dei vestri: legitimum sempiternum in generationes vestras in omni habitatione vestra. Et numerabitis vobis a postero die sabbatorum, a die qua obtuleritis manipulum impositionis, septem hebdomadas integras numerabis usque ad crastinum ultimae hebdomadis, numerabis quinquaginta dies, et offeretis sacrificium novum Domino. Ab

τοικίας ὑμῶν προσοίσετε ἄρτους ἐπίθεμα, δύο ἄρτους, ἐκ δύο δεκάτων σεμιδάλεως ἴσονται, ἐξυμωμένοι πεφθόσονται πρωτογεννημάτων τῷ κυρίῳ. καὶ προσάξετε μετὰ τῶν ἄρτων ἐπτὰ ἄμνους ἀμώμους ἐνιαυσίους καὶ μόσχον ἕνα ἐκ βουκολίου καὶ κριοὺς δύο ἁμώμους, καὶ ἴσονται εἰς ὄλοκαύτωμα τῷ κυρίῳ, καὶ αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν θυσία ὁσμῆ εὐωδίας τῷ κυρίῳ. καὶ μεθ' ἕτερα.

Καὶ ἐξαριθμήσεις σεαντῶ ἐπτὰ ἀναπαύσεις ἐτῶν, ἐπτὰ ἔτη ἐπτάκις, καὶ ἴσονται σοὶ ἐπτὰ ἐβδομάδες ἐτῶν ἐννέα καὶ τεσσα- B
10 ράκοντα ἔτη. καὶ διαγγελεῖτε σάλπιγγος φωνῇ ἐν πάσῃ τῇ γῇ ὑμῶν τῷ μηνὶ τῷ ἐβδόμῳ τῇ δεκάτῃ τοῦ μηνός, τῇ ἡμέρᾳ τοῦ ἐξίλασμοῦ διαγγελεῖτε σάλπιγγι ἐν πάσῃ τῇ γῇ ὑμῶν, καὶ ἀγιά-
15 σιτε τὸ ἔτος τὸ πεντηκοστόν, καὶ διαβοήσετε ἄφεισιν ἐπὶ τῆς γῆς πᾶσι τοῖς κατοικοῦσιν αὐτήν. ἐνιαυτὸς ἀφέσεως σημασία αὐτῆ
20 ἴσται ὑμῖν. καὶ ἀπελεύσεται ἕκαστος εἰς τὴν κτῆσιν αὐτοῦ, καὶ ἕκαστος εἰς τὴν πατριὰν αὐτοῦ ἀπελεύσεσθε. ἀφέσεως σημεῖα αὐτῆ ἴσται ὑμῖν.

Καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωϋσῆν ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινὰ ἐν τῷ ἔτει τῷ δευτέρῳ ἐξιληθόντων αὐτῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐν τῷ μηνὶ τῷ πρώτῳ λ-
20 γων, Ἐῖπον καὶ ποιήτωσαν υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸ πάσχα καθ' ὠραν αὐτοῦ C
τῇ τεσσαρισκαδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνός τοῦ πρώτου πρὸς ἐσπέραν

1. προσοίσετε] οἴσατε V. ib. δεκατῶν V. 2. ἴσονται] ἴσται ὁ ἄρτος ὁ εἰς V. 5. εἰς om. P. 7. μεθ' ἕτερα] XXV. 8. 10. διαγγελεῖσονται V hic et 12. ib. φωνῇ P. 15. ἀπελεύσεσθε P. 18. καὶ ἐλάλησ] Numer. IX. 1. 19. ἐκ γῆς] ἐξ V. 20. ποιήτωσαν V, ποιησάτωσαν P. ibid. οἱ υἱοὶ P. 21. τεσσαρισκ.] ιδ' P.

habitatione vestra offeretis panes impositionem, duos panes: ex duabus decimis similiae erunt, fermentati coquentur primitiarum domino. Et offeretis cum panibus, septem agnos immaculatos anniculos, et vitulum unum ex bobus et arietes duos immaculatos, et erunt holocaustum Domino, et sacrificia eorum, et libationes eorum sacrificium odor suavitatis Domino. Et post alia.

Et numerabis tibi ipsi septem requies annorum septem annos septies: et erunt tibi septem hebdomades, annorum novem, et quadraginta anni. Et annunciantis tubae vocem in omni terra vestra, mense septimo, decima mensis. Die propitiationis annunciantis tuba in omni terra vestra: Et sanctificabis annum quinquagesimum, et clamabitis remissionem in terra, in omnibus habitantibus eam. Annus remissionis significatio haec erit vobis. Et redibitis unusquisque in possessionem suam, et quilibet in familiam suam redibitis. Remissionis significatio haec erit vobis.

Et locutus est Dominus ad Moysen in deserto Sinai, in anno secundo egressorum eorum de terra Aegypti, in mense primo, dicens: Dic, et faciant filii Israel Pascha iuxta tempus suum. Quarta et decima die

ποιήσετε αὐτὸ κατὰ καιροῦς. κατὰ τὸν νόμον αὐτοῦ καὶ κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ ποιήσετε αὐτό.

Καὶ ἐλάλησε Μωϋσῆς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ποιῆσαι τὸ πάσχα. ἐναρχομένου τῆ τεσσαρισκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινά, καθὰ συνέταξε κύριος τῷ Μωϋσῆϊ, οὕτως 5 ἐποίησαν υἱοὶ Ἰσραὴλ. καὶ παρεγένοντο οἱ ἄνδρες οἳ ἦσαν ἀκάθαρτοι ἐπὶ ψυχῇ ἀνθρώπου, καὶ οὐκ ἠδύναντο ποιῆσαι τὸ πάσχα ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. καὶ προσῆλθον ἔναντι Μωϋσῆϊ καὶ Ἀαρὼν ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ. καὶ εἶπον οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι πρὸς αὐτούς, Ἐρεῖς ἀκάθαρτοι ἐπὶ ψυχῇ ἀνθρώπου, μὴ οὐκ ὑστερήσω- 10 μεν ὥστε προσεγγεῖν τὸ δῶρον κυρίου κατὰ καιρὸν αὐτοῦ ἐν R 176 μέσῳ υἰῶν Ἰσραὴλ. καὶ εἶπε Μωϋσῆς πρὸς αὐτούς, Στήθε αὐτοῦ, καὶ ἀκούσομαι τί ἐντελεῖται κύριος περὶ ὑμῶν. καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωϋσῆν λέγων, Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λέγων, Ἄνθρωπος ἀνθρώπος, ὃς ἐὰν γένηται ἀκάθαρτος ἐπὶ ψυχῇ 15 ἀνθρώπου ἢ ἐν ὄδῳ μακρὰν ἄμῃν ἢ ἐν ταῖς γενεαῖς ἡμῶν, καὶ ποιήσει τὸ πάσχα τῷ κυρίῳ τῷ μηνὶ τῷ β' ἐν τῇ 10ῃ ἡμέρᾳ, πρὸς ἐσπέραν ποιήσουσιν αὐτό, ἐπ' ἀζύμων καὶ πικρῶν φάγονται αὐτό. οὐ καταλείψουσιν ἀπ' αὐτοῦ εἰς τὸ πρωί, καὶ δευτέρῳ οὐ P 75 συντρίψουσιν ἀπ' αὐτοῦ, κατὰ τὸν νόμον τοῦ πάσχα ποιήσουσιν 20 αὐτό. καὶ ἄνθρωπος ὃς ἐὰν καθαρὸς ἦ καὶ ἐν ὄδῳ μακρὰν οὐκ

1. καιροῦς] καιρὸν αὐτοῦ P. 2. τὴν om. P. *ibid.* ποιήσεις P.
 4. τεσσαρεσξ. P. *ibid.* τοῦ πρώτου om. P. 5. τοῦ Σινά P.
 6. Μωϋσῆ PV. 6. οἱ υἱοὶ P. 8. ἔναντιον P. 10. ὑστερήσομεν
 P. 12. καὶ om. P et V (?). 13. ἀκούσομεν P. *ib.* κύριος
 περὶ ὑμῶν] περὶ ὑμῶν κύριος P. 15. ἂν P. 16. ὑμῖν] ἐν
 ὑμῖν V. 17. τῷ] ἐν τῷ P. 18. ποιήσουσιν] ποιήσετε V.
 21. ἂν P.

mensis primi ad vesperam facietis illud, juxta tempus suum, secundum legem ejus, et juxta comparisonem ejus facies illud.

Et locutus est Moyses filiis Israel facere Pascha, incipiente quarta decima die mensis in deserto Sinai, sicut praecepit Dominus Moysi, sic fecerunt filii Israel. Et venerunt viri, qui erant immundi super anima hominis, et non potuerunt facere Pascha in die illa. Et accesserunt coram Moysese, et Aaron in illa die. Et dixerunt viri ad eos: *Nos immundi sumus super anima hominis: non igitur fraudemur ad offerendum donum Domino juxta tempus suum, in medio filiorum Israel? Et dixit ad eos Moyses: State ibi, et audiemus quid praecipiet de vobis Dominus. Et locutus est Dominus ad Moysen, dicens: Homo, homo, qui fuerit immundus super anima hominis, aut in via longe a vobis, aut in generationibus vestris, et faciet Pascha Domino, in mense secundo in quarta et decima die ad vesperam faciet illud: in azymis et herbis amaris comedent illud. Non relinquent ex eo in mane, et eo non confringent ex eo: juxta legem Paschae faciet illud. Et homo qui mundus fuerit, et in via longe*

ἔσται, καὶ ὑπερῆσει τοῦ ποιῆσαι τὸ πάσχα, ἐξολοθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς, ὅτι τὸ δάψαι κυρίῳ οὐ προσήνεγκεν κατὰ τὸν καιρὸν αὐτοῦ, ἁμαρτίαν αὐτοῦ λήψεται ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος. ἐὰν δὲ προσέλθῃ πρὸς ὑμᾶς προσήλυτος, ἐν τῇ V 61
5 γῆ ἡμῶν, καὶ ποιῆσῃ τὸ πάσχα κυρίῳ κατὰ τὸν νόμον τοῦ πάσχα καὶ κατὰ τὴν σύνταξιν αὐτοῦ, οὕτω ποιῆσαι αὐτό. νόμος εἰς ἔστω ὑμῖν καὶ τῷ προσηλύτῳ καὶ τῷ ἀπτόχθονι τῆς γῆς.

Αἴτιαί αἱ ἑορταὶ τῷ κυρίῳ καὶ αἴτια ἅγια, ἃς καλέσετε αὐτάς ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῶν τῷ πρώτῳ μηνὶ ἐν τῇ τεσσαρισκαίδε- B
10 κἀτῇ τοῦ μηνὸς ἀπὸ μέρους τῶν ἑσπερικῶν πάσχα τῷ κυρίῳ, καὶ ἐν τῇ πεντεκαδεκἀτῇ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τούτου ἑορτῇ τῶν ἀζύμων· ἐπὶ τῇ ἡμέρᾳ αἴζναι φάγεσθε. καὶ ἡ ἡμέρα ἡ πρώτη κλητὴ ἅγια ἔσται ὑμῖν, πᾶν ἔργον λατρευτῶν αὐ ποιήσετε. καὶ ἡ ἡμέρα ἡ ἐβδόμη κλητὴ ἅγια ἔσται ὑμῖν. πᾶν ἔργον λατρευτῶν
15 οὐ ποιήσετε.

Ἔτι βουλόμενοι γινῶναι πάτε ἔφθασεν ἡ δεκάτῃ τοῦ πρώτου μηνός, τίθμεν τὰ πρῶτῃ ἔτη, καὶ μερῶμεν παρὰ τὸν ιδ'. ιδ' σ' γίνονται γῶ', ιδ' α' γίνονται ιδ'. λοιπὸν ιδ'. ἔχει δὲ τὸ κατὰ φάσιν ιδ' ἔως ἐπικτὰς λ'. ταύταις συνάπτομεν τὰς ιγ' τὰς
20 πρὸ τῶν φωστήρων καὶ προσελήνους ζ' καὶ ἀπὸ κα' καὶ αὐ- C
τῆς τοῦ μαρτίου μηνός, καδ' ἢ ἡ ἰσημερία γινώσεται, ια' καὶ

1. τοῦ om. P. 3. αὐτοῦ alterum om. P. 6. οὕτως ποιήσουσιν P. 7. ἔσται P. 8. αὐταὶ] Levit. XXIII. 4. 9. τεσσαρισκ. P. 11. πρώτη καὶ δεκάτῃ P. 16. πόθεν P, πόθεν R. 19. συνάπτομεν PV.

non est, et fraudulenter facere Pascha, exterminabitur anima illa de populo suo: quia donum Domino non obtulit iusto tempore eum: peccatum accipiet homo ille. Si vero accesserit ad vos advena in terra vestra, et faciet Pascha Domino iuxta legem Paschae, et iuxta ordinem eius, sic faciet illud. Lex una erit vobis et advena, et indigenae terrae.

Hæc festa Domini vocata sancta, quae vocabitis ipsa in temporibus vestris. In primo mense, in quarta decima die mensis, inter vespertina Pascha Domino. Et in quinta decima die mensis hujus, festum azymorum Domino, septem dies comedetis azyma. Et dies prima vocata sancta erit vobis. Omne opus ærville non facietis. Et dies septima vocata sancta erit vobis: omne opus servile non facietis.

Deinde si velimus nosse, quando decima Luna primæ mensis incidet, posuimus annos 3838, quos per 19. dividimus. 19. ducimus in 200. et fiunt 3800. Novendecim duc in monadem, fiunt 19. relinquuntur 19. Annus porro naturalis decimus nonus, habet epactas 30. His addamus illas 13. ante luminaria et septem antelunares: præterea (undecim illas) a 21. Martii mensis, que die æquinoctium designatur, et novem insuper ex Aprilii, fiunt septuaginta. Adhuc deinceps bis 30. fiunt 60. remane-

ἀπριλίου θ', γίνονται ο'. ἔκβα βλ', γίνονται ξ'. λοιπὸν ι'. καὶ
 R 178 δῆλον ὡς ι' τοῦ πρώτου μηνός, καθ' ὃ τὸ πρῶτον ἐν Αἰγύπτῳ πά-
 σχα ἐπετελεῖτο, καὶ προσετάχθησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ λαβεῖν τὸ
 πρόβατον καὶ διατηρῆσαι, τῇ θ' ἔφθασεν τοῦ ἀπριλίου μηνός.
 διὰ τί δὲ γωλή' ἐμερίσαμεν, καὶ οὐχὶ τὸ ἐν ἐξελόντες τὰ γωλζ' 5
 ἐμερίσαμεν; ἐπειδὴ γωλή' ἔτει γενέσεως κόσμου εἰσῆλθον πρὸς
 Φαραὼ Μωϋσῆς καὶ Ἀαρών, καὶ ἀπὸ κα' καὶ αὐτῆς τοῦ μαρ-
 τίου μηνός ἐπελάβετο τὸ γωλθ' ἔτος τοῦ κόσμου. καὶ εἰκότως
 D τὰ γωλή' μερίζομεν παρὰ τὸν ιθ'.

Εἶτα θέλοντες γινῶναι καὶ πότε γέγονεν ἡ ιδ', καθ' ἣν ἐπετε- 10
 λέσθη τὸ πάσχα, τίθεμεν τὰς τοῦ φύσει ιθ' ἔτους ἐπαχτὰς λ'
 καὶ πρὸ τῶν φωστήρων γ' προσελήγους ζ' καὶ ια' τὰς ἀπὸ
 κα' μαρτίου καὶ γ' ἀπριλίου γίνονται οδ'. ἔξελε βλ', γίνον-
 ται ξ'. λοιπὸν ιδ'. καὶ ἔγνωμεν ὡς ἡ ιδ' τῆς σελήνης κατὰ τὸ
 παρὸν ἔτος ἔφθασεν τῇ γ' τοῦ ἀπριλίου μηνός. 15

Εἶτα θέλοντες γινῶναι καὶ ποῖα ἡμέρα τῆς ἐβδομάδος ἦν,
 ὅτε τὸ πρῶτον ἐν Αἰγύπτῳ γέγονε πάσχα, τίθεμεν τὰ γωλή' ἔτη.
 P 76 τούτοις προσάπτομεν τὸ τέταρτον, γίνονται δψλζ'. μέρισον ἐβ-
 δόμου ζ', χ' γίνονται. δσζ' π', γίνονται φξ'. ζ' ε', γίνονται λέ'.
 λοιπὸν β'. ταύταις πρόσβαλε πρὸ τῶν φωστήρων γ', γίνονται ε, 20
 καὶ ια' τὰς ἀπὸ κα' μαρτίου, γίνονται ις'. πρόσβαλε καὶ ἀπρι-
 λίου γ', γίνονται κθ'. ταύτους εἰς ζ', ζ' δ' γίνονται κη'. λοι-

1. ἀπριλίον P hic et infra.

2. πάσχον V.

13. βλ'] λβ' V.

16. ποῖα ἡ ἡμέρα P.

bunt 10. Planum ergo fit decimam Lunam primi mensis, (qua primum in Aegypto Pascha celebrabatur, et jussi sunt filii Israel agnum accipere et servare) in nonum Aprilis mensis incidisse. Sed cur partiti sumus annum mundi 3838. et non potius abjecto uno divisimus 3837? Quia Moyses cum Aarone anno mundi, 3838. ingressus est ad Pharaonem; e a 21. Mensis Martii inchoabat jam annus mundi 3839. Merito ergo 3838. dividimus per 19.

Porro si lubet scire quando 14. Luna extiterit, qua Pascha celebra- tum est: ponimus illas 30. epactas, quas annus decemnovennalis natura sua habet; et 13. praeterea illas ante luminaria, ac 7. antelunares, il- lasque 11. a 21. Martii: et 13. Aprilis; fiuntque 74. Abjice bis 30. et erunt 60. relinquunturque 14. Ita discimus, quo pacto 14. Luna praesentis anni in diem 13. mensis Aprilis incidit.

Insuper si velimus etiam scire, quis ille dies hebdomadis fuerit, quo die primum in Aegypto Pascha institutum est: numeramus annos 3838. His quartam adjicimus partem, existuntque 4797. Duc 7. in 600. pro- dibunt 4200. Duc 7. in 80. exstabant 560. Duc 5. in 7. nascentur 35. superant duo: his adjice tres ante luminaria, et erunt 5. undecimque a 21. Martii, erunt 16. Adde ex Aprili 13. erunt 29. Duc 4. in 7. erunt

πὸν α'. καὶ ἔγνωμεν ὡς ἡ ιδ' τοῦ πρώτου μηνὸς τῆς σελήνης, καθ' ἣν πρῶτον τὸ ἐν Αἰγύπτῳ πάσχα ἐπετελέσθη, ἔφθασεν τῇ γ' τοῦ ἀπριλίου μηνὸς καὶ ἐν ἡμέρᾳ πρώτῃ τῆς ἑβδομάδος.

Μετὰ τὰς ι' πληγὰς ἡ κάλυψις τῆς θαλάσσης ἐπὶ Φαραῶ καὶ B
5 ἐπὶ τοὺς Αἰγυπτίους ια'.

Τὸν Μωϋσῆν μετὰ τὸ ἐπαγαγεῖν αὐτὸν τὰς πληγὰς οἱ Αἰγύπτιοι Φομ - Θομ - Φαν - Χθῆ προσηγόρευσαν, ὃ ἐρμηνεύεται, ᾧ ἀπεκαλύφθη τὸ μέλλον.

Μωϋσῆς προεφήτευσεν λέγων, Προφήτην ὑμῖν ἀναστήσει
10 κύριος ὁ θεός, ὡς ἐμέ, αὐτοῦ ἀκούσεσθε κατὰ πάντα.

Ἄαρὼν προεφήτευσεν λέγων, Μὴ μοι ὀργίλῃς, κύριε· σὺ V 62
γὰρ οἶδας τὸ ὄρημα τοῦ λαοῦ τούτου· λέγουσι γάρ μοι, Πόλησον ἡμῖν θεούς.

γ', δ', ε', ε'.

15 ε' ἔτει τῆς ἐξόδου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ πς' Μωϋσέως
Ἄαρὼν ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ πθ' ἔτος κατὰ γων πρώτος Ἑβραίων R 180
ἀρχιερεὺς κατέστη. C

ζ', η', θ', ι', ια', ιβ', ιγ', ιδ', ιε', ις', ιζ', ιη'.

Ἑβραίων τὴν ἀρχιερωσύνην δεύτερος διεδέξατο Ἐλεάζαρος
20 υἱὸς Ἀαρὼν.

2. πρώτος V, qui voluit fortasse πρώτως. id. πάσχον V. 8. τὸ om. P. 10. κύριος om. P. 11. σὺ] σὺ RV. Exod. XXXII. 22. 15. εφ' ε' P.

23. relinquitur unum. Intelligitur ergo quemadmodum 14. Luna mensis Annia m. c. primi, qua primum in Aegypto Pascha celebratum est, in 13. diem Aprilis inciderit, primaque hebdomadis die peractum sit.

Post x. plagas secuta est alia, qua Pharaeo et Aegyptii mari obruti, eoque contacti perierunt.

Moysen, post inductas ab eo plagas, Aegyptii appellavere Psom-Thom-Phan-Chti, hoc est, cui futura revelata sunt.

Moyses prophetavit, dicens: *Prophetam vobis suscitabit Deus sicuti me: ipse in omnibus audietis.*

Aaron quoque prophetavit dicens: *Ne irascaris, Domine, mihi: non enim nosti impetum populi hujus. Dicunt enim mihi: fac nobis Deos.*

III. IV. V. VI.

Hoc anno VI. migrationis filiorum Israel, et anno LXXXVI. Aaron, frater ejus, cum ageret annum LXXXIX. primus Hebraeorum summus pontifex est creatus.

VII. VIII. IX. X. XI. XII. XIII. XIV. XV. XVI. XVII. XVIII.

Summum Pontificatum Hebraeorum excepit Eleasarus, filius Aaron.

3840.

ιθ', κ', κα', κβ', κγ', κδ', κέ, κς', κζ', κη', κθ', λ', λα',
λβ', λγ', λδ', λέ, λς', λζ', λη', λθ', μ'.

Eiς τὸν Μωϋσῆν.

- D Οὗτός ἐστιν ὁ μέγας Μωϋσῆς ὁ τῶν παραδόξων σημείων
καὶ τεράτων ποιητής, ὁ τῆς κτίσεως κοσμογράφος, ὁ σκιαῖς τοῦ 5
ἀληθινοῦ ἡμῶν ποιμένος Χριστοῦ τετιμημένος καὶ προσώπων
ὑπὸ Θεοῦ δεδοξασμένος, ὁ λόγοις καὶ ἔργοις προμηνύων τὰ τῆς
οἰκονομίας τοῦ δεσπότητος Χριστοῦ, ἔργοις μὲν ὡς τὸν Ἰσραὴλ
ἐκ δουλείας Αἰγυπτίων λυτρώσασθαι, τὸ πάσχα καὶ τὴν πρόσ-
χυσιν τοῦ αἵματος ποιησάμενος, τὴν διάβασιν τῆς θαλάσσης 10
ὡς ἐπὶ βαπτίσματος διὰ τῆς νεφέλης προμηνύων τὴν δόσιν τοῦ νόμου
καὶ τῆς ἐρήμου τὴν διαγωγὴν, ὡς ἐπὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος καὶ τῆς ἐκ-
P 7 κλησίας προτυπούμενος, τὸν ὄφιν τὸν χαλκοῦν ἐφ' ὑψηλοῦ στήσας,
τὸ πάθος τὸ διὰ τοῦ σταυροῦ τοῦ δεσπότητος Χριστοῦ προκατήγγελλεν
τὴν εἴσοδον τῆς γῆς τῆς ἐπαγγελίας διὰ Ἰησοῦ παραπέμψας τὸ κατω- 15
κητήριον τὸ ἐν οὐρανοῖς προεγράφετο, ᾧ τάξις μεσίτου ὑπερφυῆς διὰ
πλειόνων θαυμάτων ἱστορουμένη. τί δὲ δεῖ λέγειν καὶ περὶ τῆς σκη-
νῆς τῆς οὐσῆς ἐκμαγεῖον παντὸς τοῦ κόσμου, ἐν ᾗ καὶ τὸ ἱλαστήριον
ἔθετο, τάξιν ἐπέχον τοῦ δεσπότητος Χριστοῦ; ἀλλ' ἵνα μὴ μη-
κύνωμεν τὸν λόγον, πολλάκις αὐτὰ προειρηκότες, ἐπὶ τὴν προ- 20

14. προκατήγγελλεν P. 15. τῆς alterum om. P. 18. τοῦ om. P.
ibid. τὸ om. P. 19. μηκύνωμεν] μέτρομεν P.

XX. XX. XXI. XXII. XXIII. XXIV. XXV. XXVI. XXVII. XXVIII. XXIX. XXX.
XXXI. XXXII. XXXIII. XXXIV. XXXV. XXXVI. XXXVII. XXXVIII. XXXIX. XL. XLI.
XLII. XLIII. XLIV. XLV. XLVI. XLVII. XLVIII. XLIX. L. LI. LII. LIII. LIV. LV.
LVI. LVII. LVIII. LIX.

De Moyses.

Hic est magnus ille Moyses, mirandorum signorum et prodigiorum
patrator, qui mundi creationem descripsit: qui Christum verum nostrum
Pastorem adumbrare, et Deum videre meruit: qui verbis et factis Chri-
sti dispensationem praenuntiavit: ac factis quidem, ut qui Israelitas ab
Aegyptiorum servitute liberaverit, Pascha et effusionem sanguinis insti-
tuerit: qui per maris factum transitum baptismum expressit: qui per nu-
bem praenuntians legis promulgationem, et vitam in eremo, Spiritus san-
cti et Ecclesiae formam designavit: qui per serpentem aereum in subli-
me erectum, Christi Domini per crucem passionem praedixit: qui in-
gressum in terram Repromissionis, per Jesum filium Nave praemittens,
coeleste domicilium descripsit: cui supernaturalis Mediatoris status per
plura miracula descriptus est. Quid porro de Tabernaculo dicere atti-
net, quod mundi totius extitit figura, in quo et propitiatorium colloca-
vit, quod Christi Domini vicem obtinuit? Verum ne diutius sermonem

φησίαν αὐτοῦ τὴν διὰ τῶν λόγων ἔλθωμεν. λέγει τοίνυν οὕτως. Προφήτην ἡμῖν ἀναστήσει κύριος ὁ Θεὸς ἐκ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν ὡς ἐμέ. αὐτοῦ ἀκούσεσθε κατὰ πάντα ὅσα ἂν εἶπῃ πρὸς ἡμᾶς. Β ἔσται δέ, πᾶσα ψυχὴ, ἣτις οὐκ ἀκούει τοῦ προφήτου ἐκείνου, ἐξο- 5λοθρευθήσεται ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς. καὶ πάλιν αὐτὸς συγγράφει, ὡς ἀπὸ τοῦ Βαλαάμ εἰρημένον, Ἀνατελεῖ ἄστρον ἐξ Ἰακώβ, καὶ R 182 ἀναστήσεται ἄνθρωπος ἐξ Ἰσραήλ, καὶ θραύσει τοὺς ἄρχοντας Μωάβ καὶ ὑποτάξει πάντας τοὺς υἱοὺς Σὴθ. υἱοὶ δὲ Σὴθ ὅλος ὁ κόσμος ἐστί· καὶ οὐχ ἀρμόζει τοῦτο, εἰ μὴ ἐπὶ τοῦ δεσπότου 10 Χριστοῦ. ὁ γὰρ Σὴθ θεμέλιος ἐρμηνεύεται. ἐπειδὴ οἶν ὁ Καὶν καὶ τὸ τοῦτου σπέρμα ἐν τῷ κατακλυσμῷ ὄλον ἀπώλετο, Ἀβὲλ δὲ ἄπαις νεώτερος ἐτελεύτησεν, τούτων ὁ Σὴθ μεταγενέστερος C ἐγένετο, ἐξ οὗ καὶ ὁ Νῶε καὶ πᾶς ὁ κόσμος κατάγεται, ὡσπερ τις θεμέλιος τῶν ἀνθρώπων· διὰ τοῦτο ἐκ τῆς αἰτίας ἐνθουσιασθεῖς 15 αὐτὸν ὁ Ἀδὰμ ἐπωνόμασε Σὴθ, ἵνα εἶπῃ ὄλον τὸν κόσμον. τοῦ- το δὲ ἐπὶ τοῦ Χριστοῦ καὶ μόνου ἀρμόζει, πρὸς ὃν πᾶσα ἡ θεία γραφὴ ἀφορᾷ.

Ἰησοῦς Ναυῆ κζ΄,

δομῶ γρδ΄.

V 63

α΄, β΄, γ΄, δ΄ ε΄.

20 Ἦν ἀρχιερεὺς Ἐλεάζαρος, υἱὸς Ἀαρῶν.

1. τῶν om. P. *ibid.* λέγει] Deut. XVIII. 15. 2. ἡμῶν om. P.
6. Ἀβραάμ P. Conf. Numer. XXIV. 17. 9. οὐκ V. 10. ὅτι
Σὴθ θεμέλιος ἐρμηνεύεται m. P. 13. ὁ alterum om. P.

protrahamus, eadem saepius iterantes, ad illius Prophetiam quam verbis prodidit, deveniamus. Sic igitur ait: *Prophetam suscitabit vobis Dominus Deus ex fratribus vestris, sicuti me. Illum juxta omnia audietis quaecumque dixerit vobis. Erat autem omnis anima, quae non audierit Prophetam illum, exterminabitur de populo suo.* Rursum ipse scribit, velut ab Abraham dictum: *Orietur stella ex Jacob, et consurgat homo de Israel, et percussit Duces Moab, et subjiciet sibi omnes filios Seth.* Nomine porro filiorum Seth, totus mundus intelligitur: neque tamen in Seth id quadrat, sed in Christum Dominum. Seth enim idem valet quod fundamentum. Nam cum Cain et omnis illius posteritas in diluvio perierit, Abel autem abaque liberis natu minor vitam finierit, his posterior Seth erat, ex quo et ex Noe et mundus universus propagatus est, factus veluti hominum fundamentum: propterea divino afflatus spiritu Adam eum Seth appellavit, ut iste nomine totam mundum designaret. Hunc autem in unicum Christum quadrat, in quem omnis sacra spectat Scriptura.

Jesus Nave, 27.

Colliguntur anni 3804.

I. II. III. IV. V.

Eleazarus, Aaronis filius, summus erat Pontifex.

D

ς, ζ'.

Τούτω τῷ ἔτει τῆς ἐαυτοῦ ἡγεμονίας διαγαγὼν Ἰησοῦ υἱὸς Ναυῆ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ εἰς γῆν Χανααὶν δεκάτῃ τοῦ πρώτου μηνὸς διὰ μέσου τοῦ Ἰορδάνου στήσας τοὺς δύο φωστῆρας Θεοῦ βουλῆσει, πρώτην τε πόλιν τὴν Ἰεριχώ, τῶν τειχέων αὐτῆς πε- 5 πτωκότων αὐτομάτως ἄνευ ἀνθρωπίνης καυχῆσεως, τὴν Παλαιστινῶν γῆν τῷ Ἰουδαίων ἔθνει διανέμει πρὸς κληρον κατὰ φυλὴν, κατασκάψας ἐπαρχίας ἑπτὰ καὶ ἐρημώσας βασιλείας κθ' ἐν ἔξ ἔτεσιν· ἐν οἷς καὶ τῆς τῶν Φοινίκων γῆς περιεκράτησεν.

P 78

Προεφήτευσεν Ἰησοῦς καὶ εἶπεν, Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν κί- 10 ριος εἷς ἐστὶν ἐν οὐρανῷ ἄνω καὶ ἐπὶ τῆς γῆς κάτω.

η', θ', ι', ια', ιβ', ιγ', ιδ', ιε', ις', ιζ', ιη', ιθ', κ', κα', κβ', κγ', κδ', κε', κς', κζ'.

Μετὰ τελευτὴν Ἰησοῦ ἐξῆμαρτεν ὁ λαὸς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ πρὸς τὸν Θεόν· καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς κύριος ὁ Θεὸς τῷ Χου- 15 σαρσαθέμ βασιλεῖ τῆς Μεσοποταμίας, καὶ ἐδούλευσαν αὐτῷ ἔτη η'.

R 184

Χουσαρσαθέμ η', ὁμοῦ γ'θιβ'.
α', β', γ', δ', ε', ς', ζ', η'.

B

Ἑβραίων τὴν ἀρχιερωσύνην τρίτος διεδέξατο Φινεὺς. 20

Μετὰ τελευτὴν τοῦ Χουσαρσαθέμ κρατοῦσιν Ἑβραίων ἄλ-

5. τε τὴν πόλιν P. 11. τῆς om. P. 15. δουλεία πρώτη m. R.
21. δευτέρα δουλεία m. P.

Anni a m. c.

VI. VII.

Hoc anno Principatus sui Jesus filius Nave cum in Chananaeorum terram decima mensis per medium Jordanem filios Israel deduceret, ac duo coeli luminaria Dei nutu stitisset, primamque urbem Jericho, moenibus illius sponte ac sine vi humana cadentibus, cepisset, Palaestinarum terram Judaeorum genti tributim sorte partitur: provinciis VII. destructis, ac XXIX. regnis intra sexennium desolatis: qua etiam tempestate terram Phoenices obtinuit.

Prophetavit quoque Jesus, et dixit: Dominus Deus noster Dominus unus est in caelo sursum, et in terra deorsum.

VIII. IX. X. XI. XII. XIII. XIV. XV. XVI. XVII. XVIII. XIX. XX. XXI. XXII.

XXIII. XXIV. XXV. XXVI. XXVII.

Defuncto Jesu, populus filiorum Israel peccavit in Deum: eosque tradidit Dominus Chusarsathem Regi Mesopotamiae, cui annos VIII. servierunt.

3921.

Chusarsathem, 8. Colliguntur anni 3912.

I. II. III. IV. V. VI. VII. VIII.

Hebraeorum summum Pontificatum tertius obtinuit Phinees.

Post mortem Chusarsathem, Hebraeis, iis subactis, imperarunt alie-

λόφυλοι ἔτη η', ἃ καὶ συνάπτεται τοῖς τοῦ Γοθονιήλ κατὰ τὰς
 Ἰουδαίων παραδόσεις. καὶ κεκραξάντων τῶν λαῶν πρὸς τὸν
 Θεὸν ἀνέστησεν αὐτοῖς κύριος ὁ Θεὸς ἡγεμόνα τὸν Γοθονιήλ,
 ἀδελφὸν Χαλέβ τὸν νεώτερον, ἐκ φυλῆς Ἰούδα. οὗτος παρετά-
 5 ξατο τῷ Χουσαρσαθέμ βασιλεῖ τῆς Μεσοποταμίας εἰς πόλεμον,
 καὶ ἔκρινεν αὐτὸν, καὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ προενόμευσεν, καὶ ἤρξεν
 Γοθονιήλ κρίνων τὸν λαὸν ἔτη λβ'. ὁμοῦ γ' ρδμδ'.

α', β', γ', δ', ε', ε', ζ', η', θ', ι', ια', ιβ', ιγ', ιδ', ιε', ις', C
 ιζ', ιη', ιθ', κ', κα', κβ', κγ', κδ', κέ', κς', κζ', κη', κθ',
 10 λ', λα', λβ'.

Καὶ πάλιν ἐξήμαρτεν ὁ λαὸς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ πρὸς τὸν Θεόν.
 καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς κύριος ὁ Θεὸς τῷ Ἐγλῶμ βασιλεῖ Μωαβι-
 τῶν, καὶ ἐδούλευσαν αὐτῷ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἔτη ιη', ὁμοῦ γ' ρξβ'.

α', β', γ', δ', ε', ε', ζ', η', θ', ι', ια', ιβ', ιγ', ιδ', ιε', ις', ιζ', ιη'.
 15 Ἐπιστρεψάντων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ πρὸς τὸν Θεὸν ἀνέστησεν D
 αὐτοῖς κύριος ὁ Θεὸς ἡγεμόνα τὸν Ἀῶδ, ἄνδρα ἐκ φυλῆς
 Ἐφραΐμ· καὶ ἀπέκτεινε τὸν Ἐγλῶμ βασιλέα Μωαβιτῶν. καὶ
 ἤρξεν τοῦ λαοῦ Ἀῶδ ἐκ φυλῆς Ἐφραΐμ, καὶ ἐδούλευσαν αὐτῷ
 ἔτη νς'.

20 Ἀῶδ νς', ὁμοῦ διη'.

3. κατὰ τούτους τοὺς χρόνους Προμηθεὺς μυθεύεται σοφὸς ὢν ἐν
 παιδείᾳ, ἐν ἧ τοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ ἰδιωτείας μετέπλασεν. m. P.
 6. *ἐκρίεν*] ἐνίκησεν P sola. 12. γ' δουλεία m. P.

nigenae annis viii. qui annis Gothoniel adjunguntur, juxta Hebraeorum
 traditiones. Clamantibus autem ad Deum populis, suscitavit illis Domi-
 nus Deus Gothoniel, fratrem Chaleb natus minorem, ex tribu Juda. Hic
 cum Chusarsathem Rege Mesopotamiae bello congressus, eum devicit, ac
 illius exercitum est depraeditus: et judicavit Gothoniel populum annis
 xxxii. Colliguntur anni ii. mccccxlii.

i. ii. iii. iv. v. vi. vii. viii. ix. x. xi. xii. xiii. xiv. xv. xvi. xvii. xviii.
 xix. xx. xxi. xxii. xxiii. xxiv. xxv. xxvi. xxvii. xxviii. xxix. xxx. xxxi.
 xxxii.

Et rursum peccavit populus filiorum Israel adversus Deum: et tra-
 didit illos Dominus Deus Eglom Moabitarum Regi, et servierunt ei filii
 Israel annis xviii. Colliguntur anni ii. mccccxlii.

i. ii. iii. iv. v. vi. vii. viii. ix. x. xi. xii. xiii. xiv. xv. xvi. xvii. xviii.
 Reversis ad Dominum Deum filiis Israel, suscitavit illis Dominus
 Deus ducem Aod, ex tribu Ephraim, qui occiso Eglom Rege Moabi-
 tarum, imperavit populo Aod, ex tribu Ephraim, cui servierunt an-
 nos lvi.

Aod, 56.

Colliguntur anni 4018.

α', β', γ', δ', ε', ζ', η', θ', ι', ια', ιβ', ιγ', ιδ', ιε', ις', ιζ',
 V 64 ιη', ιθ', κ', κα', κβ', κγ', κδ', κέ, κς', κζ', κη', κθ', λ', λα',
 P 79 λβ', λγ', λδ', λε', λς', λζ', λη', λθ', μ', μα', μβ', μγ', μδ',
 με', μς', μζ', μη', μθ', ν', να', νβ', νγ', νδ', νέ, νς'.

R 186

Ἦν ἀρχιερεὺς Ἀβιούδ.

5

Μετὰ τελευτὴν Ἀωδ τοῦ κριτοῦ ἔκριεν ὁ υἱὸς αὐτοῦ Σεμε-
γὰρ τὸν λαὸν τῶν υἱῶν Ἰσραήλ.

Σεμεγὰρ κδ',

ὁμοῦ δμβ'.

α', β', γ', δ', ε', ζ', η', θ', ι', ια', ιβ', ιγ', ιδ', ιε', ις',
 ιζ', ιη', ιθ', κ', κα', κβ', κγ', κδ'.

10

Ἦν ἀρχιερεὺς Βοχχεί.

B Μετὰ τὸ ἀποθανεῖν Ἀωδ καὶ Σεμεγὰρ ἐξήμαρτεν ὁ λαὸς τῶν
 υἱῶν Ἰσραήλ ἐναντίον κυρίου τοῦ Θεοῦ, καὶ παρεδόθησαν ὑπὸ
 κυρίου τῷ Ἰαβεὶς βασιλεῖ τῶν Χαναανίων, καὶ ἐδούλευσαν αὐτῷ
 ἔτη κ'.

15

Ἰαβεὶς κ',

ὁμοῦ δξβ'.

α', β', γ', δ', ε', ζ', η', θ', ι', ια', ιβ', ιγ', ιδ', ιε', ις',
 ιζ', ιη', ιθ', κ'.

Ἐν τοῖς χρόνοις τούτοις προεφήτευσεν Δεββώρρα, γυνὴ Λα-
φιδῶ ἐκ φυλῆς Ἐφραΐμ, καὶ εἶπεν, Οὐκ ἰδοὺ κύριος ἐξελεύσεται 20

6. Ἀωδ om. R.

12. δ' δουλεία m. P.

19. Δεβώρρα V.

Anniam. c. i. ii. iii. iv. v. vi. vii. viii. ix. x. xi. xii. xiii. xiv. xv. xvi. xvii. xviii.
 xix. xx. xxi. xxii. xxiii. xxiv. xxv. xxvi. xxvii. xxviii. xxix. xxx. xxxi.
 xxxii. xxxiii. xxxiv. xxxv. xxxvi. xxxvii. xxxviii. xxxix. xl. xli. xlii.
 xliii. xliv. xlv. xlvi. xlvii. xlviii. xlix. l. li. lii. liii. liv. lv. lvi.

Summus Pontifex erat Abiud.

Post mortem Aod Judicis, illius filius Semegar Populum filiorum
Israel judicavit.

Semegar, 24.

Colliguntur anni 4042.

4019. i. ii. iii. iv. v. vi. vii. viii. ix. x. xi. xii. xiii. xiv. xv. xvi. xvii. xviii.

xix. xx. xxi. xxii. xxiii. xxiv.

Summus Pontifex erat Bocchl.

Postquam mortui sunt Aod et Semegar, peccavit populus filiorum
Israel coram Domino Deo, et traditi sunt a Domino Jabis Regi Chana-
naeorum, et servierunt illi annos xx.

Jabis, 20.

Colliguntur anni 4062.

i. ii. iii. iv. v. vi. vii. viii. ix. x. xi. xii. xiii. xiv. xv. xvi. xvii. xviii.

xix. xx.

Isdem annis, prophetavit Deborra, uxor Laphido, ex tribu Ephraim,
et dixit: Nunquid ecce Dominus egredietur post te, et expugnabit adver-

ἔπισθεν σου καὶ πολεμήσει τοὺς ἀντιδίκους σου; καὶ δι' αὐτῆς ἠγήσατο τῆς στρατιᾶς τοῦ λαοῦ Βαράχ ὁ υἱὸς Ἀμινοέμ ἐκ φυλῆς Νεφθαλείμ, ὃς παραταξάμενος τῷ Σισάρα τῷ ἄρχοντι τῆς στρα- C
τιᾶς τοῦ Ἰαβείδ ἐνίκησεν αὐτόν, καὶ ἤρξεν αὐτῶν Δεββώρρα δια-
5 κρινουσα ἔτη μ'.

Δεββώρρα μ',

ὁμοῦ ,δρβ'.

α'.

Δεβώρρα ἐκ φυλῆς Ἐφραΐμ, γυνὴ Λαφιδώ, καὶ Βαράχ ὁ
τοῦ Ἀμινοέμ φυλῆς Βενιαμὴν πνεύματι Θεοῦ προαχθέντες καὶ πα-
10 ραταξάμενοι τῷ Σισάρα στρατηγῷ Ἰαβείδ, ἀπέκτειναν αὐτόν σὺν
πολλῷ πλήθει ἄλλοφύλων, καὶ ἐνναχόσια ἄρματα σιδηρᾶ κατεδυ-
νάστευσαν τοῦ Σισάρα. οὗτος δὲ διωκόμενος ὑπὸ Δεββώρρας καὶ
Βαράχ ὁ Σισάρα ἀναιρεῖται ὑπὸ Ἰαήλ, γυναικὸς Ἀδερ τοῦ Κι-
ναίου, πύσσαλον αὐτῆς λαβοῦσης ἀπὸ τοῦ τοίχου, καὶ κολλη- D
15 σάσης κατὰ τοῦ κροτάφου αὐτοῦ καθεύδοντος, καὶ διαδύντος
εἰς τὴν γῆν τοῦ αὐτοῦ πασσάλου. ἦν δὲ ποτισθεὶς γάλακτι,
συνεχόμενος ἀφορήτῳ δάψει.

β', γ', δ', ε', ζ', η', θ', ι', ια', ιβ', ιγ', ιδ', ιε', ις'.

Τούτῳ τῷ ἔτει τὸ Ἴλιον ὑπὸ Ἴλιου ἐκτίσθη. [καὶ Ἀσκλη- R 188
20 πιδὸς τὴν ἱατρικὴν μετῆει.]

2. τοῦ om. P. *ibid.* Βαρονύχ P. 4. Δεβώρα V. 6. Δεββώ-
ρα V, Δεββώρα P. 10. ἀπέκτεινον P. 11. κατεδυνάστησαν P.
15. καταδύντος P. 18. β'] α', β' P. 19. καὶ—μετῆει om. V.
20. μετῆει P.

savior tuos? Illiusque consilio Barach filius Aminoem, ex tribu Nephtalim, exercitum populi eduxit, qui cum Sisara Duce exercitus Jabis congressus, illum vicit, et imperavit iis Deborra, judicavitque annos xl.

Deborra, 40.

Colliguntur anni 4102.

I.

Deborra, ex tribu Ephraim, uxor Laphido, et Barach, filius Aminoem, ex tribu Benjamin, Dei spiritu deducti, et cum Sisara Duce Jabis congressi, illum cum ingenti alienigenarum multitudine interfecerunt, et nonaginta Sisarae carrus ferreos ceperunt. Hic Sisara, dum cum persequerentur Deborra et Barach, occiditur a Jael uxore Ader Cynaeci, arrepto illius clavo, et in dormientis tempora adacto, ipsoque clavo in terram usque defixo: lac enim biberat, cum intoleranda premeretur siti.

I. II. III. IV. V. VI. VII. VIII. IX. X. XI. XII. XIII. XIV. XV. XVI.

Hoc anno Ilium ab Ilio conditum est: et Aesculapius medicinae scientiam proficitur.

ιζ', ιη', ιθ', κ', κα', κβ', κγ', κδ', κε', κς', κζ', κη', κθ',
λ', λα', λβ', λγ', λδ', λε', λς', λζ', λη', λθ', μ.

P 80 Μετὰ τὸ ἀποθανεῖν Δεββὼρῶρα καὶ Βαράχ ἐξήμαρτεν πάλιν ὁ λαὸς ἐναντίον κυρίου τοῦ Θεοῦ, καὶ παρεδόθησαν τῷ Ὠρήβ καὶ Ζήβ τοῖς ἄρχουσι τῶν Μαδιθναίων, καὶ ἐδούλευσαν αὐτοῖς 5 ἔτη ζ'.

Ὠρήβ καὶ Ζήβ ζ', ὁμοῦ δρθ'.

α', β', γ', δ', ε', ς', ζ'.

Ἐπὶ τούτων ἐξανέστησεν ὁ Θεὸς τὸν Γεδεὼν ἐκ φυλῆς Μανασσῆ, ἔχοντα τριακοσίους ἄνδρας, καὶ ἀπώλεσε τὸν Ὠρήβ καὶ 10
V 65 τὸν Ζήβ τοὺς ἄρχοντας τῶν Μαδιθναίων καὶ δώδεκα μυριά-
B δας τῶν ἀλλοφύλων, καὶ ἤρξε Γεδεὼν τοῦ λαοῦ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ὁ ἐκ φυλῆς Μανασσῆ ἔτη μ'.

Γεδεὼν μ', ὁμοῦ δρμθ'.

α', β', γ'.

15

Κυζίκος Ἑλλησπόντου καὶ Ἀσίας μητρόπολις ὑπὸ Κυζίκου ἐκτίσθη μετὰ λδ' ἔτη τοῦ τὸ Ἰλῶν κτισθῆναι.

δ', ε', ς', ζ', η'.

Τύρος ἐκτίσθη πρὸ τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις νεῶ ἔτεσι τριακο-
σίοις πεντήκοντα καὶ ἐνί.

20

3. Δεββὼρῶρα P. ib. ε' δουλεία m. P. 4. τοῦ κ. Θεοῦ P. 11. τὸν om. P. ib. μυριάδας] φκ' χιλιάδας m. P. ρκ' χιλιάδας m. V. 16. περὶ Κυζίκου praefigit R. ib. Κυζικίου V. 19. περὶ πόλεως Τύρον praefigit R.

Anni a m. c.
4079.

xvii. xviii. xix. xx. xxi. xxii. xxiii. xxiv. xxv. xxvi. xxvii. xxviii. xxix. xxx. xxxi. xxxii. xxxiii. xxxiv. xxxv. xxxvi. xxxvii. xxxviii. xxxix. xl. Postquam Deborra et Barach e vita excessere, peccavit rursus populus adversus Dominum Deum: et traditi sunt Oreb et Zeb ducibus Madianitarum, et servierunt illis annos vii.

Oreb et Zeb, 7. Colliguntur anni 4109.

i. ii. iii. iv. v. vi. vii.

His regnantibus, suscitavit Deus Gedeon ex tribu Manasse, habentem trecentos viros, et exterminavit Oreb et Zeb duces Madianitarum, et centum viginti millia alienigenarum, et regnavit Gedeon ex tribu Manasse super populum filiorum Israel annos xl.

Gedeon, 40. Colliguntur anni 4149.

i. ii. iii.

Cyzicus, Hellesponti et Asiae Metropolis, a Cyzico condita est, postquam conditum est Ilium annis xxxiv.

iv. v. vi. vii. viii.

Tyrus condita est ante templum Hierosolymitanum annis cccli.

ϑ', ε', ια', ιβ', ιγ', ιδ', ιε', ις', ιζ', ιη', ιθ', κ', κα', κβ',
κγ', κδ', κε', κς', κζ', κη', κθ', λ', λα'. C

Γεδεων καθελων τὸ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ θνυσιαστήριον τοῦ
Baal τυγχάνουσ, πνεῦμά τε κυρίου λαβὼν καὶ πίστιν διὰ σημείων
5 τοῦ πόκου, ἔχων τετρακοσίους ἄνδρας ἐξέκοψε τῶν Μωδιτη-
ναίων δυοκαίδεκα μυριάδας.

λβ', λγ', λδ', λε', λς', λζ', λη', λθ', μ'.

Μετὰ τελευτὴν Γεδεων τοῦ κριτοῦ ἔκρινε τὸν λαὸν τῶν υἱῶν
Ἰσραὴλ Ἀβιμέλεχ ὁ ἐκ παλλακῆς υἱὸς αὐτοῦ ἔτη τρία.

10 Ἀβιμέλεχ γ', ὁμοῦ ,δρονβ'.

R 190
D

α', β', γ'.

Οὗτός ἐστιν Ἀβιμέλεχ ὁ φονεύσας τοὺς ἑβδομήκοντα ἀδελ-
φούς αὐτοῦ καὶ τυραννίδι ἑαυτὸν βασιλεῖα καταστήσας καὶ τὸν
λαὸν εἰς τὸν κατ' ἀλλήλων πόλεμον καταστήσας.

15 Μετὰ τελευτὴν Ἀβιμέλεχ τοῦ κριτοῦ ἤρξεν Θωλᾶ κριτής,
υἱὸς Φιλᾶ τοῦ ἐκ Χαρρᾶν ἐκ φυλῆς Ἐφραΐμ.

Θωλᾶ κγ', ὁμοῦ ,δρονε'.

α', β', γ', δ'.

Ἐβραίων ἀρχιερεὺς Ὁζεί.

20 ε', ς'.

14. εἰς τὸν om. R.

Anni a. m. c.

ix. x. xi. xii. xiii. xiv. xv. xvi. xvii. xviii. xix. xx. xxi. xxii. xxiii.
xxiv. xxv. xxvi. xxvii. xxviii. xxix. xxx. xxxi.

Gedeon everso quod Baali pater erexerat altari, Dominique accepto
Spirita, ac per velleris signa spe erectus, cum trecentos duntaxat viros
haberet, Madianitarum centum viginti millia delevit.

xxii. xxiii. xxiv. xxv. xxvi. xxvii. xxviii. xxix. xl.

Post mortem Gedeon Judicis, Abimelech, illius ex concubina filius,
populum filiorum Israel judicavit annis iii.

Abimelech, 3. Colliguntur anni 4152.

4150.

Hic est ille Abimelech, qui lxx. fratres suos interfecit, Regemque
seipsum per tyrannidem constituit, et ut populus invicem bellum gereret
effecit.

Post mortem Abimelech Judicis, regnavit Thola Judex filius Phila,
ex Charran, ex tribu Ephraim.

Thola, 23. Colliguntur anni 4175.

i. ii. iii. iv.

Hebraeorum Pontifex Ozi.

v. vi.

P 81 Μεθ' ὃν οἱ ἐκ τοῦ οἴκου Ἰθάμαρ διεδέξαντο τὴν ἀρχιερωσύνην, πρώτου παραλαβόντος αὐτὴν Ἡλεὶ τοῦ κριτοῦ.

ζ', η', θ', ι', ια', ιβ', ιγ', ιδ', ιε', ις', ιζ', ιη', ιθ', κ',
κα', κβ', κγ'.

Μετὰ Θωλᾶ πάλιν ἀνέστη Ἰαεὶρ ὁ Γαλααδίτης ἐκ φυλῆς 5
Μανασσῆ, καὶ αὐτὸς ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ ἔτη κβ'.

Ἰαεὶρ κβ', ὁμοῦ ,δρζζ'.

α', β', γ', δ', ε', ς', ζ', η', θ', ι', ια', ιβ', ιγ', ιδ', ιε',
ις', ιζ', ιη', ιθ', κ', κα', κβ'.

B Μετὰ τοῦτον ἐξήμαρτεν ὁ λαὸς πάλιν ἐναντίον κυρίου τοῦ 10
θεοῦ, καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς κύριος ὁ θεὸς τοῖς Ἀμμανίταις, καὶ
ἐδούλευσαν αὐτοῖς ἔτη ιη',

ὁμοῦ ,δσιε'.

α', β', γ', δ', ε', ς', ζ', η', θ', ι', ια', ιβ', ιγ', ιδ', ιε',
ις', ιζ', ιη'.

15

Καὶ κεκράξαντος τοῦ λαοῦ πρὸς τὸν θεὸν ἀνέστησεν αὐτοῖς
κύριος ὁ θεὸς ἠγεμόνα τὸν Ἰεφθαεὶ τὸν Γαλααδίτην ἐκ φυλῆς
Μανασσῆ, ὃς ἐξεπολέμησε τοὺς ἄλλοφύλους, καὶ ἐρρύσατο αὐ-
τοὺς ἐκ τῆς δουλείας τῶν Ἀμμανιτῶν, καὶ ἔκρινε τὸν λαὸν τῶν

C υἱῶν Ἰσραὴλ ἔτη ς'.

20

V 66 Ἰεφθαεὶ ς',

ὁμοῦ ,δσκα'.

7. ς' δουλεία m. P.

Post quem qui ex domo Ithamar erant Pontificatum excoepere, ho-
rum primo illam obtinente Heli Judice.

vii. viii. ix. x. xi. xii. xiii. xiv. xv. xvi. xvii. xviii. xix. xx. xxi. xxii.
xxiii.

Post Thola, rursum surrexit Jair Galaadites, ex tribu Manasse: et
ipse judicavit Israel ann. xxii.

Jair, 22.

Colliguntur anni 4197.

i. ii. iii. iv. v. vi. vii. viii. ix. x. xi. xii. xiii. xiv. xv. xvi. xvii. xviii.
xix. xx. xxi. xxii.

Post hanc peccavit populus rursum coram Domino Deo, et tradidit
illos Dominus Deus Ammanitis, et servierunt illis annis xviii. Colligun-
tur anni 4215.

i. ii. iii. iv. v. vi. vii. viii. ix. x. xi. xii. xiii. xiv. xv. xvi. xvii. xviii.

Et clamante populo ad Deum, suscitavit illis Dominus Deus ducem
Jephthae Galaaditam, ex tribu Manasse, qui debellavit alienigenas, et li-
beravit eos ex servitute Ammanitarum, et judicavit populum filiorum
Israel ann. vi.

Jephthae, 6.

Colliguntur anni 4221.

α'.

Οὗτος ὁ Ἰεφθαὲ κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος αὐτοῦ μέλλων Ἀμμα-
νίταις πολεμεῖν ἠῤῥατο, ἐὰν νικήσῃ, τὸν ἑπαντήσαντα αὐτῷ
πρῶτον ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ θυσίαν αὐτὸν προσενεγκεῖν τῷ Θεῷ. R 192
5 καὶ νικήσαντος αὐτοῦ συνήντησεν αὐτῷ ἡ μονογενὴς αὐτοῦ θυ-
γάτηρ, ἣντινα μετὰ δύο μῆνας πενθήσασα τὴν ἑαυτῆς παρθε-
νίαν ἔθυσεν· εἰς ὃν τύπον εἰσέτι καὶ νῦν αἱ τῶν Ἑβραίων παρ-
θένοι, ὄσαι ἂν εὐρεθῶσι, κατ' ἐνιαυτὸν τελοῦσι θυρῆνον.

β', γ', δ', ε', ζ'.

10 Μετὰ τὴν τελευτὴν Ἰεφθαὲ ἤρξεν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ Ἑσσε-
βῶν ἐκ Βηθλεὲμ ἐκ φυλῆς Ἰούδα, καὶ αὐτὸς ἔκρινεν τὸν Ἰσραὴλ
ἔτη ἐπτά.

Ἑσσεβῶν ζ', ὁμοῦ ,δσκη'.

α', β', γ', δ', ε', ζ', ζ'.

15 Μετὰ τελευτὴν Ἑσσεβῶν ἤρξεν τοῦ Ἰσραὴλ Αἰαλῶν ὁ Ζου-
βουλωνίτης, καὶ αὐτὸς ἔκρινεν τὸν Ἰσραὴλ ἔτη ε'.

Αἰαλῶν ε', ὁμοῦ ,δσλη'.

α', β', γ', δ', ε', ζ', ζ', η', θ', ι'.

Μετὰ τὴν τελευτὴν Αἰαλῶν ἤρξε τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ Αἰαβδῶν P 82
20 ὁ υἱὸς Αἰλήμ ὁ Φαραθωνίτης ἐκ φυλῆς Ἐφραΐμ, καὶ αὐτὸς
ἔκρινεν τὸν Ἰσραὴλ ἔτη η'.

2. ὁ om. P. 3. ἑπαντήσαντα V. 7. εἰς ὃν] ἦς τὸν RV. 11.
ἐκ B.] ἐν B. RV. 15. Αἰαλῶν] Ἰαλῶν hic et infra V.

1.

Anni a. m. c.

Hic Jephthae, anno 1. illius, bello aggressurus Ammonitas, vovit si
vinceret, primum sibi e domo sua occurrentem Deo se in sacrificium ob-
laturum. Eoque victoriam adeptus, occurrit ipsi filia unica, quam post
duos menses, ubi suam illa deplorasset virginitatem, immolavit. In cu-
jus symbolum ad hunc usque diem Hebraeorum virgines, quotquot repe-
riuntur, quotannis luctum peragunt.

II. III. IV. V. VI.

4217.

Post mortem Jephthae, imperavit filiis Israel Essebon ex Bethleem,
ex tribu Juda, et judicavit Israel ann. VII.

Essebon, 7.

Colliguntur anni 4228.

I. II. III. IV. V. VI. VII.

Post mortem Essebon, imperavit Israel Aalon Zabulonites, ipseque
judicavit Israel ann. X.

Aalon, 10.

Colliguntur anni 4238.

I. II. III. IV. V. VI. VII. VIII. IX. X.

Post mortem Aalon, imperavit filiis Israel Labdon filius Aelim,
Pharaonites, ex tribu Ephraim, et ipse judicavit Israel annis VII.

Λαβδῶν ἦ, ὁμοῦ ,δσμς'.

α', β', γ'.

Τρίτω ἔτει τοῦ Λαβδῶν τὸ ἴλιον ἦλω.

δ', ε', ς', ζ', ἦ'.

Οὗτος ὁ Λαβδῶν ἔσχεν υἱοὺς τριάκοντα καὶ ἐκγόνοὺς τριά-
κοντα.

Μετὰ τελευτὴν τοῦ Λαβδῶν ἐξήμαρτεν πάλιν ὁ λαὸς ἐναν-
τίον κυρίου τοῦ Θεοῦ, καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς τοῖς Φυλιστιεῖμ,
καὶ ἐδούλευσαν αὐτοῖς ἐπὶ ἔτη μ'.

B Φυλισταῖοι ἔτη μ', ὁμοῦ ,δσπς'. 10

α', β', γ', δ', ε', ς', ζ', ἦ', θ', ι', ια', ιβ', ιγ', ιδ', ιε', ις',
ιζ', ιη', ιθ', κ', κα', κβ', κγ', κδ', κε', κς', κζ', κη', κθ',
λ', λα', λβ', λγ', λδ', λε', λς', λζ', λη', λθ', μ'.

R 194 Καὶ ἐπιστρεψάντων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ πρὸς τὸν Θεὸν ἀνέστη-
σεν αὐτοῖς ὁ Θεὸς ἡγεμόνα τὸν Σαμψῶν υἱὸν Μανωὲ ἐκ φυλῆς
Δάν, ὃς ἐξεπολέμησεν τοὺς ἀλλοφύλους ἐν ἰσχυρί μεγάλῃ, καὶ
αὐτὸς ἔκριεν τὸν Ἰσραὴλ ἔτη κ'.

Σαμψῶν κ', ὁμοῦ ,δτσ'.

C α', β', γ', δ', ε', ς', ζ', ἦ', θ', ι', ια', ιβ', ιγ', ιδ', ιε',
ις', ιζ', ιη', ιθ', κ'. 20

Τὸν Σαμψῶν υἱὸν Μανωὲ ἐκ φυλῆς Δάν ἰσχυρί διώσημον

7. ζ' δουλεία m. P. 9. ἐδούλευσεν V. 10. Φυλιστηαῖοι V.
20. ιθ'] ιη' V.

Labdon, 8. Colliguntur anni 4246.

I. II. III.

Anno III. Labdon, captum est Ilium.

IV. V. VI. VII. VIII.

Hic Labdon habuit filios XXX. et nepotes XXX.

Post mortem Labdon, peccavit rursus populus in conspectu Domini
Dei, et tradidit illos Philistiim, et iis servierunt per annos XL.

Philistaei, an. 40. Colliguntur anni 4286.

I. II. III. IV. V. VI. VII. VIII. IX. X. XI. XII. XIII. XIV. XV. XVI. XVII. XVIII.
XIX. XX. XXI. XXII. XXIII. XXIV. XXV. XXVI. XXVII. XXVIII. XXIX. XXX. XXXI.
XXXII. XXXIII. XXXIV. XXXV. XXXVI. XXXVII. XXXVIII. XXXIX. XL.

Reversis filiis Israel ad Deum, suscitavit illis Deus ducem Sampson,
filium Manoe, ex tribu Dan, qui alienigenas magna virtute debellavit,
ipseque judicavit Israel annis XX.

Sampson, 20. Colliguntur anni 4306.

I. II. III. IV. V. VI. VII. VIII. IX. X. XI. XII. XIII. XIV. XV. XVI. XVII. XVIII.
XIX. XX.

Sampson Manoe filium, ex tribu Dan, virium robore fuisse famosum

γεγονέναι φασί, τὸν πολεμήσαντα τοὺς ἄλλοφύλους, καὶ παρὰ
 τισὶ τὰς πράξεις αὐτοῦ παραβάλλεσθαι ταῖς τοῦ Ἡρακλέους φα-
 σί. Θηράσας γὰρ ἰσχυρὰς τριακοσίους, καὶ ταῖς κέρκοις αὐ-
 τῶν λαμπάδας ἐξημένας προσδήσας, ἐνέπηρσε τῶν ἄλλοφύλων
 5 τοὺς ἀμπελῶνας καὶ σπόριμα. οἱ δὲ ἄλλοφυλοὶ ἐπιστρατεύσαν-
 τες τῷ Ἰσραὴλ ἔκδοτον αὐτὸν ἐξήτουν γενέσθαι· συλλαβόμενοι V 67
 δὲ αὐτὸν δέσμιον ἀπήγαγον. ὁ δὲ διαβρόχης τὰ κῶλα τῶν δε-
 σμῶν, συντυχῶν σιαγόνι ὄνου, ἀπέκτεινεν αὐτῶν χιλιούς, καὶ D
 διεσώθη. καὶ διψήσας τὸν θεὸν ἐπεκαλέσατο, καὶ διαβρόχης
 10 τὸν ἐν τῇ σιαγόνι ὄλμον, ἀνέβλυσε πηγῇ. εἶτα ἐν Γάζῃ συγ-
 κλεισθέντα αὐτὸν, καὶ ἀποκλεισάντων τὴν πόλιν τῶν ἄλλοφύλων,
 ἐλπίζοντων τε ἔχειν αὐτὸν ἐν φρουρᾷ, τῇ νυκτὶ κεκλεισμένων τῶν
 πυλῶν διαβρόχης τὰ δεσμὰ ἐξῆλθεν, σπηθεῖαν ἔχων πρὸς τινα
 πόρνην Δαλιδᾶν ὀνόματι, κἀκεῖσε γίνεται τοῖς σατράπαις τῶν
 15 ἄλλοφύλων, καὶ ἡ διὰ τῆς κόμης αὐτοῦ ἰσχύς φανερὰ τούτοις γί-
 νεται. καὶ ὑπνώσαντος αὐτοῦ καὶ ξυρηθέντος τὴν κεφαλὴν ἀπὸ P 83
 τῆς Δαλιδᾶς, ἡ ἰσχύς αὐτοῦ ἐμαράνθη. συλλαβόμενοι τε οἱ
 ἄλλοφυλοὶ καὶ ἐκκόπαντες αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμοὺς, κατήγαγον
 εἰς Γάζαν, καὶ πεδήσαντες αὐτὸν εἰς μύλωνα καθεῖρξαν. εἶτα
 20 ἑορτάζοντες προήνεγκαν αὐτὸν ἐμπαίζειν αὐτῷ. ὁ δὲ ἄξιώςας τὸν
 χειραγωγὸν αὐτοῦ συνάψαι αὐτὸν τοῖς κλοσιν, ὡς κεκηκτότα,
 συντηγμένων τῶν ἄλλοφύλων ἀμφὶ τοὺς γ, εὐξάμενος ἐκδίκησιν

2. ταῖς] τὰς V. *ibid.* Ἡρακλέως PV. 6. ἐξήτουν — αὐτὸν
 om. P. 8. σιαγῶνι PV. 10. σιαγῶνι P. 15. ἡ om. P.
 16. ξυρηθέντος V, ξυρισθέντος P. 20. προήνεγκεν — συμπαί-
 ζειν P.

ferunt, illum scilicet qui alienigenas debellavit: adeo ut non desint, qui illius facinora Hercules certaminibus aequiparari dixerint. Cum enim trecentas vulpes venando cepisset, earum caudis alligatis facibus accensis, alienigenarum vineas ac segetes combussit. Alienigenae vero illato Israelitis bello, sibi deditum, vinctum abduxere. Is autem disruptis vinculorum nodis, cum in asini maxillam incidisset, horum mille interfecit, salvusque evasit. Porro cum sitiret, Deum invocavit, contractoque in maxilla molari dente, fons scaturiit. Postea Gazae inclusus, urbis januis ab allophyliis obseratis, cum illum in custodia habere se putarent, disruptis clausurarum forium repagulis, noctu exivit, cum meretrice quadam, cui Dalila nomen erat, consuesse solens, ubi in alienigenarum Principum potestatem venit, cum totum in coma virium illius robur esse accepissent. Eo quippe dormiente, detonso a Dalila capite, robur ipsum emarcuit. Ab allophyliis igitur comprehensus, oculis prius evulsis, Gazam deductus, vinctusque in pistrino conclusus est. Deinde cum diem festum ii agerent, quo ipsi illuderent, hunc adducendum curavere, qui rogato ductore suo ut se defessum ad columnas applicaret, tribus alienigenarum

παρὰ Θεοῦ, ἐπεσπάσατο τοὺς κίονας, καὶ διεφθάρη σὺν τοῖς ἀλλοφύλοις, πλειονας θανατώσας τελευτῶν ἤπερ ἀποκτείνας ζῶν.

B Μετὰ τελευτῆν Σαμψῶν ἀναρχίας καὶ εἰρήνης

μ', ὁμοῦ ,δτμς'.

R 196 α', β', γ', δ', ε', ς', ζ', η', θ', ι', ια', ιβ', ιγ', ιδ', ιε', 5
ις', ιζ', ιη', ιθ', κ', κα', κβ', κγ', κδ', κε', κς', κζ', κη', κθ',
λ', λα', λβ', λγ', λδ', λε', λς', λζ', λη', λθ', μ'.

Μετὰ ταῦτα ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ Ἡλεὶ ὁ μέγας ἱερεὺς, καθ' ὃν ἡ πρώτη τῶν βασιλείων παρὰ τοῖς Ἑβραίοις καὶ χριστιανοῖς ἱστορεῖται. μετὰ γὰρ τοὺς κριτὰς ἤρξεν Ἡλεὶ ὁ ἱερεὺς καὶ ἔκρινε 10
C τὸν Ἰσραὴλ ἔτη μ'.

Ἡλεὶ ὁ ἱερεὺς μ', ὁμοῦ ,δτπς'.

α', β', γ', δ', ε', ς', ζ', η', θ', ι', ια', ιβ', ιγ', ιδ', ις',
ιζ', ιη', ιθ', κ', κα', κβ', κγ', κε', κς', κζ', κη', κθ', λ',
λα', λβ', λγ', λδ', λε', λς', λζ', λη', λθ', μ'. 15

Ἑβραίων τέταρτος τὴν ἀρχιερωσύνην διεδέξατο Ἡλεὶ. οἱ δὲ
τούτου υἱοὶ Ὀφνὶ καὶ Φινεὲς λοιμοὶ καὶ οὐκ εἰδότες τὸν κύριον.
πρὸ γὰρ τοῦ τῷ θεῷ προσενηθῆναι τὰς ὑπὸ τοῦ λαοῦ προσφερο-
μένας θυσίας ἑαυτοῖς ἀπέσπων τὰ καλλιστεύοντα μετὰ βίας· οἱ
D καὶ συνετριβήσαν μετ' οὐ πολὺ ἐν πολέμῳ τῶν ἀλλοφύλων ἐν 20
ἡμέρᾳ μιᾷ. ἐπὶ τούτου τοῦ Ἡλεὶ ὁ ἅγιος Σαμουὴλ γεννᾶται

2. εἴπερ PV. 12. Ἡλεὶ — μ' om. P. 20. ἐν τῷ πολέμῳ P.

Anni a. m. c. millibus ibi collectis, implorata a Deo vindicta, columnas convulsit, et cum allophyllis interiit, pluribus moriendo, quam cum viveret, ab eo interemptis.

Post mortem Sampson, interregni et pacis, 40.

Colliguntur anni 4446.

4307. I. II. III. IV. V. VI. VII. VIII. IX. X. XI. XII. XIII. XIV. XV. XVI. XVII. XVIII. XIX. XX. XXI. XXII. XXIII. XXIV. XXV. XXVI. XXVII. XXVIII. XXIX. XXX. XXXI. XXXII. XXXIII. XXXIV. XXXV. XXXVI. XXXVII. XXXVIII. XXXIX. XL.

Post haec iudicavit Israel Heli, magnus Pontifex, quemadmodum prius Regnorum liber apud Hebraeos et Christianos narrat. Quippe post iudicis principatum adeptus est Heli Pontifex, et iudicavit Israel annos XL.

Colliguntur anni 4886.

I. II. III. IV. V. VI. VII. VIII. IX. X. XI. XII. XIII. XIV. XV. XVI. XVII. XVIII. XIX. XX. XXI. XXII. XXIII. XXIV. XXV. XXVI. XXVII. XXVIII. XXIX. XXX. XXXI. XXXII. XXXIII. XXXIV. XXXV. XXXVI. XXXVII. XXXVIII. XXXIX. XL.

Hebraeorum quartus Pontificatum excepit Heli, cujus filii Ophni et Phinees nefarii Deum non cognoverunt. Priusquam enim sacrificia quae Deo a populo offerbantur, afferrentur, ipsi sibi per vim septima quaeque ex iis abstulere: qui quidem una eademque die haud multo post in alienigenarum bello contriti perierunt. Iste vero Heli Pontifica-

ἀπὸ Ἐλκανᾶ καὶ Ἄννας, ὃς καὶ ἱερατεύειν ἤρξατο, ὀράσεων ἀξιο-
θεις παρὰ τοῦ Θεοῦ.

Ἄννα προεφήτευσεν καὶ εἶπεν, Κύριος ἀνέβη εἰς οὐρανούς
καὶ ἐβρόντησε. αὐτὸς κρινεῖ ἄκρα γῆς δίκαιος ὢν καὶ ὑψώσει
5 κέρας Χριστοῦ αὐτοῦ.

Μετὰ τελευτήν Ἡλεὶ τοῦ ἱερέως ἔκρινε Σαμουὴλ ὁ προφήτης
τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, ἐπιστρέψας ἀπὸ τῶν ἀλλοφύλων τὴν κιβω-
τὸν διαθήκης κυρίου. καὶ εἰσήγαγεν αὐτὴν εἰς οἶκον Ἀμιναδάβ
τοῦ Χετταίου, καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ ἔτη κ'. P 84
V 68

10 Σαμουὴλ κ', ὁμοῦ ,δυσ'.

α', β', γ', δ', ε', ζ'.

Ἐβραίων ἀρχιερεὺς Ἀχιμέλεχ.

ζ', η', θ'.

15 Προεφήτευσεν Σαμουὴλ, Μάρτυς κύριος καὶ μάρτυς ὁ Θεὸς
σήμερον.

ι', ια', ιβ', ιγ', ιδ', ιε', ις', ιζ', ιη', ιθ', κ'.

R 198

Γηρόσαντος Σαμουὴλ, καὶ τοῦ λαοῦ αἰτήσαντος βασιλεία,
ζητεῖται κατὰ Θεῖον πρόσταγμα ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδαν
Σαούλ. B

20 Πρῶτος οὖν ἐβασίλευσεν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ Σαούλ υἱὸς Κίς
φυλῆς Βενιαμὴν ἔτη κ'.

10. ἔτη κ' P. 21. Βενιαμεῖν V, Βενιαμὴν P.

tum obtinente, nascitur sanctus Samuel ex Helcana et Anna, qui et **Anni a. m. c.**
Pontificatum administrare coepit, visionibus a Deo dignatus.

Anna prophetavit et dixit: Dominus ascendit in coelos, et tonuit:
ipse judicabit fines terrae, justus existens, et sublimabit cornu Christi sui.

Post mortem Heli Pontificis, judicavit Samuel Propheta filios Israel,
reduxitque ab alienigenis arcam testamenti Domini: et introduxit eam
in domum Aminadab Chettaei, et ibi mansit annis xx.

Samuel, 20.

Colliguntur anni 4406.

I. II. III. IV. V. VI.

Hebraeorum Pontifex Achimelech.

VII. VIII. IX.

Samuel prophetavit: Testis Dominus, et testis Deus hodie.

X. XI. XII. XIII. XIV. XV. XVI. XVII. XVIII. XIX. XX.

4396.

Samuele in senium vergente, populoque Regem flagitante, ungitur
juxta Dei praeceptum Saul in Regem Israel et Juda.

Primus igitur regnavit in Judaea Saul, filius Cis, ex tribu Benjamin,
annis xx.

Σαουλ λ',

ὁμοῦ ,δυσς'.

α', β'.

Ἐξ ὧν θεαρέστως ἐβασίλευσεν ἔτη δύο. τὰ δὲ λοιπὰ ἐν παραβάσει, καθὼς ἐστι τοῦτο λαβεῖν ἐκ τῶν γεγραμμένων ἐν αὐτῇ τῇ πρώτῃ τῶν βασιλειῶν. 5

γ', δ', ε', ζ'.

Τὴν ἀρχιερωσύνην διεδέξατο Σαμουὴλ ὁ ἐκ Βηθλεέμ, υἱὸς Ἐλκανᾶ καὶ Ἄννας.

C ζ', η', θ', ι', ιβ', ιγ'.

Ὅμηρος κατὰ τινὰς ἔγνωρίζετο. 10

ιδ', ιε', ις', ιζ', ιη', ιθ', κ'.

Τούτῳ αὐτοῦ τῷ κ' ἔτει Σαουλ τὸν Ἀβιμέλεχ καὶ ἄλλους τῶν ἱερεῖς ἀνεῖλεν, ἔχων ἀρχιστράτηγον τὸν Ἀβεννήρ υἱὸν Νήρ.

Ἔπειτα ἔχρισε Σαμουὴλ ὁ προφήτης τὸν Δαβὶδ υἱὸν Ἰεσσαὶ ἐκ φυλῆς Ἰούδα εἰς βασιλεῖα ἐπὶ Ἰσραήλ. ὅστις πρῶτος Ἑβραίων ἐβασίλευσεν ἔτη μ'. 15

Ἑβραίων βασιλεὺς πρῶτος ἐκ φυλῆς Ἰούδα

D Δαβὶδ ἔτη μ', ὁμοῦ ,δυσς'.

α', β', γ'.

Δαβὶδ ἐξαλείψας πόλεις τῶν ἀλλοφύλων πολλὰς τὴν Ἰεβούδ 20 πόλιν Ἱερουσαλήμ προσηγόρευσεν, μηχανησάμενος ἐκ τοῦ συμβεβηκότος. ἐν γὰρ τῇ Ἰεβούδ ἐλθὼν ὁ Δαβὶδ ἐν αὐτῇ τῶν ἀλ-

Saul, 20.

Colliguntur anni 4426.

I. II. Ex quibus secundum placitum Dei regnavit annis II. reliquis praevaricatus est, quemadmodum ex iis quae in primo Regnorum libro scribuntur colligere licet.

III. IV. V. VI.

Summum Pontificatum excepit Samuel, Bethleemita, filius Alcana et Annae.

VII. VIII. IX. X. XI. XII. XIII.

Homerus secundum quosdam notus habetur.

XIV. XV. XVI. XVII. XVIII. XIX. XX.

Hoc illius anno XX. Saul Abimelech, aliosque CCCOL. Sacerdotes interfecit, cum haberet militiae suae ducem Abenner, filium Ner.

Deinde unxit Samuel Propheta David filium Jessai, ex tribu Juda, in Regem super Israel. Is primus ex Judaeis regnavit annis XL.

Hebraeorum Rex primus ex tribu Juda,

David, an. 40.

Colliguntur anni 4466.

I. II. III.

David multis alienigenarum deletis urbibus, civitatem Jebus Hierosolyma appellavit, nomine ab eventu excogitato. Cum enim Jebus civitatem pervenisset, in ea omnimoda de alienigenis victoria peracta est:

λοφύλων παντελής νίκη γεγένηται· ὄθεν καὶ Ἱερουσαλήμ αὐτὴν προσηγόρευσεν, οἰκοδομημένης αὐτῆς ἐν ὄρει ὑψηλῷ. ὄρος δὲ τῆ ἔβραϊδι φωνῇ ἱεβούς προσαγορεύεται, καὶ ἑλλάδι τῆ φωνῇ σαλήμ [δέ] εἰρήνη.

5 δ', ε', ζ', ζ'.

Ἐν Χεβρών ἐβασίλευσεν Δαβὶδ ἔτη ἐπτὰ, τὰ δὲ λοιπὰ τριῶν R 200
 κοντα τρία ἐν Ἱερουσαλήμ. οὗτος ἀνάγει τὴν κιβωτὸν διαθήκης P 85
 κυρίου ἐξ οἴκου Ἀμιναδάβ, καὶ ἐν τῷ ἀνάγειν αὐτὴν ἐξέκλινεν ὁ
 μύσχος· καὶ ἐπισχὼν ὁ Χοζὰ τὴν κιβωτὸν ἐπατάχθη διὰ τὸ μὴ
 10 εἶναι αὐτὸν τῶν ἱερέων ἢ τῶν Λευιτῶν. καὶ φοβηθεὶς Δαβὶδ
 εἰσῆγαγεν αὐτὴν εἰς οἶκον Ἀβεδεδὼν τοῦ Χετταίου, καὶ ἐποίησεν
 ἐκεῖ μῦνας τρεῖς.

ἠ'.

Ἐβραίων ἀρχιερεὺς Ἀβιαθὰρ ἐγνωρίζετο.

15 θ'.

Προεφήτευσεν Γάδ, Νάθαν, καὶ Ἀσάφ. Νάθαν προφη-
 τεύων εἶπεν, Τί ὅτι οὐκ ἐγνώρισας τῷ δούλῳ σου τίς καθήσεται B
 ἐπὶ τοῦ θρόνου τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως. V 69

20 ι', ιά', ιβ', ιγ', ιδ', ιε', ις', ιζ', ιη', ιθ', κ', κα', κβ', κγ',
 κδ', κέ', κς', κζ', κη', κθ', λ'.

8. καὶ — φωνῇ om. P. ἑλλάδι — φωνῇ post σαλήμ addit m. R.
 Seclusi δέ. 9. ὁ Χοζὰ] Ὁζὰ P sola. 11. Ἀβεδεδὼν] Ἀβεδδα-
 ρά V, Ἀβεδάταρα m. P. 16. προεφήτευσεν P. 18. τοῦ ter-
 tium om. P.

unde et Hierosolymam nuncupavit, quod in edito monte sita esset. MonsAnni a m. c.
 vero lingua Hebraica Jebus appellatur: Salem vero pax.

IV. V. VI. VII.

Regnavit David in Chebron annis VII. reliquis vero XXXIII. Hieroso-
 lymis. Hic reducit arcam testamenti Domini ex domo Aminadab, dum-
 que hanc reducit, bos illam inclinavit, quam cum Osa contineret, ictus
 est, eo quod non esset ex Sacerdotibus, vel Levitis. David autem metu
 percussus illam in domum Abededon Chettaei intulit, ibique mansit men-
 ses III.

VIII.

Hebraeorum summus Pontifex Abiathar agnoscebatur.

IX.

Gad, Nathan, et Asaph prophetaverunt. Nathan prophetans, dixit:
 Quid est quod non significaveris servo tuo, quis sessurus sit in throno Do-
 mini mei Regis?

X. XI. XII. XIII. XIV. XV. XVI. XVII. XVIII. XIX. XX. XXI. XXII. XXIII. XXIV.
 XXV. XXVI. XXVII. XXVIII. XXIX. XXX.

Ἀβεσσαλὼμ υἱὸς Δαβίδ εἰς τὸν ἴδιον ἐμπαροινῶν πατέρα, ἐπικαθήμενος κτήνει καὶ φεύγων, διερχόμενός τε διὰ φυτοῦ δένδρου μεγάλου, περιεπλάκη ἐκ τῆς κόμης τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τῷ δένδρῳ, καὶ ἐκρεμάσθη. οὐπερ γενομένου οὐκ ἂν τις ἀμάρτοι λαμβάνων τὸ παρὰ Μωϋσέως εἰρημένον περὶ τούτου λέ- 5
C τευσε δὲ Μωϋσῆς περὶ τοῦ σωτήρος λέγων, Ὁψεσθε τὴν ζωὴν ὑμῶν κρεμαμένην ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν ὑμῶν νυκτὸς καὶ ἡμέρας, καὶ οὐ μὴ πιστεύσητε τῇ ζωῇ ὑμῶν.

λα', λβ', λγ', λδ', λέ', λς', λζ', λη', λθ', μ'.

10

Τὸ πῶς συνέστη ὁ ψαλτήρ.

Μετὰ Μωϋσέα καὶ τὸν τούτου διάδοχον Ἰησοῦν τὸν τοῦ Νεωῆ καὶ μετὰ τοῖς γενομένους κριτὰς ἐν τῷ Ἰσραὴλ ἐπιλαβομένου λοιπὸν τῆς βασιλείας τοῦ Σαοὺλ καὶ ἀποδοκιμασθέντος, ἤγειρεν αὐτοῖς ὁ θεὸς βασιλεῖα ἐνάρετον δίκαιόν τε καὶ προφήτην, ὃς 15
D R 202 συνέταξε βίβλον Ψαλμῶν ἣν' ἐκ πνεύματος ἁγίου κινούμενος ἐμμέτρως κατὰ τὸ μέτρον τὸ ἴδιον τῆς Ἑβραίας γλώττης, καὶ ἐμμελῶς μετὰ ἑνθμοῦ καὶ ὀργάνων διαφόρων καὶ ὀρχήσεων καὶ ᾠδῶν ἀπτότους ᾄδων· ἦν γὰρ αὐτὸς κατέχων κιθάραν. εἶχε δὲ καὶ χοροὺς ὅφ' ἑαυτὸν διαφόρους μικρῶν προφητῶν· οὕτω γὰρ ἐκάλουν τοὺς 20

7. σωτήρος Χριστοῦ P. 9. πιστεύσατε P. 10. Post μ' addit P περὶ τῶν Ψαλμῶν. 13. τῷ om. P. 15. ἐνάρετον om. P. 18. ἀπτότος P.

Absalom Davidis filius in patrem suum debacchatus, mulae insidens fugiensque, et sub ingentem transiens arborem, coma verticis sui implicitus, arbori suspensus haesit. Quo facto, non erret fortasse, qui a Moyse dictum illud de hoc accipiat: *Maledictus omnis qui penderit in ligno*. Quod alioqui Moyses de Christo praedixit, cum ait: *Videbitis vitam vestram pendentem ante oculos vestros die ac nocte, et non creditis vitae vestrae.*

XXXI. XXXII. XXXIII. XXXIV. XXXV. XXXVI. XXXVII. XXXVIII. XXXIX. XL.

De Psalmis.

Quo pacto compositum est Psalterium.

Post Moysen, et illius successorem Jesum filium Nave, et post iudices qui fuerunt in Israel, Saul regnum deinceps suscipiente, eoque postea abdicato, excitavit illis Deus Regem, justum simul et Prophetam, qui inspirante Spiritu sancto librum centum quinquaginta Psalmorum carmine composuit, ad peculiarem Hebraicae linguae modulos, quos cum rhythmicis variisque musicis instrumentis, sed et cum saltatione et canticis, ipsemet suaviter cecinit: citharam enim ipse tenebat. Quia et choras varios minorum Prophetarum secum habebat, (sic enim eos qui manebant cum

παραμένοντας τοῖς προφήταις, πολλάκις δὲ καὶ υἱοὺς προφητῶν
 αὐτοὺς ὠνόμαζον· ἐχόντων διάφορα ὄργανα, τοῦ μὲν κύμβαλα,
 τοῦ δὲ αὐλούς, τοῦ δὲ τύμπανα, τοῦ δὲ σάλπιγγας, τοῦ δὲ ψαλ-
 τήριον καὶ κιθάραν, τοὺς δὲ ᾠδοὺς τοὺς λεγομένους βοκαλίους. P 86
 5 ἕκαστος δὲ χορὸς ἕξαρχον εἶχεν· ὁ μὲν ἐλέγετο Ἀσάφ, ἄλλος Ἰδι-
 θούμ, ἕτεροι υἱοὶ Κορέ, ἄλλος Ἐθάμ Ἰσραηλίτης, ἕτερος Μωϋ-
 σῆς ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ. ἦνίκα τοίνυν ἐκινεῖτο ὑπὸ τοῦ πνεύ-
 ματος προκειπὲν τι ἢ περὶ τῆς αἰχμαλωσίας τοῦ λαοῦ ἢ περὶ
 τῆς ἐπανόδου αὐτῶν ἢ περὶ ἡθῶν διδασκαλικῶν ἢ περὶ προ-
 10 νοίας ἢ περὶ τοῦ δεσπότου Χριστοῦ, συνειθίει ἐμμέτρως τὸν
 ψαλμὸν ἕκαστου εἰς μίαν ὑπόθεσιν συντείνοντα, διὰ τοῦτο γὰρ
 καὶ μεγάλοι καὶ μικροὶ ψαλμοί, καὶ παρεδίδου ἐνὶ χορῶ,
 ὡς ἔδοκίμαζεν ἢ ἤρμοζεν παραδίδοσθαι, καὶ ᾄδεν αὐτὸν ἐν B
 ἐκείνῳ πρῶτον τῷ χορῶ. εἰ δὲ πάλιν ἔδοκίμασε κατὰ μέσου
 15 τοῦ ψαλμοῦ καὶ ἄλλῳ χορῶ παραδοῦναι τὸ λοιπὸν τοῦ ψαλ-
 μοῦ, τότε αὕτη ἡ διαδοχὴ τοῦ ῥυθμοῦ ἐκαλεῖτο διάψαλμα, ὥσ-
 τε καὶ ὅταν ἢ τοῖς λεγομένοις ᾠδοῖς ἤτοι βοκαλίους κατὰ μέ-
 σοθεν ψαλμοῦ ἤθελεν παραδοῦναι, τότε ἐκαλεῖτο ᾠδὴ διαψάλ-
 ματος, ἐπιυῆπερ οἱ ᾠδοὶ ἐκ διαδοχῆς παρελάμβανον τὸ λοιπὸν
 20 τοῦ ψαλμοῦ ᾄδειν. μαθεῖν δὲ ἐνεστὶν τῷ βουλομένῳ περὶ τούτου
 ἐν τῷ γεγραμμένῳ ἐν ταῖς παραλειπομέναις τῶν βασιλειῶν οὕτως·
 καὶ ἦρσε τὴν ᾠδὴν ταύτην ἐν χειρὶ Ἀσάφ τοῦ προφήτου. με- V 70
 C

2. ἔχοντας P. 7. πνεύματος ἁγίου P. 10. ἐμμέτρως V.
 13. καὶ om. P.

Prophetis, illaque aderant, saepe etiam Filios Prophetarum vocabant) quorum alii cymbala, alii tibias, alii tympana, tubas alii, Psalterium vel citharam alii tenebant, aderant et cantores, quos Vocales nuncupabant. Singulis porro choris suus erat praefectus: quorum alius Asaph, alius Idithum, alii filii Chore, alius Etham Israelita, alius Moyses homo Dei dicebatur. Quando ergo a Spiritu sancto afflabatur, ad vaticinandum impellebatur, seu de populi captivitate, vel illius reditu, aut de morum institutione, vel de providentia, seu de Christo Domino: tum vero Psalmum qui ad unum pertineret argumentum certe carminis genere componebat, (unde Psalmorum prolixiores alii, alii breviores,) unique choro tradebat concinendum, prout cuique convenire censebat: ac primum quidem in illo choro. Quippe interdum sub medium ipsum Psalmum quod reliquum erat, prout sibi videbatur, choro alteri concinendum tradebat: quae quidem carminis seu Rhythmi successio, Diapsalma vocabatur. Ita ut quotiescumque cantoribus, vel Vocalibus, circa medium Psalmi, reliquum concinendum traderet, tum illud Canticum Diapsalmatis diceretur, siquidem continuata serie reliquum Psalmi concinendum excipiebant cantores. Illud porro cuivis percipere licet ex iis quae scribuntur in libris Paralipomenon, ubi haec habentur: Et cecinit Canticum hoc in manu

τὰ τὸ παραδοῦναι δὲ οὕτω πρῶτον τὸν ψαλμὸν λοιπὸν ἕκαστος χορὸς καὶ καθ' ἑαυτὸν καὶ ὁμοθυμαδὸν μετὰ τέρψεων καὶ ῥυθμοῦ, τῶν μὲν τούτοις τοῖς ὄργάνοις, τῶν δὲ ἐν ἐκείνοις ἀντιφώνωντων, ἦδον τὸν ψαλμὸν μετ' ὀρχήσεως εἰς δόξαν Θεοῦ. ἔνεστι δὲ πάλιν καὶ περὶ τούτου μαθεῖν ὡς αὐτὸς δι' ἑαυτοῦ ὁ Δα-5 βιδ ἀναλαβὼν ἐκ τῶν ἀλλοφύλων τὴν κιβωτὸν ὠρχήσατο ἔμπροσθεν αὐτῆς· καὶ ὀνειδισθεὶς ὑπὸ τῆς ἰδίας γυναικὸς Μελχὼλ ἔφη, Παῖξομαι καὶ γελάσομαι ἐναντίον κυρίου. οὐ μόνον γὰρ ἐπαύ-
R 204 σατο, ἀλλὰ καὶ ἐπιτείνειν τὰ τοιαῦτα ἐπηγγελάτο. τινὲς δὲ μὴ
D προσεσηκότες τῇ τάξει καὶ τῇ ἀκριβείᾳ ταύτῃ, μὴ θελήσαντες 10
ἐκ τῶν εἰδότεων διδαχθῆναι, εἰς ἀλληγορίας ἐτρέψησαν, μηδὲ πάντας εἶναι τοῦ Δαβιδ τοὺς ψαλμοὺς ἀποφηνόμενοι, ἀλλὰ τῶν ἐκ τοῦ Δαβιδ παραλαμβανόντων, φανεροὺς ἐξ αὐτῶν εἰρηκότες, ἐπιγγελίαν γενομένην ὅτι ταύτην ὁ Θεὸς ἐκπεπλήρωκε τοῖς τέκνοις ἡμῶν, ἀναστήσας Ἰησοῦν, ὡς καὶ ἐν τῷ ψαλμῷ γέγραπται τῷ 15
δευτέρῳ, Υἱὸς μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε, τὴν γέννη-
σιν ἐπὶ τῆς ἀναστάσεως ἐκλαβὼν καὶ κυρώσας καὶ αὐτὸς ὡς ὁ
P 87 δευτέρος ψαλμὸς εἰς αὐτὸν εἴρηται, καθὰ καὶ πάντες οἱ ἀπόστο-
λοι εἶπον. καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῆς ἀνθρωπότητος αὐτοῦ·
τὸ γὰρ περὶ τῆς Θεότητος αὐτοῦ ἐν τούτῳ τῷ ψαλμῷ εἰρημένον 20
ἐστὶ τοῦτο. Ποιμανεῖς αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ, καὶ ὡς σκενὴ
κεραμέως συντρίψεις αὐτούς, ὡσανεὶ τὸ ἰσχυρὸν καὶ δυνατὸν

3. μὲν om. P. 7. Μελχὼλ P. *ibid.* ἔφη] Reg. II. 6. 21.
15. γέγραπται] Psalm. II. 7. 17. ὡς om. P. 19. τῆς om. P.

Asaph Prophetæ. Tradito in hunc modum primo Psalmo, singuli deinceps chori, tum per se, tum simul et unanimi voce, cum exultatione et rhythmo, hi organis, isti vero alternatim cum similibus instrumentis concinentes, saltabundi in Dei gloriam Psalmum decantabant. Sed et id rursum addiscere licet, ut David ipse recepta ab alienigenis Arca, coram illa saltaverit, et a Melchol uxore sua reprehensus, hæc subintulerit: *Ludam et irridebor coram Domino.* Non modo enim cessavit, sed illa ipsa produci praecepit. Nonnulli vero ordinem hunc non secuti, neglectaque hac accurratione, ut qui ex obviis nollent edoceri, ad allegorias confugerunt, cum Psalmos omnes Davidis esse negarent, sed eorum duntaxat qui se hos accepisse a Davide assererent: idque maxime constare dicitarent ex illis factam promissionem, quam tum demum filiis nostris praestitit Deus, cum Jesum a mortuis excitavit, ut in secundo Psalmo scribitur: *Filius meus es tu, ego hodie genui te,* ubi generationem de resurrectione accipit. Idque firmat idem secundus Psalmus de eodem dictus, quemadmodum aiunt omnes Apostoli. Atque hæc quidem de illius humanitate: quod enim de ejus Divinitate in eodem Psalmo dicitur, istud est: *Pascos eos in virga ferrea, et ut vas figuli confringes eos.* Quibus verbis veluti vim et potentiam Divinitatis in eodem indicat, ho-

τῆς θεότητος γνωρίσας ἐν ταύτῳ καὶ τὸν ἀνακαινισμόν ἦτοι ἀνα-
 πλασμόν τῶν ἀνθρώπων σημίνας· τὸ γὰρ σκεῦος τοῦ κεραμέως
 συντριβόμενον μήπω προσομιλήσαν πυρὶ δέχεται ἀναπλασμόν.
 ὁμοίως καὶ τὸν ὄγδοον εἰς αὐτὸν πάλιν εἴρηκεν, εἰς τὴν αὐτοῦ
 5 θεότητα εἰπὼν τὰ πρῶτα τοῦ ψαλμοῦ, καθὰ καὶ αὐτὸς ὁ δεσπό-
 της Χριστὸς μαρτυρεῖ περὶ τούτου ἐν τῷ εὐαγγελίῳ, ὅτε μετὰ B
 τῶν κλάδων ἐπευφήμουν λέγοντες, Ὡσαννὰ τῷ υἱῷ Δαβὶδ, εὐ-
 λογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου. καὶ ἐπειδὴ μὴ ἴσχυον
 οἱ Ἰουδαῖοι ἐπιτιμᾶν τοῖς ὄχλοις καὶ τοῖς νηπίοις, ἦν γὰρ παράδο-
 10 ξα τὰ ὀραόμενα, παῖδες καὶ θηλάζοντα νήπια καὶ μαθηταὶ καὶ ὄχλοι
 ἐπευφημοῦντες καὶ τὸν ὕμνον ἀνακράζοντες αὐτῷ ἐπεχείρουν τὴν
 μέμψιν ἐπιβῆρῆπτειν, καὶ φασιν πρὸς αὐτόν, Ἀκούεις τί οὗτοι λέ-
 γουσιν; ὁ δὲ ἕτερος εὐαγγελιστῆς φησι, Τινὲς ἐκ τοῦ ὄχλου ἔλε-
 15 γον αὐτῷ, Ἐπιτιμησον τοῖς μαθηταῖς σου, ὥσανεὶ ὅτι δυσφη-
 μῶν, καταδεχόμενος ὕμνον, ὃς τῷ θεῷ μόνῳ ἀρμόζει, ἐκάτε- C
 ροὶ τὸν αὐτὸν νοῦν ἔχοντες. πρὸς οὓς ὁ κύριός φησι, τοῖς μὲν,
 Ναί, οὐδέποτε ἀνέγνωτε, Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων
 κατηρτίσω αἶνον, διαβῆρῆδην φήσας τὸν ὄγδοον εἰς αὐτὸν εἰρη-
 σθαι ψαλμόν, ἐν ταύτῳ καὶ αἰνιζόμενος ὅτι Οὐχ ἀρπάξω τὰ τῷ
 20 θεῷ προσόντα. τοῦτο γάρ εἰμι, καθὰ καὶ ὁ ἀπόστολος βοᾷ,
 Οὐχ ἀρπαγμὸν ἠγῆσατο τὸ εἶναι ἴσα θεῷ, ἀλλ' ἑαυτὸν ἐκένωσε R 206

1. ἦτοι ἀναπλασμόν om. P. 3. μὴ P. 6. τῷ om. P. Matth.
 XXI. 9. 12. ἐπιβῆρῆπτειν PV. *ibid.* φασιν] *Ibid.* 21. 13. ὁ
 δὲ ἕτερος] Luc. XIX. 39. 16. φησι] Matth. XXI. 16. 19.
 οὐχ V. *ibid.* ἀρπάσω P, ἀρπάξω R. 20. Post εἰμι addit P
 (ὁμοσθεῖος). *ib.* ὁ ἀπόστολος] Philip. II. 6. 21. ἴσον P.

minumque renovationem significat. Vas enim cominutum figulli, quod igni admotum non fuit, rursus innovatur. Sed et octavum pariter in eodem rursus dixit, prima Psalmi parte illius Divinitati aptata, quemadmodum ipsemet Dominus Christus de eo testatur in Evangelio, quando cum ramis acclamarunt, dicentes: *Hosanna filio David, benedictus qui venit in nomine Domini.* Cum igitur turbas ac pueros cohercere et continere non possent Judaei, (quae enim cernebantur miranda putabantur, quod scilicet pueri, et lactentes infantes, discipuli pariter ac plebs laudes ei, hymnumque acclamarent) accusationem adversus illum instituere sunt conati, cum dicerent, *Audis quid hi dicunt? Alter vero Evangelista ait: Quidam ex turba dicebant illi, Increpa discipulos tuos: tu enim quasi blasphemias, cum hymnum admittis, qui soli Deo convenit.* Quibus Dominus ait: *Ita sane, sed nunquam legistis, Rr ore infantium et lactentium profecisti laudem?* Quibus in se dictum esse Psalmum octavum aperte profitebatur. Cum in eodem simul innueret, *Non rapiam Deo quae Dei sunt, illud enim sum: quemadmodum clamat Apostolus, Non rapinam arbitratus se esse aequalem Deo: sed semetipsum exinanivit for-*

μορφὴν δούλου λυβῶν· τοῖς δὲ πάλιν εἰπὼν, Μὴ θαυμάζετε περὶ τῶν νηπιῶν καὶ περὶ τῶν μαθητῶν· οὗτοι ἐὰν σιωπήσωσι, οἱ λίθοι κεκράζονται. οἱ δὲ εἰδότες ὅτι γέγραπται, Θεωροῦντες
 D δὲ καὶ αὐτοῖς ἔργοις νήπια καὶ θηλάζοντα παραδόξως κράζοντα
 V 71 τὸν ἕμνον, ἀναλογιζόμενοι δὲ ὡς δυνατὸν τῷ ποιήσαντι τὰ τή-
 πια ὑπὲρ φύσιν ἀτακράζειν τὸν ἕμνον, δυνατὸν αὐτῷ καὶ τὰ
 ἄψυχα ποιῆσαι κράζει, εὐφημοῦντα αἰσχυρόμενοι, Βαβαί, δύ-
 ναμις τοῦ δεσπότου Χριστοῦ, βαβαί, φιλανθρωπία, βαβαί,
 συγκατάβυσις εὐσπλαγχνος. πῶς διὰ τῆς διδασκαλίας ἧς ἀνέλα-
 βε δούλου μορφῆς ἤξίωσε πραέως τὴν ἑαυτοῦ Θεότητα ὑποδείξει, 10
 δέχεσθαι τε ἐναγωγὰς ὑπὸ τῶν ἰδίων κτισμάτων, καὶ ἀποκρίνε-
 σθαι οὐ μετ' ὀργῆς, ἀλλὰ πραέως καὶ ἀνεξικιάκως. ὦ μακρο-
 P 88 θυμίας ὑπερβολῆ, ὦ καὶ τοῦ Δαβὶδ ἄξια, τοιαῦτα ἀξιοθέντος
 προειπεῖν. ἔτι γὰρ λέγει καὶ περὶ τῆς ἀνθρωπότητος αὐτοῦ ἐν
 τῷ αὐτῷ ψαλμῷ ἀπὸ τοῦ, Τί ἔστιν ἄνθρωπος ὅτι μιμνήσκει αὐ- 15
 τοῦ, ἕως τέλους. οἷς μαρτυρεῖ ὁ Θεὸς ἀπόστολος Παῦλος λέ-
 γων οὕτως. Τὸν δὲ βραχύ τι παρὰ ἀγγέλους ἡλαττωμένον βλέ-
 πομεν Ἰησοῦν διὰ τὸ πάθημα τοῦ θανάτου δόξῃ καὶ τιμῇ ἑστε-
 φανωμένον. καὶ πάλιν, Οὐ γὰρ ἀγγέλοις ὑπέταξεν ὁ Θεὸς τὴν
 οἰκουμένην τὴν μέλλουσαν, περὶ ἧς λαλοῦμεν. ἀλλὰ τίνι αὐτὴν 20
 ὑπέταξεν, ὦ Παῦλε; φησί, Διεμαρτύρατο δὲ τίς ποῦ λέγων, Τί
 ἔστιν ἄνθρωπος ὅτι μιμνήσκει αὐτοῦ; τούτῳ ὑπέταξεν αὐτὴν.

4. καὶ αὐτοῖς ἔργοις] τοῖς ἔργοις αὐτοῖς P. 7. ἠύφημοῦντο P,
 ἠφημοῦντο R, ἐφημοῦντο V. 10. μορφῆν P. 16. θεϊκάτος
 P. Hebr. II. 9. 17. βλέπωμεν P. 19. πάλιν] 5. 21. διε-
 μαρτυρεῖτο P.

nam servi accipiens. Alii vero dicebat: Ne miramini de infantibus et discipulis: quoniam si hi tacuerint, lapides clamabunt. Qui cum scirent quod scriptum erat, viderentque reipsa infantes et lactentes praeter ordinem hymnum acclamare, crediderunt fieri perinde posse, ut qui efficit ut supra naturam infantes hymnum canant, ita et sensu carentia acclamare efficiat, pudibundi exclamarunt: Papae, qualis potentia Domini Christi? Papae, qualis clementia? Papae, quae tanta tamque misericors indulgentia? Quomodo per doctrinam, qua formam servi suscepit, suam tam mansueto dignatus est ostendere Deitatem, suarumque creaturarum excipere opprobria, atque respondere, non irascente, sed placide ac clementer? O patientiae immensitas, o digna Davide, qui talia praedicere dignatus est. Rursum enim de illius humanitate in eodem Psalmo ait ab eo loco, Quid est homo quod memor es ejus, usque ad finem. Quibus consentanea scribit diviniissimus Apostolus Paulus, cum sic ait: Hunc paulo minus ab Angelis minutum videmus propter passionem mortis, gloria et honore coronatum. Et rursum: Non enim Angelis subiecit Deus orbem terrae futurum, de quo loquimur. Sed cui ipsum subiecit, o Paule? Addit: Testatus est in quodam loco quis dicens, Quid est homo quod me-

ἐν γὰρ τῷ ὑποτάξαι αὐτῷ τὰ πάντα, φησί, οὐδὲν ἀφῆκεν αὐτῷ B
ἀνυπότακτον. οὕτω τοῖς Ἑβραίοις πιστὸς εἰρηκῶς τὰ αὐτὰ
καὶ τοῖς Ἑλλησι λέγει καὶ φησι, Τοὺς μὲν χρόνους τῆς ἀγνοίας
ὑπεριδὼν ὁ Θεὸς τὰ νῦν παραγγέλλει πᾶσιν ἀνθρώποις πάντας
5 πανταχοῦ μετανοεῖν, καθότι ἔστησεν ἡμέραν, ἐν ᾗ μέλλει κρίνειν
τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ ἐν ἀνδρὶ ᾧ ὤρισε, πίστιν πωρασχῶν
πῦσιν, ἀναστήσας αὐτὸν ἐκ νεκρῶν. ὁμοίως καὶ Πέτρος, Ὅτι
αὐτός ἐστιν ὁ ὠρισμένος ἀπὸ τοῦ Θεοῦ κριτῆς ζώντων καὶ νε-
κρῶν. ὁμοίως πάλιν εἶπεν εἰς αὐτὸν ὁ Δαβὶδ καὶ τὸν τεσσαρα-
10 κοστὸν τέταρτον ψαλμὸν, ἐν ᾧ πάλιν καὶ περὶ τῆς Θεότητος αὐ-
τοῦ φαίνεται λέγων καὶ περὶ τῆς ἀνθρωπότητος. οἷς μαρτυρεῖ C
πάλιν ὁ μακαρίτης Παῦλος ἐν τῇ πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῇ λέ-
γων οὕτως. Πρὸς δὲ τὸν Ἰησοῦν, ὁ θρόνος σου ὁ Θεὸς εἰς τὸν R 203
αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, ῥάβδος ἐκδύτητος, ἡ ῥάβδος τῆς βασιλείας
15 σου. τοῦτο περὶ τῆς Θεότητος αὐτοῦ εἰρηκῶς λέγει εὐθέως καὶ
περὶ τῆς ἀνθρωπότητος καὶ φησιν, Ἠγάπησας δικαιοσύνην καὶ
ἐμίσησας ἀδικίαν· διὰ τοῦτο ἔχρισέν σε ὁ Θεὸς ὁ Θεός σου ἔλαιον
ἀγαλλιᾶσιως παρὰ τοὺς μετόχους σου. οὐ γὰρ ἡ Θεότης διὰ τὸ
ἀγαπήσασθαι δικαιοσύνην καὶ μισῆσθαι ἀδικίαν χρίεται οὔτε ὅλως
20 χρίεται οὔτε θεὸν ἔχει· αὐτὸ γὰρ χρίσμα Θεός ἐστιν· ἀλλ' ἡ
ἀνθρωπότης αὐτοῦ χρίεται ἔλαιον ἀγαλλιᾶσιως, ἵνα εἴπῃ τῷ πνεύ- D
ματι τῷ ἁγίῳ, Παρὰ τοὺς μετόχους αὐτῆς, τουτέστιν παρὰ

3. καὶ om. P. ibid. λέγει] Act. XVII. 30. 5. καθότι] διότι
m. P. 7. πᾶσιν om. R. ib. καὶ] δὲ P. ib. Πέτρος] Act. X. 42.
9. τεσσαρακοστὸν PV. 12. Ἑβραίους] I. 8. 16. ἠγάπησας]
Hebr. I. 9. Psalm. XLIV. 8. 20. χρίμα V.

mor es ejus? Haec illum subjecit. Dum quippe omnia illi subjecit, inquit,
nihil quod non ei subditum sit reliquit. Sic cum ista Hebraeis ut fide-
lis dixisset, eadem gentilibus dicit, aitque: Et tempora quidem hujus
ignorantiae despiciens Deus, nunc assumentiam omnibus hominibus, ut omnes
ubique poenitentiam agant. Eo quod statuit diem in quo judicaturus est
orbem in aequitate, in viro, in quo statim fidem praebens omnibus, susci-
tans eum a mortuis. Similiter et Petrus: Quia ipse constitutus est a
Deo iudex viventium atque mortuorum. Similiter rursus in ipsum XLIV.
Psalmum dicit David, in quo iterum et de ejus Divinitate videtur lo-
qui, et de humanitate. Quibus rursus assentitur Beatus Paulus in Epi-
stola ad Hebraeos, ubi sic ait de Jesu: *Thronus tuus Deus in saeculum*
saeculi, virga aequitatis, virga regni tui. Hoc cum de Divinitate illius
dixisset, etiam subjungit de humanitate, dicitque: *Dilexisti justi-*
tiam, et misisti iniquitatem: propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo lac-
tissae prae universis tuis. Neque enim Divinitas, quod diligit justitiam,
et iniquitatem odio habeat, ungitur: neque omnino ungitur, neque
Deum habet, cum unctio Deus sit, sed ejus humanitas ungitur oleo ex-

πάντας τοὺς χριστούς. ἡ γὰρ Θεότης μετόχους ἄλλους οὐκ ἔχει· εἷς γὰρ ἐστὶν Θεὸς ὁ τε πατὴρ καὶ υἱὸς καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον. ἡ δὲ ἀνθρωπότης τοῦ Χριστοῦ πάντας τοὺς ἀνθρώπους, μάλιστα τοὺς χριστούς, ἔχει μετόχους· διὰ τοῦτο γὰρ ὅτι παρὰ πάντας ἐχρίσθη ἡ ἀνθρωπότης τοῦ Χριστοῦ χρισθεῖσα πνεύματι ἁγίῳ 5 καὶ δυνάμει, ὅπερ οὐδενὶ τῶν ἄλλων χριστῶν ὑπῆρξεν, οὕτως ἐξεῖπεν, Παρὰ πάντας τοὺς μετόχους σου. ὅλον δὲ αὐτὸν τὸν ψαλμὸν περὶ τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς ἐκκλησίας ὡς ἐπὶ βασιλείῳ τυμ-
P 89 φίου καὶ νόμφης βασιλίδος ἐξεῖπὼν ἐτέλεσεν. ὁμοίως δὲ καὶ τὸν ἑκατοστὸν ἔνατον ψαλμὸν εἰς τοῦτο εἴρηκεν. καὶ μαρτυρεῖ 10 αὐτὸς ὁ κύριος λέγων πρὸς Ἰουδαίους, Πῶς οὖν Δαβὶδ ἐν πνεύ-
V 72 ματι ἁγίῳ κύριον αὐτὸν ἀποκαλεῖ λέγων, Εἶπεν ὁ κύριος τῷ κυρίῳ μου, Κάθου ἐκ δεξιῶν μου. εἰ υἱὸς αὐτοῦ ἐστὶν, πῶς κύριος αὐτοῦ ἐστὶν; τὸ μὲν κύριος αὐτοῦ ὡς Θεὸν σαφῶς προεῖπὼν, τὸ δὲ Κάθου ἐκ δεξιῶν μου σαφῶς τῇ ἀνθρωπότητι ἀρμόζει. τὸ γὰρ Κάθου τῷ 15 μὴ καθεζομένῳ λέγει· ἡ δὲ Θεότης ἴδρται εἰς τὴν οἰκίαν τιμὴν καὶ δόξαν καὶ μακαριότητα παρ' ἐτέρου μελλόνος μὴ ἐπιτρεπομένη ἢ
B προτρεπομένη εἰς τοῦτο· ἀλλ' ἡ ἀνθρωπότης τοῦ Χριστοῦ ὑπὸ τῆς ἡνωμένης αὐτῇ ἀχωριστως Θεότητος ἐπιτρέπεται ἀκούουσα, Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ὡσανεὶ ἐν τῇ ἐμῇ τιμῇ. οὔτε γὰρ δεξιὰ 20 οὔτε ἀριστερὰ ἔχει ὁ Θεὸς ἀπεριγραφὸς ὑπάρχων, ἐλλὰ τοῦτο

2. ὁ Θεός P. *ibid.* τὸ ἅγιον] ἅγιον P. *ibid.* ἡ δὲ] καὶ P. 7. ἐξεῖπεν] Matth. XXII. 43. 9. βασιλίδος V. 10. ἔνατον PV.

ultationis, ut dicat Spiritus sanctus, *Præ consortibus tuis*, hoc est, prae omnibus unctis. Divinitas quippe consortes alios non habet: unus enim est Deus, Pater, et Filius, et Spiritus sanctus. Humanitas autem Christi omnes homines, ac unctos praesertim, consortes habet: hacque potissimum de causa, quia prae omnibus uncta est Christi humanitas, uncta Spiritu sancto et virtute, quod nulli alii contigit ex iis qui uncti fuere, proindeque dixit, *Præ omnibus consortibus tuis*. Totum vero eundem Psalmum de Christo et Ecclesia, cum eum veluti in Regem sponsum, et Reginam sponsam confecisset, absolvit. Similiter et cix. Psalmum in illud ipsum cecidit, quod Dominus ipse testatur, dum ait Iudaeis: *Quomodo ergo David in Spiritu sancto vocat illum Dominum, dicens, Dixit Dominus Domino meo, sede a dextris meis*. Si filius ejus est, quomodo Dominus illius est? Illud quidem, *Dominus illius*, ut Deum manifeste praedicens, illud autem, *Sede a dextris meis*, humanitati aperte aptat. Illud enim, *Sede*, ei qui non sedet dicit. Divinitas vero propter suum sedet honorem suamque gloriam ac beatitudinem, non ab majore alio invitata, vel ad hoc etiam sollicitata: sed Christi humanitas a sibi inseparabiliter unita Divinitate invitatur, dum hacce audit: *Sede a dextris meis*. Quasi diceret in honore meo: neque enim dextram vel sinistram habet Deus, qui incircumscribitus est, sed hoc illi ait, *Sede in*

αὐτὴ λέγει, ὅτι Κάθου ἐν τῇ ἐμῇ τιμῇ, ὡσανεὶ εἰς πρόσωπον
 ἐμόν, ὡς εἰκὼν Θεοῦ παντὶ τῷ κόσμῳ δεικνυμένη. οὕτω γὰρ
 καὶ Δανιὴλ λέγει, Καὶ αὐτῷ ἐδόθη ἡ βασιλεία καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ R 210
 ἔξουσία, καὶ τὰ λοιπά. ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ κύριός φησιν, Ἐδόθη
 5 μοι ἔξουσία πᾶσα ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς. παρακατιῶν δὲ πάλιν
 τοῦ αὐτοῦ ψαλμοῦ φησιν περὶ τῆς Θεότητος, Ἐκ γαστροῦ πρὸ
 ἑωσφόρου ἐγέννησά σε· ὡσανεὶ τοῦ πατρὸς πρὸς τὸν υἱὸν κατὰ C
 τὴν Θεότητα λέγοντος ὅτι Πρὸ πάσης τῆς κτίσεως ὡς ἀπὸ γασ-
 τροῦ τὸ ὁμοούσιον Θέλων σημᾶναι οὐχ ὕστερον προβαλὼν ἀλλ'
 10 ἐν ἑμαυτῷ σε ἔχων ἀνάρχως καὶ ἀπεράντως ὡς ἀπὸ γαστροῦ ἐκ
 τῆς ἡμετέρας οὐσίας σε ἐξεγέννησα συνόντα καὶ συνυπάρχοντα.

Ἔτα πάλιν εὐθέως καὶ περὶ τῆς ἀνθρωπότητος δηλῶν φη-
 σιν, Ὡμοσε κύριος, καὶ οὐ μεταμεληθήσεται· σὺ εἰ ἱερεὺς εἰς
 τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ. οὐ γὰρ ἡ Θεότης ἱερα-
 15 τεύει, ἀλλὰ μᾶλλον αὐτὴ λατρεύεται καὶ τὰ ἱερεῖα προσδέχεται.
 μέμνηται δὲ καὶ τῆς χρήσεως ταύτης ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἐν τῇ D
 πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῇ λέγων οὕτως. Καθὼς περ Ἀαρῶν, οὐ-
 τω καὶ ὁ Χριστὸς οὐχ ἑαυτὸν ἐδόξασεν γενέσθαι ἀρχιερεῖα, ἀλλ'
 ὁ καλῆσας πρὸς αὐτόν, Υἱός μου εἰ σύ· ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε.
 20 καθὼς καὶ ἐν ἑτέρῳ λέγει, Σὺ εἰ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τά-
 ξιν Μελχισεδέκ, πάντα περὶ τῆς ἀνθρωπότητος αὐτοῦ ἐκλαβὼν.
 οὕτως οὖν καὶ ὁ μακαρίτης Δαβὶδ τοὺς τέσσαρας τούτους ψαλ-

1. αὐτῇ P. 3. Δανιήλ] VII. 4. φησιν] Matth. XXVIII. 18.
 7. τὸν om. P. 15. ἱερά P. 17. λέγων] V. 5. ib. οὕτω P sola.

hónore meo, quasi diceret, in conspectu meo, ut imago Dei universo mundo ostensa. Ita enim Daniel loquitur: Et ipsi datum est regnum, et honor et potestas, etc. Sed et ipse Dominus ait: Data est mihi potestas in coelo et in terra. Decurrens rursum eundem Psalmum, de humanitate ait, Ex utero ante luciferum genui te. Veluti si pater filio secundam Divinitatem diceret, ante omnem creaturam quasi ex utero, (eandem substantiam indicare volens) non posterius producens, sed in meipso te habens, sine principio et sine fine, veluti ex utero, ex mea substantia te genui simul existentem simulque subsistentem.

Rursum deinde statim et de humanitate locutum indicat, dum ait: *Juravit Dominus, et non poenitebit eum, tu es Sacerdos in aeternum secundum ordinem Melchisedec.* Neque enim Divinitas sacerdotale munus peragit, sed ipsi potius cultus defertur, ac sacrificia is suscipit. Meminit etiam dicitur istius Paulus Apostolus in Epistola ad Hebraeos, ubi sic ait: *Tanquam Aaron, sic et Christus non semetipsum clarificavit, ut Pontifex fieret, sed qui locutus est ad eum, Filius meus es tu, ego hodie genui te. Uti et alio loco dicit, Tu es Sacerdos secundum ordinem Melchisedec.* Quae omnia de ejus humanitate interpretatur. Ita ergo beatus David quatuor istos Psalmos in Dominum Christum, illumque solum,

μοδος εἰς τὸν δεσπότην Χριστὸν καὶ μόνον εἶπεν. οὐ γὰρ ἐκοινο-
 ποιεῖ τὰ τοῦ δεσπότη Χριστοῦ μετὰ ἑτέρων τινῶν, τὰ τοῦ δε-
 σπότη μετὰ τῶν δούλων, ἀλλ' ἰδίᾳ τὰ τοῦ δεσπότη ὡς δεσπό-
 P 90 του ἐξεῖπεν, καὶ τὰ τῶν δούλων ὡς δούλων. ὅσα δὲ ἕτερα ἐξέ-
 λαβον οἱ ἀπόστολοι ἐκ τῶν ψαλμῶν οὐχ ὡς εἰς αὐτὸν κυρίως εἰ- 5
 ρημένα ἐξέλαβον, ἀλλ' ὡς ἀρμόζοντα τῇ ὑποθέσει, οἷον, Δι-
 μερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς, καὶ τό, Ἔδωκαν εἰς τὸ βρω-
 μά μου χολήν, καὶ τό, Προωρώμην τὸν κύριον ἐνώπιόν μου δια-
 πατός, καί, Ἀναβὰς εἰς ὕψος ἠγχαλωτέυσεν αἰγχιαλωσίαν, καὶ
 ὅσα τούτοις ὁμοια, ὡς ἀρμόζοντα τῇ ὑποθέσει αὐτῶν ἐξέλαβον· 10
 οἷον ἐποίησε καὶ ὁ μακαρίτης Παῦλος τὴν χρῆσιν Μωϋσέως τὴν
 ἐν τῷ Δευτερονομίῳ μεταβαλὼν εἰς τὴν ἰδίαν ὑπόθεσιν ὡς ἀρ-
 μόζουσαν, λέγων οὕτως, Μὴ εἶπης ἐν τῇ καρδίᾳ σου, Τίς ἀνα-
 R 212 ^B βήσεται εἰς τὸν οὐρανόν, τουτέστιν Χριστὸν καταγαγεῖν, ἢ Τίς
 καταβήσεται εἰς τὴν ἄβυσσον, τουτέστι Χριστὸν ἐκ νεκρῶν ἀνα- 15
 γαγεῖν, μεταφράσας τὴν χρῆσιν ὡς ἀρμοδίαν εἰς τὴν ἰδίαν ὑπό-
 V 73 θεσιν. οὐδὲ γὰρ ἀρμόζουσι τὰ λοιπὰ τῶν ψαλμῶν εἰς τὸν δε-
 σπότην Χριστόν, ἐξ ὧν τινα ἐξέλαβον, οἷον εἰς τό, Διμερί-
 σαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς, εἰκοστὸς πρῶτος ψαλμὸς ἐστίν.
 λέγει οὖν εἰς αὐτόν, Μακρὰν ἀπὸ τῆς σωτηρίας μου οἱ λόγοι τῶν κα- 20
 ραπτωμάτων μου· ὅπερ ἀνάρμοστον καὶ ἀσύμφωνον τῇ θεῖᾳ γραφῇ,
 καὶ σαφῆς μανία περὶ τοῦ Χριστοῦ ἐκλαβεῖν τὸ τοιοῦτον. ἐπεὶ δὲ

8. ἀλλ' — ὡς δούλων addit V ima pagina, om. P. 6. διμερί-
 σαντο] Matth. XXVII. 35. Psalm. XXI. 19. 7. ἔδωκαν] Psalm.
 LXVIII. 22. 8. προωρώμην] Psalm. XV. 8. 9. ἀναβὰς] Psalm.
 LXVII. 19. 11. Παῦλος] Rom. X. 6. 12. ὄς om. P. 14.
 κατάγειν P. 17. ἀρμόζουσαν P, ἀρμοσίαν R. 22. περι] ἐπὶ P.

confecit. Neque enim quae Domini Christi erant, cum aliis quibusdam,
 et quae Domini erant, cum servis communia fecit. Quaecumque vero
 alia ex Psalmis desumpserunt Apostoli, non ut de Christo proprie dicta
 acciperent, sed ut quae instituto suo convenirent, veluti: *Diviserunt sibi*
vestimenta mea. Et illud: *Dederunt in escam meam fel.* Et illud: *Pro-*
videbam Dominum in conspectu meo semper. Et: *Ascendens in altum*
captivam duxit captivitatem. Et quaecumque his sunt similia, ut suo ar-
 gumento idonea usurparant, quemadmodum beatus Paulus dictam Moysis
 in Deuteronomio, quod in suum transtulit argumentum, ubi ita ait: *Ne*
dixeris in corde tuo, Quis ascendet in coelum. Id est Christum deducere,
 aut, *Quis descendet in Abyssum?* Hoc est Christum a mortuis revocare,
 dictum illud ut argumento suo idoneum interpretatus. Caetera enim ex
 Psalmis in Dominum Christum minime conveniunt, quibusdam duntaxat
 ex his desumptis: cujusmodi est illud, *Diviserunt sibi vestimenta mea,*
 quae sunt ex Psalmo xxi. Ait vero de seipso: *Longe a salute mea ver-*
ba delictorum meorum. Quod minime sacrae Scripturae conveniens ac
 congruum, imo aperta esset insania, si tale quidpiam de Christo accipe-

τῶν τεσσάρων τούτων ψαλμῶν τῶν εἰς τὸν δεσπότην Χριστὸν εἰρη- C
 μένων ὅλοι διὰ ὅλου αὐτῷ ἀρμόζουσιν. οὔτε γάρ, καθὰ και πρῶ-
 ην εἶπαμεν, ἐκιοινοποιεῖ ὁ μακάριος Δαβὶδ τὰ εἰς τὸν δεσπότην
 Χριστὸν λεγόμενα μετὰ τῶν λεγομένων εἰς ἑτέρους τινάς. φαί-
 5 νεται γὰρ και αὐτὸς ὁ σωτὴρ τοῦτο ποιῶν ἡνίκα ἐνεκάλουν αὐτῷ
 οἱ Ἰουδαῖοι λέγοντες, Διὰ τί ἐργάζῃ ἐν σαββάτῳ; ὃς ἀπεκρίνα-
 το λέγων, Ὁ πατήρ μου ἕως ἄρτι ἐργάζεται, καὶ γὼ ἐργάζομαι.
 ὅτε δὲ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἐνεκάλουν, φησὶν, Οὐκ ἀνέγνωτε τί
 ἐποίησεν Δαβὶδ, ὡς τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως ἔφαγεν αὐτός,
 10 οὗς οὐκ ἔξεστι φαγεῖν εἰ μὴ τοῖς ἱερεῦσι μόνοις, διαβρόθήδην τῷ
 πατρὶ ἑαυτὸν ἀντιδιαστέλλων, τοὺς μαθητὰς δὲ τοῖς προφήταις, D
 ἤγον τοῖς ἱερεῦσιν, ὡς δούλους πρὸς δούλους και ὡς υἱὸν πρὸς
 πατέρα. οὕτως οὖν και ὁ προφήτης Δαβὶδ τῷ πνεύματι τῷ ἁγίῳ
 κινούμενος οὐκ ἀνέμιξε χύδην τὰ τῆς ὑποθέσεως τοῦ δεσπότου
 15 μετὰ ὑποθέσεως δούλων, ἀλλ' ἰδικῶς εἰς τὴν ὑπόθεσιν τοῦ δεσπό-
 του τοὺς τέσσαρας τούτους ψαλμοὺς ἠξιώθη προειπεῖν και συν-
 τάξει. τοὺς δὲ ἄλλους πάντας εἰς ἑτέρων προσώπων ἢ πραγμα-
 των ἢ ἱστοριῶν κοινωφελῆ διδασκαλίαν τοῖς πᾶσιν ἐκτιθέμενος.
 διὰ τοῦτο και ἐμμελῶς και μετὰ ὀρθοῦ αὐτὰ ἐξεῖπεν, ἵνα εὐκά-
 20 τοχα και εὐνημόνευτα τοῖς πᾶσιν ὡς τερπνὰ γένωνται. και τοῦ- P 91
 το εὐδηλον ὡς ἐν πάσαις ταῖς ἐκκλησίαις τοῦ κόσμου ἀδόμενα τὰ
 τοῦ Δαβὶδ εὐρήσομεν και σχεδὸν ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων μι-

1. τῶν alterum om. P. 5. ποιεῖν P. 6. λέγοντες] Ioan. V. 17.
 7. ἕως om. P. 11. ἀντιδιαστέλλων] διαστέλλων P. 22. εὐρή-
 σκομεν P.

retur. Soli igitur quatuor hi Psalmi in Dominum Christum dicti, toti
 ubique ipsi conveniunt. Neque enim, ut praefati sumus, commiscuit
 beatus David quae de Domino Christo dicta sunt, cum iis quae de qui-
 busdam aliis dicuntur. Videtur enim ipse Servator id fecisse, quando
 accusabant illum Judaei, dicentes, *Quare operaris in Sabbato?* Is vero
 respondit, dicens, *Pater meus modo operatur, et ego operor.* Quando
 vero Discipulos calumniabantur, respondit: *Nunquid legistis quid fecerit*
David, quando panes propositionis comedit ipse, quos non licebat ei edere,
nisi solis sacerdotibus? Aperte seipsum Patri comparans, Discipulos vero
 Prophetis, seu sacerdotibus, servos nempe servis, ut et filium Patri.
 Ita ergo et Propheta David Spiritu sancto afflatus non promiscue ea
 confudit argumenta quae Christum, cum iis quae servos spectabant: sed
 ut speciatim in argumentum de Christo quatuor illos Psalmos praedice-
 ret et componeret dignus habitus est: alios autem omnes de aliis perso-
 nis, vel rebus, vel historiis, conscripsit, utili omnibus proposita instru-
 ctione. Quapropter modulata et rhythmis adornata oratione haecce edi-
 dit, ut essent ad uniuscujusque captum prompta, et memoria facile ex
 eorum suavitate comprehenderentur. Atque id per se evidens est, in
 universis mundi Ecclesiis Davidis Psalmos cantari, et ab omnibus fere

R 214 κρῶν τε καὶ μεγάλων διὰ στόματος φερόμενα καὶ καθ' ἑκάστην ἀδόμενα καὶ μελετώμενα καὶ μνημονεύμενα πλείω τῶν ἄλλων προφητῶν καὶ γραφῶν.

Δεύτερος Ἑβραίων ἐβασίλευσε Σολομῶν υἱὸς Δαβὶδ ἔτη
μ'. ὁμοῦ ,δφς'. 5

α', β'.

Σολομῶν τὸν ἐν Ἱεροσολύμοις νεὺν οἰκοδομεῖν ἤρξατο, ἔχων
B ἑβδομήκοντα χιλιάδας ἄρμάτων αἰρόντων ἄρσιν καὶ ὀγδοήκοντα χιλιάδας λατομῶν ἐν τῷ ὄρει, ὃν καὶ συνετέλεσεν ἔτεσιν ὀκτώ.

Καὶ συνάγεται ὁ πᾶς χρόνος ἀπὸ πα' Μωϋσέως, καθ' ὃ ἡ 10
ἐξ Αἰγύπτου πορεία γέγονεν, ἐπὶ Σολομῶντα καὶ τὴν ἀρχὴν τῆς τοῦ ἱεροῦ κατασκευῆς εἰς ἔτη χλ'.

γ', δ', ε', ς', ζ', η'.

Οὐαφρῆς βασιλεύων τῆς Αἰγύπτου ἀπέστειλε Σολομῶντι εἰς
βοήθειαν τῆς οἰκοδομῆς τοῦ ἱεροῦ τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις μυριάδας η', 15
καθὼς ἱστορεῖ Εὐπόλεμος.

θ', ι'.

C Σολομῶν ἐκβαλὼν τὸν Ἀβιάθαρ τῆς ἀρχιερωσύνης καθίστη-
σι τὸν Βαρούχ, ὄντα ἐκ τοῦ γένους Ἐλεαζάρου.

ια', ιβ', ιγ', ιδ'. 20

9. ὁ P. 10. Μωσέως V. 12. εἰς om. P.

Auni a m. c. hominibus, parvulis juxta ac adultis in ore haberi, et quotidie concini, atque adeo animo ac memoria longe magis revolvi, quam Prophetarum, aut sacrae Scripturae caetera quae supersunt monumenta.

Secundus apud Hebraeos regnavit Solomon, filius David. annos xl. Colliguntur anni iv. m dvi.

4467.

I. II.

Solomon templum Hierosolymis aedificare coepit, habens lxx. millia currum onera portantium, et lxxx. millia latomorum in monte, illudque intra viii. annos confecit.

Colligitur universum tempus ab lxxxii. anno Moysis, quo ex Aegypto profectio contigit, usque ad Solomonem, et initium templi fabricae anni dcccxx.

III. IV. V. VI. VII. VIII.

Vaphres Aegypti Rex Solomoni ad templi Hierosolymitani aedificationem misit octoginta millia aureorum, ut Eupolemus refert.

IX. X.

Solomon, cum Abiathar summum Pontificatum abrogasset, Baruchum, qui ex genere Eleazari erat, constituit.

XI. XII. XIII. XIV.

Τυρίων ἐβασίλευσε Θείραμος, οὗ τὴν θυγατέρα ἔγημε Σολομῶν, καθὼς ἱστορεῖ Τατιανός.

α'.

Ἑβραίων ἀρχιερεὺς Ἀαρών. προεφήτενε Σαδὼκ, Νάθαν, καὶ ἅχλιας ὁ Σιλωνίτης καὶ Σαμαίας υἱὸς Ἐμβλάς καὶ ὁ Ἀδοκ. Νάθαν προφητεύων εἶπεν, Τί ὅτι οὐκ ἐγνώρισας τῷ δούλῳ σου τίς καθήσεται ἐπὶ τοῦ θρόνου τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως.

ιβ', ιζ'.

Σολομῶν μετὰ τὸ οἰκοδομῆσαι αὐτὸν τὸν οἶκον κυρίου καὶ ὁφθῆναι αὐτῷ δις τὸν θεὸν ἐκτίσει πόλεις ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ Ἀσοῦδ, Μαγδῶ, Γαζερ, Βεθωρών τὴν ἄνω, Βαλαδάθ, ἔτι μὴν καὶ Θαμνώρ ἐν τῇ ἐρήμῳ τῇ νῦν λεγομένη Παλμύρα. πολλὰ δὲ καὶ θαυμαστά ἔργα ποιήσας ἐν καιρῷ γήρους αὐτοῦ τὸ πονηρὸν ἔπραξεν, καὶ παρώργισε τὸν κύριον ἐπὶ τῷ ἀπατηθῆναι αὐτὸν ἀπὸ τῆς Ἰερισόης, καὶ ὠκοδόμησε τὰ ὑψηλὰ τῷ Χαμῶς εἰδώλῳ Μωὰβ καὶ τῷ Μελχώμ προσοχθίσματι, τουτέστιν εἰδώλῳ υἱῶν Ἀμμών, καὶ τῇ Ἀστάρτῃ, βδελύγματι Σιδωνίων.

4. Ἀαρών. προεφήτενε Σαδὼκ] (ἀπ') Ἀαρών (ἢ Σαδὼκ) προεφήτενε (Σαδὼκ) P sola. ib. Νάθαν P. 5. Ἀδοκ P. 6. τί om. P. ibid. σου om. P. 10. τῇ om. P. ibid. Ἀσοῦδ P. 11. Μαγδό P. ibid. ἔτι μὴν] Ἐτημῆν P, Ἐτιμην V. ib. Θαμνώρ] Immo Θαδμῶρ. 12. τῇ prius om. P. ib. Immo τῇ νῦν λεγομένη Παλμυραν. ib. πολλὰ τε PV. 14. τῷ] τὸ PV. 15. τῷ] τὸ PV. ib. εἰδώλῳ] καὶ τοῖς εἰδώλοις Reg. III. 11. 33. 16. εἰδωλον P. 17. Ἐστάρτη R. ib. βδέλυγμα PV.

Tyriis imperavit Thiramus, cujus filiam duxit Solomon, ut narrat Tatianus.

XV.

Hebraeorum summus Pontifex VIII. ab Aaron Sadoc. Prophetavit Nathan, et Achias Silonites, et Samaeas filius Emblas, et Adoc. Nathan prophetans dixit: Non significasti servo (tuo) quis sederet super thronum Domini mei Regis.

XVI. XVII.

Solomon, cum templum Domini aedificasset, geminaque Dei donatus fuisset visione, civitates condidit in Judaea Asoed, Magdo, Gazer, Betheron superiorem, Baladad, Etimen et Thamnour in eremo quae nunc appellatur Palmyra. Multis igitur admiratione dignis perfectis operibus, cum jam consenuisset, malum fecit, et ad iram provocavit Dominum, cum deceptus fuisset ab Hierisoe, excitavitque excelsa Chamos idolo Moab, et Melchem offendiculo, hoc est, idolo filiorum Ammon, et Astartae abominationi Sidoniorum.

ηγ', ιθ', κ', κα', κβ', κγ', κδ', κε', κς', κζ', κη', κθ', λ', λα',
λβ', λγ'.

Ἀχίας ὁ Σιλωνίτης προεθέσπισε τῷ Ἱεροβοάμ δούλῳ Σολομῶνος περὶ τοῦ μέλλειν αὐτὸν τῶν δέκα φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ βασιλεύειν.

5

λδ', λε', λς', λζ'.

Τούτῳ τῷ ἔτει Σολομῶν ἠθέλησεν ἀνελεῖν τὸν Ἱεροβοάμ. ὁ δὲ γνοὺς ἀπέδρασε πρὸς Σουσακίμ βασιλέα Αἰγύπτου. καὶ ἦν ἐκεῖ ἕως οὗ ἀπέθανεν Σολομῶν, καὶ ἔλαβεν Ἱεροβοάμ τὴν θυγατέρα Σουσακίμ ἑαυτῷ γυναῖκα.

10

λη'.

Σολομῶν προφητεύων εἶπεν, Ἐνεδρεύσωμεν τὸν δίκαιον, ὅτι δύσχορηστος ἡμῖν ἐστίν· ἐναντιοῦται τοῖς ἔργοις ἡμῶν· ἐπαγγέλλεται γνώσιν ἔχειν θεοῦ, καὶ παῖδα κυρίου ἑαυτὸν ὀνομάζει.

λθ', μ'.

15

Μετὰ τελευτὴν Σολομῶνος, στασιάσαντος τοῦ Ἰουδαίων ἔθνους, καὶ τῆς βασιλείας αὐτῶν διαιρεθείσης, ἐν Σαμαρείᾳ δέκα φυλῶν ἡγεῖται τοῦ Ἰσραὴλ Ἱεροβοάμ υἱὸς Ναδάβ, δούλος Σολομῶνος, ἐκ φυλῆς Ἐφραΐμ, ἔτη κβ'.

Ἰούδα δὲ καὶ Βενιαμὴν ἐν Ἱερουσαλὴμ βασιλεύει Ῥοβοάμ υἱὸς Σολομῶντος, αἷς ἐπώνυμον Ἰουδαία, διὰ τὸ ἐκ φυλῆς Ἰού-

3. 19. Σολομῶντος P. 8. Σουσακίμ P. 20. Βενιαμὴν PV.
21. οἷς — Ἰουδαῖοι P. αἷς etiam m. R.

Annia m. c. 4484. xviii. xix. xx. xxi. xxii. xxiii. xxiv. xxv. xxvi. xxvii. xxviii. xxix. xxx.
xxxi. xxxii. xxxiii.

Achias Silonita praedixit Hieroboam servo Solomonis eum regnaturum super decem tribus Israel.

xxxiv. xxxv. xxxvi. xxxvii.

Hoc anno Solomon conatus est Hieroboam e medio tollere. Is re cognita profugit ad Regem Aegypti Susacim, ibique moratus est, quoad Solomon diem suum obiit; accepitque Hieroboam in uxorem filiam Susacim.

xxxviii.

Solomon prophetans, dixit: Circumoeniamus justum, quis inutilis est nobis: adversatur operibus nostris. Praedicit se scientiam Dei habere, et filium Domini se nominat.

xxxix. xl.

Pest mortem Solomonis, seditionem faciente Judaeorum gente, eorumque regno diviso, in Samaria super decem tribus Israel regnat Hieroboam, filius Nadab, servus Salomonis, ex tribu Ephraim annis xxi.

Roboam filius Solomonis regnat Hierosolymis super Juda et Benja-

δα κρατεῖν τοὺς βασιλεῖς· ὄθεν καὶ τὸ πᾶν ἔθνος τὴν τῶν Ἰουδαίων εἴληφεν ἐπωνυμίαν.

Ἰεροβοὰμ πρῶτος βασιλεύει ἐπὶ Ἰσραὴλ ἔτη κβ'.

R 218
V 75

Ἀχίας ὁ Σιλωνίτης προειφῆτευσεν, ὅστις ἰμάτιον καινὸν φοδρῶν, ἀπαντήσας τῷ Ἰεροβοὰμ ἐξιόντι ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ διέβρῆξεν τὸ ἰμάτιον αὐτοῦ εἰς τμήματα β', καὶ εἶπεν αὐτῷ, Λάβε σε αὐτῷ δέκα τμήματα, ὅτι διέβρῆξο κύριος τὴν βασιλείαν ἐκ χειρὸς Δ Σολομῶνος. καὶ ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ἰσραὴλ τῶν δέκα φυλῶν ἐν Βεθῆλ καὶ ἐν Σαμαρείᾳ καὶ τῶν πέριξ, οἳ καὶ Ἰσραὴλ ἐκλήθησαν.

10

β', γ', δ', ε', ς'.

Προφητεύει Ἀχίας ὁ Σιλωνίτης καὶ Σαμαίας υἱὸς Βαλαμεί.

ζ'.

Ἰεροβοὰμ ἐβδόμῳ ἔτει τῆς αὐτοῦ βασιλείας παρώφρισε τὸν κύριον ἐπὶ εἰδωλολατρεία· ποιήσας γὰρ δαμύλεις χρυσοῦς δύο τῆν
15 μὲν μίαν ἔθηκεν εἰς Βεθῆλ, τὴν δὲ ἑτέραν εἰς Δάν. καὶ κατέ- P 93
στησεν ἱερεῖς ἐκ τῶν υἱῶν Λεβὶ· Ποιήσατε ἑορτὴν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ἐν Βεθῆλ. ἀναβύς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, ὃ ἐπεποιήκει ὑψηλόν,

3. Ἰεροβοὰμ] „Exhinc in cod. Vaticano, quod etiam observatum in ed. Scaligeri, reges Israel et reges Iuda distinguuntur in columnis parallelis usque ad Olympiadem V. caeteris Olympiadibus secundae columnae adscriptis: quod in ed. Raderiana nec regia servari potuit propter latinas versiones graecis adiunctas. Quo tamen discerneretur utraque regum series, singulos principatus horum nominibus in marginibus adscripterat antiquarius cod. Augustani, prout in editione Raderi et hac regia describuntur.“ Ducangius. *ibid.* ἐβασίλευσεν P. 4. προειφῆτευσεν P. „V fluctuat semper inter aoristum et imperfectum.“ 8. Σολομῶντος P. 9. Βεθῆλ Raderus, Βηθλεὲμ PV. 14. γὰρ om. P. 16. Λεβὶ P.

min, quibus tribubus cognomentum est Judaeorum, quod regnarent Reges ex tribu Juda: unde et gens universa Judaeorum nomen sortita est.

Hiero-boam primus regnat super Israel annos xxii.

Achias Silonites prophetavit, qui novam vestem indutus, occurrens Hiero-boam Hierosolymis egredienti, vestem suam duodecim in partes discidit, eique dixit: *Sume tibi decem scissuras: quia scidit dominus regnum de manu Solomonis.* Regnavitque super Israel decem tribuum in Bethleem, et in Samaria, et super circumvicinos, qui Israel etiam appellati sunt.

II. III. IV. V. VI.

Prophetat Achias Silonites, et Sameas filius Balami.

VII.

Hiero-boam, vii. regni sui anno, Domini in se iram concitavit propter idololatriam, cum duos confecisset aureos vitulos, quorum unum posuit in Bethel, alterum vero in Dan: et constituit sacerdotes ex filiis Levi: *Agite diem festum filiis Israel in Bethel.* Cum autem ascendisset

πυρεφάνη αὐτῷ προφήτης παραγενόμενος ἐξ Ἰούδα λέγων, Θυσιαστήριον θυσιαστήριον. τάδε λέγει κύριος ὁ θεός, Ἰδοὺ υἱὸς τικτεται τῷ οἴκῳ Δαβὶδ, Ἰωσίας ὄνομα αὐτῷ, καὶ θύσει ἐπὶ σέ τοὺς ἱερεῖς τῶν ὑψηλῶν τοὺς ἐπιθύοντας ἐπὶ σοί, καὶ ὅσα ἀνθρώπων καύσει ἐπὶ σέ. καὶ ἔδωκεν τέρας λέγων, Τοῦτο τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησε κύριος, Ἰδοὺ τὸ θυσιαστήριον ῥήγνυται, καὶ ἐκχυθήσεται ἡ πιότης ἡ οὐσα ἐν αὐτῷ.

B Ἀκούσαντος δὲ τοῦ Ἱεροβοάμ ταῦτα, καὶ ἐκτείναντος τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ εἰρηκότος συλλαβέσθαι τὸν προφήτην, ἐξηράνθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ, καὶ τὸ θυσιαστήριον ἐξράγη, 10 καὶ ἡ πιότης ἐξεχύθη ἡ ἐν αὐτῷ κατὰ τὸ τέρας, ὃ ἔδωκεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ ἐν λόγῳ θεοῦ. καὶ ἤξιον τὸν προφήτην δεθῆναι τοῦ θεοῦ, ἵνα ἐπιστρέψει ἡ χεὶρ αὐτοῦ. καὶ δεθέντος ἀπεκατεστάθη. καὶ ἤξιον τὸν προφήτην φαγεῖν ἄρτον· καὶ οὐκ ἠθέλησεν ὁ προφήτης. καὶ οὐδ' οὕτως ἐπεστράφη πρὸς κύριον, 15 ἀλλὰ μᾶλλον τοῖς εἰδώλοις προσανείχεν, καὶ πᾶς ὁ βουλόμενος ἐπλήρου τὴν χεῖρα τούτου, καὶ ἐγένετο ἱερεὺς τῶν ὑψηλῶν. καὶ R 220 τοῦ παιδὸς δὲ αὐτοῦ ἀφώσθησαντος ἀπέστειλε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ ἄνω πρὸς Ἀχίαν τὸν Σιλωνίτην προφήτην· καὶ ἔκουσεν παρ' C αὐτοῦ, *Τεθνήσκει ἡ υἱὸς σου, καὶ ἐξολοθρευθήσεται τοῦ Ἱεροβοάμ οὐροῦντα πρὸς τοῖχον, καὶ τοὺς ἐν τῷ ἀγρῷ τεθνηκότας αὐτοῦ καταφάγεται τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ.*

1. Οὗ λέγει τὸ ὄνομα τοῦ προφήτου, Οδῆθ ἔστι τὸ ὄνομα αὐτοῦ (ὃ Δῆθ ἔστιν ὄνομα αὐτῷ R.) m. P. 14. οὗτός ἔστιν Οδῆθ m. P. 18. δὲ om. P. 21. οὐροῦντος P.

super altare, quod excelsum fecerat, apparuit ipsi Propheta qui ex tribu Juda erat, dicens: *Altare, altare. Haec autem dicit Dominus Deus: Ecce nascetur filius domus David, Josias nomen ejus, et immolabit super te sacerdotes excelsorum qui nunc in te thura succedunt, et ossa hominum super te incendet. Deditque signum, dicens: Hoc verbum quod locutus est Dominus: Ecce altare scindetur, et effundetur pinguedo quae in illo est.*

Cum haec audisset Hieroboam, manumque suam ab altari extenderet, jubens comprehendere Prophetam, exaruit manus illius, et altare discissum est, ac effusa pinguedo ejus, quae erat in illo, juxta signum quod dedit vir Dei in sermone Dei. Et rogavit Prophetam ut Deum deprecaretur, quo manus sua reverteretur. Illo autem precante, reversa est. Rogavitque Prophetam, ut panem comederet, et noluit Propheta. Sed et neque propterea ad Dominum reversus est, sed magis etiam idolis adhaesit, et quicumque volebat, illius manum implebat, et fiebat Sacerdos in excelsis. Filio autem ejus aegrotante, misit uxorem suam ad Achiam Silonitem Prophetam; et audivit ab illo: *Morieter filius tuus, et peribit de Hieroboam usque ad mingentem ad parietem, et in agro mortuae aves coeli vorabunt.*

η', θ', ι', ια', ιβ', ιγ', ιδ', ιε', ις', ιζ', ιη', ιθ',
 κ', κα', κβ'.

Ῥοβοὰμ υἱὸς Σολομῶντος ἐκ φυλῆς Ἰούδα μα' [ἐνὸς καθε- ^{Ἐβραίων}
 τὸς] ἐνιαυτῶν βασιλεὺς τρίτος τοῦ Ἰούδα ἔτη ιζ'. ^{τοῦ Ἰούδα}
 γ'.

5 ὁμοῦ ,δφκγ'.

α', β', γ', δ'.

Προεφήτευσε Σαμαίας.

ε', ς'.

D

Τούτῳ τῷ ἔτει Ῥοβοὰμ βασιλέως Ἰούδα Σουσακίμ βασιλεὺς
 10 Αἰγύπτου παραλαβὼν Αἴθνας καὶ Αἰθίοπας καὶ Τρωγλοδύ-
 τας, ἀναβὰς εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐσύλησε τὸν ναόν, λαβὼν τοὺς ἐν
 αὐτῷ θησαυροὺς καὶ τοὺς θησαυροὺς Ῥοβοὰμ καὶ τὰ δόρατα τὰ
 χρυσᾶ, ἃ ἔλαβεν Δαβὶδ ἐκ χειρὸς τῶν παιδῶν Ἀδριζαὰρ βασι-
 λέως Σουβᾶ, καὶ τὰ ὄπλα τὰ χρυσᾶ, ἃ ἐποίησε Σολομῶν.

15 ζ', η', θ', ι', ια'.

Ἔτι προεφήτευσεν Ἀχίας ὁ Σιλωνίτης καὶ Σαμαίας υἱὸς
 Ἐλαμί.

ιβ', ιγ'.

P 94

Προεφήτευσεν ὁ ἐν Βεθ-ἤλ οἰκῶν καὶ ὁ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου
 20 ἠξίου τὸν προφητεύσαντα τῷ Ἱεροβοὰμ δούλῳ Σολομῶνος ὁ αὐ-

3. μ' καὶ ἐνὸς ἐτῶν P. 9. Σουσακίμ P. 12. τὰ alterum om. P.
 13. Ἀδριζαὰρ P. 17. Ἐλαμί P. 20. Σολομῶντος P. *ibid.*
 ὁ αὐτός Ῥοβοὰμ om. P, deleta, ut videtur, ab Radero qui in m.
 „ita lege hunc traiecitum locum: vide c. 13. 3. Reg. de occiso pro-
 pheta per leonem.“

VIII. IX. X. XI. XII. XIII. XIV. XV. XVI. XVII. XVIII. XIX. XX. XXI. XXII. Anni a m. c.

Roboam, filius Solomonis, ex tribu Juda, annos xli. natus, tertius
 regnat in Juda annos xviii. Colliguntur anni iv. MDCXXIII.

I. II. III. IV.

4507.

Samaeas prophetavit.

V. VI.

Hoc anno Roboam Regis Juda, Susacim Rex Aegypti assumptis
 Africanis, et Aethiopicibus ac Troglodytis, venit Hierosolyma, spoliavitque
 templum, ablati qui in eo erant thesauris, ac thesauris Roboam, et ha-
 stis aureis, quas acceperat David ex manu filiorum Adrizaar Regis Suba,
 ac armis aureis quae confecerat Solomon.

VII. VIII. IX. X. XI.

Prophetavit etiam Achias Silonites, et Samaeas filius Elami.

XII. XIII.

Prophetavit qui in Bethel habitabat, et qui fuit ad altare, rogavit
 eum qui prophetaverat Jeroboam servo Solomonis, ut panem manducaret,

τὸς Ῥοβοὰμ φαγεῖν ἄρτον, καὶ μόλις ἔφαγεν. φασὶν τὸν Ἰώσηπον λέγειν ἀπὸ παραδόσεως αἰνον εἶναι τὸν ἐν Βεθῆλ, Καὶ Ὀδηθ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου.

V 76

ιδ', ε', ις', ιζ'.

Ῥοβοὰμ ἔσχεν υἱοὺς κη' καὶ θυγατέρας ἑπτά.

5

Μετὰ Ἱεροβοὰμ δεύτερος ἐβασίλευσεν τοῦ Ἰσραὴλ Ναδὰβ υἱὸς αὐτοῦ ἔτη β'. ὁμοῦ κδ'.

B

α', β'.

R 222
Ἑβραίων
τοῦ Ἰσρα-
ἦλ.

Ναδὰβ ἀναιρεῖται ὑπὸ Ἀσὰ βασιλέως Ἰούδα ἐν Γαβυθῶν τῶν ἀλλοφύλων βασιλείᾳ.

10

Μετὰ Ῥοβοὰμ ἐβασίλευσεν τοῦ Ἰούδα τέταρτος Ἀβιοὺδ υἱὸς αὐτοῦ ἔτη γ'. ὁμοῦ ,δφκς'.

α'.

Ἑβραίων
τοῦ Ἰούδα.

Ὀῦτος Ἀβιοὺδ εἰδώλοις προσέχων ἀπώλεσε τοῦ λαοῦ μυριάδας ν'.

15

β'.

Προεφῆτεον Ἰαδὼχ καὶ Ἀνανίας.

γ'.

C
Ἑβραίων
τοῦ Ἰσρα-
ἦλ.

Μετὰ Ναδὰβ τρίτος ἐβασίλευσεν τοῦ Ἰσραὴλ Βασαῦ υἱὸς Ἀχία ἔτη κδ'. ὁμοῦ μη'.

20

2. αἶνον P, εἰησ V: „εἶνον, ὃ νο, ἧ εἶνού: ego lego αἶνον (sic) pro proverbio seu apologo.“ m. R. id. Ὀδηθ] ὁ δὲ θ' V, ὁ Σηθ P. 14. προσέχων εἰδώλοις P. 19. Βασαῦ P. 20. Ραχία P.

AnnI a m. c. et vix manducavit. Ainut Josephum dicere, ex traditione proverbium obtinere in Bethel, Etiam Seth ad altare.

XIV. XV. XVI. XVII.

Roboam habuit filios xxviii. et filias vii.

Post Hieroboam secundus regnavit super Israel Nadab filius ejus ann. ii. Colliguntur anni xxiv.

L II.

Nadab ab Asa Rege Judæ interficitur in Gabathon, in regno alienigenarum.

Post Roboam, regnavit in Juda quartus Abiud, filius ejus, ann. iiii. Colliguntur anni iv. MDCXXVI.

4524.

Hic Abiud, cum idola coleret, de exercitu suo perdidit quingenta millia.

II.

Prophetarunt Jadoc et Ananias.

III.

Post Nadab tertius regnavit super Israel Basa, filius Rhechia, ann. xxiv. Colliguntur anni xlviij.

α'.

Πέμπτῳ ἔτει τοῦ Ἀσὰ βασιλέως Ἰούδα Βαασῶ υἱὸς Ἀχία ἐπάταξε τὸν οἶκον Ἱεροβοάμ, καὶ οὐχ ὑπέλειπετο αὐτῷ πᾶσα προη κατὰ τὸ ῥῆμα κυρίου, ὃ ἐλάλησεν ἐν χειρὶ δούλου αὐτοῦ
 5 Ἀχία τοῦ Σιλωνίτου προφήτου περὶ τῶν ἁμαρτιῶν τοῦ αὐτοῦ Ἱεροβοάμ. ὕστερον δὲ καὶ αὐτὸς Βαασῶ ἐπορεύθη ἐν ταῖς ἁμαρτίαις Ἱεροβοάμ, ᾧ καὶ προφητεύει Ἰηοῦ υἱὸς Ἀνανίου γενέσθαι τὸν οἶκον αὐτοῦ ὡς τὸν τοῦ Ἱεροβοάμ· καὶ τὸν τεθνηκότα αὐτοῦ ἐν πόλει οἱ κύνες καταφάγονται, τὸν δὲ ἐν τῷ πεδίῳ τὰ πετεινὰ D
 10 τοῦ οὐρανοῦ.

α', β', γ', δ', ε', ς', ζ', η', θ', ι', ια', ιβ', ιγ', ιδ', ιε',
 ις', ιζ', ιη', ιθ', κ', κα', κβ', κγ', κδ'.

Οὗτος Βαασῶ ἐπορεύθη ἐν ταῖς ἁμαρτίαις Ἱεροβοάμ, ᾧ προφητεύει Ἰηοῦ υἱὸς Ἀνανίου γενέσθαι τὸν οἶκον αὐτοῦ ὡς
 15 τὸν οἶκον Ἱεροβοάμ· καὶ τὸν τεθνηκότα αὐτοῦ ἐν πόλει οἱ κύνες καταφάγονται, τὸν δὲ ἐν τῷ πεδίῳ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ.

Μετὰ Ἀβιοὺδ ἐβασίλευσε πέμπτος τῶν δύο φυλῶν Ἰούδα καὶ P 95
 Μανασσῆ Ἀσῶ υἱὸς αὐτοῦ ἔτη μδ'. ὁμοῦ ,δφο'.

α', β', γ', δ'.

20 Ἀρχιερεὺς ἑνατος Ἀχιμελὲχ ἐγνωρίζετο.

Ἑβραίων
τοῦ Ἰούδα.

13. „Iterat eadem.“ m. P. Similis fatuitas p. 144. 145. 319. ib.
 ὁ Βαασῶ P. 14. τὸν om. P. 20. ἑνατος PV.

I.

Quinto anno Asa Regis Juda, Baasa filius Achia domum Hieroboam extirpavit, neque relicta est ipsi omnis anima, juxta verbum Domini, quod locutus est in manu servi sui Achiae Silonitae Prophetae de peccatis ejusdem Hieroboam. Postmodum vero et ipse Baasa ambulavit in peccatis Hieroboam, cui Jehu, filius Ananiae, prophetat idem de domo sua futurum quod de domo Hieroboam, ac illius quidem cadaver in civitate a canibus devoratum fuisse, illius vero ab avibus coeli devoratum iri.

I. II. III. IV. V. VI. VII. VIII. IX. X. XI. XII. XIII. XIV. XV. XVI. XVII. XVIII.
 XIX. XX. XXI. XXII. XXIII. XXIV.

Hic Baasa ambulavit in peccatis Hieroboam, cui prophetat Jehu filius Ananiae idem futurum de domo sua, quod de domo Hieroboam: ac illius quidem cadaver in civitate a canibus devoratum fuisse, illius vero ab avibus coeli devoratum iri.

Post Abiūd quiatus regnavit super duas tribus Juda et Manasse Asa, filius ejus, annos XLIV. Colliguntur anni IV. MDCXX.

I. II. III. IV.

Nonus summus Pontifex Achimelech agnoscabatur.

ε'.

R 224 Προεφήτευσεν Ἰωήλ, ὃς καὶ εἶπεν, Ἔσται ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου ἐπὶ πᾶσαν σάρκα προφητεύουσαν. καὶ δώσω τέρατα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω καὶ ἐπὶ τῆς γῆς κάτω. καὶ μεθ' ἕτερα ὁ αὐτὸς εἶπεν, Ἴδον ἐγὼ ἐμβαλαῦ εἰς 5
B τὰ θεμέλια Σιών λίθον πολυτελεῖ, ἐκλεκτόν, ἀκρογωνιαίον, ἔντιμον εἰς τὰ θεμέλια αὐτῆς· καὶ ὁ πιστευῶν ἐπ' αὐτῷ οὐ μὴ κατασχυνθῆ, καὶ θήσω κρίσιν εἰς ἐλπίδα.

ς, ζ'.

Zarath ὁ Αἰθίοψ συμπαραλαβὼν Αἰθνας ἐπεστράτευσεν ἐν 10
τῇ Ἰουδαίᾳ. ἐξεληθὼν δὲ Ἀσᾶ ἐτροπώσατο αὐτὸν ἐν Γεράροις.

V 77

η', θ'.

Προεφήτευσεν Ἀζαρίας υἱὸς Ἰοδῆθ καὶ Ἀνανίας.

ι, ια'.

Προεφήτευσεν Ἀζαρίας υἱὸς Ἰωδῆθ καὶ Ἀνανίας καὶ Ζα- 15
C χαρίας υἱὸς Ἰωδαὲ τοῦ ἱερέως, ὃ τὸ δρέπανον, ὅστις προφητεύων εἶπεν, Τέρπον καὶ εὐφραίνου, θνηγᾶτηρ Σιών, διότι ἰδοῦ ἔρχομαι, καὶ κατασκηνώσω ἐν μέσῳ σου, λέγει κύριος, καὶ καταφύξονται ἔθνη πολλὰ ἐπὶ τὸν θεὸν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.

ιβ', ιγ', ιδ', ιε', ις', ιζ', ιη'.

20

2. Περὶ τῆς τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐπὶ τοῖς ἀποστόλοις ἐπιφοιτήσεως
m. P. 4. τῆς om. P. 16. Ἰωδαί P.

Anni a. m. c.
4521.

Prophetavit Joel, qui et dixit: *Erit in diebus illis, effundam de spiritu meo super omnem carnem prophetantem. Et dabo prodigia in caelo sursum, et in terra deorsum. Et infra ipse dixit: Ecce ego immittam in fundamenta Sion lapidem pretiosum, electum, angularem, angustum in fundamenta illius: et qui credet in illum, non confundetur, et ponam in spem iudicium.*

VI. VII.

Zarath Aethiops, assumptis Afris, Judaeam armis invasit. Egressus autem Asa in Geraris ipsum delevit.

VIII. IX.

Prophetavit Azarias filius Jodeth, et Ananias.

X. XI.

Prophetarunt Azarias filius Jodeth et Ananias, et Zacharias filius Jojadae sacerdotis, qui Falx dicitur, qui prophetavit in haec verba: *Jucundare, filia Sion; laetare, filia Hierusalem: quia ecce venio, et habitabo in medio tui, dicit Dominus: et confugient multae gentes ad Deum in die illa.*

XII. XIII. XIV. XV. XVI. XVII. XVIII.

Ἀσᾶ βασιλεὺς Ἰούδα πολεμούμενος ὑπὸ Βαασὰ βασιλέως Ἰσραὴλ ἐμισθώσατο εἰς βοήθειαν τὸν υἱὸν Ἄδερ βασιλέως Συρίας.

Προεφήτευσεν Ἰηοῦ.

5 ιθ', κ', κα', κβ', κγ'.

Προεφήτευσεν Ἰηοῦ.

κδ', κε'.

D

Προεφήτευσεν Ἀνανίας.

10 κς', κζ', κη', κθ', λ', λα', λβ', λγ', λδ', λε', λς', λζ', λη', λθ', μ', μα', μβ', μγ', μδ'.

Μετὰ Βαασὰ τέταρτος ἐβασίλευσεν τοῦ Ἰσραὴλ Ἡλὰ υἱὸς αὐτοῦ ἔτη β'. Ἑβραίων τοῦ Ἰσραήλ.

α', β'.

R 226

Τὸν Ἡλὰ ἀνελὼν Ζαμβροὶ ὁ παῖς αὐτοῦ βασιλεύει ἐπὶ 15 Ἰσραὴλ ἡμέρας ζ', καὶ τὸν οἶκον Βαασὰ πατύξας οὐκ εἴασεν αὐτοῦ οὐροῦντα πρὸς τοῖχον κατὰ τὸ ῥῆμα κυρίου, ὃ ἐλάλησεν ἐν P 96
χειρὶ Ἰηοῦ υἱοῦ Ἀνανίου διὰ τὸ ἁμαρτεῖν αὐτόν. γνοὺς δὲ ὅτι ὁ λαὸς ἀνηγόρευσε τὸν Ἀμβροί, [ἐαυτὸν ἀνεῖλεν] Ἀμβροὶ ἐαυτὸν ἐμπρήσας ἀπέκτεινεν.

20 Μετὰ Ἀσᾶ ἐβασίλευσεν τοῦ Ἰούδα ἕκτος Ἰωσαφὰτ υἱὸς αὐτοῦ ἔτη κε'. Ἑβραίων τοῦ Ἰούδα.

4. προεφήτευσεν P. 5. ιθ'] θ' P. 17. υιοῦ om. R. 18. ἐαυτὸν ἀνεῖλεν om. P. Ἀμβροί] Ζαμβροί Raderus.

Asa Rex Juda bello impetitus a Baasa Rege Israel, in auxilium conduxit filium Ader Regis Syriae.

Prophetavit Jehu.

XIX. XX. XXI. XXII. XXIII.

Prophetavit Jehu.

XXIV. XXV.

Prophetavit Ananias.

XXVI. XXVII. XXVIII. XXIX. XXX. XXXI. XXXII. XXXIII. XXXIV. XXXV. XXXVI. XXXVII. XXXVIII. XXXIX. XL. XLI. XLII. XLIII. XLIV.

Post Baasa quartus regnavit in Israel Aela, filius ejus, ann. II. Colliguntur anni L.

I. II.

Zambri, cum patrem interfecisset, regnavit super Israel dies VII. ac percussa domo Baasa, non reliquit mingentem ad parietem, juxta verbum Domini, quod locutus est in manu Jehu filii Ananiae, propter peccatum ejus. Cum autem accepisset Zambri renuntiatum fuisse Regem a populo, Zambri seipsum concremando interfecit.

Post Asa regnavit super Juda sextus Josaphat filius ejus ann. XXV. Colliguntur anni IV. MDXCV.

Chronicon Paschale vol. I.

α', β'

Προεφήτευσεν Ἡλίας ὁ Θεσβίτης καὶ Ἀβδιοῦ υἱὸς Ἀνανίου, ὃς καὶ εἶπεν ὅτι Ἐγγὺς ἡ ἡμέρα κυρίου ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη· ὃν τρόπον ἐποίησας, οὕτως ἔσται σοι. ἔτι προεφήτεον Ὀζιὴλ υἱὸς Ζαχαρίου, Ἰηοῦ υἱὸς Ἀνανίου, Μιχαίας ὁ Μορασθήτης, υἱὸς Ἀμαλή· ἐφ' οὗ ψευδοπροφητῆται Σεδεκίας υἱὸς Χαναάν, ὁ ποιήσας ἐαυτῶ κέρατα σιδηρῶ καὶ μανεῖς ἐπάταξε τὸν Μιχαίαν ἐπὶ τὴν σιαγῶνα. ἔτι προεφήτευσεν Ἐλιέζερ καὶ ἄλλοι υ' ψευδοπροφητῆται καὶ τῆς αἰσχύνης υν' ψευδοπροφητῆται τοῦ Βαάλ.

γ', δ'.

10

Ἐβραίων ἀρχιερεὺς Ἰωαννάν.

ε', ζ'.

Προεφήτευσεν Ἡλεί, Ἀβδιοῦ, Ὀζιήλ, Ἰηοῦ, Μιχαίας.

C

ζ', η', θ', ι'.

Ψευδοπροφητῆται Σεδεκίας, Ἐλιέζερ, καὶ ἄλλοι τετρακόσιοι. 15

κ', λβ', ιγ'.

Ἀνομβρία γέγονεν ἐν τῇ Παλαιστίνῃ ἐπὶ ἔτη τρία καὶ μῆνας ζ'.

V 78

ιδ', ιε', ις', ιζ', ιη'.

Ἐβραίων ἀρχιερεὺς Ἀζαρίας ἐγνωρίζετο.

20

4. οὕτω P. 8. σιαγῶνα PV. *ibid.* ἔτι om. P sola. *ib.* προεφήτευσεν 'E.] προεφήτευσεν ὁ 'E. P. 11. δέκατος Ἐβραίων P.

Annia m. c.
4571.

I. II.
Prophetavit Elias Thesbites, et Abdiu filius Ananiae, qui dixit: Prope est dies Domini super omnes gentes: uti feceris, ita fiet tibi. Prophetarunt praeterea Oziel filius Zachariae, Jehu filius Ananiae, Michaeas Morasthetes filius Amali: sub quo fuere Pseudoprophetae Sedecias filius Chanaan, qui sibi cornua ferrea confecit, et furens Michaeam in maxilla percussit. Prophetavit etiam Eliezer, et alii cxx. Pseudoprophetae, et pro pudor! ccccl. Pseudoprophetae Baal.

III. IV.

Decimus Hebraeorum summus Pontifex Joannan.

V. VI.

Prophetarunt Eli, Abdiu, Oziel, Jehu, Michaeas.

VII. VIII. IX. X.

Pseudoprophetae Sedecias, Eliezer, et alii quadringenti.

XI. XII. XIII.

In Palaestina tribus annis et sex mensibus non pluit.

XIV. XV. XVI. XVII. XVIII.

Hebraeorum summus Pontifex Azarias agnoscebatur.

ιθ', κ', κα'.

Προεφήτευσεν 'Ιεζεκιήλ ὁ τοῦ 'Ελιέζερ.

κβ', κγ', κδ'.

D

Ἰωσαφὰτ βασιλεὺς τοῦ Ἰούδα ἀνεῖλεν τοὺς ἰδίους ἀδελφοὺς
5 καὶ ἐκ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ.

κε'.

'Εβραίων τοῦ Ἰσραὴλ ἐβασίλευσεν πέμπτος Ἀμβρὶ ἕτη β'.
ὁμοῦ ξβ'.

R 228
'Εβραίων
τοῦ Ἰσρα-
ήλ.

α', β', γ', δ', ε', ε', ζ', η', θ', ι', ια', ιβ'.

10 Μετὰ Ἰωσαφὰτ ἐβασίλευσεν ἑβδομος τῶν δύο φυλῶν Ἰούδα
καὶ Μανασσῆ Ἰωράμ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἐν Σαμαρείᾳ ἕτη ι'.
ὁμοῦ ,δχε'.

'Εβραίων
τοῦ Ἰούδα.

α'.

P 97

'Εβραίων ἀρχιερεὺς Ἀχιτώβ.

15

β'.

Ἰωράμ υἱὸς Ἰωσαφὰτ εἰδώλοισι δουλεύσας οἰκοδόμησεν τὰ
ἕψηλά καὶ τὰ ἄλση ὁμοίως τῷ πατρὶ αὐτοῦ.

γ', δ', ε', ε'.

Ἠλίας ἐξ ἀνθρώπων ἀπέηλθεν.

2. προεφήτευσεν P. 7. Ἀμβρὶ] Ζαμβρὶ m. P. 11. Σαμαρεία]
„Ιερουσαλήμ lege.“ m. R. 16. οἰκοδόμησεν P.

XIX. XL. XXI.

Anni a m. c.

Prophetavit Ezechiel filius Eliezer.

XXII. XXIII. XXIV.

Josaphat Rex Juda fratres suos interfecit, et quosdam ex principibus populi.

XXV.

Super Hebraeos Israel regnavit v. Zambri ann. XII. Colliguntur anni LXII.

I. II. III. IV. V. VI. VII. VIII. IX. X. XI. XII.

Post Josaphat regnavit VII. super duas tribus Juda et Manasse Joram ejus filius in Samaria ann. X. Colliguntur anni IV. MDCV.

I.

4596.

Hebraeorum summus Pontifex Achitob.

II.

Joram, filius Josaphat, idolorum cultor, aedificavit excelsa et lucos, velut ipsius pater.

III. IV. V. VI.

Elias ex hominibus excessit.

ζ', η'.

Ἰωραμ βασιλεὺς Ἰούδα ἐνόσησεν δεινῶς, ὥστε τὰ ἔντερα αὐτοῦ φανῆναι.

θ'.

Προεφήτευσεν Ἀμὼς καὶ Ἐλισσαῖος.

5

B

ι'.

Ἰωναδὰβ υἱὸς Ῥηχὰβ ἐγνωρίζετο.

Ἑβραίων
τοῦ Ἰσρα-
ήλ.

Μετὰ Ἀμβρι ἕκτος υἱὸς Ἀχαάβ, ἃν ἐτῶν λέ', ἐβασίλευσεν τοῦ Ἰσραὴλ ἔτη κβ'. ὁμοῦ πδ'.

α'.

10

Ὁ Ἀχαάβ οὗτος ἔλαβε γυναῖκα τὴν θυγατέρα Ἰθωβάλου τοῦ Τυρίων καὶ Σιδωνίων βασιλέως, ἧ ὄνομα Ἰεζάβελ.

β', γ', δ', ε', ζ'.

Ἀχαάβ ἐβδόμῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ διὰ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ Ἰεζάβελ ἐδούλευσεν τῇ Βαάλ, καὶ τοῖς εἰδώλοις προσανέ-
15 χων παρώργισεν κύριον τὸν θεόν· ᾧτινι Ἕλλας ὁ Θεοσβίτης προε-
φήτευσεν τοῦ μὴ γενέσθαι ὑετὸν ἐπὶ τὴν γῆν ἐπὶ ἔτη γ' καὶ μῆνας
ζ'. ἀναχωρήσας δὲ ὁ Ἕλλας κατὰ ἀνατολάς, καὶ καθίσας ἐν τῷ
R 230 χεῖμαρῶν Χορρὰδ τῷ ἐπὶ πρόσωπον τοῦ Ἰορδάνου, ὥστε ἐξ αὐ-
τοῦ πίνειν, τροφή αὐτῷ διὰ κοράκων ἐχορηγεῖτο. καὶ χήρα δέ 20

8. ἕκτος] ἕκτος ὁ V. 11. Ἰθωβάλου V. 15. τῷ] τῇ RV. 19. προσώπου P.

VII. VIII.

Joram Rex Juda graviter aegrotavit, adeo ut ipsius viscera appa-
rent.

IX.

Propheta runt Amos, et Elissaeus.

X.

Jonadab filius Rechab agnoscebatur.

Post Zambri, sextus ejus filius Achaab, annos xxxv. natus, regnavit super Israel ann. xxii. Colliguntur anni lxxxiv.

I.

Hic Achaab uxorem duxit filiam Ithobali Tyriorum et Sidoniorum Regis, cui nomen fuit Jezabel.

II. III. IV. V. VI. VII

Achaab septimo regni anno, propter uxorem suam Jezabel adoravit Baal, ac idolis adhaerens, Domini Dei iram in se provocavit: cui Elias Thesbitas prophetavit, intra annos iii. et menses vi. nullam super terram futuram pluviam. Recedente vero Elia versus Orientem, et ad torrentem Chorrath juxta Jordanem residente, ut ex eo potum hauriret, victus ei a corvis subministrabatur. Viduae quoque ex fame una cum filio mo-

τινι διὰ λιμὸν μελλούσῃ ἅμα τῷ ἑαυτῆς νιῶ τελευτᾶν τὴν ὕδριαν
 τοῦ ἀλεύρου καὶ τὸν καψάκην τοῦ ἐλαίου εἰς ἐπάρκειαν τοῦ λιμοῦ
 ἀνεξάλειπτα ἐποίησεν. ἀνέστησεν δὲ αὐτῆς καὶ τὸ παιδίον τε-
 θνηκότα. μετὰ δὲ τὸ πληρωθῆναι τὸν χρόνον τῆς ἄβροχίας ἐκ
 5 κελεύσεως Θεοῦ ἔρχεται πρὸς αὐτὸν Ἀχαάβ, ἵνα ἕτερος γένηται. D
 καὶ λέγει τῷ Ἀχαάβ, ζήλω Θεοῦ κινήθεις, συναχθῆναι πάντα τὸν
 Ἰσραὴλ καὶ τοὺς προφήτας τοῦ Βαὰλ νν' καὶ τοὺς προφήτας τῆς
 αἰσχύνης ν' εἰς τὸ ὄρος τὸ Καρμήλιον. αἰτήσας δὲ βόας δύο V 79
 εἶπεν ὅπως οἱ προφηταὶ τῆς αἰσχύνης προσευξόμενοι τοῖς θεοῖς
 10 αὐτομάτως πυρὶ ἀναλώσουσιν τὰ ὑποκείμενα. καὶ ὡς θύσαντες
 τοῖς θεοῖς αὐτῶν οὐδὲν ἦννον ἄχρι μεσημβρίας, ὁ αὐτὸς προφήτης
 ἕτερον βοῦν θύσας, ὕδωρ ἐπικλύσας ἤϊξατο τῷ Θεῷ, καὶ πῦρ ἀπ' P 98
 οὐρανοῦ κατελθὼν ἄπαντα κάτανάλωσεν. καὶ οὕτως ἐπήκοον
 τὸν Ἀχαάβ ποιήσας τοὺς ψευδοπροφήτας ἐθανάτωσεν, καὶ ὁ ὅτε-
 15 τὸς ἐπέκλυσε τὴν γῆν. ἀναχωρήσαντος δὲ αὐτοῦ ἕως ὄρους
 Χωρήθ καὶ Δαμασκοῦ, καὶ ἀσίτου διαρκέσαντος ἡμέρας τεσσε-
 ράκοντα, προστάσσεται πυρὶ Θεοῦ χρῖσαι τὸν Ἀχαὰβ βασιλέα
 τῆς Συρίας καὶ τὸν Ἰηοῦ υἱὸν Ναμεσση ἐπὶ Ἰσραὴλ καὶ τὸν
 Ἐλισσαῖον εἰς προφήτην. καὶ ἐπανελθόντος αὐτοῦ πάλιν πρὸς
 20 Ἀχαάβ ἤλεγξεν αὐτὸν ἐπὶ τῇ συμφορᾷ τοῦ φόνου Ναβουθὲ διὰ
 κῆπον, ὃν ἐπὶ ψευδομαρτυρίᾳ λίθοις ἀπεκτάγκει, ἐπαγγειλάμενος
 τῷ οἴκῳ αὐτοῦ παντὶ ὀλεθρον ἔσσειθαι· ὃ καὶ γέγονεν. B

1. ἑαυτῆς νιῶ] νιῶ αὐτοῦ P. 6. Θεοῦ] ποῦ P. 14. ὁ om. P.
 16. ἀσίτου om. P. Addit et margo R. 21. ἀπεκτάκει P.

rituræ, porrectam hydriam farinæ et lecythum olei ad usum vitæ ne-
 cessarium, ut nunquam deficerent effecit. Sed et filium illius extinctum
 ad vitam revocavit. Exacto porro siccitatis tempore, Deo ita præci-
 piente, ad ipsum Achaab accessit, ut pluvia fieret. Et zelo quodam im-
 pulsus, ait ad Achaab, ut universum Israel et prophetas Baal quadrin-
 gentos quinquaginta, et impudentiæ prophetas quadringentos in monte
 Carmelo cogeret. Petitisque duobus bobus, Prophetis impudentiæ dixit
 ut Deos suos precarentur, uti sponte subjectas hostias igne absumerent.
 Qui cum peracto diis suis sacrificio usque ad meridiem nihil effecissent,
 Propheta bove altero in sacrificium oblato, et aqua irrigato, fuis ad
 Deum precibus, confestim ignis de coelo delapsus omnia depastus est.
 Atque ita Achaab Dei mandatis obediente facto, et Pseudoprophetis
 omnibus interfectis, continuo terra imbre perfusa est. Recedente vero
 illo usque ad montem Choreb et Damascus, ibique exactis diebus qua-
 draginta, jubetur a Deo ungere Azael in Regem Syriae, et Jehu Names-
 sae filium in Regem Israel, et Elizaeum in Prophetam. Tum reversus
 ad Achaab, illum coarguit ob caedem Nabuthe, quem propter hortum
 per falsos testes circumventum, lapidibus obruerat, praedicto universae
 illius stirpis ac familiae interitu: quod et postea accidit.

η', θ', ι', ια', ιβ', ιγ', ιδ'.

Ἦσαν ψευδοπροφῆται Ἐζεκίας καὶ Ἐλιέζερ καὶ ἄλλοι υ'.

ιε'.

Τῶν ἀλλοφύλων συναχθέντων ἐπὶ Ἰωσαφάτ βασιλέα Ἰούδα πολεμῆσαι τὸν Ἰούδαν, ἔνεδρον ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς ὁ Θεός, καὶ ἀνέστησαν καὶ ἐφόνευσαν ἀλλήλους, καὶ διεσώθη Ἰωσαφάτ καὶ Ἰούδας.

C

ις', ις', ιη', ιθ', κ', κα', κβ'.

Ἀχαάβ ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ συμβαλὼν τῷ Ἄδερ βασιλεὶ Συρίας εἰς πόλεμον ἀναιρεῖται.

10

R 232

Μετὰ Ἰωράμ ὄγδοος ἐβασίλευσεν τῶν δύο φυλῶν Ἰούδα καὶ τοῦ Ἰούδα. Μανασσῆ Ὀχοζίας υἱὸς αὐτοῦ ἔτος ἕνα.

Ἐβραίων
τοῦ Ἰούδα.

ἡμοῦ ,δχς'.

α'.

Προεφύτευσεν Ἐλισσαῖος καὶ Ἀβδαναὶ. Ἰηοῦ ἀνείλεν τὸν Ἰωράμ καὶ τὸν Ὀχοζίαν καὶ τοὺς ο' υἱοὺς Ἀχαάβ καὶ τὴν Ἰεζάβελ.

Μετὰ Ἀχαάβ ἑβδομος ἐβασίλευσεν τοῦ Ἰσραὴλ Ὀχοζίας υἱὸς αὐτοῦ ἔτη β'.

ἡμοῦ πς'.

D

α', β'.

20

Οὗτος Ὀχοζίας εἰδώλοις προσανέχων καὶ ἀρρώστια περιε-

12. ἔν P. 16. ο' om. P. 19. αὐτοῦ om. P.

VIII. IX. X. XI. XII. XIII. XIV.

Erant tum Pseudoprophetae Ezechias et Elienor, et alii quadringenti.

XV.

Athenigenis contra Josaphat Regem Judae coactis, ut Judaeos bello aggredorentur, insidiatorem in illos immisit Deus, ac invicem commisi, sese mutuo trucidarunt, atque ita Josaphat et Judaei salvi evasere.

XVI. XVII. XVIII. XIX. XX. XXI. XXII.

Achaab Rex Israel commisso cum Ader Syriae Rege praelio interficitur.

Post Joram, Octavus regnavit super duas tribus Juda et Manasse, Ochozias illius filius annum unum. Colliguntur anni IV. MDCVI.

4606.

I.

Elihaeus et Abdanaï prophetant. Jehu interfecit Joram et Ochoziam, et filios Achaab, et Jezabel.

Post Achaab, septimus regnavit super Israel Ochozias illius filius annos duos. Colliguntur anni LXXXVI.

I. II.

Iste Ochozias idolorum cultor cum gravi correptus esset morbo, mi-

σὼν δειγῆ, ἔπεμψεν ἐπερωτῆσαι τὸν Βαὰλ προσόχθισμα θεὸν Ἀκκάρων, γυνῶναι ποθῶν εἰ λήσεται καὶ ἀναστήσεται ἐκ τῆς ἀφρώστιας αὐτοῦ. ὁ δὲ Ἥλιος ἀπυντήσας τοῖς παισὶν αὐτοῦ ἔφη μὴ ἀνίστασθαι αὐτόν. καὶ χολέσας ἀπέστειλεν πρὸς Ἥλιον τρεῖς 5 πεντηκοντάρχους, ὅπως αὐτὸν ἐκ τοῦ ὄρους καταγάγωσι. τῶν δὲ δύο ἐν πυρὶ καυθέντων ὁ τρίτος δεηθεὶς αὐτοῦ κατέβη. καὶ ἐλθὼν πρὸς Ὀχοζιαν εἶπεν αὐτῷ, Ἐπειδὴ οὐκ ἐπέστρεψας πρὸς P 99 κύριον τὸν θεόν, ἀλλ' εἰδώλοις ἔπεμψας ἐπερωτῆσαι, οὐ καταβήσῃ ἀπὸ τῆς κλίτης, ἀλλ' ἀποθάνῃς. καὶ ἀπέθανεν ἐν τῇ κλί- 10 νῃ κατὰ τὸ ῥῆμα κυρίου, ὃ ἐλάλησεν ἐν χειρὶ Ἥλιου τοῦ δοῦλου τοῦ θεοῦ.

Μετὰ Ὀχοζιαν ἐβασίλευσεν τοῦ Ἰούδα καὶ Μανασσῆ ἡ μή- Ἑβραίων
τηρ αὐτοῦ Γοθολία, γυνὴ Ἰωράμ, ἔτη ε'. ὁμοῦ ,δχιβ'. τοῦ Ἰούδα.

α', β'.

15 Γοθολία μήτηρ Ὀχοζίου, θυγάτηρ Ἀχαάβ, ἐφόνευσεν τὰ V 80 τέκνα τοῦ υἱοῦ αὐτῆς Ὀχοζίου. ἐκ γὰρ τοῦ γένους ἦν αὐτῆ Ἀχαάβ βασιλέως Ἰσραὴλ τοῦ καταραθέντος.

γ'.

Γοθολία καθεῖλε τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ τὸν ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ 20 ἐλάτρευσεν τοῖς Βαλιέμ.

δ'.

8. καίειν] υἱοῖς P. 4. χολέσας] Immo χολήσας. Conf. ad p. 318. B. 8. καταβήσῃ V. 19. τὸν alterum om. P.

sit qui rogarent Baal Deum, offensionem Aacaren, eche scripiens an ex ea in valetudine vitam et incolunitatem esset recepturus. Elias vero filius illius occursans, dixit illum minime sanitatem recepturum. Tum iratus misit ad Eliam centuriones qui illum ex monte adducerent. Duobus ex iis igne consumptis, tertius, Elias precibus exorato, descendit. Ehas autem ad Ochoziam accedens: Quandoquidem, inquit, non convertisti te ad Dominum Deum, sed idola consultavisti, de lecto non descendes, sed mortuus eris. Et mortuus est in lecto juxta verbum Domini, quod locutus est in manu Eliae servi Dei.

Post Ochoziam regnavit in Juda et Manasse illius mater Gotholia, uxor Joram, ann. vi. Colliguntur anni iv. mdcxii.

L II.

Gotholia mater Ochoziae, filia Achaab, liberos filii sui Ochoziae interfecit. Erat enim illa ex genere Achaab execrandi illius Regis Israel.

III.

Gotholia evertit domum Dei Hierosolymis, et Balim coluit.

IV.

Ἰωναδάβ υἱὸς Ῥηχάβ ἐγνωρίζετο, καὶ Ἐλισσαῖος προφή-
τευεν.

Ἑβραίων ἀρχιερεὺς Σαδούκ.

R 234

ε'.

Ἐλισσαῖος προεφήτευσεν καὶ Ἀβδαναὶ καὶ Ἰηοὺ καὶ Ὀζιήλ. 5

ς'.

C Ἰωσαβέχ, γυνὴ Ἰωδαὲ τοῦ ἀρχιερέως, ἀδελφὴ Ὀχοζίου, ἔκλε-
ψεν Ἰωὰς τὸν υἱὸν Ὀχοζίου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῆς, καὶ τούτῳ πε-
ριέθηκεν Ἰωδαὲ ἀρχιερεὺς τὸ βασιλεῖον, ἀνελὼν τὴν Γοθολίαν.

Ἑβραίων τοῦ Ἰσρα-
ήλ. Μετὰ Ὀχοζίαν ὄγδοος ἐβασίλευσεν τοῦ Ἰσραὴλ Ἰωράμ ἀδελ- 10
φὸς αὐτοῦ Ὀχοζίου ἔτη ιβ'. ὁμοῦ ἡ'.

α', β'.

Ἄζαήλ υἱοῦ Ἄδερ, βασιλέως Συρίας, πολιορκοῦντος τοὺς εἰς
Σαμάρειαν ἐπὶ Ἰωράμ ἀδελφὸν Ὀχοζίου, βασιλέα Ἰσραὴλ, λιμὸς
βαρὺς γέγονεν ἐπὶ ἔτη ἑπτὰ, ὡς κεφαλὴν ὄνου ν' σίκλων πεπερῶ- 15
D σθαι καὶ τέταρτον μέτρον κόπρου περιστερῶς πέντε σίκλων ἐσθίειν
αὐτούς, ἔτι μὴν καὶ τὰ ἐαυτῶν τέκνα φαγεῖν τινὰς διὰ τὰς ἀπι-
στίας αὐτῶν καὶ τὰς ἀσεβείας τῶν πράξεων αὐτῶν, καὶ ἀνταπο-
δόσεις αὐτοῖς ἐπηγέθησαν δικαίως.

γ', δ', ε'.

20

ε' ἔτει τοῦ Ἰωράμ βασιλέως Ἰσραὴλ Ἡλίας ὁ προφήτης σὺν

3. Σαδούχ P. 8. ἀδελφὴ Ἰωχοζίου V. 13. Ἄδελ P. 21. ε'
om. PV.

Jonadab filius Rechab agnoscitur. Et Elissaeus prophetat.
Hebraeorum summus Pontifex Saduc.

Elissaeus prophetavit, ut et Abdanai, et Jehu, et Oziel.

Josabech, uxor Jodae summi Pontificis, soror Ochoziae, furtim sub-
ripuit Joas filium Ochoziae fratris sui, huiusque Jodae summus Pontifex,
Gotholia interfecta, regnum asseruit.

Post Ochoziam, octavus regnavit super Israel Joram, frater ejusdem
Ochoziae, ann. XII. Colliguntur anni xcviij.

I. II.

Azael, filio Adel, Rege Syriae Samaritanos obsidente, cum Joram
Ochoziae frater regnaret, tanta in Israel, per septennium fames invaluit,
ut asini caput quinquaginta siclis venderetur, et quartam partem cibi
stercoris columbae quinque siclorum pretii ipsi manducarent, atque adeo
liberos quidam comederent cum propter incredulitatem et impia illorum
facinora has merito poenas luerent.

III. IV. V.

Anno Joram Regis Israel quinto, Elias Propheta cum Elissaeo ver-

τῷ Ἐλισσαίῳ ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην πορευθεὶς, τῇ μηλωτῇ πατάξας τὸ ὕδωρ διέστησεν ἔνθεν καὶ ἔνθεν, καὶ διήλθον ἀμφότεροι διὰ ξηρᾶς. εἶπεν τε τῷ Ἐλισσαίῳ αἰτῆσαι ὃ ἐὰν θέλῃς. ὃ δὲ διπλάσιον ἤξιωσε σχεῖν πνεῦμα οὃ εἶχεν Ἥλιος. καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἥλιος, P 100
 5 Ἔως ἂν ἴδῃς με ἀναλαμβάνομενον, ἔσται οὕτως. καὶ ἀναληφθέντος Ἥλιου ἄρματι πυρίνῳ, θεασάμενος Ἐλισσαῖος εἶπεν περὶ αὐτοῦ, Ἄρμα Ἰσραὴλ καὶ ἰππὸς αὐτοῦ. καὶ ὑπέστρεψεν πνεύματος ἁγίου πλησθεὶς, καὶ δις τῇ μηλωτῇ πατάξας τὸν Ἰορδάνην παρήλθεν αὐτὸν διὰ ξηρᾶς. ἔτι δὲ καὶ τὰ ὕδατα πονηρὰ
 10 ὄντα καὶ ἀτεκνοῦντα ἐν Ἱεριχῷ μετέβαλεν, ἐπικαλεσόμενος τὸν Θεόν.

Ἐλθὼν δὲ εἰς Βεθλὴλ λίθοις ὑπὸ παιδαρίων ἐβάλλετο, καταπαιζόμενος εἰς φαλακρότητα ὑπ' αὐτῶν· καὶ ἰδὼν αὐτὰ κατηράσατο αὐτὰ ἐν ὀνόματι κυρίου, καὶ ἐξελθοῦσαι δύο ἄρκοι ἐκ τοῦ B
 15 δρυμοῦ διέβρῆξαν ἐξ αὐτῶν μβ'. ἐκεῖθεν ἦλθεν εἰς τὸ Καρμηλίον ὄρος, κακεῖθεν εἰς Σαμάρειαν. ἀλλὰ μὴν καὶ γυναικὸς τι- R 236
 νος προσελθούσης αὐτῷ ὄχλουμένης ὑπὸ δανειστῶν αὐτῆς, καὶ τῶν υἱῶν αὐτῆς εἰς δουλείαν ἐλκομένων, πυθόμενός τε ἔχειν αὐτὴν εἰς ἄγγος βραχὺ τι ἐλαίου, προσέταξεν αὐτῇ εἰς ἄγγεῖα πάμ-
 20 πολλα ἔχειν αὐτό. καὶ πληρωθέντων αὐτῶν ἐλαίου, ἀπέδοτο τὸ χρέος, καὶ σὺν τοῖς παισὶν ἠλευθερώθη. ὃ δὲ αὐτὸς εἰς Σω- V 81

3. εἶπεν δὲ P. *ib.* ὃ ἐὰν θέλῃς] ἐὰν θέλῃς V, ἐὰν θέλῃ R. 6. περὶ αὐτοῦ, Ἄρμα] πάτερ V, πάτερ μου, πάτερ μου m. P. 7. καὶ alterum om. P. 12. ἐβάλετο P. 14. ἄρκοι P. 20. ἔχειν] χεῖν m. R. 21. εἰς om. V.

sus Jordanem profectus, melote aquam percussit, illaque continuo hinc et inde recessit, ac tum sicco uterque pede per aridam transiit. Dixitque Elissaeo Elias, ut quod vellet postularet: ille vero petiit sibi dari duplicem spiritum, quem Elias possidebat. Cui Elias, *Cum me*, inquit, *in sublimē assumptus videris, voti compos eris.* Et cum Elias curru igneo elevaretur, videns Elissaeus, de illo dixit: *Currus Israel, et auriga ejus: repletusque Spiritu sancto reversus, Jordane melote bis percussit, sicco vestigio illum pertransiit. Quinetiam aquas quae tum amarae erant et steriles Hierichunte, implorata divina ope, in dulcedinem convertit.*

Cum porro in Bethel veniret, a pueris lapidibus impetitus, ob calvitiem irrisus, illis animadversis, diris eos devovit in nomine Domini, statimque egressae ex luco geminae ursae duo ex iis supra quadraginta disperseerunt ac dilaniarunt. Inde profectus est in montem Carmelum, ex quo venit Samariam. Quinetiam viduam quandam a creditoribus, filiis in servitutem abductis, vexatam se adeunteam, cum accepisset per exiguum olei in vasculo habere, praecepit illi ut in multa alia vasa illud diffunderet: quibus omnibus impletis, inde creditoribus satisfacit, et cum

μὴν παιδαρίου τελευτήσαντος, ζῶντα ἀπέδωκεν τῇ μητρὶ καὶ εἰς Γάλαγα παραγενόμενος, καὶ λιμοῦ ὄντος ἐκείσε, λέβητα μέ-
 C γαν ἐπιστήσας ἐποίησεν αὐτοῖς τροφήν. καὶ συναξάντων τινῶν ἀπὸ ἀγρίων ἀμπέλων ἀμανίτας θανασίμους καὶ ἐψησάντων, ἀρχομένων τε ἐσθίειν, ἀνεβόησαν θανατοῦσθαι· αὐτὸς δὲ 5 ἄλευρα ὀλίγα ἐμβάλων διέσωσεν αὐτοὺς ἔκ τε θανάτου καὶ λιμοῦ.

ς'.

Προεφίτευον Ἀμὼς καὶ Ἐλισσαῖος.

ζ', η', θ', ι', ια', ιβ'.

10

Ἑβραίων
 τοῦ Ἰούδα.

Μετὰ Γοθολλίαν ἐβασίλευσεν τῶν δύο φυλῶν Ἰούδα καὶ Μα-
 νασσῆ Ἰωᾶς υἱὸς Ὀχοζίου ἔτη μ'. ὁμοῦ δ' ἡγ'β'.

α', β'.

D Ἰωδαὲ παρ' Ἑβραίοις ἀρχιερεὺς ἐγνωρίζετο, μόνος μετὰ
 Μωϋσέα βιώσας ἔτη ρλ'.

15

γ', δ'.

Ἰωᾶς οὗτος ἀνωκοδόμησε τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ τὸν ἐν Ἱερουσα-
 λίμ, ἐρημωθέντα ὑπὸ Γοθολλίας, καὶ ποιήσας τὸ εὐθὺς ἐνώπιον
 κυρίου, κατακόψας τε τὰ εἶδωλα Ἱερουσαλήμ καὶ Μάτθαν τὸν
 ἱερέα τοῦ Βαὰλ μονώτατος κατ' ἐνώπιον τοῦ θυσιαστηρίου ἀπο-20
 κτείνας, τῶν μετεώρων οὐκ ἀπέστη, θύων αὐτοῖς καὶ θυμιῶν.

4. ἀμανίτας RV. 12. 17. Ἡΐωας V. ib. υἱὸς om. V. 15. Μωσέα V.

Anni a. m. c. filiis libertatem recepit. Idem porro Propheta in Soman mortuum pue-
 rum in vitam excitatum matri reddidit. Cumque in Galgala venisset, fa-
 me tum invalescente, lebetes magno hic posito, cibis incolis paravit. Et
 legentibus quibusdam ex agrestibus vitibus colocyntides mortiferas, et
 elixantibus, cum eas comedere inceperant, mori se exclamarunt: ipse
 vero immissa modica farina, mortem ab illis et famem depulit.

VI.

Prophetarunt Amos et Elissaeus.

VII. VIII. IX. X. XI. XII.

Post Gotholliam regnavit Joas, Ochoziae filius, super utramque tri-
 bum, Juda et Manasse, annis xi. Colliguntur anni iv. MDCLII.

4618. 6.

I. II.

Jodae apud Hebraeos summus Pontifex agnoscebatur, solus qui post
 Moysem vixerit annos cxxx.

III. IV.

Joas iste instauravit templum Dei Hierosolymis, quod desertum fue-
 rat sub Gothollia, cum faceret verbum in conspectu Domini, concisis
 Hierusalem idolis, ac Matthan Sacerdote Beal in conspectu altaris inter-
 fecto, ab excelsis tamen non abstinuit, hisque sacrificavit et adolevit.

ᾧ καὶ ἐπιστρατεύσας Ἀζαήλ υἱὸς Ἀδερ βασιλέως Συρίας, εἰς πόλεμον, καὶ λαβὼν παρ' αὐτοῦ χρυσίον τε καὶ ἀργύριον ὑπέ- P 101
στρεψεν ἐν Ἱερουσαλῆμ παρακληθεὶς.

έ, ζ'.

5 Ἐλισσαῖος καὶ Ζαχαρίας υἱὸς Ἰωδαὲ τοῦ ἀρχιερέως ὁ τὸ δρέπανον προεφήτευσεν καὶ Ὄζιήλ καὶ Ἐλεάζαρ.

ζ', η', θ', ι', ια', ιβ'.

R 238

Ζαχαρίας ὁ προφήτης, υἱὸς Ἰωδαὲ τοῦ ἀρχιερέως, ἀνηρέθη ὑπὸ Ἰωᾶς υἱοῦ Ὀχοζίου, βασιλέως Ἰουδα, ιβ' ἔτει τῆς βασιλείας 10 αὐτοῦ, μεταξὺ τοῦ θυσιαστηρίου, διὰ τὸ ἐλέγχειν αὐτὸν τὴν ἀσέβειαν τοῦ τε βασιλέως καὶ τοῦ λαοῦ τῶν Ἰουδαίων.

ιγ', ιδ', ιε', ις', ιζ'.

Ἀζαήλ βασιλέως Συρίας ἐπιστρατεύσας τῷ Ἰωᾶς ἀνείλεν B
πλεῖστον ὄχλον τοῦ λαοῦ κατὰ τὸ ῥῆμα Ἐλισσαίου τοῦ προφήτου.

15 ιη', ιθ', κ', κα'.

Ἀζαήλ ἐπιβὰς τῇ Ἱερουσαλῆμ ἤμελλεν αὐτὴν πολιορκεῖν. γνοὺς δὲ Ἰωᾶς ὅτι ἐπολέμησεν τὸν Ἰσραήλ, ἔλαβεν πάντα τὰ ἄγια καὶ τὸ χρυσίον, καὶ ἀπέστειλε τῷ Ἀζαήλ, καὶ λαβὼν ἀνεχώρησεν.

κβ', κγ', κδ', κέ', κς'.

20 Ἰωᾶς ἠσέβησεν.

6. προφητεύων V, προφητεύων P. 20. Ἰωᾶς ἠσέβησεν om. P.

Huic Azael, filius Adel, Syriae Rex bellum intulit: acceptoque ab illo Anni a. m. c. auro et argento, Hierosolymam advocatus reversus est.

V. VI.

Elissaeus et Zacharias filius Jodae summi Pontificis, qui de falce prophetat, et Oziel, atque Eleazar.

VII. VIII. IX. X. XI. XII.

Zacharias Propheta, filius Jodae, summi Pontificis, a Joa, filio Ochoziae, Rege Juda, anno regni XII. inter altare interfectus est, quod Regis ac populi Judaeorum impietatem reprehendisset.

XIII. XIV. XV. XVI. XVII.

Azael Rex Syriae Joaz bello aggressus, ingentem populi multitudinem sustulit, juxta verbum Elissaei Prophetae.

XVIII. XIX. XX. XXI.

Azael versus Hierusalem venit, urbem obsessurus. Joas vero cum didicisset bello subactam ab eo Israel, sumptis sanctis omnibus, et auro, ea ad Azael misit, qui his acceptis recessit.

XXII. XXIII. XXIV. XXV. XXVI. XXVII. XXVIII. XXIX. XXX. XXXI. XXXII. XXXIII.

XXXIV. XXXV. XXXVI. XXXVII. XXXVIII. XXXIX. XL.

4619.

C κζ', κη', κθ', λ', λα', λβ', λγ', λδ', λέ, λς', λζ', λη',
λθ', μ'.

Ἑβραίων Μετὰ Ἰωρὰμ ἕνατος ἐβασίλευσεν τοῦ Ἰσραὴλ Ἰηοῦ υἱὸς
τοῦ Ἰσρα- Ναμεσσει ἐτη κη'. ὁμοῦ ρκς'.
ήλ.

α', β', γ', δ', ε', ς'. 5

Ἐλισσαῖος ὁ προφήτης θεσπίζει τῷ Ἰωάχαζ περὶ τῆς βασι-
λείας αὐτοῦ καὶ κακῶν ὧν ἐπάξει τῷ Ἰσραὴλ βασιλεύων.

V 82

ζ', η', θ', ι', ια'.

Ἰωδαὲ παρ' Ἑβραίοις ἀρχιερεὺς ἐγνωρίζετο, δες μόνος μετὰ
Μωϋσεῖα ἐβίωσεν ἔτη ρκ'. 10

D

ιβ', ιγ', ιδ'.

Ἰηοῦ ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ προσεκύνησεν ταῖς δαμάλεσι ταῖς
χρυσαῖς αἷς ἐποίησεν Ἱεροβοὰμ ἐν Βεθὴλ καὶ ἐν Δάν τῇ νῦν λε-
γομένη Πανεάδι.

ιέ, ις', ιζ', ιη', ιθ', κ', κα'. 15

Ἀζαὴλ βασιλεὺς Συρίας ἐπόρθησε τὸν Ἰσραὴλ.

κβ', κγ', κδ', κέ, κς', κζ', κη'.

R 240
Ἑβραίων
τοῦ Ἰούδα.

Μετὰ Ἰωὰς ἐβασίλευσεν τῆς Ἰουδαίας ια' Ἀμεσσίας υἱὸς
ὁμοῦ ,δχπα'.

P 102

α'.

20

Ἀμεσσίας βασιλεὺς Ἰούδα, κέ ὧν ἐτῶν, ἐπιστρατεύσας τοῖς
8. ἕνατος; P. 7. καὶ τῶν κακῶν P. 18. ια' om. P.

Anni a m. c.

Post Joram nonus super Israel regnavit Jehu, filius Namessei annis
xxviii. Colliguntur anni cxxvi.

I. II. III. IV. V. VI.

Eliassaeus Propheta vaticinatur Joachaz de illius regno, et de malis
quae Israeli dum regnaret esset illaturus.

VII. VIII. IX. X. XI.

Jodae apud Hebraeos summus Pontifex agnoscebatur, solus qui post
Moysen annos vixit cxx.

XII. XIII. XIV.

Jehu Rex Israel adoravit vitulos aureos, quos fecit Hieroboam in
Bethel et in Dan, nunc Paneade dicta.

XV. XVI. XVII. XVIII. XIX. XX. XXI.

Azael Syriae Rex populatus est Israel.

XXII. XXIII. XXIV. XXV. XXVI. XXVII. XXVIII.

Post Joas, Judaeam rexit Amessias (seu Amasias) illius filius annos
xxix. Colliguntur anni iv. MDCLXXXI.

4653.

I.

Amessias Rex Juda, cum aetatis annum xxv. attigisset, moto in

ἔξ Ἰσραὴλ καὶ τοῖς υἱοῖς Σηεῖρ ἐτροπώσατο αὐτούς, καὶ λαβὼν τοὺς θεοὺς αὐτῶν ἤγαγεν εἰς Ἱερουσαλήμ.

β', γ', δ', ε', ζ'.

Ἄζαηλ βασιλεὺς Συρίας ἀπέθανεν, καὶ ἀντ' αὐτοῦ Ἰβασί-
5 λευσεν ὁ υἱὸς Ἄδερ.

ζ'.

Ἰωνᾶς ὁ προφήτης, υἱὸς Ἀμαθί, ὑπὸ τοῦ κήτους καταπο-
θεῖς, καὶ τρισὶν ἡμέραις ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτοῦ φυλαχθεῖς, ἀπεπτό-
σθη θεοῦ βουλήσει, ὃς καὶ εἶπεν, Ἦμην Ἰωνᾶς ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ
10 κήτους τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας, καὶ προσηυξάμην πρὸς Β
κύριον τὸν θεὸν μου ἐκ τῆς κοιτίας τοῦ κήτους, καὶ εἶπον, Ἐβόη-
σα ἐν θλίψει μου πρὸς κύριον τὸν θεὸν μου, καὶ ἐπήκουσεν ἐκ
κοιλίας ἄδου κραυγῆς μου. ἀπέρριψε με εἰς βάθη καρδίας θα-
λάσσης, ποταμοὶ ἐκύκλωσάν με. πάντες οἱ μετεωρισμοὶ σου καὶ
15 τὰ κύματά σου ἐπ' ἐμέ διεήλθον. καὶ ἐγὼ εἶπα, Ἀπῶσμαι ὑπὸ
ὄφθαλμῶν σου. ἄρα προσθήσω τοῦ ἐπιβλέψαι πρὸς ναὸν ἁγίων
σου. περιεχύθη μοι ὕδωρ πολὺ ἕως ψυχῆς μου, καὶ ἄβυσσος
ἐκύκλωσέ με ἰσχύτη. ἔδω ἡ κεφαλὴ μου εἰς σχισμὰς ὀρέων, κα-
τέβην εἰς γῆν, ἧς οἱ μοχλοὶ αὐτῆς κύτοχοι αἰώνιοι, καὶ ἀνέβη ἐκ C
20 φθορᾶς ἡ ζωὴ μου, κύριε ὁ θεός μου. ἐν τῷ ἐκλείπειν τὴν ψυ-
χὴν μου ἀπ' ἐμοῦ τοῦ κυρίου ἐμνήσθην, καὶ ἔλθοι πρὸς σέ ἡ προ-
σευχή μου πρὸς ναὸν ἁγίων σου. φυλάσσουντες μάταια καὶ ψεύδη

5. υἱὸς αὐτοῦ Ἄδερ P. 13. βάθος P. βάθει V. 16. ναὸν] θεὸν P. 19. μοχλοὶ] μέτοχοι RV. Conf. Ion. I. 2. 6. 22. φυ-
λασσόμενοι m. R ex Iona.

Israelitas et filios Seir bello, illos devicit: et ablatos eorum Deos Hie-
rusalem transtulit.

II. III. IV. V. VI.

Azael Syriae Rex moritur, huicque succedit illius filius Ader.

VII.

Jonas Propheta, filius Amathi, a ceto deglutitus, et per tres dies in
illius ventre custoditus, Deo ita volente, regestus est, qui et dixit: *Eram*
ego Jonas in ventre ceti tribus diebus et tribus noctibus, et oravi ad Do-
minum Deum meum ex ventre ceti, et dixi, Clamavi in tribulatione mea
ad Dominum Deum meum, et exaudivit de ventre inferi vocem meam.
Projecisti me in profundum cordis maris, flumina circumdederunt me:
omnes elevationes tuae, et fluctus tui super me transierunt. Et ego dixi:
projectus sum ab oculis tuis: profecto addam ut videam templum sanctum
tuum. Circumfusa est mihi aqua multa usque ad animam, abyssus valla-
vit me ultima, intravit caput meum in scissuras montium, descendit in
terram, cujus vectes ejus retinacula sempiterna. Et ascendit ex corrup-
ptione vita, Domine Deus meus. Cum deficeret a me anima, Domini me-

ἔλεον αὐτῶν ἐγκατέλιπον. ἐγὼ δὲ μετὰ φωνῆς αἰνέσεως θύσω σοι, πάντα ὅσα ἠθέλησάν μοι ἀποδώσω σοι σωτήριον τῷ κυρίῳ. καὶ προσετάγη τῷ κήτει, καὶ ἐξέβαλε τὸν Ἰωνᾶν ἐπὶ τὴν ξηράν.

R 242 Ἱστορεῖ Ἰώσηπος ἐν ἐνάτῳ τῆς ἀρχαιολογίας τὸν Ἰωνᾶν καταποθέντα ἀπὸ τοῦ κήτους ἐν τῷ Εὐξείνῳ Πόντῳ μετὰ τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας ἐκβρασθῆναι ζῶντα.

η', θ', ι', ια', ιβ', ιγ'.

D Ἰωᾶς βασιλεὺς Ἰσραὴλ συμβαλὼν τῷ Ἀμεσσία εἰς πόλεμον αἰχμάλωτον αἰρεῖ τὸν Ἀμεσσιαν, καὶ τοῦ τείχους Ἱερουσαλήμ καθεῖλεν ὅτι πήχεις. 10

ιδ', ιε', ις', ιζ', ιη'.

V 88 Προφήτεον Ὠσηέ, Ἀμώς, Ἰωνῆς καὶ Ναούμ. Ἀμὼς προφητεύων εἶπεν, Ἐτοιμάζου τοῦ ἐπικαλεῖσθαι τὸν θεόν σου Ἰσραὴλ, διότι ἰδοὺ στερεῶν οὐρανὸν καὶ κτιζῶν πᾶν πνεῦμα καὶ ἀπαγγέλλων εἰς ἀνθρώπον τὸν λόγον αὐτοῦ. 15

ιθ', κ', κα', κβ', κγ', κδ', κε', κς', κζ', κη', κθ'.

P 103 Ἀμεσσίας βασιλεὺς Ἰούδα ἀνῆρέθη ὑπὸ τῶν ἰδίων εἰς Λαχεῖς.

Μετὰ Ἰηοῦ δέκατος ἐβασίλευσεν τοῦ Ἰσραὴλ Ἰωαχὰζ ἔτη ις'. ὀμοῦ ἐμγ'. 20

α', β'.

1. ἐγκατέλιπον V. 4. ἐνάτῳ PV. c. 9. 2. 8. — 17. Ἀμεσία — Ἀμασίαν — Ἀμεσίας R. 13. εἶπεν] IV. 12. 19. δέκατος Ἑβραίων ἐβασίλευσεν P.

Anni a m. c. moratus sum, et veniat ad te oratio mea, ad templum sanctum tuum. Qui custodiunt vana et mendacia, misericordiam tuam reliquerunt. Ego autem cum voce laudis immolabo tibi. Quaecumque vovi, reddam tibi salutare Domino. Et praeceptum est ceto, et eiecit Jonam super aridam. Narrat Josephus in nono Antiquitatum, Jonam a ceto in Ponto Euxino absorptum, post dies tres totidemque noctes vivum eiecitum.

6660.

VIII. IX. X. XI. XII. XIII.

Joas Rex Israel praelio cum Amessia congressus, eodem Amessia captivo abducto, muros Hierusalem usque ad cccc. cubitos destruxit.

XIV. XV. XVI. XVII. XVIII.

Prophetarunt Osee, Amos, Jonas, Naum. Amos propheta dixit: Praeparare ad invocandum Deum tuum, Israel. Quia ecce firmans coelum, et creans omnem spiritum, et annuncians homini eloquium suum.

XIX. XX. XXI. XXII. XXIII. XXIV. XXV. XXVI. XXVII. XXVIII. XXIX.

Amessias Rex Juda a suis in Lachis interfectus est.

Post Jehu, decimus Hebraeorum regnavit in Israel Joachas annis XVII. Colliguntur anni CXLIII.

I. II.

Ἰαζαήλ βασιλεὺς Συρίας ἠβουλήθη ἐπιστρατεύσαι τῷ Ἰωὰς βασιλεῖ Ἰούδα. καὶ ἐπιστρατεύσας τῷ Ἰωάχαζ βασιλεῖ Ἰσραήλ, ἐν πρώτοις ἐξέθλιπεν αὐτὸν πάσους τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ.

γ', δ', ε'.

5 Ἐλισσαῖος ὁ προφήτης μετήλλαξε τὸν βίον προφητεύσας ἔτη μ'.

ζ', ζ', η', θ', ι', ια', ιβ', ιγ', ιδ', ιε', ις', ιζ'. B

Ἐν τῷ τάφῳ Ἐλισσαίου τοῦ προφήτου ῥιφίεις ἐν τοῖς ὀστέοις αὐτοῦ νεκρός τις ἀπὸ τῶν μονοζώνων τῶν Μωαβιτῶν ἀνέζησε
10 θεοῦ βουλήσει.

Μετὰ Ἀμεσσίαν βασιλεὺς ιβ' τῶν δύο φυλῶν Ἰούδα καὶ Βε- 'Εβραίων
νιαμὴν Ὀζίας ὁ καὶ Ἀζαρίας υἱὸς αὐτοῦ ἔτη νβ'. ὁμοῦ δ'ηλγ'. τοῦ Ἰούδα.

α'.

Ὀζίας ὁ καὶ Ἀζαρίας υἱὸς Ἀμεσσίου καὶ Τελεχίας ὧν ἔτων C
15 ις' ἐβασίλευσεν.

β', γ', δ', ε', ς', ζ', η', θ', ι', ια', ιβ', ιγ'. R 244

Προεφήτευσεν Ὡσηὲ υἱὸς Βεηρὲί, Ἀμὼς καὶ Ἰωνᾶς ὁ τοῦ Ἀμαθεὶ ἐκ Γοφὲρ.

ιδ'.

20 Ὀζίας βασιλεὺς Ἰούδα πολέμῳ καθεῖλεν τὰ τεῖχη Γέθ καὶ,

Azael Rex Syriae bellum inferre Joas Regi Juda constituit. Deinde Anniam. c. moto in Joachaz Regem Israel exercitu, illum afflixit totis vitae suae diebus.

III. IV. V.

Elissaeus Propheta vitam cum morte commutavit, cum prophetasset annos XL.

VI. VII. VIII. IX. X. XI. XII. XIII. XIV. XV. XVI. XVII.

Quidam ex latrunculis Moabitae mortuus in tumulum Elissaei Prophetae inter illius ossa projectus, Deo ita volente, revixit.

Post Amessiam, duodecimus regnat super duas tribus Juda et Benjamin Ozias, qui et Azarias dictus, filius ejus, an. LII. Colliguntur anni IV. ΜΒΟCXXXIII.

L

Ozias, qui et Azarias, Amessiae et Telechiae filius, cum annorum esset XVI. regnavit.

II. III. IV. V. VI. VII. VIII. IX. X. XI. XII. XIII.

Prophetarunt Osee filius Beerī, Amos, et Jonas Amathi filius ex Gofēr.

4683.

XIV.

Ozias Rex Juda moto bello prostravit muros Geth, et Azoti, et Jamniae. Bellum etiam gessit cum Arabibus qui Petram incolebant.

Ἀζώτου καὶ Ταμνίας. ἐπολέμησε δὲ καὶ τοὺς Ἀραβας τοὺς κατοικοῦντας Πέτραν.

ιε', ις'.

Ὀζίας ὁ καὶ Ἀζαρίας εἰσῆλθεν εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ Θεοῦ θυμιάσαι· κωλυθεὶς δὲ ὑπὸ Ἀζαρίου τοῦ ἱερέως, καὶ μὴ βουλόμενος ἀναχωρῆσαι, ἐλεπρώθη ὅλος παραχρῆμα, ὄντος ἀρχιερέως Ἀζαρίου.

ιζ', ιη', ιθ', κ', κα', κβ', κγ', κδ', κέ'.

Πρῶτος Ἀμὼς ὁ προφήτης τὰ περὶ τῆς τοῦ Ἰσραὴλ αἰχμαλωσίας θεσπίζει πρὸ δύο ἐτῶν τοῦ σεισμοῦ.

κς', κζ'.

10

Σεισμὸς μέγας γέγονεν ἐν Ἱερουσαλήμ καὶ ὅλη τῇ Ἰουδαίᾳ Ὀζίου τοῦ καὶ Ἀζαρίου βασιλέως Ἰούδα εἰσελθόντος εἰς τὸ ἅγιον ἱερόν· καὶ λεπτωθέντος αὐτοῦ, ἐξεχύθη ἡ πύξις τοῦ θυσιαστηρίου, τοῦ σεισμοῦ γενομένου.

κη', κθ', λ', λα', λβ', λγ', λδ', λε', λς', λζ', λη', λθ', μ', μα', μβ', μγ', μδ', με'.

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἡσαΐας υἱὸς Ἀμὼς ἤρξατο προφητεῦν, καὶ Ὡσηὲ υἱὸς Βεθρεὶ καὶ Ναούμ.

Ἡσαΐας προφητεύων εἶπεν, Ἰδοὺ κύριος ἔρχεται ἐπὶ νεφέλης κούφης. Ὡσηὲ εἶπεν προφητεύων, Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ οὐκ ἔσται ψῆχος, καὶ ψυχὸς καὶ πάγος ἔσται μίαν ἡμέραν. καὶ ἡ ἡμέρα

2. Πέτρας P. 11. περὶ σεισμοῦ m. P. 16. μβ' om. V. 19. εἶπεν om. P. Esai. XIX. 1. 21. ἡ om. P.

xv. xvi.

Ozias qui et Azaria ingressus est templum Dei, ut incensum offerret Deo: prohibitus vero ab Azaria Pontifice, cum nollet recedere, statim totus lepra corripitur, Azaria sacerdotium tum obtinente.

xvii. xviii. xix. xx. xxi. xxii. xxiii. xxiv. xxv.

Primus Amos Propheta quae in captivitate Israel eventura erant biennio ante terrae motum praedicit.

xxvi. xxvii.

Ingens terrae motus Hierosolymis et in tota Judaea factus est. Ozias seu Azaria Rege Juda Sanctuarium altaris ingresso, eoque lepra correpto, adeps altaris effusa est, terrae motu facto.

xxviii. xxix. xxx. xxxi. xxxii. xxxiii. xxxiv. xxxv. xxxvi. xxxvii. xxxviii. xxxix. xl. xli. xlii. xliii. xliv. xlv.

Hoc anno Esaias, filius Amos, coepit prophetare, ut et Osee Beerii filius, et Naum.

Esaias prophetans dixit: Ecce Dominus venit super nube levi. Osee vero dixit: In illa die non erit lux, nec frigus, nec glacies unum diem.

ἐκείνη γνωστὴ τῷ κυρίῳ, καὶ οὐχ ἡμέρα καὶ οὐ νύξ, καὶ πρὸς ἐσπέραν ἔσται φῶς.

Ναοὺμ προεφήτευσε λέγων, Ἀνέβη ὁ ἐμφυσῶν εἰς πρόσωπόν Β σου, ἔξαιρούμενός σε ἐκ θλίψεως, σκόπευσον ὁδόν, κράτησον 5 ὀσφύς, ἀνδρίζου τῇ ἰσχύϊ σφόδρα, διότι ἀπέστρεψε τὴν ὕβριν Ἰακώβ, καθὼς ὕβριν τοῦ Ἰσραήλ.

μς', μζ', μη', μθ', ν'.

R 246

Τὴν α' Ὀλυμπιάδα ὁ Ἀφρικανὸς κατὰ Ἰωαθάμ Ἑβραίων τοῦ 10 Ἰούδα βασιλεία συνάγει. καὶ ὁ ἡμέτερος δὲ κανὼν κατὰ τὸν αὐτὸν παρίστησιν. γράφει δὲ ὁ Ἀφρικανὸς ὡδε πρὸς λέξιν.

Αἰσχύλος ὁ Ἀγαμήστορος ἤρξεν Ἀθηναίων διὰ βίου ἔτη κγ', ἐφ' οὗ Ἰωαθάμ ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ.

Καὶ ὁ ἡμέτερος δὲ κανὼν λέγει, ἐπὶ τῆς πρώτης Ὀλυμπιάδος C τὸν Ἰωαθάμ βασιλεία Ἰούδα συνειληφεν.

15 να' ἔτει Ὀζίου τοῦ καὶ Ἀζαρίου βασιλέως Ἰούδα πρώτη Ὀλυμπιάς ἐτέθη ὑπὸ Ἰφίτου, καθ' ἣν προεφήτενον Ἡσαΐας υἱὸς Ἀμώς, Ὡσηὲ ὁ τοῦ Βηθρεὶ, Ἰωήλ ὁ τοῦ Βαθουήλ, Ὡδῆδ, καὶ Μιχαίας ὁ Μορασθίτης.

Ἡ πρώτη Ὀλυμπιάς ἤχθη παρὰ τοῖς Ἑλλήσιν, ἣτις ἐστὶν τε- 20 τραετηρίς.

3. Περὶ τῆς ἀναστάσεως τοῦ κυρίου m. P. *ibid.* εἰς τὸ π. P.
11. ἤρξεν τῶν Ἀ. ἔτη P. 13. δὲ om. P. 15. πρώτη ἡ Ὀ. P.
17 Βηρηὲ P. *ibid.* Βατουήλ P. *ibid.* Ὡδῆβ R. 18. Μι-
χίας P. 19. Ὀλυμπιάδων ἀρχὴ m. P.

Et dies haec nota Domino: non dies, neque nox, et lux ad vesperam du-Anni a m. c. rabit.

Naum prophetavit, dicens: *Ascendit inflans in faciem tuam, eripiet te ex afflictione, considera viam, stringe lumbos, firma animum valde, quia Dominus avertit ignominiam Jacob, velut contumeliam Israel.*

XLVI. XLVII. XLVIII. XLIX. L.

4727.

Primam Olympiadem Africanus ad tempora Joatham Hebraeorum tribus Juda Regis colligit. Noster etiam canon ad eandem tempestatem refert. Africanus porro haec ad verbum scribit.

Aeschylus Agamestoris filius Atheniensibus imperavit annis xxiv. quo regnante, regnavit pariter Hierosolymis Joatham.

Noster vero canon, inquit, i. Olymp. Joatham Regem Juda comprehendit.

Anno LI. Osiae, qui et Azarias dictus est, prima Olympias est instituta ab Iphito, qua Prophetarunt Esaias filius Amos, Osee Beerii filius, Joel filius Batouel, Oded, et Michaelas Morathites.

Prima Olympias acta est apud Graecos, quae quadriennium complectitur.

Chronicon Paschale vol. I.

α' Ὀλυμπιάς.

να', νβ'.

D Καὶ οὗτος Ὀζίας ὁ καὶ Ἀζαρίας ποιήσας τὸ εὐθὲς ἐνώπιον κυρίου ἐτέλετήσεν.

Ἐβραίων
τοῦ Ἰσρα-
ήλ. Μετὰ Ἰωάχαζ α' ἐβασίλευσεν τοῦ Ἰσραὴλ Ἰωὰς υἱὸς αὐ-
τοῦ ἔτη ις'. ὁμοῦ ρνθ'.

α', β', γ', δ', ε'.

Ἰωὰς βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐτροπώσατο τὸν Ἰούδα, καὶ συνελά-
βετο τὸν Ἀμεσσιαν βασιλέα Ἰούδα, καὶ καθείλεν τοῦ τείχους Ἱε-
ρουσαλήμ τρεῖς πήχεις, καὶ σκυλεύσας τὴν Ἱερουσαλήμ ἀνεχώ-
ρησεν εἰς Σιμύρειαν.

ς', ζ', η', θ', ι', ια', ιβ', ιγ', ιδ', ιε', ις'.

P 105
Ἐβραίων
τοῦ Ἰούδα. Μετὰ Ὀζιαν τὸν καὶ Ἀζαριαν ἐβασίλευσεν τῶν δύο φυλῶν
Ἰούδα καὶ Βενιαμὴν Ἰωάθαμ υἱὸς αὐτοῦ ἔτη ις'.

ὁμοῦ ,δψμθ'.

15

α'.

Ἡσαΐας θείας ὁράσεως ἤξιώθη.

β'.

Ἦν ἀρχιερεὺς Οὐρίας.

Προεφήτεον Ἡσαΐας, Ὡσηέ, Ἰωνᾶς, καὶ Μιχαίας ὁ Μο-
ρασθίτης, Ἰωὴλ ὁ τοῦ Βαθουήλ, καὶ Ὡδῆδ.

8. συνεβάλετο P. 9. Ἱεροσολύμων P. 14. Βενιαμὴν PV.
ib. Ἰωαθάμ P. 21. Βατουήλ P.

Prima Olympias.

Et hic Ozias, qui et Azarias, rectum faciens coram Deo moritur.
Post Joachaz, xi. regnavit in Israel Joas illius filius ann. xvi. Col-
liguntur anni clxix.

I. II. III. IV. V.

Joas Rex Israel Judam debellavit, et cum Amessia Rege Juda con-
gressus est, dejecitque muri Hierosolymorum tres cubitos, ac eadem urbe
direpta, Samariam reversus est.

VI. VII. VIII. IX. X. XI. XII. XIII. XIV. XV. XVI.

Post Oziam seu Azariam, regnavit super duas tribus Juda et Ben-
jamin Joadam, illius filius, annos xvi. Colliguntur anni iv. MDCCLXIX.

I.

Esaias divina dignatur visione.

II.

Urias erat summus Pontifex.

Prophetabant Esaias, Osee, Jonas, et Michaeas Morathites, Joel fi-
lius Batouel, et Odod.

Μιχαίας προεφήτευσεν λέγων, Ἐξελεύσεται νόμος καὶ λό- R 248
γος κυρίου ἐξ Ἱερουσαλήμ, καὶ κρινεῖ ἀνὰ μέσον λαῶν πολλῶν,
καὶ ἐλέγξει ἔθνη ἰσχυρά. καὶ μεθ' ἕτερα. Καὶ σὺ Βηθλεέμ, Β
οἶκος τοῦ Ἐφραθά, ὀλιγοστός εἶ τοῦ εἶναι ἐν χιλιάσιν Ἰούδα. ἐκ
5 σοῦ μοι ἐξελεύσεται τοῦ εἶναι εἰς ἄρχοντα τοῦ Ἰσραήλ, καὶ αἱ
ἐξοδοὶ αὐτοῦ ἀπ' ἀρχῆς ἐξ ἡμερῶν αἰῶνος.

Ἰωὴλ προεφήτευσεν λέγων, Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκεῖναις ἐκχεῶ
ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου, καὶ δώσω τέρατα ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ση- V 85
μεῖα ἐπὶ τῆς γῆς αἷμα καὶ πῦρ καὶ ἀτμίδα καπνοῦ, ὃ ἥλιος μετα-
10 στραφήσεται εἰς σκότος καὶ ἡ σελήνη εἰς αἷμα, πρὶν ἢ ἔλθεῖν τὴν
ἡμέραν κυρίου τὴν μεγάλην καὶ ἐπιφανῆ. καὶ ἔσται, πῶς ὅς ἂν
ἐπικαλέσῃται τὸ ὄνομα κυρίου, σωθήσεται.

β' Ὀλυμπιάς.

C

γ'.

15 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐγεννήθησαν Ῥῶμος καὶ Ῥῆμος οἱ κτίσαντες
τὴν Ῥώμην.

δ', ε', ζ'.

γ' Ὀλυμπιάς.

ζ'.

1. λέγων] Mich. IV. 2. 3. μεθ' ἕτερα] V. 2. 7. λέγων] Joel
II. 29. 9. ὁ] καὶ P. 11. καὶ ἔσται] ἔσται P. 15. Περὶ
Ῥωμύλου καὶ Ῥήμου m. P.

Michaeas prophetavit, dicens: *Exibit lex et verbum Domini ex Hierusalem, et judicabit inter multos populos, et arguet gentes fortes. Et post alia.*

Et tu Bethleem domus Ephrata, minima es, ut sis in millibus Juda. Ex te mihi egredietur, ut sit in principem Israel, et egressus ejus ab initio ex diebus saeculi.

Joel prophetavit, dicens: *In diebus illis effundam de Spiritu meo, et dabo prodigia in coelo, et signa in terra, sanguis et ignis, et spiritum fumi, et sol vertetur in tenebras, et luna in sanguinem, antequam veniat dies Domini magnus et manifestus. Et erit, omnis qui invocaverit nomen Domini, salvus erit.*

II. Olympias.

Hoc anno nati Romulus et Remus urbis Romae conditores.

IV. V. VI.

III. Olympias.

VII.

Ἰωαθάμ τὰς ἐν τῷ ναῶ στοὰς ἵδρυσεν· ἡ ἀνατολικὴ γὰρ μόνη στοὰ ὑπὸ Σολομῶντος ἰδρύθη.

ἦ, θ'.

D Προεφήτευσεν Ναούμ. τὰ δὲ ὑπ' αὐτοῦ προφητευσθέντα περὶ τῆς Νινευῆ συνέβη μετὰ ἔτη ρμδ'. 5

ι'.

δ' Ὀλυμπιάς.

ἰα'.

Ἰωαθάμ πλεῖστα ὠκοδόμησεν ἐν Ἱερουσαλήμ.

ιβ', ιγ', ιδ'.

10

ε' Ὀλυμπιάς.

ιε', ις'.

Ἐβραίων Μετὰ Ἰωὰς ιβ' ἐβασίλευσεν τοῦ Ἰσραὴλ Ἱεροβαὰλ υἱὸς αὐ-
τοῦ ἔτη μα'. ὁμοῦ σ'.

P 106 α', β', γ', δ', ε', ς', ζ', ἦ, θ', ι', ια', ιβ', ιγ', ιδ', ιε', ις', 15
ιζ', ιη', ιθ', κ', κα', κβ', κγ', κδ', κέ, κς', κζ', κη', κθ', λ',
λα', λβ', λγ', λδ', λέ, λς', λζ', λη', λθ'.

R 250 Ἐν ἡμέραις Ὀζίου τοῦ καὶ Ἀζαρίου βασιλέως Ἰούδα καὶ
Μανασσῆ καὶ ἐν ἡμέραις Ἱεροβαὰλ βασιλέως Ἰσραὴλ ἔξαπέ-

3. θ'] θ', ι' P.

4. προεφήτευσεν P.

6. ι' om. P, post Ὀλυμ-

πιάς ponit V.

13. Ἱεροβοὰμ P.

15. Conf. Amos VII. 9.

Anni a. m. c.
4736.

Joatham porticus in templo excitavit: sola enim Orientalis a Solomone erecta fuerat.

VIII. IX. X.

Naum prophetat. Quae autem ab illo praedicta sunt de Ninivitis post annum cXLIV. evenere.

IV. Olympias.

XI.

Joatham plurima Hierosolymis aedificia extruxit.

XII. XIII. XIV.

V. Olympias.

XV. XVI.

Post Joas, duodecimus regnavit in Israel Hieroboam, filius ejus, annos XLI. Colliguntur anni cc.

I. II. III. IV. V. VI. VII. VIII. IX. X. XI. XII. XIII. XIV. XV. XVI. XVII. XVIII. XIX. XX. XXI. XXII. XXIII. XXIV. XXV. XXVI. XXVII. XXVIII. XXIX. XXX. XXXI. XXXII. XXXIII. XXXIV. XXXV. XXXVI. XXXVII. XXXVIII. XXXIX.

In diebus Oziae seu Azariae Regis Juda et Manasse, et in diebus Hierobaal Regis Israel, misit Amessias Sacerdos Bethel ad Hierobaal

στείλεν Ἀμεσσίας ὁ ἱερεὺς Βεθῆλ πρὸς Ἱεροσαὺλ βασιλέα Ἰσραὴλ
 λέγων, Συστροφὰς ποιεῖται κατὰ σοῦ Ἀμὼς ἐν μέσῳ οἴκου Ἰσραὴλ,
 καὶ οὐ μὴ δυνήσεται ἡ γῆ ὑπενεγκεῖν ἅπαντας τοὺς λόγους αὐτοῦ.
 διότι τάδε λέγει Ἀμὼς, Ἐν ῥομφαίᾳ τελευτήσῃ Ἱεροσαὺλ, ὃ δὲ **B**
 5 Ἰσραὴλ αἰχμάλωτος ἀχθήσεται ἀπὸ τῆς γῆς αὐτοῦ. καὶ εἶπεν
 Ἀμεσσίας πρὸς Ἀμὼς, Ὁ ὄρων βιάδιζε, ἐκχώρησον εἰς γῆν Ἰούδα,
 καὶ ἐκεῖ καταβιοῦ, καὶ ἐκεῖ προφητεύσεις· εἰς δὲ Βεθῆλ οὐκέτι
 οὐ μὴ προσθῆς τοῦ προφητεύσαι, ὅτι ἄγλασμα βασιλέως ἐστίν,
 ὅτι οἶκος βασιλείας ἐστίν. καὶ ἀπεκρίθη Ἀμὼς καὶ εἶπεν πρὸς
 10 Ἀμεσσίαν, Οὐκ ἤμην προφήτης ἐγὼ οὐδὲ υἱὸς προφήτου, ἀλλ' ἦ
 αἰπόλος ἤμην καὶ κνίζων συκίμινά, καὶ ἀνέλαβέν με κύριος ἐκ
 τῶν προβάτων, καὶ εἶπε κύριος πρὸς με, Βιάδιζε, προφήτευσον
 ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ. καὶ νῦν ἄκουε λόγον κυρίου,· Σὺ λέ-
 γεις, μὴ προφήτευσεν ἐπὶ Ἰσραὴλ, καὶ οὐ μὴ ὀχλαγωγῆσετε ἐπὶ τὸν
 15 οἶκον Ἰακώβ. διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος, Ἡ γυνή σου ἐν τῇ **C**
 πόλει πορνεύσει καὶ οἱ υἱοὶ σου καὶ αἱ θυγατέρες σου ἐν ῥομφαίᾳ
 πεσοῦνται, καὶ ἡ γῆ σου ἐν σχοινίῳ συμμετρηθήσεται, καὶ σὺ ἐν
 γῇ ἀκαθάρτῳ τελευτήσεις. ὃ δὲ Ἰσραὴλ αἰχμάλωτος ἀχθήσεται
 ἀπὸ τῆς γῆς αὐτοῦ, οὕτως ἔδειξέ μοι κύριος. Ἴδου ἄγγος Ἰξευ-
 20 τοῦ, καὶ εἶπεν, Τί σὺ βλέπεις, Ἀμὼς; καὶ εἶπα, Ἄγγος Ἰξευτοῦ.
 καὶ εἶπε κύριος πρὸς με, Ἦκει τὸ πέρασ ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ, **V 86**
 οὐκέτι οὐ μὴ προσθῶ τοῦ παρελθεῖν αὐτόν, καὶ ὀλολύξει τὰ φατνώ-

7. κατάβηθι m. P. 8. προσθεῖς P. ibid. ἔασμα m. P. 9.
 καὶ prius om. P. 10. ἀλλ' ἦ] ἔλλα P. 11. καὶ prius om. P.
 14. ὀχλαγωγῆσεις P. 19. καὶ ἰδοὺ P. 20. εἶπεν κύριος P.
 21. τὸν Ἰσραὴλ P.

Regem Israel, dicens: *Rebellavit contra te Amos in medio domus Israel, non poterit terra sustinere universos sermones ejus. Haec enim dicit Amos: In gladio morietur Hieroboam, et Israel captivus migrabit de terra sua. Et dixit Amosias ad Amos: Qui vides, gradere, fugi in terram Juda, et comede ibi panem, et prophetabis ibi, et in Bethel non adjicies ultra ut propheta, quia sanctificatio Regis est, et domus regni est. Responditque Amos, et dixit ad Amosiam: Non sum propheta et filius prophetae, sed armentarius ego sum, vellicans sycomoros. Et tulit me Dominus Deus cum sequerer gregem, et dixit dominus ad me, Vade, propheta ad populum meum Israel, et nunc audi verbum Domini: Tu dicis, non prophetabis super Israel, et non turbabis super domum Jacob. Propter hoc haec dixit Dominus: Uxor tua in civitate fornicabitur, et filii tui et filiae tuae in gladio cadent, et humus tua funiculo metietur, et tu in terra polluta morieris, et Israel captivus migrabit de terra sua. Haec ostendit mihi Dominus Deus meus. Et ecce uncinus pomorum, et dixit: Quid tu vides, Amos. Et dixi: uncinum pomorum. Et dixit Dominus ad me, venit finis super populum meum Israel, non adjiciam ultra ut pertranseam eum, et stridebunt cardines templi in die illa, dicit Dominus Deus. Et*

ματα τοῦ ναοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγει κύριος. καὶ μετὰ βρα-
 D χέα, Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀναστήσω τὴν σκηνὴν Δαβὶδ τὴν πεπτω-
 κυῖαν καὶ ἀνοικοδομήσω τὰ πεπτωκότα αὐτῆς καὶ τὰ ἀνεσκαμ-
 μένα αὐτῆς ἀναστήσω, καὶ ἀνοικοδομήσω αὐτήν, καθὼς αἱ ἡμέ-
 ραι τοῦ αἰῶνος, ὅπως ἐκζητήσωσί με οἱ κατάλοιποι τῶν ἀνδρῶν-5
 πων, καὶ πάντα τὰ ἔθνη, ἐφ' οὓς ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπὶ
 αὐτούς, λέγει κύριος ὁ ποιῶν ταῦτα.

μ', μα'.

Ἑβραίων
 τοῦ Ἰσρα-
 ἡλ.

Μετὰ Ἱεροβαὰλ γ' ἐβασίλευσεν τοῦ Ἰσραὴλ Μαναῆμ ἔτη ιβ'.
 ὁμοῦ σιβ'. 10

. α', β', γ', δ', ε'.

R 252 Φοῦλ βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐπιβὰς τῇ Σαμαρείᾳ, λαβὼν παρὰ
 P 107 Μαναῆμ τοῦ βασιλέως Ἰσραὴλ, μὲν τάλαντα ἀργυρίου, ἀνεχώρησεν.

ς', ζ', η', θ', ι', ια', ιβ'.

Ἐν ταῖς ἡμέραις Μαναῆμ βασιλέως Ἰσραὴλ, ἤγουν τῶν δέ-15
 κυ φυλῶν, ἀνέβη Φοῦλ βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ
 ἔδωκεν αὐτῷ Μαναῆμ μὲν τάλαντα ἀργυρίου τοῦ εἶναι χεῖρα αὐ-
 τοῦ μετ' αὐτοῦ, διαγράψας τὸν λαὸν καὶ πάντα δυνατόν, καὶ λα-
 βῶν τὸ ἀργύριον ὃ Ἀσσύριος ὑπέστρεψεν εἰς τὴν χώραν αὐτοῦ.

Ἑβραίων
 τοῦ Ἰσρα-
 ἡλ.

Μετὰ Μαναῆμ ιδ' ἐβασίλευσεν τοῦ Ἰσραὴλ ὁ υἱὸς αὐτοῦ 20
 Φακειίας ἔτη ιβ'. ὁμοῦ σκδ'.

12. Φουᾶ PV. 16. Φουᾶ PV. Φούλ m. P.

post pauca. In die illa suscitabo tabernaculum David, quod cecidit, et
 reaedificabo aperturas murorum ejus, et ea quae corruerant instaurabo,
 et reaedificabo illud sicut in diebus antiquis, ut requirant me reliquiae
 hominum, et omnes nationes, eo quod invocatum sit nomen meum super
 eos, dicit Dominus faciens haec.

XL. XLI.

Post Hierobaal, XIII. regnavit super Israel Manabem annos XII. Col-
 liguntur anni CCXII.

I. II. III. IV. V.

Phua Rex Assyriorum Samariam aggressus, acceptis a Manahem
 Rege Israel mille argenti talentis, recessit.

VI. VII. VIII. IX. X. XI. XII.

In diebus Manahem Regis Israel, seu decem tribuum, venit Phua
 Rex Assyriorum in illius ditiones, et dedit illi Manahem multa talenta
 argenti, ut esset ei in auxilium, descripto populo, et quovis divite. Rex
 autem Assyriorum accepto argento, in regionem suam reversus est.

Post Manahem, XIV. regnavit in Israel illius filius Phacecias annis
 XII. Colliguntur anni CCXIV.

α', β', γ', δ', ε', ζ', η', θ', ι.

B

Ἐβραίων τοῦ Ἰσραὴλ ἰδ' *Ζαχαρίας μῆνας ζ'. μεθ' ὃν ἰδ' Σειλοῦ μῆνα α'. μεθ' ὃν Φακειας υἱὸς Μαναῆμ ἔτη ι'.*

ια', ιβ'.

5 Οὗτος Φακειας ἐπιβουλευθεὶς ὑπὸ Φακεῖ υἱοῦ Ῥομελλίου τοῦ τριστάτου αὐτοῦ ἀπέθανεν, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ ὁ εἰρημέτος Φακεῖ υἱὸς Ῥομελλίου ἰδ' τοῦ Ἰσραὴλ ἔτη λ'.

ὁμοῦ σνδ'.

α', β', γ', δ', ε', ζ', η', θ', ι, ια', ιβ', ιγ', ιδ', ιε', ις', 10 ιζ', ιη', ιθ', κ', κα', κβ', κγ', κδ', κε', κς', κζ', κη', κθ', λ'. C

Ἐν ταῖς ἡμέραις Φακεῖ ἀνέβη Θεγλάθ Φανασσάρ βασιλεὺς Ἀσσυρίων, καὶ ἔλαβε τὴν Αἶν καὶ τὴν Βεδμούλχα καὶ τὴν Αἰών καὶ τὴν Κενέξ καὶ τὴν Ἀσώρ καὶ τὴν Γαλαὰδ καὶ τὴν Γαδδί καὶ τὴν Γαλιλαίαν πᾶσαν καὶ τὴν γῆν Νεφθαλεμ, καὶ ἀπώκ- 15 σεν αὐτοὺς εἰς Ἀσσυρίους. εἶτα μετὰ ταῦτα πολεμήσας Φακεῖ υἱὸς Ῥομελλίου ἄμα τῷ Ῥαασσῶν βασιλεῖ Ἀσσυρίας κατὰ τῆς Ἱερουσαλήμ, ἔλαβεν αὐτήν.

Τὸν Φακεῖ ἐπάταξεν Ὡσηὲ υἱὸς Δαλή, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ ἐν Σαμαρείᾳ ἔτη θ'. ὁμοῦ σζγ'.

D

20

α'.

3. ιβ' P. 6. ὁ εἰρημέτος om. P. 7. 16. Ῥομελλίου P et infra. 12. Post ἔλαβε quae addit P πόλεις θ', in margine ponit V. πόλεις repetit etiam m. R. ib. τὴν om. P. ib. Αἶν P. ib. Βεδμαλχά m. P. 14. Νεφθαλήμ P. 17. καὶ ἔλαβεν P.

I. II. III. IV. V. VI. VII. VIII. IX. X.

Hebraeorum Israelis (Rex) xiv. Zacharias, mensibus vi. Post quem Phacecias filius Manahem an. xii. regnarunt.

XI. XII.

Hic Phacecias insidiis Phacee filii Romelias, ipsius Magistri militum circumventus occubuit: et loco illius regnavit Phacee filius Romelias xv. super Israel an. xxx. Colliguntur anni ccliv.

I. II. III. IV. V. VI. VII. VIII. IX. X. XI. XII. XIII. XIV. XV. XVI. XVII. XVIII.

XIX. XX. XXI. XXII. XXIII. XXIV. XXV. XXVI. XXVII. XXVIII. XXIX. XXX.

In diebus Phacee, ascendit Theglath Phanassar Rex Assyriorum, et cepit urbes ix. Ain, et Bedmalcha, et Aïnon, et Chenex, et Asor, et Galaad, et Gaddi, et universam Galilaeam, et terram Nephtalim, et transtulit eorum incolas in Assyriam. Post haec deinde Phacee filius Romelias una cum Raasson Rege Assyriae bellum movit adversus Hierusalem, eamque expugnavit.

Hosee, filius Dale, interfecit Phacee, et illius loco regnavit in Samaria an. ix. Colliguntur anni cclxiii.

I.

R 254 Ὡσηὲ τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου ποιήσας παρὰ πάντα τοὺς ἔμπροσθεν αὐτοῦ εἰδώλοισι ἐδούλευσεν, οἰκοδομῶν αὐτοῖς οἴκους, καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ διῆγεν ἐν πυρὶ, καὶ τὸ βδέλυγμα τῶν ἐθνῶν, καὶ ἔθνευεν καὶ ἐθυμίᾳ ἐν τοῖς ὑψηλοῖς καὶ ἐν τοῖς βουνοῖς καὶ ὑποκάτω παντὸς ξύλου πυκάζοντος. 5

V 87

β', γ', δ', ε'.

Καὶ ἐπὶ Ὡσηὲ ἀνέβη Σαλμανάσαρ βασιλεὺς Ἀσσυρίων· καὶ ἐγένετο αὐτοῦ Ὡσηὲ δοῦλος, τουτέστιν συντελεστής.

ζ', ζ'.

P 108 Ὡσηὲ βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἀπέστειλεν πρὸς Ἀδραμελέχ τὸν 10 Αἰθίοπα εἰς βοήθειαν ἑαυτοῦ.

η', θ'.

Τούτῳ τῷ θ' ἔτει τῆς βασιλείας Ὡσηὲ υἱοῦ Δαλῆ πρώτη αἰχμαλωσία γέγονε τοῦ Ἰσραὴλ τῶν δέκα φυλῶν, βασιλευομένων μὲν ἐν Σαμαρείᾳ, νῦν δὲ μετοικισθεῖσων εἰς ὄρη Μήδων καὶ Χαλδαίων, ἐπιστρατεύσαντος τῇ Σαμαρείᾳ καὶ πολιορκήσαντος αὐτὴν Σαλμανάσαρ τοῦ τῶν Χαλδαίων βασιλέως, ὃς καὶ αὐτὸν τὸν Ὡσηὲ υἱὸν Δαλῆ βασιλέα τοῦ Ἰσραὴλ δέσμιον λαβὼν ἀπῆλθεν. ἔβασιλεύθησαν δὲ ἐν Σαμαρείᾳ ἔτεσιν διακοσίοις ἐξήκοντα τρισί. 20 B μετωκίσθησαν δὲ αἱ δέκα φυλαὶ τοῦ Ἰσραὴλ ἐκ τῆς Ἰουδαίας ἀφ' οὗ μὲν οἱ πρόγονοι αὐτῶν ἐξῆλθον ἐξ Αἰγύπτου μετὰ ἔτη 70β',

3. τῶν om. P. 4. θυμίᾳ P. 13. ἔτει θ' P. 15. μετρωθεῖσων P. 16. τῇ — πολ. om. P. 17. αὐτὸς P.

Hosee, malum in conspectu Dei faciens, contra quam illius decessores, idola coluit, et fana illis aedificavit, filiosque suos per ignem traduxit, et gentium abominationem, ac sacrificavit sacrificia in excelsis, et in collibus, et subter omne lignum frondosum.

II. III. IV. V.

Et Hosee aggressus est Salmanazar Rex Assyriorum, et factus est Hosee illius servus, id est Tributarius.

VI. VII.

Hosee Rex Israel misit ad Adramelech Aethiopen, quo sibi auxilio esset.

VIII. IX.

Hoc anno ix. regni Hosee filii Dale, prima contigit servitus seu captivitas decem tribuum Israel, quae in Samaria Regibus parebant. Nunc autem eae traductae sunt in Medorum et Chaldaeorum montes, Salmanazar Chaldaeorum Rege bellum iis inferente, qui Hosee filio Dale Rege Israel captivo facto, recessit. In Samaria porro cclxiii. annis Regibus paruere. Ex Judaea vero translatae sunt x. tribus post an. dcccclxxii. ex quo majores earum ex Aegypto profecti erant. Ex quo autem Sa-

ἀφ' οὗ δὲ τὴν χώραν Σαμαρείας κατέσχον στρατηγήσαντος αὐ-
 τῶν Ἰησοῦ υἱοῦ Ναυῆ, εἰσὶν ἔτη ω'ήβ', ἀφ' οὗ δὲ ὑποστάντες Ῥο-
 βοὰμ τοῦ ἐκγόνου Δαβὶδ ἐβασιλεύθησαν ὑπὸ Ἱεροβοὰμ δούλου
 γενομένου Σολομῶνος, εἰσὶν ἔτη σξβ' καὶ μῆνες ζ', ἅτινα συν-
 5 τρέχει ἡγον καταλήγει εἰς τὸ τέταρτον ἔτος Ἐζεκιου βασιλέως
 Ἰούδα, καθ' ὃ καὶ τὸ πάσχα σησημελιῶται γεγενῆσθαι λαμπρῶς
 καὶ φιλοτίμως ἀπὸ Σολομῶνος. οἱ καὶ μετοικισθέντες εἰς Σα-
 μάρειαν Χουθίοι ἐκλήθησαν, τὴν τῆς χώρας ἐν ἧ κατωκισθη- C
 σαν προσηγορίαν λαβόντες, διὰ τὸ ἐκ τῆς Χουθὺς οὕτω καλου-
 10 μένης χώρας τότε μετατεθῆναι. ἔστι δὲ αὕτη ἡ Χουθὰς χώρα
 ἐν τῇ Περσίδι καὶ ποταμὸς τοῦτο ἔχων ὄνομα. καὶ μετοικισθέν-
 τες εἰς Σαμάρειαν ἕκαστος κατ' ἔθνος ἴδιον εἶχε θεόν. ὕστερον
 δὲ Σαμαρεῖς ἐκλήθησαν, τὴν τῆς χώρας ἐν ἧ κατωκισθησαν
 προσηγορίαν λαβόντες.

15 Τούτῳ τῷ ἔτει Σίβυλλα ἡ Ἐρυθραία ἐν Αἰγύπτῳ ἐγνω-
 ρίζετο.

Γεγόνουσι δὲ καὶ ἄλλαι ἰα' Σίβυλλαι.

Σίβυλλα ἡ Ἑβραία.

Σίβυλλα ἡ Περσὶς.

20 Σίβυλλα ἡ Δελφίς.

Σίβυλλα ἡ Ἀδαῆ ἡ Κιμμερία.

Σίβυλλα ἡ Σαμία.

R 256

D

2. ὑποστάντες P. 4. 7. Σολομῶνος P. 5. Ἐζεκιου Psola. 6. ὄν
 Psola. 8. ἐν ἧ — προσηγορίαν] ἐπίκλησιν P. 10. τῆς χώρας P.
 15. Ἐρυθραία V hic et p. seq. v. 7. 21. Κιμμερία PV.

mariae regionem obtinuerunt, Jesu filio Nave eorum duce, anni DCCCXCII. computantur. Ex quo, dum defecerunt a Roboam nepote Davidis, iis dominatus est Hieroboam Solomonis servus, anni sunt CCXCII. et menses VII. qui concurrunt, seu desinunt in IV. annum Ezechiae Regis Juda, quo Pascha splendide ac magnifice celebratum esse a Solomone annotatum est. Jam vero qui in Samariam translati sunt, Chuthei sunt appellati, ex regionis nomine, quod ex Chuta, regione sic nuncupata, tunc fuerint translati. Est autem illa Chutae regio in Perside, ubi ejusdem nomenclaturae est fluvius. Cumque in Samariam fuissent deducti, unusquisque secundum gentem suam habuit Deum. Postmodum vero Samaritani appellati sunt, tracto a regione quam incoluere nomine.

Hoc anno Sibylla Erythraea in Aegypto claruit.

Fuere et aliae XI. Sibyllae.

Sibylla Hebraea.

Sibylla Persica.

Sibylla Delphica.

Sibylla Adaena, seu Cimeria.

Sibylla Samia.

Σίβυλλα ἡ Ῥοφία.

Σίβυλλα ἡ Κυμαία.

Σίβυλλα ἡ Λιβοία.

Σίβυλλα ἡ Τρωάς.

Σίβυλλα ἡ Φρυγία.

Σίβυλλα ἡ Τιβουρτία.

5

Σίβυλλα ἡ Ἐρυθραία ἢ προγεγραμμένη ἦν ἀπὸ πολλῆς Ἐρυθρίας καλουμένης, ἀντικρὺ Χίου, ἢ καὶ ἐποποιὸς οὔσα, ἧς καὶ
 P 109 στήλη ἐστὶν ἐν τῇ αὐτῇ Ἐρυθρία ἄχρι τοῦ νῦν κατὰ τὴν στερεάν
 ἀντικρὺ Χίου. 10

Ἐβραίων
 τοῦ Ἰούδα. Μετὰ Ἰωαθὰμ ἐβασίλευσεν τῶν δύο φυλῶν Ἰούδα καὶ Βενιαμὴν Ἀχάζ υἱὸς αὐτοῦ ἔτη ιε'. ὁμοῦ δψξέ'.

α'.

Ῥαασῶν υἱὸς Ἀράμ καὶ Φακεὲ υἱὸς Ῥομελίου περιεκάθισαν τῇ Ἱερουσαλῆμ πρώτῳ ἔτει τοῦ Ἀχάζ βασιλέως Ἰούδα, καὶ 15 οὐκ ἴσχυσαν αὐτὴν λαβεῖν.

V 88

β'.

Οὐρίας ἀρχιερεὺς ἐγνωρίζετο καὶ Ζαχαρίας υἱὸς Βαραχίου·
 B περὶ ὧν εἶπεν ὁ Θεὸς τῷ Ἡσαΐα, Μάρτυρές μοι πιστοὺς ποιήσου
 τοὺς μέλλοντας προφητεύειν τῷ Ἀχάζ τὸ Ἴδοῦ ἢ παρθένος ἐν γα- 20

1. Ῥοδία P. 3. Λιβοία P, Λιβοία V, Λιβνική m. P. 7. ἢ
 alterum om. P. ibid. et 9. Ἐρυθραῖ — Ἐρυθραῖς Schurzfleisch.
 Not. Bibl. Vin. p. 85. 8. καὶ] δὲ P. 9. ἐστὶν om. P. ibid.
 ἀντ' ἢ om. P. 11. Βενιαμὴν PV. 15. τῷ ἔτει P. 19. εἶπεν]
 VIII. 2. 20. τὸ] VII. 14.

Annam. c.

Sibylla Rhodia.
 Sibylla Cumana.
 Sibylla Libyca.
 Sibylla Trojana.
 Sibylla Phrygia.
 Sibylla Tiburtina.

Sibylla Erythraea supramemorata ex Erythria, oppidulo, e regione Chii, ita appellato, ortum duxit. Fuit porro versificatrix, ejusque statua usque hodie Erythriae e regione Chii in continenti visitur.

Post Jonatham, regnavit super duas tribus Juda et Benjamin Achaz illius filius, an. xvi. Colliguntur anni iv. mcccxlx.

4750.

I.

6. Raasson filius Aram, et Phacee filius Romeliae, Hierusalem obsederunt anno i. Achaz Regis Juda, neque hanc potuerunt expugnare.

II.

Urias summus Pontifex agnoscebatur, ut et Zacharias filius Barachiae, de quibus dixit Deus ad Esaiam: *Testes mihi fideles facias qui*

στρι ἔξει, και τέξεται υἱόν, και καλέσουσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ. και τὸ Ταχέως σκύλευσον, δξέως προνόμευσον, και τὰ ἔξῃς.

Προειφήτεον Ἡσαΐας, Ὡσηέ, και Μιχαίας.

5 ζ' Ὀλυμπιάς.

γ', δ', ε', ζ'.

Ἀχάζ βασιλεὺς Ἰοῦδα και Βενιαμὴν ἀπέστειλεν ἀγγέλους πρὸς Θιλάθ Φαλσάρ βασιλέα Ἀσσυρίων, προτρέπων αὐτὸν και R 258 λέγων, Εἰ δοῦλός σου και υἱός σου ἐγώ, βοήθησόν μοι και ἀνάβηθι και ῥῦσαί με ἐκ χειρὸς Συρίας και ἐκ χειρὸς βασιλέως Ἰσραήλ, C ὅτι ἐπανεστῆσαν κατ' ἐμοῦ, πέμψας αὐτῷ χρυσοῖον και ἀργύριον. και δὴ ἐπέσθη αὐτῷ ὁ βασιλεὺς Ἀσσυρίων, και ἀνῆλθεν ἐπὶ Δαμασκόν, και συνέλαβεν αὐτήν. τὸν δὲ Φακει ἐπάταξεν Ὡσηέ υἱὸς Ἴλα, και ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ ἐν Σαμαρείᾳ ἔτη θ'.

15 ζ' Ὀλυμπιάς.

ζ'.

Τούτῳ τῷ ζ' ἔτει τοῦ Ἀχάζ οἱ Ἰδουμαῖοι συμβαλόντες αὐτῷ πολλοὺς ἀρχμαλώτους ἔλαβον.

η', θ', ι'.

2. προνόμευσον P. 7. Βενιαμὴν PV. 8. Θιλάθ] Θιλαθ R.
10. Συρίας — Ἰσραήλ om. P 12. ἐπίσθη R, ἐπίστη P et V (?).
17. ζ' ἔτει] ἔτει ἐβδόμῳ P.

prophetaturi sunt Achaz: illud nempe: Ecce uirgo concipiet, et filium pariet, et uocabunt nomen eius Emmanuel. Et illud: Praedare celeriter, quamprimum spolia collige, etc.

Prophetaerunt Esaias, Osee, et Michaeas.

VI. Olympias.

III. IV. V. VI.

Achaz Rex Juda et Benjamin, misit nuntios ad Thilath Phalsar Regem Assyriorum, illum hisce uerbis adhortatus: Si seruus tuus, et filius tuus ego sum, opitulare mihi, et accede, ac libera me, quoniam in me insurrexerunt. Misitque illi aurum et argentum, fidemque illi adhibuit Rex Assyriorum, venitque Damascum, et urbem accepit. Osee uero filius Ela percussit Phacee, ejusque loco regnavit in Samaria annos ix.

VII. Olympias.

VII.

Hoc anno Achaz vii. Idumaei praelio cum eo congressi multos captivos abduxere.

VIII. IX. X.

4756.
4.

Τούτω τῷ ἔτει ἀνέβη Σαλιμανύσαρ εἰς Σαμάρειαν.

- D** Τούτω τῷ δεκάτῳ ἔτει τοῦ Ἀχάζ καὶ τετάρτῳ ἔτει ἐβδόμησ
 Ὀλυμπιάδος εἰκοστοτέταρτον τῆς οἰκείας ἡλικίας ἄγοντες ἐνιαυτὸν
 Ῥώμος καὶ Ῥῆμος κτίουσι τὴν Ῥώμην, ὅθεν μετεκλήθησαν Ῥω-
 μαῖοι· οἵτινες καὶ τὰ ὄπλα τοῦ Ἡρακλέους ἀπέθεντο ἐν τῇ παρ' 5
 αὐτῶν κτισθείσῃ πόλει Ῥώμῃ, ἣτις πρώην ἐκαλεῖτο κόμη Βα-
 λέντζια ἐν τῷ Βοαρῶ φόρῳ. οἱ δὲ αὐτοὶ δύο ἀδελφοὶ ἀνεπέ-
 σαν τὸ λεγόμενον Παλλάντιον, τὸν βασιλικὸν οἶκον τοῦ Πάλλαν-
 τος. ἔκτισαν δὲ καὶ ναὸν μέγαν τῷ Δίῳ, ὄντινα ἐκάλεσαν Κα-
 πετώλιον Ῥωμαῖστί, ὃ ἐστὶν ἡ κεφαλὴ τῆς πόλεως, ἀγαγόντες καὶ 10
P 110 τὸ Παλλάδιον ζόανον ἀπὸ πόλεως Σίλβης ἀπέθεντο αὐτὸ ἐν τῇ
 Ῥώμῃ. οἵτινες ἀδελφοὶ ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτοὺς εἰς ἔχθραν ἡλ-
 θον πρὸς ἀλλήλους, καὶ ἐφρονέθη ὑπὸ Ῥώμου Ῥῆμος ὁ ἀδελφὸς
 αὐτοῦ· καὶ ἐβασίλευσεν μόνος Ῥώμος. ἔξοτε δὲ ἐφρόνευσεν τὸν
 ἴδιον ἀδελφόν, ἐσειετο πῦσα ἡ πόλις Ῥώμῃ, καὶ οἱ δῆμοι αὐτῆς 15
 ἐστασίαζον, καὶ ἐγίνοντο πόλεμοι ἐμφύλιοι ἐπὶ τῆς αὐτοῦ μόνου
 βασιλείας. καὶ ἀπελθὼν εἰς τὸ μαντεῖον ἐπηρώτησεν διὰ τί
 γίνεται ἐπὶ τῆς αὐτοῦ βασιλείας ταραχὴ. καὶ ἐρῶρέθη αὐτῷ ἐκ
 τῆς Πυθίας ὅτι *Εἰ μὴ συγκαθῆσει σοι ὁ ἀδελφός σου ἐν τῷ βα-*
σιλικῷ θρόνῳ, οὐ μὴ στῆ ἡ πόλις σου Ῥώμῃ οὔτε ἡσυχάσει ὁ 20
B *δῆμος οὔτε ὁ πόλεμος. καὶ ποιήσας τῆς εἰκόνης τοῦ αὐτοῦ ἀδελ-*

3. εἰκοστὸν τέταρτον P, εἰκοστὸ τέταρτον V. 5. Ἡρακλέως PV.
 6. Ῥώμης P et eraso s V. 8. τὸν — Παλλάντων PV. Correxī
 auctore Malala p. 171. 7. 10. ἡ om. P. *ibid.* καὶ] δὲ P. Quod
 mihi fraudi fuit, quum Malalam ederem V nondum utens. 11. τῆς
 πόλεως P. 13. ὁ om. P. 19. τῆς om. P.

Hoc anno venit Salmanasar in Samariam.

Hoc anno Achaz x. et anno iv. Olympiadis vii. Romulus et Remus,
 cum annum agerent quartum et vigesimum, Romam condunt, unde no-
 men accepere Romani: qui quidem arma Herculis in urbe abs se condi-
 ta deposuere, cum antea vicus Valentia in Foro Boario appellaretur.
 Duo porro isti fratres Pallantis Regiam, quae Palatium dicebatur, in-
 staurarunt. Excitarunt etiam fanum ingens Jovi, cui Capitolii latinum
 nomen imposuere, quod est Caput urbis. Adducto autem Alba urbe
 Palladio, illud Romae collocarunt. Atque hi quidem fratres dum simul
 imperarent, mutuis se odiis sunt prosecuti, ac Remus a fratre Romulo
 interfactus est, isque solus deinceps regnavit. Verum ex quo fratrem
 occidit, ortus est Romae tumultus, urbisque civibus in seditiones prola-
 psis, eo regnante civilia bella exarsere. Ille autem ad oraculum profe-
 ctus, sciscitatus est, quae causa esset cur se regnante tumultuarentur
 cives. Responsumque datum est ab Oraculo ejusmodi: *Nisi frater tuus*
tibi in regio solio assideat, nec stabit urbs Roma, nec quiescent cives,
neque bellum cessabit. Is vero confecta fratris sui, et quae vultum ejus

φοῦ ἐκτύπωμα τοῦ χαρακτηῆρος αὐτοῦ χρυσοῦν στηθάριον στή-
 λην ἔθηκεν ἐν τῷ θρόνῳ αὐτοῦ ἐν ᾧ ἐκάθητο, καὶ οὕτως ἐβασί-
 λευσε τὸν ὑπόλοιπον αὐτοῦ χρόνον, συγκαθημένον αὐτῷ τοῦ R 260
 ὀλοχρῦσου ἐκτυπώματος τοῦ αὐτοῦ ἀδελφοῦ Ῥήμου, καὶ ἔπαυσεν
 5 ὁ σεισμὸς τῆς πόλεως καὶ ἠσύχασεν ἡ δημοτικὴ ταραχὴ. καὶ εἴ
 τι δ' ἂν ἐκέλευεν θεοπέλων, ἔλεγεν ὡς ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ τοῦ ἀδελ-
 φοῦ αὐτοῦ, λέγων Ἐκελεύσαμεν, Ἐθεσπίσαμεν. ὅπερ ἔθος κα-
 τέσχεν ἐξ ἐκείνου παρὰ τοῖς βασιλεῦσιν ἕως τοῦ παρόντος, τὸ λέγειν,
 Ἐκελεύσαμεν, Ἐθεσπίσαμεν. καὶ ἐπέπεμψεν εἰς ἐκάστην πόλιν V 89
 10 ὑπὸ Ῥωμαίους οὖσαν στηθάρια ὀλόχρυσα αὐτοῦ καὶ τοῦ ἀδελ- C
 φοῦ αὐτοῦ ἐπὶ τῷ τίθεσθαι αὐτὰ πλησίον τῶν ἀρχόντων. ὁ δὲ
 αὐτὸς βασιλεὺς Ῥώμος μετὰ τὸ πληρῶσαι αὐτὸν τὰ τεῖχη καὶ κο-
 σμησαὶ τὴν πόλιν, ἔκτισε καὶ τῷ Ἄρει ναόν, καὶ ἐν αὐτῷ τῷ μη-
 νὶ ἐποίησεν ἑορτὴν μεγάλην, θύσας τῷ Ἄρει, καλέσας καὶ τὸν
 15 μῆνα μάρτιον, πρῶην λεγόμενον πρῖμον, ὅπερ ἐρμηνεύεται Ἄρεως,
 ἥνπερ ἑορτὴν κατ' ἔτος οἱ Ῥωμαῖοι πάντες ἐπιτελοῦσιν ἕως νῦν,
 καλοῦντες τὴν ἡμέραν τῆς πανηγύρεως Μάρτις ἐν κάμπῳ. καὶ
 εὐθέως πάλιν ἀρξάμενος ἔκτισε Κερκείσιον ἐν τῇ Ῥώμῃ, ὅπερ
 Ἴππικὸν ὠνόμασεν, θέλων διασκεδάσαι τὸ πλῆθος τοῦ δήμου
 20 Ῥώμης, ὅτι ἔστασιαζον καὶ ἐπήρχοντο αὐτῷ διὰ τὸν ἀδελφὸν αὐ- D
 τοῦ· καὶ ἐπετέλεσεν πρῶτος ἵππικὸν ἀγῶνα ἐν τῇ πόλει Ῥώμῃ εἰς
 ἑορτὴν τοῦ Ἡλίου καὶ τῶν ὑπ' αὐτὸν τεσσάρων στοιχείων, του-

3. χρόνον αὐτοῦ P. ib. αὐτῷ τοῦ] αὐτῷ P. 10. τοῦ om. P.
 13. τῷ om. P. 15. Ἄρειος P. 22. καὶ ὑπ' αὐτῶν P.

referret pectorali statua, hanc in eodem quo residebat solio collocavit, sicque deinceps, assidente sibi Remi fratris ex solido auro confecta figura, urbis motus conquievit, sedataque popularis seditio. Sed et si quidpiam edicto praeciperet, suo et fratris nomine id se agere aiebat, haec utens formula, *Jussimus, Decrevimus*, qui quidem mos exinde apud Reges usque ad haecce tempora obtinuit, quibus solenne est hisce uti verbis, *Jussimus, Decrevimus*. Misit praeterea ad singulas Romanis subditas urbes ex auro solido confectas sui et fratris pectorales statuas, quo juxta magistratus collocarentur. Rex vero Romulus, confectis moenibus, ornataque urbe, Marti templum exaedificavit, ac eodem ipso mense solenne festum peregit, facto Marti sacrificio, inditoque mensi eidem Martii nomine, cum Primus antea nuncuparetur, hoc est Martis: quam quidem festivitatem universi Romani quotannis celebrant ad hanc usque tempestatem isto festi die, in campo Martis appellato. Nec multo post Circum Romae condere coepit, quem Hippodromum nuncupavit, cum Romanae plebis motus compescere in animo haberet, quae ob fratris perpetratae caedem, seditiones conflabat, ipsique insidias moliebatur. Primus ergo Circenses ludos Romae peregit in honorem Solis, et subjectorum Soli quatuor elementorum, hoc est terrae, maris, ignis, et aëris, ratus

τέστιν τῆς γῆς καὶ τῆς θαλάσσης καὶ τοῦ πυρός καὶ ἀέρος, λο-
 γισάμενος ὅτι διὰ τοῦτο εὐτυχῶς φέρονται οἱ τῶν Περσῶν βασι-
 λεῖς εἰς τοὺς πολέμους, ὡς τιμῶντες τὰ τέσσαρα ταῦτα στοιχεῖα·
 ἐν τῇ Ῥώμῃ γὰρ οὐκ ἐτίμων αὐτὰ τὰ τέσσαρα στοιχεῖα οὐδὲ ἐν
 μιᾷ ἑορτῇ. ὁ δὲ τῆς Πισαίων χώρας βασιλεὺς Οἰνόμαος ἀγῶνα 5
 ἐπετελεῖ ἐπὶ τὰ Εὐρώπεια μέρη μηνὶ δύστρω τῷ καὶ μαρτίῳ κέ
 P 111 τῷ Ἑλλῶ Γετᾶνι ὡς ὑφουμένῳ, ἀγωνιζομένης, φησὶν, γῆς καὶ
 θαλάσσης, τουτέστιν Δημήτρας καὶ Ποσειδῶνος, καὶ τῶν ὑπο-
 κειμένων στοιχείων τῷ Ἑλλῶ. καὶ ἐβάλλετο κλῆρος μετὰ τοῦ
 αὐτοῦ Οἰνομάου βασιλέως καὶ τοῦ ἐρχομένου ἀπὸ οἰασδήποτε χῶ- 10
 ρας καταγωνίσασθαι αὐτοῦ· καὶ ὅτε μὲν ὁ κλῆρος ἐκάλει τὸν
 Οἰνόμαον ἀγωνίσασθαι ὑπὲρ τοῦ Ποσειδῶνος, ἐφόρει σχῆμα ἱμά-
 τιον κυανόν, ὃ ἐστὶ τῶν ὑδάτων· καὶ ὁ ἀνταγωνιζόμενος κατ'
 αὐτοῦ ἐφόρει τὸ χλοῶδες σχῆμα, ὃ ἐστὶν τῆς γῆς. καὶ πάλιν εἰ
 R 262 ἤνεγκεν ὁ κλῆρος τῷ Οἰνομάῳ φορέσαι τὸ τῆς Δημήτρας σχῆμα, 15
 B ἐφόρει τὸ χλοῶδες σχῆμα, καὶ ὁ ἀνταγωνιζόμενος αὐτοῦ ἐφόρει
 τὸ σχῆμα τοῦ Ποσειδῶνος, ὃ ἐστὶν τῶν ὑδάτων, τὸ κυανόν. καὶ
 ὁ ἠττούμενος ἐφονεύετο. καὶ πλήθος ἄπειρον ἤρχετο θεωρῆσαι
 τὸν αὐτὸν ἐτήσιον βασιλικὸν ἀγῶνα ἀπὸ ἐκάστης χώρας καὶ πό-
 λεως. καὶ οἱ μὲν τὰς παραλλοὺς οἰκοῦντες πόλεις καὶ τὰς νήσους 20
 πολῖται καὶ τὰς κόμας τὰς παραλλοὺς ναῦται ἤρχοντο τὸν φο-
 ροῦντα τὸ κυανόν σχῆμα, τουτέστιν τοῦ Ποσειδῶνος, νικῆσαι,

5. Πισίων P. 6. δύστρω τῷ μαρτίῳ P. 7. ὑφουμένῳ Malalas
 p. 173. 13., ὑφωμένῳ PV. 8. Δημήτρας P. 11. αὐτοῦ] αὐ-
 τὸν Malalas. 21. ἠρχοῦντο P sola.

ea de causa Persarum Reges bella feliciter peragere, ut qui quatuor
 haec elementa colerent. Neque enim antea quatuor ista Romae cole-
 bantur elementa, neque festum ullum institutum. Pisensium vero Rex
 Oenomaus certamen peregit in Europae partibus mensis Systri, seu Mar-
 tii, xxv. die, in Solis Titanis, velut excelsi, honorem, certantibus, ut
 aiunt, terra et mari, hoc est Cerere et Neptuno, subjectisque Soli ele-
 mentis. Sors vero mittebatur inter ipsum Regem Oenomaum, et alterum
 ex quacumque ille venisset regione, qui cum eo esset decertaturus: ita
 ut si forte sors Oenomaum pro Neptuno decertare statueret, tum is ve-
 stem indueret caeruleam, quod is color sit aquarum: qui porro cum illo
 pugnaturus esset, viridi uteretur, quod terrae color sit. Rursum siqui-
 dem sors Oenomaum Cereris habitum deferre designasset, viridi culta
 ornaretur, et alter adversarius caeruleo habitu indueretur, Neptuni scilicet,
 qui color est aquarum: ac victus quidem morte lueret. Ad regionem
 vero istud et anniversarium certamen infinita hominum multitudo ex sin-
 gulis regionibus ac civitatibus confluebat. Qui porro maritimas urbes
 cives vel insulas, ac vicus littorales incolebant nautae, victoriam illi ad-
 precabantur qui cyaneam vestem forebat, id est Neptuni, cum inde au-

οἰωνιζόμενοι, ὅτι ἐὰν ἤττηθῆ ὁ ὑπὲρ τοῦ Ποσειδῶνος ἀγωνιζόμενος, ἔκλειψις ἰχθύων γίνεται παντοίων καὶ ναυάγια θαλάσσης καὶ ἀνέμων βιᾶων ταραχή. οἱ δὲ τὰς μεσογίλους οἰκοῦντες πο-
 λῖται καὶ ἐπιχώριοι ἄγροικοὶ καὶ πάντες οἱ ἐν τῇ γεωργίᾳ κάμνον-
 5 τες ἤρχοντο νικῆσαι τὸν φοροῦντα τὸ χλοῶδες σχῆμα, οἰωνιζόμενοι ὅτι ἐὰν ἤττηθῆ ὁ ὑπὲρ τῆς Δημήτρας ἀγωνιζόμενος, ὃ
 ἔστιν ὑπὲρ τῆς γῆς, λιμὸς σίτου καὶ σπάνις οἴνου καὶ ἐλαίου καὶ
 τῶν ἄλλων καρπῶν πάντων γίνεται. καὶ ἐνίκησεν πολλοὺς ὁ Οἰ-
 νόμαος ἀνταγωνιστὰς αὐτοῦ ἐπὶ πολλὰ ἔτη· εἶχεν γὰρ καὶ τὸν
 10 Ἀψυρτον διδάσκοντα αὐτὸν πικρῶς τὴν ἡμιοχικήν· ὅστις Οἰνό-
 μαος ἤττηθεις ὑπὸ Πέλοπος τοῦ Ἄνδου ἐφρονεύθη.

Τὸν δὲ ἱππικὸν ἀγῶνα πρῶτος ἐπενόησεν Ἐνυάλιος τις ὀνό-
 15 ματι, υἱὸς Ποσειδῶνος, ἀγαγόμενος τὴν Λιβύην, θυγατέρα τῆς
 Ἰούς καὶ τοῦ Πίκου Διός, ὃς κρατήσας τὰ μεσημβρινὰ μέρη ἐκά-
 15 λησεν τὴν αὐτὴν χώραν ἐν ἣ ἐβασίλευσεν Λιβύην εἰς ὄνομα τῆς
 αὐτοῦ γυναικός. τὸν δὲ αὐτὸν ἱππικὸν ἀγῶνα ὁ Ἐνυάλιος ἄρμα-
 σι διπῶλοις ἐφηῦρε, καθὼς συνεγράψατο Καλλιμάχος ὁ σοφώ-
 τατος ἐν τοῖς Αἰτησίοις αὐτοῦ. καὶ λοιπὸν μετ' αὐτὸν ὁ Ἐριχθό-
 νιος ἐπετέλεσεν καὶ ἄλλοι ἐν διαφόροις τόποις ἐπετέλεσαν. ὁ δὲ
 20 Οἰνόμαος πρῶτος αὐτὸς ἐπετέλεσεν τὸν αὐτὸν ἱππικὸν ἀγῶνα ἄρ-
 μασι τετραῖπποις· διὸ καὶ περιβόητος ἐγένετο, καθὰ ἐν ταῖς

3. τὰς om. P. 4. ἀγροικοὶ P. 11. τοῦ om. P. 12. ἐνόησεν
 P. 14. Ἰοῦ PV, Ἰούς m. R. 15. ἐν — Λιβύην] (Λιβύην) P.
 16. αὐτὸν om. P. 17. διπῶλοις Malalas, δη πολλοῖς PV. 18.
 Ἐριχθόνιος Malalas, Ἐρεχθόνιος PV.

gurarentur, si qui pro Neptuno dimicabat vinceretur, futuram omnis ge-
 neris piscium caritatem, maris eventura naufragia, ac fore ut ingentes
 ventorum turbines excitarentur. Contra autem qui continentem habitab-
 ant, ac indigenae rustici, et quotquot agriculturae dabant operam, il-
 lum superiorem optabant qui herbaceum colorem deferebat, ominati, si
 vinceretur qui pro Cerere certabat, seu pro terra, annonae caritatem,
 viniq; ac olei, frugumque aliarum omnium secuturam inopiam. Atque
 Oenomaus multos quidem ex adversariis superavit per multos annos,
 Absyrto magistro usus, a quo aurigationis artem apprime edoctus erat:
 sed tandem victus a Pelope Lydo interfectus est.

Equestrium porro certaminum primus auctor fertur Enyalios, Ne-
 ptuni filius, qui ducta in uxorem Libya, Ius et Pici Jovis filia, meridio-
 nales regiones a se subactas, de uxoris nomine Libyam appellavit. Enim-
 vero equestres multorum curruum pugnas Enyalios adinvenit, quemad-
 modum doctissimus Callimachus in suis Aetesiis literis prodidit. Post
 Enyalium denique Erechtonius, aliiq; deinceps variis in locis eosdem
 ludos celebrarunt. Primus autem Oenomaus certamen illud equestre quo
 quadrijugis bigam vehentibus dimicabatur instituit, unde celebris admo-
 dum est habitus, ut in doctissimi Characis historiis habetur: in quibus

Χάρακος τοῦ σοφωτάτου ιστορίαις ἐμφέρεται, ὃς συνεγράψατο καὶ ταῦτα, ὅτι τὸ τοῦ Ἰππικοῦ γυμνάσιον εἰς τὴν τοῦ κόσμου διοίκησιν ἐπιενόηται, τουτέστιν τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς καὶ τῆς θαλάσσης. τοὺς γὰρ δώδεκα οἴκους ἰστόρησαν τοῦ ζωδιακοῦ κύκλου τοῦ διοικοῦντος τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν καὶ τῶν ἀν-5
 θρώπων τὸν παροδικὸν βίον, τὸ δὲ πέλμα τοῦ Ἰππικοῦ τὴν γῆν πᾶσαν εἶναι, τὸν δὲ εὐριπον τὴν θάλασσαν ἀπὸ τῆς γῆς μεσαζομένην, τὸν δὲ ἐπὶ τὰς θύρας καμπτὸν τὴν ἀνατολήν, καὶ τὸν
 R 264 ἐπὶ τὴν σφενδόνα τὴν δύσιν, τὰ δὲ ἐπτὰ σπατία τὸν δρόμον καὶ
 B τὴν κίνησιν τῆς ἀστρώφας τῶν ἐπτὰ ἀστέρων τῆς μεγάλης ἄρκτου. 10 ὁ δὲ αὐτὸς Ῥώμος βασιλεὺς πρὸς τιμὴν καὶ αὐτὸς τοῦ Ἥλιου καὶ τῶν ὑπ' αὐτὸν τεσσάρων στοιχείων τὸν ἀγῶνα ἐν τῇ Ῥώμῃ πρῶτος ἐφευρῶν ἐπετέλεσεν ἐν τῇ αὐτῇ χώρᾳ τῆς δύσεως, ἤτοι τῆς Ἰταλίας, ἄρμασι τετραπώλοις, τουτέστιν τῇ γῇ καὶ τῇ θαλάσῃ καὶ πυρὶ καὶ ἄερι. καὶ ἐπέθηκεν ὁ Ῥώμος τοῖς αὐτοῖς τέτρασι 15 στοιχείοις τὰ ὀνόματα ταῦτα, τῇ γῇ τὸ Πράσινον μέρος, ὃ ἐστὶν τὸ χλοῶδες, τῇ δὲ θαλάσῃ, τουτέστι τοῖς ὕδασι, τὸ Βένετον μέρος, ὡς κυανόν, τῷ πυρὶ τὸ Ῥουσαῖον μέρος πυρῶδες, καὶ τῷ ἄερι τὸ λευκόν. κακείθεν ἐπενοήθη τέσσαρα μέρη ἐν Ῥώμῃ.
 C ἐκάλεσε δὲ τὸ Πράσινον μέρος Πραίσεντον, ὃ ἐστὶν ῥωμαϊκῆ λέ- 20

4. τοὺς γὰρ δώδεκα οἴκους] τὰς δὲ δεκαδύο θύρας τοὺς δώδεκα οἴκους Malalas. 7. εὐριππον V. 9. σπατία PV. σπατία cum Cedreno Chilmeadus ad Malalam et Ducangius Gloss. v. σπάτιον. 10. ἀστρώφας] ἀστρονομίας Malalas, ἀστροθεσίας Ducangius, τὴν ἀστρώφην Chilmeadus ad Malalam. Infra p. 219 D. ἐπειδὴ μηδὲ τῇ ἀστρώφᾳ τοῦτο συμβαίνει κινήσει. ib. τῆς Malalas, καὶ τῆς PV. ib. μεγάλης om. P. 12. αὐτοῦ P.

et hoc subditur, equestris certaminis exercitationem ad orbis gubernationem exprimendam adinventam, coeli scilicet, terrae ac maris. Duodecim quippe Zodiaci circuli domos effingere, a quo terra et mare, ac caduca hominum vita regitur. Solo enim Circi terram universam designari, Euripo mare quod in terrae medio consistit: flexum vero versus januas, orientem: eum autem qui ad metas est, occasum: septem spatia, cursum et motum septem planetarum ac ursae majoris. Quinetiam idem Romulus in ipsius Solis honorem, et quatuor elementorum a se repertum certamen primum Romae celebravit in eadem Occidentis sive Italiae regione, quadrijugo curru, quo terram, mare, ignem et aerem designaret. His porro quatuor elementis sua nomina Romulus imposuit, terrae, Prasina, id est herbacea, vel viridī: mari seu aquis, Veneta seu caerulea: aëri denique Alba Factione assignata. Prasinam autem factionem Praesentem appellavit, voce a Latino ducta, quae Permanens quidpiam sonat, quod terra cum silvis ac saltibus virens semper existat ac permaneat. Venetam vocavit a provincia, quae Venetia dicitur, Romae subdita, ca-

Ξις, ἣτις ἐρμηνεύεται ἐμπαράμονον· πραιοτεντεύειν γὰρ λέγεται τὸ παραμένειν, διότι ἡ χλωώδης γῆ διὰ παντὸς ἴσταται σὺν τοῖς ἄλλοις. τὸ δὲ Βένετον ἐκάλεσεν ἐκ τοῦ εἶναι ὑπὸ τὴν Ῥώμην ἐπαρχίαν χώραν λεγομένην Βενετζίαν, ἣστινος μητρόπολις ἐστὶν Ἰακουλῆα· κακείθεν ἐξέρχονται τὰ κτανά, τουτέστιν τὰ Βενέτζια βύμματα τῶν ἱματίων, καὶ προσεκόλλησεν τῷ Πρωσίνω μέρει, ὃ ἐστὶν τῇ γῆ, τὸ λευκόν, φησὶ τὸν ἀέρα, καθότι βρέχει καὶ ὑπουργεῖ καὶ ἀρμόττει τῇ γῆ. τῷ Βενέτω μέρει, ὃ ἐστὶ τοῖς ὕδασι, προσεκόλλησε συμμῆξας τὸ Ῥουσαῖον μέρος, ὃ ἐστὶν τὸ πῦρ, καθό-
 10 τι σβέννυσι τὸ πῦρ ὡς ὑπρεταγμένον αὐτῷ. καὶ λοιπὸν οἱ τὴν D
 Ῥώμην οἰκοῦντες διμερισθῆσαν τὰ μέρη, καὶ οὐκέτι ὠμονόησαν πρὸς ἀλλήλους διὰ τὸ ἐραῖν ἕκαστον τῆς Ἰδίας νίκης καὶ ἀντιποιεῖ-
 σθαι τοῖ ἰδίου μέρους, ὥσπερ θρησκείας τινός· καὶ ὑπῆρξε μέγα
 σχίσμα ἐν τῇ Ῥώμῃ, καὶ μεγάλην ἔχθραν εἶχον πρὸς ἀλλήλους
 15 τὰ μέρη, ἀπότε ἐπενόησεν αὐτοῖς τὴν τοῦ ἵππικοῦ θείαν ὃ Ῥῶ-
 μος. ἐν δὲ τῇ βασιλείᾳ τοῦ αὐτοῦ Ῥώμου ὁ στρατὸς αὐτοῦ ἐγένετο πολλὸς ἐπέσακτος, καὶ πλήθος ἦν ἐν τῇ Ῥώμῃ ἀγρίων ἀν-
 θρώπων, καὶ οὐκ ἦσαν πρὸς τὰ πλήθη τῶν ἀνθρώπων γυναῖκες,
 καὶ ἐπεθύμουν τῆς τοῦ βίου ἡδονῆς τὰ τῶν νεανιῶν στρατεύματα, P 113
 20 καὶ ἐπῆρχοντο κατὰ τὴν ἀγορὰν ταῖς γυναῖξι, καὶ ἐγένετο ταραχὴ V 91
 καὶ ἐμφύλιος πόλεμος. καὶ ἠθύμει ὁ Ῥῶμος, ἀμηχανῶν τί πρά- R 266

4. Βενετζίαν P. 5. Βενέττια P. 7. φησὶ post καθότι ponit P. 11. τὰ] εἰς τὰ P sola. 14. ἀλλήλους] ἄλλους V. 15. ἀπότε] ἀφοῦτε Chilmeadus, ἀπότεν δ' m. R. V. p. 298. B. 16. ἐν δὲ Malalae, ἐν PV. 17. ἀγρίων ἀνθρώπων Malalae, ἀγριανῶν PV, quod decepit Ducangium in Gloss. 19. τὰ τῶν] τούτων PV.

jusque Metropolis est Aquileia, unde nempe colores caerulei, seu tincturae Venetae, quibus inficiuntur panni, afferuntur: quae quidem Factio Veneta Prasiniae, qua designatur terra, adjungitur. Albae nomine donavit aërem, quod is terram riget, eidemque subserviat, ac commodum praestet. Venetae Factioni, quae aquam exhibet, Russatam adjunxit, qua ignis denotatur, quod illa veluti sibi subditum ignem extinguat. Qui porro tum Romam incolebant hac ratione in Factiones divisi, nusquam deinceps invicem coaluerunt, dum quisque Factionem suam superiorem esse cupit, ac victoriam adipisci, atque ex nescio qua superstitione depugnat. Hinc exorta Romae intestina dissidia, et inter factiones enatae graves ad invicem inimicitiae. Ex quo igitur Circenses ludos Romanis dedit Romulus, quamdiu is regnavit, ex militibus extraneis ut plurimum conflatus erat illius exercitus, cum haud pauci Romam ex agris confluerent, quibus pro tanto numero deerant uxores. Cumque vitae voluptatis cupiditate flagraret ejusmodi juvenum multitudo, passim ii feminas in foro adoriebantur, unde turbae enascebantur, ac civiles seditioes. Anxius igitur Romulus, quidve ageret incertus, cum nulla esset

Ξει· οὐδεμία γὰρ ἠνείχετο τῶν γυναικῶν καταμιῆσαι τοῖς στρατιώ-
ταις, ὡς ἀγροῖς καὶ βαρβάροις, καὶ ἐξεφώνησε νόμον ὥστε λαμ-
βάνειν τοὺς στρατιώτας πρὸς γάμον παρθένους, ὡς ἐκάλεσαν
βροίτιδας. καὶ οὐδεὶς εἴλατο αὐτοῖς δοῦναι τὴν ἰδίαν θυγατέ-
ρα, ἀλλ' ἔλεγον δεῖ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς καθ' ἑκάστην ἐλπίς ζωῆς 5
διὰ τοὺς πολέμους, ἀλλὰ πάντες τοῖς τῆς πόλεως ἐξέγγνον τὰς
ἑαυτῶν θυγατέρας. καὶ ἀθυμῶν ὁ Ῥῶμος ἀπῆει εἰς τὸ μαν-
τεῖον· καὶ ἐδόθη αὐτῷ χρησμὸς ὥστε ἐπιτελεῖσαι ταῖς γυναιξί
B θέαν ἱππικῶν, ἵνα ἀγάγηται ἑαυτῷ ὁ στρατὸς γυναικας. καὶ
συνάξας τὸ πλῆθος τοῦ στρατοῦ ἐν τῷ Παλατίῳ ἐπετέλεσεν ἱπ- 10
πικόν, κελεύσας γυναικας καὶ μόνον θεωρῆσαι τὸ ἵπποδρόμιον
αὐτοῦ. καὶ ὡς παραξένου τινοῦ θέας μελλούσης γίνεσθαι ἀπὸ
πάσης τῆς περιχώρου καὶ τῶν πόρρωθεν πόλειων καὶ κωμῶν ἐν τῇ
πόλει Ῥώμῃ πλήθη γυναικῶν παρεγένοντο, καὶ ἀνεπλήρωσαν τὸ
Ἱππικὸν γυναῖκες ὑπανδροὶ καὶ νεώτεραι παρθένοι. ἦλθον δὲ 15
καὶ θυγατέρες τῶν λεγομένων Σαβενῶν, χώρας πλησίον τῆς Ῥώ-
μης οὔσης, γυναῖκες εὐπρεπεῖς. καὶ δεδωκὸς ὁ Ῥῶμος μανθῶτα
λάθρα γυναῖκα οἶσαν ὑπανδρον Ῥωμαίαν πολλίτιδα μὴ θεωρῆσαι,
κελεύσας καὶ τῷ ἰδίῳ πάλιν στρατῷ ὥστε ὑπᾶνδρῳ γυναικί
C μὴ τολμῆσαι ἔψασθαι, ἀλλὰ τὰς παρθένους ἀρπάσαι καὶ τὰς μὴ 20
ἐχούσας ἄνδρας, καὶ ἀνελθῶν ἐν τῷ Ἱππικῷ ὁ Ῥῶμος ἐθεώρει·
καὶ ἐν τῷ ἐπιτελεῖσθαι τὸν ἀγῶνα ἀπολυθεὶς ἀπὸ τοῦ Παλατίου

1. οὐδεμία Chilmeadus, οὐδεὶς PVMalalas. 4. εἴλετο P. 10.
Παλατίῳ P. *ibid.* ἐτέλεσεν P. 13. τῆς om. P. 19. καὶ
πάλιν ἰδίῳ P. 20. τὰς μόνας παρθένους P. 22. Παλατίου P.

femina quae cum militibus misceri vellet, utpote agrestibus et barbaris, legem promulgavit, qua milites jussit sibi in uxores adsciscere virgines, quas Brutides appellabant. Sed nemo erat qui filiam suam his vellet tradere, cum horum singulis hand superesse vitae spem propter bella dicerent, quin potius suas filias civibus collocabant. Romulus igitur consilio destitutus ad oraculum proficiscitur, a quo datum est responsum, ut feminis Circenses exhiberet, ex quibus milles sibi uxores adscisceret. Coactis ergo in Palatium copiis, Circenses peregit, quibus feminas duntaxat interesse statuit. Cumque inauditum hactenus futurum esset spectaculum, e vicinis regionibus, remotioribusque adeo urbibus ac vicis Romam advolavit mulierum multitudo, Circumque feminae conjugio illigatae et juniores virgines promiscue implerunt. Advenerunt etiam Sabi-
norum, quorum regio Romae proxima erat, filiae, feminae caeterarum forma praestantes. Dederat porro Romulus clam in mandatis, ut nulla Romana matrona spectaculo interesset: rursusque militibus suis edixerat, ut nullam ex nuptis feminam contingerent, sed solas raperent virgines, et quae conjuges non haberent. Tum Romulus Circo consensuo, Circenses spectavit, qui cum peragerentur, dimissus ex Palatio miles in

ὁ στρατὸς ὤρμησεν ἐν τῷ Ἰππικῷ, καὶ ἐκ τῶν βάρων ἀπέσπῳσαν τὰς παρθένους κόρας καὶ τὰς μὴ ἔχούσας ἀνδρας, καὶ ἔλαβον ἑαυτοῖς γυναῖκας. τοῦτο πρὸς ἀπαξ ἐποίησεν ὁ Ῥῶμος γενέσθαι, καθὼς ὁ σοφώτατος Βηργίλιος ποιητὴς, ὡσαύτως δὲ καὶ Ἀπολλώνιος Ῥωμαίων ἱστοριογράφος συνεγράψατο, ὁμοίως δὲ καὶ Σίλλβος. ἕτεροι δὲ ἱστορικοὶ συνεγράψαντο τὸ πρῶτον ἵπποδρομίον ἐπιτελεσθῆναι τοῖς Ῥωμαίοις εἰς βουρθῶνας.

Τὸν δὲ Ῥῶμον καὶ τὸν Ῥῆμον ἱστοροῦσιν ἀπὸ λυκαίνης γαλακτοτροφηθῆναι, διότι ὁ βασιλεὺς ὁ Ἀμούλιος ὁ αὐτῶν πάππος ἐκέλευσεν αὐτοὺς ῥιφθῆναι εἰς τὰς ὕλας, ὡς πορνογεννήτους, ἐπειδὴ ἡ Ἰλία ἡ μήτηρ αὐτῶν, ἰέρεια οὔσα τοῦ Ἄρεως, ἐφθάρη πορνευθεῖσα ὑπὸ τινος στρατιώτου, περὶ οὗ λέγουσι μυθολογοῦντες τὸν Ἄρεα αὐτὴν ἔγγαστρῶσαι, καὶ ἐγέννησεν αὐτοὺς διδύμους, καὶ δια τοῦτο ὁ πάππος αὐτῶν ἐξέριπεν αὐτοὺς εἰς τὰς ὕλας. καὶ ἤρην τοὺς αὐτοὺς παῖδας χωρική τις βόσκουσα πρόβατα, καὶ σπλαγχνισθεῖσα, ὅτι ἦσαν εὐμορφοὶ, λαβοῦσα ἀνεθρέψατο αὐτοὺς τῷ ἰδίῳ γάλακτι. εἰς δὲ τὴν χώραν ἐκείνην λυκαίνης καλοῦσιν ἕως ἄρτι τὰς χωρικὰς τὰς βοσκούσας τὰ πρόβατα, ὡς αἰ τὸν βλον καὶ τὴν διαγωγὴν ἔχούσας μετὰ τῶν ἀλόγων καὶ τῶν λύκων.

Τούτου ἕνεκεν ὁ Ῥῶμος ἐπενόησεν τὰ λεγόμενα Βρουμάλια, εἰρηκώς, φησὶν, ἀναγκαῖον εἶναι τρέφειν τὸν κατὰ καιρὸν βασιλέα

1. ἀπέσπασαν P. 4. Ἀπολλώνιος] Πιλίνιος Malalas. 5. Ῥωμαῖος P. ibid. ἐγράψατο P. 6. Σίλλβος] Αἰβίος Malalas. 9. ὁ Ἀμούλιος] Θαμρούλιος PV, ὅτε βασιλεὺς ὁ Ἀμούλιος Malalas. 11. Ἰλία PV. ib. ἰερά P. 22. φησὶν om. P sola.

Circum irruit, raptasque ex gradibus puellas virgines, ac feminas quae viris carebant, sibi in conjuges adjuaxit. Hoc semel duntaxat fecit Romulus, ut dectianus Virgilius Poeta pariter ac Apollonius Romanae historiae scriptor, et Silvius tradiderunt. Caeteri vero historici primos Circenses ludos in malis tam primum a Romanis actos scripsere.

Remulum autem ac Remum narrant a lupa fuisse lactatos. Rex enim Amulius eorum avus in silvis veluti nothos exponi praeciperat, quod mater Silvia Martis sacerdos a quodam milite fuisset compressa: unde hanc a Marte fuisse gravidatam finxere. Cum autem gemellos edidisset, eaque propter ab illorum avo in silvis essent expositi, hos inventos mulier quaedam rustica, quae greges pascebat, miseratione commota, ut qui essent admodum formosi, acceptosque lacte suo enutrivit. In hacce autem regione rusticas mulieres quae greges pascunt, Lupas hodieque vocant, ut quae vitam agant cum bestiis ac lupis, continuoque cum iis verberentur.

Romulus perro Brumalia, uti appellantur, ea de causa instituit. Cum enim necesse esse diceret ut statuto tempore Senatores suos omnes, vel

τὴν ἑαυτοῦ ἀγκλητον πᾶσαν καὶ τοὺς ἐν ἀξίαις καὶ πάσας τὰς
 ἔνδον τοῦ Παλατίου οὐσας στρατιάς ὡς ἐντίμους ἐν τῷ καιρῷ τοῦ
 χειμῶνος, ὅτε τὰ πολεμικὰ ἐνδοσιν ἔχει, καὶ ἤρξατο πρώτους κα-
 λεῖν καὶ τρέφειν τοὺς ἀπὸ τοῦ α ἔχοντας τὸ ὄνομα, καὶ λοιπὸν
 B ἀκολούθως ἕως τοῦ ω, κελύσας καὶ τὴν ἑαυτοῦ ἀγκλητον θρέ- 5
 V 92 ψαι τῷ αὐτῷ σχήματι· καὶ ἔθρεψαν καὶ αὐτοὶ τὸν ὄχλον ἅπαντα,
 ἕκαστος οὗς ἠβούλετο. οἱ οὖν ἐκάστου ἀριθμοῦ πάνδουροι ἀπὸ
 ἐσπέρας εἰς τοὺς οἴκους ἀπιόντες τῶν καλούντων οὗς ἤθελον ἐπ'
 ἀρίστῳ εἰς τὴν ἐξῆς ἠύλουν πρὸς τὸ γυνῶναι ἐκεῖνον ὅτι παρ' αὐ-
 τῷ τρέφονται αὔριοι. καὶ κατέσχεν τὸ ἔθος τῶν Βρουμαλίων 10
 παρὰ τῇ Ῥωμαίων πολιτείᾳ. ἕως τοῦ νῦν. τοῦτο δὲ ἐποίησεν ὁ
 αὐτὸς Ῥώμος θέλων ἐξαλεῖψαι τὴν ἑαυτοῦ ὕβριν, ὅτι οἱ Ῥω-
 μαῖοι ἐχθροὶ ὄντες αὐτοῦ καὶ μισοῦντες αὐτὸν λοιδοροῦντες ἔλε-
 C γον ὅτι οὐκ ἐχρῆν αὐτὸν βασιλεύειν, διότι ἐξ ἀλλοτρίων ἐτράφη-
 σαν οἱ δύο ἀδελφοὶ ἕως ὅτου τελείας γεγόνουσι ἡλικίας καὶ ἔβα- 15
 σίλευσαν, σημαίνοντες ὅτι ἀπὸ τοῦ Φανυστόλου τοῦ γεωργοῦ καὶ
 τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Λυκαίνης ἐτράφησαν ἐκ τῶν ἀλλοτρίων ἐσθί-
 οντες. ὄνειδος γὰρ ὑπῆρχε παρὰ Ῥωμαίοις καὶ πᾶσι τοῖς ἀρ-
 χαλοῖς τὸ ἐκ τῶν ἀλλοτρίων τρέφεσθαι τινα· ὄθεν καὶ ἐν τοῖς
 συμποσίοις τοῖς λεγομένοις φιλικοῖς ἕκαστος τῶν συνερχομένων 20
 εἰς τὸ συμπόσιον τὸ ἴδιον βρωῖμα καὶ πόμα μεθ' ἑαυτοῦ κομίζει,
 καὶ εἰς τὸ κοινὸν τὰ πάντα παρατίθεται, καὶ ἐσθίουσι κρατοῦν-
 τες τὸ ἀρχαῖον ἔθος.

7. οὗς] ὡς m. P solius. *ibid.* ἐβούλετο P. 8. ἐσπέραν V se-
 cunda manu. *ib.* οὗς] ὡς PV. 11. Ῥωμαίᾳ P. 16. Φανυστόλου
 τοῦ] Φανυστόλογον PV. Φάυστου τοῦ Malalas.

qui in dignitatibus erant, Palatinasque adeo militias, ut honoratiores, hi-
 berna tempestate, quando scilicet vacant res bellicae, Rex epulis exci-
 peret, primos in convivium accire coepit, epulisque pascere, qui ab A.
 nomen ducerent, et sic deinceps usque ad postremam literam, jussis Se-
 natoribus ut eadem pariter ratione convivia exhiberent, singulique pro
 libito plebem omnem invitarent, quod ita peragebatur. Singularum tur-
 marum tubicines ad eorum aedes profecti qui ad convivium invitabantur,
 quo se in sequentem diem invitatos mcerent, pridie sub vesperam tubae
 cantu indicabant: isque exinde Brumaliorum in Romana Republica usque
 ad haecce tempora mos obtinuit. Ideo autem hoc egit Romulus, quo
 maculae sibi objectae memoriam aboleret: cum Romani, quibus odio erat,
 minime dignum esse qui regnaret, gemellosque istos fratres ex alieno ad
 perfectam usque aetatem educatos regnum invasisse, subinde non sine
 contumelia objectarent, hacque ratione indicarent ab Faustulo agricola
 ejusque uxore Lupa enutritos, ex alieno victitasse. Apud Romanos quip-
 pe veteresque omnes quemquam alienis enutrirī pro opprobrio semper
 habitum est. Unde in conviviiis quae Cara appellantur, singuli qui ad

Τούτου οὖν χάριν ἐπενόησεν τοῦτο ὁ αὐτὸς Ῥώμος πρὸς τὸ D
 ἐξιλεώσασθαι τὴν ὕβριν ἑαυτοῦ, καλέσας καὶ τὸ ὄνομα τῆς κλήσεως
 αὐτοῦ ῥωμαίοισι Βρουμάλια, ὃ ἐστὶν τραφῆναι ἐκ τῶν ἀλλοτρίων,
 καθὼς ὁ σοφώτατος Λικίνιος Ῥωμαῖος ἱστοριογράφος ἐξέθετο.

5 ἡ' Ὀλυμπιάς.

R 270

ια', ιβ'.

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἡσαίας τὴν κατὰ Βαβυλῶνος δρασιν εἶδεν.

ιγ', ιδ'.

Ἀχὰς ὁ βασιλεὺς Ἰούδα ἕτερον θυσιαστήριον προσέταξεν Οὐ- P 115
 10 ρία τῷ ἱερεῖ ποιῆσαι ὁμοιον τοῦ ἐν Λαμασκῷ εἰς τὴν Ἱερου-
 σαλήμ.

θ' Ὀλυμπιάς.

ιε', ις'.

Τούτῳ τῷ ις' ἔτει τῆς ἑαυτοῦ βασιλείας Ἀχὰς καθείλε τὴν
 15 θάλασσαν τὴν χαλκῆν ἀπὸ τῶν μύσχων τὴν ὑπὸ Σολομῶνος γε-
 νομένην· καὶ ἐπὶ τούτου ἦν ἀρχιερεὺς ὁ λεχθεὶς Οὐρίας.

Μετὰ Ἀχὰς ἐβασίλευσε τῶν δύο φυλῶν τοῦ Ἰούδα Ἐζεκίας
 υἱὸς αὐτοῦ ἔτη κθ'. ὁμοῦ δψλδ'.

4. Λικίνιος PV. 7. εἶπεν R.

convivium conveniunt, cibum et potum suum secum deferunt, et in com-
 mune omnia apponunt, sicque epulantur, more veteri observato.

Hujus rei gratia Romulus, quo nempe deleta objecta macula plebem
 sibi conciliaret, convivium ista instituit, quibus Brumaliorum nomen indi-
 dit, voce latina, quae idem sonat quod alienis enutriti, quemadmodum
 tradidit doctissimus Licinius Romanus Historicus.

VIII. Olympias.

xi. xii.

Hoc anno Esaias visionem de Babyloue vidit.

xiii. xiv.

Achaz Rex Juda aliud altare, ei simile quod Damasci erat, ab Uria
 Sacerdote Hierosolymis fieri praecepit.

IX. Olympias.

xv. xvi.

Hoc anno xvi. regni sui Achaz sustulit mare acreum a vitulis ab
 Solomone factum: et illo regnante erat supradictus Urias summus Pon-
 tífex.

Post Achaz, regnavit super duas tribus Juda, Ezechias, filius ejus
 annis xxix. Colliguntur anni iv. κθςςκiv.

α'.

B Οὗτος δ' Ἐζεκίας ἐν πάσαις ταῖς ἐντολαῖς τοῦ Θεοῦ πορευθεὶς καὶ τὰ ὑψηλὰ καθελὼν καὶ τὰς στήλας συντρίψας καὶ τὸν ὄφιν ὃν ἐκρέμασε Μωϋσῆς καθεῖλεν· αὐτῷ γὰρ ἐθυσίαζον πολλοί.

Ἄλλὰ καὶ βιβλίον Σολομῶνος, ὡς φασιν Ἑβραῖοι, λαμάτων 5 παντὸς πάθους ἐγκεκολαμμένον εἰς τοῖχον εὐρῶν τοῦ ναοῦ ἐξέκοψεν.

Ἐπὶ τούτου προεφήτεον Ἡσαΐας, Ὡσηέ, Ἰωήλ, Μιχαίας, Ἀμύς, Ἰωνᾶς καὶ Ναούμ.

Οὗτος δ' Ἐζεκίας λατρεύσας τῷ Θεῷ ἀνεκτίησατο τὴν Ἱερου- 10 σαλήμ καὶ τὸν Ἰουδάμ, καὶ ἠποδόμησε τὸ κατεσκαμμένον τεῖχος τῆς Ἱερουσαλήμ, καὶ τὴν πηγὴν τοῦ Σιλωὰμ ἀπέστρεψεν ἕσω τῶν τευχῶν.

V 93

β'.

ι' Ὀλυμπιάς.

15

γ', δ'.

Ἀπὸ Σολομῶνος τοῦ βασιλέως οὐκ ἀχθέντος τοῦ πάσχα νῦν ἐπὶ Ἐζεκίου ἐπετελέσθη λαμπρῶς καὶ φιλοτίμως· ὅτε καὶ οἱ ἐξ Ἱερουσαλήμ μέτοικοι γέγονασι.

ε'.

20

Τούτῳ τῷ ἔτει Θαλῆς ὁ Μιλήσιος φιλόσοφος ἐν Τενέδῳ ἀπέθανεν.

I.

Hic Ezechias in omnibus mandatis Dei ambulans, evertit excelsa, statuasque contrivit, et Serpentem quem Moyses suspenderat dejecit: illi quippe multi sacrificabant.

Sed et Librum Solomonis, ut dicunt Hebraei, de remediis ad omnes aegritudines, muro templi affixum inveniens, discidit.

Illo regnante prophetarunt Esaias, Osee, Joel, Michaeas, Amos, Jonas, et Naum.

Hic Ezechias, cum Deum coleret, instauravit Hierosolyma, et Judam, et reaedificavit murum destructum Hierosolymorum, et fontem Siloam intra moenia avertit.

II.

X. Olympiades.

III. IV.

Omissa a Solomonis temporibus Paschalis solemnitas magno cum splendore et magnificentia tum primum sub Ezechia peracta est: quando cives Hierosolymitani alio translati sunt.

V.

Hoc anno Thales Milesius Philosophus in Tenedo obiit.

ς.

ια' Ὀλυμπιάς.

ζ', η', θ', ι'.

ιβ' Ὀλυμπιάς.

ια', ιβ', ιγ'.

D

R 272

5

Ἀρχιερεὺς Σοβνῶς ἔγνωρίζετο, ὃν διεδέξατο Ἐλιακεὶμ ὁ τοῦ Χέλκιου προδόντος τοῦ Σοβνῦ τὸν λαὸν καὶ αὐτομολήσαντος πρὸς Σενναχηρεὶμ βασιλέα τῆς Συρίας.

ιδ'.

10 Τούτῳ τῷ ιδ' ἔτει τῆς βασιλείας Ἐζεκιου ἀνέβη Σενναχη- P 116
ρεὶμ βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐπὶ τὰς πόλεις τῆς Ἰουδαίας τὰς ὀχυ-
ράς, καὶ ἔλαβεν αὐτάς. ἐπιβαλὼν δὲ τῷ Ἐζεκιᾷ ἀργυρίου τά-
λαντα τ' καὶ χρυσοῦ τάλαντα λ', καὶ ταῦτα λαβὼν παρ' αὐτοῦ,
ἔτι περιεκάθητο συμπύσαις ταῖς παρεμβολαῖς αὐτοῦ ταῖς ἐν Ἰε-
15 ρουσαλήμ, βουλόμενος καὶ αὐτὴν πολιορκῆσαι, ὡς καὶ τὰς ἄλλας.

Ἀκούσας δὲ ὁ Σενναχηρεὶμ ὅτι Θαρθῶς βασιλεὺς Αἰθιοπίων
ἐξῆλθεν πολιορκῆσαι αὐτόν, ἀπέστειλεν πρὸς Ἐζεκιαν λέγων, Μή
σε ἀπατάτω ὁ θεὸς σου ἐφ' ᾧ σὺ πέποιθας ἐπ' αὐτῷ, λέγων, Οὐ
μὴ παραδοθῆ Ἱερουσαλήμ εἰς χεῖρας βασιλέως Ἀσσυρίων. οὐκ
20 ἤκουσας ἃ πεποιήκασι βασιλεῖς Ἀσσυρίων πύσῃ τῇ γῆ, ὡς ἀπώ-

6. Σοβνῶ P. ibid. διετάξατο R. 7. τοῦ προδόντος Σοβνῶ P
sola tacente V. 12. ἐπιβάλλον P. 21. ἀπόκησαν PV.

VI.

XI. Olympias.

VII. VIII. IX. X.

XII. Olympias.

XI. XII. XIII.

Anni a m. c.

4776.

Sobnar summus Pontifex agnoscebatur, cui successit Eliacim, Hel-
dae qui exercitum Sobnae prodidit, et ad Sennacherim Regem Syriae
dedit, filius.

XIV.

Hoc regni Ezechiae anno xiv. profectus est Sennacherim Rex Assy-
riorum adversus urbes Judaeae munitas, easque expugnavit. Ezechiam
vero adortus, argenti ccc. et auri xxx. talentis ab eo acceptis, nihilo
socius, cum suis universis copiis urbem Hierosolymitanam circumse-
dit, quam ut et caeteras alias urbes obsidere constituerat.

Cum vero Sennacherim Thartham (Tharacam) Regem Aethiopum,
bellum sibi illaturum adventare accepisset, misso ad Ezechiam legato,
Ne, inquit, fallat te Deus tuus, in quem spem tuam reposuisti, cui sis
eis, Non tradatur Hierusalem in manus Regis Assyriorum. Nunquid au-

B κισαν αὐτήν, καὶ σὺ ῥυσθήσῃ; τοῦ δὲ Ἐζεκιου γνησίως τὸν Θεὸν ἐπικαλεσαμένου, καὶ τοῦ Θεοῦ ἐπακούσαντος αὐτόν, ἔξελθὼν ἄγγελος κυρίου ἀνείλεν ἐκ τῆς παρεμβολῆς τῶν Ἀσσυρίων ἐν μιᾷ νυκτὶ ῥπέ' χιλιάδας. ἀναστάντες δὲ τὸ πρωὶ ἤϊρον πάντα τὰ σώματα νεκρά· καὶ οὕτω διεσώθη ὁ τε λαὸς καὶ Ἱερουσαλήμ. 5 καὶ ὑποστρέψας ὁ Σενναχηρείμ ᾤκησεν εἰς Νινευή. ἐν δὲ τῷ προσκυθεῖν αὐτὸν Ἀρσάχ τὸν πάτραρχον αὐτοῦ Ἀδραμέλεχ καὶ Σαρασάρ υἱοὶ αὐτοῦ ἐπάταξαν αὐτὸν ἐν μαχαίραις. δεικνύται κἀντεῦθεν σαφῶς ὅσον ἰσχύει δικαίου προσευχῇ ἐν πάσαις ταῖς ἐντολαῖς τοῦ Θεοῦ περιπατοῦντος. 10

C Κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ἀρῥώστησαντι τῷ Ἐζεκιᾷ καὶ μέλλοντι τελευτᾶν προσδωρεῖται ὁ Θεὸς διὰ Ἡσαίου τοῦ προφήτου ἔτη ζωῆς ἐ' δι' ἀναποδισμού φωστῆρος ἡμερινοῦ δέκα ἀναβαθμίσι γενομένου. ἐν ᾧ καιρῷ καὶ Μαρωδάχ υἱὸς Βαλαδὰν

R 274 ἀπέστειλεν ἐπιστολὰς καὶ πρέσβεις καὶ δῶρα τῷ Ἐζεκιᾷ. ἤκου- 15 σεν γὰρ ὅτι ἐμαλακίσθη Ἐζεκιᾶς ἕως θανάτου, καὶ ἀνέστη ἐκ τῆς ἀρῥώστιας αὐτοῦ, καὶ εἶδεν τὰ δῶρα, καὶ ἐχάρη ἐκ' αὐτοῖς Ἐζεκιᾶς.

V 94 ἐγ' Ὀλυμπιάς.

D ἐ', ἐς', ἐς', ἐή'. 20

Προεφήτεον Ἡσαίας, Ὡσηὲ καὶ Μιχαίας.

5. καὶ alterum om. P. 7. Ἀρῥάχ P. ib. πάτραρχον RV. 12. προσδωρεῖται P. 13. ἀναβαθμήσει V, ἀναβαθμήσεις P. 18. ὁ Ἐζεκιᾶς P.

Annia m. c. disti quascumque egere Reges Assyriorum in universa terra, atque ut hanc incolis spoliarent: tu vero evades incolomis? Ezechia autem exiit Deum deprecante, Deoque preces ejus exaudiente, egressus Angelus Domini, sustulit ex Assyriorum castris una nocte CLXXXV. millia. Illi vero mane surgentes, invenere omnia cadavera, sicque servatus est, ac exercitus Hierusalem. Reversus deinde Sennacherim, Ninive habitavit: qui dum Arrach adoraret, Deum patrium suum, ab Adramelech et Sarasar filiis suis gladiis confossus occubuit. Atque hinc evidenter apparet, quantum valeant preces justii, qui in omnibus Dei mandatis ambulat.

Eadem tempestate, aegrotante Ezechia, mortique proximo, vitam illi Deus per Esaiam Prophetam ad annos xv. prorogavit, diurno luminari, (seu sole) per decem gradus regresso: quo quidem tempore Marodach, filius Baladan, epistolas et legatos, ac munera Ezechiae misit. Audierant enim illum ad mortem aegrotare, et ab aegritudine convaluisse, viditque munera, et super iis laetatus est Ezechias.

XIII. Olympias.

4780.

xv. xvi. xvii. xviii.

Prophetabant Esaias, Osee, et Michaeas.

ιδ' Ὀλυμπιάς.

ιβ', ι', κα', κβ'.

ιε' Ὀλυμπιάς.

κγ', κδ', κέ, κς'.

5

ις' Ὀλυμπιάς.

κζ', κη', κθ'.

Μετὰ Ἐζεκιαν ἐβουσίλευσεν Μανασσῆς υἱὸς αὐτοῦ ἔτη νέ.
ὁμοῦ δωμθ'.

α'.

P 117

10

ιβ' Ὀλυμπιάς.

β', γ'.

Τούτῳ τῷ τρίτῳ ἔτει Μανασσοῦ καὶ δευτέρῳ ιβ' Ὀλυμπιά-
δος ἀπέθανεν Ῥώμος ἐν τῷ βουλευτηρίῳ Ῥώμης κατὰ μέρος διαι-
ρεθεῖς, ἄρξας ἔτη λη'. μεθ' ὃν γέγονε δεύτερος βασιλεὺς ἐν
15 Ῥώμῃ Νουμμᾶς Πομπήλιος ἔτη μγ'.

Οὗτος Νουμμᾶς ὃ καὶ Πομπήλιος δεξιόμενος πρεσβευτὰς
ἐκ τῆς χώρας τῶν λεγομένων Πελασγῶν, φορούντων χλαμύδας
ἐχούσας ταβλία ῥούσαια, καθάπερ οἱ ἀπὸ τῆς Ἰσαυρίας χώρας, B
καὶ τερφθεῖς τοῦ σχήματος, ἐπενόησεν πρῶτος ἐν Ῥώμῃ χλαμύ-

12. δευτέρῳ] δευτέρας V, om. P. 13. μέρος P. 17. φορούν-
των] φοροῦντας Malalas p. 33. 16. 18. ταββλία P.

XIV. Olympias.

xi. x. xxi. xxii.

XV. Olympias.

xxiii. xxiv. xxv. xxvi.

XVI. Olympias.

xxvii. xxviii. xxix.

Post Ezechiam, regnavit Manasses, illius filius, annos lv. Colli-
gantur anni MDCCLXIX.

I.

XVII. Olympias.

ii. iii.

Hoc tertio Manassae anno, xvii. Olympiade, Romulus interiit, Ro-
mae in Senatu in partes discerptus, cum regnasset annos xxxviii. Post
quem secundus Romae Rex fuit Numa Pompilius, isque regnavit an-
nos xlvi.

Hic Numa Pompilius legatis acceptis ex eorum regione quos Pelas-
gos vocant, qui chlamydes clavis purpureis adornatas, quemadmodum ii
qui ex Isaurorum regione erant deferre solent, isto delectatus amictu,

δας φορεῖσθαι, τὰς μὲν βασιλικὰς πορφυρᾶς, ἐχούσας ταβλῖα χρυσαῖ, τὰς δὲ τῶν συγκλητικῶν καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἐν ἀξίαις καὶ στρατείας χλαμύδας σήμαντρον τῆς βασιλικῆς φορεσίας ταβλῖα πορφυρᾶ, ἀξίαν δηλοῦντα Ῥωμαϊκῆς πολιτείας καὶ ὑποταγῆν, κελεύσας μηδένα συγχωρεῖσθαι εἰσελθεῖν εἰς τὸ αὐτοῦ παλάτιον 5 πρὸς αὐτὸν δίχα τοῦ σχήματος τῆς αὐτῆς χλαμύδος. καὶ οὐ συνεχῶ-
 R 276 μύδα ἔχουσαν φιλοτιμίαν βασιλικῆς ἐσθῆτος, καθὼς ὁ σοφώτα-
 C τος Σουετώσιος Τράγκυλλος Ῥωμαίων ἱστοριογράφος συνεγράψατο.

δ', ε'.

10

εη' Ὀλυμπιάς.

ς'.

Νουμμῶς Πομπήλιος τετάρτῳ ἔτει τῆς αὐτοῦ βασιλείας ἐν Ῥώμῃ κτίζει τὸ Καπετώλιον ἐκ θεμελίων.

ζ'.

15

Νουμμῶς Πομπήλιος κογγιάριον ἔδωκεν ἐν Ῥώμῃ ἀσσάρια ξύλινα καὶ ὀστράκινα.

η', θ'.

D

ιθ' Ὀλυμπιάς.

8. χλαμύδας] ἐχούσας addit Malalas. 9. Τραγκύλλος Malalas, Στραγκύαλος P^V. 10. δ', ε' om. P.

Anni a. m. c. primus Romae auctor fuit, ut chlamydes ejusmodi deinceps induerentur: ac ut regiae quidem purpureae cum aureis, Senatorum vero ac Magistratum, vel eorum qui in militia praefecturas obtinerent, chlamydes, regio habitui consentaneae, cum purpureis duntaxat clavis essent, quae Romanae reipublicae dignitatem demonstrarent et subjectionem: edita insuper sanctione, qua nemini liceret Palatium ingredi, ac se adire, nisi cum ejusmodi chlamydis habitu. Sed nec ii qui ad Palatium excubabant, quenquam sinebant ingredi, nisi chlamydem, quae regiae munificentiae haberet symbolum, deferret, ut auctor est doctissimus Suetonius Tranquillus Romanorum Historicus.

XVIII. Olympias.

vi.

4800.

Numa Pompilius anno regni iv. Romae Capitolium a fundamentis aedificat.

vii.

Numa Pompilius civibus in congiarium Romae dedit asses ligneos et scorteos.

viii. ix.

XIX. Olympias.

ί', ια', ιβ', ιγ'.

κ' Ὀλυμπιάς.

ιδ', ιε', ις'.

Ἑβραίων ἀρχιερεὺς Σελλούμ.

ιζ'.

κα' Ὀλυμπιάς.

ιη', ιθ', κ', κα'.

Ἡσαΐας ὁ προφήτης προσθεὶς ἐπὶ Μανασσοῦ ἐλεγχομένου
 ἐπ' αὐτοῦ ἐπὶ εἰδώλων σεβάσμασι μετήλλαξε τὸν βλον, προ- P 118
 10 φητεύσας ἔτη 4'. καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ὑποκάτω δρυὸς Ῥαγήλ,
 ἐχόμενα τῆς διαβάσεως τῶν ὑδάτων ὧν ἀπώλεσεν Ἐζεκίας, χώ-
 σασ αὐτά. καὶ ὁ θεὸς τὸ σημεῖον τοῦ Σιλωὰμ διὰ τὸν προφή-
 την ἐποίησεν, ὅτι πρὸ τοῦ ἀποθανεῖν ὀλιγόρησεν, καὶ ἠΐξατο
 πιεῖν ὕδωρ, καὶ εὐθέως ἀπεστάλη αὐτῷ ἕξ αὐτοῦ ὕδωρ, καὶ ἔπιεν.
 15 διὰ τοῦτο ἐκλήθη Σιλωὰμ, ὃ ἐρμηνεύεται ἀπεσταλμένος.

κβ' Ὀλυμπιάς.

κβ'.

Τὸν Μανασσοῦ βασιλεῖα Ἰούδα οἱ ἄρχοντες τῆς δυνάμεως B
 βασιλέως Ἀσσυρίων αἰχμάλωτον ἔλαβον, καὶ κατήγαγον εἰς Βα-
 βυλῶνα.

12. τοῦ Σιλωὰμ om. P. 14. ποιεῖν P. *ibid.* ἀπέστειλεν P,
 ἀπέσταλεν R.

X. XI. XII. XIII.

XX. Olympias.

XIV. XV. XVI.

Hebraeorum summus Pontifex Sellum.

XVII.

XXI. Olympias.

XVIII. XIX. XX. XXI.

Esaias Propheta a Manasse Serra dissectus, quod ab illo de idolo-
 latria fuisset objurgatus, vitam cum morte commutavit, cum prophetasset
 annos xc. Huncque humo mandarunt subter quercum Rogel, juxta trans-
 itum aquarum, quas Ezechias, iis aggestis, disperdiderat. Et Deus si-
 gnum propter prophetam fecit, cum antequam moreretur, eas minuisset:
 et precatus est ut aquam daret, et confestim ex eo misit illi aquam et
 bibit. Propterea nomen accepit Siloam, quod idem valet ac missus.

XXII. Olympias.

XXII.

Manassem Regem Juda Assyriorum Regis exercitus Principes capti-
 vum factum Babylonem abduxerunt.

κγ', κδ', κε'.

κγ' Ὀλυμπιάς.

κς', κζ', κη', κθ'.

κδ' Ὀλυμπιάς.

λ', λα', λβ', λγ'.

5

R 278

κε' Ὀλυμπιάς.

λδ', λε', λς'.

Μανασσῆς ἐν τῇ αἰχμαλωσίᾳ ὡν ἐπέστρεψεν πρὸς τὸν θεὸν
C τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἀπεκατεστάθη εἰς τὴν βασιλείαν αὐτοῦ.

λζ'.

10

κς' Ὀλυμπιάς.

λη', λθ', μ', μα'.

κζ' Ὀλυμπιάς.

μβ', μγ', μδ'.

Τούτῳ τῷ ἔτει Νουμμῆς Πομπήλιος Ῥωμαίων βασιλεὺς κα- 15
ταστήματι τελευτᾷ.

Ἐν Ῥώμῃ τρίτος ἐβασίλευσεν Τοῦλλος ὁ καὶ Στήλιος
ἔτη λγ'.

8. ἐπέστρεψε P, ἐπέτρεψεν V.

Anni a m. c.

XXIII. XXIV. XXV.

XXIII. Olympias.

4828.

XXVI. XXVII. XXVIII. XXIX.

XXIV. Olympias.

XXX. XXXI. XXXII. XXXIII.

XXV. Olympias.

XXXIV. XXXV. XXXVI.

Manasses cum in captivitate esset, ad Deum patrum suorum rever-
sus est, et in Regnum suum est restitutus.

XXXVII.

XXVI. Olympias.

XXXVIII. XXXIX. XL. XLI.

XXVII. Olympias.

XLII. XLIII. XLIV.

Hoc anno, Romae Numa Pompilius Romanorum Rex naturali morte
extinguitur.

Romae tertius regnavit Tullus, qui et Hostilius, ann. XXXIII.

μδ'.

κη' Ὀλυμπιάς.

μς', μζ', μη', μθ'.

D

κθ' Ὀλυμπιάς.

5

ν', να', νβ', νγ'.

λ' Ὀλυμπιάς.

νδ', νε'.

Μετὰ Μανασσῆν ἐβασίλευσεν Ἀμὼν ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἔτη β'.
ὁμοῦ δωνά'.

10

λα' Ὀλυμπιάς.

α', β'.

Μετὰ Ἀμὼν ἐβασίλευσεν Ἰωσίας υἱὸς αὐτοῦ ἔτη λα'.
ὁμοῦ δωπβ'.

P 119

α'.

15 Ὁὗτος Ἰωσίας, πρὶν γεννηθῆναι αὐτόν, προεφητεύθη γεννᾶ-
σθαι, ὡς ἐν τῇ τρίτῃ τῶν Βασιλειῶν ἀναγέγραπται, ὑπὸ Σαμαίου
τοῦ προφήτου ἐν βασιλείᾳ Ἱεροβοὰμ βασιλέως Ἰσραήλ. ἐβασί-
λευσεν δὲ οὗτος Ἰωσίας ὡν ἑτῶν η', καὶ κατὰ πάσας τὰς ἐντολάς, V 96
ἄς προσέταξε κύριος ὁ θεός, ἐπορεύθη δίκαιος ὡν. ἐκβαλὼν

11. ante 10. ponit R. 17. τοῦ om. P.

XLV.

XXVIII. Olympias.

XLVI. XLVII. XLVIII. XLIX.

XXIX. Olympias.

L. LI. LII. LIII.

XXX. Olympias.

LIV. LV.

Post Manassem regnavit Amon, illius filius, annos II. Colliguntur
anni IV. MDCCCLI.

XXXI. Olympias.

I. II.

Post Amon regnavit Josias, illius filius, annos XXXI. Colliguntur an-
ni IV. MDCCCLXXXII.

I.

Hunc Josiam priusquam nasceretur, nasciturum praedictum fuerat a
Sameia Propheta, regnante Hieroboam super Israel, ut scribitur in Re-
gnorum libro III. Regnare autem incoepit Josias cum annorum esset
VIII. et ambulavit secundum omnia praecepta quae statuit Deus, cum ju-

Ὀλδὰ γυνή Σελήμ τοῦ ἱματιοφύλακος τοῦ ἱερέως παρ' Ἑβραίοις προεφήτευσεν, καὶ Ἐλισαβελλήμ ὁ τοῦ ἱματιοφύλακος Β τοῦ ἱερέως, καὶ Σοφωνίας καὶ Ὀδολλάμ.

ις'.

Τέταρτον ἔτος τῆς προφητείας Ἱερεμίου. ἐντεῦθεν ἐπὶ τὸ 5 πρῶτον ἔτος Κύρου τοῦ Περσῶν βασιλέως ἔτη ἑβδομήκοντα.

V 97

λε' Ὀλυμπιάς.

ις', ιη'.

Τούτῳ τῷ ἔτει τὸ πάσχα νομίμως γέγονεν. ἂφ' οὗ γὰρ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυῆ ἐτελεύτησεν, οὐκ ἐφύλαξεν ὁ λαὸς τὸ πάσχα 10 νομίμως, εἰ μὴ νῦν. καὶ Χελκίας δὲ ὁ ἱερεύς, πατὴρ Ἱερεμίου C τοῦ προφήτου, τῷ ἐνεσιῶτι χρόνῳ ἤρρεν ἐν τῷ ἱερῷ τὸ βιβλίον τοῦ νόμου. τῷ παρόντι χρόνῳ Ἰωσίας ὁ βασιλεὺς ἐπέθηκεν τὰ κῶλα τῶν ἀνθρώπων ἐπὶ τὰ κῶλα τῶν εἰδώλων, ὡς γέγραπται ἐν τῇ βίβλῳ τῶν Βασιλειῶν. 15

ιδ', κ'.

λς' Ὀλυμπιάς.

κα'.

Τούτῳ τῷ ἔτει Τοῦλλος ὁ καὶ Στήλιος ἐν Ῥώμῃ τῆς οἰκίας αὐτοῦ κεραυνωθείσης συγκατεφλέχθη αὐτῇ καὶ ἀπέθανεν. καὶ 20 ἑβασίλευσεν ἐν Ῥώμῃ τέταρτος Ἄγκος Μάρκος ἔτη κδ'.

11. Χελκίας] Ἐλκίας m. P. *ibid.* δὲ om. P. 15. βασιλέων P.
16. ιδ', κ' om. PV. 21. τέταρτος] τρίτος V. *id.* Ἄγκος R.

Olda, uxor Selem custodis vestium sacerdotis, apud Hebraeos prophetavit, ut et Elisabellem filius custodis vestium sacerdotis, et Sophonias, et Odollam.

xvi.

Quartus annus prophetiae Hieremiae. Hinc usque ad annum i. Cyri Regis Persarum, anni lxx.

XXXV. Olympias.

xvii. xviii.

Hoc anno, Pascha secundum legem celebratum est. Ex quo enim Jesus filius Nave e vita excessit, populus Pascha ex lege nisi hoc anno non observavit: et Helcias Sacerdos, pater Hieremiae Prophetae, hoc praesente anno librum legis in templo invenit. Hoc perinde anno Josias Rex membra hominum posuit super membra idolorum, quemadmodum scriptum est in libro Regum.

XXXVI. Olympias.

xxi.

Hoc anno, Tullus, qui et Hostilius dictus est, Romae tacta de caelo

κβ', κγ', κδ'.

λζ' Ὀλυμπιάς.

D

κε', κς', κζ', κη'.

Προφητεύουσιν Ἐλισαβελλῆμ ὁ τοῦ ἱματιοφύλακος τοῦ ἱερέως
5 καὶ Σοφωνίας καὶ Ἱερεμίας καὶ Ὀδολλάμ καὶ Βαρούχ. ἦν δὲ
ψευδοπροφήτης Ἀνανίας ὁ λορδός.

λη' Ὀλυμπιάς.

κθ'.

Ἑβραίων ἀρχιερεὺς Ἀζαρίης.

R 284

10

λ', λα'.

Ἰωσίας βασιλεὺς Ἰούδα συμβαλὼν Νεχαὺ τῷ καὶ Νεχερωῖ P 121
ἀναιρεῖται ὑπ' αὐτοῦ· καὶ ἐποίησεν ὁ λαὸς βασιλέα ἕνα τῶν υἱῶν
αὐτοῦ. καὶ μοι θαυμάζειν ἔπεισι πῶς ἀνέδραμον οἱ χρόνοι κα-
τὰ τὸν προκειμένον κανόνα, ὡς ἀντιπρόσωπον τοῦ Ἰωσίου τὸν
15 τῶν Αἰγυπτίων βασιλέα Νεχαὺ τὸν καὶ Φαμμτιχον, ὃν καὶ ἡ
Θεία γραφὴ τοῦ Ἱερεμίου Φαραὼ Νεχαὺ ὀνομάζει.

Μετὰ Ἰωσίαν ἐβασίλευσεν τῆς Ἰουδαίας Ἰωαχάζ ὁ καὶ Σελ-
λήμ, υἱὸς αὐτοῦ, μῆνας γ'. ὁμοῦ, δωπεβ' καὶ μῆνας γ'.

6. ὁ λορδός] ὁ κύριος m. PV. 15. Φαμμτικόν PV. 18. καὶ
om. P.

domo sua, una cum illa igne consumptus perit. Et regnavit Romae Anniam.c.
quartus Ancus Marcus annos xxiv.

xxii. xxiii. xxiv.

XXXVII. Olympias.

xxv. xxvi. xxvii. xxviii.

Prophetarunt Elisabellem, vestium Sacerdotis custodis filius, et So-
phonias, et Hieremias, et Odollam, et Baruch. Erat autem Pseudopro-
pheta Ananias Cernuus.

XXXVIII. Olympias.

xxix.

Hebraeorum summus Pontifex Azarias.

xxx. xxxi.

4881.

Josias Rex Juda bello congressus cum Nechao, qui et Nechepso est
appellatus, ab eo interficitur: creavitque populus Regem unum ex ejus
filiis. Unde mihi subit mirari, quomodo secundum praeallatum canonem,
qui oppositus videtur, concurrerint anni Josiae cum annis Nechao, seu
Psammetici, Aegyptiorum Regis, qui apud Hieremiam in sacra Scriptura
Pharao Nechao appellatur.

Post Josiam regnavit in Judaea Joachaz, qui et Sellem dictus, illius
filius, menses iii. Colliguntur anni iv. mcccclxxxiii. menses iii.

Chronicon Paschale vol. I.

15

B Ὁ αὐτὸς Φαραὼ Νεχωὺ βασιλεὺς Αἰγύπτου τὸν Ἰωαχάζ τὸν καὶ Σελλήμ, υἱὸν Ἰωσίου, τετάρτῳ μηνὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ αἰχμάλωτον ἔλαβεν, δῆσας αὐτὸν δεσμοῖς χαλκοῖς, καὶ κατήγαγεν εἰς Αἴγυπτον καὶ πολὺ πλῆθος τοῦ λαοῦ, ἐν οἷς καὶ Ἱερεμίας ὁ προφῆτης συγκιτέβη μετ' αὐτῶν εἰς Αἴγυπτον. τὸν δὲ 5 ἀδελφὸν αὐτοῦ Ἰωαχάζ τοῦ καὶ Σελλήμ Ἰεχωνίαν τὸν καὶ Ἰωακεὶμ κατέστησεν ἡγεῖσθαι τῶν ὑπολειμμένων Ἰουδαίων ἐν Ἱερουσαλήμ, φόρον τε ἐπιθεῖς αὐτῷ ἀργυροῦ τάλαντα ρ' καὶ χρυσίου τάλαντα ε' ἀνεχώρησεν τῆς Ἰουδαίας.

Μετὰ Ἰωαχάζ τὸν καὶ Σελλήμ ἐβασίλευσε τῆς Ἰουδαίας Ἰε- 10
C χωνίας ὁ καὶ Ἰωακεὶμ, ἀδελφὸς αὐτοῦ, ἐν Ἱερουσαλήμ ἕτη ιβ'.
μοῦ, δωδ' καὶ μῆνας γ'.

α'.

Ἐν ἀρχῇ τῆς βασιλείας Ἰεχωνίου τοῦ καὶ Ἰωακεὶμ, υἱοῦ Ἰωσίου βασιλέως Ἰούδα, ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Ἱερεμίαν λέ- 15
γων οὕτως. Ἔσται Ἱερουσαλήμ ὡς ἡ Σηλώμ. καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ
V 98 οἱ ψευδοπροφῆται καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀκούσαντες τὸν λόγον τοῦτον
συνελύβοντο τὸν Ἱερεμίαν, καὶ εἶπαν, Κρίσις θανάτου τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ. τοῦ δὲ Ἱερεμίου εἰπόντος ὅτι Κύριος ἐλάλησέ μοι οὕτως, οἱ αὐτοὶ ἱερεῖς εἶπον, Οὐκ ἔστι κρίσις τῷ ἀνθρώπῳ 20
τούτῳ.

6. Ἰωαχάζ m. P solius, Ἀχάξ RV. 9. ε'] ε' καὶ P. 12. καὶ
μῆνας γ' post ιβ' ponit P sola. 18. συνέλαβον P. 20. αὐτοὶ
om. P.

Idem ipse Pharao Nechao Rex Aegypti, Joachaz, qui et Sellem est appellatus, filium Josiae, quarto illius regni mense, captivum factum, et aereis catenis vinctum in Aegyptum abduxit, magnamque populi copiam, in quibus Hieremias Propheta cum iis in Aegyptum descendit. Fratrem porro ejusdem Achaz, qui et Sellem, Jechoniam, qui et Joacim ducem super reliquos Judaeos Hierosolymis constituit, argenti talentorum centum, et auri talentorum decem imposito tributo, recessitque ex Judaea.

Post Joachaz, qui et Sellem dictus, regnavit in Judaea Jechonias, qui et Joacim nuncupatus, illius frater, Hierosolymia, ann. xii. et menses iii. Colliguntur anni iv. MDCCLXXXV.

In ipso regni exordio Jechoniae, qui et Joacim appellatus, filii Josiae Regis Juda, factum est verbum Domini ad Hieremiam, sic dicens: *Erit Hierusalem ut Sion.* Hinc Sacerdotes et Pseudoprophetae, ac universus populus, hoc sermone audito, comprehenderunt Hieremiam, et dixerunt: *Judicium mortis homini huic.* Hieremia vero dicente: *Domine sic ad me locutus est: tum Sacerdotes dixere: Non est iudicium mortis huic homini.*

Προεφήτεον Οὐρίας υἱὸς Σαμαίου, Ἱερειῆς καὶ Βουζὶ D
καὶ Βαροὺχ ἐκ Καριαθαριέμ καὶ Ἐζεκιήλ, δε προστάσσεται πα-
ρὰ Θεοῦ ἀπελθεῖν εἰς τὸν οἶκον Ῥηχαβείν καὶ συγκαλέσασθαι τοὺς R 286
υἱοὺς αὐτοῦ καὶ τοὺς υἱοὺς Ἰωνάδὰβ τοῦ πιεῖν οἶνον. καὶ οὐκ
ἔβουλήθησαν, λέγοντες, Ὁ πατήρ ἡμῶν ἐνετείλατο ἡμῖν μήτε εἰς
οἶκον μεῖναι, ἀλλ' ἐν σκηναῖς, μήτε οἶνον πιεῖν ἕως θανάτου ἡμῶν.
Ἔθεν ἐνεπίδρων ὁ Θεὸς τὸν Ἰσραὴλ λέγει, Υἱοὶ Ἰωνάδὰβ καὶ υἱοὶ
Ῥηχαβείν ἐφύλαξαν λόγους πατρὸς αὐτῶν· ὃ δὲ λαὸς μου οὐκ
ἐφύλαξαντο τὸν λόγον μου, καὶ τὰ ἐξῆς.

10

19' Ὀλυμπιάς.

P 122

β', γ'.

Οὐρίαν προφήτην Ἰεχωνίας ἀνεῖλεν, μὴ φέρων αὐτοῦ τὴν
παῖρησιν.

δ'.

15 Τούτῳ τῷ τετάρτῳ ἔτει Ἰεχωνίου υἱοῦ Ἰωσίου βασιλέως
Ἰούδα ἦλθεν Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλωνῶνος εἰς Ἱερου-
σαλὴμ καὶ ἐπολιορκήσεν αὐτήν. καὶ ἔδωκε κύριος ἐν χειρὶ αὐτοῦ
τὸν Ἰεχωνίαν τὸν καὶ Ἰωακίμ, βασιλέα Ἰούδα, καὶ ἀπὸ μέρους
τῶν σκευῶν οἴκου τοῦ Θεοῦ, καὶ ἤνεγκεν αὐτὰ εἰς γῆν Σενναάρ οἴ-
20 κου τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ, καὶ τὰ σκεύη εἰσήνεγκεν εἰς τὸν οἶκον θη- B

2. Καριαθαριέμ P. 7. ὁ Θεὸς om. P. 12. αὐτοῦ φέρων P.
15. α' ἔτος Ναβουχοδονόσορ ἐκ τῆς προφητείας Δανιὴλ m. P.
ibid. τετάρτῳ om. P. 16. Ναβουχοδονόσορ semper P. 19.
Θεοῦ αὐτοῦ P sola. 20. καὶ — αὐτοῦ om. R.

Prophetae runt Urias filius Samaeae, Hieremias, et Bozi, et Baruch Anniam. c.
ex Caratharim, et Ezechiel, cui praecceptum est a Deo ut iret in domum
Rechabin, et convocaret filios ejus, et filios Jonadab; ut biberent vinum.
At hi recusarunt, dicentes: Pater noster praecipit nobis, uti nec in do-
mo alla habitaremus, sed in tabernaculis, nec vinum biberemus usque ad
mortem. Unde exprobrans Israel, dicit: Filii Jonadab et filii Rechabin
patris sui sermones servaverunt: populus vero meus non custodivit sermo-
nem meum; et quae sequuntur.

XXXIX. Olympias.

iv. iii.

4884.

Jechonias Uriam Prophetam occidit, cum illis in dictis licentiam
non ferret.

iv.

Hoc anno Jechoniae, filii Josiae, Regis Juda, venit Nabuchodonosor
Rex Babylonis Hierusalem, et obsedit eam, et tradidit Dominus in manu
ejus Jechoniam, qui et Joacim dictus est, Regem Juda, et partem vaso-
rum domus Dei; et deportavit eam in terram Sennar in domum Dei sui,

σαυροῦ τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ. καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Ἀσφανεὺς τῷ ἀρχιευνούχῳ αὐτοῦ εἰσαγαγεῖν ἀπὸ τῶν υἱῶν τῆς αἰχμαλωσίας Ἰσραήλ καὶ ἀπὸ τοῦ σπέρματος τῆς βασιλείας καὶ ἀπὸ τῶν φορδομμεῖν νεανίσκους, οἷς οὐκ ἔστιν ἐν αὐτοῖς μῶμος, καὶ καλοὺς τῇ ὄψει καὶ συνιέντας ἐν πάσῃ σοφίᾳ καὶ γινώσκοντας γνῶσιν καὶ 5 διανοουμένους φρόνησιν, καὶ οἷς ἔστιν ἰσχύς ἐν αὐτοῖς ἐστάναι ἐν τῷ οἴκῳ ἐνώπιον τοῦ βασιλέως καὶ διδάξαι αὐτοὺς γράμματα καὶ γλῶσσαν Χαλδαίων. καὶ διέταξεν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς τὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἡμέραν ἀπὸ τῆς τραπέζης τοῦ βασιλέως καὶ ἀπὸ τοῦ οἴνου τοῦ πότου αὐτοῦ, καὶ θρέψαι αὐτοὺς ἔτη τρία, καὶ μετὰ 10 ταῦτα στήναι ἐνώπιον τοῦ βασιλέως. καὶ ἐγένοντο ἐν αὐτοῖς ἐκ τῶν υἱῶν Ἰούδα Δανιὴλ καὶ Ἀνανίας καὶ Μισαὴλ καὶ Ἀζαρίας, καὶ ἐπέθηκεν αὐτοῖς ὁ ἀρχιευνούχος ὀνόματα τῷ Δανιὴλ Βαλτάσαρ, καὶ τῷ Ἀνανίᾳ Σεδράχ, καὶ τῷ Μισαὴλ Μισάκ, καὶ τῷ Ἀζαρίᾳ Ἀβδεναγῶ. καὶ ἔθετο Δανιὴλ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ ὡς 15 οὐ μὴ ἀλισγηθῆι ἐν τῇ τραπέζῃ τοῦ βασιλέως καὶ ἐν τῷ οἴνῳ τοῦ πότου αὐτοῦ. καὶ ἤξιωσεν τὸν ἀρχιευνούχον, ὡς οὐ μὴ ἀλισγηθῆι.

Καὶ ἔδωκεν ὁ Θεὸς τὸν Δανιὴλ εἰς ἔλεον καὶ οἰκτιρμοὺς ἐνώπιον R 288 τοῦ ἀρχιευνούχου. καὶ εἶπεν ὁ ἀρχιευνούχος τῷ Δανιὴλ, Φοβοῦμαι ἐγὼ τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα τὸν ἐκτάξαντα τὴν βρω- 20 D σιν ὑμῶν καὶ τὴν πόσιν ὑμῶν, μήποτε ἴδῃ τὰ πρόσωπα ὑμῶν σκυθροπὰ παρὰ τὰ παιδάρια τὰ συνήλικα ὑμῶν, καὶ καταδικάσῃ-

8. φορδομαιῖν P, φορδομμῖν m. P, φαρδομμῖν m. R. 5. συνιέντας] τοὺς συνέτας P. 9. τοῦ prius om. P. 14. Σιδράκ P, Σεδράκ R. 22. τὰ alterum om. R.

et vasa intulit in domum Dei sui. Et ait Rex Asphanex Praeposito Eunuchorum, ut introduceret de filiis Israel, et de semine regio, et tyrannorum pueros, in quibus nulla esset macula, decoros forma, et eruditos omni sapientia, cautos scientia et doctos disciplina, et qui possent stare in Palatio Regis, ut doceret eos literas et linguam Chaldaeorum. Et constituit eis Rex annonam per singulos dies de cibis suis, et de vino unde bibebat ipse, ut enutriti tribus annis postea starent in conspectu Regis. Fuerunt autem inter eos de filiis Juda, Daniel, Ananias, Misael, et Azarias. Et imposuit eis Praepositus Eunuchorum nomina, Danieli, Balthazar: Ananiae, Sidrach: Misaeli, Misach: et Azariae, Abdenago. Proposuit autem Daniel in corde suo, ne pollueretur de mensa Regis, neque de vino potus ejus. Et rogavit Eunuchorum Praepositum, ne contaminaretur.

Dedit autem Deus Danieli gratiam et misericordiam in conspectu Principis Eunuchorum. Et ait Princeps Eunuchorum ad Daniele: Timeo ego Dominum meum Regem, qui constituit cibum vestrum et potum, qui si videat facies vestrae macilentas, prae caeteris adolescentibus coaevis vestris, condemnabit caput meum Regi. Et dixit Daniel ad Amer-

τε τὴν κεφαλὴν μου τῷ βασιλεῖ. καὶ εἶπεν Δανιὴλ πρὸς Ἀμελ-
 σᾶδ, ὃν κατέστησεν ὁ ἀρχιεunuῶχος ἐπὶ Δανιὴλ καὶ Ἀνανίαν καὶ
 Μισαὴλ καὶ Ἀζαρίαν, Πείρασον δὴ τοὺς παῖδάς σου ἡμέρας δέ-
 5 κα, καὶ δότωσαν ἡμῖν ἀπὸ τῶν σπερμάτων τῆς γῆς, καὶ φαγό-
 ἡμῶν καὶ αἱ ἰδέαι τῶν παιδαρίων τῶν ἐσθιόντων τὴν τράπεζαν
 τοῦ βασιλέως, καὶ καθὼς ἂν ἴδῃς, ποιήσον μετὰ τῶν παιδῶν
 σου. καὶ εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐπειράσεν αὐτοὺς ἡμέρας δέκα.
 καὶ ἐκ τέλους τῶν δέκα ἡμερῶν ὠράθησαν αἱ ἰδέαι αὐτῶν ἀγαθαὶ P 123
 10 καὶ ἰσχυραὶ ταῖς σαρκὶν ὑπὲρ πάντα τὰ παιδάρια τὰ ἐσθιόντα
 τὴν τράπεζαν τοῦ βασιλέως. καὶ ἐγένετο Ἀμελσᾶδ ἀναιρούμενος
 τὸ δεῖπνον αὐτῶν καὶ τὸν οἶνον τοῦ πότου αὐτῶν, καὶ ἐδίδου αὐ-
 τοῖς σπέρματα. καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ Θεὸς σύνεσιν καὶ φρόνησιν
 ἐν πάσῃ γραμματικῇ σοφίᾳ, καὶ Δανιὴλ συνῆκεν ἐν πάσῃ ὀράσει
 15 καὶ ἐνυπνίοις.

Ἰεχωνάς ὁ καὶ Ἰωακείμ, υἱὸς Ἰωσίου, τὰ μὲν πάντα ἔτη ἐβασί-
 λευσεν α', πρὸς τῷ τέλει δὲ τοῦ τρίτου ἔτους τῆς βασιλείας αὐ-
 τοῦ ἐβασίλευσεν Ναβουχοδονόσορ ἐν Βαβυλῶνι, ὡς εἶναι τὸ πρῶ-
 τον ἔτος τῆς βασιλείας Ναβουχοδονόσορ κατὰ τὸ παρὸν τέταρ-
 20 τον ἔτος Ἰεχωνίου τοῦ καὶ Ἰωακείμ, καθὼς ἔστι τοῦτο λαβεῖν ἐκ B
 τῆς δευτέρας τῶν Παραλειπομένων.

Τούτῳ τῷ τετάρτῳ ἔτει τῆς βασιλείας Ἰεχωνίου τοῦ καὶ Ἰωα-
 κείμ, βασιλέως Ἰούδα, καὶ πρώτῳ Ναβουχοδονόσορ βασιλέως .

1. τὴν om. P. ib. Ἀμερσᾶδ P. 2. καὶ Μισαὴλ] Μισαὴλ V.
 3. δὴ om. P. 11. Ἀμελσᾶδ] Μέλσαρ Ἀμερσᾶδ m. P. 17. τὸ
 τέλος P. 21. τῆς δευτέρας] XXXVI. 5. 23. πρῶτον V.

sed, quem constituerat Princeps Eunuchorum super Daniel, et Ananiam, et Misael, et Azariam: Tentavit servos tuos diebus decem, et dentur nobis legumina ad vescendum, et aqua ad bibendum, et contemplare vultus nostros, et vultus puerorum qui vescuntur cibo regio, et sicut videris, facies cum servis tuis. Qui audito sermone hujuscemodi, tentavit eos dies decem. Post dies autem decem apparuerunt vultus eorum meliores et corpulentiores prae omnibus pueris qui vescuntur cibo regio. Porro Amel-sad tollebat cibaria, et vinum potus eorum, et dabat illis legumina. Pueris autem his dedit Deus scientiam et disciplinam in omni libro et sapientia: Danieli autem intelligentiam omnium visionum et somniorum.

Jechonias, qui et Joacim, Josiae filius, universe quidem regnavit annos xi. Ad finem porro tertii anni regni ejus, regnavit in Babylone Nabuchodonosor: ita ut primus annus regni Nabuchodonosor incidat in quartum annum Jechoniae, sive Joacim, quemadmodum ex secundo Paralipomenon libro percipere licet.

Hoc quarto anno Jechoniae, sive Joacim, Regis Juda, et primo Nabuchodonosor Regis Babylonis, factum est verbum Domini, quod locutus

Βαβυλῶνας ὁ λόγος ὃν ἐλάλησεν Ἰερεμίας ὁ προφήτης πρὸς πάν-
τα τὸν λαὸν Ἰούδα καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐκ Ἱερουσαλὴμ, λέ-
γων, Ἀπὸ τριακωδεκάτου ἔτους τοῦ αἰτοῦ Ἰωσίου, υἱοῦ Ἀμώς,
βασιλέως Ἰούδα, ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης ταῦτα κ' καὶ τρία ἔτη.
ἐγενήθη λόγος κυρίου πρὸς με, καὶ ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς ὀρθρῶν 5
καὶ λέγων, καὶ οὐκ ἤκούσατέ μου. καὶ εἶπε κύριος, Ἀπέστειλα

R_290 Ἀποστραφήτω ἕκαστος ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πονηραῆς καὶ ἀπὸ
C τῶν πονηρῶν ἐπιτηδευμάτων ὑμῶν, καὶ κατοικήσατε ἐπὶ τῆς γῆς
ἧς ἔδωκα τοῖς πατράσιν ὑμῶν ἀπ' αἰῶνος καὶ ἕως αἰῶνος. μὴ 10
πορεύεσθε ὀπίσω θεῶν ἄλλοτριῶν τοῦ δουλεύειν αὐτοῖς καὶ τοῦ
προσκυνεῖν αὐτοῖς, ὅπως μὴ παροργίζητέ με ἐν τοῖς ἔργοις τῶν
χειρῶν ὑμῶν τοῦ κακῶσαι ὑμᾶς, καὶ οὐκ ἤκούσατέ μου. διὰ
τοῦτο τάδε λέγει κύριος τῶν δυνάμεων, Ἐπειδὴ οὐκ ἐπιστεύσατε
τοῖς λόγοις μου, ἴδου ἐγὼ ἀποστελῶ, καὶ λήψομαι πᾶσαν τὴν 15
πατριὰν τοῦ βορρᾶ, καὶ πρὸς Ναβουχοδονόσορ βασιλεῖα Βαβυ-
λῶνος τὸν δοῦλόν μου· καὶ ἄξω αὐτοὺς ἐπὶ τὴν γῆν ταύτην.
καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας αὐτὴν καὶ ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη τὰ κύ-
κλω αὐτῆς. καὶ ἐξηρημώσω αὐτοὺς καὶ δώσω αὐτοὺς εἰς ἀφανί-
D σμὸν καὶ εἰς συριγμὸν καὶ εἰς ὀνειδισμόν αἰώνιον, καὶ ἀπολωῶ ἀπ' 20
αὐτῶν φωνὴν χαρᾶς καὶ φωνὴν εὐφροσύνης, φωνὴν νυμφίου καὶ
φωνὴν νέμφης καὶ ὄσμην μύρου, φωνὴν μύλου καὶ φῶς λύχνου.

2. καὶ om. V. Conf. Jerem. XXV. 3 τοῦ αὐτοῦ] καὶ αὐτοῦ PV.
4. τῆς om. P. *ibid.* ταῦτα] καὶ ἐγένετο praeposit m. P. 5.
ἐγενήθη PV. *ib.* ἄλλως πως παρά τοῖς ὁ m. P. 9. κατοική-
σετε V. 11. πορεύεσθαι PV. 14. κύριος λέγει P.

est Hieremias Propheta ad universum populum Juda, et habitatores He-
rusalem, dicens: *A tertio decimo anno ipsius Josiae, filii Amos, Regis
Juda, usque ad hanc diem, sunt hi tres et viginti anni. Et factum est
verbum Domini ad me, et locutus sum ad vos manicans et loquens, et non
audistis me. Et dixit Dominus: Misi ad vos servos meos dilectulo dicens:
Avertatur unusquisque a via sua mala, et a malis studiis vestris, et ha-
bitabit in terra quam dedi patribus vestris a saeculo, et usque in saeculu-
lum. Ne ambuletis post Deos alienos, ut servialis eis, et adoretis eos, ut
non ad iracundiam provocetis me in operibus manuum vestrarum; et non
audistis me: Propterea haec dicit Dominus exercituum: Quoniam non cre-
didistis verbis meis, ecce ego mittam, et assumam cognationem Aquilonis
omnem; et ad Nabuchodonasor Regem Babylonis servum meum; et ad-
ducam eos super terram istam, et super habitantes eam, et super omnes
gentes, quae in circuitu ejus; et desolabo eos, et dabo eos in desolatio-
nem, et in sibilum, et in opprobrium sempiternum. Et perquam ex eis
vocem gaudii, et vocem laetitiae; vocem sponsi, et vocem sponsae; et
odorem unguenti; vocem molae, et vocem lucernae. Et erit omnis terra*

καὶ ἔσται πᾶσα ἡ γῆ αὕτη εἰς ἐρήμωσιν καὶ εἰς ἀφανισμόν, καὶ δουλεύσουσιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν τούτοις τῷ βασιλεῖ Βαβυλῶνος ὁ ἔτη. καὶ ἐν τῷ πληρωθῆναι τὰ ὀ ἔτη ἐκδικήσω ἐπὶ τὸν βασιλέα Βαβυλῶνος καὶ ἐπὶ τὸ ἔθνος ἐκεῖνο, φησὶ κύριος.

- 5 Τῷ αὐτῷ τετάρτῳ ἔτει Ἰωακείμ τοῦ καὶ Ἰεχωνίου βασιλέως
 Ἰούδα Ἰερεμίας ὁ προφήτης προστάσσεται παρὰ κυρίου κεφα- P 124
 λιδα βιβλίου λαβεῖν, καὶ γράψαι ἐν αὐτῇ πάντας τοὺς λόγους κυ-
 ρίου τοὺς ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ χρηματισθέντας ἀπὸ ἡμερῶν Ἰωσίου
 βασιλέως Ἰούδα ἕως τοῦ τετάρτου ἔτους Ἰωακείμ, Ἰσως ἐπι-
 10 στραφήσονται δι' ἄπερ λογίζομαι εἰς αὐτούς, καὶ οὐκ ἐπεστρέψατε.
 μετὰ δὲ τὸ ἀναγνῶναι ταῦτα τὸν Βαροῦχ υἱὸν Νηρίου εἰς τὰ
 ὦτα παντὸς τοῦ λαοῦ τοὺς λόγους τούτους ἀπέστειλεν Ἰωακείμ
 Ἰουδεὶν λαβεῖν τὸ βιβλίον· καὶ λαβὼν Ἰουδεὶν τὸ βιβλίον ἀνέγνω. καὶ
 ὡς ἀνέγνω τρεῖς ἢ τέσσαρις σελίδας τῷ Ἰωακείμ ἐν οἴκῳ χειμερινῷ, V 100
 15 ὅπου ἦν καὶ ἐσχάρα πυρός, ἀπέτεμεν αὐτὸ τῇ σμικτῇ τοῦ γραμμα-
 τέως καὶ ἔρριπτεν εἰς τὸ πῦρ τὸ ἐπὶ τῆς ἐσχάρας, ἕως οὗ ἐξέλιπεν
 τὸ βιβλίον ἐν τῷ πυρὶ, καὶ οὐκ ἐπέστρεψαν πρὸς τὸν κύριον. καὶ B
 ἰργισθεὶς κύριος εἶπεν Ἰωακείμ τῷ καὶ Ἐλιακείμ διὰ Ἰερεμίου
 τοῦ προφήτου, Ἐκαυσας τὸ βιβλίον τοῦτο εἰπών, Διὰ τί ἔγρα-
 20 ψας ἐπ' αὐτῷ λέγων, Ἐλεύσεται Ναβουχοδονόσορ καὶ διαφθερεῖ R 292
 τὴν γῆν ταύτην, καὶ ἐκλείψει ἀπ' αὐτῆς ἄνθρωπος καὶ κτήνος.
 διὰ τοῦτο εἶπεν κύριος Ἰωακείμ, Οὐκ ἔσται αὐτῷ καθήμενος ἐπὶ
 θρόνου Δαβίδ. καὶ ἔλαβεν ἑτέραν κεφαλίδα βιβλίου Ἰερεμίας,

3. τὰ om. P. 11. Βαρὺχ P. 13. καὶ om. P. 14. τέσσαρας P.
 ἰδ. τῷ] τοῦ P. 16. ἐξέλιπεν P. 18. τῷ Ἰ. P. ἰδ. τῷ καὶ] καὶ
 τῷ P. 20. διαφθερεῖ V. 22. Ἰωακείμ P.

haec in desolationem, et in vastitatem. Et servient in his gentibus Regi Babiloni septuaginta annos. Et post septuaginta annos vindicabo super Regem Babilonis, et super gentem illam, dicit Dominus.

Hoc eodem quarto anno Joacim sive Jechoniae Regis Juda, Hieremias Propheta jubetur a Domino volumen libri accipere, et scribere in eo universa quae locutus est Dominus contra Hierusalem a diebus Josias Regis Juda, usque ad annum quartum Joacim: Fortasse propterea quae cogito super eos, convertentur, et non converti estis. Quae verba cum legisset Baruch filius Neriae in aures universi populi, misit Joacim Judin ut tolleret volumen, quod Judin acceperat legit, et cum tres quatuorve pagellas legisset Joacim Regi in domo hiemali sedenti, ubi et focus ignis erat, scalpello scribae scidit illud, et projecit in ignem arulae, donec consumeretur totum volumen. Et non sunt reversi ad Dominum, Iratus ergo Dominus dixit Joacim et Eliacim per Hieremiam Prophetam: Tu combussisti volumen istud, dicens: Quare scripsisti in eo, dicens: Veniet Nabuchodonosor, et vastabit terram hanc, et cessare faciet ab eo hominem et jumentum. Propterea dicit Dominus Joacim: Non erit

καὶ ἔδωκεν αὐτὴν τῷ Βαρούχ, καὶ ἦν γεγραμμένα ἐν αὐτῇ πάντα ἅπερ ἦν κατὰ Ἰωακείμ.

ε'.

Ἰερεμίας ὁ προφήτης ῥίπτεται εἰς λάκκον βορβόρου ὑπὸ Μελχιου υἱοῦ Ἰωακείμ. Ἀβδεμέλεχ δὲ ὁ Αἰθίοψ, εὐνοῦχος τοῦ 5
C αὐτοῦ Ἰωακείμ, ἀκούσας τοῦτο ἐλάλησεν τῷ βασιλεῖ μίτην βεβλησθαι τὸν Ἰερεμίαν ἐν τῷ λάκκῳ. καὶ ἐπιτραπείς ὑπὸ τοῦ βασιλέως, λαβὼν ἅνδρας ἀνήγαγεν αὐτὸν ἐκ τοῦ λάκκου τοῦ βορβόρου.

Ἐκ τῆς προφητείας Δανιήλ.

10

Ἐν τῷ ἔτει τῷ δευτέρῳ τῆς βασιλείας Ναβουχοδονόσορ ἐν-
πνιασθῆ Ναβουχοδονόσορ ἐνύπνιον, καὶ ἐξέστη τὸ πνεῦμα αὐτοῦ
καὶ ὁ ὕπνος αὐτοῦ ἐγένετο ἅπ' αὐτοῦ. καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς κα-
λέσαι τοῖς ἐπαιδοῦς καὶ τοὺς μάγους καὶ τοὺς φαρμάκους καὶ
τοὺς Χαλδαίους τοῦ ἀναγγεῖλαι τῷ βασιλεῖ τὸ ἐνύπνιον αὐτοῦ. 15
D καὶ ἦλθον, καὶ ἔσθησαν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως· καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς, Ἐνπνιασθῆν, καὶ ἐξέστη τὸ πνεῦμά μου τοῦ γνῶ-
ναι τὸ ἐνύπνιον. καὶ ἐλάλησαν οἱ Χαλδαῖοι τῷ βασιλεῖ συριστί, Βασιλεῦ, εἰς τοὺς αἰῶνας ζῆθι, σὺ εἶπον τὸ ἐνύπνιον τοῖς παι-
σί σου, καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ ἀναγγελοῦμεν. ἀπεκρίθη ὁ βασι-

3. s' om. P. *ibid.* Ναβουχοδονόσορ β' m. R, Ναβουχοδονόσορ m. P. 10. τοῦ Δανιήλ P. Est c. 2. 13. ὁ prius om. P. 16. ἦλθεν P.

Anniam. c. ex eo qui sedeat super thronum David. Et accepit aliud volumen Hieremias, et dedit illud Baruch, in quo erant scripta universa, quae erant contra Joacim.

Hieremias Propheta projicitur in lacum coeni a Melchia fillo Joacim. Abdemelech autem Aethiops Eunuchus ipsius Joacim, hoc audiens, ac injuste Hieremiam projectum fuisse in lacum, locutus est ad Regem. Commisso ergo sibi negotio, accepit triginta viros, et Hieremiam e lacu coeni extraxit.

Ex Prophetia Danielis.

In anno secundo regni Nabuchodonosor, vidit Nabuchodonosor somnium, et conterritus est spiritus ejus; et somnium ejus fugit ab eo. Et dixit Rex ut vocarent incantatores, et magos, et maleficos, et Chaldaeos, ut indicarent regi somnium ejus. Et venerunt, et steterunt coram Rege. Et dixit Rex ad eos: „Somnium somniavi, et stupefactus est spiritus meus, ut non possem scire somnium.“ Et dixerunt Chaldaei ad Regem Syriace: „Rex in aeternum vive; dic somnium servis tuis, et interpretationem ejus indicabimus.“ Respondit Rex, et dixit Chaldaeis: „Sermo recessit a me; nisi indicaveritis mihi somnium, et inter-

λεὺς καὶ εἶπε τοῖς Χαλδαίοις, Ὁ λόγος ἀπ' ἐμοῦ ἀπέστη· ἐὰν οὖν μὴ γνωρίσητέ μοι τὸ ἐνύπνιον καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ ἀπαγγελητέ μοι, εἰς ἀπώλειαν ἔσεσθε καὶ οἱ οἴκοι ὑμῶν εἰς διαρπαγὴν ἔσονται. ἐὰν δὲ τὸ ἐνύπνιον καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ γνωρίσητέ μοι, δώματα καὶ δωρεὰς καὶ τιμὴν πολλὴν λήψεσθε παρ' ἐμοῦ. πλὴν τὸ ἐνύπνιον καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ ἀπαγγελατέ μοι. ἀπεκρίθησαν δὲ δεύτερον καὶ εἶπον, Ὁ βασιλεὺς ἐπάτω τὸ ἐνύπνιον τοῖς πωσιῖν αὐτοῦ, καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ ἀπαγγελοῦμεν. καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς καὶ εἶπεν, Ἐπ' ἀληθείας οἶδα ἐγὼ ὅτι καὶ ὅν ὑμεῖς ἐξαγορεύετε, καθότι εἶδετε ὅτι ἀπέστη ἀπ' ἐμοῦ τὸ ῥῆμα. ἐὰν οὖν τὸ ἐνύπνιον μὴ ἀπαγγελητέ μοι, οἶδα ὅτι ῥῆμα ψευδὲς καὶ διεφθαρμένον συνέθεσθε εἰπεῖν ἐνώπιόν μου, ἕως οὗ καιρὸς παρέλθῃ· τὸ ἐνύπνιόν μου εἶπατέ μοι, καὶ γνώσομαι ὅτι καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ ἀπαγγελητέ μοι. ἀπεκρίθησαν πάντες οἱ Χαλδαῖοι ἐνώπιον τοῦ βασιλέως καὶ εἶπον, Οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος ἐπὶ τῆς ξηραῖς, ὅστις τὸ ῥῆμα τοῦ βασιλέως δυνήσεται γνωρίσαι· καθότι πᾶς βασιλεὺς μέγας καὶ ἄρχων ῥῆμα τοιοῦτον οὐκ ἐπερωτᾷ ἐπαοιδὸν μάγον καὶ Χαλδαῖον, ὅτι ὁ λόγος ὃν ὁ βασιλεὺς ἐπερωτᾷ βαρῦς, καὶ ἕτερος οὐκ ἔστιν ὃς ἀναγγελεῖ αὐτὸν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, ἀλλ' οἱ θεοί, ὧν οὐκ ἔστιν ἡ κατοικία μετὰ πάσης σαρκός. τότε αὐτὸς ὁ βασιλεὺς ἐν θυμῷ καὶ ὀργῇ πολλῇ εἶπεν ἀπολέσαι πάντας τοὺς σοφοὺς Βαβυλῶνος· καὶ τὸ δόγμα ἐξῆλθεν, καὶ οἱ σοφοὶ ἀπεκτείνοντο· καὶ ἐζήτησαν Δανιὴλ καὶ τοὺς φίλους αὐτοῦ ἀνελεῖν. τότε Δανιὴλ ἀπε-

6. ἀπαγγελατέ P. 13. μου om. P. 14. ἀπαγγελεῖτε P sola. 16. δυνήσεται PV. 18. ὃν βασιλ. P. 19. ἀγγελεῖ P. 23. ἀπεκτείνοντο R.

pretationem ejus, peribitis vos, et domus vestrae diripientur. Si autem somnium et conjecturam ejus narraveritis, dona et munera, et honores multos accipietis a me. Somnium igitur et interpretationem ejus indicate mihi." Responderunt secundo, et dixerunt: „Rex dicat somnium servis suis, et interpretationem ejus indicabimus." Respondit Rex, et ait: „In veritate scio, quod tempus redimitis, scientes quod recesserit a me verbum. Si ergo somnium non indicaveritis mihi, scio quod verbum mendax et corruptum composuistis, ut dicatis coram me, donec tempus praeterat: somnium dicite mihi, et sciam, quia et conjecturam ejus annuntiabitis mihi." Responderunt omnes Chaldaei in conspectu regis, et dixerunt: „Non est homo super terram, qui possit verbum Regis notum facere, quia omnis Rex magnus et Princeps, verbum tale non interrogat incantatorem, magum et Chaldaeum: quia sermo quem Rex interrogat gravis, et alius non est, qui renuntiet eum coram Rege, nisi Dii, quorum non est habitatio cum omni carne." Tunc Rex in furore et ira multa dixit perdere omnes sapientes Babylonis. Et sententia egressa est, et sapientes interficiebantur: et quaerebant Daniele et amicos ejus in-

κρίθη βουλήν καὶ γνώμην τῷ Ἀριώχ ἐκ ἀρχιμαγείρω τοῦ βασι-
λέως, ὃς ἐξῆλθεν ἀνελεῖν τοὺς σοφοὺς Βαβυλῶνος, καὶ ἐπυκνώ-
C νετο αὐτοῦ λέγων, Ἄρχων τοῦ βασιλέως, περὶ τίνος ἐξῆλθεν ἡ
γνώμη ἢ ἀναιδῆς αὐτῆ ἐκ προσώπου τοῦ βασιλέως; ἐγγνώρισε δὲ
τὸ ῥῆμα Ἀριώχ τῷ Δανιήλ· καὶ Δανιήλ ἠξίωσεσεν ὅπως χρόνον 5
δῶ αὐτῷ καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ ἀπαγγεῖλη τῷ βασιλεῖ. καὶ
εἰσῆλθε Δανιήλ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ τῷ Ἀνακία καὶ τῷ Μι-
σαήλ καὶ τῷ Ἀζαρία τοῖς φίλοις αὐτοῦ τὸ ῥῆμα ἐγγώρισε. καὶ
οἰκτιριστοὺς ἐξήτουν παρὰ τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ ὑπὲρ τοῦ μυστη-
ριου τούτου, ὅπως ἂν μὴ ἀπόλωνται Δανιήλ καὶ οἱ φίλοι αὐτοῦ 10
μετὰ τῶν ἐπιλολιπῶν σοφῶν Βαβυλῶνος. τότε τῷ Δανιήλ ἐν
D ὄραματι τῆς νυκτὸς τὸ μυστήριον ἀπεκαλύφθη, καὶ εὐλόγησε τὸν
Θεὸν τοῦ οὐρανοῦ Δανιήλ, καὶ εἶπεν, Εἴη τὸ ὄνομα τοῦ κυ-
ρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος, ὅτι ἡ σύν-
σις καὶ ἡ σοφία αὐτοῦ ἐστιν, καὶ αὐτὸς ἄλλοιοῖ καιροὺς καὶ 15
χρόνους, καθιστᾷ βασιλεῖς καὶ μεθιστᾷ, διδοὺς σοφίαν τοῖς σο-
φοῖς καὶ φρόνησιν τοῖς εἰδόσιν σύνεσιν. καὶ αὐτὸς ἀπακαλύ-
πτει βαθεῖα καὶ ἀπόκρυφα, γινώσκων τὰ ἐν τῷ σκότει, καὶ τὸ
φῶς μετ' αὐτοῦ ἐστιν. σοὶ ὁ Θεὸς τῶν πατέρων μου ἑξομολο-
γοῦμαι καὶ αἰῶν ὅτι σοφίαν καὶ δύνάμειν ἔδωκάς μοι καὶ ἐγνώ- 20
ρισάς μοι ἃ ἠξιώσαμεν παρὰ σοῦ· καὶ τὸ ὄραμα τοῦ βασιλέως
ἐγγώρισάς μοι. καὶ ἦλθε Δανιήλ πρὸς Ἀριώχ, ὃν κατέστησεν ὁ βα-
P 126 σιλεὺς ἀπολέσαι τοὺς σοφοὺς Βαβυλῶνος· καὶ εἶπεν αὐτῷ, Τοὺς

11. τῷ om. R. 13. τοῦ alterum om. P. 14. καὶ — αἰῶνος om. P. 19.
μου] ἡμῶν m. P. 21. τὸ om. P. 22. ἐκατέστηκεν P, ἐκατέστησεν R.

terficere. Tunc Daniel respondit consilium et sapientiam Arioch Principi coquorum Regis, qui egressus est, ut interficeret sapientes Babylonis, et interrogabat eum, dicens: „Princeps regis, pro quo egressa est sententia Regis impudens haec a facie Regis?“ Notum fecit autem verbum Arioch Daniel. Et rogavit Daniel ut tempus daret sibi, et conjecturam ejus annunciarat Regi. Et ingressus Daniel in domum suam, et Ananiae, et Misael, et Azariae amicis suis verbum notum fecit. Et miseraciones quaerebant a Deo coeli super mysterio hoc, ne perirent Daniel et amici ejus cum caeteris sapientibus Babylonis. Tunc Danieli in visione noctis mysterium revelatum est, et benedixit Deum coeli Daniel, et dixit: „Sit nomen Domini, benedictum, a saecula, quia intellectus et sapientia ipsius est. Et ipse mutat tempora et annos: constituit Reges, et transfert, dans sapientiam sapientibus, et prudentiam scientibus intellectum. Et ipse revelat profunda et abscondita, sciens quae in tenebris, et lumine in eo est. Tibi Deus patrum nostrorum confiteor, et laudo, quia sapientiam et virtutem dedisti mihi, et nota, fecisti mihi, quae rogavimus te, et visionem Regis notam fecisti mihi.“ Et venit Daniel ad Arioch quem constituerat Rex, ut perderet sapientes Babylonis; et

σοφούς Βαβυλῶνος μὴ ἀπολέσῃς· εἰσάγαγέ με ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, καὶ τὴν σύγκρισιν τῷ βασιλεῖ ἀπαγγέλω, τότε Ἀριοχ ἐν σπουδῇ εἰσήγαγε τὸν Δανιὴλ ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Εὐρηκα ἄνδρα ἐκ τῶν υἱῶν τῆς ἀλχημικῆς τῆς Ἰουδαίας, ὅστις τὸ σύγκριμα τῷ βασιλεῖ ἀπαγγελεῖ. καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς καὶ εἶπε τῷ Δανιὴλ, οὗ τὸ ὄνομα Βαλτάσαρ, Εἰ δύνασαι μοι ἀπαγγεῖλαι τὸ ἐνύπνιον ὃ εἶδον καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ; καὶ ἀπεκρίθη Δανιὴλ ἐνώπιον τοῦ βασιλέως καὶ εἶπε, Τὸ μυστήριον ὃ ὁ βασιλεὺς ἐπερωτᾷ οὐκ ἔστιν σοφῶν, μάγων, ἐπα-
 10 οιδῶν, Γαζαρητῶν, ἀπαγγεῖλαι τῷ βασιλεῖ, ἀλλ' ἔστιν θεὸς ἐν οὐρανῷ ἀποκαλύπτων μυστήρια. καὶ ἐγνώρισεν τῷ βασιλεῖ Να-
 15 βουχοδονόσορ ἃ δεῖ γενέσθαι ἐπ' ἐσχάτου τῶν ἡμερῶν.

Τὸ ἐνύπνιον σου καὶ αἱ ὁράσεις τῆς κεφαλῆς σου ἐπὶ τῆς κοίτης σου τοῦτο ἔστιν. σύ βασιλεῦ, οἱ διαλογισμοί σου ἐπὶ τῆς
 15 κοίτης σου ἀνέβησαν, τί δεῖ γενέσθαι μετὰ ταῦτα. καὶ ὁ ἀποκαλύπτων μυστήρια ἐγνώρισέκ σοι ἃ δεῖ γενέσθαι· καὶ ἐμοὶ οὐκ ἐν σοφίᾳ τῇ οὐσῇ ἐν ἐμοὶ παρὰ πάντας τοὺς ζῶντας τὸ μυστήριον τοῦτο ἀπεκαλύφθη, ἀλλ' ἐνεκεν τοῦ τὴν σύγκρισιν τῷ βασιλεῖ γνωρίσαι, ἵνα μὴ τοὺς διαλογισμοὺς τῆς καρδίας σου γνῶς. σὲ
 20 βασιλεῦ ἐθεώρῃς, καὶ ἴδῃς εἰκὼν μίαν μεγάλην, καὶ ἡ εἰκὼν ἐκείνη ἢ πρόσοψις αὐτῆς ὑπερφερέης ἔστιν. πρὸ προσώπου σου, καὶ ἡ ὄρασις αὐτῆς φοβερὰ. εἰκὼν, ἧς ἡ κεφαλὴ ἐκ χρυσοῦ καθαροῦ, αἱ χεῖρες καὶ τὸ στῆθος καὶ οἱ βραχίονες αὐτῆς ἄργυρος, ἡ κοι-

2. ἀγγελῶ P. 19. μὴ om. P. 20. καὶ ἡ] ἡ P.

dixit illi: „Sapientes Babylonia ne perdas. Introduc me in conspectu Regis, et interpretationem Regi narrabo.“ Tunc Arioch festinus introduxit Daniele[m] coram Rege, et dixit ei: „Inveni virum de filiis captivitatis Judææ, qui solutionem Regi annuntiabit.“ Et respondens Rex dixit Danieli, cujus nomen Balthasar: „An potes mihi renunciare somnium quod vidi, et interpretationem ejus?“ Et respondit Daniel in conspectu Regis, et dixit: „Mysterium, quod Rex interrogat, non est sapientum, magorum, incantatorum, aruspicum indicare tibi: sed est Deus in caelo revelans mysteria.“ Et notum fecit Regi Nabuchodonosor, quæ oportet fieri in novissimis diebus.

„Somnium tuum, et visiones capitis tui, in lectulo tuo hujusmodi sunt. Tu Rex, cogitationes tuas in cubili tuo ascenderunt, quæ oportet fieri post hæc. Et revelans mysteria nota fecit tibi, quæ oportet fieri. Et mihi non in sapientia existente in me, præter omnes viventes, mysterium hoc revelatum est; sed ideo ut conjecturam Regi manifestaret, ut cogitationes cordis tui scias. Tu Rex videbas, et ecce imago una multa, imago illa magna, et facies ejus elevata, stans a facie tua, et visio ejus terribilis. Imago, cujus caput auri puri; manus et pectus, et brachia ejus argentea; venter et femora aerea; tibiæ ferreas, pedes,

λίαι καὶ οἱ μῆροὶ χαλκοῖ καὶ αἱ κνήμαι σιδηραῖ, οἱ πόδες μέρος
 μὲν τι σιδηροῦν καὶ μέρος τι ὀστράκινον. ἐθεώρεις ἕως ἀπε-
 τμήθη λίθος ἕξ ὄρους ἄνευ χειρῶν· καὶ ἐπάταξε τὴν εἰκόνα ἐπὶ
 τοὺς πόδας τοὺς σιδηροῦς καὶ ὀστρακίνους, καὶ ἐλέπτυνεν αὐτοὺς
 εἰς τέλος. τότε ἐλεπτύνθησαν εἰς ἅπαξ τὸ ὀστρακον, ὁ σίδη-
 ρος, ὁ χαλκός, ὁ ἄργυρος, ὁ χρυσός, καὶ ἐγένοντο ὡσεὶ κονιορ-
 τὸς ἀπὸ ἄλλωνος Φερινῆς, καὶ ἐστῆριξεν αὐτὰ τὸ πλήθος τοῦ
 V 102 πνεύματος, καὶ τόπος οὐχ ἠυρέθη αὐτοῖς, καὶ ὁ λίθος ὁ πατά-
 D ξας τὴν εἰκόνα ἐγενήθη εἰς ὄρος μέγα, καὶ ἐπλήρωσεν πᾶσαν τὴν
 γῆν. τοῦτό ἐστιν τὸ ἐνύπνιον, καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ ἐροῦμεν 10
 ἐνώπιον τοῦ βασιλέως.

Σὺ βασιλεῦ, βασιλεὺς βασιλέων, ᾧ ὁ Θεὸς τοῦ οὐρανοῦ βα-
 R 298 σιλείαν ἰσχυρὰν καὶ κραταιὰν καὶ ἐντιμον ἔδωκεν ἐν παντὶ τό-
 πῳ, ἐν ᾧ κατοικοῦσιν οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, θηρία τε ἀγροῦ
 καὶ πετεινὰ οὐρανοῦ καὶ ἰχθύας θαλάσσης ἔδωκεν ἐν τῇ χειρὶ σου, 15
 καὶ κατέστησέν σε κύριον πάντων, σὺ εἶ ἡ κεφαλὴ ἡ χρυσοῦ. καὶ
 ὀπίσω σου ἀναστήσεται βασιλεία ἕτέρα ἡττων σου, ἣ ἐστὶν ὁ ἄρ-
 γυρος, καὶ βασιλεία τρίτη, ἣ ἐστὶν ὁ χαλκός, ἣ κυριεύσει πάσης
 τῆς γῆς. καὶ βασιλεία τετάρτη ἔσται ἰσχυρὰ ὡς ὁ σίδηρος· ὃν
 P 127 τρόπον ὁ σίδηρος λεπτύνει καὶ δαμάζει πάντα τὰ ἐπὶ τῆς γῆς· ὃν
 οὕτω πάντας λεπτυνεῖ καὶ δαμάσει. καὶ ὅτι εἶδες τοὺς πόδας

2. μέρος] μέρος δέ P sola. 6. ἐγένετο P. 7. ἐξήρην P, om.
 R., addit m. 12. φ] ὡς RV. 16. ας om. P. 17. ἐστὶν
 ἄργυρος P. 20. λεπτυνεῖ P. 21. καὶ δαμάσει om. V.

pars quidem quaedam ferrea, pars autem quaedam fictilis. Videbas do-
 nec abscissus est lapis ex monte sine manibus, et percussit imaginem su-
 per pedes ferreos, et fictiles, et comminuit eos in finem. Tunc commi-
 nuta sunt omnino testa, ferrum, argentum, aurum, et facta sunt quasi
 pulvis ab area aestiva, et extulit ea multitudo venti, et locus non est
 inventus illis. Et lapis qui percussit imaginem factus est in montem
 magnum, et implevit omnem terram. Hoc est somnium; et conjecturam
 ejus dicemus coram Rege.“

„Tu Rex, Rex Regum, cui Deus coeli regnum forte, et validum
 et gloriosum dedit in omni loco, in quo habitant filii hominum,
 bestiasque agri, et volatilia coeli dedit in manu tua, et constituit te
 Dominum omnium: tu es caput aureum. Et post te surget regnum aliud minus
 te, quod est argentum: et regnum tertium, quod est aes, quod domina-
 bitur omni terrae. Et regnum quartum erit forte quasi ferrum: quem-
 admodum ferrum comminuit et domat omnia quae sunt in terra, ita
 omnes comminuet. Et quia vidisti pedes et digitos partem quidem
 quandam testeam et luteam, partem autem aliquam ferream, regnum di-
 visum erit, et a radice ferrea erit in eo: quemadmodum vidisti ferrum
 mixtum testae et digiti pedum pars quidem quaedam ferrea, pars autem

καὶ τοὺς δακτύλους μέρος μὲν τι ὀστράκινον καὶ κεραμεῖον, μέρος δέ τι σιδηροῦν, βασιλεία διηρημένη ἔσται, καὶ ἀπὸ τῆς ῥίξης τῆς σιδηρῆς ἔσται ἐν αὐτῇ, ὃν τρόπον εἶδες τὸν σίδηρον ἀναμειγμένον τῷ ὀστράκῳ. καὶ οἱ δάκτυλοι τῶν ποδῶν μέρος μὲν 5 τι σιδηροῦν, μέρος δέ τι ὀστράκινον, καὶ μέρος τι τῆς βασιλείας ἔσται ἰσχυρότερον, καὶ ἀπ' αὐτῆς ἔσται συντριβόμενον. ὅτι δὲ εἶδες τὸν σίδηρον ἀναμειγμένον τῷ ὀστράκῳ, συμμιγεῖς ἔσονται ἐν σπέρματι ἀνθρώπων, καὶ οὐκ ἔσονται προσκολλώμενοι οὕτως μετὰ τούτου, καθὼς ὁ σίδηρος οὐκ ἀναμιγνύται μετὰ τοῦ ὀστρά- B
10 κου. καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν βασιλέων ἐκεῖνων ἀναστήσει ὁ Θεὸς τοῦ οὐρανοῦ βασιλείαν, ἣτις εἰς τοὺς αἰῶνας οὐ διαφθαρήσεται, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ λαῶ ἑτέρῳ οὐχ ὑπολειφθήσεται, καὶ λεπτυνεῖ καὶ λικμήσει πάσας τὰς βασιλείας, καὶ αὐτὴ ἀναστήσεται εἰς τοὺς αἰῶνας, ὃν τρόπον εἶδες ὅτι ἀπὸ ὄρους ἐτμήθη λίθος ἄνευ 15 χειρῶν, καὶ ἐλέπτυνε τὸ ὄστρακον, τὸν σίδηρον, τὸν χαλκόν, τὸν ἄργυρον, τὸν χρυσόν. ὁ Θεὸς ὁ μέγας ἐγνώρισεν τῷ βασιλεῖ ἃ δεῖ γενέσθαι μετὰ ταῦτα· καὶ ἀληθινὸν τὸ ἐνύπνιον, καὶ πιστὴ ἡ σύγκρισις αὐτοῦ.

Τότε ὁ βασιλεὺς Ναβουχοδονόσορ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον, καὶ 20 τῷ Δανιὴλ προσεκύνησε, καὶ μαναὰ καὶ εὐωδιὰν εἶπε σπεῖσαι αὐτῷ. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ βασιλεὺς εἶπε τῷ Δανιήλ, Ἐπ' ἀληθείας C ὁ Θεὸς ἡμῶν αὐτός ἐστιν Θεὸς Θεῶν καὶ κύριος κυρίων καὶ βασιλεὺς τῶν βασιλέων καὶ ἀποκαλύπτων μυστήρια, ὅτι ἠδυνήθης ἀποκαλύψαι τὸ μυστήριον τοῦτο.

1. κεραμεῖον V, κεράμιον P. 4. μὲν τι] μέντοι P. 6. ἀπ'] ἐπ' R, ὅπ' P. 10. ἡμέραις βασιλέων P. 12. οὐκ V. 15. τὸν ἄργυρον om. P. 16. ὁ alterum om. P.

quaedam testea; pars quaedam regni erit fortis, et ex ea erit contritum. Quia vidisti ferrum mixtum testae; commixti erunt in semine hominum, et non erunt adhaerentes hic cum hoc, sicut ferrum non miscetur cum testa. Et in diebus Regum illorum, suscitabit Deus coeli regnum, quod in aeternum non corrumpetur: et regnum ejus populo alteri non relinquetur, comminuet, et ventilabit omnia regna; et hoc suscitabitur in aeternum: quemadmodum vidisti, quia de monte abscissus est lapis sine manibus, et comminuit testam, ferrum, aes, argentum, aurum. Deus magnus nota fecit Regi, quae oportet fieri post haec, et verum somnium, et fidelis conjectura ejus."

Tunc Rex Nabuchodonosor cecidit in faciem suam, et Daniele m oravit, et munera, et odores dixit libare ei. Et respondens Rex, dixit Danieli: „In veritate Deus vester Deus Deorum, et Dominus Dominorum, et Rex regum, et revelans mysteria; quia potuisti revelare mysterium hoc."

Καὶ ἐμεγάλωνεν ὁ βασιλεὺς τὸν Δαυὶδ, καὶ δώματα μεγάλα
 R 300 καὶ πολλὰ ἔδωκεν αὐτῷ, καὶ κατέστησεν αὐτὸν ἐπὶ πάσης χώρας
 Βαβυλῶνος, καὶ ἄρχοντα σατραπιῶν καὶ ἐπὶ πάντα τοὺς σοφοὺς
 Βαβυλῶνος· καὶ Δαυὶδ ἠτήσατο παρὰ τοῦ βασιλέως, καὶ κα-
 τέστησεν ἐπὶ τὰ ἔργα τῆς χώρας Βαβυλῶνος τὸν Σεδράκ καὶ Μι- 5
 σάκ καὶ Ἀβδαναγῶ· καὶ Δαυὶδ ἦν ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ βασιλέως.

D

μ' Ὀλυμπιάς.

ς', ζ', η', θ'.

μα' Ὀλυμπιάς.

ι'.

10

Τούτῳ τῷ δεκάτῳ ἔτει Ἰεχωνίου τοῦ καὶ Ἰωακὴμ Ναβουχοδο-
 νόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐβδόμῳ ἔτει τῆς αὐτοῦ βασιλείας τὴν
 Ἰουδαίων χειρωσάμενος καὶ γὰρ τῶν Ἰουδαίων αἰχμαλώτους
 λαβῶν, καὶ τῶν ἱερῶν σκευῶν τῶν ἐν τῷ νεῷ τὰ πλεῖστα λαβῶν,
 φόρον τε Ἰεχωνίᾳ τῷ καὶ Ἰωακὴμ ἐπιτάξας τελεῖν ἀργυρίου τά- 15
 λαντα ρ' καὶ χρυσοῦ τάλαντα ι', ἀνεχώρησεν.

V 103
P 128

Ἀπὸ ις' ἔτους Φακεὲ υἱοῦ Ῥομελιου βασιλέως Ἰσραὴλ,
 ἤγουν δευτέρου ἔτους καὶ αὐτοῦ τῆς βασιλείας Ἰωάθαν βασι-
 λέως τῶν δύο φυλῶν Ἰούδα καὶ Βενιαμίν, ἐπὶ τὸ παρὸν δέκατον
 ἔτος Ἰεχωνίου τοῦ καὶ Ἰωακὴμ πληροῦνται ἔτη ρν', ἅπερ Ἐξε- 20

2. πάσας P. 6. ἦν om. R. ἰδ. τοῦ om. P. 7. √ Ναβο-
 χοδονόσορ. m. R. γ' Ναβουχοδονόσορ m. P. 18. τῆς om. P.

Anni a. m. c.

Et magnificavit Rex Daniel, et dona magna et multa dedit ei, et
 constituit eum super omnes regiones Babylonis, et Principem Satraparum
 super omnes sapientes Babylonis. Et Daniel postulavit a Rege, et con-
 stituit super opera regionis Babylonis Sidrach, et Misac, et Abdenago.
 Et Daniel erat in atrio Regis.

XL. Olympias.

VI. VII. VIII. IX.

XLI. Olympias.

x.

Hoc anno decimo Jechoniae, seu Joacim, Nabuchodonosor Babylonis
 Rex, septimo regni sui anno, subjugata Judaea; et in. mxxxiii. ex Judaeis
 captivis factis, maximaque vasorum templi parte ablata; Jechoniae, seu
 Joacim, argentum centum, et auri decem talentorum imposito tributo, re-
 cessit.

Ab anno xvi. Phacee, filii Romeliae Regis Israel, qui quidem secun-
 dus annus fuit Joatham Regis quartae tribuum Juda et Benjamin, usque
 ad praesentem decimum annum Jechoniae, seu Joacim, complentur anni

κίας διὰ τῆς τῶν ρν' ἡμερῶν ἐπὶ τὸ πλεονὸν ἀνακλίσεως καὶ κοιμήσεως ὡπὲρ τῆς τοῦ Ἰσραὴλ παρανομίας ἐωρακέναι λέγεται.

ἔχει οὖν τὸ ἀκριβὲς τῆς ψήφου ἢ κατάληψις οὕτως.

	Φακεὲ ἐν Σαμαρεία	ἔτη ιδ'.	
5	᾿Ωση ἐν Σαμαρεία	ἔτη θ'.	
	Ἐζεκίας	ἔτη κθ'.	
	Μανουσῆς	ἔτη νε'.	B
	Ἀμὼν	ἔτη β'.	
	Ἰωσίας	ἔτη λα'.	
10	Ἰωάχαζ ὁ καὶ Σελλῆμ	μῆνας γ'.	
	Ἰεχωνίας ὁ καὶ Ἰωακείμ	ἔτη ι'.	

Ἀπὸ οὖν πεντεκαιδεκάτου ἔτους Φακεὲ υἱοῦ Ῥομελίου ἐπὶ τὸ παρὸν ι' ἔτος Ἰεχωνίου τοῦ καὶ Ἰωακείμ εἰσὶν ἔτη, ὡς πρόκειται, ρν'.

15 ια'. R 302

Ἰερεμίας προφητῶν Ἰεχωνία τῷ καὶ Ἰωακείμ λέγει, Ὁ οἰκοδομῶν τὸν οἶκον αὐτοῦ οὐ μετὰ δικαιοσύνης καὶ τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ οὐκ ἐν κρίσει, παρ' αὐτῷ ὁ πλησίον αὐτοῦ ἐργάζεται δωρεὰν καὶ τὸν μισθὸν αὐτοῦ οὐ δίδους αὐτῷ. ὠκοδομήσεως σκευτῶ τῷ οἶκον σύμμετρον, ὑπερῶα εὐρύχωρα, διασταλμένα θυρῶσι καὶ ἔξολωμένα ἐν κέδρῳ καὶ κεχρισμένα ἐν μιλαῆ. μὴ βασιλεύων

1. ἀνακλίσεως RV. 7. νβ' P. 16. ἡ Ναβουχοδονόσορος m. R, ἡ Ναβουχοδονόσορ m. P. ἰδ. λέγει] Jerom. XXII. 13.

CL. quos Ezechias per dierum CL. in latus inclinationem et dormitionem Anni a m. c. super Israelis impietates vidisse dicitur.

Ita vero se habet accurata calculi comprehensio.

Phacee in Samaria	(regnavit) annos XIV.
Osius in Samaria	annos IX.
Ezechias	annos XXXIX.
Manasses	annos LII.
Amon	annos II.
Josias	annos XXXI.
Joachaz, qui et Sellem,	menses III.
Jechonias, qui et Joacim	ann. X.

A decimo quinto igitur anno Phacee filii Romelie, usque ad praesentem decimum annum Jechoniae, sive Joacim, sunt anni, ut supra dictum est, CL.

XI.

Hiheronias prophetae Jechoniae, sive Joacim, ait: Qui aedificat domum suam non cum iustitia, et coenacula sua non in iudicio, apud ipsum praeritum ejus operatur gratis, et mercedem ejus non reddet ei. Aedificasti tibi domum proportionatam, coenacula spatiosa, distincta fenestris, et contiguata in cedro, et limitu sinopido. Num regnans regna-

4863.

βασιλεύσης, ὅτι ἀμιλλᾶσαι πρὸς τὴν κέδρον. ὁ πατήρ σου ἔφαγεν καὶ ἔπιεν καὶ ἐποίησεν δίκαια, καὶ καλῶς ἦν αὐτῷ, καὶ ἀεὶ ἔδει οὕτω ποιεῖν. διὰ τοῦτο, φησὶν, οὐ μὴ κόπονται αὐτόν. οἴμοι, κύριε, οἴμοι, ἀδελφέ, οὐδὲ μὴ κλαύσονται αὐτόν, ὡς ἀδελφέ, οἴμοι, ἀδελφέ. ταφῇ ὄνου τυφύσεται. συμψησθεὶς ὡς 5
 D κοπρία ριφήσεται ἐπέκεινα τῆς πύλης Ἱερουσαλήμ. ὅπερ καὶ γέγονεν οὐ μετ' οὐ πολὺ.

ιβ'.

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἱερεμίας ἐκ προσώπου τοῦ Θεοῦ προφητεύων λέγει Ἰεχωνία τῷ καὶ Ἰωακείμ, Παραδοθήσῃ εἰς χεῖρας Ναβου- 10
 χοδονόσορ βασιλέως Βαβυλῶνος σὺ καὶ ἡ μήτηρ σου ἡ τεκοῦσά σε, καὶ ἐκεῖ ἀποθανεῖσθε. ὃ καὶ γέγονεν εὐθύ. Ναβουχοδονόσορ γὰρ ἀπὸ Μαρέων τῆς Αἰγύπτου ἕως τοῦ ποταμοῦ. Εὐφράτου πάντα οἷα ἦν τῆς βασιλείας Αἰγύπτου ἀποσπάσας, τῇ γῇ Βαβυλωνίων προσκτησάμενος, ἐλθὼν πάλιν εἰς Ἱερουσαλήμ Ἰεχωνίαν 15
 P 129 αὐτοῦ, δῆσας αὐτὸν Ναβουχοδονόσορ ἐν πέδαις χαλκαῖς ἐνάτω ἔτει τῆς ἑαυτοῦ βασιλείας αἰχμάλωτον ἔλαβεν, καὶ πλείστον μέρος τοῦ λαοῦ ἀπῆξεν εἰς Βαβυλῶνα, καὶ ὡς ἠβούλετο ἐχρηῆτο αὐτοῖς κατὰ τὴν προφητείαν Ἱερεμίου· ἐν οἷς καὶ τὸν Δανιήλ 20
 καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ τρεῖς παῖδας καὶ τὸν Ἐζεκιήλ ἤγαγεν αἰχμα-

1. βασιλεύσεις P. ib. ἀμιλλᾶ σε P. 4. οἴμοι V. 5. συμψησθεὶς V, συμψιθεὶς P. 7. οὐ μετ' οὐ] Aut prius aut posterius οὐ delendum videatur, ut est p. 277. A. 294. B. Sed conf. p. 258. C. 277. B. 9. 8' ἔτος τοῦ Ναβουχοδονόσ. m. R. 8' Ναβουχοδονόσορ m. P. 17. Ναβουχοδονόσορ uncis includit P tacente V. *ibid.* ἐνάτω PV. 18. τῷ ἔτει P. 19. ἠβούλετο P.

bis, quoniam te confers cedro. Pater tuus comedit et bibit, et fecit justitiam, et bene erat ei, et te oportebat ita facere. Propterea, dicit (Dominus,) non plangent eum, vae mihi, Domine, vae mihi, frater: neque flebunt eum, o frater, heu mihi frater. Sepultura animi sepelietur: computrefactus projicietur ultra portum Hierusalem. Quod et paullo post factum est.

XII.

Hoc anno Hieremias ex persona Dei prophetans Jechoniae, seu Joacim, ait: *Traderis in manus Nabuchodonosor Regis Babylonis, tu et mater tua quae te genuit, et ibi moriemini.* Quod et accidit: quippe Nabuchodonosor a Mareis Aegypti usque ad flumen Euphratem quaecumque erant regni Aegypti, avulsa, terrae Babylonis subjecit: ac Hierusalem rursus profectus, Jechoniam, seu Joacim, mense tertio anni XII. regni ejus, aereis vinctum catenis, captivum factum anno regni sui IX. unaque cum illo maximam populi partem, Babylonem abduxit, usque pro suo arbitratu usus est, juxta Hieremiae Prophetiam: in quibus erant

λώτους· πλὴν βασιλεύσας ἰβ' ἔτη ὁ αὐτὸς Ἰεχωνίας ὁ καὶ Ἰωακείμ ἀπέθανεν, καὶ βασιλεύει μετ' αὐτὸν Ἰωακείμ υἱὸς αὐτοῦ, ἔκγονος Ἰωσίου, ὄντινα ἡ βίβλος τῶν Παραλειπομένων καὶ τὸ εὐαγγέλιον Ἰεχωνίαν ὀνομάζει, ὅστις τριμήνον ἐβασίλευσεν.

5 Μετὰ Ἰεχωνίαν τὸν καὶ Ἰωακείμ ἐβασίλευσεν Ἰεχωνίας ἐκγονος Ἰωσίου μῆνας γ'. ὁμοῦ δ'ωδ' καὶ μῆνας γ'.

Ἐπὶ τούτου πάλιν ἀνέβη Ναβουχοδοноσορ τρίτῳ μηνὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ ἤλθεν ἡ πόλις ἐν περιοχῇ. καὶ ἐξῆλθεν Ἰεχωνίας αὐτὸς καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ τῷ πρὸς τὸν βασιλέα Βαβυλῶνος, καὶ ἔλαβεν αὐτοὺς Ναβουχοδοноσορ τῷ ἐνάτῳ ἔτει τῆς αὐτοῦ βασιλείας. καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν ὁ βασιλεὺς τῶν Ἀσσυρίων, καὶ ἐξήνεγκεν τοὺς θησαυροὺς τοῦ τε ναοῦ καὶ τοῦ βασιλέως, καὶ συνέκοψεν τὰ σκεύη ἃ ἐποίησεν Σολομῶν, καὶ ἀπόκισεν τὴν Ἱερουσαλήμ καὶ πάντας τοὺς ἄρχοντας καὶ πάντας τοὺς δυνατοὺς ἰσχυροὺς καὶ ὅλον τὸν λαὸν ἰζ' χιλιάδας αἰχμαλώτους καὶ πάντα τέκτονα καὶ τὸν συγκλείοντα, καὶ οὐχ ὑπελείφθησαν πλὴν πενομένων τοῦ λαοῦ τῆς γῆς, ἐν οἷς καὶ αὐτὸν τὸν Ἰεχωνίαν μετώκισεν εἰς Βαβυλῶνα καὶ τὴν μητέρα καὶ τὰς γυναῖκας αὐτοῦ καὶ τοὺς εὐνούχους. ἔλαβεν ἐτήραν κεφαλίδυ βιβλίου Ἱερεμίας, καὶ ἔδωκεν αὐτὴν τῷ Βαρούχ, καὶ ἦν γεγραμμένα αὐτῇ πάντα ἅπερ ἦν κατὰ Ἰεχωνία. καὶ ἐβασίλευσεν μετ' αὐτὸν Σεδεκίας ὁ καὶ Ματθανίας, υἱὸς αὐτοῦ, ἔτη ια'. ὁμοῦ δ'οδ' καὶ μῆνας ς'.

1. ἔτη ἰβ' P. 3. τῶν Παραλειπομένων] I. 3. ἰδ. εὐαγγέλιον] Matth I. 11. 11. ἐνάτῳ PV. 13. τε om. R. 14. 253. 14. ἀπόκισεν PV. 15. τὸν ὅλον λαὸν R. 16. πάντα τὸν τέκτονα P. 18. μετώκισεν PV. 22. Σεδεκίας P. ἰδ. ἰ. Ναβουχοδοноσορ. m. R.

etiam Daniel, et cum eo tres pueri, et Ezechiel. Jechonias vero, qui et Joacim, cum regnasset annos xii. decessit, ac post illum regnavit Joacim filius ejus, Josiae nepos, quem liber Paralipomenon et Evangelium Jechoniam nominant, qui tribus duntaxat mensibus regnavit.

Post Jechoniam, seu Joacim, regnavit Jechonias, Josiae nepos, menses iii. Colliguntur anni iv. m̄dcccxciv. et menses iii.

Illo regnante venit rursus Nabuchodonosor tertio mense illius regni Hierosolymam, urbeque obsessa, et vallata, egressi sunt Jechonias, ipse et mater et filii ejus ad Regem Babylonis, et capti sunt a Nabuchodonosor anno regni illius nono, ingressusque urbem Assyriorum Rex, abstulit Thesaurus templi et Regis: et vasa, quae fecerat Solomon, confregit, et traduxit ex urbe Hierusalem principes omnes ac potentiores una cum universo populo ad xvii. millia, et in captivitatem abduxit, atque adeo omnem artificem et inclusorem, relictis tantummodo ex plebe terrae pauperibus: in quibus et ipsum Jechoniam, et matrem, et uxores ejus, et Eunuchos abduxit Babylonem. Hieremias accepit aliud volumen, et dedit Barucho; erantque in eo scripta quaecunque contra Jechoniam

α'.

μβ' Ὀλυμπιάς.

D

β'.

Τούτω τῷ ἔτει Ἄγκιος Μάρκος τελευτᾷ ἐν Ῥώμῃ καταστή-
ματι· καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Ἄγκιος Ταρκύνιος ὁ καὶ Πρῶ-
σκος ἐν αὐτῇ τῇ Ῥώμῃ ἔτη λη'.

γ'.

Ἐπὶ τῆς Ἰουδαίας προεφήτευσεν Ἱερεμίας καὶ Βαρούχ.

δ'.

P 130 Τούτω τῷ ἔτει Ματθανίας ὁ καὶ Σεδεκίας ἀπέστειλε πρὸς 10
Ἱερεμίαν τὸν Πάσχωρ υἱὸν Μελχίου καὶ Σοφωνίαν υἱὸν Μα-
δασσαίου τοῦ ἱερέως ἐπερωτῆσαι περὶ Ναβουχοδονόσορ, ἐπελ-
θόντος αὐτῷ καὶ τῇ Ἰουδαίᾳ, εἰ ποιήσει κύριος ἔλεος μετ' αὐτῶν.
καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἱερεμίας ἐκ προσώπου κυρίου ὅτι πολεμήσει
κύριος τὴν πόλιν καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ ἐν χειρὶ ἐντετα-
μένῃ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ μετὰ θυμοῦ καὶ ὀργῆς καὶ παροξυ-
σμοῦ μεγάλου. καὶ μετὰ ταῦτα τὸν Ματθανίαν τὸν καὶ Σεδε-
κίαν, βασιλεῖα Ἰούδα, καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ καὶ τὸν λαὸν τὸν
καταλειφθέντα ἐν τῇ πόλει ἀπὸ τοῦ θανάτου καὶ τῆς μαχαίρας

1. ια' Ναβουχοδ. m. P. 4. Ἄγκιος P. 5. Ἄγκιος] Λούκιος m.
P. 6. ιβ' Ναβουχοδ. m. P. 10. γ' Ναβουχοδ. m. P. 11.
Πάσχωρ P. *ibid.* Μαδασσαίου P. 12. περὶ τοῦ N. P. 17.
κατὰ R. 18. τὸν alterum om. P.

Annia m. c. fuerant praedicta: et regnavit post illum Sedecias, qui et Matthanias
dictus, ann. xi. Colliguntur anni iv. m̄ccccv. et menses vi.

I.

XLII. Olympias.

4895. 6.

II.

Hoc anno Ancus Marcius Romae naturali morte extinguitur: cui suc-
cessit Lucius Tarquinius, qui et Priscus dictus, ac Romae pariter regna-
vit ann. xxviii.

III.

In Judaea prophetabant Hieremias et Baruch.

IV.

Hoc anno Matthanias, qui et Sedecias, misit ad Hieremiam Pachor,
filium Melchiae, et Sophoniam, filium Madassaei Sacerdotis, ut de Na-
buchodonosor, qui se, Judaeamque aggressus erat, illum rogarent, an
Deus facturus esset misericordiam cum eis. Quibus ex persona Dei re-
spondit Hieremias, in haecce verba: Dominus urbem oppugnabit, et incolas
ejus in manu extenta, et brachio excelso, cum furore et indignatione, et impetu
magno. Post haec Matthaniam, sive Sedeciam, Regem Juda, ejusque

καὶ τοῦ λιμοῦ παραδώσει ἐν χειρὶ Ναβουχοδονόσορ βασιλέως Βαβυλωνῶνος, καὶ κατακόψουσιν αὐτοὺς ἐν στόματι μαχαίρας, καὶ οὐ φείσομαι ἐπ' αὐτοῖς καὶ οὐκ ὀκτερώ αὐτούς. καὶ ἀπέστειλεν Β Ματθανίας ὁ καὶ Σεδεκίας τοῖς ἐν Βαβυλῶνι ἃ ἔμαθεν ἐκ προφητείας Ἱερεμίου περὶ τῶν ὀ' ἐτῶν τῆς αἰχμαλωσίας. Ἄνανίας δὲ ὁ ψευδοπροφήτης ἐπιστάμενος ταῖς Ἱερεμίου προφητείαις τῷ αὐτῷ τετάρτῳ ἔτει τελευτᾷ.

Τούτῳ τῷ τετάρτῳ ἔτει Ματθανίου τοῦ καὶ Σεδεκίου καὶ πέμπτῳ ἔτει τῆς αἰχμαλωσίας Ἐλιακίμ τοῦ καὶ Ἰωακίμ εἰκο- 10 στὸν ἔνατον ἔτος τυγχάνει μεθ' ὃ τὸ πάσχα γέγονεν νομίμως κατὰ τὸ ὀκτωκαιδέκατον ἔτος τοῦ Ἰωσίου.

Τούτῳ τῷ τετάρτῳ ἔτει Ἐζεκιήλ ὁ τοῦ Βουζᾶ τοῦ ἱερέως υἱὸς τετάρτῳ μηνὶ πέμπτῃ τοῦ μηνὸς ἤρξατο προφητεῦν ἐν Βαβυ- λῶνι ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Χοβάρ, μεθ' οὗ ἦσαν προφητεύον- C 15 τες Ναοὺμ, Μαλαχίας καὶ Δανιήλ. Μαλαχίας προφητεύων εἶπεν, Οὐκ ἔστι μοι θῆλημα ἐν ὑμῖν, λέγει κύριος παντοκράτωρ, V 105 καὶ θυσίαν οὐ προσδέξομαι ἐκ τῶν χειρῶν ὑμῶν, διότι ἀπὸ τῶν ἀνατολῶν ἦλθον καὶ μέχρι δυσμῶν τὸ ὄνομά μου δοξασθήσεται.

Ἄνανίας καὶ Ἀζαρίας καὶ Μισαήλ ἐγνωρίζοντο ἐν Βαβυλῶνι. 20 ἐν δὲ τῇ Ἰουδαίᾳ προσεφῆτεον Ἱερεμίας καὶ Βαροὺχ υἱὸς Ναρφίου.

Τούτῳ τῷ τετάρτῳ ἔτει μηνὶ πέμπτῳ Ἐζεκιήλ προφητεύει περὶ ὧν ἐποιεῖ ὁ οἶκος Ἰσραὴλ ἀνομιῶν. καὶ δεκάτῃ κάλιν τοῦ

3. οἰκτερώ V. 10. ἔνατον PV. 17. θυσίας P. 20. δὲ om. P.

filiis, et populum relictum in civitate a morte, et gladio, et fame tradet in manu Nabuchodonosor Regis Babylonis. Et occidet eos in ore gladii, et non parcam eis, et non miserebor eis. Tum misit Matthanias, qui et Sedecias, his qui Babylone erant, quae didicerat ex Prophetia Hieremiae de Lxx. annis captivitatis. Ananias vero Pseudopropheta, qui Hieremiae prophetiis contradixerat, eodem anno iv. moritur.

Hoc quidem anno iv. Matthaniae, seu Sedeciae, et anno v. captivitatis Ellacim seu Joacim, nonus et vicesimus annus extitit, quo Pascha secundum legem anno Josiae xviii. actum est.

Hoc anno iv. Ezechiel, Buzi Sacerdotis filius, mense iv. mensis die v. coepit prophetare in Babylone, ad fluvium Chobar: cum quo prophetantes erant Nahum, Malachias et Daniel. Malachias autem prophetans, dixit: Non est mihi voluntas in vobis, ait Dominus omnipotens, et sacrificia de manibus vestris non accipiam, quoniam ab ortu solis usque ad occasum laudabitur nomen meum.

Ananias, et Azarias, et Misael clari habebantur Babylone. In Judaea prophetabant Hieremias, et Baruch filius Neriu.

Hoc quarto anno, mense quinto, Ezechiel prophetas de impietatibus quas faciebat domus Israel: et rursus x. ejusdem v. mensis, idem ipse,

D αὐτοῦ πέμπτου μηνὸς ὁ αὐτὸς ἐπὶ πλείον ἀνομούντων αὐτῶν καὶ τοῦ Θαμουζ, ὅπερ ἐρμηνεύεται Ἰδωνις, θρηνούντων, προφητεύει, ἐλέγχων καὶ ὀνειδίζων τὸν Ἰσραὴλ τὰς ἀνομίας αὐτῶν.

Προφήτευσεν Βαροὺχ ἐν Αἰγύπτῳ καὶ Ἐζεκίηλ καὶ Ἀμβακοὺμ καὶ Ναοὺμ, Μαλαχίας ὁ νεώτερος καὶ Ἀγγαῖος καὶ Ζα-5 χυρίας.

ε΄.

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἐζεκίηλ ἤρξατο τῆς προφητείας ἐν Βαβυλώνι.

μγ' Ὀλυμπιάς.

ς΄.

10

P 131 Τούτῳ τῷ ἔτει ὁ βασιλεὺς Ματθανίας ὁ καὶ Σεδεκίας καὶ οἱ ἔνδοξοι αὐτοῦ καὶ οἱ ἱερεῖς ἐμίλαναν τὸν οἶκον κυρίου τὸν ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐν τοῖς εἰδώλοις τῶν ἔθνῶν.

ζ΄.

Ἐβραίων ἀρχιερεὺς Σαραίας ὁ πατὴρ Ἰωσεδέκ ἐγνωρίζετο. 15

η', θ'.

Τούτῳ τῷ ἐνάτῳ ἔτει Σεδεκίου τοῦ καὶ Ἰεχωνίου βασιλέως R 908 Ἰουδα, ἐν τῷ μηνὶ τῷ δεκάτῳ, Ναβουχοδονόσορ μετὰ δυνάμεως πολλῆς ὄσης αὐτοῦ εἰς Ἱερουσαλὴμ παραγενόμενος ἐν τῷ ὀγδόῳ B καὶ δεκάτῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἐπολιόρησεν αὐτήν, καὶ 20 ἔλαβεν ἐξ αὐτῆς αἰχμαλιότους Ἰουδαίους, ὡλβ', καὶ ἀπήγαγεν εἰς

1. μηνὸς om. P. 2. Θαμουζ P. 4. ιδ' Ναβουχοδον. m. R. id. καὶ alterum om. P. 8. Τούτῳ — Βαβυλώνι om. P. 11. ις' Ναβουχοδον. m. R. id. oi om. P. 17. ις' Ναβουχοδον. ιζ'. ιη' m. R. ibid. ἔτει ἐνάτῳ P.

Anni a m. c. cum ii magis impie agerent, et Thamiz, quod Adonidem sonat, lamentarentur, prophetans arguit, et exprobravit Israeli impietates eorum.

Prophetavit Baruch in Aegypto, et Ambacum, Naum, Malachias junior, et Aggaeus, et Zacharias.

4894.

v.

XLIII. Olympias.

vi.

Hoc anno Rex Matthanias, qui et Sedecias, et illius proceres, et Sacerdotes polluerunt domum Domini Hierosolymis, inductis gentium idolis.

vii.

Hebraeorum summus Pontifex Sarcas, pater Josedec agnoscitur.

viii. ix.

Hoc anno ix. Sedeciae seu Jechoniae Regis Juda, mense x. Nabuchodonosor Rex cum suis quantas cogere potuit copias veniens Hierusa-

Βαβυλῶνα. ἐν ᾧ καιρῷ και τὴν εἰκόνα τὴν ἐαυτοῦ χρυσοῦν ἔστησεν εἰς τὸ ἵπὸ πάντων ἐκείσε προσκυνεῖσθαι αὐτήν· και ἦν τὸ ὕψος αὐτῆς πηχῶν ἐξήκοντα, εὖρος αὐτῆς πηχῶν ἕξ. και ἔστησεν αὐτήν ἐν πεδίῳ Δαυρὰ ἐν χώρᾳ Βαβυλῶνος. και ἀπέστειλεν συναγαγεῖν τοὺς ὑπά- 5 τοὺς και στρατηγοὺς και τοπάρχας, ἡγουμένους και τυράννους και τοὺς ἐπ' ἔξουσιῶν και ἄρχοντας τῶν χωρῶν ἐλθεῖν εἰς τὰ ἐγκαλνία τῆς εἰκόνοσ τῆς χρυσοῦς, ἧς ἔστησεν Ναβουχοδοноόσορ ὁ βασιλεὺς. και συνήχθησαν οἱ τοπάρχαι, ὕπατοι, στρατηγοί, ἡγούμενοι, τύ- C ραννοὶ μεγάλοι ἐπ' ἔξουσιῶν και πάντες οἱ ἄρχοντες τῶν χω- 10 ρῶν εἰς τὸν ἐγκαινισμόν τῆς εἰκόνοσ ἧς ἔστησεν Ναβουχοδοноό- σορ ὁ βασιλεὺς· και εἰστήκεισαν ἐνώπιον τῆς εἰκόνοσ ἧς ἔστησεν Ναβουχοδοноόσορ· και ὁ κῆρυξ ἐβόα ἐν ἰσχυί, Ὑμῖν λέγεται, ἔθνη, λαοί, φυλαί, γλώσσαι, ἧ ἂν ὦρα ἀκούσητε τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγγοσ, σύριγγόσ τε και κιθάρασ, σαμβύκησ και ψαλτη- 15 ρίου, και παντὸσ γένουσ μουσικῶν, πίπτοντες προσκυνεῖτε τῇ εἰ- κόνῃ τῇ χρυσοῦ ἧ ἔστησεν Ναβουχοδοноόσορ ὁ βασιλεὺς. και ὁσ ἂν μὴ πεσῶν προσκυνήσῃ, αὐτῇ τῇ ὦρᾳ ἐμβληθήσεται εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυροῦσ τὴν καιομένην. και ἐλέγετο, ὅτε ἤκουσαν οἱ λαοί τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγγοσ, σύριγγόσ τε και κιθάρασ, σαμ- D βύκησ τε και ψαλτηρίου, και παντὸσ γένουσ μουσικῶν, πίπτοντες οἱ λαοί, φυλαί, γλώσσαι προσεκύνουν τῇ εἰκόνῃ τῇ χρυσοῦ ἦν V 106 ἔστησεν Ναβουχοδοноόσορ ὁ βασιλεὺς, τότε προσῆλθον ἄνδρεσ

1. περι τῆς εἰκόνοσ m. P. 3. πέδω P. 13. φωνῆς τῆς] φω-
 νῆς P. 17. προσκυνήσαι PV. 19. σαμβούκησ P.

lem, urbem obsidione cinxit, captivosque ex ea Judaeos decocxxxii. Babylonem abduxit. Qua quidem tempestate suam ipsius statuam auream, quo ab omnibus illic adoraretur, erexit. Erat autem illius altitudo cubitorum lxx. latitudo vero cubitorum vi. et statuit eam in campo Deera provinciae Babylonis. Itaque Nabuchodonosor Rex misit ad congregandos Satrapas, Magistratus, et Judices, Duces et Tyrannos, Optimates et Praefectos, omnesque Principes regionum, ut convenirent ad Dedicationem statuae quam erexerat Nabuchodonosor Rex. Tunc congregati sunt Satrapae, Magistratus, et Judices, Duces, Tyranni et Optimates, qui erant in potestatibus constitui, et universi principes regionum, ut convenirent ad dedicationem statuae, quam erexerat Nabuchodonosor Rex. Stabant autem in conspectu statuae, quam posuerat Nabuchodonosor Rex, et Praeco clamabat valenter: *I* obis dicitur populis, tribubus et linguis, in hora qua audietis sonitum tubae, et fistulae, et cytharae, et sambucae et psalterii, et symphoniae, et universi generis musicorum, cadentes adorate statuam auream, quam constituit Nabuchodonosor Rex. Si quis autem non prostratus adoraverit, eadem hora mittetur in fornacem ignis ardentis. Post haec igitur, statim ut audierunt omnes populi sonitum tubae, et fistulae, et citharae, et sambucae, et Psalterii, symphoniae, et omnis generis musicorum, ca-

Χαλδαῖοι, καὶ διέβαλον τοὺς Ἰουδαίους, καὶ ὑπολαβόντες εἶπον
 Ναβουχοδονόσορ τῷ βασιλεῖ, Βασιλεῦ, εἰς τοὺς αἰῶνας ζῆθι. σὺ
 βασιλεῦ ἔθνης δόγμα, Πᾶς ἄνθρωπος, ὃς ἂν ἀκούσῃ τῆς φω-
 κῆς τῆς σάλπιγγος, σύριγγός τε καὶ κιθάρας, σαμβύκης καὶ
 ψαλτηρίου, καὶ συμφωνίας, καὶ παντὸς γένους μουσικῶν, καὶ 5
 P 132 μὴ πιασὼν προσκυνήσῃ τῇ εἰκόνι τῇ χρυσοῦ, ἐμβληθήσεται εἰς τὴν
 κάμινον τοῦ πυρὸς τὴν καιομένην. εἰσὶν ἄνδρες Ἰουδαῖοι, οὓς
 κατέστησας ἐπὶ τὰ ἔργα τῆς χώρας Βαβυλῶκος, Σαδράκ, Μισάκ
 R 310 καὶ Ἀβδεναγῶ· οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι οὐκ ὑπήκουσαν, βασιλεῦ, τῷ
 δόγματί σου, καὶ τοῖς θεοῖς σου οἱ λατρεύουσιν καὶ τῇ εἰκόνι τῇ 10
 χρυσοῦ ἢ ἔσθησας οὐ προσκυνούσιν, τότε Ναβουχοδονόσορ ἐν θυ-
 μῷ καὶ ὀργῇ εἶπεν ἄγαγεῖν τὸν Σαδράκ, Μισάκ καὶ Ἀβδεναγῶ.
 καὶ ἤχθησαν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, καὶ ἀπεκρίθη Ναβουχοδο-
 νόσορ καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Εἰ ἀληθῶς, Σαδράκ, Μισάκ καὶ Ἀβδενα-
 γῶ, τοῖς θεοῖς μου οὐ λατρεύετε καὶ τῇ εἰκόνι τῇ χρυσοῦ ἢ ἔσθησα 15
 B οὐ προσκυνεῖτε; νῦν οὖν εἰ ἔχετε ἐτοίμως, ἵνα ὡς ἂν ἀκούσῃτε τῆς
 φωνῆς τῆς σάλπιγγος, σύριγγός τε καὶ κιθάρας, σαμβύκης τε
 καὶ ψαλτηρίου, καὶ συμφωνίας, καὶ παντὸς γένους μουσικοῦ, πε-
 σόντες προσκυνεῖτε τῇ εἰκόνι ἢ ἐποίησα· ἐὰν δὲ μὴ προσκυνή-
 σῃτε, αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἐμβληθήσεσθε εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρὸς τὴν 20
 καιομένην. καὶ τίς ἔστιν ὃς ἐξελεῖται ἡμᾶς ἐκ τῶν χειρῶν μου;

1. εἶπαν R. 3. πάντα ἄνθρωπον V: quo recepto scribendum ἐμβληθή-
 σασθαι. ib. ἀκούσει P. 4. σαμβούκης P. 5. καὶ σ.] σ. P. 6.
 προσκυνήσει RV, προσκύνει P. 8. nescio an 12. Μισάκ καὶ] καὶ
 Μισάκ V, hic Μισάκ R. 15. τῇ εἰκόνι] εἰκόνι P. 17. σαμβούκης
 PV. 20. τὴν κάμινον] τὸν κάμινον P. 21. ὃς] θεός, ὃς P sola.

dentes omnes populi, tribus, et linguae, adoraverunt statuam auream
 quam constituerat Nabuchodonosor Rex. Statimque et in ipso tempore
 accedentes viri Chaldaei accusaverunt Judaeos, dixeruntque Nabuchodo-
 nosor Regi: Rex, in aeternum vive. Tu, Rex, posuisti decretum, ut
 omnis homo qui audierit sonitum tubae, fistulae et citharae, sambucae,
 et psalterii, et symphonias, et universi generis musicorum prosternat se
 et adoret statuam auream: si quis autem non procidens adoraverit, mittatur
 in fornacem ignis ardentis. Sunt ergo viri Judaei quos constituisti
 super opera regionis Babylonias, Sidrach, Misach, et Abdenago. Viri
 isti contempserunt, Rex, decretum tuum, et Deos tuos non colunt, et
 imaginem auream quam statuisti non adorant. Tunc Nabuchodonosor in
 furere et ira praecepit, ut adducerentur Sidrach, Misach et Abdenago:
 qui confestim adducti sunt in conspectu Regis. Pronuncianteque Nabu-
 chodonosor, dixit eis: Vere ne, Sidrach, Misach, et Abdenago, Deos
 meos non colitis, et imaginem, quam constitui non adoratis? Nunc ergo
 si estis parati, quacumque hora audieritis sonitum tubae, fistulae, citha-
 rae, sambucae, psalterii et symphonias, et omnis generis musicorum,
 prosternite vos et adorare statuam quam feci. Quod si non adoraveritis:

Ἀπεκρίθη Σεδράκ, Μισάκ καὶ Ἀβδευαγῶ λέγοντες τῷ βασιλεῖ Ναβουχοδονόσορ, Οὐ χρεῖαν ἔχομεν ἡμεῖς περὶ τοῦ ῥήματος τούτου ὑποκριθῆναι σοι· ἔστι γὰρ θεὸς ἐν οὐρανῷ, ᾧ ἡμεῖς λατρεύομεν, [δυνατὸς] ἐξελεῖσθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς καμίνου τοῦ πυρὸς τῆς καιομένης, καὶ ἐκ τῶν χειρῶν σου, βασιλεῦ, φύσεται ἡμῶς· καὶ ἐὰν μὴ, γνωστὸν ἔστω σοι, βασιλεῦ, ὅτι τοῖς θεοῖς σου οὐ λατρεύομεν καὶ τῇ εἰκόνι τῇ χρυσοῦ ἢ ἔστησας οὐ προσκυνῶμεν. τότε Ναβουχοδονόσορ ἐπλήσθη θυμοῦ, καὶ ἦ ὕψις τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἠλλοιώθη ἐπὶ Σεδράκ, Μισάκ καὶ Ἀβδευαγῶ, καὶ εἶπεν, Ἐκκυύσατε τὴν κάμινον ἑπταπλασίως, ἕως οὗ εἰς τέλος ἐκκαῆ· καὶ ἄνδρας ἰσχυροὺς εἶπεν πεδήσαντας τὸν Σεδράκ, Μισάκ καὶ Ἀβδευαγῶ ἐμβάλεῖν εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρὸς τῆς καιομένης. τότε οἱ ἄνδρες ἄκαιοι ἐπεδήθησαν σὺν τοῖς σαραβάροις αὐτῶν καὶ τμίραις καὶ περικνημῖσι καὶ ἐνδύμασιν αὐτῶν ἐβλήθησαν εἰς τὸ μέσον τῆς καμίνου τοῦ πυρὸς τῆς καιομένης, ἐπεὶ τὸ ῥῆμα τοῦ βασιλέως ὑπερίσχυεν. καὶ ἡ κάμινος ἐξεκαύθη ἐκ περισσοῦ, καὶ οἱ τρεῖς οὗτοι Σεδράκ, Μισάκ καὶ Ἀβδευαγῶ ἔπεσον εἰς μέσον τῆς καμίνου τοῦ πυρὸς τῆς καιομένης πεπεδημένοι· καὶ περιεπάτουν ἐν μέσῳ τοῦ πυρὸς ὑμνοῦντες τὸν θεὸν καὶ εὐλογοῦντες τὸν κύριον. καὶ συστὰς Ἀζαρίας προσήψατο οὕτως, καὶ ἀνοήξας τὸ στόμα αὐτοῦ ἐν μέσῳ τοῦ πυρὸς εἶπεν, Εὐλογητὸς εἶ, κύριε ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνε-

3. σοι om. V. 4. δυνατὸς addidit m. R. 5. τῶν om. P. 9. καὶ Μισάκ P. 12. ἐμβαλεῖν P. ibid. τὴν alterum om. P. 16. τοῦ om. P. 22. ὁ θεὸς om. P.

hac eadem hora mittimini in furnuam ignis ardentis. Et quis est Deus qui erimet vos de manu mea?

Respondentes Sidrach, Misach, et Abdenago, dixerunt Regi Nabuchodonosor: Non oportet nos de hac re respondere tibi: est enim Deus in caelo quem colimus, potens eripere nos de camino ignis ardentis, et de manibus tuis, o Rex, liberare. Quod si noluerit, notum sit tibi, Rex, quia Deos tuos non colimus, et statuam auream, quam creavisti, non adoramus. Tunc Nabuchodonosor repletus est furore, et aspectus faciei illius immutatus est super Sidrach, Misach, et Abdenago. Et praecepit ut succenderetur fornax septuplum quam succendi consueverat, donec tandem succenderetur, et viris fortissimis iussit ut ligantes Sidrach, Misach, et Abdenago, mitterent eos in furnuam ignis ardentis. Et confestim viri illi vincula cum bracciis suis, et tiaris, et calceamentis, et vestibus missi sunt in medium fornacis ignis ardentis: nam iussio Regis urgebat. Fornax autem succensa erat nimis. Viri autem tres Sidrach, Misach, et Abdenago ceciderunt in medio camino ignis ardentis colligati, et ambulabant in medio flammae laudantes Deum, et benedicentes Domino. Stans autem Azarias oravit sic; aperiensque os suum in medio ignis,

τὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας, Ὅτι δίκαιος
 εἶ ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐποίησας ἡμῖν, καὶ πάντα τὰ ἔργα σου ἀληθινὰ
 P 133 καὶ εὐθῆαι αἱ ὁδοὶ σου καὶ πᾶσαι αἱ κρίσεις σου ἀληθιναί, καὶ
 κρίματα ἀληθείας ἐποίησας κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησας ἡμῖν καὶ
 ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν σου τὴν τῶν πατέρων ἡμῶν Ἱερουσαλήμ, 5
 ὅτι ἐν ἀληθείᾳ καὶ κρίσει ἐπήγαγες ταῦτα πάντα διὰ τὰς ἁμαρ-
 V 107 τίας ἡμῶν, ὅτι ἡμάρτομεν καὶ ἠνομήσαμεν ἀποστῆναι ἀπὸ σου
 καὶ ἐξημάρτομεν ἐν πᾶσι καὶ τῶν ἐντολῶν σου οὐκ ἠκούσαμεν
 οὐδὲ συνετηρήσαμεν οὐδὲ ἐποιήσαμεν καθὼς ἐνετείλω ἡμῖν, ἵνα
 εὖ ἡμῖν γένηται. καὶ πάντα ὅσα ἡμῖν ἐπήγαγες, καὶ πάντα ὅσα 10
 ἐποίησας ἡμῖν, ἐν ἀληθινῇ κρίσει ἐποίησας, καὶ παρέδωκας ἡμᾶς
 εἰς χεῖρας ἐχθρῶν ἐχθίστων ἀποστατῶν, καὶ βασιλεῖ ἀδίκῳ καὶ
 B πονηροτάτῳ παρὰ πᾶσαν τὴν γῆν. καὶ νῦν οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἀνοΐ-
 ξαι τὸ στόμα ἡμῶν· αἰσχὺνη καὶ ὄνειδος ἐγενήθη τοῖς δούλοις
 σου καὶ τοῖς σεβομένοις σε. μὴ δὴ παραδῶς ἡμᾶς εἰς τέλος διὰ 15
 τὸ ὄνομά σου, καὶ μὴ διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην σου, καὶ μὴ
 ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀπὸ ἡμῶν διὰ Ἀβραὰμ τὸν ἠγαπημένον
 ἰπὸ σου καὶ διὰ Ἰσαὰκ τὸν δούλόν σου καὶ Ἰσραὴλ τὸν ἁγιόν σου,
 οἷς ἐλάλησας πρὸς αὐτοὺς λέγων, Πληθῦναι τὸ σπέρμα αὐτῶν
 ὡς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ καὶ ὡς τὴν ἄμμοον τὴν παρὰ τὸ χεῖλος 20
 τῆς θαλάσσης. ὅτι, δέσποτα, ἐσμικρύνθημεν παρὰ πάντα τὰ
 ἔθνη, καὶ ἐσμὲν ταπεινοὶ ἐν πάσῃ τῇ γῇ σήμερον διὰ τὰς ἁμαρ-

2. ἐπὶ] καὶ ἐπὶ P. 4. κατὰ] καὶ κατὰ P. 7. καὶ om. V.
 9. οὐδὲ ἐποιήσαμεν om. P.

ait: *Benedictus es, Domine Deus patrum nostrorum, et laudabile et glorificatum nomen tuum in saecula. Quia justus es et in omnibus quae fecisti nobis, et universa opera tua vera, et rectae viae tuae, et omnia iudicia tua vera, et iudicia veritatis fecisti, juxta omnia, quae fecisti nobis, et super civitatem sanctam tuam patrum nostrorum Hierusalem. Quia in veritate et iudicio induxisti super nos haec omnia propter peccata nostra; quia peccavimus et inique fecimus recedentes a te, et deliquimus in omnibus, et mandata tua non audivimus, neque observavimus, neque fecimus, quemadmodum praeceperas nobis, ut bene sit nobis. Et omnia quaecunque induxisti nobis, et universa quaecunque fecisti nobis in vero iudicio fecisti. Et tradidisti nos in manus inimicorum iniquorum inimicissimorum apostatarum, et Regi iniquo, et pessimo ultra omnem terram. Et nunc non possumus aperire os: confusio et opprobrium facti sumus servis tuis, et his qui colunt te. Ne tradas nos in perpetuum, propter nomen tuum: et ne dissipes testamentum tuum, neque auferas misericordiam tuam a nobis, propter Abraham dilectum tuum, et Isaac servum tuum, et Israel sanctum tuum. Quibus locutus es ad eos, dicens, quia multiplicares semen eorum sicut stellas coeli, et sicut arenam, quae est in littore maris. Quia Domine imminuti sumus plusquam omnes gentes, sumusque humiles*

τίας ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ ἄρχων καὶ προφή- C
της καὶ ἡγούμενος οὐδὲ ὀλοκαύτωσις οὐδὲ θυσία οὐδὲ προσ-
φορὰ οὐδὲ θυμίαμα, οὐ τόπος τοῦ ὀλοκαρπῶσαι ἐναντίον σου
καὶ εὑρεῖν ἔλεος, ἀλλ' ἐν ψυχῇ συντετριμμένῃ καὶ πνεύματι τα-
5 πεινώσεως προσδεχθεῖμεν, ὡς ἐν ὀλοκαυτώμασι κριῶν καὶ ταύ-
ρων καὶ ὡς ἐν μυριάσι ἀρνῶν πιόνων, οὕτως γενέσθω ἡ θυσία
ἡμῶν ἐνώπιόν σου σήμερον, καὶ ἐκτελέσαι ὀπισθὲν σου, ὅτι οὐκ
ἔστιν ἀσχύνη τοῖς πεποιθόσιν ἐπὶ σοί. νῦν οὖν ἀκολουθοῦμεν ἐν
ὄλῃ καρδίᾳ, καὶ φοβούμεθά σε καὶ ζητοῦμεν τὸ πρόσωπόν σου,
10 μὴ κατασχύνῃς ἡμᾶς, ἀλλὰ ποιήσον μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν ἐπιεί- R 314
κειάν σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἔλεους σου, καὶ ἐξελοῦ ἡμᾶς D
κατὰ τὰ θαυμάσιά σου, καὶ δὸς δόξαν τῷ ὀνόματι σου, κύριε.
καὶ ἐντραπήθησαν πάντες οἱ ἐνδεικνύμενοι τοῖς δούλοις σου κακά.
καὶ κατασχυνθεῖθησαν ἀπὸ πάσης δυνάμεως καὶ δυναστείας, καὶ
15 ἡ ἰσχύς αὐτῶν συντριβείη, καὶ γνώτωσαν ὅτι σὺ εἶ κύριος ὁ θεὸς
μόνος καὶ ἐνδοξος ἐφ' ὅλην τὴν οἰκουμένην.

Καὶ οὐ διέλιπον οἱ ἐμβαλόντες αὐτοὺς ἐπηρέται τοῦ βασι-
λέως καλοῦντες τὴν κάμινον νάφθαν καὶ πίσσαν καὶ στυπεῖον καὶ
κληματίδα· καὶ διεχέιτο ἡ φλόξ ἐπάνω τῆς καμίνου ἐπὶ πήχεις
20 τεσσαεράκοντα ἐννέα, καὶ διώδενσεν καὶ ἐνεπύρισεν οὗς ἦδρε περὶ P 134
τὴν κάμινον τῶν Χαλδαίων. ὁ δὲ ἄγγελος τοῦ κυρίου συγκατέ-
βη ἅμα τοῖς περὶ τὸν Ἀζαρίαν εἰς τὴν κάμινον, καὶ ἐξετίναξεν τὴν

2. οὐδὲ θ.] καὶ θ. P. 17. ἐμβάλλοντες PV. ib. τοῦ Βαβυλωνίου βασιλέως P. 18. στυπκίον P, στικπύον V. 21. τὴν om. P.

in universa terra hodie propter peccata nostra. Et non est in tempore isto Princeps et Propheta, et dux, neque holocaustum, neque sacrificium, neque oblatio, neque incensum, non locus primitiarum coram te, ut possimus invenire misericordiam tuam, sed in anima contrita, et spiritu humilitatis suscipiamur, sicut in holocaustis arietum et taurorum, et sicut in millibus agnorum pinguium, sic fiat sacrificium nostrum in conspectu tuo hodie, et impleat post te, quia non est confusio confidentibus in te. Nunc igitur sequimur te in toto corde, et timemus te, et quaerimus faciem tuam. Ne confundas nos, sed facias nobiscum secundum mansuetudinem tuam, et secundum multitudinem misericordiae tuae: et erus nos secundum mirabilia tua, et da gloriam nomini tuo, Domine. Et confundantur omnes qui ostendunt servis tuis mala, et confundantur in omni potentia et potestate; et robur eorum conteratur. Et sciant quia tu es Dominus Deus solus, et gloriosus super orbem terrarum.

Et non cessabant, qui miserant eos ministri Regis succedentes fornacem naphtha, et pice, et stupa, et malleolis. Et effundebatur flamma super fornacem in cubitos quadraginta novem, et erupit, et incendit quos invenit circa fornacem Chaldaeorum. Angelus autem Domini de-

φλόγα τοῦ πυρὸς ἐκ τῆς καμίνου, καὶ ἐποίησεν τὸ μέσον τῆς καμίνου ὡς πνεῦμα δρόσου διασπρῖζων. καὶ οὐκ ἤψατο αὐτῶν καθόλου τὸ πῦρ· καὶ οὐκ ἐλύπησεν οὐδὲ ἠνάγχλησεν αὐτούς. τότε αἱ τρεῖς ὡς ἓξ ἐνὸς στόματος ὕμνον καὶ ἐδόξαζον καὶ εὐλόγουν τὸν Θεὸν ἐν τῇ καμίνῳ, λέγοντες, Ἐδόξητος εἶ, κύριε ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν καὶ αἰνετὸς καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας, καὶ εὐλογημένος τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον καὶ ὑπερύμνητον καὶ ὑπερυψούμενον εἰς τοὺς αἰῶνας. εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς ἁγίας δόξης σου καὶ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερένδοξος εἰς τοὺς αἰῶνας. καὶ μετὰ βραχέα. Εὐλογεῖτε Ἀνανία, Ἀζαρία καὶ 10
 V 108 Μισαήλ τὸν κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας, ὅτι ἐξέλατο ἡμᾶς ἔξ ἄδου καὶ ἔσωσεν ἡμᾶς, ἐκ χειρὸς θανάτου καὶ ἐρρύσατο ἡμᾶς ἐκ καμίνου μέσης καιομένης φλογὸς καὶ ἐκ μέσου πυρὸς ἐρρύσατο ἡμᾶς. ἔξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ, ὅτι χρηστός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. εὐλογεῖτε 15
 C ἔξομολογεῖσθε, ὅτι εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
 R 316 Καὶ Ναβουχοδονόσορ ἤκουσεν ὑμνουμένων αὐτῶν, καὶ ἐθαύμασεν, καὶ ἐξανέστη ἐν σπουδῇ, καὶ εἶπε τοῖς μεγιστῶσιν αὐτοῦ, Οὐχὶ ἄνδρας τρεῖς ἐβάλομεν ἐν μέσῳ τοῦ πυρὸς πεπεδημένους; καὶ εἶ- 20
 πον τῷ βασιλεῖ, Ἀληθῶς, βασιλεῦ. καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Ὡθε ἐγὼ ὀρῶ ἄνδρας τέσσαρις λελυμένους καὶ περιπατοῦντας ἐν μέ-

12. ἐξέλατο R. 20. τρεῖς ἄνδρας P. 22. τέσσαρας P. *ibid.* λειλυμένους] πεπεδημένους V.

scendit cum Azaria et sociis ejus in fornacem, et excussit flammam ignis de fornace, et fecit medium fornacis, quasi ventum roris flantem. Et non tetigit eos omnino ignis, neque contristavit, nec quicquam molestiae intulit. Tunc hi tres quasi ex uno ore laudabant et glorificabant, et benedicebant Deum in camino dicentes: *Benedictus es, Domine Deus patrum nostrorum, et laudabilis et superexaltatus in saecula. Et benedictum nomen tuum sanctum, et superlaudabile et superexaltatum in saecula. Benedictus es in templo sanctae gloriae tuae, et superlaudabilis et supergloriosus in saecula.* Et post pauca.

Benedicite Anania, Azaria, et Misael Domino, laudate et superexaltate eum in saecula, quia liberavit nos de inferno, et salvavit nos de manu mortis, et liberavit nos de fornace media ardentis flammiae, et ex medio igne liberavit nos.

Confitemini Domino, quoniam bonus, quoniam in saeculum misericordia ejus.

Benedicite omnes colentes Dominum, Deum Deorum: laudate et confitemini, quia in omnia saecula misericordia ejus.

Et Nabuchodonosor audivit laudantes eos, et miratus est, et surrexit in festinatione, et ait Optimatibus suis: Nonne tres viros iniecit in

σω τοῦ πυρός, καὶ διαφθορὰ οὐκ ἔστιν ἐν αὐτοῖς, καὶ ἡ ὄρασις τοῦ τετάρτου ὁμοία νιψὶ Θεοῦ.

Τότε προσῆλθεν Ναβουχοδονόσορ πρὸς τὴν θύραν τῆς καμίνου τοῦ πυρός τῆς καιομένης, καὶ εἶπεν, Σεδράκ, Μισάκ, Ἀβδεναγῶ, οἱ δοῦλοι τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, ἐξέλθετε καὶ δεῦτε. καὶ ἐξῆλθον Σεδράκ, Μισάκ, Ἀβδεναγῶ ἐκ μέσου τοῦ πυρός. D

Καὶ συνάγονται οἱ σατράπαι καὶ οἱ στρατηγοὶ καὶ οἱ τοπάρχαι καὶ οἱ δυνάσται τοῦ βασιλέως, καὶ ἐθεώρουν τοὺς ἄνδρας ὅτι οὐκ ἐκυρίευσεν τὸ πῦρ τοῦ σώματος αὐτῶν καὶ ἡ θριξὶς τῆς κεφαλῆς αὐτῶν οὐκ ἐφλογίσθη καὶ τὰ σαράβαρα αὐτῶν οὐκ ἠλλοιώθησαν καὶ ὁσμη πυρός οὐκ ἦν ἐν αὐτοῖς. καὶ προσεκύνησεν ὁ βασιλεὺς ἐνώπιον αὐτῶν τῷ κυρίῳ. καὶ ἀπεκρίθη Ναβουχοδονόσορ καὶ εἶπεν, Εὐλόγητός ὁ Θεὸς τοῦ Σεδράκ, Μισάκ καὶ Ἀβδεναγῶ, ὃς ἀπέστειλε τὸν ἄγγελον αὐτοῦ καὶ ἐξείλετο τοὺς παῖδας αὐτοῦ, ὅτι ἐπεκρίθησαν ἐπ' αὐτῶν καὶ τὸ ῥῆμα τοῦ βασιλέως ἠλλοίωσαν καὶ παρέδωκαν τὰ σώματα αὐτῶν εἰς πῦρ, ὅπως μὴ λατρεύσωσι μηδὲ προσκυνήσωσι πακτὶ Θεῷ, ἀλλ' ἢ τῷ Θεῷ αὐτῶν. ἐγὼ ἐκτίθεμαι δόγμα, Πᾶς λαός, φυλὴ, γλῶσσα, ἡ ἐὰν εἴπῃ βλασφημίαν κατὰ τοῦ Θεοῦ Σεδράκ, Μισάκ, Ἀβδεναγῶ, εἰς ἀπώλειαν ἔσονται, καὶ οἱ οἴκοι αὐτῶν εἰς διαρπαγὴν, καθότι οὐκ ἔστιν Θεὸς ἕτερος, ὅστις δυνήσεται ῥύσασθαι οὕτως. P 135

Τότε ὁ βασιλεὺς κατεύθυνε τὸν Σεδράκ, Μισάκ καὶ Ἀβδεναγῶ.

4. 6. 19. καὶ Ἀβδεναγῶ P. 11. ὁ om. P. 14. ἐξείλετο P. 22. ὁ om. P.

in medium ignis compeditos? Et dixerunt Regi: Vere, Rex. Et dixit Rex: Ecce ego video quatuor viros solutos et ambulantes in medio ignis, et nihil corruptionis est in eis: et species quarti similis filio Dei.

Tunc accessit Nabuchodonosor ad ostium fornacis ignis ardentis, et ait: Sidrach, Misach, et Abdenago, servi Dei excelsi, egredimini, et venite foras. Et egressi sunt Sidrach, Misach, et Abdenago de medio ignis.

Et congregantur Satrapae, Magistratus, et Iudices et potentes Regis, et contemplantur viros illos, quoniam nihil potestatis habuisset ignis in corporibus eorum: et capillus capitis eorum non est adustus, et sarabara eorum non sunt immutata, et odor ignis non transiisset per eos. Et adoravit in conspectu eorum Rex Dominum. Et respondit Nabuchodonosor, et dixit: Benedictus Deus Sidrach, Misach, et Abdenago, qui misit Angelum suum, et eruit servos suos, quia considerunt in eo. Et verbum regis immutaverunt, et tradiderunt corpora sua in ignem, ne servirent et ne adorarent, omnem Deum, praeter Deum suum. A me positum est decretum: Omnis populus, tribus, lingua, quae dixerit blasphemiam contra Deum Sidrach, Misach, et Abdenago, disperet, et domus ejus vastetur, neque enim est alius Deus qui possit ita salvare.

ναγὼν ἐν τῇ χώρᾳ Βαβυλῶνος, καὶ ἠῤῥησεν αὐτούς, καὶ ἤξιωσε αὐτούς ἡγεῖσθαι πάντων τῶν Ἰουδαίων τῶν ὄντων ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ.

μδ' Ὀλυμπιάς.

B

ι'.

5

Τούτῳ τῷ δεκάτῳ ἔτει Ματθανίου τοῦ καὶ Σεδεκίου ὁ λόγος ὁ γενόμενος πρὸς Ἱερεμίαν παρὰ κυρίου, ἐν ᾧ καιρῷ ἐφυλάττετο τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς τοῦ βασιλέως Ἰούδα, ἐν ἧ κατέκλεισεν
 R 318 αὐτὸν Ματθανίας ὁ καὶ Σεδεκίας, λέγων, Διὰ τί σὺ προφητεύεις λέγων, Οὕτως εἶπε κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι τὴν πόλιν 10 ταύτην ἐν χειρὶ βασιλέως Βαβυλῶνος, καὶ λήψεται αὐτήν, καὶ Ματθανίας ὁ καὶ Σεδεκίας οὐ μὴ σωθῆ ἔκ χειρὸς τῶν Χαλδαίων, ὅτι παραδόσει παραδοθήσεται εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶνος, καὶ λαλήσει τὸ στόμα αὐτοῦ πρὸς τὸ στόμα αὐτοῦ καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ
 C αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ὄψονται, καὶ εἰσελεύσεται Ματθα- 15 νίας ὁ καὶ Σεδεκίας εἰς Βαβυλῶνα, καὶ ἐκεῖ καθιεῖται, ἕως οὗ ἐπισκέψομαι αὐτόν, φησὶ κύριος, ὅτι πολεμεῖ τοὺς Χαλδαίους.

ια'.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐνάτῃ τοῦ τετάρτου μηνὸς ἐβράαη ἡ πόλις Ἱερουσαλήμ, καὶ εἰσηλθόν πάντες οἱ ἡγεμόνες Ναβουχοδονόσορ, 20

4. ιθ' Ναβουχοδονόσορος m. R. 6. δεκάτῳ ἔτει] ἔτει ι' P. 14. οἱ om. P. 18. ια' om. RV. 19. κ' Ναβουχοδονόσορ, quod apponit m. P., ex V affertur diserte, ut mihi non liqueat scholia illa V constanter habeat an minus. ib. ἐνάτῃ PV.

ini a m. c. Tunc Rex promovit Sidrach, Misach, et Abdenago in provincia Babylonis. Et evexit eos, et toti Judaeorum genti, quae in regno ejus erat, praefecit.

XLIV. Olympias.

x.

4904.

Decimo Matthanias, sive Sedecias, anno, verbum Domini factum est ad Hieremiam, quando custodiebatur in atrio carceris Regis Judae, in quo clauserat eum Matthanias, qui et Sedecias, dicens: *Quare tu vaticinarius dicens: Sic dixit Dominus, Ecce ego do civitatem istam in manu Regis Babylonis, et capiet eam, et Matthanias, qui et Sedecias, non salvabitur de manu Chaldaeorum, quia traditione tradetur in manus Regis Babylonis; et loquetur os ejus ad os ejus, et oculi ejus oculos ejus videbunt. Et ingredietur Matthanias, qui et Sedecias, in Babylonem, et ibi sedebit, donec visitem eum, dicit Dominus, quia pugnat contra Chaldaeos.*

4905.

xi.

Hoc anno, die nono quarti mensis, vastata est Hierusalem, et in-

καὶ ἔφυγεν Ματθανίας ὁ καὶ Σεδεκίας καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ νυκτὸς V 109
εἰς κῆπον αὐτοῦ, καὶ ἤθελσαν φυγεῖν, καὶ κατεδίωκόν οἱ Χαλ-
δαῖοι ὀπίσω τοῦ βασιλέως, καὶ κατέλαβον αὐτόν· καὶ πῦσα ἡ
δύναμις αὐτοῦ διεσπάρη, καὶ ἔσφαξαν τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ ὀρώντος
5 αὐτοῦ καὶ αὐτόν ἐξετύφλωσεν καὶ ἀπήγαγεν αὐτόν εἰς Βαβυ-
λῶνα.

Καὶ ἐν τῷ μηνὶ τῷ ε', θ' τοῦ μηνός, οὗτος ιθ' ἐνιαυτὸς D
Ναβουχοδονόσορ, ἦλθεν Ναβουζάρδαν ὁ ἀρχιμαγείρος αὐτοῦ εἰς
Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐνέπρησε τὸν ναὸν κυρίου διαρκέσαντα ἔτεσιν
10 οὐκέ', καὶ τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως Σεδεκίου τοῦ καὶ Ἰεχωνίου καὶ
αὐτόν ἐνέπρησεν, καὶ πάσας τὰς οἰκίας τῆς πόλεως καὶ πᾶν τὸ
τεῖχος Ἱερουσαλὴμ κύκλῳ καθεῖλεν πᾶσα ἡ δύναμις Χαλδαιῶν ἡ
μετὰ Ναβουζάρδαν τοῦ ἀρχιμαγείρου, καὶ τοὺς καταλειφθέντας
ἐν τῇ πόλει καὶ τοὺς πεπτωκότας ἀπόκισεν πρὸς βασιλέα Βαβυ-
15 λῶνος, τοὺς δὲ πένητας τῆς γῆς κατέλειπεν Ναβουζάρδαν εἰς
ἀμπελοφυτοὺς καὶ εἰς γεωργοὺς. καὶ τοὺς στύλους τοὺς χαλκοῦς τοὺς
ἐν οἴκῳ κυρίου συνέτριψαν οἱ Χαλδαῖοι, καὶ ἔλαβον πάντα τὸν χαλ- P 136
κὸν αὐτῶν καὶ ἀπήνεγκαν εἰς Βαβυλῶνα. καὶ τοὺς ποδιστήρας καὶ
τοὺς ἀναληπτῆρας καὶ τὰ ψαλτήρια καὶ τὴν στεφάνην καὶ τὰς φιά-
20 λας καὶ τὰς κρεάγρας καὶ πάντα σκευὴ τὰ χαλκᾶ, ἐν οἷς ἐλει-
τούργουν ἐν αὐτοῖς, καὶ τὰς ὑδρίας καὶ σαμφῶθ καὶ τὰ μασ-
μαίρωθ καὶ τοὺς ὑποχυτῆρας καὶ τὰς λυχνίας καὶ τὰ ἀμμα- R 320

4. ἔσφαξαν P. 7. ἕως Μαρτίου κα' ἐνίστατο τὸ ιθ' ἔτος Ναβου-
χοδονόσορ m. P. 12. τῶν Χαλδαιῶν P. 14. ἐμπεπτωκότας P.
17. οἱ Χαλδαῖοι om. P. 18. ἀπήνεγκεν P. 19. καὶ τὴν] τὴν
V. 21. ἀφωθ P. φιάλας m. P. ibid. μαρμαίρωθ P. θυμα-
ματήρια m. P. 22. ἀμμαστρακῶθ P. λίβητας m. P.

gressi sunt duces omnes Nabuchodonosor, fugitque Matthanias, qui et Sedecias, et qui cum illo erant noctu in hortum ejus, et voluerunt fugere, et insecuti a tergo Regis ceperunt eum Chaldaei, et totus exercitus ejus dissipatus est, et occidit filios ejus coram eo, et ipsum oculis privavit, et in Babylonem deduxit.

Mense vero quinto, die nono, qui decimus nonus est Nabuchodonosor, venit Nabuzardan Princeps coquorum Hierosolymam, et incendit templum Domini, quod steterat annis ccccxxv. domumque regiam Sedeciae, qui et Joacim, et omnes domos civitatis; et totum murum Hierosolymorum in circuitu exercitus Chaldaeorum, qui erant cum Nabuzardan, dejecit, et relictos in urbe et cadentes transtulit ad Regem Babylonis. Pauperes vero terrae Nabuzardan reliquit ad colendas vineas et agros. Et columnas aereas in templo Domini comminuerunt, et quicquid erat aeris acceperunt, secumque Babylonem deportarunt. Lebetes praeterea, amulas, psalteria, coronam, phialas, et creagras, omnisque generis vasa aerea in quibus sacrificabant, et rei divinae operabantur; hydrias quo-

σρακάθ και τὰς θύσκακ και τοὺς κιάθουκ, ἃ ἦν χρυσᾱ και ἃ ἦν ἀργυρᾱ, ἔλαβεν ὁ ἀρχιμάγειροκ. και οἱ στῦλοι δύο και ἡ θάλασσα μία και οἱ μύθοκι δάδεκα χαλκοῖ, οἳ ἦσαν ὑποκάτω τῆκ θαλάσσηκ, ἃ ἐποίησεν βασιλεὺκ Σολομῶν εἰκ ἄλλον κυρίου, οὐκ ἦν σιταθμὸκ τοῦ χαλκοῦ ἀπὸ τῶν πάντων τῶν σκευῶν τούτων. 5

Και οὗτοκ Σεδεκίαικ ὁ και Ἰεχωνίακ τὸ πονηρὸν ἐποίησεν ἐνώπιον κυρίου κατὰ πάντα ἃσα ἐποίησαν οἱ πατέρεκ αὐτοῦ.

Τῶ αὐτῶ ἰα' ἔτει Σεδεκίου τῆ Σῶρ, ὅπερ ἐστίν Τύροκ, ἐπιφανείση τῆ Ἰερουσαλήμ διὰ τὰ συμβάντα αὐτῆ ὑπὸ Ναβουχοδονόσορ και Ναβουζάρδαν τοῦ ἀρχιμαγείρου αὐτοῦ προφητεῖαι 10 κατ' αὐτῆκ Ἐζεκιήλ θηλῶν ἃσα αὐτῆ κακὰ ἔσται και ὡκ εἰκ λεωπετρίαν δοθήσεται και ψυγμὸκ σαγγῶν ἔσται.

Ἐπὶ τούτου και οἱ βασιλεῖκ Ἰουδαίων ἐπαύσαντο αἰχμαλωτισθέντεκ ὑπὸ Ναβουχοδονόσορ, και μηκέτι ἰσχύσαντεκ ἐδοῦλεσαν Βαβυλωνίοκ και Μήδοικ. παρέδωκε γὰρ κύριοκ ὁ θεὸκ τὴν 15 βασιλείαν τῆκ γῆκ εἰκ χεῖρακ Ἀσσυρίων και Χαλδαίων και Μήδων και Περσῶν.

Μέχρι Μιτθανίου τοῦ και Σεδεκίου καταλήγουσιν οἱ ἐκ φυλῆκ Ἰούδα βασιλεῖκ, διαγενόμενοι ἐπὶ ὅλοικ ἔτεσιν ἑοθ'.

Τὰ ὀ' ἔτη τῆκ αἰχμαλωσίαικ τῶν Ἰουδαίων τὰ προφητευθέν- 20 τα ὑπὸ Ἰερεμίου τοῦ προφήτου, καθὼκ ἡ δευτέρα τῶν Παραλει-

6. οὕτωκ P sola. 8. ἔτει ἰα' P. 9. Ναβουχοδονόσοροκ P. 10. αὐτοῦ om. P. 11. λεωπετρίαν m. P ex Ezech. XXVI. 4., γεωμετρίαν PV. 12. δοθήσεται om. P.

gni a m. c. que et phialas et thymiateria, et urceos, et pelves, et candelabra, et libatoria, et mortariola seu thuribula, et cyathos: quae erant aurea, et quae erant argentea tulit Princeps cocorum. Et columnae duae, et mare unum, et vituli duodecim aenei sub mare, quae fecit Rex Solomon in domum Domini, non erat pondus aeris omnium hortum vasorum.

Hic Sedecias, qui et Jechonias, malum fecit coram Domino, juxta omnia quae fecerant patres ejus.

Eodem anno xi. Sedeciae, Sor, seu Tyro, insultante urbi Hierusalem propter ea quae passa fuerat a Nabuchodonosor et Nabuzardan Principe coquorum, adversus illam prophetat Ezechiel, quaeque illi impendeant mala indicat, et ut in limpidissimam petram dabitur, et ut siccatio sagenarum erit.

4906. Illo regnante, desierunt Reges Judaeorum, facti a Nabuchodonosor captivi, viribusque destituti Babylonis et Medis servirunt. Tradidit enim Dominus Deus regnum terrae in manus Assyriorum et Chaldaeorum, Persarum et Medorum.

Usque ad Matthianiam, seu Sedeciam, deficient Reges ex tribu Juda, cum perstitissent annis cccclxxix.

Lxx. ann. captivitatis Judaeorum, qui praedicti sunt ab Hieremia Propheta, quemadmodum secundus liber paralipomenon, et Esdrae scri-

πομένων και ἡ τοῦ Ἑσδρα διδάσκει γραφή, τὴν ἀρχὴν ἔχει μετὰ τὸ ἰα' ἔτος Ματθανίου τοῦ και Σεδεκίου, και συμπληροῦνται εἰς τὸ δεύτερον ἔτος Δαρείου τοῦ Ὑστάσπου βασιλέως Περσῶν.

ιβ'.

D

5' *Ιουδαίων αἰχμαλωσίας και ἀφανισμοῦ τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις νεώ.*

Πρῶτον ἔτος ἀρχῆς ἀφανισμοῦ τοῦ νεώ και αἰχμαλωσίας τοῦ Ἰουδαίων ἔθνος πλὴν ὀλίγων, οἱ και εἰς Αἴγυπτον κατέβησαν πρὸς Οὐαφρῆν βασιλέα Αἰγύπτου μετὰ τὰς εἰς αὐτοὺς γε-
 10 νομένας μερικὰς αἰχμαλωσίας, καθ' ἣν ὁ τῶν Χαλδαίων και Βα- V 110
 βυλωνίων βασιλεὺς Ναβουχοδονόσορ ἐπαύσατο πολιορκήσας τὸ Ἱεροσόλυμα και τὸν Σεδεκίαν ἐκτυφλώσας αἰχμάλωτον ἔλαβεν. R 322
 Ναβουζάρθαν δὲ ὁ ἀρχιμάγειρος μηνὶ πέμπτῳ δεκάτῃ τοῦ μηνὸς P 137
 τὸν τε νεώ πυρπολεῖ, διαρκέσαντα ὑπὲρ πρώτης οἰκοδομῆς Σολο-
 15 μῶνος ἔτεσι νυβ'. συνάδει δὲ ἡμῖν ὁ Κλήμης και αὐτὸς ἐν τῷ
 πρώτῳ στροφῆματι, φάσκων ἐπὶ τῆς μδ' Ὀλυμπιάδος τὴν εἰς Βα-
 βυλῶνα αἰχμαλωσίαν τοῦ Ἰουδαίων λαοῦ γενέσθαι, βασιλεύοντος
 μὲν Αἰγυπτίων Οὐαφροῦ, ἄρχοντος δὲ Ἀθήνησι Φιλίππου· συ-
 νάγεσθαι τε τὸ ο' ἔτη τῆς ἐρημίας τοῦ τόπου ἐπὶ τὸ δεύτερον ἔτος
 20 Δαρείου τοῦ Ὑστάσπου. ταῦτα μὲν ὁ δηλωθεὶς ἀνὴρ.

4. ιβ' om. RV. ib. κα' Ναβουχοδονόσορ. α' ἔτος αἰχμαλωσίας m. R et m. V. 13. ὁ om. P. 15. και ὁ αὐτὸς P. ibid. ἐν τῷ πρώτῳ] p. 395. 18. Οὐαφρίου V. ib. Φιλίππου] Conf. Euseb. p. 330. ed. Mai.

ptura docet, initium ducunt post Matthaniae, seu Sedeciae, annum xi. et complentur anno ii. Darii, Hystaspis filii, Regis Persarum.

xii.

De Judaeorum captivitate, et excidio templi Hierosolymitani.

Primus annus incoepti excidii templi, et captivitatis gentis Judaeorum, paucis exceptis qui in Aegyptum ad Vafrem Aegypti Regem profecti sunt, postquam pars alia in captivatem abducta est, quando Chaldaeorum et Babyloniorum Rex Nabuchodonosor obsidionem Hierosolymorum solvit, et Sedecia occoecato, hunc captivum abduxit. Nabuzardan vero Princeps coquorum mensis quinti die x. templum incendit, quod a prima Solomonis aedificatione annis cxxlii. persisterat. Nobis ipsemet concinit Clemens lib. i. Stromatum, scribens, quadragesima quarta Olympiade abductam fuisse in civitatem Babylonis in captivatem Judaeorum gentem, regnante apud Aegyptios Vafre, Philippo vero Athenis Archonte: confici porro lxx. annos vastationis loci anno ii. Darii Hystaspis filii. Haec supra memoratus vir.

Ἐζεκιήλ δὲ ὁ προφήτης τῷ Φαραὺ Οὐαφρῆ βασιλεῖ Αἰγύπτου προφητεύει ὅποσα αὐτῷ συμβήσεται καὶ τῇ Αἰγύπτῳ, Β ἀνθ' ὧν ὡς καλαμίνη ῥάβδος τεθλασμένη ἐγενήθη τῷ οἴκῳ Ἰσραήλ.

Ὁ αὐτὸς δὲ φησι περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀφανισμοῦ, Δωδεκάτῳ ἔτει 5 αἰχμαλωσίας Ἐλιακίμ τοῦ καὶ Ἰωακίμ, ἕπερ ἐστὶ πρῶτον ἔτος ἀφανισμοῦ τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις νεώ.

Δεκάτῳ μηνὶ πέμπτῃ τοῦ μηνὸς ἦλθεν ὁ ἀνασωθεὶς ἀπὸ Ἱερουσαλήμ ἐν χώρᾳ Χαλδαιῶν, λέγων τῷ προφήτῃ Ἰεζεκιήλ, Ἐάλωκεν ἡ πόλις. χεὶρ δὲ κυρίου ἦν γενομένη ἐπὶ τὸν αὐτὸν προ-10 φήτην ἐσπέρας, πρὶν ἢ ἐλθεῖν τὸν ἀνασωθέντα, καὶ ἠνοήθη τὸ στόμα αὐτοῦ πρῶτ, ὡς ἦλθεν πρὸς αὐτὸν ὁ ἀνασωθεὶς, καὶ ἀνοήχθῆντος τοῦ στόματος αὐτοῦ οὐ συνεσχέθη ἔτι, καὶ μετὰ τοῦτο C φησιν, Ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων, Υἱὲ ἀνθρώπου, οἱ κατοικοῦντες τὰς ἠρημωμένας πόλεις ἐπὶ τῆς γῆς τοῦ Ἰσραήλ λέ-15 γουσιν, Εἷς ἦν Ἀβραάμ καὶ κατέσχε γῆν, καὶ ἡμεῖς πλείους ἐσμὲν ἡμῖν δέδοται εἰς κατάσχεσιν. διὰ τοῦτο εἶπέ αὐτοῖς, Τάδε λέγει Ἄδωναι κύριος, Ἐπειδὴ τοῦ αἵματος ἐσθίετε καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν ἤρατε πρὸς τὰ εἶδωλα ὑμῶν καὶ αἷμα ἐξεχέατε καὶ τὴν γῆν ἐκληρονομήσατε καὶ ἕκαστος τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον ἐμιάνατο, ζῶ ἐγώ, 20 λέγει κύριος, εἰ μὴ οἱ ἐν ταῖς ἠρημωμέναις μαχαίρῳ πεσοῦνται,

1. Ἰεζεκιήλ R. ib. δὲ om. P. 3. καλόμιν ἢ V, καλόμη ἢ P. 5. δέ om. P. 13. οὐ om. V. 15. ἐρημωμένας P. 16. εἰς ἦν] εἰς ἦν V. ib. Ἀβραάμ κατέσχε γῆν V, καὶ κατέσχε γῆν Ἀβραάμ P. Conf. Ezech. XXXIII. 24. 17. Ἀδωνάι P. 19. ἐξεχέατε V. 21. ἐρημωμένας PV. ib. μαχαίρῳ P.

Ezechiel Propheta Pharaoni Vafre Aegypti Regi praedicit quaecumque ipsi eventura sunt, et Aegypto, pro quibus quasi arundo virga confracta factus est domui Israel.

Idem praeterea scribit de hac eversione templi: Anno xii. captivitatis Eliacim, qui et Joacim dictus est, qui primus est eversionis annus templi Hierosolymitani.

Mense decimo, die quinto mensis, accessit quidam qui ex urbe Hierosolymitana evaserat, et in Chaldaeorum Regionem venerat, dicens Ezechiel Prophetae: *Capta est civitas. Manus autem Domini facta fuerat ad ipsam Prophetam vespere antequam veniret qui evaserat, ejusque ore aperto, non se amplius continuit, et post haec dixit: Factum est verbum Domini ad me, dicens: Fili hominis, qui habitant in ruinosis super humum Israel, aiunt, unus erat Abraham, et haecreditate possedit terram, nos autem multi sumus, nobis data est terra in possessionem: idcirco dices ad eos, Haec dicit Dominus Deus, Quia in sanguine comeditis, et oculos vestros levatis ad immunditias vestras, et sanguinem funditis, et terram possidetis, et unusquisque uxorem proximi sui polluit, Vivo ego, dicit Dominus, quia qui in ruinosis, habitabant, gladio cadent,*

καὶ οἱ ἐν τῷ πεδίῳ βρωθήσονται ἀπὸ τῶν θηρίων τοῦ ἀγροῦ, καὶ ἐρημωθήσεται ὄρη τοῦ Ἰσραὴλ διὰ τὸ μὴ εἶναι διαπορευόμενον, D καὶ γνώσκονται ὅτι ἐγὰ' εἰμι κύριος.

Δανιὴλ ἐν Βαβυλῶνι προεφήτευσεν. ἐκεῖσε δὲ καὶ Ἀνανίας καὶ 5 Ἀζαρίας καὶ Μισαὴλ ἐγνωρίζοντο.

κβ'.

μέ' Ὀλυμπιάς.

R 324

κγ'.

Τούτῳ τῷ κγ' ἔτει Ναβουχοδονόσορ καὶ τρίτῳ τῆς αἰχμαλω- 10 σίας ἀπώκισε Ναβουζάρδαν πάλιν ἀπὸ Ἱερουσαλήμ Ἰουδαίους ψμέ'. πᾶσαι δὲ ψυχὰι Ἰουδαίων ἀπώκισθησαν ἀπὸ Ἱερουσαλήμ P 138 εἰς Βαβυλῶνα δ' καὶ χ'.

Μετὰ Ναβουχοδονόσορ διεδέξατο τὴν Χαλδαίων ἀρχὴν ὁ υἱὸς αὐτοῦ Εὐειλάδ Μαροδάχ ἔτη ζ'. ὁμοῦ δ' Ἰδιέ'.

15

α'.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐξέβαλεν Εὐειλάδ Μαροδάχ ὁ υἱὸς Ναβουχο- 20 δονόσορ Ἰωακείμ τὸν καὶ Ἰεχωνίαν ἐκ τῆς οἰκίας τῆς φυλακῆς ἧς ἐφυλάττετο, καὶ ἐλάλησεν αὐτῷ χρηστά, καὶ ἔδωκεν τὸν θρόνον V 111 αὐτοῦ ἐπάνω τῶν θρόνων τῶν βασιλέων τῶν μετ' αὐτοῦ ἐν Βα- 20 βυλῶνι, καὶ ἥλλαξε τὴν στολὴν τῆς φυλακῆς αὐτοῦ, καὶ ἦσθιεν

4. προεφήτευσεν P. *ibid.* δὲ] τε PV. 5. ἐγνωρίζετο P. 9. αἰχμαλωσίας β', γ' m. P. *ib.* κγ' om. P. 11. Ἰουδαίων om. P. 14. μαρωχάδ V. 18. ἔδωκεν] Immo ἔσθηκεν.

et qui in campo a bestiis agri devorabuntur, et desolabuntur montes Israel, Anni a. m. c. eo quod nullus sit qui per eos pertranscat, et scient quia ego sum Dominus.

Daniel Babylone prophetavit, ibidemque Ananias, Azarias et Misael clari habebantur.

XXII.

4907.

XLV. Olympias.

XXIII.

4912.

Hoc anno Nabuchodonosor, et tertio a captivitate, transtulit rursus Nabuzardan DCCLV. Judaeos ex Hierusalem. Universum vero translati sunt ex Hierusalem in civitatem Babylonis animae IV. MDC.

Post Nabuchodonosor, Chaldaeorum principatum excepit filius ejus Euilad-Marodach, qui regnavit annos VII. Colliguntur anni IV. MDCCLXX.

I.

Hoc anno Evilad-Marodach, filius Nabuchodonosor, eduxit Joacim, qui et Jechonias dictus, e carcere in quo custodiebatur, et locutus est illi benigne, et posuit thronum ejus super thronos Regum qui erant cum eo in Babylone, et mutavit vestes ejus quas habuerat in carcere, et com-

Chronicon Paschale vol. I.

17

B ἄριον διὰ παντὸς κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας ἃς ἔζησεν, καὶ ἡ ταγὴ αὐτοῦ ταγὴ διὰ παντὸς ἐδόδοτο αὐτῷ παρὰ τοῦ βασιλέως Βαβυλωνος ἐξ ἡμέρας εἰς ἡμέραν ἕως ἡμέρας ἧς ἀπέθανεν.

β', γ'.

5

μς' Ὀλυμπιάς.

δ', ε', ς', ζ'.

μς' Ὀλυμπιάς.

Μετὰ Εὐειλὰδ Μαρδοὰχ βασιλεύει Χαλδαίων ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Βαλτασαρ ἔτη δ'. ὁμοῦ δ'θλθ'. 10

C

α', β', γ'.

κ' ἔτος προφητείας Ἱεζεκιήλ καὶ λ' προφητείας Δανιήλ ἐν Βαβυλωνί.

δ'.

Βαλτάσαρ ὁ βασιλεὺς ἐποίησε δεῖπνον μέγα τοῖς μεγιστᾶσιν 15 αὐτοῦ ἀνδράσι α. κατέναντι τῶν χιλίων πίνων Βαλτάσαρ εἶπεν ἐν τῇ γεύσει τοῦ οἴνου ἔξενεγκεῖν τὰ σκευῆ τὰ χρυσᾶ καὶ τὰ ἀργυρᾶ, ἃ ἐξήνεγκε Ναβουχοδονόσορ ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἐκ τοῦ ναοῦ τοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ πινέτωσαν ἐν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ μεγιστᾶνες αὐτοῦ καὶ αἱ παλλακαὶ αὐτοῦ καὶ αἱ παράκοιτοι ἀν- 20

7. δ' — ζ' ante μς' Ὀλυμπιάς ponunt RV, transposuit P, sequuta m. R, qui Ὀλυμπιάς μς' ε', ς', ζ', η', θ': quas litteras ponit etiam m. P. 8. αἰμαλωσίας ι', ια', ιβ', ιγ', ιδ' m. P. 11. κ' ἔτος om. P. 14. 19. 259. 3. μεγαστάσων — μεγαστάνας R.

odebat panem semper in conspectu ejus cunctis diebus vitae suae. Annonam quoque constituit ei sine intermissione, quae ei dabatur a Rege Babylonis.

II. III.

XLVI. Olympias.

IV. V. VI. VII.

XLVII. Olympias.

Post Evilad-Marodach, super Chaldaeos regnavit frater ejus Baltasar annos iv. Colliguntur anni iv. κρccccxix.

I. II. III.

Prophetiae Ezechielis, et xxx. annus Prophetiae Danielis Babylone.

IV.

Baltasar fecit grande convivium optimatibus suis mille, et coram mille bibens Baltasar, praecipit jam temulentus, ut afferrentur vasa aurea et argentea quae asportaverat pater ejus de templo quod fuit in Hierusalem, ut biberent in eis Rex et optimates ejus, uxoresque ejus et concubinae. Tunc allata sunt vasa quae asportaverat de templo, quod

τοῦ. καὶ ἤτέθησαν τὰ σκεύη τὰ χρυσοῦ καὶ τὰ ἀργυροῦ, ἃ ἐξή- D
 νερμαν ἐκ τοῦ ναοῦ τοῦ θεοῦ τοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ. καὶ ἔπινον ἐν
 αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ μεγιστᾶνες αὐτοῦ καὶ αἱ παλλακαὶ αὐτοῦ
 καὶ αἱ παράκλιτοι αὐτοῦ ἔπινον οἶνον, καὶ ἤμεσαν τοὺς θεοὺς R 326
 5 τοὺς χρυσοῦς καὶ ἀργυροῦς καὶ χαλκοῦς καὶ σιδηροῦς καὶ ξυλί-
 νους καὶ λιθίνους, καὶ τὸν θεὸν τοῦ αἰῶνος οὐκ εὐλόγησαν τὸν
 ἔχοντα τὴν ἔξουσίαν τοῦ πνεύματος αὐτῶν. ἐν ἐκτῇ τῇ ὥρᾳ
 ἐξῆλθον δάκτυλοι χειρὸς ἀνθρώπου, καὶ ἔγραψαν κατέναντι τῆς
 λαμπάδος ἐπὶ τοῦ κονιάματος τοῦ τοίχου τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως.
 10 καὶ ὁ βασιλεὺς ἐθιῶρει τοὺς ἀστραγάλους τῆς χειρὸς τῆς γραφού-
 σης. τότε τοῦ βασιλέως ἡ μερφή ἠλλοιωθή, καὶ οἱ διαλογισμοὶ
 αὐτοῦ συνετάρασσον αὐτόν, καὶ οἱ διαμοὶ τῆς ἀσφύας αὐτοῦ διε- P 139
 λύνοντο καὶ τὰ γόνατα αὐτοῦ συνεκρούοντο.

Καὶ ἐβόησεν ὁ βασιλεὺς ἐν ἰαχρῇ τοῦ εἰσαγαγεῖν μάγους,
 15 Χαλδαίους, Γαζαρηνοὺς· καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς καὶ εἶπε τοῖς
 σοφοῖς Βαβυλωνίους, Ὅς ἂν ἀναγνῶ τὴν γραφὴν ταύτην καὶ τὴν
 σύγκρῃσιν αὐτῆς γνωρίσῃ μοι, παρφύραν ἐνδύσειται, καὶ ὁ μα-
 κάρης ὁ χρυσοῦς ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ, καὶ τρίτος ἐν τῇ βα-
 20 σιλείᾳ μου ἔρξει. καὶ εἰσεπορεύοντο πάντες οἱ σοφοὶ τοῦ βασι-
 λέως, καὶ οὐκ ἠδύναντο τὴν γραφὴν ἀναγνῶναι οὐδὲ τὴν σύγκρι-
 σιν τῷ βασιλεῖ γνωρίσαι. καὶ ὁ βασιλεὺς Βαλτάσαρ ἐπαράχθη,
 καὶ ἡ μερφή αὐτοῦ ἠλλοιωθή ἐπ' αὐτῷ, καὶ οἱ μεγιστᾶνες αὐτοῦ B
 συνεταράσσοντο. καὶ ἡ βασίλισσα εἰσηλθεῖν εἰς τὸν οἶκον τοῦ

2. τοῦ θεοῦ] θεοῦ P. 8. χερὰς om. P.

fuerat in Hierusalem, et biberunt in eis Rex et optimates ejus, uxores
 et concubinae ejus. Bibebant vinum, et laudabant Deos suos aureos et
 argenteos, aereos, ferreos, ligneosque et lapideos, et non laudabant Deum
 saeculi qui habet potestatem spiritus eorum. In eadem hora apparue-
 runt digiti, quasi manus hominis scribentis contra candelabrum in super-
 ficie parietis aulae regiae. Et Rex aspiciebat articulos manus scriben-
 tis. Tunc facies Regis commutata est, et cogitationes ejus conturbab-
 ant eum: et compages renum ejus solvebantur, et genua ejus ad se in-
 vicem collidebantur.

Exclamavit itaque Rex fortiter, ut introducerent Magos, Chaldaeos
 et aruspices. Et proloquens Rex, ait sapientibus Babylonis: *Quicumque
 legerit scripturam hanc, et interpretationem ejus manifestam mihi fecerit,
 purpura vestietur, et torquem auream habebit in collo, et tertius in re-
 gno meo erit.* Tunc ingressi omnes sapientes Regis non potuerunt nec
 scripturam legere, nec interpretationem ejus indicare Regi. Unde Rex
 Baltasar satis conturbatus est, et vultus illius immutatus est: sed et opti-
 mates ejus turbabantur. Regina autem pro re quae acciderat Regi et
 optimatibus ejus, domum convivii ingressa est: et proloquens ait: Rex,

πότευ, καὶ ἀπεκρίθη ἡ βασίλισσα καὶ εἶπεν, Βασιλεῦ, εἰς τοὺς
 αἰῶνας ζῆθι· μὴ ταρασσέτωσάν σε οἱ διαλογισμοὶ σου, καὶ ἡ
 μορφή σου μὴ ἀλλοιούσθω. ἔστιν ἀνὴρ ἐν τῇ βασιλείᾳ σου, ἐν
 ᾧ πνεῦμα Θεοῦ ἄγιον, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ πατρός σου γρη- 5
 γόρησις καὶ σύνεσις ἠρέθη ἐν αὐτῷ· καὶ ὁ βασιλεὺς Ναβουχο-
 δονόσορ ὁ πατὴρ σου ἄρχοντα ἐπαοιδῶν, μάγων, Χαλδαίων, Γα-
 V 112 ζαρηνῶν κατέστησεν αὐτόν, ὅτι πνεῦμα περισσὸν ἐν αὐτῷ καὶ
 φρόνησις καὶ σύνεσις, συγκρίνων ἐνύπνια καὶ ἀναγγέλλων κρυπτό-
 C μενα καὶ λύων συνδέσμους Δανιήλ, καὶ ὁ βασιλεὺς ἐπέθηκεν αὐ-
 τῷ ὄνομα Βαλτάσαρ. νῦν οὖν κληθῆτω, καὶ τὴν σύγκρισιν 10
 ἀναγγελεῖ σοι. τότε Δανιήλ εἰσῆχθη κατ' ἐνώπιον τοῦ βασιλέως.
 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ Δανιήλ, Σὺ εἶ Δανιήλ ὁ ἀπὸ τῶν νιῶν
 τῆς αἰχμυλωσίας τῆς Ἰουδαίας ἧς ἤγαγεν ὁ βασιλεὺς ὁ πατὴρ
 μου; καὶ εἶπεν, Ναί, βασιλεῦ. ἤκουσα περὶ σοῦ ὅτι πνεῦμα
 Θεοῦ ἐν σοὶ καὶ γρηγόρησις καὶ σύνεσις καὶ σοφία περισσὴ ἠρέ- 15
 R 328 θη ἐν σοί, καὶ νῦν εἰσῆλθον ἐνώπιόν μου οἱ σοφοί, μάγοι, Χαλ-
 δαῖοι, Γαζαρηνοί, ἵνα τὴν γραφὴν ταύτην ἀναγνώσι καὶ τὴν
 σύγκρισιν αὐτῆς γνωρίσωσί μοι· καὶ οὐκ ἴδυνήθησαν ἀπαγγεῖλαι
 D μοι. καὶ ἐγὼ ἤκουσα περὶ σοῦ ὅτι δύνασαι κρίματα συγκρῖναι.
 νῦν οὖν ἐὰν δυνηθῆς τὴν γραφὴν ἀναγνῶναι καὶ τὴν σύγκρισιν 20
 αὐτῆς γνωρίσαι μοι, κορυφῶραν ἐνδύση, καὶ ὁ μανιάκης ὁ χρυ-
 σοῦς ἐπὶ τὸν τράχηλόν σου, καὶ τρίτος ἐν τῇ βασιλείᾳ μου ἄρ-

1. βασιλεῦ om P. 6. ἐπ' ἄοιδῶν PV. 6. κρυπτόμενα m. R,
 κρατούμενα PV. 11. κατ' ἐνώπιον] ἐνώπιον P. 14. ναί, βα-
 σιλεῦ] ὁ βασιλεύς P. 18. καὶ om. P.

in aeternum vive: non te conturbent cogitationes tuae, neque facies tua
 immutetur. Est vir in regno tuo, qui spiritum Deorum sanctorum habet
 in se: et in diebus patris tui scientia et sapientia inventae sunt in eo.
 Nam et Rex Nabuchodonosor pater tuus Principem Magorum, incantato-
 rum, Chaldaeorum, et Aruspicum constituit eum, pater, inquam, tuus,
 o Rex, quia spiritus amplior et prudentia, intelligentiaque et interpreta-
 tio somniorum, et ostensio secretorum, ac solutio ligatorum inventae sunt
 in eo, hoc est in Daniele, cui Rex nomen posuit Balthasar. Nunc ita-
 que Daniel vocetur, et interpretationem narrabit. Igitur introductus est
 Daniel coram Rege: ad quem praefatus Rex ait: Tu es Daniel de filiis
 captivitatis Juda, quem adduxerat pater meus Rex de Judaea? audiivi de te
 quoniam spiritum Deorum habeas, et scientia intelligentiaque ac sapientia
 ampliores inventae sunt in te. Et nunc introgressi sunt in conspectu meo
 sapientes magi, ut scripturam hanc legerent, et interpretationem ejus in-
 dicarent mihi, et nequiverunt sensum hujus sermonis edicere. Porro ego
 audiivi de te quod possis obscura interpretari, et ligata dissolvere: si ergo
 vales scripturam legere, et interpretationem ejus indicare mihi, purpura
 vestieris, et torquem auream circa ollum tuum habebis, et tertius in re-
 gno meo Princeps eris. Ad quae respondens Daniel, ait coram Rege:

Ξεις. τότε ἀπεκρίθη Δαυιὴλ καὶ εἶπεν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, Τὰ δόματά σου σοὶ ἔστω καὶ τὴν δωρεὰν τῆς οἰκίας σου ἐτέρω δός· ἐγὼ δὲ τὴν γραφὴν ἀναγνώσομαι τῷ βασιλεῖ καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτῆς γνωρίσω σοι. βασιλεῦ, ὁ Θεὸς ὁ ὕψιστος τὴν βασιλείαν καὶ τὴν μεγαλωσύνην καὶ τὴν δόξαν ἔδωκεν Ναβουχοδονόσορ τῷ πατρὶ σου. καὶ ἀπὸ τῆς μεγαλωσύνης ἧς ἔδωκεν αὐτῷ P 140 πάντες οἱ λαοί, φυλαί, γλῶσσαι ἦσαν τρέμοντες καὶ φοβούμενοι ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ. οὓς ἠβούλετο αὐτὸς ἀνῆρει καὶ οὓς ἠβούλετο αὐτὸς ἔτυπεν καὶ οὓς ἠβούλετο αὐτὸς ἔψου καὶ οὓς ἠβούλετο αὐτὸς ἑταπείνου. καὶ ὅτε ὑψώθη ἡ καρδία αὐτοῦ καὶ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἐκραταιώθη τοῦ ὑπερηφανεύεσθαι, κατηνέχθη ἀπὸ τοῦ θρόνου τῆς βασιλείας, καὶ ἡ τιμὴ ἀφῆρέθη ἀπ' αὐτοῦ, καὶ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἐξεδιώχθη, καὶ ἡ καρδία αὐτοῦ μετὰ τῶν θηρίων ἐδόθη καὶ μετὰ ὀνύχων ἡ κούριαι αὐτοῦ, καὶ χόρτον ἄς βοῦν ἐψώμιζον αὐτόν, καὶ ἀπὸ τῆς δρόσου τοῦ οὐρανοῦ τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐβάρφη ἕως οὗ ἔγνω ὅτι κυριεύει ὁ ὕψιστος τῆς βασιλείας τῶν αἰώνων καὶ ᾧ ἐὰν δόξη δώσει αὐτήν. καὶ σὺ οὖν ὁ υἱὸς αὐτοῦ Βαλτάσαρ οὐκ ἐποίησας τὴν καρδίαν σου κατ' ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, οὐ πάντα ταῦτα ἔγνως, καὶ B ἐπὶ τὸν κύριον Θεὸν τοῦ οὐρανοῦ ὑψώθης καὶ τὲ σκεύη τοῦ οἴκου αὐτοῦ ἠνεγκας ἐνώπιόν σου καὶ σὺ καὶ οἱ μεγιστᾶνές σου καὶ αἱ παλλακαὶ σου καὶ αἱ παράκοιτοί σου οἶνον ἔπιναν ἐν αὐτοῖς, καὶ τοὺς Θεοὺς τοὺς χρυσοῦς καὶ ἀργυροῦς καὶ χαλκοῦς καὶ σιδηροῦς

8. αὐτὸς ἀνῆρει] ἀνῆρει P. 17. αἰώνων ἀνθρώπων P, ἀνθρώπων Daniel V. 20. 20. κύριον om. P. id. ὑψώθης P. 21. αἰ-om. P. 22. ἔπιναν] Conferendum ἐγκαταλείπας p. 263. 12.

Munera tua sint tibi, et dona domus tuae alteri da: scripturam autem legam tibi, Res, et interpretationem ejus ostendam tibi. O Rex, Deus altissimus Regnum et magnificentiam, gloriam et honorem dedit Nabuchodonosor patri tuo, et propter magnificentiam quam dederat ei, universi populi, tribus, et linguae tremebant, et metuebant eum. Quos volebat interficiebat, et quos volebat percutiebat, et quos volebat exaltabat, et quos volebat humiliabat. Quando autem elevatum est cor ejus, et spiritus illius obfirmatus est ad superbiam, depositus est de solio regni sui, et gloria ejus ablata est, et a filiis hominum ejectus est, sed et cor ejus cum bestiis positum est, et cum onagris erat habitatio ejus, fenum quoque ut bos comedebat, et rore coeli corpus ejus infectum est, donec cognosceret quod potestatem haberet altissimus in regno hominum, et quaecumque voluerit suscitabit super illud. Tu quoque filius ejus Baltasar, non humiliasti cor tuum, cum scires haec omnia: sed adversum dominatorem coeli elevatus es, et vasa domus ejus allata sunt coram te, et tu, et optimates tui, et uxores tuae, et concubinae tuae vinum bibistis in eis. Deos quoque aureos et argenteos et aereos, ferreos, ligneosque et lapideos,

καὶ ξυλίνους καὶ λιθίνους, οἳ οὐ βλέπουσι καὶ οὐκ ἀκούουσι καὶ οὐ γινώσκουσιν, ἦνεσας. καὶ τὸν θεὸν τοῦ οὐρανοῦ, οὗ ἡ πνοή σου ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοὶ σου, αὐτὸν οὐκ ἐδόξασας.

C διὰ τοῦτο ἐκ προσώπου αὐτοῦ ἀπεστάλη ἀσπράγαλος χειρὸς, καὶ τὴν γραφὴν ταύτην ἐνέταξεν. καὶ αὕτη ἡ γραφὴ ἡ ἐντεταγμένη, 5

R 330 Μανῆ, Θεκέλ, Φαρές. τοῦτο τὸ σύγκριμα τοῦ ῥήματος· Μανῆ ἐμέτρησεν ὁ θεὸς τὴν βασιλείαν σου καὶ ἐπλήρωσεν αὐτήν, Θεκέλ κατεστάθη ἐν ζυγῷ, καὶ ἠυρέθη ὑστεροῦσα, Φαρές διήρηται ἡ βασιλεία σου, καὶ ἐδόθη Μήδοις καὶ Πέρσις. καὶ εἶπεν Βαλτάσαρ, καὶ ἐνέδυσαν τὸν Δανιὴλ πορφύραν καὶ τὸν μανιάνην 10 τὸν χρυσοῦν περιέθηκαν περὶ τὸν τρύχηλον αὐτοῦ καὶ ἐκήρυξεν περὶ αὐτοῦ εἶναι αὐτὸν ἄρχοντα τρίτον ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ. ἐν

V 113 ταύτῃ τῇ νυκτὶ ἀνηρέθη Βαλτάσαρ ὁ Χαλδαῖος καὶ Δαρείος ὁ Μήδος παρέλαβε τὴν βασιλείαν.

D

μὴ Ὀλυμπιάς.

15

Μετὰ Βαλτάσαρ βασιλεὺς Χαλδαίων Δαρείος ὁ Μήδος ἔτη γ'.

δμοῦ δ'Θαβ'.

α'.

Ὅστος Δαρείος κατέστησεν ἐπὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ σατραπίας ρ', καὶ τούτων ἐπάνω τακτικούς γ', ὧν εἷς ἐτόγγαγε Δανιὴλ 20 ὁ προφήτης. συσκευῆ δὲ καὶ διαβολῆ τῶν αὐτῶν σατραπῶν καὶ

1. καὶ οὐκ ἀκούουσι om. P. 12. περὶ] τὰ περὶ P. 19. αἰχμαλωσίας ἐ' m. P.

Anni a. m. c. qui non vident, neque audiunt, neque sentiunt, laudasti: porro Deum qui habet flatum tuum in manu sua, et omnes vias tuas, non glorificasti, idcirco ab eo missus est articulus manus qui scripsit hoc quod exaratum est. Haec autem scriptura, quae digesta est, Mane, Thecel, Phares, et haec est interpretatio sermonis: Mane: numeravit Deus regnum tuum, et complevit illud. Thecel, appensus es in statera, et inventus es minus habens. Phares, divisum est regnum tuum, et datum est Medis et Persis. Tunc iubente Rege indutus est Daniel purpura, et circumdata est torques aurea collo ejus, et praedicatum est de eo quod haberet potestatem tertius in regno suo. Eadem nocte interfectus est Baltasar Rex Chaldaeus, et Darius Medus successit in regnum.

XLVIII. Olympiae.

Post Baltasar, regnavit super Chaldaeos Darius Medus annos iii. Colliguntur anni iv. MCCCXXXII.

4920.

I.

Hic Darius constituit in Regno suo Satrapas oxx. quibus praefecit iii. Principes, quorum unus erat Daniel Propheta. Insidiis autem et calumniis Satraparum et Principum fidem adhibens Darius, Danielem con-

τακτικῶν πεισθεὶς ὁ Δαρεῖος ἔβαλε τὸν Δανιήλ εἰς λάκκον λεόντων, καὶ οὐκ ἐφθάσῃ, διὰ τὴν εἰς τὸν Θεὸν μετὰ πεποιθήσεως προσκύνῃσιν αὐτοῦ. καὶ εἶπεν ἄγγελος κυρίου τῷ Ἀμβακούμ, P 141
 Ἀπένεγκαι τὸ ἄριστον ὃ ἔχεις εἰς Βαβυλῶνα τῷ Δανιήλ εἰς τὸν
 5 λάκκον τῶν λεόντων. καὶ εἶπεν Ἀμβακούμ, Κύριε, Βαβυλῶνα οὐχ ἐώρακα, καὶ τὸν λάκκον οὐ γινώσκω [ποῦ ἔστιν]. καὶ ἐπελάβετο ὁ ἄγγελος κυρίου τῆς κορυφῆς αὐτοῦ, καὶ βαστάσας τῆς κόμης τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἔθραξεν αὐτὸν εἰς Βαβυλῶνα ἐπάνω τοῦ λάκκου ἐν τῷ ῥόλλῳ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ. καὶ ἐβόησεν Ἀμβα-
 10 κοῦμ λέγων, Δανιήλ Δανιήλ, λάβε τὸ ἄριστον ὃ, ἀπέστειλέν σοι ὁ Θεός. εἶπε δὲ Δανιήλ, Ἐμνήσθης γάρ μου, ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔγκατέλειπας τοὺς ἀγαπῶντάς σε. καὶ ἀναστὰς Δανιήλ ἔφαγεν. ὁ δὲ ἄγγελος τοῦ Θεοῦ ἀπεκατέστησε τὸν Ἀμβακούμ παραχοῆμα ἐπὶ τὸν τόπον αὐτοῦ.

15 Τῷ αὐτῷ πρώτῳ ἔτι ἐνύπνιον εἶδεν Δανιήλ, ὃς ἐπεκλήθη B
 Βαλτάσουρ, τὸ τῶν τεσσάρων θηρίων, λεωνίης, ἄρκου, παρδάλειως, καὶ ἐτέρου ζῴου τούτων φοβερωτέρου καὶ ἰσχυροτέρου περισιῶς, ὅτινά εἰσι τέσσαρες βασιλείαι ἐξαιρούμεναι ἀπὸ τῆς γῆς.
 Ἐν τῷ αὐτῷ δὲ ἔτι καὶ τὸν παλαιὸν τῶν ἡμερῶν εἶδεν, ἕως
 20 οὔ θρόνοι ἐτέθησαν, καὶ ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ, ὡς υἱὸς R 332
 ἀνθρώπου ἐρχόμενος ἦν, καὶ ἕως τοῦ παλαιοῦ τῶν ἡμερῶν ἐφθασεν, καὶ αὐτῷ ἐδόθη ἡ ἀρχὴ καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ βασιλεία, καὶ πάντες λαοί,

6. οὐκ V. *ibid.* ποῦ ἔστιν om. V. 10. λέγων om. P. 12. ἔγκατέλειπας P. *ib.* ἀγαπῶντας] ἐκζητοῦντας P. 16. ἄριστον P. 19. ἔτι om. V. 20. ὡς] ὡσει P.

jecit in lacum leonum, neque absumptus est, eo quod Deum cum spe adoravit. Dixitque Angelus Domini Abacuc: *Defer prandium quod habes Babylonem Danieli in lacum leonum.* Et dixit Abacuc: *Domine, Babylonem non vidi, et nescio ubi est lacus.* Tum Angelus vertice ejus arrepto, portavit eum capillis capitis sui, posuitque in Babylonem supra lacum in impetu spiritus sui. Et clamavit Abacuc: *Daniel, Daniel, accipe prandium, quod misit tibi Deus.* Et dixit Daniel: *Recordatus es mei, Deus, et non reliquisti exquirentes te.* Et surgens Daniel, comedit. Angelus autem Dei statim restituit Abacuc in locum suum.

Eodem primo anno, visa sunt in somnis a Daniele, qui dietus est Βακτασαρ, quatuor animalia, leaena, ursus, pardalis, et alterum his omnibus terribilius, longeque fortius, quibus designabantur praecipua regna terrae.

Eodem anno vidit antiquum dierum, donec throni positi sunt, et in nubibus coeli tanquam filius hominis veniens erat, et usque ad antiquum dierum pervenit; et ipsi datus est principatus, et honos, et regnum, et omnes populi, tribus, et linguae servient ei: et potestas ejus potestas in aeternum, quae non transibit, et regnum ejus non corrumpetur.

φυλαί, γλῶσσαι αὐτῶ δουλεύσουσι, καὶ ἡ ἔξουσία αὐτοῦ ἔξουσία αἰώνιος, ἥτις οὐ παρελεύσεται οὐδὲ διαφθαρήσεται.

C Τίς δ' ἂν εἴῃ ὁ κατὰ σάρκα φανείς τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων; Θεὸς λόγος, ὁ πρὸ αἰώνων γεννηθεὶς Θεός.

β, γ.

5

Τρίτῳ ἔτει Δαρείου ὄρασιν εἶδε Δανιὴλ ἐν Σούσοις τῇ βάρει, ἥτις ἐστὶν ἐν χώρᾳ Αἰλὰμ Βαβυλῶνος, κριὸν κεραιτίζοντα κατὰ θάλασσαν καὶ βορῶν καὶ νότον, ὡς πάντα τὰ θηρία μὴ ἴσταςθαι ἐνώπιον αὐτοῦ καὶ μετ' αὐτοῦ. τράγον ὄρω ἀπὸ λιβδὸς ἐρχόμενον ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς, ὃς συνέτριψε τὸν κριὸν καὶ τὰ κέ- 10
ρατα αὐτοῦ, ὅπερ ἐστὶν βασιλεία Ῥωμαίων τὴν πρὸ αὐτῆς βασιλείαν καὶ τὸ σπέρμα αὐτῆς συντρίψει.

D Μετὰ Δαρεῖον τὸν Μῆδον ἐβασίλευσεν Δαρεῖος υἱὸς Ἀσσουήρου ἀπὸ τοῦ σπέρματος Μῆδων ἔτη ιγ'. ὁμοῦ ἔτη δ' ὄλε'.

Τινὲς φασὶ τουτοῖν τὸν Δαρεῖον καὶ Ἀστυάγην ἐπικεκλήσθαι. 15

α'.

ξ' ἔτος προφητείας Ἱερεμίου ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ.

V 114

μθ' Ὀλυμπιάς.

β'.

ξά' ἔτος προφητείας Ἱερεμίου ἐν τῇ Αἰγύπτῳ.

20

1. δουλεύσουσι P. 3. ὁ om. P. 6. αἰχμαλωσίας ις', ιζ' m. P.
9. καὶ μετ' αὐτοῦ om. P. 11. βασιλείας P. P. 14. ἔτη alterum
om. P. 15. αἰχμαλωσίας ιη' m. P. ib. τουτοῖν V, τοῦτον P.
17. ιθ', κ', κα', κβ', κγ', κδ', κε', κς', κζ', κη', κθ' m. P. 20. ξ'
P. ibid. τῆ om. P.

Anni à m. c. Quis autem hic qui humano generi secundum carnem apparuit? Deus Verbum, qui ante saecula natus est Deus.

4921.

II. III.

Anno III. Darii, visionem vidit Daniel in Susis castro, quod est in regione Aelam Babylonis: arietem cornibus ventilantem contra mare, et Aquilonem, et austrum, et omnes bestiae non poterant resistere ei. *Video hircum veniente ab occidente super faciem totius terrae, qui contrivit arietem, et cornua ejus, (id est, regni quod Imperium Romanorum praecedet) ejusque semen conteret.*

Post Darium Medum regnavit Darius, filius Assueri, ex stirpe Medorum, annos XIII. Colliguntur anni IV. MDCCCXXXV.

Quidam aiunt Darium hunc Astyagem etiam fuisse cognominatum.

I.

Annus LX. Prophetiae Hieremiae in Judaea.

XLIX. Olympias.

II.

γ', δ', ε'.

P 142

ν' Ὀλυμπιάς.

ς', ζ', η', θ'.

να' Ὀλυμπιάς.

5

ι', ια', ιβ'.

Ἔργασίας μάταιον αὐτὸ εἶναι. ἔτι δὲ καὶ τὸν δράκοντα ἀνεῖ-
 λεν ὃν ἔσειβον Βαβυλώνιοι, δι' ἣν αἰτίαν ἔκδοτον αὐτὸν αἰτησάμε-
 νοι ἔβαλλον εἰς λάκκον λεόντων. ἐκ προνοίας δὲ Θεοῦ δι' Ἀμβρα-
 κοῦμ τραφεῖς ἑπτὰ ἡμέρας σῶος ἀνήχθη, καὶ ἀντ' αὐτοῦ οἱ **R 334**
15 ὑπεναντίοι αὐτοῦ βληθέντες παρὰ τοῦ αὐτοῦ βασιλέως εἰς τὸν λάκ- **B**
 κον τῶν λεόντων παραχρῆμα ἐβρώθησαν.

ιγ'.

Κῦρος τὸν Ἀστυάγην καθελὼν τὴν Μήδων καθεῖλεν βασι-
 λείαν, γεγονυῖαν ἐν ἔτεσι σθ', ἧτις συνεκρίθη μετὰ τῆς βασιλείας
15 Βαβυλωνίων ἢ χρυσοῦ κεφαλῆ τῆς εἰκόνης ἧς εἶδεν Ναβουχοδο-
 νόσορ.

ιβ' Ὀλυμπιάς.

Περσῶν ἐβασίλευσεν πρῶτος Κῦρος ὁ Πέρσης ἔτη λ'.

ὁμοῦ ,δρξξέ'.

6. αὐτό] Ἰσως αὐτῷ m. R. 7. εἰσέβοντο P. 12. αἰχμαλωσίας
 λ' m. P. 14. ἦεντι P sola.

lx. annus Prophetiae in Aegypto.

Anni a m. c.

iii. iv. v.

L. Olympias.

vi. vii. viii. ix.

Ll. Olympias.

x. xi. xii.

Frustraneum esse quicquid contra Dei decretum agitur, id vel
 etiam docet. Sublato enim (a Daniele) dracone quem adorabant Baby-
 lonii, illum cum sibi dedi ii postulassent, in leonum lacum immiserunt.
 Sed Dei providentia per Abacuc septem dies pastus salvus est extractus,
 illiusque loco ejus adversarii ab eodem Rege in lacum leonum projecti,
 statimque absumpti sunt.

xiii.

4935.

Cyrus, Astyage sublato, Medorum regnum delevit, cum perstitisset
 annos cclix. quod quidem comparatum est una cum Babyloniae regno,
 capiti aureo statuae quam vidit Nabuchodonosor.

LII. Olympias.

Persis primus imperavit Cyrus Persa ann. xxx. Colliguntur anni
 iv. mdcccclxv.

C

α'.

Κύρος ἀνῆκε τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ Ἰουδαίων ἔθρους πο-
ρεύσθαι εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα· καθ' ὃν ἐπανελθόντες ἀπὸ Βαβυ-
λώνος ἀμφὶ τὰς πέντε μυριάδας Ἰουδαίων τὸ θυσιαστήριον ἤγει-
ραν καὶ θεμέλους κατεβάλλοντο τοῦ ἱεροῦ. τῶν δὲ περιοίκων⁵
ἔθνων ἐπισχόντων, διέμεινεν τὸ ἔργον ἀτελές μέχρι δευτέρου ἔτους
Δαρείου τοῦ Ὑστάσπου βασιλέως Περσῶν, μόνου τοῦ θυσιαστη-
ρίου συνεστάτος, ἐπειδὴ ἡ προφητεία μέμνηται Δαρείου καὶ τῶν
τρῶν προφητῶν, Ἀγγαίου καὶ Ζαχαρίου καὶ Μαλαχίου τοῦ καὶ
ἀγγέλου προφητευόντων. 10

Προεφῆτεον ἐν Περσίδι Δανιὴλ καὶ Ἰεζεκιήλ· ἐν δὲ τῇ Ἰου-
δαίᾳ Ἀμβακούμ, Ἀγγαῖος καὶ Ζαχαρίας· καθ' οὓς ἐν Περσίδι
Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ἰωσεδέκ ἱερεὺς ἐγνωρίζετο, καὶ Ζοροβάβελ ὁ τοῦ
Σαλαθιήλ, βασιλικῶ γένους ὢν, οἱ καὶ ἠγγήσαντο τῆς ἀπὸ Βα-
βυλώνος ἐπανόδου. τῷ Δανιὴλ ἐν τῷ αὐτῷ πρώτῳ ἔτει Κύρου¹⁵
λόγος ἀπεκαλύφθη ἐν ἡμέρᾳ εἰκοστῇ τετάρτῃ τοῦ πρώτου μηνὸς
ὄντι ἐν τῷ Τίγρι ποταμῷ τὰ περὶ τῶν πέντε βασιλέων τῶν ἐπι-
ἀναστησομένων καὶ τὰ περὶ τῆς παντελοῦς ἐρημώσεως Ἱερουσα-
λήμ καὶ τοῦ θνυμιάματος καὶ τοῦ χρίσματος τοῦ ἐν αὐτῇ καὶ τὰ
περὶ τῆς τῶν ἔθνων κλήσεως· ἐν ᾧ ἔτει Δανιὴλ ἐκοιμήθη προφη-
τεύσας ἔτη ν'. 20

P 143

β', γ', δ'.

2. τοῦ] τῶν PV. 4. ἠγειρον P. 5. κατέβαλον τὸ PV. 8.
ἐπεὶ δὲ ἡ P. 11. δὲ om. R. 15. τῷ Δανιὴλ v. 17. ante ὄντι ponit
P sola. 22. αἰχμαλωσίας λβ', λγ', λδ', λε', λς', λζ', λη', λθ', μ' m. P.

I.

Cyrus potestatem dedit universis captivis ex gente Judaeorum Hierosolyma revertendi: qua tempestate circiter L. millia Babylone egressi, sanctuarium instaurarunt, et templi fundamenta jecerunt. Sed vicinis gentibus Judaeos incursantibus, imperfectum opus manit usque ad annum II. Darii, Hystaspis filii, Persarum Regis, solo stante sanctuario: siquidem Prophetia Darii meminit, et trium Prophetarum, Aggaei, Zachariae, et Malachiae, qui et Angelus dictus est, idipsum prophetantium. Prophetarunt in Perside Daniel et Ezechiel: in Judaea Abacuc, Aggaeus, et Zacharias: quorum tempestate Jesus filius Josedec Sacerdos claruit, et Zorobabel, filius Salathiel, qui ex regio erat genere, quique reversionis ex Babylone duces fuerunt.

Danieli, hoc ipso primo anno Cyri, sermo revelatus est die XXIV. primi mensis, cum ad Tigrim fluvium esset, de quinque Regibus adhuc secuturis, et de omnimoda destructione Hierusalem, et incensi ac unctio- nis in ea, et de vocatione gentium: quo quidem anno Daniel obdormivit, cum prophetasset annos L.

II. III. IV.

γ' Ὀλυμπιάς.

ε', ζ', ζ'.

Σιμωνίδης ἔγνωρξζετο.

η'.

V 115

5 Χίλων ὁ τῶν ἐπτά σοφῶν ἔφορος ἐν Λακεδαίμονι α' ἔγένετο.

θδ' Ὀλυμπιάς.

R 336

θ'.

Πυθαγόρας φυσικός φιλόσοφος ἔγνωρξζετο.

ι'.

B

10 Ξενοφάνης Κολοφώνος ἔγνωρξζετο.

5. Χίλων V. *ib.* Λακεδαίμονι α'] Λακεδαιμόνια V, Λακεδαιμονία P. Vitium repetiit Scaliger verba haec in Eusebium suum conferens p. 162., quamvis Animadv. ad illum p. 72. n. MCCLVII. locum Diogenis de Chilone III. 1. γέγονε δὲ ἔφορος κατὰ τὴν πεντηκοστὴν ἔατην (πέμπτην restituit Casaubonus, confirmantibus libris duobus) Ὀλυμπιάδα. Παμφίλη δὲ φησι κατὰ τὴν ἔκτην, καὶ πρῶτον ἔφορον γενέσθαι ἐπὶ Εὐθύδημον, ὡς φησι Σωσιγόνης, recte sic accepisset ut primus omnium ephorum Chilo factus diceretur, non, ut Menagius, princeps collegii ephorum. Caeterum quum numerus α' etiam in Hieronymi et Armenia Eusebii interpretatione desit, Chronicon Paschale autem non aliunde haec quam ab Eusebio petiverit, credibile mihi est vitiosum Λακεδαιμονία iam apud Eusebium comparuisse, quemadmodum, ut hoc exemplo utar, unum idemque mendum imposuit Hieronymo p. 76., interpreti Armenio p. 283. ed. Med. et Syncello p. 153. D: quorum duo priores: *Hercules cognomento Desanaus in Phoenice clarus habetur*, et: *Hercules in Phoenicia cognoscebatur Desandas dictus*; mendī autem originem patefacit Syncellus, Ἡρακλέα τινὲς φασιν ἐν Φοινίκῃ γνωρίζεσθαι Δισάνδαν ἐπιλεγόμενον, id est γνωρίζεσθαι Σάνδαν; quo de Herculis cognomine testimonia quae exstabant collegit Wesselingius ad Hieroclem p. 710. praeter nuper editum Ioannis Laurentii de magistr. Rom. p. 268., ubi Σανδῶν scriptum. 6. αἰμαλ. μα', μβ', γγ', μδ', με' m. R. 7. θ' ante ι' ante ν. 9. ponit P. 10. Ξενοφῶν V: „αἰ. Ξενοφῶν“ m. R. *ib.* Κολοφώνος V, qui eodem accentu scribere solet Σολομώνος, ὁ Κολοφώνιος P. Conf. praef. nostram ad Ioan. Antioch. p. VII. VIII.

LIII. Olympias.

v. vi. vii.

Simonides agnoscebatur.

viii.

Chilon unus e vii. sapientibus Ephorus erat Lacedaemone.

LIV. Olympias.

Pythagoras Philosophus Physicus florebat.

ix. x.

Xenophanes Colophonius agnoscebatur.

ια', ιβ'.

νε' Ὀλυμπιάς.

ιγ'.

Κροῖσος ἐπὶ Κῦρον ἐστράτευσεν.

ιδ', ιε'.

5

Κῦρος τὴν Αὐδῶν βασιλείαν καθείλεν καὶ Κροῖσον αἰχμαλώτισεν. ὁ δὲ αὐτὸς καὶ ἄλλας βασιλείας περιεῖλεν Ἀσίας, Καρίας, Λυκίας, Ἰνδῶν πρὸς βορρᾶν καὶ Σακῶν καὶ Σκυθῶν.

ις'.

Θαλῆς ὁ Ἐξαμύου Μιλήσιος πρῶτος φυσικὸς φιλόσοφος ἀπέθανεν ζήσας ἔτη 4α'.

νς' Ὀλυμπιάς.

ιζ', ιη', ιθ'.

Συναγεται ὁ πᾶς χρόνος τῆς αἰχμαλωσίας τῶν ο' ἐτῶν τοῦ Ἰουδαίων ἔθνους, ἀριθμούμενος κατὰ μὲν τινὰς ἀπὸ τρίτου ἔτους τῆς 15 βασιλείας Ἐλιακίμου τοῦ καὶ Ἰωακίμου ἐπὶ τὸ θ' καὶ δέκατον ἔτος Κύρου τοῦ Περσῶν βασιλέως, κατὰ δὲ ἑτέροισι ἀπὸ ἀρχῆς τῆς Ἱερεμίου προφητείας, ἣ γέγονε κατὰ τὸ ιγ' ἔτος Ἰωσίου τοῦ τῶν Ἰουδαίων βασιλέως, ἐπὶ τὸ λς' Ἀστυάγου. ἀπὸ δὲ τῆς προφη-

5. ιδ' post ιγ' v. 3. ponit P. 8. Σακῶν Salmasius apud Schurz-fleischium Not. Bibl. Vin. p. 86., Σαβακιῶν PV. 10. Θαλῆς PV. ib. ἐξ Ἀμύνου R. 14. τοῦ] τῶν PV.

xi. xii.

LV. Olympias.

xiii. xiv.

Croesus in Cyrum expeditionem movit.

xv.

Cyrus Lydorum regnum delevit, et Croesum captivum fecit. Idem et alia regna invasit, Asiae, Cariae, Lyciae, Indorum, versus Aquilonem, Sabacorum, et Scytharum.

xvi.

Thales, Examiy filius, Milesius, primus Philosophus Physicus, obiit, cum vixisset ann. xci.

LVI. Olympias.

xvii. xviii. xix.

Universum tempus captivitatis Judaeorum gentis lxx. annos completur, computatum, secundum quosdam, a tertio anno regni Eliacim, qui et Joacim dictus est, ad annum usque xix. Cyri Regis Persarum: secundum vero alios, ab initio prophetiae Hieremiae, quae coepit versus annum xiii. Josiae Regis Judaeorum, usque ad xxxvi. Astyagis. A pro-

τείας Ἱερεμίου ἐπὶ τὸ α' ἔτος Κύρον ἔτη γίνεται ο'. ὅπερ δοκεῖ
πιθανὸν εἶναι· τὸ δὲ ἀληθές τῆς ἐρημίας τοῦ ἱεροῦ ἢ ἑβδομη-
κονταετία ἐπὶ τὸ δεύτερον ἔτος Δαρείου τοῦ Ὑστάσπου περαιού-
ται ἀπὸ θ' καὶ ι' ἔτους Ναβουχοδονόσορ ἀρχομένη.

5 κ'.

Θέογνις ποιητῆς ἄγνωστο.

νζ' Ὀλυμπιάς.

P 144

κα', κβ'.

Φερεκύδης ἱστοριοποιὸς ἄγνωστο καὶ Πυθαγόρας.

10 κγ', κδ'.

νη' Ὀλυμπιάς.

κε', κς', κζ', κη'.

κθ' Ὀλυμπιάς.

κθ', λ'.

15 Τόμυρις γυνή, Μασσαγετῶν βασίλισσα, Κύρον ἀνείλεν. R 338
μετὰ Κύρον Περσῶν ἐβασίλευσε δεύτερος Καμβύσης υἱὸς Κύ-
ρου ἔτη η'.

2. οστία V, ἐκτασηκονταετία R. *ibid.* περαιούται] Non videtur
mutandum in περατούται neque hic nec p. 165. D.: vide quae dixi-
mus ad Xenoph. *Histor. gr.* II. 4. 39. 6. Θεόγνιος V. 10. αλ-
χμαλωσίας ν', νά, νβ', νγ', νδ', νε' m. P. 15. αλχμαλωσίας νς',
νζ', νη', νθ', ξ', ξα', ξβ', ξγ', ξδ', ξε' m. P.

phetia autem Hieremiae usque ad annum i. Cyri, conficiuntur anni lxx.
quod esse videtur probabile: tametsi verum sit, spatium lxx. annorum
eversiois templi in ii. annum Darii, filii Hystaspis desinere, initio ducto
a XIX. Nabuchodonosor anno.

XX.

Theognis Poëta agnoscebatur.

LVII. Olympias.

XXI. XXII.

Pherecydes historicus et Pythagoras florebant.

XXIII. XXIV.

LVIII. Olympias.

XXV. XXVI. XXVII. XXVIII.

LIX. Olympias.

XXIX. XXX.

Tomyris, femina, Massagetarum Regina, Cyrum interfecit. Post
Cytum, apud Persas secundus regnavit Cambyses, Cyri filius, annos viii.
Colliguntur anni IV. MDCCLXXXIII.

V 116

α'.

Καμβύσην φασὶν παρ' Ἑβραίοις δεύτερον Ναβουχοδονόσορ καλεῖσθαι· ἐφ' οὗ τὴν κατὰ Ἰουδαίῃ ἱστορίαν λέγουσιν γεγενῆσθαι.

β'.

5

Ἡλίου ἔκλειψις γέγονε.

ξ' Ὀλυμπιάς.

γ', δ', ε', ζ'.

Καμβύσης Αἰγύπτου κατέσχευε.

C Ὁ δὲ αὐτὸς καὶ τὸν Ἀμμωνῶφιν, ὃς Μέρμων νομιζόμενος εἰ-10
ναι καὶ λίθος φθγγόμενος, τέμνει, ὑφορώμενος γοητεῖαν τινὰ
εἶναι ἐν αὐτῷ, ὡς ἱστορεῖ Πολύαινος Ἀθηναῖος.

ξα' Ὀλυμπιάς.

ζ', η'.

Περσῶν τρίτοι βασιλευσαν δύο ἀδελφοί, Μέρδιος καὶ Πα-15
τζάτης, μῆνας ζ'.

Περσῶν τέταρτος βασιλευσεν Δαρεῖος Ὑστάσπου ἔτη λς'.
ὀμοῦ εθ'.

α', β'.

D Ἔτους δευτέρου Δαρείου τοῦ Ὑστάσπου τοῦ Περσῶν καὶ 20

8. Ἰουδαίῃ] Ἰουδαίων V. 7. ξς' m. P. 10. αἰχμαλωταίας ξζ',
ξη', ξθ', ο' m. P. ib. Ἀμμωνῶφιν PV. 11. καὶ λίθος] λίθος καὶ PV.
12. ἐν om. PV. Conf. Syncellus p. 151. C. ib. ὡς om. V. 14. ζ', η' om. P.

Anni a m. c.
4966.

^L
Cambyses aiant apud Hebraeos secundum Nebuchedonosor appel-
latum: quo regnante historiam Judith contigisse volunt.

II.

Solis defectio contigit.

LX. Olympias.

III. IV. V. VI.

Cambyses Aegyptum occupavit.

Idem Ammenophin, qui Mammen esse lapis, ac loqui credebatur, frangit, cum praestigias in eo esse suspicaretur, ut narrat Polyaeus Atheniensis.

LXI. Olympias.

Apud Persas tertii regnarunt gemini fratres, Merdius et Patzates menses VII.

Apud Persas quartus regnavit Darius, Hystaspis filius, annos XXXVI. Colliguntur anni V. MXX.

I. II.

Anno II. Darii, Hystaspis filii, Persarum, Assyriorum, et Aegyptio-

Ἀσσυρίων καὶ Αἰγυπτίων βασιλέως, ἐφ' οὗ ἕμα Ἀγγαῖος καὶ
 Ζαχαρίας καὶ ὁ ἐκ τῶν ἰβ' ἄγγελος προφητεύουσι, ἐπληρώθη τὰ
 ο' ἔτη τῆς ἐρημίας τοῦ ἱεροῦ· καὶ μάρτυς ἐχέγγυος ὁ προφήτης
 Ζαχαρίας, ἕτους δευτέρου Δαρείου εἰπών, Κύριε παντοκράτορ,
 ἕως τίνος οὐ μὴ ἐλεήσεις τὴν Ἱερουσαλήμ καὶ τὰς πέλεις Ἰούδα,
 αἷς ὑπερείδες τοῦτο ο' ἔτος. καὶ κατὰ μὲν Κῦρον ἢ τῆς αἰχμαλωσίας
 τοῦ Ἰουδαίων ἔθρους ἐλευθερία γίνεται καὶ ἡ συγχώρησις τῆς τοῦ
 ἱεροῦ οἰκοδομῆς, εἰς ἔργον δὲ χωρεῖ καὶ τελειοῦται ὁ ναὸς κατὰ P 145
 τὸ ἡ' ἔτος Δαρείου τοῦ Ὑστάσπου, καθ' ὃ ἱεράτευεν Ἰησοῦς ὁ
 10 τοῦ Ἰωσεδέκ ἕμα Ζοροβάβελ τοῦ Σαλαθιήλ, τῶν περιοίκων ἐν R 340
 τῇ μεταξὺ χρόνῳ τὴν οἰκοδομὴν ἐπισχόντων. παρατηρητέον δὲ
 ὡς μετὰ τὴν ἐπάνοδον τῆς αἰχμαλωσίας οὐκέτι βασιλεὺς μνημο-
 νεύεται τοῦ λαοῦ, ἐπειδὴ ἤγγιζεν τοῦ ἐπουρανοῦ βασιλέως Ἰησοῦ
 Χριστοῦ τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ ἢ κατὰ σάρκα ἀνάδειξις. συνάδει
 15 δὲ τούτοις καὶ ὁ Κλήμης ἐν τῷ πρώτῳ Στρώματι γράφων οὕτως·
 καὶ ἔμεινεν ἡ αἰχμαλωσία ἔτη ο', καταλήξασα ἕως τὸ β' ἔτος Δα-
 ρείου τοῦ Ὑστάσπου τοῦ Περσῶν καὶ Ἀσσυρίων καὶ Αἰγυπτίων B
 γενομένου βασιλέως, ἐφ' οὗ Ἀγγαῖος καὶ Ζαχαρίας καὶ ὁ ἐκ τῶν
 ἰβ' ἄγγελος προφητεύουσι. καὶ ταῦτα μὲν ὁ δηλωθεὶς ἀνήρ.
 20 περὶ δὲ τοῦ μέχρι δευτέρου ἔτους Δαρείου τὸ ο' τῆς ἐρημίας τοῦ
 ἱεροῦ ἔτος παρατεῖναι μάρτυς ἐχέγγυος ὁ προφήτης Ζαχαρίας,
 ἔτους δευτέρου Δαρείου εἰπών, Κύριε παντοκράτορ, ἕως τίνος

4. εἰπών] Zach. I. 12. ib. 22. παντοκράτωρ V. 6. ὑπερείδες PV.
 ἡ. τοῦτο] τοῦτο τὸ P. 14. τοῦ υἱοῦ om. P. 15. Κλήμης V.
 ἡ. ἐν] ὁ ἐν P. 17. τοῦ alterum om. P. 20. τοῦ om. P. 21.
 ἱεροῦ V.

rum Regis, sub quo Aggaeus simul et Zacharias, et qui ex xi. dictus
 est Angelus, prophetant, completi sunt LXX. anni destructionis templi, ut
 fide dignus testis Zacharias anno II. Darii ait: Omnipotens Domine,
 quousque tandem misereberis nostri super Hierusalem, et civitatibus Juda
 quas desperasti. Atque hic est annus LXX. Et regnante Cyro genti
 Judaeorum post captivitatem libertas est reddita, et templi inaurandi
 facultas data. Opere vero procedente, perfectum est templum anno VIII.
 Darii filii Hystaspis, quo tempore summum Pontificatum gessit Jesus fi-
 lius Josedec, una cum Zorobabel filio Salathiel, circumhabitantibus, per
 id temporis aedificationi incumbentibus. Observandum porro post redi-
 tum ex captivitate nullum populi Regem memorari, quia coelestis Regis
 Jesu Christi Dei appropinquabat secundum carnem adventus. Hisce con-
 sona scribit Clemens libro I. Stromatum, ubi sic ait: Et perseveravit
 captivitas annis LXX. desiitque in ann. II. Darii, Hystaspis filii, Persarum,
 Assyriorum, et Aegyptiorum. Regis: sub quo Aggaeus et Zacharias,
 et unus ex XII. qui Angelus dictus est, prophetabant. Atque haec
 quidem praedictus scriptor. Ab illo vero tempore usque ad II. annum
 Darii, destructionis templi annum LXX. protendi testis est omni exceptio-

οὐ μὴ ἐλεήσεις τὴν Ἱερουσαλήμ καὶ τὰς πόλεις Ἰούδα, ὡς ὑπερέδεις τοῦτο ὁ ἔτος. καὶ κατὰ μὲν Κῦρον ἢ τῆς ἀρχαλωσίας τῶν Ἰουδαίων ἐλευθερία γίνεται καὶ ἡ συγχώρησις τῆς τοῦ ἱεροῦ οἰκοδομῆς, εἰς ἔργον δὲ χωρεῖ καὶ τελειοῦται ὁ ναὸς κατὰ τὸ ἦ ἔτος Δαρείου βασιλείας.

V 117

ξβ' Ὀλυμπιάς.

γ'.

Ἔτους τρίτου Δαρείου τοῦ Ὑστάσπου ὁ ἐν Ἱεροσολύμοις ναὸς οἰκοδομεῖται ὑπὸ Ζοροβάβελ, τελειοῦται δὲ ἐν ε' ἔτεισιν.

δ'.

Δαρεῖος φόρους ἔταξεν τοῖς ὑπηκόοις πρώτος.

ε', ε', ζ'.

D

ξγ' Ὀλυμπιάς.

Ἀρμόδιος καὶ Ἀριστογείτων Ἰππαρχον καὶ Ἰππίαν Ἀθηναίων τυράννους ἀνείλον.

η'.

Ἐνταῦθα ἀπὸ πρώτου ἔτους Κύρου ὁ τῶν μζ' ἐτῶν χρόνος συμπληροῦται τῆς οἰκοδομῆς τοῦ ναοῦ τοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ· ὄντι-

1. ὑπερέδεις PV. Conf. autem de his ad p. 94. D. 4. τὸ ἦ ἔτος Δαρείου βασιλείας] Δάριον V. 18. τοῦ ἐν om. R.

Annam.c. ne major Zacharias Propheta, dum sub annum π. Darii ait: *Domine omnipotens, quousque miseraberis Hierusalem et civitatibus Juda, quas despexisti?*

Hic est annus LXX. quo, Cyro regnante, Judaeis post captivitatem facta est libertas, et facultas data instaurationis templi. Procedente autem opere, templum tandem absolvitur circa VIII. annum regni Darii.

4976.

LXII. Olympias.

III.

Anno III. Darii Hystaspis filii, templum Hierosolymitanum a Zorobabel aedificatur, absolvitur vero annis VI.

IV.

Darius primus subjectis vectigalia imposuit.

V. VI. VII.

LXIII. Olympias.

Harmodius et Aristogiton Hipparchum et Hippiam Atheniensium tyrannos sustulerunt.

VIII.

Exinde a primo anno Cyri, tempus XLVI. annorum aedificationis templi Hierusalem completur: quod quidem tempus servatori dixerunt increduli Judaei, seu potius, cum non intelligerent quod ab illo dictum

να χρόνον τῷ σωτῆρι ἔλεγον ἀπιστοῦντες Ἰουδαῖοι, μᾶλλον δὲ οὐ νοήσαντες τὸ ὑπ' αὐτοῦ εἰρημένον ἐν τῷ κατὰ Ἰωάννην εὐαγγελίῳ, Τεσσαράκοντα καὶ ἕξ ἔτεσιν οἰκοδομήθη ὁ ναὸς οὗτος, καὶ P 146 οὐ λέγεις, ἐν τρισὶν ἡμέραις ἐγερῶ αὐτόν.

5 Μετὰ τὴν ἐκ Βαβυλῶνος ἐπάνοδον πρῶτος μετὰ τὴν τοῦ ἱε- R 342 ροῦ οἰκοδομὴν ἀρχιερέυσατο Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ἰωσέδεκ ἄμα Ζοροβᾶβελ ἔτη λβ'. οὗτοι τέλος ἐπιτεθείκασιν τῇ τοῦ ἱεροῦ οἰκοδομῇ.

Ἄπ' ἐντεῦθεν τοῦ ἐνιαυτοῦ, ἐν ᾧ ὁ ἐν Ἱεροσολύμοις νεὼς τέ-
λεον ἐπληρώθη, ἕως τελευταίου ἔτους Ἐρχάνου Ἰουδαίων
10 ἀρχιερέως καὶ βασιλέως ὑστάτου γενομένου ἐκ γένους ἱερατικοῦ
ἔτη τυγχάνει νηγ', ὁπόσα αἱ ζ' καὶ ξβ' τοῦ Δανιὴλ προφητευό- B
μεναι συνάγουσιν ἑβδομάδες.

θ', ι'.

ξδ' Ὀλυμπιάς.

15 ια', ιβ', ιγ', ιδ'.

ξε' Ὀλυμπιάς.

ιέ'.

Ἡλίου ἔκλειψις ἐγένετο.

ις', ις', ιη'.

20 ξς' Ὀλυμπιάς.

2. εὐαγγελίῳ] Π. 20. 3. φημοδομήθη P. 9. ἕως τοῦ P sola. 18.
ἔκλειψις ἡλίου P.

erat in Joannis Evangelio: *Quadraginta sex annis templum hoc aedif-* Anni a m. c.
catum est, et tu dicis, in tribus diebus excitabo illud.

Post reditum e Babylone, primus post templi aedificationem Pontificatum gessit Jesus, filius Josedec, cum Zorobabel, annos xxxii. Il finem imposuere templi aedificationi.

Ab eo deinceps anno, quo Hierosolymis templum tandem confectum est, usque ad ultimum annum Hyrcani summi Judaeorum Pontificis, qui Rex postremus fuit ex genere Sacerdotali, anni sunt ccccclxxxiii. quot efficiunt vii. et lxxi. hebdomades a Daniele praedictae.

ix. x.

4984.

LXIV. Olympias.

xi. xii. xiii. xiv.

LXV. Olympias.

xv.

Eclipsis Solis accidit.

xvi. xvii. xviii.

LXVI. Olympias.

C

ιθ', κ', κα', κβ'.

ξζ' Ὀλυμπιάς.

κγ'.

Ἑλλάνικος ἱστοριογράφος καὶ Δημόκριτος φιλόσοφος καὶ Ἡράκλειτος ὁ σκοτεινὸς καὶ Ἀναξαγόρας φυσικὸς φιλόσοφος ἐγνω-
ρίζοντο.

κδ', κέ', κς'.

ξη' Ὀλυμπιάς.

κζ', κη', κθ', λ'.

ξθ' Ὀλυμπιάς.

10

λα', λβ', λγ', λδ'.

D

ο' Ὀλυμπιάς.

λέ', λς'.

V 118

Λέον ἐν συντόμῳ μνημονεύσαι καὶ τῶν προφητῶν καὶ δεῖξαι
καὶ αὐτοὺς περὶ τοῦ κατὰ Χριστὸν μυστηρίου προειρηκότας καὶ 15
ὅτι πάντες ἀπὸ τοῦ πρωτοπλάστου Ἀδάμ μέχρις Ἰωάννου τοῦ
βαπτιστοῦ εἰς τὴν μέλλουσαν κατάστασιν ἀφορῶσιν.

R 344

Εἰς τὸν Ἡλίαν.

Οὗτός ἐστιν Ἡλίας ὁ πρῶτος ἀνθρώπων τοῖς ἀνθρώποις ὑπο-

3. κγ' ante v. 7. κδ' ponit P. 4. Ἑλληνικὸς V.

xix. xx. xxi. xxii.

LXVII. Olympias.

Hellenicus historicus, et Democritus Philosophus, atque Heraclitus
tenebricosus, et Anaxagoras Physicus Philosophus agnoscebantur.

xxiii. xxiv. xxv. xxvi.

LXVIII. Olympias.

xxvii. xxviii. xxix. xxx.

LXIX. Olympias.

xxxi. xxxii. xxxiii. xxxiv.

LXX. Olympias.

xxxv. xxxvi.

Nunc porro memorandi sunt Prophetas, atque demonstrandum quem-
admodum ipsi Christi mysterium praedixerint, et ut omnes ab Adam
primo hominum usque ad Joannem Baptistam ad futurum statum respe-
xerint.

De Elia.

Hic est Elias qui primus ex hominibus his ostendit unicam esse An-

δειξας οὐρανοδρομεῖν, ὁ πρῶτος ἀνθρώπων ὑποδείξας ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων μίαν ὁδόν, ὁ τὴν γῆν λαχὼν οἰκητήριον καὶ τὸν οὐρανόν ἀθρόον διατρέχων, ὁ θνητὸς ὑπάρχων καὶ τοῖς ἀθανάτοις ἀμιλλώμενος, ὁ χαμαὶ βαδίζων καὶ ὡς πνεῦμα μετ' ἀγγέλων οὐρανοπολῶν, ὁ διὰ τῆς μηλωτῆς τῷ μαθητῇ Ἐλισσαῷ διπλᾶ τὰ χαρίσματα μεταδοίς, ὁ μακροχρόνιος καὶ ἀγήρως ἄνθρωπος, ὁ τῷ Ἀντιχρίστῳ διατηρούμενος στρατηγός, ὁ ἀντικαθιστάμενος καὶ διελέγχων τὴν ἀπάτην καὶ τὴν ὑπερηφανίαν αὐτοῦ, ὁ πάντας ἀνθρώπους ἐκ τῆς πλάνης αὐτοῦ ἐπὶ τὸν Θεὸν ἐν τῇ συντελείᾳ ἐπιστρέφων. οὗτος ὁ τῆς δευτέρας καὶ ἐπιφανοῦς παρουσίας τοῦ δεσπότητος Χριστοῦ ἀξιούμενος εἶναι πρόδρομος, ὁ μετὰ διακονιῶν τοῖς ἀγγέλοις ἀμιλλώμενος. δόξα τῷ ταῦτα τοῖς ἀνθρώποις χαριζομένῳ Θεῷ. Ἀμήν.

Εἰς τὸν Ὡσηέ. Σωζόμενος.

15 Οὗτος Ὡσηέ τῶν ἱβ' προφητῶν ὁ πρῶτος ἀξιώθεις εἰπεῖν περὶ τοῦ δεσπότητος Χριστοῦ οὕτως, Ὅταν θλιβῶσιν, ὀρθρῶσουσιν πρὸς με λέγοντες, Δεῦτε ἐπιστρέψωμεν πρὸς κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ὅτι αὐτὸς ἤρπυκεν, καὶ ἴσεται ἡμῶς πλήξας, μοτώσει ἡμῶς, ὑγιάσει ἡμῶς μετὰ δύο ἡμέρας· ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ 20 ἀναστησόμεθα ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ γνωσόμεθα. ἐκ ταύτης τῆς χρήσεως ὁ ἀπόστολος λέγει Παῦλος τοῖς Κορινθίοις, Παρέδωκα

1. οὐρανοδρομεῖν—ἀνθρώπων om. P. 3. ἀθρόων V, ἀθρῶν P, unde καὶ ante διατρέχων addit m. P. 11. μετὰ] μετὰ V. 12. ἀμιλλώμενα RV. 14. Ὡσηέ P sola. 15. εἰπεῖν] Hos. VI. 18. πλήξας—μετὰ] μετὰ P: βοτῶσει cum dubitatione affertur ex V. 19. τῇ alterum om. P. 20. τῆς om. P. 21. λέγει] I. 15. XI. 3.

gelorum et hominum viam. Qui terram nactus in domicilium, caelum vidit et peragravit. Qui mortalis cum immortalibus contendit. Qui in terra ambulans, velut spiritus cum Angelis coelum sulcavit. Qui per melotem discipulo Elissaeo, bina communicavit gratiarum dona. Longaevis homo ac senectutis expertus. Dux adversus Antichristum servatus. Qui contra illum stabit, ejusque fraudes aperiet, ac superbiam. Qui homines omnes ab ejus fallacia, in mundi consummatione ad Deum convertet. Hic qui secundi et visibilis adventus Domini Christi dignatus est esse praecursor. Qui officii suis cum Angelis contendit. Gloria Deo qui haec hominibus est elargitus.

De Osee. Salvator.

Hic Osee primus ex XII. Prophetis dignatus est de Domino Christo sic loqui: Cum tribulabuntur, manicabunt ad me dicentes, Venite, revertamur ad Dominum Deum nostrum, quia ipse rapuit, et sanabit nos post duos dies: in die tertia resurgemus coram eo, et cognoscemus. Ex hoc dicto Apostolus Paulus dixit Corinthiis: Tradidi enim vobis in pri-

- C γὰρ ὑμῖν ἐν πρώτοις ὁ καὶ παρέλαβον, ὅτι Χριστὸς ἀπέθανεν ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν κατὰ τὰς γραφάς, καὶ ὅτι ἐτάφη, καὶ ὅτι ἐγήγερται τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ κατὰ τὰς γραφάς. οὐκ ἔστιν ἀλλαχόθεν εὐρεῖν. ἔτι λέγει ὁ προφήτης ἀρμῶζων ἐπὶ τοῦ δεσπότου Χριστοῦ, Σάρξ μου ἔξ αὐτῶν. πάλιν λέγει, Ἐκύκλωσαν με ἐν ψεύδει Ἐφραΐμ καὶ ἐν ἀσεβείᾳ οἶκος Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα, νῦν ἔγνω αὐτοὺς ὁ θεός, καὶ λαὸς ἅγιος κεκλήσεται τοῦ θεοῦ, ἀπὸ τῆς φυλῆς διὰ τὸν ἔξ αὐτῆς ἀναδαινύμενον κατὰ σάρκα δεσπότην Χριστὸν λαὸν ἅγιον θεοῦ ὀνομάσας τὸν Ἰούδαν. ἔτι πάλιν ὁ αὐτὸς προφήτης, Ἐκ χειρὸς ἄδου ῥύσομαι αὐτούς· ποῦ ἢ δίκη 10 σου, θάνατε; ποῦ τὸ κέντρον σου, ἄδη; ταύτῃ τῇ χρήσει ἐχρήσατο ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἐπὶ τῆς ἀναστάσεως.
- R 846 Οὗτος Ὡσηὲ ἦν ἐκ Βελεμῶθ τῆς φυλῆς Ἰσσαχάρ, καὶ ἐτάφη ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ.

Εἰς τὸν Ἀμῶς. Στερέωσις.

15

- Οὗτος ὁ δεύτερος Ἀμῶς καὶ αὐτὸς ἀξιοθεὶς εἰπεῖν περὶ τῆς ἐλεύσεως τοῦ δεσπότου Χριστοῦ οὕτως· Διότι ἰδοὺ ἐγὼ στερεῶν βροτὴν καὶ κτιζῶν πνεῦμα καὶ ἀπαγγέλλων εἰς ἀνθρώπους τὸν Χριστὸν αὐτοῦ. ἔτι λέγει, Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀναστήσω τὴν σκηπὴν Δαβὶδ τὴν πεπτωκυῖαν, καὶ ἀνοικοδομήσω τὰ πεπτωκότα 20

4. λέγει] IX. 12. 5. πάλιν] XI. 12. 9. πάλιν] XIII. 14. 11. ποῦ om. P. 12. Παῦλος] I. Cor. XV. 55. *ibid.* ἐπὶ] ἀπὸ P. 13. Βελεμῶν P. 17. οὕτως] Amos IV. 13. 19. αὐτοῦ] αὐτὸν P. *ib.* λέγει] IX. 11. *ib.* ἀναστήσεται P. 20. ἀνοικοδομήσει P, ἀνοικοδομήσω V. *ibid.* τὰ — ἀνοικοδομήσω om. P.

mis, quod et accēpi, Christum mortuum esse pro peccatis nostris secundum scripturas, et sepultum, et resurrexisse tertia die secundum scripturas. Id alibi non reperitur. Ait praeterea Propheta, haec aptans Domino Christo: Caro mea es ipsis. Rursum ait: Circumdederunt me in mendacio Ephraim, et in impietate Domus Israel et Juda, nunc cognovit eos Deus, et populus sanctus vocabitur Dei. Ex tribu nempe, propter osteasum ex ea secundum carnem Dominum Christum, populum sanctum Dei nominans Judam. Iterum idem Propheta: Ex manus inferi liberabo illos: ubi est causa tua, mors? stimulus tuus, inferne? Hocce dicto usus est Apostolus Paulus de Resurrectione.

Hic Osee erat de Belemon, ex tribu Issachar, et sepultus est in terra sua in pace.

De Amos. Firmamentum.

Hic secundus Amos, et ipse dignus habitus qui de adventu Domini Christi ita diceret: *Quia ecce ego firmans tonitruum, et creans spiritum, et annuntians in homines Christum suum. Praeterea dicit: In illa die*

αὐτῆς καὶ ἀνοικοδομήσω αὐτήν, καθὼς αἱ ἡμέραι τοῦ αἰῶνος, ὅπως ἐκζητήσωσιν οἱ κατάλοιποι τῶν ἀνθρώπων τὸν κύριον, καὶ πάντα τὰ ἔθνη, ἐφ' οὓς ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτούς, λέγει κύριος ὁ ποιῶν ταῦτα. ταύτης τῆς χρήσεως μέμνηται Ἰά-
5 κωβος ὁ ἀπόστολος ἐν ταῖς Πράξεσι τῶν ἀποστόλων.

Ἄμως ἦν ἐκ Θεκουέ, καὶ Ἀμεσσίας συγχῶς αὐτὸν ἐτυμπάνι- V 119
σεν. τέλος ἀνείλεν αὐτὸν ὁ υἱὸς αὐτοῦ ῥοπάλω πλήξας τὸν κρόταφον, καὶ ἔτι ἐμπνέων ἦλθεν εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ, καὶ μεθ' ἡμέρας δύο ἀπέθανεν, καὶ ἐκεῖ ἐτάφη.

10 Εἰς τὸν Μιχαίαν. Στρατηγός.

Οὗτος Μιχαίας ὁ τρίτος, ὃς ἠξιώθη καὶ αὐτὸς προειπεῖν πε- B
ρὶ τῆς ἐλεύσεως τοῦ δεσπότη Χριστοῦ, καὶ φησιν, Καὶ σύ, Βηθλεὲμ, οἶκος τοῦ Ἐφραθά, ὀλιγοστὸς εἶ τοῦ εἶναι ἐν χιλιᾷσιν Ἰούδα. ἐκ σοῦ μοι ἐξελεύσεται τοῦ εἶναι εἰς ἄρχοντα ἐν τῷ Ἰσραήλ,
15 καὶ αἱ ἐξοδοὶ αὐτοῦ ἀπ' ἀρχῆς ἐξ ἡμερῶν αἰῶνος. ταύτην τὴν χρῆσιν λαβόντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ γραμματεῖς τῶν Ἰουδαίων, Ἡρώδου αὐτοῦ ἀπαιτοῦντος ποῦ ὁ Χριστὸς γεννᾶται, ἔφησαν, Ἐν Βηθλεὲμ. ὅθεν καὶ τοὺς μάγους ἐπὶ τὴν Βηθλεὲμ τότε ἀπέστει-
λεν. ἔτι λέγει αὐτὸς ὁ προφήτης, Αὐτὸς ἐπιστρέψῃ καὶ οἰκτει-
20 ρήσει ἡμᾶς, καταδύσει τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν καὶ ἀποθήσει εἰς C
τὰ βάθη τῆς θαλάσσης πάσας τὰς ἀδικίας ἡμῶν, δώσει εἰς ἀλή-

5. ἐν ταῖς πράξεσι] XV. 17. 12. φησιν] V. 2. 19. λέγει] VII. 19.

suscitabit tabernaculum David quod cecidit, et instaurabit illud, sicut dies saeculi, ut requirant reliquias hominum Dominum, et omnes nationes, eo quod invocatum est nomen meum super eos, dicit Dominus faciens haec. Hujus sententiae meminit Jacobus Apostolus in Actis Apostolorum.

Erat Amos ex Thecue, et Amessias crebro illum fustibus cecidit, tandemque interfecit ejus filius, vectis ictu in tempora impacto. Ille vero adhuc spirans venit in terram suam, et post dies duos oblit, ibique est sepultus.

De Michaea. Dux.

Iste Michaeas tertius, (ex XII.) qui et ipse dignatus est praedicere de adventu Domini Christi, cum ait: *Et tu Bethleem domus Ephrata, minima es, et sis in millibus Juda. Ex te mihi egredietur qui sit dominator in Israel, et egressus ejus ab initio a diebus aeternitatis.* Hoc dictum accipientes Pontifices et Scribae Judaeorum, cum ab Herode rogerentur, ubi Christus natus esset, dixerunt, in Bethleem. Unde et tres Magos in Bethleem tunc misit. Sed et rursus ait idem Propheta: *Ipsc revertetur et miserebitur nostri, deponet iniquitates nostras, et projiciet*

θειαν τῷ Ἰακώβ, ἔλεος τῷ Ἀβραάμ, καθότι ὤμοσε τοῖς πατρά-
σιν ἡμῶν κατὰ τὰς ἡμέρας τὰς ἔμπροσθεν.

Μιχαίας ἦν ἀπὸ Μορασθῆ ἐκ φυλῆς Ἐφραΐμ. πολλὰ ποιή-
σας τῷ Ἀχαάβ ὑπὸ Ἰωράμ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ἀνηρέθη ἐν κρημνῷ,
ὅτι ἤλεγχεν αὐτὸν ἐπὶ ταῖς ἀσεβείαις τῶν πατέρων αὐτοῦ· καὶ ἐτά- 5
φη ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ μόνος, σύνεγγυς πολυανδρίου ἐν Ἀκειμ.

R 348

Εἰς τὸν Ἰωήλ. Αὐθαίρετος ἰσχύς.

Οὗτος Ἰωήλ ὁ τέταρτος καὶ αὐτὸς ἀξιοθαῖς προεπεῖν περὶ
D τοῦ κατὰ τὸν δεσπότην Χριστὸν μυστηρίου· φησὶ γὰρ οὕτως·
Καὶ ἔσται μετὰ ταῦτα, ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου ἐπὶ πᾶ- 10
σαν σάρκα, καὶ προφητεύσουσιν οἱ υἱοὶ ὑμῶν καὶ αἱ θυγατέρες
ὑμῶν, καὶ οἱ πρεσβύτεροι ὑμῶν ἐνυπνίοις ἐνυπνιασθήσονται, καὶ
οἱ νεανίσκοι ὑμῶν ὀράσεις ὄψονται, καὶ ἐπὶ τοὺς δούλους μου καὶ
ἐπὶ τὰς δούλας μου ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκεῖναις ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ
πνεύματός μου, καὶ δώσω τέρατα ἐν τῷ οὐρανῷ ἕνω καὶ ἐπὶ 15
τῆς γῆς αἶμα καὶ πῦρ καὶ ἀτμίδα καπνοῦ. ὁ ἥλιος μεταστραφή-
σεται εἰς σκότος καὶ ἡ σελήνη εἰς αἶμα, πρὶν ἔλθειν τὴν ἡμέραν
κυρίου τὴν μεγάλην καὶ ἐπιφανῆ. καὶ ἔσται, πᾶς ὃς ἦν ἐπικαλέ-
σεται τὸ ὄνομα κυρίου, σωθήσεται.

P 149

Ταύτης τῆς χρήσεως μέμνηται ὁ μακαρίτης Πέτρος ἐν ταῖς 20

1. τῷ] τοῦ bis P. 3. Μορασθίτης P. 4. Ἀχάβ P. *ibid.*
ἀνηρέθη Ducangius, δεσπότης V, ὡς ἠνείθεη R. 6. πολυανδρίου
R. 9. φησὶ] II. 28. 11. οἱ om. PV. 13. ὁ. καὶ] ὁ. καὶ γ
V. 16. γῆς κάτω P. 20. ἐν ταῖς Πράξεσι] II. 17.

in profundum maris omnia peccata nostra, dabit veritatem Jacob, misericordiam Abraham, sicut juravit patribus nostris in diebus antiquis.

Erat Michaeas ex Morasthite, ex tribu Ephraim. Is cum multa fecisset Achab, a Joram filio ejus, praecipitatus est, quod illum reprehendisset ob impietates patrum suorum: et sepultus est in terra sua solus, et juxta coemeterium in Acim.

De Joel. Spontanea fortitudo.

Hic Joel quartus, et ipse dignatus qui mysteria in Domino Christo peracta praediceret: sic enim loquitur: *Et erit, post haec effundam de spiritu meo super omnem carnem, et prophetabunt filii vestri, et filiae vestrae, et seniores vestri somnia somniant, et juvenes vestri visiones videbunt, et super servos meos et ancillas meas in diebus illis effundam de spiritu meo, et dabo prodigia in caelo sursum, et in terra deorsum sanguinem, et ignem, vaporem fumi. Sol convertetur in tenebras, et luna in sanguinem, antequam veniat dies Domini magna et manifesta. Et erit, qui invocaverit nomen Domini, salvus erit.*

Hujus sententiae meminit beatus Petrus in Actis Apostolorum, tunc

Πράξεισι τῶν ἀποστόλων πληρουμένης δε τε ἡ κάθοδος τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐπὶ τοὺς ἀποστόλους ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς πεντηκοστῆς γένετο.

Ἰωὴλ ἐκ γῆς ἦν τοῦ Ῥουβὴν ἀγροῦ τοῦ Βεθομορῶν, καὶ ἀπέθανεν ἐν εἰρήνῃ, καὶ ἐκεῖ ἐτάφη.

Εἰς τὸν Ἀβδιοῦ. Δουλεύων κυρίῳ.

Οὗτος Ἀβδιοῦ πέμπτος φησὶ καὶ αὐτὸς ἀξιώθεις εἰπεῖν περὶ τοῦ κατὰ Χριστὸν μυστηρίου οὕτως· Διότι ἐγγὺς ἡμέρα κυρίου ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη. εἴρηται μὲν κατὰ τὸ πρόχειρον ἐπὶ τῶν Β
10 Σκυθῶν, τουτέστιν τοῦ Γῶν καὶ Μαγῶν· κυριώτερον δὲ ἀρμόζει ἐπὶ τοῦ δεσπότου Χριστοῦ. ἐπιφέρει γὰρ μετ' ὀλίγα, Ἐν δὲ τῷ ὄρει Σιών ἔσται ἡ σωτηρία.

Ἀβδιοῦ ἦν ἐκ γῆς Συχέμ ἀγροῦ Βιθαχαράμ. οὗτος ἦν μαθητῆς Ἑλία, καὶ πολλὰ ὑπομείνας δι' αὐτὸν περισώζεται. 15 οὗτος ἦν ὁ τρίτος πεντηκόνταρχος, οὗ ἐφείσατο Ἑλλίας, καὶ κατέβη πρὸς Ὀχοζίαν, καὶ μετὰ ταῦτα ἀπολιπὼν λειτουργίαν τοῦ βασιλέως προεφήτευσεν, καὶ ἀπέθανεν, ταφείς μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ. V 120

Εἰς τὸν Ἰωνᾶν.

20 Δέησις κυρίου, ὃ αὐτὸς βαπτιστής. C

Οὗτος Ἰωνᾶς ἔκτος, ὃς οὐ διὰ λόγων ἀλλ' ἔργῳ καὶ τύπῳ

6. Ἀβδιαν R. 8. κατὰ Χριστὸν] Χριστοῦ P. ib. οὕτως] 15.
11. ἐν δὲ] ἐν P.

impletae, cum in die Pentecostes Spiritus sanctus super Apostolos descendit.

Joel e terra Ruben, agri Bethomoron, oriundus, ibidem extinctus est et humatus.

De Abdiu. Qui servit Domino.

Hic Abdiu quintus, et ipse dignatus loqui de Christi mysterio, sic ait: *Quia juxta dies Domini super omnes gentes.* Dictum quidem illud est ex occasione, de Scythia, id est, Gog et Magog: sed magis proprie convenit Christo Domino. Paulo post enim infert: *In monte Sion erit salus.*

Abdiu erat ex terra Sychem, ex agro Bithacharam. Is fuit Discipulus Eliae, qui multa propter illum perpessus, tandem salvus evasit: fuitque tertius Pentecontarchus, sive Quinquagenarius, cui Elias pepercit, et descendit ad Ochoziam, et post haec relicto Regis servitio, prophetavit, obiitque, et sepultus est cum patribus suis.

προεμήνυσε τὴν ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ. φησὶ γὰρ ὁ κύριος,
 R 350 Ὡσπερ Ἰωνᾶς ἔμεινεν ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ κήτους τρεῖς ἡμέρας καὶ
 τρεῖς νύκτας. ὡσπερ γὰρ τὸ κῆτος ἀδιάφθορον ἐξήμεσε τὸν Ἰω-
 νᾶν, οὕτω καὶ ὁ τάφος τὸν δεσπότην ἐξήμεσεν εἰς κρείττονα
 ζωὴν. 5

Ἰωνᾶς ἦν ἐκ γῆς Καριαθμαοῦς, πλησίον Ἀζώτου, πόλεως
 Ἑλλήνων κατὰ θάλασσαν, καὶ ἐβρασθεὶς ἐκ τοῦ κήτους, καὶ
 ἀπελθὼν ἐν Νινευῆ, ἀνακάμψας οὐκ ἔμεινεν εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ,
 D ἀλλὰ παραλαβὼν τὴν μητέρα αὐτοῦ παρώκησε τὴν Σούρ, χώραν
 ἀλλοφύλων ἐθνῶν. ἔλεγε γὰρ ὅτι Οὕτως ἀφελῶ τὸ ὄνειδος μου, 10
 ὅτι ἐψευσάμην προφητεύσας κατὰ Νινευῆ πόλεως τῆς μεγάλης,
 ἣν τότε Ἑλλίας ἐλέγχων καὶ τὸν οἶκον Ἀχαάβ, καὶ καλέσας λιμὸν
 ἐπὶ τὴν γῆν, ἔφυγεν. καὶ ἐλθὼν ἤυρε τὴν χήραν μετὰ τοῦ υἱοῦ
 αὐτῆς, καὶ ἔμεινεν παρ' αὐτοῖς· οὐ γὰρ ἠδύνατο μένειν μετὰ
 ἀπεριτεμήτων· καὶ ἠλόγησεν αὐτήν. Θανόντα τὸν Ἰωνᾶν πάλιν 15
 ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν ὁ θεὸς διὰ τοῦ Ἑλλία· ἠθέλησε γὰρ δεῖξαι αὐ-
 τῷ ὅτι οὐ δύναται ἀποδραῦσαι θεόν. καὶ ἀναστὰς Ἰωνᾶς μετὰ
 τὴν λιμὸν ἤλθεν ἐν γῆ Ἰούδα, καὶ ἀποθανοῦσαν τὴν μητέρα αὐ-
 P 150 τοῦ κατὰ τὴν ὁδὸν ἔθαψεν αὐτήν, ἐχόμενα τῆς Λιβάνου βυλά-
 νου. ἐν γῆ Σαῦρ ἀπέθανεν, καὶ ἐτάφη ἐν σπηλαιῷ Κενεζέου, 20
 κριτοῦ γενομένου μιᾶς φυλῆς ἐν ἡμέραις τῆς ἀναρχίας. καὶ ἔδω-

1. ὁ κύριος] Matth. XII. 40. 7. ἐβραθεὶς P. 8. ἀνακάμψαι
 P. 9. παραλαβὼν P. 18. τὴν λιμὸν] τὸν λιμὸν P. 19. Λι-
 βάνου om. V. 20. Γενεζέου P. 21. τοῦ κριτοῦ P sola. ib.
 τῆς om. P.

De Jona. Precatio Domini, et ipse Baptistes.

Hic Jonas Sextus, qui non verbo, sed opere ac figura Christi Resurrectionem indicavit. Ait enim Dominus: *Quemadmodum Jonas mansit in ventre ceti tribus diebus et noctibus. Quemadmodum enim cetus illaesus reddidit Jonam, ita quoque sepulchrum reddidit Dominum meliori vitae.*

Jonas erat e Cariathmaus, juxta Azotum, Graecorum urbem ad mare sitam, et a ceto ejectus venit Niniven, rediensque, non amplius in terra sua, sed assumpta matre sua, Sur, regionem alienigenarum gentium, incoluit. Aiebat enim: *Sic auferam opprobrium meum, quia mentitus sum, prophetans contra Ninivem urbem magnam, quam tunc Elias coarguit, et domum Achab, et qui fame vocata super terram, fugerat.* Et profectus, invenit viduam, cum filio ejus, et mansit apud eos. Neque enim cum incircumcisis manere poterat: et ei benedixit. Extinctum Jonam rursus a mortuis suscitavit Deus per Eliam: ostendere enim illi voluit, quia nemo potest Deum effugere. Et resuscitatus Jonas, post famem venit in terram Juda, et matrem suam, quae in via obierat, sepelivit juxta glandem Libani. In terra Saar mortuus est, et sepultus est

κεν τέρας ἐπὶ Ἱερουσαλήμ και δλην τὴν γῆν, ὅτε ἴδωσι λίθον βο-
ῶντα οἰκτρῶς, ἐγγίξει τὸ τέλος, και ὅτε ἴδωσιν ἐν Ἱερουσαλήμ
πάντα τὰ ἔθνη, τότε ἡ πόλις ἀφανισθήσεται.

Εἰς τὸν Ναοῦμ. Παράκλησις.

- 5 Οὗτος Ναοῦμ ἑβδομος ἠξιώθη και αὐτὸς προειπεῖν περὶ τῆς
ἀναστάσεως τοῦ δεσπότου Χριστοῦ, και φησίν, Ἐόρταζε, Ἰούδα,
τὰς ἑορτάς σου, ἀπόδος κυρίῳ τὰς εὐχάς σου, διότι οὐ μὴ προσ- B
θῶσιν ἔτι τοῦ διελθεῖν εἰς παλαιώσεις. συντετέλεισται, ἐξῆρται. ἀνέ-
βη ὁ ἐμφυσῶν εἰς πρόσωπόν σου, ὁ ἐξαιρούμενός σε ἐκ θλίψεως.
- 10 Ναοῦμ ἦν ἀπὸ Ἑλκεσεὶ πέραν τοῦ εἰς Βηταβαρὴν ἐκ φυλῆς
Συμειών. οὗτος μετὰ τὸν Ἰωνᾶν τῇ Νινευῆ τέρας ἔδωκεν ὅτι
ἀπὸ ὑδάτων γλυκέων και πυρὸς ὑπογείου ἀπολεῖται. ὁ και γέγο-
νεν· ἡ γὰρ περιέχουσα αὐτὴν λίμνη κατέκλυσεν αὐτὴν ἐν σεισμῶ
και ἀπώλεσεν· και πῦρ ἐκ τῆς ἐρήμου ἐπελθὼν τὸ ὑψηλότερον
15 αὐτῆς ἐνέπρησεν μέρος. ἀπέθανε δὲ ἐν εἰρήνῃ, και ἐτάφη ἐν τῇ
γῆ αὐτοῦ.

Εἰς τὸν Ἀμβακούμ. Περιληψις.

R 352
C

Οὗτος Ἀμβακούμ ὄγδοος και αὐτὸς ἀξιωθείς εἰπεῖν περὶ τῆς

5. οὗτος] οὗτος ὁ P. 6. φησίν] Π. 1. 8. συνεπλήσθη, συνε-
τέλεισται P. ib. ἐξῆρται om. P. 9. ὁ alterum om. P sola. 10.
Ἑλκεσε P. 12. γλυκέων Eriphanius vol. II. p. 147. A ed. Petav.,
γλυκίων R, γλυκίων PV. 13. ἐν om. P.

in spelunca Geneseei, qui fuit Judex unius tribus in diebus interregni.
Et dedit prodigium super Hierusalem et totam terram: Cum viderint la-
pidem clamantem lamentabiliter, instat finis: et cum viderint in Hieru-
salem omnes gentes, tunc civitas delebitur.

De Naum. Consolatio.

Hic Naum septimus, dignatus est et ipse praedicere de Resurre-
ctione Domini Christi, ubi ait: *Celebra, Juda, festivitatem tuam, redde
vota tua, quia non ultra apponent ut pertranseant vetustatem. Comple-
tum est, Confectum est. Ascendit insufflans in faciem tuam eruens te de
tribulatione.*

Naum erat ex Helcese, ultra Betabarem, ex tribu Simeon. Hic
post Jonam dedit Ninive prodigium: *Ab aquis dulcibus, et igne subter-
raneo peribit. Quod et factum est. Nam palus quae illam cingebat,
facto terrae motu ipsam inundavit, et pessumdedit: ignisque de eremo
erumpens, partes ejus superiores incendit. Mortuus est in pace, et se-
pultus in terra sua.*

De Abacuc. Comprehensio.

Hic Abacuc octavus, et ipse dignatus dicere de Resurrectione Chri-

ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ οὕτως· ἴδετε οἱ καταφρονηταὶ καὶ ἐπιβλέψατε καὶ θαυμάσατε καὶ ἀφανίσθητε, διότι ἐγὼ ἔργον ἐργάζομαι ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν, ὃ οὐ μὴ πιστεύσητε, ἐὰν τις ἐκδιηγῆται. ταύτην τὴν χρῆσιν ἀρμοδίως ὁ Παῦλος ἐπὶ τῆς ἀναστάσεως τοῦ δεσπότητος Χριστοῦ ἐξέλαβεν ἐν Ἀντιοχείᾳ τῆς Πι-5 σιδίας.

- V 121 Ἀμβακοῦμ ἦν ἐκ φυλῆς Συμεῶν ἐξ ἀγροῦ Βηθιτουχάρ. οὗ-
 D τος εἶδεν πρὸ τῆς αἰχμαλωσίας περὶ τῆς ἀλώσεως Ἱερουσαλήμ,
 καὶ ἐπέθανεν. Ναβουχοδονόσορ ὅτε ἤλθεν εἰς Ἱερουσαλήμ,
 ἔφυγεν εἰς Ὀστρακίνην, καὶ ἦν πάροικος ἐν γῆ Ἰσμαήλ. ὡς δὲ 10
 ὑπέστρεψαν οἱ Χαλδαῖοι καὶ οἱ κατάλοιποι οἱ ὄντες εἰς Ἱερουσα-
 λὴμ καὶ κατέβησαν εἰς Αἴγυπτον, ἦν παροικῶν γῆν αὐτοῦ καὶ
 ἐλειτούργει θερισταῖς τοῦ ἀγροῦ αὐτοῦ. ὡς δὲ ἔλαβε τὸ ἔδωμα,
 προεφῆτευσεν τοῖς ἰδίοις εἰπὼν, Πορεύομαι εἰς γῆν μακρὰν, καὶ
 ταχέως ἐλεύσομαι· εἰ δὲ βραδυνῶ, ἐνέγκατε τοῖς θερισταῖς. καὶ 15
 γενόμενος ἐν Βαβυλῶνι, καὶ δὸς τὸ ἄριστον τῷ Δανιὴλ ἐπέστη
 τοῖς θερισταῖς ἐσθίουσι, καὶ οὐδὲν εἶπεν τῶν γενομένων. συνῆ-
 P 151 κεν δὲ ὅτι τάχιον ἐπιστρέψει ὁ λαὸς ἀπὸ Βαβυλῶνος. καὶ πρὸ
 δύο ἐτῶν ἀποθνήσκει τῆς ἐπιστροφῆς, καὶ ἐτάφη ἐν ἀγρῶ ἰδίῳ
 μόνος ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ. καὶ περὶ συντελείας τοῦ ναοῦ προεῖπεν ὅτι 20
 ὑπὸ ἔθνος δυτικὸν γενήσεται. τότε τὸ ἕπλωμα, φησί, τοῦ δα-
 βειρ καὶ τὰ ἐπίκρανα τῶν δύο στηλῶν ἀφαιρεθήσονται, καὶ οὐδεὶς

1. οὕτως] I. 5. *ibid.* εἶδετε PV. 4. ὁ Παῦλος] Act. XIII.
 41. 5. τῇ Ἀντιοχείᾳ P. 7. Βηθι τοῦ Χάρ PV. 10. Ἰσμαήλ
 P. 11. εἰς] ἐν P. 12. καὶ alterum om. P. 15. βραδύνω PV.
 16. ἀπέστη R. 18. τάχιον PV. 20. ναοῦ PV, m. R, λαοῦ R. 21.
 ἔθνος δυτικοῦ P, ἔθνος δυτικὸν R. *ib.* τὸ om. P. 22. στύλων V.

sti, ita: *Videte contemptores, et admiramini, et disperdimini, quia opus ego operor in diebus vestris, quod non creditis, si quis enarraverit.* Hanc sententiam apte omnino usurpavit Paulus de Resurrectione Domini Christi, dum Antiochiae Pisidiae versaretur.

Abacuc erat ex tribu Symeon, ex terra Bethi Char. Hic vidit ante captivitatem, quae eventura erant in expugnatione Hierusalem, et luxit. Quando Nabuchodonosor venit Hierusalem, fugit in Ostracinam, eratque inquilinus in terra Israel. Postquam vero reversi sunt Chaldaei, et qui relictis erant in Hierusalem, in Aegyptum descenderunt, habitavit in terra sua, et messoribus agri sui ministravit. Ut porro cibum sumpsit, suis ita prophetauit: *Abeo in terram longinquam, et confestim redibo.* Si autem cunctatus fuero, ferte (cibum) messoribus. Cumque esset Babylone, dedissetque prandium Danieli, rediens adfuit messoribus edentibus, quibus nihil ex his quae venerant aperuit. Cognovit etiam populum Babylone quamprimum rediturum. Biennio ante illius reditum mortuus est, ac sepultus est in fundo suo solus in Judaea. Templi excidium, illudque ab gente occidua fieri debere praedixit: *Tunc velum, inquit, Da-*

γνώσεται ποῦ ἔσονται. αὐτὰ δὲ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἀπενεχθήσονται ὑπὸ ἀγγέλου, ὅπου ἐν ἀρχῇ ἐπάγη ἡ σκηνὴ τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἐν αὐτοῖς γνωσθήσεται ἐπὶ τέλος κύριος, καὶ φωτίσει τοὺς διωκομένους ὑπὸ τοῦ ὄφρεως ἐν σκότει, ὡς ἐξ ἀρχῆς.

5 *Εἰς τὸν Σοφωνίαν. Σκοπεύων.*

Οὗτος Σοφώνιας ἕνατος καὶ αὐτὸς ἀξιοθεῖς προφητεῦσαι **B**
περὶ τοῦ δεσπότου Χριστοῦ φησὶν οὕτως· Ἐπιφανήσεται κύριος
ἐπ' αὐτούς, καὶ ἐξολοθρεύσει πάντας τοὺς θεοὺς τῶν ἐθνῶν τῆς
γῆς, καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ ἕκαστος ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ, πᾶ- **R 354**
10 σοι αἱ νῆσοι τῶν ἐθνῶν. πάλιν λέγει ὅτι Μεταστρέψω ἐπὶ λαοὺς
γλῶσσαν εἰς γενεὰς αὐτῆς τοῦ ἐπικαλεῖσθαι πάντας τὸ ὄνομα
κυρίου τοῦ δουλεύειν αὐτῷ ὑπὸ ζυγὸν ἕνα. ἐκ περάτων ποτα-
μῶν Αἰθιοπίας οἴσουσι θυσίας μοι. καὶ πάλιν λέγει, Χαῖρε
σφόδρα, θύγατερ Ἱερουσαλήμ, εὐφραίνου καὶ κατατέρπου ἐξ
15 ὅλης τῆς καρδίας σου, θύγατερ Ἱερουσαλήμ, περιεῖλε κύριος τὰ
ἀδικήματά σου, κελύτρωται σε ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν σου βασιλεὺς **C**
Ἰσραὴλ ὁ κύριος, ἐν μέσῳ σου οὐκ ὄψει κακὰ οὐκέτι. ἕπερ πάν-
τα κυριώτερον ἐπὶ τοῦ δεσπότου Χριστοῦ ἁρμόζει.

Σοφωνίας ἦν ἐκ φυλῆς Συμεῶν ἐξ ἀγροῦ Σαβαρθαθά. οὗ-
20 τος προεφήτευσε περὶ τῆς πόλεως καὶ περὶ τέλος Ἰσραὴλ καὶ αἰ-
σχύνης ἀσεβῶν· καὶ θανῶν ἐτάφη ἐν ἀγρῷ αὐτοῦ.

6. ἕνατος PV. 7. φησὶν] II. 11. 10. πάλιν] III. 9. 13.
πάλιν] 14. 15. σου] σοῦ Θεοῦ P.

bir, et capitella duarum columnarum auferentur, et nemo sciet ubi sint. Ipsa autem in eremo deferentur ab Angelo, ubi initio defixum est tabernaculum testimonii, et in illis cognoscetur tandem Dominus, et illuminabit a serpente oppugnatos in tenebris, sicut ab initio.

De Sophonia. Speculator.

Hic Sophonias natus, et ipse dignatus prophetare de Domino Christo, sic ait: *Apparebit Dominus super eos, et disperdet omnes Deos gentium terrae, et adorabunt ipsum singuli de loco suo: omnes insulae gentium.* Rursum ait: *Convertam super populos linguam in generationem ejus, ut invocent omnes nomen Domini, ut serviant ei sub jugo uno. De siccibus fluminum Aethiopiae adferent victimas mihi. Et rursum: Gaude valde, filia Hierusalem, exulta et delectare ex toto corde tuo, filia Hierusalem, abstulit Dominus iniquitates tuas, redemit te de manu inimicorum tuorum Rex Israel, in medio tui non videbit mala ultra. Quae omnia magis proprie in Dominum Christum conveniunt.*

Erat Sophonias ex tribu Symeon, ex agro Sabarthata. Hic prophetavit de civitate, et de fine Israel, et ignominia impiorum: et cum esset mortuus, sepultus est in agro suo.

Εἰς τὸν Ἀγγαῖον. Ἑορτή.

Οὗτος Ἀγγαῖος δέκατος ἡξιώθη καὶ αὐτὸς προειπεῖν περὶ τοῦ δεσπότου Χριστοῦ ὡς εἰς πρόσωπον Ζοροβάβελ τὰ ἑρμόζοντα τῷ δεσπότη Χριστῷ λέγων, Καὶ θήσομαι σε σφραγίδα, **D** διότι σε ἡρετισάμην, λέγει κύριος παντοκράτωρ, καθάπερ καὶ 5 Ἰωάννης ὁ εὐαγγελιστὴς λέγει, Τοῦτον γὰρ ὁ πατὴρ ἐσφράγισεν ὁ θεός.

Ἀγγαῖος νέος ἦλθεν ἐκ Βαβυλῶνος εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ φανερώς περὶ τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ λαοῦ προεφήτευσεν. καὶ εἶδεν ἐκ μέρους τὴν οἰκοδομὴν τοῦ ναοῦ· καὶ θανῶν ἐτάφη πλησίον τοῦ 10 τάφου τῶν ἱερέων ἐνδόξως, ὡς αὐτοί.

V 122

Εἰς τὸν Ζαχαρίαν. Μνήμη Θεοῦ.

Οὗτος Ζαχαρίας ἐνδέκατος καὶ αὐτὸς ἀξιωθεὶς προειπεῖν περὶ τῆς ἐλεύσεως τοῦ Χριστοῦ, λέγων οὕτως· Χαῖρε σφόδρα, θύγατερ **P** 152 Σιών, κήρυσσε, θύγατερ Ἱερουσαλὴμ, ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς σου ἔρχεται 15 δίκαιος καὶ σώζων, αὐτὸς πραῦς καὶ ἐπιβεβηκὼς ἐπὶ ὑποζύγιον καὶ πῶλον νέον. ὑπερβολικῶς μὲν εἰς τὸν Ζοροβάβελ εἶρηκεν ταύτην τὴν χρῆσιν· τὴν ἔκβασιν δὲ κυρίως ἔσχεν ἐπὶ τοῦ δεσπότου Χριστοῦ. ἔτι λέγει, Καὶ ἐρῶ πρὸς αὐτόν, **R** 356 *Τί αἱ πληγαὶ αὐ-
ται αἰ ἀνὰ μέσον τῶν χειρῶν σου; καὶ ἐρεῖ, Ἐπλήγην ἐν τῷ οἴ-
κῳ τῷ ἀγαπητῷ μου. καὶ μετ' ὀλίγα πάνν, Πατάξω τὸν ποι-*

4. λέγων] II. 23. 6. Ἰωάννης] VI. 27. 14. οὕτως] IX. 9.
16. πρῶτος P. 19. λέγων P. XIII. 6.

De Aggaeo. Festum.

Hic Aggaeus decimus, dignatus est et ipse praedicare de Domino Christo, velut in persona Zorobabel, quae in Dominum Christum conveniunt, dum ait: *Ponam te signaculum, quia elegi te, dicit Dominus omnipotens.* Quemadmodum et Joannes Evangelista ait: *Hunc enim pater signavit Deus.*

Aggaeus juvenit venit ex Babylone in Hierusalem, et aperte reditum populi praedixit. Vidit etiam ex parte aedificationem templi, et mortuus, juxta sepulcrum Sacerdotum honorifice, ut illi, sepultus est.

De Zacharia. Memoria Dei.

Hic Zacharias undecimus, et ipse dignatus praedicare de adventu Christi, ubi sic ait: *Gaude, filia Sion, praedica, filia Hierusalem, ecce Rex tuus venit tibi justus et salvans, ipse mansuetus, et ascendens super subjugalem et pullum novum.* Hyperbolice quidem de Zorobabel hanc sententiam dixit, sed eventum proprie habet in Domino Christo. Rursum ait: *Et dicam ad eam, Quid plagae istae in medio manuum tuarum? Et dicet, His percussus sum in domo dilectionis. Et post pauca quae-*

μένα, καὶ διασκορπισθήσονται τὰ πρόβατα τῆς ποιμνῆς. ταύτης τῆς χρήσεως μέμνηται ὁ κύριος ἐν τῷ καιρῷ τοῦ πάθους, ὅτι ἤμελλε παραδίδοσθαι, εἰς ἑαυτὸν αὐτὴν εἰρηκίως.

Ζαχαρίας ἦλθεν ἀπὸ Χαλδαίων ἤδη προβεβηκώς, καὶ ἐν τῷ B
 5 λαῷ πολλὰ προεφήτευσεν, καὶ τέρατα ἔδωκεν εἰς ἀπόδειξιν. οὗτος εἶπεν τῷ Ἰωσιδέκ, Καὶ εἰς Ἱερουσαλὴμ ἱερατεύσεις. οὗτος καὶ τὸν Σαλαθιὴλ ἐπὶ νύκτι ἠλόγησεν καὶ τὸ ὄνομα Ζοροβάβελ ἐπέθηκεν. καὶ ἐπὶ Κύρου τέρας ἔδωκεν εἰς νίκος, καὶ περὶ τῆς λειτουργίας αὐτοῦ προηγόρευσε ἣν ποιήσει ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, καὶ C
 10 ἠλόγησεν αὐτὸν σφόδρα. τὰ δὲ τῆς προφητείας εἶδεν ἐν Ἱερουσαλὴμ, περὶ τέλους ἔθνων καὶ τοῦ ναοῦ καὶ ἀργίας προφητῶν καὶ ἱερέων καὶ περὶ διπλῆς κρίσεως ἐξέθετο. καὶ ἀπέθανεν ἐν γῆρει μακρῷ, καὶ ἐτάφη σύνεγγυς τοῦ Ἀγγαλου.

Εἰς τὸν Μαλαχίαν. Ἄγγελος.

15 Οὗτος Μαλαχίας δωδέκατος καὶ αὐτὸς προφητεύειν ἀξιωθεὶς τῶν κατὰ τὴν οἰκονομίαν τοῦ δεσπότου τοῦ Χριστοῦ. λέγει δὲ καὶ αὐτὸς οὕτως. Διότι ἀπὸ ἀνατολῶν ἕως δυσμῶν τὸ ὄνομά μου δεδύξασται ἐν τοῖς ἔθνεσιν, καὶ ἐν παντὶ τόπῳ θυμίαμα προσάγεται τῷ ὀνόματι μου καὶ θυσία καθαρὰ, διότι μέγα τὸ ὄνομά μου ἐν C
 20 τοῖς ἔθνεσι, λέγει κύριος παντοκράτωρ. καὶ πάλιν λέγει, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐξαποστελῶ τὸν ἄγγελόν μου, καὶ ἐπιβλέψεται ὁδὸν πρὸ προσ-

1. ἐκ τῆς P. 2. μέμνηται] Marc. XIV. 27. 5. οὗτος P cum Eriphanio p. 149. A, ὡς RV. 6. ἱερατεύσεις P, ἱερατεύσεν RV. 16. λέγει] I. 11. 19. πάλιν] III. 1.

dam: *Percontiam pastorem, et dispergentur oves gregis* Hujus loci meminuit Dominus in tempore passionis cum tradendus esset, hoc de seipso pronuntiato.

Zacharias ex Chaldaeis venit jam aevo maturus, multaque populo ibi prophetavit, et in praedictionum suarum argumentum prodigia fecit. Et hic dixit Josedeci: *Et in Hierusalem Pontifex eris* Hic et Salathiel in filio benedixit, et nomen Zorobabel imposuit. Ac in Cyro prodigium edidit in victoriae signum, et de ejus ministerio quod in Hierusalem obiturnus erat praedixit, ipsique valde benedixit. Prophetias autem vidit in Hierusalem, de fine gentium, ac templi, et de cessatione Prophetarum ac Sacerdotum, ut et de duplici judicio disseruit. Obiit in ultima senectute, et tumulatus est juxta Aggaeum.

De Malachia. Angelus.

Hic Malachias duodecimus, et ipse prophetare dignatus de Incarnatione Domini Christi. Ipse autem sic ait: *Quia ab ortu solis usque ad occasum nomen meum glorificatum est in gentibus, et in omni loco sacrificatur et offertur nomini meo oblatio munda, quia magnum est nomen meum in gentibus, dicit Dominus omnipotens.* Et rursus ait: *Ecce ego*

ώπου σου. ταύτην δὲ τὴν χρῆσιν ὁ κύριος εἰς ἑαυτὸν ἐξέλαβεν
 D και εἰς τὸν βαπτιστὴν Ἰωάννην. ἔτι λέγει ὁ αὐτὸς προφήτης,
 και ἀνατελεῖ ὑμῖν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά μου ἥλιος δικαιοσύ-
 νης και ἴασις ἐν ταῖς πτέρυξιν αὐτοῦ, και ἐξελεύσεσθε και σκιρ-
 τήσετε ὡς μουσάφια ἐκ δεσμῶν ἀνειμένα, και καταπατήσετε ἀνό- 5
 μους, διότι ἔσονται σποδὸς ὑποκάτω τῶν ποδῶν ὑμῶν ἐν τῇ
 ἡμέρᾳ ἣν ἐγὼ ποιῶ, λέγει κύριος παντοκράτωρ. και ἰδοὺ ἐγὼ
 ἀποστέλλω ὑμῖν Ἑλλαν τὸν Θεοσβίτην, πρὶν ἔλθεῖν τὴν ἡμέραν
 κυρίου τὴν μεγάλην και ἐπιφανῆ, καθὼς εἶπεν ὁ κύριος τοῖς Ἰου-
 δαίοις ὅτι και ἐὰν θέλετε δέξασθαι περὶ Ἰωάννου, αὐτὸς ἐστιν 10
 Ἑλλας ὁ μέλλων ἔρχεσθαι.

R 858
 P 153

Μαλαχίας οὗτος μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν τίκτεται ἐν Σοφᾷ· και
 ἔτι πάνν νέος ὢν καλὸν βίον ἔσχηκεν· και ἐπειδὴ πᾶς ὁ λαὸς ἐτί-
 μα αὐτὸν ὡς ὄσιον και πρῶον, ἐκάλεσαν αὐτὸν Μαλαχίαν, ὁ ἐρ-
 μηνεύεται ἄγγελος. ἦν γὰρ και τῷ εἶδει εὐπρεπής, ἀλλὰ και ὅσα 15
 εἶπεν αὐτὸς ἐν προφητείᾳ, αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ὄφθεις ἄγγελος κυρίου
 V 123 ἐπεδευτέρωσεν, ὡς ἐγένετο ἐν ἡμέραις ἀναρχίας, ὡς γέγραπται
 ἐν Σφιερελλεῖμ, τουτέστιν ἐν βίβλῳ Κριτῶν. και ἔτι νέος ὢν
 προσετέθη πρὸς τοὺς πατέρας αὐτοῦ ἐν ἀγρῷ αὐτοῦ.

B Λοιπὸν ἐπὶ τοὺς τέσσαρας μεγάλους βαδιοῦμεν, πληρώσαν- 20

1. δὲ om. P. ib. και ὁ R. 2. λέγει] IV. 2. 12. καῖται RV. τίκτεται
 P cum Eriphanio. ib. σοφία R. 17. τῆς ἀναρχίας — ἐν ex Eri-
 phanio addidit P: τῆς om. V. 18. Σφιερελλεῖμ P. 20. εἰς τοὺς τέσ-
 σαρὰς μεγάλους προφήτας praeposit P. ib. μεγάλους om. R.

mittam Angelum meum, et praeparabit viam ante faciem tuam. Huncce locum Dominus sibi aptavit, et Joanni Baptistae. Ait praeterea idem Propheta: Et orietur vobis timentibus nomen meum sol justitiae, et vanitas in pennis ejus. Egrediemini et salietis sicut vitulus de armento, et calcabitis ipsos cum fuerit cinis sub planta pedum vestrorum in die quam ego facio, dicit Dominus omnipotens. Ecce ego mitto vobis Eliam Theabittem, antequam veniat dies Domini magnus et horribilis. Quemadmodum dixit Dominus Judaeis. Quod si velitis haec accipere de Joanne, ipse est Elias qui venturus est.

Malachias iste, post reditum (e Babylone) nascitur in Sopha: et cum admodum adhuc esset adolescens, praeclaram vitam egit: cumque propter vitae sanctitatem et mansuetudinem a populo coleretur, Malachiae nomen ei datum est, quod idem valet ac Angelus. Erat enim decenti pulcritudine: sed et quaecumque ipse dum prophetaret dicebat, ipsomet die apparens Angelus Domini iterabat, quemadmodum in diebus interregni, ut scriptum est in Spheretellim, hoc est in libro Judicum, contigit. Juvenis adhuc appositus est ad patres suos in agro suo.

De quatuor magnis Prophetis.

Duodecim (Prophetis) juvante Deo explicitis, superest ut de quatuor

τες σὺν Θεῷ τοὺς ἰβ'. πάντες μὲν οἱ προφηῆται προεφήτευσον
 καὶ ὑπεμίμησκαν τοὺς Ἰουδαίους περὶ τῶν ἐπαγγελιῶν τοῦ Θεοῦ
 ὧν πρὸς τοὺς πατέρας ἐποιήσατο, ὅπως πάντα τὰ ἔθνη εὐλογεῖν
 ὑπέσχετο ἐν τῷ σπέρματι τοῦ Ἀβραάμ διὰ τῆς κατὰ τὸν δεσπό-
 5 τῆν Χριστὸν οἰκονομίας, καὶ ὅπως ἐλυτρώσατο αὐτοὺς ὁ Θεὸς
 πρώην ἐκ τῆς δουλείας τῶν Αἰγυπτίων μετὰ βραχίονος ὑψηλοῦ·
 καὶ δέδωκεν αὐτοῖς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας, καὶ ὅπως αἰχμάλω- C
 τοι εἰς Βαβυλῶνα ὑπὸ Ναβουχοδονόσορ ἀπαχθήσονται, καὶ πά-
 λιν ἐνδόξως ἐπανήξουσι, καὶ πάλιν πείσονται κακὰ ὑπὸ Ἀντιόχου
 10 καὶ τῶν πέριξ ἔθνῶν, καὶ ὅπως καὶ τούτων δυνάμει Θεῶν περηγέ-
 νωνται, καὶ τότε ὁ προσδοκώμενος ἐκ τοῦ σπέρματος Ἀβραάμ
 ἦξει ἐπὶ σωτηρίᾳ παντὸς τοῦ κόσμου κατὰ τὰς ἄνωθεν ἐπαγγε-
 λίας. τοῦτο τὸ ἔργον τῶν προφητῶν. τινὲς μὲν οὖν ἐξ αὐτῶν
 ἑαυτοῖς συνέγραψαν τὰς ἰδίας βίβλους, οἷον ὁ Δαβὶδ, συνθεὶς τὴν
 15 βίβλον τῶν Ψαλμῶν, καὶ Δανιὴλ, ἐν τῇ αἰχμαλωσίᾳ κελευσθεὶς
 γράψαι ἄνω αὐτῷ δι' ὀράσεων ἀπεκαλύφθη, ἢ καὶ ἄλλοι τινές.
 οἱ δὲ λοιποὶ οὐχ ἑαυτοῖς συνέγραφον, ἀλλὰ γραμματεῖς ἦσαν ἐν D
 τῷ ἱερῷ, οἱ ἔγραφον ἐκάστου προφήτου ὡς ἐπὶ ἡμερολογίου λό-
 γον. καὶ ἡνίκα ἀπεστέλλετο ὑπὸ τοῦ Θεοῦ προφήτης κηρῦξαι ἢ
 20 περὶ Ἱεροσολῆμ ὅτι μέλλει αἰχμαλωτῆσθαι ἢ περὶ Σαμαρείας
 ἢ περὶ ἐτέρων τόπων ἢ περὶ τῆς ἐπανόδου ἢ περὶ Ἀντιόχου ἢ πε-
 ρὶ τῶν πέριξ ἔθνῶν ἢ περὶ αὐτοῦ τοῦ δεσπότου Χριστοῦ, καὶ

13. σὺν om. P. 14. ὁ om. P.

magnis agamus. Omnes quidem Prophetæ prophetarunt, et Judæos de
 promissionibus subinde monuerunt, quas Deus eorum patribus fecerat,
 quoque pacto gentes universas benedictione sua donare erat pollicitus in
 semine Abraham per Domini Christi dispensationem: et quomodo Deus
 ex Aegyptiorum servitute prius illos cum brachio excelso liberaverit, et
 dederit eis terram repromissionis: quæ ratione captivi Babylonem a
 Nabuchodonosor abducti, rursus gloriose reversi sunt: et ut mala iterum
 patientur ab Antiocho gentibusque circumvicinis: quo etiam pacto divina
 potentia iis superiores evaserint, et ut tunc expectatus ex semine Abra-
 ham venturus erat pro salute mundi totius, secundum prædictas repro-
 missiones. Hoc prophetarum opus fuit. Atque ex iis quidam suos sibi
 ipsis libros conscripsere, quemadmodum David Psalmorum librum compo-
 suit, et Daniel in captivitate scribere jussus est quaecunque sibi per vi-
 siones revelata fuerant: ita et alii quidam. Reliqui vero non sibi scri-
 pserunt, sed erant in templo scribe qui uniuscujusque Prophetæ verba,
 in modum Kalendarii, describerent. Et cum a Deo mittebatur Propheta,
 ut quippiam nuntiaret, vel de Hierusalem, quod scilicet esset expugnan-
 da: vel de Samaria, aut de locis aliis, vel de reversione, aut de Antio-
 cho, aut de circumvicinis nationibus, aut de ipso Domino Christo, quo
 die prophetabant, in istius Prophetæ sermone ea describebant quæ de

εὐνοῦχος ἀναγνούς τὸν Φίλιππον παρεκάλει ἐρμηνευθῆναι αὐτῷ αὐτήν· ὃς τάχιστα περὶ τοῦ δεσπότητος Χριστοῦ αὐτήν ἐρμήνευσεν εἰρησθαι ὑπὸ τοῦ προφήτου. ἔτι πάλιν λέγει, Ἄνθρωπος ἐν πληγῇ ὢν καὶ εἰδὼς φέρειν μαλακίαν. καὶ πάλιν, Ὅτι ἀνομίαν οὐκ ἐποίησεν, οὐδὲ εὐρέθη θόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ, καὶ κύριος βούλεται καθαρισθαι αὐτὸν ἀπὸ τῆς πληγῆς καὶ δεῖξαι αὐτῷ φῶς. καὶ πάλιν οὕτω λέγει κύριος· Ἰδοὺ ἐγὼ ἐμβαλῶ εἰς τὰ θεμέλια Σιών λίθον πολυτελεῖ ἑκλεκτὸν ἀκρογωνιαίον ἔντιμον εἰς τὰ θεμέλια αὐτῆς, καὶ ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτῷ οὐ μὴ κατασχευθῆ. καὶ πάλιν, Ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἡ ῥίζα τοῦ Ἰεσσαί, 10 καὶ ὁ ἀνιστάμενος ἄρχειν ἐθνῶν, ἐπ' αὐτῷ ἔθνη ἑλπιούσι. καὶ πάλιν, Πνεῦμα κυρίου ἐπ' ἐμεῖ, οὗ εἶνεκεν ἔχρισέ με. τοῦτο ἀναγνούς ὁ κύριος ἐν τῇ συναγωγῇ τοῖς σάββασις εἶπεν, Ἀμήν λέγω ὑμῖν, σήμερον ἐπληρώθη ἡ γραφὴ αὕτη ἐν τοῖς ὠσίν ὑμῶν.

Ἡσαΐας ἦν ἀπὸ Ἱερουσαλήμ· θνήσκει δὲ ὑπὸ Μανασσοῦ 15 πρισθεὶς εἰς δύο, καὶ ἐτέθη ὑποκάτω δρυὸς Ῥογήλ, ἐχόμενα τῆς διαβάσεως τῶν ὑδάτων ἧν ἀπώλεσεν Ἐζεκιὰς ὁ βασιλεὺς χώσας αὐτά. καὶ ὁ θεὸς τὸ σημεῖον τοῦ Σιλωὰμ ἐποίησεν διὰ τὸν προφήτην, C ὅτι πρὸ τοῦ ἀποθανεῖν ὀλιγορήσας ἤψατο πικρὸν ὕδωρ, καὶ εὐθέως ἀπεστάλη αὐτῷ ἐξ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἐκλήθη Σιλωὰμ, ὅπερ ἐρ- 20 μνηνεύεται ἀπεσταλμένος. καὶ ἐπὶ τοῦ Ἐζεκιᾶ πρὸ τοῦ ποιῆσαι

3. λέγει] LIII. 3. 4. πληγῇ] τιμῇ V. *ibid.* πάλιν] 9. 7. πάλιν] XXVIII. 16. 8. Σιών — θεμέλια om. P. 10. πάλιν] XI. 10. 12. πάλιν] LXI. 1. 13. σάββασις V. *ibid.* εἶπεν] Lsc. IV. 21. 18. δεῖ αὐτὸν προφήτην P. 21. Ἐζεκιᾶ P.

obmutuit. Hunc locum Euanuchus Aethiops cum legisset, rogavit Philippum ut hunc sibi interpretaretur, qui statim de Domino Christo a Propheta dictum respondit. Iterum praeterea ait: *Homo in plaga existens, et sciens ferre infirmitatem.* Et rursum: *Quoniam peccatum non fecit, nec inventus est dolus in ore ejus.* Et, *Dominus vult mandare eum in plaga, et ostendere illi lumen.* Deinde sic dicit Dominus: *Ego injiciam in fundamenta ejus, et qui crediderit in eum, non confundetur.* Et rursum: *Erit in die illa radix Jesse, et qui surgit ex ea reget gentes, in ipsam gentes sperabunt.* Et rursum: *Spiritus Domini super me, eo quod unxerit me.* Hoc cum Dominus in Synagoga in Sabbatis legisset, dixit: *Amen dico vobis, hodie impleta est scriptura in auribus vestris.*

Erat Isaias ex Hierusalem: moritur autem, a Manasse in duas partes dissectus, et positus est subter quercum Rogel, juxta transitum aquarum, quas Ezechias Rex, iis obstructis, disperdidit. Et fecit Deus signum Siloam propter ipsum Prophetam: priusquam enim moreretur, animo deficiens, potuit aquam sibi dari quam biberet, statimque ex eo illi allata est, ac propterea Siloam appellatur, quod idem valet ac missus. Et sub Ezechia, priusquam fierent fossae ac piscinae, ad preces Isaias

τοὺς λάκκους καὶ τὰς κολυμβήθρας ἐπὶ εὐχῇ τοῦ Ἡσαΐου μικρὰν
 ὕδωρ ἐξῆλθεν, ὅτι ἦν ὁ λαὸς ἐν συγκλεισμῷ ἄλλοφύλων, καὶ ἵνα
 μὴ διαφθαρή ἡ πόλις, ὡς μὴ ἔχουσα ὕδωρ. ἡρώτων γὰρ οἱ R 364
 πολέμοιοι πόθεν πίνουσι· καὶ χαρακώσαντες τὴν πόλιν παρεκαθέ-
 5 ζοντο τῷ Σιλωάμ. ὅταν οἱ π ἤρχοντο σὺν τῷ Ἡσαΐα οἱ Ἰουδαῖοι,
 ἐξήρχετο τὸ ὕδωρ· διὸ ἕως τῆς σήμερον ἀφνιδίως ἐξέρχεται, ἵνα V 125
 δειχθῇ τὸ μέγα τοῦτο μυστήριον. καὶ ἐπειδὴ διὰ τοῦ Ἡσαΐου
 τοῦτο γέγονε, μνήμης χάριν καὶ ὁ λαὸς τῶν Ἰουδαίων πλησίον
 αἰτὸν τοῦ Σιλωάμ ἔθαψαν ἐπιμελῶς καὶ ἐνδόξως, ἵνα διὰ τῶν D
 10 ὁσίων αὐτοῦ προσευχῶν καὶ μετὰ θάνατον αὐτοῦ ὡσαύτως ἔχω-
 σι τὴν ἀπόλαυσιν τοῦ ὕδατος, ὅτι καὶ χρησιμὸς ἐδόθη αὐτῷ περὶ
 αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι οὕτως. ἔστι δὲ ὁ τάφος ἐχόμενος τοῦ τάφου τῶν
 βασιλέων, ὅπισθεν τοῦ τάφου τῶν Ἰουδαίων ἐπὶ τὸ μέρος τὸ πρὸς
 νότον. Σολομῶν γὰρ ἐποίησε τοὺς τάφους τοῦ Δαβὶδ, διαγράψας
 15 κατὰ ἀνατολὰς τῆς Σιών, ἧτις ἔχει εἴσοδον ἀπὸ Γαβαὼν μήκοθεν
 τῆς πόλεως σταδίους εἴκοσιν. ἐποίησεν δὲ ταύτην σκολιάν, σὺν-
 θετον, ἀνυπονόητον· καὶ ἔστιν ἡ εἴσοδος ἕως τῆς σήμερον τοῖς
 πολλοῖς ἀγνοουμένη τῶν ἱερέων καὶ ὄλων τῷ λαῷ. ἐκεῖ εἶχεν ὁ P 156
 βασιλεὺς Σολομῶν τὸ χρυσίον τὸ ἐξ Αἰθιοπίας καὶ τὰ ἀρώματα.
 20 καὶ ἐπειδὴ ἔδειξεν Ἐζεκίας τὸ μυστήριον Δαβὶδ καὶ Σολομῶν τοῖς
 ἔθνεσι καὶ ἐμίλανεν ὅστ᾽ αὐτῶν προπατόρων αὐτοῦ, διὰ τοῦτο ὁ θεὸς

1. κολυμβήθρας P. 2. συγκλεισμῷ P cum Eriphanio, σκαΐς
 μωάμ V, Συναΐς Μωάβ R. 5. εἰρχοντο PV. *ibid.* Ἰουδαῖοι]
 ἀντίαιν addit P ex Eriphanio. 10. ὁσίων αὐτοῦ προς om. P.
 15. καὶ μετὰ θάνατον om. P. 12. ἐχομένως P. 16. σταδίων
 P, σταδίων m. R. 21. τῶν προπατόρων Symeon Logotheta, τό-
 κων κατέρων PV.

Ibi modicum aquae exivit, cum populus ab alienigenis undique concluderetur, ne ex aquae penuria periret. Quaesierant enim hostes unde ille haberent: ex quo, urbe circumvallata, Siloam etiam circumsederunt. Quoties igitur una cum Isaia veniebant ut aquam haurirent, illa exibat, unde ad hunc usque diem, in magni miraculi argumentum etiamnum subito erumpit. Postquam autem id per Isaiam peractum est, hunc magnifice ac studiose juxta Siloam Judaeorum populus sepellit, ut ejus precibus aquae perinde copia iis suppeteret, cum praeterea, ut ita agerent, ex oraculo iis praeceptum esset. Jacet autem ejus sepulcrum juxta Regum tumulos, ad Austrum, pone Judaeorum tumulos. Solomon quoque Davidis sepulcrum ita constituit, ut Orienti Sion obversarentur, quae aditum habet a Gabaeon procul ab urbe, stadiis xx. quem quidem aditum obliquum ac occultum ita confecit ut a semine perciperetur, adeo ut ejus introitus plerisque Sacerdotum atque ipsi populo etiam hodie ignotus sit. Ibi Solomon Rex aurum ex Aethiopia sibi allatum, et aromata recondidit. Sed cum Eszechias Davidis et Solomonis arcantum gentibus aperuisset, et ossa patrum suorum iniquasset, capropter Deus ejus semen hostium

ἐπηράσατο εἰς δουλείαν ἔσεσθαι τὸ σπέρμα αὐτοῦ τοῖς ἐχθροῖς αὐτοῦ, καὶ ἄκαρπον αὐτὸν καὶ ὕγονον ἐποίησεν ὁ θεὸς ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης.

Εἰς τὸν Ἱερεμίαν.

Οὗτος Ἱερεμίας ἀξιώθεις καὶ αὐτὸς προειπεῖν περὶ τοῦ κατὰ 5 Χριστὸν μυστηρίου, λέγων οὕτως· Καὶ ἔλαβον τὰ τριάκοντα ἀργύρια τὴν τιμὴν τοῦ τετιμημένου, ὃν ἐτιμήσαντο ἀπὸ υἱῶν Ἰσραὴλ, B καὶ ἔδωκαν αὐτὰ εἰς τὸν ἀγρὸν τοῦ κεραμέως, καθὰ συνέταξέ μοι κύριος. ταύτης δὲ τῆς χρήσεως καὶ ὁ εὐαγγελιστὴς μέμνηται Ματθαῖος, πληρωθείσης ἐν καιρῷ τοῦ πάθους. πάλιν λέγει ὁ 10 αὐτὸς προφήτης, Ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, λέγει κύριος, καὶ διαθήσομαι τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ καὶ τῷ οἴκῳ Ἰούδα διαθήκην καινὴν, οὐ κατὰ τὴν διαθήκην ἣν ἐποίησα τοῖς πατέραςιν αὐτῶν, ἐν ᾗ ἡμέρᾳ ἐπιλαβομένου μου τῆς χειρὸς αὐτῶν ἔξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ὅτι αὐτοὶ οὐκ ἐνέμειναν ἐν τῇ διαθήκῃ μου, καὶ 15 γὰρ ἠμέλησα αὐτῶν, φησὶ κύριος, διδοὺς νόμους μου ἐπὶ δία- C ροιαν αὐτῶν, καὶ ἐπὶ καρδίαν αὐτῶν ἐπιγράψω αὐτούς, καὶ ἔσομαι R 366 αὐτοῖς εἰς θεόν, καὶ αὐτοὶ ἔσονται μοι εἰς λαόν, καὶ οὐ μὴ διδάξουσιν ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ καὶ ἕκαστος τὸν πλησίον αὐτοῦ, λέγων, Γινῶθι τὸν κύριον, ὅτι πάντες εἰδήσουσι 20 με ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου αὐτῶν, ὅτι ἴλεως ἔσομαι ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν, καὶ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν οὐ μὴ μνησθῶ ἔτι. καὶ

1. ἐπηράσατο] ἐπειράσατο V, ἐπειράσατο R. 3. ἡμέρας om. P. 9. δὲ om. P. 10. Ματθαῖος] XXVII. 9. ib. πάλιν] XXXVIII. 31. 13. ἢ om. V. 18. εἰς θεὸν αὐτοῖς P. 22. οὐ μνησθῶ V, οὐ μνησθῶ P.

servituti addixit, ab illoque die infocundum et sterilem hunc fecit Deus.

De Hieremia.

Hic Hieremias dignatus est, et ipse de peracto in Christo mysterio praedicere, cum ita ait: Et acceperunt triginta argenteos pretium appetiti, quem appetiaverunt a filiis Israel, et dederunt eos in agrum figuram, sicut constituit mihi Dominus. Sententiae istius meminit Evangelista Matthaeus, quae impleta est tempore Passionis. Rursum ait idem Propheta: Ecce dies veniunt, dicit Dominus, et disponam domui Israel, et domui Juda testamentum novum, non secundum testamentum quod feci patribus eorum, in die in qua apprehendi manum eorum, ut educerem illos de terra Aegypti. Quia ipsi non manserunt in testamento meo, et ego neglexi eos, dicit Dominus, datus leges meas in mentem eorum, et in corde eorum inscribam eos, et ero eis in Deum, et ipsi erunt mihi in populum, et non docebunt ultra unusquisque fratrem suum, et unusquisque proximum suum, dicens: Cognosce Dominum, quia omnes scient me a

ταύτης τῆς χρήσεως μέμνηται ὁ ἀπόστολος ἐν τῇ πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῇ

Ἱερεμίας ἦν ἐξ Ἀναθώθ, καὶ ἐν Τάφναις Αἰγύπτου λίθοις βλήθεις ὑπὸ τοῦ λουῦ ἀποθνήσκει. κεῖται δὲ ἐν τόπῳ τῆς οἰκῆσεως Φαραώ, ὅτι Αἰγύπτιοι ἐδόξασαν αὐτὸν εὐεργετηθέντες δι' αὐτοῦ· ἤρχετο γὰρ αὐτοῖς. τῶν γὰρ ὑδάτων οἱ θῆρες, οὓς D καλοῦσιν οἱ Αἰγύπτιοι μενεφώθ, Ἕλληνες δὲ κροκοδείλους, καὶ ὅσοι εἰσι πιστοὶ Θεοῦ ἕως σήμερον εὔχονται ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνῳ, καὶ λαμβάνοντες τοῦ χοδὸς τοῦ τόπου δῆγματα ἀνθρώπων θρα- 10 πεύουσι, καὶ πολλοὶ αὐτὰ τὰ θηρία τὰ ἐν τῷ ὕδατι φρυγαδεύου- σιν. ἡμεῖς δὲ ἠκούσαμεν ἐκ τῶν παιδῶν Ἀντιγόνου καὶ Πτολε- μαίου, γερόντων ἀνδρῶν, ὅτι Ἀλέξανδρος ὁ τῶν Μακεδόνων, ἐπιστὰς τῷ τάφῳ τοῦ προφήτου καὶ ἐπιγονὸς τὰ εἰς αὐτὸν μν- V 126 στήρια, εἰς Ἀλεξάνδρειαν μετέστησεν αὐτοῦ τὰ λείψανα, περιθεὶς 15 αὐτὰ ἐνδόξως κυκλῶ, καὶ ἐκωλύθη ἐκ τῆς γῆς ἐκείνης τὸ γένος P 157 τῶν ἀσπίδων, καὶ ἐκ τοῦ ποταμοῦ ὠσαύτως, καὶ οὕτως ἐνέβαλεν τοὺς ὄφεις τοὺς λεγομένους ἀργόλαους, ὃ ἐστιν ὀφιομάχους, οὓς ἤνεγκεν ἐκ τοῦ Ἄργου τοῦ Πελοποννησιακοῦ, ὃθεν καὶ ἀργόλαοι

1. ταύτης om. P. 3. ἐν addit P cum Eriphanio, om. RV. ib. λίθοις δὲ ὑποβλήθεις PV. Correxit Ducangius. 6. τῶν γὰρ] ἐλ- ληκῆς τι m. R. 7. μενεφώθ] νεφώθ Eriphanius p. 139. B, ut scribendum sit μὲν νεφώθ. ib. κροκοδ. PV. 8. θεὸν P. 9. τῶν ἀνθρώπων P. 11. ὄρα m. P. 12. ὁ τῶν Μακεδόνων] Ra- rior ellipsis nominis βασιλευς non eripienda erat Diodoro Exc. Vat. p. 36. 3. ed. nostrae. 13. τάφῳ] τόφῳ PV. 16. τῶν om. P. ibid. ἐνέβαλεν P cum Suida v. ἀργόλαι, ἐνέβαλλον RV. 18. Ἄρ- γου P. ib. Πελοποννησιακοῦ V, Πελοποννησιακοῦ P. ib. ὃθεν καὶ ἀργόλαοι καλοῦνται om. P, ὃθεν καὶ ἀργόλαοι addit m. R.

parvo usque ad magnum, quia propitius ero iniquitatibus eorum, et peccatorum eorum non ero memor amplius. Et istius sententiae meminit Apostolus in Epistola ad Hebraeos.

Hieremias erat ex Anathoth, et in Thaphnis Aegypti lapidibus a populo impetitus interit, jacetque in loco habitationis Pharaonis, cum magna illum veneratione prosequerentur Aegyptii ob accepta ab eo beneficia, et quod pro iis Deum deprecatus esset, cum ab animalibus aqua- ticis, quae Aegyptiis Menephot, Graecis vero Crocodilli dicuntur, infestarentur. Unde quotquot Deo sunt fideles, usque hodie hoc in loco preces fundunt, et accepto de loco isto terrae pulvillo, ex eorum morsibus homines curant, multaque crocodilos ex aquis fugant. Nos vero ex Antigonis et Ptolemæi posteris accepimus, iisque viris aetate gravibus, Alexandrum Macedonem, cum ad Prophetæ sepulcrum accessisset, audissetque arcana quae de se is praedixerat, illius reliquias Alexandriam transtulisse, hasque magnifico apparatu circumdedit, unde accidit ut a loco isto, uti pariter a fluvio, aspides arcerentur, sicque serpentes Argo- laeos nuncupatos. (hoc est serpentum hostes) quos ex Argo Peloponnesi

καλοῦνται, τουτέστιν Ἄργους δεξιοί. λαλιὰν δὲ ἔχουσιν ἡδυτάτην καὶ πανευώνυμον.

Οὗτος δὲ Ἱερεμίας σημεῖον ἔδωκεν τοῖς ἱερεῦσιν Αἰγύπτου ὅτι δεῖ σεισθῆναι τὰ εἰδῶλα αὐτῶν καὶ συμπεσεῖν διὰ σωτῆρος παιδὸς ἐκ παρθένου γενομένου, ἐν φάτῃ δὲ κειμένου. διὸ καὶ ἕως τῶν 5 θεοποιούσιν παρθένον λοχὸν καὶ βρέφος ἐν φάτῃ τιθέντες προσ-
-B κυνοῦσιν. καὶ Πτολεμαίῳ τῷ βασιλεῖ τὴν αἰτίαν πυνθανομένην ἔλεγον ὅτι πατροπαράδοτόν ἐστιν μυστήριον ὑπὸ ὁσίου προφήτου τοῖς πατράσιν ἡμῶν παραδοθέν.

R 368 Οὗτος ὁ προφήτης Ἱερεμίας πρὸ τῆς ἀλώσεως τοῦ ναοῦ ἤρ-
-10 πασε τὴν κιβωτὸν τοῦ νόμου καὶ τὰ ἐν αὐτῇ, καὶ ἐποίησεν αὐτὰ κατατεθῆναι ἐν πέτρᾳ, καὶ εἶπεν τοῖς παρεστῶσιν, Ἀπεδήμησε κύριος ἐκ Σινᾶ εἰς οὐρανόν, καὶ πάλιν ἐλεύσεται νομοθέτης ἐκ Σιών ἐν δυνάμει, καὶ σημεῖον ὑμῖν ἔστω τῆς παρουσίας αὐτοῦ, ὅτε ξύλον πάντα τὰ ἔθνη προσκυνήσουσιν. εἶπεν δὲ ὅτι Τὴν κι-
-15 βωτὸν ταίτην οὐδεὶς ἐκβαλεῖ εἰ μὴ Ἀαρῶν, καὶ τὰς ἐν αὐτῇ πλά-
-C κας οὐδεὶς ἀναπτύξει οὐκέτι ἱερέων ἢ προφητῶν, εἰ μὴ Μωϋσῆς ὁ ἐκλεκτὸς τοῦ Θεοῦ. καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἀναστάσεως πρώτη ἡ κιβωτὸς ἀναστήσεται, καὶ ἐξελεύσεται ἐκ τῆς πέτρας, καὶ τεθή-
-20 σεται ἐν ὄρει Σινᾶ. καὶ πάντες οἱ ἅγιοι πρὸς αὐτὴν συναχθή-
-25 σονται, ἐκεῖ ἐκδεχόμενοι κύριον, τὸν ἐχθρὸν φεύγοντες, ἀνελεῖν

1. Ἄργους δεξιοί] ἀργόλαι οὖν ἐκ τοῦ Ἄργους λαίοι Suidas v. ἀργό-
-λαι. Post δεξιοί addit καλοῦνται P. 8. παράδοτον P. 21.
ἀνέλετε αὐτὸν ἐλθόντα] ἀνελόντες τε αὐτὸν ἐλθόντα P sola: scribe
ἀνελεῖν αὐτοὺς θείλοντα.

regione attulerat, illic injecit. Ita porro dicti, quasi segnes dextris: loquelam autem habent suavissimam, sed infaustam.

Hic Hieremias signum dedit Aegyptiis Sacerdotibus, quo futurum praedixit, ut eorum idola concuterentur et conciderent per Salvatorem puerum ex Virgine natum, et in praesepti jacentem. Quapropter etiam nunc ut Deam colunt virginem puerperam, et infantem in praesepti adorant. Ptolemaeo autem Regi causam sciscitanti, responderunt se accepisse arcanum istud ab sancto Propheta patribus suis fuisse traditum.

Idem Propheta Hieremias, ante templi eversionem, arcam legis, quaeque in ea recondita erant, abripuit, ac reposuit illam in rupe, dixitque circumstantibus: *Migravit Dominus ex Sina in coelum, et rursus veniet legislator ex Sion cum virtute, et signum vobis sit adveniens ejus, cum omnes gentes lignum adoraverint. Dixitque: arcam illam nemo extrahet praeter Aaronem, nec tabulas in ea reconditas nemo ex Sacerdotibus aut Prophetis aperiet, praeter Moysam dilectum Dei. In die porro Resurrectionis arca resurget prima, et egredietur ex rupe, et in monte Sina reponetur. Omnes vero Sancti ad illam sese congregabunt, ibi expectantes Dominum, hestemque fugientes, occident illum venientem.*

αὐτοὺς θέλοντα. ἐν τῇ πέτρᾳ ἐκείνῃ ἐσφράγισεν τῷ δακτύλῳ τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐγένετο ὁ τύπος ὡς γλυφὴ σιδήρου, καὶ νεφέλῃ φωτεινῇ ἐσκέπασε τὸ ὄνομα, καὶ σόδεις νοεῖ τὸν τύπον, οὐδὲ ἀναγνῶναι αὐτὸν δύναται τις ἕως σήμερον καὶ ἕως τῆς συντελείας. ἔστιν δὲ ἡ πέτρα ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅπου πρῶτον ἡ κιβωτὸς γέγονεν μεταξὺ τῶν δύο ὄρεων, ἐν οἷς κεῖνται Μωϋσῆς καὶ Ἀαρῶν. καὶ ἐν νυκτὶ νεφέλῃ ὡς πῦρ γίνεται περὶ τὸν τόπον κατὰ τὸν τύπον τὸν ἀρχαῖον, ὅτι οὐ μὴ παύσῃται ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ ἐκ τοῦ νόμου αὐτοῦ. διὰ τοῦτο ἔδωκεν ὁ Θεὸς τῷ Ἱερεμίᾳ χάριν, ἵνα τὸ τέλος τοῦ μυστηρίου αὐτοῦ αὐτὸς ποιῆσῃ, ἵνα γένηται συγχόινωνος Μωϋσέως καὶ Ἀαρῶν· καὶ ὁμοῦ εἰσιν ἕως σήμερον, ἐπειδὴ καὶ ὁ Ἱερεμίας ἐστὶν ἐκ σπέρματος ἱερατικοῦ.

Εἰς τὸν Ἰεζεκιήλ.

15 Ὅστος Ἰεζεκιήλ ἐν Βαβυλῶνι προφητεύων καὶ αὐτὸς ἠξιώθη προειπεῖν περὶ τῆς κατὰ Χριστὸν οικονομίας, καὶ φησι, Καὶ ἔισομαι αὐτοὺς ἀπὸ πυσῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτῶν, καὶ καθαρῶ P 158 αἰτούς, καὶ ἔσονται μοι εἰς λαόν, καὶ ἐγὼ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς Θεόν, καὶ ὁ δοῦλός μου Δαβὶδ ἄρχων ἐν μέσῳ αὐτῶν καὶ ποιμὴν εἰς 20 ἔσται πάντων, ὅτι ἐν τοῖς προστάγμασί μου πορεύονται. καὶ πάλιν λέγει, Καὶ εἶπε πρὸς με, Τὸ ὕδωρ τοῦτο τὸ ἐκπορευόμε R 370 νον εἰς τὴν Γαλιλαίαν τὴν πρὸς ἀνατολάς, καὶ κατέβαινεν ἐπὶ

10. ποιήσει V. *ibid.* γένηται PV. 12. καὶ] δὲ P. 21. πάλιν] XLVII. 8. 22. Γαλιλαίαν] θάλασσαν V.

In rupe illa digito suo nomen Domini impressit, et forma ejus velut ferri sculptura facta est, nubesque lucida nomen texit, ac nemo figuram intelligit, vel legere potest ad hunc usque diem, et usque ad mundi consummationem. Est autem illa petra in solitudine, ubi primum fuit arca, intra duos montes, in quibus jacent Moyses et Aaron. Per noctem vero nubes ut ignis circa locum apparet, juxta figuram antiquam, quoniam non desinet gloria Dei ex lege ejus. Propterea hanc Hieremie gratiam dedit Deus, ut mysterii sui finem ipse faceret, ut Moysis etiam et Aaronis socius fieret, sicut simul sunt usque hodie, si quidem Hieremias erat ex stirpe sacerdotali.

De Ezechiele.

Iste Ezechiel Babylone prophetans, et ipse dignatus est praedicere de Christi humanitate, ubi ait: *Et liberabo eos ab omnibus iniquitatibus suis, et mundabo eos, et erunt mihi in populum, et ego ero eis in Deus, et servus meus David Princeps in medio eorum, et pastor erit unus omnium, quis in praedictis meis ambulabunt.* Et rursus dicit: *Et dixit ad me, Haec aqua quae egreditur in Galilaeam Orientem versus, et quae descen-*

τὴν Ἀραβίαν, καὶ ἤρχετο ἐπὶ τὴν θάλασσαν ἐπὶ τὸ ὕδωρ τῆς διεκβολῆς, καὶ ὑγιᾶσει τὰ ὕδατα· καὶ ἔσται, πᾶσα ψυχὴ τῶν ζώων τῶν ἐκζέοντων καὶ ἐπὶ πάντα ἐφ' ἃ ἂν ἐπέλθῃ ἐκεῖ ὁ ποταμός, ζήσεται.

v 127
B

Ἰεζεκίηλ οὗτός ἐστιν ἐξ Ἀριρὰ τῶν ἱερέων, καὶ ἀπέθανεν ἐν 5 γῆ Χαλδαίων ἐπὶ τῆς αἰχμαλωσίας, πολλὰ προφητεύσας τοῖς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ. ἀπέκτεινεν δὲ αὐτὸν ὁ ἠγούμενος τοῦ λαοῦ Ἰσραὴλ ἐκεῖ, ἐλεγχόμενος ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ εἰδώλων σεβάσμασι. καὶ ἔθαψεν αὐτὸν ὁ λαὸς ἐν ἀγρῷ Μαοῦρ ἐν τάφῳ Ἰωσήφ καὶ Ἀρφαξὰδ πατέρων Ἀβραάμ. καὶ ἔστιν ὁ τάφος σπήλαιον διπλοῦν, ὅτι Ἀβραάμ 10 ἐν Χεβρών πρὸς τὴν ὁμοίότητα αὐτοῦ ἐποίησεν τὸν τάφον Σάρρας. διπλοῦν δὲ λέγεται, ὅτι εἰλικτόν ἐστι καὶ ἀπόκρυφον ἐξ ἐπιπέδου, καὶ ἔστιν ὑπερῶον ἐπὶ γῆς ἐν πέτρᾳ κρεμάμενον.

Οὗτος ὁ προφήτης τέρας ἔδωκε τῷ λαῷ, ὥστε προσέχειν τῷ ποταμῷ Χοβάρ, ὅτε ἐκλείποι, ἐλπίζειν τὸ δρέπανον τῆς 15 ἐρημώσεως εἰς πέρας τῆς γῆς, καὶ ὅτε πλημμυρήσει, τὴν εἰς Ἱερουσαλήμ ἐπάνοδον. καὶ γὰρ ἐκεῖ κατῴκει ὁ ὄσιος, καὶ πολλοὶ πρὸς αὐτὸν συνήγοντο. καὶ ποτε πλήθους συνόντος αὐτῷ ἔδθησαν οἱ Χαλδαῖοι τοὺς Ἑβραίους, μὴ ἀναταράξωσι καὶ ἐπέθωσιν αὐτοῖς εἰς ἀναίρεσιν. καὶ ἐποίησεν ὁ προφήτης διαστῆ- 20 ναι τὸ ὕδωρ, ἵνα ἐκφύγωσιν εἰς τὸ πέραν. οἱ δὲ κατατολμήσαντες τῶν ἐχθρῶν ἐπιδιώξαντες κατεποντίσθησαν.

3. καὶ om. P. ib. ἀπέλθῃ P. ib. ὁ om. P. 12. ἐπιπεδίου R. 15. ἐλπίζειν P cum Eriphanio p. 141. A, ἐπελθῶν R, et omisso τὸ, ἐπελθόντα m. R, ἐπελθότα V. 16. πέρας Eriphanius, πέτρας PV. ib. εἰς om. RV. 18. αὐτῷ om. P.

dit in Arabiam, et venit usque ad mare ad aquam exitus, et sanabit aquas: et erit, omnis anima animalium bullientium in omnibus in quae abierit illic fluvius, vivet.

Hic Ezechiel ortus est ex Arira, ex filiis Sacerdotum, et obiit in terra Chaldaeorum, tempore captivitatis, multa prophetans in Judaea. Hunc porro ibi interfecit dux populi Israel, quod ab eo ob idolorum cultum coargueretur. Illumque sepeliit populus in agro Maûr, in sepulcro Joseph et Arphaxath patrum Abraham. Estque sepulcrum spelunca duplex, quia Abraham in Chebron ad sui similitudinem fecit sepulcrum Sarrae. Duplex vero dicitur, quod in plano sinuosa sit, et occulta, in parte vero superiore supra terram a petra quodammodo pendeat.

Hic Propheta prodigium dedit populo, ut observaret fluvium Chobar, quando deficiet, tunc falcem desolationis ad petras fines terrae sperarent; cum vero inundaverit illius aqua, reditum in Hierusalem. Hic enim habitabat vir sanctus, et complures ad eum confluebant. Porro cum aliquando multi cum eo essent, Chaldaei Hebraeos ligaverunt, ne tumul-

Οὗτος ὁ προφήτης διὰ προσευχῆς αὐτομάτως αὐτοῖς δαυιλιῇ τροφήν ἰχθύων παρέσχεν, καὶ πολλῶν ἐκλειπόντων ζωὴν αὐτοῖς ἐκ Θεοῦ ἔλθειν παρεκάλεσεν.

Οὗτος ἀπολλυμένον τοῦ λαοῦ σημεῖα ποιήσας ἔπαυσε τοὺς D
5 πολεμίους, καταπλήξας αὐτοὺς οὐρανόθεν, ὅτε ἔλεγεν ὁ Ἰσραὴλ
ὅτι διαπεφωνήκαμεν, ἀπόλωλεν ἡ ἐλπίς ἡμῶν. καὶ ἐν τέρασι
τῶν ὀστέων τῶν νεκρῶν αὐτοὺς ἔπεισεν ὅτι ἐστὶν ἐλπίς τῷ Ἰσραὴλ
καὶ ὧδε καὶ ἐπὶ ταῦ μέλλοντος, οὗτος κρίνων τῷ Ἰσραὴλ ἔδει-
κνυεν τὰ ἐν Ἱερουσαλήμ καὶ ἐν τῷ ναῶ γεινόμενα. οὗτος ἠρπάγη R 372
10 ἐκέειθεν, καὶ ἤλθεν εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ εἶπεν τὰ ἐν τῷ ναῶ γενό-
μενα κατ' αὐτὴν τὴν ὥραν εἰς ἔλεγχον τῶν ἀπειθούντων τῷ Θεῷ.

Οὗτος κατὰ τὸν Μωϋσῆν εἶδε τὸν τύπον τοῦ ναοῦ καὶ τὸ P 159
τεῖχος καὶ περίτειχος καὶ τὴν πύλην ἐν ἧ κύριος εἰσελεύσεται
καὶ ἐξελεύσεται. καὶ ἔσται ἡ πύλη κεκλεισμένη, καὶ εἰς αὐτὸν ἐλ-
15 πιούσι πάντα τὰ ἔθνη.

Οὗτος ἔκρινεν ἐν Βαβυλῶνι τὴν φυλὴν Δὰν καὶ τοῦ Γάδ,
ὅτι ἠσέβουν πρὸς κύριον διώκοντες τοὺς τὸν νόμον φυλάσσοντας,
καὶ ἐποίησεν αὐτοῖς τέρας μέγα, ὅτι οἱ ὕφεις ἀνήλισκον τὰ βρέφη
αὐτῶν καὶ πάντα τὰ κτήνη αὐτῶν διὰ τὴν ἀσέβειαν αὐτῶν. καὶ
20 εἶρηκεν ὅτι δι' αὐτοὺς οὐκ ἐπιστρέψει ὁ λαὸς εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ,

2. ἐκλειπόντων P. 6. ἡ ἐλπίς om. R. 10. γενόμενα] Post haec
οὗτος—Ἱερουσαλήμ repetit V. 11. ἔλεγον R. 13. περὶ τεῖχος
PV. 19 κτήνα R. 20. ἐπιστρέφει RV.

tu excitato ab iis insurgentibus interficerentur. Fecitque Propheta ut aqua divideretur, quo in ulteriorem ripam evaderent Hebraei. Ex hostibus vero qui illos persequi sunt ausi, demersi sunt.

Hic Propheta precibus suis, amplas ipsis ex piscibus epulas sponte praebuit, pluribusque ex iis deficientibus, escas a Deo impetravit.

Hic pereunte populo, signis editis, hostium conatus compressit, iis caelitus perterritis, quando dicebat Israel, *Quia dissensimus, perii spes nostra: et in prodigiis ossium mortuorum ad fidem reduxit eos, et erit spes Israel hic et in futuro saeculo.* Hic cum iudicaret Israel, ostendit ea quae in Hierusalem et in templo fiebant. Hic inde raptus est, et venit Hierusalem, ac dixit quae in Templo facta sunt eadem hora, ad redargutionem eorum qui Deo non credebant.

Hic, perinde ac Moyses, vidit figuram Templi, et murum, et circa murum portam per quam Dominus ingreditur, et egredietur, eritque porta occlusa, et in ipsum sperabunt omnes gentes.

Hic Babylone iudicavit tribum Dan et Gad. Quod vero impie se gereret erga Dominum, divexatis iis qui legem observabant, ingens illis prodigium fecit: serpentes enim illorum infantes ac jumenta propter eorum impietates consumpserunt. Dixitque propter illos non reversurum

ἀλλ' ἐν Μηδία ἔσονται ἕως συντελείας πλάνης αὐτῶν, καὶ ἐξ αὐ-
 B τῶν ἦν ὁ ἀνελὼν αὐτὸν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ.

Εἰς τὸν Δανιήλ.

Οὗτος Δανιήλ ἐν Βαβυλῶνι προφητείων καὶ αὐτὸς ἀξιωθεὶς
 προειπεῖν περὶ τοῦ δεσπότου Χριστοῦ φησιν οὕτως· Καὶ γνώσῃ 5
 καὶ συνήσεις ἀπὸ ἐξόδου λόγου τοῦ ἀποκριθῆναι σοὶ καὶ τοῦ οἰκο-
 δομηθῆναι Ἱερουσαλήμ ἕως Χριστοῦ ἡγουμένου ἑβδομάδες ἑπτὰ
 καὶ ἑβδομάδες ἐξήκοντα δύο, καὶ τὰ ἐξῆς. καὶ πάλιν, Καὶ ἐτιμή-
 θη λίθος ἄνευ χειρῶν, καὶ ἐπάταξε τὴν εἰκόνα, καὶ ἐγένετο ὁ λί-
 θος εἰς ὄρος μέγα, καὶ ἐπλήρωσε τὴν γῆν. καὶ πάλιν, Καὶ ἶδου 10
 V 128 μετὰ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ ὡς υἱὸς ἀνθρώπου ἐρχόμενος, καὶ
 C ἕως τοῦ παλασοῦ τῶν ἡμερῶν ἔρθασεν, καὶ αὐτῷ ἐδόθη ἡ τιμὴ
 καὶ ἡ ἔξουσία καὶ τὰ λοιπὰ ὅσα ἐρρέθη.

Δανιήλ οὗτος ἦν ἐκ φυλῆς Ἰούδα τῶν ἐξεχόντων τῆς βασιλι-
 κῆς ὑπηρεσίας, ἀλλ' ἔτι νήπιος ὢν ἤχθη ἐν τῇ αἰχμαλωσίᾳ ἐκ 15
 τῆς Ἰουδαίας εἰς γῆν Χαλδαίων. ἐγενήθη δὲ ἐν Βεθωρῶμ τῇ
 ἀνωτέρᾳ, καὶ ἦν ἀνὴρ σώφρων, ὥστε δοκεῖν τοὺς Ἰουδαίους εἶ-
 ναι αὐτὸν σπάδοντα.

Πολλὰ ἐπένθησεν οὗτος τὸν λαὸν καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν Ἱερου-
 σαλήμ, καὶ ἐν νηστείαις ἔσκησεν ἀπὸ πύσης τροφῆς ἐπιθυμητῆς, 20

5. οὕτως] IX. 25. 6. συνήσεις καὶ P: quod ita scriptum in V
 ut vel s vel καὶ erasum videatur. ib. ἀπὸ — λόγου om. V. 8.
 πάλιν] II. 45. 10. πάλιν] VII. 13. 16. γῆν] τὴν P. ibid.
 Βεθερώμ P, Βεθερώμ R. 20 νηστεία P.

populum in terram suam, sed in Media mansurum usque ad finem erro-
 ris suæ; et ex illis futurum qui tollet illum omnibus diebus vitæ suæ.

De Daniele.

Hic Daniel Babylone prophetans, et ipse dignatus prædicere de
 Domino Christo, sic ait: Et cognosces et intelliges ab exitu sermonis, ut
 respondeatur tibi, et ut ædificetur Hierusalem usque ad Christum ducem
 hebdomades septem, et hebdomades sexaginta duæ, etc. Rursum: Et
 abscissus est lapis sine manibus, et percussit statuam, et factus est in
 montem magnum, et implevit totam terram. Et rursum: Et ecce cum
 nubibus caeli, tanquam filius hominis veniens, et usque ad antiquum die-
 rum pervenit, et datus est illi honor, et potestas, et reliqua quæ dic-
 ta sunt.

Erat Daniel ex tribu Juda, ex præcipuis Regis ministris. Admo-
 dum puer ductus est in captivitatem ex Judæa in terram Chaldaeorum:
 natus est autem in Betherom superiori, adeoque castus fuit, ut Eunuchus
 ab Judæis existimaretur.

Is plurimum deflevit pro populo, et pro Hierusalem, vitamque egit

σπέσματα γῆς ἐσθίων. καὶ ἦν ἀνὴρ ξηρὸς καὶ σπανός, τὴν ἰδέαν
 ὠραίος, ἐν χάριτι ὑψίστου. οὗτος πολλὰ ἠϋξάτο ὑπὲρ τοῦ Να- D
R 374
 βουχοδοσόου, παρακαλοῦντος αὐτὸν Βαλτάσαρ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ,
 ὅτι ἐγένετο θηρίον καὶ κτῆνος, ἵνα μὴ ἀπόληται. ἦν γὰρ τὰ ἔμ-
 5 προσθεν ὡς βοῦς σὺν τῇ κεφαλῇ, καὶ οἱ πόδες σὺν τοῖς ὀπισθεν
 λέων. ἀπεκαλύφθη δὲ τῷ δούλῳ περὶ τοῦ μυστηρίου τούτου ὅτι
 κτῆνος γέγονε διὰ τὴν ἄλογον αὐτοῦ φιληδομίαν καὶ σκληροτρα-
 χηλίαν, καὶ ὅτι ὡς βοῦς ὑποζύγιον γενήσεται τοῦ Βελιά, λέων δὲ
 διὰ τὸ ἀρπακτικὸν καὶ τυραννικὸν καὶ θηριῶδες τοῦ τρόπου.
 10 ταῦτα ἔχουσιν οἱ δυνάσται ἐν νεότητι, ἐπὶ τέλει δὲ θῆρες γίνον- P 160
 ται, ἀρπάζοντες, ὀλοθρεύοντες, πατάσσοντες, ἀναιροῦντες, τυ-
 ραννοῦντες, ἀσεβοῦντες, τὰς δὲ τούτων ἀμοιβὰς παρὰ τοῦ δι-
 καιοκρίτου Θεοῦ ἀπολαμβάνοντες. ἔγνω δὲ διὰ τοῦ Θεοῦ ὁ ἅγιος
 ὅτι ὡς βοῦς ἤσθιε χόρτον, καὶ ὅτι οὐκ ἐγένετο αὐτῷ ἀνθρωπίνης
 15 φύσεως τροφῆς ἐπιθυμία. διὰ τοῦτο καὶ ὁ αὐτὸς Ναβουχοδοσό-
 ου μετὰ τὴν πέμπιν τῆς τροφῆς ἐν καρδίᾳ ἀνθρωπίνῃ γινόμενος
 ἔκλαιε καὶ ἤξιον κύριον πᾶσαν τὴν ἡμέραν καὶ νύκτα τεσσαρα-
 κοντάκις δεόμενος. δαίμων δὲ ἐπελίγνετο αὐτῷ, καὶ ἐλάνθανεν
 ὅτι γέγονεν ἄνθρωπος. ἤρθη δὲ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ τοῦ μὴ λα-
 20 λεῖν, καὶ νοῶν εὐθὺς ἐδάκρυεν, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἦσαν ὡς B
 νεκρὸν κρέας ἐν τῷ κλαίειν· πολλοὶ γὰρ ἐξιώντες ἐκ τῆς πλείως
 ἐθειώρου αὐτόν.

1. τῆς γῆς P. 2. ὑψιστος P. *ibid.* ἠϋξάτο PV. 10. ἐν τῇ
 νεότητι P. 11. ἀπατάσσοντες R. 12. κριτοῦ P. 20. οἱ
 om. P.

in ciborum omnium desiderabilium abstinentia, terrae duntaxat semina
 comedens. Vir erat siccus corpore et gracilis, forma decorus, gratia
 praestantissimus. Hic saepius Deum precatus est pro Nabuchodonosor,
 filii Baltasar suasionibus, cum bestia et jumentum factus est, ne periret.
 Antrosum enim capite bovem, pedibus vero et parte posteriori leonem
 referebat Revelatum est autem viro sancto istud mysterium: eo quod
 ex irrationali voluptatis amore, ac refractario ingenio, in jumentum eva-
 sit, et quod veluti bos, jumentum Belia factus est: in leonem autem, ex
 illius rapacitate, tyrannide, ac ferinis moribus, cujusmodi quidem vitia,
 qui rerum potiuntur, dum juvenes sunt infici solent, sub vitae vero ex-
 tremum, ferae evadunt, dum rapiunt, vastant, feriunt, occidunt, tyranno-
 rum more, ac impie vivunt, quorum tandem poenas a iudice Deo reci-
 piunt. A Deo porro edoctus vir sanctus, ut bovem foenum comedisse
 dixit, nullamque ipsi faisse naturae humanae idonei alimentum cupiditatem.
 Propterea idem Nabuchodonosor, post ciborum concoctionem, cum cor
 hominis haberet, plorabat, et Dominum singulis diebus ac noctibus qua-
 dragies deprecabatur. Daemon vero ad eum accessit, cum hominem esse
 ignoraret. Elevata est ejus lingua, ita ut non potuerit loqui, quod cum

Ὁ δὲ Δανιὴλ μόνος οὐκ ἤθελεν ἰδεῖν αὐτόν, ὅτι πάντα τὸν χρόνον τῆς ἀλλοιώσεως αὐτοῦ ἐν προσευχῇ ἦν περὶ αὐτοῦ. ἔλεγεν γὰρ ὅτι Πάλιν ἄνθρωπος γενήσεται, καὶ τότε ὄψομαι αὐτόν. καὶ ἠπίστον αὐτῷ.

Ὁ Δανιὴλ οὖν τὰ ἑπτὰ ἔτη προσευχόμενος πρὸς τὸν ὕψιστον 5 ἤτησεν γενέσθαι οὓς εἶπεν καιρούς, προσευχόμενος πρὸς τὸν ὕψιστον ἐποίησεν γενέσθαι μῆνας ἑπτὰ. καὶ τὸ μυστήριον τῶν ἑπτὰ καιρῶν C ἐτελέσθη ἐπ' αὐτόν, ὅτι ἀποκαταστάς ἐν ἑπτὰ μηνσίν, ὡς ἦν τὸ πρῖν, τὰ ἕξ ἔτη καὶ πέντε μῆνας ὑπέπιπτεν κυρίῳ καὶ ὠμολόγηε τὴν ἀσέβειαν αὐτοῦ καὶ πᾶσαν τὴν ἀνομίαν αὐτοῦ, καὶ μετὰ ἄφεισιν τῶν 10 R 376 ἀνομιῶν αὐτοῦ ἀπέδωκεν αὐτῷ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ, καὶ οὔτε ἄρτον οὔτε κρέα ἔφαγεν οὔτε οἶνον ἔπιεν, ἕξομολογούμενος κυρίῳ ὅτι Δανιὴλ προσέταξεν αὐτῷ ὀσπρίοις βρεκτοῖς καὶ χλόαις ἐξιλειώσασθαι κύριον. διὰ τοῦτο ἐκάλεσεν αὐτὸν Βαλτάσαρ, ὡς τὸν υἱὸν αὐτοῦ. ἠθέλησεν δὲ αὐτὸν συγκληρονόμον καταστήσαι τῶν τέ- 15 κνων αὐτοῦ. ἀλλ' ὁ ὄσιος εἶπεν, Ἵλιός μοι ἀφεῖναι με κληρονομίαν πατέρων μου καὶ κολληθῆναι με κληρονομία ἀπεριτμητῶν. D V 129 καὶ τοῖς ἄλλοις βασιλεῦσι Περσῶν πολλὰ ἐποίησεν τεράστια, ὅσα οὐκ ἐγράφησαν. οὗτος δὲ ἀπέθανεν, καὶ ἐτάφη ἐν τῷ σπηλαίῳ τῷ βασιλικῷ μόνος ἐνδόξως. καὶ αὐτὸς ἔδωκε τέρας ἐν ὄρεσι 20 τοῖς ὑπεράνω τῆς Βαβυλῶνος ὅτι Ὅτε καπνισθήσεται τὸ ἐκ βορρ-

6. προσευχόμενος πρὸς τὸν ὕψιστον omittit P sola: καὶ addit m. P. 10. μετὰ — ἀνομιῶν αὐτοῦ om. P. 13. χλόαις] χλωροῖς P, σχόλαις R, β' σκαλίαις m. R. 17. καὶ μὴ κολληθῆναι P. id. κληρονομίας P. 18. τεράστια PV. 21. ἐν βορρᾷ P.

intelligeret, lacrymabatur, et oculi illius erant sicut caro mortua dum flet. Multi autem urbe egressi ipsum spectabant.

Solus vero Daniel illum videre noluit, cum toto isto transformationis tempore assidue pro illo preces funderet. Aiebat enim: *In hominem rursum evadet, tum illum videbo.* Quod plerique minime credebant.

Daniel igitur fuis precibus, ab Altissimo petiit ut septem anni, ea quae dixerat tempora fierent, ac impetravit ut ad menses septem redigerentur. Tum vero septem temporum mysterium in eo adimpletum est. Nam cum post septem menses pristinam formam recepisset, sex anni et quinque menses subtracti sunt. Ille autem ante Dominum prociidit, impietatem, omnemque iniquitatem suam confessus, reddiditque ei Dominus regnum suum; neque panem, neque carnes comedit, nec vinum bibit, confessus Domino. Quippe praeceperat ipsi Daniel, ut leguminibus aqua tinctis, et viridibus Dominum placaret. Propterea ipsum appellavit Baltasar, perinde ac filium suum. Sed et una cum liberis suis haeredem instituere velle se testatus est. Verum vir sanctus dixit: *Abiit, ut ego relicta paterna haereditate incircumcisorum haereditatem attingam.* Apud alios porro Persarum Reges multa miranda edidit, quae non descripta sunt. Obiit ille, et in spelaeo Regio magnifice solus sepultus est. Quin-

φα, τότε ἤξει τέλος Βαβυλῶνος· ἕτε δὲ κατ' ἀνατολὰς ὕδωρ καθαρόν ἐξελεύσεται, τότε ὁ θεὸς ἐπὶ γῆς φανείσῃ ὡς ἄνθρωπος ἀναδέξεται πάσας τὰς ἀνομίας τοῦ κόσμου εἰς ἑαυτὸν ἐν τῷ ἀνασκοποῦντι αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἱερέων τοῦ νόμου. καὶ εὐθὺς 5 πνεύματος χάρις ἐπὶ γῆς ἐκχυθήσεται εἰς πάντα τὰ ἔθνη. ὅτε P 161 δὲ ἐν πυρὶ καίεται, τότε τέλος ἔσται πάσης τῆς γῆς. ἐὰν δὲ ἐν τῷ νότῳ ῥεύσῃ ὕδατα, ὑποστρέψει ὁ λαὸς εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ. ἐὰν δὲ αἷμα ῥεύσῃ, φόβος ἔσται τοῦ Βελιᾶ ἐν πάσῃ τῇ γῇ. καὶ ἐκοιμήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ δοῖος τοῦ θεοῦ.

10 Ἡλίας ὁ Θεσβίτης.

Οὗτος ἦν ἐκ γῆς Ἀράβων, φυλῆς Αὐρών, οἰκῶν ἐν Γαλαάδ, 15 διότι ἡ Θεσβίς δῶμα ἦν τοῖς ἱερεῦσιν. οὗτος ὅταν ἐμελλεν τεχθῆναι, εἶδεν Σωβαχὰ ὁ πατὴρ αὐτοῦ ὅτι ἄγγελοι λευκοφανεῖς αὐτὸν προσηγόρευον καὶ ὅτι ἐν πυρὶ αὐτὸν ἐσπαργάνουν καὶ φλό- B γα πυρὸς ἐδίδουν αὐτῷ φαγεῖν. καὶ ἐλθὼν ἀνήγγειλεν εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ χρησμός, Μὴ δειλιάσῃς· ἔσται γὰρ ἡ οἴκησις αὐτοῦ φῶς καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ ἀπόφασις, καὶ κρινεῖ τὸν Ἰσραὴλ ἐν ῥομφαίᾳ καὶ πυρὶ.

Εἰς τὸν Ἐλισσαῖον.

20 Οὗτος ὁ Ἐλισσαῖος ἦν ἐξ Ἀβελμουὺλ γῆς τοῦ Ρουβίν. καὶ

2. φανείσῃ om. P. 5. ἐπὶ τῆς γῆς P sola. 6. τότε P, τὸ RV.
ib. ἔσται om. R. 7. 8. ῥεύσῃ PV. 11. ἐν om. P. 13. Σωβαχὰ P.

etiam prodigia fecit in superioribus Babylonis montibus, quando dixit: Cum fumigabit quod est in Aquilone, tunc instabit finis Babylonis. Cum vero ab Oriente adueniet aqua munda, tunc Deus in terra tanquam homo recipiet in se omnes iniquitates mundi, dum in crucem agatur a Sacerdotibus legis. Statimque spiritus gratia in terra effundetur in omnes gentes. Cum vero igne conflagrabit, tum finis totius terrae adueniet. Cum autem in Austro fluent aquae, revertetur populus in terram suam. Si autem sanguis fluat, caedes erit Beliae per totum mundum. Oblit in pace sanctus Dei.

Elias Thesbites.

Hic erat ex terra Abraham, de tribu Aaron, habitans Galaad: nam Thesbis Sacerdotum habitatio erat. Cum is nasciturus esset, vidit Sba-cha ejus pater, ab Angelis candidatis illum consalutari, et in igne fasciis involvi, ac ignis flammam comedendum ei porrigi, profectusque haec nuntiavit in Hierusalem, eique dixit Oraculum: Ne timeas, erit illi habitatio lux, et sermo ejus sententia, et judicabit Israel in romphaea et igni.

ἐπὶ τούτου γέγονε τέρας διτι ἤνικα ἐτέχθη, ἐν Γαλγάλοις ἡ δύμυ-
λις ἡ χρυσοῦ δὲ ἐβόησεν, ὥστε ἀκουσθῆναι εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ
εἶπεν ὁ ἱερεὺς διὰ τῶν δῆλων διτι προφήτης ἐτέχθη εἰς Ἱερουσα-
λήμ, ὃς καθελεί τὰ γλυπτὰ αὐτῶν καὶ τὰ χωνευτὰ αὐτῶν. καὶ
θανῶν ἐτάφη ἐν Σαμαρείᾳ. 5

R 378

Z a c h a r i a s.

C Ζαχαρίας υἱὸς Ἰωδαὲ τοῦ ἱερέως. οὗτος ἦν ἐξ Ἱερουσαλήμ,
καὶ ἀπέκτεινεν αὐτὸν Ἰωὰς ὁ βασιλεὺς Ἰούδα ἐχόμενα τοῦ θνησι-
στηρίου, καὶ ἐξέχεεν τὸ αἷμα αὐτοῦ ὁ οἶκος Δαβὶδ ἀνὰ μέσον ἐπὶ
τοῦ Ἑλάμ. καὶ λαβόντες αὐτὸν οἱ ἱερεῖς ἐθαψαν μετὰ τοῦ πα- 10
τρὸς αὐτοῦ.

Περσῶν ἑ Ξέρξης ὁ μέγας Δαριεῖον τοῦ Ὑστάσπου υἱὸς ἔτη
κη'. ὁμοῦ, ελζ'.

α', β'.

οα' Ὀλυμπιάς.

15

D

γ', δ'.

Ἀριστείδης ἐξωστρακίσθη.

Δεύτερος ἀρχιερεὺς Ἰάκιμος υἱὸς Ἰησοῦ ἔτη λ'. ὁμοῦ ξβ'.

2. καὶ εἶπεν — Ἱερουσαλήμ om. P. 7. ὁ υἱὸς P. 12. τοῦ
om. P.

Anni a. m. c.

De Elissaeo.

Erat hic Elissaeus ex Abelmaul, terra Rubin. In eo vero miracu-
lum istud factum est. Cum in lucem editus est, in Galgalis aurea bu-
cula acutam vocem edidit, adeo ut audiretur in Hierusalem: *Hic de-
struet sculpta illorum, et fusa illorum simulacra.* Mortuusque in Sama-
ria sepultus est.

Zacharias.

Zacharias filius Jodae Sacerdotis. Is ortus erat ex Hierosolymis,
atque hunc Joas Rex Juda juxta altare interfecit, et effudit sanguinem
ejus domus David in medio Elam. Illum porro accipientes Sacerdotes,
cum ipsius patre sepelierunt.

Persarum v. Rex Xerxes Magnus, Darii filii Hystaspis filius, ann.
xxxviii. Colliguntur anni v. mcccvii.

5010.

I. II.

LXXI. Olympias.

III. IV.

Aristides in exilium mittitur.

Secundus summus Pontifex Joacimus, filius Jesu, ann. xxx. Colli-
guntur anni LXXI.

έ, ζ'.

οβ' Ὀλυμπιάς.

ζ', η', θ', ι'.

ογ' Ὀλυμπιάς.

5

ια'.

Πίνδαρος ἔγνωρίζετο.

ιβ'.

Θεμιστοκλῆς εἰς Πέρσας ἔφηνεν.

ιγ'.

10

Σοφοκλῆς τραγωδοποιὸς πρῶτος ἐπεδείξατο.

ιδ'.

οδ' Ὀλυμπιάς.

ιε'.

Εὐριπίδης ἔγνωρίζετο.

P 162
V 130

7. ιβ' — ἔφηνεν om. P. 9. ιγ'] ιβ', ιγ' P ex coniectura Raderi.
10. πρῶτος] πρῶτον m. P. Probabilius scribas πρῶτοις, quod infra p. 184. A in πρῶτος corruptum, restituendumque videtur p. 225. C, ἑόρτασαν πρῶτον πάσα οἱ ἅγιοι ἀπόστολοι, ubi V πρῶτος, et p. 255. A, ὁ ἐν Ῥόδῳ κολοσσός ἐπὶ τῆς ἀρχῆς Ἀδριανοῦ πρῶτον ἐκνήθη, ubi iterum πρῶτος praebet V, sicut supra p. 76. A, καθ' ἣν πρῶτον τὸ ἐν Αἰγύπτῳ πάσα ἐπετελέσθη, ubi in annotatione male expressum πρῶτος pro πρῶτοις. Caeterum eiusdem generis sunt haec Anonymi περὶ κωμῳδίας Aristophanis fabulis praemissa, ἐδίδαξε πρῶτος ἐπὶ ἄρχοντος Διοτίμου, ἐδίδαξε πρῶτος ἔφηβος ὢν ἐπὶ Διοκλέους ἄρχοντος, schol. Aristoph. Equit. v. 534. κωμῳδίας ἦν ποιητής, ὃς πρῶτος ὑπεκρίνατο τὰ Κρατίνου καὶ αὐτὸς ποιητής ἕτερον ἔγένετο, et similia quaedam apud Syncellum, et πρότερος Chron. P. p. 294. D, εἰληφῶς πρότερος τὸ ἅγιον βᾶπτισμα μεταλλάττει.

v. vi.

LXXII. Olympias.

vii. viii. ix. x.

LXXIII. Olympias.

xi.

Pindarus clarus habetur.

xii. xiii.

Sophocles tragoediarum scriptor primus innotuit.

xiv.

LXXIV. Olympias.

xv.

ις.

Ἔσδρας ἀρχιερεὺς παρὰ Ἰουδαίους ἔγνωρίζετο.

B

ιζ.

Ἡρόδοτος ἱστοριογράφος ἔγνωρίζετο.

ιη.

5

Βακχυλίδης ἤκμαζεν.

οε' Ὀλυμπιάς.

ιθ', κ'.

Σωκράτης ἐγεννήθη.

κα', κβ'.

10

ος' Ὀλυμπιάς.

C

κγ', κδ', κε', κς'.

οζ' Ὀλυμπιάς.

κζ'.

R 380 Περσῶν ε' ἐβασίλευσεν Ἀρτάβανος μῆνας ζ'. μεθ' ὃν ζ' 15
Ἀρταξέρξης ὁ ἐπικληθεὶς μακρόχειρ μά'. ὁμοῦ εοθ'.

α'.

2. Εσδραμ P. 14. κζ' ante οζ' ponit V. 16. Ἀρταξέρξης V.

Anni a m. c.

Euripides agnoscebatur.

xvi.

Esdras summus Pontifex apud Judaeos agnoscebatur.

xvii.

Herodotus Historiarum scriptor agnoscebatur.

xviii.

Bacchylides florebat.

LXXV. Olympias.

xix. xi.

Socrates nascitur.

xxi. xxii.

LXXVI. Olympias.

xxiii. xxiv. xxv. xxvi.

LXXVII. Olympias.

xxvii.

Persarum vi. regnavit Artabanus menses vii. Post quem, vii. Ar-
taxerxes, Longimanus cognominatus, ann. xli. Colliguntur anni v.
MLXXVIII.

5038.

L

Θεμιστοκλῆς αἷμα ταύρου πικρὸν τελευτᾷ.

Μαρδοχαϊὸν φασὶ τινες ἐν τοῖς χρόνοις τούτοις γεγενῆσθαι. D
οὐ γὰρ ἂν ἐσιώπησε τὰς κατ' αὐτὸν πράξεις ἢ τοῦ Ἑσδρα γρα-
φῆ, ἧτις τὰ κατὰ τὸν Ἀρταξέρξην ἱστορεῖ καὶ Ἑσδραν καὶ Νεε-
5 μίαν ἐκ Βαβυλῶνος ἀνεληλυθέναι καὶ τὰς ἐμφερομένας πράξεις
αὐτῶν γεγονέναι.

β'.

οη' Ὀλυμπιάς.

γ', δ', ε', ς'.

10 Ὁ ἥλιος ἐξέλιπεν.

Τρίτος ἀρχμερὸς Ἐλιάσιβος υἱὸς Ἰακίμου ἔτη μ'. P 163
δομοῦ ρβ'.

οθ' Ὀλυμπιάς.

ζ', η'.

15 Ἑσδρας γραμματικῆς νόμων ἱερῶν διδάσκαλος ἐγνωρίζετο.

θ', ι'.

π' Ὀλυμπιάς.

ια'.

8. οὐ] „*Aliquid deest, et sententia est Mardochaeum non sub hoc VII. Artaxerxe visisse.*“ Raderus. 4. τὰ om. P. id. Ἀρταξ. V. 10. ἐξέλιπεν V. 15. γραμματικῆς] γραμματεὺς m.R.

Themistocles epoto tauri sanguine moritur.

Quidam aiunt Mardochaeum sub haec tempora natum fuisse. Quod si ita esset, illius facinora minime siluisset Esdrae liber: in quo Artaxerxe regnante et Edram et Neemiam Babylone reversos narratur, ut et caetera quae ab iis acta circumferuntur, contigisse.

II.

LXXVIII. Olympias.

III. IV. V. VI.

Sol defecit.

Tertius summus Pontifex Eliazibus, filius Joacimi, ann. XL. Colli-
guntur anni CII.

LXXIX. Olympias.

VII. VIII.

Esdras grammaticae sacrarum legum doctor insignis habetur.

IX. X.

LXXX Olympias.

XI.

Ἡρόδοτος Ἁλικαρνασσεὺς ἱστοριογράφος ἐγνωρίζετο.

B
V 181

ιβ', ιγ'.

Ἐμπεδοκλῆς καὶ Παρμενίδης φυσικοὶ φιλόσοφοι ἐγνωρίζοντο.

ιδ'.

πα' Ὀλυμπιάς.

5

ιε'.

Φερεκύδης ὁ δεύτερος, ἱστοριογράφος, ἐγνωρίζετο.

ισ', ις'.

Κατὰ τοῦτον τὸν χρόνον Νεεμίας υἱὸς Ἀχελλὶ ἐκ σπέρμα-
C τος Ἰσραὴλ οἰκοδομεῖ τὴν Ἱερουσαλήμ· ὦν γὰρ ἀρχαιοτοχός 10
τοῦ βασιλέως Ἀρταξέρξου, αἰτήσας τὸν βασιλέα οἰκοδομησαί τὴν
Ἱερουσαλήμ, ἐπιτραπεῖς παρ' αὐτοῦ ἄνευσιν εἰς τὴν Ἰουδαίαν
σὺν δυνάμει πολλῇ. τὸ δὲ τεῖχος τῆς πόλεως ἀνεγείρει καὶ πλα-
τείας ἐν αὐτῇ κατασκευάζει κατὰ τὴν τοῦ Δανιὴλ προφητεῖαν, φά-
σκουσαν οὕτως· Ἐβδομήκοντα ἑβδομάδες συννεμήθησαν ἐπὶ τὸν 15
R 882 λαόν σου, καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν ἅγιαν τοῦ συντελεσθῆναι ἁμαρ-
τίας καὶ σφραγίσαι ἁμαρτίας καὶ τοῦ ἀπαλεῖψαι τὰς ἀνομίας
καὶ τοῦ ἐξιλάσασθαι ἀδικίας καὶ τοῦ ἀγαγεῖν δικαιοσύνην αἰώνιον
καὶ τοῦ σφραγίσαι ὄρασιν καὶ προφήτην καὶ χρῆσαι ἅγιον ἁγίων.
D καὶ γνώσῃ καὶ συνήσεις ἀπὸ ἐξόδου λόγου τοῦ ἀποκριθῆναι καὶ 20

15. οὕτως] IX. 24. 16. συντελεσθῆναι P. 17. τοῦ om. P.

Olymp.
Iphiteae.

Herodotus Halicarnassensis Historiographus cognoscitur.

XII. XIII.

Empedocles et Parmenides Physici Philosophi Horebant.

XIV.

Ol. 63.

LXXXI. Olympiadae.

XV.

Pherecydes secundus Historiographus agnoscebatur.

XVI. XVII.

Circa id temporis, Neemias, filius Achelli, ex stirpe Israel, instauravit Hierosolyma. Cum enim Regis Artaxerxis Pincernarum Princeps esset, petitit a Rege ut sibi liceret instaurare Hierusalem, impetrataque ab eo facultate, profectus in Judaeam cum magna hominum copia, muros urbis erigit, et plateas in ea constitit, juxta Prophetiam Danielis, quae hisce verbis concipitur: *Septuaginta hebdomades abbreviatas sunt super populum tuum, et super urbem sanctam, ut consummaretur praesentificatio, et ad signandum peccata finem accipiat peccatum, et deleatur iniquitas, et adducatur justitia sempiterna, et impleatur visio, et prophetia, et un-gatur Sanctus sanctorum.* Scies ergo et animadvertes ab exitu sermonis, ubi responsum est, ut iterum aedificetur Hierusalem, usque ad Christum

τοῦ ἀνοικοδομηθῆναι Ἱερουσαλὴμ ἕως Χριστοῦ ἡγουμένου ἑβδομάδες ζ' καὶ ἑβδομάδες ἕβ', καὶ ἐπιστρέψει, καὶ οἰκοδομηθήσονται πλατεῖα καὶ τεῖχος, καὶ ἐκκενωθήσονται οἱ καιροί· καὶ μετὰ τὰς ἑβδομάδας τὰς ζ' καὶ ἕβ' ἐξολοθρευθήσεται χρῖσμα, καὶ κρῖμα 5 αὐκ ἔσται ἐν αὐτῷ. τὴν δὲ πόλιν καὶ τὸ ἄγιον διαφθερεῖ σὺν τῷ ἡγουμένῳ τῷ ἐρχομένῳ, καὶ ἐκποθήσεται ἐν κατακλυσμῷ, καὶ ἕως τέλους πολέμου συντετηγμένου τάξει ἀφανισμούς, καὶ δυναμώσει διαθήκην πολλοῖς ἑβδομάς μία, καὶ ἡμῖσιν τῆς ἑβδομάδος κατα- P 164
παύσει θυσιαστήρια καὶ θυσίας, καὶ ἕως πτερυγίου ἀπὸ ἀφανι-
10 σμοῦ καὶ ἕως συντελείας καὶ σπονδῆς τάξει ἐπὶ ἀφανισμῶ, καὶ δυναμώσει διαθήκην πολλοῖς ἑβδομάς μία, καὶ ἐν τῷ ἡμίσει τῆς ἑβδομάδος ἀρθήσεται μου θυσία καὶ σπονδή, καὶ ἐπὶ τὸ ἱερὸν βδελύγμα τῶν ἐρημώσεων ἔσται καὶ ἕως συντελείας καιροῦ συντέ-
λεια δοθήσεται ἐπὶ τὴν ἐρήμωσιν.

15 Ἐντεῦθεν οὖν Ἀφρικανὸς ἔξαριθμεῖ τὸν ἐν τῇ αὐτῇ προφη-
τεία τῶν ἑβδομήκοντα ἑβδομάδων ἀριθμὸν, συντείνοντα οὐ μόνον
ἐπὶ τὴν τοῦ σωτηρίου κηρύγματος παρουσίαν, ἀλλὰ γὰρ καὶ εἰς
ἔτη υ', αἱ παρὰ τῷ Δανιὴλ προφητευθεῖσαι τῶν ο' ἐτῶν ἑβδο- B
μάδες τὴν ἀρχὴν ἔλαβον, καὶ συμπληροῦνται εἰς τὸ κβ' ἔτος
20 τῆς ἡγεμονίας Τιβερίου Καίσαρος, ἦγον δ' ἔτος σα' Ὀλυμπιά-
δος, καὶ τῶν μὲν ἕξθ' ἑβδομάδων πληρουμένων εἰς τὸ ιδ' ἔτος
τῆς ἡγεμονίας Τιβερίου Καίσαρος καὶ πρῶτον ἔτος σβ' Ὀλυμπιά-

2. οἰκοδομηθήσεται P. 6. τῷ om. R. 10. τῆς συντελείας
P sola. id. σπονδῆς V. 11. ἡμίσει V, ἡμῖσιν P. 12. ἐπὶ
om. V. 13. ἔσται καὶ] καὶ ἔσται RV. id. ἕως τῆς σ. P sola.

ducent hebdomades septem, et hebdomades sexaginta duae, et revertetur, et aedificabitur platea et murus, et evacuabuntur tempora et post hebdomades septem et LXX. exterminabitur christus, et unctio: et iudicium in illo non erit. Civitatem et sanctuarium dissipabit cum fuce venturo, et succidetur velut in diluvio, et usque ad finem belli concisi ordinabit desolationes, et confortabit testamentum multis hebdomas una, et in dimidio hebdomadis deficient altaria et hostiae, et usque ad pinnam templi a tempore abolitionis, et usque ad finem et libamen ordinabit eversioni. Et confortabit testamentum multis hebdomas una, et in dimidio hebdomadis auferetur hostia mea, et libamen, et in templo abominatio desolationum erit, et usque ad consummationem temporis, consummatio dabitur super desolationem.

Exhinc Africanus numerum in hac ipsa Prophetia LXX. hebdomadam ita putat, ut eum extendat non solum ad initium Christi praedicationis, sed etiam ad annos cccxc. unde LXX. annorum hebdomades a Daniele praedictae initium acceperunt, et quae complentur in xxxii. anno Imperii Tiberii Caesaris, sive in iv. anno ccc. Olympiadis: ita ut LXX. hebdomades implentur xiv. anno Imperii Caesaris: et primus ccc. Olympia-

δος, ἐν ᾧ ἡ παρουσία ἢ ἐπὶ τὸ βάπτισμα καὶ ἡ ἀρχὴ τοῦ σωτηρίου
 κηρύγματος τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.
 τῆς δὲ λοιπῆς μιᾶς ἑβδομάδος, ἣτις δυναμώσει διαθήκην πολ-
 λοις, πληρουμένης, ὡς εἴρηται, κατὰ τὸ κβ' ἔτος τῆς Τιβερίου
 V 132 Καίσαρος μοναρχίας. τὸ δὲ ἡμισυ τῆς ἑβδομάδος, ἐν ᾧ φησιν 5
 ὁ προφήτης, Ἀρθῆσεται μου θύσια, φθάνει κατὰ τὸ ιθ' ἔτος τῆς
 R 884 C
 Τιβερίου μοναρχίας, ἧγουν τέταρτον ἔτος σβ' Ὀλυμπιάδος, καθ'
 ὃ τὸν ἐκούσιον καὶ ζωοποιὸν ὑπέμεινε σταυρὸν Χριστὸς ὁ ἀληθι-
 νὸς Θεὸς ἡμῶν.

ιη'.

10

κβ' Ὀλυμπιάς.

ιθ', κ', κα', κβ'.

κγ' Ὀλυμπιάς.

κγ', κδ', κέ', κς'.

πδ' Ὀλυμπιάς.

15

D

κζ', κη', κθ', λ'.

πέ' Ὀλυμπιάς.

Ἀπὸ τούτου τοῦ χρόνου ἤρξαντο οἱ Ῥωμαίων ὑπατοὶ χρημα-
 τίζειν καὶ διοικεῖν τὰ Ῥωμαϊκὰ πράγματα ἐπὶ ἔτη τηδ', τουτέστιν
 ἕως δευτέρου ἔτους καὶ αὐτοῦ ρηγ' Ὀλυμπιάδος, ὑπατείας Λεπί- 20

1. ἡ prius om. R.

6. τὸ om. P.

7. οβ' P.

Anni a m. c. dis sit is, quo baptismus, et salutaris magni Dei Salvatoris nostri Jesu
 Christi praedicationis initium contigit: reliquo porro unius hebdomadis,
 quae confortabit testamentum multis, completo, ut dictum est, xxii. anno
 Imperii Tiberii Caesaris. Jam vero dimidium hebdomadis in quo dixit
 Propheta, *Tolletur hostia mea*, incidit in xix. annum Imperii Tiberii
 Caesaris, sive in occip. Olympiadis annum iv. quo Christus verus Deus
 noster sponte sua salutarem et vivificam crucem subiit.

xviii.

5055.

Ol. Iph.

LXXXII. Olympias.

64.

xix. xx. xxi. xxii.

65.

LXXXIII. Olympias.

xxiii. xxiv. xxv. xxvi.

66.

LXXXIV. Olympias.

xxvii. xxviii. xxix. xxx.

67.

LXXXV. Olympias.

Ab hoc anno coepere Romani Consules appellari, et Romanas res
 administrare per annos cccxciv. hoc est usque ad annum secundum

δου καὶ Πλάγκου, ἦγον καὶ ἐπὶ τὸ ἀΐτος Γαίου Ἰουλίου Καίσαρος καὶ ἕκτον Κλεοπάτρας.

Ὀνομασίαι τῶν ἐν Ῥώμῃ ὑπάτων. P 165

- λα'. ὑπατεία Βρούτου καὶ Κολλατίνου.
- 5 λβ'. ὑπ. Πουβλικόλα καὶ Λουκρητίου.
 λγ'. ὑπ. Πουβλικόλα τὸ β' καὶ Πουπλίου.
 λδ'. ὑπ. Πουβλικόλα τὸ γ' καὶ Λουκρητίου τὸ β'.
- πς' Ὀλυμπιάς.
- λε'. ὑπ. Μενενίου καὶ Ποστουμιανοῦ.
- 10 λς'. ὑπ. Τρικόστου καὶ Βιτελλίνου. B
 λζ'. ὑπ. Ἀρούγκου καὶ Φλάβου.
 λη'. ὑπ. Καμερίνου καὶ Λόγγου.
- πς' Ὀλυμπιάς.
- λθ'. ὑπ. Ἐλούα καὶ Γεμίνου.

1. Καίσαρος om. P.

CLXXXIII. Olympiadis, Lepido et Planco Coss. seu usque ad annum primum Caii Julii Caesaris, et sextum Cleopatrae.

N o m i n a
 Consulum Romanorum.

ANNI URBIS CONDITAE		[Ol. Iph.]
VARRONIANI.		
245. XXXI.	Bruto et Collatino Coss.	1. 68.
246. XXXII.	Publicola et Lucretio Coss.	2.
247. XXXIII.	Publicola II. et Publico Coss.	3.
248.	Laertio et Aquilino Coss.	4.
249.	Volasio et Tuberto Coss.	1. 69.
250. XXXIV.	Publicola III. et Lucretio II. Coss.	2.
LXXXVI. Olympias.		
251. XXXV.	Menenio et Postumiano Coss.	3.
252.	Tricosto et Vitellino Coss.	4.
253. XXXVII.	Arunco et Flavio Coss.	1. 70.
254. XXXVIII.	Camerino et Longo Coss.	2.
LXXXVII. Olympias.		
255. XXXIX.	Helva et Gemino Coss.	3.

μ'. ὑπ. Φλάβου τὸ β' καὶ Σικουλοῦ.

μα'. ὑπ. Ἀτρατίου καὶ Αὐγουρίνου.

R 386 Περσῶν βασιλεὺς ἡ Δαρείος Ξέρξου ὁ ἐπικληθεὶς νόθος
ἔτη ιδ'. ὁμοῦ ρηζ'.

α'. ὑπ. Ἄλβου καὶ Κελεμοντανοῦ.

5

C πη' Ὀλυμπιάς.

β'. ὑπ. Σαβίνου καὶ Πρίσκου.

γ'. ὑπ. Κελεμοντανοῦ τὸ β' καὶ Γεμίνου τὸ β'.

δ'. ὑπ. Ἀρούγκου τὸ β' καὶ Βιτελλίνου τὸ β'.

ε'. ὑπ. Μακρίνου καὶ Αὐγουρίνου τὸ β'.

10

Τέταρτος ἀρχιερεὺς Ἰωδαὶ υἱὸς Ἐλιασίβου ἔτη ιε'.
ὁμοῦ ρλη'.

πθ' Ὀλυμπιάς.

ζ'. ὑπ. Αὐγουρίνου τὸ γ' καὶ Ἀτρατίου τὸ β'.

D Πλάτων ἐγεννήθη. 15

ζ'. ὑπ. Καμερίνου καὶ Φλαύου.

η'. ὑπ. Τούλλου καὶ Ρούφου.

V 133 Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων Ῥωμαῖοι ἄρχοντες ἐκλήθησαν.

θ'. ὑπ. Ναυτίτου καὶ Ρούφου τὸ β'.

1. Σικουλοῦ P, Σικουλοῦ V, m. R. 8. ὁ Ξέρξου ὁ P. 11. Τέ-
ταρτος — ρλη' om. R. 16. Φλάβου P.

Anni a. m. c. A. u. c.

[Ol. Iph.]

256. XL. Flavo II. et Sicale Coss.

4.

257. XLI. Atratino et Augurino Coss.

1. 71.

Persarum Rex VIII. Darius, Xerxis filius, Nothus appel-

5097. latus, ann. XIX. Colliguntur anni v. MDCVII.

258. I. Albo et Celimontano Coss.

2.

LXXXVIII. Olympias.

259. II. Sabino et Prisco Coss.

3.

260. III. Coelimontano II. et Gemino II. Coss.

4.

261. IV. Arunco II. et Vitellino II. Coss.

1. 72.

262. V. Macrino et Augurino II. Coss.

2.

Quartus summus Pontifex Jodae, filius Eliasibi, ann. XVI.
Colliguntur anni cxxxviii.

LXXXIX. Olympias.

263. VI. Augurino III. et Atratino II. Coss.

3.

Plato nascitur.

264. VII. Camerino et Flavo Coss.

4.

265. VIII. Tullo et Rufo Coss.

1. 73.

His Coss. Proceres Romani dicti sunt.

266. IX. Nautito et Rufo II. Coss.

2.

Ὡλυμπιάς.

ἰ. ὑπ. Λούσκου καὶ Σαβίνου.

Ἐντεῦθεν Ἀφρικανὸς ἀριθμεῖ κατὰ τὴν τοῦ Δανιὴλ προφητείαν τὸν τῶν ὀ ἑβδομάδων ἀριθμὸν, συντείνοντα εἰς ἔτη ν'· καὶ 5 εὔροι τις αὐτὰς περαιουμένας μετὰ τὴν τοῦ Χριστοῦ ἀνάληψιν P 166 ἐπὶ τὴν ἀρχὴν Νέρωνος Ῥωμαίων ἀποκράτορος, καθ' ὃν ἡ πόλις ἀρξάμενη πολιορκεῖσθαι δευτέρω ἔτει τοῦ μετ' αὐτὸν βασιλεύσαντος Οὐεσπασιανοῦ καὶ δευτέρω σιβ' Ὀλυμπιάδος τὴν ἐσχάτην ἄλωσιν, ἤγουν αἰχμαλωσίαν, ὑπέμεινε.

10 α'. ὑπ. Ῥουτίλλου καὶ Βιτελλίνου.

ιβ'. ὑπ. Φαβλου καὶ Μαλογεννησίου.

ιγ'. ὑπ. Μαμέρκου καὶ Φαβλου τὸ β'.

Ἡα' Ὀλυμπιάς.

ιδ'. ὑπ. Φαβλου τὸ γ' καὶ Βολισίου.

15 ιε'. ὑπ. Τερτύλλου καὶ Φαβλου τὸ δ'.

ις'. ὑπ. Σαβίνου καὶ Φούσου.

ιζ'. ὑπ. Κικιννάτου καὶ Φαβλου τὸ ε'.

Ἡβ' Ὀλυμπιάς.

ιη'. ὑπ. Ῥουτίλλου καὶ Φαβλου τὸ ς'.

4. τῶν] ἐτῶν P. 7. βασιλεύοντος P. 9. ὑπομείναι PV. 10. 19. Ῥουτίλλου PV. 12. 14. 15. 19. τὸ om. R. 16. Φούλβου P. Φούβου V.

Β'
R 388

A. u. c.

[Ol. Iph.] Anniam. c.

XC. Olympias.

267. x. Laseo et Sabino Coss.

8.

Hinc Africanus, secundum Prophetiam Danielis LXX. annorum hebdomadam numerum putat, qui usque ad annos cxxx. protenditur. Quas quidem hebdomades quilibet completas reperiet post Christi assumptionem sub Imperio Neronis Romanorum Imperatoris, sub quo urbs coepit obsideri anno II. illius qui post eum imperavit Vespasiani, et anno II. Olympiadis cxxii. extremum excidium sive captivitatem subiit.

268. xi. Rutillio et Vitellino Coss.

4.

269. xii. Fabio et Maloginense Coss.

1. 74.

270. xiii. Mamercio et Fabio II. Coss.

2.

XCI. Olympias.

271. xiv. Fabio III. et Volisio Coss.

3.

272. xv. Tertullo et Fabio IV. Coss.

4.

273. xvi. Sabine et Fulve Coss.

1. 75. 5094.

274. xvii. Cincinnate et Fabio V. Coss.

2.

XCII. Olympias.

275. xviii. Rutilio et Fabio VI. Coss.

3.

ιθ'. ὑπ. Αιμιλίου καὶ Ἑρκουλίου.

Ξέρξης ἐλθὼν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐξεπολέμησε τὰς Ἀθήνας ἐμπρήσας αὐτάς· καὶ τοξοβολία πληγεῖς ὑπέστρεψεν εἰς Βαβυλῶνα καὶ ἀπέθυσεν.

Περσῶν θ' ἐβασίλευσε Σογδιανὸς ἔτη ζ'. ὄμοῦ, ερδ'. 5

C α'. ὑπ. Λενάτου καὶ Πουβλικίου.

β'. ὑπ. Ρουτίλιου τὸ β' καὶ Στρούκτου.

ηγ' Ὀλυμπιάς.

γ'. ὑπ. Ναυτίου καὶ Πουβλικόλα.

δ'. ὑπ. Μαλλίου καὶ Φουρίου. 10

ε'. ὑπ. Αιμιλίου τὸ β' καὶ Ἰουλίου.

ς'. ὑπ. Πιναρίου καὶ Φούσου.

ηδ' Ὀλυμπιάς.

ζ'. ὑπ. Σαβίνου καὶ Καπετωλίου.

D Περσῶν ι' ἐβασίλευσεν Ἀρταξέρξης ὁ μνήμων, υἱὸς Δα-15
ρείου καὶ Πυράττιδος, ἔτη μ'. ὄμοῦ, ερμδ'.

α'. ὑπ. Αιμιλίου τὸ γ' καὶ Βαλερίου.

β'. ὑπ. Κελεμοντιάνου καὶ Πρίσκου.

Ἐὐριπίδης τελευτᾷ καὶ Σοφοκλῆς ἐν Ἀθήναις.

6. Δανάτου P. 7. Ρουτίλλου PV. 11. τὸ om. R. 16. Πυράττιδος] Immo Παρυσάτιδος.

A. u. c.

276. xix. Aemilio et Herculino Coss.

[Ol. Iph.]

4.

Xerxes in Graeciam profectus, Athenas expugnavit, incenditque: ac teli accepto ictu saucius, Babylonem reversas, obiit.

Apud Persas ix. regnavit Sogdianus ann. vii. Colliguntur anni v. m̄civ.

277. i. Lanato et Publicio Coss.

1. 76.

278. ii. Rutilio II. et Structo Coss.

2.

XCIII. Olympias.

279. iii. Nautio et Publicola Coss.

3.

280. iv. Mallio et Furio Coss.

4.

281. v. Aemilio II. et Julio Coss.

1. 77.

282. vi. Pinario et Fuso Coss.

2.

CXIV. Olympias.

283. vii. Sabino et Capitolino Coss.

3.

Apud Persas x. regnavit Artaxerxes Mnemon, filius Darii et Pyratidos, ann. xi. Colliguntur anni v. m̄cxliv.

284. i. Aemilio III. et Valerio Coss.

4.

285. ii. Celemontano et Prisco Coss.

1. 78.

Euripides moritur, ut et Sophocles Athenis.

γ'. ὑπ. Κελεμοντιάνου τὸ β' καὶ Πρίσκου τὸ β'.

ηέ' Ὀλυμπιάς.

δ'. ὑπ. Αἰμιλίου τὸ δ' καὶ Βιβουλανοῦ.

έ'. ὑπ. Ῥεγίλλανοῦ καὶ Φούσκου.

5 ζ'. ὑπ. Πρίσκου καὶ Φλάβου.

ζ'. ὑπ. Τρικεπιτίνου καὶ Βετουρίου.

P 167

ης' Ὀλυμπιάς.

R 390

η'. ὑπ. Γάλλου καὶ Καμερίνου.

θ'. ὑπ. Πουβλικόλα τὸ β' καὶ Σαβίνου.

10 ι'. ὑπ. Βιβουλάνου τὸ β' καὶ Μαλογεννησίου.

Ἰσοκράτης ὁ ῥήτωρ ἔγνωρίζετο.

ια'. ὑπ. Ναυτίου καὶ Ἀτρατίνου.

Ἀθηναῖοι ἤρξαντο στοιχείοις κδ' χρῶσθαι, πρότερον ις' χρῶ- V 134
μενοι.

15 ις' Ὀλυμπιάς.

B

ιβ'. ὑπ. Πουβλίου καὶ Ἰαριανοῦ.

ιγ'. ὑπ. Μαξίμου καὶ Βεργίνου.

ιδ'. ὑπ. Ῥόγου καὶ Βετουρίου.

6. Τρικεπιτίνου V. ib. Βετουρίου R, alteram in margine ponens.

A. u. c.		[Ol. Iph.] Anni a m. c.
286.	III. Celimontano II. et Prisco II. Coss.	2.
	<i>XCIV. Olympias.</i>	
287.	IV. Aemilio IV. et Vibulano Coss.	3.
288.	V. Regilliano et Fusco Coss.	4.
289.	Capitolino III. et Fabio II. Coss.	1. 79.
290.	VI. Prisco et Flavo Coss.	2.
291.	Prisco et Helva Coss.	3.
292.	VII. Tricipitino et Veturino Coss.	4.
	<i>XCVI. Olympias.</i>	
293.	VIII. Gallo et Camerino Coss.	1. 80.
294.	IX. Publicola II. et Sabino Coss.	2.
295.	X. Vibulano II. et Maloginense Coss.	3.
	Isocrates Rhetor claruit.	
296.	XI. Nautio et Atratino Coss.	4.
	Athenienses coeperunt xxiv. elementis uti, cum prius non nisi xvi. uterentur.	
	<i>XCVII. Olympias.</i>	
297.	XII. Publilio et Hilariano Coss.	1. 81.
298.	XIII. Maxime et Verginio Coss.	2.
299.	XIV. Rogo et Veturio Coss.	3.

5112.

ιέ. ὑπ. Καπετωλίνου καὶ Οἰάφου.

Πέμπτος ἀρχιερεὺς Ἰανναῖος υἱὸς Ἰωδαεῖ ἔτη λβ'.
ὁμοῦ ροδ'.

ηγ' Ὀλυμπιάς.

C ις'. ὑπ. Φήστου καὶ Κυντίλλου. 5

ιζ'. ὑπ. Λανάτου καὶ Καπετωλίνου τὸ β'.

ιη'. ὑπ. Βαρβάτου καὶ Ποτίτου.

ιθ'. ὑπ. Ἀρμενίου καὶ Τρισκόστου.

ηθ' Ὀλυμπιάς.

κ'. ὑπ. Μακρίνου καὶ Ἰουλλίου. 10

κά'. ὑπ. Φουρίου καὶ Καπετωλίνου τὸ γ'.

Εὐδοξος ἀστρολόγος ἐγνωρίζετο.

κβ'. ὑπ. Γενοῦκίου καὶ Κουρτίου.

Γαλάται οἱ καὶ Κέλτοι Ῥώμης ἐκράτησαν πλὴν τοῦ Καπετωλίου. 15.

D κγ'. ὑπ. Μακρίνου τὸ β' καὶ Καπετωλίνου τὸ γ'.

Πλάτων φιλόσοφος ἤκμαζεν.

6. Λανάτου] Λανάτου m. R. 8. Τρισκόστου V. 13. Γενο-
εῖου P sola. 14. οἱ om. V.

A. u. c.

300. xv. Capitolino et Varna Coss.

[OL. Iph.]
4.

v. Summus Pontifex Jannaeus, filius Jodae, ann. xxxii.
Colliguntur anni cxxiv.

XCVIII. Olympias.

301. xvi. Festo et Quintillo Coss. 1. 82.
302. xvii. Lanato et Capitolino II. Coss. 2.
303. His Coss. Decemviri creati priores et posteriores ann. ii. 3.
304. Ex Idatio. 4.
305. xviii. Barbato et Potito Coss. 2. 83.
306. xix. Armenio et Tricosto Coss. 3.

XCIX. Olympias.

307. xx. Macrino et Julio Coss. 4.
308. xxi. Furio et Capitolino III. Coss. 1. 84.
Eudoxus Astrologus floruit.
309. xxii. Genutio et Curtio Coss. 2.
310. Mugillano et Atratino Coss. 3.

Galli qui et Celtae dicti, Romam occuparunt, praeter Capitolium.

311. xxiii. Macrino II. et Capitolino III. Coss.
Plato Philosophus floruit.

ρ' Ὀλυμπιάς.

- κδ'. ὑπ. Βιβουλάνου καὶ Ἐλούα.
 κε'. ὑπ. Πακέλλου καὶ Κράσσου.
 κς'. ὑπ. Μακρίνου τὸ γ' καὶ Λενάτου. R 392
 5 κζ'. ὑπ. Μαλλίου καὶ Καπετωλίνου τὸ ε'.

ρα' Ὀλυμπιάς.

- κη'. ὑπ. Μακρίνου τὸ δ' καὶ Φιδενάτου.
 κθ'. ὑπ. Μαλογενησίου καὶ Κράσσου.
 λ'. ὑπ. Τουλίου καὶ Βεργινίου. P 168
 10 λα'. ὑπ. Καπετωλίνου τὸ ε' καὶ Καμερίνου.

ρβ' Ὀλυμπιάς.

- λβ'. ὑπ. Ποίνου καὶ Μελλίτωνος.
 Καμπαρῶν ἔθνος ἐν Ἰταλίᾳ συνέστη.
 λγ'. ὑπ. Κράσσου καὶ Τουλίου.
 15 λδ'. ὑπ. Τρικιτίνου καὶ Φιδενάτου τὸ β'.
 λε'. ὑπ. Κόσσου καὶ Ποίνου τὸ β'. B

Ἴσοκράτης ὁ ῥήτωρ ἐγνωρίζετο.

ργ' Ὀλυμπιάς.

λς. ὑπ. Ἀχιλλὰ καὶ Μουγιλάνου.

4. Λανάτου V, m. R, Λανάτου P. 7. δ'] τέταρτον R, γ' P. 8.
 Μαλλογεννησίου P.

A. u. c.

[Ol. Iph.] Anni a. m. c.

C. Olympias.

312.	xxiv. Vibulano et Helva Coss.	1.	85.
313.	xxv. Pacello et Crasso Coss.	2.	
314.	xxvi. Macrino III. et Lanato Coss.	3.	5140.
315.	xxvii. Mallio et Capitolino V. Coss.	4.	
316.	His Coss. Item Tribuni plebis III. ann. II. Ex Idatio.	1.	86.

CI. Olympias.

317.	xxviii. Macrino III. et Fidenate Coss.	2.	
318.	xxix. Maloginense et Crasso Coss.	3.	
319.	xxx. Julio et Verginio Coss.	4.	
320.	xxxi. Capitolino VI. et Camerino Coss.	1.	87.
321.	His Coss. Item Tribuni plebis III. ann. II. Ex Idatio.	2.	
322.		3.	

CII. Olympias.

323.	xxxii. Poeno et Melitone Coss.
Gens Campana in Italia coacta est.	4.	
324.	xxxiii. Crasso et Tullio Coss.	1.	88. 5150.
325.	xxxiv. Tricipitino et Fidenate II. Coss.	2.	
326.	xxxv. Cosso et Poeno II. Coss.	3.	
- Isocrates Rhetor agnoscebatur.

- λζ'. ὑπ. Ἀτρατίνου καὶ Βιβουλάνου.
 V 185 Πλάτων καὶ Ξενοφῶν καὶ ἄλλοι Σωκρατικοὶ ἐγνωρίζοντο.
 λη'. ὑπ. Καπετωλίνου τὸ ζ' καὶ Βιβουλάνου τὰ β'.
 C λθ'. ὑπ. Μονυγιάνου τὸ β' καὶ Ρουτίλου.
 ρδ' Ὀλυμπιάς. 5
 μ'. ὑπ. Αἰμίλου καὶ Ρουστίκου.
 Ξενοφῶν ὁ Γρύλλου καὶ Κτησίας ἐγνωρίζοντο, καὶ Σω-
 κράτης φιλόσοφος ἐν τῷ δεσμοχωρῷ πῶν τὸ κίνημον ἀπέθανεν,
 ζήσας ἔτη 5'.
 D ια'. Περσῶν ἐβασίλευσεν Ἀρταξέρξης ὁ καὶ Ὀγχοσ ἔτη κζ'. 10
 ἰμοῦ ἑροά'.
 α'. ὑπ. Κόσσου καὶ Μεδουλλίνου.
 β'. ὑπ. Φλάβου καὶ Καμερίνου.
 γ'. ὑπ. Ποτίτου καὶ Καπετωλίνου.
 6. Ρουστίκου P sola. 7. ὁ Γρύλλου] Ὀργυλάου V, Ὀργυλάου P.
 Conf. Menagius ad Diogenis Vit. Xenoph. inf. 10. ια' om. P. ib.
 βασιλεύς P. 12. Κόσσου] Κάσσου BV. ib. Μεδουλλίνου] Μου-
 δαλλίνου V, m. R.

A. u. c.

[Ol. Iph.]

CIII. Olympias.

327. xxxvi. Achilla et Mugillano Coss. 4.
 328. 329. 330. His Coss. Item Tribuni plebis IV. ann. III.
 Ex Idatio. 1. 2. 3. 89.
 331. xxxvii. Atratino et Vibulano Coss. 4.
 Plato et Xenophon, aliique Socratici florebant. 1. 90.
 332. xxxviii. Capitolino VII. et Vibulano II. Coss. 2.
 His Coss. Idem Tribuni plebis IV. ann. viii. Ex Idatio.
 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340.
 2. 3. 4. Ol. 91. 1. 2. 3. 4. Ol. 92. 1.
 341. Cossio et Medullino Coss. 2.
 342. Ambusto et Paculo Coss. 3.
 343. xxxix. Mugillano II. et Rutilio Coss. 4.

CIV. Olympias.

344. xl. Aemilio et Rustico Coss. 4.
 Xenophon Orzylai filius, et Ctesias florebant: et Socra-
 tes Philosophus in carcere hausto toxico interiit, cum vixisset
 annos xc.
 Persarum Rex Artaxerxes, qui et Ochus dictus, ann.
 xxviii. Colliguntur anni v. mclxxi.
 345. i. Cossio et Medullino Coss. 1. 93.
 His Coss. Tribuni plebis IV. et VI. ann. xv. Ex Idatio.
 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356.,
 357. 358. 359. 360.
 2. 3. 4. Ol. 94. 1. 2. 3. 4. Ol. 95. 1. 2. 3. 4. Ol. 96. 1. 2. 3.
 361. ii. Flavo et Camerino Coss. 4.
 362. iii. Potito et Capitolino Coss. 1. 97.

Διογένης Ἰκεσίου ὁ κυνικὸς ἠγνωρίζετο.

ρε' Ὀλυμπιάς.

R 894

δ'. ὑπ. Γενουκίου καὶ Κουρτίου.

ε'. ὑπ. Μαιμερτίου καὶ Λατεράνου.

P 169

5 Δημόκριτος τελευτᾷ ζήσας ἔτη ρ'.

ς'. ὑπ. Πετίνου καὶ Γάλβα.

Σκιπίων Ἀφρικανὸς Ῥωμαίων δικτάτωρ πορθέσας τὴν Καρχηδόνα Ἀφρικὴν μετωνόμασεν.

ζ'. ὑπ. Μαιμερτίου τὸ β' καὶ Σύλλα.

10 Σεισμοῦ γενομένου ἐν Ἀχαΐα Ἑλικὴ καὶ Βοῦρα καὶ Πελοπόννησος κατεπόδησαν, ὧν κατὰ θάλασσαν ἄχρι νῦν ἔχνη φαίνονται πλεόντων ἀπὸ Κορίνθου εἰς Πάτρας ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ μέρη.

Εὔδοξος ἀστρολόγος ἠγνωρίζετο.

15 Ἔκτος ἀρχιερεὺς Ἰαθδοῦς ἔτη κ'.

ὁμοῦ ρηδ'.

B

ρς' Ὀλυμπιάς.

η'. ὑπ. Ἄλλου καὶ Γενουκίου.

3. Γενουκίου καὶ Κουβίου P.

10. Ἑλλία P.

id. καὶ Πελοπόν-

νησος om. P.

12. ἕκτο P.

14. ἀστειολόγος V, m. R.

A. u. c.

[Ol. Iph.] Anniam. c.

Diogenes, Icesii filius, Cynicus florebat.

Hic Coss. Item Tribuni plebis creati sunt ann. xviii. Postea ann. iv. nemo curulis Magistratus fuit. Item Tribuni plebis VI. Ex Idatio.

363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374.

375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386.

2. 3. 4. Ol. 98. 1. 2. 3. 4. Ol. 99. 1. 2. 3. 4. Ol. 100. 1.

2. 3. 4. Ol. 101. 1. 2. 3. 4. Ol. 102. 1. 2. 3. 4. Ol. 103.

1. 2. 3. 4. Ol. 1. 104.

CV. Olympias.

387. iv. Genucio et Cubio Coss.

2.

5148.

388. v. Mamertino et Laterano Coss.

3.

Democritus moritur, cum vixisset annos c.

390. vi. Petito et Galba Coss.

2.

Scipio Africanus Romanorum Dictator, vastata Carthagine, Africam cognominavit.

391. vii. Mamertino II. et Sulla Coss.

Terrae motu in Achaia facto, Helia et Bura demersae sunt, quarum versus mare usque hodie vestigia visuntur a navigantibus Corintho Petras ad sinistras partes.

Eudoxus Philosophus florebat.

vi. Summus Pontifex Jaddus, ann. xx. Colliguntur anni cxciv.

- θ'. ὑπ. Στόλωνος καὶ Πετίνου.
 ι'. ὑπ. Αἰβωνος καὶ Αἰαινάτου.
 ια'. ὑπ. Ἀμβούστου καὶ Προκούλου.
 Ἰσοκράτης ὁ ῥήτωρ ἐγνωρίζετο.

ρζ' Ὀλυμπιάς.

5

- ιβ'. ὑπ. Ρουστικίου καὶ Καπετωλίνου.
 ιγ'. ὑπ. Ἀμβούστου τὸ β' καὶ Αἰαινάτου.
 C ιδ'. ὑπ. Ποτίτου καὶ Πουβλικόλα.
 ιε'. ὑπ. Ρουστικίου τὸ β' καὶ Ποίου.

ρη' Ὀλυμπιάς.

10

- V 136 ις'. ὑπ. Σκιπίωνος καὶ Λενίτου.
 ιζ'. ὑπ. Καμύλλου καὶ Κράσσου.
 Δημοσθένης ὁ ῥήτωρ ἐγνωρίζετο.
 ιη'. ὑπ. Κορβίνου καὶ Λενάτου τὸ γ'.
 ιθ'. ὑπ. Βένωκος καὶ Τορκουάτου.

15

ρθ' Ὀλυμπιάς.

- R 396 D κ'. ὑπ. Κορβίνου τὸ β' καὶ Αἰβωνος.

2.7. Λενάτου P sola, V. 6. Καπετωλίου V. 15. Τορκουάτου V.

A. u. c.

[Ol. Iph.]

CVI. Olympias.

392.	viii.	Allo et Genucio Coss.	4.
393.	ix.	Stolone et Petino Coss.	1. 105.
394.		Balbo et Ambusto Coss.	2.
395.	x.	Libone et Lenato Coss.	3.
396.	xi.	Ambusto et Proculo Coss.	4.

Isocrates Rhetor claruit.

CVII. Olympias.

397.	xii.	Rusticio et Capitolino Coss.	1. 106.
398.	xiii.	Ambusto II. et Lenato Coss.	2.
399.	xiv.	Potito et Publicola Coss.	3.
400.		Ambusto III. et Capitolino Coss.	4.
401.		Potito IV. et Publicola Coss.	1. 107.
402.		Publicola et Rutillio II. Coss.	2.
403.	xv.	Rusticio II. et Poeno Coss.	3.

CVIII. Olympias.

404.	xvi.	Scipione et Lenato Coss.	4.
405.	xvii.	Camille et Crasso Coss.	1. 108.
- Demosthenes orator florebat.
406.	xviii.	Corvino et Lenato III. Coss.	2.
407.	xix.	Venoece et Torquato Coss.	3.

CIX. Olympias.

408.	xx.	Corvino II. et Libone Coss.	4.

- κα'. ὑπ. Βούλωνος καὶ Καμερίνου.
 κβ'. ὑπ. Ρουτίλιου καὶ Τορκουάτου.
 κγ'. ὑπ. Κορβίνου τὸ γ' καὶ Κόσσου.

ρί Ὀλυμπιάς.

- 5 κδ. ὑπ. Ἄλλου καὶ Ρουτίλιου τὸ β'.
 κε'. ὑπ. Βένωκος τὸ β' καὶ Μαιμερτίνου.
 κς'. ὑπ. Τορκουάτου τὸ γ' καὶ Μούσωνος.

Πλάτων καὶ Αἰσχίνης καὶ Σύμμαχος καὶ Ἀριστοφάνης
 κωμωδοποιὸς ἐγνωρίζοντο καὶ Δημοσθένης.

- 10 κζ'. ὑπ. Μαιμερτίνου καὶ Σίλωνος.

P 170

Ἄρταξέρξης ὁ καὶ Ὀχος, βασιλεὺς Περσῶν, κατελθὼν εἰς
 Αἴγυπτον ἐπολιόρκησεν αὐτήν. τότε κατασοφισάμενος ὁ Νεκτε-
 ναβός, βασιλεὺς τελευταῖος Αἰγύπτου, Φαραὼ κεκλημένος, μα-
 θῶν ὅτι ἔπαυσεν ὁ θεὸς τὴν δυναστείαν τῶν Αἰγυπτίων, ξυρησά-
 15 μενος τὴν κόμην τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ ἀλλοιώσας ἑαυτὸν ἐτέρῳ
 σχήματι ἔφυγεν διὰ τοῦ Πηλουσίου, καταλαβὼν τὸ ἴδιον βασι-
 λειον, καὶ εἰς τὴν Πέλλην τῆς Μακεδονίας δεικνύμενος, ἔπου ἐτυ-
 ράννησε Φίλιππος ὁ Μακεδῶν βασιλεὺς.

Ἑβδομοῦ ἀρχιερέως Ὀνείας εἰς Ἰάδδου ἔτη κα'.
 ἡμοῦ ,σιε'.

2.7. Τορκουάτου P. 3. τὸ om. R. ib. Κόσκου V. 8. Αἰσχίνης V,
 Αἰσχίλος P. 10. Σίλωνος P. 11. Ἄρταξέρξης V. 12. δὲ Ἐκτα-
 βανός V. 15. ἀλλοιώσθη R, alterum in m. 16. δι' αὐτοῦ P.
 19. Ὀνείας P. ib. Ἰάδδου V ab secunda manu.

A. u. o.

409. XXI. Vulsone et Camerino Coss.
 410. XXII. Rutilio et Torquato Coss.
 411. XXIII. Corvino III. et Cosso Coss.

[Ol. Iph.]

1. 109.
 2.
 3.

CX. Olympias.

412. XXIV. Allo et Rutilio II. Coss.
 413. XXV. Venoco II. et Mamertino Coss.
 414. XXVI. Torquato III. et Masone Coss.

4.
 1. 110.
 2.

Plato, et Aeschylus, et Symmachus, et Aristophanus co-
 mœdiarum scriptor florebant, ut et Demosthenes.

415. XXVII. Mamertino et Philone Coss.

3.

Artaxerxes, qui et Ochus dictus, Persarum Rex, in Ae-
 gyptum facta excursionem, hanc circumscēdit. Tum vero per-
 culsus Nectenabus Aegypti Rex ultimas, qui et Pharaon appel-
 latus est, cum intellexisset Regnum Aegypti a Deo destructum
 iri, tonsa capitis sui coma, ac veste mutata, per ipsum Pelu-
 sium fugit, relicto suo regno, et Pellae Macedoniae urbe, ubi
 imperabat Philippus Macedoniae Rex, moratus.

B

ρια' Ὀλυμπιάς.

ιβ' ἐβασίλευσεν ἐν Περσίδι Ἀρσιόχος ἔτη δ'. ὁμοῦ ,εροε'.

α'. ὑπ. Καμίλλου καὶ Μυνίου.

β'. ὑπ. Φήστου καὶ Λόγγου.

γ'. ὑπ. Κράσσου καὶ Δουλίου.

δ'. ὑπ. Ῥηγούλου καὶ Κορβίνου.

5

ριβ' Ὀλυμπιάς.

C

ιγ' ἐβασίλευσε Δαρεῖος ὁ καὶ Ἀλέξανδρος Ἀρσάμων ἔτη ε'.
ὁμοῦ ,εραπ'.

α'. ὑπ. Ἀλβίνου καὶ Γαλβίνου.

β'. ὑπ. Ἀλβίνου τὸ β' καὶ Κόσσου.

γ'. ὑπ. Ποτίτου καὶ Μαρκέλλου.

δ'. ὑπ. Κράσσου καὶ Βένωκος.

10

R 898

ριγ' Ὀλυμπιάς.

έ'. ὑπ. Μαιμερτίνου τὸ β' καὶ Δεκιανού.

ς'. ὑπ. Βένωκος τὸ γ' καὶ Σκιπίωνος.

15

2. Ἀρσιόχος P. 4. Φιστοῦ P. 5. Δουλίου V. 8. Ἀρσά-
μων] Ἀρσάκης P. 9. ε] ξ P. Mox repetit V ριβ' Ὀλυμπιάς.
13. Κράσσου] Βράσσου V. 16. Βένωκος R, Βένωκος m. R.

Anni a. m. c. A. u. c.

[Ol. Iph.]

vii. Summus Pontifex Onias, filius Jaddu, ann. xxi. Col-
liguntur anni cxxv.

CXI. Olympias.

xii. Apud Persas regnavit Arsiochus ann. iv. Colliguntur
anni v. mclxxv.

416. i. Camillo et Munio Coss.

4.

417. ii. Festo et Longo Coss.

1. 111.

418. iii. Crasso et Dullio Coss.

2.

419. iv. Regulo et Corvino Coss.

3.

CXII. Olympias.

xiii. Regnavit Darius, qui et Arsaces, ann. vi. Colli-
guntur anni v. mclxxxI.

420. i. Albino et Galbino Coss.

4.

421. Absque Coss.

422. ii. Albino II. et Cosso Coss.

1. 112.

423. iii. Potito et Marcello Coss.

2.

424. iv. Crasso et Venoce Coss.

3.

CXIII. Olympias.

425. v. Mamertino II. et Deciano Coss.

4.

426. vi. Venoce III. et Scipione Coss.

1. 113.

5177.

Κατέσχεν Βαβυλῶνος Ἀλέξανδρος, καὶ ἡ Περσῶν βασιλεία κατελύθη, διαμείνασα ἔτεσι σμξ' ἀπὸ πρώτου ἔτους Κίρου ἕως τοῦ παρόντος ἔκτου ἔτους Δαρείου τοῦ Ἀρσάμου, ἧς βασιλείας ἡ ὁμοίωσις τῆς εἰκόνας γέγονεν, ἧς αἱ χεῖρες καὶ τὸ στήθος D 5 καὶ οἱ βραχίονες ἀργυροῖ.

Ἀλέξανδρος ἔκτισε πόλεις ιβ', ὧν αἱ προσηγορίαι αὗται.

Ἀλεξάνδρειαν τὴν παρὰ Πεντάπολιν, πρότερον Χεττοῦν καλουμένην, Μέμφεως οὖσαν ἐμπόριον.

Ἀλεξάνδρειαν τὴν πρὸς Αἴγυπτον.

V 137

10 *Ἀλεξάνδρειαν τὴν πρὸς Ἄρπαν.*

Ἀλεξάνδρειαν τὴν Καβλώσαν.

Ἀλεξάνδρειαν τὴν καὶ Σκυθίαν ἐν Αἰγαίῳ.

Ἀλεξάνδρειαν τὴν ἐπὶ Πύρῳ.

Ἀλεξάνδρειαν τὴν περὶ Κυπρίδος ποταμόν.

P 171

15 *Ἀλεξάνδρειαν τὴν ἐπὶ Τρωάδος.*

Ἀλεξάνδρειαν τὴν ἐπὶ Βαβυλῶνος.

Ἀλεξάνδρειαν τὴν ἐπὶ Μεσασαγᾶς.

Ἀλεξάνδρειαν τὴν ἐπὶ Πέρσας.

1. Βαβυλῶνα P sola. 4. ἧς om. RV. 7. Singulas Alexandrias litteris α' — ιβ' praepositis notat P. *ib.* Τεττοῦν P. 10. Ἄρπαν] Ἄρπασα Rochettus *histoire de l'établissement des colonies grecques* vol. IV. p. 123. 11. Καβλώσον V, Cabiosum Exc. Scaligeri p. 73., quo alludit etiam Malalae p. 397. 19. Καμβύσον. 12. καὶ Σκυθίαν] κατὰ Κιλικίαν Rochettus p. 128. *ib.* Αἰγείοις V. 17. Μεσασαγᾶς P, Mesasgiges Exc. Scaligeri.

Alexander Babylonem occupavit, regnumque Persarum est deletum, cum annos durasset ccxlv. ab anno i. Cyri, usque ad praesentem annum vi. Darii Arsami filii: cujus regni similitudo statuæ extitit, cujus manus, et pectus, et brachia argentea erant.

Alexander oppida xii. condidit, quorum haec sunt nomina:

i. Alexandria ad Pentapolim prius Tettus nuncupata, Memphæos emporium.

ii. Alexandria in Aegypto.

iii. Alexandria ad Harpam.

iv. Alexandria Cabiosa.

v. Alexandria, quae et Scythia, in Aegaeis.

vi. Alexandria ad Forum.

vii. Alexandria ad Cypridis flumen.

viii. Alexandria in Troade.

ix. Alexandria in Babylone.

x. Alexandria ad Mesargares.

xi. Alexandria in Perside.

Ἀλεξάνδρειαν τὴν Κάσον.

Ἀλέξανδρος λβ' ἔτος ἄγων ἀναιρεθεὶς φαρμάκῳ τελευτᾷ ἐν Βαβυλῶνι.

Αἰγύπτου τῶν δώδεκα Λαγιδῶν βασιλεῖς.

B Αἰγύπτου πρῶτος Πτολεμαῖος Λάγου καὶ Ἀρσινόης υἱὸς 5
ἔτη μ'. ὁμοῦ ἔσκα'.

α'. ὑπ. Λεντούλου καὶ Σίλωνος.

β'. ὑπ. Αἰβωνος καὶ Κούρσωρος.

R 400

ριδ' Ὀλυμπιάς.

γ'. ὑπ. Καμίλλου καὶ Βρούτου. 10

Παπίριος Κούρσωρ ἀντιγραφεὺς κατέστη, Δροῦσος στρατηγὸς ἱππέων.

Κάμιλλος ὑπάτος τὸν ἴδιον υἱὸν ἐπελέκισεν παρὰ γνώμην αὐτοῦ συμβαλόντα πόλεμον καὶ νικήσαντα.

δ'. ὑπ. Λόγγου καὶ Κερατανοῦ. 15

ε'. ὑπ. Κούρσωρος τὸ β' καὶ Σύλλου.

C ζ'. ὑπ. Γαλβίνου καὶ Βαλβίνου.

1. Κάσον] Conlicias κατ' Ἰουσον. Καύκασον Rochettus p. 162. Aliud mendam imposuit misero Exe. Scal. scriptori, qui huius loco ponit *Alexandriam fortissimam*. 11. Παπίριος m. R, Παπίριος PV. 18. ἐπελέκισεν V.

Annia m. c. A. u. c.

[Ol. Iph.]

xii. Alexandria Cason.

Alexander cum annum ageret xxxii. veneno Babylone extinctus est. 3. 113.

Aegypti Reges XII. ex Lagidís.

Aegypti primus Rex Ptolemaeus, Lagi et Arsinoes filius, ann. xl. Colliguntur anni v. mcccxi.

427. i. Lentulo et Silone Coss. 2.

428. ii. Libone et Cursore Coss. 3.

CXIV. Olympías.

5184. 429. iii. Camillo et Bruto Coss. 4.

Papinius Cursor Dictator est creatus: Drusus vero Magister militum. 1. 114.

Camillus Consul filium suum, quod praeter suum Imperium praelium commisisset, licet victorem, securi persuasit.

430. iv. Longo et Ceratano Coss. 2.

432. v. Cursore II. et Sulla Coss. 3.

433. vi. Galbino et Babino Coss. 4.

ριέ Ὀλυμπιάς.

- ζ'. ὑπ. Κούρσωρος τὸ γ' καὶ Σίλωνος.
 η'. ὑπ. Παπιρίου καὶ Κερατανού.
 θ'. ὑπ. Βένωκος καὶ Φλάκκου.
 5 ι'. ὑπ. Βαρβούλου καὶ Βουβούλκου.

ρις Ὀλυμπιάς.

- ια'. ὑπ. Ρουτίλιου καὶ Λενάτου.
 Ὀγδοὸς ἀρχιερεὺς ἐν Ἱερουσαλὴμ Ἐλεάζαρος ἔτη ιε'.
 ὁμοῦ σλ'.

- 10 ιβ'. ὑπ. Κούρσωρος τὸ δ' καὶ Λενάτου τὰ β'.
 ιγ'. ὑπ. Σαμνήτου καὶ Λόγγου.
 ιδ'. ὑπ. Κούρσωρος τὸ ε' καὶ Βουβούλκου τὸ β'.

ρις Ὀλυμπιάς.

- ιε'. ὑπ. Μαξιμίου καὶ Μούσωνος.
 15 ις'. ὑπ. Βουβούλκου τὸ γ' καὶ Βαρβούλου.
 ιζ'. ὑπ. Ρούλλου καὶ Ρουτίλιου.

Ἀπὸ τούτων τῶν ὑπᾶτων ψηφίζονται τὰ ἔτη τῶν Συρομα-
 κεδόνων, ἤγουν καὶ Ἀπαμείων, εἰς τὸ πασχάλιν.

3. Παπηρίου V. 4. Φλάκου constanter V. 5. Βαρβούλου V.
 12. Βουβούλου P, Βουβούλκου R. 18. Πασχάλιον P.

A. u. c.

[Ol. Iph.]

CXV. Olympias.

434.	vii.	Cursore III. et Silone Coss.	1.	115.
435.	viii.	Papirio et Ceratane Coss.	2.	
436.	ix.	Venoco et Flacco Coss.	3.	
437.	x.	Barbola et Bubulco Coss.	4.	

CXVI. Olympias.

438.	xi.	Rutilio et Lenato Coss.	1.	116.
viii. Summus Pontifex Hierosolymis Eleazarus, ann. xv.				
Colligantur anni cccxx.				
439.	xii.	Cursore IV. et Lenato II. Coss.	2.	
440.	xiii.	Samnite et Longo Coss.	3.	
441.	xiv.	Cursore V. et Bulbulo II. Coss.	4.	

CXVII. Olympias.

442.	xv.	Maximo et Musone Coss.	1.	117.
443.	xvi.	Bubulco III. et Barbulo Coss.	2.	
444.	xvii.	Rulle et Rutilio Coss.	3.	

Ab his Coss. putantur anni Syro-macedonum, sive Apa-
 miensium, in Paschallo.

445. His praedictis Coss. Bubalus creatus est Magister
 Equitum.

1. 117.

Ἐπὶ τῶν προκειμένων ὑπάτων γέγονε μάγιστρος Βούβουλος.

P 172 ιη'. ὑπ. Μούσωνος τὸ β' καὶ Ρούλλου τὸ β'.

ριή' Ὀλυμπιάς.

R 402 ιθ'. ὑπ. Ἀππίου καὶ Βιόλεντος. 5

κ'. ὑπ. Ῥεμούλου καὶ Ἀλβίνου.

κα'. ὑπ. Μετέλλου καὶ Μινουκίου.

κβ'. ὑπ. Σεμπρωνίου καὶ Φαβερίου.

V 138 ριθ' Ὀλυμπιάς.

κγ'. ὑπ. Λεντούλου καὶ Ἀβεντησιόλου. 10

κδ'. ὑπ. Λεντωνίου καὶ Αἰμιλίου.

κε'. ὑπ. Κορβίνου καὶ Πάνσα.

κς'. ὑπ. Πετίτου καὶ Τορκουάτου.

B Ἐνατος ἀρχιερεὺς Σίμων ἔτη ιδ'. ἁμοῦ σμ'.

ρκ' Ὀλυμπιάς. 15

κς'. ὑπ. Σκιπίωνος καὶ Μαξίμου.

κη'. ὑπ. Ρούλλου τὸ γ' καὶ Μούσωνος τὸ γ'.

Μένανδρος ὁ κωμικὸς τελευτᾷ.

κθ'. ὑπ. Κλαυδίου καὶ Βιόλεντος.

1. μάγιστρος V. *ibid.* Βούβουλος P. 5. Ἀπίου PV. 14.
Ἐνατος PV.

Anni a. c. A. u. c.

446. xviii. Musone II. et Rullo II. Coss.

CXVIII. Olympias.

447. xix. Appio et Violente Coss.

448. xx. Remulo et Albino Coss.

449. xxi. Metello et Minucio Coss.

450. xxii. Sempronio et Faverio Coss.

CXIX. Olympias.

451. xxiii. Lentulo et Aventinense Coss.

452. xxiv. Dentone et Aemilio Coss.

453. xxv. Corvino et Pansa Coss.

454. xxvi. Petito et Torquato Coss.

ix. Summus Pontifex Simon, ann. xiv. Colliguntur anni
ccxl.

CXX. Olympias.

455. xxvii. Scipione et Maximo Coss.

456. xxviii. Rullo III. et Musone III. Coss.

Menander comicus moritur.

457. xxix. Claudio et Violente Coss.

[Ol. Iph.]

1. 118.

2.

3.

4.

1. 119.

2.

3.

4.

1. 120.

2.

3.

4.

1. 121.

λ'. ὑπ. 'Ρούλλου τὸ δ' καὶ Μούσωνος τὸ δ'.

ρκα' Ὀλυμπιάς.

λα'. ὑπ. Κλαυδίου καὶ Βιόλεντος τὸ β'.

λβ'. ὑπ. 'Ρούλλου τὸ ε' καὶ Μούσωνος τὸ ε'.

5 λγ'. ὑπ. Μετέλλου καὶ 'Ρηγούλου.

λδ'. ὑπ. Κούρσωρος καὶ Μαξίμου.

C

ρκβ' Ὀλυμπιάς.

λέ'. ὑπ. Μαξίμου τὸ β' καὶ Γράκχου.

λς'. ὑπ. Μετέλλου τὸ β' καὶ Βούλβου.

10 λζ'. ὑπ. Μαξίμου τὸ γ' καὶ Μούσωνος τὸ ζ'.

λη'. ὑπ. Κρεμούλου καὶ Ἀλβίνου.

ρκγ' Ὀλυμπιάς.

λθ'. ὑπ. Μαρκέλλου καὶ 'Ρουτίλου.

D

μ'. ὑπ. Ποτίτου καὶ Πετίτου.

15 Δέκατος ἀρχιερεὺς Ὀνίας Σίμωνος υἱὸς ἔτη λβ'.
ὁμοῦ σοβ'.

Αἰγύπτου δεύτερος βασιλεῖς Πτολεμαῖος ὁ Φιλάδελφος, R 404
Βερνίκης καὶ Πτολεμαίου τοῦ Σωτήρος υἱός, ἔτη λη'.
ὁμοῦ εσνθ'.

8. Βράκχου V. 18. Βερνίκης P.

A. u. c.

xxx. Rullo IV. et Musone IV. Coss.

[Ol. Iph.]

2.

CXXI. Olympias.

458. xxxi. Claudio et Violente II. Coss.

459. xxxii. Rullo V. et Musone V. Coss.

460. xxxiii. Metello et Regulo Coss.

3.

461. xxxiv. Cursore et Maximo Coss.

4.

CXXII. Olympias.

462. xxxv. Maximo II. et Graccho Coss.

1. 122.

463. xxxvi. Metello II. et Bulbo Coss.

2.

464. Rufino et Dentate Coss.

3.

465. xxxvii. Maximo III. et Musone VI. Coss.

4.

466. xxxviii. Cremulo et Albino Coss.

1. 123.

CXXIII. Olympias.

467. xxxix. Marcello et Rutilio Coss.

2.

468. xl. Potito et Petito Coss.

3.

x. Summus Pontifex Onias, Simonis filius, ann. xxxii.

Colliguntur anni cclxxii.

Aegypti secundus Rex Ptolemaeus Philadelphus Bereni-

α'. ὑπ. Λεπίδου καὶ Κεϊννα.

β'. ὑπ. Τακίτου καὶ Δέντωνος.

Πτολεμαῖος ὁ φιλάδελφος τοὺς κατ' Αἴγυπτον αἰχμαλώ-
 P 173 τούς Ἰουδαίους ὑπὸ Πτολεμαίου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ γενομένους
 ἐλευθέρους ἀνήκεν, ἀναθέματα τε βασιλικὰ ἐν Ἱεροσολύμοις Ὀνία 5
 Σίμωνι ἀρχιερεῖ, ἀδελφῷ Ἐλεαζάρου, διαπεμψάμενος τὰς Ἰου-
 δαίων γραφὰς ἐκ τῆς Ἑβραίων φωνῆς εἰς τὴν ἑλλάδα μεταβλη-
 θῆναι ἐποῦδασεν διὰ τῶν ἐβδομήκοντα δύο παρ' Ἑβραίοις σο-
 φῶν, ἐν Φάρω τῇ νήσῳ Πρωτίας ἐν οβ' οἴκοις αὐτοὺς ἀποκλει-
 σας, καὶ ἐν ταῖς κατὰ τὴν Ἀλεξάνδρειαν κατασκευασθεῖσαις αὐ- 10
 τῷ βιβλιοθήκαις ἀπέθετο μετὰ καὶ ἄλλων πλείστων ἀπὸ ἐκάστης
 πόλεως φορολογήσας παντοίων βιβλίων. Θεασάμενος δὲ τὰς
 ἀπὸ Ἱεροσολύμων κομισθεῖσας βίβλους χρυσοῖς γράμμασι γεγραμ-
 B μένας, ἐθαύμασεν, καὶ μεταγραφῆναι ποιήσας μετέπεμψεν σὺν
 δώροις. ἐρμηνεύθησαν δὲ αἱ βίβλοι ἐν Φάρω τῇ νήσῳ ἐν οβ' 15
 ἡμέραις. καὶ ἐθαυμάσθη ὅτι χωρισθέντες ἀλλήλων οἱ οβ' καὶ
 ἐρμηνεύσαντες τὰς γραφὰς εἰσελθόντες παρὰ Πτολεμαίῳ πα-
 ραντέβαλον, καὶ ἦδρον ὠσαύτως ἔχειν. ὁ δὲ θεὸς ἐδοξάσθη· αἱ
 V 139 δὲ γραφαὶ ὄντως θεῖαι ἐγνώσθησαν, τῶν πάντων ὠσαύτως ἐρμη-
 νευσάντων, ὡς καὶ τὰ κερφότα ἔθνη γινώσκειν ὅτι κατ' ἐπίγνωσαν 20

2. Τακίου V.

Anni a m. c. A. u. c.

ces, et Ptolemaei Soteris filius, ann. xxxviii. Colliguntur
 anni v. MOCCLIX.

6222. 469. I. Lepido et Cecinna Coss.

470. II. Tacito et Dentone Coss.

Ptolemaeus Philadelphus captivos in Aegypto Judaeos a
 Ptolemaeo patre suo factos, liberos dimisit, regiaque donaria,
 quae Hierosolymis olim fuerant, ad Oniam Simonem summum
 Pontificem, Eleazari fratrem, misit. Is Judaeorum scripturas
 ex Hebraica lingua in Graecam transferri curavit a viris
 LXXII. qui apud Hebraeos sapientes habebantur, iis in Pharo,
 insula Protei, in LXXII. aedibus conclusis: quas quidem in in-
 structis abs se Alexandriae Bibliothecis reposuit, cum aliis
 quampluribus ex singulis civitatibus interrogatis omnis generis
 voluminibus. Libros autem Hierosolymis allatos aureis con-
 scriptos literis conspicatus, miratus est: omniaque illos curasset
 exscribi, cum muneribus remisit. Translati vero sunt libri in
 Pharo insula LXX. dierum spatio: resque admirationi fuit,
 quod disjuncti a se invicem LXXII. isti viri, ita scripturas sint
 interpretati, ut regressis iis, coram Ptolemaeo collatae singu-
 lorum interpretationes, ad amantissimam convenire deprehensae
 sint. Tum vero data est gloria Deo, scripturaeque hae pro
 revera divinis deinceps sunt habitae, ut: quod in illis

[Ol. Iph.]

4.

1. 124.

του̅ θεου̅ εισιν̅ ἐρμηνευθεῖσαι̅ αἱ̅ γραφαὶ̅ ἐν̅ οβ̅ ἡμέραις̅ ἐν̅ Φάρω C
τῇ̅ νήσῳ.

ρκδ̅ Ὀλυμπιάς.

- 5 γ̅. ὑπ. Δολαβέλλα καὶ Μαξίμου.
δ̅. ὑπ. Λουκίου καὶ Πάππου.
ε̅. ὑπ. Βαρβούλου καὶ Φιλίππου.
ς̅. ὑπ. Λεβίνου καὶ Κουρουγκανίου.

ρκε̅ Ὀλυμπιάς.

- 10 ζ̅. ὑπ. Σαβερίωνος καὶ Μούριωνος.
η̅. ὑπ. Λουσκίνου καὶ Πάππου τὸ β̅.
θ̅. ὑπ. Ρουφίνου καὶ Βουβούλκου.
ί̅. ὑπ. Γοργίτου καὶ Κλεπυίνου.

R 406

D

ρκς̅ Ὀλυμπιάς.

- 15 ια̅. ὑπ. Βενάκου καὶ Λεντούλου.
ιβ̅. ὑπ. Βενάκου τὸ β̅ καὶ Μερένδου.
ιγ̅. ὑπ. Λικινίου καὶ Καμβίου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἀργυροῦν νόμισμα πρώτοις ἐν Ῥώ-
μη ἐκόπη.

ιδ̅. ὑπ. Κούρσωρος καὶ Μαξίμου.

7. Λεβυίνου V. 9. Καβερίωνος V. 17. πρώτον P.

A. u. c.

[Ol. Iph.] Anni a. m. c.

transferendis universi consenserint: adeo ut quotquot sunt
hodie populi has intra LXXII. dies in Pharo insula fuisse trans-
latas intelligant.

CXXIV. Olympias.

471. III. Dolabella et Maximo Coss. 2.
472. IV. Lucio et Pappo Coss. 3.
473. V. Barbula et Philippo Coss. 4.
474. VI. Levino et Curuncanio Coss. 1. 125.

CXXV. Olympias.

475. VII. Saverione et Murone Coss. 2.
476. VIII. Luscino et Pappo II. Coss. 3.
477. IX. Rufino et Bubulco Coss. 4.
478. X. Gurgite et Clepino Coss. 1. 126. 5230.

CXXVI. Olympias.

479. XI. Benaco et Lentulo Coss. 2.
480. XII. Benaco II. et Merenda Coss. 3.
481. XIII. Licinio et Cambia Coss. 4.

His consulibus, argenteus nummus tam primum Romae est
signatus.

482. XIV. Cursore et Maximo Coss. 1. 127.

ρκζ' Ὀλυμπιάς.

- P 174
 ιε'. ὑπ. Κλαυδίου καὶ Κλεψινάτου.
 ις'. ὑπ. Γάλλον καὶ Πικτωρος.
 ιζ'. ὑπ. Σεμπρωνίου καὶ Ρούφου.
 ιη'. ὑπ. Ῥηγούλου καὶ Αἰβωνος.

5

ρκη' Ὀλυμπιάς.

- ιθ'. ὑπ. Φαβίου Πικτωρος καὶ Πέτα.
 κ'. ὑπ. Μαξίμου καὶ Βιτούλου.
 κα'. ὑπ. Θαυγάτου καὶ Φλάκκου.

Νικομήδης Βιθυνῶν βασιλεύσας Ἀστάκειαν ἐπικτίσας Νι- 10
 κομήδειαν ᾠνόμασεν.

- κβ'. ὑπ. Μαξίμου τὸ β' καὶ Κράσσου.

B

ρκθ' Ὀλυμπιάς.

- κγ'. ὑπ. Ἀλβίνου καὶ Βιτούλου.
 κδ'. ὑπ. Φλάκκου τὸ β' καὶ Κράσσου τὸ β'.
 κε'. ὑπ. Σκιπίωνος καὶ Δουλλίου.
 κς'. ὑπ. Σκιπίωνος τὸ β' καὶ Φλώρου.

15

ρλ' Ὀλυμπιάς.

- κζ'. ὑπ. Κατακένου καὶ Πατρικύλου.

9. Ταυγάτου P. 10. Ἀστάκειαν m. R, Τάπειαν RV. 14. Βι-
 τούλλου P. 19. Πατρικύλου V.

A. u. c.

CXXVII. Olympias.

[Ol. Iph.]

483.	xv.	Claudio et Clepsinate Coss.	2.
484.		Clepsinate et Blasio Coss.	3.
485.	xvi.	Gallo et Pictore Coss.	4.
486.	xvii.	Sempronio et Rufo Coss.	1. 128.
487.	xviii.	Regulo et Libone Coss.	2.

CXXVIII. Olympias.

488.	xix.	Fabio Pictore et Peta Coss.	3.
489.	xx.	Maximo et Vitulo Coss.	4.
490.	xxi.	Thaugate et Flacco Coss.	1. 129.

Nicomedes Bithynorum Rex instauratam a se Astaciam,
 Nicomediam appellavit.

xii.		Maximo II. et Crasso Coss.	2.

CXXIX. Olympias.

491.	xxiii.	Albino et Vitullo Coss.	3.
492.	xxiv.	Flacco II. et Crasso II. Coss.	4.
493.	xxv.	Scipione et Dullio Coss.	1. 130.
494.	xxvi.	Scipione II. et Floro Coss.	2.

- κη'. ὑπ. Ῥηγούλου καὶ Βλέσου.
 κθ'. ὑπ. Βούλσωνος καὶ Δεικίου.
 λ'. ὑπ. Πετίνου καὶ Παύλου.

ρλα' Ὀλυμπιάς.

C
R 408

- 5 λα'. ὑπ. Σικπιώνος καὶ Κατακίωνος.
 λβ'. ὑπ. Καπίτωνος καὶ Βλέσου τὸ β'.
 Ἰουδαίων ἰα' ἀρχιερεὺς Μανασσῆς ἔτη κς'. ὁμοῦ οἰη'.
 λγ'. ὑπ. Κόττα καὶ Γεμίνου.
 λδ'. ὑπ. Μετέλλου καὶ Πάππου.

V 140

10 ρλβ' Ὀλυμπιάς.

- λε'. ὑπ. Ῥηγούλου τὸ β' καὶ Βούλσωνος.
 λς'. ὑπ. Πούλχρου καὶ Πούλχρου.
 λζ'. ὑπ. Κόττα τὸ β' καὶ Γεμίνου τὸ β'.
 λη'. ὑπ. Μετέλλου τὸ β' καὶ Βουτέωνος.
 15 Αἰγύπτου γ' Πτολεμαῖος Εὐεργέτης ὁ καὶ Τρόφων ὁμοῦ, ἔτη κς'. D

ρλγ' Ὀλυμπιάς.

- α'. ὑπ. Κράσσου καὶ Λικινίου.

18. Λικινίου ΡV.

A. u. c.

[Ol. Iph.]

CXXX. Olympias.

495.	xxvii.	Cataceno et Paterculo Coss.	3.
496.	xxviii.	Regulo et Bleso Coss.	4.
497.	xxix.	Vulsone et Decio Coss.	1. 131.
498.	xxx.	Petino et Paulo Coss.	2.

CXXXI. Olympias.

499.	xxxi.	Scipione et Catacione Coss.	3.
500.	xxxii.	Capitune et Bleso II. Coss.	4.
Judaeorum summus Pontifex Manasses ann. xxvi. Colliguntur anni cxcviii.			
501.	xxxiii.	Cotta et Gemino Coss.	1. 132.
502.	xxxiv.	Metello et Pappo Coss.	2.

CXXXII. Olympias.

503.	xxxv.	Regulo II. et Vulsone Coss.	3.
504.	xxxvi.	Pulchro et Pulchro Coss.	4.
505.	xxxvii.	Cotta II. et Gemino II. Coss.	1. 133.
506.	xxxviii.	Metello II. et Buteone Coss.	2.

Aegypti III. Rex Ptolemaeus Evergetes, qui et Tryphon dictus, ann. xxvi. Colliguntur anni v. mcccxxxv.

CXXXIII. Olympias.

507.	l.	Crasso et Licinnio Coss.	3.

- β'. ὑπ. Βουτέωνος τὸ β' καὶ Βούλβου.
 γ'. ὑπ. Τορκουάτου καὶ Βλέσου.
 δ'. ὑπ. Φουνδούλου καὶ Γάλλου.

ρλδ' Ὀλυμπιάς.

- ε'. ὑπ. Κατούλου καὶ Ἀλβίνου.

5

P 175

Σέλευκος Καλλίνικος ἐν Μεσοποταμίᾳ Καλλίνικον πόλιν
 κτίζει.

- ς'. ὑπ. Τορκουάτου καὶ Κάτωνος.
 ζ'. ὑπ. Κέντωνος καὶ Τουδινάτου.
 η'. ὑπ. Τογκίνου καὶ Φάλκωνος.

10

ρλε' Ὀλυμπιάς.

- θ'. ὑπ. Γράκχου καὶ Φλάκκου.
 ι'. ὑπ. Κλαυδίου καὶ Οὐάφρου.
 ια'. ὑπ. Τορκουάτου τὸ β' καὶ Βούλβου.
 ιβ'. ὑπ. Ἀλβίνου τὸ β' καὶ Ῥόγου.

15

R 410

ρλες' Ὀλυμπιάς.

- ιγ'. ὑπ. Μαξιμου καὶ Μάλκωνος.
 ιδ'. ὑπ. Λεπίδου καὶ Βαλβούλου.
 ιε'. ὑπ. Μάτωνος καὶ Μάσωνος.

5. Κοκούλλου PV. 6. Καλλινικὸν πόλιν V, Καλλινίκου πόλιν B,
 Καλλινικουπόλιν m. R, P. 8. Τορκουάτου PV.

A. u. c.

[Ol. Iph.]

508. II. Butone II. et Bulbo Coss. 4.
 509. III. Torquato et Bleso Coss. 1. 134.
 510. IV. Fundulo et Gallo Coss. 2.

CXXXIV. Olympias.

511. V. Catullo et Albino Coss. 3.
 Seleucus Callinicus in Mesopotamia Callinici urbem condit.
 513. VI. Torquato et Catone Coss. 4.
 514. VII. Centone et Tudinato Coss. 1. 135.
 515. VIII. Toucino et Falcone Coss. 2.

CXXXV. Olympias.

516. IX. Graccho et Flacco Coss. 3.
 517. Lentulo et Flacco Coss. 4.
 518. X. Claudio et Vero Coss. 1. 136.
 519. XI. Torquato II. et Balbo Coss. 2.
 520. XII. Albino II. et Rego Coss. 3.

CXXXVI. Olympias.

521. XIII. Maximo et Malchone Coss. 4.
 522. XIV. Lepido et Balbulo Coss. 1. 137.

ις'. ὑπ. Βαλλιόλου καὶ Πέρου.

ρλζ' Ὀλυμπιάς.

ις'. ὑπ. Ἀλβίνου τὸ γ' καὶ Κεντουμάλου.

ιη'. ὑπ. Φούργα καὶ Μαξιμου.

5 ιθ'. ὑπ. Φλάκκου καὶ Ῥηγούλου.

κ'. ὑπ. Μαξιμου καὶ Ἀρουστίου.

ιβ' ἀρχιερεὺς ἐν Ἱερουσαλήμ Σίμων ἔτη κβ'. ὁμοῦ τκ'.

Κατὰ τοῦτον Ἰησοῦς ὁ τοῦ Σιράχ τὴν καλουμένην Πανά- C
ρετον σοφίαν συντάξας αὐτοῦ τοῦ Σίμωνος ἐμνημόνευσεν.

10 Ἐπὶ τῶν προκειμένων ὑπάτων ἡ πρώτη τῶν Μακκαβαίων
ἐτελεῖτο.

ρλη' Ὀλυμπιάς.

κα'. ὑπ. Πάππου καὶ Ῥηγούλου τὸ β'.

κβ'. ὑπ. Τορκουάτου καὶ Πάππου τὸ β'.

15 Αἱ παρθένοι ἐν Ῥώμῃ ἀλοῦσαι κατωρῆγησαν.

Καρία καὶ Ῥόδος ἐσεισθη, ὡς καὶ τὸν κολοσσὸν ἐν Ῥόδῳ D
πεσεῖν.

Ἡ δευτέρη τῶν Μακκαβαίων βίβλος ἤρξατο συγγράφεσθαι.

4. Ρούγα P, Γούργα V, m. R. 18. Μακκαβαίων P, Μακαβαίων R.

A. u. c.

523. xv. Matone et Masone Coss.

524. xvi. Balliolo et Pera Coss.

[Ol. Iph.]

2.

3.

CXXXVII. Olympias.

525. xvii. Albino II. et Centumalo Coss.

526. xviii. Ruga et Maximo Coss.

527. xix. Flacco et Regulo Coss.

528. xx. Maximo et Arastio Coss.

4.

1. 138.

2.

3.

xii. Hierosolymis Pontifex Simon, ann. xxi. Colligentur
anni cccxx.

Hoc Pontifice, Jesus, filius Sirach, qui librum omnigenae
virtutis praecepta continentem, Sapientiae titulo, conscripsit,
istius Simonis meminit.

His praedictis Coss. primus Maccabaeorum liber absolu-
tus est.

CXXXVIII. Olympias.

529. xxi. Pappo et Regulo II. Coss.

530. xxii. Torquato et Pappo II. Coss.

Virgines Romae in stupro deprehensae vivae defossae
sunt.

Caria et Rhodus terrae motu adeo sunt concussae, ut qui
in Rhodo stabat Colossus collapsus fuerit.

Secundus Maccabaeorum liber coepit conscribi.

4.

1. 139.

κγ'. ὑπ. Φλαμίνου καὶ Φίλου.

Ἐρατοσθένους ἐγνωρίζετο.

V 141

κδ'. ὑπ. Σκιπίωνος καὶ Μαρκελλου.

ρλθ' Ὀλυμπιάς.

κε'. ὑπ. Σκιπίωνος τὸ β' καὶ Ῥούφου.

5

Ἀρχιμήδης μηχανικὸς ἐγνωρίζετο.

P 176

κς'. ὑπ. Κατούλου καὶ Φίλωνος.

Ἀιγύπτου δ' Πτολεμαῖος Φιλοπάτωρ ὁ καὶ Γάλλος, Πτολεμαίου Ἐυεργέτου τοῦ καὶ Τρύφωνος υἱός, ἔτη ις'. ἡμοῦ ,ετβ'.

R 412

α'. ὑπ. Παύλου καὶ Σαλινάτωρος.

10

Ἰουδαίων ληφθέντων ἀπὸ τούτου τοῦ Πτολεμαίου, καὶ τεσσαράκοντα ὀπλίτας ἀποβαλομένων, καὶ αἰχμαλώτων ἀχθέντων ἐν Ἱερουσαλήμ, ἐκ προστάξεως αὐτοῦ Πτολεμαίου ἐλέφαντας πεντακοσίους, οὓς εἶχον ἐπιτηδείους, οἰνολιβάνῳ ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας ἐπότισαν, ὅπως ἅπαντας τοὺς Ἰουδαίους κοινῇ μοίρᾳ 15

B ἀπολέσωσιν. ἐλθούσης δὲ τῆς τετάρτης ἡμέρας, καὶ προσευξαμένων αὐτῶν, οἱ ἐλέφαντες εἰς τοὺς ἰδίους ἐνόπλους στρατιώτας τε καὶ δῆμους ἐμπηδήσαντες πολυτελέστατον αὐτῶν ὄχλον ἐν τῇ περιεχούσῃ αὐτοὺς μανίᾳ ἀπώλεσαν, καὶ οὕτω διασωθέντες οἱ Ἰουδαῖοι μετ' εὐχαριστίας ἐπανήλθον εἰς τὰ ἴδια. 20

11. τοῦ om. P. 12. τεσσαράκοντα] χιλιάδας præponit Ducangius.
16. τετάρτης] ταυτης PV.

Anni a m. c. A. u. c.

[Ol. Iph.]

531. xxiii. Flaminio et Philo Coss.

2.

Eratosthenes florebat.

532. xxiv. Scipione et Marcello Coss.

3.

CXXXIX. Olympias.

533. xxv. Scipione II. et Rufo Coss.

4.

Archimedes Mechanicus florebat.

534. xxvi. Catallo et Philone Coss.

1. 140.

Aegypti iv. Rex Ptolemaeus Philopator, qui et Gallus dictus, Ptolemaei Evergetae, qui et Trypho nuncupatus est, filius, ann. xvii. Colliguntur anni v. mcccii.

5266.

535. i. Paulo et Salinatore Coss.

2.

Judaeis ab hoc Ptolemaeo captis, cum ii armatorum xl. (milia) amisissent, captivisque Hierosolymam abductis, ejusdem Ptolemaei praecepto quingentis elephantis, quos ad belli usus idoneos habebat, vinum thure mistum per tres dies bibendum praebitum est, quo Judaeos omnes una simul sorte delebant. Isto porro appetente die, iis Deum deprecantibus, in ipsos armatos milites, et populos irruentes, lectissimam ex iis multitudinem ea qua tenebantur insania protrivere, atque ita incolumes facti Judaei, actis Deo gratiis, domum reversi sunt.

β. ὑπ. Σκιπίωνος τὸ γ' καὶ Λόγγου.

ρμ' Ὀλυμπιάς.

γ. ὑπ. Γεμίνου καὶ Φλαμινίνου.

δ. ὑπ. Παύλου τὸ β' καὶ Βάρρωνος.

5 ε. ὑπ. Φαβίου Μαξίμου καὶ Γράαχου.

ζ. ὑπ. Φαβίου Μαξίμου τὸ β' καὶ Μαρκέλλου τὸ β'.

ρμα' Ὀλυμπιάς.

ζ'. ὑπ. Μαξίμου καὶ Γράαχου τὸ β'.

η. ὑπ. Πούλχρου καὶ Φλάακου.

10 θ'. ὑπ. Γάλβα καὶ Κεντουμάλου.

Εἶδωλον τῆς Ῥέας μητρὸς θεῶν ἀπὸ Φρυγίας ἐν Ῥώμῃ ἀπηνέχθη.

ι. ὑπ. Λεβίνου καὶ Μαρκέλλου τὸ γ'.

ρμβ' Ὀλυμπιάς.

15 ια'. ὑπ. Φαβίου καὶ Φλάακου τὸ β'.

ιβ'. ὑπ. Μαρκέλλου τὸ δ' καὶ Κρισπίνου.

ιγ'. ὑπ. Νέρωνος καὶ Σαλινάτωρος.

ιδ'. ὑπ. Μετέλλου καὶ Φίλωνος.

4. Βάρωνος PV. 13. Λεβυῖνον V.

A. u. c.		[Ol. Iph.]
536.	II. Scipione III. et Longo Coss.	3.
	<i>CXL. Olympias.</i>	
537.	III. Gemino et Flaminio Coss.	4.
538.	IV. Paulo II. et Varrone Coss.	1. 141.
539.	V. Fabio Maximo et Graccho Coss.	2.
540.	VI. Fabio Maximo II. et Marcello II. Coss.	3.
	<i>CXLI. Olympias.</i>	
541.	VII. Maximo et Graccho II. Coss.	4.
542.	VIII. Pulchro et Flacco Coss.	1. 142.
543.	IX. Galba et Centumalo Coss.	2.
	Simulacrum Rheae Matris Deum ex Phrygia Romam allatum est.	
544.	X. Levino et Marcello III. Coss.	3.
	<i>CXLII. Olympias.</i>	
545.	XI. Fabio et Flacco II. Coss.	4.
546.	XII. Marcello IV. et Crispino Coss.	1. 143.
547.	XIII. Nerone et Salinatore Coss.	2.
548.	XIV. Metello et Philone Coss.	3.
	<i>CXLIII. Olympias.</i>	
549.	XV. Scipione et Crasso Coss.	4.

ρηγ' Ὀλυμπιάς.

ιέ'. ὑπ. Σκιπίωνος καὶ Κράσσου.

ις'. ὑπ. Κεθήγου καὶ Τουδινάτου.

R 414

ιγ' ἀρχιερεὺς ἐν Ἱερουσαλήμ Ὀνείας ἕτερος ἕτη κδ'.
ὀμαῦ τμδ'.

5

ιζ'. ὑπ. Σκιπίωνος τὸ β' καὶ Σερβίλλου.

P 177

Αἰγύπτου ἐ Πτολεμαῖος Ἐπιφανής, Πτολεμαίου τοῦ Φιλοπάτορος τοῦ καὶ Γάλλου υἱός, ἕτη κδ'. ὀμοῦ, ετκς'.

α'. ὑπ. Νέρωνος τὸ β' καὶ Σερβίλλου τὸ β'.

ρηδ' Ὀλυμπιάς.

10

β'. ὑπ. Λεντούλου καὶ Πέτου.

V 142

γ'. ὑπ. Γάλβα τὸ β' καὶ Κόττα.

δ'. ὑπ. Λεντούλου τὸ β' καὶ Ταππούλου.

ε'. ὑπ. Φλαμινίου καὶ Πέτου τὸ β'.

ρηε' Ὀλυμπιάς.

15

ς'. ὑπ. Κεθήγου τὸ β' καὶ Ρούφου.

ζ'. ὑπ. Πορφυρίου καὶ Μαρκέλλου.

B

Ἀντίοχος βασιλεὺς Συρίας φιλωθεὶς Πτολεμαίῳ τῷ Ἐπιφανεῖ σπονδὰς πρὸς αὐτὸν ἐποιήσατο καὶ Κλεοπάτραν τὴν

13. Πακπούλου P.

18. τῷ Πτολεμαίῳ P.

Anni a m. c. A. u. c.

[Ol. Iph.]

550. xvi. Cethego et Tulinato Coss.

1. 144.

xvii. Summus Pontifex Hierosolymis Quirias altor. ann. colliguntur anni cccxliii.

5302.

551. xvii. Scipione II. et Servilio Coss.

2.

Aegypti v. Rex Ptolemaeus Epiphaneas, Ptolemaei Philopatoris, qui et Gallus dictus, filius, ann. xviii. Colliguntur anni v. mcccxxv.

552. i. Nerone II. et Servilio II. Coss.

3.

CXLIV. Olympias.

553. ii. Lentulo et Peto Coss.

4.

554. iii. Galba II. et Cotta Coss.

1. 145.

555. iv. Lentulo II. et Pappulo Coss.

2.

556. v. Flaminio et Peto II. Coss.

3.

CXLV. Olympias.

557. vi. Cethego II. et Rafo Coss.

4.

558. vii. Porphyrio et Marcello Coss.

1. 146.

Antiochus Rex Syriae inita cum Ptolemaeo Epiphane amicicia, foedus cum illo pepigit, filiamque suam Cleopatram Ptolemaeo in uxorem dedit, Syria, Phoenice, Samaria et Judaea in dotem concessis.

αὐτοῦ θυγατέρα ἐκδίδωσι τῷ Πτολεμαίῳ εἰς γυναῖκα, πάραχω-
ρήσας αὐτῷ φερνῆς ὀνόματι Συρίαν καὶ Φοινίκην καὶ Σαμάρειαν
καὶ Ἰουδαίαν.

7. ὑπ. Φήστου καὶ Φλάκκου.
5 8. ὑπ. Σκιπίωνος τὸ γ' καὶ Λόγγου.
 ρμς' Ὀλυμπιάς.

9. ὑπ. Μεροῖλου καὶ Ἐρμου.
10 10. ὑπ. Φλαμινίου τὸ β' καὶ Ἀενοβάβρου.
11 11. ὑπ. Γλαβρίωνος καὶ Νασίκου.
12 12. ὑπ. Σκιπίωνος τὸ δ' καὶ Λελλίου.
 ρμς' Ὀλυμπιάς.

13 13. ὑπ. Βούλσωνος καὶ Νοβιλιόρου.
14 14. ὑπ. Σαλινάτωρος καὶ Μεσσάλα.
15 15. ὑπ. Λεπίδου καὶ Φλαμινίου.
16 16. ὑπ. Ἀλβίνου καὶ Φιλίππου.
 ρμγ' Ὀλυμπιάς.

17 17. ὑπ. Πούλχρου καὶ Τουνιδάτου.
18 18. ὑπ. Πούλχρου τὸ β' καὶ Λικινίου.
19 19. ὑπ. Λαβέμου καὶ Μαρκέλλου.

4. Φίστου PV. 8. Λεβοβάβρου PV. 10. δ'] β' R. 14. Λε-
πίδου R, Λεπίδου PV, m. R. 18. Λικινίου PV. 19. Λαβέλλου P.

A. u. c.

559. viii. Festo et Flacco Coss.
560. ix. Scipione III. et Longo Coss.
 CXLVI. Olympias.
561. x. Marula et Herme Coss.
562. xi. Flamminio II. et Levebarbo Coss.
563. xii. Glabrone et Nasica Coss.
564. xiii. Scipione IV. et Laelio Coss.

CXLVII. Olympias.

565. xiv. Vulsons et Nabiliore Coss.
566. xv. Salinatore et Messala Coss.
567. xvi. Lepidio et Flamminio Coss.
568. xvii. Albino et Philippo Coss.

CXLVIII. Olympias.

569. xviii. Pulchro et Tudinate Coss.
570. xix. Pulchro II. et Licinio Coss.
571. xx. Labello et Marcello Coss.

[Ol. Iph.] Anni a. m. c.

2.
3.
4.
1. 147.
2.
3.
4.
1. 148.
2.
3.

R 416

5320.

D κα'. ἱπ. Παμφίλου καὶ Ηαύλου.

Σίμων τις προστάτης τοῦ ἐν Ἱεροσολόμοις ἱεροῦ ἀντιπολιτευόμενος Ὀνειὰ τῷ ἀρχιερεῖ, καὶ κατὰ πάντα τρόπον διαβαλὸν τὸ τῶν Ἰουδαίων ἔθνος τῷ βασιλεῖ Σελεύκῳ τῷ Νικάτορι, καὶ οὐκ ἰσχύσας αὐτὸν κακῶσαι, φηγὺς γενόμενος τὴν πατρίδα αὐτῶν παραδοῦναι ἐβουλεύσατο· καὶ ἐλθὼν πρὸς Ἀπολλώνιον τὸν Συρίας καὶ Φοινίκης καὶ Κιλικίας στρατηγὸν ὑπισχνεῖται χρήματα, φάσκων αὐτῷ τὰ ἐν Ἱεροσολύμοις γαζοφυλάκια πολλῶν χρημάτων ἰδιωτικῶν πεπληρῶσθαι, καὶ μὴ προσήκειν αὐτὰ τῷ ἱερῷ, ἀλλὰ τῷ βασιλεῖ.

10

P 178

Ὁ δὲ Ἀπολλώνιος ἀνήγαγεν ταῦτα τῷ βασιλεῖ Σελεύκῳ, καὶ λαβὼν τὴν ἔξουσίαν παρὰ τοῦ βασιλέως ὁ Ἀπολλώνιος ἔρχεται εἰς Ἱερουσαλήμ μετὰ τοῦ Σίμωνος καὶ στρατοῦ βαρυτάτου. τοῦ δὲ λαοῦ καὶ τῶν ἱερέων τοῦ ἱεροῦ ἀντιλεγόντων, μετ' ὑπειλῶν ὁ Ἀπολλώνιος εἰσῆει εἰς τὸ ἱερόν. ἵκετεύσαντος δὲ τοῦ λαοῦ τὸν 15 θεὸν ὑπερασπίσαι τοῦ ἱεροῦ, ἔξαίφνης οὐρανόθεν ἔφριπποι προφανέντες ἄγγελοι κατέληξαν τὸν Ἀπολλώνιον, καὶ ἔπεσεν ἡμιθανῆς χάμαι ἐπὶ τὸν πάμφυλον τοῦ ἱεροῦ περίβολον, καὶ ἐκτείνας τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἵκέτευεν τὸν λαὸν ὑπὲρ αὐτοῦ εὐξασθαι καὶ

B δεηθῆναι τοῦ θεοῦ. πεισθεῖς δὲ τοῖς λόγοις αὐτοῦ Ὀνειὰς ὁ ἀρ- 20

1. Πούλον P. 9. πεκληροῦσθαι P. 12. Ἀπολλώνιος] Ἡλιόδωρος hic et postea ex Maccab. II. 3. restituit Raderus. 15. εἰσ-
τη PV. *ibid.* τοῦ de meo addidi.

A. u. c.

572. cxi. Pamphilo et Pulo Coss.

[Ol. Iph.]

8.

Simon quidam templo Hierosolymitano praepositus, qui Oniae summo Pontifici adversabatur, et Judaeorum gentem apud Regem Seleucum Nicatorem omnimodo calumniabatur, cum illi nocere non posset, profugus factus, patriam suam proderere constituit. Praefectus igitur ad Apollonium Syriae, Phoenices et Ciliciae Praetorem, pecuniam ei pollicitus, dixit in Hierosolymitanis Gazophylaciis multas recondi pecunias, quae privatorum essent, nec ad templum spectarent, sed ad Regem.

Retulit haec Apollonius Seleuco Regi, acceptaque a Rege potestate, Apollonius venit Hierosolyma una cum Simone et valido exercitu. Populo autem et templi Sacerdotibus obniventibus, Apollonius minitans templum ingressus est. Effusum populo in preces ad Deum, uti templum tueretur, confestim e caelo equis insidentes apparuerunt Angeli, qui Apollonium percussere. Is vero in terram semianimis collapsus super templi septum plenum populo, manus protendens, supplex rogavit populum, uti Deum pro se deprecaretur. Onias summus Pontifex verbis ejus persuasus, ne praesertim hominum

χειρεύς, ἵνα μὴ μάλιστα νομισθῆ ὁ Σέλευκος ἀπὸ ἀνθρωπίνης ἐπι-
βουλῆς τεθνήσκει τὸν Ἀπολλώνιον, ἠΰξαστο περὶ αὐτοῦ πρὸς τὸν
θεόν. καὶ διασωθεὶς ὁ αὐτὸς Ἀπολλώνιος ἦλθεν πρὸς τὸν βασι-
λέα Σέλευκον, δηλώσων τὰ συμβάντα αὐτῷ.

5 ρμθ' Ὀλυμπιάς. V 143

κβ'. ἐπ. Κεθήγου καὶ Παμφίλου τὸ β'.

κγ'. ὑπ. Ἀλβίνου καὶ Πίσωνος.

ιδ' ἀρχιερεὺς Ἰησοῦς ἔτη ις'. ὁμοῦ τξ'.

κδ'. ὑπ. Ἀκινδύνου καὶ Φλάκκου.

R 418

10 Αἰγύπτου ε' ἐβασίλευσεν Πτολεμαῖος Φιλομήτωρ Πτολε- C

μαίου τοῦ Ἐπιφανοῦς υἱὸς ἔτη λε'. ὁμοῦ ,ετξά'.

α'. ὑπ. Βρούτου καὶ Βούλσωνος.

ρν' Ὀλυμπιάς.

β'. ὑπ. Πούλχρου καὶ Γράκκου.

15 γ'. ὑπ. Σκιπίωνος καὶ Πετίνου.

δ'. ὑπ. Λεπίδου καὶ Σκεβάλου.

Ἀριστόβουλος Ἰουδαῖος περιπατητικὸς φιλόσοφος ἐγνωρί-
ζετο, ὃς Πτολεμαίῳ τῷ Φιλομήτορι ἐξηγήσει τῆς Μωϋσέως γρα-
φῆς ἀνέθικεν.

20 ε'. ὑπ. Ἀλβίνου καὶ Βενάτου. D

1. νομίσει PV.

A. u. c.

[Ol. Iph.] Anni a. m. c.

insidiis mortuum esse Apollonium Seleucus suspicaretur, pro
illo Deum oravit. Incolumis tum factus idem Apollonius, venit
ad Regem Seleucum, quae sibi accidissent nuntiaturus.

CXLIX. Olympias.

573. xxii. Cethego et Pamphilo II. Coss. 4.

574. xxiii. Albino et Pisone Coss. 1. 150.

xiv. Summus Pontifex Jesus, ann. xvi. Colliguntur anni
ccclx.

575. xxiv. Acyndino et Flacco Coss. 2.

In Aegypto vi. regnavit Ptolemaeus Philometor, Ptole-
maei Epiphaniis filius, ann. xxxv. Colliguntur anni v. mcccclxi.

576. i. Bruto et Vulsona Coss. 3. 5327.

CL. Olympias.

577. ii. Pulchro et Graccho Coss. 4.

578. iii. Scipione et Petino Coss. 1. 151.

579. iv. Lepido et Scevola Coss. 2.

Aristobulus Judaeus Peripateticus Philosophus florebat,
qui Ptolemaeo Philometori enarrationes suas in Mosis libros
dicavit.

580. Albino et Scevola Coss. 3.

581. v. Albino et Benate Coss. 4.

αα' Ὀλυμπιάς.

- ζ'. ὑπ. Αενάτου καὶ Αμιλλίου.
 ζ'. ὑπ. Κράσσου καὶ Δόγγου.
 η'. ὑπ. Μακρίνου καὶ Σεφθέου.
 θ'. ὑπ. Φιλίππου καὶ Πάκουρος

5

αβ' Ὀλυμπιάς.

- ι'. ὑπ. Παύλου καὶ Κράσσου.
 ια'. ὑπ. Πέτου καὶ Πένου.
 ιβ'. ὑπ. Γάλλου καὶ Κλαυδίου.
 ιγ'. ὑπ. Τορκουάτου καὶ Ουκαθίου.

P 179

10

ργ' Ὀλυμπιάς.

- ιδ'. ὑπ. Τορκουάτου τὸ β' καὶ Δοχγίνου.
 ιε'. ὑπ. Γράκχου καὶ Τάλινου.

Ἄρχιμερὲς ἐν Ἱερουσαλήμ ιε' Ὀνείας ὁ καὶ Μενέλιος ἔτη ζ'.
 δμοῦ τξξ'.

15

- ις'. ὑπ. Σκιπίωνος Νασίκα καὶ Φιγοῦλου.
 ιζ'. ὑπ. Μεσσαλαῖ καὶ Κάρβωνος.

ρδ' Ὀλυμπιάς.

- B ιη'. ὑπ. Γάλλου καὶ Κεθήγου.

4. Σεφθέου] Βεφθέου RV. 16. Νασικα R.

A. u. c.

CLL, Olympias.

582. VI. Lenata et Asullio Coss.
 583. VII. Crasso et Longo Coss.
 584. VIII. Macrino et Serrano Coss.
 585. IX. Philippo et Pisono Coss.

[O]. Iph.]

1. 152.

2.

3.

4.

CLII, Olympias.

586. X. Paulo et Crasso Coss.
 587. XI. Peto et Penno Coss.
 588. XII. Gallo et Claudio Coss.
 589. XIII. Torquato et Octavia Coss.

1. 153.

2.

3.

4.

CLIII, Olympias.

590. XIV. Torquato II. et Longino Coss.
 591. XV. Graccho et Talina Coss.

1. 154.

2.

Summus Pontifex Hierosolymis xv. Ορειας, qui et Mane-
 laus dicitur, ann. vii. Colliguntur anni cccxxvii.

592. XVI. Scipione Nasica et Figulo Coss.
 593. XVII. Messala et Carbono Coss.

3.

4.

CLIV, Olympias.

594. XVIII. Gallo et Cethego Coss.

1. 155.

αδ'. ὑπ. Δολαβέλλα καὶ Φουλβίου.

κ'. ὑπ. Λεπίδου καὶ Λενάτου.

R 420

Ἰουδαίων ἴγεται πρῶτος Ἰούδας ὁ καὶ Μακκαβαῖος, Ματ-
θίου παῖς, τρίτῳ ἔτει ἔνδ' Ὀλυμπιάδος.

5 Ὀνειου τοῦ καὶ Μεγαλάου, ἀρχιερέως Ἰουδαίων, τοῦ καὶ
τὸ ἔθνος προδεδωκότος Ἀντιόχῳ τῷ Ἐπιφανεῖ, ἀναιρεθέντος ὑπὸ
Ἀντιόχου τοῦ Εὐπάτορος, Ἀλκιμος, οὐκ ὢν ἐκ γένους ἱερατικοῦ,
τὴν ἱερουσύνην ἐκ περιδρομῆς διαδεξάμενος· δι' ὃν Ὀνειας Ὀνειου
10 τοῦ ἀρχιερέως υἱὸς ἔλθων εἰς Αἴγυπτον κτίζει πόλιν τὴν ἐπικλη-
10 θῆσαν Ὀνειου, ἐν ἣ καὶ ἱερὸν οἰκοδομεῖ ὅμοιον τοῦ ναοῦ τοῦ ἐν C
Ἱεροσολύμοις.

Ἀλκιμος δὲ ὁ ἀρχιερεὺς πρὸς Ἰούδαν τὸν Μακκαβαῖον στα-
δίασας μετ' αὐτὸν πολὺν χρόνον θεοῦ πληγῇ περιπεσὼν τελευτᾷ. ὁ
δὲ πᾶς τῶν Ἰουδαίων λαὸς Ἰούδα τῷ Μακκαβαίῳ τὴν ἀρχιερω- V 144
15 σύνην δίδωσιν. ὁ δὲ ταύτην ὑποδεξάμενος πρεσβεύεται πρὸς
Ῥωμαίους, καὶ ψηφίζεται ἡ σύγκλητος φίλους καὶ συμμάχους
Ῥωμαίων Ἰουδαίους ἀπογράψασθαι, καθὼς ἡ τῶν Μακκαβαίων
ἱστορία δηλοῖ.

κα'. ὑπ. Καίσαρος καὶ Ὀρέστου.

20 Ἀντιόχος ὁ νέος Εὐπάτωρ ἔλθων εἰς Ἀντιόχειαν ἤδρε D

1. Φουλβίου] Φουλβίου V. 3. Ματθίου] Ματθαίου m. P so-
lius. 15. πρὸς τοὺς Ῥωμαίους P. 17. τοὺς Ἰουδαίους P. 20.
τὸν Φίλιππον βασιλεύσαντα P.

A. u. c.

595. xix. Delabella et Fulvia Coss.

596. xx. Lepido et Lenate Coss.

Judaeis primus praefuit Judas, qui et Maccabaeus, Mat-
tathiae filius, anno iii. Olympiadis clix.

Onesia, seu Menelae, Judaeorum summo Pontifice, qui An-
tiocho Epiphani gentem suam prodiderat, ab Antiocho Eupa-
tore sublato, Alcimus, qui non erat ex genere Sacerdotali,
summum Pontificatum per ambitum adeptus est: cujus causa
Onias summi Pontificis filius, profectus in Aegyptum,
urbem condit, Oniae nuncupatam, in qua templum excitat,
Hierosolymitano simile.

Alcimus vero summus Pontifex cum inimicitias eum Ju-
da Maccabaeo exercuisset, non multo post tempore Dei plaga
percussus interit. Universus autem Judaeorum populus, Ju-
dae Maccabaeo summum Pontificatum detulit: quo is suscepto,
ad Romanos legationem mittit: decretumque a Senatu ut Ju-
dae inter amicos, et socios populi Romani describerentur,
quemadmodum narrat Maccabaeorum Historia.

597. xxi. Caesare et Oreste Coss.

Antiochus junior Eupator veniens Antiochiam, Philipppum

[Ol. Iph.] Anni a m. c.

2.

3.

5346.

4.

λιπον βασιλεύοντα, και ανέιλεν αυτόν. μετά δέ ταῦτα πολεμῶν εἰς Ἱεροσόλυμα ἠττήθη ὑπὸ Ἰούδα τοῦ Μακκαβαίου στρατηγοῦ Ἰουδαίων. ὁ δὲ αὐτὸς Ἀντίοχος διὰ Ἀνδρονίκου στρατηγοῦ αὐτοῦ Ὀνειάν τὸν και Μενέλαον, ἱερέα, ἀναιρεῖ. μεθ' ὃν Ἀλκιμος οὐκ ὦν ἐκ γένους ἱερατικοῦ ἐγνωρίζετο. 5

ρονέ' Ὀλυμπιάς.

κβ'. ὑπ. Λεντούλον και Φιγούλου.

P 180

ιβ' ἀρχιερεὺς ἐν Ἱερουσαλήμ Ἰούδας Μακκαβαῖος ἔτη λγ'.
 δμοῦ ν'.

Ἡ δευτέρα τῶν Μακκαβαίων τὰς κατὰ Σέλευκον τὸν Κε- 10
 ραννὸν και Ἀντίοχον τὸν μέγαν και Σέλευκον τὸν Φιλοπάτορα
 και Ἀντίοχον τὸν Ἐπιφανῆ και Ἀντίοχον τὸν Νέον Εὐπάτορα και
 ἕως πέμπτου ἔτους Δημητρίου τοῦ Σωτῆρος και Ἰούδαν τὸν Μακ-
 καβαῖον Ματθαίου παιδα περιέχει. μετά Ἰούδαν ἡγείται Ἰω-
 ἀνθης ἀδελφὸς αὐτοῦ Ματθαίου και αὐτός. 15

R 422

κγ'. ὑπ. Νασίκον και Μαρκέλλον.

Ἀρίσταρχος γραμματικὸς ἤκμαζεν.

κδ'. ὑπ. Ὀπιμίον και Ἀλβίνου.

κε'. ὑπ. Νοβιλίόρου και Λαύσου.

8. λγ'] λ' P. 14. Ἰωάννης P.

Anni a. m. c. A. u. c.

[Ol. Iph.]

invenit regnantem, huncque de medio sustulit. Post haec deinde dum praelium committit versus Hierosolyma, victus est a Juda Maccabaeo Judaeorum duce. Idem porro Antiochus per Andronicum ducem suum Oneiam, seu Menelaum, summum Pontificem interficit, post quem Alcimus, qui non erat ex stirpe Sacerdotali, notus haberi coepit.

CLV. Olympias.

598. xxii. Lentulo et Figulo Coss.

1. 156.

xiv. Summus Pontifex Hierosolymis Judas Maccabaeus, ann. xxx. Colliguntur anni cccc.

Liber ii. Maccabaeorum res gestas complectitur sub Seleuco Cerauno, Antiocho Magno, Seleuco Philopatore, Antiocho Epiphane, Antiocho Juniore Eupatore, usque ad v. Demetrii Soteris annum, et Judam Maccabaeum Mattathiae filium. Post Judam Principatum excepit Joannes illius frater, Mattathiae pariter filius.

5349. 599. xxiii. Nasica et Marcello Coss.

2.

Aristarchus Grammaticus floruit.

600. xxiv. Opimio et Albino Coss.

3.

601. xxv. Nobiliore et Lauso Coss.

4.

ργς' Ὀλυμπιάς.

B

- κς'. ὑπ. *Μαρκέλλου τὸ β' καὶ Φλόακκου.*
 κζ'. ὑπ. *Λουκούλλου καὶ Ἀλβίνου.*
 κη'. ὑπ. *Φλαμινίνου καὶ Βάλβου.*
 5 κθ'. ὑπ. *Κενσωρίνου καὶ Μανίλλου.*

ργς' Ὀλυμπιάς.

- λ'. ὑπ. *Ἀλβίνου τὸ β' καὶ Πισωνος.*
 λα'. ὑπ. *Σκιπίωνος καὶ Δρούσου.*
 λβ'. ὑπ. *Λεντούλου καὶ Νουμικίου.*
 10 *Σαμαρείται καὶ Ἰουδαῖοι ἐν Ἀλεξανδρείᾳ παρὰ Πτολεμαίω C*
τῷ Φιλομήτορι διακρίνονται περὶ τῶν παρ' ἑκατέρω μέρει τιμω-
μένων ἱερῶν, καὶ νικῶσιν Ἰουδαῖοι.
 λγ'. ὑπ. *Μαξίμου καὶ Μανικίου.*

ργη' Ὀλυμπιάς.

- 15 λδ'. ὑπ. *Γάλβα καὶ Κόττα.*
 λε'. ὑπ. *Κλαυδίου καὶ Μετέλλου.*
Αἰγύπτου ζ' Πτολεμαῖος ὁ νεώτερος, δεύτερος Ἐυεργέτης,
ἔτη κθ'. ὁμοῦ, ετ'.
 α'. ὑπ. *Μετέλλου τὸ β' καὶ Μαξίμου.*

- 20 *Ἀλεξάνδρου Συρίας καὶ Ἀσίας βασιλεῖ Πτολεμαῖος ὁ νεώτε-*

10. *Σαμαρίται PV.* 12. *οἱ Ἰουδαῖοι P.*

A. u. c.

[Ol. Iph.]

CLVI. Olympias.

602. *xxvi. Marcello II. et Flacco Coss.* 1. 157.
 603. *xxvii. Lucullo et Albino Coss.* 2.
 604. *xxviii. Flaminio et Balbo Coss.* 3.
 605. *xxix. Censorino et Manillo Coss.* 4.

CLVII. Olympias.

606. *xxx. Albino II. et Pisone Coss.* 1. 158.
 607. *xxxi. Scipione et Druso Coss.* 2.
 608. *xxxii. Lentulo et Numicio Coss.* 3.

Samaritani et Judaei Alexandriae apud Ptolemaeum Philometorem de sacris apud alterutram partem colendis contendunt, et vincunt Judaei.

609. *xxxiii. Maximo et Manicio Coss.* 4.

CLVIII. Olympias.

610. *xxxiv. Galba et Cotta Coss.* 1. 159.
 611. *xxxv. Claudio et Metello Coss.* 2.

In Aegypto vii. regnat Ptolemaeus Junior, II. Evergetes,
ann. xxix. Colliguntur anni v. mcccxc.

612. *i. Metello II. et Maximo Coss.* 3.

D ρος, δεύτερος Ἐδεργέτης, τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα πρὸς γάμον ἐκδί-
δωσι.

β'. ὑπ. Σικπιωνος καὶ Λακαίου.

V 145

ρηθ' Ὀλυμπιάς.

γ'. ὑπ. Βενάτου καὶ Πίσωνος.

5

δ'. ὑπ. Νασίκα καὶ Βρουττίου.

Ἀλέξανδρος βασιλεὺς Συρίας καὶ Ἀσίας ἀνῆρέθη ὑπὸ Πτο-
λεμαίου τοῦ ἰδίου πενθεροῦ.

R 424

ε'. ὑπ. Λεπίδου καὶ Φλαμίνου.

P 181

Δημητρίῳ τῷ μετὰ Ἀλέξανδρον βασιλεύσαντι Συρίας καὶ 10
Ἀσίας Πτολεμαῖος ὁ νεώτερος Ἐδεργέτης τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα
δίδωσι πρὸς γάμον, τὴν καὶ Ἀλεξάνδρου πρώην γενομένην γα-
μετήν.

ς'. ὑπ. Φίλου καὶ Σερβίλλου.

ρηξ' Ὀλυμπιάς.

15

ζ'. ὑπ. Φλάκκου καὶ Πίσωνος.

η'. ὑπ. Σικπιωνος καὶ Φλάκκου τὸ β'.

θ'. ὑπ. Σχεβόλου καὶ Καλπουρνίου.

ι'. ὑπ. Λενάτου καὶ Ρουτίλλου.

6. Νασικά R.

9. Φλαμίνιον P sola, Φαλίμου R.

Anni a. m. c. A. u. c.

[Ol. Iph.]

Alexandro Syriae et Asiae Regi Ptolemaeus Junior se-
cundus Evergetes filiam suam in uxorem concedit.

613. Caepione et Rafo Coss.

4.

614. II. Scipione et Lacaeco Coss.

1. 160.

CLIX. Olympias.

615. III. Benato et Pisone Coss.

2.

616. IV. Nasica et Bruttio Coss.

3.

Alexander Syriae et Asiae Rex a Ptolemaeo socero suo
occiditur.

5366. 617. v. Lepide et Flaminiæ Coss.

4.

Demetrio, qui post Alexandrum Syriae et Asiae impera-
vit, Ptolemaeus Junior Evergetes, filiam suam nuptum tradit,
quae antea Alexandri uxor fuerat.

618. VI. Philo et Servilio Coss.

1. 161.

CLX. Olympias.

619. VII. Flacco et Pisone Coss.

2.

620. VIII. Scipione et Flacco II. Coss.

3.

621. IX. Scaevola et Calpurnio Coss.

4.

622. X. Lenate et Rutillio Coss.

1. 162.

ρξα' Ὀλυμπιάς.

- ια'. ὑπ. Κράσσου καὶ Φλάκκου.
 ιβ'. ὑπ. Λευτούλου καὶ Πεπερίου.
 ιγ'. ὑπ. Αὐδινάτου καὶ Ἀνουλλίνου.
 5 ιδ'. ὑπ. Ὀκταβίου καὶ Ρούφου.

ρξβ' Ὀλυμπιάς.

- ιε'. ὑπ. Λογγίνου καὶ Κεκίννου.
 ις'. ὑπ. Λεπίδου καὶ Ὀρέστου.
 ιζ'. ὑπ. Ὑψαίου καὶ Φλάκκου.
 10 ιη'. ὑπ. Λογγίνου τὸ β' καὶ Βολβίνου.

ρξγ' Ὀλυμπιάς.

- ιθ'. ὑπ. Μετέλλου καὶ Φλαμινίνου.

Δημήτριος ὁ Σίδης, βασιλεὺς Συρίας, ἐκελευσάμενος τοῖς Ἰε- C
 ροσολύμοις, καὶ παραταξάμενος εἰς πολιορκίαν ἐπὶ συνθήκαις
 15 ταῖς πρὸς Ἰούδαν τὸν Μασκαβατὸν, ἀναίρεται ἐκὸς στρατιωτῶν
 Πτολεμαίου τοῦ δευτέρου Ἐνεργέτου ἐν τυρποσίᾳ.

- κ'. ὑπ. Ἀενοβάβρου καὶ Φανίου.

Ἰουδαίων ιζ' ἀρχιερεὺς Ἰωάννης Μασκαβαδὸς ἔτη ιζ'.
 ὁμοῦ υἱ'.

9. Ἰφίου PV. 13. Σίδης] Σιδήτης Ducangius. Conf. p. 143. B.

A. u. c.

[Ol. Iph.]

CLXI. Olympias.

623.	XI.	Crasso et Flacco Coss.	2.
624.	XII.	Lentulo et Pepèrta Coss.	3.
625.	XIII.	Audinate et Antistio Coss.	4.
626.	XIV.	Octavio et Rufo Coss.	1. 163.

CLXII. Olympias.

627.	XV.	Longino et Cecinna Coss.	2.
628.	XVI.	Lepido et Oreste Coss.	3.
629.	XVII.	Ipseo et Flacco Coss.	4.
630.	XVIII.	Longinae II. et Belbino Coss.	1. 164.

CLXIII. Olympias.

631.	XIX.	Metello et Flaminio Coss.	2.

Demetrius Sidetes Rex Syriae Hierosolyma aggressus, et
 apparata obsidione, dum de pacè componenda cum Juda Mac-
 cabaeo agitat, a Ptolemaei secundì Evergetae militibus in
 convivio interficitur.

632.	XX.	Aenobarbo et Puento Coss.	3.

Judaeorum XVII. summas Pontifex Jonathan Maccabaeus,
 ann. XVII. Colliguntur anni DCXVII.

633.	XXI.	Opimio et Maximo Coss.	4.

κα'. ὑπ. Ὀπιμίον καὶ Μαξίμιον.

κβ'. ὑπ. Μανίλλου καὶ Κάρβου.

R 426

ρξδ' Ὀλυμπιάς.

D κγ'. ὑπ. Μετέλλου τὸ β' καὶ Κόττα.

κδ'. ὑπ. Κάτωνος καὶ Μαρκίου.

5

κε'. ὑπ. Μετέλλου τὸ γ' καὶ Σινερεβούλου.

κς'. ὑπ. Γέτα καὶ Μαξίμου.

Ἰωάνθης ὁ Μακκαβαῖος Ἰουδαίων ἀρχιερεὺς τὴν Σαμαρείαν τὴν καθ' ἡμῶς Σεβαστὴν καλονομένην, Σαμαρέων οὖσαν, πολιορκήσας εἰς ἔδαφος καθείλεν· ἦν ὕστερον Ἡρώδης ἀλλόφυλος 10 βασιλεύσας Ἰουδαίων ἀναστήσας Σεβαστὴν ἠνόμασεν.

ρξε' Ὀλυμπιάς.

κζ'. ὑπ. Σκαύρου καὶ Μετέλλου.

P 182

κη'. ὑπ. Βάλβου καὶ Κάτωνος.

κθ'. ὑπ. Μετέλλου τὸ δ' καὶ Κάρβωνος.

15

Αἰγύπτου ἡ ἐβασίλευσεν Πτολεμαῖος Φούσκων ὁ καὶ Σω-
τήρ, Κλεοπάτρας υἱὸς ἔτη ιζ'. ὁμοῦ μεζ'.

V 146

ά. ὑπ. Βρούτου καὶ Πέονος.

1. Ὀπηίου V. 9. Σαμαραίων V. 16. Φύσκων m. P. 18.
Πέονος } Πέονος P.

Anni a m. c. A. u. c.

[Ol. Iph.]

634. xxii. Manillo et Carbo Coss.

CLXIV. Olympias.

5384. 635. xxiii. Metello II. et Cotta Coss.

1. 165.

636. xxiv. Catone et Marcio Coss.

2.

637. xxv. Metello III. et Scevola Coss.

3.

638. xxvi. Geta et Maximo Coss.

4.

Jonathas Maccabaeus Judaeorum summus Pontifex, Samariam, quae haccce tempestate Sebaste nuncupatur, et Samaritanorum erat, expugnatam, a fundamentis evertit: quam postea Herodes alienigena Judaels imperans instauratam Sebasten appellavit.

CLXV. Olympias.

639. xxvii. Scauro et Metello Coss.

1. 166.

640. xxviii. Balbo et Catone Coss.

3.

641. xxix. Metello IV. et Carbone Coss.

4.

In Aegypto viii. regnavit Ptolemaeus Physcon, qui et Soter dictus est, Cleopatras filius, ann. xvii. Colliguntur anni v. mcdvii.

642. i. Bruto et Pisone Coss.

1. 167.

Ἰωάνθης ὁ Μακκαβαῖος, Ἰουδαίων ἀρχιερεὺς, διαπρεπῶς τῆς Ἰουδαίας ἡγεῖτο.

ρξδ' Ὀλυμπιάς.

- β'. ὑπ. *Νασικάρου καὶ Βεστίου.*
 5 γ'. ὑπ. *Ρούφου καὶ Ἀλβίνου.* B
 δ'. ὑπ. *Μετέλλου τὸ ε' καὶ Σιλάνου.*
 ε'. ὑπ. *Σουλπίκιου καὶ Σκαύρου.*

ρξε' Ὀλυμπιάς.

- ζ'. ὑπ. *Λογγίνου καὶ Μαρίου.*
 10 ζ'. ὑπ. *Σιζρόανου καὶ Σκιπίωνος.*
 η'. ὑπ. *Ρούφου τὸ β' καὶ Μαλλίου.*
ἡ' ἀρχιερεὺς ἐν Ἱερουσαλὴμ Σίμων ἀδελφὸς Ἰωάνθου
τοῦ καὶ Μακκαβαίου ἔτη ἡ'. ὄμοῦ υκέ'.
 θ'. ὑπ. *Μαρίου τὸ β' καὶ Φιμβρίου.*
 15 *Σελευκεῖς οἱ πρὸς Ἀντιόχειαν τῆς Συρίας ἀπ' ἐντεῦθεν τοὺς C*
εἰαντῶν χρόνους ἀριθμοῦσι.

ρξη' Ὀλυμπιάς.

- ί'. ὑπ. *Μαρίου τὸ γ' καὶ Ὁρέστου.* R 428

1. Ἰωάνθης R hic et postea. *ib.* καὶ Ἰουδαίων V: καὶ uncis in-
 eludit P. 9. *Μαρκίου P.* 13. *τοῦ καὶ Μακκαβαίου om. P.*
 14. *Βιμβρίου P.*

A. u. c. [Ol. Iph.] Anni a. m. c.
 Jonathas Maccabaeus Judaeorum summus Pontifex Ju-
 daeam praeclare rexit.

CLXVI. Olympias.

643.	II.	Nasicarpo et Bestia Coss.	2.
644.	III.	Rufo et Albino Coss.	3.
645.	IV.	Metello V. et Silano Coss.	4.
646.	V.	Sulpicio et Scauro Coss.	1. 168.

CLXVII. Olympias.

647.	VI.	Longino et Marcio Coss.	2.
648.	VII.	Serrano et Scipione Coss.	3.
649.	VIII.	Rufo II. et Mallio Coss.	4.
XVIII. Summus Pontifex Hierosolymis Simon, frater Jona-
thae, ann. VIII. Colliguntur anni CDXXV.			
650.	IX.	Mario II. et Fimbria Coss.	1. 169.
Seleucienses, qui ad Antiochiam Syriae siti sunt, hinc
annos suos putant.			

CLXVIII. Olympias.

651.	X.	Mario III. et Oreste Coss.	2.	5400.

ια'. ἑπ. Μαρίον τὸ δ' καὶ Κατοσίλου.

ιβ'. ἕπ. Μαρίον τὸ ε' καὶ Ἀκυλλίου.

ιγ'. ἕπ. Μαρίον τὸ ς' καὶ Φλάκκου.

ρξθ' Ὀλυμπιάς.

ιδ'. ἕπ. Ἀντωνίου καὶ Ἀλβίνου.

5

Ἀσκαλωνίται τὸς ἑαυτῶν χρόνους ἐντεῦθεν ἀριθμοῦσαν.

D ιε'. ἕπ. Μετέλλου τὸ ς' καὶ Κιτιδίου.

ις'. ἕπ. Λεντούλου καὶ Κράσσου.

ιθ' ἀρχιμερὲς Ἱερουσαλήμ Ἰωάνθης κς'. ὁμοῦ νηβ'.

ιζ'. ἕπ. Ἀενοβάβρου καὶ Λογγίνου.

10

Ἰωάνθης ἱερεὺς ὁμοῦ καὶ στρατηγὸς κατὰ Ἰρκανῶν στρατηγήσας Ἰρκανὸς μετωνομάσθη· ὃς καὶ πρεσβεύσας πρὸς Ῥωμαίους δόγματι συγκλήτου φίλιαν πρὸς αὐτοὺς σπένδεται.

ρθ' Ὀλυμπιάς.

P 183

Ἀγρόκτου θ' Πτολεμαῖος ὁ καὶ Ἀλέξανδρος, υἱὸς Πτολεμαίου τοῦ δευτέρου Ἐυεργέτου καὶ Φιλομήτορος, ἔτη ι'.

ὁμοῦ ριζ'.

α'. ἕπ. Κράσσου καὶ Σκεβόλου.

β'. ἕπ. Βάλβου καὶ Ἀενοβάβρου.

1. Κατοσίλλου PV. 5. Sempet fere Ἀντωνίνου V.

A. u. c.

652. XI. Mario IV. et Catulo Coss.

[OL Iph.]

3.

653. XII. Mario V. et Aquilio Coss.

4.

654. XIII. Marbo VI. et Flacco Coss.

1. 170.

CLXIX. Olympias.

655. XIV. Antonio et Albino Coss.

2.

Ascalonitae hinc annos suos ordiuntur.

656. XV. Metello VI. et Citidio Coss.

3.

657. XVI. Lentulo et Crasso Coss.

4.

XIX. Summus Pontifex Hierosolymis Jonathas, ann. XXVII. Colliguntur anni CDLII.

658. XVII. Aënobarbo et Longino Coss.

1. 171.

Jonathas simul et Pontifex et Dux, bello in Hyrcanos moto, Hyrcanus cognominatus est. Is legatione ad Romanos missa, cum eis et Summatiscōnsulto, amicitiae foedus iniit.

CLXX. Olympias.

Aegypti IX. Rex Ptolemaeus, qui et Alexander dictus, Ptolemaei II. Evergetae et Philometoris filius, an. X. Colliguntur anni V. MCDXVII.

659. I. Crasso et Scevola Coss.

2.

660. II. Balbo et Aënobarbo Coss.

3.

- γ'. ὑπ. Φλάκκου καὶ Ἐρεννίου.
 δ'. ὑπ. Φούλκου καὶ Περπέρονου.

ροα' Ὀλυμπιάς.

- ε'. ὑπ. Φιλίππου καὶ Καίσαρος.
 5 ζ'. ὑπ. Καίσαρος καὶ Λούπου.
 ζ'. ὑπ. Στράβωνος καὶ Κάτωνος.
 η'. ὑπ. Σύλλου καὶ Ρούφου.

ροβ' Ὀλυμπιάς.

B

- θ'. ὑπ. Ὀκταβίου καὶ Κίττου.
 10 ι'. ὑπ. Μαρίου τὸ ζ' καὶ Κίττου τὸ β'.

Σαλούστιος ἐγεννήθη καλάνδαις ὀκτωβρῖαις.

R 430

Πτολεμαῖος ὁ καὶ Ἀλέξανδρος, υἱὸς Πτολεμαίου τοῦ δευτέρου Ἐυεργέτου καὶ Κορκῆς μητρός, ἀπεβλήθη τῆς βασιλείας καὶ ἐσφάγη εἰς Μύρα τῆς Λυκίας.

V 147

- 15 Αἰγύπτου ἰ' ἐβασίλευσεν Πτολεμαῖος ὁ Ποσεινός, ὁ ἔξω-
 σθεὶς, ὁ αὐτὸς ὦν καὶ Φούσκων καὶ Σωτήρ, υἱὸς Κλεοπάτρας,
 ἔτη η'.

ὁμοῦ ἔνκε'.

- α'. ὑπ. Κίττου τὸ γ' καὶ Κάρβωνος.
 β'. ὑπ. Κάρβωνος τὸ β' καὶ Σκριβωνίου.

5. Λούπου V.

A. u. c.

661. III. Flacco et Herennio Coss.
 662. IV. Fulco et Peperna Coss.

[Ol. Iph.] Anni a. m. c.

4.
 1. 172.

CLXXI. Olympias.

663. V. Philippo et Caesare Coss.
 664. VI. Caesare et Lupo Coss.
 665. VII. Strabone et Catone Coss.
 666. VIII. Sulla et Rufo Coss.

2.
 3.
 4.
 1. 173.

CLXXII. Olympias.

667. IX. Octavio et Cinna Coss.
 668. X. Mario VII. et Cinna II. Coss.

2.
 3.

Salustius natus est Kalendis Octobris.

Ptolemaeus, qui et Alexander dictus, Ptolemaei II. Evergetae et Coccae matris filius, regno pulsus, Myrae Lyciae civitate interfectus est.

In Aegypto x. regnavit Ptolemaeus Pethinus, qui eiectus est, idem eum eo qui Physcon et Soter dictus est, Cleopatrae filius, ann. VIII. Colliguntur anni v. μουκxv.

669. I. Cinna III. et Carbone Coss.
 670. II. Carbone II. et Scribonio Coss.

4. 5418.
 1. 174.

ρογ' Ὀλυμπιάς.

- γ'. ὑπ. Σκιπίωνος καὶ Νάρβωνος.
 δ'. ὑπ. Κάρβωνος τὸ γ' καὶ Μαρίου τὸ β'.
 ε'. ὑπ. Φουσκύλου καὶ Δολαβέλλα.
 ζ'. ὑπ. Σύλλου καὶ Μετέλλου.

5

ροδ' Ὀλυμπιάς.

- ζ'. ὑπ. Βιτία καὶ Πούλχρου.
 η'. ὑπ. Κλαυδίου καὶ Σεργιλίου.

D Αἰγύπτου καὶ βασιλεὺς Πτολεμαῖος ὁ νέος Διόνυσος, Ἀν-
 λητῆς, Πτολεμαίου Φούσκωνος τοῦ καὶ Σωτῆρος υἱός, ἀδελφὸς 10
 δὲ Κλεοπάτρας, ἔτη λ'. ὁμοῦ γενε'.

- α'. ὑπ. Δεπίδου καὶ Κατούλου.
 β'. ὑπ. Βρούτου καὶ Μαρμέρκου.

ροε' Ὀλυμπιάς.

- γ'. ὑπ. Ὀκταβίου καὶ Κουρτίωνος.
 δ'. ὑπ. Λουκούλλου καὶ Μικούττου.
 ε'. ὑπ. Μαρκέλλου καὶ Κασσίου.
 ζ'. ὑπ. Λεντούλου καὶ Γελλίου.

15

ρος' Ὀλυμπιάς.

- ζ'. ὑπ. Λεντούλου καὶ Ὀρέστου.

20

11. δὲ om. P. 12. Κατούλου PV. 17. Κασίου V. 18. Γεντίλλου
 P, Γεντούλου V, ut recte Λεντούλου reponendum iudicaverit Clinto-
 nus Fast. vol. II. p. 162. 20. Λεντούλου] Πλεντούλου m. R, V.

A. u. c.

[Ol. Iph.]

CLXXIII. Olympias.

671.	III.	Scipione et Narbone Coss.	2.
672.	IV.	Carbone II. et Mario II. Coss.	3.
673.	V.	Fuscule et Dolabella Coss.	4.
674.	VI.	Sulla et Metello Coss.	1. 175.

CLXXIV. Olympias.

675.	VII.	Bitia et Pulchro Coss.	2.
	VIII.	Claudio et Servilio Coss.	3.
	Aegypti XI.	Rex Ptolemaeus Novus Dionysus, Auletes,
Ptolemaei Physconis, seu Soteris filius, frater Cleopatrae,
ann. xxx. Colliguntur anni v. mcdlv.	
676.	I.	Lepido et Catullo Coss.	4.
677.	II.	Bruto et Mamercio Coss.	

CLXXV. Olympias.

678.	III.	Octavio et Curione Coss.	1. 176.
679.		Octavio et Cotta Coss.	2.
680.	IV.	Lucullo et Micutto Coss.	3.
681.	V.	Marcello et Cassio Coss.	4.
682.	VI.	Gentilio et Gellio Coss.	1. 177.

η'. ὑπ. Πομπηίου καὶ Κράσσου.

Ἐικοστὸς ἀρχιερεὺς ἐν Ἱερουσαλήμ Ἀριστόβουλος ἔτος α'.
 ὁμοῦ ἡγ'.

Ὁὗτος Ἀριστόβουλος υἱὸς Ἰωάννου τοῦ καὶ Ὑρκανοῦ
 5 πρὸς τῇ ἀρχιερωσύνῃ διάδημα περιέθετο βασιλικὸν πρώτοις ἐπὶ R 432
 ἐνιαυτὸν ἓνα μετὰ ἔτη φκζ' ἀπὸ πρώτου ἔτους τῆς εἰς Βαβυλῶνα
 αἰχμαλωσίας.

θ'. ὑπ. Ὀρτηνσίου καὶ Μετέλλου.

Ἐικοστὸς πρῶτος ἀρχιερεὺς Ἰανναῖος ὁ καὶ Ἀλέξανδρος, B
 10 βασιλεὺς ἅμα καὶ ἀρχιεμεύς, ἔτη λ'. ὁμοῦ ἡγ'. ὅς καὶ ὠμότα-
 τα προέστη.

Παρατηρητέον οὖν ἐκ τούτου ὡς διέφθαρτο λοιπὸν ἡ τῆς βα-
 σιλείας Ἰούδα διαδοχή. μετὰ γὰρ τελευταίην Ζοροβάβελ, ὄντος
 ἐκ φυλῆς Ἰούδα, μετὰ τὴν ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας ἐπάνοδον ἕως
 15 ἀνδελφείως Χριστοῦ οὐκ ἦν ἡ προειρημένη διαδοχή, ἄς λοιπὸν ἐπι-
 ζητεῖσθαι τὸν ἐπηγγελμένον Χριστόν. ὅθεν καὶ οἱ προσδοκῶντες
 ἄγιοι τῆς Χριστοῦ παρουσίας τὴν ἀνάδειξιν ἐν σαρκὶ θεάσασθαι
 γεγόνασιν ἄξιοι, ὅπερ ἐπόθουν εὑρεῖν, ἐκλαμβάνοντες μετὰ τε- C
 λευτήν Ζοροβάβελ, οὐκ ἐκλείψει ἄρχων ἐξ Ἰούδα οὐδὲ ἡγούμε-
 20 νος ἐκ τῶν μηρῶν αὐτοῦ, ἕως ἂν ἔλθῃ ᾧ ἀπόκειται, καὶ αὐτὸς

4. τοῦ καὶ] τοῦ P. 5. πρῶτος P. 6. εἰς Βαβυλῶνος P uncis
 includens. 10. τῆγ' V. 15. ἡ om. PV. 20. ᾧ] ὁ V, ὅς P.
 Conf. Genes. II. 10., infra p. 189. A.

A. u. c.

CLXXVI. Olympias.

[Ol. Iph.] Anni a. m. c.

683. VII. Lentulo et Oreste Coss.

684. VIII. Pompeio et Crasso Coss.

xx. Summus Pontifex Hierosolymis Aristobulus, ann. I.
 Colliguntur anni CDLIII.

Hic Aristobulus, Jonathae Hyrcani filius, ad summi Pon-
 tificis dignitatem diadema regium primus adjecit, cum regnas-
 set ann. I. post annos DXXVII. a primo anno captivitatis.

685. IX. Hortensio et Metello Coss.

xxi. Summus Pontifex Jannaeus, qui et Alexander di-
 ctus, Rex simul et summus Pontifex, an. xxx. Colliguntur
 anni CDLXXXIII. Is crudeliter praefuit.

Inde igitur observare licet, ut regni Juda successio dele-
 ta fuerit. Nam post mortem Zorobabel, qui ex tribu Juda
 erat, post reditum ex captivitate, usque ad Christi adventum,
 non erat illa praedicta successio: ita ut quaereretur deinceps
 Christus promissus. Unde et sancti, qui Christi praesentiae
 manifestationem praestolabantur, digni habiti sunt videre in
 carne quod invenire peroptabant, illud interpretati post mor-
 tem Zorobabel, Non deficiet Princeps ex Juda, neque Dux de

4. 5484.

ἔσται προσδοκία ἔθνων, σαφῶς εἰς τὴν κατὰ σάρκα γέννησιν τοῦ Χριστοῦ τοῦτο πληροῦσθαι. ἔθαν, εἶμαι, καὶ οἱ τοῦ Χριστοῦ μαθηταὶ νομομαθήσαντες ἔλεγον, Εὐρήξαμεν τὸν Μεσσίαν, ὃς ἔστι Χριστός, περὶ οὗ ἔγραψεν ἡμῖν Μωϋσῆς καὶ οἱ προφῆται.

V 148

Βιργίλιος ἐγεννήθη.

5

ι'. ὑπ. Μαρκίου Ῥήγου καὶ Μετέλλου τὸ β'.

ροζ' Ὀλυμπιάς.

ια'. ὑπ. Πίσωνος καὶ Γλαβριανός.

D

ιβ'. ὑπ. Βουλκακίου καὶ Τούλλου.

ιγ'. ὑπ. Κόττου καὶ Τορκουάτου.

10

ιδ'. ὑπ. Λουκίου Καίσαρος καὶ Φιγούλου.

ροη' Ὀλυμπιάς.

ιε'. ὑπ. Κικέρωνος καὶ Ἀντωνίου.

Πομπήιος, δις στρατηγὸς Ῥωμαίων, ἐπελθὼν πολιορκεῖ μὲν τὰ Ἱεροσόλυμα μέχρι τῶν ἀδύτων, τουτέστι τῶν ἁγίων ταῦν 15
ἱεροῦ, πρόεισι, καὶ τὸν ναὸν σιλήσας, καὶ πολλὰ παρ' αὐτοῦ ἀφελόμενος, Ἀριστόβουλον ἅμα τέκνοις δέσμιον ποιεῖ Ῥωμαίσις.

R 484

P 185

ις'. ὑπ. Σιλανοῦ καὶ Μουρήνα.

ιζ'. ὑπ. Πίσωνος καὶ Μεσσάλα.

2. καὶ om. R. 3. νομομαθήσαντες PV. ib. ἔλεγον] Ioan. I. 42. IV. 25. 4. Μωσῆς P. 13. Ἀντωνίου V. 14. πολιορκεῖ μὲν] Fort. πολιορκεῖν.

A. u. c.

[Ol. Iph.]

femoribus ejus, donec veniet qui repositus est, et ipse erit expectatio gentium, in Christi secundum carnem nativitate perspicue adimpleri. Unde, ut arbitror, Christi discipuli legem edocti dicebant: Invenimus Messiam, qui et Christus, de quo scripserunt Moyses et Prophetæ.

Virgilius natus est.

686. x. Marcio Rege et Metello II. Coss. 1. 178.

CLXXVII. Olympias.

687. xi. Pisone et Glabrione Coss. 2.

688. xii. Vulcacio et Tullo Coss. 3.

689. xiii. Cotta et Torquato Coss. 4.

690. xiv. Lucio Caesare et Figulo Coss. 1. 179.

CLXXVIII. Olympias.

691. xv. Cicerone et Antonio Coss. 2.

Pompeius, Romanorum secundus Imperator, aggressus Hierosolyma, urbem obsidet, et usque ad Adyta, hoc est Sancta Sanctorum templi pervenit, et spoliato templo, multisque ab eo ablati, Aristobulum una cum liberis vinctum Romam deducit.

692. xvi. Silano et Murena Coss. 3.

Πομπήσιος ὁ μέγας ἔλων τὰ Ἱεροσόλυμα καὶ τὸν καὶν συ-
λήσας, καὶ ἀφελόμενος τὰς ἁγίας γραφὰς καὶ τοὺς κανθάρους
καὶ χαρακτῆρας χρυσοῦς καὶ ἄλλα πολλὰ ἅγια σκεύη καὶ τὴν ἄμ-
πελον τὴν χρυσοῦν καὶ τὴν κλίνην Σολομῶνος, Ὑρκανῶ τὴν ἀρ-
5 χιερωσύνην τῷ υἱῷ Ἀλεξάνδρου καὶ Ἀλεξάνδρας τῆς Σαλίνας
παραδίδωσι, καὶ Ἀντίπατρόν τινα Ἀσκαλωνίτην τῆς Παλαιστί-
νης ἐπιμελητὴν καθιστῶ· τό τε πᾶν ἔθνος Ἰουδαίων ὑπόφορον
Ῥωμαίοις καταστήσας πολλοὺς αὐτῶν αἰχμαλώτους εἰς Ῥώμην
ἤγαγεν τῇ συγκλήτῳ.

10 Ὑρκανὸς τὰ ὑπὸ Πομπηίου καθαιρεθέντα τεῖχη τῆς Ἱερου- Β
σαλήμ ἀνίστησιν.

ιη'. ὑπ. Ἀφρανίου καὶ Μετέλλου.

ροθ' Ὀλυμπιάς.

ιθ'. ὑπ. Δεκίου Καίσαρος καὶ Βιβουλάνου.

15 κ'. ὑπ. Πίσωνος καὶ Γαβίνου.

Φιλαδελφεῖς ἐντέθεν ἀριθμοῦσι τοὺς ἑαυτῶν χρόνους.

κα'. ὑπ. Λεντούλου καὶ Μαρκέλλου.

Πομπήσιος ὁ μέγας Ῥωμαίων στρατηγὸς ἀυτοκράτωρ προση-
γορεύθη, καὶ θεμέλιο θεάτρου ὑπ' αὐτοῦ ἐβλήθησαν ἐν Ῥώμῃ.

20 κβ'. ὑπ. Μαρκέλλου τὸ β' καὶ Φιλίππου. C

2. καὶ prius om. P. 3. ἄγια om. P. 5. (καὶ) Σαλίνας P sola.
10. κ. τὰ τεῖχη P. 14. Βιβούλου P. 19. θεμέλια P.

A. u. c.

693. xvii. Pisone et Messala Coss.

[Ol. Iph.]

4.

Pompeius Magnus, captis Hierosolymis, spoliatoque tem-
plo, sacris ablatis scripturis, cantharis, aureis caelaturis, mul-
tisque aliis vasis, ac viti aurea, et lectulo Solomonis, Hyrcano
Alexandri et Alexandrae, quae et Salina dicta est, filio,
summum Pontificatum tradit; et Antipatrum quendam Ascalo-
nitam Palaestinae Procuratorem constituit: ac universa Ju-
daeorum gente Romanis vectigali facta, complures ex his cap-
tivos ad Senatum adduxit.

Hyrcanus destructa a Pompeio Hierosolymorum moenia
instaurat.

694. xviii. Afranio et Metello Coss.

1. 180.

CLXXIX. Olympias.

695. xix. Decio Caesare et Bibulo Coss.

2.

696. xx. Pisone et Gabino Coss.

3.

Philadelphenses hinc annos suos putant.

697. xxi. Lentulo et Marcello Coss.

4.

Pompeius Magnus supremus Romaeorum Dux est appella-
tus; et Theatri Romae fundamenta ab illo jacta sunt.

Ἐνταῦθεν Γαζαῖοι τοὺς ἐαυτῶν χρόνους ἀριθμοῦσιν.

ρπ' Ὀλυμπιάς.

κγ'. ὑπ. Πομπηίου καὶ Κράσσου.

κδ'. ὑπ. Ἀενοβάρβου καὶ Πούλχρου.

Κικέρων ὁ ῥήτωρ ἀπὸ ἔξορίας μετεκλήθη διὰ μηνῶν ις'. 5

Πτολεμαῖος ὁ νέος Διόνυσος ὁ καὶ Αὐλητῆς εἰς Ῥώμην ἔφυγεν.

κε'. ὑπ. Βαλβίνου καὶ Μεσσάλα.

^D
R 486 Γάιος Ἰούλιος Καῖσαρ πρὸς Ἑλληνας ἐπολέμει.

κς'. ὑπ. Πομπηίου τὸ β' καὶ Μετέλλου. 10

Πομπήιος ὁ μέγας τὸ κτισθὲν ὑπ' αὐτοῦ θείτρον ἀφιέρωσεν, καὶ θρωρίας ἐπετέλεσεν ἐν αὐτῷ δι' ἐλεφάντων σαράκοντα καὶ ἵππέων τ' καὶ πεζῶν ὧ' καὶ μονομάχων χ', ἐλεφαντομαχίαν ποιήσας.

V 149

ρπα' Ὀλυμπιάς. 15

κζ'. ὑπ. Ρούφου καὶ Μαρκέλλου.

κη'. ὑπ. Μαρκέλλου τὸ β' καὶ Παύλου.

κθ'. ὑπ. Λεντούλου καὶ Μαρκέλλου.

P 186

λ'. ὑπ. Γάϊου Ἰουλίου Καίσαρος καὶ Σεργιλίου.

5. μεταβλήθη P. 12. ἀπετέλεσεν αὐτοῦ δι' R. id. τεσσαράκοντα P.

Anni a. m. c. A. u. c.

698. xxii. Marcello II. et Philippo Coss.

Hinc Gazenses annos suos putant.

[Ol. Iph.]

1. 181.

CLXXX. Olympias.

699. xxiii. Pompeio et Crasso Coss.

2.

700. xxiiii. Aëno-barbo et Pulchro Coss.

3.

Cicero Orator post sextum decimum mensem ab exilio re-vocatur.

Ptolemaeus Novus Dionysus, qui et Auletes, Romam fugit.

701. xxv. Balbino et Messala Coss.

4.

Caius Julius Caesar bellum Graecis intulit.

5451.

702. xxvi. Pompeio II. et Metello Coss.

1. 182.

Pompeius Magnus conditum a se theatrum dedicavit, et elephantos exhibuit xl. equites occ. pedites mccc. gladiatores mille, edito praeterea elephantorum certamine.

CLXXXI. Olympias.

703. xxvii. Rufo et Marcello Coss.

2.

704. xxviii. Marcello II. et Paulo Coss.

3.

705. xxix. Lentulo et Marcello Coss.

4.

706. xxx. Caio Julio Caesare et Servilio Coss.

1. 183.

ρηβ' Ὀλυμπιάς.

Αἰγύπτου δωδεκάτη Κλεοπάτρα θυγάτηρ Πτολεμαίου τοῦ νέου Διονύσου τοῦ καὶ Αὐλητοῦ ἔτη κβ'. ὁμοῦ ,εως'.

α'. ὑπ. Καλίνου καὶ Βυτίνου.

5 Ἀρχὴ Γαῖου Ἰουλίου Καίσαρος καὶ Πομπηίου καὶ [τοῦ] Λεπιδου.

Γάιος Ἰούλιος Καῖσαρ Γαλάτας εἰς τέλειον νικήσας εἰς Ῥώμην ἐπανῆλθεν.

β'. ὑπ. Γαῖου Ἰουλίου Καίσαρος τὸ β' καὶ Λεπιδου. B

10 γ'. ὑπ. Γαῖου Ἰουλίου Καίσαρος τὸ γ' μόνου.

δ'. ὑπ. Γαῖου Ἰουλίου Καίσαρος τὸ δ' καὶ Ἀντωνίου.

ρηγ' Ὀλυμπιάς.

ε'. ὑπ. Πάνσα καὶ Ἰοτίου.

Γάιος Ἰούλιος Καῖσαρ πρῶτος Ῥωμαίων ἠρέθη μονάρχης.

15 Τὰ Ῥωμαϊκὰ ἐδιοικήθη πράγματα ὑπὸ Βρούτου καὶ Κολλατίνου καὶ τῶν μετ' αὐτοὺς ὑπάτων ἐπὶ ἔτη τηγ', ἤγουν τοῦ παρόντος πέμπτου ἔτους Κλεοπάτρας καὶ ἐπὶ τὸ πρῶτον ἔτος Γαῖου Ἰουλίου Καίσαρος καὶ τῶν προκειμένων ὑπάτων.

Ἰούλιος Καῖσαρ ὁ δικτάτωρ οὐκ ἐγεννήθη, ἀλλὰ τῆς μητρὸς C

5. Post Πομπηίου delevi Πτολεμαίου uncis inclusum P. *ibid.* καὶ τοῦ] τοῦ καὶ V. 9. καὶ Λεπιδίου V, μόνου P. 11. καὶ Ἀντωνίου V, μόνου P. 13. Πανσάλα V, m. R. 14. Καῖσαρ om. V. 15. πράγματα ἐδιοικήθη P. 19. διὰ τί Καῖσαρ λέγεται m. P, quae in textu ponit R.

A. u. c.

[Ol. Iph.]

CLXXXII. Olympias.

In Aegypto XII. regnat Cleopatra, Ptolemaei Novi Dionysi, qui et Auletes dictus est, filia, ann. XXII. Colliguntur anni v. MCDLXXXVII.

707. I. Calino et Vatino Coss. 2.

Imperium Caii Julii Caesaris, et Pompeii, et Lepidi.

Caius Julius Caesar, Gallis omnino debellatis, Romam reversus est.

708. II. C. Julio Caesare II. solo Cos. 3.

709. III. C. Julio Caesare III. solo Cos. 4.

710. IV. C. Julio Caesare IV. solo Cos. 1. 184.

CLXXXIII. Olympias.

711. v. Pansa et Hirtio Coss. 2.

Caius Julius Caesar primus Romanorum Imperator creatus est.

Hactenus res Romanorum administratae sunt a Bruto et Collatino, caeterisque post illos Consulibus, per annos CCCXCIII. sive usque ad praesentem v. annum Cleopatrae, et i. annum Caii Julii Caesaris, et praedictos Consules.

Chronicon Paschale vol. I.

αὐτοῦ τῷ ἐνάτῳ μηνὶ τελετησάσης, ἀνέκυραν αὐτὴν καὶ ἐξέβα-
 R 438 λον τὸ βρέφος· διὰ καὶ Καῖσαρ ἐλέγετο· Καῖσαρ γὰρ λέγεται
 ῥωμαιοὶσι ἢ ἀνατομή. ἀνατραφεὶς δὲ καὶ ἀνδρείως γενόμενος,
 προεβλήθη τριουμβιράτωρ μετὰ Πομπηίου καὶ Κράσσου ἑπατευ-
 σάντων κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς προκειμένης ρπ' Ὀλυμπιάδας. 5
 ἀπὸ γὰρ τριῶν τούτων ἔδιοικεῖτο τὰ Ῥωμαϊκὰ πράγματα.

Ὁ δὲ Ἰούλιος Καῖσαρ ὁ δικτάτωρ μετὰ τὸ φονεῦσθαι τὸν
 Κράσσον παραληφθέντα ὑπὸ Περσῶν πολέμῳ ἐν τοῖς Περσικοῖς
 D μέρεσιν ἔμεινεν αὐτὸς πολεμῶν μετὰ τοῦ πλήθους αὐτοῦ ἐν τοῖς
 μέρεσι τῆς δύσεως. καὶ διαδεχθεὶς τῆς ἑπατείας ἦτοι τριουμβι- 10
 ρατορίας κατὰ δοκιμασίαν τοῦ κοινοῦ τῆς συγκλήτου Ῥώμης καὶ
 Πομπηίου Μάγνου τοῦ αὐτοῦ πενθεροῦ ὁ αὐτὸς Ἰούλιος Καῖσαρ
 λυπηθεὶς ἐτυράνησεν Ῥωμαίους, καὶ προτρεψάμενος κατὰ Ῥω-
 μαίων πολέμους ἐπιστράτευσεν κατὰ τῆς συγκλήτου Ῥώμης καὶ
 Πομπηίου Μάγνου. καὶ γενόμενος ἐν Ῥώμῃ, καὶ παραλαβὼν 15
 αὐτὴν, ἀνεῖλεν τοὺς συγκλητικὸς αὐτῆς.

Ὁὗτος Γάιος Ἰούλιος ὁ δικτάτωρ, ὃ ἔστιν μονάρχης, ἀπάν-
 των ἐκράτησεν ἐν ὑπερηφανίᾳ καὶ τυραννείᾳ ἐπὶ ἔτη δ' καὶ μῆ-
 P 187 νας ζ' πρὸ δ' ἰδῶν μαίων τῆς πρώτης ἐπινεμήσεως. καὶ προε-
 τέθη ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ μεγάλῃ ἢ ἐλευθερίᾳ αὐτῆς, ὅτε καὶ ὑπὸ 20

1. ἐνάτῳ R, ε' P. 2. ἐλέγετο· Καῖσαρ supplevi ex Malala p. 214. 4. γὰρ—apud utrumque de meo addid. 5. Post Ὀλυμπιάδος addit P sola ex libro Helstenii: καὶ μὴ διαδεχθείσης ἑπατείας ἦτοι Τριουμβιρατορίας κατὰ δοκιμασίαν τοῦ κοινοῦ τῆς συγκλήτου Ῥώμης. 10. τριουμβιατορίας V, δικτατορίας P. 11. τῆς] [ὑπὸ] τῆς R. 12. πενθερός P sola. 14. πολέμους P sola. 17. ὁ om. P sola. 18. ὑπερηφανείᾳ καὶ τυραννείᾳ PV. 19. εἰδῶν P. 20. ἢ om. R.

Julius Caesar Dictator natus non est, sed matre nono mense extincta, ipsa excisa, eductus est infans: unde Caesar est appellatus, quod Latinis idem valet ac caesio. Educatu vero, cum eximia fortitudine polleret, Triumvir cum Pompeio et Crasso, viris Consularibus, creatus est anno i. praedictae Olympiadis cxxx. non abrogata tamen Consulatu ac Triumviratu, universi Senatus decreto. Ab his enim tribus res Romanae administrabantur.

Julius vero Caesar Dictator, post interfectum Crassum, qui a Persis in praelio in ipsa Perside captus fuerat, solus mansit, bellum cum copiis suis gerens in Occidente. Abrogato deinde Consulatu, seu Dictatoris dignitate universi Senatus decreto, atque adeo procurante ipso Pompeio Magno, offensus illius socer Julius Caesar, tyrannidem in Romanos arripuit, et concitatis in Romanos bellis, contra Senatum Romanum et Pompeium Magnum arma movit, Romaque occupata, Senatores interfecit.

Hic Caius Julius Dictator, id est Monarcha, superbium ac tyrannicum in omnes Imperium exercit per annos iv. et menses vii. ex ante diem iv. Id. Maias. Et proposita ac publicata est Antiochia magna urbe

Ῥωμαίους ἐγένετο, τῇ κ' τοῦ ἀρτεμισίου μηνὸς πεμφθεῖσα παρὰ τοῦ αὐτοῦ Ἰουλίου Καίσαρος, καὶ ἐκλήθη ὁ αὐτὸς Καῖσαρ Ἰούλιος δικτάτωρ ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ μεγάλῃ γ' καὶ κ' τοῦ αὐτοῦ ἀρτεμισίου μηνός. χρηματίζει οὖν τῆς μεγάλης Ἀντιοχείας εἰς τι-
5 μὴν αὐτῆς ἔτος α' καὶ πρῶτον ἔτος τῆς πεντεκαίδεκαετηρίδος V 150
τῶν Ἰνδικτιῶν ἀπὸ πρώτου ἔτους Γαίου Ἰουλίου Καίσαρος.

ζ'. ὑπ. Λεπίδου καὶ Πλάγκου.

α'. Γάιος Ἰούλιος Καῖσαρ πρῶτος Ῥωμαίων ἡρέθη μονάρχ- B
ης βασιλεὺς, ἐφ' οὗ τὰ Ῥωμαίων ἤκμασεν· καὶ οἱ μετ' αὐτὸν
10 Καῖσαρες προσηγορεύθησαν. ὅς καὶ ὑπάτος βασιλεὺς πρῶτος
Ῥωμαίων προῆλθεν.

Οὗτος εἰς ἄκρον ῥητορικὴν ἤσκειτο.

Ἀρχὴ Ἰνδικτιῶνων.

Ἀπὸ πρώτου ἔτους Γαίου Ἰουλίου Καίσαρος καὶ τῶν προ-
15 κειμένων ὑπᾶτων Λεπίδου καὶ Πλάγκου, ἤγουν ιβ' καὶ αὐτῆς τοῦ
ἀρτεμισίου μηνός, Ἀντιοχεῖς τοὺς ἑαυτῶν χρόνους ἀριθμοῦσι, R 448
καὶ αἱ Ἰνδικτιοὶ δὲ χρηματίζειν ἤρξαντο ἀπὸ πρώτης καὶ αὐτῆς C
τοῦ γορπιαίου μηνός.

3. αὐτοῦ om. R. 4. ἐντεῦθεν Ἀντιοχεῖς τοὺς ἑαυτῶν χρόνους ἀρι-
θμοῦσιν m. R. eadem ad 14. ponit m. P. 6. Post verba ἀπὸ πρώτου
ἔτους Γαίου Ἰουλίου Καίσαρος sequitur alia eaque recentiori manu scri-
ptus elenchus imperatorum in V, item in R. De quo v. annotat. Ducangii.
9. ἀφ' PV. 10. ὑπάτος βασιλεὺς πρῶτος] ὑπάτος βασιλεὺς R,
βασιλεὺς, δικτάτωρ καὶ πρῶτος P. 11. Ῥωμαίων om. R. 14. τοῦ
Γαίου P.

A. u. c.

illius libertas, cum Romanorum esse coepit, xi. die mensis Artemisii, Ol. Iph.
seu Maii, ab eodem Julio Caesare missa: idemque Julius Caesar Dictator
in ipsa urbe magna Antiochena proclamatus est xpi. Artemisii men-
sis die. In istius igitur libertatis adeptae honorem primus magnae An-
tiochiae putatur annus; atque adeo primus etiam quindecimnali Indictionum
annus, a primo Caii Julii Caesaris anno. 3.

712. vi. Lepido et Planco Cons.

1. Caius Julius Caesar primus Romanorum levatus est Imperator,
sub quo res Romanorum floruerunt. Qui vero hunc sunt subsequuti, Cae-
sares appellati sunt. Is porro Imperator, Dictator, et Primus Romano-
rum processit.

Hic eximia dicendi facultate praestitit.

Initium Indictionum.

A primo anno Caii Julii Caesaris, et praedictis Consulibus Lepido
et Planco, ac ipso xii. die mensis Artemisii, (seu Maii) Antiocheni an-
nos suos posuit: ac Indictiones numerari coepere a primo die ipsius
Gorpiaci mensis, (seu Septembris.)

ζ'. ὑπ. Ἀντωνίου καὶ Ἰσαυρικοῦ.

β'. Γάτου τοῦ Ἰουλίου Καίσαρος.

Λαοδικαῖς ἐντεῦθεν τοὺς ἑαυτῶν χρόνους ἀριθμοῦσιν.

Ἐπὶ τῶν προκειμένων ὑπέρτων πόλεμος Ἰσαυρικός συνεβλήθη. 5

Ἀντώνιος ὁ ἕπατος ἐψηφίσατο Ἰούλιον μῆνα λέγεσθαι τὸν D κυντίλιον διὰ τὸ αὐτὸν ἐν αὐτῷ γεγενῆσθαι.

Ὁ δὲ αὐτὸς καὶ τῷ ἐνιαυτῷ προσέθηκεν ἡμέρας ια', σκοπήσας τὸν τοῦ ἡλίου καὶ σελήνης δρόμον.

η'. ἐπ. Ἀλβίνου καὶ Πουλλιάνου. 10

γ'. Γάτου Ἰουλίου Καίσαρος.

Γάιος Ἰούλιος Καίσαρ τρίτῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἐπεστράτευσεν κατὰ Σκιπώνου καὶ Ὑρκανοῦ τοῦ ἀρχιμεγῶς, καὶ φυγαδέυσας αὐτοὺς θρωρίας ἔδωκεν ἐπὶ ἡμέρας ε'.

P 188 Εἰσὶν δὲ καὶ οἱ καθηγησάμενοι τῶν Ἑβραίων ἀρχιερεῖς μετὰ τὴν ἐπάνοδον τῆς αἰχμαλωσίας τῶν ο' ἐτῶν, ἦγουν ἀπὸ ὀγδόου ἔτους καὶ αὐτοῦ Δαριεῦ τοῦ Ὑστάσπου καὶ δευτέρου ἔτους ξγ' Ὀλυμπιάδος, οἶδε. 15

α'. Ἰησοῦς υἱὸς Ἰωσεδέκ ἕμα Ζοροβάβελ ἔτη λβ'.

β'. Ἰακίμος υἱὸς Ἰησοῦ ἔτη λ'. 20

γ'. Ἐλιάσιβος Ἰακίμου ἔτη μ'.

1. ζ'] Ἰνδ. α' addit P sola. 2. τοῦ om. P. 6. τὸν μῆνα Κυνηλίλιον Ἰούλιον λέγεσθαι P: Κυνηλίλιον etiam V. 8. αὐτὸς (Ἰούλιος) R. 10. η'] Ἰνδ. γ' addit P sola. ib. Πολλιᾶνος P. 11. Γάτου om. R. 15. καὶ om. R. 17. καὶ alterum om. P. 20. Ἰοάκιμος P sola. ib. ἔτη om. P hinc usque x'.

A. m. c. 5462. A. u. c.

[Ol. Iph.] 4.

713. vii. Ind. i. Antonio et Isaurico Coss. ii. Caii Julii Caesaris.

Laodicenses hinc annos suos numerant.

His Coss. bellum Isauricum peractum est.

Antonius Cos. decrevit uti mensis Quintilis Julius diceretur, quod in illo is, (Caesar) natus esset.

Idem vero (Caesar) xi. dies anno adjecit, expenso Solis et Lunae cursu.

714. viii. Ind. iii. Albino et Pollione Coss. 1. 185.

iii. Julii Caesaris.

Caius Julius Caesar tertio sui imperii anno, contra Scipionem et Hircanum summum Pontificem bellum movit, iisque in fugam actis, circenses per dies vi. dedit.

Hi sunt Summi Pontifices qui Hebraeis praefuerunt post reditum ex captivitate annorum lxx. seu ab viii. anno, et ipso Darii, Hystaspis filii, anno ii. Olympiadis lxxiii. Scilicet,

i. Jesus, Josedec filius, una cum Zorobabel, ann. xxii.

ii. Joacimus, filius Jesu, an. xxx.

- δ'. Ἰωδαὲ Ἐλιασίβου ἔτη λς'.
- ε'. Ἰανναῖος ὁ τοῦ Ἰωδαὲ ἔτη λβ'.
- ς'. Ἰαδδονὸς Ἰανναίου, καθ' ὃν Ἀλέξανδρος Ἀλεξάνδρειαν B
ἔκτισεν, καὶ ἔλθων εἰς Ἱερουσαλήμ προσεκύνησεν, ἔτη κ'.
- 5 ζ'. Ὀνειας Ἰαδδοῦ ἔτη κα'.
- η'. Ἐλεάζαρος, καθ' ὃν οἱ ὁ τὰς θείας γραφὰς ἐρμήνευσαν,
ἔτη ιε'.
- θ'. Ὀνειας Σίμωνος, ἀδελφὸς Ἐλεάζαρ, ἔτη ιδ'. R 450
- ι'. Σίμων, καθ' ὃν Ἰησοῦς ὁ τοῦ Σίραχ ἠγνωρίζετο, ἔτη λβ'.
- 10 ια'. Μανασσῆς ἔτη κς'. V 151
- ιβ'. Σίμων ἀρχιερεὺς ἔτη κβ'. C
- ιγ'. Ὀνειας, καθ' ὃν Ἀντίοχος Ἰουδαίους πολιορκήσας ἐλληνί-
ζειν ἠνάγκασεν ἔτη κθ'.
- Μεθ' ὃν Ἰούδας ὁ Μακκαβαῖος προέβη, ἐκκαθάρας τῶν
15 ἄσεβῶν τὴν χώραν.
- ιδ'. Ἰησοῦς ἀρχιερεὺς ἔτη ις'.
- ιε'. Ὀνειας ὁ καὶ Μενέλιος ἔτη ζ'.
- ις'. Ἰούδας ὁ Μακκαβαῖος ἔτη λγ'.
- ις'. Ἰωάνθης ἀδελφὸς Ἰούδα ἔτη ις'.
- 20 ιη'. Σίμων ἀδελφὸς Ἰωάνθου ἔτη ιη'.

1. Ἰασίβου V. 3. 5. Ἰάδδα, Ἰάδδα P. ib. καθ' ἡν RV. 6.
ἠρμήνευσαν P. 8. Ἐλεάζαρον P. 9. τοῦ om. P. 13. ἠνάγκα-
ξεν PV. 19. Ἰωνάθης P sola.

- III. Eliazibus, Joacimi filius, an. XL.
- IV. Jodae, Eliazibi filius, an. XXXVI.
- V. Jannaeus, Jodae filius, an. XXXII.
- VI. Jaddas, Jannaei filius, sub quo Alexander condidit Alexandriam, Hierosolymamque profectus, adoravit, ann. XX.
- VII. Onias, Jaddae filius, ann. XXI.
- VIII. Eleazarus, cujus tempore viri LXX. interpretati sunt sacras Scripturas, an. XV.
- IX. Onias, Simonis filius, Eleazari frater, ann. XIV.
- X. Simon, sub quo Jesus Sirach florebat, ann. XXXII.
- XI. Manasses, ann. XXVI.
- XII. Simon summus Pontifex, ann. XIII.
- XIII. Onias, sub quo Antiochus Judaeos, iis obsessis, ad gentilem cultum coegit, ann. XXIV.
- Post quem Judas Maccabaeus praefuit, purgata ab impio cultu regione.
- XIV. Jesus summus Pontifex, an. XVI.
- XV. Onias, qui et Menelaus, an. VII.
- XVI. Judas Maccabaeus, an. XXXIII.
- XVII. Jonathas, frater Judae, ann. XVII.
- XVIII. Simon, frater Jonathae, ann. XVIII.

ιθ'. Ἰωάνθης Σίμωνος, ὁ καὶ Ὑρκανός, ἔτη κζ'.

D κ'. Ἀριστόβουλος, ὃς πρῶτος περιέθετο διάδημα βασιλικὸν
πρὸς τῇ ἱερωσύνῃ ἔτη α'.

κά'. Ἰανναῖος ὁ καὶ Ἀλέξανδρος βασιλεὺς ἔμα καὶ ἀρχιερεὺς
ἔτη λ'. 5

Μέχρι τούτου οἱ ἀπὸ Κύρου χριστοὶ ἡγούμενοι διαρκέσαντες
ἔτεισιν νηγ', αἱ εἰσὶν ἑβδομάδες ἐτῶν ξθ', αἱ καὶ παρὰ τῷ Δανιὴλ
τοῦτον εἰρημέναι τὸν τρόπον, Καὶ γνώσει καὶ συνήσεις ἀπὸ ἐξόδου
λόγων τοῦ ἀποκριθῆναι καὶ ἀνοικοδομησαὶ Ἱερουσαλήμ· καὶ ἐπι-
P 189 στρέψει, καὶ οἰκοδομηθήσεται πλατεῖα καὶ τεῖχος, καὶ ἔκκενω- 10
θήσονται οἱ καιροὶ ἕως Χριστοῦ ἡγουμένου ἑβδομάδες ζ' καὶ ἑβ-
δομάδες ἕξβ'.

Τῶν παρὰ Ἰουδαίοις ἀρχιερέων καὶ βασιλέων ἐκλειπόντων
Ἡρώδης ἀλλόφυλος βασιλεύει, Ἀντιπάτρου τοῦ Ἀσκαλωνίτου
παῖς, καὶ μητρὸς Κύπριδος Ἀραβίσσης, ἀπὸ Ῥωμαίων τὴν τῶν 15
Ἰουδαίων ἐγχειρισθεὶς βασιλείαν, καθ' ὃν εἴς τοῦ Χριστοῦ γενέ-
σεως πλησιαζούσης ἢ ἐκ προγόνων διαδοχῇ καὶ ἀρχιερωσύνῃ τε καὶ
βασιλείᾳ τῶν Ἰουδαίων κατελύθη, συμπληρουμένης τῆς παρὰ Μωϋ-
σεὶ προφητείας, Οὐκ ἐκλείψει ἄρχων ἐξ Ἰσραὴλ οὐδ' ἡγούμενος ἐκ
τῶν μηρῶν αὐτοῦ, ἕως οὗ ἔλθῃ ᾧ ἀπόκειται, καὶ αὐτὸς ἔσται 20
προσδοκία ἔθνων.

R 452 B Ἐνταῦθα δὲ καὶ ὁ προφητευόμενος παρὰ τῷ Δανιὴλ χριστὸς

7. Δανιὴλ] IX. 25. 8. εἰρημέναι· τρόπον R. 15. ὑπὸ P sola.
ibid. Ῥωμαίων P, Ἡρώδου RV. 17. ἢ οὐκ PV, ib. καὶ ἀρχ.]
ἀρχ. P sola, V (?). 18. Μωϋσῆ PV, Gen. II. 20. ᾧ] ὁ R, δς P.

XIX. Jonathas, Simeonis filius, qui et Hyrcanus, an. κκνβ.

XX. Aristobulus, qui primus regionis diadema adjunxit summo Pontificatu, ann. i.

XXI. Jannaeus, qui et Alexander, Rex simul et summus Pontifex, ann. xxx.

Huc usque a Cyro per unctionem consecrati Principes perstiterunt annis cdlxxxiii., qui consistunt hebdomades annorum lxxix, quae et apud Daniele praenuntiatas sunt in hunc modum: *Ei scies intelligesque ab exitu sermonum quibus responsum est, ut iterum aedificetur Hierusalem: et revertetur et aedificabitur platea et murus, et implebuntur tempora usque ad Christum ducent hebdomades vii. et hebdomades lxxii.*

Deficientibus apud Hebraeos summis Pontificibus et Regibus, imperat Herodes advena, Antipatri Ascalonitae et Cypridis Arabissae filius, cum Judaeorum regnum a Romanis obtinisset: quo tempore, appropinquante Christi nativitate, haereditaria successio, et summus Pontificatus ac regnum Judaeorum corruerunt, adimpleta Moysis prophetia: *Non deficiet Princeps ex Juda, neque Dux de femore ejus, donec veniat qui repositus est, et ipse erit expectatio gentium.*

ηγούμενος τέλος λαμβάνει· μέχρι γὰρ Ἡρώδου χριστοὶ ἡγούμενοι. οἱ δὲ ἦσαν ἀρχιερεῖς, αἱ προέστησαν τοῦ ἰδίου ἔθνους, ἀρξάμενοι μὲν ἀπὸ τῆς κατὰ Δαρεῖον τὸν Ὑστάσπου τελείας ἀναμνήσεως τοῦ ἱεροῦ, ἧτις γέγονε κατὰ τὸ δεύτερον ἔτος ἑπτά Ὀλυμπιάδος. τὰ δὲ μεταξὺ γίνεται ἕτη ὑπὶ, ἅτινά ἐστιν ἑβδομάδες ἑτῶν ἕξθ', ὅπως καὶ ἡ τοῦ Δανιὴλ θεσπιζει προφητεία.

ῥηδ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. δ'. θ'. ὑπ. Κενσωρίνου καὶ Σαβίνου.

δ'. Γαίου Ἰουλίου Καίσαρος.

10 Σαλούστιος ἀπέθανεν πρὸ τριῶν ἰδῶν μαίων. C

Ἰνδ. ε'. ι'. ὑπ. Πούλχρου καὶ Φλάκκου.

ε'. Γαίου Ἰουλίου Καίσαρος.

Γάιος Ἰούλιος Καίσαρ ἀπελθὼν ἐν Ῥώμῃ ἐσφάγη ὑπὸ τοῦ δευτέρου Βρούτου, συμποισάντων μετ' αὐτοῦ καὶ ἄλλων τινῶν

15 συγκλητικῶν.

Μετὰ τὸ τελευτήσει τὸν Καίσαρα Γάιον Ἰούλιον ἐπέλεξατο V 152 ἡ σύγκλητος Ῥωμαίων τὸν Αὔγουστον Ὀκτάβιον τὸν συγγενέα τοῦ Καίσαρος καὶ τὸν Ἀντώνιον τὸν τοῦ Αὔγουστου γαμβρὸν ἐπὶ D ἀδελφῆ καὶ Λέπιδον. καὶ ἐγένοντο οἱ τρεῖς τριουμβιράτορες, οἱ

6. τοῦ om. P. 7. ῥηδ' Ὁ. om. B. 8. ἰνδ. δ'. θ'.] Invertere haec solet P.

10. ἰδῶν P. ib. Μαίων P sola. 16. Γάιον Ἰούλιον Καίσαρα P.

19. Λεπίδιον V. ibid. τριουμβοιράτορες V, τρισύμβιοι B.

Hic autem praedictus a Daniele Christus Dux finem accipit: quippe Anni a m. c. usque ad Herodem uncti duces fuere. Hi vero extiterunt summi Pontifices, qui genti suae praefuerunt, a completa templi sub Dario Hystaspis filio renovatione, quae facta est sub annum II. Olympiadis CLXXXIII. Quae vero intercedunt, annos conficiunt CCLXXXIII. scilicet hebdomades LXIX. quot Danielis prophetia praedixit.

A. u. c.

[Ol. Iph.]

CLXXXIV. Olympias.

715. ix. Ind. iv. Censorio et Sabino Coss.

2. 5464.

iv. Caii Julii Caesaris.
Salustius moritur III. Idus Maias.

716. x. Ind. v. Pulchro et Flacco Coss.

3.

v. Caii Julii Caesaris.

Caius Julius Caesar Romam reversus, ab altero Bruto interfectus est, cum eo conjurantibus aliis quibusdam Senatoribus.

Extincto Caio Julio Caesare, Senatus Romanus Octavium Augustum Caesaris cognatum, et Antonium Augusti sororium, ac Lepidum delegit, qui creati Triumviri, Romanam Rempublicam usque ad mortem suam administrarunt, et Consules crearunt.

ἰδιοίκουν τὰ Ῥωμαϊκὰ πράγματα ἕως θανάτου αὐτῶν, προβαλλόμενοι ὑπάτους.

Ῥωμαίων δεύτερος ἐβασίλευσεν Καῖσαρ Σεβαστὸς Αὐγουστος ὁ καὶ Ὀκτάβιος ἔτη νϛ', μῆνας ϛ', ἡμοῦ ρεκαί, δώδεκα μὲν ἕως οὗ ἀνηρέθη Κλεοπάτρα, λ' δὲ ἄλλα μετὰ τὴν ἐκείνης ἀνά-5
 ρεσιν μοναρχήσας, κρατήσας καὶ τῆς Αἰγύπτου, ἐν οἷς ἐτέχθη κατὰ σάρκα ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς ὁ Χριστὸς ἐν Βηθλεὲμ τῆς
 P 190 Ἰουδαίας, τὰ δὲ λοιπὰ ἰδ' μετὰ ταῦτα, καθὼς ἐνταῦθα φέρεται.

Ἰνδ. ϛ'. ἰα'. ὑπ. Ἀγρίππα καὶ Γάλλου.

α' Αὐγούστου Καίσαρος.

10

Δόγματι συγκλήτου τρεῖς ἄνδρες τὸν κόσμον διμερίσαντο,

R 454 α' Καῖσαρ Αὐγουστος δυσμὰς σὺν τῇ Ἰταλίᾳ, β' Ἀντώνιος Ἐφῶν σὺν τῇ Ἀσίᾳ, γ' Λέπιδος τὴν Λιβύην.

Ἀπὸ τούτου Σεβαστοὶ καὶ Αὐγουστοὶ οἱ Ῥωμαίων βασιλεῖς ἀνηγορεύθησαν.

15

B Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων Κικέρων ρήτωρ ἀπέθανεν καλάνδαις μαΐαις.

Ἰνδ. ϛ'. ιβ'. ὑπ. Πουβλικόλα καὶ Ἔρβα Κοκλιον.

β' Αὐγούστου Καίσαρος.

Ἐκλειψις ἡλίου ἐγένετο.

20

Ἡρώδης δὲ Ἀνάηλόν τινα μεταπεμφάμενος ἀπὸ Βαβυλῶ-

4. ρεκαί] δεκαί V: ἡμοῦ ρεκαί v. 8. post φέρεται ponit P cum ed. Scaligeri p. 261., quamvis ipse Ducangius glossema sibi monerat videri καθὼς — φέρεται (et fortasse totum illud δώδεκα — φέρεται). 7. ὁ alterum om. P. 13. Λέπιδος] καὶ Λέπιδος P.

Anni a. c. A. u. c.

[Ol. Iph.]

Romanis II. imperavit Caesar Augustus, qui et Octavius, ann. LVI. menses VI. ac annos quidem XII. usque ad mortem Cleopatrae: xxx. vero alios, ea sublata, solus imperans, expugnata Aegypto: quibus secundum carnem natus est Dominus noster Jesus Christus in Bethleem Judaeae; reliquos vero XIV. postea, ut hic observare licet. Colliguntur anni v. MDCXXI.

XI. Ind. VI. Agrippa et Gallo Coss.

4.

I. Augusti Caesaris.

Senatusconsulto Triumviri orbem inter se partiti sunt, I. Caesar Augustus Occidentem cum Italia, II. Antonius Orientem cum Asia, III. Lepidus Africam obtinuit.

Ab hoc Augusto caeteri deinceps Romanorum Imperatores Augusti sunt appellati.

His Coss. Cicero Orator obiit Kalendis Maiis.

5466. / 717. XII. Ind. VII. Publicola et Nerva Coccio Coss.

1. 186.

II. Augusti Caesaris.

Solis Eclipsis accidit.

Herodes, Ananelo quodam Babylone evocato, hunc sum-

νος Ἰουδαίων ἀρχιερέα καθίστησι. μετ' οὐ πολὺ δὲ τοῦτον παύ-
 σας Ἀριστόβουλον τὸν ἀδελφὸν τῆς ἑαυτοῦ γυναίκος, υἱὸν δὲ
 Ἐρχανοῦ, ἐπὶ τὴν τιμὴν προάγει. ἐνιαυτοῦ δε διαγενομένου
 πάλιν τῷ Ἀνατήλῳ ἀποδίδωσι τὴν λειτουργίαν, τὸν Ἀριστόβου-
 5 λον ἀνελῶν.

ῥπέ Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. η'. ιγ'. ὑπ. Κορνεφικίου καὶ Πομπηίου.

γ' Αὐγούστου Καίσαρος.

Ἰνδ. θ'. ιδ'. ὑπ. Ἀντωνίνου καὶ Λιβωνος·

10 Αὐγούστου Καίσαρος δ'.

Ἰνδ. ι'. ιε'. ὑπ. Ὀκταβιανοῦ Αὐγούστου καὶ Κικέρωνος.

Αὐγούστου Καίσαρος ε'.

Ἰνδ. ια'. ις'. ὑπ. Ὀκταβιανοῦ Αὐγούστου τὸ β' καὶ Κορβι-
 λίου.

15 Αὐγούστου Καίσαρος ς'.

Ἐκλειψις ἡλίου ἐγένετο.

ῥπε' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ιβ'. ις'. ὑπ. Ὀκταβιανοῦ Αὐγούστου τὸ γ' καὶ Κράσσου.

Αὐγούστου Καίσαρος ζ'.

20 Ἰνδ. ιγ'. ιη'. ὑπ. Ὀκταβιανοῦ Αὐγούστου τὸ δ' καὶ Κράσ-
 σου τὸ β'.

10. δ' Αὐγούστου Καίσαρος] Numerum semper postponit V: quan-
 quam dubito an non p. 191. A. 12. ε'. A. K. ε'. R.

A. u. c.

[Ol. Iph.] Anni a. m. c.

mum Judaeorum Pontificem constituit. Nec multo post eo
 exanctorato, Aristobulum uxoris fratrem, Hyrcani filium, ad
 hanc dignitatem provehit, quam anno deia elapso, rursus
 Ananelo restituit, sublato ac interfecto Aristobulo.

CLXXXV. Olympias.

718. XIII. Ind. VIII. Cornificio et Pompeio Coss. 2. 5467.
 III. Augusti Cnesaris.

719. XIV. Ind. IX. Antonio et Libone Coss. 3.

IV. Augusti Caesaris.

720. XV. Ind. X. Octaviano Augusto et Cicerone Coss. 4.

721. Aënoarbo et Sosio Coss.

1. 187.

V. Augusti Caesaris.

722. XVI. Ind. XI. Octavio Augusto II. et Corvillio Coss. 2.

VI. Augusti Caesaris.

Solis Eclipsis facta est.

CLXXXVI. Olympias.

723. XVII. Ind. XII. Octaviano Augusto III. et Crasso Coss. 3.

- V 153 *Αὐγούστου Καίσαρος ἡ.*
- P 191 *Ἀντίπατρος ὁ Ἀσκαλωνίτης, παῖς δὲ οὗτος ἦν Ἡρώδου τινός τῶν περὶ τὸν νεώ του Ἀπέλλωνος ἱεροδοῦλων, Ἵρκανῶ τῶ Ἰουδαίων βασιλεῖ τὰ πλεῖστα συμπράττων ἐπίτροπος τῆς Ἰουδαίας ἐπὶ Ἡρώδου καθίσταται.* 5
- R 456 *ἡ ἔτι Αὐγούστου Καίσαρος Ἡρώδης υἱὸς Ἀντιπάτρου καὶ Κύπριδος τὸ γένος ἐξ Ἀραβίας φερούσης ἐπὶ Ῥωμαίων τὴν βασιλείαν ἐγχειρίζεται· ὃς τὸν Ἵρκανὸν ἀνελὼν οὐκέτι τοῖς ἐκ διαδοχῆς, ἀλλὰ τισιν ἀσήμοις τὴν ἀρχιερωσύνην ἀπένειμεν.*
- Καθ' ὃν γεννηθέντος τοῦ κυρίου καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ 10 Χριστοῦ ἡ παρὰ Μωϋσεῖ πληροῦται προφητεία ἡ φάσκουσα, Οὐκ ἔκλειψαι ἄρχων ἐξ Ἰούδα οὐδὲ ἠγούμενος ἐκ τῶν μηρῶν αὐτοῦ, ἕως ἂν ἔλθῃ ᾧ ἀπόκειται, καὶ αὐτὸς ἔσται προσδοκία ἐθνῶν.*
- Βασιλεύει δὲ Ἡρώδης Ἰουδαίων ἔτη λζ'. οὗ τῆς βασιλείας ἔτι λέ' Ἰησοῦς ὁ Χριστὸς ἐν Βηθλεὲμ γεννᾷται τῆς Ἰουδαίας.* 15
- Μεθ' ὃν Ἀρχέλαος παῖς αὐτοῦ ἔτη θ'.*
- Μεθ' ὃν Ἡρώδης Ἀρχελάου ἀδελφὸς τετράρχης ἔτη κη', καθ' ὃν πέπονθεν ὁ κύριος ἡμῶν καὶ σωτὴρ ὁ Χριστὸς.*
- C *Ἰνδ. ιδ'. ιθ'. ὑπ. Ἀενοβάρβου καὶ Σουσίου.*

11. Μωϋσῆ PV. 13. φ] ὃς P sola. 15. ὁ om. P. 19. Σωσίον P.

A. u. c.

[Ol. Iph.]

vii. Augusti Caesaris.

724. xviii. Ind. xiii. Octaviano Augusto IV. et Crasso II. Coss.

4.

viii. Augusti Caesaris.

Antipater Ascalonites, (is vero cujusdam Herodis templi Apollinis ministri filius fuit) qui Hyrcano Judaeorum Regi in multis adjutor fuerat, Judaeae Procurator ab Herode constituitur.

viii. Anno Augusti Caesaris, Herodes filius Antipatri et Cypridis, quae genus ex Arabia ducebat, a Romanis Rex constituitur. Is Hyrcano sublato, deinceps non ex successione, sed viris quibusdam obscuris summum Pontificatum commisit.

Et regnante nato Domino et Salvatore nostro Jesu Christo, Mosis Prophetia impleta est, quae dicit: *Non deficiet Princeps ex Juda, neque Dux de femoribus ejus, donec veniat qui repositus est, et ipse erit expectatio gentium.*

Judaeis vero imperat Herodes annos xxxvii. cujus regni an. xxxv. Jesus Christus in Bethleem Judaeae nascitur,

Post quem Archelaus illius filius regnavit ann. ix.

Post quem Herodes, Archelai frater, Tetrarcha, ann. xxviii. regnavit: sub quo Dominus noster et Salvator Christus passus est.

xix. Ind: xiv. Aëno-barbe et Sosie Coss.

Ἀγούστου Καίσαρος θ'.

Ἰνδ. ιε'. κ'. ὑπ. Ὀκταβίου Ἀγούστου τὸ ε' καὶ Ἀπουληίου.

Ἀγούστου Καίσαρος ι'.

ρηζ' Ὀλυμπιάς.

5 *Ὀκτάβιος Ἀγούστος Σεβαστὸς ἀνηγορεύθη, καὶ ὁ σεξ-
τίλιος μὴν Ἀγούστος προσηγορεύθη διὰ τὸ ἐν αὐτῷ Σεβαστὸν
ἀναγορευθῆναι.*

Ἰνδ. α' κα'. ὑπ. Ὀκταβίου Ἀγούστου τὸ ε' καὶ Ἀγρίππα. D

Ἀγούστου Καίσαρος ια'.

10 *Ἰνδ. β'. κβ'. ὑπ. Ὀκταβίου Ἀγούστου τὸ ζ' καὶ Ἀγρίππα
τὸ β'.*

Ἀγούστου Καίσαρος ιβ'.

*Δωδεκάτῳ ἔτει τῆς τριουμβιρατορίας Ἀγούστου Καίσα-
ρος, τυραννησάντων τῶν Αἰγυπτίων καὶ τῆς Κλεοπάτρας τῆς
15 κτισάσης ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῇ μεγάλῃ Φάρον εἰς τὴν νῆσον τὴν λε-
γομένην Πρωτεύως καὶ οὖσαν κατέναντι Ἀλεξανδρείας αὐτῆς ὡς
ἀπὸ μιλίων δ', καὶ προσχωσάσης γῆν καὶ λίθους εἰς τὴν θάλασσαν P 192
ἐπὶ τοσοῦτον διάστημα, ποιησάσης βυδίζεσθαι ἕως αὐτῆς τῆς νή- R 458
20 σον ἢ αὐτῇ Κλεοπάτρᾳ διὰ Λεξιφάνου Κνιδίου μηχανικοῦ, ὃς*

*2. 8. 10. Ὀκταβιανού P. 5. Σεξτήλιος P, Σεκστήλιος V. 13.
τριουμβιρατορίας RV. 16. αὐτῆς om. Malalas p. 218. 10. 17. γῆ P.
ibid. λίθοις P. ibid. εἰς sumpsit a Malala. 18. ποιησάσης]
εἰς τὸ Malalas. 20. αὐτῇ om. P. ib. Κνησίου R.*

A. u. c.

[Ol. Iph.] Anniam. c.

ix. Augusti Caesaris.

725. xx. Ind. xv. Octaviano Augusto V. et Apuleio Coss. 4. 5474.

x. Augusti Caesaris.

CLXXXVII. Olympias.

*Octavius Augustus renuntiatus est, et Sextilis mensis
Augustus appellatus, quod in eo Augustus esset renuntiatus.*

726. xxi. Ind. i. Octaviano Augusto VI. et Agrippa Coss. 1. 188.

xi. Augusti Caesaris.

727. xxii. Ind. ii. Octaviano Augusto VII. et Agrippa II.
Coss. 2.

xii. Augusti Caesaris.

*Anno xii. Triumviratus Augusti Caesaris, Aegyptiis et
Cleopatra tyrannice imperantibus, illa scilicet quae in magna
Alexandria Pharum in insula, quae Protei appellatur, ipsi
Alexandriae ad iv. circiter millia passuum objecta, aedifica-
vit, molibus et lapidibus aggestis mari: quo effecit ut per il-
lud spatium quivis ad ipsam usque insulam et Pharum pede-
stri itinere pervenire posset: quod quidem stupendum opus*

τὴν θάλασσαν ἐποίησεν χθόνα. τῆς δὲ τυραννίδος τῶν Αἰγυπτίων καὶ τῆς Κλεοπάτρας γνωσθείσης Ῥωμαίοις, ἐξῆλθεν ἀπὸ Ῥώμης Ἀντώνιος ὀπλισόμενος κατὰ τῆς Κλεοπάτρας καὶ τῶν Αἰγυπτίων καὶ τὰ Περσικὰ μέρη, ὅτι ἐτάρασσον τὴν ἀνατολήν.

Ἄγει ἐν τοῖς χρόνοις τούτοις Σωσίβιον τινα Ἀντιοχέα συγ-
V 154 κλητικὸν ἀνελθεῖν μετὰ τοῦ Αὐγούστου ἐν τῇ Ῥώμῃ, καὶ τελευ-
B τῶντα καταλιπεῖν τὴν πρόσοδον αὐτοῦ τῇ ἰδίᾳ πατρὶδι εἰς τὸ ἐπι-
B τελεῖσθαι ἐν αὐτῇ κατὰ πενταετηρίδα τὰς λ' ἡμέρας τοῦ περιτίου
μηνοῦ ἀγῶνας ἀκροαμάτων, θυμηλικῶν, σκηρικῶν καὶ ἀθλητῶν
καὶ ἵππικὸν ἀγῶνα. 10

Ἄγει ὅτι πρῶτος ἐγένετο βασιλεὺς Ῥωμαίων μονάρχης ὁ
Αὐγουστος, ὅστις ἐξημέτισεν οὕτως· Αὐγουστος Καῖσαρ Ὀκ-
ταυιανός, τροπαιοῦχος, σεβαστός, κραταιός, ἱμπεράτωρ, ὅπερ
ἐστὶν αὐτοκράτωρ.

Αὐγουστος ἐλθὼν εἰς Αἴγυπτον κρατεῖ τῆς Αἰγύπτου, τὴν 15
C τῶν Πτολεμαίων καθελὼν βασιλείαν, διαρκέσασαν ἔτεσι σγς'.

Αὐγουστος Ὀκτάβιος ἐμονάρχησεν ἔτη μδ'. ἡμοῦ ρκα'.
Ἰνδ. γ'. ιγ'. ὑπ. Ὀκταβιανοῦ Αὐγούστου τὸ η' καὶ Ταύρου.

3. Ἀντωνίος V. 4. τὰ] ἐπὶ τὰ Malalas. 5. χρόνοις τούτοις]
χρόνοις R, (αὐτοῖς) χρόνοις P. 6. τῇ om. P. 9. ἀθλητῶν
Malalas p. 225. 2., ἀθλητικῶν RV, ἀθλητικῶν P. 12. Ὀκταυια-
νός] ὁ Κλαυδίος PV. 13. ἱμπεράτωρ m. R, ὁ κηρράτωρ RV.
16. σγς' P.

Anni a m. c. A. u. c.

[Ol. Iph.]

Cleopatra confecit, Dexiphane Cnidio architecto usa, qui mare in continentem vertit. Aegyptiorum vero et Cleopatrae accepta a Romanis tyrannide, Roma profectus est Augustus, coactis et eductis copiis contra Cleopatram et Aegyptios, orasque Persicas, quod Orientem turbarent.

Refert Sosibius hac eadem tempestate quendam Antiocheum, ordinis Senatorii virum, cum Augusto Romam venisse, ac morientem suos omnes reditus patriae suae reliquisse, hac conditione, ut singulis quinquenniis, totis triginta mensis Peritii diebus Acroamatici, Thymelici, Scenici, et Athletici, atque adeo Equestres ludi in ea celebrarentur.

Scribit praeterea Augustum primum fuisse qui solus Romanis imperaverit, itaque sese inscripsisse: *Augustus Caesar Octavianus, Triumphator, Augustus, Invictus, Imperator*, id est Monarcha.

Augustus, ubi in Aegyptum appulit, hanc capit, extincto Ptolemaeorum regno, quod annis duraverat cccxvi.

Octavius Augustus solus imperavit ann. xlii. Colliguntur anni v. m̄dxxi.

5478. 728. xii. Ind. iii. Octaviano Augusto VIII. et Tauro
Coss.

Ἐντεῦθεν τινες ἀριθμοῖσιν τὸ πρῶτον ἔτος Ἀγούστου μοναρχίας, ἣντινα βασιλείαν Ῥωμαίων ὄψαν ἢ παρὰ τῷ Δαυιτῆλ τῆς εἰκόνας σύγκρισις σιδηρῶν ὀνομάζει, ὡς λεπτόνουσα. Βαβυλωνίων χρυσὸς ἢ βασιλεία, ἢ Περσῶν ἄργυρος, Μακεδόνων χαλκός. τὸ δὲ μέρος τι αὐτῆς σιδηροῦν, μέρος τι ὀστράκον, τὸ ἐπίμικτον τῆς Ῥωμαίων καὶ Αἰγυπτίων βασιλείας δηλοῖ, ὡς εἶναι D μὲν τὴν Ῥωμαίων βασιλείαν σίδηρον, τὴν δὲ τῶν Αἰγυπτίων ὀστράκον.

Ἰνδ. δ'. ιδ'. ὑπ. Ὀκταβιανοῦ Ἀγούστου τὸ θ' καὶ Σιλάνου.

10

ῥηή Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ε'. ιε'. ὑπ. Ὀκταβιανοῦ Ἀγούστου τὸ ι' καὶ Φλάκκου.

Ἰνδ. ζ'. ις'. ὑπ. Ὀκταβιανοῦ Ἀγούστου τὸ ια' καὶ Πίσωνος.

Ἰνδ. ζ'. ις'. ὑπ. Ὀκταβιανοῦ Ἀγούστου τὸ ιβ' καὶ Ἀρουν- R 460
τλου. P 193

15

Ἰνδ. η'. ιη'. ὑπ. Κέλσου καὶ Τιβερίου.

Ἀγούστος Καῖσαρ Καλαβρίαν καὶ Γαλάτας ὑποφόρους ἐποίησεν.

Θέατρον Μαρκέλλου ἐν Ῥώμῃ ἐκαύθη.

ῥηθ' Ὀλυμπιάς.

20

Ἰνδ. θ'. ιθ'. ὑπ. Λολλίου καὶ Λεπίδου.

2. Ῥωμαίων RV. ib. παρὰ om. R. 4. χρυσῆ P. 5. ὀστράκων P.
6. τῆς om. P. 13. Ἀρουντίου P.

A. u. c.

[Ol. Iph.] Anni a m. c.

Hinc primum imperii Augusti annum nonnulli putant: quod quidem Romanorum imperium, quas apud Daniele habetur statuæ comparatio, ferreum appellat, tanquam attenuans. Babyloniorum quippe regnum auro confertur, Persarum argento, Macedonum aeri. Pars autem istius statuæ ferrea, parsque alia testacea, Romanorum et Aegyptiorum mixtum regnum significat, ita ut Romanorum quidem sit ferrum, Aegyptiorum autem testa.

729. xiv. Ind. iv. Octaviano Augusto IX. et Silano Coss. 4.

CLXXXVIII. Olympias.

730. xv. Ind. v. Octaviano Augusto X. et Flacco Coss. 1. 189.

731. xvi. Ind. vi. Octaviano Augusto XI. et Pisono Coss. 2.

732. xvii. Ind. vii. Octaviano Augusto XII. et Aruntino 5482.

Coss.

xviii. Ind. viii. Celso et Tiberio Coss.

Augustus Caesar Calabriam et Gallos vectigales fecit.

Theatrum Marcelli Romae conflavit.

CLXXXIX Olympias.

733. xix. Ind. ix. Lollio et Lepido Coss. 4.

Ἰνδ. ι'. κ'. ὑπ. Ἀπολλωνίου καὶ Νέρβα.

B Ἰνδ. ια. κα'. ὑπ. Σατορνίλου καὶ Λουκρητίου.

Ἰνδ. ιβ'. κβ'. ὑπ. Λεντούλου καὶ Λεντούλου.

ρδ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ιγ'. κγ'. ὑπ. Λεντούλου τὸ β' καὶ Κορνηλίου.

5

Ἡρώδης ἐν Ἱεροσολύμοις πλεῖστα καὶ μέγιστα ἔκτισεν. ὁ αὐτὸς δὲ καὶ τὴν πάλαι Σαμάρειαν κατερειπομένην ἐκ θεμελίων ἐλείφρας εἰς τιμὴν τοῦ Σεβαστοῦ Ἀγούστου Σεβαστὴν ὠνόμασεν. ἐν Πανειάδι δὲ τὸ Πάνειον κατεσκευάσεν.

V 155
C

Ἰνδ. ιδ'. κδ'. ὑπ. Φορνηκίου καὶ Σιλανοῦ.

10

Ἰνδ. ιε'. κε'. ὑπ. Δομετίου καὶ Ἀενοβάββου.

Ἐκὶ τούτων τῶν ὑπάτων μηνὶ Σεπτεμβρίῳ ἢ ἡμέρᾳ β' Ἰνδ. ιε' ἐγεννήθη ἡ δέσποινα ἡμῶν ἡ Θεοτόκος ἀπὸ Ἰωακείμ καὶ Ἄννης.

Ἰνδ. α'. κς'. ὑπ. Αἰθωνοῦ καὶ Πίσωνος.

15

Ἡρώδης ἐν Ἱεροσολύμοις νεῶν λύσας μίξουσι οἰκοδόμησεν.

ρδ' Ὀλυμπιάς.

D Ἰνδ. β'. κς'. ὑπ. Κράσσου καὶ Λεντούλου.

Ἰνδ. γ'. κη'. ὑπ. Νέρωνος καὶ Κλάρου.

2. Σατορνίου P. 4. Ὀλυμπιάδος V. 6. μέγιστα] μεγάλη PV.
9. Πανειάδα — Πάνιον PV. 13. ἢ prius om. P. 16. οἰκοδόμησεν m, R, P sola.

A. u. c.

734. xx. Ind. x. Apuleio et Nerva Coss.

[Ol. Iph.]

1. 190.

735. xxi. Ind. xi. Saturnino et Lucretio Coss.

2.

736. xxii. Ind. xii. Lentulo et Lentulo Coss.

3.

CXC. Olympias.

xxiii. Ind. xiii. Lentulo II. et Cornelio Coss.

Herodes Hierosolymis multa et praeclara aedificia extruxit. Idem etiam pridem eversam Samariam a fundamentis instauratam in honorem Augusti Sebastem appellavit. In Panniae vero Panium condidit.

737. xxiv. Ind. xiv. Fornicio et Silano Coss.

4.

738. xxv. Ind. xv. Domitio et Aenobarbo Coss.

1. 191.

His Coss. mensis Septembris viii. feria ii. Ind. xv. nata est Domina nostra Dei genitrix ex Joacim et Anna.

739. xxvi. Ind. i. Libone et Pisone Coss.

2.

Herodes Hierosolymis, destructo templo, illud longe majus aedificavit.

CXCI. Olympias.

740. xxvii. Ind. ii. Crasso et Lentulo Coss.

3.

741. xxviii. Ind. iii. Nerone et Claro Coss.

4.

Ἰνδ. δ'. κθ'. ὑπ. Μεσσάλα καὶ Κυρηνίου.

Ἡρώδης Καισάρειαν εἰς ὄνομα Καισαρος Ἀγούστου ἐτί-
σεν, Στράτωνος πύργον τὸ πρὶν καλουμένην, ὃ αὐτὸς δὲ καὶ Ἀν-
θηδόνα ἐπικτίσας Ἀγρίππειαν ἐκάλεσεν, ἔτι δὲ καὶ Περσαβίην
5 εἰς ὄνομα Ἀντιπάτρου τοῦ ἰδίου πατρὸς.

Ἰνδ. ε'. λ'. ὑπ. Ρουβελλίον καὶ Σατορνίνου.

P 194
R 462

ρθβ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ζ'. λά. ὑπ. Μαξιμου καὶ Τουβέρωνος.

Ἰνδ. ζ'. λβ'. ὑπ. Ἀφρικανοῦ καὶ Μαξιμου τὸ β'.

10 Ἰνδ. η'. λγ'. ὑπ. Δρούσου καὶ Κρισπίνου.

Ἰνδ. δ'. λδ'. ὑπ. Κενσωρίνου καὶ Γάλλου.

ρθγ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ι'. λε'. ὑπ. Νέρωνος τὸ β' καὶ Πίτωνος τὸ β'.

B

Τιβέριος ἐστράτευσεν κατὰ Βρεταννῶν καὶ Ἀρμενίων.

15 Ἰνδ. ια'. λς'. ὑπ. Βάλβου καὶ Βετέρου.

Ἰνδ. ιβ'. λζ'. ὑπ. Ὀκταβιανοῦ λοιπὸν τὸ γ' καὶ Σύλλου.

Ἰνδ. ιγ'. λη'. ὑπ. Σαβίνου καὶ Ρουφίνου.

Ἀγούστος Ἰουλίαν τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα ἐφηνάδευσεν, κα-
ταγνοὺς αὐτῆς μοιχείαν.

3. δὲ om. P. *ib.* Ἀνθηδόνα] Καριανθηδόνα PV, Ἀνθηδόνα m. R.

4. δὲ add. V. *ib.* καὶ Περσαβίην] Καπερσαβίην Wesselingius
ad Itin. Hieros. p. 601. 5. ἰδίου om. P. 6. Σατορνίνου P.

16. λυπὸν addidit V. 19. μοιχείας PV.

A. u. c.

[Ol. Iph.] Annia m. c.

742. xxix. Ind. iv. Messala et Cyrenio Coss.

1. 192.

Herodes Caesaream in Caesaris Augusti nomen condidit.
cum prius Turris Stratonis vocaretur. Idem Carianthedone
instaurata, hanc Agrippream nuncupavit. Sed et Persabinae,
patris Antipatri nomen indidit.

xxx. Ind. v. Rubellio et Saturnino Coss.

CXCII. Olympias.

743. xxxi. Ind. vi. Maximo et Tuberone Coss.

2.

5496.

744. xxxii. Ind. vii. Africano et Maximo Coss.

3.

745. xxxiii. Ind. viii. Druso et Crispino Coss.

4.

746. xxxiv. Ind. ix. Censorino et Gallo Coss.

1. 193.

CXCIII. Olympias.

747. xxxv. Ind. x. Nerone II. et Pisone II. Coss.

2.

Tiberius in Britannos et Armenios expeditionem suscepit.

748. xxxvi. Ind. xi. Balbo et Vetere Coss.

3.

749. xxxvii. Ind. xii. Octaviano XIII. et Sulla Coss.

4.

750. xxxviii. Ind. xiii. Sabino et Rufino Coss.

ρθ' Ὀλυμπιάς.

C Ἰνδ. ιδ'. λθ'. ὑπ. Ὀκταβιανοῦ Ἀυγούστου τὸ ιδ' καὶ Σιλανοῦ.

Τούτῳ τῷ ἔτει γενέσεως κόσμου μετὰ τὸ παρελθεῖν τὸ κς' ἔτος τῆς Ἀυγούστου Καίσαρος μοναρχίας καὶ μῆνα τὸν ἕκτον, τουτέστιν κατὰ τὸ λθ' ἔτος τῆς αὐτοῦ βασιλείας, θέλομεν 5 γνῶναι πόστην ἔχει κατὰ σελήνην ἢ πρώτη τῷ ἐβδόμῳ μηνὸς Ἐλουὶλ κατὰ τὴν σεληνιακὴν παράδοσιν τῆς γριφῆς καὶ ποία ἐστὶν ἡμέρα τῆς ἐβδομάδος. ἀπὸ τῶν ἔτων τὸ α' ἀφαιροῦντες τὰ ἔτη ποιοῦμεν παρὰ τὸν ιδ'. ιδ' σ' γίνονται γω'. ιδ' π' γίνονται 15 ἀφκ'. ιδ' θ' γίνονται ροά. λοιπὸν ιδ'. τὸ ιδ' ἔτος τῆς ἐνεακαιδεκαετηρίδος ἔχει δ' ἐπακτάς. ταύταις προσάπτομεν εἰ τὰς πρὸ τῶν φωστήρων καὶ ιά τὰς ἀπὸ κα' μαρτίου. ἀπριλίου λ', μαίου λα', ἰουνίου λ', ἰουλίου λα', αὐγούστου λα', σεπτεμβρίου α', γίνονται ρθβ'. ἕκβα τριακοντάδας, λοιπὸν β'. ἔγνωμεν οὖν ὡς κατὰ τὸ παρὸν ἔτος γενέσεως κόσμου ἢ α' ἡλιακῆ 15 τοῦ σεπτεμβρίου μηνὸς ἔσχεν κατὰ σελήνην δευτέραν:

P 195 Ἐἴτα γνῶμεν καὶ ποία ἡμέρα ἔφθασεν ἢ πρώτη τῷ σεπτεμβρίου. τοῖς ἔτησι προσάπτομεν τὸ δ'. ατος' γίνονται ρωπά. ταύτας παρὰ τὸ ζ'· ζ' ρ' γίνονται ρε'. ζ' π' γίνονται ρε'· ζ'

2. Σιλοανοῦ P. 6. πόστην] πῶς τὴν V, πῶς P. *ibid.* Ελουὶλ] Ελαλοὶλ V. 11. ιδ' ἐτηρίδος PV.

A. u. c.

Augustus Juliam filiam, cognito illius adulterio, in exilium misit.

[Ol. Ipb.]

CXCIV. Olympias.

751. xxxix. Ind. xiv. Octaviano Augusto XIV. et Silvano Coss.

3. 194.

Hoc anno a mundo condito v. m̄dvi. post expletum Augusti Caesaris Imperii annum xxvi. et mensem vi. hoc est xxxix. illius imperii, si velimus nosse, ut se habeat secundum lunae cursum prima septimi mensis Elul, juxta lunarem traditionem scripturae, et qualis sit dies septimanae, ita computare licet. De v. m̄dvi. annis detracto i. remanent v. m̄dv. Jam per xix. operemur: ducamus xix. in cc. prodibunt iii. m̄dccc. ducamus xix. in lxxx. existent m̄dxx. ducamus xix. in ix. nascentur clxxi. reliqua erunt xiv. Decimus quartus annus decemnovennalis cycli habet Epactas iv. His addimus xiii. ante luminaria, et xi. illas a xxi. Martii, xxx. Aprilis, xxxi. Maii, xxx. Junii, xxxi. Julii, xxxi. Augusti, i. Septembris, fiunt clxxxii. tolle tricenarios, relinquuntur ii. Intelleximus ergo quod hoc praesenti anno mundi v. m̄dvi. primus dies solaris mensis Septembris, in secundam lunam inciderit.

Dein videamus etiam qua feria contigerit dies primus Septembris. v. m̄dv. quartam addimus partem, nempe m. ccclxxvi. et procreatur vi. m̄dcccclxxxi. Hoc totum dividamus per vii. vii. duc in m̄dccc. fiunt

β' γίνονται ιδ', λοιπὸν ζ'. καὶ ἔγνωμεν ὡς κατὰ τὸ μῆς' ἔτος ἔφθασεν ἡ α' τοῦ Σεπτεμβρίου ἐν ἡμέρᾳ ζ', καὶ εἶχε κατὰ σελήνην δευτέραν.

Λ ε υ ι τ ι κ ο υ̅.

- 5 Καὶ αἱ μὲν ἑορταὶ τοῦ ἑβδόμου μηνός εἰσιν αὗται.
 Καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωϋσῆν λέγων, *Λάλησον τοῖς*
υἱοῖς Ἰσραὴλ λέγων, Τοῦ μηνός τοῦ ἑβδόμου μιᾶ τοῦ μηνός B
ἔσται ὑμῖν ἀνάπανσις, μνημέσουνον σαλπηγγων, κλητῆ ἁγία τῷ
κυρίῳ. πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε, καὶ προσάξετε ὀλοκαύ-
 10 *τωμα τῷ κυρίῳ. καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωϋσῆν λέγων, Καὶ*
τῇ δεκάτῃ τοῦ μηνός τοῦ ἑβδόμου τούτου ἡμέρα ἐξίλασμοῦ κλητῆ
ἁγία ἔσται ὑμῖν, καὶ ταπεινώσετε τὰς ψυχὰς ὑμῶν, καὶ προσά-
ξετε ὀλοκαύτωμα τῷ κυρίῳ. πᾶν ἔργον οὐ ποιήσετε ἐν αὐτῇ τῇ
ἡμέρᾳ· ἔστιν γὰρ ἡμέρα ἐξίλασμοῦ αὕτη ὑμῖν ἐξιλάσασθαι περὶ
 15 *ὑμῶν ἐναντίον κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν. πᾶσα γὰρ ψυχὴ ἣτις οὐ*
ταπεινωθήσεται ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἐξολοθρευθήσεται ἐκ
τοῦ λαοῦ αὐτῆς, καὶ πᾶσα ψυχὴ ἣτις ποιήσῃ ἔργον ἐν αὐτῇ τῇ
ἡμέρᾳ, ἀπολείται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς. πᾶν ἔργον C
 20 *ταῖς κατοικίαις ὑμῶν. σάββατα σαρββύτων ἔσται ὑμῖν, καὶ τα-*

2. τὴν σελήνην P. 6. καὶ ἐλάλησε] Levit. XXIII. 23. 7. τοῦ
 tertium om. P: 14. ἡ ἡμέρα P. 16. ταύτῃ] αὕτη P.

VI. MCCC. VII. in LXXX. fiunt DLX. VII. in duo, fiunt XIV. Ergo didici-
 mus quemadmodum anno Mundi v. MDVI. primus dies Septembris in diem
 Sabbati inciderit, quo die secunda luna fuit.

Ex Levitico.

Et festa septimi mensis haec sunt: Et locutus est Dominus ad Moy-
 sen dicens: Loquere filiis Israel dicens: Mensis septimi una mensis
 erit vobis requies, memoriale tubarum, vocata, sancta Domino. Omne
 opus servile non facietis, et offeretis holocaustum Domino.

Et locutus est Dominus ad Moysen dicens: Et decima mensis septimi
 hujus dies expiationis vocata sancta erit vobis, et humiliabitur animas
 vestras, et offeretis holocaustum Domino. Omne opus non facietis in
 ipsa die hac. Est enim dies expiationis haec vobis propitiare pro vobis
 coram Domino Deo vestro. Omnis enim anima quae non humiliabitur in
 ipsa die hac, exterminabitur de populo suo. Et omnis anima quae faciet
 opus in ipsa die hac, peribit anima illa de populo suo. Omne opus non
 facietis. Legitimum sempiternum in generationes vestras in omnibus ha-
 bitationibus vestris. Sabbata Sabbatorum erunt vobis, et humiliabitur ani-
 mas vestras a nono mensis a vespera usque ad vesperam sabbatizabitis

πεινώσετε τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἀπὸ ἐνύτης τοῦ μηνός, ἀπὸ ἐσπέρας ἕως ἐσπέρας σαββατιεῖτε τὰ σάββατα ὑμῶν. καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μαυῦσῆν λέγων, *Αἰλήσον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λέγων, Τῇ πεντεκαδεκάτῃ τοῦ μηνός τοῦ ἐβδόμου τοῦτου, ὅταν συντελέσητε τὰ γεννήματα τῆς γῆς, ἐορτάσετε τῷ κυρίῳ ζ' ἡμέρας. τῇ 5 ἡμέρᾳ τῇ πρώτῃ ἀνάπαυσις καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὄγδοῃ ἀνάπαυσις. καὶ λήψεσθε ἑαυτοῖς τῇ ἡμέρᾳ τῇ πρώτῃ καρπὸν ξύλου ὠραῖον καὶ κάλλυνθρα φοινίκων καὶ κλάδους ξύλου δασεῖς καὶ ἰτέας καὶ*
D ἄγνου κλάδους ἐκ χειμάρου, καὶ εὐφρανθήσεσθε ἐναντίον κυρίου
R 466 τοῦ Θεοῦ ὑμῶν ἑπτὰ ἡμέρας τοῦ ἐνιαυτοῦ. νόμιμον αἰώνιον εἰς 10 τὰς γενεὰς ὑμῶν ἐν τῷ μηνί τῷ ἐβδόμῳ ἐορτάσετε αὐτήν. ἐν σκηναῖς καταικήσετε ἑπτὰ ἡμέρας. πῶς ὁ αὐτόχθων ἐν Ἰσραὴλ κατοικήσουσιν ἐν σκηναῖς, ὅπως ἴδωσιν αἱ γενεαὶ ὑμῶν ὅτι ἐν σκηναῖς κατώκησα τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐν τῷ ἔξαγαγεῖν με αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐγὼ κύριος.

15

Καὶ αἱ μὲν ἐορταὶ τοῦ ἐβδόμου μηνός, καθὰ λέλεκται, εἰσὶν αὗται. ἡ πρώτη ἐορτὴ σαλπύγων, καθὼς ἀπεδείχθη, ἡμέρα ἐβδόμη λειτουργουμένη ἐπὶ ἡμέρας ἑπτὰ. ἡ δὲ ὄγδοῃ ἐγκαλ-
P 196 νια τοῦ ναοῦ ἡμέρα ἐβδόμη. ἡ δεκάτῃ ἐξίλασμοῦ, ἡμέρα δευ-
V 157τέρα, τρίτῃ δὲ τῶν ἐγκαινίων. καὶ μετὰ τὰς ἑπτὰ ἡμέρας τῶν 20 ἐγκαινίων ἡ πεντεκαδεκάτῃ ἐορτῇ σκηνοπηγιῶν, ἡμέρα ἐβδόμη,

1. ἐνάτης PV. *ib.* ἀπὸ ἐσπέρας ἕως ἐσπέρας] ἐσπέρας V. 5. ἐορτάσατε V. *ib.* τῇ ἡμέρᾳ] 39. 7. ὠραῖον P. 8. κάλλυνθραν PV: κάλλυνθρα comparari potest formae in libris non infrequenti θύρεθρα. *ibid.* καὶ ἰτέας] ἰτέας V. 11. ἐορτάσατε PV. 13. κατοικήσωσιν V. 14. κατώκησα PV. 19. ἡ ἡμέρα P. 20. τῶν prius om. P.

Sabbata vestra. Et locutus est Dominus ad Moysen, dicens: Loquere filiis Israel dicens: Quintadecimo mensis septimi hujus, quando collegeritis fructus terrae, celebrabitis Domino septem dies: die prima requies, et die octava requies. Et accipietis vobis die prima fructum arboris pulchrum, et spatulam palmarum, et ramos arboris densos, et agni casti ramos ex torrente, et laetabimini coram Domino Deo vestro septem dies anni. Legitimum sempiternum in generationes vestras, in menses septimo celebrate ipsam, in tabernaculis habitate septem dies. Omnis indigena in Israel habitabit in tabernaculis, ut videant generationes vestrae, quod in tabernaculis habitare feci filios Israel, cum educerem eos de terra Aegypti, ego Dominus.

Atque septimi quidem mensis haec sunt, prout dictum est, festivitates. Primus festus dies Tubarum, uti est demonstratum, dies septimus, per septem dies celebratus. Decimus, expiationis, dies secundus. Tertius vero, Encacniorum. Decimus quintus, Socnopegiorum, dies septimus, diebus septem celebratus, quo coepit Zacharias officio suo fungi,

ἐπτά ἡμέρας ἐαρταζομένη, ἐν ἣ ἤρξατο τῆς λειτουργίας Ζαχαρίας, καὶ εὐηγγελίσθη ὑπὸ τοῦ ἀγγέλου τὴν σύλληψιν τῆς Ἐλισάβετ. καὶ μετὰ τὰς ἐπτά τῶν σκηνοπηγῶν ἢ ὑγδὸν ἑξόδιον, ἡμέρα ἐβδόμη. καὶ ἔμεινεν τὸ σάββατον διὰ τὴν ἐντολὴν τοῦ 5 νόμου. καὶ τῇ εικοστῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ πρώτῃ, εἰκάδι δὲ τετάρτῃ κατὰ σελήνην, ἡμέρα πρώτη ἀπῆλθεν Ζαχαρίας εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.

Καὶ ἐγένετο, ὡς ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τῆς λειτουργίας αὐτοῦ, ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. μετὰ δὲ ταύτας τὰς ἡμέ- B
10 ρας συνέλαβεν Ἐλισάβετ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, καὶ περιέκρυβεν ἑαυτὴν μῆνας πέντε λέγουσα ὅτι οὕτω μοι πεποίηκεν ὁ κύριος ἐν ἡμέ-
ραις αἷς ἀφείλεν τὸ ὄνειδος μου ἐν ἀνθρώποις.

Ἀριθμήσωμεν τοίνυν τὰς ἡμέρας κατὰ τὴν κρατοῦσαν συν-
ῆθειαν τῆς γραφῆς σεληνιακῶς ἀπὸ τῆς συλλήψεως τῆς Ἐλισά-
15 βετ ἕως τῆς ἡμέρας τοῦ εὐαγγελισμοῦ τῆς ἀγίας ἀειπαρθένου καὶ
θεοτόκου Μαρίας, ἐν ἣ συνελήφθη ὁ ἄμνος τοῦ Θεοῦ κατὰ τὴν
τοῦ τυπικοῦ ἁμνοῦ σύλληψιν· εὐρίσκομεν τὸν ἕκτον μῆνα τῆς
Ἐλισάβετ ἀφ' οἷ συνέλαβεν τότε πληροῦσθαι.

Τίθεμεν τὰς ἀπὸ κ' τοῦ ἐβδόμου μηνὸς ἡμέρας σεληνιακῶς C
20 οὔτως. εἰλοῦλ ζ' σεπτεμβρίου, θεελεῖφ λα' ὀκτωβρίου, μορσουὰν
κ' νοεμβρίου, χυσιλεῦ λα' δεκεμβρίου· τούτῳ τῷ μηνὶ ἰή', ἡμέρα

2. εὐαγγελίσθη P. 8. καὶ ἐγένετο] Luc. I. 24. 9. τὰς om. P.
12. ἀφείλεν] ἐπέειδεν ἀφελεῖν Lucas. ib. Post ἀνθρώποις addit P so-
la: ἰνδ. ιε'. μετὰ ὑπ. Λεντούλου καὶ Πίσιωνος 13. τοίνυν] οὖν
P. 16. συλλήφθη P. 17. εὐρίσκωμεν PV. 19. μηνὸς om. P.
20. Θεελεῖς P. Est Tisri. 21. δεκέμβριος V. Verba τούτῳ—αὐτὴν
post γίνονται γ' posuit P ex coniectura Raderi, ὑπ. — Πίσιωνος
autem omisit.

et nuntium accepit ab Angelo de conceptione Elizabet. Et post septem dies Scenopogiorum, Octavus, Exitus, dies septimus. Et mansit Sabbatum propter legis praeceptum. Et vigesimo tertio die, primo, (hebdomadis) vigesimo vero quarto secundum lunarem computum, primo (hebdomadis) die, abiit Zacharias in domum suam.

Et factum est ut impleti sunt dies officii ejus, abiit in domum suam. Post hos autem dies, concepit Elizabet uxor ejus, seque occultabat menses quinque, dicens, Quia fecit mihi Dominus in diebus, quibus abstulit opprobrium meum inter homines.

A. u. c.

753. Ind. xv. P. C. Lentuli et Pisonis.

Numeremus ergo dies pro recepto in scriptura more, juxta lunarem computum a conceptione Elizabet usque ad diem Annuntiationis sanctae semper Virginis et Dei genitricis Mariae, qua conceptus est Agnus Dei secundum typicū agni conceptionem, inueniemus sextum mensem Elizabet, ex quo concepit, tum impleri.

Ponemus a xxv. septimi mensis dies secundum Lunarem computum,

πέμπτη, ἐπορεύθη ἡ ἅγια Θεοτόκος εἰς τὴν ὄρεινὴν πρὸς τὴν Ἐλισάβετ καὶ ἠσπάσατο αὐτήν. ὑπ. Λευτούλου καὶ Πίσωνος. τηβηθ λα' Ιανουαρίου, σαβὰτ κη' φεβρουαρίου, ἀδὰρ κέ' μαρτίου. ὁμοῦ ργ'. ταύτας κατὰ σελήνην μέρισον· ε' κ' γίνονται ρκ' ε' ἰ γίνονται ξ'· τουτέστιν τὸ ἥμισυ τοῦ ε' γίνονται γ'. 5

Τούτῳ τῷ εφζ' ἔτει εὐηγγελισθῆ τὴν σύλληψιν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡ δέσποινα ἡμῶν ἡ Θεοτόκος μηνὶ μαρτίῳ κέ', ἡμέρᾳ β'.

Τούτῳ τῷ εφς' ἔτει γενέσεως κόσμου τῷ ζ' μηνὶ ιε', τῇ ἡμέρᾳ τῶν σκηνοπηγιῶν Θεοῦ βιωῶν ὁ Ζαχαρίας εὐηγγελισθῆ τὴν σύλληψιν τῆς Ἐλισάβετ. 10

V 159
P 198

Τῇ κέ' τοίνυν τοῦ δύστρου μηνὸς συμπληροῦται ὁ ἑξαμηνιαῖος χρόνος τῆς συλλήψεως τῆς Ἐλισάβετ· διὰ τοῦτο καὶ ὁ εὐαγγελιστὴς λέγει, Ἐν δὲ τῷ μηνὶ τῷ ε' ἀπεστάλη ὁ ἄγγελος Γαβριὴλ ἐπὶ τοῦ Θεοῦ εἰς πόλιν τῆς Γαλιλαίας, ἧ ὄνομα Ναζαρέτ, πρὸς παρθένον μεμνηστευμένην ἄνδρὶ, ᾧ ὄνομα Ἰωσήφ, ἐξ οἴκου καὶ πατριᾶς Δαβὶδ· καὶ τὸ ὄνομα τῆς παρθένου Μαριάμ. καὶ εἰσελθὼν ὁ ἄγγελος πρὸς αὐτήν εἶπεν, Χαίρε κεχαριτωμένη, ὁ κύριος μετὰ σου. ἡ δὲ ἐπὶ τῷ λόγῳ διεταράχθη, καὶ διελογίζετο ποταπὸς εἶη ὁ ἀσπασμὸς οὗτος. καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος πρὸς αὐτήν, Μὴ φοβοῦ, Μαριάμ· εὗρες γὰρ χάριν παρὰ 20

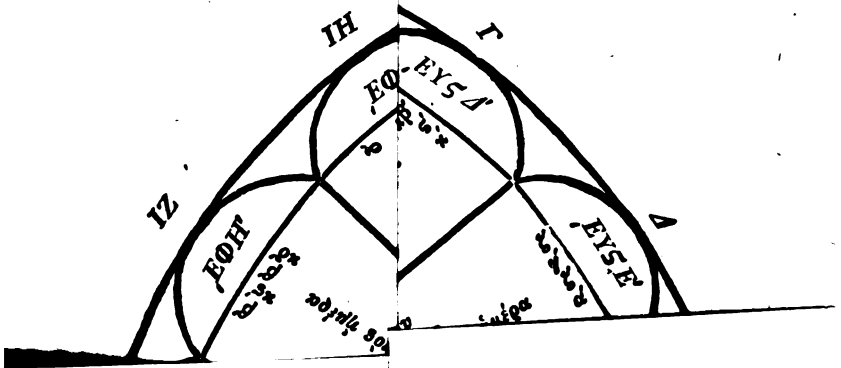
3. τηβηθ V. *ibid.* Ιανουάριος V. *ibid.* φεβρουαρίου P.

4. ὁμοῦ ργ' om. P sola. *ib.* ταύτας τὰς κατὰ P. 6. τοῦτο—

ἡμέρᾳ β' om. P. In V scriptum μ μαρ κε ἡμ β'. 8. Circulum qui sequebatur in tabula adiecta posuimus. 9. τοῦτο—Ἐλισάβετ om. P. Corruptum est βιωῶν. 12. τοίνυν] τανῶν RV. *ibid.* δύστρου R. 13. ὁ εὐαγγελιστῆς] Luc. I. 26: 20. ποταπὸς εἶ V.

hac ratione. Iul vii. Septembris. Thellis xxxi. Octobris. Morsuan xxx. Novembris. Ohasleu xxxi. Decembris. Hoc mense xviii. die, feria quinta, Deipara virgo profecta est in montana ad Elizabet, et salutavit illam. Tebeth seu Tibith. xxxi. Januarii. Sabbath xxviii. Februarii. Adar xxv. Martii. Colliguntur anni clxxxiii. Has secundum lunam divide: duc vi. in xx. prodeunt cxx. vi. in x. existunt lx. hoc est dimidium vi. fiunt iii.

Igitur xxv. mensis Dystri, (seu Martii) tempus semestris conceptionis Elisabet impletur: propterea dicit Evangelista: Mense autem sexto missus est Angelus Gabriel a Deo in civitatem Galilaeae, cui nomen Nazaret, ad virginem desponsatam viro, cui nomen erat Joseph de domo et familia David, et nomen Virginis Maria. Et ingressus Angelus ad eam, dixit: Ave gratia plena, Dominus tecum. Illa vero turbata est in sermone ejus, et cogitabat, qualis esset ista salutatio. Et dixit Angelus ad eam: Ne timeas Maria, invenisti enim gratiam apud Deum. Et ecce concipies in utero, et paries filium, et vocabis nomen ejus Jesum. Iste erit magnus, et filius altissimi vocabitur, et dabit illi Dominus Deus thro-

πέμπτη, ἐπορεύθη ἡ ἁγία Θεοτόκος εἰς τὴν ὄρεινὴν πρὸς τὴν Ἐλισάβετ καὶ ἠσπάσατο αὐτήν. ὑπ. Λεντούλου καὶ Πίσωνος. τηβήθ λα' Ιανουαρίου, σαβὰτ κή φεβρουαρίου, ἀδὰρ κέ μαρτίου. ὁμοῦ ρκγ'. ταύτας κατὰ σελήνην μέρισον· ε' κ' γίνονται ρκ' ε' ι' γίνονται ξ'· τουτέστιν τὸ ἡμισυ τοῦ ε' γίνονται γ'. 5

Τούτῳ τῷ ρφζ' ἔτει εὐηγγελίσθη τὴν σύλληψιν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡ δέσποινα ἡμῶν ἡ Θεοτόκος μηνὶ μαρτίῳ κέ', ἡμέρα β'.

Τούτῳ τῷ ρρς' ἔτει γενέσθω κόσμου τῷ ζ' μηνὶ ιε', τῇ ἡμέρᾳ τῶν σκηνοπηγιῶν Θεοῦ βιωῶν ὁ Ζαχαρίας εὐηγγελίσθη τὴν σύλληψιν τῆς Ἐλισάβετ.

V 159
P 198

Τῇ κέ' τοίνυν τοῦ δύστρου μηνὸς συμπληροῦται ὁ ἑξαμηνιαῖος χρόνος τῆς συλλήψεως τῆς Ἐλισάβετ· διὰ τοῦτο καὶ ὁ εὐαγγελιστὴς λέγει, Ἐν δὲ τῷ μηνὶ τῷ ε' ἀπεστάλη ὁ ἄγγελος Γαβριὴλ ἐπὶ τοῦ Θεοῦ εἰς πόλιν τῆς Γαλιλαίας, ἧ ὄνομα Ναζαρέτ, πρὸς παρθένον μεμνηστευμένην ἄνδρι, ᾧ ὄνομα Ἰωσήφ, ἐξ οἴκου καὶ πατριᾶς Δαβὶδ· καὶ τὸ ὄνομα τῆς παρθένου Μαριάμ. καὶ εἰσελθὼν ὁ ἄγγελος πρὸς αὐτήν εἶπεν, Χαῖρε κεχαριστωμένη, ὁ κύριος μετὰ σου. ἡ δὲ ἐπὶ τῷ λόγῳ διεταράχθη, καὶ διελογίζετο ποταπὸς εἶη ὁ ἀσπασμὸς οὗτος. καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος πρὸς αὐτήν, Μὴ φοβοῦ, Μαριάμ· ἔσρες γὰρ χάριν παρὰ

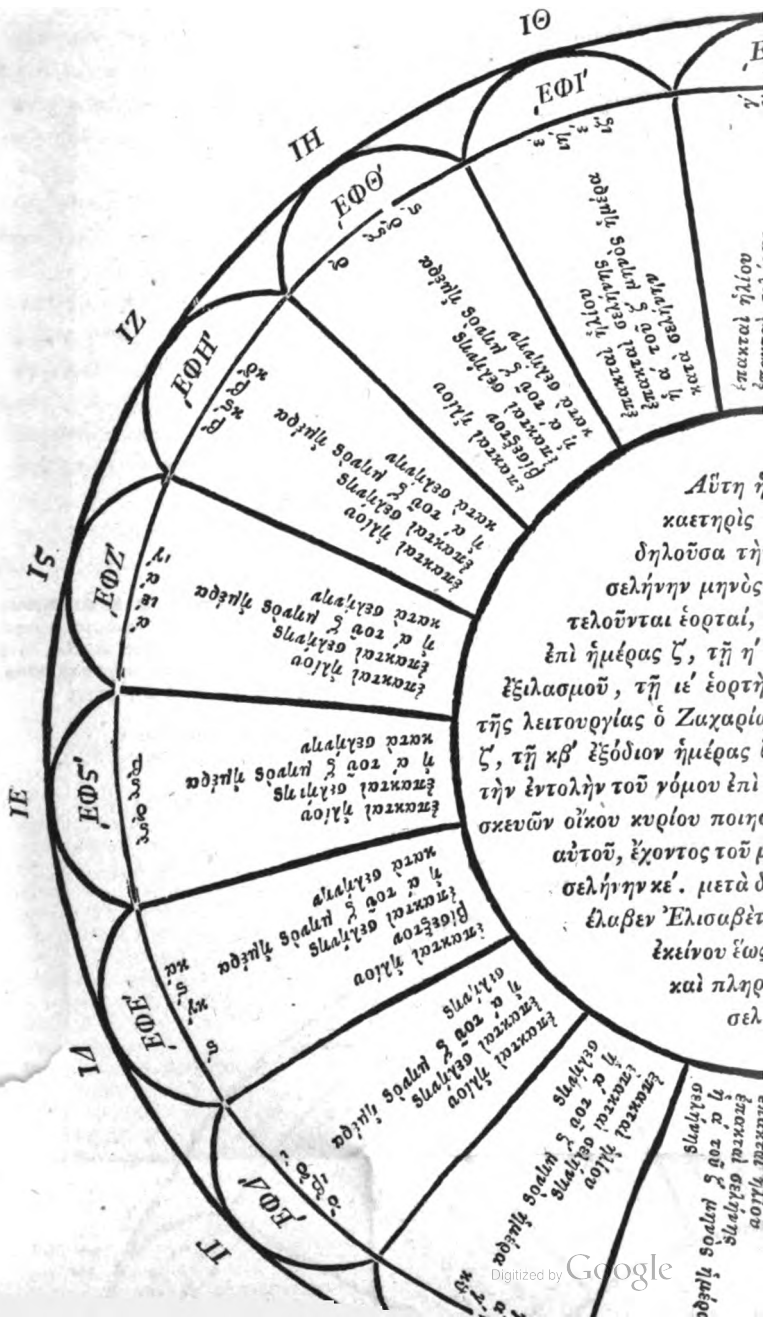
3. τηβηθθ V. *ibid.* Ιανουάριος V. *ibid.* φεβρουαρίου P.

4. ὁμοῦ ρκγ' om. P sola. *ib.* ταύτας τὰς κατὰ P. 6. τούτῳ—

ἡμέρα β' om. P. In V scriptum ἡ μαρ κέ ἡμ β'. 8. Circulum qui sequebatur in tabula adiecta posuimus. 9. τούτῳ—Ἐλισάβετ om. P. Corruptam est βιωῶν. 12. τοίνυν] τανῶν RV. *ibid.* δύστρου R. 13. ὁ εὐαγγελιστῆς] Luc. I. 26. 20. ποταπὸς εἶ V.

hac ratione. Iulij vii. Septembris. Theillis xxxi. Octobris. Morsuan xxx. Novembris. Chasleu xxxi. Decembris. Hoc mense xviii. die, feria quinta, Deipara virgo profecta est in montana ad Elizabet, et salutavit illam. Tebeth seu Tibith. xxxi. Januarii. Sabbath xviii. Februarii. Adar xv. Martij. Colliguntur anni clxxxiii. Has secundum lunam divide: duc vi. in xx. prodeunt cxx. vi. in x. existant lx. hoc est dimidium vi. fiunt iii.

Igitur xxv. mensis Dystri, (seu Martij) tempus semestre conceptionis Elisabet impletur: propterea dicit Evangelista: Mense autem sexto missus est Angelus Gabriel a Deo in civitatem Galilaeae, cui nomen Nazaret, ad virginem desponsatam viro, cui nomen erat Joseph de domo et familia David, et nomen Virginis Maria. Et ingressus Angelus ad eam, dixit: Ave gratia plena, Dominus tecum. Illa vero turbata est in sermone ejus, et cogitabat, qualis esset ista salutato. Et dixit Angelus ad eam: Ne timeas Maria, invenisti enim gratiam apud Deum. Et ecce concipies in utero, et paries filium, et vocabis nomen ejus Jesum. Iste erit magnus, et filius altissimi vocabitur, et dabit illi Dominus Deus thre-

Αυτη η
 κατηρης
 δηλουσα τη
 σεληνην μηνος
 τελουνται εορται,
 επι ημερας ζ, τη η'
 ξελασμου, τη ιε' εορτη
 της λειτουργιας ο Ζαχαριω
 ζ, τη κβ' ξεοδιον ημερας
 την εντολην του γομου επι
 σκευων οικου κυριου ποιη
 αυτου, εχοντος του μ
 σεληνην κε'. μετα δ
 ελαβεν Ελισαβετ
 εκεινον ζω
 και πληθ
 σελ

- τῷ Θεῷ. καὶ ἰδοὺ συλλήψῃ ἐν γαστρὶ καὶ τέξῃ υἷόν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν. οὗτος ἔσται μέγας, καὶ υἱὸς ὑψίστου κληθήσεται, καὶ δώσει αὐτῷ κύριος ὁ Θεὸς τὸν θρόνον Δαβὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ βασιλεύσει ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰακώβ εἰς 5 τοὺς αἰῶνας· καὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ οὐκ ἔσται τέλος. εἶπε δὲ Μαριὰμ πρὸς τὸν ἄγγελον, Πῶς ἔσται μοι τοῦτο, ἐπεὶ ἄνδρα οὐ γινώσκω; καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἄγγελος εἶπεν αὐτῇ, Πνεῦμα ἅγιον R 470 ἐπελεύσεται ἐπὶ σέ καὶ δύναμις ὑψίστου ἐπισκιάσει σοι, διὸ καὶ τὸ γεννώμενον ἅγιον κληθήσεται υἱὸς Θεοῦ. καὶ ἰδοὺ Ἐλισάβετ ἡ 10 συγγενής σου καὶ αὐτὴ συνειληφουῖα υἷόν ἐν γήρει αὐτῆς, καὶ οὗτος μὴν ἔκτος ἐστὶν αὐτῇ, τῇ καλουμένῃ στείρα. ὅτι οὐκ ἀδυνατήσει παρὰ τῷ Θεῷ πᾶν ῥῆμα. εἶπεν δὲ Μαριὰμ πρὸς τὸν ἄγγελον, Ἰδοὺ ἡ δούλη κυρίου, γένοιτό μοι κατὰ τὸ ῥῆμά σου. καὶ ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτῆς ὁ ἄγγελος.
- 15 Ἐν ταύτῃ τοίνυν τῇ ἡμέρᾳ, λέγω δὲ τῇ κέ' τοῦ κατὰ Ῥωμαίους μαρτίου μηνός, παραλαβοῦσα ἀπὸ τῶν Θεοφόρων διδασκάλων ἐορτάζει τὸν εὐαγγελισμὸν τῆς ἁγίας δεσποίνης ἡμῶν ἐνδόξου Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας ἡ τοῦ Θεοῦ καθολικῆ καὶ ἀποστολικῆ ἐκκλησίᾳ.
- 20 Τοῦ οὖν ἔκτου μηνός τῇ Ἐλισάβετ συμπληρουμένου, καθὰ πρόκειται, τῇ κέ' τοῦ κατὰ Ῥωμαίους μαρτίου μηνός, καὶ ἐν ταύτῃ ἀρχομένου αὐτῇ τοῦ ἑβδόμου μηνός, συνέλαβεν ἐν γαστρὶ D κατὰ σάρκα τὸν ἀίδιον καὶ ὁμοούσιον τῷ πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύ-

1. συλλήψει — τέξει V. 6. μοι om. P. 9. τὸ om. P. ib. γενόμενον V. 10. γήρει] γαστρὶ P. 13. τὸ om. R.

num David patris ejus, et regnabit in domo Jacob in aeternum, et regni ejus non erit finis. Dixit autem Maria ad Angelum: Quomodo fiet istud, quoniam virum non cognosco? Et respondens Angelus, dixit ei: Spiritus sanctus superveniet in te, et virtus altissimi obumbrabit tibi; propterea quod nascetur ex te sanctum, vocabitur Filius Dei. Et ecce Elisabeth cognata tua et ipsa concepit filium in utero suo; et hic mensis est sextus illi quae vocatur sterilis, quia non impossibile erit apud Deum omne verbum. Dixit autem Maria ad Angelum: Ecce ancilla Domini, fiat mihi secundum verbum tuum. Et discessit ab ea Angelus.

Hoc ergo die, xxv. Inquam, secundum Romanos Martii mensis, Catholica et Apostolica Dei Ecclesia, ex sanctorum doctorum traditione, Sanctae Dominae nostrae gloriosae Dei genitricis et semper Virginis Mariae Annuntiationem celebrat.

Sexto igitur mense Elisabet completo, quemadmodum superius dictum est, xxv. juxta Romanos Martii mensis, eoque incipiente septimo, in utero secundum humanitatem concepit Sanctissima et intemerata ac benedicta semper Virgo et Dei genitrix Maria, aeternum ac ejusdem

ματι μονογενῆ υἰὸν καὶ λόγον, Χριστὸν τὸν ἀληθινὸν Θεὸν ἡμῶν, ἡ παναγία ἄχραντος εὐλογημένη ἀειπαρθένος καὶ Θεοτόκος Μαρ-
 ρία. καὶ εὐθέως ἤρξατο ἐν τῇ γαστρὶ αὐτῆς ἡ καθ' ὑπόστα-
 σιν ἕνωσις, ἐν ἧ ἡ ἄσηπτος κιβωτὸς εἰσῆλθεν εἰς τὴν γῆν τῆς
 ἐπαγγελίας, καὶ ἡ ἄμωμος καὶ παναγία σύρξ τοῦ Θεοῦ λόγον ἡ 5
 μὴ διαφθαρεῖσα ἤρξατο πλαστουργεῖσθαι ἐν τῇ ἐμψύχῳ γῆ τῇ
 Θεοτόκῳ τῇ ἐπελεύσει τοῦ ἁγίου πνεύματος καὶ τῇ ἐπισκιάσει
 τῆς δυνάμεως τοῦ ἁψίστου ἐβλάστησεν τὸ ἄνθος τὸ ἐκ τῆς ῥίζης
 P 199 Ἰησοῦ ἐν τῇ παρθένῳ γῆ τῇ Θεοτόκῳ, τουτέστιν ἡ κατὰ σάρκα
 τοῦ ἐνὸς τῆς ἁγίας τριάδος Θεοῦ λόγου σύλληψις ἤρξατο κατὰ τὸ 10
 γεγραμμένον, Καὶ ἡ γῆ ἡμῶν δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς.

Ἐπὶ τῶν προκειμένων ὑπάτων Λεντούλου καὶ Πάσιωνος τῇ
 R 472 ἐκῆδι πέμπτῃ τοῦ δύστρου μηνός, κατὰ δὲ τοὺς Αἰγυπτίους
 ἀδῆρ τριακῆδι, πρὸ ἧ' καλανδῶν ἀπριλίων ἔτους φεζ' γενέσεως
 κόσμου, ἐν τῷ πρώτῳ σιληνιακῷ μηνὶ τῷ ἰδῶφ, δεκάτῃ τοῦ μη-
 νός, ὡς προεμήνυσεν διὰ τῆς λήψεως καὶ διατηρήσεως τοῦ προ-
 βάτου τὴν κατὰ σάρκα σύλληψιν αὐτοῦ ὁ κύριος καὶ δεσπότης
 τῶν ἀπάντων Χριστός, ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, οὕτω καὶ ἐπλή-
 V 160 B ρωσεν ὁ κατὰ πάντα τέλειος καὶ τελειοουργὸς πάσης κτίσεως ἐν
 τῷ τελείῳ ἀριθμῷ τῆς συλλήψεως, καὶ πάλιν ὡς προειωγράφη- 20
 σεν ἐν τῇ κιβωτῇ τὴν ἄχραντον καὶ ἄμωμον καὶ παναγίαν αὐτοῦ
 σάρκα καὶ εἰσῆγαγεν αὐτὴν εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας, οὕτως
 ἐν τῷ αὐτῷ μηνὶ ἐν τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τοῦ μηνός, ἡμέρᾳ δευτέρᾳ

4. ἡ om. R. 8. τὸ prius om. R. 9. γῆ om. P sola. 11. γε-
 γραμμένον] Psalm. LXXVI. 7.

Anni a m. c. cum Patre et Spiritu sancto essentiae unigenitum Filium, Verbum, Chri-
 stum, verum Deum nostrum: et statim in utero ejus secundum hyposta-
 sis unio, in qua arca ceteris corruptibilibus ingressa est in terram promi-
 sionis, et intacta ac sacrosancta caro Verbi Dei, quae incorrupta est,
 coepit formari in terra animata, Dei genitricis, superveniente Spiritu
 sancto, et obumbrante virtute altissimi, genuerunt flos de radice Jesse
 in Virgine Dei genitrice, hoc est conceptio secundum carnem unius
 Sanctae Trinitatis, Dei Verbi coepit, quemadmodum scriptum est, Terra
 nostra dedit fructum suum.

5505. His praedictis Cass. Lentule et Pisano t. xv. Dyatri mensis, secun-
 dum Aegyptios vero Adar xxx. ex a. d. viii. Kalendas Apriles, anno a
 mundo condito v. m. vii. primo mense Ianari Adar, decima mensis, uti
 per agni conceptionem et conservationem praenuntiaverat, suam secundum
 carnem conceptionem Dominus et Dominator omnium Christianus verus Deus
 noster, in omnibus perfectus, ac universae creaturae conditor, in perfe-
 cto conceptionis numero, sic adimplevit: et sursum, ut in Arca intactam
 et intemeratam ac sanctissimam carnem adumbraverat, ipseque in ter-
 ram promissionis iudexita: ita hoc mense, ipseque mensis die, terra sa-

ἐπὶ τῇ φωνῇ τοῦ ἀγγέλου ἐπόντος πρὸς τὴν ἄγλιαν παρθένον, Πνεῦμα ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σέ καὶ δύναμις ὑψίστου ἐπισκιάσει σοι· διὸ καὶ τὸ γεννώμενον ἅγιον κληθήσεται υἱὸς Θεοῦ· ἐν ἣ τῆς δημιουργίας ἡμέρα δευτέρα τοὺς οὐρανοὺς ἐποίησεν Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐν αὐτῇ εὐρίσκεται σαρκωθεὶς καὶ τελείως ἐνανθρωπήσας, ὡς ὑπάρχων ἥλιος δικαιοσύνης· φησὶ γὰρ ὁ προφήτης περὶ αὐτοῦ, Ἀνατελεῖ τοῖς φοβουμένοις αὐτὸν ἥλιος δικαιοσύνης, καὶ ἴασις ἔσται ἐν ταῖς πτέρυξιν αὐτοῦ.

Εὐρίσκομεν δὲ τὴν δεκάτην τοῦ πρώτου μηνὸς τῆς σελήνης, 10 ἐν ἣ προσέταξεν ὁ δεσπότης τῶν ἀπάντων ληφθῆναι τὸ πρόβατον καὶ διατηρηθῆναι, συντρέχουσαν κατὰ τὸ παρὸν ρεφζ' ἔτος εἰς τὴν πέμπτην καὶ εἰκάδα τοῦ μαρτίου μηνός.

Ἔστι γὰρ κατὰ τὸ παρὸν ρεφζ' ἔτος τῆς ἐνεακαιδεκαετηρίδος ἔτος ις', καὶ ἔχει ἀναγεγραμμένας ἐπακτὰς ιε'. ταύταις προσ- 15 τίθεμεν τὰς πρὸ τῶν φωστήρων ιγ' καὶ προσελήνους ζ' καὶ ε' τὰς ἀπὸ κα' καὶ αὐτῆς τοῦ μαρτίου, γίνονται μ', ἔκβα λ', μένουσι ι'.

Καὶ γινώσκομεν ὡς τῇ δεκάτῃ τοῦ μηνός τοῦ πρώτου κατὰ D σελήνην ἠνρέθη κατὰ τὸ παρὸν ἔτος τῇ εἰκάδι πέμπτῃ τοῦ κατὰ 20 Ῥωμαίους μαρτίου μηνός.

Ἀναστᾶσα δὲ Μαριάμ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις, καὶ ἐλθοῦσα ἐκ Ναζαρέτ διὰ γ', καὶ τελείωσα τὸ πάσχα ἐν Ἱερουσαλῆμ

6 φησὶ — δικαιοσύνης om. P. ib. ὁ προφήτης] Malach. IV. 2.
9. εὐρίσκομεν P. 15. πρὸ] πρὸς V. 16. ἔκβα] ἐκβαλῶν PV.
19. εὐρέθη P. 21. ἀναστᾶσα] Luc. I. 39.

cunda, ad vocem Angeli dicentis ad beatam Virginem, Spiritus sanctus superveniet in te, et virtus altissimi obumbrabit tibi: quapropter et hoc quod nascetur sanctum, vocabitur Filius Dei: quo die creationis mundi secundo coelos condidit Christus Deus noster, eodem carnem humanamque naturam perfecte induisse reperitur, ut qui sol est justitiae, et salus erit in alis ejus.

Invenimus vero decimam primi mensis Lunae, qua praecipit rerum omnium Dominus, ut Agnus acciperetur et servaretur, cum hoc praesenti anno v. MDCVII. in xxv. Martii concurrentem.

Est enim hoc praesenti an. v. MDCVII. annus decemnovennalis cycli XVI. et habet descriptas epactas xv. His addimus dies xiii. ante luminaria, et ante lunares vii. et v. et illas a XXI. ejusdem Martii, fiunt xii. ex quibus rejectis xxi. remanent x.

Hinc agnosimus quemodo decima mensis primi secundum lunam reperta sit hoc praesenti anno in xxv. mensis Martii juxta Romanos.

Surgens autem Maria diebus illis, profecta ex Nazaret per triduum, peracto Hierosolymis Paschate, septemque Azymorum diebus adimpletis, cum festinatione petiit per montana civitatem Juda, quae distabat mil-

καὶ τὰς τῶν ἀζύμων ζ' ἡμέρας, ἐπορεύθη εἰς τὴν ῥεινήν μετὰ
 R 474 σπουδῆς εἰς πόλιν Ἰούδα, οὕσαν ἀπὸ μιλίων ἰβ'. καὶ εἰσῆλθεν
 εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου, καὶ ἠσπάσατο τὴν Ἐλισάβετ. καὶ ἐγένετο,
 ὡς ἤκουσεν ἡ Ἐλισάβετ τὸν ἄσπασμόν τῆς Μαρίας, ἐκίρτησεν
 τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς, καὶ ἐπλήσθη πνεύματος ὡς
 ἁγίου ἡ Ἐλισάβετ, καὶ ἀνεφώνησεν φωνῇ μεγάλῃ, καὶ εἶπεν,
 P 200 Εὐλόγημένη σὺ ἐν γυναιξίν καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας
 σου. καὶ πύθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ τοῦ κυρίου μου
 πρὸς με; ἰδοὺ γὰρ ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἄσπασμοῦ σου εἰς τὰ
 ὠτά μου, ἐκίρτησε τὸ βρέφος ἐν ἀγαλλιάσει ἐν τῇ κοιλίᾳ μου. 10
 καὶ μακαρία ἡ πιστεύουσα ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς λελαλημένοις
 αὐτῇ παρὰ κυρίου.

Καὶ εἶπεν Μαριάμ, Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν κύριον, καὶ
 ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ θεῷ τῷ σωτῆρί μου, ὅτι
 ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ. ἰδοὺ γὰρ 15
 ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί, ὅτι ἐποίησέ
 μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ
 B ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰς γενεῶν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. ἐποίησε
 κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία
 καρδίας αὐτῶν, καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὑψώσεν 20
 ταπεινούς. πεινῶντας ἐπέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξα-
 πέστειλεν κενούς. ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ μνησθῆναι
 ἑλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν τῷ Ἀβραάμ
 καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα.

3. τὸν om. P. 8. μου om. P. 11. λελαμένοις V. 14. τῷ
 alterum om. P. 15. ἔβλεψεν P.

liaribus xii. et ingressa est domum Zachariae, et salutavit Elisabet. Et factum est, ut audivit Elisabet salutationem Mariae, exultavit infans in utero ejus, et repleta Spiritu sancto Elisabet, exclamavit voce magna, et dixit: *Benedicta tu in mulieribus, et benedictus fructus ventris tui. Et unde mihi hoc, ut veniat mater Domini ad me? Ecce enim ut facta est vox salutationis tuae in auribus meis, exultavit infans in utero meo in exultatione. Et beata quae credidisti, quoniam perficientur quae dicta sunt tibi a Domino. Et dixit Maria:*

Magnificat anima mea Dominum, et exultavit spiritus meus, in Deo salutari salvatore meo. Quia respexit humilitatem ancillae suae, ecce enim ex magna hoc beatam me dicent omnes generationes. Quia fecit mihi magna potentis est, et sanctum nomen ejus. Et misericordia ejus in generationes generationum timentibus eum. Fecit potentiam in brachio suo, dispersit superbos mente cordis sui. Deposuit potentes de thronis, et exaltavit humiles. Esurientes implevit bonis, et divites dimisit inanes. Suscepit Israel puerum suum recordatus misericordiae suae. Sicut locutus est ad patres nostros, Abraham et semini ejus in saeculum.

Ἐμείνε δὲ Μαριάμ σὺν αὐτῇ ὥσαι μῆνας τρεῖς, καὶ ὑπέ-
στρεφεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. τῇ δὲ Ἐλισάβετ ἐπλήσθη ὁ χρόνος
τοῦ τεκεῖν αὐτήν, καὶ ἐγέννησεν υἱόν· καὶ ἤκουσαν οἱ περὶοικοὶ καὶ
οἱ συγγενεῖς αὐτῆς ὅτι ἐμγάλυσε κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ μετ' αὐ- C
5 τῆς, καὶ συνέχαιρον αὐτῇ. καὶ ἐγένετο, τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἧ' ἦλθον V 161
περιτεμεῖν τὸ παιδίον, καὶ ἐκάλουν αὐτὸ ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ πα-
τρὸς αὐτοῦ Ζαχαρίαν. καὶ ἀποκριθεῖσα ἡ μήτηρ αὐτοῦ εἶπεν,
Οὐχί, ἀλλὰ κληθήσεται Ἰωάννης. καὶ εἶπαν πρὸς αὐτήν, Ὅτι
οὐδεὶς ἐστιν ἐκ τῆς συγγενείας σου ὃς καλεῖται τῷ ὀνόματι τούτῳ.
10 ἐγένεον δὲ τῷ πατρὶ αὐτοῦ τὸ τί ἂν θέλοι καλεῖσθαι αὐτόν. καὶ
αἰτήσας πινακίδιον ἔγραψεν λέγων, Ἰωάννης ἐστὶ τὸ ὄνομα αὐ- R 476
τοῦ. καὶ ἐθαύμασαν πάντες. ἐνεώχθη δὲ τὸ στόμα αὐτοῦ
παραρῆμα, καὶ ἐλύθη ἡ γλῶσσα αὐτοῦ, καὶ ἐλάλει εὐλογῶν
τὸν Θεόν. καὶ ἐγένετο ἐπὶ πάντας φόβος τοὺς περιουκοῦντας αὐ-
15 τούς, καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ὄρεινῃ τῆς Ἰουδαίας ἐλαλεῖτο πάντα τὰ ῥή- D
ματα ταῦτα. καὶ ἔθιντο πάντες οἱ ἀκούσαντες ἐν τῇ καρδίᾳ
αὐτῶν λέγοντες, Τί ἄρα τὸ παιδίον τοῦτο ἔσται; καὶ χεῖρ κυ-
ρίου ἦν μετ' αὐτοῦ. καὶ Ζαχαρίας ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἐπλήσθη
πνεύματος ἁγίου, καὶ προεφήτευσεν λέγων, Εὐλογητὸς κύριος
20 ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτι ἐπεσκέψατο καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ
αὐτοῦ. καὶ ἡγειρεν κέρασ σωτηρίας ἡμῶν ἐν τῷ οἴκῳ Δαβὶδ τοῦ
παιδὸς αὐτοῦ, καθὼς ἐλάλησεν διὰ στόματος τῶν ἁγίων τῶν ἀπ'
αἰῶνας προφητῶν αὐτοῦ. σωτηρίαν ἕξ ἐχθρῶν ἡμῶν καὶ ἐκ χει-

2. τὸν om. P. 10. τὸ om. P.

Mansit autem Maria cum illa quasi mensibus tribus, et reversa est in domum suam. Elisabet autem impletum est tempus paritendi, et peperit filium, et audiverunt vicini et cognati ejus, quod Dominus magnificasset cum ea misericordiam suam, et congratulabantur ei. Et factum est, octavo die venerunt circumcidere puerum, et vocabant eum nomine patris sui, Zachariam. Et respondens mater ejus dixit: *Neguaquam: sed Joannes vocabitur.* Et dixerunt ad eam: *Quia nemo est in cognatione tua, qui vocetur hoc nomine.* Innuebant autem patri ejus, quid vellet vocari eum. Et postulans pugillares scripsit dicens: *Joannes est nomen ejus.* Et mirati sunt omnes. Apertum est autem illico os ejus, et soluta est lingua ejus, et loquebatur benedicens Deum. Et factus est super omnes timor circumhabitantes, et in tota regione montana Judaeae dicebantur omnia verba haec. Et posuerunt omnes audientes in corde suo dicentes: *Quis putas puer iste erit, et manus Domini erat cum eo.* Et Zacharias pater ejus repletus Spiritu sancto prophetavit, dicens, ..

Benedictus Dominus Deus Israel, quia visitavit et fecit redemptionem plebi suae. Et excitavit cornu salutis nobis, in domo David pueri sui. Sicut locutus est per os sanctorum a saeculo prophetarum ejus, Salutem ex inimicis nostris et de manu omnium qui oderunt nos: Ad faciendam

P 201 ρὸς πάντων τῶν μισούντων ἡμᾶς. ποιῆσαι ἔλεος μετὰ τῶν πα-
 τέρων ἡμῶν, καὶ μνησθῆναι διαθήκης ἁγίας αὐτοῦ. ὄραον ὃν
 ὤμοσεν πρὸς Ἀβραὰμ τὸν πατέρα ἡμῶν τοῦ δοῦναι ἡμῖν. ἀφ' ὧν
 ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν ῥυθθέντας λατερίειν αὐτῷ πάσας
 τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν. καὶ σύ, παιδίον, προφήτης ὑψίστου 5
 κληθήσῃ· προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου κυρίου ἐτοιμάσαι
 ὁδοὺς αὐτοῦ τοῦ δοῦναι γνώσιν σωτηρίας τῷ λαῷ αὐτοῦ ἐν ἀφ-
 σει ἁμαρτιῶν αὐτῶν. διὰ σπλάγχνα ἐλέους Θεοῦ ἡμῶν, ἐν οἷς
 ἐπεσκέψατο ἡμᾶς, ἀνατολὴ ἔξ ὕψους. ἐπιφανεῖ τοῖς ἐν σκότει
 καὶ σκιᾷ θανάτου καθημένοις τοῦ κατεσθῆναι τοὺς πόδας ἡμῶν 10
 εἰς ὄθρον εἰρήνης.

B Τὸ δὲ παιδίον ἠῤῥξανεν καὶ ἐκραταιοῦτο πνεύματι, καὶ
 ἦν ἐν ταῖς ἐρήμοις ἕως ἡμέρας ἀναδείξεως αὐτοῦ πρὸς τὸν Ἰσραὴλ.

Εἰς Ἰωάννην τὸν Πρόδρομον.

Οὗτος ὁ μὲζων πάντων ἀνθρώπων Ἰωάννης ὁ βαπτιστής, 15
 ὁ ἔτι ἐν κοιλίᾳ πνεύματος ἁγίου πλησθεὶς καὶ σκιρτῶν καὶ ἐπει-
 γόμενος προδραμεῖν τοῦ κυρίου αὐτοῦ, ὁ μέγας ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ,
 ὁ πρόδρομος τοῦ κυρίου, ὁ ἐτοιμάζων αὐτῷ λαὸν κατεσκευασμέ-
 νον, ὁ τῶν προφητῶν ἀνώτερος καὶ τῶν ἀποστόλων προγενέστε-
 ρος, ὁ μέσος τῆς παλαιᾶς καὶ καινῆς διαθήκης, ὁ τελευταῖος ἐν 20
 νόμῳ καὶ τῆς νέας ὑποδείκτης, ὁ παρόντα τὸν δεσπότην Χριστὸν

6. πρόπορεύσει PV. ib. γὰρ om. R. 9. ἐπιφάνει R. 12. ἐκραταιοῦ
 (ἐκραταιοῦτο corrigitur in Emend. p. 920.) τῷ π. R, ἐκραταιοῦτο
 τῷ π. P. 16. ἔτι om. R. ibid. τῇ κοιλίᾳ P.

miseritiam cum patribus nostris, et memorari testamenti sui sancti. Jururandum quod juravit ad Abraham patrem nostrum datum esse nobis. Ut sine timore de manu inimicorum nostrorum liberati serviamus illi. In sanctitate et justitia coram ipso omnibus diebus nostris. Et tu, puer, Propheta altissimi vocaberis, precibus ante faciem Domini parare vias ejus. Ad dandam scientiam salutis plebi ejus, in remissionem peccatorum eorum. Per viscera misericordias Dei nostri, in quibus visitavit nos oriens ex alto. Illuminare his qui in tenebris et umbra mortis sedent, ad dirigendos pedes nostros in viam pacis.

Puer autem crescebat et confortabatur spiritu. Et erat in desertis usque ad diem ostensionis suae ad Israel.

De Joanne Praecursore.

Hic omnibus major hominibus Joannes Baptista, qui in utero reple-
 tus Spiritu Sancto exultavit, festinans praecurrere Domino suo, magnus
 coram Deo, Praecursor Domini, qui paravit ipsi plebem perfectam, ex-
 celsior Prophetis, antiquior Apostolis, medius inter novum et vetus Tes-
 tamentum, ultimus in lege veteri, et novae indigator, qui praesentem
 Dominum Christum omnibus ostendit, qui vitae asperitate homines uni-

πᾶσιν ὑποδεικνύς, ὁ τῆ σκληραγωγίᾳ πάντας ἀνθρώπους ὑπερ-
 αἴρων καὶ τῆ διακονίᾳ πάντας ἀνθρώπους ὑπερβίς, ὁ ἐν πνεύ-
 ματι καὶ δυνάμει Ἑλλίου προελθὼν καὶ τὸν Ἑλλίαν ὑπερβαίνων τῷ
 βαπτίζειν τὸν κύριον, ὁ λύχνος ὁ καιόμενος πρὸ τοῦ ἡλίου τῆς
 5 δικαιοσύνης, οὗτος παρόντα τὸν κύριον ὑποδείκνυσι λέγων, Ἴδὲ
 ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἀμνὸν ὡς
 θυόμενον καλέσας καὶ τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου αἴροντα ὡς
 ἀπαλλάττοντα τὸν κόσμον τῆς ἁμαρτίας, διὰ τῆς ἀναστάσεως
 ἀφθάρτους καὶ ἀθανάτους καὶ ἀτρέπτους ἀποτελῶν. τοιαύτης
 10 δικαιοσύνης καὶ τοιούτων πραγμάτων μηνυτῆς ἡξιώθη ὁ μέγας D
 Ἰωάννης εἶναι.

Εἶτα θέλοντες γινῶσθαι καὶ πόστη τοῦ μηνὸς ἐτέχθη ὁ πρό- V 162
 δρομος, εὐρίσκομεν ὡς ὁ ἐννεαμηνιαίος ἡλιακὸς χρόνος τῆς συλλή-
 ψεως τῆς Ἑλισιάβετ συμπληροῦται εἰς τὴν εἰκάδα τετάρτην τοῦ
 15 ἰουνίου μηνός.

Εἶτα γινῶσθαι βουλόμενοι καὶ τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἐτέχθη,
 κίθεμεν τὰ ρηζ' παρὰ τὸ ἐν, καὶ συνάπτομεν αὐτοῖς τὸ τέταρ-
 τον, τουτέστιν ἄλλα αἰοσ' γίνονται ρωββ'. μέρισον εἰς ζ' ζ'
 ρ' στ', ζ' π' φζ', ζ' γ' κ'. λοιπὸν α' ταύτη προστίθεμεν P 202
 20 ἀπριλίου λ', μαίου λα', ἰουνίου κδ', γίνονται πς' λῦσον εἰς ζ',
 ζ' ε' ο', ζ' β' ιδ', λοιπὸν β'.

Ἔγκωμεν οὖν ὡς ἐν δευτέρᾳ τῆς ἑβδομάδος ἡμέρᾳ κατὰ τὸ

1. δευτῆς P.	id. ὑπεραίων — ἀνθρώπους om. P.	10. μη-
ρυθῆς P.	12. πόση P.	13. ἐννεαμηνιαίος P.
om. P.		22. οὖν

versus superavit, qui in spiritu et virtute Elias ambulans, ipsum etiam
 Eliam praecedebat, dum Dominum baptizavit, leocirna ardens ante Solem
 justitiae. Hic praesentem Dominum ostendit, dicens: Ecce Agnus Dei
 qui tollit peccatum mundi, agnum ut sacrificandum appellans, quique pec-
 catum mundi tolleret, et absolveret mundum a peccato, per Resurrectio-
 nem, incorruptis iis, immortalibus et immutabilibus effectis. Hujusmodi
 ministerii, taliumque rerum nuntius esse dignatus est magnus Joannes.

Porro qui nosse volet quota mensis die natus est Praecursor, de-
 prehendemus novem mensium solarium tempus conceptionis Elisabet in
 xiv. mensis Junii compleri.

Deinde, si nosse etiam velimus feriam qua in lucam est editus, po-
 nimus v. m̄d̄v̄il̄ uno dempto: his addimus quartam partem, hoc est
 m̄cc̄cl̄xxvi. et existat vi. m̄cc̄cc̄xxxii. hoc quidem divide in vii. vii.
 vero in m̄cc̄cc̄. et prodibant vi. m̄cc̄cc̄. dec̄ vii. in lxx. nascentur dlx.
 dec̄ vii. in xi. prodibant xxi. relinquatur i. huic addimus xxi. dies
 Aprilis; xxi. Maii, xxiv. Junii, sunt lxxvi. quae divide per vii. septies
 x. efficiunt m̄cc̄. divide vii. per ii. sunt xvi. reliqua sunt ii. d. ii.

παρὸν ἔτος ὁ πρόδρομος ἐτέχθη, καθ' ἣν ἡμέραν ἐδημιούργησεν ὁ Θεὸς τὸ στερέωμα τὸ ἐν μέσῳ τῶν ὑδάτων.

R 480

Ἐν ταύταις δὲ ταῖς ἡμέραις ἐξῆλθεν δόγμα παρὰ Καίσαρος Ἀυγούστου ἀπογράφεσθαι πᾶσαν τὴν οἰκουμένην. αὕτη ἡ ἀπογραφὴ πρώτη ἐγένετο ἡγεμονεύοντος τῆς Συρίας Κυρηνίου, καὶ 5 ἐπορεύοντο πάντες ἀπογράφεσθαι, ἕκαστος εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν. Β ἀνέβη δὲ καὶ Ἰωσήφ ὑπὸ τῆς Γαλιλαίας ἐκ πόλεως Ναζαρεθ εἰς τὴν Ἰουδαίαν εἰς πόλιν Δαβὶδ, ἣτις καλεῖται Βηθλεὲμ, διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν ἐξ οἴκου καὶ πατριᾶς Δαβὶδ, ἀπογράψασθαι σὺν Μαρίας τῇ μεμνηστευμένη αὐτῷ γυναικί, οὔσῃ ἐγκύῃ. ἐγένετο 10 δὲ ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἐκεῖ, ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ τεκεῖν αὐτὴν, καὶ ἔτεκεν τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον, καὶ ἐσπαργάτωσεν αὐτὸν καὶ ἀνέθηκεν αὐτὸν ἐν τῇ φάτνῃ, διότι οὐκ ἦν αὐτοῖς τόπος ἐν τῷ καταλύματι. καὶ ποιμένες ἦσαν ἐν τῇ χώρᾳ τῇ αὐτῇ ἀγραυλοῦντες καὶ φυλάσσοντες φυλακὰς τῆς νυκτὸς ἐπὶ τὴν 15 ποιμνὴν αὐτῶν. καὶ ἰδοὺ ἄγγελος κυρίου ἐπέστη αὐτοῖς, καὶ δόξα κυρίου περιέλαμψεν αὐτούς, καὶ ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν. καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἄγγελος, Μὴ φοβεσθε ὑμεῖς· ἰδοὺ γὰρ εὐαγγελίζομαι ὑμῖν χαρὰν μεγάλην, ἣτις ἔσται παντὶ τῷ λαῷ, ὅτι ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον σωτήρ, ὃς ἐστὶν Χριστὸς κύριος ἐν πόλει 20 Δαβὶδ, καὶ καθὼς γέγραπται, Αὐτὸς ὁ λαλῶν ἰδοὺ πάρεμι.

Ἔτα γυνῶναι βουλόμενοι καὶ τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἐτέχθη Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, τίθεμεν τὴν κατὰ τὸ παρὸν ἔτος

3. ἐν ταύταις] Luc. II.
τίθεμεν τὴν] τίθεμεν P.

21. γέγραπται] Esai. LVIII. 9. 23.

Ex his discipulis feria II. hebdomadis hoc praesentis anno natum Praesorsorem, quo die creavit Deus firmamentum in medio aquarum.

His diebus exiit edictum a Caesare Augusto ut describeretur universus orbis. Haec descriptio prima facta est Cyrinio Syriae Praeside. Et ibant omnes ut describerentur, singuli in suam civitatem. Ascendit autem et Joseph a Galilaea civitate Nazareth in Judaeam civitatem David, quae vocatur Bethleem, eo quod esset de domo et familia David, ut describeretur cum Maria desponsata sibi uxore praegnante. Factum est autem cum essent ibi, impleti sunt dies ut pareret. Et peperit filium suum primogenitum, et pannis eum involvit, et reclinavit eum in praesepio, quia non erat ei locus in diversorio. Et pastores erant in regione eadem vigilantes et custodientes vigilias noctis super gregem suum. Et ecce Angelus Domini stetit juxta illos, et gloria Domini circumfulsit illos, et timuerunt timore magno. Et dixit illis Angelus: Nolite timere, ecce enim evangelizo vobis gaudium magnum, quod erit omni populo, quia natus est vobis hodie Salvator, qui est Christus Dominus, in civitate David, quemadmodum scriptum est, Ipse qui loquitur, ecce adsum.

Quod si deinde voluerimus nosse feriam qua Christus verus Deus

μίαν ἑπακτὴν τοῦ ἡλίου, καὶ ταύτη προσιθέντες ἀπὸ ἀρχῆς τοῦ πρώτου μηνὸς ἡμέρας ἀπριλίου λ', μαῖου λα', ἰουνίου λ', ἰου-
 λίου λα', αὐγούστου λα', Σεπτεμβρίου λ', ὀκτωβρίου λα', νοεμ-
 βρίου λ', δεκεμβρίου κέ', γίνονται σό, ταύτας ἐβδόμου, ζ' λ' γί-
 νονται σί, ζ' η' νς', λαμπά δ'.

Ἐγνωμεν οὖν ὡς καθ' ἣν ἡμέραν ἰδημιούργησεν τοὺς φω-
 στῆρας, κατ' αὐτὴν ἐτέχθη Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ὡς
 ὑπάρχων ἡλῖος δικαιοσύνης.

Ἡρώδης δὲ πρὸς ταῖς ἐτέραις αὐτοῦ μαιφονίαις Σαλώμης
 10 τῆς ἰδίας ἀδελφῆς ἀναιρεῖ τὸν ἄνδρα. γήμαντος δὲ αὐτὴν ἐτέ-
 ρου, καὶ τοῦτον ἐμπροστίθῃσιν. καὶ ἔτι πρὸς τούτοις τοὺς
 ὑφηγητὰς τῶν ἱερῶν νόμων καὶ τοὺς τῶν πατρῶν ζηλωτὰς κίν-
 νουσιν.

Ἰνδ. α'. μα'. ὑπ. Πουπλίου Καίσαρος καὶ Πιούλου.

R 482
 P 203
 V 163

15 Τῇ πρώτῃ τοῦ Ἰανουαρίου μηνὸς ἡμέρα δ', ὅτε ἐπλήσθη-
 σαν ἡμέραι ἧ', ἦλθον περιτεμεῖν τὸ παιδίον, καὶ ἐκλήθη τὸ ὄνο-
 μα αὐτοῦ Ἰησοῦς, τὸ κληθὲν ὑπὸ τοῦ ἀγγέλου πρὸ τοῦ συλλη-
 φθῆναι αὐτὸν ἐν τῇ κοιλίᾳ. εἶτα μετὰ ταῦτα ὡς ἐπλήσθησαν αἱ
 ἡμέραι τοῦ καθαρισμοῦ αὐτοῦ, κατὰ τὸν νόμον τὸν δοθέντα
 20 παρ' αὐτοῦ διὰ Μωϋσέως ἀνήγαγον αὐτὸν εἰς Ἱεροσόλυμα πα-
 ραστῆσαι τῷ κυρίῳ, καθὼς γέγραπται ἐν νόμῳ κυρίου, ὅτι πᾶν
 ἄρσεν διανοῖγον μήτραν ἅγιον τῷ κυρίῳ κληθήσεται. καὶ ἐν τῷ

6. ἡμέρα τετάρτη ἐγεννήθη ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός. m. P.
 10. γαμήσαντος P sola. 11. τούτους R. 14. Πουβλίου P sola.
 15. ὅτε ἐπλήσθησαν] Luc. II. 21. 21. καθὼς] ὡς P.

noster natus est, ponimus hæc præsentī anno unam epactam Solis, cui Annia m. c.
 adfīcimus a principio primi mensis dies Aprilis xxx. Maii xxxi. Junii
 xxx. Iulii xxxi. Augusti xxxi. Septembris xxx. Octobris xxxi. Novem-
 bris xxx. Decembris xxv. qui efficiunt dies cclxx. Hos deinde septu-
 plica, duc septem in xxx. efficiunt cox. septem in viii. erunt lvi. reli-
 qua sunt iv.

Colligimus ergo Christam verum Deum nostrum, utpote verum ju-
 stitiæ solem, eo die natum, quo ipse luminaria condidit.

Herodes vero præter alia scelera sua, sororis suæ Salomes conju-
 gem interfecit. Hanc cum alius duxisset, illum pariter sustulit. Legum
 præterea interpretes, jurisque patris amatores occidit.

Anni Christi.

[Ol. Iph.]

1. xli. Ind. i. Publio Caesare et Paulo Coss.

1. 195. 5506.

Primo Januarii mensis die, feria iv. quando impleti sunt dies viii.
 venerunt circumcidere puerum, et vocatum est nomen ejus Jesus, quod
 vocatum est ab Angelo, priusquam in utero conciperetur. Porro cum
 impleti essent dies purificationis ejus, secundum legem ab ipso per Moy-
 sen datam, duxerunt eum in Hierusalem, ut sisterent eum Domino, quem-

εἰσαγαγὲν τοὺς γονεῖς πρὸ παιδίον Ἰησοῦν ἐν τῷ ἱερῷ ἐδόξατο αὐ-
τὸ Συμεὼν ἐν ταῖς ἀγκάλαις αὐτοῦ, καὶ εὐλόγησεν τὸν Θεὸν καὶ
εἶπεν, Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου
ἐν εἰρήῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἤτολ-
μασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν 5
ἐθνῶν καὶ δόξα λαοῦ σου Ἰσραήλ. καὶ μετὰ βραχέα, Ἰδοὺ εὖ-
τος κῆται εἰς πτώσιν καὶ ἀνάστασιν πολλῶν ἐν τῷ Ἰσραήλ καὶ
εἰς σημεῖον ἀντιλεγόμενον. καὶ σοῦ δὲ αὐτῆς τὴν ψυχὴν διελεύ-
σεται ῥομφαία.

Ταῦτα δὲ ἡμῖν παραδέδοται ἐκ τῶν ἀπ' ἀρχῆς αὐτοπτῶν 10
C καὶ ὑπηρετῶν γενομένων τοῦ λόγου, παρ' ὧν καὶ ὁ ἄγγελος Λου-
κᾶς λαβὼν συνεγράφατο. οἱ δὲ αὐτόπται καὶ ὑπηρεταὶ εἰσὶν ἡ
ἅγια ἑνδοξος καὶ κατὰ ἀλήθειαν δέσποινα ἡμῶν Θεοτόκος, ἡ καὶ
συντηρήσασα πάντα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς, καθὼς γέγραπται, καὶ ὁ
δίκαιος Ἰωσήφ ὁ μνηστήρ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ Ἰάκωβος ὁ πρῶτος τῶν 15
ἐν Ἱεροσολύμοις κατακοσμήσας θρόνον καὶ Ἰωσήφ καὶ Σίμωνα καὶ
Ἰούδας. οἱτοὶ εἰσὶν οἱ ἀπ' ἀρχῆς αὐτόπται καὶ ὑπηρεταὶ ἕως τοῦ
τριακοστοῦ ἔτους τῆς κατὰ σάρκα ἐπιφανείας τοῦ μεγάλου Θεοῦ
καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

D Ἐκ τοῦ μεγάλου Βασιλείου. 20

Τὰ τοῦ Συμεὼν ῥήματα πρὸς τὴν Μαρίαν οὐδὲν ἔχει ποι-

4. Ἰδοὺ PV. 6. δόξαν P. 10. ἐκ τῶν] αὐτῶν R. 11. παρ' ὧν]
παρῶν RV, ὡσαύτ P. 12. ἡ ἅγια ἡ ἑνδοξος P. 15. τῶν] τοῦ P.
20. Βασιλείου V.

admodum scriptum est in lege Domini: Quis omne masculinum aspe-
riens vulvam sanctum Domino vocabitur. Et cum induerent parentes
puerum Jesum in templum, accepit eum Symeon in ulnas suas, et bene-
dixit Deum, et dixit: Nunc dimittis servum tuum, Domine, secundum
verbum tuum in pæce. Quia viderunt oculi mei, salutare tuum: quod
parasti ante faciem omnium populum. Lumen ad revelationem gen-
tium, et gloriam plebis tue Israel. Et paulo infra: Ecce positus est hic
in ruinam et resurrectionem multorum in Israel, et in signum cui contra-
dicetur. Et tuam ipsius animam pertransibit gladius.

Haec nobis tradita sunt ab iis qui ab initio viderunt, et ipsimet,
ac ministri Verbi extiterunt, veluti Sanctus Lucas, qui haec ab illis co-
cepta descripsit. Testes vero oculati et ministri sunt, sancta et glorie-
sa, et vere Domina nostra Dei genitrix, quae omnia servavit in corde
suo, quemadmodum scriptum est, et justus Joseph sponsus illius, et filii
illius Jacobus qui primus Hierosolymitanum thronum exornavit, et Ioseph,
et Simon, ac Judas: hi sunt qui ab initio ipsimet inspexere, fuereque
ministri usque ad trigesimum annum magni Dei et Servatoris nostri Je-
su Christi secundum carnem apparitionis.

κλον οὐδὲ βαθύ. ἠλόγησε γὰρ αὐτοὺς Συμεὼν καὶ εἶπε πρὸς
 Μαριάμ τὴν μητέρα αὐτοῦ, Ἰδοὺ οὗτος κεῖται εἰς πτώσιν καὶ ἀ-
 νύστασιν πολλῶν ἐν τῷ Ἰσραήλ, καὶ εἰς σημεῖον ἀντιλεγόμενον.
 καὶ σοῦ δὲ αὐτῆς τὴν ψυχὴν διελεύσεται ῥομφαία. καίτοι ἐμοὶ
 5 οὐδὲν ἤττον φαίνεται ἄπορον πῶς ὁ αὐτὸς εἰς πτώσιν κεῖται καὶ
 εἰς ἀνύστασιν, καὶ τί τὸ σημεῖον τὸ ἀντιλεγόμενον, καὶ τρίτον
 πῶς τῆς Μαρίας τὴν ψυχὴν διελεύσεται ἡ ῥομφαία. ἡγοῦμαι P 204
 τοῖνυν εἰς πτώσιν καὶ ἀνύστασιν εἶναι τὸν κύριον οὐκ ἄλλων πι-
 πτόντων καὶ ἄλλων ἀνισταμένων, ἀλλ' αὐτοῦ τοῦ ἐν ἡμῖν χείρο-
 10 νος καταπίπτοντος καὶ τοῦ βελτίονος διανισταμένου. καθαιρε-
 τικὴ μὲν γὰρ τῶν σωματικῶν παθῶν ἐστὶν ἡ τοῦ κυρίου ξιφιά-
 νια, διεγερτικὴ δὲ τῶν τῆς ψυχῆς ιδιωμάτων. ὡς ὅταν λέγει
 Παῦλος, Ὅταν ἀσθενῶ, δυνατός εἰμι, ὁ αὐτὸς ἀσθενεῖ καὶ δύ-
 νάται· ἀλλ' ἀσθενεῖ μὲν τῇ σαρκί, δυνατὸς δὲ ἐστὶ τῷ πνεύμα-
 15 τι. οὕτω καὶ ὁ κύριος οὐχὶ τοῖς μὲν τοῦ πίπτειν τὰς ἀφορμὰς
 παρέχει, τοῖς δὲ τοῦ ἀνίστασθαι· οἱ γὰρ πίπτοντες ἀπὸ τῆς στά-
 σεως ἐν ἧ ποτε ἦσαν καταπίπτουσιν δηλονότι. οὐδέποτε δὲ στή- B
 κει ὁ ἄπιστος, ἀεὶ σωρόμενος μετὰ τοῦ ὄφραως συνέπεται. οὐκ
 ἔχει οὖν ὄθεν πέση διὰ τὸ καταβεβλησθαι τῇ ἀπιστίᾳ. πρώτη V 164
 20 εὐεργεσία τοῦ στήκοντα τῇ ἁμαρτίᾳ πεσεῖν καὶ ἀποθανεῖν, εἶτα
 ζῆσαι τῇ δικαιοσύνῃ καὶ ἀναστῆναι, τῆς εἰς Χριστὸν γνώσεως

1. αὐτὴν P. 5. ὁ om. P. 10. διανισταμένου P. 18. Παῦ-
 λος] II. Cor. XII. 10. 17. εἰσθήκει P. 18. συνέπεται P.
 20. εὐεργεσία τὰ ἐστήκοντα P.

Ex Basilio Magno.

Symeonis verba ad Mariam nihil varium habent aut altum. Bene-
 dixit enim illi Symeon, et dixit ad Mariam matrem ejus: *Ecce hic pos-
 tus est in ruinam et resurrectionem multorum in Israel, et in signum cui
 contradicetur. Et tuam ipsius animam pertransibit gladius.* Neque enim
 minus dubium mihi videtur, quomodo idem in ruinam et resurrectionem
 sit positus, et quid sit signum cui contradicetur: et tertio, quomodo
 Mariae animam pertransibit gladius. Existimo ergo Dominum esse posi-
 tum in ruinam et resurrectionem, non aliis cadentibus et aliis resurgen-
 tibus: sed malo potius, quod in nobis ipsis est, ruente, et eo quod me-
 lius est resurgente. Etenim Domini in terras adventus eam vim habet,
 ut corporis appetitus convellat, et animae naturam rursus excitet. Cum
 dicit Paulus, *Quando infirmior, potens sum*: idem infirmatur et potens
 est: nimirum infirmatur carne, valet autem spiritu. Ita Dominus non
 aliis quidem eansam praebet cadendi, aliis surgendi: nam qui cadunt,
 de statu videlicet cadunt, in quo antea fuerant. Nullomodo enim stat
 qui non credit, et semper cum serpente serpit. Non habet ergo unde
 cadat, quia per incredulitatem dejectus semper jacet. Primum benefi-
 cium est, ut quae in peccato stant, cadant et moriantur, deinde rursum

ἐκάτερον ἡμῖν χαρίζομένης. πιπτέτω τὰ χείρονα, ἵνα λάβῃ κει-
ρὸν τὰ βελτίω πρὸς τὴν ἀνάστασιν. ἐὰν μὴ πῶση πορνεῖα, σω-
φροσύνη οὐκ ἀνίσταται· ἐὰν μὴ ἀλογίᾳ συντριβῆ, τὸ λογικὸν ἐν
ἡμῖν οὐκ ἀνθήσει. οὕτως οὖν εἰς πτώσιν καὶ ἀνάστασιν πολλῶν.

C εἰς δὲ σημεῖον ἀντιλεγόμενον, κυρίως σημεῖον ἐγνωμεν παρὰ τῆ 5
R 486 γραφῆ τὸν σταυρὸν εἰρημένον. ἔθηκεν γὰρ Μωϋσῆς τὸν ὄφιν
ἐπὶ σημείον, τουτέστιν ἐπὶ σταυροῦ, ὃ σημεῖον ἐστι παραδόξου
τινὸς καὶ ἀφανοῦς πράγματος ἐνδεικτικόν, ὁρώμενον μὲν πα-
ρὰ αὐτῶν, νοούμενον δὲ παρὰ τῶν ἐντρεχῶν τὴν δύνωϊαν.
ἐπεὶ οὖν οὐ παύονται ζυγομαχοῦντες περὶ τῆς ἐνανθρωπή- 10
σεως τοῦ κυρίου, οἱ μὲν ἀνειληφέναι σῶμα, οἱ δὲ ἀσώμα-
τον αὐτοῦ τὴν ἐπιδημίαν γεγενῆσθαι διοριζόμενοι, καὶ οἱ μὲν πα-
θητὸν ἐσχηκέναι τὸ σῶμα, οἱ δὲ φαντασίᾳ τινὶ τὴν διὰ τοῦ σώ-
D ματος οἰκονομίαν πληροῦν, ἄλλοι δὲ χοικόν, καὶ ἄλλοι ἐπουρά-
νιον σῶμα, καὶ οἱ μὲν προαιώνιον τὴν ὑπαρξιν, οἱ δὲ ἀπὸ Μα- 15
ρίας τὴν ἀρχὴν ἐσχηκέναι· διὰ τοῦτο εἰς σημεῖον ἀντιλεγόμενον.
ῥομφαίαν δὲ λέγει τὸν λόγον τὸν πειραστικόν, τὸν κριτικὸν τῶν
ἐνθυμήσεων, τὸν δικνούμενον ἄχρι μερισμοῦ ψυχῆς καὶ σώμα-
τος, ἀρμῶν τε καὶ μελῶν καὶ κριτικῶν ἐνθυμήσεων· ἐπειδὴ
τοῖσιν πᾶσι ψυχὴ παρὰ τὸν καιρὸν τοῦ πάθους οἰοεὶ διακρισεῖ 20
τωὶ ὑπεβάλλετο κατὰ τὴν τοῦ κυρίου φωνὴν ἐλπόντος ὅτι πά-

4. κολλῶν κεῖται P. 10. ἀ-ἠθροσκοποιήσεως P ex coniectura Raderi,
ἀ-ἠθροσκήσεως R. 11. ἀνειληφέν R, ἀνειληφέναι m. R. 13.
ἐσχέναι R, ἐσχηκέναι m. R. 17. δὲ om. PV. 18. τὸν secundum
om. P. 18. καὶ om. R. 21. ὑπεβέλλετο P.

per justitiam resurgant, utrumque cognitione Christi nobis largiente.
Cadant ergo deteriora, ut occasionem resurgendi capiant. Nisi prius
libido ceciderit, temperantia non resurget: nisi sensus animalis prius
fuerit contritus, rationis vigor in nobis non efflorescet. Ita ergo posi-
tus est in ruinam et resurrectionem multorum. In signum autem tui
contradicetur: signum proprie in sacris literis pro cruce sumitur. Mōy-
ses enim serpentem in signo proposuit, hoc est in cruce, quod rei alti-
cujus insolitae et occultae est indicium, quod ab omnibus quidem vido-
tur, sed ab iis dumtaxat qui valent ingenio intelligitur. Cum igitur al-
tercari non desinant, de Domini inhumanatione, dum alii corpus assump-
sisse contendunt, alii absque corpore in terris versatum, alii corpus
habuisse passibile, alii in phantastico corpore adventum suum adim-
plesse: alii terrenum, coeleste alii corpus assumpsisse, alii natura aeter-
num, alii ex Maria principium duxisse: ideo dicitur fuisse positus in si-
gnum contradictum. Rhomphaeam vero seu gladium, verbum vocat, quod
explorat ac discernit cogitationes, et usque ad animae et corporis divi-
sionem penetrat, atque adeo compagini et medullarum ipsarumque inter-
narum cogitationum: quandoquidem cum passus est, dubitatione fluctua-
bant omnes ad Domini vocem, dum dixit, Omnes in me scandalum petie-

τες σκανδαλισθήσεσθε ἐν ἐμοί, προφητεύει Συμεὼν περὶ αὐτῆς
 τῆς Μαρίας ὅτι παρεστῶσα τῷ σταυρῷ καὶ βλέπουσα τὰ γινόμε- P 205
 να καὶ ἀκούουσα τῶν φωνῶν μετὰ τὴν τοῦ Γαβριὴλ μαρτυρίαν,
 μετὰ τὴν ἀπόρρητον γνῶσιν τῆς θείας συλλήψεως, μετὰ τὴν με-
 5 γάλην τῶν θαυμάτων ἐπίδειξιν, γενήσεται τις καὶ περὶ τὴν σὴν
 ψυχὴν σάλος. ἔδει γὰρ τὸν κύριον ὑπὲρ παντὸς γενέσασθαι θα-
 νάτου, καὶ ἰλαστήριον γενόμενον τοῦ κόσμου πάντας δικαιῶσαι
 τῷ αὐτοῦ αἵματι. καὶ σοῦ οὖν αὐτῆς τῆς ἄνωθεν δεδιδαγμένης
 τὰ περὶ τοῦ κυρίου ἄψεται τις διάκρισις, τούτῳστιν ῥομφαία,
 10 ὅπως ἂν ἀποκαλυφθῶσιν ἀπὸ πολλῶν καρδιῶν διαλογισμοί. ὀνή-
 σεται, ὅτι μετὰ τὸν σκανδαλισμὸν τὸν ἐπὶ τῷ σταυρῷ τοῦ Χρι-
 στοῦ γενόμενον τοῖς τε μαθηταῖς καὶ αὐτῇ τῇ Μαρίᾳ ταχεῖά τις B
 ἴσασι παρακολοθήσει παρὰ τοῦ κυρίου, βεβαιοῦσα αὐτῶν τὴν καρ-
 δίαν ἐπὶ τὴν αὐτῶν πίστιν. οὕτω γὰρ οἶδαμεν Πέτρον μετὰ τὸ
 15 σκανδαλισθῆναι βεβαιότερον τῆς εἰς τὸν Χριστὸν πίστεως ἀντε-
 χόμενον. τὸ ἀνθρώπινον οὖν σαθρὸν διηλέχθη, ἵνα τὸ ἰσχυ-
 ρὸν τοῦ κυρίου διδαχθῇ, ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶ-
 νας. ἀμήν.

Εἶτα γνῶναι θύλοντες καὶ ἐν πόσει τῆς ἑβδομάδος ἡμέρα R 488
 20 κατὰ τὸ παρὸν πεντακισχιλιοστὸν φζ' ἔτος ἔφθασεν ἡ δευτέρα τοῦ
 φεβρουαρίου μηνός, τίθεμεν τὴν μίαν ἐπακτὴν τοῦ ἡλίου, καὶ
 ταύτη συνάπτομεν τὰς ἀπὸ πρώτης Ἰπριλίου μηνός ἡμέρας με- C

8. ἀκούσασα P. 8. δεδιδαγμένης V, δεδειγμένης P. 10. ὅπως
 ἀναποκαλυφθῶσιν P. id. ἐνήσεται V. 12. τοῖς τε μαθηταῖς]
 τοῖς δὲ τοῖς μαθηταῖς P. 14. εἶδαμεν PV. 15. τὸν om. P.
 19. καὶ om. P. 22. τῆς πρώτης P.

mini. Haec autem ipsi Mariae praedixerat Symeon, (hanc sic affatus)
 Cum steteris, inquit, ad crucem, spectaverisque omnia quae fiunt, ac
 verba audieris, post Gabrielis testimonium, post inexplicabilem divinae
 conceptionis cognitionem, post tot peracta miracula, aliquid tamen in
 anima tua fluctuationem patieris. Necesse enim erat ut Dominus pro
 omnibus mortem gustaret, et mundi propitiatorium effectus, universos
 suo sanguine justificaret. Te ergo ipsam, divinitus licet quae de Do-
 mino ventura erant edoctam, quaedam subibit dubitatio, hoc est gladius,
 ut ex multorum cordibus revelentur cogitationes. Proderit tamen illa,
 quia post scandalum, quod ex cruce Christi discipulis et ipsi Mariae
 orietur, cura statim ac sanatio a Domino subsequetur, quae illorum corda
 in fide confirmabit. Sic videmus Petrum postquam scandalum passus
 est, firmiorem in Christum fidem servasse. Humana ergo imbecillitas
 ostensa est, ut Domini potentia edoceret, cui gloria et imperium in
 saecula. Amen.

Deinde si nosse quis velit quota hebdomadis die, hoc praesenti an-
 no v. MDVII. secunda mensis Februarii inciderit, ponimus unam Solis

χρῖς αὐτῆς τῆς δευτέρας τοῦ φεβρουαρίου μηνός, τουτέστιν ἀπρι-
 λίου λ', μαΐου λα', ἰουνίου λ', ἰουλίου λα', αὐγούστου λα', σε-
 πτεμβρίου λ', ὀκτωβρίου λα', νοεμβρίου λ', δεκεμβρίου λα', ἰα-
 νουαρίου λα', φεβρουαρίου β', γίνονται τθ'. ταύτας ἐβδόμου ζ'
 V 165 μ' γίνονται σπ'. ζ' δ' γίνονται κη'. λοιπὸν α'. ἔγνωμεν ὡς ἐν 5
 κυριακῇ ἔφθασεν, ὅτε Συμεὼν ἐν ἀγκάλαις ἐδέξατο τὸν δεσπότην
 Χριστὸν τὸν ἀληθινὸν Θεὸν ἡμῶν· καθ' ἣν ἡμέραν ἐδημιούργη-
 σεν τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, καὶ ἥ ἡμέρα τὴν ἄφθαρτον καὶ
 ζωοποιὸν ἡμῖν ἀνάστασιν ἐδωρήσατο.

D Ἰνδ. β'. μβ'. ὑπ. Οὐνδικίου καὶ Οὐάρου. 10

Ἡρώδης τὴν τοῦ Χριστοῦ γέννησιν πυθόμενος παρὰ τῶν
 μάγων, τὰ περὶ τὴν Βηθλεὲμ ἀναιρεῖ παιδία ἀπὸ διαιτοῦς καὶ
 κατωτέρω, οἰόμενος καὶ τὸν Χριστὸν τῆς τοιαύτης τοῖς ὀμήλιξιν
 συναπολλέσαι συμφορᾶς, ὄντος τοῦ κυρίου κατὰ τοῦτον τὸν και-
 ρὸν ἐν Αἰγύπτῳ μετὰ Μαρίας τῆς μητρὸς αὐτοῦ. 15

ρθε' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. γ'. μγ'. ὑπ. Λαμίου καὶ Σερβίλου.

Ἰνδ. δ'. μδ'. ὑπ. Μάγνου καὶ Βαλερίου.

P 206 Ἡρώδης ὑδέρω δεινῶ πιασθεῖς, σκώληκας δὲ ἐκβράσας ἀπὸ

4. φεβρουαρίῳ V: conf. ad p. 224. D. id. ἐβδόμῳ RV. 6. εἰς
 κυριακῇ ὁ Συμεὼν ἐδέξατο ἐν ἀγκάλαις τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν
 Χριστὸν m. P. 10. Οὐνδικίου] τοῦ Ἰνδικίου V, Ἰνδικίου P.
 id. Οὐαρίου P.

Anni a m. c. epactam, huiusque dies a prima Aprilis mensis adjungimus, usque ad se-
 cundam mensis Februarii, scilicet Aprilis xxx. Maii xxxi. Junii xxx. Ju-
 lii xxxi. Augusti xxxi. Septembris xxx. Octobris xxxi. Novembris xxx.
 Decembris xxxi. Januarii xxxi. Februarii ii. Colliguntur dies occii.
 hos si septuplices, septies xl. efficiunt cccxxx. septies iv. efficiunt
 xxviii. relinquitur i. Intelligimus ergo in Dominicam incidere, quando
 Symeon in ulnas excepit Dominum Christum verum Deum nostrum: quo
 quidem die coalum et terram condidit, quoque die incorruptibilem et vi-
 vificam nobis dedit Resurrectionem.

A. C.

[Ol. Iph.]

5507. 2. xlii. Ind. ii. Indicio et Vario Cosa.

2.

Herodes cum a Magis Christi nativitate accepisset, pueros circa Bethleem a bimis et infra trucidat, ratus se in hac ejusdem aetatis puerorum clade una Christum sublaturum, cum isto tempore Dominus cum Maria matre sua in Aegypto ageret.

CXCv. Olympias.

3. xliii. Ind. iii. Lamia et Servilio Cosa.

3.

5. xliiv. Ind. iv. Magno et Valerio Cosa.

1. 196.

Herodes aqua interfecte afflictus, corpore etiam vermi-

τοῦ σώματος καὶ σαπείας ὄλος, καταστρέφει τὸν βίον· ποιήν
δικαίαν τίσας, ἀνθ' ὧν ἀμφὶ Βηθλεὲμ ἀχειλέν παιδῶν τῆς
τοῦ σωτῆρος ἡμῶν ἐπιβουλῆς Ξεκα. ἐβασίλευσεν δὲ ἐν τῇ Ἰου-
δαίᾳ ἀντ' αὐτοῦ Ἀρχελαος ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἔτη θ'.

5 Ἰνδ. ε' μέ. ἰπ. Λεπίδου καὶ Πλάγκου.

Ἰνδ. ζ'. μζ'. ὑπ. Τιβερίου Καίσαρος καὶ Καπίτωνος.

Ἰουδαίων βασιλέα Ἀύγουστος Ἀρχελαὸν Ἡρώδου παῖδα
καθίστησιν, τετράρχας δὲ ὑποδείκνυσιν Ἡρώδην τὸν καὶ Ἀντί- R 490
παν καὶ Λυσανίαν καὶ Φλιππον, Ἀρχελαίου ἀδελφοὺς. B

10 ρζς' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ζ'. μζ'. ὑπ. Κρητίου καὶ Νερβά.

Ἰνδ. η'. μή. ὑπ. Καμίλλου καὶ Κυντιλιανοῦ.

Ἰνδ. θ'. μθ'. ὑπ. Καμερίνου καὶ Σαβίνου.

Ἰνδ. ι'. ν'. ὑπ. Δολαβέλλα καὶ Σιλανοῦ.

15 ρζς' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ια'. να'. ὑπ. Λεπίδου καὶ Ταύρου.

Ἰνδ. ιβ'. νβ'. ὑπ. Τιβερίου Καίσαρος τὸ β' καὶ Σκηπίωνος. C

Ἰνδ. ιγ'. νγ'. ὑπ. Φλάκκου καὶ Σιλάνου.

Ἀποθανόντος Ἀρχελαίου βασιλεύει τῆς Ἰουδαίας Ἡρώδης
20 ὁ τετράρχης, ἀδελφὸς αὐτοῦ, υἱὸς δὲ καὶ αὐτὸς Ἡρώδου

1. τοῦ om. P. 2. παιδία P. 3. ἐπιβουλῆς om. P. *ibid.* δὲ
βασιλέα
καὶ ἐν P. 7. βασιλέα] τετράρχην V. 16. Λεπιδίου V. 17. Σι-
πίωνος R.

A. C.

nante et putrescente, vitam finivit, justis poenis datis, quod
Servatoris nostri causa pueros circa Bethleem sustulisset. Il-
lius vero loco regnavit in Judaea Archelaus filius annis ix.

6. XLV. Ind. v. Lepido et Planeo Coss.

2. 5511.

XLVI. Ind. vi. Tiberio Caesare et Capitone Coss.

Augustus Judaeorum Regem Archelaum Herodis filium
creat. Tetrarchas vero reuocant Herodem Antipam, Lysa-
niam, et Philippum, Archelai fratres.

CXCVI. Olympias.

7. XLVII. Ind. vii. Cretio et Nerva Coss.

8. XLVIII. Ind. viii. Camillo et Quintiliano Coss.

9. XLIX. Ind. ix. Camerino et Sabino Coss.

1. 197.

10. L. Ind. x. Dolabella et Silano Coss.

2.

CXCVII. Olympias.

11. LI. Ind. xi. Lepido et Tauro Coss.

3.

12. LII. Ind. xii. Tiberio Caesare II. et Scipione Coss.

4.

13. LIII. Ind. xiii. Flacco et Silano Coss.

1. 198.

[Ol. Iph.] Anni a m. c.

τοῦ τετραρχου καὶ βασιλέως τῆς Ἰουδαίας, τοῦ καὶ ἀνελόντος τὰ νῆπια. βασιλεύει δὲ οὗτος Ἡρώδης ἔτη κδ'.

Ἰνδ. ιδ'. νδ'. ὑπ. Σέκστου καὶ Σέκστου.

ρλγ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ιε'. νε'. ὑπ. Πομπηίου Μάγνου καὶ Ἀπουληίου. 5

D Ἰνδ. α'. νς'. ὑπ. Βρούτου καὶ Φλάκκου τὸ β'.

Ῥωμαίων γ' ἑμονάρχησεν Τιβέριος Καίσαρ ἔτη κβ'.
ἡμοῦ εφμγ'.

Ἰνδ. β' α'. ὑπ. Ταύρου καὶ Αἰβωνος.

Ἰνδ. γ'. β'. ὑπ. Κράσσου καὶ Ρούφου. 10

V 166

ρλδ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. δ'. γ'. ὑπ. Τιβερίου Καίσαρος τὸ γ' καὶ Ρούφου τὸ β'.

Ἰνδ. ε'. δ'. ὑπ. Σιλάνου καὶ Βάλβου.

Ἰνδ. ς'. ε'. ὑπ. Μεσσάλα καὶ Γράτου.

P 207 Ἰνδ. ζ'. ς'. ὑπ. Τιβερίου Καίσαρος τὸ δ' καὶ Δρούσου. 15

σ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. η'. ζ'. ὑπ. Ἀγρίππα καὶ Γάλβα.

1. καὶ alterum om. P. 2. παιδία P. 4. Ὀλυμπιάδος V. 12.
Post β' inserit m. R in textu omiſsa Σιλάνου καὶ Βάλβου. Ἰνδ. ε'.
δ'. numerosque sequentes ita scriptos exhibet: Ἰνδ. (ς') ε', δ' (ε').
Ἰνδ. (ζ') ε', ε' (ς'). Ἰνδ. ζ'. . . Ad quae omnia ab Ducangio ut
a me repetuntur conformata tacetur de V.

A. C.

[Ol. Iph.]

1 Extincto Archelao, in Judaea regnat Herodes Tetrarcha frater Archelai, filius Herodis Regis Judaeorum qui pueros sustulerat. Is vero Herodes regnat annis xiv.

14. LIV. Ind. xiv. Sexto et Sexto Coss. 2.

CXCVIII. Olympias.

15. LV. Ind. xv. Pompeio Magno et Apuleio Coss. 2.

LVI. Ind. I. Bruto et Flacco II. Coss. 3.

Tertius Romanorum Imperator Tiberius Caesar, annis imperavit xiii. Colliguntur anni v. κχιλπι.

16. I. Ind. II. Tauro et Libone Coss. 4.

17. II. Ind. III. Crasso et Rufo Coss. 1. 199.

CXCIX. Olympias.

18. III. Ind. IV. Tiberio Caesare III. et Rufo II. Coss. 2.

19. IV. Ind. V. Silano et Balbo Coss. 3.

20. V. Ind. IV. Messala et Grato Coss. 4.

21. VI. Ind. VII. Tiberio Caesare IV. et Druso Coss. 1. 200.

CC. Olympias.

22. VII. Ind. VIII. Agrippa et Galba Coss. 2.

Ἰνδ. θ'. η'. ὑπ. Πούλλωνος καὶ Βετέρου.

Ἰνδ. ι'. θ'. ὑπ. Κεθήγου καὶ Οὐάρον.

Ἰνδ. ια'. ι'. ὑπ. Ἀγρίππα τὸ β' καὶ Λεντούλου.

R 492

σα' Ὀλυμπιάς.

5 Ἰνδ. ιβ'. ια'. ὑπ. Γετουλικῷ καὶ Σαβίνου.

Ἰνδ. ιγ'. ιβ'. ὑπ. Κράσσου καὶ Πίσωνος.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων Πόντιος Πιλάτος ἐπίτροπος τῆς Β
Ἰουδαίας ὑπὸ Τιβερίου ἐκπέμπεται ιβ' ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ,
ὡς ἰστορεῖ Ἰώσηπος.

10 Ἰνδ. ιδ'. ιγ'. ὑπ. Σιλανοῦ καὶ Νερούα.

Ἰνδ. ιε'. ιδ'. ὑπ. Γεμίνου καὶ Γεμίνου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἦν ἀρχιερεὺς ἐν Ἱερουσαλήμ Ἄν-
νας. Ἰωάννης ὁ βαπτιστὴς προφητεῶν εἶπεν, Ἐγὼ φωνὴ βοῶν-
τος ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε
15 τὰς τρίβους αὐτοῦ. πᾶσα φάραγξ πληρωθήσεται, καὶ πᾶν ὄρος
καὶ βουνὸς ταπεινωθήσεται, καὶ ἔσται τὰ σκολιὰ εἰς εὐθεῖαν καὶ
αἱ τραχεῖαι εἰς ὁδοὺς λείας, καὶ ὄψεται πᾶσα σὰρξ τὸ σωτήριον C
τοῦ Θεοῦ.

Ὁ αὐτὸς ὡς εἶδεν τὸν Ἰησοῦν ἐρχόμενον πρὸς αὐτόν, εἶπεν,
20 Ἴδε, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου.

7. ὁ Πιλάτος P. 9. Ἰώσηπος P. Bel. Ind. II. 9. 2. 10. Νέ-
βα P. 18. εἶπεν] Luc. III. 4: 15. καὶ — ταπεινωθήσεται om. P.
19. εἶπεν] Ioan. I. 29. 20. Ἴδε] εἰδὲ V, ἰδοὺ P.

A. C.

[Ol. Iph.] Anni a m. c.

23.	viii.	Ind. ix.	Pullone et Vetere Coss.	8.
24.	ix.	Ind. x.	Cethego et Varo Coss.	4.
25.	x.	Ind. xi.	Agrippa II. et Lentulo Coss.	1. 201.

CCI. Olympias.

26.	xi.	Ind. xii.	Getulico et Sabine Coss.	2.
27.	xii.	Ind. xiii.	Crasso et Pisone Coss.	3.

His Coss. Pontius Pilatus Judaeae Procurator a Tiberio
mittitur anno imperii ejus xii., ut narrat Josephus.

28.	xiii.	Ind. xiv.	Silano et Nerva Coss.	4.	5584.
29.	xiv.	Ind. xv.	Gemino et Gemino Coss.	1.	202.

His Coss. summus Pontifex erat Hierosolymis Annas. Joannes
Baptista prophetans, dixit: Ego vox clamantis in deserto, parate viam
Domini, rectas facite semitas ejus. Omnis vallis implebitur, et erunt
prava in directa, et aspera in vias planas, et videbit omnis caro salutare
Dei.

Idem ut vidit Jesum venientem ad se, dixit: Ecce Agnus Dei, qui
tollit peccatum mundi.

Οἱ καθηγησάμενοι τῶν Ἑβραίων τῶν καὶ Ἰουδαίων ἀρχιερεῖς μετὰ τὴν ἐκ Βαβυλῶνος ἐπάνοδον ἐν Ἱερουσαλήμ.

α'. Πρῶτος ἀρχιερεὺς Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ἰωσέδεκ ἅμα Ζοροβάβελ ἔτη λβ'.

β'. Ἰωακείμ ἀρχιερεὺς ἔτη λ'.

5

D γ'. Ἐλιάσιβος ἀρχιερεὺς ἔτη μ'.

δ'. Ἰωδαὲ ἀρχιερεὺς ἔτη λς'.

ε'. Ἰανναῖος ἀρχιερεὺς ἔτη λβ'.

ς'. Ἰαδδοῦς ἀρχιερεὺς ἔτη κ'.

Ἐν τοῖς χρόνοις τούτου Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδῶν καὶ κτιστῆς, 10 Ἀλεξάνδρειαν κτιζὼν τὴν πρὸς Αἴγυπτον, ἀνελθὼν εἰς Ἱεροσόλυμα, κυρίῳ τῷ Θεῷ προσεκύνησεν.

ζ'. Ὀνείας ἀρχιερεὺς ἔτη κϛ'.

P 208 η'. Ἐλεάζαρος ἀρχιερεὺς ἔτη ιε'.

θ'. Σίμων ἀρχιερεὺς ἔτη ιδ'.

15

R 494 ι'. Ὀνείας ἀρχιερεὺς ἔτη λβ'.

ια'. Μανασσῆς ἀρχιερεὺς ἔτη κς'.

V 167 ιβ'. Σίμων ἀρχιερεὺς ἔτη κβ'.

ιγ'. Ὀνείας ἔτερος ἀρχιερεὺς ἔτη κδ'.

ιδ'. Ἰησοῦς ἀρχιερεὺς ἔτη ις'.

20

ιε'. Ὀνείας ὁ καὶ Μενέλαος ἀρχιερεὺς ἔτη ζ'.

2. μετὰ τὴν οα. P. ib. ἐπανάδοσ P. 10. τούτοις P, τούτου Ἰαδδοῦς m. P.

Principes Hebraeorum, seu Judaeorum, summi Pontifices, a redita ex Babylone Hierosolymam.

i. Summus Pontifex Jesus, Josedec filius, una cum Zorobabel, regnavit annis xxxii.

ii. Joacim summus Pontifex, an. xxx.

iii. Eliasibus summus Pontifex, an. xl.

iv. Jodae summus Pontifex, an. xxxvi.

v. Jannaeus summus Pontifex, an. xxxiii.

vi. Jaddus summus Pontifex, an. xi.

Hac tempestate, Alexander Macedo et urbium conditor, Alexandria in Aegypto condita, Hierosolymam veniens, Dominum Deum adoravit.

vii. Onias summus Pontifex, an. xxi.

viii. Eleazarus summus Pontifex, an. xv.

ix. Simon summus Pontifex, an. xiv.

x. Onias summus Pontifex, an. xxxii.

xi. Manasses summus Pontifex, an. xxvi.

xii. Simon summus Pontifex, an. xxii.

xiii. Onias alter summus Pontifex, an. xxiv.

xiv. Jesus summus Pontifex, an. xvi.

xv. Onias, qui et Menelaus, summus Pontifex, an. vii.

Ἐν τοῖς χρόνοις τούτοις Ἀντίοχος Συρίας βασιλεὺς πολιορκήσας τοὺς Ἰουδαίους ἐλληνίζεν ἡνάγκαζεν. μεθ' ὃν
 ις'. Ἰούδας ὁ ἐπικληθεὶς Μακκαβαῖος προέστη ἔτη λγ'.

Οὗτος ἐξεκάθαρεν τῶν ἀσεβημάτων τὴν χώραν.

5 ις'. Ἰωάνθης ὁ Μακκαβαῖος ἀρχιερεὺς ἔτη ις'.

ιη'. Σίμων ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἀρχιερεὺς ἔτη η'.

ιθ'. Ἰωάνθης ἀρχιερεὺς ἔτη κς'.

κ'. Ἀριστόβουλος ἀρχιερεὺς ἔτος α'.

Οὗτος πρῶτος περιέθετο διάδημα βασιλείας πρὸς τῇ ἐρ-
 10 χιερωσύνῃ.

κα'. Ἰανναῖος ὁ καὶ Ἀλέξανδρος βασιλεὺς ἅμα καὶ ἀρχιερεὺς
 ἔτη λ'.

Μέχρι τούτου οἱ ἀπὸ Κύρου βασιλέως Περσῶν χριστοὶ
 ἡγούμενοι διαρκέσαντες ἔτη νηγ', αἱ εἰσιν ἐβδομάδες ἐτῶν ξθ',
 15 αἱ καὶ παρὰ τῷ Δανιὴλ τούτον εἴρηται τὸν τρόπον.

Ἔως γὰρ Ἰανναίου τοῦ καὶ Ἀλεξάνδρου χριστοὶ ἡγούμενοι,
 ἐφ' ὃν κατέληξαν οἱ κατὰ διαδοχὴν ἐξ ἀρχιερέων ἡγούμενοι, χρι-
 στοὶ ὑπὸ τῆς προφητείας ὀνομαζόμενοι.

σβ' Ὀλυμπιάς.

20 Ἰνδ. α'. ιέ. ὑπ. Ρούφον καὶ Ρουβελλίνου.

Ἐν ἔτει πεντεκαίδεκάτῳ τῆς ἡγεμονίας Τιβερίου Καίσαρος,

11. καὶ prius om. P. 13. τοῦ Κύρου P. 17. ὃν] οὗ P. ib.
 ἐξ om. P. 21. ἐν ἔτει] Luc. III. 1.

His temporibus, Antiochus Syriae Rex, Judaeos, cum eos obsedis-Anni a m. c. set, ad paganismum coegit. Post hunc,

xvi. Judas, cognomento Maccabaeus, praefuit annis xxxiii.

Hic regionem ab omni impietate purgavit.

xvii. Jonathas Maccabaeus summus Pontifex, an. xvii.

xviii. Simon frater ejus summus Pontifex, an. viii.

xix. Jonathas summus Pontifex, an. xvii.

xx. Aristobulus summus Pontifex, an. i.

Hic primus Pontificiae dignitati regum adjecit diadema,

xxi. Jannaeus Alexander, Rex simul et summus Pontifex, an. xxx.

Ad hunc usque, a Cyro Persarum Rege, Unci principes perstitere annis cdlxxxiii. qui conficiunt hebdomadas annorum lxix. quae apud Daniele[m] hac ratione describuntur.

Etenim usque ad Jannaenum, qui et Alexander dictus est, Unci principes fuere: sub quo defecerunt summi Pontifices qui ex successione eligi solebant, Christi seu Unci a Prophetis nuncupati.

CCII: Olympias.

A. C.

80. xv. Ind. I. Rufo et Rubellino Cons.

[Ol. Iph.]

2. 5536.

ἐπιτροπέιοντος Ποντίου Πιλάτου τῆς Ἰουδαίας, τετραρχοῦντος δὲ
 τῆς Γαλιλαίας Ἡρώδου, Φιλίππου δὲ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ τε-
 τραρχοῦντος τῆς Ἰτουραίας καὶ Τραχωνίτιδος χώρας, καὶ Λυσα-
 νίου τῆς Ἀβιλιηνῆς τετραρχοῦντος, ἐπὶ ἀρχιερέων Ἄννα καὶ Καί-
 P 209 ἄφα, ἐγένετο ῥῆμα Θεοῦ ἐπὶ Ἰωάννην τὸν Ζαχαρίου υἱὸν ἐν τῇ 5
 ἐρήμῳ· καὶ ἦλθεν εἰς πᾶσαν τὴν περιχώρον τοῦ Ἰορδάνου, κη-
 R 496 ρύσων βάπτισμα μετανοίας εἰς ἄφεισιν ἁμαρτιῶν, ὡς γέγραπται
 ἐν βίβλῳ Ἡσαίου τοῦ προφήτου λέγοντος, Φωνῆ βοῶντος ἐν τῇ
 ἐρήμῳ, ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν κυρίου· εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρι-
 βους αὐτοῦ. πᾶσα φάραγξ πληρωθήσεται, καὶ πᾶν ὄρος καὶ βου- 10
 νὺς ταπεινωθήσεται, καὶ ἔσται τὰ σκολιὰ εἰς εὐθείαν καὶ αἱ τρα-
 χεῖαι εἰς ὁδοὺς λείας, καὶ ὕψεται πᾶσα σὰρξ τὸ σωτήριον τοῦ
 Θεοῦ. καὶ καθὼς γέγραπται ὅτι Ἀγιάσατε τὸ ἔτος τὸ πεντηκο-
 στόν, καὶ διαβοήσατε ἄφεισιν ἐπὶ τῆς γῆς πᾶσι τοῖς κατοικοῦσιν
 B αὐτήν· ἐνιαυτὸς ἀφέσεως ἔσται ὑμῖν· οὕτω καὶ ἐγένετο. ἐν τῷ 15
 γὰρ παρόντι, ἐφλ' ἔτει γενέσεως κόσμου, μηνὶ αὐδυναίῳ ε', τῆς
 τε κληροδοσίας τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἔτους ραψ', συμπληρουμένων
 Ἰωβηλαίων λδ', ἐγένετο ῥῆμα Θεοῦ ἐπὶ Ἰωάννην τὸν τοῦ Ζαχα-
 ρίου υἱὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἦλθεν κηρύσσων βάπτισμα μετανοίας
 εἰς τὴν κυρίως καὶ κατὰ ἀλήθειαν ἄφεισιν τῶν ἁμαρτιῶν πᾶσιν 20
 V 168 ἀνθρώποις, παρὰ τῷ Ἰορδάνῃ ποταμῷ εὐαγγελιζόμενος ἐν μέ-
 σοις αὐτοῖς ἥδη παρεῖναι τὸν χριστὸν τοῦ Θεοῦ. καὶ αὐτὸς δὲ

1. δὲ om. P. 2. τοῦ om. P. 3. Ἰτουρίας PV. ib. Τραχαν. P.
 4. Ἀβιλιηνῆς PV. ib. ἀρχιερέως V. 10. καὶ—ταπεινωθήσεται om. P.
 11. εὐθεία P. 12. τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ] τὸν Θεόν P. 13. γέ-
 γραπται] Levit. XXV. 10. 16. Αὐδυναίῳ P. 20. κυρίου R.

Anno decimo quinto Imperii Tiberii Caesaris, Pontio Pilato Judaeam procurante, Herode Galilaeae Tetrarcha, Philippo illius fratre Tetrarcha Itureae et Trachanitidis Provinciae, Lysania Abilinae Tetrarcha, Anna et Caespha summum Pontificatum obtinentibus; factum est verbum Domini super Joannem filium Zachariae in deserto: et venit in regionem Jordanis praedicans baptismum poenitentiae, in remissionem peccatorum: sicut scriptum est in libro Isaiiae Prophetae, dicentis: *Vox clamantis in deserto, parate viam Domini, rectas facite semitas ejus: omnis vallis implebitur, et erunt prava in directa et aspera in vias planas, et videbit omnis caro Deum.* Et quemadmodum scriptum est: *Sanctificabitur annus quinquagesimus, et annuntiabitur remissionem in terra omnibus habitantibus eam. Annus remissionis erit vobis, ut et factum est.* Hoc enim praesenti anno mundi conditi v. MDCXXXVI. mensis Audinei (seu Januarii) die VI. distributionis vero haereditatis filiorum Israel anno MDC. Jubilaeis XXXIV. completis, factum est verbum Dei super Joannem Zachariae filium in eremo: et venit praedicans baptismum poenitentiae, in nomine Domini, ac veram remissionem peccatorum omnibus hominibus,

Ἰησοῦς ὁ Χριστὸς ὁ τοῦ Θεοῦ υἱὸς μετὰ τὸ τεχθῆναι ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας συμπληρώσας ἑτῶν ἀριθμὸν τριάκοντα παρεγένετο ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην πρὸς τὸν Ἰωάννην, καὶ ἐβαπτίσθη ὑπ' αὐτοῦ. Ἐν τῇ τρισκαιδεκάτῃ οὖν ἡμέρᾳ τοῦ τρια- C
 5 κοστοῦ πρώτου ἔτους αὐτοῦ Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν ἐβαπτίσθη τῇ ἕκτῃ, καθὰ λέλεκται, τοῦ σάββατου μηνός, καθὼς ἀνεπιλήπτως ἐν αὐτῇ ἑορτάζει τὰ ἅγια φῶτα, ἡγουν ἐπιφάνια τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἡ καθολικὴ καὶ ἀποστολικὴ ἐκκλησία ἐν τύπῳ αὐτοῦ τε καὶ τῶν ἰβ' μαθη-
 10 τῶν αὐτοῦ.

Ἐν τῷ ε' τοίνυν φζ' ἔτει γενέσεως κόσμου, καθὼς πρόκει-
 ται, καὶ τεσσαρακοστῷ τῆς Ἀυγούστου Καίσαρος βασιλείας, ἡ-
 γουν εικοστῷ ὀγδῶ τῆς αὐτοῦ μοναρχίας, ἐγεννήθη κατὰ σάρκα
 Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν. Ἐν δὲ τῷ παρόντι εφλς' ἔτει
 15 ἐβαπτίσθη ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου ὁ αὐτὸς κύριος καὶ Θεὸς D
 ἡμῶν Ἰησοῦς ὁ Χριστὸς κατὰ τὸ πεντηκοστὸν ἔτος τῆς τριακο-
 στοτετάρτης πεντηκονταετηρίδος ἀπὸ τῆς κληροδοσίας τῶν υἱῶν
 Ἰσραὴλ. κατὰ γὰρ πεντηκονταετηρίδα μετὰ τὸ εἰσελθεῖν εἰς τὴν
 γῆν τῆς ἐπαγγελίας τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἄφεισιν γίνεσθαι ὁ Θεὸς
 20 παρεκλεύσατο νόμος, ἦν ἤρξαντο καταριθμεῖν ἀπὸ ὀγδοηκοστο-
 πρώτου ἔτους Μωϋσέως, μετὰ τὸ πέρασ δηλονότι τῶν υλ' ἑτῶν R 498
 τῆς πρὸς τὸν Ἀβραὰμ κατὰ τὸ ἑβδομηκοστὸν πέμπτον ἔτος τῆς

1. ὁ Χριστὸς] Χριστὸς P. 6. Ἀδυναίου P. 7. ἐπιφάνια PV.
 9. ἑαυτοῦ PV. 20. ἦν om. R. ἰδ. ἤρξατο RV. ἰδ. ὀγδοηκο-
 στοῦ πρώτου P.

apud Jordanem fluvium annuntians in medio ipsorum adesse Christum Dei. Ipse autem Jesus Christus Dei filius postquam in Bethleem Judaeae natus est, cum complisset annum trigesimum, venit a Galilaea Hierusalem ad Joannem, et ab illo baptizatus est. Tertia decima deinde die xxxi. anni suae aetatis, Christus verus Deus noster die vi. baptizatus est, sicut dictum est, mense Audinaeo, quemadmodum recte eodem die sacra Lumina, seu Epiphania, magni Dei et Servatoris nostri Jesu Christi celebrat Catholica et Apostolica Ecclesia in suis ipsius et xii. Apostolorum suorum figura.

Anno igitur mundi conditi v. m̄d̄vii. uti supra expositum est, et xi. Augusti Caesaris imperii, seu xxviii. monarchiae ipsius, natus est secundum carnem Christus verus Deus noster. Hoc autem praesente v. m̄d̄xxxvi. anno, ipse Dominus et Deus noster Jesus Christus baptizatus est in Jordane, sub annum quinquagesimum trigesimi quarti Jubilaei, ex quo distributio haereditatis filiorum Israel facta est. Quippe post annos l. ex quo terram promissionis ingressi sunt filii Israel, remissionem fieri sanxit lex divina, quam coeperunt numerare ab octogesimo primo anno Moysis, post exactos nempe ccccxxx. annos promissionis a Deo factae

αὐτοῦ ἡλικίας γένομένης αὐτῷ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἐπαγγελίας τῆς ἐν Αἰ-
γύπτῳ δουλείας ἔνεκα καὶ τῆς ἐκείθεν γενησομένης ἐλευθερίας τῶν
υἱῶν Ἰσραὴλ.

P 210

Καὶ ἐδλογῶν ὁ Ἰωάννης τὰ ὕδατα εἶπεν, Ὡσὶν κυρίου ἐπὶ
τῶν ὑδάτων, ὁ Θεὸς τῆς δόξης ἐβρόντησεν, κύριος ἐπὶ ὑδάτων 5
πολλῶν. ἐγένετο δὲ μετὰ τὸ βαπτισθῆναι ἅπαντα τὸν λαὸν καὶ
Ἰησοῦ βαπτισθέντος καὶ προσευχομένου ἀνεψχθῆναι τὸν οὐρανὸν
καὶ καταβῆναι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον σωματικῶς εἶδει ὡσεὶ περιστε-
ρὰν ἐπ' αὐτόν, καὶ φωνὴν ἐξ οὐρανοῦ γενέσθαι λέγουσαν, Σὺ εἶ
ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, ἐν σοὶ ἠδόκησα. 10

Εἶτα γινῶναι βουλόμενοι καὶ ποία ἦν τῆς ἐβδομάδος ἡμέρα,
ὅτε ὁ κύριος ζβαπτίσθη, τίθειμεν τὰ ἐφλζ' ἔτη· τοῦτοις προσ-
B τίθειμεν τὸ τέταρτον· γίνονται ςηκ'. ταῦτα παρὰ τὸν ζ'· ἐπτά-
κισ Ϟ' γίνονται ςτ'· ἐπτεκίς π' γίνονται φξ'· ἐπτάκισ ὀκτώ γίνον-
ται νς'· λοιπὸν δ' ἐπακταί. ταύταις προσάπτομεν τὰς ἀπὸ τοῦ 15
πρῶτου μηνὸς νισὰν ἡμέρας ἕως αὐτῆς τῆς ἡμέρας ἐν ἧ ὁ κύριος
ζβαπτίσθη. οὕτως ἔχεις ἐπακτὰς δ', ἀπριλλίου λ', μαΐου λα',
Ιουνίου λ', Ιουλίου λα', ἀγούστου λα', Σεπτεμβρίου λ', ὀκτω-
βρίου λα', νοεμβρίου λ', δεκεμβρίου λα', Ιανουαρίου ς'· γίνον-
ται σπέ. ταύτας παρὰ τὸν ζ'· ἐπτάκισ μ' γίνονται σπ'· λοιπὸν ε'. 20

C

Ἐγνωμεν οὖν ὡς ἐν πέμπτῃ τῆς ἐβδομάδος ἡμέρᾳ ζβαπτί-

5. τῆς om. P. ib. τῶν ὑδάτων P. 15. ἐπακταί uncis includit
P sola, tacente V. 17. ἐπακτὰς uncis includit P. 20. ταύτας]
(ταύτας εἰς ζ') praeposit B, ταῦταί εἰσιν ζ' P.

Abraham, cum annum is ageret LXXV. propter servitutem in Aegypto, et
ibidem futuram liberationem filiorum Israel.

Et Joannes benedicens aquas, dixit: *Vox Domini super aquas, Deus
gloriae innotuit, Dominus super aquas multas.* Factum est autem, post-
quam universus populus baptizatus est, ut Jesu baptizato, ipsoque pre-
cante, coelum aperiretur et super eum descenderet Spiritus sanctus for-
ma corporea, veluti columba, et vox de coelo fieret, dicens: *Tu es filius
meus dilectus, in te mihi complacui.*

Porro si nosse velimus, quis fuerit hebdomadis dies quando Domi-
nus baptizatus est, ponimus v. MDXXXVI. annos: his addimus quartam
partem: prodeant vi. MDCXXX. hos per VII. dividimus, septies DCCCC.
faciant vi. MCCC. septies LXXX. producant DLX. septies VIII. generant
LVI. relinquuntur IV. quibus addimus illos a die primi mensis Nisan, us-
que ad diem quo Dominus baptizatus est.

Haec raticne habes epactas IV. Aprilis XXX. Maii XXXI. Junii XXX.
Julii XXXI. Augusti XXXI. Septembris XXX. Octobris XXXI. Novembris XXX.
Decembris XXXI. Januarii VI. fiunt CCLXXXV. haec sunt VII. has divide
per VII. septies XL. efficiunt CCLXXX. reliqua sunt V.

Intelligimus ergo quinto hebdomadis die baptizatum fuisse Christum

οθη ὁ Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ποταμῷ, καθ' ἣν πέμπτην ἡμέραν ἐν ἀρχῇ τῆς τοῦ κόσμου γενέσεως αὐτοῦ ὁ τῶν ἀπάντων δεσπότης καὶ δημιουργὸς προσέταξεν ἔξαγαγεῖν τὰ ὕδατα, ἔρπετὰ ψυχῶν ζωσῶν, αὐτὸς ἐπὶ συντελείᾳ τῶν αἰώνων, 5 ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ἐβαπτίσθη ἐν ὕδατι καὶ ἠγλίωσεν τὸ ὕδωρ καὶ σωτήριον αὐτὸ καὶ ζωοποιὸν ἡμῖν ἀπειργάσατο. μετὰ δὲ τὸ βαπτισθῆναι ἀνήχθη ὑπὸ τοῦ πνεύματος εἰς τὴν ἔρημον πειρασθῆ- V 169 ναι ὑπὸ τοῦ διαβόλου, ὡς ἱστορεῖ τὰ θεῖα εὐαγγέλια, καὶ νηστεύσας ἡμέρας μ' καὶ νύκτας μ', καὶ πειρασθεὶς ὑπὸ τοῦ διαβόλου, 10 καὶ νικήσας τὸν πειράζοντα, παρεγένετο εἰς τὴν Γαλιλαίαν, κη- D ρύσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας, καὶ καλέσας τοὺς μαθητὰς πιστεύσαντας καὶ δεξαμένους τὸ κήρυγμα τῆς εὐσεβείας ἀνῆλθε μετ' αὐτῶν εἰς Ἱεροσόλυμα ἑορτάσαι τὸ νομικὸν πάσχα.

Ἔττα θέλοντες γινῶναι πόση τοῦ μηνὸς ἔφθασεν κατὰ τὸ R 500 15 παρὸν ρηλζ' ἔτος, ἀρχὴν εἰληφὸς ἀπὸ κα' τοῦ μαρτίου μηνός, ἢ ἰδ' τοῦ πρώτου μηνός τῆς σελήνης, τὰ ρηλζ' ποιούμεν παρὰ τὸν ἰθ'· ἰθ' σ' γίνονται γω'· ἰθ' ἢ γίνονται ρησι'· ἰθ' α' γίνονται ἰθ'· λοιπὸν ζ'· ταύτας ἐπὶ τὸν μα', γίνονται οζ'· ἔκβα β' λ'· P 211 γίνονται ξ'· λοιπὸν ἰζ'· πρόσβαλε ταύταις ἰγ' τὰς πρὸ τῶν φω- 20 στήρων, προσελήνους ζ', καὶ ζ' τὰς ἀπὸ κα' καὶ αὐτῆς τοῦ μαρτίου μηνός, γίνονται μδ'· ἔκβα λ', λοιπὸν ἰδ'· ἔφθασεν ἢ ἰδ' τοῦ πρώτου μηνός τῆς σελήνης τῇ κζ' τοῦ μαρτίου μηνός.

3. πάντων R. 14. πόση P. 22. κζ'] ἰζ' R.

verum Deum nostrum in Jordane fluvio: quo quidem die quinto, in mundi oonditi exordio, ipse universorum Dominus et conditor praecepit aquis ut educerent reptilia animarum viventium, ipse vero in consummatione saeculorum hoc ipso die baptizatus est in aqua, et consecravit aquam, et salutarem illam et vivificam nobis effecit. Postquam autem est baptizatus, ductus est a spiritu in desertum ut tentaretur a diabolo, uti sacra narrant Evangelia: et cum jejunasset dies XL. et XL. noctes, et tentatus fuisset a diabolo, illo devicto, venit in Galilaeam, praedicans Evangelium regni (Dei), vocatisque discipulis credentibus, quique praedicationem pietatis receperant, ascendit cum iis Hierosolyma, ut legale Pascha celebraret.

Jam vero si velimus intelligere quanta mensis hoc praesenti anno v. MDCXXXVII. extiterit, initio a XXI. mensis Martii sumpto, XIV. primi mensis Lunae, v. MDCXXXVI. facimus per XIX. et ducimus CC. in XIX. sunt III. MDCCC. deinde XIX. XC. creant MDCXC. duc I. in XIX. reliqua sunt VII. rursus VII. duc in XI. sunt LXXVII. abjice bis XXX. sunt LX. reliqua sunt XVII. adjice bis XIII. Illas anteluminarium antelunares, et VII. a XXI. mensis Martii, sunt XLIV. abjice XXX. relinquuntur XIV. proinde incidit XIV. mensis Lunae XVII. mensis Martii.

Εἶτα θείοντες γυνῶναι καὶ ποία ἡμέρα ἔφθασεν ἡ ἰδ' τοῦ πρώτου μηνὸς τῆς σελήνης, τοῖς εφλς' προστίθεμεν τὸ τέταρτον, ἀτπδ'· γίνονται εφκ'. ταύτας εἰς ζ'· ζ' Ϟ' γίνονται ετ'· ζ' π' γίνονται φξ'· ζ' ἡ γίνονται νς'. λοιπὸν δ' ἐπακταί. ταύταις πρόσβαλε γ' τὰς πρὸ τῶν φωστήρων καὶ ζ' τὰς ἀπὸ κα' καὶ 5
 B αὐτῆς τοῦ μαρτίου μηνός, γίνονται ἰδ'. ταύτας παρὰ τὸν ζ'· ἔκβα ζ', λοιπὸν ζ'. ἐγνώμεν οὖν ὡς κατὰ τὸ παρὸν ἔτος ἔφθασεν ἡ ἰδ' τοῦ πρώτου μηνὸς τῆς σελήνης τῇ κξ' τοῦ μαρτίου μηνός καὶ ἐν σαββάτῳ. ἡ δὲ ἰε' τοῦ πρώτου μηνός τῆς σελήνης, ἦν πρώτην τῶν ἀζύμων ὁ θεῖος προσαγορεύει νόμος, ἔφθασεν ἐν 10 ἡμέρα πρώτη τῆς ἑβδομάδος, τουτέστιν κυριακῇ, ἣ ἔστιν ἡμέρα δευτέρα τοῦ σαββάτου· εἶωθεν γὰρ ἡ θεόπνευστος γραφή ἐκάστην ἡμέραν ἀνάπυσιν ἔχουσαν σάββατον ὀνομάζειν. σάββατον οὖν καλεῖ οὐ μόνον τὴν ἰδ' τοῦ πρώτου μηνός τῆς σελήνης φθάσασαν ἐν σαββάτῳ, ἀλλὰ καὶ τὴν ἰε' τοῦ πρώτου μηνός τῆς 15
 C σελήνης, ἣτις ἔστιν πρώτη τῶν ἀζύμων ἡμέρα, καὶ αὐτὴν ἐν ἡμέρα πρώτη φθάσασαν, καὶ τὴν κα' τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἣτις ἔστιν ἑβδόμη μὲν ἡμέρα τῆς ἑορτῆς τῶν ἀζύμων, ἑβδόμη δὲ τῆς ἑβδομάδος ἡμέρα. τοῦτο οὖν τὸ πάσχα δηλῶσαι μοι δοκεῖ ὁ θεῖος εὐαγγελιστῆς Λουκᾶς, ἐν οἷς φησιν, Ἐγένετο ἐν σαββάτῳ δευτε- 20 ροπρωτῷ διέρχεσθαι τὸν Ἰησοῦν καὶ τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ διὰ τῶν σκορίμων, τοὺς δὲ μαθητὰς τίλλοντας τοὺς στάχνας ἐσθίειν.

1. ποία ἡμέρα PV. 2. τοῖς] τῆς R. 4. ἐπακταί uncis inclusit P. 9. καὶ om. P. *ib.* ἰε' post μηνός ponit P. 11. ἔστι P, ἰε' RV. 13. ἀπάκυσιν P. 14. πρώτου om. P. 20. φησιν] VI. 1.

Si velimus etiam nosse in qualem diem incidere XIV. mensis Lunae, V. MDXXXVI. addimus quartam partem MCCCXXXIV. fient VI. MDCCCXX. has divide in VII. VII. in DCCC. fient VI. MCCC. deinde VII. in XCO. fient DLX. rursum VII. in VIII. fient LVI. reliquae sunt epactae IV. his adde III. anteluminariae, et VII. a XXI. mensis Martii, fient XIV. ab his praeter VII. abjice VII. remanebunt VII. Igitur colligimus hoc praesenti anno XIV. primi mensis Lunae XXVII. die Sabbato mensis Martii occurrere. Primi vero mensis XV. Lunae, quem primum Azymorum vocat lex divina, occurrit feria I. hebdomadis, hoc est Dominica, quae est dies II. a Sabbato: solet enim a Deo inspirata scriptura unumquemque diem feriatum Sabbatum appellare. Sabbatum igitur appellat, non modo XIV. mensis lunae sabbato occurrentem, sed etiam XV. primi mensis lunae, qui est primus Azymorum dies, illumque primo die occurrentem, et XXI. ejusdem mensis diem, qui est septimus Festi Azymorum, septimus vero hebdomadis dies. Illud porro Pascha indicasse mihi videtur divinus Evangelista Lucas, cum ait: *Factum est autem in Sabbato Secundo - primo cum Jesus transiret per sata cum Discipulis suis, qui vellebant spicas, ut manducarent.* Vocat autem Secundo - primum Sabbatum, non solum quod septi-

δευτερόπρωτον δὲ σάββατον καλεῖ τοῦτο τὸ σάββατον, οὐ μόνον ὡς ἐβδόμη ἡμέρας εὐσης, ἐν ἧ ἡ πρώτη τῶν ἀζύμων εὐρέθη, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ ἀπ' αὐτῆς ἀριθμεῖν τὰς ἡμέρας, καὶ ἑορτάζειν τὴν ἑορτήν, ἣν ἑορτὴν τῶν ἐβδομάδων ὁ Θεὸς προσαγορεύει νόμος. ἐπὶ R 502
 5 οὖν σαββάτων ὄντων ἐν τούτῳ τῷ ἔτει τῆς πεντηκοστῆς, αἶτε ἀπὸ D
 σαββάτου ἀρχομένης καὶ εἰς σάββατον συμπληρουμένης, πρῶτον ἦν σάββατον τῶν ἐπὶ σαββάτων καὶ τελευταῖον πάλιν τοῦ δλου ἀριθμοῦ· διὰ ταύτας τὰς αἰτίας ἐν τούτῳ τῷ πάσχα τὸν κύριον μετὰ τῶν μαθητῶν διερχόμενον διὰ τῶν σπορίμων δηλώ-
 10 σαι βουλόμενος ὁ εὐαγγελιστῆς εἶρηκεν ὅτι ἐν σαββάτῳ δευτερο-
 πρώτῳ διήρχετο διὰ τῶν σπορίμων ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

Ὅτι δὲ ὁ Θεὸς νόμος τὴν μὲν ἰδ' τοῦ πρώτου μηνὸς τῆς σελήνης πάσχα προσαγορεύει, τὴν δὲ ἰε' πρώτην τῶν ἀζύμων καὶ V 170
 15 σάββατον ὀνομάζει, πρὸς δὲ γε καὶ τὴν ἰς' πρώτην τῆς πεντηκο-
 στῆς ἡμέραν καλεῖ, διδάσκει σαφῶς ἡ Θεόπνευστος γραφή. ἐν γὰρ τῷ
 Λευιτικῷ γέγραπται ἐπὶ λέξεως οὕτως. „αὐταὶ αἱ ἑορταὶ P 212
 τῷ κυρίῳ κληταὶ ἅγαι, ἃς καλέσετε αὐτὰς ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῶν.
 ἐν τῷ πρώτῳ μηνὶ ἐν τῇ ἰδ' ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς ἀνὰ μέσον τῶν
 20 ἐσπερινῶν πάσχα τῷ κυρίῳ. ἐπὶ ἡμέρας ἄζυμα ἔδεσθε. καὶ
 ἡ ἡμέρα ἡ πρώτη κλητὴ ἅγια ἔσται ὑμῖν. πᾶν ἔργον λατρευτὸν
 οὐ ποιήσετε, καὶ προσάξετε ὀλοκαυτώματα τῷ κυρίῳ ἐπὶ ἡμέ-

2. ἡ om. P. 6. συμπληρουμένης πρώτον ἦν σάββατον om. P.
 17. Λευιτικῷ] XXIII. 4. 18. κληταὶ] καὶ αὐταὶ PV. id. κα-
 λέσατε] καλέσουσιν V. 19. μέσον] μέσων R. 22. ὀλοκαυ-
 τῶμα P.

mus sit dies, quo primus Azymorum inventus est, sed etiam quod ab eo l. dies putarentur, festumque celebraretur: quod quidem festum lex divina festum hebdomadam appellat. Cum ergo vii. Sabbata extent in hoc quinquagesimae anno, ut quae a Sabbato initium ducat, et in Sabbatum septem Sabbatorum rursus totius numeri finis desinat, eapropter hoc Paschate cum discipulis per sata transiisse Dominum volens indicare Evangelista, dixit, eum in Sabbato Secundo - primo cum discipulis suis per sata transiisse.

Quod vero divina lex xiv. primi mensis Lunae Pascha apellet, xv. autem, primum Azymorum, et Sabbatum vocet: praeterea xvi. primum quinquagesimae diem, disertè docet a Deo inspirata scriptura. Sic enim ad verbum scribitur in Levitico: *Hae sunt feriae Domini sanctae, quas vocabitis ipsas temporibus suis. Mense primo, quartadecima die mensis inter vespertina Phase Domino: septem diebus comedetis asyina. Et dies prima vocata sancta erit vobis. Omne opus servile non facietis, et offeretis sacrificium in igne Domino septem diebus. Et dies septima vocata sancta vobis erit. Omne opus servile non facietis. Quando vero ingressi*

ρας. και ἡ ἡμέρα ἡ ἑβδόμη κλητὴ ἁγία ἔσται ὑμῖν. πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε. ὅταν δὲ εἰσελθῆτε εἰς τὴν γῆν, ἣν ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν, και θερῶντε τὸν θερισμὸν αὐτῆς, και οἴσετε τὸ δράγμα, ἀπαρχὴν τοῦ θερισμοῦ ὑμῶν, πρὸς τὸν ἱερεῖ, και
 B ἀνοίσει τὸ δράγμα ἔναντι κυρίου δεκτὸν ὑμῖν, και τῇ ἐπαύριον 5 τῆς πρώτης ἀνοίσει αὐτὸ ὁ ἱερεὺς. και ἀριθμήσετε ὑμῖν ἀπὸ τῆς ἐπαύριον τῆς πρώτης τῶν σαββάτων ἀπὸ τῆς ἡμέρας, ἧς ἂν προσενέλγητε τὸ δράγμα τοῦ ἐπιθέματος, ἐπὶ ἑβδομάδας ὁλοκλήρους ἀριθμήσεις ἕως τῆς ἐπαύριον τῆς ἐσχάτης ἑβδομάδος, ἀριθμήσετε πενήκοντα ἡμέρας, και προσοίσετε θυσίαν νέαν τῷ 10 κυρίῳ, και καλέσετε ταύτην τὴν ἡμέραν κλητὴν ἁγία ἔσται ὑμῖν. πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε ἐν αὐτῇ.“

Ἐἴτε οὖν τὴν ἐ' τῆς σελήνης, ὡς ἐν σαββάτῳ φθάσασαν, μετὰ τὸ θῦσαι τὸν ἀμνόν, δεύτερον ὠνόμασε σάββατον ὁ εὐαγ-
 R 504 γελιστῆς, εἴτε ὡς πρώτην οὖσαν τῆς πεντηκοστῆς, ἦγουν τῶν 15 C ἐπὶ τῆς ἐν τούτῳ τῷ ἔτει πεντηκοστῆς, πανταχόθεν φηίνεται ὅτι τὴν ἐν τούτῳ τῷ ἔτει τοῦ πάσχα ἑορτὴν δηλώσαι βυβλούμενος ὁ εὐαγγελιστῆς δευτερόπρωτον ὠνόμασε σάββατον. τοῦτο τὸ πάσχα ἐδήλωσεν και ὁ θεολόγος και εὐαγγελιστῆς Ἰωάννης μετὰ τὸ πρῶτον ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας θαῦμα, ὅτι τὸ ὕδωρ οἴνος 20 ἐγένετο, λέγων οὕτως, Ταύτην ἐποίησεν ἀρχὴν τῶν σημείων ὁ Ἰησοῦς ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας και ἐφανέρωσεν τὴν δόξαν αὐτοῦ

4. και om. P. 6. τῆς ἐπαύριον] ἐπαύριον P. 18. εἴτα P. 17. τὴν om. P. ib. δηλώσαι] διπλώσαι PV. 19. και prius om. P. ib. Ἰωάννης] II. 11.

fueritis terram, quam ego do vobis, et messueritis segetem ejus, et offeretis manipulum, primitias messis vestrae, ad Sacerdotem, et levabit fasciculum coram Domino ut acceptabile sit pro vobis. Et crastina a primo offeret illum Sacerdos. Et numerabitis vobis a postero die prima Sabbatorum, a die qua obtuleritis manipulum impositionis. Septem hebdomadas plenas numerabis usque ad crastinum ultimae hebdomadis, numerabitis quinquaginta dies, et offeretis sacrificium novum Domino, et vocabitis diem hanc vocatam: sancta erit vobis. Omne opus servile non facietis in ea.

Sive igitur xv. lunae, ut quae in Sabbatum incideret, post sacrificatam agnum, Secundum appellavit Sabbatum Evangelista; sive quod esset prima Quinquagesimae, seu vii. Sabbatorum quae hoc anno in Quinquagesima extitere, omnimodo apparet, cum eo ipso anno Paschatis festum duplicare voluisset Evangelista, Secundo-primum appellasse Sabbatum. Hocce Pascha indicavit Theologus et Evangelista Joannes, post primum in Cana Galilaeae miraculum, quando aqua vinum facta est, cum ita ait: *Hoc fecit initium signorum Jesus in Cana Galilaeae, et manifestavit gloriam suam, et crediderunt in eum discipuli ejus. Post hoc*

καὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. μετὰ τοῦτο ἀνέβη εἰς Καπερναοὺμ αὐτὸς καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ. καὶ ἔμειναν οὐ πολλὰς ἡμέρας, καὶ ἐγγὺς ἦν τὸ πάσχα τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα. D

5 Πρῶτον οὖν πάσχα νομικὸν ἐόρτασε σὺν τοῖς μαθηταῖς μετὰ τὸ βαπτισθῆναι ὁ κύριος ἐν τῷ ὕδατι ἔτει τῆς κατὰ φύσιν ἐννεακαιδεκαετηρίδος τῆς σελήνης καὶ κα' τῆς κατὰ φύσιν ὀκτωκαιεκοσαετηρίδος τοῦ ἔλλου, ὅντος ἀρχιερέως ἐν Ἱερουσαλήμ Ἰσμαήλου τοῦ Βάρμυ.

10 Εἰσὶν δὲ τῶν μαθητῶν αἱ προσηγορίαι, ὧν ἐξελέξατο ὁ κύριος, οὕτως.

α'. Σίμων Πέτρος ὁ τῶν ἀποστόλων κορυφαῖος.

β'. Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ.

γ'. Ἰάκωβος ὁ τοῦ Ζεβεδαιου.

15 δ'. Ἰωάννης ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς, ὁ εὐαγ- P 213
γελιστῆς.

ε'. Φίλιππος.

ς'. Βαρθολομαῖος.

ζ'. Θωμᾶς.

20 η'. Ἰάκωβος ὁ τοῦ Ἀλφαιου, ὁ ἀδελφὸς τοῦ κυρίου κατὰ σάρκα, ὁ ἐπικληθεὶς δίκαιος.

θ'. Ματθαῖος ὁ εὐαγγελιστῆς.

5. ἡόρτασε P. 6. ἐννεακαιδεκα] ιθ' P. 7. ὀκτωκαιεκοσα] η' καὶ κ' P. 10. ὁ οὐκ P. 11. οὕτως] αὐταὶ P. Conf. p. 27. B. 15. δ'] δ' καὶ V. id. ὁ Ἰησοῦς] Ἰησοῦς P. id. ὁ] ὃς PV. 20. ὁ ἀδελφὸς τοῦ] ἀδελφὸς P.

ascendit Capharnaum ipse et mater ejus, et discipuli ejus, et fratres ejus, et ibi manserunt non multos dies, et prope erat Pascha Judaeorum, et ascendit Jesus Hierosolymam.

Primum ergo Pascha legale cum Discipulis suis, postquam baptizatus est, celebravit Dominus, anno vii. naturalis decemvennalis cycli lunae, et xxi. naturalis vigintiennalis cycli solis, cum summus esset Pontifex Hierosolymis Ismael Baphi.

Sunt autem discipulorum quos elegit Dominus nomina haec.

I. Simon Petrus, Apostolorum Princeps.

II. Andreas, frater Petri.

III. Jacobus, Zebedaei frater.

IV. Joannes, frater ejus, quem dilexit Jesus, qui fuit Evangelista.

V. Philippus.

VI. Bartholomaeus.

VII. Thomas.

VIII. Jacobus Alphaei, frater Domini secundum carnem, qui dictus est justus.

- ἰ. Θαδδαῖος ὁ καὶ Λεβαῖος, ὁ ἐπικληθεὶς Βαρσαβᾶς.
 V 171 ἰα'. Σίμων ὁ Κανανίτης ὁ ἐπικληθεὶς Ἰούδας, Ἰακώβου.
 B ἰβ'. Ἰούδας Ἰσκαριώτης.
 R 506 Τούτους τοὺς ἰβ' μαθητὰς ἔχων ὁ κύριος τῶν λοιπῶν αὐ-
 τοῦ μαθητῶν κατὰ τι γέρας ἐξαίρετον ἀποστόλους ὠνόμασεν. 5
 Καὶ αὐτοὶ ἀπαδεικνυσιν ἑτέρους ο', ὧν τινων καὶ αὐτῶν αἱ
 προσηγορίαι εἰσὶν αἴται.
 α'. Ματθίας, ὃν ἀνέδειξεν ὁ κύριος, ὁ καὶ συγκαταριθμη-
 θεὶς μετὰ τῶν ἰα' ἀποστόλων μετὰ τὸ ἀναληφθῆναι τὸν
 κύριον ἀντὶ Ἰούδα τοῦ Ἰσκαριώτου, ὡς περιέχουσιν αἱ 10
 Πράξεις.
 β'. Σωσθένης, οὗ μέμνηται Παῦλος Κορινθίοις ἐπιστέλλων.
 C γ'. Κηφᾶς, ὁμώνυμος Πέτρου, ᾧ καὶ ἐμαχήσατο Παῦλος ἕκα-
 τὰ Ἰουδαϊσμοῦ.
 δ'. Λίτος, οὗ μέμνηται Παῦλος Τιμοθέῳ γράφων. 15
 ε'. Κλεωπᾶς, οὗ μέμνηται εἰς τὸ κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγέλιον.
 ζ'. Ἀκύλας.
 ζ'. Ἐπαινετος.
 η'. Ἀνδρόνικος.
 θ'. Ἀμπλίας. 20
 ἰ. Οὐρβανός.

2. ὁ Κανανίτης] Κανανίτης P. 3. ἰβ'] ἰβ' καὶ V. 4. κύριος]
 Χριστός P. 7. εἰσὶν om. P. 9. ἰα'] ἰβ' P sola. 13. Πέ-
 τρω P.

- ix. Matthaeus Evangelista.
 x. Thaddaeus, qui et Lebaeus, cognominatus Barsabas.
 xi. Simon Cananites, dictus Judas, Jacobi F.
 xii. Judas Iscariotes.
 Hos xii. discipulos cum haberet Christus, hos prae caeteris suis
 Discipulis, singulari quadam praerogativa Apostolos nominavit.
 Rursum alios lxx. designavit, quorum pariter haec sunt nomina.
 i. Matthias, quem Dominus designavit, qui aliis xi. Apostolis an-
 numeratus est, postquam Dominus est assumptus, loco Judae Iscariotae,
 ut Acta continent.
 ii. Sothenes. cujus meminit Paulus ad Corinthios scribens.
 iii. Cephas, Petro cognominis, cum quo congressus est Paulus de
 Judaismo.
 iv. Linus, cujus meminit Paulus ad Timotheum scribens.
 v. Cleopas, cujus meminit Evangelium secundum Matthaeum.
 vi. Aquilas.
 vii. Epaenetus.
 viii. Andronicus.
 ix. Amplias.
 x. Urbanus.

- ια'. Στάχυς. D
 ιβ'. Ἀπελλῆς.
 ιγ'. Ἡρωδίων.
 ιδ'. Ἀριστόβουλος.
 5 ιε'. Νάρκισσος.
 ις'. Ρούφος.
 ιζ'. Ἀσύγκριτος.
 ιη'. Φλέγων.
 ιθ'. Ἑρμᾶς.
 10 κ'. Πατροβᾶς.
 κα'. Ἑρμῆς.
 κβ'. Φιλόλογος. P 21
 κγ'. Νηρεύς.
 κδ'. Ὀλυμπᾶς.
 15 κε'. Λούκιος.
 κς'. Ἰάσων.
 κζ'. Σωσίπατρος.
 κη'. Τέρτιος.
 κθ'. Γάιος.
 20 λ'. Ἐραστός.
 λα'. Κούαρτος, ὃν μέμνηται Παῦλος Ῥωμαίοις ἐπιστέλλων.

1. Νιφετός V. 10. Πατροβᾶς PV. 21. δν] οδ P, δν V.

- xi. Stachys.
 xii. Apelles.
 xiii. Herodion.
 xiv. Aristobulus.
 xv. Narcissus.
 xvi. Rufus.
 xvii. Asyncritus.
 xviii. Phlegon.
 xix. Hermas.
 xx. Patrobas.
 xxi. Hermes.
 xxii. Philologus.
 xxiii. Nereus.
 xxiv. Olympas.
 xxv. Lucius.
 xxvi. Jason.
 xxvii. Sosipater.
 xxviii. Tertius.
 xxix. Galus.
 xxx. Erastus.
 xxxi. Quartus, cujus meminit Paulus ad Romanos scribens.

- λβ'. Ἀπολλῶς.
 λγ'. Στεφανῶς.
 B λδ'. Φουρτουναῖος.
 λέ'. Ἀχάϊκος, ὃν μέμνηται Παῦλος εἰς τὴν πρὸς Κορινθίους
 α' ἐπιστολῆν. 5
 R 508 λς'. Τύχικος, οὗ μέμνηται Παῦλος Ἐφεσίοις γράφων.
 λζ'. Κλήμης, οὗ μέμνηται Παῦλος εἰς τὴν πρὸς Φιλιππη-
 σίους.
 λη'. Ἐπαφρόδιτος.
 λθ'. Ὀνήσιμος. 19
 μ'. Ἀρίσταρχος.
 μα'. Ἰησοῦς ὁ λεγόμενος Ἰουστος.
 μβ'. Δημῶς.
 C μγ'. Νυμφᾶς.
 V 172 μδ'. Ἀρχιππος, ὃν μέμνηται Παῦλος εἰς τὴν πρὸς Κοριν- 15
 θίους.
 μέ'. Ὀνησίφορος.
 μς'. Κρήσκης.
 μζ'. Ἐραστος.
 μη'. Τρόφιμος. 20
 μθ'. Εὐβουλος.

2. Στέφανος P. 4. οὗ P, δὲ RV. 5. α' om. P. 6. οὗ P, δὲ V.
 7. Φιλιππισίους P. 15. οὗ P, δὲ V. *ibid.* τοῦς Κορινθίους P.
 Scribe Κολοσσαεῖς (IV. 15. 17.).

- XXXII. Apollo.
 XXXIII. Stephanus.
 XXXIV. Fortunatus.
 XXXV. Achaicus, cujus meminit Paulus in Epistola ad Corinthios.
 XXXVI. Tychicus, cujus meminit Paulus ad Ephesios scribens.
 XXXVII. Clemens, cujus meminit Paulus in Epistola ad Philippenses.
 XXXVIII. Ephraoditus.
 XXXIX. Onesimus.
 XL. Aristarchus.
 XLI. Jesus, dictus Justus.
 XLII. Demas.
 XLIII. Nymphas.
 XLIV. Archippus, cujus meminit Paulus in Epistola ad Corinthios.
 XLV. Onesiphorus.
 XLVI. Crescens.
 XLVII. Erastus.
 XLVIII. Trophimus.
 XLIX. Eubulus.
 L. Pudens, cujus meminit Paulus in Epistola secunda ad Ti-
 motheum.

- ν'. Πούδης, ὡν μνημονεύει Παῦλος εἰς τὴν πρὸς Τιμόθεον β' ἐπιστολὴν.
- να'. Ἀρτεμᾶς.
- νβ'. Τύχικος.
- 5 νγ'. Ζηναῦς ὁ νομικός, ὧντινων εἰς τὴν πρὸς Τίτον ἐπιστολὴν D Παῦλος ἐμνημόνευσε.
- νδ'. Φιλήμων.
- νε'. Ἐπαφῶς.
- 10 νς'. Δημᾶς, ὧντινων καὶ αὐτῶν εἰς τὴν πρὸς Φιλήμονα Παῦλος ἐπεμνήσθη.
- Τοὺς δὲ λοιποὺς ἰδ' εἰρίσκεις ἅμα Παίλῳ συναειλημμένους μετὰ τὴν ἀνάληψιν τοῦ κυρίου.
- Ἀπὸ Ἀδάμ ἐπὶ τὸν κατακλυσμὸν ἔτη βσξβ'.
- Ἀπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ ἐπὶ τὴν ἔξοδον ἔτη αφοε'.
- 15 Ἀπὸ τῆς διὰ Μωϋσέως ἐξ Αἰγύπτου πορείας ἐπὶ τὴν πρῶ- P 215 τὴν οἰκοδομὴν τοῦ ναοῦ, ἥτις ἀρχὴν ἔλαβε μετὰ τὸ τρίτον ἔτος Σολομῶνος, ἔτη χιδ'.
- Ἀπὸ τετάρτου ἔτους Σολομῶνος, ἤγουν τῆς πρώτης ἐπισκευῆς τοῦ ναοῦ ἐπὶ Κῦρον βασιλέα Περσῶν ἔτη υη' καὶ μῆ- 20 νες γ'.
- Ἀπὸ Κύρου βασιλέως Περσῶν ἐπὶ Ἀλέξανδρον Μακεδόνα ἔτη σμη' καὶ μῆνες θ'.
- Ἀπὸ Ἀλεξάνδρου Μακεδόνοσ ἕως τοῦ παρόντοσ μ' ἔτους

1. ὄν] ὄν PV. 6. ὁ Παῦλος P. 11. συναειλημμένους P, συναειλημμένους R, συνειλημμένους m. R. 14. ἔτη om. P.

LI. Artemas.

LII. Tychicus.

LIII. Zenas, Jurisperitus; quorum Paulus meminit in Epistola ad Titum.

LIV. Philemon.

LV. Epaphras.

LVI. Demas, quorum meminit Paulus in Epistola ad Philemonem.

Reliquos XIV. invenies comprehensos una cum Paulo post Domini in coelum ascensum.

Ab Adam usque ad diluvium, anni II. MCLXXI.

A diluvio usque ad exitum ex Aegypto, MDLXXV.

A profectioe duce Moyse ex Aegypto usque ad primam templi aedificationem, quae post tertium annum Solomonis coepta est, anni DCXXV.

A quarto anno Solomonis, sive prima aedificatione templi, usque ad Cyrum Persarum Regem, an. CCCCLXXX. et menses III.

A Cyro Persarum Rege usque ad Alexandrum Macedonem, anni CCXLVIII. et menses IX.

Τιβεριόν Καίσαρος καὶ τὴν καταρχὴν τοῦ σωτηρίου κηρύγματος,
B ἢ γέγονε κατὰ τὸ παρὸν ἔτος ιε', ἔτη τινε'.

R 510 Ὅμοῦ ἀπὸ Ἀδάμ ἕως τοῦ παρόντος ἔτους πεντεκαίδεκάτου
Τιβεριόν Καίσαρος, ἤγουν τῆς εἰκάδος καὶ αὐτῆς τοῦ μαρτίου
μηνός, ἔτη εφλζ' πλήρη. 5

Μετὰ τὸ βάπτισμα ἐνδιέτριψεν ὁ κύριος εἰς τὰς λύσεις ἕτε-
ρα γ' ἔτη συναναστροφόμενος τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ. καὶ τὰ περὶ
τούτου Λουκᾶς φανεροί, λέγων ὅτι ἔλεπεν ὁ κύριος διὰ Ἡρώδην,
Πορευθέντες εἶπατε τῇ ἀλώπεκι ταύτῃ, Ἴδού ἐκβάλλω δαιμόνια
καὶ λύσεις ἐπιτελῶ σήμερον καὶ αὔριον, καὶ τῇ τρίτῃ τελειοῦμαι, 10
διὰ τούτων τὰ τρία ἔτη σημαίνων. τὸ δὲ εἰπεῖν Σήμερον δείκνυ-
C σιν ὅτι τῷ πρώτῳ ἐνιαυτῷ τῶν λύσεων αὐτοῦ ταῦτα ἐδήλωσεν τῷ
Ἡρώδῃ. τοῦτο δὲ αὐτὸ καὶ Ἰωάννης ὁ εὐαγγελιστῆς δηλοῖ ἀπὸ
πάσχων εἰς πάσχα τρία ἔτη καὶ αὐτὸς ἐν ταῖς λύσεσιν αὐτοῦ.

Ἰνδ. β'. ιζ'. ὑπ. Οὐεννικίον καὶ Λογγίνου. 15

Ἐν τῷ παρόντι εφλη' ἔτει γενέσεως κόσμου, ἀρχὴν ελλη-
φότι ἀπὸ κα' τοῦ κατὰ Ῥωμαίους μαρτίου μηνός, δευτέρον νο-
μικὸν ἐπετέλεσε πάσχα μετὰ τὸ βαπτισθῆναι ὁ κύριος κατὰ τὸ
ἔνατον ἔτος τῆς κατὰ φύσιν ἔννεακαίδεκαετηρίδος τῆς σελήνης
καὶ κατὰ τὸ κβ' ἔτος τῆς κατὰ φύσιν ὀκτωκαιεικοσαετηρίδος τοῦ 20
ἡλίου.

1. Τιβεριόν — σωτηρίον] (Τιβεριόν) καὶ εἰς τὴν καταρχὴν τοῦ
σωτηρίου P, solum (Τιβεριόν) R. Ἔως simul cum genitivo et accu-
sativo est etiam p. 283. B. 4. ἀπὸ τῆς P sola. 5. πλήρης V,
πλήρης P, om. R. Conf. p. 306. B. 7. γ' ἔτη] ἔτη τρία P. 8.
λέγων] XIII. 32. ib. δ om. P. 14. πάσχων εἰς om. P. 19.
ἔνατον P. 20. ἔτος om. P. ibid. ἢ καὶ κ' ετηρίδος P.

Anni a m. c. Ab Alexandro Macedone usque ad praesentem xv. (Tiberii) annum,
et initium praedicationis Christi hoc an. xv. coeptae, anni ccclvi.

Ab Adam vero usque ad praesentem annum xv. Tiberii Caesaris,
sive ad ipsum xx. mensis Martii, colliguntur anni integri v. m̄dxxxvii.

Post Baptismum, tres alios annos morbis curandis insumpsit Domi-
nus, dum cum discipulis suis conversaretur. Atque haec de eo declarat
Lucas, ubi ait: Dominus dixit de Herode, Euntes, dicite vulpi illi, ecce
eficio daemonia, et sanitates perficio hodie et cras, et tertia die consum-
mor. Per haec, tres annos indicans. Quod autem dixit, Hodie, osten-
dit quod primo anno suarum curationum haec renuntiavit Herodi. Id-
ipsum etiam indicat Joannes Evangelista, dum a Paschate tres annos et
ipse in illius sanationibus statuit.

A. C.

5537. 40. xvi. Ind. ii. Vennicio et Longino Coss.

Hoc praesenti v. m̄dxxxviii. anno a mundo condito, qui initium su-
mit a xxi. secundum Romanos mensis Martii, secundum legale Pascha
celebravit Dominus postquam est baptizatus, anno ix. naturalis novende-
cennalis cycli lunae, et xxii. naturalis vigintioctennalis cycli solis.

Θέλοντες δὲ γινῶναι πόστη τοῦ μηνὸς ἔφθασεν ἡ ἰδ' τοῦ V 173
D
 πρώτου μηνὸς τῆς σελήνης κατὰ τὸ παρὸν ἔτος, εὐρίσκομεν εἰς τὸ
 ἕνατον ἔτος τῆς κατὰ φύσιν ἐννεακαιδεκατηρίδος προσκειμένης ἐ-
 πακτὰς κη'. ταύταις προστίθεμεν ἰγ' τὰς πρὸ τῶν φωστήρων καὶ
 5 προσελήνους ζ' καὶ ἰα' τὰς ἀπὸ κα' καὶ αὐτῆς τοῦ μαρτίου μηνίς,
 ἀπριλίου ἰε' γίνονται οδ'. ἔκβα δις λ' γίνονται ξ'. λοιπὸν ἰδ'.
 ἔγνωμεν οὖν ὡς κατὰ τὸ παρὸν ἔτος ἔφθασεν ἡ ἰδ' τῆς σελήνης
 τῇ ἰε' τοῦ ἀπριλίου μηνός.

Εἶτα θέλοντες γινῶναι καὶ τὴν ἡμέραν, ἐν ᾗ ἔφθασεν ἡ ἰδ',
 10 εὐρίσκομεν κατὰ τὸ κβ' ἔτος τῆς δεκτικαικοσαετηρίδος προσκει- P 216
 μένας ἐπακτὰς ε', ταύταις συνάπτομεν τὰς πρὸ τῶν φωστήρων γ'
 καὶ ἰα' ἀπὸ κα' τοῦ μαρτίου καὶ ἀπριλίου ἰε' γίνονται λδ'. ταύ-
 τας ἀνάβαλε εἰς ζ'. ζ' δ' γίνονται κη'. λοιπὸν ε'. ἔγνωμεν οὖν
 ὡς ἡ ἰδ' τοῦ πρώτου μηνὸς τῆς σελήνης κατὰ τὸ παρὸν ἔτος ἔφθα-
 15 σεν ἐν ἡμέρᾳ ἔκτη.

Τοῦτο τὸ δεύτερον πάσχα φαίνεται δηλῶν ὁ θεῖος εὐαγγε-
 λιστῆς Ἰωάννης μετὰ τὸ δεύτερον θαῦμα ὃ ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς ἐν
 Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας, ἰασάμενος τὸ παιδίον τοῦ βασιλικοῦ, γράφων
 οὕτως, Τοῦτο πάλιν δεύτερον σημεῖον ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς ἐλθὼν ἐκ
 20 τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν Γαλιλαίαν. μετὰ ταῦτα ἦν ἑορτὴ τῶν Ἰου-
 δαίων, καὶ ἀνέβη Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα. B

1. θέλοντες δὲ] εἶτα θέλοντες P, θέλοντες R. 3. ἕνατον PV.
 ἰβ. ἰδ' τετηρίδος P. 4. πρὸ] πρὸς V. 9. εἶτα] εἰ P. 10.
 ἡ καὶ κ' τετηρίδος P. 11. φωστήρων V. 12. Μαρτίου μη-
 νός P. 16. δεύτερον om. P. 18. βασιλικοῦ] βασιλίσκου P.
 19. οὕτως] IV. 54.

Si nosse velimus quota mensis occurrat xiv. primi mensis lunae hoc praesenti anno, inveniemus anno naturalis decemnovennalis cycli adjunctas epactas xxviii. His addimus antelunares xiii. et antelunares vii. et xi. a xxi. Martii mensis, Aprilis vero xv. fiunt lxxiv. deme ex his bis xxx. reliqua sunt xiv. Colligimus igitur hoc anno xiv. lunae xv. mensis Aprilis occurrisse.

Si velimus praeterea nosse etiam et diem (seu feriam) qua occurrit xiv. inveniemus xx. anno vigintioctennalis cycli adscriptas epactas v. his addimus antelunares iii. et xi. a xxi. Mensis Martii, et Aprilis xv. fiunt xxxiv. Has divide per vii. septies iv. efficiunt xxviii. reliqua sunt vi. Intelligimus ergo xiv. primi mensis hoc praesenti anno occurrisse die vi.

Hocce Pascha videtur indicare divinus Evangelista Joannes, post secundum miraculum quod fecit Jesus in Cana Galilaeae, cum reguli puerum sanavit, ubi ita scribit: Hoc iterum secundum signum fecit Jesus, cum venisset ex Judaea in Galilaeam. Post haec erat festum Judaeorum, et ascendit Jesus Hierosolyman.

Ἐπειδὴ γὰρ ἐπίσημον καὶ ἑξαίρετον καὶ πρώτην ἑορτὴν Ἰουδαῖοι τὴν τοῦ πάσχα εἶχον, διὰ τοῦτο ὁ εὐαγγελιστὴς ποτὲ μὲν μετὰ προσδιορισμοῦ ταύτης μένηται, λέγων, Ἐγγὺς ἦν τὸ πάσχα, ἢ ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων, ποτὲ δὲ ἀπροσδιοριστως γράφει, Ἦν ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων. 5

Τὸ β' τοίνυν πάσχα δοκεῖ μοι σημαίνειν ἐνταῦθα εἰπὼν, Μετὰ ταῦτα ἦν ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἀνέβη Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα. Ἐνθα γὰρ ἑτέρας μνημονοεῖ τῶν Ἰουδαίων ἑορτῆς, μετὰ προσδιορισμοῦ πάντως ταύτης μένηται, ὡσπερ καὶ τῆς ἑορτῆς τῶν σκηνοπηγιῶν, λέγων, Καὶ ἦν ἐγγὺς ἢ ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων ἢ σκηνοπηγία, ὄντος ἀρχιερέως Ἐλεαζάρου υἱοῦ Ἀνάνου. 10

Ἰνδ. γ'. ιζ'. ὑπ. Τιβερίου Καίσαρος τὸ ε' μόνου.

Πάλιν τρίτον νομικὸν πάσχα μετὰ τὸ βαπτισθῆναι ἑορτάζει ὁ κύριος ἐν τῷ ι' ἔτει τῆς κατὰ φύσιν ἑνεακαιδεκαετηρίδος τῆς σελήνης καὶ κγ' τῆς κατὰ φύσιν ὀκτωκαιεικοσуетηρίδος τοῦ ἡ- 15 λίου. καὶ θέλοντες γινῶναι πόστη τοῦ μηνὸς ἐφθασεν κατὰ τὸ παρὸν φεβθ' ἔτος ἀρξάμενον ἀπὸ κα' καὶ αὐτῆς τοῦ μαρτίου μηνός, εὐρίσκομεν κατὰ τὸ δέκατον ἔτος τῆς κατὰ φύσιν ἑνεακαιδεκαετηρίδος ἐπακτός τῆς σελήνης θ', ταύταις συνάπτομεν τὰς πρὸ τῶν φωστήρων ιγ', προσελήνους ζ', καὶ ια' τὰς ἀπὸ κα' τοῦ 20 μαρτίου μηνὸς καὶ ἀπριλίου δ'· γίνονται μδ'. ἔκβα λ'· λοιπὸν D ιδ'. Ἰδοὺ ἐφθασεν ἢ ιδ' τοῦ πρώτου μηνὸς τῆς σελήνης κατὰ τὸ

3. λέγων] VI. 4. 6. εἰπὼν] V. 1. 10. λέγων] VII. 2. 11. Ἀνανίου P. 14. 18. ιδ' ετηρίδος P. 15. ἢ καὶ κ' ετηρίδος P. 16. κατὰ — ἀρξάμενον om. P. 21. ἔκβα] ἐκβαλα PV.

Anni a m. c. Cum igitur pro celebri et singulari, ac primario festo Pascha apud Judaeos haberetur, ideo Evangelista quidem interdum illius praecise meminit, dum ait: *Prope erat Pascha festum Judaeorum*. Interdum etiam generatim, ut cum scribit: *Erat festum Judaeorum*.

Secundum ergo Pascha is videtur mihi significare, cum hoc loco dicit: *Post haec erat festum Judaeorum, et ascendit Jesus Hierosolymam*. Ubi enim Judaeorum festi alterius meminit, semper illud designat nominatim, ut cum de festo Scenopiegiorum loquitur: *Et erat prope festum Judaeorum*, cum Eleazarus, Ananiae filius, esset Pontifex.

A. C.

[Ol. Iph.]

5538. 31. xvii. Ind. iii. Tiberio Caesare V. Cos.

3.

Rursus tertium legale Pascha post baptismum peregit Dominus anno x. naturalis decemvennalis cycli lunae, et xxiii. naturalis vigintiectenalis cycli solis. Si velimus nosse quota mensis occurrit a xxi. mensis Martii, reperiemus incidisse in x. annum naturalis decemvennalis cycli epactas lunae ix. His adjungimus ante'umiaares xiii. antelunares vii. et xi. ab xxi. Martii mensis, et iv. Aprilis: fiuntque xlv. abjices xxx. relinquuntur xiv. ecce occurrit xiv. primi mensis lunae hoc praesenti

παρὸν ἔτος τῆ δ' τοῦ ἀπριλλίου μηνός. εἶτα καὶ τὴν ἡμέραν γινώ-
 ναι βουλόμενοι ἐν ἧ ἔφθασεν αὐτῇ, εὐρίσκομεν κατὰ τὸ κγ' ἔτος
 τῆς ὀκτωκαιαικοσαετηρίδος ἑπακτὰς ε'. ταύταις προστίθεμεν τὰς
 πρὸ τῶν φωστήρων γ' καὶ ια' τὰς ἀπὸ κα' καὶ αὐτῆς τοῦ μαρτίου,
 5 δ' ἀπριλλίου· γίνονται κδ'. ταύτας παρὰ τὸν ζ'. ζ' γ' γίνονται
 κα'· λοιπὸν γ'. ἔγνωμεν οὖν ὅτι ἡ ιδ' τοῦ πρώτου μηνός τῆς R 514
 σελήνης, ἐκ ἧ τὸ νομικὸν ἐπιτελεῖσθαι προστέτακται πάσχα, κα-
 τὰ τὸ παρὸν ρφλθ' ἔτος ἔφθασεν τῆ δ' τοῦ ἀπριλλίου μηνός καὶ
 ἐν ἡμέρᾳ γ'.

10 Τοῦτο τὸ τρίτον πάσχα σημαίνων ὁ θεῖος εὐαγγελιστῆς Ἰω- P 217
 ἀννης, μέλλων τὸ θαῦμα διηγεῖσθαι, ὃ ἐποίησεν ὁ κύριος ἐκ
 πέντε ἄρτων πεντακισχιλίους ἄνδρας κορέσας, λέγει, Μετὰ ταῦ- V 174
 τα ἀπῆλθεν ὁ Ἰησοῦς πέραν τῆς θαλάσσης τῆς Γαλιλαίας τῆς Τι-
 βεριάδος, καὶ ἠκολούθει αὐτῷ ὄχλος πολὺς, ἔτι ἐώρων τὰ ση-
 15 μεία ἃ ἐποίηε ἐπὶ τῶν ἀσθενούντων. ἀνέβη δὲ εἰς τὸ ὄρος ὁ Ἰη-
 σοῦς, καὶ ἐκεῖ ἐκάθητο μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ. ἦν δὲ ἔγγυς
 τὸ πάσχα, ἡ ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων.

Τούτῳ τῷ ἐνιαυτῷ μηνὶ λῶφ κθ' ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ πρό-
 δρομος καὶ βαπτιστῆς τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται ὑπὸ Ἡρώδου τοῦ
 20 βασιλέως τῆς Ἰουδαίας, υἱοῦ ὄντος τοῦ πρώτου Ἡρώδου, ἀδελ-
 φοῦ Ἀρχελαίου, δέσμιος εἰς τὸν Μαχαιροῦντα φρούριον πεμφθεὶς B
 διὰ Ἡρωδιάδα, περὶ οὗ μνημονεύει ἡ θεία τῶν εὐαγγελίων γρα-

2. ἐν om. P. 3. ἡ καὶ κ' ετηρίδος P. 4. Μαρτίου μηνός P.
 5. τὸν | τῶν RV. 8. ἔτος ρφλθ' P. 12. λέγει] VI. 1. 18.
 Λόφ PV. 21. Μαχεροῦντα PV. 22. γραφῆ] „Matth. XIV.
 Marc. VI. Luc. III.“ m. P.

anno iv. Aprilis mensis. Deinde si voluerimus diem nosse seu feriam,
 qua illa occurrit, invenimus xxiii. anno decemvennalis cycli epactas vi.
 his addimus antelupinares iii. et xi. hasque a xxi. mensis Martii, et iv.
 Aprilis, fiuntque xxiv. has per vii. dividimus, septem ter faciunt xxi.
 supersunt iii. Colligimus ergo xiv. primi mensis lunae, qua legale Pas-
 cha peragi praecipitur, hoc praesenti anno v. m̄dxxxix. in iv. Aprilis
 incidisse, et in feriam iii.

Hoc tertium Pascha indicans divinus Evangelista Joannes, miracu-
 lum narraturus, quod fecit Dominus, cum quinque panibus quinque ho-
 minum millia saturavit, dicit: Post haec abiit Jesus trans mare Galilaeae
 Tiberiadis, et secuta est eum turba multa, quia videbant signa quae fa-
 ciebat super aegros. Ascendit autem in montem Jesus, et ibi sedebat cum
 discipulis suis. Erat autem prope Pascha, festum Judaeorum.

Hoc anno, mense Loo, (Augusto) die xix. Sanctus Joannes Prae-
 cursor et Baptista capite truncatur ab Herode Rege Judaeae, primi He-
 rodis filio, Archelai fratre: cum vinculus in Macherunta castrum missus
 fuisset propter Herodiadem: de quo meminit sacra Evangeliorum scri-
 ptura. Narrat autem Josephus libro xviii. Antiquitatum Judaicarum, ut

φή. ιστορεῖ δὲ καὶ ὁ Ἰώσηπος ἐν ιη' τῆς Ἀρχαιολογίας αὐτοῦ βίβλῳ ὡς διὰ Ἡρωδιάδα, γυναῖκα οὖσαν Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ τοῦ Ἡρώδου, ὁ ἅγιος Ἰωάννης ἀποτέμεται. ἀφειθήσας γὰρ ἔτι ζῶσαν τὴν προτέραν αὐτοῦ γυναῖκα ὁ Ἡρώδης, κατὰ νόμους αὐτῷ γεγαμημένην, Ἀρέτα δὲ ἦν αὐτῆ τοῦ Πετραίων βα- 5 σιλέως θυγάτηρ, τὴν δὲ Ἡρωδιάδα ἔτι ζῶντος διαστήσας τοῦ ἀνδρός, δι' ἣν καὶ τὸν Ἰωάννην ἀνέλεν, πόλεμον αἰρεῖται ὁ Ἀρέτας πρὸς τὸν Ἡρώδη, ὡς ἠτιμασμένης αὐτοῦ τῆς θυγατρὸς, ἐν ᾧ πολέμῳ πάντα φασὶ τὸν Ἡρώδου στρατὸν διαφθαρῆναι, καὶ 10 ταῦτα πεπονθέναι τῆς ἐπιβουλῆς ἕνεκα τῆς γενομένης κατὰ τοῦ Ἰωάννου. ὁ δὲ αὐτὸς Ἰώσηπος ιστορεῖ τῆς βασιλείας ἀποπεπτωκέναι τὸν Ἡρώδη διὰ Ἡρωδιάδα· μεθ' ἧς αὐτὸν καὶ εἰς τὴν ὑπερόριον ἀπεληλύσθαι, Λουγδόνον τῆς Σπανίας πόλιν οἰκεῖν καταδικασθέντα, ὄντος ἀρχιερέως ἐν Ἱερουσαλήμ Σίμωνος τοῦ Καμαθελ νιού. 15

Ἰνδ. δ'. ιη'. ὑπ. Περσικοῦ καὶ Βετελλίου.

R 516

Ἰησοῦς ὁ Χριστὸς ὁ τοῦ Θεοῦ υἱὸς τρεῖς ἔνιαυτοὺς καὶ ος' ἡμέρας μετὰ τὸ βάπτισμα τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς τὰ σωτήρια καὶ 20 ἐπουράνια μαθήματα παραδούς καὶ τὰς περὶ ἑαυτοῦ προφητείας ἐπὶ τὸ πάθος παρήει τῷ ιθ' ἔτει τῆς Τιβερίου μοναρχίας, ἀρχὴν εὐαγγελίου τῆ κα' τοῦ μαρτίου μηνὸς τῆς ἐνισταμένης δ' ἰνδικτιῶ-

1. ὁ om. P. 2. τοῦ om. P. 5. Πετραίων PV. 6. Ἡρωδιάδαν V. 11. [Ἰώσηπος] Arch. XVIII. 5. 12. τὴν Ἡρωδιάδα P. 13. ὑπερόριον P. 14. Ἱεροσολύμοις P. 16. Βιτελλίου P sola. 17. ὁ Χριστὸς] Χριστὸς P. 20. παρῆει P. 21. τῆ P, τὴν RV.

Annia m. c. propter Herodiamem, uxorem Philippi fratris Herodis, capite truncatus fuerit Sanctus Joannes. Dimiserat enim Herodes adhuc superstitem priorem uxorem suam, legitimis sibi nuptiis copulatam: erat autem illa Aretae Petraeorum Regis filia. Herodiamem porro a conjuge adhuc in vivis divulsit, ob quam Joannem sustulit. Herodi vero bellum intulit Aretae, ob injuriam filiae illatam, quo in bello universum Herodis exercitum profligatum, idque ob structas Joanni insidias esse passum aiunt. Idem denique Josephus refert ob Herodiamem regno excidisse Herodem, illumque cum ea relegatum, Lugduni Hispaniae urbe habitare jussum, cum summus esset Pontifex Simon Camathi filius.

A. C.

[Ol. Iph.]

5539.

32. XVIII. Ind. iv. Persico et Vitellio Coss.

2. 203.

Jesus Christus, Dei filius, cum annis III. et diebus LXXVI. post baptismum discipulis suis salutaria et coelestia praecepta, editasque de se prophetias tradidisset, ad passionem transiit, Imperii Tiberii anno XIX. initium sumente a Martii mensis XXI. praesente IV. Indictione, et anno XI. naturalis decemnovennalis cycli lunae, et XXIV. anno naturalis vigintioctennalis cycli solis.

νος καὶ ἰα' ἔτει τῆς κατὰ φύσιν ἐννεακαιδεκαετηρίδος τῆς σελή-
νης καὶ κδ' ἔτει τῆς κατὰ φύσιν ὀκτωκαιεικοσαετηρίδος τοῦ ἡλίου.

Τοῦτο δὲ τὸ δ' πάσχα ἑστίν, ἐν ᾧ πέπονθεν ὑπὲρ ἡμῶν
Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν. τοῦτο τὸ πάσχα δηλῶν ὁ εὐα-
5 γελιστῆς Ἰωάννης μετὰ τὸ θαῦμα ὃ ἐποίησεν ὁ κύριος ἐγείρας
τὸν Λάζαρον ἐκ νεκρῶν, εἶρηκεν οὕτως, Ἀπ' ἐκείνης οὖν τῆς
ἡμέρας συνεβουλεύσαντο ἵνα ἀποκτείνωσιν αὐτόν. Ἰησοῦς οὖν P 218
οὐκέτι παρρησίᾳ περιεπάτει ἐν τοῖς Ἰουδαίοις, ἀλλὰ ἀπῆλθεν
ἐκείθεν εἰς τὴν χώραν ἐγγὺς τῆς ἐρήμου, εἰς Ἐφραῖμ λεγομένην
10 πόλιν, κακεῖ διέτριβεν μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ. ἦν δὲ ἐγγὺς
τὸ πάσχα τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἀνέβησαν πολλοὶ εἰς Ἱεροσόλυμα ἐκ
τῆς χώρας πρὸ τοῦ πάσχα, ἵνα ἀγνίσωσιν ἑαυτούς. ἐζήτησαν
οὖν τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἔλεγον μετ' ἀλλήλων ἐν τῷ ἱερῷ ἑστηκότες,
Τί δοκεῖ ὑμῖν, ὅτι οὐ μὴ ἔλθῃ εἰς τὴν ἐρητὴν; δεδώκεισαν δὲ οἱ
15 ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἐντολὴν ἵνα ἐάν τις γνῶ ποῦ ἐστίν,
μηνύσῃ, ὅπως πιάσωσιν αὐτόν. ὁ οὖν Ἰησοῦς πρὸς ε' ἡμερῶν B
τοῦ πάσχα ἦλθεν εἰς Βηθανίαν, ἔπου ἦν Λάζαρος ὁ τεθνηκώς,
ὃν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν. ἔτα οἱ μακάριοι τοῦ κυρίου μαθηταὶ ἠρώ-
τησαν αὐτὸν λέγοντες ὅτι Ἰδοὺ μετὰ δύο ἡμέρας τὸ πάσχα γίνε-
20 ται· ποῦ οὖν θέλεις ἐτοιμάσωμέν σοι; δῆλον οὖν ὅτι οὐ κατὰ V 175
τὸν αὐτὸν χρόνον, ἀλλὰ μέλλοντος ἔσσειναι τοῦ πάσχα μετὰ δύο
ἡμέρας. ὅτι δὲ οὐ κατὰ τὴν ἰδ' ἐπετέλεισεν τὸ πάσχα, ἀλλὰ πρὸ

1. ἰδ' ετηρίδος P. 2. ἡ' καὶ κ' ετηρίδος P. 4. ὁ κύριος ἀλη-
θινός P sola. 5. ὁ om. P. 6. οὕτως] XI. 53. ib. τῆς om. R.
21. ἐδεσθαι P. 22. ἐτέλεισεν R.

Hoc est autem quartum Pascha, quo passus est pro nobis Christus Dominus verus Deus noster. Istud Pascha indicans Evangelista Joannes, post miraculum quod fecit Dominus cum Lazarum a mortuis excitavit, sic dixit: *Ab illo ergo die cogitaverunt quomodo interficerent eum. Jesus ergo jam non palam ambulabat apud Judaeos, sed abiit illinc in regionem juxta desertum, in civitatem quae dicitur Ephrem, et ibi morabatur cum Discipulis suis. Erat autem prope Pascha Judaeorum, et ascenderunt multi Hierosolymam de regione ante Pascha, ut sanctificarent seipsum. Quaerebant ergo Jerum, et colloquebantur ad invicem in templo stantes: Quid vobis videtur, quia non venit ad diem festum? Dederunt autem Pontifices et Pharisaei mandatum, ut si quis cognoverit ubi sit, indicet, ut apprehendant eum. Jesus ergo ante sex dies Paschae venit Bethaniam, ubi Lazarus fuerat mortuus, quem suscitavit ex mortuis. Deinde beati Domini discipuli interrogaverunt ipsum, dicentes: Ecce post biduum Pascha fit, ubi vis ergo ut paremus tibi? Patet igitur non eodem tempore Pascha peregrisse, cum Pascha manducandum esset post duos dies. Quod vero xiv. non celebravit Pascha, sed prius typicam peregrit coenam, quando sanctificatio Azymorum, et festi praeparatio age-*

τούτου τὸ τυπικὸν ἐτέλεσεν δεῖπνον, ὅτε καὶ ὁ ἁγιασμὸς τῶν ἀζύμων καὶ ἡ προετοιμασία τῆς ἑορτῆς ἐγένετο, εὐρίσκεται τοῖς μαθηταῖς μεταδιδούς οὐ θύματος οὐδὲ ἀζύμων, ἀλλ' ἄρτου καὶ ποτηρίου· ὅτε καὶ τῶν μαθητῶν ἀπέριψεν τοὺς πόδας, καθὰ τὰ

C θεόπνευστα διδάσκει λόγια, ὅπερ οὐ κατὰ τὴν Μωσαικὴν πρόσ- 5
ταξιν ἐπετελεῖτο. εἰ γὰρ μὴ αὐτὸς ἐγένετο ἀπὸ τοῦ ἁμνοῦ τοῦ

R 518 κατὰ τύπον καὶ σκιάν θύματος τοῦ πάλαι παρὰ Μωϋσέως προσ-
ταχθέντος θύεσθαι τοῖς εἰς ὕστερον θῦμα, οὐκ ἂν παρηλθὲν
τὰ τοῦ Ἰσραὴλ νόμιμα, ἀλλ' εἶχεν ἂν καὶ πρόβατον θύσασθαι
καὶ μεταδοῦναι τοῖς μαθηταῖς, καθὰ καὶ εἰς τοὺς πρότερον ἐποι- 10
εῖτο χρόνους, εἰ μὴ ἐπέστη ὁ καιρὸς τῆς συμπληρώσεως τοῦ κατ'
αὐτῶν μυστηρίου, καὶ παύσας τὸν τυπικὸν ἁμνὸν τῆ κβ' τοῦ κα-
τὰ Ῥωμαίους μαρτίου μηνός, αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ σελήνης ἐχούσης
γ' ὥρᾳ νυκτερινῇ ἐ τῇ ἐπιφωσκούσῃ εἰς εἰκάδα τετάρτην, ὄντος
Ἡρώδου τοῦ τετραρχοῦ βασιλέως, ὡς δηλοῖ Λουκᾶς ὁ εὐαγγελι- 15
D στής. ἀποθανόντος γὰρ Ἡρώδου τοῦ τὰ νῆπια ἀνελόντος ἡ τού-
του μετέπεσεν ἀρχὴ εἰς τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, ὡς ἱστορεῖ Ἰώσηπος,
καὶ γίνεται βασιλεὺς τῆς Ἰουδαίας Ἀρχέλαος, βασιλεύσας ἔτη θ'.
καὶ μετὰ τὴν τούτου τελευτὴν Ἡρώδης ὁ τετραρχῆς, ἀδελφὸς αὐ-
τοῦ, βασιλεῖει τῆς Γαλιλαίας ἔτη κδ', ἕως τῆς τελευτῆς Τιβε- 20
ρίου. τῆς δὲ Ἰουδαίας Πόντιος Πιλάτος ἦν βασιλεὺς. Πόντιος
δὲ Πιλάτος κατὰ τοῦτο ἐπικέκληται, καθότι νῆσός ἐστιν κατὰ
θάλασσαν ἐπὶ τὴν πρεσβυτέραν Ῥώμην καλουμένη Πόντος, ἐξ

13. αὐτῇ δὲ τῇ P. ib. τῆς σελήνης P. 15. τοῦ om. R. ib.
Λουκᾶς] XXIII. 17. Ἰώσηπος] Arch. XVII. 8. 23. καλουμένην P.

batur, inde colligitur neque discipulis tradidisse incensum, neque Azyma, sed panem et calicem, quando etiam discipulorum pedes lavit, quemadmodum a Deo inspirata docent oracula, quod quidem ex praecepto Mo-
saico non agebatur. Etenim si ille non fuisset loco agni typici et sacrificii, cum olim a Moysae praescriptum esset iis qui venturi erant, ut hostiam immolarent, minime transgressus fuisset leges Israel, sed ovem sacrificasset, et discipulis communicasset, quemadmodum prioribus annis fecerat, nisi horum mysterii explendi tempus adfuisset, quo scilicet agnus typicus desiit, secundum Romanos Martii mensis xxii. ipso vero die lunae habentis xiii. hora nocturna v. illucescente in xxiv. regnante Herode Tetrarcha, ut indicat Lucas Evangelista Extincto enim Herode, qui infantes sustulerat, in ejus filios regnum est devolutum, ut narrat Josephus, factusque est Rex Judaeae Archelaus, qui annos ix. regnavit. Post illius vero mortem, Herodes Tetrarcha ejus frater regnavit in Galilaea annos xxiv. usque ad mortem Tiberii. Porro Judaeae Pontius Pilatus imperabat. Pontius autem appellatus est Pilatus, ab insula maritima versus Romam veterem, quae Pontus nuncupatur, ex qua Pilatus prodiit, isque a patria Pontius Pilatus vocatus est.

ἤς ὁ Πιλᾶτος ὤρμητο, καὶ ὡς ἀπὸ τῆς πατρίδος Πόντιος Πιλᾶτος ἐχρημάτισεν.

Οὗτος Πόντιος Πιλᾶτος ἀνέκρινε τὸν κύριον· καὶ μαθὼν P 219 ὅτι ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας ἐστὶν Ἡρώδου, τουτέστιν ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, ὡς φησὶν ὁ εὐαγγελιστὴς Ματθαῖος, ἀπέπεμψεν αὐτὸν τῷ Ἡρώδῃ, καὶ πάλιν Ἡρώδης ἐπέπεμψεν τῷ Πιλᾶτῳ. καὶ οὗτος Πιλᾶτος πάλιν ἀπέπεμψεν αὐτὸν πρὸς Ἄνναν· ἦν γὰρ πενθερὸς τοῦ Καϊάφα. καὶ οὗτος Καϊάφας, ὡς ὢν ἀρχιερεὺς τοῦ ἐνιαυτοῦ τούτου, συνεβούλευσεν τοῖς Ἰουδαίοις λέγων ὅτι Συμφέρι ἐνα ἄν- 10 θρωπον ἀποθανεῖν ὑπὲρ τοῦ λαοῦ. εἶτα πάλιν Ἄννας ἀπέστειλεν τὸν Ἰησοῦν δεδεμένον πρὸς Καϊάφαν τὸν ἀρχιερέα. ἄγουσιν οὖν τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ τοῦ Καϊάφα εἰς τὸ πραιτώριον. ἦν δὲ πρῶτῃ, καὶ αὐτοὶ οὐκ εἰσῆλθον εἰς πραιτώριον, ἵνα μὴ μιανθῶ- B σιν, ἀλλ' ἵνα φάγωσι τὸ πάσχα· καὶ οὕτως παρεδόθη τῷ Πιλᾶ- 15 τῳ. ἦν δὲ παρασκευὴ· ὥρα ἦν ὡσεὶ τρίτη, καθὼς τὰ ἀκριβῆ βιβλία περιέχει, αὐτὸ τε τὸ ιδιόχειρον τοῦ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάν- R 520 νου, ὅπερ μέχρι νῦν πεφύλακται χάριτι Θεοῦ ἐν τῇ Ἐφεσῶν ἀγιοτάτῃ ἐκκλησίᾳ καὶ ὑπὸ τῶν πιστῶν ἐκεῖσε προσκυνεῖται.

Καὶ εὐθέως ἡ γυνὴ τοῦ Πιλᾶτου ἐδήλωσεν αὐτῷ, Μηδὲν 20 σοὶ καὶ τῷ δικαίῳ ἐκείνῳ· πολλὰ γὰρ ἔπαθον σήμερον κατ' ὄναρ διὰ αὐτόν. καὶ γρόντες τοῦτο οἱ Ἰουδαῖοι ἐστασίαζον, κράζοντες, Ἄρον ἄρον, σταύρωσον αὐτόν. καὶ εἰσαγαγὼν τὸ ἀλη-

1. Πόντιος Πιλᾶτος ἐχρημάτισεν om. R. 5. Ματθαῖος] Immo Lucas I. 5. 6. ἀπέπεμψεν P. 11. πρὸς τὸν K. P. 17. τοῦ

Θεοῦ P. 20. κατὸν ἀρδί V, κατὰ τὸν ἄνδρα P. 22. τὸ] δὲ P, om. R.

Hic Pontius Pilatus de Domino cognovit, quem cum intellexisset esse ex Herodis ditione, ex Galilaea scilicet, ut ait Evangelista Matthaeus, hunc misit ad Herodem, Herodes vero remisit ad Pilatum, ille vero ad Annam: erat enim socer Caiphae. Hic Caiphas, utpote Pontifex anni illius, conspiravit cum Judaeis, dicens: *Expedit unum hominem mori pro populo*. Deinde Annas misit Jesum vinctum ad Caipham Pontificem. Ducunt ergo Jesum a Caipha in Praetorium. Erat autem mane, et ipsi non introierunt in Praetorium, ut non contaminarentur, sed ut manducarent Pascha, et illic traditus est Pilato. Erat autem Parasceve, hora quasi tertia, quemadmodum accurati libri continent, ipsumque Evangelistae Joannis autographum, quod usque ad haecce tempora, divina gratia, in sanctissima Ephesiorum Ecclesia servatur, et a fidelibus ibi colitur.

Et statim uxor Pilati nunciavit illi: *Nihil tibi et justo illi, multa enim passa sum hodie per visum propter eum*. Hisce perceptis, Judaei, seditione excitata, clamarunt, *Tolle, tolle, crucifige eum*. Ac introducto

- C θινὸν πάσχα κατὰ τὰς θείας γραφὰς - αὐτὸς πάσχει ὑπὲρ ἡμῶν τῇ ε' τῆς ἑβδομάδος ἡμέρα, καὶ θνήσκει, ὡς ἀμνὸς ἀληθῆς ὑπάρχων καὶ πάσχα ἀληθινὸν ὁ κύριος. καὶ θεὸς ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός. καὶ ἐσκοτίσθη ὁ ἥλιος εἰς ὄχλον τὸν κόσμον ἀπὸ ἕκτης
- V 176 ὥρας· περὶ οὗ σκότους μέμνηται καὶ Διονύσιος ὁ Ἀρειοπαγίτης ἐν τῇ πρὸς Πολύκαρπον ἐπιστολῇ τῆς κατὰ τὸδε τὸ ἔτος γενομένης καινοπρεποῦς τοῦ ἡλίου ἐκλείψεως. καὶ οἱ ἔξωθεν δὲ τὸν ἐνιαυτὸν τοῦτον ἐπεσημήναντο ἀσφαλῶς, εἰπόντες καὶ τὸν γεόμενον σεισμόν, καὶ κατ' ἐξαιρετὸν Φλέγων ὁ τὰς Ὀλυμπιάδας συναγαγών. λέγει γὰρ ἐν τῷ τρισκαιδεκάτῳ συγγράμματι οὗ-10
- D τως. „τῷ δὲ τετάρτῳ ἔτει τῆς σβ' Ὀλυμπιάδος ἐγένετο ἐκλείψις ἡλίου μεγίστη τῶν ἔγνωσμένων πρότερον· καὶ νῆξ ἄρα ε' τῆς ἡμέρας ἐγένετο, ὥστε καὶ ἀστέρας ἐν οὐρανῷ φανῆναι, σεισμός τε μέγας κατὰ Βιθυνίαν γεόμενος τὰ πολλὰ Νικαίας κατεστρέψατο.“ ταῦτα ὁ δηλωθεὶς ἀνὴρ, γνοὺς τὸ παράδοξον τῆς ἐκ-15
- λέψεως τοῦ ἡλίου. οὔτε γὰρ ἠκούσθη οὐδὲ γέγονεν τοῖς ἐμπροσθεν αἰῶσιν περὶ τὴν πανσέληνον ἐκλείψιν ἡλίου, ἐπειδὴ μηδὲ τῇ ἀστρώφῃ τοῦτο συμβαίνει κινήσει. καὶ τῶν οὕτως ἐπισήμων καὶ ἀπίστοις ἐνιαυτῶν ἡμᾶς τοὺς πιστοὺς σφάλλεσθαι οὐ καλὸν οὐδὲ δίκαιον· δι' ἡμᾶς γὰρ οὗτος ὁ ἐνιαυτός. 20
- P 220 Περὶ ταύτης τῆς ἡμέρας προεφήτευσεν Ζαχαρίας υἱὸς Ἰω-

3. καὶ θεός] ὁ θεός P. 4. ὁ X. R. ib. ἕκτης τῆς R. 5. Ἀρειοπαγίτης P. 6. τὸδε om. P. 8. ἐπισημήναντο P. ib. σεισμόν γεόμενον P. 11. σβ'] οβ', supra scripto ab alla manu s, V. 13. ὥστε] ὡς R. 14. τὰ -κατεστρέψατο om. R. 16. οὐδὲ] Fort. οὔτε: conf. ad Malal. p. 136. 18. 20. διὰ γὰρ ἡμᾶς P, διὰ ἡμᾶς γὰρ R.

vero Paschate, juxta sacras Scripturas, ipse pro nobis patitur vi. hebdomadis die, et immolatur, ut qui erat verus agnus, et verum Pascha, Dominus Deus noster Jesus Christus. Et obscuratus est sol per universum mundum a vi. hora. Quarum quidem tenebrarum meminit Dionysius Areopagita in Epistola ad Polycarpum, cum hoc anno insolita contigisset solis defectio. Sed et scriptores Pagani annum hunc diserte notant, scribuntque terrae motum extitisse, ac prae caeteris Phlegon qui Olympiades collegit: Sic enim ait in libro XIII. Quarto autem anno Olympiadis cccii. facta est solis defectio maxima quanta nunquam antea contigisse legitur, nosque hora diei vi. tanta fuit, ut etiam astra in coelo apparerent, terraeque motus circa Bithyniam, magnam Nicæae urbis partem evertit. Haec supra laudatus vir, qui in hac solis defectioe quidpiam extraordinarium observarat. Neque enim unquam id fuerat auditum, neque retro ante saeculis acciderat ut in plenilunio solis facta fuisset defectio, quandoquidem id juxta astrorum motus contingere nequit. Qui quidem anni cum ipsis gentilibus insignes adeo extiterint, nos fideles hand par, neque aequum est decipi, cum propter nos is annus acciderit.

δαὲ λέγων, Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ οὐκ ἔσται φῶς, καὶ ψῦχος καὶ πάγος ἔσται μίαν ἡμέραν· καὶ ἡ ἡμέρα ἐκείνη γνωστὴ τῷ κυρίῳ, καὶ οὐχ ἡμέρα καὶ οὐ νόξ, καὶ πρὸς ἐσπέραν ἔσται φῶς.

Ὁ δὲ κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς παρέδωκε τὸ πνεῦμα τῇ αὐ- R 522
5 τῇ παρασκευῇ ὤμων ἐνάτην. καὶ εὐθὺς ἐγένετο εἰς ἅπαντα τὸν
κόσμον σεισμός μέγας καὶ τάφοι ἠνεψύχθησαν καὶ νεκροὶ ἀνέστη-
σαν, καθὰ ταῖς θείαις ἐμφέρεται γραφαῖς· ὥστε λέγειν τοὺς Ἰου-
δαίους, Ἀληθῶς Θεοῦ υἱὸς ἦν οὗτος, ὃν ἡμεῖς ἔσταυρώσαμεν.
ἐν ταύτῃ δὲ τῇ ἑορτῇ τοῦ πάσχα συμφώνως καὶ οἱ λοιποὶ εὐαγγε- B
10 λισταὶ σταυρωθῆναι τὸν κύριον δηλοῦσιν.

Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι, ἵνα μὴ μείνῃ ἐπὶ τοῦ σταυροῦ τὰ σώμα-
τα ἐν τῷ σαββάτῳ, ἐπεὶ παρασκευὴ ἦν, ἦν γὰρ μεγάλη ἡ ἡμέρα
ἐκείνου τοῦ σαββάτου, ἠρώτησαν τὸν Πιλάτον ἵνα κατεαγῶσιν
αὐτῶν τὰ σκέλη καὶ ἀρθῶσιν. ἦλθον οὖν οἱ στρατιῶται, καὶ
15 τοῦ μὲν πρώτου κατέαξαν τὰ σκέλη καὶ τοῦ ἄλλου ὁμοίως τοῦ
συσταυρωθέντος αὐτῷ. ἐπὶ δὲ τὸν Ἰησοῦν ἐλθόντες, ὡς εἶδον
αὐτὸν ἤδη τεθνηκότα, οὐ κατέαξαν αὐτοῦ τὰ σκέλη, ἀλλ' εἰς
τῶν στρατιωτῶν λόγῃ αὐτοῦ τὴν πλευρὰν ἔνυξεν, καὶ εὐθὺς
ἔξῃλθεν αἷμα καὶ ὕδωρ, τὰ δύο καθάρσια τοῦ τε βαπτίσματος C
20 καὶ τῆς μεταλήψεως τῶν ἀχράντων αὐτοῦ μυστηρίων. ἄλ-
λως δὲ τὴν σωτήριον ταύτην ἐπιτελοῦμεν ἑορτὴν μετὰ τὴν ἐκ
νεκρῶν αὐτοῦ ἀνάστασιν, ἣτις τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ μετὰ τὸ σταυρω-

1. λέγων] XIV. 6. 2. καὶ ἔσται μία ἡμέρα P. 3. οὐκ V. 5. ἐν-
νάτην P. id. τὸν om. R. 13. ἐκείνη P. 20. ἄλλως] ἀλλ' ὥστε
PV. 21. σωτήριαν P, σωτήριαν R.

De hoc porro die prophetavit Zacharias filius Jodae, cum ait: *In illa die non erit lux, sed frigus et gelu, et erit dies una: et haec dies illa nota Domino, non dies neque nox, et in tempore vesperi erit lux.*

Dominus vero Jesus Christus animam edidit ipso die Parasceves, hora nona, et statim in universo mundo magnus terrae motus contigit, tumulique sunt aperti, ac mortui resurrexerunt, quemadmodum continetur in sacris Scripturis, ita ut Judaei dicerent: *Vere Dei filius erat iste, quem nos crucifiximus.* In ipso autem Paschatis festo, pari consensu, caeteri quoque Evangelistae Dominum fuisse crucifixum docent.

Judaei ergo ut non manerent in cruce corpora in Sabbato; quoniam Parasceve erat (erat enim magnus ille dies Sabbati), rogaverunt Pilatum, ut frangerent eorum crura, et tollerentur. Venerunt ergo milites, et primi quidem crura fregerunt, et alterius perinde una cum illo crucifixi. Postquam autem venerunt ad Jesum, ut viderunt illum jam mortuum, non fregerunt crura ejus, sed unus militum lancea latus ejus aperuit, et continuo exivit sanguis et aqua, duo purgatoria, baptismi nempe, et intemeratorum mysteriorum participationis. Sed ut salutarem hunc diem festum peragamus, post illius ex mortuis resurrectionem, quae tertio postquam crucifixus est die contigit, secundum divinas scripturas, primi

Θῆναι κατὰ τὰς θείας γραφὰς ἐπιτελεῖται τῇ ις' τοῦ πρώτου μηνὸς τῆς σελήνης· ἡ γὰρ ιδ' εὐρίσκεται οὐχ ἡ ἀνάστασις, ἀλλ' ὁ καιρὸς τῆς σωτηριώδους προσηλώσεως τῆς ἐν τῷ σταυρῷ. καὶ ἐκ τοῦτου φαίνονται τὸναντίον Ἰουδαῖοι ποιοῦντες· ὅτε γὰρ ἔδει νηστεύειν καὶ μηδαμῶς πανηγυρίζειν, οὗτοι φαίνονται καὶ 5 εὐφραϊνόμενοι καὶ ἐορτάζοντες, οὐδαμῶς τὸν καιρὸν τῆς ὄντως D τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀναστάσεως ἐκ νεκρῶν εἰδότες, καὶ ἐκ τούτου μηδὲ ταῖς θείαις γραφαῖς ἐπόμενοι, ἀλλ' οὐκ εἰς τισὶν ἔθεσιν.

Εἶτα θέλοντες παραστῆσαι ὡς κατὰ τὸ παρὸν πεντακισχι- 10 λιοστὸν πεντακισιοστὸν τεσσαρακοστὸν ἔτος γενέσεως κόσμου, V 177 ἀρξάμενοι ἀπὸ κα' καὶ αὐτῆς τοῦ μαρτίου μηνός, πόστη τοῦ μηνός καὶ ποία ἡμέρα ἔφθασεν ἡ ιδ' τοῦ πρώτου μηνός τῆς σελήνης, εὐρίσκομεν τὰ ρφλθ' ἔτη ποιοῦντες παρὰ τὸν ιδ'. ιδ' σ' R 524 γίνονται γω', ιδ' ἢ γίνονται ρψί', ιδ' α' γίνονται ιδ'. λοιπὸν 15 ι'· καὶ εὐρίσκομεν κατὰ τὸ φύσει μὲν ι' ἔτος τῆς ἑνεακαιδεκαε- P 221 τηρίδος, θέσει δὲ ιά' προσκεμένας ἑπακτὰς κα'. ταύταις προστίθεμεν γ' τὰς πρὸ τῶν φωστήρων, προσελήνους ἑπτὰ, καὶ γ' τὰς ἀπὸ κα' καὶ αὐτῆς τοῦ μαρτίου μηνός, καὶ τοῖς κβ' λεπτοῖς ἀλλὰ λεπτὰ μὲ' πρόσθετες, ὡς τρίτου ἔτους ὄντος μετὰ τὸ βίσεκτον, 20 καὶ ἐκ τῶν ξζ' λεπτῶν λαμβάνομεν μίαν, καὶ γίνονται μδ'· ἕκβα

3. τῆς alterum om. R. 5. φαίνονται τὸναντίον Ἰουδαῖοι ποιοῦν-
τες καὶ P. 7. εἰδότες om. R. 12. ἀρχόμενοι P, ἀρχάμενοι R. 14.
τῶν RV, τὸ P. 16. ἑνεακαιδεκα] ιδ' PV. 20. βίσεκτον P.
21. λαμβάνομεν PV.

mensis lunae sexta decima celebratur: nam quarta decima, non Resurrectionis sed tempus fuit salutaris crucifixionis. Et ex hoc Judaeos contrarium facere apparet: quando enim jejunium celebrandum est, neque festivitas agi debet, illi contra facere, et se ad laetitiam componere videntur, nullo plane modo tempus vere servatoris nostri Jesu Christi resurrectionis à mortuis celebrantes, cum se minime sacris literis, sed propriis quibusdam ritibus insistere sciant.

Deinde si velimus ostendere quemadmodum hoc praesenti anno a mundi conditu v. MDCXL. capto initio a XXI. mensis Martii, in quodam mensis, quamve feriam incidit XIV. primi mensis lunae, invenimus v. MDCXXXIX. quos dividimus per XIX. (hoc modo). Ducantur XIX. in C. prodibant III. MDCCL. ducantur XIX. in XC. fient MDCCL. ducantur XIX. in L. fient XIX. reliqua sunt X. Unde colligimus anno juxta naturam X. decemnoventalis cydi, secundum vero positionem XI. adjunctas epactas XXI. His addimus XIII. antelunares, et antelunares VII. et III. a XXI. mensis Martii, et XXII. minutis minuta alia XLV. adjice, cum sit tertius annus post bisextum: et ex LXVII. minutis accipimus I. et fient XLIV. abjice XXX. reliqua sunt XIV. et ecce intelligimus uti XIV. primi mensis lunae ce-

λ' λοιπὸν ιδ'. καὶ ἰδοὺ ἔγνωμεν ὡς ἡ ιδ' τοῦ πρώτου μηνὸς τῆς
 σελήνης ἔφθασεν τῇ κγ' τοῦ μαρτίου μηνός. εἶτα καὶ τὴν ἡμέ-
 ραν ζητοῦντες γινῶναι, καθ' ἣν ἔφθασεν ἡ ιδ', τοῖς ἐφλθ' προσ-
 τίθεμεν τὸ τέταρτον αἰτπδ', γινόμενα ὁμοῦ, 5 αἰκγ'. ταύτας
 5 παρὰ τὸν ζ'. ζ' Ϟ' γίνονται, 5τ', ζ' π' γίνονται φξ', ζ' ἡ ς'. B
 λοιπὸν ζ'. ταύταις προσβάλλομεν γ' τὰς πρὸ τῶν φωστήρων
 καὶ γ' τὰς ἀπὸ κα' τοῦ μαρτίου μηνός· γίνονται ιγ'. ἔκβα ζ'.
 λοιπὸν ς'.

Καὶ δέδεικται ὡς ἡ ιδ' κατὰ τὸ παρὸν, ἐφμ' ἔτος τῆς τοῦ
 10 κόσμου γενέσεως καὶ ιδ' τῆς Τιβερίου Καίσαρος μοναρχίας, ἀρ-
 χὴν εἰληφὸς ἀπὸ κα' τοῦ κατὰ Ῥωμαίους μαρτίου μηνός, ἰνδ.
 δ', καθ' ὃ ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς ὁ Χριστὸς τὸν ἐκούσιον καὶ
 ζωοποιὸν ὑπέμεινε σταυρόν, ἔφθασεν τῇ κγ' τοῦ μαρτίου μηνός
 καὶ ἐν ἡμέρᾳ παρασκευῆ. ἐν ἡμέρᾳ δὲ παρασκευῆ σταυρωθῆναι
 15 τὸν κύριον διδάσκουσιν τὰ θεόπνευστα λόγια, ἐν τῇ τοῦ πάσχα C
 ἑορτῇ, καθὼς ἔμπροσθεν εἴρηται. τριῶν οὖν πάσχα μετὰ τὸ
 βαπτισθῆναι τὸν κύριον τελεσθέντων, καὶ ἐν τῷ τετάρτῳ ἔτει
 τῆς τοῦ πάσχα ἑορτῆς ὑπὲρ ἡμῶν σταυρωθέντος τοῦ κυρίου, δει-
 κνυται σαφῶς ὅτι τρεῖς ὁλόκληρα ἔτη τὸ σωτήριον ἐδίδαξεν κη-
 20 ρυγμα καὶ ἡμέρας ος', τινὰς μὲν αὐτῶν πρὸ τοῦ πάσχα τοῦ πρώ-
 του κατὰ τὸ ιε' ἔτος τῆς Τιβερίου Καίσαρος μοναρχίας, τινὰς
 δὲ πρὸ τοῦ κατὰ τὸ παρὸν ἔτος, ἐφμ' γεγονότος σωτηριώδους

3. ἔφθασεν] Post haec lacunam habet V. 5. τὸν] τῶν R. 9. ἡ
 ιδ' om. RV. ib. ἔτος ἐφμ' P. 12. ὁ alterum om. P. 14. παρα-
 σκευῆς bis P. 18. τῆς om. R. 20. πρώτου τοῦ πάσχα P.

causat xxii. mensis Martii. Si deinde quaeramus diem, seu feriam, qua
 occurrit xiv. anni v. m̄dxxxix. addimus quartam partem m̄cccclxxxiv. et exi-
 stunt vi. m̄ccccxxiii. his per x. partitis, septies d̄cccc. efficiunt vi. m̄ccc.
 septies lxxx. efficiunt dlx. vii. viii. lvi. reliqua sunt vii. quibus addi-
 mus iii. a xxi. mensis Martii, et fiunt xiii. abjice vii. relinquuntur vi.

Ita igitur demonstratum est quemadmodum decima quarta lunae hos
 praesenti a mundi conditu an. v. m̄dxl. et xix. Imperii Tiberii Caesaris,
 anni initio sumpto a xxi. mensis Martii, Ind. iv. quando Dominus noster
 Jesus Christus salutarem crucem ultro subijt, incidit in xxii. mensis
 Martii, et in diem Parasceves. Die autem Parasceves crucifixum fuisse
 Dominum docent divinitus inspirata oracula, die scilicet festo, uti supe-
 rius dictum est. Tribus ergo Paschatis festis, postquam Dominus bap-
 tizatus est, exactis, annoque quarto, Paschali festo, pro nobis crucifixo
 Domino, evidenter ostenditur totos tres integros annos salutarem praedi-
 cationem exercuisse, diesque praeterea lxxvi. ac horum quidem ante
 primum Pascha, anno xv. Imperii Tiberii Caesaris, aliquot vere ante
 Pascha hujus praesentis an. v. m̄dxl. quo salutare Pascha contigit. Quod
 autem Dominus praedicato per tres annos Evangelio, ad voluntariam et

- πάσχα. ὅτι δὲ τρεῖς ἑνιαυτοὺς κηρύξας τὸ εὐαγγέλιον ὁ κύριος
 D ἐπὶ τὸν ἐκούσιον καὶ ζῶσποιδὸν ἦλθε σταυρὸν διδάσκει καὶ Ἰγνά-
 R 526 τιος ὁ Θεοφόρος καὶ μάρτυς, ὁ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου γνήσιος
 μαθητῆς γεγονώς, τῆς δὲ ἐν Ἀντιοχείᾳ ὑγιωτάτης ἐκκλησίας
 ἐπίσκοπος ὑπὸ τῶν ἀποστόλων κατασταθείς. ἐν τῇ πρὸς Τραλ-
 5 λιανοῦς τοίνυν ἐπιστολῇ γέγραπεν ἐπὶ λέξεως οὕτως. „ἀληθῶς
 τοίνυν ἐγέννησε Μαρία τὸ σῶμα θεὸν ἔχον ἑνοικον, καὶ ἀλη-
 θῶς ἐγεννήθη ὁ λόγος ἐκ τῆς παρθένου Μαρίας, σῶμα ὁμοιο-
 παθὲς ἡμῖν ἡμφισμένοσ. ἀληθῶς γέγονεν ἐν μήτρᾳ ὁ πάντας
 ἀνθρώπους ἐν μήτρᾳ διαπλάττων, καὶ ἐποίησεν ἑαυτῷ σῶμα 10
 P 222 ἐκ τῶν τῆς παρθένου σπερμάτων, πλὴν ὅσον ὀμίλιασ ἀνδρὸς ἄνευ.
 ἀληθῶς ἐκνοφορήθη, ὡς καὶ ἡμεῖς, χρόνων περιόδοις, καὶ
 ἀληθῶς ἐτέχθη, ὡς καὶ ἡμεῖς. ἀληθῶς ἐγαλακτοτροφήθη, καὶ
 τροφῆς κοινῆς καὶ ποτοῦ μετέσχεν, ὡς καὶ ἡμεῖς, καὶ τρεῖς δε-
 κάδας ἐτῶν πολιτευσάμενοσ ἐβαπτίσθη ὑπὸ Ἰωάννου ἀληθῶς καὶ 15
 V 178 οὐ δοκῆσει. καὶ γ' ἑνιαυτοὺς κηρύξας τὸ εὐαγγέλιον καὶ ποιήσας
 σημεῖα καὶ τέρατα ὑπὸ τῶν ψευδοῖουδαίων καὶ Πιλάτου ἡγεμόνοσ
 ὁ κριτῆς ἐκρίθη, ἕμαστιγώθη ὑπὸ δούλων, ἐπὶ κόρῃς ἐδράπισθη,
 ἐνεπτύσθη, ἀκάνθινον στέφανον καὶ πορφυροῦν ἱμάτιον ἐφόρε-
 σεν, κατεκρίθη, ἐσταυρώθη ἀληθῶς, οὐ δοκῆσει, οὐ φαντασία, οὐκ 20
 ἀπάτη. ἀπέθανεν ἀληθῶς, καὶ ἐτάφη, καὶ ἠγέρθη ἐκ τῶν νεκρῶν.“
 B Ἴδοὺ φανερῶσ ὁ τοιοῦτοσ καὶ τηλικούτοσ τῆς ἐκκλησίας δι-
 δάσκαλοσ τρεῖς ἑνιαυτοὺς κηρῦξαι τὸ εὐαγγέλιον τὸν σωτῆρα
 λέγει.

8. ἡμφισμένοσ R. 18. κόρης ἀραπίσθη PV.

vivificam crucem venerit, docet Ignatius ille Deifer et Martyr, qui Joannis Theologi genuinus discipulus fuit, sanctissimaeque Antiochenae Ecclesiae Episcopus ab Apostolis constitutus. Is quippe in Epistola ad Trallianos sic verbo tenus scripsit: Vere etenim peperit Maria corpus, Deo in ea habitante, et vere natus est Deus Verbum ex Virgine: corpus similiter nobis passibile sine peccato induens: vere conceptus est in utero, et factus est in vulva, (qui omnes homines in vulva fingit) formans et faciens sibi corpus ex Virgine, sine semine scilicet et consuetudine viri: portatusque in utero, sicut et nos tempore portati sumus: et vere lactatus est, et nutritus sicut nos, et cibo et potu sicuti et nos usus est: et triginta annos agens baptizatus est a Joanne, in veritate et non in phantasmate: et tribus annis praedicavit Evangelium, et fecit signa et prodigia coram falsis Judaeis: et a Pilato Praeside Judex judicatus est, flagellatus est, colaphis caesus est, consputus est, spineam coronam purpureamque vestem portavit, condemnatus est, crucifixus est vere, sepultus est, et resurrexit a mortuis.

Ecce aperte omnino talis ac tantus Ecclesiae doctor triennio a servatore praedicatum Evangelium dicit.

Οἱ δὲ κατὰ τῶν ἑορτῶν τῆς ἁγίας τοῦ Θεοῦ καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας γράφαι τολμήσαντες τέσσαρας ἐνιαυτοὺς ὀλοκλήρους καὶ ἡμέρας τῶς κηρῦσαι τὸν κύριον τὸ εὐαγγέλιον ἀπεφήναντο, ἐναντιούμενοι τῷ ῥηθέντι Θεοφόρῳ καὶ μάρτυρι καὶ 5 ταῖς ἁγίαις γραφαῖς.

Ὅτι δὲ τρεῖς ἐνιαυτοὺς ὁ σωτὴρ ἐδίδαξε τὸ κήρυγμα δεικνύται καὶ ἐξ ἑτέρων ἀναγκαίων λόγων, ἕκ τε τῶν ἱερῶν εὐαγγελίων καὶ ἐκ τῶν Ἰωσήπῳ τῷ παρ' Ἑβραίοις σοφῶ γραφέντων καὶ ἐξ ὧν, ὡς πρόκειται, ὁ παρὰ τοῖς Ἑλλησι χρονογράφος ἱστόρησε C
10 Φλέγων ὁ τὰς Ὀλυμπιάδας τεθεικῶς, λέγων, Τῷ δὲ τετάρτῳ ἔτει τῆς σβ' Ὀλυμπιάδος ἐγένετο ἔκλειψις ἡλίου μεγίστη τῶν ἐγνω- R 528
σμένων πρότερον· καὶ νῦν ὥρα ἕκτη τῆς ἡμέρας ἐγένετο, ὥστε καὶ ἀστέραι ἐν οὐρανῷ φανῆναι, σεισμός τε μέγας κατὰ Βιθυνίαν γενόμενος τὰ πολλὰ Νικαίας κατεστρέψατο. ταῦτα ὁ δη-
15 λωθεὶς ἀνὴρ. τὰ μέντοι ἱερὰ εὐαγγέλια ἄρξασθαι τὸν κύριόν φασι τοῦ σωτηρίου κηρύγματος ἐπὶ Ἄννα ἀρχιερέως, σταυρωθῆναι δὲ ἐπὶ Καϊάφα λέγουσιν. ὁ δὲ Ἰωσήππος ἐν τῷ ἡ' τῆς Ἰουδαϊκῆς Ἀρχαιολογίας γράφει τρεῖς ἀρχιερεῖς μετὰ τὸν Ἄνναν γεγενῆαι, Ἰσμάηλον τὸν τοῦ Βαφεί καὶ Ἐλεάζαρον τὸν τοῦ
20 Ἀνάνου υἱὸν καὶ Σίμωνα τὸν τοῦ Καμαθεί, καὶ τότε μετ' ἐκεί-
νους τὸν Καϊάφην ἀρχιερέα γενέσθαι. ἐνιαύσιος δὲ ὁ τῆς ἐκά- D
στου ἀρχιερωσύνης ἦν χρόνος. ἐξ ὧν δῆλον ὅτι τρεῖς ἐνιαυτοὺς

9. χρονογραφοῖς P. 10. τεθηκῶς PV. 11. σβ'] σβ' V. 18. τῷ οὐρανῷ P. 17. ἡ'] 8. 18. Ἄννα PV. 20. Ἀνάνου P. 21. ἐνιαυτὸς P.

Qui ergo adversus Sanctae Catholicae et Apostolicae Ecclesiae dies festos ausi sunt scribere, quadriennio toto, diebusque aliquot a Domino Evangelium fuisse praedicatum, sancto Deifero Martyri, et sacris literis contraire deprehenduntur.

Quod vero Servator per tres annos Evangelium praedicaverit, patet praeterea ex aliis necessariis rationibus, et sacris Evangelii, et ex scriptis Josephi, viri inter Judaeos docti: atque adeo ex iis, ut ante dictum est, quae inter Graecos chronologos celeberrimus Phlegon narravit, qui Olympiadum rationem conscripsit, hisce verbis: Quarto autem anno cccii. Olympiadis magna et insignis inter omnes, quae ante eam acciderant, defectio solis contigit: dies hora sexta in tenebrosam noctem ita versus est, ut stellae in coelo visae sint, terraeque motus in Bithynia Nicæae urbis multas aedes subvertit. Haec supradictus vir. Salutare quidem praedicationis munus a Christo coeptum, Anna Pontificatum obtinente, Christum vero crucifixum sub Caïpha, docent sacra Evangelia. Josephus vero lib. xviii. Antiq. Judaic. scribit tres Pontifices post Annam fuisse, Ismaëlem Baphi F. Eleazarum Annani F. et Simonem Camathi F. post hos autem Caïpham Pontificatum obtinuisse. Singulorum porro unius anni fuit Pontificatus. Unde liquet tribus annis integris Ismaëlis, Elea-

τοῦ Ἰσμαήλου καὶ τοῦ Ἐλεαζάρου καὶ τοῦ Σίμωνος δλοκλήρους ἐκήρυξεν ὁ σωτὴρ τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας, ἡμέρας δέ τινας ἐκ τοῦ τέλους τῆς ἀρχιερωσύνης τοῦ Ἄννου καὶ ἡμέρας τινὰς ἐκ τῆς ἀρχῆς τῆς τοῦ Καϊάφα ἀρχιερωσύνης. τῇ τεσσαρεσκαδεκάτῃ οὖν, ὡς πρόκειται, τοῦ πρώτου μηνὸς τῆς σελήνης ἔσται— 5
 ρώθη ὁ κύριος καὶ ἐν ἡμέρῃ ἕκτη τῆς ἐβδομάδος.

Κάντεῦθεν δείκνυται ὅτι καθ' ἣν ἡμέραν ἐπλασε τὸν ἄνθρωπον αὐτὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, αὐτὸς ἐπὶ συντελεῖα τῶν αἰώνων ἔσται ρώθη ἐν ἡμέρῃ ἕκτη δι' ἡμᾶς τοὺς ἐξ αὐτοῦ ὑπὸ τὴν ἀπόφασιν τοῦ θανάτου διὰ τὴν ἁμαρτίαν γενομένου, ἵνα ἡμῖν 10
 τῷ οἰκίῳ πάθει τὴν ἀπάθειαν χαρίσῃται, καθά φησιν ὁ μέγας Βασιλεῖος. καὶ τῇ 15' κατὰ σελήνην, ἐν ἣ τὸ δράγμα προσέταξεν ὁ Θεὸς νόμος προσφέρεσθαι ἀπαρχὴν θεισμοῦ, καὶ πρὸ τοῦ ἐπελθεῖν δρέπανον ἐπ' ἀμητῶν ἀνάστη ἐκ νεκρῶν, ἀπαρχὴ τῆς ἀνθρωπότητος γεόμενος ὁ κύριος ἡμῶν καὶ σωτὴρ ὁ Χριστὸς 15
 πρὸ τοῦ ἐπελθεῖν τὸ τῆς συντελείας δρέπανον τῷ κόσμῳ. καὶ καθὼς προδιέγραψεν ἐν τῇ προσφορᾷ τοῦ δαγμάτος τῆς ἀπαρχῆς, οὕτως ἀνάστη, λυτρωσάμενος ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν ἡμῶν, ἐν ἣ προσήνεγκεν τὸ δράγμα τῆς ἀπαρχῆς τοῦ ἡμετέρου φυράματος τῷ Θεῷ καὶ πατρὶ τὴν ἐξ ἀναστάσεως τῶν νεκρῶν ἀπαρχὴν 20
 κατὰ τὰς ὑπ' αὐτοῦ περὶ ἑαυτοῦ προῤῥηθείσας γραφάς.

Ἐκ ταύτης δὲ τῆς ἡμέρας, τουτέστιν τῆς 15' καὶ αὐτῆς τοῦ

3. τοῦ τέλους — ἐκ om. P. 12. προέταξεν R, alterum in m. ponens. 14. ἀπειθεῖν P. 19. ἐν om. P. 21. περὶ ἑαυτοῦ om. P. id. προρηθείσας PV.

zari, ac Simonis, Evangelium de regno coelesti praedicasse Salvatorem, et diebus aliquot ex initio Pontificatus Caiphae. Decima quarta igitur, ut supra dictum est, primi mensis lunae cruci affixus est Dominus, et feria vi. hebdomadis.

Hinc pariter patescit, eodem die quo hominem olim formarat verus Deus noster, eundem in saeculorum consummatione, die sexto, crucifixum pro nobis, qui ex eo precreati per sententiam propter peccatum morti addicti fueramus, ut morte sua impassibilitatem nobis compararet, quemadmodum ait magnus Basilinus. Et sexta decima luna mensis, qua divina lex manipulum primitiarum ex messe offerri praeciperat, et aequam fax mitteretur in messem, surrexit ex mortuis, in primitiis factus humanitatis Dominus noster et Salvator Christus, antequam fax consummationis in mundum mitteretur. Et quemadmodum praescripserat in oblatione manipuli primitiarum, ita surrexit, asserta nostra ex corruptione vita, in qua manipulum primitiarum nostri fermenti obtulit Deo Patri, ex mortuorum resurrectione primitias, secundum ab eo praenuntiatas scripturas.

Ab hoc porro die, hoc est xvi. ipsius scilicet primi mensis, praes-

πρώτου μηνός, ἀριθμεῖν τὰς ἡμέρας τῆς πεντηκοστῆς ὁ Θεὸς
 παρακαλεῖσάτο νόμος. καὶ τῇ τεσσαρακοστῇ ἡμέρᾳ τῆς ἀναστά- R 530
 σεως αὐτοῦ ὁ κύριος ἡμῶν. Ἰησοῦς ὁ Χριστὸς ἀνελήφθη εἰς V 179
 τοὺς οὐρανοὺς τῇ τρίτῃ τοῦ ἁρτεμισίου μηνός ἐν ἡμέρᾳ πέμπτῃ
 5 τῆς ἐβδομάδος, καὶ καθὼς γέγραπται, Ἀνάστηθι, κύριε, εἰς C
 τὴν ἀνάπαυσίν σου σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματος σου.
 καὶ ὁ ἅγιος Ἀθανάσιος ἐρμηνεύων τὸν ρλα' ψαλμὸν ἔγραψεν οὕ-
 τως· „Ἀνάστηθι, κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου· τὴν εἰς οὐρα-
 νοὺς ἀνύληψιν ἐπισπεύδουσιν αὐτοῦ. Σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ
 10 ἁγιάσματος σου τὴν ἁλίαν αὐτοῦ σάρκα φησί· μετ' αὐτῆς γὰρ
 ἀνελήφθη. οὐ γὰρ ἀποσαρκοῦται εἰς τοὺς ἀγῆρῆτους αἰῶνας
 τῶν αἰῶνων.“

Μετὰ δὲ τὴν ἀνάληψιν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ
 τὴν ἀποβολὴν τοῦ ἔθνους τῶν Ἰουδαίων, ὅσοι τῆς τοῦ δεσπότου
 15 Χριστοῦ κλήσεως δι' οἴκτον φιλανθρωπίας γεγόναμιν ἄξιοι, τὸ
 σκιῶδες πάσχα οὐκέτι ἐπετελέσαμεν· παρῆλθε γὰρ ἡ σκιά τοῦ νό- D
 μου τῆς χάριτος ἐπιελθούσης. καὶ τῇ ἡ' τοῦ ῥηθέντος ἁρτεμι-
 σίου μηνός ἐν ἡμέρᾳ κυριακῇ, αὐτῇ τῇ πεντηκοστῇ ἡμέρᾳ τῆς
 σωτηριώδους ἀναστάσεως, ἐπεδήμησε τοῖς ἀποστόλοις ἐν πυρ-
 20 ναις γλώσσαις τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, καὶ ἐκάθισεν ἐφ' ἕνα ἕνα
 στον αὐτῶν. πλησθέντες δὲ οἱ ἀπόστολοι πνεύματος ἁγίου ἤρ-
 ξαντο κηρύσσειν τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας. ἐξ ἧς κανονίζον-
 τες τὴν διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν γενομένην ἀνάστασιν ἐν τῇ
 ἁγίᾳ κυριακῇ, ἐορτάζομεν τὸ ἐκκλησιαστικὸν κήρυγμα ἢ ἡμέρας,

cepit lex divina ut dies Pentecostes putarentur: quadragesimo vero die post resurrectionem suam Dominus noster Jesus Christus in coelum assumptus est tertio die Artemisii, seu Maii mensis, feria quinta hebdomadae, et quemadmodum scriptum est: *Surge, Domine, in requiem tuam, tu et arca sanctificationis tuae.* Et Sanctus Athanasius in cxxxi. Psalmi explanatione hunc in modum scripsit: *Surge Domine in requiem tuam: ascensum in coelum ipsius accelerant: Tu et arca sanctificationis tuae: sanctum ipsius corpus dicit, cum hoc enim assumptus est; neque enim humanitatis naturam unquam in omnes aeternitates eruit.*

Post Assumptionem Domini nostri Jesu Christi, et dejectionem gentis Judaeorum, quotquot Domini nostri, ex illius clementia et misericordia, digni facti sumus vocatione, umbraticum illud Pascha non amplius celebravimus: legis enim umbra, gratia adveniente, praeteriit. Et xiii. dicti mensis Artemisii, die Dominica, ipsa quinquagesima die post salutarem resurrectionem, spiritus Sanctus in ignitarum linguarum specie ad Apostolos venit, et sedit super unum quemque eorum. Repleti ergo Spiritu sancto coeperunt praedicare Evangelium regni (Dei). Ex quo tempore celebrantes propter nostram salutem factam Resurrectionem die

P 224 ὡς φησιν ὁ ἅγιος Ἰωάννης. καὶ ἐκ τούτου τοῦ ἐνιαυτοῦ ἠρξάμεθα ἡμεῖς οἱ χριστιανοὶ ἐορτάζειν τὴν ζωοποιδὸν δυναστάσιμον ἑορτὴν τοῦ κυρίου καὶ δεσπότης Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ θεοῦ ἡμῶν, ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. ἀμήν.

Εἰσὶν δὲ καὶ οἱ ἐπίσημοι τῶν ἀποστόλων γεγονότες μετὰ 5 τοὺς προγεγραμμένους ἰβ' μαθητὰς τοῦ κυρίου κατὰ τὸ ἐ' ἔτος τῆς Τιβερίου Καίσαρος μοναρχίας, οἵτινες μετὰ τὴν εἰς οὐρανὸς ἀνάληψιν τοῦ κυρίου, καὶ αὐτοὶ εἰσιν οἶδε.

νζ'. Βαρνάβας.

νη'. Μάρκος ὁ εὐαγγελιστής. 10

νθ'. Σιλᾶς.

ξ'. Λουκᾶς ὁ ἰατρός καὶ εὐαγγελιστής γενόμενος, περὶ οὗ Παῦλος ἐν τῇ πρὸς Κολοσσαεῖς ἐμνημόνευσεν ἐπιστολῇ.

ξα'. Τιμόθεος.

ξβ'. Σιλουανός. 15

ξγ'. Τίτος.

R 532 Εἰσὶν δὲ καὶ οἱ κατασταθέντες διάκονοι μετὰ τὴν εἰς οὐρανὸς ἀνάληψιν τοῦ κυρίου ζ'.

B ξδ'. Στέφανος ὁ πρῶτος μάρτυς τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὃς καὶ ἀνηρέθη λιθοβοληθεὶς ὑπὸ Ἰουδαίων. 20

ξε'. Φίλιππος.

ξς'. Πρόχωρος.

ξζ'. Νικάνωρ.

ξη'. Τίμων.

5. οἱ om. P. 8. Ante καὶ addit m. R ἠρξθησαν. 19. μάρτυρ P. 22. Πρόχορος P.

Dominica, festum agimus praedicationis Ecclesiasticae octo diebus, ut ait Sanctus Joannes. Et ab hoc anno nos Christiani coepimus colere diem vivificae Resurrectionis Domini Jesu Christi vere Dei nostri, cui gloria in saecula, Amen.

Sunt et alii illustres Apostoli praeter supra memoratos XII. Domini Discipulos ad XV. Tiberii Caesaris Imperii annum recensitos, qui post Domini in coelos assumptionem floruerunt. II vero sunt LVII. Barnabas, LVIII. Marcus Evangelista, LIX. Silas, LX. Lucas medicus et Evangelista, de quo Paulus in Epistola ad Colossenses mentionem facit, LXI. Timotheus, LXII. Silvanus, LXIII. Titus.

Sunt praeterea post Christi in coelis assumptionem constituti VII. Diaconi.

LXIV. Stephanus primus Martyr Domini nostri Jesu Christi, qui lapidibus impetitus a Judaeis extinctus est: LXV. Philippus: LXVI. Prochorus: LXVII. Nicanor: LXVIII. Timon: LXIX. Parmenio: LXX. Nicolaus.

ξθ'. Παρμενίων.

ο'. Νικόλαος.

Οὗτοι πάντες γεγόνασιν συνέδημοι τοῖς ἀποστόλοις μετὰ τὴν τοῦ κυρίου εἰς οὐρανοῦς ἀνάληψιν.

5 Ἔτα χειροτονήθησαν ἐπίσκοποι, πρῶτος ἐν Ῥώμῃ Πέτρος, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Μάρκος ὁ εὐαγγελιστής, ἐν Ἱεροσολύμοις Ἰάκωβος ὁ ἀδελφὸς τοῦ κυρίου, ἐν Ἀντιοχείᾳ ὁ προειρημένος ἀπόστολος Πέτρος. περὶ δὲ τῶν προγεγραμμένων ὁ μαθητῶν τῶν με- C
τὰ τοὺς ἰβ' τοῖς προτεταγμένους ἱστορεῖ Κλήμης ὁ συγγραφεὺς
10 ἐν τῇ πέμπτῃ τῶν Ὑποτυπώσεων.

Ἔσιν δὲ καὶ αἱ παρακολουθήσασαι τοῖς ἀποστόλοις ὕγαι γυναικες μετὰ τὴν εἰς οὐρανοῦς ἀνάληψιν τοῦ κυρίου, περὶ ὧν ἐπιστέλλων Παῦλος ἐμνημόνευσεν, Φοίβη, Τρυφῶσα, Εὐνίκη V 180
μήτηρ τοῦ ἀποστόλου Τιμοθέου, Πρίσκα, Περσίς, Πρίσκα, 15
Μαρία, Ἰουλία, Κλαυδία, Ἰουνία, Πρίσκιλλα, Ἀπφία, Τρύφαινα, Λοῖς, μᾶμμη Τιμοθέου τοῦ ἀποστόλου.

Περὶ τῆς γεννήσεως τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ D
τοῦ ἀληθινοῦ θεοῦ ἡμῶν καὶ τοῦ παναγίου αὐτοῦ
βαπτίσματος καὶ τοῦ σωτηρίου αὐτοῦ πάσχα
20 σύντομος διήγησις.

Ἡ καθολικὴ γέννησις τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ θεοῦ ἐστὶν αὕτη.

4. οὐρανὸν P. 9. τοὺς προτ.] προτ. P. 10. τῶν om. P. 13. Τρυφῶσα P. 14. μήτηρ post Τιμοθέου ponit P. 15. Κλαυδία — Πρίσκιλλα om. P. *ibid.* Ἀπφία P. 17. ἡμῶν om. P.

Hi omnes Apostolorum socii fuere in peregrinationibus.

Deinde creati sunt Episcopi, primus Romae Petrus, Alexandriae Marcus Evangelista, Hierosolymis Jacobus frater Domini, Antiochiae supra memoratus Petrus. De recensitis vero discipulis LXX. praeter XII. supra dictos, agit Clemens scriptor lib. v. Hypotyposeon.

Sunt etiam sanctae quaedam mulieres, quae post Domini in caelum assumptionem Apostolos secutae sunt, quarum in Epistolis Paulus meminit: Phoebe scilicet, Triphosa, Eunice Timothei Apostoli mater, Prisca, Persis, Prisca, Maria, Julia, Appia, Tryphaena, Lois avia Timothei Apostoli.

De Nativitate Domini Jesu Christi veri Dei nostri, et sanctissimo ejus baptismo, et salutari illius Paschate, brevis narratio.

Catholica generatio Domini nostri Jesu Christi veri Dei ita se habet.

Ἐγεννήθη χουὰκ κη' ὥρα ζ' τῆς νυκτός. ἔβαπτίσθη τυβὶ
 αὐ' ὥρα ι' τῆς ἡμέρας ὑπὸ Ἰωάννου ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ποταμῷ, καὶ
 ὁ Ἰορδάνης ἀνεπέδισεν εἰς τὰ ὀπίσω.

P 225 Εἶπεν δὲ ὁ κύριος τῷ Ἰωάννῃ, Εἶπον τῷ Ἰορδάνῃ, Στῆθι, ὁ
 κύριος ἦλθεν πρὸς ἡμᾶς. καὶ εὐθέως ἔστησαν τὰ ὕδατα. τότε ὁ 5
 R 534 Ἰωάννης προσεκίνησεν αὐτῷ λέγων, Ἐγὼ χρεῖαν ἔχω ὑπὸ σοῦ βα-
 πτισθῆναι, καὶ σὺ ἔρχῃ πρὸς με. καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ κύριος, Ἄφες
 ἔρτι, δεῖ γενέσθαι τοῦτο. τότε καταβάντων αὐτῶν ἐπὶ τὸ ὕδωρ
 ἀνεκόχλασαν τὰ ὕδατα, ὡπερ κεκερασμένον ὕδωρ. καὶ ὅτε
 ἀνέβη ἐκ τοῦ ὕδατος, εὐθέως ἀνεῴχθη ὁ οὐρανός, καὶ ἦλθεν 10
 τὸ πνεῦμα τὸ ἄγιον ὡς περιστέρα πυροειδής· καὶ φωνὴ μεγάλη
 ἠκούσθη ὡς φωνὴ βροντῆς, λέγουσα, Οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ
 B ἀγαπητός, ἐν ᾧ ἠεδόκησα. ἔμεινεν δὲ ὁ Χριστὸς σὺν ἡμῖν ἐν
 τῷ κόσμῳ θεραπεύων πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἔτη λγ'
 καὶ μῆνας γ'. ἐν δὲ τῷ λδ' ἔτει ἐκρατήθη καὶ ἔσταυρώθη φαμε- 15
 νῶθ κθ', ἡμέρᾳ τῆς σελήνης ιδ', παρασκευῆς οὔσης. ἀπέστη
 δὲ ἐν τριημέρῳ φαρμουθι α', κυριακῆς οὔσης, σελήνης ις', ὥρα
 θ' τῆς νυκτός. ἀνελήφθη παχῶν ι' ὥρα θ' τῆς ἡμέρας.

σγ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ε'. ιθ'. ὑπ. Ἀρουντίου καὶ Ἀενοβάβρου.

20

1. κη'] κς' P, δεκεμβρίου κς' m. V. *ibid.* νυκτός posui ubi ἡμέ-
 ρας ponebatur in PV et ἡμέρας ubi νυκτός cum m. R. *ibid.* τυβῆ
 PV. Ἰαννουαρίῳ ζ' m. V. 5. ὁ om. P. 9. ἀνεκόχλασαν P. *ib.*
 ὡπερ] Scribe ὡπερ πυρ. 15. φαμενωθ κθ'] μαρτίῳ κγ' m. V,
 μαρτίου κγ' m. R. 17. φαρμουθι α'] μαρτίῳ κς' m. V, μαρτίου κς'
 m. R. 18. πασχῶν ι' P, πασχῶν R, μαρτίῳ γ' m. V, ματου γ'
 m. R. 19. Ὀλυμπιάδος V.

Natus est Choeiac xxv. hora vii. noctis. Baptizatus est a Joanne
 in Jordane fluvio Tybe xi. hora x. diei et Jordanis conversus est re-
 trorsum.

Dixit autem Dominus Joanni: *Die Jordani, Siste, Dominus venit ad
 nos.* Et statim constitere aquae. Tunc Joannes adoravit eum: *Ego,
 inquit, a te debeo baptizari, et tu venis ad me.* Et dixit illi Dominus:
Sine modo, istud fieri necesse est. Tum in aquam iis descendentibus,
 crepitarunt aquae, veluti cum aqua infunditur. Cum vero ex aqua est
 egressus, statim coelum apertum est, et venit Spiritus sanctus instar
 igneae columbae, auditaque est vox magna, ut vox tonitru, dicens: *Hic
 est filius meus dilectus, in quo mihi complacui.* Mansit autem Christus
 nobiscum in mundo; sanans omnem morbum, et omnem languorem annos
 xxxiii. et menses iii. Anno vero xxxiv. comprehensus est, et in crucem
 actus mensis Phamenoth die xxix. lunae xiv. cum esset Parasceve: re-
 surrexit vero post triduum, Pharmuthi primo, qui dies erat Dominicus,
 lunae xvi. hora ix. noctis. In coelum denique assumptus est mense Pa-
 schon, hora diei ix.

Ἐν τῷ κ' ἔτει τῆς Τιβερίου βασιλείας, ἀρχὴν εἰληφότε ἀπὸ C
 τῆς κα' καὶ αὐτῆς τοῦ κατὰ Ῥωμαίους μαρτίου μηνὸς τῆς παρού-
 σης πέμπτης ἰνδικτιῶνος, εἰκοστῷ πέμπτῳ ἔτει τῆς ὀκτωκαιικο-
 σαετηρίδος τοῦ ἡλίου καὶ δωδεκάτῳ τῆς ἑνεακαιδεκαετηρίδος τῆς
 5 σελήνης καὶ τῶν προκειμένων ὑπάτων, εὐρεθείσης τῆς ὠ' τοῦ
 πρώτου μηνὸς τῆς σελήνης τῇ ια' τοῦ κατὰ Ῥωμαίους ἀπριλίου
 μηνὸς, ἐν ἡμέρᾳ ἕκτη τῆς ἑβδομάδος, καθὰ διὰ τῶν προκειμέ-
 νων μεθόδων εὐρίσκομεν, ἐβρασαν πρῶτον πάσχα οἱ ἅγιοι ἀπό-
 στολοι μετὰ τὴν εἰς οὐρανὸς ἀνάληψιν τοῦ κυρίου, τὴν ἁγίαν
 10 δ' αὐτοῦ ἀνάστασιν τῇ ιγ' ξανθικοῦ μηνὸς. αὐτοὶ οὖν πρῶτως,
 ὡς εἴρηται, κατὰ τὸ παρὸν ἔτος ἐπιτελέσαντες παρέδωκαν ταῖς D
 ἀγκύλαις τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίαις καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν ἐπιτηρεῖν τὴν
 ὠ' τοῦ πρώτου μηνὸς τῆς σελήνης μετὰ ἐπίβασιν τῆς ἡμέρας,
 καθ' ἣν ἡ ἑαρινὴ ἰσημερία γίνεται, τουτέστιν τὴν κα' τοῦ κατὰ
 15 Ῥωμαίους μαρτίου μηνὸς. πάσης ἀμφιβολίας ἀμέτοχος ὁ λόγος R 536
 τοῖς τε μεγάλους φωστῆρας ἐν τῇ τοῦ κόσμου καταβολῇ μετὰ γ'
 ἡμέραν γεγενῆσθαι καὶ τὸν μυστικὸν τοῦ κυρίου μετὰ τῶν μαθη-
 τῶν δεῖπνον ἐν τῷ τοῦ πάθους καιρῷ πρὸ γ' ἡμερῶν τῆς ἁγίας
 ἀναστάσεως ἐπιτελεσθῆναι. καλῶς ὠρίσθη πρὸ ια' καλανδῶν V 181
 20 ἀπριλίων πάσχα ἐπιτελεῖν, μὲν ἔξείναι δὲ μηδὲ πρὶν τῆς πρὸ ια'

1. τῆς om. P. 3. ἡ' καὶ κ' PV. 4. θ' καὶ δ. PV. 8. πρῶ-
 τον] πρῶτος V: quod aut πρώτοις scribendum aut πρώτως, ut altero
 abhinc versu: v. dicta ad p. 162. A. 10. δ' om. V. 12. τοῦ ἁγίου
 Θεοῦ P. 17. τόν] τὸ m. R. 20. πρὸ om. P.

A. C.

[Ol. Iph.]

CCIII. Olympias.

83. XIX. Ind. v. Aruntino et Aénobarbo Coss.

4. 202. 5540.

Anni a m. c.

5540.

Anno xx. Imperii Tiberii, qui a xxi. mensis Martii secundum Roma-
 nos praesentis Indictionis v. initium sumit, xxv. anno vigintiocennalis
 solis, et xii. anno decemnovennalis lunae cycli, et praedictis Coss. in-
 vento die xiv. primi mensis, lunae xi. secundum Romanos mensis Aprilis,
 in feria vi. hebdomadis, ut juxta praedictas methodos deprehendimus,
 Apostoli tum primum Pascha celebrarunt post Domini in coelos Assum-
 ptionem: sanctam autem ejus resurrectionem xiiii. die Xanthici mensis.
 Illi igitur primum, uti dictum est, hoc praesenti anno celebrato Pascha-
 te, sacris Sancti Dei Ecclesiis quotannis observandum tradiderunt xiv.
 diem primi mensis lunae post diem ascensum, quo verum aequinoctium
 incidit, id est xxi. mensis secundum Romanos Martii. Et quidem extra
 omnem controversiam haberi debet, magna luminaria in mundi constitu-
 tione post primum diem esse creata, ac mysticam Domini omnium Discipulis
 coenam, tempore quo est passus, triduo ante sanctam Resurrectionem,
 fuisse peractam. Proinde recte statutum est ante xi. Kalendas Apriles
 Pascha non peragendum, neque ante xi. Kalendas Apriles, vel post vii.
 Kalendas Maias Paschale festum celebrare fas esse. Ita ergo ab xi. ex

καλανδῶν ἀπριλίων μηδὲ μετὰ τὴν πρὸ ζ' καλανδῶν μαίων πά-
 P 226 σχα ἑορτάσαι. οὕτω τοίνυν ταῖς δηλωθείσαις ἀπὸ τῆς πρὸ ια'
 καλανδῶν ἀπριλίων μέχρι τῆς πρὸ ζ' καλανδῶν μαίων ἡμέραις
 κανονιστέον. καὶ ἐὰν ἐν κυριακῇ φθάσῃ ἡ ἰδ' τῆς σελήνης, εἰς
 τὴν ἐπιούσαν κυριακὴν οἱ τῆς καθολικῆς τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας 5
 μαθηταὶ τὸ πάσχα τελοῦμεν, ἵνα μὴ μετὰ τῶν Ἰουδαίων ἑορτά-
 σωμεν. εἰ δὲ ἐν δευτέρᾳ τυχὸν ἢ τρίτῃ ἢ τετράδι ἢ πέμπτῃ ἢ
 παρασκευῇ ἢ σαββάτῳ, καθὼς ἐν τοῖς ἔμπροσθεν εἴρηται, ἢ ἰδ'
 φθάσῃ τοῦ φέγγους, εἰς τὴν προιούσαν κυριακὴν ἡμεῖς οἱ Χρι-
 στιανοὶ τελοῦμεν τὸ πάσχα, ἐπεκτεινομένης δηλαδὴ τῆς ποσταίας 10
 B τοῦ φέγγους διὰ τὴν τῆς κυριακῆς ἡμέραν.

Τινὲς δὲ κατὰ τῶν ἐν ταῖς ἀνὰ πᾶσαν τὴν ὕφ' ἡλίου ἀγλαῖς
 τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίαις τελουμένων ἑορτῶν οὐ μόνον γλώσσας ἀλλὰ
 δὴ καὶ χεῖρας κινήσαι τολμήσαντες οὐκ ὤκνησαν καὶ ἐν τούτῳ τὴν
 ἀγλαν τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίαν ἐπισκῆψαι, διότι τὴν σεπτὴν τῆς ἐκ 15
 νεκρῶν ἀναστάσεως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἑορτὴν πάσχα προσ-
 αγορεύει, ἀγνοήσαντες, ὡς ἔοικεν, τὸ διὰ τῆς λέξεως ταύτης
 δηλοῦμενον. ὅπερ γὰρ τῇ ἐλλάδι φωνῇ λέγεται διάβασις καὶ
 ἔκβασις καὶ ὑπέρβασις, τοῦτο τῇ Ἑβραίων γλώσσῃ φασόχ, ἦγουν
 πάσχα, ὀνομάζεται. 20

C Ἀναγκαιῶς οὖν ἡ τοῦ Θεοῦ ἐκκλησία οὐ μόνον τὸ πάθος
 τοῦ κυρίου, ἀλλὰ δὴ καὶ τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ πάσχα προσαγο-

7. τετράδι] τετάρτῃ P. 12. ὕφ' ἡλίου P, ὕφιφ m. R. 19.
 φασέχ P sola.

a. d. Kal. Apriles usque ad ex a. d. vii. Kal. Maias hisce designatis diebus, regula est sumenda. Quod si xiv. luna in diem Dominicam inciderit, sequenti Dominica nos Catholicae Christi Ecclesiae discipuli Pascha celebramus, ne cum Judaeis illud celebremus. Si autem in secundam forte, aut tertiam, aut quartam, aut quintam, aut Parasceven aut Sabbatum, ut in superioribus dictum est, xiv. lunae inciderit, proxime sequenti Dominica nos Christi Pascha agimus, producta ac prorogata nimirum propter diem Dominicam quota seu aetate lunae.

Non defuere autem qui dum contra receptum ab omnibus quae sub sole sunt sanctis Dei Ecclesiis, in celebrandis festis Paschalibus morem, non linguas duntaxat, sed etiam manus exerere audent, sanctam Dei Ecclesiam in hoc pariter reprehendere non dubitantes, quod venerandam a mortuis Christi Dei Resurrectionis festivitatem Paschatis nomine donaverit, cum ipsi, ut videtur, ignorent quid hoc vocabulo intelligamus. Quod enim Graeca lingua dicitur transitus, exitus et transmissio, illud ipsum Hebraeorum idiomate Phasech, seu Pascha, nuncupatur.

Necessario igitur Dei Ecclesia non solum Passionem Domini, sed etiam ejus Resurrectionem Pascha appellat. Quippe propter Domini

ρεύει. διὰ γὰρ τοῦ πάθους τοῦ κυρίου καὶ τῆς ἀναστάσεως αὐ-
 τοῦ διάβασιν καὶ ἔκβασιν καὶ ὑπέρβασιν ἢ τῶν ἀνθρώπων φύσις
 εἴληφεν τοῦ ἔχοντος τὸ κράτος τοῦ θανάτου, αὐτοῦ τε τοῦ θά-
 νάτου καὶ τοῦ ἔιδου καὶ τῆς φθορᾶς. εἰ γὰρ ὁ θάνατος τοῦ
 5 Χριστοῦ τοῦτο ἡμῖν ἔδωρῆσατο, πολλῶ μᾶλλον ἢ ἀνάστασις αὐ-
 τοῦ, ὅτε ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων, μηκέτι
 μέλλων ὑποστρέφειν εἰς διαφθοράν. θάνατος γὰρ οὐκέτι κυριεύει R 586,
 κατὰ τὴν τῶν θεῶν ἀποστόλων διδασκαλίαν. D

Λοκοῖσι δέ μοι οἱ κατηγορῆσαι τῆς ἐκκλησίας ἐν τούτῳ
 10 τολμήσαντες παρανοῆσαι τὴν ἐκ τοῦ Λευιτικοῦ μαρτυρίαν, ἐν ᾗ
 φησιν ὁ νομοθέτης, Καὶ τῇ ἰδ' τοῦ ἀ' μηνὸς ἀνὰ μέσον τῶν ἐσπε-
 ρινῶν πάσχα τῷ κυρίῳ. καὶ ἐν τῇ ιε' τοῦ μηνὸς τούτου ἑορτὴ
 ἀζύμων τῷ κυρίῳ ζ' ἡμέρας ἔδεσθε ἄζυμα, καὶ ἡ ἡμέρα ἢ ἀ'
 κλητὴ ἅγια ἔσται ὑμῖν, ὁμοίως καὶ ἡ ἡμέρα ἢ ἐβδόμη κλητὴ
 15 ἅγια ἔσται ὑμῖν. ἀλλὰ τοὺς μὲν Ἰσραηλίτας πάσχα προσαγο-
 ρεύειν τὴν ἰδ' μόνον ὁ νομοθέτης προστάττει, ἐπειδὴ ἐν αὐτῇ
 τῇ ἡμέρᾳ κατὰ θεῖον πρόσταγμα τὸν ἄμνον πρὸς ἐσπέραν ἔθυ- P 227
 σαν, καὶ τῷ αἵματι αὐτοῦ τοὺς σταθμοὺς καὶ τὰς φλιάς ἔχρισαν,
 καὶ τὰ κρέα ἐν αὐτῇ τῇ νυκτὶ ἔφαγον, καὶ οὕτω μεσοῦσης τῆς
 20 νυκτός, καθὼς γέγραπται, διερχόμενος ὁ θεὸς ἐν γῆ Αἰγύπτου
 πατάξαι τὰ πρωτότοκα τῶν Αἰγυπτίων, θεασάμενος τὸ αἷμα,
 τοὺς μὲν υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐσκέπασεν, παρελθὼν αὐτῶν τὴν θύραν

8. τῶν om. P. 10. τοῦ om. P. *ibid.* Λευιτικῶ] XXIII. 4.
 20. Αἰγύπτῳ P.

Passionem illiusque Resurrectionem, transitum, exitum, et transmissionem
 humana accepit natura illius qui in mortem habet imperium, et potesta-
 tem: in ipsam, inquam mortem, inferos, et corruptionem. Si enim mors
 Christi id nobis est elargita, multo magis ejus Resurrectio, quando ex
 mortuis resurrexit, ipse primitiæ dormientium, non amplius in corruptio-
 nem reversurus. Mors quippe, secundum divinorum Apostolorum doctri-
 nam, non amplius dominatur.

Illi porro mihi videntur in hoc Ecclesiam accusare, dum prave in-
 terpretari audent testimonium ex Levitico, ubi ita ait Legislator: *Et*
quarta decima die primi mensis ad vesperam Phase Domino. Et quinta
decima mensis hujus festum Asymorum Domino: septem diebus comedetis
Asyma, et dies prima vocata, sancta erit vobis. Verum Israelitis præ-
 cipit Legislator, ut xiv. lunam Pascha duntaxat appellent: quandoqui-
 dem ipso die, secundum divinum præceptum, sub vesperam agnum im-
 molarunt, cujus carnes, sanguine illius liminibus et postibus prius inun-
 ctis, in ipsa nocte comederunt. Atque ita, quemadmodum scriptum est,
 transiens media nocte Dominus in terram Aegypti, ut interficeret primo-
 genitos Aegyptiorum, viso sanguine, filios Israel operuit, ipsorum fores
 pertransiens, nec sinens quenquam ex iis ab exterminatore percuti.

καὶ μὴ ἀφείς τὸν ὄλοθρευόντα πατάξαι τινὰ ἐξ αὐτῶν. Αἰγυπ-
 πτίοις δὲ τὴν φθορὰν ἐναπέσκηψεν καὶ τὰ πρωτότοκα αὐτῶν
 V 182 ἀνείλεν· καὶ οὕτω μετὰ τὸ μεσονύκτιον τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐξή-
 γαγεν ἐξ Αἰγύπτου. γέγραπται γὰρ ἐν τῇ ἱερᾷ βίβλῳ τῆς Ἐξό-
 δου ἐπὶ λέξεως οὕτως. „ἐκάλεσεν δὲ Μωϋσῆς πᾶσαν τὴν γερου- 5
 B σίαν Ἰσραὴλ, καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς, Ἀπέλθατε, λάβετε ὑμῖν
 αὐτοῖς πρόβατον κατὰ συγγενείας ὑμῶν, καὶ θύσατε τὸ πάσχα·
 λήψασθε δὲ δέσμην ὑσσώπου, καὶ βάψαντες ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ
 εἰς τὴν θύραν καθίξετε τῆς φλιᾶς, καὶ ἐπ’ ἀμφοτέρων τῶν
 σταθμῶν ἀπὸ τοῦ αἵματος ὃ ἐστι παρὰ τὴν θύραν· ὑμεῖς δὲ οὐκ 10
 ἐξελεύσεσθε ἕκαστος τὴν θύραν τοῦ οἴκου αὐτοῦ ἕως πρωῆ. καὶ
 παρελεύσεται κύριος πατάξαι τοὺς Αἰγυπτίους, καὶ ὄψεται τὸ αἵ-
 μα ἐπὶ τῆς φλιᾶς καὶ ἐπ’ ἀμφοτέρων τῶν σταθμῶν· καὶ παρε-
 λύσεται κύριος τὴν θύραν, καὶ οὐκ ἀφήσει τὸν ὄλοθρευόντα εἰσ-
 ελθεῖν εἰς τὰς οἰκίας ὑμῶν πατάξαι. καὶ φυλάξασθε τὸ ῥῆμα 15
 τοῦτο νόμιμον σεαυτῶ καὶ τοῖς υἱοῖς σου ἕως αἰῶνος. ἂν δὲ εἰσ-
 C ἔλθῃτε εἰς τὴν γῆν, ἣν δῶ κύριος ὑμῖν, καθότι ἐλάλησεν, καὶ
 R 540 φυλάξετε τὴν λατρείαν ταύτην. καὶ ἔσται, ἂν λέγωσι πρὸς ὑμᾶς
 οἱ υἱοὶ ὑμῶν, Τίς ἡ λατρεία αὕτη; καὶ ἐρεῖτε αὐτοῖς, Θυσία τὸ
 πάσχα τοῦτο κυρίου, ὃς ἐσκέπασεν τοὺς οἴκους τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ 20
 ἐν γῆ Αἰγύπτου, ἥλικα ἐπάταξεν τοὺς Αἰγυπτίους, τοὺς δὲ οἰ-
 κους ἡμῶν ἐθήρύσατο. καὶ κύνας ὃ λαὸς προσεκύνησεν. καὶ

2. ἐναπέσκηψεν P. 4. Ἐξόδου] XII. 21. 6. ἀπέλθετε P. 7.
 αὐτοῖς om. P. 8. λήψασθε] καὶ λήψασθε P sola. ib. αἵματος
 τοῦ] αἵματος αὐτοῦ V, αἵματος ὃ ἐστι P. 9. καθίξετε V, καὶ θί-
 ξετε ἐπὶ P, καὶ θίξετε R. 21. Αἰγύπτου P.

Aegyptiis vero exitium immisit, sublatiis eorum primogenitiis: atque filios
 Israel post mediam noctem ex Aegypto eduxit. Scribitur enim in sacro
 Exodi libro ad verbum: Vocavit Moyses omnes seniores Israel, et dixit
 ad illos, Ite, et accipite agnum per cognationes vestras et sacrificate Pas-
 cha. Accipietis autem fasciculum hyssopi, et tingentes ex sanguine qui
 est apud januam, et tangetis limen, et utrosque postes a sanguine, qui
 est apud januam. Vos autem non egrediemini unusquisque domum domus
 suae usque ad mane. Et transibit Dominus ad percussendum Aegyptios,
 et videbit sanguinem in limine, et super utrosque postes, et transibit Do-
 minus januam, et non sinet exterminatorem ingredi in domos vestras ad
 percussendum. Et servabitis verbum hoc legitimum tibi et filiis tuis usque
 ad saeculum. Si autem ingressi fueritis in terram, quam dederit Domi-
 nus vobis, sicut locutus est, servabitis cultum hunc. Et erit, si dixerint
 ad vos filii vestri, Quis cultus hic? Et dicetis illis, Victimam Pascha hoc
 Domino, qui protexit domos filiorum Israel in Aegypto, quando percussit
 Aegyptios, domos autem nostras liberavit. Incurvatusque populus adoravit.
 Et rursus: Si interrogaverit te filius tuus post haec dicens, Quid
 hoc? dices illi, Quoniam in manu forti eduxit nos Dominus ex Aegypto,

πάλιν, Ἐὰν ἐρωτήσῃ σε ὁ υἱὸς σου μετὰ ταῦτα λέγων, Τί τοῦτο;
 ἐρεῖς αὐτῷ ὅτι Ἐν χειρὶ κραταιᾷ ἐξήγαγεν ἡμῶς κύριος ἐκ γῆς
 Αἰγύπτου ἐξ οἴκου δουλείας· ἦν δὲ ἐσκήρυνε Φαραὼ ἕξαπο-
 στεῖλαι ἡμῶς, ἀπέκτεινε πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ Αἰγύπτου ἀπὸ **D**
 5 πρωτοτόκων ἀνθρώπων ἕως πρωτοτόκων κτηνῶν. καὶ ἔσται εἰς
 σημεῖον ἐπὶ τῆς χειρὸς σου καὶ ἀσάλευτον πρὸ ὀφθαλμῶν σου.
 ἐν γὰρ χειρὶ κραταιᾷ ἐξήγαγέ με κύριος ἐξ Αἰγύπτου.“ τοῦτω
 οὕτως ὑπὸ τῆς θεοπνεύστου γραφῆς εἰρημένων εἰκότως ἄρα ἐκεί-
 νην τὴν ἡμέραν μόνον πάσχα οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ προσηγόρευον, τὴν
 10 δὲ μὲν καὶ τὰς μετὰ αὐτὴν εἴ ἡμέρας ἑορτὴν ἀζύμων. ὅθεν τὴν
 ἑβραϊδα γλῶσσαν εἰς τὴν ἑλληνίδα φωνὴν μεταβάλλοντες δια-
 βατήριον καὶ ὑπερβήσια τὴν ἑορτὴν ταύτην ἐκάλουν, ὡς ἔστιν
 τοῦτο γινῶναι ἐκ τῶν θεοφόρων τῆς ἐκκλησίας διδασκάλων καὶ
 ἐκ τῶν παρ' Ἑβραίοις σοφῶν, Φίλωνος λέγω καὶ Ἰωσήπου. ἡ δὲ **P 228**
 15 τοῦ Θεοῦ ἐκκλησία οὐ μόνον τὸ πάθος καὶ θάνατον τοῦ Χριστοῦ
 ἀλλὰ καὶ τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ πάσχα ὀνομάζει ἀναγκαιῶς διὰ τὴν
 ῥηθεῖσαν αἰτίαν, εἰ καὶ ἐν οἰαδήποτε ἡμέρᾳ τῶν ἑπτὰ ἡμερῶν
 τῶν μετὰ τὴν ἰδ' τοῦ πρώτου μηνὸς τῆς σελήνης εὐρεθεῖται αὐτὴ,
 λέγω δὲ ἡ ἀνάστασις, ἑορταζομένη. ὅθεν Βασίλειος ὁ μέγας, ὁ
 20 Καισαρείας Καππαδοκίας ἐπίσκοπος γεγονώς, ἐν τῷ λόγῳ τῷ
 προτρεπτικῷ εἰς τὸ βάπτισμα μεγάλη τῇ φωνῇ κηρύττει βοῶν,
 Πᾶς μὲν οὖν χρόνος εὐκαιρίαν ἔχει πρὸς τὴν διὰ τοῦ βαπτίσματος

1. πάλιν] XIII. 14. *ib.* ἐρωτήσει PV. 2. ἐγχειρὶ V. 5. ἀν-
 θρώπων om. R, uncis inclusum addit P. *ib.* εἰς om. P. 7. τού-
 των οὖν οὕτως P. 13. θεοφόρων — τῶν om. P. 14. Φίλωνος]
 vol. II. p. 169. ed. Mang. *ib.* Ἰωσήπου] Arch. II. 14. 6. 19.
 ὁ Καισαρείας] Καισαρείας P.

e domo servitutis, quando Pharae induraverat cor ne dimitteret nos, in-
terfecit Dominus omne primogenitum in terra Aegypti, a primogenitis
hominum, usque ad primogenita jumentorum, Et erit signum in manu
tua, et immotum ante oculos tuos. In manu enim potenti eduxit me Do-
minus ex Aegypto. His igitur ab inspirata a Deo scriptura sic dictis,
merito sane diem illam duntaxat Pascha appellarunt filii Israel: quintam-
decimam vero, et sex illam insequentes, Festum Azymorum. Unde qui
Hebraeam linguam in Graecanicam transtulerunt, Diabateria, et Hyper-
basia, seu dies transitus et exitus, Festum hoc nuncuparunt: quod colligere
licet ex iis qui apud Hebraeos doctrinae laude claruerunt, Philone,
inquam, et Josepho. Ecclesiam vero non solum Passionem et mortem
Christi, sed etiam ejus Resurrectionem Pascha necessario appellat, ea
quae allata est causa, in quamcumque ex vii. diebus post decimam quar-
tam primi mensis lunae illa inciderit. Unde Basilium magnum, Caesariae
Cappadociae Episcopus, in adhortatione ad Baptismum, ingenti voce
praedicandum clamat: Omne quidem tempus opportunum est ad saluta-

- B** σωτηρίαν, κἄν νύκτα εἴπης κἄν ἡμέραν κἄν ὥραν κἄν στιγμήν χρόνου κἄν τὸ βραχύτατον· πολλῶ δὲ δήπου εἰκὸς ἐπιτηδειότερον εἶναι τὸν οικειότατον. τί δ' ἂν γένοιτο τῆς ἡμέρας τοῦ πάσχα συγγενέστερον πρὸς τὸ βάπτισμα; ἡ μὲν γὰρ ἡμέρα μνημόσυνόν ἐστιν ἀναστάσεως, τὸ δὲ βάπτισμα δύναμις ἐστὶ πρὸς τὴν ἀνά- 5
R 542 στασιν. ἐν τοίνυν τῇ ἀναστυσίμῳ τῆς ἀναστάσεως τὴν χάριν ὑποδεξώμεθα. καὶ Γρηγόριος δὲ ὁ Θεολόγος ἐν τῷ εἰς τὸ πάσχα λόγῳ, οὗ ἡ ἀρχή, Ἐπεὶ τῆς φυλακῆς μου στήσομαι, φησὶν ὁ Θε-
C σπέσιος Ἀμβρακίου, τὰ παραπλήσια διδάσκει, γράφων ὡδέ πως· Πάσχα κυρίου, πάσχα, καὶ πάλιν ἔρω, πάσχα, τιμὴ τῆς ἁγίας 10
V 189 τριάδος. αὕτη ἑορτῶν ἡμῖν ἑορτὴ καὶ πανηγύριων πανήγυρις, τοσοῦτον ὑπεραίρουσα οὐ τὰς ἀνθρωπικὰς μόνον καὶ χαμαὶ ἐρχο-
 μένας ἀλλ' ἤδη καὶ τὰς αὐτοῦ Χριστοῦ καὶ ἐκ' αὐτῷ τελουμέ-
 νας, ὅσον ἀστέρος ἥλιος. καλὴ μὲν οὖν καὶ ἡ χθὲς ἡμῖν λαμ-
 προφορία καὶ φωταγωγία, ἣν ἰδίᾳ τε καὶ δημοσίᾳ συνεστησάμεθα 15
 πᾶν γένος ἀνθρώπων μικροῦ καὶ ἀξία πᾶσα, δαψιλῆ τῷ πρὸ
 τὴν νύκτα καταφωτίζοντες, καὶ τοῦ μεγάλου φωτὸς ἀντίτυπος,
 ὅσον τε οὐρανὸς ἄνωθεν φρουκτωρεῖ κόσμον ὅλον αὐγάζων τοῖς
 παρ' ἑαυτοῦ· κάλλεισι καὶ ὅσον ὑπερουράνιον ἐν τε ἀγγέλοις τῇ
D πρώτῃ φωτεινῇ φύσει μετὰ τὴν πρώτην τὸ ἐκεῖθεν καταναγάζεσθαι 20
 καὶ ὅσον ἐν τῇ τριάδι, παρ' ἧς φῶς ἔπαιν συνέστηκεν ἐξ ἀμερί-

12. χαμαὶ ἐρχόμενας] Imitatur epicum χαμαὶ ἐρχόμενοι ἄνθρωποι.
 14. ἀστέρος PV. ἀστέρας Gregorius vol. I. p. 846. ed. Benedictin.
 ib. καὶ ἡ χθὲς] καὶ ἡχθὲς V, χθὲς P. 15. συνιστάμεθα P. 16.
 μικροῦ δεῖν P. 20. καταναγάζεται m. P.

rem baptismatis fontem excipiendum, sive diem dicas, sive noctem, sive horam, sive momentum, sive quod momento brevius est: sed jure meriti-
 tissimo opportunior est dies proprius et ad eam rem designatus. Quid
 autem die Paschae cognatus ad baptismum? Haec enim dies memoria
 est Resurrectionis. Baptismus autem janua est ad Resurrectionem. Re-
 cipiamus ergo his Paschalibus feriis pignus et gratiam Resurrectionis. Et
 Gregorius Theologus oratione in Pascha, cujus hoc initium, In custodia
 mea stabo, inquit divinus Abasus, omnino gemina docet, cum ita scribit:
 Pascha Domini, Pascha, iterum dico, Pascha, honor sacrosanctae Tri-
 nitatis. Hoc est festorum festum, et celebritas celebritatum, tanto reli-
 quis omnibus non humanis tantum et ab hominibus profectis, sed ipsis
 Christi festis diebus clarius, quanto sol stellis superat claritate. Illuetris
 quidem nobis et hesternae lux plena luminum et lucernarum quas gestavi-
 mus: fuit, quam publice privatimque omnes prope mortales, et omnes
 omnium dignitatum ordines pulsa crebris ignibus nocte, peregrinus, lux
 inquam magni illius solis umbra, tanto magis umbra, quanto coelum altius
 totum terrarum orbem suis ornamentis illustrat, quantoque clarius illud lumen,
 quod supracoeleste est, et in Angelis, et in ipsa Trinitate, a qua splendor
 omnis velut ex aeterno fonte luminis trahitur, decerpiturque relucet. Pro-

στου φωτός μεριζόμενον και τεμνόμενον. καλλίων δὲ ἡ σήμερον και περιφανεστέρα, ὅσον χθές μὲν πρόδρομον ἦν τοῦ μεγάλου φωτός ἀνιστάμενον τὸ φῶς και οἶον εὐφροσύνη τις προεόρτιος. σήμερον δὲ τὴν ἀνάστασιν αὐτὴν ἐαρτάζομεν οὐκέτι ἐλλυζομένην, ἀλλ' ἤδη γεγενημένην και κόσμον ὅλον ἐωτῆ συνάγουσαν.

Ἐκ τῶν ἱερῶν τοίνυν και θεοπνεύστων λογίων και τῶν ὁσίων τῆς ἐκκλησίας διδασκάλων ταῦτα σαφῶς δοδαχθέντες μετὰ παρθρησίας οἱ τῆς ἀγίας καθολικῆς και ἀποστολικῆς ἐκκλησίας λέγωμεν, Τὸ πάσχα ἡμῶν ὑπὲρ ἡμῶν ἐτύθη και ἀνέστη Χριστός. P 229 και πάσχα ὀνομάζομεν, ὡς ἀνωτέρω εἴρηται, τὸν θάνατον τοῦ κυρίου και τὴν ἀνάστασιν.

Εἶτα γινῶναι βουλόμενοι και τὴν ἰδ' τοῦ πρώτου μηνὸς τῆς σελήνης τὸ πότε ἐφθασεν αὕτη, τὰ εἰρημ' ἔτη ποιοῦμεν παρὰ τὸν 15. ἰθ'. ἰθ' σ' γω'. ἰθ' ἢ γίνονται αἰσί'. ἰθ' μία γίνονται ἰθ'. λοιπὸν αἰ'. τὸ οἶν αἰ' ἔτος τῆς κατὰ φύσιν ἐνεακαιδεκαετηρίδος ἔχει προσκειμένην ἐπακτὴν μίαν· ταύτη προστίθεμεν γ' τὰς πρὸ τῶν R 542 φωστήρων, ζ' τὰς προσελήνους και αἰ' τὰς ἀπὸ κα' τοῦ μαρτίου μηνός, ἀπριλλίου ἰβ' γίνονται μδ'. ἔκβα λ'. λοιπὸν ἰθ'. και 20 ἔγνωμεν ὡς εἰς ἰδ' τοῦ πρώτου μηνὸς τῆς σελήνης κατὰ τὸ παρὸν B ἔτος ἐφθασεν τῇ ἰβ' τοῦ ἀπριλλίου μηνός. εἶτα γινῶμεν και ποία ἡμέρα τῆς ἐβδομάδος ἐφθασεν αὕτη· τοῖς εἰρημ' ἔτεσιν προστίθε-

2. ὅσον] ὄσφ Gregorius. 5. συνάγουσα V. 10. τὸ πάσχα] I. Cor. V. 7. ἰβ. ἐτύθη P. 11. ἀνωτέρω P. 14. τὸν] τῶν PV. 16. ἰθ' ετηρίδος P. 18. τὰς] τὰ V, τοῦς P. 21. ποία ἡμέρα PV.

clarior ergo lux hodierna, quod hesternae hodiernae quasi nuntia fuerit, et veluti nascentis primum jubar, et praecepta quaedam futuri sequentisque festi laetitia. Hodierna vero die ipsum resurgentis Christi triumphum agamus, non speratum amplius aut expectatum, sed praesentem, totumque ad se mundum attrahentem.

A sacris igitur et a Deo dictatis oraculis, sanctisque Ecclesiae doctoribus haec clare edocti, quotquot ex sancta Catholica et Apostolica sumus Ecclesia libere dicamus, *Pascha nostrum pro nobis immolatus est Christus, et resurrexit.* Et Pascha appellamus, ut supra dictum est, mortem Domini et Resurrectionem.

Porro si velimus nosse decimamquartam primi mensis lunae, et quando illa accidit, annos v. MDXL. partimur per XIX. XIX. vero ducimus in co. existunt III. MDCCC. XIX. in LXXX. prodeunt MDCCX. XIX. semel efficiunt XIX. relinquuntur XI. Undecimus ergo annus naturalis decemnovennalis cycli adjunctam habet epactam unam, cui adjicimus XIII. illas antelunares VII. antelunares, et XI. a XXI. Martii XII. Aprilis, et fiunt XLIV. abjice XXX. relinquuntur XIV. Intelligimus ergo quemadmodum hoc praesenti anno XIV. primi mensis lunae incidat in XII. Aprilis. Quod

μεν τὸ δ' ἁπλά· γίνονται εἰς α'. ταύτας εἰς ζ'· ζ' α' ἁπλά· εἰς ζ'·
 π' γίνονται φξ'· ζ' θ' γίνονται ξγ'· λοιπὸν δὲ δύο. ταύταις πρόσ-
 θες γ' τὰς πρὸ τῶν φωστήρων καὶ ια' τὰς ἀπὸ κα' μαρτίου
 καὶ ιβ' ἀπριλλίου· γίνονται κη'· ἔκβα ζ' γ'· γίνονται κα'· λοιπὸν
 ζ'. ἔφθασεν οὖν ἡ ιδ' κατὰ τὸ παρὸν ἔτος ἐν ἡμέρᾳ σαββάτου. 5

C Τούτῳ τῷ δευτέρῳ ἔτει τῆς εἰς οὐρανοὺς ἀναλήψεως τοῦ
 κυρίου Φίλιππος ὁ ἀπόστολος τὸν εὐνοῦχον Κανδάκης τῆς βασι-
 λείας Αἰθιοπῶν ἀπαρχὴν τῆς τῶν ἐθνῶν κλήσεως τῷ τοῦ Χρι-
 στοῦ κηρύγματι ὑπηγάγετο.

Τῷ αὐτῷ ἔτει πρῶτος τῶν κατὰ τὴν Παλαιστίνην Καισά- 10
 ρειαν Κορνήλιος σὺν ὄλῳ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ δι' ἐπιφανείας Θείας,
 ὑπουργία δὲ Πέτρου τοῦ ἀποστόλου, τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν
 κατεδέξατο.

Ἰνδ. ζ'. κ'. ὑκ. Γάλβα καὶ Σύλλου.

V 184 Ἀγρίππας υἱὸς Ἡρώδου τοῦ βασιλέως κατήγορος Ἡρώ- 15
 δου τοῦ τετραρχοῦ ἀφαιόμενος ἐν Ῥώμῃ δεσμεῖται ὑπὸ Τιβερίου.

Ἰνδ. ζ'. κα'. ὑκ. Γάλλου καὶ Νοννιανοῦ.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων Πόντιος Πιλάτος περὶ τοῦ Χρι-
 στοῦ καὶ τοῦ χριστιανῶν δόγματος ἐκωνόωσατο Τιβερίῳ Καισαρι,
 κἀκείνος τῇ συγκλήτῳ Ῥώμης. τῆς δὲ μὴ προσιεμένης, Τιβε- 20

12. δὲ] τε PV. 18. Χριστοῦ καὶ τοῦ om. P. 19. τῷ Τιβε-
 ρίῳ P.

si et diem hebdomadis investigare velimus, annis v. MDXL. quartam ad-
 dimus partem, nempe MCCCXXXV. fiunt VI. MDCCCXXXV. quos per VII. par-
 timur. Septies DCCCO. efficiunt VI. MCCC. septies LXXX. faciunt DLX. septies
 IX. reddunt LXXII. reliqua sunt II. quibus adde III. anteluminares, et illas
 XI. a XII. Martii, et XII. Aprilis, fiunt XXVIII. abijce septies III. fiunt XXI.
 reliquantur VII. ergo XIV. hoc anno incidit in Sabbatum.

Hoc secundo anno Domini in caelos Assumptiois, Philippus Apo-
 stolus Candacis Reginae Aethiopum Eunuchum, primitias gentium voca-
 tionis, Christi praedicationi subiecit.

Hoc eodem anno, primus in Palaestina Caesarea Cornelius cum tota
 sua familia, divina apparitione monitus, ac Petri Apostoli opera, fidem
 in Christum suscepit.

A. C.

[Ol. Iph.]

34. XI. Ind. VI. Galba et Sulla Coss.

Agrippa, Herodis Regis filius, Romam profectus ad accu-
 sandum Herodem Tetrarcham, a Tiberio in vineula conijcitur.

35. XXI. Ind. VII. Gallo et Nomsiano Coss.

1. 206.

His Coss. Pontius Pilatus Christianorum dogmata Tibe-
 rie Caesari, ille vero Senatui Romano communicavit. Senatu
 autem id non admittente, Tiberius capitis poenam in Christia-
 norum delatores decrevit, quemadmodum Tertullianus Latinus
 scriptor refert.

ριος θάνατον ήπειλησεν τοῖς χριστιανοκατηγόροις, ὡς ἱστορεῖ Τερτυλλιανὸς ὁ Ῥωμαῖος.

Ἰνδ. η'. κβ'. ὑπ. Δελιανοῦ καὶ Πλαύτου.

Τετάρτη ἔτει τῆς εἰς οὐρανὸς ἀναλήψεως τοῦ κυρίου **Με-** P 230
 5 τρος ὁ ἀπόστολος ἀπὸ Ἱεροσολύμων ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ μεγάλῃ τὸν
 λόγον τοῦ θεοῦ ἐδίδασκεν, καὶ τὴν χειροτονίαν τῆς ἐπισκοπῆς
 δεξάμενος ἐκείσε ἑαυτὸν ἐνεθρόνισεν, πεισθεὶς τοῖς ἀπὸ Ἰουδαίων
 γενομένοις χριστιανοῖς· καὶ τοὺς ἐξ ἔθνων πιστοὺς οὐκ ἐδέξατο
 οὐδὲ ἡγάπα, ἀλλ' οὕτως ἴσασα αὐτοὺς ἐξῆλθεν ἐκείθεν.

10 σδ' Ὀλυμπιάς. R 544

Ὁ βασιλεὺς Τιβέριος τελευτᾷ ἰδίῳ θανάτῳ ἐν τῷ παλατίῳ
 Ῥώμης, ἅπαις καὶ ἀγύναιος, ὧν ἔτων ὀ'.

Ῥωμαίων τέταρτος ἐβασίλευσεν Γάιος Γάλλος Καῖσαρ ἔτη B
 δ'. ὁμοῦ, ρμφ'.

15 Ἰνδ. θ'. α'. ὑπ. Προκούλου καὶ Νιπρίνου.

Γάιος Καῖσαρ ἅμα ἐβασίλευσεν, Ἡρώδην ἐξώρισεν διὰ
 Ἡρωδιάδα, ὡς φησὶν Ἰώσηπος, καὶ Ἀγρίππαν λίσας τῶν δε-
 σμῶν βασιλεῖα τῶν Ἰουδαίων κατέστησεν. οὗτός ἐστιν Ἡρώδης
 ὁ Ἰάκωβον ἀνελὼν, ὁ εἰς τὰς Πράξεις λαλούμενος, ὁ σκωληκό-
 20 βρωτος γεγονώς· ὅστις ἐβασίλευσεν ἔτη ζ', Γαίῳ μὲν δ', Κλαυ-

7. ἐνεθρόνισαsen V. 9. σδδὲ] οὕτως PV. 13. Γάλλος V, m. R,
 Γαλλιγόλας P. 15. Νιγρίνου P sola. 17. Ἰώσηπος] Arch.
 XVIII. 19. τὰς Πράξεις] XII. 1.

A. C.

[Ol. Iph.] Anni a. m. c.

36. xxii. Ind. viii. Leliano et Plauto Coss.

4.

Quarto post Domini in caelos assumptionem anno, Petrus
 Apostolus Hierosolymis Antiochiam magnam profectus verbum
 Dei docuit, et Episcopatus ordinatione suscepta, a Judaeis
 qui Christiani effecti erant persuasus, illic semet in Thronum
 immisit: neque quemquam ex gentilibus qui fidem receperant
 aut excepit, aut amplexus est, sed illis ita dimissis, inde ex-
 ivit.

CCIV. Olympias.

Tiberius Imperator propria morte moritur Romae in Pa-
 latio, absque liberis et caelebs, natus annos lxx.

Romanis iv. imperavit Caius Caligula Caesar annos iv.
 Colliguntur anni v. MDXLVIII.

5547.

37. i. Ind. ix. Proculo et Nigrino Coss.

1. 204. 5544.

Caius Caesar simul ac imperare coepit, Herodem propter
 Herodiadem in exilium misit, ut ait Josephus, et Agrippam
 vinculis solum Judaeorum Regem constituit: (hic est Hero-
 des qui Jacobum interfecit, de quo loquuntur Acta Apostolo-
 rum, a pediculis consumptus) qui annos vii. regnavit, Caie

δίου δὲ τοῦ μετ' αὐτὸν Γάϊον ἔτη γ', ὡς ἀναγράφεται Ἰωσήπος.

C Ἰνδ. ι'. β'. ὑπ. Ἰουλιανοῦ καὶ Ἀσπερνάτου.

Πόντιος Πιλάτος ὁ ἐπὶ τοῦ σωτήρος ποιικλίας περιπεσὼν συμφοραῖς αὐτόχειρ ἑαυτοῦ γίνεται, τῆς θείας, ὡς ἔοικε, δίκης οὐκ εἰς μακρὰν αὐτὸν μετελθούσης, ὡς ἰστοροῦσιν οἱ τὰ Ῥωμαϊκὰ περὶ αὐτοῦ καὶ Ἑλλήνων γράψαντες, οἱ καὶ τὰς Ὀλυμπιάδας ἅμα αὐτοῖς ἀναγραφάμενοι.

Ἰνδ. ια'. γ'. ὑπ. Κλαυδίου Καίσαρος καὶ Κερσιανοῦ.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων Πέτρος ὁ ἅγιος ἀπόστολος πρῶ-10
τος τὴν ἐκκλησίαν Ἀντιοχείας θεμελιοῖ.

D Τῷ αὐτῷ ἔτει Μάρκος ὁ εὐαγγελιστῆς Αἰγυπτίοις καὶ Ἀλεξάνδρευσιν ἐπιδημήσας εὐαγγελίζεται τὸν Χριστοῦ λόγον, ἐκκλησίας τε πρῶτος ἐπ' αὐτῆς Ἀλεξανδρείας συνεστήσατο καὶ προέ-15
στη αὐτῶν ἔτη κβ'.

Ἰνδ. ιβ'. δ'. ὑπ. Κλαυδίου Καίσαρος τὸ β' μόνου.

Ἐπὶ τούτου τοῦ Γάϊου Φίλων ἐγνωρίζετο ὁ ἰστοριογράφος. οὗτος ἰστορεῖ τὰ κατὰ Γάϊον συμβάντα τοῖς Ἰουδαίοις.

V 185 Ἐπὶ τῶν προκειμένων ὑπάτων Γάϊος Γάλλος ἐσφάγη ἐν τῷ

P 231 παλατίῳ Ῥώμης ὑπὸ τῶν ἰδίων σπαθαρῶν τῶν κουβικουλαρίων 20
εὐνούχων κατὰ γνώμην τῆς συγκλήτου, ὧν ἔτων λθ'.

1. τοῦ om. P.

5. ὡς om. P.

19. Γάλλος V, m. R, Γαλλ-
γόλας P.

A. C.

[Ol. Iph.]

quidem iv. Claudio vero post Caium imperante annos iii. ut scribit Josephus.

38. ii. Ind. x. Juliano et Asprenate Coss.

3.

Pontius Pilatus, sub quo Salvator passus est, variis appetitus calamitatibus, tandem sibi mortem conscivit, divina, ut videtur, vindicta non multo post illum assequente, quemadmodum de eo narrant qui Romanas et Graecas historias scripsere, ut et qui Olympiades conscripserunt.

39. iii. Ind. xi. Claudio Caesare et Cersiano Coss.

2.

His Coss. Petrus Apostolus primus Ecclesiae Antiochenae fundamenta jecit.

Eodem ipso anno, Marcus Evangelista apud Aegyptios et Alexandrinos diversatus, verbum Christi annuntiat, primusque Alexandriae Ecclesias constituit, quibus praefuit annos xxii.

40. iv. Ind. xii. Claudio Caesare II. solo Cos.

Hoc Caio imperante, Philo historicus florebat. Hic res quae sub Caio Judaeis acciderunt narrat.

His praedictis Coss. Caius Caligula Romae in Palatio interfectus est a suis Protectoribus cubiculariis Eunuchia, consentiente Senatu, cum annorum esset xxxix.

σε Ὀλυμπιάς.

Ῥωμαίων ἐβασίλευσεν Κλαύδιος ἔτη ιδ'. ὁμοῦ ρεξβ'. R 546

Ἰνδ. γ'. α'. ὑπ. Κλαυδίου Καίσαρος τὸ γ' καὶ Ἀντωνίνου.

Τούτῳ τῷ πρώτῳ ἔτει Κλαυδίου ὁ ἅγιος Στέφανος μαρτυροῦν, καὶ ἦν Παῦλος εὐδοκῶν τῇ ἀναιρέσει αὐτοῦ. οὗτος Στέφανος ὁ τῆς νέας διαθήκης πρωτομάρτυρ καὶ πρωτοδιάκονος, ὁ τὸν μέγαν Παῦλον ἔτι ζηλωτὴν ὑπάρχοντα τοῦ νόμου φονέα ἴδιον κεκτημένος, ὁ μόνος μετὰ πάσης συναγωγῆς ἀγωνιζόμενος, ὁ τὸν ἀγωνοθέτην πρὸς τὴν θείαν διανυστήσας, οὗτος ὁ θεωρῶν
 10 τοὺς οὐρανοὺς διηνοιγμένους καὶ τὸν νοῦν τοῦ ἀνθρώπου ἐστῶτα ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ. πάσης γὰρ τῆς θείας γραφῆς καθήμενον λεγούσης, οὗτος ἐστῶτα εἶδεν· ἡ γὰρ σφοδρότης τοῦ ἁγῶνος ἐπὶ τὴν θείαν τὸν ἀγωνοθέτην ἐξανέστησεν, ὅθεν καὶ παρ' αὐτοῦ προτρεπόμενος αἰεταί εἰς ἐκείνην τὴν δόξαν ἠῤῥατο τοῖς αὐτῶν
 15 λιθάζουσι λέγων, Κύριε, μὴ στήσης αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν ταύτην, ἀλλὰ σὺ αὐτοὺς δέξαι τὸ πνεῦμά μου.

Ἴδου καὶ οὗτος τὰ αὐτὰ τοῖς ἄλλοις καὶ εἶδεν καὶ κηρύττει, C ὡς εἰς τὸν οὐρανόν ἐστιν ὁ Χριστὸς ὁ τῆς δευτέρας καταστάσεως ἀρχηγός, ὃν παρακαλεῖ καὶ αὐτὸν αὐτόθι δέξασθαι.

20 Ἰνδ. ιδ'. β'. ὑπ. Κλαυδίου Καίσαρος τὸ δ' καὶ Λάργου.

3. τὸ γ' om. P. 6. ὁ prius om. P. 15. στήσεις P. Conf. Act. VII. 60. 17. ἴδεν PV.

A. C.

[Ol. Iph.] Anni a. m. c.

CCV. Olympias.

Romanis v. imperavit Claudius annis xiv. Colliguntur anni v. MDLXIII.

41. I. Ind. XIII. Claudio Caesare et Antonino Coss.

1. 205. 5546.

Hoc primo Claudii anno, Sanctus Stephanus martyrio vitam finivit, cujus neci consensit Paulus: ille scilicet Stephanus, primus Novi Testamenti Martyr, primusque Diaconus, qui Paulum adhuc pro lege acrius propugnantem, interfectorem suum habuit, et solus cum universa Synagoga congressus, ad spectaculum agonothetam seu munerarium excitavit: ille, inquam, qui vidit coelos apertos, et Filium hominis stantem a dextris Dei. Cum enim ubique sacra Scriptura sedentem exhibeat, hic stantem vidit: certaminis quippe vehementia agonothetam ad spectaculum erexit, unde et ab illo incitatus, ut gloriam istam assequeretur, pro iis a quibus lapidibus impetebatur, deprecatus est in haec verba: *Domine, ne statuas illis hoc peccatum, sed tu ipse accipe spiritum meum.*

En et hic eadem, quae alii, vidit et praedicat, Christum scilicet secundi status principem, quem rogat uti eodem loco ipse etiam recipiatur.

42. II. Ind. XIV. Claudio Caesare IV. et Largo Coss.

2.

Chronicon Paschale vol. I.

28

Τούτῳ τῷ ἔτει Παῦλος τὴν ἐκκλησίαν διώκων πηροῦται ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ἔρχεται χειραγωγούμενος εἰς Δαμασκόν, καὶ ἐκεῖ ἀναβλέπει καὶ βαπτίζεται ὑπὸ Ἀνανίου, καθὼς ταῖς Πράξεσιν D ἐμφέρεται. καὶ ἀπὸ Δαμασκοῦ ἀπῆλθεν εἰς Ἀραβίαν, καὶ πάλιν ὑπέστρεψεν εἰς Δαμασκόν, ὡς γράφει Γαλάταις. 5

Ἰνδ. ιε'. γ'. ὑπ. Κλαυδίου Καίσαρος τὸ ε' καὶ Βιτελλίων.

Τούτῳ τῷ ἔτει Παῦλος φηγὼν ἀπὸ Δαμασκοῦ διὰ τοῦ τέλους ἀνῆλθεν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ ταύτην τὴν ἀνάβασιν γράφει Γαλάταις. ἔπειτα μετὰ τρία ἔτη ἀνῆλθεν εἰς Ἱεροσόλυμα R 548 ἱστορῆσαι Πέτρον. ταῦτα τὰ τρία ἔτη ἱστορεῖ, οὐχὶ τοὺς ἰδίους 10 χρόνους ἀριθμῶν· ἀκμὴν γὰρ εἰς ἀποστολὴν κληθεὶς οὐκ ἦν οὔτε P 232 αὐτὸς οὔτε Βαρνάβας, ἀλλ' οὔτε Ἡρώδης οὐπω ἦν ἀποθανών, ὡς τὰ κατὰ μέρος τῶν Πράξεων δηλοῖ. Βαρνάβας δὲ ἐπιλαβόμενος αὐτὸν ἤγαγεν πρὸς τοὺς ἀποστόλους, καὶ οὐχ εὔρεν, εἰ μὴ Πέτρον καὶ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν τοῦ κυρίου, ὡς γράφει 15 Γαλάταις, καὶ διηγήσατο αὐτοῖς πῶς ἐν τῇ ὁδῷ εἶδεν τὸν κύριον. Ἰδοὺ δῆλόν ἐστιν ὅτι ταῦτα τὰ τρία ἔτη ἱστορεῖ, καὶ ὅτι ἐλάλησεν αὐτῷ, καὶ πῶς ἐν Δαμασκῷ ἐπαρρησιύσατο ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ, ὡς περιέχουσιν αἱ Πράξεις. ἐπιγνόντες δὲ οἱ ἀδελφοὶ τὴν ἐπιβουλὴν τῶν Ἰουδαίων, ὅτι ἀνελεῖν αὐτὸν θέλουσιν, 20 ἐξέπεμψαν αὐτὸν εἰς Ταρσόν, καὶ εὐρῶν αὐτὸν Βαρνάβας φέρει

3. ταῖς Πράξεσιν] IX. 5. Γαλάταις] I. 13. s. 9. Γαλάταις] I. 17. 10. ἱστορῆσαι P. 16. Γαλάταις] I. 19. ib. ἶδεν PV.

A. C.

[Ol. Iph.]

Hoc anno, Paulus dum Ecclesiam persequitur, in via caecatur, et ductus manu venit Damascum, ibique visum recipit, et baptizatur ab Anania, quemadmodum in Actis Apostolorum refertur. Damasco in Arabiam profectus, rursus Damascum reversus est, uti ad Galatas scribit.

43. III. Ind. xv. Claudio Caesare V. et Vitellio Coss.

8.

Hoc anno Paulus Damasco per viros fugiens, Hierosolyma venit, hancque suam profectioem describit in Epistola ad Galatas. Deinde post tricennium petiit Hierosolyma, ut videret Petrum. Hujus triennii meminit, quod tamen in annis suis minime putat. Neque enim ea tempestate ad Apostolum ipse vocatus erat, ut nec Barnabas: sed et Herodes nondum erat mortuus, uti sigillatim Acta docent. Barnabas autem illum deduxit ad Apostolos, ex quibus neminem invenit praeter Petrum et Jacobum fratrem Domini, ut ad Galatas scribit: lisque narravit quomodo Dominum in via viderit, (unde patet, quod hos tres annos recenset) et ut cum illo colloctus sit, et quemadmodum Damasci in nomine Jesu praedicare aggressus fuerit, ut in Actis continetur. Fratres vero perceptis Judaeorum insidiis, qui eum de medio tollere decre-

εἰς Ἀντιόχειαν, καὶ ποιοῦσι τὸν τρίτον χρόνον Κλαυδίου ἐν Ἀν- V 186
τιοχείᾳ. φασὶ γὰρ αἱ Πράξεις, Ἐξῆλθεν Βαρνάβας ἀναζητῆσαι Β
Σαῦλον, καὶ εὐρῶν ἤγαγεν εἰς Ἀντιόχειαν. ἐγένετο δὲ αὐτὸν
ἐκεῖ ἐνιαυτὸν ὅλον συναχθῆναι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. ὡς οὖν προέφη,
5 ὅλον τὸν τρίτον χρόνον πληροῦσιν εἰς Ἀντιόχειαν· εἰς τοῦτον
γὰρ τὸν τρίτον χρόνον Ἄγαβος τὸν λιμὸν προφητεύων, ὡς φασιν
αἱ Πράξεις. ἐν ταύταις δὲ ταῖς ἡμέραις κατῆλθον ἀπὸ Ἱεροσο-
λύμων προφῆται εἰς Ἀντιόχειαν. ἀναστὰς δὲ εἰς ἕξ αἰτῶν, ὀνό-
ματι Ἄγαβος, ἐσήμαινε διὰ τοῦ πνεύματος λιμὸν μέγαν, ἧτις
10 ἐγένετο ἐπὶ Κλαυδίου· καὶ εὐθέως ἐπιφέρει, Κατ' ἐκείνον δὲ τὸν
καιρὸν ἐπέβαλεν Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς τὰς χεῖρας κικαῦσαι τινὰς C
τῶν ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας· καὶ ἀνεῖλεν Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν Ἰωάν-
νου μαχαίρα, καὶ Πέτρον ἔβαλεν ἐν φυλακῇ. καὶ ταῦτα ποιή-
σας θνήσκει εὐθέως Ἡρώδης σκωληκόβρωτος γενόμενος, Ἰω-
15 σῆππου λέγοντος ἑπτὰ χρόνους βασιλεῦσαι τὸν Ἡρώδη.

Ἰνδ. α'. δ'. ὑπ. Κρίσπου καὶ Ταύρου.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐκλέγονται Βαρνάβας καὶ Παῦλος εἰς ἀπο-
στολήν, καθὼς αἱ Πράξεις περιέχουσιν.

σς' Ὀλυμπιάς.

20 Ἰνδ. β'. ε'. ὑπ. Οὐεννικίου καὶ Κορβίνου.

2. αἱ Πράξεις] XI. 25. 6. (ἦν) τὸν P sola. *ibid.* φησιν PV.
7. δὲ om. P. 10. δὲ om. P. 11. ἐπέβαλεν R. 12. τῶν om. P.
16. Κράσσου P. 18. αἱ Πράξεις] IV. 36. 19. Ὀλυμπιάδος V.

A. C.

[Ol. Iph.] Anni a m. c.

verant, illum Tarsum misere, ibique inventum Barnabas de-
duxit Antiochiam, ubi tertio Claudii anno morati sunt. Ita
enim habent Acta: *Exiit Barnabas ut quaereret Saulum, et*
cum eum invenisset, deduxit Antiochiam. Factum est autem
ut ibi totum annum in Ecclesia versarentur. Ut igitur praefatus
sum, totum tertium annum Antiochiae exegere. Hoc enim
tertio anno Agabus famem futuram praedixit, ut est in
Actis: *His diebus descenderunt Hierosolymis Prophetas Antio-*
chiam. Surgens autem unus ex iis nomine Agabus, significavit
per spiritum magnam famem, quae sub Claudio fuit. Nec
multo post: *Illo tempore iniecit Herodes manus, ut quosdam*
affligeret de Ecclesia, et interfecit Jacobum fratrem Joannis
gladio, et Petrum misit in custodiam. Quae cum fecisset He-
rodes, statim moritur, a vermibus consumptus, scribente Jose-
pho eum annis VII. regnasse.

44. IV. Ind. I. Crasso et Tauro Coss.

4. 5551.

Hoc anno Barnabas et Paulus ad Apostolatam eliguntur,
ut in Actis continetur.

CCVI. Olympias.

45. V. Ind. II. Vinnicio et Corvino Coss.

1. 206.

D *Τούτῳ τῷ πέμπτῳ ἔτει Κλαυδίου προχειροτονηθεὶς Παῦλος*
 R 550 *εἰσῆλθεν εἰς Ἀντιόχειαν τὴν μεγάλην, καὶ μαθὼν περὶ τοῦ ἁγίου*
Πέτρου πανταχοῦ τὸ σκάνδαλον περιεΐλεν, καὶ πάντας ἐδέξατο
καὶ ἡγάπα, προτρεψάμενος πάντας, καθὼς συνεγράψαντο τὰ
περὶ τούτου Κλήμης καὶ Τατιανὸς οἱ χρονογράφοι. εἰσῆλθεν 5
δὲ καὶ εἰς Κύπρον καὶ εἰς Σελεύκειαν καὶ εἰς ἄλλας πόλεις, δι-
δάσκων τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ.

Ἰνδ. γ'. ζ'. ὑπ. Ἀσιατικοῦ καὶ Σιλάνου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἀνῆλθεν πάλιν εἰς Ἱεροσόλυμα
 P 233 *Παῦλος, ὅθεν γράφει Γαλάταις περὶ ταύτης τῆς ἀναβάσεως οὐ-*
τως· „διὰ ἰδ' ἐτῶν πάλιν ἀνῆλθον εἰς Ἱεροσόλυμα.“ καὶ ὁ εἶπεν
Πάλιν, δηλονότι ἕτερον ἐστὶν ἀνάβασις αὕτη· τῷ εἰπεῖν αὐτὸν
Διὰ ἰδ' ἐτῶν δοκεῖ μοι τοὺς χρόνους τῶν ἀποστόλων τοὺς ἀπὸ
τῆς ἀναλήψεως ἀριθμεῖν αὐτόν. ἀπὸ γὰρ τῆς ἀναλήψεως τοῦ
κυρίου ἕως ταύτης τῆς ἀναβάσεως πληροῦνται τῶν ἀποστόλων 15
ἕτη ἰδ', μῆνες ι'. καὶ εἰ μὴ τοῦτο δῶμεν, εὐρεθῆσεται ὁ χρόνος
ἀφ' οὗ ἐβαπτίσθη καὶ ἀνέβλεψεν, ὡς περιέχουσιν αἱ Πράξεις,
ἕτη δ'. καὶ τοῦτο οὐ μόνον καθὼς αἱ Πράξεις φέρουσιν, ἀλλὰ
καὶ Ἰωσήπος, λέγων τρία ἕτη Κλαυδίου ζῆσαι τὸν Ἡρώδη,
 B *καὶ εὐθέως μετὰ τὴν τελευταίαν Ἡρώδου κληθῆναι Παῦλον καὶ 20*
Βαρνάβαν εἰς ἀποστολήν, τουτέστιν τετάρτου χρόνου Κλαυδίου,

4. *συνεγράψατο P.* 10. *οὕτως] Π. 1.* 11. *εἶπεν] εἰκὼν V.*
 19. *Ἰωσήπος P.*

A. C.

[Ol. Iph.]

Anni a. m. c.

Quinto hoc anno Claudii, Paulus qui antea ordinatus fuerat Apostolus, ingressus est Antiochiam magnam, et cum didicisset quae Petrus egerat, ubique scandalum sustulit; omnesque admisit, eos complexus ac adhortatus, quemadmodum de illo scribunt Clemens et Tatianus Chronographi. Venit autem et in Cyprum, et Seleuciam, et in alias civitates, praedicans verbum Dei.

5553. 46. VI. Ind. III. Asiatico et Silano Coss.

2.

His Coss. Paulus venit rursus Hierosolyma: unde ad Galatas de hac profectione ita scribit: *Post XIV. annos iterum ascendi Hierosolymam.* Quod enim dixit, *iterum*, patet alteram illius profectionem designari. Cum vero ait, *post XIV. annos*, videtur mihi, annos Apostolorum a Christi Assumptione ipsam numerare. Ab assumptione enim Domini, usque ad hanc profectionem, complentur Apostolorum anni XIV. et menses X. Quod si hoc non demus, inveniatur tempus a quo baptizatus est, et visum recepit, ut Acta continent, annorum IV. Et hoc non solum ex Actis colligitur, sed etiam ex Josepho, scribente ad tertium Claudii annum vitam produxisse Herodem: statimque post mortem Herodis, ad Apostolatam

ὡς αἱ Πράξεις δηλοῦσιν. καὶ οὐ ταῦτα μόνον πείσουσιν τινα, ἀλλὰ καὶ εὐρεθῆσεται ὁ ὅλος ὁ χρόνος τῆς διδασκαλίας Παύλου ἀφ' οὗ εἰσηλθεν εἰς ἀποστολὴν ἔτη θ' ἕως οὗ ἐβλήθη εἰς φυλακὴν ὑπὸ Φίλικος, μέλλων εἰς Ῥώμην ἐπὶ Νέρωνος ἐκπέμπεσθαι, 5 ὡς τὰ ἐφεξῆς τῶν Πράξεων δηλοῖ καὶ οἱ χρόνοι τῆς βασιλείας Κλαυδίου. πάλιν μετέπειτα ἐλθὼν εἰς Ἱεροσόλυμα μετὰ Βαρνάβα, καὶ εὐρῶν Πέτρον καὶ τοὺς λοιποὺς ἀποστόλους ἅμα Τακῶβφ τῷ ἀδελφῷ τοῦ κυρίου, γράφουσιν ἐπιστολὴν οἱ ἀπόστολοι εἰς Ἀντιόχειαν τῆς Συρίας, θεμελιοῦντες τὴν αὐτῶν ἐκκλησίαν, 10 καὶ διακονοῦσι τὴν ἐπιστολὴν εἰς Ἀντιόχειαν αὐτὸς Παῦλος καὶ Βαρνάβας, ὡς δηλοῦσιν αἱ Πράξεις. ἐκ τούτου δέικνυται ὅτι καὶ τὰς καθολικὰς αὐτῶν οἱ ἀπόστολοι τότε γράφουσιν πρὸ τῆς διασπορᾶς αὐτῶν, εἰ καὶ Πέτρος μόνος ἀπὸ Ῥώμης γράφει, ὡς 15 τινες ἱστοροῦσιν, ἀλλὰ καὶ Ματθαῖος πρῶτος ἐκεῖ εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα γράφει τὸ εὐαγγέλιον, ὡς λέγει ὁ Χρυσόστομος. οἴμα δὲ * * *

C V 187

R 552

6. Κλαυδίου om. P. 14. τὰ om. P. 16. Quaternio hic desideratur notatur de V: ἄλλοις ἢ ἅν φύλλον m. R.

A. C.

[Ol. Iph.]

vocatos Barnabam et Paulum, hec est anno Claudii quarto, ut docent Acta, sed totum pariter Pauli praedicationis tempus deprehenditur, ex quo ad Apostolatam venit, annorum ix. usque ad annum quo a Felice in carcerem conjectus est, cum sub Nerone Romam esset mittendus, ut deliniceps Acta enarrant, annique imperii (Claudii) rursus evincunt. Postea veniens Hierosolyma cum Barnaba, ibique invento Petro, caeterisque Apostolis, cum Jacobo fratre Domini, epistolam scribunt Apostoli Antiochiam Syriae, ut Ecclesiae suae fundamenta jacerent, quam Paulus ipse et Barnabas Antiochiam deferunt, ut habent Acta. Ex hoc plane colligitur Apostolos Catholicas suas Epistolas scripsisse, antequam ii dispergerentur, quantumvis Petrus, ut quidam volunt, solus ipse Roma scripserit. Quin et Matthaeus primus ibi Hierosolymis, ut ait Chrysostomus, Evangelium scripsit. Arbitror autem . . .

47. vii. Ind. iv. Claudio IV. et Vitellio III. Coss.

48. viii. Ind. v. Vitellio et Publicola Coss.

49. ix. Ind. vi. Veriano et Gallo Coss.

CCVII. Olympias.

50. x. Ind. vii. Vetere et Nerviano Coss.

51. xi. Ind. viii. Claudio et Orfito Coss.

52. xii. Ind. ix. Sylla et Catone Coss.

53. xiii. Ind. x. Silano et Antonino Coss.

CCVIII. Olympias.

54. xiv. Ind. xi. Marcello et Aviola Coss.

Romanis VI. imperavit Nero annos xiiii menses vii. dies xxviii.

Hic una pagina et 20. Consuetudine 207 latus, quos supplementum ex Idatio, desiderantur in Cod. MS. 1. 208. Vaticano.

2.

P 234
B *** καὶ ἀποστείλῃ τὸν προκεχειρισμένον ὑμῖν Ἰησοῦν Χριστόν, ὃν δεῖ οὐρανὸν μὲν δέξασθαι ἕχρι χρόνων ἀποκαταστάσεως πάντων, ὧν ἐλάλησεν ὁ Θεὸς διὰ στόματος πάντων τῶν ἁγίων ἀπ' αἰῶνος αὐτοῦ προφητῶν. καὶ μένηται τῆς χρήσεως Μωϋσέως τὸ Προφήτην ὑμῖν ἀναστήσει κύριος ὁ Θεός· καὶ πάλιν ἐπιφέ- 5 ρει, Καὶ πάντες δὲ οἱ προφῆται ἀπὸ Σαμουὴλ καὶ τῶν καθεξῆς, ὅσοι ἐλάλησαν καὶ κατήγγειλαν τὰς ἡμέρας ταύτας. ὕμεις ἐστε υἱοὶ τῶν προφητῶν καὶ τῆς διαθήκης ἧς διέθετο ὁ Θεὸς πρὸς C τοὺς πατέρας ὑμῶν, λέγων πρὸς Ἀβραάμ, Καὶ ἐν τῷ σπέρματι σου ἐνευλογηθήσονται πᾶσαι αἱ πατριαὶ τῆς γῆς. ὑμῖν πρῶτον 10 ὁ Θεὸς ἀναστήσας τὸν παῖδα αὐτοῦ ἀπέστειλεν αὐτὸν εὐλογοῦντα ὑμᾶς ἐν τῷ ἀποστρέφειν ἕκαστον ἀπὸ τῶν πονηριῶν ὑμῶν. τούτοις πᾶσι μαρτυρεῖ καὶ ὁ μακαρίτης Πέτρος, ὥσπερ καὶ οἱ εὐαγγε-

1. καὶ ἀποστείλῃ] Act. III. 20. 4. Μωϋσέως] Deut. XVIII. 15.
5. τὸ] ὅτι P sola. ib. πάλιν] 24. 12. ἀπὸ] ὑμῶν ἀπὸ P.
13. καὶ om. P. ib. μακάριος P. Conf. p. 88. C, D, 90. A, 295.
D, 297. B. Fallitur de usu vocabuli μακαρίτης Bentleyus in Prooem.
Resp. ad Boyl. p. 159. 160. Lips.

A. C.

55.	I.	Ind. XII.	Nerone et Vetere Coss.	[Ol. Iph.] 3.
56.	II.	Ind. XIII.	Saturnino et Scipione Coss.	4.
57.	III.	Ind. XIV.	Nerone II. et Pisone Coss.	1. 209.

CCIX. Olympias.

58.	IV.	Ind. XV.	Nerone III. et Messala Coss.	2.
59.	V.	Ind. I.	Aproniano et Capitone Coss.	3.
60.	VI.	Ind. II.	Nerone IV. et Lentulo Coss.	4.
61.	VII.	Ind. III.	Lacio et Turpiliano Coss.	1. 210.

CCX. Olympias.

62.	VIII.	Ind. IV.	Mario et Gallo Coss.	2.
63.	IX.	Ind. V.	Rufo et Regulo Coss.	3.
64.	X.	Ind. VI.	Crasso et Basso Coss.	4.
65.	XI.	Ind. VII.	Helva et Vestino Coss.	1. 211.

CCXI. Olympias.

66.	XII.	Ind. VIII.	Telesino et Rufo Coss.	2.

. . . et miserit eum, qui praeordinatus est vobis, Jesum Christum, quem oportet quidem coelum suscipere usque in tempora restitutionis omnium, de quo locutus est Deus per os sanctorum suorum a saeculo Prophetarum. Meminit enim dicti Mosaici illius: *Quoniam Prophetam suscitabit vobis Dominus Deus.* Et rursum infert: *Et omnes prophetae a Samuel et deinceps, qui locuti sunt, et annuntiaverunt dies istos. Vos estis filii Prophetarum, et testamenti, quod disposuit Deus ad patres vestros, dicens ad Abraham, Et in semine tuo benedicentur omnes nationes terrae. Vobis primum Deus suscitans filium suum misit eum benedicentem vobis, ut convertat se unusquisque vestrum a nequitia sua.* Omnibus his testatur Beatus Petrus, uti et Evangelistae et omnes Prophetae haec omnia

λισται, και ὅτι πάντες οἱ προφηῆται προκατήγγειλαν πάντα ταῦτα, ὅτι ὁ Θεὸς δευτέραν τιὰ κατέστασιν καινὴν πεποίηκεν και ποιεί, ἦν και προκατήγγειλεν διὰ στόματος πάντων τῶν προφητῶν. και οὔτε πρὸ ταύτης τῆς καταστάσεως εἶπεν ἑτέραν εἶναι οὔτε μετὰ 5 τὴν μέλλουσαν ἑτέραν ἀπεφήνατο, ἀλλὰ μετὰ πάντων τῶν προφητῶν και ἀποστόλων δύο μόνον ἐξεῖπεν, ταύτην και τὴν μέλλουσαν. D

Εἰς Παῦλον τὸν ἀπόστολον.

V 188

Ὁὗτος ὁ μέγας Παῦλος ὁ ἀπόστολος, ὁ τῆς οὐρανοῦ φάλαγ-
10 γος ταξιαρχῆς, ὁ ἐν ἑαυτῷ ἔχων τὸν Χριστὸν λαλοῦντα, ὁ τὰ στίγματα τοῦ Χριστοῦ ἐν τῷ σώματι περιφέρων, ὁ μέγας διδά- R 554
σκαλος τῆς ἐκκλησίας, ὁ μυρίους θανάτους καθ' ἑκάστην ἑπὲρ τῆς ἐκκλησίας ὑπομένων, ὁ ἐν κυρίῳ καυχώμενος και ταῖς ἰδίας ἀσθενείαις, ὁ τὴν χάριν τοῦ Χριστοῦ ἐν ἑαυτῷ βρῦουσαν ἔχων, P 235
15 ὁ γλώσσαις λαλῶν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν, ὁ ποτὲ διώκτης, νῦν δὲ διωκόμενος, ὁ ποτὲ ἁμαρτωλὸς, νῦν δὲ ἠλεημένος, ὁ ἔως τρίτου οὐρανοῦ ἄρπαγεις και πάλιν εἰς τὸν παράδεισον, ὁ τῶν ἀβρῶν ῥημάτων ἀκουστής, ὁ τῶν πνευματικῶν χαρισμάτων κεκριμένος δικαστής, ὁ μέγας κανονάρχης και ὑπερβαίνων τοὺς
20 λοιποὺς διδασκάλους τῆς ἐκκλησίας Παῦλος, οὗ ὁ ἀσπασμὸς ἐν πίσσιν ταῖς ἐπιστολαῖς αὐτοῦ ὡς ἐν τάξει σημείου, ἡ χάρις ἐστίν

1. ὅτι πάντες οἱ] οἱ πάντες P. 6. και τῆς] δὲ και τῆς P. 15. γλώσ-
σαις P. 17. τὸν om. P. 19. κανὼν ἀρχῆς RV. 20. ὁ om. P.

praedixerunt, quod Deus secundum quendam statum novum fecerit, et facit, quem per os omnium Prophetarum praenunciavit. Neque ante hunc statum, alium futuram esse, neque post futurum fore alium declaravit, sed cum omnibus Prophetis et Apostolis hos duos solos pronuncia- vit, hunc inquam jam praesentem, et post hunc, illum futurum.

De Sancto Paulo Apostolo.

Iste est ille magnus Apostolus Paulus, coelestium copiarum ductor, qui in seipso Christum habet loquentem, qui stigmata Christi in corpore suo circumfert, magnus Ecclesiae doctor, qui infinitas mortes quotidie pro Ecclesia sustinet, qui gloriatur in Domino et in infirmitatibus suis, qui gratiam Christi in se effervescentem habet, qui omnium gentium linguis loquitur, quondam persecutor, nunc autem persecutionem passus, quondam peccator, nunc autem misericordiam consecutus, raptus ad tertium coelum, et rursus in paradysum, verborum arcanorum auditor, spiritalium gratiarum designatus iudex, magnus Canonarcha, seu Praecentor, ac superans reliquos Ecclesiae doctores. Paulus, cujus salutatio in omnibus Epistolis velut signi loco, Gratia Domini est. Hic semper in omnibus Epistolis, veluti jam altero vitae beatae statu frueretur, ex-

τοῦ κυρίου, οὗτος καθόλου ἐν πάσαις ταῖς ἐπιτολαῖς, ὡς ἤδη γενόμενος ἐν τῇ δευτέρᾳ καταστάσει, γεγηθῶς καὶ πεποιθῶς διατελεῖ, συνήγειρεν καὶ συνεκάθισεν, φάσκων, Ἐν τοῖς B ἐπουρανίοις καὶ τῇ ἐλπίδι ἐσώθημεν, καὶ ἄλλα μυρία ἃ νῦν καταλέγειν οὐκ εὐχερές. ἐνίων δὲ μνημονεύομεν, ἵνα μὴ τὸν λό- 5 γον μὴκύνωμεν. λέγει τοίνυν ἐν τῇ πρὸς Κορινθίους πρώτῃ ἐπιστολῇ οὕτως. „εἰ ἐν τῇ ζωῇ ταύτῃ ἐν Χριστῷ ἠλικιότες ἐσμεν μόνον, ἐλειονότεροι πάντων ἀνθρώπων ἐσμεν.“ ἀλλὰ τί, Παῦλε, μετὰ τὴν ἐνταῦθα ζωὴν ποίαν ἄλλην ἐλπίδα ἐλπίζωμεν; Ναί, φησὶν, ἔστι τις κρείττων ζωὴ, ἰσχυρὰ καὶ οὐράνιος, μεθ' ὃρ- 10 κου παρὰ Θεοῦ ἐπαγγελιομένη. φησὶ γάρ, Ἐν ᾧ περισσότερον βουλόμενος ὁ Θεὸς ἐνδείξαι τοῖς κληρονόμοις τῆς ἐπαγγελίας τὸ ἀμετάθετον τῆς βουλῆς αὐτοῦ ἐμεσίτευσεν ὄρκῳ, ἵνα διὰ δύο C πραγμάτων ἀμεταθέτων, ἐν οἷς ἀδύνατον ψεύσασθαι τὸν Θεόν, ἰσχυρὰν παράκλησιν ἔχωμεν οἱ καταφυγόντες κρατῆσαι τῆς προ- 15 κειμένης ἐλπίδος, ἣν ὡς ἄγκυραν ἔχομεν τῆς ψυχῆς ἀσφαλῆ τε καὶ βεβαίαν καὶ εἰσερχομένην εἰς τὸ ἐσώτερον τοῦ καταπετάσματος, ὅπου πρόδρομος ὑπὲρ ἡμῶν εἰσηλθεὶν Ἰησοῦς κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ ἀρχιερεὺς γενόμενος εἰς τὸν αἰῶνα.

Καὶ πάλιν, Γινώσκοντες ἔχειν ὑμᾶς κρείττονα ὑπαρξιν καὶ 20 μένουσαν. καὶ πάλιν, Διὸ βασιλείαν ἀσύλευτον παραλαμβάν-

1. ταῖς ἐπιτολῶν] αὐτοῦ P. 3. φάσκων] Ephes. II. 6. 4. ἐσώθημεν P. 5. μνημονεύομεν PV. 6. πρώτῃ] XV. 19. 8. τί] τὸ P. 10. κρείττων V. 11. φησὶ] Hebr. VI. 17. 12. ἐκδείξαι P. 20. πάλιν] X. 84. 21. πάλιν] XII. 28.

ultabundus et certus agit, et veluti (cum Christo) consurrexerit ac consederit, dicens: *In coelestibus spei dati sumus; et alia infinita, quae nunc commemorare haud promptum est. Quorundam tamen mentionem faciemus, ne sermonem protrahamus. Scribit ergo in Epistola i. ad Corinthios in haec verba: Si in vita hac sperantes in Christo sumus tantum, miserabiliores omnibus hominibus sumus. Sedenim, Paule, post hanc vitam, quae spes alia speranda est? Sane, inquit, melior vita restat, firma et coelestis, jurejurando nobis a Deo promissa. Dicit enim: In quo abundantius volens Deus ostendere haeredibus promissionis immobilitatem consilii sui, interposuit jusjurandum, ut per duas res immobiles, in quibus impossibile est mentiri Deum, fortem consolationem habeamus, qui confugimus, ad tenendam propositam spem, quam sicut ancoram habemus animae, tutamque ac firmam et ingredientem in interioribus velaminibus, ubi praecursor pro nobis introiit Jesus secundum ordinem Melchisedec, Pontifex factus in aeternum.*

Et rursum: *Scientes habere vos meliorem substantiam et permanentem. Et iterum: Quapropter regnum immobile accipientes. Et rursum:*

νοτες. και πάλιν, Οὐ γὰρ ἔχομεν ὧδε μένουσαν πόλιν, ἀλλὰ τὴν μέλλουσαν ἐπιζητοῦμεν. και πάλιν, Παράγει γὰρ τὸ σχῆμα τοῦ κόσμου τούτου. και πάλιν, Ἡ δὲ εὐσέβεια πρὸς πάντα ὠφέλιμός ἐστιν, ἐπαγγελίαν ἔχουσα ζωῆς τῆς νῦν και τῆς 5 μελλούσης. και πάλιν, Ἀδελφοί, ἐγὼ ἐμαυτὸν οὐπω λογιζομαι κατεληφέναι, ἔν δέ, τὰ μὲν ὀπίσω ἐπιλανθανόμενος, τοῖς δὲ ἔμπροσθεν ἐπεκτεινόμενος, κατὰ σκοπὸν διώκω εἰς τὸ βραβεῖον τῆς ἄνω κλήσεως τοῦ Θεοῦ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. ὅσοι οὖν 10 ἐν ἀρανοῖς ὑπάρχει, ἐξ οὗ και σωτήρα ἀπεκδεχόμεθα κύριον Ἰησοῦν, ὃς μετασχηματίζει τὸ σῶμα τῆς ταπεινώσεως ἡμῶν εἰς τὸ γενέσθαι αὐτὸ σύμμορφον τῷ σώματι τῆς δόξης αὐτοῦ. και πάλιν, Προσδεχόμενοι τὴν μακαρίαν ἐλπίδα και ἐπιφάνειαν τῆς δόξης τοῦ μεγάλου Θεοῦ και σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. και 15 πάλιν, Εἰ οὖν συνηγέρθητε τῷ Χριστῷ, τὰ ἄνω ζητεῖτε, οὗ ὁ Χριστός ἐστιν ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ καθήμενος, τὰ ἄνω φρονεῖτε, μὴ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς. και πάλιν, Τοῦτο γὰρ ὑμῖν λέγομεν ἐν λόγῳ κυρίου, ὅτι ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ κυρίου, οὐ μὴ φθάσομεν τοὺς κοιμηθέντας, ὅτι αὐτὸς ὁ 20 κύριος ἐν κελεύσματι, ἐν φωνῇ ἀρχαγγέλου και ἐν σάλπγγι Θεοῦ καταβήσεται ἀπὸ οὐρανοῦ, και οἱ νεκροὶ ἐν Χριστῷ ἐγερθήσονται.

1. πάλιν] Hebr. XIII. 14. 2. και — τούτου om. P. *ibid.* πάλιν] I. Cor. VII. 31. 3. πάλιν] I. Timoth. IV. 8. 5. πάλιν] Philip. III. 13. 7. διώκων R. 9. πάλιν] 20. 12. ἀπὸ R. *ib.* τῷ σώματι om. P. addit m. R. *ib.* πάλιν] Tit. II. 13. 15. πάλιν] Coloss. III. 1. 17. πάλιν] I. Thessalon. IV. 15. 19. ὁ om. P.

Non enim habemus hic manentem civitatem, sed futuram inquirimus. Rursum: Pietas ad omnia utilis est, quae promissionem habet et praesentis vitae et futurae. Rursum: Fratres, ego meipsum non arbitror comprehensisse, unum autem, quae quidem retro obliuiscens, ad ea vero quae sunt priora extensus, ad scopum destinatum persequor ad bravium supernae vocationis Dei in Christo Jesu. Quicumque ergo sumus perfecti, hoc sentiamus. Et rursum: Nostra autem conversatio in coelis est, unde etiam Salvatorem expectamus Dominum Jesum, qui reformabit corpus humilitatis nostrae configuratum corpori claritatis suae. Et iterum: Expectantes beatam spem, et revelationem gloriae magni Dei, et Salvatoris nostri Jesu Christi. Et rursum: Si ergo consurrexistis cum Christo, quae sursum sunt quaerite, ubi Christus est in dextera Dei sedens, quae sursum sunt sapite, non quae super terram. Et alio loco: Hoc enim vobis dicimus in verbo Domini, quod nos qui vivimus, qui residui sumus in adventum Domini, non praeveniemus eos qui dormierunt. Quoniam ipse Dominus, in jussu, in voce Archangeli, in tuba Dei descendet de coelo, et qui mortui in Christo sunt, exurgent primum, deinde nos, qui vivimus,

ται πρώτον, ἔπειτα ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι ἅμα αὐτοῖς
 B ἀρπαγησόμεθα ἐν νεφέλαις εἰς ἀπάντησιν τοῦ κυρίου εἰς ἄερα,
 καὶ οὕτως πάντοτε σὺν κυρίῳ ἑσόμεθα· ὥστε παρακαλεῖτε ἀλλή-
 λους ἐν τοῖς λόγοις τούτοις. καὶ πάλιν, οἱ γὰρ τοιαῦτα λέγοντες
 ἐμφανίζουσιν ὅτι πατρίδα ἐπιζητοῦσιν. καὶ εἰ μὲν ἐκείνης ἐμνη- 5
 μόνησαν, ἀφ' ἧς ἐξέβησαν, εἶχον ἄν καιρὸν ἀνακάμψαι, τῶν δὲ
 κρείττονος ὀρέγονται, τουτέστιν ἐπουρανίου. διὸ οὐκ ἐπαισχύν-
 νεται αὐτοὺς ὁ Θεὸς Θεὸς ἐπικαλεῖσθαι αὐτῶν· ἠτοίμασε γὰρ αὐ-
 τοῖς πόλιν. καὶ πάλιν, Ἐξεδέχοντο γὰρ τὴν τοῦθ' ἑμελλοῦς
 ἔχουσαν πόλιν, ἧς τεχνίτης καὶ δημιουργὸς ὁ Θεός. καὶ πάλιν, 10
 Τῶν ἁγίων λειτουργὸς καὶ τῆς σκηπῆς τῆς ἀληθείας ἦν ἔπηξεν ὁ
 C κύριος καὶ οὐκ ἄνθρωπος. ἀλλὰ καὶ ἐν ταῖς Πράξεσιν, ὅταν
 τῷ Φίλιππῳ καὶ τῷ Ἀγρίππῳ ἐπὶ βήματος διελέγето, ταῦτά φησι·
 R 558 Περὶ ἧς ἐλπίδος ἐγκαλοῦμαι ὑπὸ Ἰουδαίων, βασιλεῦ· τί; ἕπιστον
 κρίνεται παρ' ἡμῖν, εἰ ὁ Θεὸς νεκροὺς ἐγείρει; καὶ πάλιν, Ἐνε- 15
 κα τοῦτου Ἰουδαῖοι συλλαβόμενοι ὄντα ἐν τῷ ἱερῷ ἐπειρῶντο δια-
 χειρίσασθαι. ἐπικουρίας οὖν τυχῶν τῆς ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἄχρι τῆς
 ὄρας ταύτης ἔστηκα μαρτυρούμενος μικρῷ τε καὶ μεγάλῳ, οὐδὲν
 ἐκτὸς λέγων ὧν τε οἱ προφῆται ἐλάλησαν μελλόντων γίνεσθαι
 καὶ Μωϋσῆς, εἰ παθητὸς ὁ Χριστός, εἰ πρῶτος ἐξ ἀναστάσεως 20
 νεκρῶν φῶς μέλλει καταγγέλλειν τῷ λαῷ καὶ τοῖς ἔθνεσιν.

3. ἀλλήλοις V. 4. πάλιν] Hebr. XI. 16. 9. πάλιν] 10. ib.
 ἐξεδέχτο P. 10. πάλιν] VIII. 2. 12. ταῖς Πράξεσιν] XXVI. 7.
 15. ἐγείρει τοὺς νεκροὺς P. ib. πάλιν] 21. 18. μαρτυρούμε-
 νος P, μαρτυρούμενος V. 19. μελλόντων] μετ' ὀλίγον P. 20.
 εἰ πρώτος] ἢ πρώτος V.

qui relinquimur, simul cum ipsis rapiemur in nubes, in occursum Domini
 in aëra, et sic semper cum Domino erimus. Itaque consolamini invicem
 in verbis istis. Et rursum: Qui enim haec dicunt, significat se patriam
 inquirere. Et si quidem ipsius meminissent, de qua exierunt, habebant
 utique tempus revertendi, nunc autem meliorem appetunt, id est, cele-
 stem. Ideo non confunditur Deus, Deus vocari eorum: paravit enim illis
 civitatem. Et alibi: Expectabat enim fundamenta habentem civitatem,
 cuius artifex et conditor Deus. Et alio loco: Sanctorum minister et ta-
 bernacluli veritatis, quod fixit Dominus, et non homo. Quin et in Actis
 Apostolorum, quando ad Festum et Agrippam pro tribunali sedentes
 verba fecit, haec dixit: De qua spe, Rex, accusor a Judaeis? Quid in-
 credible iudicatur apud vos, si Deus mortuos suscitaret? Et rursum: Hac
 ex causa me Judaei, cum essem in templo, comprehensum tentabant oc-
 cidere. Ausilio autem adjutus a Deo usque ad hanc horam, testificans
 minori et majori, nihil extra dicens, quam ea quae Prophetiae locuti sunt
 paulo post futura esse, et Moyses, si passibilis Christus, si primus ex re-
 surrectione mortuorum, lumen annuntiaturus est populo et gentibus.

Και εἰ θελήσωμεν πάσας τὰς τοῦ ἀποστόλου χρήσεις ἀνα- D
 λέξασθαι περὶ τούτου, σχεδὸν τὰς ἰ' καὶ δ' αὐτοῦ ἐπιστολὰς ὅλας
 δι' ὅλον εἰρήσωμεν περὶ τούτου λεγούσας ὅτι ἐκ ταύτης τῆς κα-
 ταστάσεως ἐπὶ τὴν μέλλουσαν ἐπειγόμεθα δραμεῖν. ὅθεν καὶ πα-
 5 ραγγέλλει λέγων, Σπουδάσωμεν οὖν εἰσελθεῖν εἰς ἐκείνην τὴν κα-
 τάπαναι, Κατάπαναι αὐτὴν εἰρηκῶς, ὡς ἐτέρας μὴ οὔσης
 μετ' αὐτήν, ἀλλὰ καὶ βασιλείαν ἀσάλευτον. ἰδοὺ δέδεικται διὰ
 τῶν ἀρχαίων ἀνθρώπων καὶ τῶν προφητῶν πάντων, εὐαγγελι-
 10 στῶν τε καὶ ἀποστόλων, ὡς προειρηκασιν ἅπαντες ὡς ἀπὸ τοῦ
 πρῶτου ἀποστόλου Ἀδάμ μέχρις Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ εἰς τὴν μέλ-
 λουσαν κατάστασιν ἀφορῶσιν. τοῦτο πεποιθήκαμεν ὅπως καὶ ὁ P 237
 δεσπότης Χριστὸς καὶ οἱ τούτου μαθηταὶ καὶ ἀπόστολοι διαβ-
 ῆθη λοιπὸν ἐκήρωξαν ὡς ἔστιν τις μέλλουσα κατάστασις κρείτ-
 των τῆς ἐνταῦθα παλῦ, ἣν ἐν ἑαυτῷ πρῶτος ἡμῖν ἔδειξεν ὁ δε-
 15 σπότης Χριστὸς ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν καὶ εἰς ἀφανὸν ἀνελη-
 λυθῶς, ἣν καὶ οἱ πρῶτοι σκοπῶ τιμὴ ἐμήνησαν καὶ οἱ μετὰ ταῦ-
 τα σαφῶς διαγγέλλουσιν, καὶ ὅτι οὐδεὶς αὐτῶν ποτε οὔτε τῶν
 νεωτέρων οὔτε τῶν ἀρχαίων ἐτέραν ποτὲ κατάστασιν ἢ πρεσβυτέ-
 20 ραν ἢ μεταγενεστέραν τούτων τῶν δύο ἐκήρωξαν ἢ ἐφανκασθη-
 σαν, ἀλλ' ὅτι ἀρξάμενος ὁ θεὸς ποιῆσαι τὴν κτίσιν πῦσαν τὰς
 δύο ταύτας μόνον καταστάσεις ἐποίησεν, ταύτην πρῶτον ὀφείσας πο- B
 λιτεῦσθαι, εἰδ' οὕτω τὴν μέλλουσαν, εἰς ἣν ἀφορᾷ πᾶς ὁ σκο-

1. θελήσωμεν PV. 4. ἐπειγόμεθα PV. *ibid.* παραδραμεῖν P.
 5. λέγων] Hebr. IV. 11. 12. οὗ διαβήθηθη P. 13. κρείττω V.
 14. ἐν om. P. 16. οἱ prius om. P. 20. τὰς — ἐποίησεν om. P.

Quod si omnia Apostoli hac de re dicta velimus excerpere, quatuordecim ejus Epistolas fere integras ubique de illo loqui animadvertemus, et quod de hoc praesenti ad futurum statum currere contendimus. Unde hortatur, cum ait: *Festinemus ergo ingredi in illam requiem.* Ubi, *Requiem illam* dixit, tanquam post eam nulla alia sit, sed regnum immobile. Ecce demonstratum est per priscos illos, et per cunctos Prophetas, Evangelistas et Apostolos, quemadmodum omnes praedixere, ut a primo homine creato Adam, usque ad Joannem Baptistam, ad futurum vitae statum respiciant. Hoc fecimus quod et Dominus Christus, ejusque discipuli et Apostoli, qui disertis verbis praedixerunt futurum, praesenti vitae statu longe esse potiore, quem in seipso primus nobis exhibuit Dominus Christus, cum ex mortuis resurrexit, et in coelum ascendit, quem priores collineatione quadam indicarunt, posteriores vero aperte denuntiarunt, sed et eorum neminem unquam, neque recentiorum, neque veterum, antiquiorem alium vel posteriorem hisce duobus statum praedicasse, vel finxisse: sed cum Deus mundum hunc universum coepit condere, primum quidem statum obtinere voluisse, ac futurum deinde, in quem Dei et ejus scripturarum scopus omnis collineat. Erubescant ergo

- πὸς τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν γραφῶν αὐτοῦ. αἰσχυνέσθωσαν τὸν
 V 190 Ἕλληνας οἱ συναΐδιον τῷ Θεῷ τὸν κόσμον ὑποτιθέμενοι καὶ προ-
 βιοτήν καταγγέλλοντες καὶ ἀνάστασιν σωμάτων ἀθετοῦντες. αἰ-
 σχυνέσθωσαν καὶ οἱ τούτων ἐπακόλουθοι, οἱ χριστιανίζοντες μὲν
 δοκοῦντες, τῇ δὲ ἔργῳ τὰ τῶν Ἑλλήνων φρονοῦντες, οἱ λέγοντες 5
 R 560 σφαιροειδῆ εἶναι τὸν οὐρανόν· οὐδὲν γὰρ ἕτερον καὶ αὐτοὶ λέγου-
 σιν ἢν οἱ Ἕλληνας καταγγέλλουσιν, αἰεὶ τὸν κόσμον οὕτως ἐν
 φθορᾷ τῶν σωμάτων μηδέποτε γίνεσθαι μήτε ἕτεραν κατάστασιν.
 αἰσχυνέσθωσαν Μανιχαῖοι καὶ Μαρκιωνισταὶ τὰς σάρκας ἀπο-
 C βαλλόμενοι καὶ πονηρῆς ἀρχῆς αὐτὰς ποιήματα καταγγέλλοντες. 10
 αἰσχυνέσθωσαν πάντες οἱ ἀθετοῦντες τὴν ἡμετέραν σάρκα, καὶ
 ὅσοι ἀθετοῦσι τὰς ἡμετέρας ψυχάς, σύντονοι αὐτῶν, τουτέστιν
 Εὐτυχῆς, Ἄρειος, Ἀπολλινάριος, καὶ πάντες οἱ κατ' αὐτούς.
 αἰσχυνέσθωσαν πάντες οἱ αἵρετικοὶ οἱ μὴ ὁμολογοῦντες ἕνα Θεὸν
 ἐν τρισὶν ὑποστάσεσιν γνωριζόμενόν τε καὶ προσκυνούμενον, ποιη- 15
 τὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς ὑπάρχοντα, καὶ τῆς ἡμετέρας σαρκὸς τὴν
 ἀνάστασιν. αἰσχυνέσθωσαν Σαμαρεῖται, μήτε τῆς ἡμετέρας σαρ-
 κὸς ἀνάστασιν ὁμολογοῦντες μήτε ἄγγελον μήτε πνεῦμα. αἰσχυ-
 νέσθωσαν τῶν Ἰουδαίων οἱ ἄπιστοι, οἱ τὸν προσδοκώμενον μὴ
 δεξιόμενοι μηδὲ χριστιανικὴν ἀνάστασιν ὁμολογοῦντες, ἀλλὰ τοι- 20
 D αὐτὴν οἶαν νῦν πολιτευόμεθα, γαμοῦντες καὶ γαμιζόμενοι. εὐγε
 δέ, εὐγε, χαρὰ τε καὶ ἀγαλλιασις τοῖς ὄντως χριστιανοῖς, τοῖς

6. λέγουσιν om. P. 8. Hic excidisse quaedam videntur. 9. οἱ Μανιχαῖοι P. ib. Μαρκιωνισταὶ R. 10. ποιήσαντα P. 12. σύμφωνοι P sola, σὺν τῶν οἱ V. 16. τὴν om. P. 17. Σαμαρεῖται RV: οἱ praeponit P. 19. οἱ ἄπιστοι] ἄπιστοι P. ib. οἱ προσδοκώμενον P. 20. μήτε PV.

Gentiles, qui mundum fingunt aeternum, et vitam ante hanc aliam denuntiant, et corporum resurrectionem nihili ducunt. Erubescant et horum sectatores, qui Christiani videri volunt, reipsa vero eadem quae ii sentiunt, dum dicunt coelum esse rotundum: nihil enim aliud quam quod Gentiles praedicant, sic semper fuisse mundum, corporum corruptioni nequaquam obnoxium, neque statum alium futurum. Erubescant etiam Manichaei et Marcionistae, qui carnes abjiciunt, et qui eas ex malo principio factas praedicant. Erubescant omnes qui carnem nostram contemnunt, et animas nostras, qui his sunt consentanei, hoc est Eutyches, Arius, Apollinarius, et universi horum sectarii. Erubescant omnes haeretici, qui non confitentur Deum unum in tribus Personis, cognitum et adoratum, coeli et terrae conditorem, et carnis nostrae resurrectionem. Erubescant Samaritani, qui carnis nostrae resurrectionem non admittunt, neque Angelos, neque Spiritum. Erubescant ex Judaeis increduli, qui expectatum non recipiunt, neque Christianam confitentur resurrectionem, sed illam duntaxat qualem nunc observamus, cum uxores ducimus, aut nuptum damus. Euge porro, euge, gaudium et exultatio iis qui revera

πειθομένοις πᾶσι τῇ θεῖα γραφῇ παλαιᾷ τε καὶ καινῇ διαθήκῃ,
 τοῖς ποδηγηθεῖσιν ἐκ τοῦ νόμου καὶ πιστεύουσαι Χριστῷ καὶ πᾶ-
 σιν οἷς ἐκήρυξεν καὶ ἔτι λέγοντι, Ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται ἕως
 Ἰωάννου προεκήρυξαν, καὶ ἀπὸ τῶν ἡμερῶν Ἰωάννου τοῦ βαπτί-
 5 στοῦ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν βιάζεται καὶ βιασται ἀρπάζουσι
 αὐτήν, ἵνα εἴπῃ ὅτι Ὅσοι ἐαυτοὺς βιάζονται καὶ πολιτεύονται
 δικαίως καὶ μὴ ταῖς ἰδίαις ἐννοίαις ἐξακολουθοῦσιν, ἀλλὰ τῷ P 238
 θεῷ πιστεύουσιν, ἐκείνοι ταύτης τυγχάνουσιν. ἀμέλει καὶ ἡ μή-
 τηρ Ἰωάννου καὶ Ἰακώβου αἰτησαμένη τὸν κύριον ἵνα ἐκ δεξιῶν
 10 αὐτοῦ εἶναι καὶ ἵνα ἐξ ἐδωνύμων ἐν τῇ βασιλείᾳ, ἀπεκρίνατο αὐ-
 τῇ ὅτι Οὐκ ἔστιν ἐμὸν τοῦτο δοῦναι, ἀλλ' οἷς, φησί, ἡτοίμα-
 σται παρὰ τοῦ πατρὸς μου, ὡσανεὶ τὸ μὲν δῶρον τοῦ θεοῦ πᾶ-
 σιν ἐφήλωται, τὸ ἀναστῆναι ἐκ τῶν νεκρῶν καὶ γενέσθαι ἀφθάρ-
 τους καὶ ἀθανάτους καὶ ἀτρέπτους, τὸ δὲ προτιμᾶσθαι ἕτερον
 15 οὐ δῶρον τοῦτο, ἀλλ' ἑτοιμασία τοῦ θεοῦ τοῖς καλῶς πιστεύουσι
 καὶ βιώσασι. πάλιν γὰρ λέγει ὁ κύριος, Δεῦτε οἱ εὐλογημένοι B
 τοῦ πατρὸς μου, κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασι- R 562
 λείαν, καὶ τότε ἡτοιμάσθη φησί, ἀπὸ καταβολῆς κόσμου προσ-
 ειπών. ὁ κοσμογράφος τοίνυν Μωϋσῆς καὶ οἱ λοιποὶ πάντες προφη-
 20 ται καὶ ἀρχαῖοι ἄνθρωποι περὶ τῶν δύο τούτων καταστάσεων καὶ
 μόνων εἰπόντες, καὶ ἕτερας μὴ μνημονεύσαντες, ἀλλὰ ταύτας μόνον
 προκηρύξαντες καὶ συγγραψάμενοι, οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ ὁ κύ-

3. λέγοντι.] Matth. XI. 12. 4. τοῦ om. P. 11. Matth. XX. 23.
 16. λέγει.] XXV. 34. 19. οἱ om. P. 21. μόνον V.

sunt Christiani, qui divinae omni Scripturae, Veterique ac Novo Testa-
 mento fidem adhibent, quique a lege reguntur, et Christo credunt, et
 omnibus quae praedicavit, et qui adhuc dicit: *Lex et Prophetae usque
 ad Joannem prophetarunt, et a diebus Joannis regnum coelorum vim pa-
 titur, et violenti rapiunt illud.* Quasi dicat: qui sibi vim faciunt, ac
 secundum justitiam vitam exigunt, nec suis insistent cogitationibus, sed
 Deo credunt, illud ii consequuntur. Denique matri Joannis et Jacobi
 postulanti a Domino, ut filiorum alter ad ejus dextram, alter ad sini-
 stram in regno (Dei) esset, respondit: *Non est meum hoc dare vobis,
 sed quibus, inquit, paratum est a Patre meo.* Quasi diceret, Donum Dei
 omnibus exhibetur, resurgere a mortuis, fieri incorruptibiles et immor-
 tales, et immobiles, sed aliis praeferrri, non illud est donum, sed praepa-
 ratio Dei iis qui recte credunt ac vivunt. Rursum enim dicit Dominus:
Venite benedicti Patris mei, possidete praeparatum vobis regnum. Et
 quando ait, *praeparatum est?* a constitutione mundi, reponit. Moyses
 igitur qui mundum descripsit, caeterique omnes Prophetae, et hominum
 antiquiores, de gemino hoc statu quataxat loquuntur, nec alterius me-
 minere, sed hos duos tantum status praedicarunt, ac de iis scripserunt.
 Neque ii modo, sed et Dominus, dum in mundo versaretur, ejusque

ρος παραγεγονώς και οί τούτου μαθηται εδγγελισται και από-
 στολοι ουδέν ξετερον εκήρυσαν η τας δύο ταύτας και μόνυς κατα-
 στάσεις. τίς έτι λείπεται πίστειως ώς ότι ταύτα ουκ εισιν αλη-
 C θή; τίς ουκ εντραπήσεται τον όχλον των προρρήσεων, τας εκ-
 βάσεις των προφητειών, τον όχλον των σημείων και των παρα- 5
 δόξων και των θαυμάτων, αυτην την πολιτειαν πάντων των
 αγίων και του δεσπότου Χριστου και των αυτου αποστύλων, την
 V 191 συμφωνίαν της παλαιας και καινης διαθήκης. τίς εξ αυτων διε-
 φώνησεν προς τους άλλους σφαιροειδη τον ουρανόν εξηγησάμενος
 η προϋπυρξιν τούτου του κόσμου εκήρυσεν η αυδιον είναι τον κό- 10
 σμον απεφήνατο η ηθέτησε την των σωματίων ημων ανάστασιν η
 την δια του Χριστου γενομένην οικονομίαν του ανερχεσθαι τους
 δικαίους ανθρωπους εις τον ουρανόν; αλλά πάντες ως εξ ενός
 D θελου πνεύματος ποδηγούμενοι τα αυτα και δι' έργων και δια λό-
 γων ητοι τύπων προεμήνησαν, και πάντες εις την μέλλουσαν κα- 15
 τάστασιν αφορῶσιν. και αυτος δε ο δεσπότης Χριστος εν εδαγ-
 γελίοις δηλοί εν οίς μέλλουσιν αναστρέφεσθαι οι τέλειοι δίκαιοι και
 οι μέσοι και οι άσεβεις. και περι μεν των δικαίων των τελείων,
 ως όταν προσκαλείται αυτους προς εαυτον λέγων, Δεύτε οι εδ-
 λογημένοι του πατρός μου, κληρονομήσατε την ητοιμασμένην υμίν 20
 βασιλειαν από καταβολής κόσμου. περι δε των άσεβων, ως όταν
 τοις εξ ευώνύμων λέγει, Πορεύεσθε απ' εμου οι κατηραμένοι εις
 P 239 το πυρ το αιώνιον το ητοιμασμένον τῷ διαβόλω και τοις άγγελοις

5. προφητών P. 10. προς ἑκαρξίν R. 11. ηθέτησε P. 22.
 λέγει] XXV. 41.

Discipuli, Evangelistae, et Apostoli, nihil aliud praedixerunt, quam bños
 istos solosque status. Ecquis ergo deinceps fide careat, haecque esse
 vera non agnoscat? Quis non revereatur tantam praedictionum Prophe-
 tarum turbam, earumque eventus? sed et turbam signorum prodigiorum,
 ac miraculorum, ipsiusque Sanctorum omnium, ac Domini Christi, et ejus
 Apostolorum vitae rationem, sed et veteris etiam ac novi foederis con-
 sensionem? Quis ex his rotundum esse coelum aliis exposuit, vel mundi
 istius praexistentiam praedicavit, vel aeternum esse mundum definivit,
 aut corporum nostrorum resurrectionem improbavit, vel Christi Incarna-
 tionem actamque in mundo vitam, virosque justos coelum petitorios ne-
 gavit: verum uno veluti ducti divino Spiritu, eadem omnes tum operi-
 bus, tum sermonibus, sive figuris praenuntiarunt, cunctique ad futurum
 respexere statum. Sed et ipse Dominus Christus in Evangeliiis indicat,
 qui potissimum ad vitam sint reversuri, perfecte scilicet justi, medi, et
 impii. Ac de perfecte justis quidem, veluti cum eos ad se evocat, di-
 cens: Venite benedicti patris mei, percipite regnum quod paratum est vo-
 bis a constitutione mundi. De impiis vero, veluti a sinistris positus, ait:
 Recedite a me maledicti in ignem aeternum, qui paratus est diabolo et

αὐτοῦ, ἵνα εἶπῃ τοῖς μὲν δικαίοις Ἄνω εἰς τὸν οὐρανὸν ἰσούτα-
ρον τούτου τοῦ ὀρωμένου στερεώματος, τοῖς δὲ ἀσεβέσι Κάτω
περὶ τὴν γῆν, ἔνθα καὶ ὁ διάβολος κατεβρίβη. λοιπὸν τῶν μέ-
σων ἀνάγκη ζητῆσαι τὸν τόπον· λέγει τοίνυν ἐν τῇ παραβολῇ
5 τῶν δέκα παρθένων ὡς αἱ πέντε φρόνιμοι εἰσῆλθον μετὰ τοῦ νυμ-
φίου εἰς τὸν νυμφῶνα, τουτέστιν εἰς τὸν οὐρανόν, ἐπειδήπερ καὶ R 564
τὴν παρθενείαν καὶ τὴν ἐλεημοσύνην ὡς φρόνιμοι ἐπελέξαντο. αἱ
δὲ μωραὶ, φησὶν, τὸ ἐν ἐπιλεξάμεναι, τοῦ δὲ ἐτέρου καταφρο-
νήσασαι, ἔμειναν ἔξω τοῦ νυμφῶνος, κεκλεισμένην εὐφροῦσαι τὴν
10 θύραν καὶ ἀκούουσαι, Ἀπέλθατε ἀπ' ἐμοῦ, οὐκ οἶδα ὑμᾶς, οὐ- B
τε εἰσελθεῖν συγχωρηθεῖσαι οὔτε μετὰ τῶν ἀσεβῶν κατακριθεῖ-
σαι, ἀλλὰ μέναισαι ἔξω τοῦ νυμφῶνος. οὕτως οὖν ἕκαστος τῶν
πιστῶν ὀρθὴν καὶ ἀνυπόκριτον πίστιν καὶ βίον καλὸν ἔχων μετὰ
παθήσας εἰσέρχεται εἰς τὴν βασιλείαν. οἱ δὲ ἐναντιοὶ οἱ μηδὲ
15 ἐν τοίτων ἔχοντες μήτε πίστιν ὀρθὴν μήτε βίον εὐθῆ μετὰ τοῦ
διαβόλου περὶ τὴν γῆν κατακρίνονται. οἱ δὲ ἕνα μὲν ἔχοντες,
ἕνα δὲ μὴ ἔχοντες, μέσοι τινὲς εἰσὶν, ἔξωθεν μένειν τοῦ νυμφῶ-
νος κατακρινόμενοι, τουτέστι τοῦ στερεώματος. τὸ δὲ εἶδος τῶν
ἀγαθῶν ἢ τῶν τιμωριῶν ἀδύνατον εἰδέναι ἡμᾶς, εἰ μὴ ἐντὸς αὐ- C
20 τῶν γενώμεθα· ὡς ἐν ὑποδείγματι δὲ μόνον τῶν ἐνταῦθα τιμω-
ριῶν καὶ τῶν ἐνταῦθα ἀγαθῶν ἐσήμανεν τὰ μέλλοντα· οὐδὲ γὰρ
ἐντὴν ἡμᾶς ἄλλως ἀκούσαι μήπω πείραν εἰληφότας καινῶν τινῶν

4. παραβολῇ] Matth. XXV. 1. 7. παρθενίας P. 10. ἀπέ-
θτε P. 15. εὐθῆν P. 22. ἀλλ' ὡς P.

angelis ejus. Quasi dicat, ac justis quidem, Sursum, in coelum interius
hujus quod videtur firmamenti. Impiis autem, Infra, circa terram, ubi
et diabolus projectus est. Ut porro mediorum locum inquiramas operae-
pretium est. Ait igitur in Parabola de decem virginibus, quinque pru-
dentes cum sponse ingressas esse in thalamum, hoc est in coelum, quan-
doquidem virginitatem et misericordiam, velut prudentes elegerat. Fa-
tuae autem, inquit, altero duntaxat electe, altero vero neglecto, mansere
extra thalamum, foresque oclusas reperere, audita hac voce: *Recedite
a me, nescio vos: neque ingredi permissae, neque cum impiis damnatae
sunt, sed mansere extra thalamum.* Sic igitur unusquisque justerum
rectae ac sinceræ fidei probæque vitæ, libere regnum ingreditur. His
vero oppositi, qui horum nihil habent, neque rectam fidem, neque re-
ctam vitam, cum diabolo circa terram damnantur. Qui porro alterum
habent, alterum autem non habent, mediique quodammodo sunt, extra
thalamum manere jubentur, hoc est firmamentum. Quæ vero sint bonæ-
rum vel suppliciorum genera, vix est ut nosse possimus, nisi ipsimet in-
terisimus: cum exempli duntaxat gratia, quæ hic sunt poemarum; et
quæ istis sunt bonorum, quæ futura sunt significaverit. Neque enim
id nobis licet, sed audisū tantum excipere, cum ejusmodi rerum quarum-

πραγμάτων, ἀλλ' ὅσον αἰνιγματωδῶς εἰπεῖν, εἶπεν ὅτι ὠμοιάθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ βασιλεῖ, ὅστις ἐποίησε τῷ νιψῷ αὐτοῦ γάμους, τὰ πάντων ἀνώτερα τῶν τοῦ βλοῦ τοῦτου ἀγαθῶν ἐκλεξάμενος καὶ ὁμοιάσας τοῖς ἐκέῖσε ἀγαθοῖς, ὁμοίως καὶ τὰ χείριστα, πῦρ, σκῶληκα, τάρταρον καὶ βρυγμὸν ὀδόντων καὶ 5 σκότος καὶ ὅσα τούτοις παραπλήσια, ἐπειδὴ ταῦτα τῶν ἐνταῦθα

D τιμωρητικῶν δεινότερα τυγχάνουσι, τούτοις αὐτὰ ἐξωμοίωσεν. οὔτε δὲ τὰ ἀγαθὰ τῶν ἐκεῖ δυνατόν ἀναλογίσασθαι οὔτε τὰ δεινὰ οὔτε τὰ μέσα τούτων, ἀλλ' ἕτερα τις κατάστασις ἐστὶν κρείττων

V 192 πολὺ καὶ λίαν πολὺ καθόλου ὑπάρχουσα τῶν ἐνταῦθα, ὡσπερ 10 κρείττων ὑπάρχει ὁ βλῖος οὗτος οὗ ὅτε ἤμεν ἐν τῇ κοιλίᾳ τῆς μητρὸς ἡμῶν. ἀναλογίσασθαι γὰρ δεῖ πῶς ἤμεν ἔσωθεν τῆς κοι-

R 566 λίας διάγοντες ἐν σκότῳ, ἐν αἵματι, ἐν φλέγματι, ἐν χολῇ καὶ βορβόρῳ καὶ κόπρῳ καὶ πάσῃ ἀκαθαρσίᾳ καὶ δυσωδίᾳ συμφυρό-

P 240 μένοι καὶ ἐν πάσῃ ἀγνωσίᾳ ὑπάρχοντες. παρακύναντες δὲ ἐν 15 τῷ βίῳ τούτῳ ἕτερα ἅπαντα θεωροῦμεν, ὧν τὴν πείραν οὐπω παρειλήφαμεν, ἀνέσειωσ ἕκτασιν, ἀέρος ἀναπνοήν, ἀπόλαυσιν φωτὸς καλλίστου, κατασκευὴν κόσμου, τεχνίτου καὶ πανσόφου δημιουργήμα, καὶ γνώσεως θεοῦ ἐμπιπλάμενοι, ἅπερ πάντα οὔτε εἰδέναι ἡμᾶς ἦν δυνατόν οὔτε ἐνθυμηθῆναι οὔτε ἀκοῦσαι οὔτε 20 ἀπολαῦσαι ἐνὸς τούτων ἔτι ὄντας ἐν τῇ κοιλίᾳ. οὕτω καὶ τῆν

1. εἶπεν om. P. Matth. XX. 1. 8. οὔτε δὲ τὰ V. 11. ὑπάρχειν P. 13. καὶ βορβόρῳ] ἐν βορβόρῳ P. 18. τεχνήτου PV. id. δημιουργήμα P. 19. θεοῦ om. P. id. ἐμπιπλάμενοι P.

dam novarum careamus experimento, ipseque, quantum conjicere licet, ænigmatically hæcce retulerit, his verbis: *Simile est regnum caelorum homini Regi, qui fecit nuptias filio suo.* Ubi ex omnibus istius vitæ bonis illustria selegit, contulitque cum iis quæ istic sunt bonis: perinde ac pessima, ignem, vermes, tartarum, stridorem dentium, et tenebras, et quidquid hisce affine est. Cum vero graviora sint quæ ibi sunt supplicia, illa cum iis comparavit. Eorum autem quæ ibi sunt bona comparari nequeunt, ut nec quæ gravia sunt, vel eorum media: quandoquidem aliud est status multo potior, ac iis quæ hic existunt longe præstantior: quemadmodum melior est hæc qua fruimur vita, illa cum in materno versamur utero. Comparanda enim hæc sunt, quomodo sumus, cum intra matris viscera degimus, in tenebris, in sanguine, in pituita, in caeno et stercore, et omni spurcitiâ, ac foetore commisti, et in omni ignorantia sepulti. At ubi in hanc vitam ingredimur, alia quædam spectamus, quorum experimentum nondum sumus assecuti, remissionis extensionem, aëris respirationem, præclarum lucis usum, mundi constructionem, opificis sapientissimi opus: cum vero cognitionem sumus adepti, quæcumque omnia neque videre nobis est possibile, neque cogitatione comprehendere, neque auditu percipere, sed et quibus nec frui poteramus, cum adhuc essemus in utero. Ita futurum statum, eo in quo hic vivimus, lon-

μέλλουσαν κατάστασιν καθόλου κρείττονα τυγχάνουσαν τῶν ἐνταῦθα οὐ δυνατὸν ἡμᾶς ἀναλογισασθαι ἔτι ὄντας ἐν τούτῳ τῷ βίῳ ἢ ἐνθυμεῖσθαι ἢ φαντασθῆναι, εἰ μὴ ἐντὸς αὐτῶν τῶν πραγμάτων γενώμεθα. ἃ γὰρ ὁ ὀφθαλμὸς οὐκ εἶδεν καὶ οὐκ ἤκουσεν, φησὶν, καὶ ἐπὶ καρδίαν ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη, ἃ ἤτοιμασεν ὁ Θεὸς τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν. ὥσπερ τοίνυν ἐνταῦθα κοινὸν δῶρον ἅπασι κεχάρισται ὁ Θεός, τὸν ἥλιον αὐτοῦ ἀνατέλλων ἐπὶ δικαίους καὶ ἀδίκους καὶ βρέχων ἐπὶ ἀγαθοὺς καὶ πονηροίς, οὕτω καὶ ἐν τῇ μελλούσῃ καταστήσει κοινὸν δῶρον πᾶσι χαρίζεται ἀθανασίαν καὶ ἀφθαρσίαν καὶ ζωὴν καὶ ἀτρεπτότητα. κινεῖται δὲ τὰς προτέρας τάξεις ἕκαστος ἑαυτῷ ἐφέλκεται εἴτε τὴν βασιλείαν εἴτε τὴν τιμωρίαν εἴτε ἄνοδον ἐν οὐρανῷ εἴτε μονὴν περὶ τὴν γῆν εἴτε περὶ τὴν μέσσην τάξιν. πάντα δὲ αἰώνια καὶ ἀπερρανα τυγχάνει, καὶ τὰ ἀγαθὰ καὶ τὰ τούτων χερίστα. καθόλου δὲ ἐκείνη ἢ κατάστασις τῆς ἐνταῦθα πολὺ καὶ πάνυ πολὺ διετήροχεν· πρὸς δὲ γε τὰ ἀγαθὰ τὰ ἡτοιμασμένα τοῖς δικαίοις ἀντιδιαστελλόμενα τὰ τῶν ἀσεβῶν ἐσχάτη τιμωρία καὶ κρίσις ἀνελεῖς τυγχάνει· ἀναλογεῖ γὰρ τῇ καταστήσει ἐκείνη καὶ ἡ ταύτης κρίσις καὶ τιμωρία.

20 Ἴδου δέδεικται οὐ μόνον διὰ τῶν προφητῶν, ἀλλὰ γὰρ καὶ διὰ τῶν εὐαγγελικῶν φωνῶν καὶ μὴν καὶ ἀποστολικῶν ὡς καὶ αὐτοὶ συμφώνως τοῖς παλαιοῖς εἶπον ταύτας καὶ μόνας τὰς δύο καταστάσεις παρὰ Θεοῦ γεγενῆσθαι, ταύτην πρώτην, ἐν ἣ καὶ R 568
D

3. αὐτῶν om. P. 4. ἴδεν V, οἶδα P. 5. φησίν] I. Cor. II. 9.
11. τὰς om. P. 14. χερίστα R. 15. πάνυ πολὺ] πάνυ P.
16. καὶ ἀπειδ. P. 21. εὐαγγελιστῶν P.

ge praestantiorē vel animo, vel imaginatione fingere minime possumus, nisi rebus ipsis intersimus. Quae enim oculus non vidit, et auris non audivit, inquit, et in cor hominis non ascendit, hoc praeparavit Deus diligentibus se. Quemadmodum igitur commune donum omnibus largitus est Deus, dum solem suum fecit oriri super justos et injustos, et pluit super bonos et malos, sic in futuro statu commune immortalitatis donum largitur, et incorruptionem, et vitam, ac immutabilitatem. Enimvero pro ratione transactae vitae, singuli sibi conciliant vel regnum (caeleste) vel poenam: aut ascensum in coelum, aut locum circa terram, vel mediam aliquam stationem. Omnia autem haec sunt aeterna et absque fine, tam quae bona, quam quae ex his pejora sunt. Status porro hujusce vitae multum ac omnino differt, in bonis quae justis sunt praeparata: ac impiorum statui opponitur, quibus ultimum supplicium, ac immisericors est iudicium: par enim est huic statui, illius iudicium et supplicium.

Ecce demonstratum est, non modo per prophetarum sed et per Evangelistarum, atque adeo Apostolorum verba, ut ii juxta veterum sententiam, hos duntaxat geminos status a Deo definitos dixerint: primum

διάγομεν τὴν, καὶ τὴν μέλλουσαν, ἐν ἧ πάντες οἱ χριστιανοὶ ἀφο-
ρῶμεν.

Ἰνδ. θ'. γ'. ἕπ. Καπίτωνος καὶ Ρούφου.

Θλάβιος Ἰάσηππος συγγραφεὺς, στρατηγῆσας ἐπὶ Ἰου-
δαίων, καὶ μέλλων εἰς τὸν πόλεμον ἀναιρεῖσθαι, θεοπίμπρῃ Οὐδε-
σπασιανῶ περι τῆς Νέρωνος τελευτῆς καὶ τῆς αὐτοῦ Οὐδισπασια-
νοῦ βασιλείας.

Κατὰ τοῦτον τὸν χρόνον Λουκιανὸς παρὰ Ῥωμαίοις μέγας
ἦν καὶ ἐπαινούμενος· ὁμοίως δὲ Μουσαῖος καὶ Πλούταρχος φι-
λόσοφοι ἐγνωρίζοντο. 10

P 241 Ζητητέον ἐστὶ καὶ τὸ πολυθρύλητον ἐκεῖνο καὶ παρὰ πᾶ-
σιν ἄνω καὶ κάτω περιφερόμενον ῥητὸν τίνα τὴν λύσιν ἔχῃ, τὸ
Πᾶς ὁ ἀποκτείνας Καὶν ἐπτὰ ἐκδικούμενα παραλύσει.

V 193 Τοῦ μακαρίου Κυρίλλου πρὸς Ὀπτιμον
ἐπίσκοπον εἰς τὸ Πᾶς ὁ ἀποκτείνας Καὶν 15
ἐπτὰ ἐκδικούμενα παραλύσει.

Καὶ ἄλλως ἡδέως ὁρῶν τοὺς ἀγαθοὺς παῖδας διὰ τε τὸ
B ἐπὶ τὴν ἡλικίαν τῶν ἡθῶν εὐσταθῆς καὶ διὰ τὸ πρὸς τὴν σὴν
εὐλάβειαν οἰκεῖον, ἀφ' οὗ τι καὶ μέγα προσδοκᾷ ἔστιν ἐπ' αὐ-
τοῖς, ἐπειδὴ μετὰ γραμμάτων σῶν εἶδον αὐτοὺς προαιόντας μοι, 20

8. Λουκιανὸς P. 9. δὲ καὶ Μουσαῖος P. 11. πολυθρύλη-
τον P. 18. τὴν ἡλικίαν] ἡλικίαν P.

Anni a m. c. hunc scilicet, in quo modo versamur, et futurum ad quem quotquot su-
mus Christiani aspiramus.

A. C.

[O. Iph.]

5574. 67. xpi. Ind. ix. Capitone et Rufo Cos.

8.

Flavius Josephus scriptor, cum pro Judaicis copiis praefectus milita-
ret, proximoque in bello interficiendus esset, Vespasiano Neronis mortem
praedicit, ipsique Vespasiano imperium.

Hac ipsa tempestate, apud Romanos Lucianus celebris habebatur:
Masonius pariter et Plutarchus Philosophi ferebant.

Hic porro disquirendum ac examinandum videtur decantatissimum
illud, quodque in ere omnium passim circumfertur, quomodo intelligatur
verbum istud: *Omnia qui occiderit Cain, septuaginta punietur.*

*Beati Cyrilli ad Optimum Episcopum, in illa verba,
Omnia qui occiderit Cain, in septuaginta punietur.*

Et praesertim gratias mihi fuit aspectus liberorum honorum, cum
propter morum supra oblatam elegantiam, tam propter naturalem quon-
dam pietatem, quam a te habuerunt, ex qua nonnulli eximium quid ab

ἔδωκασίαισα τὰ ἐπ' αὐτοῖς φίλτρον. ὅτε δὲ ἀνέγνων τὴν ἐπιστο-
 λήν, καὶ εἶδον ἐν αὐτῇ ὁμοῦ μὲν τὸ περὶ τὰς ἐκκλησίας προνοη-
 τικὸν τῆς σῆς διαθέσεως, ὁμοῦ δὲ τὸ περὶ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν
 θείων γραφῶν ἐπιμελές, ἠὲ χαρίστησα τῷ κυρίῳ καὶ ἐπηξύμην
 5 τὰ ἀγαθὰ τοῖς τὰ τοιαῦτα ἡμῖν διακομίσασαι γράμματα, καὶ πρό-
 γε αὐτῶν τῷ γράψαντι ἡμῖν. ἐπεζήτησας τὸ πολυθρόλυτον ἐκεί-
 νο καὶ παρὰ πᾶσιν ἄνω καὶ κάτω περιφερόμενον ῥητὸν τίνα τὴν
 λύσιν ἔχει, τὸ Πᾶς ὁ ἀποκτείνας Καῖν ἐπτά ἐκδικούμενα παραλύ-
 σαι. διὰ δὲ τούτου τέως μὲν αὐτὸς ἑαυτὸν συνέστησας, τὸ Τι-
 10 μοθέου ὃ παρέδωκεν Παῦλος αὐτῷ, ἀκριβῶς φυλάσσουσι· δὴ- C
 λος γὰρ εἰ προσέχων τῇ ἀναγνώσει· ἔπειτα καὶ ἡμᾶς τοὺς γέ- B 570
 ροντας νεκαρακηκότας ἤδη καὶ τῷ χρόνῳ καὶ τῇ ἀσθενείᾳ τοῦ σώ-
 ματος καὶ τῷ πλήθει τῶν θλίψεων, αἱ πολλαὶ τοίνυν περὶ ἡμᾶς
 κινήσεις ἐβάρησαν ἡμῶν τὴν ζωὴν, ὅμως διανέστησας, καὶ
 15 ζῆτον τῷ πνεύματι κατεψυγμένους ἡμᾶς ὡς τὰ φωλεύοντα τῶν
 ζώων εἰς ἐγρήγορσιν μετρίαν καὶ ζωτικὴν ἐνέργειαν ἐπανάγεις.
 ἔστιν οὖν τὸ ῥητὸν καὶ ἀπλῶς αὐτῷ νοηθῆναι δυνάμενον καὶ ἀ-
 ποκίλον ἐπιδέξασθαι λόγον. ἡ μὲν οὖν ἀπλουστέρα καὶ παντὶ
 δυναμένη ἐκ τοῦ προχείρου παραστήσαι διάνοια αὕτη ἐστίν, "Ὅτι
 20 δεῖ τὸν Καῖν ἐπταπλασίονα δοῦναι τὴν τιμωρίαν ὑπὲρ ὧν ἡμαρ- D
 τεν. οὐ γὰρ ἐστι δικαιοκρίτου ἴσας πρὸς ἴσας ὀφείζων ἀνταποδό-
 σεις, ἀλλ' ἀνάγκη τὸν κατάρξαντα κακοῦ μετὰ προσθήκης ἀπο-

2. ἴδον P. 3. σῆς om. P. ib. τὸ om. P. 4. ἐπηξύμην PV.
 6. πολυθρόλλητον PV. 8. καὶς δ] ὁ καὶς P. 10. ὃ παρέδωκεν
 V, ὡσπερ ἔδωκεν P. ib. φυλάσσουσα P. 13. αἱ PV.

illis operandum est. Postquam cum literis tuis illos ad me advenientes vidi, geminasti erga illos amoris affectum. Porro cum literas tuas perlegissem deprehendissemque in illis et tuam erga Ecclesiam providentiam ac curam, et studium sacrarum literarum; meritis Deo persolvi gratias, et vique bona sempiterna iis qui mihi tales literas porrexerunt, atque imprimis ipsi literarum auctori. Quaesisti quid ad illud omnium ore factatum dictum esset respondendum, quomodo intelligendum. Omnis qui occiderit Cain, septuplum punietur? Atque per hoc quidem teipsum in primis commendasti, dum accurate observasti illud quod Timotheo Paulus custodiendum tradiderat; putet enim te lectioni operam dare. Deinde nos natu grandes et senio invaluatudineque fractos, et aerumnis innumeris afflictos (malorum enim copia in nos excitata, vitam nostram propemodum oppressit) ardore spiritus tui afflatus ac permulsos, veluti ferarum cubili et sepulcro conditum ad vigilandum, vitamque vigorem recipiendum excitasti. Potest ergo sententia illa, ut verba sonant simplici intellectu exponi, et potest varium admittere significatum. Quae ergo cuivis in promtu esse possit explicatio haec est, Caino septies geminandam esse poenam ob scelera quae patravit. Neque enim aequi esse iudicis parces pro pari-

τῖσαι τὰ ὀφειλόμενα εἰ μέλλει αὐτὸς βελτίων ταῖς τιμωρίαις γενέ-
 σθαι καὶ τοὺς λοιποὺς σωφρονεστέρους ποιῆσαι τῷ ὑποδείγματι.
 οὐκοῦν ἐπειδὴ τέτακται ἐπτάκις ἀποπληρῶσαι τὴν δίκην τῶν ἡ-
 μαρτημένων τὸν Καῖν, παραλύσει, φησὶν, τούτῳ τὸ ὑπὸ τῆς
 θείας κρίσεως ἐπ' αὐτῷ δεδογμένον ὁ ἀποκτείνας αὐτόν. οἷτός 5
 ἐστιν ὁ νοῦς ὁ ἐντεῦθεν ἀπὸ τῆς πρώτης ἀναγνώσεως ὑποπίπτων.
 ἐπειδὴ δὲ Ἰρευνῶν πέφυκε τὰ βῆθη τῶν φιλοπονωτέρων ἢ διάνοια,
 P 242 ἐπιζητεῖ τὸ δίκαιον πῶς ἐν τῷ ἐπτάκις πληροῦται καὶ τὰ ἐκδικού-
 μενα, πότερον τὰ ἁμαρτηθέντα ἐπτά ἐστιν ἢ ἐν μὲν τὸ ἁμάρ-
 τημα, ἐπτά δὲ ἐπὶ τῷ ἐνὶ αἰ κολάσεις. αἰεὶ μὲν οὖν ἡ γραφή τὸν 10
 τῆς ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν ἀριθμὸν ἐν τοῖς ἐπτά περιορίζει. πο-
 σύκις, φησὶν, ἁμαρτήσῃ εἰς ἐμέ ὁ ἀδελφός μου, καὶ ἀφήσω αὐτῷ,
 ὁ Πέτρος ἐστὶ λέγων τῷ κυρίῳ, ἕως ἐπτάκις; εἶτα ἀπόκρισις τοῦ
 κυρίου, Οὐ λέγω σοι ἕως ἐπτάκις, ἀλλ' ἕως ἑβδομηκοντάκις
 ἐπτά· οὐ γὰρ ἐπ' ἄλλον ἀριθμὸν μετέβη ὁ κύριος, ἀλλὰ τὸν 15
 B ἐπτά πολυπλασιάσας ἐν αὐτῷ τὸν ὄρον ἔθετο τῆς ἀφέσεως. καὶ
 δι' ἐπτά ἐτῶν ὁ Ἑβραῖος ἀπελύετο τῆς δουλείας. ἐπτά δὲ ἑβδο-
 μάδες ἐτῶν τὸν ὀνομαστὸν ἰωβλαιοῦ ἐποιοῦν τοῖς πάλαι, ἐν ᾧ
 ἔσαββάτιζεν ἡ γῆ. χρεῶν δὲ ἦσαν ἀποκοπαὶ καὶ δουλείας ἀπαλ-
 λαγή, καὶ οἰονεὶ νέος ἄνωθεν καθίστατο βίος ἐν τῷ ἑβδοματικῷ 20
 R 572 ἀριθμῷ, τοῦ παλαιοῦ τρόπου τινὰ τὴν συντέλειαν δεχομένου.
 V 194

1. εἰ] ἢ P, ἢ V. *ibid.* μέλλει P. *ibid.* βελτίω V. 4. τούτῳ
 τῷ PV, τοῦτο τὸ m. P. 9. ἢ om. P. 12. φησίν] Matth. XVIII. 21.
 16. τῆς ἀφέσεως om. P. 18. τὸ P.

bus peccatis poenas irrogare, sed par est, ut auctorem delicti gravioribus affligat suppliciiis, ut et ipse corrigatur, et reliquos exemplo suo tardiores ad culpam reddat. Ergo quia decretum erat ut Cain septemplex poenam lueret poenam scelerum suorum, solvet, inquit, hanc ipsam illi poenam a divina sententia decretam qui occiderit Cainum. Hic primus hoc loco occurrit lectionis intellectus: Quia vero studiosorum animus solet altius rerum causas pervestigare, quaerit de justitia, quomodo per septemplex poenam illi satisfiat? utrum septemplex sit delictum, an vero, culpa simplex aut una, et septemplex poena pro uno delicto? Divinae scripturae lex numerum remissionis peccatorum semper septenario designat. Quoties, inquit, peccabit in me frater meus, et remittam illi, (verba Petri sunt ad Dominum) usque septies? Deinde respondet Dominus: Non dico tibi septies, sed usque septuagies septies; nec enim Dominus ad numerum alium transiit, sed septenario multiplicato, in eodem constitit, et quasi terminum fixit remissionis. Et septimo anno Hebraeus libertate donabatur. Septem annorum hebdomades illud celebratissimum antiquis Jubileum exacte faciebant, quo requiescebat terra, debitorum nomina rescindebantur, servitus tollebatur, et quasi novum vitae genus in septimo annorum quinquaginta numero (priori et veteri quasi ad finem per-

ταῦτα δὲ τύποι τοῦ αἰῶνος τούτου, ὃς διὰ τῶν ἑπτὰ ἡμερῶν ἀνακυκλούμενος ἡμᾶς παρατρέχει· ἐν ᾧ γίνονται αἱ τῶν μετριοτέρων ἁμαρτημάτων ἐκτίσεις κατὰ τὴν φιλόανθρωπον ἐπιμέλειαν τοῦ ἀγαθοῦ δεσπότου, ὡς μὴ τῷ ἀπεράντῳ αἰῶνι παραδοθῆναι 5 ἡμᾶς εἰς κόλασιν. τὸ μὲν οὖν ἑπτάκις διὰ τὴν πρὸς τὸν κόσμον C τοῦτον συγγένειαν, ὡς τῶν φιλοκόσμων ἀνθρώπων ἀπ' αὐτῶν ὀφειλόντων μάλιστα ζημιουῖσθαι, ὧν ἔνεκεν εἴλαντο πονηρεύεσθαι. ἐκδικούμενα δὲ εἶτε τὰ παρὰ τῷ Καὶν λόγοις, εὐρήσεις ἑπτὰ, εἶτε τὰ παρὰ τοῦ κριτοῦ ἐπ' αὐτῷ ὀρισθέντα, καὶ οὕτως οὐκ ἄπο- 10 τεύξῃ τῆς ἐννοίας. ἐν μὲν οὖν τοῖς παρὰ τοῦ Καὶν τετολημμένοις πρῶτον ἁμάρτημα φθόνος ἐπὶ τῇ προτιμίσει τοῦ Ἄβελ, δεύτερον δόλος μεθ' οὗ διεiléχθη τῷ ἀδελφῷ, εἰπών, Διέλθω- 15 μιν εἰς τὸ πεδίον, τρίτον φόνος, τέταρτον προσθήκη τοῦ κακοῦ, ὅτι καὶ ἀδελφοῦ φόνος, μελλῶν ἢ ἐπίτευσις, πέμπτον ὅτι D πρῶτος φονεὺς ὁ Καὶν πονηρὸν ὑπόδειγμα τῷ βίῳ καταλιπών, ἔκτον ἀδίκημα, ὅτι γονεῦσιν πένθος ἐνεποίησεν, ἕβδομον, ὅτι θεὸν ἐψεύσατο. ἐρωτηθεὶς γὰρ ὅτι Ποῦ Ἄβελ ὁ ἀδελφός σου; εἶπεν Οὐκ οἶδα. ἑπτὰ οὖν ἐκδικούμενα παρέλυσεν ἐν τῷ ἀναιρεθῆναι τὸν Καὶν.

20 Ἐπειδὴ γὰρ εἶπεν ὁ κύριος ὅτι Ἐπικατάρατος ἔ γῃ, ἢ ἔχα-

7. ἕνεκα εἴλοντο P. 8. εἶτε τὰ] εἰ τῶ PV. *ibid.* εἶτα] εἰ P. 10. παρὰ τοῦ] παρ' αὐτοῦ P. 12. διελέχθη PV. 13. τέταρτον — πέμπτον] δ' — ε' addit m. P, om. PV. 15. φονεὺς ὁ] φονεῦσα V, φονεὺς P. 20. εἶπεν] Gen. IV. 11.

ducto) instaurabatur. Quae omnia adumbrabant hoc nostrum aevum, quod septem dierum orbita revoluta nos transit, quo culparum humanarum pro clementia et cura boni Dei nostri erga nos, poenae reposcuntur, culpa remittuntur, ne supplicii sempiternis in omnem aeternitatem adhaeramus. Illud igitur, septies, propter propinquitatem seu hominum affectionem erga mundum hunc, dicitur, ut qui cum mundo plus aequo diligant, ab ipsis debitoribus, quorum causa stauerunt peccare, maxima detrimenta accipiant. Delicta porro Caini si cui exponas, septem reperias; si iudicis poenas illi irrogatas, septem itidem cogitatione tua deprehendes. Primum ergo quod Cainus ipse patravit, est invidia, quod sibi a Deo Abelem praefatum senserit. Alterum crimen est fraus seu dolus, quo circumvenit fratrem, cum dixit: Exeamus in agrum. Tertium, caedes. Quartum auctarium sceleris seu complementum, quod et fratrem mactavit, quod parricidium auget facinus. Quintum cum et primus sicarius Cainus extiterit, et pessimum exemplum in posteritatem propagavit. Sextum delictum, quod parentibus gravem luctum attulerit. Septimum quod ipsi Deo sit mentitus. Interrogatus enim, Ubi esset frater? dixit, Nescio: septem ergo crimina in caede Caini punita sunt septem poenis.

Et enim Dominus dicit: Maledictus eris in terra quae hiavit ut hau-

νεν δέξασθαι τὸ αἷμα τοῦ ἀδελφοῦ σου, καὶ στένων καὶ τρέ-
 P 243 μων ἔσῃ ἐπὶ τῆς γῆς, ὁ Καὶν φησιν, Ἐκβάλλεις με σήμερον ἀπὸ
 τῆς γῆς, καὶ ἀπὸ τοῦ προσώπου σου κρυβήσομαι, καὶ ἔσομαι
 στένων καὶ τρέμων ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ πᾶς ὁ εὐρίσκων με ἀποκτε-
 νεῖ. πρὸς δὴ τοῦτο ὁ κ̅ριός φησιν, Οὐχ οὕτως· πᾶς ὁ ἀποκτε- 5
 νας Καὶν ἐπὶ τὰ ἐκδικούμενα παραλύσει. ἐπειδὴ γὰρ ἐνόμισεν ἐδά-
 λωτος εἶναι παντὶ ὁ Καὶν διὰ τὸ ἐκ τῆς γῆς τὴν ἀσφάλειαν μὴ
 ἔχειν, ἐπικατάρατος γὰρ ἡ γῆ ἀπ' αὐτοῦ, καὶ τῆς ἀπὸ Θεοῦ βοη-
 θείας ἠρημώσθαι, ὀργισθέντος αὐτοῦ ἐπὶ τῷ φόνῳ, ὡς οὔτε
 ἀπὸ γῆς οὔτε ἀπὸ οὐρανοῦ ἀντιλήψεως αὐτῷ λεητομένης, Ἔσται, 10
 B φησί, πᾶς ὁ εὐρίσκων με ἀποκτενεῖ με, ἐλέγχει αὐτοῦ τὸ σφάλ-
 R 574 μα ὁ λόγος λέγων, Οὐχ οὕτως, τοῦτέστιν οὐκ ἀναιρεθήσῃ. ὁ
 δὲ οὐ μόνον κρύπτει τὸ ἔλκος, ἀλλὰ καὶ ἕτερον προσεργάζεται, τῷ
 φόνῳ τὸ ψεῦδος ἐπισυνάπτων, Οὐκ οἶδα· μὴ φύλαξ τοῦ ἀδελ-
 φοῦ μου εἼμι ἐγώ; ἐντεῦθεν λοιπὸν ἀπαριθμεῖται τὰς τιμωρίας. 15
 ἐπικατάρατος ἡ γῆ ἀπὸ σου· μία κόλασις· ἐργῶ τὴν γῆν· δευ-
 τέρα αὕτη· ἀνάγκη γὰρ τις ἄβύτη αὐτῷ συνέλευται πρὸς τὸ
 ἔργον τῆς γῆς αὐτὸν κατεπαύουσα, ὥστε μηδὲ βουλομένῳ αὐτῷ
 ἐξεῖναι ἀναπαύεσθαι, ἀλλ' αἰεὶ αὐτὸν προσταλαιπωρεῖσθαι τῇ
 ἐχθρῇ αὐτοῦ γῆ, ἣν ἐπικατάρατον αὐτὴν ἐποίησεν, μίαντας ἀδελ- 20
 C φότητος αἵματι. δεινὴ γὰρ τιμωρία ἡ μετὰ τῶν μισούντων δια-

1. τὸ αἷμα] τὸ σῶμα m. R. 2. ἡ ἐκβάλλεις V. 4. ἀποκτενεῖ
 με P, με ἀποκτενεῖ με R. 7. ὁ om. P. 9. ἠρημώσθαι P.
 10. ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ P. 15. μου om. P. 19. πρὸς ταλ. RV,
 πρὸς τὸ ταλ. P. 20. ἐχθρῇ m. R, ἐχθρα PV.

ritret sanguinem fratris tui, et eris gemens et tremens super terram. Et
 dixit Cain: Si ejicis me hodie a terra, et a facie tua abscondar, et ero
 gemens et tremens super terram, et omnis qui me invenerit, occidet me,
 Ad hoc respondet Dominus: Nequaquam ita fiet, sed, omnis qui occiderit
 Cain septuplum punietur. Quis ergo Cain existimavit se a quovis facile
 captum iri, quod nec in terris ullum sciret praesidium, cum terra esset
 ab illo maledicta, nec a Deo auxilium expectaret, qui iratus illi erat pro-
 pter caedem, ita ut coeli terraeque spe opeque illum deserente exclusus
 dixerit: Omnis qui me invenerit, occidet me; corrigit illius errorem Ver-
 bum, cum dicit: Nequaquam ita fiet: hoc est non occidetur. Sed ille
 non solum ulcus tegit, sed alterum quoque ad caedem addit, dum menda-
 cium concinnat, et dicit: Nescio, numquid custos fratris mei sum ego?
 Hinc jam poenas numerare Deus incipit. Maledicta erit terra abs te.
 Prima animadversio. Operare terram. Haec altera poena est: inespri-
 cabilis enim quaedam ipsi necessitas afflata erat, quae illum ad opus ita
 urgebat, uti neque volenti quidem liceret ullam quietis partem capere,
 sed assiduissime premebat, terra illi infesta et inimica, quam sibi ere-
 crabilem fecerat, cum eam fraterno sanguine polluisset. Acerbum enim
 genus supplicii est vivere cum iis qui te odorant, et hostem domesticum

κωγή, σόνακον ἔχει παλέρμον, ἄκωνστον ἔχει τὸ μίσος. ἔργῃ
 τὴν γῆν, πουτέστη, κατατεινόμενος τοῖς ἔργοις τοῖς γεωπονικοῖς
 οὐδένα χρόνον ἀνήσεις οὔτε νυκτὸς οὔτε ἡμέρας ἐκλυόμενος ἐκ τῶν V 195
 πόνων, ἀλλὰ δεσπότου τινὸς χαλεπωτέραν ἔχων τὴν ἀνάγκην ἐπὶ
 5 τὰ ἔργα σα διεγείρασαν, καὶ οὐ προσθήσει δοῦναι τὴν ἰσχὸν αὐ-
 τῆς. καίτοι εἰ καὶ τὸ τῆς ἐργασίας ἄκωνστον εἶχε τινα καρπὸν,
 αὐτὸς ὁ πόνος οὐ μετρία βίβρατος τῷ ἄει κατατεινόμενῳ καὶ κο-
 πιῶντι· ἐπειδὴ δὲ καὶ ἡ ἐργασία ἄκωνστος καὶ ἄκαρπος ἡ περὶ
 γῆν καλλιπρωρία, ἡ ἀκαρπία τῶν πόνων. στένων καὶ τρέμων D
 10 ἔση ἐπὶ τῆς γῆς. δύο προσέθηκον ἄλλας ταῖς τριῶν, στωγαμὸν
 διανκτῆ καὶ κρέμον τοῦ σώματος, τὸν ἐκ τῆς ἰσχύος στηριγμὸν
 τῶν μαλῶν οὐκ ἔχόντων. ἐπειδὴ γὰρ κακῶς ἐχρηστάτο τῇ δυνά-
 μει τοῦ σώματος, ἠφρηθή αὐτοῦ ὁ τόπος, ὥστε κλονεῖσθαι αὐ-
 τὸν καὶ κατασεῖσθαι, αὐτὲ ἄραον δυνάμενον προσφέρειν ῥαδίως
 15 τῷ στίματι εἴτε ποτὸν προσκομίζειν τῆς πενητῆς χωρὸς μετὰ τὴν
 ἀνασίαν πρῶτον οὔτε ταῖς ἰδίαις καὶ ἀναγκαῖαις τοῦ σώματος
 χρεῖαις λοιπὸν ἐξυπηραεῖσθαι συγκαρουμένης. ἄλλη τιμωρία, P 244
 ἦν αὐτὸς ἀπακάλωψεν ὁ Κάιν εὐπίον, Ἐὶ ἐκβάλλεις με νῦν ἀπὸ
 τῆς γῆς, καὶ ἀπὸ τοῦ προσώπου σου κρυθήσομαι. ἡ βερυτάτη
 20 κόλμισις τοῖς σωφρονεῦσιν ὁ ἀπὸ θεοῦ χωρισμός. καὶ ἔσται, φη-
 σίη, πῶς ὁ εὐρίσκων με ἀποκτενεῖ με. εἰκάμῃ ἐκ τοῦ ἀκολούθου

5. τὴν om. P. 14. ῥαδίως] ἀδελφῆς P. 16. ἀναγκαῖαις P, ἀνά-
 γκαῖς R. 18. αὐτὸς om. P. Ibid. ἐκβάλλης V.

retinere, et odium aeternum atere. Operare terram hoc est, nullo um-
 quam tempore a terrae colendae et fodiendae sudore remitte, uti neque
 de nocte, neque de die respices a labore, sed ut ultima necessitate, quae
 omnem servilem servitutem superet, cogente, semper ad opus argearis,
 nec assiduo tamen cultu illam meliorem reddas. Nam quomodo continentium
 apus habeat subinde operae fructum, tamen ipse labor ingentem adfert
 molestiam et tormentum semper dietento, semper occupato et nunquam ab
 opere cessanti. Sed tu cum ingenti labore nihil proficies, nec operae pretium
 facies, nec fructum ulium reportabis. Insuper gemens et tremens
 oris super terram. Duos adjungit alias poenas tribus, assidua suspiria,
 et corporis tremorem, amissa membrorum, quam ex fortitudine seu robore
 accipiebant, firmitudine. Cum enim corporis viribus abusus esset, acutus
 ab illo cessit, ut paveret, et assidua quadam trepidatione concuteretur,
 uti neq. cibum tuto orī admovens, nec gestare populum sine tremore pos-
 set, manu impia, post impiam et parricidale factum, usum necessariae
 corporis functioni ambducente. Alia poena est, quam prodidit Cainus,
 cum dixit: Si ejicis me hodie a facie terrae, et a facie tua abscondar.
 Gravissimum hoc supplicium prudentibus, repulsa a facie et conspectu
 Dei. Et erit, inquit, omnis qui me invenerit, occidet me. Conjectat ex
 prioribus poenis, cooescuturas. Si ejicis me a facie terrae, et a facie

- R 576. τῶν προαγόντων, Ἐκ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκβέβλημαι, εἰ ἀπὸ τοῦ προσώπου σου κρυβήσομαι, λείπεται ἀπὸ παντός ἀναφείσθαι. τί οὖν ὁ κύριος; οὐχ οὕτως, ἀλλ' ἔθετο σημεῖον ἐν' αἰκλόν' ἐβδόμη αὐτῆ τιμωρία, τὸ μὴδὲ κρύπτεσθαι τὴν τιμωρίαν, ἀλλὰ
- B σημεῖον προδήλω πᾶσι προκεκηρῦχθαι ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ τῶν ἀνοσιῶν ἔργων δημιουργός. καὶ γὰρ τῷ ὁρθῶς λογιζομένῳ βαρυτάτη κολάσεων αἰσχύνη, ἦν καὶ περὶ τῆς κρίσεως μεμαθήκαμεν ὅτι οὗτοι ἀναστήσονται εἰς ζωὴν αἰώνιον καὶ οὗτοι εἰς αἰσχύνην καὶ θνειδισμόν αἰώνιον. ἀκολουθεῖ τούτῳ ζήτημα συγγενές τὸ παρὰ τοῦ Λάμεχ ταῖς γυναιξίν εἰρημένον, Ὅτι ἄνδρα ἀπέκτεινα καὶ νεανίσκον, τὸν ἄνδρα εἰς τραῦμα καὶ νεανίσκον εἰς μῶλωπα. ἄλλο οὖν τραῦμα καὶ ἄλλο μῶλωπ, καὶ ἄλλο ἀνὴρ καὶ ἄλλο νεανίσκος. ὅτι εἰ ἐκ Κάιν ἐκδεδίχεται ἐπτάκις, ἐκ δὲ Λάμεχ ἐβδομηκοντάκις ἐπτά, τετρακοσίας καὶ ἐνενηκοντα τιμωρίας ὑποσχέιν, εἰ μὴ δίκαιος, εἶπερ δίκαια τοῦ Θεοῦ ἢ κρίσις ἐπὶ τοῦ Κάιν, ὥστε ἐπτά 15
- C αὐτὸν παρέχειν τὰς κολάσεις· ὁ μὲν γὰρ ὥσπερ οὐκ ἔμαθεν πυρ' ἄλλου τὸ φονεύειν, οὕτως αὐδὲ εἶδεν τιμωρίαν ἐπέχοντα φονευτήν. ἐγὼ δὲ ἐν ὁφθαλμοῖς ἔχων τὸν στένοντα καὶ τρέμοντα καὶ τὸ μέγεθος τῆς ὀργῆς τοῦ Θεοῦ, οὐκ ἐσιωπηρόνισθην τῷ ὑποδείγματι, ὅθεν ἄξιός εἰμι τετρακοσίας καὶ ἐνενηκοντα δοῦναι κολάσεις. ἔνιοι 20 δὲ πρὸς τοιοῦτον ὠρμησαν λόγον, οὐκ ἀπάδοντα τοῦ ἐκκλησια-

1. ἐκβέβλη με V, ἐκβέβληκα με P. 4. μὴ δὲ V, δὲ μὴ P. 5. πᾶσι om. P. 6. τῆ] το PV. id. λογιζομένων P. 7. ὅτε P. 10. νεανιανίσκον V. 11. τὸν ἄνδρα—νεανίσκον om. P. 14. 20. ἐνενηκοντα PV. 16. ὥσπερ om. P. 17. οὕτως οὐδὲ] οὗτος δὲ P.

tua me repellis, quid superest nisi ut proscriptus a quovis possim tolli. Quid ergo Dominus: Non ita: sed posuit signum in illo: septima haec est poena. Quod autem animadversio non occulta, sed aperto signo praenuntiata sit, hunc esse nempe illum consceleratum factorum architectum, sapientum iudicio, poenarum omnium gravissima est ob ignominiam, quam ex ultimo quoque iudicio existimare possumus, quando hi resurgent in vitam aeternam, et illi in ignominiam sempiternam. Sequitur huic annexa quaestio, quid sit quod Lamechus uxoribus suis dixit: Quoniam virum interfeci, et juvenem in livorem. Aliud ergo vulnus, et aliud livor, et aliud vir, et aliud adolescens. Quod si ob Cainum septemplex poena decreta est, ex Lamechi caede septuagies septena decerneretur: si impius fuit Caius, si pius et aequum iudicium Dei de Caino, ut septemgemina poena plecteretur, is enim nullo exemplo caedem designavit, iste vero vidit etiam parricidam poenam subuisse. Ego vero ob oculos mihi versantem videre semper videor gementem et tementem Cainum, immensaque Dei iram et furorem, nec tamen exemplo sapere didici: unde dignus sum quadringentis nonaginta plagis. Quidam tamen

στικοῦ δόγματος, ὅτι ἀπὸ τοῦ Κάιν ἕως τοῦ κατακλυσμοῦ ἑπτὰ παρεληλύθασιν γενεαί. καὶ εὐθέως ἐπηνέχθη τῇ γῆ ἡ τιμωρία διὰ τὸ πολλὴν γενέσθαι χύσιν τῆς ἁμαρτίας. τὸ δὲ ἁμάρτημα τοῦ Λάμεχ οὐ κατακλυσμοῦ δεῖται πρὸς θειρακίαν, ἀλλ' αὐτοῦ D
5 τοῦ αἵροντος τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου.

Ἀριθμησον τοίνυν ἀπὸ Ἀδάμ μέχρι τῆς παρουσίας τοῦ Χριστοῦ τὰς γενεάς, καὶ εὐρήσεις κατὰ τὴν τοῦ Λουκᾶ γενεαλογίαν τῇ ἑβδομηκοστῇ καὶ ἑβδόμῃ διαδοχῇ γεγεννημένον τὸν Χριστόν. καὶ πρὸς εὐμάθειαν τῶν ἐντυγχανόντων καὶ αὐτῆς τὴν γενεαλογίαν
10 ἐνταῦθα καθυπετάξαμεν.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν τὸν εὐαγγελιστῆν.

R 578
V 196
P 245

Καὶ αὐτὸς ἦν ὁ Ἰησοῦς ὡσεὶ ἐτῶν τριάκοντα ἄρχόμενος εἶναι, ὡς ἐνομίζετο, υἱὸς

	α'	τοῦ Ἰωσήφ	β'	τοῦ Ἡλεί
15	γ'	τοῦ Ματθαῖου	δ'	τοῦ Λεβὶ
	ε'	τοῦ Μελχι	ε'	τοῦ Ἰαννά
	ζ'	τοῦ Ἰωσήφ	η'	τοῦ Ματθαθίου
	θ'	τοῦ Ἀμῶς	ι'	τοῦ Ναοὺμ
	ια'	τοῦ Ἑσλεί	ιβ'	τοῦ Ναγγαὶ
20	ιγ'	τοῦ Μαῦθ	ιδ'	τοῦ Ματθαθίου

6. τοίνυν] οὗν P.

11. Λουκᾶν] III. 23.

18. Νασοῦμ P.

ad hujuscemodi rationem progressi sunt, quae quidem ab Ecclesiastica doctrina minime est aliena. A Caino nempe usque ad diluuium septem generationes praeteriisse, et inde confestim terris poenam propter omnium peccatorum collusionem et confusionem illatam. Lamechi porro delictum ad curationem cataclysmo non indigebat, sed illo ipso qui tollit peccata mundi.

Collige ergo aetates ab Adam usque ad Christi adventum, et juxta Lucae genealogiam, reperies, Christum septuagesima septima generationis successione natum. Atque etiam in gratiam seu faciliorem cognitionem lectorum ipsam hic Genealogiam subjecimus.

Ex Evangelio secundum Lucam Evangelistam.

Et ipse Jesus erat incipiens quasi annorum triginta, ut putabatur esse, filius.

I.	Joseph,	II.	Heli,
III.	Matthata,	IV.	Levi,
V.	Melchi,	VI.	Janna,
VII.	Joseph,	VIII.	Matthathiae,
IX.	Amos,	X.	Nasum,
XI.	Heali,	XII.	Naggae,
XIII.	Maath,	XIV.	Matthathiae,

	ιέ' του Σημει	ις' του Ἰωσήφ	
B	ιζ' του Ἰούδα	ιη' του Ἰωαννά	
	ιθ' του Ῥησα	κ' του Ζεροβάβελ	
	κα' του Σαλαθιήλ	κβ' του Νηρει	
	κγ' του Μελχει	κδ' του Ἄδδει	5
	κε' του Κοσάμ	κε' του Ἐλμωδάδ	
	κς' του Ἡρ	κη' του Ἰωσή	
	κθ' του Ἐλιέζερ	λ' του Ἰωραμ	
	λα' του Ματθαδ	λβ' του Λευι	
	λγ' του Συμεών	λδ' του Ἰουδά	10
	λε' του Ἰωσήφ	λς' του Ἰωνάν	
	λζ' του Ἐλιακείμ	λη' του Μελχέα	
	λθ' του Μαϊανάν	μ' του Ματθαδ	
	μα' του Νάθαν	μβ' του Δαβιδ	
C	μγ' του Ἰεσσαί	μδ' του Ὠβηθ	16
	με' του Βοδζ	μς' του Σαλμάν	
	μζ' του Ναασσών	μη' του Ἀμνηραδ	
	μθ' του Ἀράμ	ν' του Ἰωραμ	
	να' του Ἐσρώμ	νβ' του Φαρέζ	
	νγ' του Ἰούδα	νδ' του Ἰακώβ	20
	νε' του Ἰσαάκ	νε' του Ἀβραάμ	

1. Σημει P. 9. Ματθαδ P. 12. Ἐλιακείμ P. ib. Μελχά P.
 15. Ὀβηθ P. 17. Μνηραδβ P. 19. Φάρεζ P.

XV. Semei,
 XVII. Juda,
 XIX. Reza,
 XXI. Salathiel,
 XXIII. Melchl,
 XXV. Cosam,
 XXVII. Her,
 XXIX. Eliezer,
 XXXI. Matthath,
 XXXIII. Symeon,
 XXXV. Joseph,
 XXXVII. Eliaclm,
 XXXIX. Maiana,
 XLI. Nathan,
 XLIII. Jesse,
 XLV. Booz,
 XLVII. Naasson,
 XLIX. Aram,
 LI. Esrom,
 LIII. Juda,
 LV. Isaac,

XVI. Joseph,
 XVII. Joanna,
 XX. Zorobabel,
 XXII. Neri,
 XXIV. Addi,
 XXVI. Elmodad,
 XXVIII. Jesu,
 XXX. Jorim,
 XXXII. Levi,
 XXXIV. Juda,
 XXXVI. Jonan,
 XXXVIII. Melcha,
 XL. Matthatha,
 XLII. David,
 XLIV. Obed,
 XLVI. Salman,
 XLVIII. Mjandab,
 L. Joram,
 LII. Pharez,
 LIV. Jacob,
 LVI. Abraham,

	νζ' τοῦ Θάφθα	κη' τοῦ Ναχωρ	R 580
	νθ' τοῦ Σεροῦχ	ξ' τοῦ Ραγαῦ	
	ξα' τοῦ Φάλεγ	ξβ' τοῦ Ἑβερ	
	ξγ' τοῦ Σάλα	ξδ' τοῦ Καϊνὰν	
5	ξε' τοῦ Ἀρφαξάτ	ξς' τοῦ Σῆμ	
	ξζ' τοῦ Νῶε	ξη' τοῦ Λάμεχ	
	ξθ' τοῦ Μαθουσάλα	ο' τοῦ Ἐνάχ	D
	οα' τοῦ Ἰάρετ	οβ' τοῦ Μαλελεήλ	
	ογ' τοῦ Καϊνὰν	οδ' τοῦ Ἐνὸς	
10	οε' τοῦ Σῆθ	ος' τοῦ Ἀδάμ	
	οζ' τοῦ Θεοῦ.		

Ἰνδ. ι'. ιδ'. ὑπ'. Ἰταλικῶ καὶ Τραχάλου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἀφανῆς γέγονεν Νέρων, καὶ τε-
 λευτᾶ ἐκ συσκευῆς τῶν Ἰουδαίων, καθότι Πιλάτον ἀπεκεφάλισεν
 15 ὡς εἰς ἐκδίκησιν τοῦ Χριστοῦ, καὶ τελευτᾶ ὁ αὐτὸς Νέρων, ὃν
 ἐτῶν ξθ'. μετὰ Νέρωνα Γαλβᾶς ἐβασίλευσεν ἐν Ἰβηρίᾳ, Οὐ- P 246
 τέλλιος ἐν Γερμανίᾳ, Ὄθων ἐπὶ Ῥώμης.

Ἐκαστος αὐτῶν ἰδίᾳ ἐπέβη τῇ ἀρχῇ. Γάλβας ἐβασίλευσεν
 μῆνας ζ'. καὶ ἐν μέσῃ τῇ Ῥωμαίων ἀγορᾷ τὴν κεφαλὴν ἀπε-
 20 τμήθη.

2. Ραγαβ. P. 5. Φαξάδ P. 8. Μαλαλεήλ P. 9. Ἐνὸς PV.
 12. Τραχάνου P. 15. εἰς om. R. 17. (ἐν) P, om. R. ibid.
 Post Ῥώμης addit R [σζ', ση', σθ', σι', σια']

LVII. Tharra,	LVIII. Nachor,
LIX. Seruch,	LX. Ragab,
LXI. Phaleg,	LXII. Heber,
LXIII. Sala,	LXIV. Cainan,
LXV. Phaxad,	LXVI. Sem,
LXVII. Noë,	LXVIII. Lamech,
LXIX. Mathusala,	LXX. Enoch,
LXXI. Jared,	LXXII. Malaleel,
LXXIII. Cainan,	LXXIV. Enos,
LXXV. Seth,	LXXVI. Adam,
LXXXVII. Dei.	

Anni a. c.

A. C.

68. xiv. Ind. x. Italico et Trachano Coss.

Hisce Coss. disparuit Nero, moriturque ex clandestinis
 Judaeorum consiliis, quod in Christi vindictam Pilatum capite
 plecti curaverit. Perit porro idem Nero annos natus LXIX.
 Post Neronem imperavit, in Hispania Galba, in Germania Vi-
 tellius, Romae denique Otho.

Horum singuli seorsim imperium arripuerunt. Galba im-
 peravit menses vii. ac in medio Romae foro capite trunca-
 tus est.

Otho cum imperasset menses vi. sibi manus intulit.

[Ol. Iph.]

4.

5576.

Οὐτίλλιος βασιλεύσας μῆνας ἑ̄ ἐαυτῷ διεχειρίσατο Ὅθων
 βασιλεύσας μῆνας 5̄ ἐσφάγη ἐν τῷ παλατιῷ Ῥώμης.

σιβ' Ὀλυμπιάς.

Ῥωμαίων ζ' ἐβασίλευσεν Οὐεσπασιανὸς ἔτη θ', μῆνας ια',
 B ἡμέρας κβ', στέφαντος αὐτὸν τοῦ στρατοῦ. ἡμοῦ κρπς'. 5
 V 197 Ἰνδ. ια'. α'. ὑπ. Γαλβῶ καὶ Τίτου Ῥουφίνου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ταφῇ παρεδόθη τὰ σώματα τῶν
 ἁγίων ἀποστόλων κατὰ κέλυσιν Οὐεσπασιανοῦ τοῦ βασιλέως·
 ἐν ὄραματι γάρ· ἐκελεύσθη δοῦναι ταφῇ τὰ σώματα τῶν ἁγίων
 ἀποστόλων. 10

Τῷ αὐτῷ ἔτει ὁ ἅγιος Ἰάκωβος ὁ ἀπόστολος καὶ πατριάρ-
 χης Ἱεροσολύμων, ὃν ἐνεθρόνισεν ὁ ἅγιος Πέτρος εἰς τόπον
 R 582 ἐαυτοῦ, ἀνιῶν ἐπὶ τὴν Ῥώμην, ἐτελεύτησεν· καὶ παρέλαβε τὸ
 σχῆμα τῆς ἐπισκοπῆς Ἱεροσολύμων Συμεῶν ὁ καὶ Σίμων, καὶ γέ-
 γονε πατριάρχης. 15

C Ἐπὶ τῶν αὐτῶν ὑπάτων ἔπαθεν ἀπὸ θεομηνίας Νικομήθεια
 μητρόπολις μεγάλη τῆς Βιθυνίας.

Τούτῳ τῷ ἔτει θνήσκει Ἀγρίππας ὁ βασιλεὺς ὁ τῆς Βερε-
 νίκης, βασιλεύσας ἔτη κς'· καὶ λοιπὸν Οὐεσπασιανὸς καταλύει
 τὴν βασιλείαν τῶν ἄλλοφύλων Ἡρώδου καὶ Ἀγρίππα. 20

1. Ὅθων βασιλεύσας μῆνας 5̄ διεχειρίσατο ἐαυτὸν (ἐαυτῷ R, et in m.
 lego ἐαυτὸν). Οὐτίλλιος βασιλεύσας μῆνας ἑ̄ ἐσφάγη ἐν τῷ παλα-
 τιῷ Ῥώμης P. 14. μῆνας ια', ἡμέρας κβ' om. P, habet m. R.
 16. ἔπαθεν om. P.

Anni a. m. c. Vitellius denique imperii mense x. in Palatio est inter-
 emptus.

CCXII. Olympias.

5585. Romanis vii. imperavit Vespasianus annos ix. ab exerci-
 tu electus et diademate donatus. Colliguntur ann. v. MDLXXXVI.

69. i. Ind. 11. Galba et Tito Rufino Coss. 1. 212.

His ipsis Coss. tumulo condita sunt Sanctorum Apostolorum corpo-
 ra praecepto Vespasiani Imperatoris: per visum enim corpora Sancto-
 rum Apostolorum humo manducare iussus est.

Hoc eodem anno, Sanctus Jacobus Apostolus, et Hierosolymorum
 Patriarcha, quem Sanctus Petrus in locum suum Episcopum constitue-
 rat, dum Romam pergeret, mortuus est, et dignitatem Hierosolymorum
 Episcopatus excepit Symeon, qui et Simon vocabatur, factusque est Pa-
 triarcha.

Iisdem Coss. Nicomedia metropolis magna Bithyniae ex ira divina...

Hoc anno moritur Agrippa Rex, Berenices filius, cum regnasset an-
 nos xxvi. simulque Vespasianus Herodis et Agrippae alienigenarum reg-
 num delet.

Κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον τυραννήσαντες οἱ Ἰουδαῖοι ἀνεῖλαν τὸν ἑαυτῶν ἄρχοντα Κυρήνιον.

Οὐεσπασιανὸς αὐτοκράτωρ τὸν κατὰ Ἰουδαίων ἑγχειρίσας πόλεμον Τίτῳ αὐτὸς δι' Ἀλεξανδρείας εἰς τὴν Ῥωμαίων ἀφίκετο 5 πόλιν.

Ἰωάννης ὁ Θεολόγος ἐκβὰς εἰς Ἐφεσον ἐποίησεν ἐκεῖσε ἔτη D ἐννέα, καὶ ἐν τῇ ἔξορίᾳ αὐτοῦ ἐν Πάτμῳ τῷ νήσῳ ἔτη εἶ, καὶ ὑποστρέψας πάλιν εἰς Ἐφεσον, καὶ γράψας τὸ εὐαγγέλιον, ἐποίησεν ἕως τῆς κοιμήσεως αὐτοῦ ἕτερα ἔτη κς'.

10 Ἰνδ β'. β'. ὑπ. Οὐεσπασιανοῦ αὐτοκράτορος μόνου.

Τριακοστῷ ἐνάτῳ ἔτει τῆς εἰς οὐρανὸς ἀναλήψεως τοῦ κυρίου Τίτος υἱὸς Οὐεσπασιανοῦ τὴν Ἰουδαίαν παρέλαβεν καὶ τὴν Ἱερουσαλήμ, πορευθεὶς εἰς πῦσαν τὴν Παλαιστίνην, τὸ ἱερὸν τῶν Ἰουδαίων κατέστρεψεν. ἦν δὲ ἡ ἡμέρα τῆς ἑορτῆς τοῦ πά- 15 σχα, ὅτε παρέλαβε τὴν πόλιν Ἱερουσαλήμ καὶ ἀπώλεσε ψυχῶν P 247 μυριάδας ρί' ἕξισιν αὐτοὺς κατακόψας, καὶ ἄλλας δὲ μυριάδας εἶ' διαπέπρακεν αἰχμαλώτων νεανίσκων καὶ παιδίων ἀδρηνικῶν καὶ παρθένων κορασίων, καθὼς Ἰώσηπος ὁ σοφώτατος χρονογράφος συνεγράψατο· ὡς γὰρ Ἑβραῖος ὑπάρχων παρῆν ἐν τῷ 20 πολέμῳ. πῦσας δὲ τὰς ἐπαρχίας τῆς Ἰουδαίας ἀπώλεσεν ὁ Τίτος.

Ὁ δὲ σοφώτατος Εὐσέβιος ὁ Παμφίλου συνεγράψατο οὐ-

1. ἀνεῖλον P. 11. ἐνάτῳ PV. 13. πορευθεὶς εἰς] καὶ ἐπόσθησε Malalas p. 260. 7. id. τὸ] καὶ P. 14. ἡ om. P. 18. Ἰώσηπος] Bel. Ind. VI. 9. 20. τὰς om. P.

Eadem tempestate, Judaei seditione excitata, Cyrenium Praesidem Anniam. c. suum interfecerunt.

Vespasianus Imperator, bello adversus Judaeos Tito mandato, per Alexandriam Romam venit.

Joannes Theologus cum Ephesum venisset, annos ix. in ea urbe, in suo vero in Patmo insula exilio, annos xv. exegit: rursumque Ephesum reversus, scripto Evangelio, usque ad mortem suam ibi versatus est annis aliis xxvi.

A. C.

[Ol. Iph.]

70. II. Ind. XII. Vespasiano solo Cos.

2.

5579.

Anno xxxix. Christi in caelos assumptionis, Titus Vespasiani filius Judaeam urbemque Hierusalem recepit, peragrata universa Palaestina, ipsaque Judaeorum verso templo. Agebatur tum Paschatis dies, cum urbem Hierosolymitanam expugnavit, et undecies centena Judaeorum millia, iis gladio interemptis, delevit, aliaque centum quinquaginta millia captivorum ex adolescentibus et pueris, ac virginibus et puellis, sub corona vendidit, ut tradit Josephus doctissimus Chronographus: quippe ut Hebraeus bello isti interfuit. Judaeae porro provincias omnes vastavit Titus.

Doctissimus vero Eusebius Pamphili de his in hunc modum scribit:

τως· ὅτι ἐν τῇ ἑορτῇ τὸν Χριστὸν ἐσταύρωσαν οἱ Ἰουδαῖοι, ἐν τῇ αὐτῶν ἑορτῇ πάντες ἀπώλοντο. καὶ τοῦτο μάλιστα γέγονεν αἵσιον τοῦ τοσοῦτον πληθοῦς ἠύρῃσθαι ἐν τῇ πόλει, καθότι ἐν τῇ
 B τοῦ πάσχα ἑορτῇ πάντες συνελθούσες ἐτύγγανον, ὥσπερ ἐν εἰρ-
 R 584 κτῆ συγκλεισθέντες. ἔδει γὰρ ἔδει τοὺς ἐν ἡμέρᾳ τοῦ πάσχα τῷ 5
 σωτήρι ἐπιβεβουλευκότας μὴ ἄλλοτε τὰ ἐλίχεια ὡς ἐτόλμησαν
 παθεῖν, τοῦ σωτήρος Θεοῦ ἐκδεδωκότος αὐτοῦς.

Ὁ δὲ Τίτος θριαμβεύσας τὴν νίκην ἀνῆλθεν ἐπὶ τὴν Ῥώ-
 μην. Οὐεσπασιανὸς δὲ ὁ βασιλεὺς ἐκ τῆς Ἰουδαϊκῆς πραιδίας
 ἔκτισεν ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ μεγάλῃ τῆς Συρίας καὶ τὰ μεγάλα Χε-
 ρουβείμ ταῖς πόλεις τῆς πόλεως ἐκεῖ ἔπηξεν, καὶ τὰ Χερουβείμ
 τὰ χαλκᾶ, ἃ ἤϊρεν Τίτος ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἐν τῷ ναῷ ὑπὸ Σολομῶ-
 νος πεπηγμένα· ὅτε γὰρ τὸν ναὸν ἔστρεψεν, ἀφείλατο αὐτὰ καὶ
 C ἤνεγκεν αὐτὰ ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ μεγάλῃ σὺν τοῖς Σιροφείμ θριαμ-
 V 198 βεύων τὴν κατὰ Ἰουδαίων γινομένην ἐπὶ τῆς αὐτοῦ βασιλείας νι-
 κην, στήσας ἄνω στήλην χαλκίην εἰς τιμὴν τῆς σελήνης μετὰ τεσ-
 σάρων ταύρων προσεχόντων ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ. νυκτὸς γὰρ αὐ-
 τὴν παρέλαβεν λαμπούσης τῆς σελήνης, καὶ διὰ τοῦτο τὴν στή-
 λην ἔστησεν. ἔκτισε δὲ καὶ τὰ Θέατρον Δάφνης ἐπιγράψας ἐν
 αὐτῷ EX PRAEDA IVDARAE. ἦν δὲ πρῶτην ὁ τοῦ αὐτοῦ 20
 θεάτρον τέπος συναγωγὴ Ἰουδαίων, καὶ πρὸς ἕβρον αὐτῶν τὴν

2. αὐτῶν] αὐτῇ Malalas, ἢ ἑορτῇ — τῇ αὐτῇ citat Scaliger ad Eu-
 seb. p. 199. a. 3. εὐρῆσθαι P. 11. τῆς πόλεως τῆς RV. 18.
 τῆς om. P. ib. τῆς om. P. ib. σελήνην P. 20. EX PRAEDA
 IVDARAE] ἔργα ἰδαυδαίας V, ἐκ τῆς πραιδίας τῶν Ἰουδαίων P,
 m. V, ἐξ πραιδία Ἰουδαία Malalas.

Quoniam Christum die festo in crucem egerant Judaei, in ipso eorum festo die universi perierunt. Cur porro tanta hominum multitudo in urbe tum reperta fuerit, id praesertim causae fuit, quod ad Paschatis festum omnes conuenerant, ita enim veluti in carcere concluderentur. Par erat, omnino, ut qui die Paschatis festo servatori necem parassent, non alio, eorum quae ausi fuerant vindictam, Servatore Deo illos in hostium manus tradente, paterentur.

Titus hac adepta victoria, Romam veniens triumpham egit. Vespasianus autem Imperator ex praeda Judaica in magna Antiochia Syriae iacentes etiam Cherubinos excitavit, eosque urbis portis affixit, ac aeres Seraphinos, quos Titus filius in Templo a Salomone affixos invenit, (cum enim templum evertit, hos abtulit, et Antiochiam magnam detulit cum Seraphinis) in symbolum reportatae se imperante de Judaeis victoriae: erecta praeterea sublimi in honorem Lunae statua, cum tauris quatuor Hierusalem respicientibus. Cum enim lucente Luna urbem expugnasset, ideo Lunae statuum erexit. Condidit et Theatrum Daphnae, hac apposita inscriptione, EX SPOLIIS JUDAEORUM. Erat autem loca, ubi extractum est Theatrum, Judaeorum Synagoga, qua ad eorum

συναγωγὴν αὐτῶν λύσας θάλαττον ἐποίησε, στήσας ἐκτοῦ ἀγαλ-
μα μαρμάρινον, ὅπερ ἕως νῦν ἐκεῖσε ἴσταται. D

Ἀρχομένου λοιπὸν τεσσαρακοστοῦ ἔτους τῆς εἰς οὐρανοῦς
ἀναλήψεως τοῦ κυρίου, δευτέρῳ ἔτει Οὐεσπασιανοῦ, οἱ Ἰου-
δαίων ἡγεμόνες τέλειον ἐπαύσαντο, τῆς ἐσχάτης αὐτοῦς ἀλώσεως
καταλαβούσης.

Συνάγεται ὁ πῦς χρόνος ἐπὶ τὸ δεύτερον ἔτος Οὐεσπασια-
νοῦ καὶ τὴν ὑστάτην ἀλωσιν Ἱεροσολύμων, ἀπὸ μὲν πεντεκαιδεκά-
του ἔτους καὶ αὐτοῦ Τιβερίου Καίσαρος καὶ τοῦ σωτηρίου κηρύ-
10 γματος ἀρχῆς εἰς ἔτη τεσσαράκοντα δύο, ἀπὸ δὲ ἔκτου ἔτους Δα-
ρειοῦ τοῦ Ἰστιάσου, καθ' ὃ δευτέρας οἰκοδομῆς ἔτυχεν ὁ ναός,
ἦγουν ἀπὸ δευτέρου ἔτους καὶ αὐτοῦ ἕγ' Ὀλυμπιάδος, ἐπὶ τὸ παρὸν P 248
δεύτερον ἔτος Οὐεσπασιανοῦ εἰς ἔτη φησὶ, ἀπὸ δὲ τῆς πρώτης
ἐπισκευῆς αὐτοῦ τῆς ἐπὶ Σολομῶνος γενομένης εἰς ἔτη, αργ'.

15 Ἰνδ. ιγ'. γ'. ὑπ. Οὐεσπασιανοῦ Αὐγούστου τὸ β' καὶ Νερονῶ.

Ἰώσηπος ἱστορεῖ ἐν τῷ πέμπτῳ λόγῳ τῆς ἀλώσεως ὅτι
ἔτους τρίτου Οὐεσπασιανοῦ ἢ ἀλωσις τῶν Ἰουδαίων γέγονεν, ἕς
μετὰ μ' ἔτη τῆς γενομένης παρ' αὐτῶν τόλμης κατὰ τοῦ Ἰησοῦ
ἐν ᾧ χρόνῳ, φησί, καὶ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν τοῦ κυρίου καὶ ἐπι- R 586
20 σκοπον Ἱεροσολύμων γενόμενον ὑπ' αὐτῶν κρημνοθῆναι καὶ ἐπ' Β
αὐτῶν ἀναιρεθῆναι λιθοβοληθέντα.

4. δευτέρῳ δὲ ἔτει τοῦ Οὐεσπασιανοῦ P.
13. ἔτος δεύτερον R, ἔτος β' P.

8. πέντε καὶ δέκα PV.

contumeliam destructa, Theatrum aedificavit, evecta sui ipsius statua Annian. c.
marmorea, quae etiamnum hodie stat.

Inchoante caeterum xl. Christi in caelos assumptionis, ii. vero Ve-
spasiani anno, Judaeorum duces defecerunt omnino, postrema hac capti-
vitate deleti.

Colligitur universum tempus ad annum ii. Vespasiani, et postremam
urbis Hierosolymitanae expugnationem, a xv. Tiberii Caesaris anno, et
Servatoris praedicationis exordio, anni XLII. a vi. vero Darii Hystaspis
filii anno, quo secunda templi instauratio contigit, seu ab anno ii. Olym-
piadis LXIII. ad hunc annum ii. Vespasiani, intersunt anni DCXVII. a pri-
ma autem illius sub Solemone aedificatione facta anni MCLIII.

A. C.

71. III. Ind. XIII. Vespasiano Augusto II. et Nerva Cos.

[Ol. Iph.]

8. 5578.

Refert Josephus lib. v. de excidio Hierosolymitano, con-
tigitase Judaeorum expugnationem anno III. Vespasiani, post
xl. scilicet annum, ex quo in Jesum aggressi sunt facinus:
quo tempore, inquit, et Jacobum fratrem Domini Hierosoly-
morum Episcopum ab ipsis praecipitem ex alto actum, et la-
pidibus appetitum, sustulere.

Κομμαγηνοὶ καὶ Σαμοσατεῖς ἐντεύθεν τοὺς ἐπιταῶν ἀριθμοῦσι χρόνους.

Ἰνδ. ιδ'. δ'. ὑπ. Οὐεσπασιανοῦ Ἀγούστου τὸ γ' καὶ Τίτου.

σιγ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ιε'. ε'. ὑπ. Οὐεσπασιανοῦ Ἀγούστου τὸ δ' καὶ Τίτου 5
τὸ β'.

Οὐεσπασιανὸς μετὰ τὴν τῶν Ἱεροσολύμων ἄλωσιν πάντας
C τοὺς ἀπὸ γένους Δαβὶδ ἀναζητεῖσθαι προστάττει, ὡς μὴ περιλει-
φθῆναι τινὰ παρὰ Ἰουδαίους τῶν ἀπὸ τῆς βασιλικῆς φυλῆς καὶ ἄς
ἐκ τούτου μέγιστον Ἰουδαίους συμβῆναι διωγμὸν πάλιν. 10

Ἰνδ. α'. ζ'. ὑπ. Δομετιανοῦ καὶ Μεσσαλλίνου.

Ἰνδ. β'. θ'. ὑπ. Οὐεσπασιανοῦ Ἀγούστου τὸ ε' καὶ Τίτου τὸ γ'.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐν Ῥόδῳ ὁ κολοσσὸς ἀνεστάθη,
μῆκος ἔχων ποδῶν ρζ'.

Ἰνδ. γ'. η'. ὑπ. Οὐεσπασιανοῦ Ἀγούστου τὸ ζ' καὶ Τίτου 15
τὸ δ'.

V 199
D

σιδ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. δ'. θ'. ὑπ. Οὐεσπασιανοῦ Ἀγούστου τὸ ζ' καὶ Τίτου
τὸ ε'.

Ἀλκίππῃ γυνὴ ἐν Ῥώμῃ ἐλέφαντα ἐγέννησεν, ἐν ᾧ καιρῷ 20
φθορὰ ὀνθρῶπων ἐγένετο.

11. Μεσσαλλίνου P.

Anniam.c.

Commageni et Samosatani hinc annos suos ordiuntur.
iv. Ind. xiv. Vespasiano Augusto III. et Tito Coss.

4.

CCXIII. Olympias.

5579. 72. v. Ind. xv. Vespasiano Augusto IV. et Tito II. Coss. 1. 213.

Vespasianus post expugnatam Hierosolymorum urbem, uni-
versos ex stirpe Davidis praecepit inquiri, uti nemo apud Ju-
daeos ex Regia tribu relinqueretur, indeque Judaeis ingens
persecutio rursus accidit.

73. vi. Ind. i. Domitiano et Messalino Coss. 2.

74. vii. Ind. ii. Vespasiano Augusto V. et Tito III. Coss. 3.

His Coss. [in Rhodo] Colossus pedum cxxii. altitudine
erectus est.

75. viii. Ind. iii. Vespasiano Augusto VI. et Tito IV.
Coss. 4.

CCXIV. Olympias.

76. ix. Ind. iv. Vespasiano Augusto VII. et Tito V.
Coss. 1. 214.

Alcippe femina Romae enixa est elephantem, quo tempore
ingens extitit hominum mortalitas.

Ἰνδ. ε'. ι'. ὑπ. Τίτου τὸ ε' καὶ Δομετιανοῦ τὸ β'.

Ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ νόσῳ βληθεὶς ὁ Οὐεσπασιανὸς βασιλεὺς παρεθελὺς τελευτᾷ, ὧν ἐτῶν ο'.

Ῥωμαίων ἡ' ἐβασίλευσεν Τίτος ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἔτη β'.

P 249

6 ὁμοῦ, εφπῆ'.

Ἰνδ. ζ'. α'. ὑπ. Τίτου Ἀγούστου τὸ ζ' καὶ Δομετιανοῦ τὸ γ'.

Ἰνδ. ζ'. β'. ὑπ. Γάλβα καὶ Πουλλίωνος.

R 589

Ἔως τούτου τοῦ χρόνου διήρχισαν Φίλων καὶ Ἰώσηπος ἱστορήσαντες τὴν ἄλωσιν.

10 σιέ Ὀλυμπιάς.

Ἐπὶ τῶν προκειμένων ἐπάτων πάθει δεινῷ βληθεὶς Τίτος ἀπέθανεν, ὧν ἐτῶν μβ'.

Ῥωμαίων θ' ἐβασίλευσεν Δομετιανὸς ἔτη ιε'. ὁμοῦ, εχδ'. R

Ἰνδ. η'. α'. ὑπ. Δομετιανοῦ Ἀγούστου τὸ δ' καὶ Σαβίνου.

15 Ἰνδ. θ'. β'. ὑπ. Δομετιανοῦ Ἀγούστου τὸ ε' καὶ Τίτου Ρούφου.

Δομετιανὸς εὐνουχίῳ ἄνδρα ἐκώλυσεν.

Ἰνδ. ι'. γ'. ὑπ. Δομετιανοῦ Ἀγούστου τὸ ε' καὶ Σαβίνου.

Ἰνδ. ια'. δ'. ὑπ. Δομετιανοῦ Ἀγούστου τὸ ζ' καὶ Φουλβίου.

1. 6. p. seq. v. 1. 18. Δομετιανοῦ R. 2. κλειθεὶς ὁ Οὐ. P. 3. παρενθὺς P. 10. σιέ Ὀλυμπιάς om. P.

A. C.

[Ol. Iph.] Anni a m. c.

77. Vespasiano VIII. et Domitiano III. Coss.

2.

78. Commodo et Prisco Coss.

3.

79. x. Ind. v. Tito VI. et Domitiano II. Coss.

4.

Hoc ipso anno, Vespasianus Imperator ex morbo decumbens, statim moritur, annos natus LXX.

Romanis VIII. imperavit Titus, illius filius, ann. II. Colliguntur anni v. MDLXXVIII.

*5587.

80. I. Ind. vi. Tito Augusto VII. et Domitiano III. Coss.

4.

5601.

81. II. Ind. VII. Galba et Pollione Coss.

1.

Ad hunc annum Philo' et Josephus historias suas perduxerunt, in quibus narrant excidium Hierosolymitanum.

His praedictis Coss. gravi morbo oppressus Titus mortem obiit annos natus XLII.

Romanis IX. imperavit Domitianus ann. XVI. Colliguntur anni v. MDCIV.

82. I. Ind. VIII. Domitiano Augusto IV. et Sabino Coss.

2.

83. II. Ind. IX. Domitiano Augusto V. et Tito Rufo Coss.

3.

Domitianus vetuit ne viri Eunuchi fierent.

84. III. Ind. X. Domitiano Augusto VI. et Sabino Coss.

85. IV. Ind. XI. Domitiano Augusto VII. et Fulvio Coss.

4.

Chronicon Paschale vol. I.

30

C

σιζ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. β'. ε'. δπ. Δομετιανοῦ Ἀγούστου τὸ η' καὶ Δολαβέλλα.
Δομετιανὸς τὸν ἄξυλον ναὸν κατασκευάσεν.

Ἐπὶ τῶν προκειμένων ὑπάτων πρώτη πενταετηρὶς ἀγῶνος
ἤχθη ἐν Ῥώμῃ. 5

Δύο μῆνες μετωνομάσθησαν, σεπτέμβριος γερμανικὸς καὶ
ὀκτώβριος δομετιανός, διὰ τὸ νίκας ἐν αὐτοῖς κατὰ Γερμανῶν
ἐνεχθῆναι τῇ Ῥώμῃ.

D Ἰνδ. ιγ'. ε'. ὑπ. Δομετιανοῦ Ἀγούστου τὸ θ' καὶ Σατορ-
νίου. 10

Ἰνδ. ιδ'. ζ'. ὑπ. Δομετιανοῦ Ἀγούστου τὸ ι' καὶ Τίτου Ῥού-
φου τὸ β'.

Ἰνδ. ιε'. η'. ὑπ. Φουλβίου τὸ β' καὶ Ἀτρατίνου.

Ἡ πρώτη τῶν τῆς Ἑστίας παρθένων Κορηγίλια ἐπὶ φθορᾷ
κατηγορήθη, καὶ ζῶσα κατωρύγη μετὰ τῶν συνήθων αὐτῆς φιλ-
λων κατὰ τὸν νόμον.

σιζ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. α'. θ'. ὑπ. Δομετιανοῦ Ἀγούστου τὸ ια' καὶ Νερσῶα.

V 200
P 250

Δομετιανὸς διατάξατο ἐν ταῖς πόλιν ἀμπελον μὴ φρενύ-
εσθαι. 20

18. τὸ om. R.

A. C.

CCXVI. Olympias.

[Ol. Iph.]

86. v. Ind. xii. Domitiano Augusto VIII. et Dolabella
Coss.

1. 216.

Domitianus templum quod nullo signo constaret aedifi-
cavit.

His praedictis Coss. primum quinquennale certamen actum
est Romae.

Duo menses, nominibus mutatis, September Germanicus,
et October Domitianus, appellati, quod de victoriis ex Ger-
manis relatis nuntii Romam hisce mensibus allati essent.

87. vi. Ind. xiii. Domitiano Augusto IX. et Saturnino
Coss.

3.

88. vii. Ind. xiv. Domitiano Augusto X. et Tito Raso
Coss.

4.

89. viii. Ind. xv. Fulvio II. et Atratino Coss.

1. 217.

Prima ex Vestalibus virginibus Cornelia de stupro accu-
sata est, cum familiaribus suis amicis secundum legem viva
defossa est.

CCXVII. Olympias.

90. ix. Ind. i. Domitiano Augusto XI. et Nerva Coss.

2.

Domitianus edicto cavet ne intra urbem vineae colerentur.

Ἰνδ. β'. ι'. ὑπ. *Αβερτίου καὶ Τροϊανῶν.*

R 590

Τῆς Ῥωμαίων ἐκκλησίας ἡγείται τρίτος Κλήμης ἐτῆ 9, δε καὶ ἐπὶ Παύλος τοῦ ἀποστόλου ἐν τῇ πρὸς Φιλίππησιους ἐπιστολῇ μνημονεύεται, φήσας, Μετὰ καὶ Κλάρεντος καὶ τῶν λοιπῶν συνεργῶν μου, ὧν τὰ ὀνόματα ἐν βίβλῳ ζωῆς.

Ἰνδ. γ'. ια'. ὑπ. *Δομετιανῶν Ἀγούστου τὸ ιβ' καὶ Σαυρο- νίτου.*

Ἰνδ. δ'. ιβ'. ὑπ. *Πομπηίου καὶ Κρισπίου.*

Ἐπὶ τούτων τῶν ἀποστόλων Ἀπολλώνιος ὁ Τυανὸς ἤκμαζεν, B 10 περιπολεύων πανταχοῦ καὶ ποιῶν τελέσματα εἰς τὰς πόλεις καὶ χώρας, ὅστις ἀπὸ Ῥώμης ἐξελθὼν κατέλαβε τὸ Βυζάντιον, καὶ ἐλθὼν εἰς Βοζοῦ πόλιν, τὴν ἀπὸ τῆς τύχης λεγομένην Κωνσταντινούπολιν, ἐποίησε τελέσματα πολλά, τὸ τῶν χελωνῶν καὶ τὸ τοῦ Ἀύχου ποταμοῦ κατὰ μέσον τῆς πόλεως καὶ τὸ τῶν ἵππων C 15 καὶ ἄλλων τινῶν.

σιη' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ε'. ιγ'. ὑπ. *Δομετιανῶν Ἀγούστου τὸ ιγ' καὶ Φλαβίου Κλήμεντος.*

Δεύτερος μετὰ Νέρωνα Δομετιανὸς χριστιανὸς ἐδίωξεν. C

20 Ἐπ' αὐτοῦ δὲ καὶ ὁ ἀπόστολος Ἰωάννης εἰς Πάτμον ἐξορί- 3. ἐπιστολῇ] IV. 3. 4. 18. p. seq. v. 9. Κλήμεντος R. 19. τὸν Νέρωνα P.

A. C.

[Ol. Iph.] Anni a m. c. 3. 5577.

91. x. Ind. II. Glabrione et Trajano Coss.

Romanorum Ecclesiae tertius praest Clemens ann. ix. Illius meminit Paulus Apostolus in Epistola ad Philippenses, hisce verbis: *Cum Clemente et reliquis adjutoribus meis, quorum nomina sunt in libro vitae.*

92. XI. Ind. III. Domitiano Augusto XII. et Saturnino Coss.

4.

93. XII. Ind. IV. Pompeio et Crispino Coss.

1. 218.

His Coss. floruit Apollonius Tyaneus, qui ubique pervagatus, peractis in urbibus ac provinciis magicis consecrationibus, Roma profectus, ad Byzantium regionem venit, ingressusque Byzantium urbem, quae ex occasione Constantinopolis dicta est, multas in ea ejusmodi magicas consecrationes fecit, ac Ostreorum praesertim, et Lyci fluvii qui mediam Urbem interluit, ac Equorum, et aliorum quorundam.

CCXFIII. Olympias.

XIII. Ind. V. Domitiano Augusto XIII. et Flavio Clemente Coss.

Secundus post Neronem Domitianus Christianos persecutus est.

Ipso imperante, Joannes Apostolus in Patmum insulam

ζεται τὴν γῆσον, ἔνθα τὴν ἀποκάλυψιν ἐσρακέται λέγεται, ἃς
δηλοῖ Εἰρηναῖος.

Δομετιανὸς τοὺς ἀπὸ γένους Δαβὶδ ἀναιρεῖσθαι προσέτα-
ξεν, ἔνα μὲν τις διαμείνη διάδοχος τῆς τῶν Ἰουδαίων βασιλικῆς
φυλῆς. 5

Ἰνδ. ζ'. ιδ'. ὑπ. Ἀσπρινάτου καὶ Λατεράνου.

Ἱστορεῖ ὁ Βρούττιος πολλοὺς χριστιανοὺς κατὰ τὸ ιδ' ἔτος
Δομετιανοῦ μεμαρτυρηκέται.

D Ἰνδ. ζ'. ιε'. ὑπ. Δομετιανοῦ Ἀγούστου τὸ ιδ' καὶ Κλήμεν-
τος τὸ β'. 10

Ἰνδ. η'. ιε'. ὑπ. Οὐάλεντος καὶ Βετέρου.

Τούτῳ τῷ ἔτει ὁ βασιλεὺς Δομετιανὸς ἐφόνησεν τὸν περι-
βόητον Ἀσκληπιόν, ὃς προεῖπεν αὐτῷ ὅτι σφαζόμενος τελευτᾷ.

R 592 καὶ κατασκευασθεὶς ἀπὸ τῆς συγκλήτου ὁ αὐτὸς βασιλεὺς Δομε-
τιανός, ὡς εἰσηλθὲν ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Διὸς θυσιάσαι, ἀφανῆς γε- 15
νόμενος τελευτᾷ, ὡν ἑτῶν μέ', φησάντων πάντων ὅτι ἐπήρθη

P 251 ἀπὸ τῆς γῆς εἰς τὸν ἄερα, ὡς φιλόσοφος. ὁ δὲ ἀκηρέθη ἐν τῷ
τοῦ Διὸς ἱερῷ, σφαγείς ἀπὸ τῆς συγκλήτου, ὡς ὑπερήφανος
καὶ τυραννῶν αὐτούς. οἵτινες ἐποίησαν ἦν ἐφόρει χλαμύδα πορ-
φυρᾶν κρεμασθῆναι εἰς μίαν ἄλυσιν τῶν οὐσῶν ἐν τῷ ἱερῷ καν- 20

4. Διαμείνοι PV. 7. Βρούτος PV. Vide Scaligerum ad Euseb. p.
205. 9. Ἀγούστου om. P. 13. Ἀσκληπιόν PV. ib. σφαζόμε-
νος R. 15. ἦλθεν P. 18. τοῦ Διὸς ἱερῷ] ἱερῷ Διὸς P.

A. C. [Ol. Iph.]
est relegatus, ubi Apocalypsin vidisse dicitur, ut Irenaeus
trahit.

Domitianus Judaeos e Davidis stirpe deleri jussit, ne
quispiam Regiae Judaeorum tribus successor remaneret.

94. xiv. Ind. vi. Asprenate et Laterano Coss. 2.

Narrat Brutus multos Christianos circa hunc xiv. Domi-
tiani annum martyrio fuisse sublatos.

95. xv. Ind. vii. Domitiano XIV. et Clemente II. Coss. 3.

96. xvi. Ind. viii. Valente et Vetere Coss. 4.

Hoc anno Domitianus Imperator celeberrimum Asclepium
interfecit, a quo ipsi praedictum fuerat fore ut interficeretur.
Ergo insidiis a Senatu appetitus Imperator ipse Domitianus,
cum Jovis aedem, sacra facturus, intrasset, ex omnium con-
spectu subductus, moritur, cum annorum esset xlv. universis
passim dictitantibus sublatum illum fuisse a terra in aërem,
veluti Philosophum. Sublatus est autem in templo Jovis, a
Senatoribus interfectus, ut qui superbia sua et tyrannide sub-
ditos opprimeret. Hi vero purpuream chlamydem, qua indu-
ebatur, ad unam ex templi catenis, ex qua pendebat Lychneu-
chus, appenderunt, unde decepti quotquot sunt templum in-
gressi, sublimem illum in aërem fuisse sublatum existimarent.

δήλων, καὶ πάντες εἰσιόντες εἰς τὸ ἱερὸν ἠπαύωντο, νομίζοντες ὅτι ἐπήρθη εἰς τὸν ἄερα. ἐγνώσθη δὲ μετὰ ταῦτα ὅτι ἐσφάγη, καὶ ἐγένετο ταρυχή, διότι εἰς τὸ ἱερὸν ἔσω ἐσφάγη.

σιθ' Ὀλυμπιάς.

V 201
B

5 Ῥωμαίων ἰ' ἐβασίλευσεν Νερούας ἔτος α'. ὄμοῦ, ἐχέ'.
Ἰνδ. θ'. α'. ὑπ. Νερούα Ἀγούστου καὶ Τίτου Ῥούφου τὸ γ'.

Κατὰ τοῦτον τὸν χρόνον ὁ βασιλεὺς Νερούας ἀνεκαλέσατο τὸν ἀπόστολον Ἰωάννην ἀπὸ Πάτμου τῆς νήσου, καὶ ἦλθεν πάλιν εἰς Ἐφεσον.

10 Ἐπὶ τῆς βασιλείας Νερούα ἀνεφάνη δογματῶν Μάνης, διδάσκων καὶ ὀχλαγωγῶν.

Ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ ἐκωλύθησαν οἱ μονομάχοι καὶ αἱ θεαὶ αὐτῶν, καὶ ἀντ' αὐτῶν ἐπενοήθη ἡ τῶν κυνηγιῶν θεία.

Νερούας νοσήσας ἐτελεύτησεν πρὸ ἡ' καλανδῶν φεβρουα- C
15 ρίων, ἄρξας ἔτος α'.

Ῥωμαίων ια' ἐβασίλευσεν Τραϊανὸς ἔτη ιθ'. ὄμοῦ, ἐχκδ'.

Ἰνδ. ι'. α'. ὑπ. Τραϊανοῦ Ἀγούστου μόνου.

Ἰνδ. ια'. β'. ὑπ. Παλμῶ καὶ Σενεκίωνος.

Ἰνδ. ιβ'. γ'. ὑπ. Τραϊανοῦ Ἀγούστου τὸ β' καὶ Ποντιανοῦ.

13. ἐπενοήθη P.

A. C.

[Ol. Iph.] Anni a. m. c.

Sed postmodum cognitum est illum interfectum fuisse, tumultusque inde exortus est, quod intra templum ipsum fulset interemptus.

CCXIX. Olympias.

Romanis x. imperavit Nerva annum l. Colliguntur anni v. MDCV.

97. l. Ind. ix. Nerva Augusto et Tito Rufo, III. Coss. 1. 219. 5604.

Hoc anno Imperator Nerva a Patmo insula Joannem Apostolum revocavit, isque rursus Ephesum venit.

Nerva imperante, exortus est Manes, isque dogmata sua, multis sibi conciliatis, pervulgavit.

Hoc anno sublatis ludii gladiatorii, horumque interdicta spectacula, quorum loco inventa venationum ludicra.

Nerva morbo conflictatus vitae finem fecit viii. Kalend. Februarii, cum annum l. imperasset.

Romanis xi. imperavit Trajanus ann. xix. Colliguntur anni v. MDCXXIV.

98. i. Ind. x. Trajano Augusto solo Cos. 2.

99. ii. Ind. xi. Palma et Senecione Coss. 3.

100. iii. Ind. xii. Trajano Augusto II. et Pontiano Coss. 4.

ἐπὶ Ὀλυμπιάδας.

D Ἰνδ. σγ'. δ'. ἕπ. Τραϊανῷ Ἀβγούστου τὸ γ' καὶ Πέτου.

R 594 Ἰωάννην τὸν ἀπόστολον καὶ εὐαγγελιστὴν μέχρι τῶν Τραια-
νοῦ χρόνων παραμεῖναι τῷ βίῳ Εἰρηνοῦς ἱστορεῖ. Κλήμης δὲ ὁ
Ἀλεξανδρεὺς καὶ αὐτὸς τὰ αὐτὰ σύμφησι, καὶ περιέχει αὐτὸν 5
τὴν Ἀσίαν καὶ τὰς πλησιοχώρους πατρίδας ἐπισκίπους καθε-
στῶντα καὶ κληρικούς.

Ἐν ᾧ χρόνῳ καὶ ὁ νεανίας, ὃν παρέθετο ὁ ἀπόστολος
Ἰωάννης τῷ ἐπισκόπῳ Σμύρνης, καὶ μετὰ τοῦτο λήσταρχος γεγο-
νώς, εἶτα διὰ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου μετανοήσας, ἐγνωρίετο. 10

P 252 Ἰνδ. ιδ'. ε'. ἕπ. Συριανοῦ καὶ Συρίου.

Ἰνδ. ιε'. ζ'. ἕπ. Τραιανοῦ Ἀβγούστου τὸ δ' καὶ Μαξιμίου.

Ἰνδ. α'. ζ'. ἕπ. Συριανοῦ τὸ β' καὶ Μαρκέλλου.

Διήρκεσεν ὁ θεολόγος μετὰ τὴν ἀνάληψιν τοῦ κυρίου καὶ
θεοῦ ἡμῶν ἔτη οβ'. 15

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων διωγμὸς χριστιανῶν ἐγένετο, καὶ
πολλοὶ ἐνδόξως ἐμαρτύρησαν διὰ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν.

Ἐπὶ τῶν προκειμένων ὑπάτων φασὶ τὸν ἅγιον Ἰωάννην γε-
νόμενον ἐτῶν ρ' καὶ μηνῶν ζ' κοιμηθῆναι.

Ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ Κλήμης ὁ Πρώμης ἐπίσκοπος τελευτᾷ. 20

8. ὁ prius om. P. 18. ἐπὶ τούτων τῶν P.

Annam. c. A. C.

[Ol. Iph.]

CCXX. Olympias.

101. iv. Ind. xiii. Trajano Augusto III. et Peto Coss.

1. 220.

Joannem Apostolum et Evangelistam ad tempora Trajani
vitam produxisse scribit Irenaeus. Clemens vero Alexandrinus
eadem consensu tradit, illumque Asiam et finitimas provincias
peragrassae, Episcopis ubique ordinatis, ac Clericis constitutis.

Quo tempore adolescens ille claruit, quem Joannes Apo-
stolus Smyraeae Episcopo commendavit, quiq; postea latro-
num Princeps factus, ad poenitentiam per Sanctum Joannem
est revocatus.

5609. 102. v. Ind. xiv. Syriano et Syrio Coss.

2.

103. vi. Ind. xv. Trajano Augusto IV. et Maximo Coss.

3.

104. vii. Ind. i. Syriano II. et Marcello III. Coss.

4.

Supervixit Theologus (Sanctus Joannes Evangelista) post
Domini ac Dei nostri Assumptionem ann. LXXII.

His Coss. facta est rursus Christianorum persecutio,
multique glorioso martyrio propter confessionem in Christum
vitam finire.

His item Coss. aiunt Sanctum Joannem annes natum c. et
menses vii. in domino obdormisse.

Hoc ipso anno Clemens Romae Episcopus decedit. Eo-

κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον καὶ Σίμων ὁ Καναάνης ὁ ἐπικληθεὶς Β' Ἰούδας Ἰακώβου, ὁ γενόμενος ἐπίσκοπος μετὰ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν τοῦ κυρίου, ζήσους ἔτη ρκ', ἐσταυρώθη.

Ἐπὶ τούτου τοῦ Τραϊανοῦ καὶ Μάρκος ὁ εὐαγγελιστὴς καὶ 5 ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας γενόμενος, κίλιον λαβὼν καὶ σურεὶς ἀπὸ τῶν καλουμένων τὰ Βουκαλλίων ἕως τῶν λεγομένων Ἀγγέλων, ἐκείσε πυρὶ κατεκαύθη φαρμουθὶ πρώτη, καὶ οὕτως ἐμαρτύρησεν.

Κρίσπης κηρύξας τὸ εὐαγγέλιον τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐν Γαλλίαις ἐπὶ Νέρωνος ἀποθνήσκει, καὶ ἐκείσε θάψ. C 10 πτεται.

σα' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. β'. η'. ὑπ. Κανδίδου καὶ Κουαδράτου.

Τραϊανοῦ κατὰ χριστιανῶν διωγμὸν κινήσαντος Σίμων ὁ τοῦ V 202 Κλεωπᾶ, τῆς ἐν Ἱεροσαλύμοις ἐκκλησίας ἐπίσκοπος γενόμενος, 15 ἐμαρτύρησεν, γενόμενος ἑτῶν ρκ', ἐπὶ Ἀττικῷ ὑπαιτικῷ διαβληθεὶς ὑπὸ τῶν τῆς μοίρας Κηρίνθου καὶ τῶν λεγομένων Νικολαιτῶν, ὡς οὐ μόνον χριστιανός, ἀλλὰ καὶ ὡς ἀπὸ τῶν τοῦ γένους Δαβὶδ R 596 ὑπάρχων, ὃς ἐπὶ πλείστας ἡμέρας αἰκισθεὶς, καὶ αὐτὸν τὸν δικαστήν D καὶ τοὺς περὶ αὐτὸν τὰ μέγιστα καταπλήξας, τῷ τοῦ σταυ-

5. κίλιον RV. 6. Βουκαλλίων PV. 8. Κρίσπης PV. 14. γενόμενος suspectum est. 17. τῶν τσβ] τσβ P. 19. καὶ τοὺς περὶ αὐτὸν om. P.

A. C.

[Ol. Iph.]

dem tempore Simon Cananita, cognomento Judas, Jacobi filius, qui post Jacobum fratrem Domini factus fuerat Episcopus, cum annum aetatis cxx. attigisset, crucifixus est.

Eodem Trajano imperante, Marcus Evangelista, qui et Alexandriae Episcopus erat, injecto in illum laqueo, a Bucolii ita appellatis, usque ad Angelos, locum ita dictum, tractus, ibi exustus est prima die Pharmuthi, sicque martyrio vitam consummavit.

Crescens Evangelio Domini nostri Jesu Christi in Gallis, Nerone imperante, praedicato, moritur, ibique sepelitur.

CCXXI. Ὀλυμπίας.

105. VIII. Ind. II. Candido et Quadrato Coss.

1. 221.

Trajano in Christianos persecutionem movente, Simon Cleopae filius Hierosolymitanae Ecclesiae Episcopus, martyrium oblit, cum annum ageret cxx. apud Atticum Consularem a sectatoribus Cerinthi, et ab iis, qui Nicolaitae appellantur, accusatus, non tantum ut Christianus, sed etiam, quod esset ex stirpe Davidica, qui plurimis diebus acerbis tormentis divexatus, ipso iudice mirum in modum illius constantiam stupente, in crucem instar Domini actus expiravit. Pari modo

ροῦ πάθει παραπλήσιον τοῦ κυρίου τέλος ἀπητέγκατο. ὁμοίως δὲ καὶ Ἰγνάτιος Ἀντιοχείων ἐπίσκοπος ἐν Ῥώμῃ ἐμαρτύρησεν.

Ἐπὶ τῶν προκειμένων ὑπάτων ἢ τῶν Ἐβιωναίων αἵρεσις ἐγνωρίζετο, πτωχὰ περὶ τοῦ Χριστοῦ δοξάζουσα, μὴ εἶναι λέγουσα τὸν Χριστὸν πρὸ αἰώνων, ἀλλ' ἐπ' ἰσχυάτων, ἀξίαν τῆς 5 αἰρέσεως αὐτῶν τὴν ὀνομασίαν εἰληφότες· Ἐβιωναῖοι γὰρ πτωχοὶ ἐρμηνεύονται.

P 253 Πιτραῖοι καὶ Βοστρηνοὶ ἐντεῦθεν τοὺς ἑαυτῶν χρόνους ἀριθμοῦσι.

Ἰνδ. γ'. θ'. ὑπ. Κομμόδου καὶ Κερατανοῦ. 10

Τούτοις τοῖς ὑπάτοις πόλεμον χαλεποῦ ἐπιβάντος τῇ Ῥωμανίᾳ ὑπὸ Περσῶν καὶ Γόθων καὶ ἑτέρων ἔθνῶν, Τραιανὸς ἀπερχόμενος εἰς τὸν τούτων πόλεμον ἕφεσιν ἐχαρίσατο τῶν τελῶν, ἄχρις ἂν ἐπιστρέψῃ.

Ἰνδ. δ'. ε'. ὑπ. Συριανοῦ τὸ γ' καὶ Σενεκίωνος τὸ β'. 15

Τῆς Ἱεροσολύμων ἐκκλησίας τρίτος προέστη Ἰούστος ὁ ἐπι- κληθεὶς Βαρσαββᾶς, ὁ ἐκλεγείσ ὑπὸ τῶν ἀποστόλων ἀντὶ Ἰούδα τοῦ προδότου· μεθ' οὗ καὶ Ματθίας ἐπελέγη ὑπὸ τῶν αὐτῶν ἁγίων ἀποστόλων.

Ἰνδ. ε'. ια'. ὑπ. Γάλλου καὶ Βραδουᾶ. 20

σκβ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ζ'. ιβ'. ὑπ. Παλμᾶ καὶ Τούλλου.

3. Ἐβιωνέων P sola, V. 6. τὴν om. P. 18. αὐτῶν om. P.

Anni a m. c. A. C.

[Ol. Iph.]

etiam Ignatius Antiochenorum Episcopus Romae martyrio vitam exiit.

Iisdem praedictis Coss. Ebioneorum haeresis innotuit, inepta ac pauperrima de Christo praedicans, ut quae Christum ante saecula esse negaret, sed ultimis temporibus natum esse affirmaret, haeresi suae consentaneum nomen sortita: Ebionitae quippe pauperes dicuntur.

Petraei et Bostreni hinc annos suos putant.

5613. 106. ix. Ind. iii. Commodo et Ceretano Coss. 2.

His Coss. gravi bello a Persis et Gothis, aliisque gentibus Romaniae ingruente, Trajanus expeditione in illos suscepta, gratiam tributorum, quoad reverteretur, fecit.

107. x. Ind. iv. Syriano III. et Senecione Coss. 3.

Hierosolymorum Ecclesiae tertius praest Justus, cognomento Barsabas, qui ab Apostolis in locum Judae proditoris electus est: cum quo et Matthias ab iisdem Sanctis Apostolis pariter est electus.

108. xi. Ind. v. Gallo et Bradua Coss. 4.

Μέχρι τούτων τῶν ὑπάτων οἱ συνόμιλοι τῶν ἁγίων ἀποστόλων ἐπίσκοποι γεγονότες ἐγνωρίζοντο.

Ἰνδ. ζ'. ιγ'. ὑπ. Ὀρφίτου καὶ Πρισκιανοῦ.

Ἰνδ. η'. ιδ'. ὑπ. Πίσωνος καὶ Ἰουλιανοῦ.

5 Ἰνδ. θ'. ιε'. ὑπ. Τραιανοῦ Ἀγούστου τὸ ε' καὶ Ἀφρικανοῦ. C

σκγ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ι'. ις'. ὑπ. Πρισκιανοῦ καὶ Κέλσου.

Ἰνδ. ια'. ιζ'. ὑπ. Μάλσου καὶ Βουλκίσκου.

Ἰνδ. ιβ'. ιη'. ὑπ. Μισσάλα καὶ Πόδωνος.

10 Ἰνδ. ιγ'. ιθ'. ὑπ. Αἰλιανοῦ καὶ Βετέρου.

R 598

Ὁ βασιλεὺς Τραιανὸς ὑδρωπιάσας ἀπέθανεν ἐν Σελινοῦντι, πόλει τῆς Σελευκίας, ὧν ἐτῶν ξε'.

Ῥωμαίων ιβ' ἐβασίλευσεν Αἴλιος Ἀδριανὸς ἔτη κα' ὁμοῦ, εχμέ. D

15 σκδ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ιδ'. α'. ὑπ. Ἀπρωνιανοῦ καὶ Νίγρου.

Ἰνδ. ιε'. β'. ὑπ. Αἰλίου Ἀδριανοῦ Ἀγούστου καὶ Σαλινατῶρος.

11. Σεληνοῦντι τῇ P, Σεληνοῦν τῇ V. 12. Σελευκίας] V. Reimarus ad Dion. p. 1147. 97. 16. Ἀπρωνίνου P, Ἀπρωίνου B, Ἀπρωνιανοῦ V, m. R.

A. C.

[Ol. Iph.]

CCXXII. Olympias.

109. xii. Ind. vi. Palma et Tullo Coss.

1. 222.

Ad hos usque Consules, Sanctorum Apostolorum socii Episcopi dignitatem consecuti claruerunt.

110. xiii. Ind. vii. Orphito et Prisciano Coss.

2.

111. xiv. Ind. viii. Pisone et Juliano Coss.

3.

112. xv. Ind. ix. Trajano Augusto V. et Africano Coss.

4.

CCXXIII. Olympias.

113. xvi. Ind. x. Prisciano et Celso Coss.

1. 223.

114. xvii. Ind. xi. Malso et Bulcisco Coss.

2.

115. xviii. Ind. xii. Messala et Podone Coss.

3.

116. xix. Ind. xiii. Aeliano et Vetere Coss.

4.

Trajanus Imperator aqua intercute moritur Selinunte, Seleucia civitate, cum esset annorum LXV.

Romanis xii. imperavit Aelius Hadrianus ann. XXI. Coliguntur anni v. MDCXLV.

CCXXIV. Olympias.

117. i. Ind. xiv. Apronino et Nigro Coss.

1. 224.

118. ii. Ind. xv. Aelio Hadriano Augusto et Salinatore Coss.

2.

V 203 Ἰνδ. α'. γ'. ἑπ. Αἰλίου Ἀδριανοῦ Ἀγροῦσται, τὸ β' καὶ Ρου-
στικίου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων Ἰουδαίων στασιασάντων ἦλθεν
Ἀδριανὸς εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ ἔλαβε τοὺς Ἰουδαίους αἰχμαλώ-
P 254 τούς, καὶ ἀπέλθὼν εἰς τὴν λεγομένην Τερέβινθον προέστησεν ἅ
πανήγυριν καὶ πέπρακεν αὐτοὺς εἰς ταγὴν ἵππου ἑκαστον, καὶ
τοὺς ὑπολειφθέντας ἔλαβεν εἰς Γάζαν, καὶ ἐκεῖ ἔστησεν πανήγυ-
ριν καὶ ἐπώλησεν αὐτούς, καὶ ἕως τοῦ νῦν ἡ πανήγυρις ἐκείνη
λέγεται Ἀδριανή. καὶ καθελὼν τὸν ναὸν τῶν Ἰουδαίων τὸν
ἐν Ἱεροσολύμοις ἔκτισε τὰ δύο δημόσια καὶ τὸ θέατρον καὶ τὸ 10
τρικάμαρον καὶ τὸ τετραῦνυμφον καὶ τὸ δωδεκάπυλον τὸ πρὶν ὀνο-
μαζόμενον ἀναβαθμοὶ καὶ τὴν κώδραν, καὶ ἐμέρισεν τὴν πόλιν
εἰς ἑπτὰ ἄμφοδα, καὶ ἔστησεν ἀνθρώπους ἰδίους ἀμφοδάρχας,
B καὶ ἐκάστῳ ἀμφοδάρχη ἀπένειμεν ἄμφοδον· καὶ ἕως τῆς σήμε-
ρον εἰς τὸ τοῦ ἀμφοδάρχου ὄνομα ἑκαστον ἄμφοδον χρηματίζει. 15
καὶ ἐπέθηκε τὸ ἑαυτοῦ ὄνομα τῇ πόλει, Αἰλίαν αὐτὴν ὀνομάσας,
ἐπειδὴ Αἴλιος Ἀδριανὸς ἔλεγεν.

Ἰνδ. β'. δ'. ἑπ. Σεβήρου καὶ Φούλκου.

σκέ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. γ'. ε'. ἑπ. Σενήρου τὸ β' καὶ Λιγουρίνου.

20

9. τὸν ἐπ.] τῶν ἐν P sola tacente V. 13. ἀμφοδάρχους B, altero
in m.posito.

A. C.

119. III. Ind. I. Aelio Hadriano Augusto II. et Rusti-
cio Coss.

[Ol. Iph.]

3.

His Coss. tumultuantibus Judaeis, venit Hadrianus Hierosolyma, captivisque factis Judaeis, Terebinthum, urbem sic appellatam, profectus, nundinas publicas instituit, in quibus illos vendidit, singulis ad equi comestum aestimatis: reliquos Gazam perduxit, ibique constitutis nundinis, ipsos distraxit, ex quo ad hunc usque diem nundinae istae Hadrianae appellantur. Everso deinde Hierosolymorum templo, candidit duo Balnea publica, Theatrum, Tricameratum, Tetrastrophum, Dodecapylum, quod Anabathus seu gradus prius appellabant, et Codram. Divisit praeterea urbem in VII. vicos, illisque praefecit viros ex iis selectos Vicomagistros, ac unicuique Vicomagistro vicum assignavit, a quibus ad hunc usque diem singuli viri Vicomagistri nomen retinent. Urbi quoque nomen suum imposuit, Aelia ipsa appellata, cum ipse Aelius Hadrianus diceretur.

120. IV. Ind. II. Severo et Fulco Coss.

4.

CCXXV. Olympias.

121. V. Ind. III. Severo II. et Augurino Coss.

1. 225.

Ἰνδ. δ'. ζ'. ὑπ. Ἀβιδίου καὶ Πανσῶ.

Τούτοις ταῖς ὑπάτοις Ἀδριανὸς εἰς τὴν Αἴγυπτον παρεγένετο, καὶ κτίζει τὴν Ἀντινόου τῆς Θηβαίδος, πρὸ γ' καλανδῶν νοεμβρίου.

5 Ἰνδ. ε'. ζ'. ὑπ. Ἀπρωνικανοῦ τὸ β' καὶ Παμπίνου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων Ἀπολλώνιος ὁ Τυανεύς καταστρέφει τὸν βλον. R 598

Ἀδριανὸς ἐν Νικομηδείᾳ καὶ Νικαίᾳ ἀγορὰς ἐποίησε καὶ τετραπλατείας καὶ τὰ τείχη τὰ πρὸς τῇ Βιθυνίᾳ. ἔτι γε μὴν καὶ 10 ἐν Κυζικῷ ναὸν ἔκτισεν καὶ τὴν ἐν αὐτῇ πλατείᾳ ἔστρωσε μαρμάραις. καὶ ἐν πολλαῖς δὲ ἄλλαις ἐπισημοτέροις πόλεσι ναοὺς διαφόρους καὶ πολλοὺς ἀνέστησεν, καὶ ἀγάλματα ποικίλα ἴδρυσεν ἐν αὐτοῖς.

Ἰνδ. ζ'. η'. ὑπ. Γλαβριῶνος καὶ Τροκουάτου. D

15 αὐτῶν Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ζ'. θ'. ὑπ. Ἀσιατικοῦ καὶ Ἀκυλίνου.

Ἰνδ. η'. ι'. ὑπ. Σεβήρου τὸ γ' καὶ Ἀμφιγούλου.

Ἀδριανὸς ὁ αὐτοκράτωρ πατὴρ πατρίδος ἀνηγορεύθη καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ σεβαστή.

20 Ἰνδ. θ'. ια'. ὑπ. Τιτιανοῦ καὶ Γαλλικανοῦ.

Ἰνδ. ι'. ιβ'. ὑπ. Τροκουάτου καὶ Αἰθωνοῦ. P 255

9. καὶ alterum om. P. 14. Τουρωανάτου R. 17. Ἀμφιγούλου P.

A. C.

[Ol. Iph.] Anni a m. c.

122. vi. Ind. iv. Aviola et Pansa Coss.

2.

His Coss. Hadrianus in Aegyptum profectus, oppidum Antinoi Thebaidis aedificat ex a. d. III. Kal. Novembr.

123. vii. Ind. v. Aproniano II. et Pampino Coss.

3.

His Coss. Apollonius Tyaneus diem suum obiit.

Hadrianus Nicomedias et Nicaeae fora aedificavit, et quadria, ac moenia quae Bithyniam spectant. Cyzici praeterea templum condidit, et in ea plateam marmoribus stravit. Sed et in multis aliis illustrioribus civitatibus diversa ac complura templa crexit, in iisque varias statuas posuit.

124. viii. Ind. vi. Glabriens et Torquato Coss.

4.

5651.

CCXXVI. Olympias.

125. ix. Ind. vii. Asiatico et Aquilino Coss.

1. 226.

126. x. Ind. viii. Severo III. et Amfigulo Coss.

2.

Hadrianus Imperator Pater Patriae appellatur, uxorque illius Augusta.

127. xi. Ind. ix. Titiano et Gallicano Coss.

3.

128. xii. Ind. x. Torquato et Libeno Coss.

4.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάντων σεισμοῦ γενομένου Νικομηδείας
καὶ Ἀορίας τῆς Βιθυνίας τὰ πολλὰ κατεστράφη.

σξ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ια'. ιγ'. ὑπ. Μαρκέλλου καὶ Κέλσου.

Ἰνδ. ιβ'. ιδ'. ὑπ. Κατουλλίνου καὶ Αἰβωνος τὶ β'. 5

V 204 Ὁ ἐν Ῥόδῳ κολοσσὸς ἐπὶ τῆς ἀρχῆς Ἀδριανοῦ πρώτος
ἐκινήθη.

Ἰνδ. ιγ'. ιε'. ὑπ. Ποντιανοῦ καὶ Ρούφου.

B Ἰνδ. ιδ'. ις'. ὑπ. Αἰγουρίνου καὶ Σεργιανοῦ.

Ἀκύλας ἐγνωρίζετο, ὃς ἦν πενθερὸς Ἀδριανοῦ τοῦ βασι- 10
λέως. ἦν δὲ Ἕλληνας, ὡς Ἀδριανὸς, ἀπὸ Σινώπης τοῦ Πόντου
ὀρμώμενος, ὕστερον δὲ ἐβαπτίσθη, πεισθεὶς ὑπὸ τῶν ἀποστό-
λων. ἦν δὲ καὶ ἀστρονόμος, καὶ ἐγκαλούμενος περὶ τούτου ἀπὸ
τῶν τῆς ἐκκλησίας, καὶ μὴ πεισθεὶς, μετέπειτα τὰ χριστιανῶν
ἀθετήσας, προσηλυτεύει τε Ἰουδαίους καὶ περιτέμνεται Ἰουδαῖος, 15
καὶ ἐμπόνως μαθὼν τὴν αὐτῶν διάλεκτον καὶ τὰ στοιχεῖα ἐρμη-
C νεῖαν ἑαυτῷ ἐρμήνευσεν οὐκ ὀρθῶ λογισμῶ, ἀλλ' ὅπως διαστρέ-
ψη τινὰ τῶν ῥητῶν. ταῦτα ἱστορεῖ Ἐπιφάνιος ὁ Κύπριος εἰς
τὸν λόγον αὐτοῦ τὸν περὶ σταθμῶν καὶ μέτρων.

1. Scribendum τῆς Βιθυνίας καὶ Καισαρείας. Vide Ducangii annot.
6. πρώτον P. Vide quae diximus ad p. 162. A. Ubi quae contu-
limus augeri possunt loco Pausaniae I. 22. 2. καὶ Φαῖδρα πρώτη
ἐνταῦθα εἶδεν Ἰακώλινον et fortasse Diodori vol. I. p. 680. 31.
14. τὰ τῶν Χρ. P. 15. προσήλυτός τε PV, προσηλυτεύει Epi-
phanus. Conf. p. 266. B. 16. καὶ τὰ] κατὰ P. 18. Ἐπι-
φάνιος] p. 171. C ed. Petav. ib. ὁ om. P.

A. C.

His Coss. Nicomediae et Aoriae in Bithynia pars ma-
xima corruit ex terrae motu.

[Ol Iph.]

CCXXVII. Olympias.

129. XIII. Ind., XI. Marcello et Celso Coss.

1. 227.

130. XIV. Ind. XII. Catullino et Libone II. Coss.

2.

Colossus Rhodius imperante Hadriano primus motus est.

131. XV. Ind. XIII. Pontiano et Rufo Coss.

3.

132. XVI. Ind. XIV. Angurino et Sergio Coss.

4.

Aquila florebat, socer Hadriani Imperatoris. Erat autem
paganus, et ut Hadrianus, Sinope urbe Ponti oriundus.
Postea vero baptismo donatus est, ab Apostolis in fide erudi-
tus. Sed cum esset Astronomus, eoque nomine a fidelibus in-
simularetur, neque potuisset persuaderi, spreta postmodum
Christiana religione, se se Judaeis adjunxit proselytus, ab hisque
circumcisus Judaeus factus, et magno labore eorum linguam edo-
ctus, secundum elementa interpretationem (sacrorum Libro-
rum) sibi ipsi confecit, illos interpretatus non recto quidem

σκη' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ιε'. ιζ'. ὑπ. Τιβερίου καὶ Σισίννου.

Ἰνδ. α'. ιη'. ὑπ. Σεβήρου καὶ Οὐάρου.

Τούτω τῷ ἔτει Ἀπελλῆς καὶ Ἀρίστων, ὧν μέμνηται Εὐσέ-
βιος ὁ Παμφίλου ἐν τῇ ἐκκλησιαστικῇ αὐτοῦ ἱστορίᾳ, ἐπιδίδω-
σιν ἀπολογίας σύνταξιν περὶ τῆς καθ' ἡμᾶς Θεοσεβείας Ἀδριανῷ D
τῷ βασιλεῖ.

Ἰνδ. β'. ιθ'. ὑπ. Ποντιανοῦ τὸ β' καὶ Ἀκυλίνου.

Ἰνδ. γ'. κ'. ὑπ. Κομμόδου καὶ Ποντιανοῦ τὸ γ'.

10

σκθ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. δ'. κα'. ὑπ. Αἰλιανοῦ Καίσαρος καὶ Βαλβίνου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάντων Αἴλιος Ἀδριανὸς νοσήσας ὀλίγας
ἡμέρας ἐτελεύτησεν, ὧν ἐτῶν ος'.

Ῥωμαίων γ' ἐβασίλευσεν Αἴλιος Ἀντωνίνος ὁ εὐσεβῆς ἔτη P 256
15 κγ'. ὁμοῦ ρχξη'.

Ἰνδ. ε'. α'. ὑπ. Καμερίνου καὶ Νίγρου.

Ἰνδ. ζ'. β'. ὑπ. Ἀντωνίνου Αὐγούστου καὶ Πραισέντου.

Κέρδων τῆς κατὰ Μαρκίωνα πλάνης ἀρχηγός, ποτὲ μὲν
συνῶν τοῖς ἐν Ῥώμῃ χριστιανοῖς, ποτὲ δὲ παραδιδάσκων καὶ λέ-

2. Τιβερίου R, Τιβερίου P.
σεντίνου V.

11. Καίσαρος om. P.

17. Πραι-

18. τῆς] τις R.

A. C.

consilio, sed ut quosdam in iis locos interverteret. Haec re-
fert Epiphanius Cyprius in libro de Ponderibus et mensuris.

[Ol. Iph.] Anni a m. c.

CCXXVIII. Olympias.

193. xvii. Ind. xv. Tiberio et Sisinno Coss.

1. 228.

194. xviii. Ind. i. Severo et Varo Coss.

2.

Hoc anno Apelles et Aristo, quorum meminit in sua Hi-
storia Ecclesiastica Eusebius Pamphili, librum apologeticum
pro religione nostra Hadriano Imperatori porrigunt.

195. xix. Ind. ii. Pontiano II. et Aquilino Coss.

3.

196. xx. Ind. iii. Commodo et Pontiano III. Coss.

4.

CCXXIX. Olympias.

197. xxi. Ind. iv. Aeliano et Balbino Coss.

1. 229.

His Coss. Aelius Hadrianus cum paucis diebus aegrotas-
set, vita excessit, cum annorum esset LXXVII.

Romanis xpi. imperavit Aelius Antoninus Pius annos
xxiii. Colliguntur an. v. MDCLXVIII.

5667.

198. i. Ind. v. Camerino et Nigro Coss.

2.

199. ii. Ind. vi. Antonino Augusto et Praesente Coss.

3.

Cerdo Marcionitarum haereseos princeps, cum Christianis
aliquando Romae versatus, eadem quae illi sentiens, postea

γων ὅτι ἄλλος ἐστὶν ὁ ἔκτὸς νόμου κηρυττόμενος θεός, ὃ μὴ ὢν πατὴρ τοῦ Χριστοῦ, καὶ τὸν μὲν γνωρίζεσθαι, τὸν δὲ ἄγνωστον εἶναι, καὶ τὸν μὲν δάσκαλον, τὸν δὲ ἀγαθὸν ἐπάσχειν, ὡς
 B ἀπὸ πάντων κατὰ Σίμωνα τὸν μάγον ἔχωσι τὰς ἀποφασίμας. Ἐς ἐν τοῖς
 μετὰ ταῦτα διώδεχον ἔσχε Βλαρμίωνα Ποντικόν. 5

Ἰνδ. ζ'. γ'. ὑπ. Ἀντωνίνου Αὐγούστου τὸ β' καὶ Μάρκου
 Αἰρηλιανοῦ Βήρου υἱοῦ αὐτοῦ.

σλ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. η'. δ'. ὑπ. Σεβήρου τὸ δ' καὶ Σιλανοῦ.

V 205 Ἰνδ. θ'. ε'. ὑπ. Ρουφίνου καὶ Κουαδράτου. 10

Ἰνδ. ι'. ς'. ὑπ. Τορκουάτου καὶ Ἡρώδου.

Ἰνδ. ια'. ζ'. ὑπ. Ἀβιόλα καὶ Μαξιμου.

R 602
C

σλα' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ιβ'. η'. ὑπ. Ἀντωνίνου Αὐγούστου τὸ γ' καὶ Αἰρηλια-
 νοῦ τὸ β'. 15

Ἰνδ. ιγ'. θ'. ὑπ. Σεβήρου τὸ ε' καὶ Οὐηρίνου.

Ἰνδ. ιδ'. ι'. ὑπ. Λάργου καὶ Μεσσαλλίνου.

Τούτοις τοῖς ἐπάτοις ἄφρσις ἐγένετο τῶν χροσφειλετῶν πα-
 ρὰ Ἀντωνίνου Εὐσεβεοῦς, καὶ οἱ ταμιακοὶ χάριται δωρεὰν ἐκαύ-
 θησαν. 20

11. Τορκουάτου P sola. 19. ταμιακοὶ P.

A. C.

[Ol. Iph.]

pravam doctrinam disseminavit, alium dicens esse Deum quem
 lex praedicat, qui Christi pater non fuerit, alterum notum
 esse, alterum vero ignotum: ac hunc quidem justum, alterum
 autem bonum, acceptis a Simonis Magi deliribus eiusmodi opi-
 nionibus. Is vero posthaec successorem habuit Marcianum
 Ponticum.

140. III. Ind. VII. Antonine Augusto II. et Marco Aure-
 liano Vero filio ejus Coss. 4

CCXXX. Olympias.

141. IV. Ind. VIII. Severo IV. et Silano Coss. 1. 230.

142. V. Ind. IX. Rufino et Quadrato Coss. 2.

143. VI. Ind. X. Torquato et Herode Coss. 3.

144. VII. Ind. XI. Aviola et Maximo Coss. 4

CCXXXI. Olympias.

145. VIII. Ind. XII. Antonino Augusto III. et Aureliano
 II. Coss. 1. 231.

146. IX. Ind. XIII. Severo V. et Verino Coss. 2.

147. X. Ind. XIV. Largo et Messalino Coss. 3.

His Coss. aes alienum remissum ab Antonino Pio, et ta-
 bulae fiscales exustae sunt.

Ἰνδ. ιε'. ια'. ὑπ. Τορμουάτου τὸ β' καὶ Ἰουλιανοῦ.
Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων Ἀφρικανὸς ταλεντᾶ.

σλβ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. α'. ιβ'. ὑπ. Ὀρφίτου καὶ Πρίσκου.

5 Ἰνδ. β'. ιγ'. ὑπ. Γλαβρίωνος καὶ Βετέρου.

Ἰνδ. γ'. ιδ'. ὑπ. Κονδιανοῦ καὶ Μαξίμου.

Ἰνδ. δ'. ιε'. ὑπ. Γλαβρίωνος τὸ β' καὶ Ἰουμίλιου.

σλγ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ε'. ις'. ὑπ. Πραίσεντος καὶ Ρουφίνου.

10 Ἰνδ. ς'. ιζ'. ὑπ. Κομμόδου καὶ Δατερανοῦ.

Ἰνδ. ζ'. ιη'. ὑπ. Σεβήρου τὸ ς' καὶ Σαβινιανοῦ.

Ἰνδ. η'. ιθ'. ὑπ. Σιλβάνου καὶ Αὔγουρίνου.

σλδ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. θ'. κ'. ὑπ. Βαρβάρου καὶ Ῥηγούλου.

15 Ἰνδ. ι'. κα'. ὑπ. Τερτύλλου καὶ Σακερδότου.

Πολύκαρπος Σμύρνης ἐπίσκοπος, ἀνὴρ θαυμασιος, καὶ τῶν ἀποστόλων οὐ μόνον ἀκουστής, ἀλλὰ καὶ ὑπ' αὐτῶν ἐπίσκοπος καταστάς, ἔτι περιῶν ἐν τῷ βίῳ, γενόμενος ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Ἀνικήτου ἐπισκόπου διὰ ζήτημα περὶ τῆς τοῦ πάσχα ἑορτῆς πολ-

6. Κορδιανοῦ P. 12. Σιλανοῦ P, Σισβανοῦ R. 17. σθ μόνον sm. P.

A. C.

148. xi. Ind. xv. Torquato II. et Juliano Coss.
His Coss. Africanus moritur.

[OL. Iph.]

4.

CCXXXII. Olympias.

149. xii. Ind. i. Orphito et Prisco Coss.

1. 252.

150. xiii. Ind. ii. Glabrieone et Vetere Coss.

2.

151. xiv. Ind. iii. Cordiano et Maximo Coss.

3.

152. xv. Ind. iv. Glabrieone II. et Jumiho Coss.

4.

CCXXXIII. Olympias.

153. xvi. Ind. v. Praesente et Rufino Coss.

1. 233.

154. xvii. Ind. vi. Commodo et Laterano Coss.

2.

155. xviii. Ind. vii. Severo VI. et Sabiniano Coss.

3.

156. xix. Ind. viii. Silano et Augurino Coss.

4.

CCXXXIV. Olympias.

157. xx. Ind. ix. Barbaro et Regulo Coss.

1. 234.

158. xxi. Ind. x. Tertullo et Sacerdote Coss.

2.

Polycarpus Smyrnae Episcopus, vir admirandus, et Apostolorum auditor, ab hisque constitutus Episcopus, cum vita adhuc superstes, Romae, Aniceto Episcopatum obtinente, ob controversiam de Paschatis festo versaretur, complures ex

λοδς τῶν ἀπὸ Οὐαλεντίνου καὶ Μαρκίωνος αἰρετικῶν τῷ τοῦ Χριστοῦ ἵγιει λόγῳ ἐπέστρεψεν. ὃς καὶ Μαρκίωνι ποτε εἰς ὄψιν αὐτοῦ ἐλθόντι καὶ φήσαντι, Ἐπιγινώσκεις ἡμᾶς; ἀπεκρίθη Ἐπιγινώσκω σε τὸν πρωτότοκον τοῦ Σατανᾶ, ὡς ἱστορεῖ Εἰρηναῖος.

5

Ἰνδ. ια'. κβ'. ὑπ. Κυντιλλου καὶ Πρίσκου.

Ἰνδ. ιβ'. κγ'. ὑπ. Βραδουᾶ καὶ Οὐήρου.

R 604
C

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐσφάγη Αἴλιος Ἀντωνίνος ἐν Προκόντῳ, ὡν ἐτῶν ξξ'.

Ῥωμαίων ἰδ' ἐβασίλευσεν Μάρκος Αὐρήλιος Ἀντωνίνος ὁ 10
καὶ Οὐήρος, υἱὸς Ἀντωνίνου τοῦ Εὐσεβοῦς, καὶ Λούκιος Αὐ-
V 206 ρήλιος Κόμμοδος ἀδελφὸς αὐτοῦ ἔτη ιδ'. ἡμοῦ εχπζ'.

ολέ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ιγ'. α'. ὑπ. Μάρκον Αὐρηλίον Οὐήρου καὶ Λουκίον
Κομμόδου Αὐγούστου.

15

Ἰνδ. ιδ'. β'. ὑπ. Μάρκον Αὐρηλίον Οὐήρου καὶ Λουκίον
D Κομμόδου Αὐγούστου τὸ β'.

Ἰνδ. ιε'. γ'. ὑπ. Ρουστικίου καὶ Ἀκυλίνου.

Ἰνδ. α'. δ'. ὑπ. Αἰλιανοῦ καὶ Πιάστωρος.

Ἔτους ρλγ' τῆς εἰς οὐρανὸς ἀναλήψεως τοῦ κυρίου μεγι-20

6. Κυντιλλου P. 7. Βραδουῶσα R. 8. Προκονήσῳ P. 14.
Οὐήρου om. R. 15. Αὐγούστου τὸ δεύτερον P. 17. Αὐγού-
στου τὸ β'] τὸ γ' P sola.

A. C.

[Ol. Iph.]

Valentini et Marcionis haereticorum sectatoribus sano Christi verbo convertit. Is Marcioni aliquando sibi in faciem occurrenti, ac dicenti, *Agnoscis nos?* respondit, *Agnosco te primogenitum Satanae*, quemadmodum narrat Irenaeus.

159. xxii. Ind. xi. Quintillo et Prisco Coss.

3.

160. xxiii. Ind. xii. Bardua et Vero Coss.

4.

His Coss. interfectus est Aelius Antoninus in Proconesso, annos natus Lxvii.

Romanis xiv. imperavit Marcus Aurelius Antoninus, qui et Verus dictus, filius Antonini Pii, et Lucius Aurelius Commodus, illius frater, ann. xix. Colliguntur anni v. MDCLXXXvii.

CCXXXV. Olympias.

161. i. Ind. xiii. Marco Aurelio Vero et Lucio Commodo Augusto II. Coss.

1. 235.

ii. Ind. xiv. Marco Aurelio Vero et Lucio Commodo Augusto III. Coss.

2.

162. iii. Ind. xv. Rusticio et Aquilino Coss.

163. iv. Ind. i. Aeliano et Pastore Coss.

3.

Anno cxxxiii. post Domiani in coelos Assumptionem, maxi-

στων τὴν Ἀσίαν ἀνασοβησάντων διαγμῶν πολλοὶ ἐμαρτύρησαν,
 ἐν οἷς Πολύκαρπος Σμύρνης ἐπίσκοπος καὶ τοῦ ἀποστόλου Ἰωάν-
 νου μαθητῆς καὶ ὑπ' αὐτοῦ κατισταθεὶς ἐπίσκοπος, συλληφθεὶς
 ἐπὶ ἀνθυπάτου Τατίου Κοδράτου ὑπὸ Ἡρώδου εἰρηνάρχου,
 5 υἱοῦ ὄντος Νικήτου, καὶ πολλὰ ὑπομείνας διὰ τὴν εἰς Χριστὸν
 πίστιν, τῇ πρὸς ζ' καλανδῶν ἀπριλίων τῷ μεγάλῳ σαββάτῳ P 258
 ὤραν ἢ τοῦ κεντυρίωνος τὴν τῶν ἐπισυναχθέντων Ἰουδαίων καὶ
 ἔθνικῶν φιλονεικίαν θρασυμένου τεθεὶς ὑπ' αὐτῶν ἐν μέσῳ
 ἐκάη ζῶν, ὧν ἐτῶν πς'. οὕτω γὰρ καὶ ἀπεκαλύφθη αὐτῷ τε-
 10 λειοῦσθαι αὐτὸν ζῶντα καϊόμενον. περὶ δὲ τῶν ἐτῶν αὐτοῦ
 εἶπε τῷ ἀνθυπάτῳ εἰπόντι αὐτῷ, Βλασφήμησον τὸν Χριστόν·
 ὁ δὲ εἶπεν, Πς' ἔτη δουλεύω τῷ Χριστῷ, οὐδὲν με ἠδίκησε· καὶ
 πῶς δύναμαι βλασφημῆσαι τὸν σώσαντά με βασιλέα; τούτῳ καὶ
 φωνῇ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐδόθη ἐν τῷ σταδίῳ Συμυραίων εἰσιόντι,
 15 Ἰσχυε, Πολύκαρπε, καὶ ἀνδρῆζου. καὶ τὸν μὲν εἰπόντα οὐδεὶς B
 τῶν ἄλλων εἶδεν, τὴν δὲ φωνὴν πολλοὶ καὶ τῶν ἡμετέρων ἤκου-
 σαν. σὺν τῷ ἄγῳ δὲ Πολυκάρπῳ καὶ ἄλλοι θ' ἀπὸ Φιλαδελ-
 φείας μαρτυροῦσιν ἐν Σμύρῃ· καὶ ἐν Περγάμῳ δὲ ἕτεροι, ἐν
 οἷς ἦν καὶ Παπίας καὶ ἄλλοι πολλοί, ὧν καὶ ἔγγραφα φέρονται
 20 τὰ μαρτύρια. πλεῖστοι καὶ αὐτῶν ἀνάγραπτοι εἰς ἔτι νῦν οἱ
 ἀγῶνες διαμένουσιν, ὧν πάντων ταῖς πρεσβείαις γένοιτο ἡμῶς
 συκοινωνοὺς τε καὶ μαθητὰς γενέσθαι.

2. Ἰωάννου] ια' praeponit alia manu V. 5. Χριστόν om. R. 7.
 ὥρα P. 9. πς' P. 12. πς' δουλεύων R. 13. δύναμαι καὶ βλ. R.
 ἰδ. καὶ] δὲ καὶ P. 15. οὐθεὶς P. 17. δὲ om. R. 20. καὶ — δια-
 μένουσιν] δὲ καὶ κατὰ Γαλλίαν καὶ Γαλατίαν διακρησπῶς ἐμαρτύρη-
 σαν P et m. V alia manu.

mis Asiam turbantibus persecutionibus, multi martyrio vitam finierunt:
 in quibus extitit Polycarpus Smyrnae Episcopus, Apostoli Joannis disci-
 pulus, et ab eo constitutus Episcopus, qui comprehensus sub Tatío
 Quadrato Proconsule, et Herode Irenarcha, Nicetas filio, multaque
 passus propter fidem in Christum, ex a. d. vii. Kal. Apriles, magno
 Sabbato, hora viii. coactorum Judaeorum et Gentilium pertinaciam spe-
 ctante Centurione, in medio ab iis constitutus, vivus exustus est, annum
 agens LXXXVII. cum illi revelatum fuisset fore ut vivus igne absumere-
 tur. De annis vero illius Proconsuli sibi dicenti, *Maledic Christo*, re-
 spondit: *Sextum supra octogesimum annum Christo servio, nec unquam*
is ulla me injuria affectit. Quomodo ergo maledicere queam Regi, cui
salutem meam debeo? Euntí porro ad Smyrnense stadium, vox de coelo
 edita est in haecce verba: *Firma animum, Polycarpe, et viriliter age.*
 Et qui haec dixerit nemo alius vidit, vocem autem multi e nostris au-
 dierunt. Cum sancto autem Polycarpo, alii novem ex Philadelphia
 Smyrnae martyrium subiere: Pergami vero alii, in quibus fuit Papias,
 aliique multi, quorum martyria scriptis commendata extant. Plurimi

R 606

ολς' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. β'. ε'. ἑπ. Μακρίνου καὶ Κέλσου.

C Ἰνδ. γ'. ε'. ἑπ. Ὀρφίτου καὶ Πούδεντος.

Ἰουστίνος φιλόσοφος τοῦ καθ' ἡμᾶς λόγου δεύτερον ὑπὲρ τῶν καθ' ἡμᾶς δογματῶν βιβλίον ἀναδοὺς Μάρκῳ Ἀνρηλίῳ καὶ Ἀντωνίνῳ Βῆρῳ τοῖς αυτοκράτορσι θείῳ κατακοσμεῖται οὐ μετ' οὐ πολὺ στεφάνῳ τῷ τοῦ μαρτυροῦ, Κρήσκεντος αὐτὸν ἔκβαλλοντος. ἀλλὰ καὶ Μελίτων Ἀσιανὸς Σαρδιανῶν ἐπίσκοπος βιβλίον ἀπολογίας ἔδωκεν τοῖς λελεγμένοις βασιλεῦσιν, καὶ ἕτεροι δὲ πολλοί, ὧν ὁ μὲν δηλωθεὶς Ἰουστίνος μετὰ τινα ἄλλα ὧν ἔγραψεν καὶ τοῦτο ἐνέθηκεν. Καγὼ προσδοκῶ ὡς εἰς τῶν προσω-

D μασμένων ἐπιβουλευθῆναι καὶ ζύλῳ ἐντιναχθῆναι, ἢ κἄν ἀπὸ Κρήσκεντος τοῦ ἀφιλοσόφου καὶ φιλοκόμπου· οὐ γὰρ φιλόσοφον εἰπεῖν ἄξιον τὸν ἄνθρωπον, ὅς γε δημοσίᾳ καταμαρτυρεῖ ὡς ἀθέων ἡμῶν καὶ ἀσεβῶν χριστιανῶν ὄντων, πρὸς χάριν καὶ ἡδονὴν πολλῶν τῶν πεπλανημένων τοῦτο πράττων. καὶ μετὰ βραχέα, Καὶ V 207 γὰρ προθέντα με καὶ ἐρωτήσαντα αὐτὸν ἐρωτήσεις τινὰς μαθεῖν καὶ ἐλέγξαι ὅτι ἀληθῶς οὐδὲν ἐπίσταται εἰδέναι ὑμᾶς βούλομαι· καὶ ὅτι ἀληθῆ λέγω, εἰ μὴ ἀνηρέχθησαν ὑμῖν αἱ κοινωνίαι τῶν λό-

6. οὐ μετ' οὐ] Conf. annot. ad p. 128. C. 7. 13. Κρίσκεντος P. 13. ἀφιλοσόφου Eusebius Hist. Eccles. IV. 16. φιλοσόφου PV. ἰδ. φιλόσοφον PV, φιλόσοφον Eusebius. 14. ὡς γε RV, ὅς γε m. R. 16. βραχέων P. 17. προαθέντα P. 19. καὶ om. V.

Anni a m. c. A. C.

[Ol. Iph.]

quoque ex Gallia et Galatia martyris honorifice vitam exuerunt, quorum omnium intercessionibus ut eorum socii ac discipuli fieri mereamur, peroptamus.

CCXXXVI. Olympias.

5672.

164. v. Ind. II. Macrino et Celso Cos.

165. vi. Ind. III. Orphite et Pudente Cos.

4.

1. 236.

Justinus Philosophus cum ex iis quae pro nobis, et ad firmanda nostra dogmata librum alterum Marco Aurelio et Antonino vere Imperatoribus tradidisset, haud multo post a Crescente delatus, divina Martyrii corona adornatur. Sed et Melito Asianus Sardinorum Episcopus librum apologeticum hisdem imperatoribus dedit, ut et alii complures, in quibus supra memoratus Justinus, inter alia quaedam ab eo scripta, haec addidit: *Especto et ego, velut unus ex supra nominatis, uti per insidias captus in crucem ager, vel ab hoc Crescente calumniatore et iactatore: neque enim fas est Philosophi nomine hominem afflere, qui publicitus (ad gratiam nempe et pruritus vulgi a se decepti) Christianos impietatis et volut hostes numinis reos agit.* Et paulo infra: *Nam congressum me cum eo, et quaestionibus aliquot ejus ingenium peritissimum deprehendisse sciat, illum rerum omnium imperitissimum esse.*

γων, ἔτοιμός εἰμι καὶ ἐπὶ ἑμῶν κοινασθεῖν τῶν ἐρωτήσεων πά- P 259
 λιν· βασιλικὸν γὰρ ἂν καὶ τοῦτο ἔργον εἴη. εἰ δὲ καὶ ἐγνώ-
 σθησαν ὑμῖν αἱ ἐρωτήσεις μου καὶ αἱ ἐκείνου ἀποκρίσεις, φα-
 νερόν ὑμῖν ἔστιν ὅτι οὐδὲν τῶν ἡμετέρων ἐπίσταται· εἰ δὲ καὶ
 5 ἐπίσταται, διὰ τοὺς ἀκούοντας δὲ οὐ τολμᾷ λέγειν, ὡς πρότερον
 ἔφην, οὐ φιλόσοφος ἀλλὰ φιλόδοξος ἀνὴρ δεικνύται, ὅς γε μηδὲ
 τὸ Σωκρατικὸν ὅλως ἐπίσταται.

Μελίτων Σαρδιανῶν ἐπίσκοπος μετὰ πολλὰ τῶν ἐπιδοθέν-
 των παρὰ τοῦ αὐτοῦ Ἰουστίνου φησὶν, Οὐκ ἔσμεν λίθων οὐδε-
 10 μίαν αἰσθησιν ἐχόντων θεραπευταί, ἀλλὰ μόνου Θεοῦ τοῦ πρὸ B
 πάντων καὶ ἐπὶ πάντων καὶ τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ ὄντος Θεοῦ λό-
 γου πρὸ αἰώνων ἔσμεν θρησκευταί, καὶ τὰ ἐξῆς.

Ἰνδ. δ'. ζ'. ὑπ. Πούδεντος τὸ β' καὶ Πουλλίωνος.

Ἰνδ. ε'. η'. ὑπ. Μάρκου Ἀυρηλίου Οὐήρου τὸ γ' καὶ Κουα- R 608
 δράτου.

15

ολζ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ζ'. θ'. ὑπ. Ἀπρωνιανοῦ καὶ Παύλου.

2. γὰρ καὶ τοῦτο τὸ ἔργον εἴη V. 3. ἀποκρίσεις ἐκείνου P. 4.
 φανερόν Eusebius, εἰς φανερόν PV. ib. εἰ δὲ καὶ ἐπίσταται om. V.
 5. δὲ οὐ] οὐ P. 7. σαματικὸν P. 11. τοῦ] ἐπὶ τοῦ P. ibid.
 ὄντως P. 18. Πωλλίωνος P. 16. Ὀλυμπιάδος V.

A. C.

[Ol. Iph.]

Quod ut verum credatis, nisi disputationem nostram ad vos
 perlata esse non arbitrarer, rursum, etiam vobis audientibus
 cum illo in certamen descendere non dubitarem: Regia
 enim omnino haec res foret. Quod si et meae percontationes,
 et illius ad has responsiones vobis non sunt ignotae, constat
 profecto nihil illum scire rerum nostrarum. Et si quid novit,
 non audet tamen idipsum apud auditores proferre, Secretati, ut
 ante dixi, non absimilis, nec tam philosophus quam philodorus
 (hoc est non sapientiae, sed gloriae sectator) ut qui nec id
 plane quod sensu tangitur, pernorit.

Melito Sardinorum Episcopus, post multa ab eodem Ju-
 stino tradita: Non sumus, inquit, cultores lapidum ne minimo
 quidem sensu praedictorum, sed solius Dei, qui est ante omnia
 et in omnibus, et in Christo ejus vere Deo Verbo ante saecula,
 etc.

166. VII. Ind. iv. Pudente II. et Pollione Coss.

2.

167. VIII. Ind. v. Marco Aurelio Vero III. et Quadrato
 Coss.

3.

CCXXXVII. Olympias.

168. IX. Ind. vi. Aproniano et Paulo Coss.

4.

Lucius Aurelius Commodus Altini diem obiit, anno impe-
 rii IX.

Λούκιος Αὐρήλιος Κόμμοδος ἀπέθανεν ἐν Ἀλτίνῳ ἄρξας
ἔτη 9'.

C Ἐπὶ τῶν προκειμένων ὑπάτων Μάρκος Αὐρήλιος Ἀντωνί-
νος Κόμμοδον τὸν ἑαυτοῦ υἱὸν κοινωτὸν ἐποιήσατο τῆς ἑαυτοῦ
βασιλείας. 5

Ἰνδ. ζ'. ι'. ὑπ. Πρίσκου καὶ Ἀπολλιναρίου.

Μελίτων Ἀσιανὸς τῆς Σάρδεων πόλεως ἐπίσκοπος καὶ
Ἀπολλινάριος Ἱεραπόλεως ἐπίσκοπος καὶ ἄλλοι πολλοὶ τοῦ καθ'
ἡμᾶς λόγου βιβλίον ἀπολογίας Μάρκῳ Αὐρηλίῳ Ἀντωνίνῳ ἐπέ-
δωκαν, Ἰουστίνου τελειωθέντος καὶ ἄλλων πολλῶν. ἐντευχθεὶς 10
δὲ καὶ ὑφ' ἐτέρων ὁ αὐτὸς βασιλεὺς ἐπὶ τῆς Ἀσίας παντοίαις
ὑβρεσιν πρὸς τῶν ἐπιχωρίων καταπονουμένων τοιαύτης ἡξίωσε
τὸ κοινὸν διατάξαι.

D Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Μάρκος Αὐρήλιος Ἀντωνίνος, σεβα-
στός, δημοκρατικῆς ἐξουσίας τὸ πεντεκαίδεκατον καὶ ὑπατος τὸ 15
τρίτον, τῷ κοινῷ τῆς Ἀσίας χαίρειν.

Ἐγὼ μὲν οἶδα ὅτι καὶ τοῖς θεοῖς ἐπιμελὲς ἐστὶν μὴ λανθάνειν
τοὺς τοιοῦτους· πολλῶ γὰρ μᾶλλον ἐκείνοι κολάσαιεν ἢ
τοὺς μὴ βουλομένους αὐτοῖς προσκυνεῖν ἢ ἡμεῖς, οὓς εἰς ταρα-
χὴν ἐμβάλλοντες βεβαιοῦτε τὴν γνώμην αὐτῶν, ἥνπερ ἔχουσιν 20
ὡς ἀθέων κατηγοροῦντες. εἴη δ' ἂν κάκενοις ἀρεστὸν τὸ δο-
κεῖν κατηγορουμένους τεθνήναι μᾶλλον ἢ ζῆν ὑπὲρ σοῦ οἴκελου

4. αὐτοῦ P. 9. ἀπέδωκαν P, ἀπέδωκεν R. 11. ἐτέρων πολ-
λῶν P. 14. αὐτοκράτωρ Καῖσαρ om. P. 18. ἂν τοὺς Euse-
bius Hist. Eccles. IV. 13. αὐτοῦς PV.

A. C. [Ol. Iph.]

His Coss. Marcus Aurelius Antoninus Commodum filium
suum in imperii consortium adscivit.

169. x. Ind. vii. Prisco et Apollinari Coss.

1. 237.

Melito Asianus Sardiū urbis Episcopus, et Apollinarius
Hierapoleos Episcopus, multique alii, religionis nostrae librum
apologeticum Marco Aurelio Antonino porrexere, Justino aliis-
que non paucis martyrio jam defunctis. Ab aliis vero com-
pluribus edoctus idem Imperator, omnis generis contumeliis
ab indigenis Christianos in Asia affici, tale ad Commune
(Asiae) rescriptum dedit.

Marcus Aurelius Antoninus Augustus, Tribunitiae potesta-
tis xv. Consul iiii. Communi Asiae, Salutem.

Equidem haud ignoro Diis etiam ipsis curae esse, ne ejus-
cemodi lateant. Multo enim magis illis convenit animadvertere
in eos, qui sacrificare Diis recusant, quam vobis, qui dum ve-
satis illos, simul illorum sententiam confirmatis, quam de vo-
bis ut impia conceperunt. Fuerit sane illis multo optatius per

Θεοῦ· ὄθεν καὶ νικῶσι προΐεμενοι τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς ἥπερ P 260
 πεποίθασιν οἷς ἀξιοῦτε πράττειν αὐτούς. περὶ δὲ τῶν σεισμῶν
 τῶν γενομένων καὶ γινομένων οὐκ ἄτοπον ὑμᾶς ὑπομνησαι, ἀδυ-
 μοῦντας μὲν ὄτανπερ ὦσιν, παραβάλλοντας δὲ τὰ ἡμέτερα πρὸς
 5 τὰ ἐκείνων· οἱ μὲν εὐπαρρησιαστοτέροι γίνονται πρὸς τὸν Θεόν,
 ὑμεῖς δὲ παρὰ πάντα τὸν χρόνον, καθ' ὃν ἀγνοεῖν δοκεῖτε, τῶν
 Θεῶν καὶ τῶν ἄλλων ἀμελεῖτε καὶ τῆς θρησκείας τῆς περὶ τὸν
 ἀθάνατον, ὃν δὴ τοὺς χριστιανούς θρησκέοντας ἐλαύνετε καὶ V 208
 διώκετε ἕως θανάτου. ὑπὲρ δὲ τῶν τοιούτων ἤδη καὶ πολλοὶ
 10 τῶν περὶ τὰς ἐπαρχίας ἡγεμόνων καὶ τῷ θειοτάτῳ ἡμῶν ἔγρα-
 ψάν πατρί· οἷς καὶ ἀντέγραψεν μηδὲν ἐνοχλεῖν τοῖς τοιούτοις, B
 εἰ μὴ ἐμφαινιγτό τι περὶ τὴν Ῥωμαίων ἡγεμονίαν ἐχειροῦντες.
 καὶ ἐμοὶ δὲ περὶ τῶν τοιούτων πολλοὶ ἐσήμαναν, οἷς δὴ καὶ R 610
 προέγραψα κατακολουθῶν τῇ τοῦ πατρὸς γνώμῃ. εἰ δὲ τις ἐπι-
 15 μένοι τινὰ τῶν τοιούτων εἰς πράγματα φέρων ὡς δὴ τοιοῦτον
 ὄντα, ἐκεῖνος ὁ καταφερόμενος ἀπολελεύσθω τοῦ ἐγκλήματος,
 καὶ ἂν φαίνεται τοιοῦτος ὢν, ὁ δὲ καταφέρων ἐνοχος ἴσται δίκης.
 προετέθη ἐν Ἐφέσῳ.

Ἰνδ. η'. ια'. ιβ. Κεθῆγου καὶ Κλάρου.

2. πεπόνθασιν V. 3. οὐκ om. PV. 4. ὄτανπερ Eusebius, ὄτανπερ PV.
 7. ἄλλων ἰσῶν P. ib. καὶ τῆς θρησκείας περὶ τὸν θάνατον ὃν δὴ V,
 θρησκείαν δὲ περὶ τὸν Θεὸν οὐκ ἐπίστασθε, ὄθεν καὶ τοὺς θρησκέον-
 τας ἐξηλώκατε, ὄθεν καὶ P. Correxī ex Eusebio. 8. θρησκέοντας V.
 10. ἡγουμένων V. ib. καὶ om. P. 11. οἷς καὶ] οἷς V. ib. ὀχλοῦν P.
 12. ἐμφαινιγντο Eusebius, ἀν φαίνοντο PV. 13. δὴ] δὲ P. 14. πα-
 τρός μου P. ib. ἐπιμείνοι PV. 15. δὴ om. P. 19. καὶ Κελάρου V.

A. C.

[Ol. Iph.] Annī a. m. c.

speciem de impietate accusatis, pro suo numine emori, quam vivere. Unde et victoriam reportant, vitam profundere paratioribus quam in vestram concedere sententiam.

De terrae porro tremoribus quos aut sensitis aut sentitis, ineptum esset vobis in memoriam revocare, quod vos quidem cum fuerit, desperabundū, illi vero, si illorum statum cum vestro tunc comparemus, majori etiam spe erga numen suum implentur. Vos vero per omne tempus videmini Deos penitus ignorare, et cultum illorum negligere, et Christianos veri Dei cultores proscribitis, vexatis, et usque ad mortem insectamini. De quibus jam ante quoque provinciarum Praesides Divo patri meo perscribere, quibus et ille rescripsit, uti ne molesti essent Christianis ulla in re, nisi quid in Rempublicam Romanam tentasse convincerentur. Ad me quoque de illis multi retulerunt, quibus exemplo patris mei idem quod ille rescripsi. Quod si quis perseverarit in hujusmodi hominibus vexandis, negotiaque illis facesserit, absolvantur quantumvis Christiani, delator vero puniatur. Propositum est Ephesi.

170. xi. Ind. viii. Coethgo et Claro Cons.

2.

5676.

Ἰνδ. 9'. 1β'. ὑπ. Σεβήρου καὶ Ἑρηνιανῶ.

C Ἡ τῶν Ἐγκρατιτῶν αἵρεσις ἄρτι φυνεῖσα, ξέτην καὶ φθοροποιὸν ψευδοδοξίαν εἰσάγουσα ἐν βίῳ, Τατιανὸν ἀρχηγὸν ἔσχεν. οὗτος δὲ τῶν μαθητῶν Ἰουστίνου γεγονώς, ἕως μὲν ἔζη ὁ Ἰουστίνος, οὐδ' ὄλιγος ἐτόλμα ἐνδείξασθαι παραφθορὰν τῆς ὑγιῶς 5 κατὰ Χριστὸν πίστεως. ἀποθανόντος δὲ αὐτοῦ ἤρξατο κενόε λόγους καταποθεῖς δογματίζειν ἀγαμίαν, ὡς καὶ οἱ πρὸ αὐτοῦ Σατορνῖνος καὶ Μαρκίων, ἥρμα σὺν αὐτοῖς ἀθειῶν τὴν ἀρχαίαν πλάσιν τοῦ Θεοῦ καὶ κατηγορῶν τὸ ἄρῆεν καὶ τὸ θῆλυ εἰς γένεσιν ἀνθρώπων πεποικῆτος, καὶ τῶν λεγομένων παρ' 10 αὐτοῖς ἐμψύχων ἀποχὴν εἰσηγήσατο, ἀχαριστοῦντες τῷ τὰ πάντα D τα πεποικῆτι Θεῷ. ἀντιλέγουσί τε τῇ τοῦ πρωτοπλάστου σωτηρίᾳ, καὶ τοῦτο νῦν ἐξηυρέθη παρ' αὐτοῖς. τούτου Τατιανὸς πρῶτος ταύτην εἰσηνέγκατο τὴν βλασφημίαν, καὶ αἰωνάς τινας ἀορίστους ὁ αὐτὸς εἰσάγει ὁμοίως τοῖς ἀπὸ Οὐαλεντίνου μυθολο- 15 γήσας, γάμον τε φθορὰν καὶ πορνείαν παραπλήσιως Μαρκίωνα καὶ Σατορνῖνον ἀναγορεύσας, καθ' ὧν πολλοὶ μὲν καὶ ἄλλοι ἔγραψαν; ἱκανὰ δὲ καὶ Μουσανός.

Ἄντωνῖνος αὐτοκράτωρ πυκνῶς τοῖς πολεμίοις ἐπέκειτο, P 261 αὐτὸς τε παρῶν καὶ τοὺς πολεμάρχας ἀποστέλλων. καὶ Περτί- 20

2. Κρατιτῶν m. B, V. *id.* ἄρτι φυνεῖσα] ἀντιφυνεῖσα P. 3. (καὶ) ψευδ. R. 8. Σατορνῖνος P. 11. ἀποσχῆν R. 12. τσ] δὲ P. 15. ἀπὸ Eusebii Hist. Eccl. IV. 27. ἐπὶ PV. 17. Σατορνῖνον P. 20. Πορνίκαυ V.

A. C.

171. XII. Ind. IX. Severo et Herenniano Coss.

[Ol. Iph.]

3.

Encraticorum haeresis, quae peregrinam et exitialem in mundo induxit opinionem, Tatianum habuit auctorem. Is ex Justinii auditoribus, quoad ille vixit, non omnino ausus est intemeratae Christi fidei corruptionem prodere. Justino vero extincto, vanis coepit illatis sermonibus, velut mente captus, ac ebrius, coelibatum praedicare, quemadmodum Saturnius et Marcion ante ipsum fecerant, et eorum asseclae, abrogato antiquo Dei ac damnato opere, qui marem et feminam ad hominum generationem condidit. Sed et eorum, quae Anima praedita appellant, abstinentiam induxit, ingrati mortales erga omnium conditorem Deum. Quinetiam primi hominis Adam salutem negant, idque tum primum ab iis adinventum: primus enim Tatianus hanc impietatem excogitavit. Sed et Aeonas quosdam indefinitos idem inducit, iis quae a Valentino prodita fuerant, fabulas intermiscens. Connubium etiam, secundum fere Valentini et Marcionis sententiam, corruptionem ac stuprum esse dictitans, quos contra scripsere multi alii, in iis vero sat multa Musanus.

Antoninus Imperator saepius et ipsemet hostes aggressus

νακι καὶ τοῖς σὺν αὐτῷ δίψει πιεζομένοις ἄμβρος ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐγένετο, καὶ τοῖς ἀντιτασσομένοις Γερμανικοῖς καὶ Σαρμάταις σκηπτὸς ἔπεσεν, πολλοὺς τε αὐτῶν διέφθειρεν. λέγεται δὲ ὡς καὶ ἐπιστολαὶ φέρονται Μάρκου τοῦ βασιλέως, ἐν αἷς μαρτυρεῖ μέλ-
 5 λοντα τὸν στρατὸν αὐτοῦ διαφθεῖρεσθαι ταῖς τῶν χριστιανῶν εὐχαῖς διασεσῶσθαι.

σλή Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ι'. ιγ'. ὑπ. Ὀρφίτου τὸ β' καὶ Μαξιμίου.

Ἰνδ. ια'. ιδ'. ὑπ. Σεβήρου τὸ β' καὶ Πομπηιανοῦ.

- 10 Δεύτερος μετὰ τὸν προκειμένον Τατιανὸν Σεύηρός τις κρα- B
 τήσας τὴν αὐτὴν αἵρεσιν Σεηριατῶν προσηγορίας γέγονεν αἰ- R 612
 τιος, χρωμένων τούτων καὶ νόμφ καὶ προφήταις καὶ εὐαγγελίοις,
 ἰδίως ἐρμηνεύοντες τῶν ἱερῶν γραφῶν τὰ νοήματα, βλασφημοῦν-
 15 τες Παῦλον τὸν ἀπόστολον, ἀθετοῦντες αὐτοῦ τὰς ἐπιστολάς,
 15 μηδὲ τὰς Πράξεις τῶν ἀποστόλων καταδεχόμενοι. ὁ μέντοι γε
 πρότερος αὐτῶν Τατιανὸς συνάφειάν τινα καὶ συναγωγὴν οὐκ οἶ- V 209
 δου ὅπως τῶν εὐαγγελίων ποιησάμενος τὸ διὰ τεσσάρων τοῦτο προσ-
 ωνόμασεν, ὃ παρά τισιν εἰς ἔτι καὶ νῦν φέρεται. τοῦ δὲ ἀπο- C
 στόλου φασὶν αὐτὸν θελήσαι τινὰς αὐτῶν μεταφράσαι φωνάς, ὡς
 20 ἐπιδιορθούμενον αὐτὸν τὴν τῆς φράσεως σύνταξιν. καταλέλοιπεν

1. τοῖς ἄλλοις σὺν P. id. Θεοῦ] οὐρανοῦ P. 10. τις om. P.
 14. τὸν] τινὰ R. id. τὰς ἐπιστολάς] ἐπιστολάς P. 20. φράσεως
 Ducangius, φάσεως V, φύσεως P.

A. O.

[Ol. Iph.]

est, interdum missis ducibus. Cum Pertinax affique qui cum eo erant siti premerentur, imber de coelo depluit, in Germanos vero et Sarmatas contra stantes fulmen delapsam, multos ex iis exanimavit. Aiunt porro Marci imperatoris literas circumferri, in quibus testatur exercitum siti periturum, Christianorum precibus esse servatum.

CCXXXVIII. Olympias.

172. xiii. Ind. x Orphito et Maximo Cons.

173. xiv. Ind. xi Severo II. et Pompeiano Cons.

4.

1. 236.

Secundus post Tatianum, cujus supra meminimus, Severus eadem infectus haeresi, Severianorum nominis auctor fuit: qui quidem legem veterem ac Prophetas, atque adeo Evangelia admittunt, scripturas sacras pro libite interpretantur, Paulum Apostolum damnant, proscriptis illius Epistolis, rejectis etiam Actis Apostolorum. His vero antiquior Tatianus, nescio quam consonantiam et collectionem Evangeliorum confecit, quam Diatessaron appellavit, quae etiamnum in quorundam manibus versatur. Aiunt etiam ipsum in animo habuisse Apostoli verba alie mutare, cum geminum illius sensum ac compositionem vellet emendare. Circumferuntur complura ejus

δὲ οὗτος πολὺ τι πλῆθος συγγραμμάτων, ὧν μάλιστα παρὰ πολλοῖς μνημονεύεται διαβόητος αὐτοῦ λόγος ὁ πρὸς Ἕλληνας, ἐν ᾧ καὶ τῶν ἀνέκαθεν χρόνων μνημονεύσας τῶν παρ' Ἕλλησι εὐδοκίμων ὑπάντων Μωσέα τε καὶ τοὺς Ἑβραίων προφήτας ἀπέφηνε προγενεστέρους, ὃς δὴ καὶ δοκεῖ τῶν συγγραμμάτων αὐτοῦ πάντων καλλίων τε καὶ ὠφελιμώτατος ὑπάρχειν.

Ἰνδ. ιβ'. ιε'. ὑπ. Γάλλου καὶ Φλάκκου.

Ἰνδ. ιγ'. ιε'. ὑπ. Ὀρφίτου τὸ γ' καὶ Ρούφου.

Ποσειδῶν δ' ἡ τῆς Λογδοῦνου ἐπίσκοπος, ὑπὲρ τὰς ἕξ ἔτη τῆς D ἡλικίας γενόμενος, συρόμενος ἐπὶ τὸ βῆμα καὶ πολλὰ παθῶν ἀνήκεστα τῷ τοῦ μαρτυρίου δρόμῳ ἐτελειώθη.

Ἄλλὰ καὶ Ἄτταλος τοῦνομα πολλὰ πολλῶ τῷ χρόνῳ πεπονθώς, ἐν εἰρκτῇ τυγχάνων θείας ὀπτασίας ἐν νυκτὶ ἀξιοῦται. Ἄλκιβιάδου γάρ τινος τῶν ἐν εἰρκτῇ τυγχανόντων κατεχομένου, πάνυ αἰχμηρὸν βιοῦντος βίον, καὶ μηδενὸς ὄλως πρότερον μετα- P 262 λαμβάνοντος, ἀλλ' ἢ ἄρτω καὶ ὕδατι μόνῳ χρωμένον, πειρωμένου δὲ καὶ ἐν τῇ εἰρκτῇ οὕτω διάγειν, Ἄττάλῳ τῷ προειρημένῳ μετὰ τὸν πρῶτον ἀγῶνα, ὃν ἐν τῷ ἀμφιθεάτρῳ ἔκτυσεν, ἀπεκαλύφθη ὅτι οὐ καλῶς ποιεῖ Ἄλκιβιάδης μὴ χρωόμενος τοῖς κτίσμασι τοῦ Θεοῦ καὶ ἄλλοις τύπον ὑπολειπόμενος σκανδάλου. πεισθεῖς 20

7. Φλάκκου V. 8. τὸ om. P. 9. Λογδοῦνου P. 12. Ἄταλος P.

16. μόνῳ om. P. 17. δὲ] τε P. *ibid.* Ἀτάλῳ P.

A. C.

[Ol. Iph.]

scripta, in quibus a multis praesertim commendatur celeberrimum illud quod ad Graecos inscripsit: in quo virorum apud eosdem illustrium omnium retroacta tempora commemorans, et Mosen, et Hebraeorum Prophetas longe vetustiores fuisse ostendit, qui quidem liber ex omnibus quos scripsit, longe pulcherrimus et utilissimus habetur.

174. xv. Ind. xii. Gallo et Flacco Coss.

175. xvi. Ind. xiii. Orphito et Rufo Coss.

2.

3.

Pothinus Lugdunensis Episcopus, qui annum aetatis nonagesimum excesserat, ad tribunal raptatus, et immensam passus crudelitatem, Martyrii cursum consummavit.

Sed et quidam nomine Atalus, multa multo tempore passus, dum in vinculis habetur, divina quadam visione per noctem dignatur. Cum enim quidam Alcibiades, qui cum iis qui in carcere erant, detinebatur, laboriosam prorsus vitam degeret, atque priusquam in custodiam daretur, nihil omnino praeter panem et aquam gustaret, in carcere eandem vitae rationem servare conaretur, praedicto Atalo, post exactum primum certamen, quo in Amphitheatro defunctus fuerat, divinitus aperitur, non recte facere Alcibiadem, qui iis quae Deus considerat non uteretur, aliisque scandalo esset. Hinc persuasus

δὲ ὁ Ἀλκιβιάδης πάντων φανερώς μετελάμβανεν, καὶ ἠγαρίσκει τῷ Θεῷ, καὶ δικαίως· οὐ γὰρ ἀνεπίσκοπτοι χάριτος Θεοῦ ἦσαν; ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἦν σύμβουλον αὐτοῖς.

σλθ' Ὀλυμπιάς.

R 614
B

5 Ἰνδ. ιδ'. ιζ'. ὑπ. Πουλλίωνος καὶ Ἄπρου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων νόμος ἐτέθη ὥστε ἐξ ἀδιαθέτου κληρονομεῖν τὸν πατέρα τὰ τέκνα· καὶ τῷ ἀγαρίστῳ δὲ παιδὶ τὸ τετραοῦγκιον δίδοσθαι τῆς πατρῴας περιουσίας.

Ὁ δὲ αὐτὸς βασιλεὺς ὑπέταξε τὸ ἔθνος τῶν Γερμανῶν.

10 Ἰνδ. ιε'. ιη'. ὑπ. Κομμόδου καὶ Κυντίλλου.

Ἰνδ. α'. ιθ'. ὑπ. Ὀρφίτου τὸ δ' καὶ Ροίφου τὸ β'.

Σμίρνα τῆς Ἀσίας ἀπὸ σεισμῶν κατεβόρφη. Ἀντωνίνος ὁ C καὶ Οὐῆρος νοσήσας ἀπέθανεν ἐν Πανωνίαις πρὸ ἡμέρας καλανδῶν ἀπριλίων, ἄρξας ἔτη ιθ'.

15 Ῥωμαίων ἐβασίλευσε Κόμμοδος ἔτη ιβ'. ὁμοῦ εχθ'.

Ἰνδ. β'. α'. ὑπ. Κομμόδου Αἰγούστου τὸ β' καὶ Βήρου.

Οὗτος ὁ Κόμμοδος ἐπὶ τῆς αὐτοῦ κρατήσεως παύει τὸν διωγμὸν τῆς ἐκκλησίας.

1. εὐχαρίσκει P. 2. ἦσαν χάριτος τοῦ Θεοῦ P. 5. Παλλίωνος P. 8. τετραοῦγκιον P. 9. ὑπετάξεται R, ὑπετάξατο P. ib. τὸ om. P. 10. Κυντίλλου P. 13. Πανωνίαις P, Πανωνίαις m. R, V. 14. ἀπριλίου P. 17. παύει V.

A. C.

[Ol. Iph.] Anni a m. c.

Alcibiades, palam absque delectu appositum deinceps cibum sumpsit, Deoque gratias egit: et jure sane, neque enim inexpectati erant gratiae Dei, sed Spiritus sanctus iis in consultorem aderat.

CCXXXIX. Olympias.

176. xvii. Ind. xiv. Pollione et Apro Coss. 4. 5684.

His Coss. lex est promulgata, qua intestato patres filiis succederent, ingrato vero filio bonorum paternorum quarta duntaxat pars daretur.

Idem Imperator Germanorum gentem subjugavit.

177. xviii. Ind. xv. Commodo et Quintillo Coss. 1. 239.

178. xix. Ind. i. Orphito IV. et Rufo II. Coss. 2.

Smyrna Asiae oppidum terrae motu corrui. Antoninus qui et Verus dictus est, morbo conflictatus in Pannoniis obiit ex a. d. viii. Kalend. Apriles, cum imperasset annos xix.

Romanis xv. imperavit Commodus ann. xii. Colliguntur anni v. mdcxc.

179. i. Ind. ii. Commodo Augusto II. et Vero Coss. 3. 5689.

Hic Commodus quamdiu imperavit, ab Ecclesiae persecutione abstinuit.

V 210 Ἐπὶ τούτου Ἠγήσιππος τελειοῦται περὶ τῶν ἀποστόλων με-
D γάλως συγγραψάμενος, ὡς ἱστορεῖ Εὐσέβιος ὁ Παιμφίλου.

σὺ Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. γ'. β'. ὑπ. Πραίσεντος καὶ Γορδιανοῦ.

Ἰνδ. δ'. γ'. ὑπ. Κομμόδου Αὐγούστου τὸ γ' καὶ Βήρου τὸ β'. 5

Ἐιρηναῖος ἐπίσκοπος πόλεως Λογδούνου τῆς Γαλλίας διέ-
πρεπεν.

Ἐπὶ τῶν προκειμένων ὑπάτων κτήτωρ τις ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ
μεγάλῃ δνόματι Ἀρτάβανος φιλοτίμως ἔρριψεν ἐν τῇ καλου-
P 263 μὲν Δάφνῃ τοῖς δήμοις καλύμια συντόμια πολλὰ ἄρτων διαιω- 10
ζόντων, καὶ ἐκάλεσεν τοὺς ἄρτους πολιτικούς διὰ τὸ τῇ ἰδίᾳ
πόλει τούτους δωρήσασθαι, καὶ ἠφόρυσεν ἐκ τῶν ἰδίων αὐτοῦ
χωρίων πρόσοδον ἀναλογοῦσαν εἰς λόγον τῶν αὐτῶν πολιτικῶν
ἄρτων. καὶ ἀνήγειραν αὐτῷ οἱ τῆς Ἀντιοχείων πόλεως ἐν τῇ
Δάφνῃ στήλην μαρμαρίνην, ἐπιγράψαντες Ἀρταβάνει αἰωνία 15
μνήμη.

Ἰνδ. ε'. δ'. ὑπ. Μαιμερτίου καὶ Ῥούφου τὸ γ'.

B Ἡ κατὰ Φρύγας ἄθεος ψευδοπροφητεία Μοντανοῦ καὶ τῶν
σὺν αὐτῷ παραπλήγων γυναικῶν αὐτοῦ Πρισκίλλας καὶ Μαξιμίλ-
R 616 λας συνέστη, ἔτι δὲ καὶ Ἀλκιβιάδου καὶ Θεοδότου· καθ' ὧν 20

6. Λογδούνου P. ἰδ. Γαλλίας PV. 10. συντόμια πολλὰ m. R,
quae πολλά ἄρτων om. in textu. 11. ἐκέλευσεν R. 15. ἡ μνήμη
αἰωνία P. 20. ὧν Raderus, ὧν RV.

A. C.

Illo imperante, decessit Hagesippus, qui de Apostolis ma-
gnifice scripsit, ut testatur Eusebius Pamphili.

[Ol. Iph.]

CCXL. Olympias.

180. II. Ind. III. Praesente et Gordiano Coss.

4.

181. III. Ind. IV. Commodo Augusto III. et Vere II. Coss.

1. 240.

Irenaeus Lugduni urbis Galliae Episcopus celebris habi-
tus est.

His Coss. civis quidam magnae Antiochiae, nomine Ar-
tabanus, in magnificentiae argumentum, plurimas breves tessa-
ras panum perpetuorum sparsit in plebem, in suburbano
Daphnensi, hosque panes vocavit Civiles, eo quod civitati
suae impertirentur: et ex propriis suis praediis congruos redi-
tus in eorundem panum civilium sumptus destinavit. Vicissim
vero Antiocheni, eidem in Daphne statuam marmoream crexer-
e, cum hac inscriptione:

Artabani memoria aeterna.

182. IV. Ind. V. Mamertino et Rufo III. Coss.

2.

Mendax et impia Montani Cataphrygum haereseos aucto-
ris; et cum illo pariter furentium mulierum Priscillae et Maxi-

συνεγράψατο ὁ ἐν ὄσια τῇ μνήμῃ Ἀπολλινάριος Ἱεραπόλεως ἐπίσκοπος καὶ Μιλτιάδης συγγραφεὺς καὶ ἄλλοι πολλοί, ἐν οἷς καὶ Σαραπίων Ἀντιοχείας ἐπίσκοπος.

- Ἰνδ. ζ'. ε'. ὑπ. Κομμόδου Ἀγούστου τὸ δ' καὶ Βικτωρίνου.
 5 Τὸ ἐν Νικαίᾳ τῆς Βιθυνίας Ἀπολλώνιον ἔξω τειχῶν ἐγένετο ἔφισταμένου τὸ ἔργον Βακτουανοῦ καὶ Σεβήρου Βιθυνίας ἡγεμονεύοντος. C

σμα' Ὀλυμπιάς.

- Ἰνδ. ζ'. ζ'. ὑπ. Μαρκέλλου καὶ Αἰλιανοῦ.
 10 Ἐπὶ τῶν προκειμένων ὑπάτων Θεοδοτίων τις τοῦ Πόντου ἀπὸ τῆς διαδοχῆς Μαρκίωνος τοῦ αἰρεσιάρχου τοῦ ἀπ' αὐτῆς Σινώπης ὀρμωμένου, καὶ αὐτὸς μηνίων τῇ αὐτοῦ αἰρέσει καὶ εἰς Ἰουδαϊσμόν ἐκκλίνας καὶ τὰ αὐτῶν στοιχεῖα καὶ γλώσσαν μαθών, ἰδίως καὶ αὐτὸς ἐξέδωκεν τὰ πλείστα τοῖς ὀβ' ἔρμηνευταῖς
 15 συνίδοντα, ὡς καὶ ἱστορεῖ περὶ τούτου Ἐπιφάνιος ὁ Κύπριος.
 Ἰνδ. η'. ζ'. ὑπ. Ματέρνου καὶ Βραδουῦ. D
 Ἰνδ. θ'. η'. ὑπ. Κομμόδου Ἀγούστου τὸ ε' καὶ Γλαβρίωνος.
 Ἰνδ. ι'. θ'. ὑπ. Κρισπίνου καὶ Αἰλιανοῦ.

4. Κομόδου τοῦ Ἀγούστου V. ib. τὸ om. R. 5. τῶν τειχῶν P.
 6. ἀφισταμένου R. 12. μηνίων R. ib. αὐτῇ P. 15. ἀνάδοντα R.
 συναδόντως m. R. ib. καὶ om. R. ib. Ἐπιφάνιος] p. 172. s.

A. C.

[Ol. Iph.]

millae vaticinatio nata est, Alcibiadis quoque et Theodoti: contra quos scripsit exactae memoriae Apollinaris Hierapoleos Episcopus, et Miltiades scriptor, alique complures, quos inter extitit Sarapion Antiochiae Episcopus.

182. v. Ind. vi. Commodo Augusto IV. et Victorino Coss. 3.

Apollonium Nicaeae Bithyniae urbe extra moenia constructum est, operi praefecto Bactvano, cum Bithyniae praesesset Severus.

CCXLI. Olympias.

184. vi. Ind. vii. Marcello et Aeliano Coss. 4.

His Coss. quidam Theodotio in Ponto natus, ex Marcionis Haeresiarchae sectatoribus, qui et ipse Sinope oriundus erat, ejurata eadem haeresi, in Judaismum declinavit: cumque eorum elementa et linguam didicisset, privatim et ipse multa edidit quae cum LXXII. Interpretibus consentiunt, ut de illo refert Epiphanius Cypri Episcopus.

185. vii. Ind. viii. Materno et Bradua Coss. 1. 241.

186. viii. Ind. ix. Commodo Augusto V. et Glabrione Coss. 2.

187. ix. Ind. x. Crispino et Aeliano Coss. 3.

Detracto Colossi Rhodii capite, Commodus suum imposuit.

Τοῦ κολοσσοῦ Ῥόδου τὴν κεφαλὴν ἀφελὼν Κόμμοδος ἰδίαν ἐπέθηκεν εἰκόνα.

᾽Οριγένης ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐγεννήθη.

Τούτῳ τῷ χρόνῳ ἐν τῷ Καπιτωλίῳ Ῥώμης σκηπτὸς ἔπε-
σεν, καὶ σφοδρὸς ἐμπρησμός γέγονεν, καὶ τὰς βιβλιοθήκας καὶ 5
ἄλλα τὰ μέρη Ῥώμης αὐτῆς διέφλεξεν.

Θέρμαι Κομμοδιαναὶ ἐν Ῥώμῃ ἀφιερώθησαν.

σμβ' Ὀλυμπιάς:

Ἰνδ. ια'. ι'. ὑπ. Φουσκιανοῦ καὶ Σιλανοῦ.

Ἰνδ. ιβ'. ια'. ὑπ. Κομμόδου Ἀγούστου τὸ ε' καὶ Σεπτι-10
μιανοῦ.

Ἰνδ. ιγ'. ιβ'. ὑπ. Κομμόδου Ἀγούστου τὸ ζ' καὶ Περτί-
νακος.

B Κόμμοδος αἰφνίδιον ἐτελεύτησεν ἀποπνιγὸς ἐν οἰκίᾳ Βε-
στιανοῦ συγγενοῦς αὐτοῦ καὶ Ἀτταλιανῆς τῆς ὑπατίσσης ἐν Ῥώ-15
μῃ πρὸ α' καλανδῶν Ἰανουαρίων, ἄρξας ἔτη ιβ'.

R 618 Ῥωμαίων ις' ἐβασίλευσε Λούκιος Περτίναξ μῆνας β'.

ἡμοῦ ἔτη εχλθ' καὶ μῆνας β'.

Περτίναξ ἀξιούσῃ τῇ συγκλήτῳ Ῥωμαίων τὴν γυναῖκα αὐ-

4. Καπιτωλίῳ R. 16. καλάνδης RV 18. ἔτη om. P. ib. καὶ
om. P. 19. τῇ om. R.

Anni a. c. A. C.

[Ol. Iph.]

Origenes Alexandriae nascitur.

Hoc anno Capitolium Romae de coelo tactum est, in-
gensque extitit incendium, quo et Bibliothecae, et universae
ipsius urbis Romae regiones conflagrarunt.

Thermae Commodianae Romae dedicatae sunt.

CCXLII. Olympias.

188. x. Ind. xi. Fusciano et Silano Coss.

189. Junio et Servilio Coss.

190. xi. Ind. xii. Commodo Augusto VI. et Septimiano
Coss.

191. Aproniano et Bradao Coss.

192. xii. Ind. xiii. Commodo Augusto VII. et Pertinace
Coss.

Commodus repentina morte interiit in aede Vestiani affi-
nis sui, et Attaliansae feminae Consularis, Romae, pridie Ka-
lendas Januarias, cum imperasset annos xii.

5698. Romanis xvi. imperavit Lucius Pertinax mensibus ii. Col-
liguntur anni v. MDCXCIX.

Pertinax, petenti Romanorum Senatui, ut conjugem Au-
gustam, filium vero Caesarem renuntiaret, intercessit, dicens,
Satis esse quod invitus ad Imperium accessisset.

Pertinax, qui et Lucius dictus, a militibus interfectus est,

τοῦ σεβαστῆν ὀνομάσαι καὶ τὸν εἶδν Καίσαρα ἀποδείξαι, ἀντι-
πε φάσκων, Ἰκανὸν ὅτι βεβιασμένος πάρεισιν ἐπὶ τὴν ἀρχήν.

Περτίναξ ὁ καὶ Λούκιος ἐσφάγη ἀπὸ τῶν στρατιωτῶν, ὡς
ἐξέρχεται ἀπὸ τοῦ παλατίου εἰς τὸν Μάρτιον, ὡν ἐτῶν ο'.

5 Ῥωμαίων ιζ' ἐβασίλευσεν Δίδιος Ἰουλιανὸς ὁ καὶ Σιλβιος C
μῆνας ζ'. ὁμοῦ ἔτη ρψ'.

Ἰνδ. ιδ'. α'. ὑπ. Φλάκκου καὶ Κλάρου.

Καὶ οὗτος Δίδιος ἐσφάγη ἀπὸ κουβικουλαρίου εἰς τὴν πη-
γὴν τοῦ παλατίου Ῥώμης ἔσω, ὡς προσέχει τοῖς ἰχθύσιν, ἐκ συ-
10 σκευῆς τῶν μετ' αὐτοῦ, ὡν ἐτῶν ζ'.

σμφ' Ὀλυμπιάς.

Ῥωμαίων ιη' ἐβασίλευσεν Λούκιος Σεπτίμιος Σεβήρος ἀπὸ D
τῆς συγκλήτου Ῥώμης ψηφισθεὶς ἔτη ιθ'. ὁμοῦ ἔτη ρψιθ'.

Ἰνδ. ιε'. α'. ὑπ. Σεβήρου Αὐγούστου καὶ Σαβίνου.

15 Ἰνδ. α'. β'. ὑπ. Τερτύλλου καὶ Κλήμεντος.

Ἰνδ. β'. γ'. ὑπ. Δέξτρον καὶ Πρίσκου.

Ἰνδ. γ'. δ'. ὑπ. Λατερανοῦ καὶ Ρουφίνου.

Λέγεται τὸ Βυζάντιον Θράκης ἐμπορίον εἶναι, καὶ ὅτι το-
πάρχης ἦν ἐν αὐτῇ Βαρβύσιος ὁ πατήρ Φεδαλλίας, καὶ ὅτι ἐν

2. βεβιασμένως RV. 7. Φλάκκου V. 13. ἔτη alterum om. P.
15. Κλήμεντος R. 16. Δέκτρον R. 18. Περὶ τοῦ Βυζαντίου
πῶς συνέστη τὸ Βυζάντιον praeponit P, quae alia manus ascriptis
margini V. id. τόπαρχος P. 19. ἐν τῇ ζωῇ P.

A. C.

[Ol. Iph.] Anni a m. c.

dum ex Palatio in campum Martium proficiscitur, annos na-
tus LXX.

Romanis xvii. imperavit Didius Julianus, qui et Silvius
dictus, menses vii. Colliguntur anni v. mdcc.

5699.

193. i. Ind. xiv. Flacco et Claro Coss.

1. 243. 5699.

Similiter et hic Didius a Cubiculario per suorum insidias
interfectus est ad fontem Palatii, Romae, dum piscibus inten-
dit, annos natus LX.

CCXLIII. Olympias.

Romanis xviii. imperavit Lucius Septimius Severus, a Ro-
mano Senatu Imperator electus, ann. xix. Colliguntur anni
v. mdccxix.

5718.

194. i. Ind. xv. Severo Augusto et Sabino Coss.

2.

195. ii. Ind. i. Tertullo et Clemente Coss.

3.

196. iii. Ind. ii. Dextro et Prisco Coss.

4.

197. iv. Ind. iii. Laterano et Rufino Coss.

1. 244.

De Byzantio, et quomodo conditum est Byzantium,

Aiunt Byzantium esse Thraciae Emporium, cujus Princeps fuit Bar-

- P 265 *ζωῆ τοῦ πατρὸς αὐτῆς ἔκτισεν ἐκεῖνη πολλὰ ἐν αὐτῷ τῷ ἐμπορίῳ, καὶ ἔστησεν ἐν αὐτῷ καὶ τύχην, ἦντινα ἐκύλισε Κερφόην. καὶ ὅτε ἤμελλε τελευτᾶν ὁ πατὴρ αὐτῆς Βαρβύσιος, παρεκελεύσατο κτίσαι αὐτὴν τείχος ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ ἀπὸ θαλάσσης ἕως θαλάσσης, ὅπερ νῦν ἐστὶ τὸ παλαιὸν τείχος Κωνσταντινουπόλεως, του- 5 τέστιν ἀπὸ τοῦ καλουμένου Πετρίου ἕως τῆς πόρτας τοῦ ἁγίου Αἰμιλιανοῦ; πλησίον τῆς καλουμένης Ῥάβδου. τὴν δὲ λεχθεῖσαν Φεδαλίαν μετὰ θάνατον τοῦ πατρὸς αὐτῆς ἠγάγετο Βύζας ὁ Θράκης βασιλεύς, καὶ ἐπωνόμασε τὸν τόπον, ἧγρον τὸ ἐμπό-*
- R 620 *ριον, εἰς ὄνομα αὐτοῦ τὸ Βυζάντιον, ἔνθα νῦν καλοῦνται αἱ* 10 *Νίκαι, πλησίον τῶν Κιλικίων, δεσποικῶς τῷ τόπῳ καὶ δίκαιον*
- B *πόλεως. καὶ ἔλθων ἀπὸ Ῥώμης μετὰ χρόνους πολλοὺς ὁ Σεβή-*
- V 212 *ρος τούτῳ τῷ χρόνῳ τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἐπὶ τὸ Βυζάντιον, καὶ ἑωρακῶς τὴν τοποθεσίαν τῆς πόλεως καλήν, ἀνήγειρε τὴν Βυζοῦ πόλιν, καὶ ἔκτισεν ἐν αὐτῇ τὸ δημόσιον λουτρὸν τὸ λεγόμενον* 15 *Ζεύξιππον. καὶ ὅτι ἐκεῖ ἴστατο ἐν μέσῳ τοῦ Τετραστόου στήλη χαλκῆ τοῦ ἡλίου, καὶ ὑποκάτω αὐτῆς ἔγραφε τὸ ὄνομα τοῦ ἡλίου Ζευξιππου. οἱ δὲ Θράκες οὕτως ἔλεγον τὸν τόπον Ἥλιον, οἱ δὲ τῆς πόλεως Βυζαντίων καὶ αὐτοὶ ὠνόμασαν τὸ αὐτὸ δημόσιον λουτρὸν Ζεύξιππον κατὰ τὸ ὄνομα, ὅπερ εἶχε πρόην ὁ τόπος,* 20
- C *καὶ οὐκέτι, ὡς εἶπεν ὁ βασιλεύς, εἰς τὸ ἴδιον αὐτοῦ ὄνομα ἐκάλουν αὐτὸ Σεβήριον. ἐγένετο δὲ τὸ Τετράστοιον τοῦ Ζευξιππου,*

4. κτίσας R. 11. Κηλικίων PV. 16. δὲ R. ἰδ. τετραστόου PV hic et postea. 17. τοῦ ἡλίου τὸ ὄνομα P. 18. Θράκης P. 19. Βυζάντιον V, Βυζάντων R.

bysius, Phedallae pater: quae quidem superstite adhuc parente plura aedificia in eo condidit, Fortunamque collocavit, quam Ceroen appellavit. Ferunt praeterea moriturum patrem Barbysium ipsi reliquisse in mandatis, ut in eo murum a mari ad mare excitaret: qui quidem murus est ille antiquus Constantinopoleos, qui a Petrio usque ad portam Sancti Aemiliani, juxta locum quem Rhabdon vocant, porrigitur. Ipsam vero Phedalliam post patris mortem in uxorem accepit Byzas Thraciae Rex, locumque seu emporium de suo nomine Byzantium nuncupavit, ubi nunc sunt quae vocantur Victoriae, haud Procul a Callicibus, et jure civitatis locum donavit. Severus deinde post multa tempora hoc Imperii anno (IV.) Roma profectus, Byzantium veniens, urbisque situs pulcritudinem contemplatus, Byzae urbem iustauravit, publicumque condidit in ea balneum, Zeuxippum appellatum: quod in Quadriperticus medullio statua solis aerea staret, in ipsius basi Solis Zeuxippi nomine inscripto. Ac Thraeces quidem locum Helium seu Solem: cives autem, Byzantii balneum publicum Zeuxippum, juxta nomenclaturam, qua antea donabatur, appellarunt, non vero secundum Imperatoris decretum, qui de suo nomine Severium nuncupandum statuerat. Extitit autem Zeuxippi Qua-

δπου ἴστατο ἐν μέσῳ ἢ στήλῃ τοῦ ἡλίου, καὶ ἔκτισεν ἀντ' αὐτοῦ ἐν τῇ ἀκροπόλει τῆς αὐτῆς Βύζου πόλεως ναὸν ἦτοι ἱερὸν Ἀπόλλωνος, καὶ ἀντὶ τῶν ἄλλων δι' οἱ ἱερῶν τῶν κτισθέντων πρώην ἀπὸ μὲν Βύζου Ἀρτέμιδι σὺν ἐλάφῳ, ἀπὸ δὲ Φεδαλλίας Ἀφροδίτῃ. 5 καὶ ἀναγαγὼν Σεβῆρος ὁ βασιλεὺς ἐκ τοῦ Τετραστίων τὸ ἄγαλμα τοῦ Ἑλλίου ἔστησεν αὐτὸ ἄνω ἐν τῷ ἱερῷ, κτίσας ὁ αὐτὸς βασιλεὺς κατέναντι τοῦ ἱεροῦ τῆς Ἀρτέμιδος κυνήγιον μέγα πάνυ, καὶ κατέναντι τοῦ ἱεροῦ τῆς Ἀφροδίτης θέατρον. ἔκτισε δὲ καὶ τὸ ἵππικὸν εἰς τὸ Βυζάντιον ὁ λεχθεὶς Σεβῆρος, ἀγοράσας οἰκήματα καὶ 10 κῆπον ἀπὸ τινῶν ἀδελφῶν ὀρφανῶν· καὶ καταλύσας τὰ οἰκήματα καὶ τὸν κῆπον ἐκδενδρώσας ἐποίησε τὸ ἵππικὸν τοῖς Βυζαντίοις καὶ τὸ λεγόμενον Στρατήγιον ἀνενέωσεν ὁ αὐτὸς Σεβῆρος, ὅπερ ἦν πρώην κτισθὲν ὑπὸ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος, ὅτε κατὰ Δαμείου ἐπεστράτευσεν, καὶ ἐκάλεσε τὸν τόπον Στρατήγιον· ἐκεῖ 15 γὰρ στρατολογήσας Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδὼν ὤρμησεν κατὰ Περσῶν εἰς τὸν πόλεμον.

σμδ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. δ'. ε'. ὑπ. Σατορνίνου καὶ Γάλλου.

Ἰνδ. ε'. ς'. ὑπ. Ἀνουλλίνου καὶ Φρόντωνος.

20 Ἰνδ. ς'. ζ'. ὑπ. Σεβῆρου Ἀδγούστου τὸ β' καὶ Βικτωρίνου. P 266

8. καὶ ἀντι] κατέναντι Chilmeadus ad Malalae p. 292. 6. ed. Bonn.
 4. Ἀρτέμιδι: σὺν Malalae, Ἀρτεμιδίον V, m. R., Ἀρτεμιδίον P, Ἀρτεμιδίον m. R. ἰδ. Ἀφροδίτης P. 5. ἀναγῶν P. ἰδ. ὁ Σεβῆρος ὁ P. 12. καὶ λεγόμενον P.

driporticus, ubi in medio stetit Solis statua, in cujus locum in ipsius Anniam. c. Byzae civitatis Acropoli templum exctavit Apollini sacrum, et pro aliis duobus fanis prius extractis, a Byza quidem Dianae Elaphaeae, a Phodaliam vero Veneris. Ex Quadriporticu translata Solis statua in summo templo constituit Imperator: e regione Dianae fani amplissimo Cynegio, e regione vero templi Veneris Theatro aedificatis. Idem praeterea Severus Circum condidit, coemptis a pupillis quibusdam fratribus aedibus ac hortis: ac disiectis aedibus, evulsisque ex hortis arboribus, Byzantiis Circum aedificavit. Sed et Strategium seu Praetorium instauravit idem Severus, quod dudum ab Alexandro Macedone extractum fuerat, cum in Darium expeditionem suscepit, locoque Strategii nomen dedit, quod post ibi instructum exercitum, idem Alexander Macedo adversus Persas arma moverit.

CCXLIV. Olympios.

A. C.

198. v. Ind. iv. Saturnino et Gallo Coss.

199. vi. Ind. v. Anullino et Frontone Coss.

200. vii. Ind. vi. Severo Augusto II. et Victorino Coss.

[Ol. Iph.]

2.

3.

4.

5704.

Ἰνδ. ζ'. η'. ὑπ. Μωκιανοῦ καὶ Φαβιανοῦ.

R 629

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων διωγμὸς ἐγένετο τῶν χριστιανῶν, καὶ πολλοὶ ἐμαρτύρησαν.

σμέ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. η'. θ'. ὑπ. Σεβήρου Ἀυγούστου τὸ γ' καὶ Ἀντωνίνου. 5

Ἐν τοῖς χρόνοις τούτοις Σύμμαχος τις Σαμαρείτης, τῶν παρ' αὐτοῖς σοφῶν, μὴ τιμηθεὶς ἐπὶ τοῦ ἰδίου ἔθνους, νοσήσας φιλαρχίαν καὶ ἀνανακτήσας κατὰ τῆς ἰδίας φυλῆς, προσέρχεται Ἰουδαίοις καὶ προσηλυτεύει καὶ περιτέμνεται δευτέραν περιτομήν. οὗτος τοίνυν πρὸς διαστροφὴν τῶν παρὰ Σαμα-
10
ρείταις ἐρμηνειῶν ἐρμηνεύσας τὴν τρίτην ἐξέδωκεν ἐρμηνείαν. ταῦτα Ἐπιφάνιος ὁ Κύπριος περὶ τῶν τριῶν ἐρμηνευτῶν, Ἀκύλα καὶ Συμμάχου καὶ Θεοδοτίωνος, ἔθηκεν.

Ἰνδ. θ'. ι'. ὑπ. Πλαυτιανοῦ καὶ Γέτα.

Πλαυτιανὸς ὁ ὑπάτος ἐσφάγη πρὸ ἰα' καλανδῶν φεβρουα-
15
ρίων.

Ἰνδ. ι'. ια'. ὑπ. Χλωνος καὶ Ἀλβωνος.

Ἰνδ. ια'. ιβ'. ὑπ. Ἀντωνίνου τὸ β' καὶ Γέτα τὸ β'.

V 219

Τούτοις τοῖς ὑπάτοις Σεβήρος ἐν Ἀλεξανδρείᾳ γενόμενος διωγμὸν κατὰ χριστιανῶν ἐποίησε, καὶ πολλοὶ ἐμαρτύρησαν ἀπὸ 20

6. ἐν τούτοις χρόνοις P. ib. Σαμαρείας R, Σαμαρείτης V. 10. Σαμαρείταις PV. 12. Ἐπιφάνιος] p. 172. B. Cuius loci lacunae hinc supplendae sunt. ib. Ἀκύλα P. 15. φεβρουαρίων PV.

Anniam. c. A. C.

201. viii. Ind. vii. Muciano et Fabiano Coss.

[Ol. Iph.]

1. 245.

His Coss. facta est Christianorum persecutio, multique martyrio vitam finierunt.

CCXLV. Olympias.

5708. 202. ix. Ind. viii. Severo Augusto III. et Antonino Coss. 2.

His temporibus, Symmachus quidam Samaritanus, inter suos sapientia praestans, cum debiti honores a popularibus sibi denegarentur, immodica vero teneretur dominandi cupiditate, genti suae infensus, apud Judaeos demigravit, proselytumque professus, secundum circumciscus est. Hic igitur quo Samaritanorum interpretationes everteret, tertiam edidit interpretationem. Haec Epiphanius Cyprius de tribus interpretibus, Aquila, Symmacho, et Theodotione observavit.

203. x. Ind. ix. Plautiano et Geta Coss.

4.

Plautianus Consul ex a. d. xi. Kalendas Februarii necatus est.

204. xi. Ind. x. Chilone et Libone Coss.

4.

205. xii. Ind. xi. Antonino II. et Geta II. Coss.

1. 246.

Hisdem Coss. Severus dum Alexandriae moratur, contra

Ἀλεξανδρείας καὶ Αἰγύπτου καὶ Αὐγουσταμνικῆς καὶ ἕως Θηβαΐδος.

Τούτοις τοῖς χρόνοις ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τὸ Σεβηριανὸν ἐκτίσθη γυμνάσιον καὶ τὸ ἐκείσε ἱερὸν μέγα τὸ καλούμενον Πάνθειον.

5 σμζ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ιβ'. ιγ'. ὑπ. Ἀλβίνου καὶ Αἰμιλιανοῦ.

Ἰνδ. ιγ'. ιδ'. ὑπ. Ἄπρου καὶ Μαξίμου.

Ἰνδ. ιδ'. ιε'. ὑπ. Ἀντωνίνου τὸ γ' καὶ Γέτα τὸ γ'.

Ἰνδ. ιε'. ις'. ὑπ. Πομπηιανοῦ καὶ Ἄττου.

10 σμζ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. α'. ις'. ὑπ. Φαυστίνου καὶ Ρουφίνου.

Ἰνδ. β'. ιη'. ὑπ. Γεντιανοῦ καὶ Βάσσου.

Ἰνδ. γ'. ιθ'. ὑπ. Ἄπρου τὸ β' καὶ Ἄπρου.

Τούτοις τοῖς ὑπάτοις ἐτελεύτησε Σεβῆρος εἰς τὸ βαρβαρικόν, ὡν ἐτῶν ζε'. P 267

Ῥωμαίων ιθ' ἔβασλευσεν Ἀντωνίνος Καρακάλλος υἱὸς Σεβήρου ἔτη ζ'. R 624

Ἰνδ. δ'. α'. ὑπ. Ἀντωνίνου Αὐγούστου τὸ δ' καὶ Ἀλβίνου.

σμη' Ὀλυμπιάς.

20 Ἰνδ. ε'. β'. ὑπ. Μεισσαλαῦ καὶ Σαβίνου.

A. C.

[Ol. Iph.] Anni a m c.

Christianos persecutionem excitavit, in qua complures ex Alexandria, Aegypto et Augustamnica, atque adeo usque ad Thebaldem, pro Christo martyrimum subiere.

Hisce temporibus Balneum publicum Alexandriae Severianum appellatum excitatum est, atque ingens fanum quod Pantheum vocant.

CCXLVI. Olympias.

206.	xiii.	Ind. xii.	Albino et Aemiliano Coss.	2.
207.	xiv.	Ind. xiii.	Apro et Maximo Coss.	3.
208.	xv.	Ind. xiv.	Antonino III. et Geta III. Coss.	4.
209.	xvi.	Ind. xv.	Pompeiano et Avito Coss.	1. 247.

CCXLVII. Olympias.

210.	xvii.	Ind. i.	Faustino et Rufino Coss.	2.
211.	xviii.	Ind. ii.	Gentiano et Basso Coss.	3.
212.	xix.	Ind. iii.	Apro II. et Apro Coss.	4.

His Coss. obiit Severus in barbarico, aetatis anno lxx.

Romanis xix. imperavit Antoninus Caracallus, Severi F. annos vii. Colliguntur anni v. m dcccxxvi.

213. i. Ind. iv. Antonino Augusto IV. et Albino Coss. 1. 248. 5719.

Chronicon Paschale vol. I.

- Ἰνδ. ζ'. γ'. ὑπ. Λεντούλου καὶ Κεραλλίου.
 B Ἰνδ. ζ'. δ'. ὑπ. Σαβίνου τὸ β' καὶ Ἀνουλλίνου.
 Ἰνδ. η'. ε'. ὑπ. Πραίσεντος καὶ Ἐξτρικιάτου.

σμθ' Ὀλυμπιάς.

- Ἰνδ. θ'. ζ'. ὑπ. Ἀντωνίνου Αἰγούστου τὸ ε' καὶ Ἀδουέντος. 5
 Ἰνδ. ι'. ζ'. ὑπ. Ἀντωνίνου Αἰγούστου τὸ ζ' καὶ Σακερδότου.
 Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων Ἀντωνίνος Καράκαλλος κατὰ
 Περσῶν ἀπελθὼν καὶ ἀναλαβὼν τὴν Ὀσροηήν, συμβαλὼν εἰς
 C τὸν πόλεμον ἐσφάγη, μέσον Ἐδέσεως καὶ Κυρῶων, ὧν ἐτῶν ζ'.
 Ῥωμαίων κ' ἐβασίλευσεν Μακρίνος ἔτος α'. ὁμοῦ ψκζ'. 10
 Ἰνδ. ια'. α'. ὑπ. Ἀντωνίνου καὶ Κωμάζοντος.
 Μακρίνος ἐσφάγη ἐν Ἀρχελαίδι, ὧν ἐτῶν νβ'.
 Ῥωμαίων κα' ἐβασίλευσεν Ἀντωνίνος Ἡλιογάβαλος ἔτη δ'.
 ὁμοῦ ψλα'.

Ἰνδ. ιβ'. α'. ὑπ. Γράτου καὶ Σελεύκου. 15

σν' Ὀλυμπιάς.

- D Ἰνδ. ιγ'. β'. ὑπ. Ἀντωνίνου Αὐγούστου τὸ β' καὶ Ἀλεξάνδρου.

1. Κεραλλίου P. 2. Ἀνουλίνου P. 8. καὶ — συμβαλὼν om. P.
 9. Αἰδέσεως PV.

Anni a. m. c. A. C.

[Ol. Iph.]

CCXLVIII. Olympias.

214.	ii.	Ind. v.	Messala et Sabino Coss.	2.
215.	iii.	Ind. vi.	Lentulo et Cereali Coss.	3.
216.	iv.	Ind. vii.	Sabino II. et Anulino Coss.	4.
217.	v.	Ind. viii.	Præsentē et Extricato Coss.	1. 249.

CCXLIX. Olympias.

218.	vi.	Ind. ix.	Antonino Augusto V. et Advento Coss.	2.
219.	vii.	Ind. x.	Antonino Augusto VI. et Sacerdote Coss.	3.
- His Coss. Antoninus Caracallus dum in Persas proficiscitur, inter Aedessam et Carras interficitur, annos natus lx.
5726. Romanis xx. imperavit Macrinus annum i. Colligantur anni v. MDCXXXVII.
5730. 220. i. Ind. xi. Antonino et Comazonte Coss. 4.
 Macrinus Archelaide e medio tollitur, cum vixisset annos lxx.

Romanis xxi. imperavit Antoninus Heliogabalus an. iv. Colligantur anni v. MDCXXXI.

221.	i.	Ind. xii.	Grato et Seleuco Coss.	1. 250.

CCL. Olympias.

222.	ii.	Ind. xiii.	Antonino Augusto II. et Alexandro Coss.	2.

Ἰνδ. ιδ'. γ'. ὑπ. Μαξίμου καὶ Αἰλιανοῦ.

V 214

Διανυκτέριαις ἡμερῶν τριῶν ἐν Ῥώμῃ γέγονεν, καὶ σεισμοὶ σφοδροὶ ἐν αὐτῇ ἐγένοντο πρὸ ε' ἰδῶν Σεπτεμβρίων καὶ πρὸ ε' καλανδῶν Ὀκτωβρίων καὶ πρὸ ιδ' καλανδῶν Νοεμβρίων.

5 Παλαιστίνης Νικόπολις, ἢ πρότερον Ἐμμαοῦς, ἐκτίσθη πόλις, πρεσβεύοντος ὑπὲρ αὐτῆς καὶ προϊσταμένου Ἰουλίου Ἀφρικανοῦ τοῦ τὰ χρονικὰ συγγραψαμένου.

Ἰνδ. ιε'. δ'. ὑπ. Φλαβιανοῦ καὶ Κρισπίνου.

P 268

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐσφάγη Ἀντωνίνος Ἡλιογύβυλος

R 626

10 Ἀγροστος ἐν Ῥώμῃ ὑπὸ ἰδίου αὐτοῦ συγγενοῦς, ὧν ἐτῶν λς', Ῥωμαίων κβ' ἐβασίλευσεν Ἀλέξανδρος Μαιμακίας ἔτη γ' ἡμοῦ εψμδ'.

Ἰνδ. α'. α'. ὑπ. Φουσκιανοῦ καὶ Δέξιτρον.

σνα' Ὀλυμπιάς.

15 Ἰνδ. β'. β'. ὑπ. Ἀλεξάνδρου τὸ β' καὶ Μαρκέλλου.

Ἰνδ. γ'. γ'. ὑπ. Ἀλβίνου καὶ Μαξίμου τὸ β'.

B

Ἰνδ. δ'. δ'. ὑπ. Μοδέστιον καὶ Πρόβου.

Ἰνδ. ε'. ε'. ὑπ. Ἀλεξάνδρου τὸ γ' καὶ Δίωνος.

σνβ' Ὀλυμπιάς.

20 Ἰνδ. ζ'. ζ'. ὑπ. Ἀγρεκόλα καὶ Κλήμεντος.

8. εἰδῶν P.

11. Μαιμακίας V et infra.

20. Ἀγρεκόλα P.

A. C.

[Ol. Iph.] Anni a. m. c.

223. III. Ind. xiv. Maximo et Aeliano Coss.

3.

Vigiliae trium dierum Romae actae sunt, et vehementes terrae motus in ea facti, ex ante d. v. Id. Septemb. et ex a. d. xv. Kalend. Octobr. ac denique ex a. d. Kalend. Novembr.

Nicopolis Palaestinae urbs, Emmaus prius nuncupata, condita est, legationem pro ea obeunte illius Praefecto Julio Africano Chronicorum scriptore.

224. IV. Ind. xv. Flaviano et Crispino Coss.

4.

His Coss. Antoninus Heliogabalus Romae a cognato suo interfectus est, cum sextum et trigesimum ageret annum.

Romanis xxii. imperavit Alexander Mammacaeae F. annos XIII. Colliguntur an. v. MDCCXLIV.

5743.

225. I. Ind. I. Fusciano et Dextro Coss.

1. 251. 5751.

CCLI. Olympias.

226. II. Ind. II. Alexandro II. et Marcello Coss.

2.

227. III. Ind. III. Albino et Maximo II. Coss.

3.

228. IV. Ind. IV. Modesto et Probo Coss.

4.

229. V. Ind. V. Alexandro III. et Diōne Coss.

1. 252.

CCLII. Olympias.

230. VI. Ind. VI. Agricola et Clemente Coss.

2.

Ἰνδ. ζ'. ζ'. ὑπ. Πομπηιανοῦ καὶ Πελεγμιανοῦ.

Ἰνδ. η'. η'. ὑπ. Λούπου καὶ Μαξίμου τὸ γ'.

Ἰνδ. θ'. θ'. ὑπ. Μαξίμου τὸ δ' καὶ Πατέρνου.

C

σγ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ι'. ι'. ὑπ. Μαξίμου τὸ ε' καὶ Οὐρβάνου. 5

Ἰνδ. ια'. ια'. ὑπ. Σεβήρου καὶ Κυντιανοῦ.

Ἰνδ. ιβ'. ιβ'. ὑπ. Μαξίμου τὸ ζ' καὶ Ἀφρικανοῦ.

Ἰνδ. ιγ'. ιγ'. ὑπ. Περπέτου καὶ Κορηθίου.

Ἔτους σέ τῆς εἰς οὐρανοὺς ἀναλήψεως τοῦ κυρίου ὁ ἅγιος
Κυπριανὸς ἐμαρτύρησεν. 10

Ἐπὶ τῶν προκειμένων ὑπάτων ἐσφάγη ὑπὸ τοῦ στρατοῦ
D. Ἀλέξανδρος Ἀγούστος, ὡς ἔστιν ὑπὸ τὸν παπυλεῶνα αὐτοῦ ἐν
Μογοντιακῷ, ὧν ἐτῶν λ'. πῆν δὲ μητέρα αὐτοῦ Μάμμαϊαν,
οὔσαν μετ' αὐτοῦ, ἐπνίξαν ἐν σχοινίῳ εἰς τὸν παπυλεῶνα ἔσω.

Ῥωμαίων κγ' ἐβασίλευσε Μαξιμίνοσ Αὐγούστος ἀναγορευ-
θεὶς ὑπὸ τοῦ στρατοῦ ἔτη γ'. ὁμοῦ, εψμζ'.

σδ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ιδ'. α'. ὑπ. Οὐλπικίου καὶ Ποντιανοῦ.

Ἰνδ. ιε'. β'. ὑπ. Γορδιανοῦ καὶ Ἀλβιόλα.

2. Λούπου V. 11. τῶν] τούτων P. 12. αὐτοῦ om. P. 18.
19. p. seq. v. 1. ιδ'. Μαξ. α'. ιε'. Μαξ. β'. α'. Μαξ. γ'. R. 19.
Ἀλβιολά V.

Anni a. m. c. a. C.

[Ol. Iph.]

231. vii. Ind. vii. Pompeiano et Pelegmiano Coss.

3.

232. viii. Ind. viii. Lupo et Maximo III. Coss.

4.

233. ix. Ind. ix. Maximo IV. et Paterno Coss.

1. 253.

CCLIII. Olympias.

234. x. Ind. x. Maximo V. et Urbano Coss.

2.

235. xi. Ind. xi. Severo et Quintiano Coss.

3.

236. xii. Ind. xii. Maximo VI. et Africano Coss.

4.

237. xiii. Ind. xiii. Perpetuo et Cornelio Coss.

1. 254.

Anno ccv. post Christi in coelos assumptionem, marty-
rium subiit Sanctus Cyprianus.

Isidem Coss. Alexander Augustus interfectus est ab exer-
cita, cum esset in tabernaculo, Moguntiaci, annos tum natus
xxx. ejusque mater Mammaea, quae cum filio erat, intra
ipsum tabernaculum laqueo est suffocata.

5746. Romanis xxiii. imperavit Maximinus Augustus, ab exer-
citu renunciatus, annis iii. Colliguntur anni v. mcccxlvi.

CCLIV. Olympias.

238. i. Ind. xiv. Ulpicio et Pontiano Coss.

2.

239. ii. Ind. xv. Gordiano et Aviola Coss.

3.

Ἰνδ. α'. γ'. ὑπ. Ἀλβίνου καὶ Οὐενούστου.

R 628

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐπελθόντες οἱ στρατιῶται ἔσφαξαν Μαξιμίον Αἰγούστον εἰς Ἀκυλίαν, ὄντα ἐτῶν ξε'. καὶ ἐβασίλευσεν Βαλβίνος μῆνας γ', καὶ ἔσφάγη. καὶ ἐβασίλευσεν 5 Πούπλιος ἡμέρας ἑκατόν, καὶ ἔσφάγη.

Ῥωμαίων κδ' ἐβασίλευσεν Γορδιανὸς Σεσίωρ ἔτη ε'.

V 215

ὁμοῦ εἰρηγ'.

Ἰνδ. β'. α'. ὑπ. Γορδιανοῦ Ἀγούστου τὸ β' καὶ Πομπηιανοῦ.

10

σέ Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. γ'. β'. ὑπ. Ἀττικοῦ καὶ Πραιτεξτάτου.

Ἰνδ. δ'. γ'. ὑπ. Αὐρηλιανοῦ καὶ Πάππου.

B

Γορδιανὸς Ἀγούστος ἐποίησεν ἀριθμὸν τῶν λεγομένων κاندιδάτων, ἐπύρας αὐτοὺς κατ' ἐπιλογὴν, ὡς τελείους καὶ εὐ- 15 σθενεῖς καὶ μεγάλης ὄντας θέας, ἀπὸ τοῦ τάγματος τῶν λεγομένων σχολαρίων, καλέσας τὴν σχολὴν τοῦ αὐτοῦ ἀριθμοῦ εἰς τὸ ἴδιον ἐπάννημον σεσιώρων· οὗτοί εἰσιν οἱ τῆς ἕκτης σχολῆς.

Ἰνδ. ε'. δ'. ὑπ. Περεγρίνου καὶ Αἰμιλιανοῦ.

Ἰνδ. ς'. ε'. ὑπ. Φιλίππου καὶ Τατιανοῦ.

1. Οὐενέστρου V. 3. Ἀκυλίαν P, Ἀκυλίαν V. 4. ὁ Βαλβίνος P.
6. Ἐνιῶρ V, m. R. 17. εἰσιν οἱ] εἰσι P.

A C.

240. III. Ind. I. Albino et Venusto Coss.

[Ol. Iph.] Anni a m. c.

4.

His Coss. irruentes milites Maximinum Augustum Aquileiae interfecerunt, cum annum ageret LXV. cui successit Balbinus, quo tertio post mense caeso, Imperium adeptus est Publius, qui post centum dies pariter est interemptus.

Romanis XXIV. imperavit Gordianus Senior annos VI. Colliguntur anni v. MDCCLIII.

5572.

241. I. Ind. II. Gordiano Augusto II. et Pompeiano Coss.

1. 255.

CCLV. Olympias.

242. II. Ind. III. Attico et Praetextato Coss.

2.

243. III. Ind. IV. Aureliano et Pappo Coss.

3.

Gordianus Augustus Candidatorum cohortem instituit, selectis potissimum qui florenti essent aetate, ac validi, et qui magna essent corporis specie, ex eorum legione, qui Scholarii vocantur: ipsamque Scholam cohortis istius de suo nomine Seniorum appellavit: ii vero sunt ex sexta Schola.

244. IV. Ind. V. Peregrino et Aemiliano Coss.

4.

245. V. Ind. VI. Philippo et Tatiano Coss.

1. 256.

CCLVI. Olympias.

246. VI. Ind. VII. Praesente et Albino Coss.

2.

σνζ' Ὀλυμπιάς.

C Ἰνδ. ζ'. ζ'. δπ. Πραιτέντου καὶ Ἀλβίνου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάντων νόσφ βλήθεις Γορδιανὸς Σενίωρ
τελευτᾷ, ὧν ἔτων οθ'.Ῥωμαίων κέ' ἔβασίλευσε Φίλιππος ὁ Ἰουνίωρ ἕκτα Φίλιπ- 5
πῶ τῷ νῖφ' αὐτοῦ ἔτη ζ'. ὁμοῦ ἔτη θ'.Ἰνδ. η'. α'. δπ. Φιλίππου Ἀγούστου τὸ β' καὶ Φιλίππου
νιού αὐτοῦ.Ἰνδ. θ'. β'. δπ. Φιλίππου Ἀγούστου τὸ γ' καὶ Φιλίππου
νιού τὸ β'. 10

Ἰνδ. ι'. γ'. δπ. Αἰμιλιανοῦ τὸ β' καὶ Ἀκυλίανου.

D σνζ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ια'. δ'. δπ. Δεκίου καὶ Γραικατοῦ.

R 630

Ὁ βασιλεὺς Φιλίππος ἕκτα τῷ νῖφ' αὐτοῦ Φιλίππῳ ἀρχιερέων
συνεστήσαντο τῶν λεγομένων κاندιδάτων, ἐκάραντες κατ' ἐπι- 15
λογὴν νεανίσκους ἀνδρας ἀπὸ τῶν σχολαρίων, καλέσαντες τὴν
σχολὴν τοῦ πατρὸς αὐτῶν σουτιάντος τῶν μακροῦ εἰς τὸ ἐκώνυμον
Φιλίππου τοῦ πατρὸς Ἰουνιῶρων· οὗτοι εἰσὶν οἱ τῆς ἐβδομῆς
σχολῆς.

P 270 Ἰνδ. ιβ'. ε'. δπ. Γάλλου καὶ Βολουσιανοῦ.

3. Ἐπιὸν V, m. R. 5. Ἰουῖον V, m. R. 8. 10. τοῦ νιού P. 10.
τὸ β'] αὐτοῦ τὸ δευτέρου R. 18. Ἰουνιῶρων P V.

Anni a m. c. A. C.

[Ὀλ. Iph.]

His Coss. Gordianus Senior ex morbo decessit, an. LXXIX.
natus.Romanis xiv. Imperavit Philippus Junior, una cum filio
Philippo, annos iv. Colliguntur anni v. mdcclix.247. i. Ind. viii. Philippo Augusto II. et Philippo F.
Coss. 8.248. ii. Ind. ix. Philippo Augusto III. et Philippo F.
II. Coss. 4.

249. iii. Ind. x. Aemiliano II. et Aquilino Coss. 1. 257.

CCLVII. Ολυμπιάς.

250. iv. Ind. xi. Decio et Gratiano Coss. 2.

251. Decio III. et Decio Caesare Coss. 3.

Philippus Imperator una cum filio suo Philippo cohortem
instituit Candidatorum, in eam adscitis selectis viris juvenibus
ex Scholaribus, Scholae legionis ab iis institutae de Philippi
patris nomine Juniorum Indita appellatione: atque hi sunt e
septima Schola.

4751. 252. v. Ind. xii. Gallo et Volusiano Coss. 4.

Ἰνδ. γ'. ε'. ὑπ. Βολυσιανοῦ τὸ β' καὶ Μαξιμόν.

Φίλιππος ὁ Ἰουρίωσ πολλοὺς συμβαλὼν πολέμους εὐτυχῶς ἔπραξεν. καὶ ὡς πολεμῆ τοῖς Γήπεσιν, ἐκονδύλησεν ὁ ἵππος αὐτοῦ, καὶ συμπεσὼν αὐτῷ μηρόκλαστος ἐγένετο· καὶ ἐλθὼν ἐν 5 τῇ Ῥώμῃ ἐξ αὐτοῦ τοῦ κλάσματος τέλεσται, ὡν ἐτῶν μέ'.

Ῥωμαίων κς' ἐβασίλευσεν Δέκιος ἔτος α'.

ὁμοῦ, εψξ'.

Ἰνδ. ιδ'. α'. ὑπ. Δεκίου Καίσαρος καὶ Δεκίου υἱοῦ αὐτοῦ.

Ἐν ἀρχῇ βασιλείας Δεκίου διωγμοῦ κατὰ χριστιανῶν γενο- B
10 μένον Φλαβιανὸς Ῥωμαίων ἐπίσκοπος ἐμαρτύρησεν· μεθ' ὃν Κορνήλιος τὴν ἐπισκοπὴν διαδέχεται τρισὶν ἔτεσιν. ὁμοίως δέ V 216
καὶ Βαβυλᾶς τῆς Ἀντιοχείων ἐπίσκοπος τῷ τοῦ μαρτυρίου δρόμῳ ἐτελειώθη. μεθ' ὃν Ἀντιοχείας ἡγεῖται γ' Φάβιος ἔτη γ'. πολ-
λοὶ δὲ καὶ ἄλλοι ἐν τῇ ἀνατολῇ ἐστάντες ἐπὲρ τῆς εἰς Χριστὸν
15 πίστεως καὶ ἐν ἄλλαις ἐπαρχίαις ἐτελειώθησαν. κατὰ διαδο-
χὴν δὲ ἦλθεν εἰς ἡμᾶς καὶ τοῦτο περὶ τοῦ ἁγίου Βαβυλᾶ, ὡς
διηγῆσατο τοῖς πρὸ ἡμῶν ὁ μακάριος Λεόντιος ὁ ἐπίσκοπος Ἀν-
τιοχείας. οὗτος Δέκιος ἀνείλε τὸν ἅγιον Βαβυλᾶν, οἷχ ὡς χρι- C
στιανὸν μόνον, ἀλλ' ὅτι καὶ ἐτόλμησεν ἐπισχεῖν τοῦ βασιλείως
20 Φιλίππου τὴν γυναῖκα καὶ αὐτὸν Φίλιππον χριστιανοὺς ὄντας

2. Ἰούνοσ V. 13. Φλάβιος P. 17. διηγῆσατοῖς πρὸ V. 18.
οὔτως V. ib. ἀνείλετο P.

A. C.

[Ol. Iph.]

253. vi. Ind. xiii. Volusiano II. et Maximo Coss.

1. 258.

Philippus Junior multa bella feliciter confecit. Is dum contra Gepidas praeliatur, equo cespitante lapsus, femur contrivit, Romanque reversus, ex eo vulnere, moritur, cum esset annorum xlv.

Romanis xxvi. imperavit Decius annum i. Colliguntur anni v. MDCCXL.

I. Ind. xiv. Decio Caesare et Decio filio ejus Coss.

Sub initium Imperii Decii, excitata in Christianos persecutione, Flavianus Romanorum Episcopus martyrio vitam exiit: post quem Cornelius in Episcopatum successit per annos tres. Similiter et martyrio cursum consummavit Babylas Antiochiae Episcopus, cujus vice Antiochenam cathedram adeptus est Flavius, quam per triennium tenuit. Complures vero alii in oriente, dum in fide Christi constantes persistent, ut et in aliis provinciis mortem obierunt. Ex majorum porro relatione, et hoc de Sancto Babyla ad illos pervenit, uti his qui ante haec tempora vixere narravit Beatus Leontius Antiochiae Episcopus: Hic Decius Sanctum Babylam, non solum quod Christianorum religionem profiteretur, interfecit, sed et quod Imperatoris Philippi uxorem, atque adeo ipsum Philippum,

είσελθεῖν εἰς τὴν ἐκκλησίαν, παρανομήσαντος τοῦ Φιλίππου. ἦν δὲ ἡ παρανομία τοιαύτη. Φίλιππος ἐπέκρινε ὁ Ἰουνίωρ, ἔπαρχος ὢν ἐπὶ τοῦ προηγησαμένου αὐτὸν βασιλέως Γορδιανοῦ, παραθήκην ἔλαβεν παρὰ Γορδιανοῦ τὸν υἱὸν αὐτοῦ· καὶ τελευτήσαντος Γορδιανοῦ τοῦ βυσιλέως σφάζας τὸν παῖδα Φίλιππος ἐβασίλευσεν.

R 632
D

Καὶ ἐν Σμύρνῃ τῆς Ἀσίας Πιόνιος σὺν ἄλλοις πολλοῖς ἐμαρτύρησεν, ἀπὴρ λόγιος καὶ τῶν ἐν μαθήμασιν τοῦ χριστιανῶν λόγου διαπρεπόντων γνωριζόμενος, ἐπὶ Πρόβελου Κυντιλλιανοῦ ἀνθυπάτου τῆς Ἀσίας πρὸ δ' ἰδῶν μαρτύρων, ὃ ἔστι κατὰ 10 Ἀσιανοὺς μηνὶ ἔκτω ἰβ', σαββάτου ὥρα δεκάτῃ.

Ὅμοίως δὲ καὶ ὁ τῆς Ἱεροσολίμων ἐκκλησίας ἐπίσκοπος Ἀλέξανδρος ἐν Καισαρείᾳ τῆς Παλαιστίνης, ἡγεμονικοῖς παραστάς δικαστηρίοις, καὶ ἐπὶ δευτέρα διαπρέψας ὁμολογία, λιπαρῶ γήρει καὶ σεμνῇ πολιτείᾳ ἐτελειώθη τῷ τοῦ μαρτυρίου 15 δρόμῳ.

P 271

Ὁ αὐτὸς Δέκιος βασιλεὺς ἤγαγεν ἀπὸ τῆς Ἀφρικῆς λέοντας φοβεροὺς καὶ λεαίνας, καὶ ἀπέλυσεν εἰς τὸ λίμνον ἀνατολῆς, ἀπὸ Ἀραβίας καὶ Παλαιστίνης ἕως τοῦ Κιρκησίου κάστρου, πρὸς τὸ ποιῆσαι γενεάν, διὰ τοὺς βαρβάρους Σαρακηνούς. ὁμοίως δὲ 20 ἀπὸ τῆς ξηρᾶς Λιβύης ἤγαγεν ἔρπετὰ ἰοβόλα καὶ φοβερὰ ἀρρῆνο-

1. τοῦ om. P. 2. ἡ π. τοιαύτη] π. αὕτη P. *ibid.* Ἰούνηρ V.
9. Κυντιλλιανοῦ P. 10. εἰδῶν P. 12. δὲ om. P. 15. τοῦ
om. P. 19. Κιρκισίου PV.

utrumque Christianum, ab aedis sacrae ingressu arcere esset ausus, propter perpetratum a Philippo crimen, quod ejusmodi fuit: Philippus iste Junior, cum Praefectoriam Praetorii, imperante illius decessore Gordiano, gereret, commendatum sibi ac suae tutelae datum a Gordiano filium, ipso Gordiano Imperatore mortuo, interfecit, ac imperium arripuit.

Smyrnae Asiae civitate, Pionius cum aliis compluribus martyrium subiit: vir caetera disertus, et inter illos qui in Christianis disciplinis illustres habiti sunt, notissimus, sub Proclo Quintiliano Asiae Proconsule, ex a. d. iv. Idus Martias, id est secundum Asianos, mense vi. die xii. sabbati hora xii.

Pari modo Alexander Hierosolymorum Ecclesiae Episcopus Caesaream Palaestinae ad Praesidis tribunal adductus, gemina jam confessione clarus, senio gravis, ac vitae sanctitate singulari, martyrii cursum consummavit.

Idem Decius Imperator ex Africa formidandos leones et leaenas adduxit, immisitque in Orientis fines, ab Arabia et Palaestina usque ad Circesium castrum, ut ibi foetus ederent et propagarentur, propter barbaros Saracenos. Similiter et ab continente Arabia serpentes venenosos ac metuendos utriusque sexus adduxit, dimisitque in fines Aegypti, pro-

θήλα, καὶ ἀπέλυσεν εἰς τὸ τῆς Αἰγύπτου λίμιτον διὰ τοὺς Νομάδας καὶ Βλεμμάας βαρβάρους· καὶ διὰ τοῦτο γράφουσι αὐτὸν ἰστώτα μεταξὺ λεόντων καὶ ἀσπίδων.

Ἐξελθὼν δὲ ὁ αὐτὸς Δέκιος εἰς πόλεμον κατὰ Φράγγων, 5 ὡς ἀπέρχεται, ἐσφάγη μετὰ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ἀπό τινος τῶν ἑξάρχων ἐν Ἀβύρτι, ὧν ἐτῶν 5.

σὴν Ὀλυμπιάς.

Ῥωμαίων κζ' ἐβασίλευσεν Γάιος Γάλλος ἔτη γ' ἁμοῦ εψξγ.

10 Ἰνδ. ε'. α'. ὑπ. Οὐαλεριανοῦ καὶ Γαλλιηνοῦ.

Ἰνδ. α'. β'. ὑπ. Οὐαλεριανοῦ τὸ β' καὶ Γαλλιηνοῦ τὸ β'.

Ἰνδ. β'. γ'. ὑπ. Μαξιμίον τὸ β' καὶ Γλαβριῶνος.

Ἐτελεύτησε Γάιος Γάλλος, ὧν ἐτῶν 5β'.

Ῥωμαίων κη' ἐβασίλευσεν Οὐαλεριανὸς Αὐγουστος ἔτη ιδ' C

15 ἁμοῦ εψοζ'.

Ἰνδ. γ'. α'. ὑπ. Οὐαλεριανοῦ Αὐγουστού τὸ γ' καὶ Γαλλιηνοῦ τὸ γ'.

Διονύσιος Ἀλεξανδρείας ἐπίσκοπος, πολλῶν ὑποπεσόντων V 217 αὐτῶ τῶν ἐν τῷ διωγμῷ Δεκίου, ὀρέγων αὐτοῖς χεῖρα μετανολας R 634 20 ἔξενμενίσασθαι τὸν Θεόν, πολλοῖς τῶν ἐπισκόπων περὶ αὐτῶν γράφει· ἐν οἷς ἀρθεῖς ὑπερηφανία Ναύατος τῆς Ῥωμαίων ἐκκλη-

4. ὁ em. P. ib. Φράγγων PV. 16. Γαλλιηνοῦ τὸ γ'] Γαλλιηνοῦ P. 21. ὑπερηφανία P.

A. C.

[Ol Iph.] Anni a m. c.

pter Nomadas ac Blemmyas barbaros: ideoque ipsum leones inter et aspides pingere solent.

Ipse vero Decius, dum Francis bellum illaturus proficiscitur, ab uno ex proceribus cum filio occiditur Abyrti, cum vixisset annos LX.

CCLVIII. Olympias.

Romanis xxvii. imperavit Caius Gallus annos iii. Colliguntur anni v. MDCLXIII.

5762.

254. i. Ind. xv. Valeriano et Gallieno Coss.

2.

5760.

255. ii. Ind. i. Valeriano II. et Gallieno II. Coss.

3.

256. iii. Ind. ii. Maximo II. et Glabrione Coss.

4.

Caius Gallus decessit, cum annorum esset Lxiii.

Romanis xxviii. imperavit Valerianus Augustus, ann. xiv. Colliguntur an. v. MDCLXXVII.

257. i. Ind. iii. Valeriano III. et Gallieno Coss.

1. 259.

Dionysius Alexandriae Episcopus, multis qui in Decii persecutione suppliciorum metu a fide desciverant, illius pedibus advolutis, porrecta poenitentiae manu, ut Deum sibi

σίας πρεσβύτερος ἔλεγεν μὴ δεῖν αὐτοὺς δεχθῆναι, ὡς μετέτι
 D οὔσης αὐτοῖς αἰσθησίας ἑλπίδος, μηδὲ εἰ πάντα τὰ εἰς ἐπιστρο-
 φὴν γνήσια ἐπιτελοῖεν, ἰδίως αἰρέσεως τῶν κατὰ λογισμὸν φυσιο-
 θέντων καὶ καθαρῶς ἑαυτοὺς ἀποφηνάντων ἀρχηγὸς καθίστα-
 ται. ἐφ' ᾧ συνόδου μεγίστης ἐν τῇ Ῥώμῃ συγκροτηθείσης, 5
 μὲν τὸν ἀριθμὸν ἐπισκόπων, πλείονων δὲ ἔτι μᾶλλον πρεσβυ-
 τέρων καὶ διακόνων, ἰδίως δὲ καὶ κατὰ τὰς λοιπὰς ἐπαρχίας περὶ
 τοῦ πρακτέου ἐπισκεψαμένων, δόγμα γέγονε τοῖς πᾶσιν τὸν μὲν
 Ναύατον ἅμα τοῖς σὺν αὐτῷ συνεπαρθεῖσι καὶ τοὺς συνευδοκεῖν
 τῇ εἰς ἀδελφοὺς ἀπανθρωποτάτῃ γνώμῃ τοῦ ἀνδρὸς προαιρουμέ- 10
 P 272 νους ἐν ἀλλοτριῶς τῆς ἐκκλησίας ἡγεῖσθαι, τοὺς δὲ τῇ συμφορᾷ
 περιπεπωκότας τῶν ἀδελφῶν ἰᾶσθαι καὶ θεραπεύειν τοῖς τῆς με-
 τανοίας φαρμάκοις. περὶ τούτων καὶ Κορνήλιος Ῥωμαίων ἐπί-
 σκοπος πρὸς τὸν τῆς Ἀντιοχείων ἐκκλησίας ἐπίσκοπον Φάβιον
 ἔγραψε, δηλῶν αὐτῷ τὰ τῆς συνόδου Ῥωμαίων καὶ τὰ δόξαντα 15
 τοῖς κατὰ τὴν Ἰταλίαν καὶ Ἀφρικὴν καὶ τὰς αὐτόθι χώρας. καὶ
 ἄλλοι δὲ πλείους πρὸς πλείονας πολλὰ περὶ τῆς ἀπονοίας Ναυάτου
 καὶ τῆς μετανοίας τῶν ἐν τῷ διωγμῷ καταπεσόντων ἔγραψαν.

B

σνθ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. δ'. β'. ὑπ. Τούσκου καὶ Βύσσου.

20

5. τῇ om. P. 7. δὲ καὶ } δὲ P. 8. πρακτέου m. R., πρακταίου
 PV. 16. κατανόθι P.

nni a m. c. A. C.

[Ol. Iph.]

propitium efficerent admonitis, de illis ad multos Episcopos
 literas dedit: in quibus, superbia tumidus Novatus Romanae
 Ecclesiae presbyter, dixit eos non esse admittendos, quod
 nulla illi salutis spes superesset, atque adeo quantumvis omnia
 ad conversionem idonea peragerent, propriae haereseos eorum
 qui mente inflati, Catharos seipsos nominant, princeps consti-
 tuatur. Cujus rei causa, maximo Romae coacto Concilio, lxx.
 quidem Episcoporum, sed multo plurium Presbyterorum et
 Diaconorum: facta praeterea in reliquis Provinciis de eo quod
 definiendum esset inquisitione, tandem ab omnibus decretum,
 ut Novatus, una cum sectatoribus suis, et iis qui viri illius
 inhumanam prorsus in fratres sententiam amplectebantur, ab
 Ecclesiae liminibus proscriberetur: qui vere ex fratribus in
 hanc incidissent calamitatem, sanarentur, ac poenitentiae re-
 mediis curarentur. His de rebus Cornelius Romanus Ponti-
 fex ad Fabium Antiochenae Ecclesiae Episcopum litteras do-
 dit, quibus illi decreta Synodi Romanae, et Italiae ac Africae
 Antistitum sententiam exposuit. Sed et multi alii de Novati
 amentia, et eorum qui in persecutione lapsi erant poenitentia,
 multa perscripserunt ad complures.

CCLIX. Olympias.

5764. 258. π. Ἰνδ. γν. Τυσοῦ καὶ Βασσοῦ.

2.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ὁ ἅγιος Κυπριανὸς ἐμαρτύρησεν πρὸς τὴν καλανδῶν ὀκτωβρίων.

Ἰνδ. ε'. γ'. ὑπ. Αἰμιλιανοῦ τὸ γ' καὶ Βολουσιανοῦ τὸ β'.

Ἰνδ. ζ'. δ'. ὑπ. Σεκολαρίου καὶ Δονάτου.

5 Ἰνδ. ζ'. ε'. ὑπ. Γαλλιηνοῦ τὸ δ' καὶ Βολουσιανοῦ τὸ γ'.

σξ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. η'. ζ'. ὑπ. Γαλλιηνοῦ τὸ ε' καὶ Φαυστινιανοῦ.

C

Ἰνδ. θ'. ζ'. ὑπ. Ἀλβίνου καὶ Δέξτρον.

Ἰνδ. ι'. η'. ὑπ. Γαλλιηνοῦ τὸ ζ' καὶ Σατορνίνου.

10 Ἰνδ. ια'. θ'. ὑπ. Οὐαλεριανοῦ Ἀυγούστου τὸ δ' καὶ Λουκιανοῦ.

σξα' Ὀλυμπιάς.

R 636

Ἰνδ. ιβ'. ι'. ὑπ. Οὐαλεριανοῦ Ἀυγούστου τὸ ε' καὶ Λουκιανοῦ τὸ β'.

15 Ἰνδ. ιγ'. ια'. ὑπ. Γαλλιηνοῦ τὸ ζ' καὶ Σαβινιανοῦ.

D

Ἰνδ. ιδ'. ιβ'. ὑπ. Πατέρου καὶ Ἀρχεσιλάου.

Ἰνδ. ιε'. ιγ'. ὑπ. Πατέρου τὸ β' καὶ Μαριανοῦ.

σξβ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. α'. ιδ'. ὑπ. Κλαυδίου καὶ Πατέρου τὸ γ'.

4. Σεκολαρίου V, Σεκουλαρίου P sola. 8. Δέξτρον P. 15. Σαβιανοῦ P.

A. C.

[Ol. Iph.] Anni a m. c.

His Coss. Sanctus Cyprianus martyrio vitam finivit ex a.

d. xviii. Kalend. Octobres.

259.	iii.	Ind. v.	Aemiliano III. et Volusiano II. Coss.	3.
260.	iv.	Ind. vi.	Seculari et Donato Coss.	4.
261.	v.	Ind. vii.	Gallieno IV. et Volusiano III. Coss.	1. 260.

CCLX. Olympias.

262.	vi.	Ind. viii.	Gallieno V. et Faustiniانو Coss.	2.
263.	vii.	Ind. ix.	Albino et Dextro Coss.	3.
264.	viii.	Ind. x.	Gallieno VI. et Saturnino Coss.	4.
265.	ix.	Ind. xi.	Valeriano Augusto IV. et Luciano Coss.	1. 261.

CCLXI. Olympias.

x.	Ind. xii.	Valeriano Augusto V. et Luciano II. Coss.	2.	5772.
266.	xi.	Ind. xiii.	Gallieno VII. et Sabiano Coss.	3.
267.	xii.	Ind. xiv.	Paterno et Arcesilao Coss.	
268.	xiii.	Ind. xv.	Paterno II. et Mariniano Coss.	4.

CCLXII. Olympias.

269.	xiv.	Ind. i.	Claudio et Paterno III. Coss.	1. 262.

- V 218 Ἐπὶ τῶν προκειμένων ὑπάτων Οὐαλεριανὸς Αὐγουστος ἐσφάγη ὑπὸ Περσῶν ἐπαναστάντων αὐτῷ, ὧν ἐτῶν ξα'.
- P 273 Ῥωμαίων κθ' ἐβασίλευσε Κλαύδιος ἔτη β'. ὁμοῦ, ρθοθ'.
 Ἰνδ. β'. α'. ὑπ. Ἀντιοχianoῦ καὶ Ὀρφίτου.
 Ἰνδ. γ'. β'. ὑπ. Αὐρηλιανοῦ καὶ Βάσσου. 5
 Ἐπὶ τούτου Κλαυδίου ἐνικήθησαν Γόθοι καὶ παρέλαβε τὸ Σίρμιον.
 Κλαύδιος τελευτᾷ ἐν Σιρμίῳ, ὧν ἐτῶν νζ'.
 Ῥωμαίων λ' ἐβασίλευσεν Αὐρηλιανὸς ἔτη ζ'. ὁμοῦ, ρηπέ'.
 Ἰνδ. δ'. α'. ὑπ. Κυιέτου καὶ Βουδουμianoῦ. 10
- B σξγ' Ὀλυμπιάς.
 Ἰνδ. ε'. β'. ὑπ. Τακίτου καὶ Πλακιδianoῦ.
 Τούτοις τοῖς ὑπάτοις Αὐρηλιανὸς Αὐγουστος ἤρξατο τὰ τεῖχη Ῥώμης ἀνανεοῦν· ἦν γὰρ τῷ χρόνῳ φθαρέντα.
 Ἰνδ. ζ'. γ'. ὑπ. Κυιέτου τὸ β' καὶ Βραδουμianoῦ. 15
 Ἰνδ. ζ'. δ'. ὑπ. Αὐρηλιανοῦ Αὐγούστου τὸ β' καὶ Καπετωλίου.
 Ἰνδ. η'. ε'. ὑπ. Αὐρηλιανοῦ Αὐγούστου τὸ γ' καὶ Μαρκελλίου.
- C σξδ' Ὀλυμπιάς.
 Ἰνδ. θ'. ζ'. ὑπ. Τακίτου τὸ β' καὶ Αἰμιλιανοῦ. 20
 1. ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων προκειμένων P. 7. Σίρμιον V et mox Σημίῳ, η ab alia manu scripto. 10. Βραδουμianoῦ P.
 12. ε'. Αὐφ. β'. R.
- Anni a. m. c. A. C. [Ol. Iph.]
 His praedictis Coss. Valerianus Augustus a Persis in eum insurgentibus interfectus est, cum ann. LXI. attigisset.
 5778. Romanis xxix. imperavit Claudius an. II. Colliguntur an. v. MDCCCLXXIX.
 270. I. Ind. II. Antiochiano et Orphito Coss. 2.
 271. II. Ind. III. Aureliano et Basso Coss. 3.
 Sub hoc Claudio victi sunt Gotthi, et receptum Sirmium.
 Claudius Sirmii moritur, cum annorum esset LVI.
 Romanis xxx. imperavit Aurelianus ann. XI. Colliguntur anni v. MDCCCLXXXIV.
 272. I. Ind. IV. Quieto et Bradumiano Coss. 4.
 CCLXIII. Olympias.
 273. II. Ind. V. Tacito et Placidiano Coss. 1. 263.
 His Coss. Aurelianus Augustus coepit instaurare moenia urbis Romae: lapsu quippe temporis ea fatiscabant.
 III. Ind. VI. Quieto II. et Bradumiano Coss.
 274. IV. Ind. VII. Aureliano Augusto II. et Capitolino Coss. 2.
 275. V. Ind. VIII. Aureliano Augusto III. et Marcello Coss. 3.

Αὐρηλιανὸς Ἀύγουστος τελευτᾷ, ὧν ἐτῶν οε'. καὶ ἐβασίλευσε Φλωριανὸς ἡμέρας ηζ', καὶ ἐσφάγη.

Κατὰ τοῦτον τὸν χρόνον ἀνεφάνη τις Μανιχαῖος ὀνόματι R 638
Κέρδων, δογματίζων καὶ παρασυνάγων.

5 Ῥωμαίων λα' ἐβασίλευσεν Πρόβος ἔτη ζ'. ὁμοῦ ,εψηα'.

Ἰνδ. ι'. α'. ὑπ. Πρόβου Ἀυγούστου καὶ Παυλίνου. D

Ἰνδ. ια'. β'. ὑπ. Πρόβου Ἀυγούστου τὸ β' καὶ Λούπου.

Ἰνδ. ιβ'. γ'. ὑπ. Πρόβου Ἀυγούστου τὸ γ' καὶ Πατέρνου.

σξέ' Ὀλυμπιάς.

10 Ἰνδ. ιγ'. δ'. ὑπ. Μεσσαλαῦ καὶ Γράτου.

Ἰνδ. ιδ'. ε'. ὑπ. Πρόβου Ἀυγούστου τὸ δ' καὶ Τιβεριανοῦ.

Ἰνδ. ιε'. ζ'. ὑπ. Πρόβου Ἀυγούστου τὸ ε' καὶ Βικτωρίνου. P 274

Ἐσφάγη Πρόβος Ἀύγουστος ἐν Σιρμίῳ, ὧν ἐτῶν ν'.

Ῥωμαίων λβ' ἐβασίλευσεν Κᾶρος ἅμα τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ Κα-
15 ρίνῳ καὶ Νουμεριανῷ ἔτη γ'. ὁμοῦ ,εψηδ'.

Ἰνδ. α'. α'. ὑπ. Κάρου καὶ Καρίνου.

σξζ' Ὀλυμπιάς.

V 219

Ἰνδ. β'. β'. ὑπ. Διοκλητιανοῦ καὶ Βάσσου.

1. οε'] Post Aurelianus deest Taciti breve imperium: unde numerus annorum Taciti in Aurelianus confertur, minime senilia, quum interemptus est, agentem. Notavit errorem Gibbonus Hist. cap. XII. annot. 6. 7. Λούππου PV.

A. C.

[Ol. Iph.] Anni a m. c.

CCLXIV. Olympias.

276. vi. Ind. ix. Tacito II. et Aemiliano Coss. 4.

Aurelianus Augustus moritur, annos natus LXXV. et regnat Florianus dies xcvii. et interficitur.

Sub id temporis, exortus est quidam Manichaeus, nomine Cerdo, qui prava dogmata sparsit et conciliabula coëgit.

Romanis xxxi. imperavit Probus annos vi. Colliguntur anni v. MDCXCXI.

277. i. Ind. x. Probo Augusto et Paulino Coss.

278. ii. Ind. xi. Probo Augusto II. et Lupo Coss. 1. 264.

279. iii. Ind. xii. Probo Augusto III. et Paterno Coss. 2.

CCLXV. Olympias.

280. iv. Ind. xiii. Messala et Grato Coss. 3.

281. v. Ind. xiv. Probo Augusto IV. et Tiberiano Coss. 4.

282. vi. Ind. xv. Probo Augusto V. et Victorino Coss. 1. 265.

Interficitur Probus Augustus Sirmii, annos natus l.

Romanis xxxii. imperavit Carus cum filiis Carino et Numeriano ann. iii. Colliguntur anni v. MDCXCIV.

5793.

283. i. Ind. i. Caro et Carino Coss. 2.

Ἰηδ. γ'. γ'. ὑπ. Καρίνου τὸ β' καὶ Νουμεριανοῦ.

- B Ἔτους σνέ τῆς εἰς οὐρανοῦς ἀναλήψεως τοῦ κυρίου, ἐγένετο διωγμὸς χριστιανῶν, καὶ πολλοὶ ἐμαρτύρησαν· ἐν οἷς ἐμαρτύρησεν καὶ ὁ ἅγιος Γεώργιος καὶ ὁ ἅγιος Βαβυλᾶς. οὗτος δὲ ἦν ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης, καὶ ἐκεῖ κατέφθασεν Κα-5
ρίνος ὁ βασιλεὺς ἀπιδὼν πολεμῆσαι κατὰ Περσῶν μετὰ τοῦ θείου αὐτοῦ Κάρου· ὅστις Κᾶρος ἐκεραυνώθη ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ. Καρίνος δὲ ἤττηθεις ἔβηγεν εἰς Κάρφας τὴν πόλιν. καὶ παραφωσεύσαντες οἱ Πέρσαι ἔλαβον αὐτὸν αἰχμάλωτον, καὶ εὐθέως αὐτὸν ἐφόνευσαν. καὶ ἐκδειραντες αὐτὸν ἐποίησαν τὸ δέγμα 10
C αὐτοῦ σάκκον, καὶ σμυρνίσαντες ἐφύλαξαν εἰς ἰδίαν δόξαν. τελευτᾷ δὲ οὗτος Καρίνος ὢν ἑτῶν λς'. καὶ μετὰ θάνατον αὐτοῦ Νουμεριανὸς ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἐπεστράτευσεν κατὰ Περσῶν εἰς ἐκδίκησιν τοῦ ἰδίου ἀδελφοῦ Καρίνου, καὶ περιεγένετο αὐτῶν 15
δυνατῶς.
- R 640 Εἶτα σφάζεται Νουμεριανὸς ἐν Περσίδῳ τῆς Θράκης τῇ νῦν καλουμένῃ Ἡρακλείᾳ ὑπὸ Ἄηρου ἐπάρχου.
Ῥωμαίων λγ' ἐβασίλευσεν Διοκλητιανὸς ἔτη κ'. ἡμοῦ ρωιδ'.
- D Διοκλητιανὸς ἀναγορευθεὶς πρὸ ἐ' καλανδῶν ὀκτωβρίων ἐν Χαλκηδόνι εἰσῆλθεν ἐν Νικομηδείᾳ πρὸ ἐ' καλανδῶν ὀκτωβρίων 20

5. τῆς sm. P. 6. παλαμῆσας P. 8. παραφωσεύσαντες R, παραφωδύοντες m. R, παραφωσεύσαντες m. RP. 16. Περσίδῳ V. ἰδ. τῆς — καλουμένης Ἡρακλείας PV. 20. εἰς Νικομηδίαν P.

Anni a. m. c. A. C.

CCLXVI. Οὐαρπίας.

[Ol. Iph.

II. Ind. II. Diocletiano et Basso Coss. 3.
284. III. Ind. III. Carino II. et Numeriano Coss.

Anno ccl.v. a Domini in coelos Assumptione, facta est Christianorum persecutio, in qua multi martyrio vitam finierunt: atque in iis Sanctus Georgius, et Sanctus Babylas. Hic Antiochieae magnae erat Episcopus, quo Carinus Imperator pervenit cum Caro patre, Persis bellum illaturus: qui quidem Carus in Mesopotamia de caelo tactus interiit. Carinus vero victus Carras profugit, ubi a Persis, castris ad urbem positus, captivus factus, statim ab iis interfectus est: illiusque pelle detracta, ex ea saccum ii confecerunt, quem unguentis delibutum in victoriae monumentum deinceps servarunt. Periit autem Carinus cum annorum esset xxxvi. post cuius mortem Numerianus ejus frater suscepta in Persas expeditione ultam ivit fratrem, insigni de iis reportata victoria.

Deinde Numerianus Perinthi, Thraciae civitate, quam nunc Heracliam vocant, ab Apro Praefecto Praetorio interficitur.

5813. Romanis xxxiii. imperavit Diocletianus anni xx. Colliguntur anni v. m. dccc. xiv.

Diocletianus renuntiatus Imperator ex a. d. xv. Kal. Octobres Chal-

μετὰ τῆς παραφυρίδος, καὶ καλάνθαις Ιανουαρίαις ἀροῦνθαι ἔπατος.

Ἰνδ δ'. α'. ὑπ. Διοκλητιανοῦ Ἀυγούστου τὸ β' καὶ Ἀριστοβούλου.

5 Ἀπὸ τούτων τῶν ἐπέων τάσσονται τὰ Διοκλητιανοῦ ἔτη εἰς τὸ πασχάλιν.

Ἰνδ ε'. β'. ὑπ. Μαξιμὸν καὶ Ἀκνίλου.

σξζ' Ὀλυμπιάς.

P 275

10 Ἰνδ ζ'. γ'. ὑπ. Διοκλητιανοῦ Ἀυγούστου τὸ γ' καὶ Μαξιμιανοῦ Ἐρκουλλῶ Ἀυγούστου.

Τούτῳ τῷ ἔτει Διοκλητιανὸς τῆς ἑαυτοῦ βασιλείας κοινωνὸν ἀνέδειξε Μαξιμιανὸν Ἐρκοῦλιον, ἀρχομένου τρίτου ἔτους τῆς αὐτοῦ βασιλείας, παραχειμάσας ἐν Νικομηδείᾳ.

Ἰνδ ζ'. δ'. ὑπ. Μαξιμιανοῦ Ἐρκουλλίου τὸ β' καὶ Ἰανουαρίου.

15 Ἰνδ η'. ε'. ὑπ. Βάσσου καὶ Κνντιανοῦ.

Ἰνδ θ'. ζ'. ὑπ. Διοκλητιανοῦ Ἀυγούστου τὸ δ' καὶ Μαξιμιανοῦ Ἐρκουλλίου Ἀυγούστου τὸ γ'.

σξη' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ ι'. ζ'. ὑπ. Τιβεριανοῦ καὶ Διωνος.

6. πασχάλιον P. 11. εἰς τῆς ἑαυτοῦ βασιλείας κοινωνίαν ἔδειξε P, εἰς om. R. 15. Κνντιανοῦ R.

cedone, Nicomediam ex a. d. v. Kal. Octobr. cum purpurea chlamyde Anni a. m. c. ingressus est: deinde Kalendis Januariis Consul processit.

A. C.

[Ol. Iph.]

285. I. Ind. iv. Diocletiano Augusto II. et Aristobulo Coss.

5794.

4.

Ab his Coss. anni Diocletiani statuuntur in Paschali.

286. II. Ind. v. Maximo et Aquilino Coss.

1. 266.

CCLXVII. Olympias.

287. III. Ind. iv. Diocletiano Augusto III. et Maximiano Herculio Augusto Coss.

2.

Hoc anno, Diocletianus Maximianum Herculium imperii sui participem renuntiavit, inchoante imperii sui anno tertio, cum Nicomediae in hibernis esset.

288. IV. Ind. VII. Maximiano Herculio II. et Januario Coss.

3.

289. V. Ind. VIII. Basso et Quintiano Coss.

4.

299. VI. Ind. IX. Diocletiano IV. et Maximiano Herculio Augusto III. Coss.

1. 267.

CCLXXIII. Olympias.

291. VII. Ind. X. Tiberiano et Dione Coss.

2.

Ἰνδ. ια'. η'. ὑπ. Ἀννιβαλιανοῦ καὶ Ἀσκληπιδοτότου.

Ἰνδ. ιβ'. θ'. ὑπ. Διοκλητιανοῦ Ἀγούστου τὸ ε' καὶ Μαξιμιανοῦ Ἐρκουλλίου Ἀγούστου τὸ δ'.

V 220

Τούτῳ τῷ ἔτει Μαξιμιανὸς Ἰάβιος ἐπιφανέστατος Καῖσαρ εἰς τὴν ἀρχὴν εἰσεποικίθη καὶ Κωνσταντίος ἐν Νικομηδείᾳ πρὸς β' καλανδῶν Ἰουνίων.

C Ἰνδ. ιγ'. ι'. ὑπ. Κωνσταντίου Καίσαρος καὶ Μαξιμιανοῦ Ἰοβίου Καίσαρος.

R 642

σξθ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ιδ'. ια'. ὑπ. Τούσκου καὶ Ἀνουλλίνου.

10

Ἔτους σξζ' τῆς εἰς οὐρανοὺς ἀναλήψεως τοῦ κυρίου καὶ τῶν προκειμένων ὑπάτων ἐμαρτύρησεν ὁ ἅγιος Μηνῆς ἐν Κοτναίῳ Φρυγίας Σαλονταρίας ἀδὴρ μ', πρὸ γ' ἰδῶν νοεμβρίων.

Ἰνδ. ιε'. ιβ'. ὑπ. Διοκλητιανοῦ Ἀγούστου τὸ ε' καὶ Κωνσταντίου Καίσαρος τὸ β'.

15

D Ἰνδ. α'. ιγ'. ὑπ. Μαξιμιανοῦ Ἐρκουλλίου τὸ ε' καὶ Μαξιμιανοῦ Ἰοβίου τὸ β'.

Πέρσαι κατὰ κράτος ἐνικήθησαν ὑπὸ Κωνσταντίου καὶ Μαξιμιανοῦ Ἰοβίου.

4. Μαξιμῖνος et mox Μαξιμῖνον V. 9. Ὀλυμπιάδος V. 12. Κοτναίῳ V, m. R, Κοτναίῳ R, Κοτναίῳ P. 13. ἰδῶν P. 16. Μαξιμῖνον V. 17. Ἰοβίου Καίσαρος P. 19. Μαξιμῖνον RV.

Anni a. c. A. C.

[Ol. Iph.]

292. viii. Ind. xi. Hannibaliano et Asclepiodoto Coss. 3.

293. ix. Ind. xii. Diocletiano Augusto V. et Maximiano Herculo Augusto IV. Coss. 4.

Hoc anno Maximianus Jovius Nobilissimus Caesar in principatum adscitus est, ut et Constantius, Nicomediae ex a. d. xii. Kal. Junias.

294. x. Ind. xiii. Constantio Caesare, et Maximiano Jovio Caesare Coss. 1. 268.

CCLXIX. Olympias.

5804. 295. ix. Ind. xiv. Tusco et Anullino Coss. 2.

Anno cclxvii. Domini in coelos Assumptionis, ac iisdem praedictis Coss. Martyrium subiit Sanctus Menas Cotyaei, Phrygiae Salutaris civitate, Athyr xv. ex a. d. iii. Idus Novembr.

296. xii. Ind. xv. Diocletiano Augusto VI. et Constantio Caesare II. Coss. 3.

297. xiii. Ind. i. Maximiano Herculo V. et Maximiano Jovio Caesare II. Coss. 3.

Persae prorsus devictae sunt a Constantio et Maximiano Jovio.

Ἐτοῦσ' αἰσ' τῆς εἰς σάρανδος ἀναλήγειος τοῦ κυρίου καὶ τῶν προκειμένων ὑπᾶτων ἐμαρτύρησεν ὁ ἅγιος Γελάσιος ἐν τῇ Ἡλιοπολιτῶν πόλει τῆς Λιβαντίας. ὅστις ἦν μῖμος δεύτερος, ἀγῶνος πανδήμου θεάτρον ἀγομένου, καὶ πλήθους θεωροῦντος 5 ἔβυλον αὐτὸν οἱ ἄλλοι μῖμοι εἰς βουττιν μεγάλην βαλανεῖου γέμουσαν ὕδατος ἑλιαροῦ, καταπαλζοντες τοῦ δόγματος τῶν χριστιανῶν καὶ τῆς ἁγίου βαπτίσματος. ὁ δὲ αὐτὸς Γελάσιος ὁ 10 δεύτερος μῖμος βαπτισθεὶς καὶ ἀνελθὼν ἐκ τοῦ βουττίου, φορέσας ἱμάτια λευκά, σὺκέτι ἤγέσχετο θεατρίσαι, λέγων ὅτι Χριστιανός εἰμι· εἶδον γὰρ δόξαν φοβεράν εἰς τὸ βουττιν, καὶ χριστιανὸς ἀποδηήσω. καὶ ἀκούσας ταῦτα ὁ λαὸς ὁ θεωρῶν ἐν τῷ θεάτρῳ τῆς Ἡλιοπολιτῶν πόλεως ἐμάνη σφόδρα· καὶ ὀρμήσαντες ἐκ τῶν βύθρων εἰς τὴν θυμέλην, κρατήσαντες τὸν ἅγιον Γελάσιον ἔξω τοῦ θεάτρον, ὡς φορεῖ τὰ λευκὰ ἱμάτια αὐτοῦ, 15 λιθοβολήσαντες ἐφόνευσαν αὐτόν, καὶ οὕτως ἐτελειώθη ὁ δίκαιος. καὶ λαβόντες τὸ λείψανον αὐτοῦ οἱ ἐκ τοῦ γένους αὐτοῦ ἀπήγαγον αὐτὸ εἰς τὴν κώμην τὴν λεγομένην Μαρριάμην, ὅθεν ὑπήρχεν, ἔξω Ἡλιουπόλεως, καὶ ἐκεῖ ἔκτισαν αὐτῷ εὐκτήριον οἶκον. Ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἡπᾶτων ἐτεκλήθησαν Πέρσαι ὑπὸ Μυξιμίου 20 τοῦ Ἐρκουλλίου Ἀγούστου.

3. Λιβαντίας R. *ibid.* ὅστις] οὗτος P. Post δεύτερος addit Malalas p. 314. 15. καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ παιγνίδιον. 5. 10. βουττίον P. 5. βαλάνιον PV. 8. τοῦ om. P. 12. Ἡλιοπολιτῶν P. 16. τοῦ om. P. 17. ὑπήρξεν P.

A. C.

[Ol. Iph.]

Anno cclxix. Domini in saeculo Assumptiois, ac hisdem supra nominatis Coss. martyrio vitam finivit Sanctus Gelasius in Heliopolitanorum urbe Libanensi. Hic cum secundus esset Mimis, ac publici celebrarentur in Theatro, Iudi, spectante populo, in magni balnei solium aqua tepida plenum ab aliis Mimis injectus est, Christianae religioni, sanctoque baptismo illudentibus. Ipse vero Gelasius, secundus Mimis baptizatus, et ex solio balnei, egressus, candidis indutus vestimentis, in theatrum prodire seinceps renuit, dicens, Christianus sum, vident enim in solio, *επιπέσειας gloriā, et Christianus martir.* Quod cum vidisset populus qui in Theatro Heliopolitanorum, civitatis spectabat, furor succensus, ex gradibus in scenam irruens, arreptum Gelasium, ac Theatro cum ipsis candidis, quae indutus erat vestibus ejectum, lapidibus obruit etque interfecit. Cujus corpus, propinquum in vicum Mariamum dictam, unde erat oriundus, extra Heliopolim, detulerunt, ibique oratorium ei erexerunt.

Hisdem Coss. a Maximiano Herculeo Augusto Persae praelio victi sunt: 298. xiv. Ind. ii. Anicio Fausto et Severo Gallia Coss. 1. 269. *Chronicon Paschale vol. I.*

Ἰνδ. β'. ιδ'. ὑπ. Ἀνικίου Φαίστου καὶ Σεβήρου Γάλλου.

R 644

σοῦ Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. γ'. ιε'. ὑπ. Διοκλητιανοῦ Ἀγούσιου τὸ ζ' καὶ Μαξιμιανου Ἐρκουλίου Ἀγούσιου τὸ ε'.

C

Ἰνδ. δ'. ις'. ὑπ. Κωνσταντίου Καίσαρος τὸ γ' καὶ Μαξιμιανου Ἰοβίου τὸ γ'.

Τῆς Ἀλεξανδρέων ἐκκλησίας ις' ἡγείται Πείρος ἔτη ιβ'. εὐτονώτερον δὲ τῇ ἀσκήσει ἑαυτὸν ἄγων, τοῦ κοινοῦ τῶν ἐκκλησιῶν οὐκ ἀφανῶς ἐπιμελούμενος, θ' ἔτι τοῦ διωγμοῦ καὶ ις' τῆς Διοκλητιανοῦ βυσιλείας τὴν κεφαλὴν ἀποτιμηθεὶς τῷ τοῦ μαρτυρίου κατεκοσμήθη στεφάνῳ μετὰ καὶ ἄλλων ἀναριθμητῶν ἐν πολλαῖς μαρτυρησάντων πόλεσι.

V 221

Ἰνδ. ε'. ιζ'. ὑπ. Τατιανοῦ καὶ Νεπωτιανοῦ.

D

Ἰνδ. ς'. ιη'. ὑπ. Κωνσταντίου Καίσαρος τὸ δ' καὶ Μαξιμιανου Ἰοβίου Καίσαρος τὸ δ'.

Τούτῳ τῷ ἔτι ὁ καστρήσιος ἄρτος ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὑπὸ Διοκλητιανοῦ ἔδωρήθη.

σοῦ Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ζ'. ιθ'. ὑπ. Διοκλητιανοῦ Ἀγούσιου τὸ η' καὶ Μαξιμιανου Ἐρκουλίου τὸ ζ'.

11. καὶ τῶν ἄλλων R. 15. Ἰοβίου] Ἀγούσιου P. 20. τοῦ Ἐρκουλίου P.

Anni a. m. c. A. C.

[Ol. Iph.]

CCLXX. Olympias.

5808. 299. xv. Ind. iii. Diocletiano Augusto VII. et Maximiano Augusto VI. Coss. 2.

300. xvi. Ind. iv. Constantio Caesare III. et Maximiano Jovio Coss. 3.

Alexandrinam Ecclesiam xvi. regit Petrus annos xii. Is constanti vitae continentiae studio, ac omnium passim Ecclesiarum curae palam vacans, ix. persecutionis anno, imperii vero Diocletiani xvi. una cum infinito aliorum martyrum in pluribus civitatibus numero, capite multatus Martyrii coronam adeptus est.

301. xvii. Ind. v. Titiano et Nepotiano Coss. 4.

302. xviii. Ind. vi. Constantio Caesare VI. et Maximiano Jovio Caesare IV. Coss. 1. 270

Hoc anno Panis Castrensium Alexandriae a Diocletiano praebitus est.

CCLXXI. Olympias.

303. xix. Ind. vii. Diocletiano Augusto VIII. et Maximiano Herculio VII. Coss. 2.

Ἔτους ιθ' τῆς Διοκλητιανοῦ βασιλείας μηνί [αὐγούστῳ ζ'] δάστρω κέ, λέγοιτο δ' ἂν οὗτος μάρτιος κατὰ Ῥωμαίους, ἐν ἡμέρῃ τῆς ἐορτῆς τοῦ πάσχα, ἤπλωτο πανταχόσε βυβαλικά γραμ- P 277
 5 μματα, τὰς μὲν ἐκκλησίας εἰς ἔδωκος φέρειν, τὰς δὲ θείας γρα-
 5 φὰς ἄφανείς πυρὶ γενέσθαι προσάπττοντα, καὶ τοὺς μὲν τιμῆς
 καὶ ἀξίας ἐπικλημιμένους ἀτίμους, τοὺς δὲ ἐν ἀδικταίς, εἰ ἐπι-
 μένοιν τῇ τοῦ χριστιανισμοῦ προθέσει, ἐλευθερίας ὑστερεῖσθαι
 προυγορεύοντα. μετ' οὐ πολὺ δὲ ἕτερα φηιτήσαντα γραμμματα
 προσέτατε τοὺς τῶν ἐκκλησιῶν προέδρους καὶ πάντας τοὺς
 10 κατὰ πάντα τόπον πρῶτον μὲν δεσμοῖς παραδίδασθαι, εἴτα
 ὑστερον πάσῃ μηχανῇ θύειν ἀναγκάζεσθαι, ὡς πολλοὺς ἐκ τού-
 του ποικίλως διαθλήσαντας τελειώθῃναι, πολλοὺς δὲ χυνοῦσθαι B
 τὰς καταπεσεῖν ὑπὸ δουλίας τὴν ψυχὴν προαφροσύνας.

Τῷ αὐτῷ ἔτει πολλοὶ μὲν πανταχόσε, καθὼς ἔγραψεν, δια- R 648
 15 θλήσαντες ἐτελειώθησαν· οὐδὲν δὲ ἦνται καὶ κατὰ τὴν Νικομη-
 δέων πόλιν, ἐν ἧ ὁ βασιλεὺς ἐποιεῖτο τὰς διατριβάς, τότε Λω-
 ρόθεος καὶ Γοργόνιος σὺν ἑτέροις ἅμα πλείοσι τῆς βασιλικῆς
 ὑπηρεσίας οὖσιν ἐτελειώθησαν, καὶ χορὸς ἅμα πολλὸς μαρτύρων
 ἀνεδείχθη. οὐ μετ' οὐ πολὺ δὲ καὶ Ἀνθίμος τῆς ἀρχῆς Νι-
 20 κομηδέων ἐκκλησίας ἐπίσκοπος τὴν κεφαλὴν ἀποτμηθεὶς ἐτελειώ-
 θη· ἕτεροι δὲ πυρὶ, πλείονες δὲ καὶ ἐν τῇ θυλάσῃ ἐβρίσκοντο,

1. αὐγούστῳ ζ' delet Valesius. 4. εἰς om. R. 5. μὲν om. R. 7. προσθήσει P. 13. ἀπὸ PV. 15. δὲ om. P. 16. ὁ om. P. 19. οὐ μετ'] μετ' P. Vide quae diximus ad p. 128. C.

Anno xix. Diocletiani Augusti, Indict. vii. mense Dystro, die xxv. (qui quidem Mensis Romanis est Martius) Paschatis die festo, proposita ubique Principalia edicta, quibus Ecclesiae a fundamentis dirui, ac sacrae Scripturae igne comburi jubebantur: sed et ut qui magistratibus ac honoribus fungebantur, iis privarentur, ac infames haberentur, reliquis vero privatis hominibus, si in Christianismi professione persistere-
 rent, libertas adimeretur. Nec multo post alia supervenere edicta, quibus mandebatur, ut Ecclesiarum Antistites, ac omnes ubicunque essent locorum primo quidem vinculis traherentur, dein omni suppliciorum adhibito genere saevissime cogerentur: quo factum, ut exinde complures, post varios exantlatos cruciatus, interierint: multi etiam, qui primo quidem sui quaedam fiducia palam Christi fidem profitebantur, postea animo praec tormentorum metu deficerent, ac laborarent.

Eodem anno, multi ibique, uti diximus, haud minori constantia toleratis suppliciis, mortem obierunt. Sed et in Nicomediensium urbe, cum in ea moraretur Imperator, Deotheus et Gorgonius, cum aliis non paucis ex Imperatoris obsequio, vitam finierunt, simulque ingens Martyrum chorus apparuit. Nec diu post Anthimus ipsius Nicomediensium Ecclesiae Episcopus capite plexus interiit: alij igne damnati, complures in mare praecipitati sunt, cum ad tantam ac innumeram paucorum

οὐκ εὐτονοῦντων τῶν δημίων εἰς τοσοῦτον ἀπειρότατον πλῆθος ἔξαρκεῖν. περὶ τοῦτου τοῦ ἀπείρου πλῆθους τῶν μαρτυρησάντων Λουκιανὸς πρεσβύτερος Ἀντιοχεῦσι γράφων ἐδήλον, Ἀσπάζεται ἡμᾶς χορὸς ἅπας ὁμοῦ μαρτύρων. εὐαγγελίζομαι δὲ ἡμᾶς ὡς Ἄνθιμος ὁ πάπας τῷ τοῦ μαρτυρίου δρόμῳ ἐτελειώθη. καὶ 5 τὰ μὲν κατὰ Νικομήδειαν ταῦτα καὶ τούτων ἔτι πλείονα.

Ἰνδ. η'. κ'. ὑπ. Διοκλητιανοῦ Ἀδγοίστου τὸ θ' καὶ Μαξιμιανῶ Ἐρκουλλίου τὸ η'.

D Μαξιμιανὸς Ἐρκουλλίου συνεβασίλευσεν Διοκλητιανῷ, καὶ ἔδωκεν ὑπατείας η'. ἐβασίλευσεν δὲ ὁ αὐτὸς Μαξιμιανὸς ἔτη 10 ιη'. καὶ ἅμα Διοκλητιανῷ ἐποίησαν οἱ δύο Καίσαρας δύο, ὁ μὲν Διοκλητιανὸς τὸν ἴδιον γαμβρὸν Γαλέριον Μαξιμιανόν· εἶχεν γὰρ τὴν Διοκλητιανοῦ παῖδα Βαλερίαν εἰς γάμον· ὁ δὲ Ἐρκουλλίος Μαξιμιανὸς καὶ αὐτὸς ἐποίησεν Καίσαρα τὸν ἴδιον γαμβρὸν· ὁ γὰρ Κωνσταντῖος ἔγημε Θεοδώραν τὴν πρόγονον Μαξιμιανῶ Ἐρκουλλίου, ἐξ ἧς ἔσχε τέκνα Δελμάτιον, Κωνσταντῖον, καὶ Ἀνθιβαλιανόν. ὁ γὰρ Κωνσταντῖνος ὁ μετὰ Διοκλητιανόν καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ βασιλεύσας ἐξ ἑτέρας τινὸς μιξέως ὑπῆρχεν ἀπὸ τῆς Κωνσταντῆς παῖς ἀπὸ Ἑλένης.

Ὡς εἴρηται οὖν, ἅμα ἐβασίλευον Διοκλητιανὸς καὶ ὁ Ἐρκουλλίος Μαξιμιανός, καὶ ὁ μὲν Διοκλητιανὸς Ῥώμης, ὁ δὲ Ἐρ-

V 222
P 278

4. συναγγελίζομαι P. 11. οἱ om. P. 12. μὲν οὖν P. 16. Δελμάτιον P. 20. Διοκλητιανὸς — μὲν om. P. 21. ὁ δὲ Κ. Μαξιμίος V, ὁ Ἐ. Μαξιμιανός P.

conficiendum tortores deficerent. De hac innumera Martyrum multitudine, Lucianus Presbyter, ad Antiöchenos scribens, ita meminit: *Salutem plurimam vobis dicat universis simul Martyrum Chorus. Nuntio dantur vobis Anthimum Papam Martyrii cursum peregrisse. Atque haec quidem Nicomediae, et his plura contingere.*

A. C.

304. xx. Ind. viii. Diocletiano Augusto IX. et Maximiano Hercullo VIII. Cons.

Maximianus Herculius cum Diocletiano imperavit, deditque Consulatus viii. Imperavit vero idem Maximianus annos xviii. usaque cum Diocletiano duos creavit Caesares: ac Diocletianus quidem generum suum Galerium Maximianum: is enim Diocletianus filiam Valerium uxorem dederat. Herculius autem Maximianus et ipse generum suum renuntiavit: Constantius quippe Theodoram Maximiani Herculii privignam uxorem dederat, ex qua liberos suscepit Dalmatium, Constantium, et Hannibalianum. Constantinus enim, qui post Diocletianum et illius successores imperavit, ex alia conjunctione illi natus est, Helenae filius.

Ut igitur dictum est, simul imperarunt Diocletianus Romae, Maximianus Herculius in Galliis. Diocletianus deinde et Maximianus Herce-

κοίλιος Μαξιμιανός τῶν Κελτῶν. Ἐπιτερον δὲ Διοκλητιανός καὶ
 ὁ Ἐρκούλιος Μαξιμιανός ἐν ζωῇ ἀποθνήσκουσι τὰ σκήπτρα τοῖς
 ἰδοῖς Καίσαροι δωδῶκασι τὴν βασιλείαν, ὁ μὲν Ἐρκούλιος Μαξι- R 650
 μιανός Κωνσταντίῳ ἔδωκεν τὴν βασιλείαν, ὁ δὲ Διοκλητιανός Γα-
 5 λερῶ Μαξιμιανῷ. Κελτῶν δὲ βασιλεύσας Κωνσταντῖος ἐπὶ ἔτη
 ἑξῆς ἀπέθανεν, καὶ διεδέξατο αὐτὸν ὁ παῖς αὐτοῦ Κωνσταντῖνος
 ὁ νόθος ἐξ Ἑλένης ἀδελφῆ γενόμενος· οἱ γὰρ ἀπὸ Θεοδώρας ἀντὶ B
 τεχνήντες μικροὶ ὑπῆρχον. Γαλέριος δὲ Μαξιμιανός βασιλεύων
 Ῥώμης δύο Καίσαρας ἐποίησεν, Μαξιμίον μὲν ἐν ἀνατολῇ,
 10 ἐν δὲ Ἰταλίᾳ Σεῦηρον. Ῥωμαῖοι δὲ ἀδελφικῶς ἔστησαν βασιλεῖα
 Μαξέντιον τὸν υἱὸν Ἐρκουλλίου Μαξιμιανοῦ. καὶ ὁ Γαλέριος
 Μαξιμιανός Σεῦηρον ἀπέστειλεν τὸν Καίσαρα, ἵνα Μαξέντιον
 ἀνέλῃ· καὶ ἀγγελέθη Σεῦηρος ἐν πολέμῳ. καὶ βασιλεύσας ἔτη
 15 ἑξῆς Γαλέριος τελευτῶν ἐποίησεν βασιλεῖα Λικίνιον ἐν ἀνατολῇ.
 τέσσαρες οὖν βασιλεῖς ἠνέστησαν, Κωνσταντῖνος Κελτῶν, Ῥώ-
 μης Μαξέντιος, υἱὸς Ἐρκουλλίου Μαξιμιανοῦ, ἀνατολῆς Λικί- C
 νιος, καὶ Μαξιμίος ἔτι Καῖσαρ μέγας. ἀλλὰ τὸν Μαξέντιον
 ἀνέβη Κωνσταντῖνος πολέμῳ· καὶ οὕτω μόνος τῆς δύσεως ἐβα-
 σίλευσεν. καὶ Μαξιμίος δὲ στρατεύσας κατὰ Λικίνιον σπογγὰς
 20 ἐποίησατο πρὸς αὐτόν, ὥστε τὸν Λικίνιον παραχωρῆσαι τῆς βα-
 σιλείας. καὶ οὕτω μονοκράτωρ γενόμενος Κωνσταντῖνος ἔκτισε
 τὸ Βυζάντιον, χρησάμενος εὐλαβῶς ὅτι ἀπόλλυσθαι μέλλει ἡ βασι-
 λεῖα Ῥώμης, χριστιανὸς ἐγένετο. ἐβασίλευσεν δὲ ἔτη λα', μῆ-

4. βασιλείαν [Κελτῶν] R. 9. Μαξέντιον PV, Μαξιμίον Raderus. id.
 μὲν om. P. 23. καὶ ante χριστιανός inserit alia, ut videtur, manu V.

lius superstites, positis sceptris, Caesaribus suis imperio cessare: ac
 Maximianus quidem Herculius Constantio: Diocletianus vero Galerio
 Maximiano Imperium tradidit. Enimvero Constantius cum annis xiiij.
 Gallis imperasset, cessavit, cui successit illius ex Helena filius nothus
 Constantinus: nam ex Theodora nati liberi adhuc teneri erant. Gale-
 rius autem Maximianus qui Romae imperabat, duos Romae fecit Cæsa-
 res, Maximinum in Oriente, in Italia vero Severum. Romani autem sua
 auctoritate Maxentium Maximiani Herculii filium Imperatorem crearunt.
 Galerius vero Maximianus Severum Caesarem misit ut Maxentium tolle-
 ret: sed Severus in praelio interfectus est. Galerius cum imperasset
 annos xvi. moriturus Licinium in Oriente Imperatorem renuntiavit. At-
 que ita iv. simul extitere Imperatores, Constantinus in Gallis, Maxen-
 tius Maximiani Herculii filius Romae, in Oriente Licinius, et Maximinus
 qui adhuc Caesar remanserat. Verum Maxentium Constantinus in prae-
 lio sustulit, sicque solus in Occidente imperavit. Maximinus deinde in
 Licinium movit, cum quo pactis iniitis, imperio tandem cessit Licinio.
 Sic igitur Constantinus universo imperio solus potitus, Byzantium con-
 didit, cum Romanum imperium periturum ex oraculo didicisset, Christia-
 nus exinde factus. Imperavit annos xxxi. menses x. Filios habuit Κοη-

D νας ἰ'. καὶ ἔσχε παῖδας Κωνσταντίων, Κώνστων, καὶ Κωνσταντίνων. ἀλλὰ Κωνσταντίνος μὲν ἀνέβηλον οὐ Κώνστω στρατιῶται. καὶ αὐτὸν δὲ Κώνστων Μαγνέντιος τις τύραννος ἀνέβλην. μόνος οὖν Κωνσταντίος ἐβασίλευσεν, καὶ ἐποίησε Κίσαυρα Γάλλον τὸν υἱὸν Κωνσταντίου, υἰοῦ ἀδελφοῦ Δαλματίου τοῦ υἱοῦ Θεοδώρου, τοῦ αὐτοῦ θεοῦ, ποιήσας αὐτῶν Κάισυρα εἰς ἀνατολήν.

Ῥωμαίων δ' ἐβασίλευσεν ὁ θμιότατος καὶ πιστότατος Κωνσταντίνος ὁ μέγας, ὁ υἱὸς Κωνσταντίου, πρὸ ἧ' ἀλλανθῶν ἀφ' οὐστων ἔτη λα' καὶ μῆνας ἰ'. ἡμοῦ, ρωμαί'. 10

Ἰνδ. θ'. α'. ὑπ. Κωνσταντίου Καίσαρος τὸ ε' καὶ Μαξιμιανοῦ Ἰοβίου τὸ ε'.

P 279
R 652

Ἀρχάμενος Κωνσταντίνος τῆς βασιλείας ἀπὸ τῶν δυτικῶν μερῶν εἶχεν συμβασιλεύοντας αὐτῷ τοὺς προειρημένους, Κωνσταντίον, Γαλέριον, Μαξιμιανόν καὶ Φλάβιον Οὐαλέριον Σεβή- 15 ρον καὶ Μαξέντιον, καὶ τὸν μὲν Κωνσταντίον καὶ Σεβήρον ἕως διετούς τῆς βασιλείας αὐτοῦ, τὸν δὲ Μαξέντιον ἕως ἐπταετούς τῆς βασιλείας αὐτοῦ, τὸν δὲ Γαλέριον, Οὐαλέριον καὶ Μαξιμιανόν ἕως ἑννεαετούς τῆς βασιλείας αὐτοῦ.

Ἰνδ. ἰ'. β'. ὑπ. Κωνσταντίου Καίσαρος τὸ ε' καὶ Μαξιμιανοῦ Ἰοβίου τὸ ε'.

Κωνσταντίος πατὴρ Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου βασι-

4. Κωνσταντίος] Κωνσταντίνος V. 5. τὸν Γάλλον P. ib. Δαλματίου P. 9. ἀφ' οὐστων P. 17. ζ' ἔτους P.

a m. c. stantium, Constantem, et Constantinum: sed Constantinum Constantis exercitus interfecit: Constantem vero tyrannus quidam Magnentius sustulit. Solus ergo imperavit Constantius, qui Gallum deinde Constantii patris sui, Dalmatili fratris, ex Theodora filiam Caesarem in Oriente creavit.

5845. Romanis xxxiv. imperavit Sanctissimus et Christianissimus Constantinus Magnus, Constantii filius, ex a. d. viii Kalend. Augusti, ann. xxxi. menses x. Colliguntur anni v. m̄ccccxlv.

A. C.

[Ol. lph.]

5814. 305. i. Ind. ix. Constantio Cesare V. et Maximiano Jovio V. Coss.

4.

Imperium ab Occidentis partibus auspiciato Constantino, cum eo imperavere supra nominati Constantius, Galerius, Maximianus, et Flavius Valerius Severus, atque Maxentius: ac Constantius quidem ad alterum, Maxentius ad septimum, Galerius denique, Valerius, et Maximianus ad nonum usque illius imperii annum.

306. ii. Ind. x. Constantio Cesare et Maximiano Jovio VI. Coss.

1. 271.

λίως ἐτελεύτησεν, βασιλεύσας ἔτη ιγ', καὶ Μαξέντιος ἀνηγορεύθη.

σοβ' Ὀλυμπιάς.

V 223

Ἰνδ. ια'. γ'. ὑπ. Νοβίου Κωνσταντίνου Ἀυγούστου μόνου.

5 Μαξιμιανὸς Ἰόβιος ἐτελεύτησεν, βασιλεύσας ἔτη ιδ'.

Δικίνιος ἀνηγορεύθη εἰς Καρνοῦντι πρὸ γ' ἰδῶν νοεμβρίων.

Ἰνδ. ιβ'. δ'. ἐπ. Πάλιν δέκατον καὶ Μαξιμιανοῦ Γαλερίου τὸ ζ'.

Ἰνδ. ιγ'. ε'. ὑπ. Μαξιμιανοῦ Ἐρκουλίου τὸ η' καὶ Γαλερίου C

10 Μαξίμου.

Ἐφ' ὅλης τῆς οἰκουμένης διαλάμποντες οἱ μεγαλοπρεπέστατοι τοῦ Χριστοῦ μάρτυρες τοὺς μὲν ἀπανταχοῦ τῆς ἀνδρείας αὐτῶν ἐπόπτις εἰκότως κατεπλήξοντο, τῆς δὲ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν

Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀληθείας ἀπορρήτου δυνάμεως ἐμφανῆ δι' ἐαυτῶν 15 τὰ τεκμήρια παρεστήσαντο, ὧν ἐκάστου κατ' ὄνομα μνημονεύειν ἄνθρωπον ἀδύνατον. τῶν δὲ κατ' ἐπισήμους πόλεις μαρτυρησάντων ἐκκλησιαστικῶν ἀρχόντων πρῶτος ἡμῖν ἐν εὐσεβῶν στήλαις τῆς Χριστοῦ βασιλείας ἀνηγορεύσθω μάρτυς ὁ μικρῶ πρόσθεν μνημονευθεὶς ἐπίσκοπος τῆς Νικομηδείων πόλεως Ἄνθιμος· 20 τῶν δὲ ἐπ' Ἀντιοχείας ὁ πάντα τὸν βίον ἄριστος πρεσβύτερος τῆς D αὐτόθι παροικίας Λουκιανός, ἐν τῇ Νικομηδείᾳ καὶ αὐτὸς βασι-

1. ιβ' P. 4. Νοβίου] Φλαβίου P. 6. εἰδῶν P. 8. Πάλιν-δεκάτου RV. 13. δὲ τοῦ om. P. 18. ἀναγορευέσθω P, ἀνηγορευέσθω V. Correxī cum Eusebio Hist. Eccl. VIII. 13. 20. ἐπ' om. P.

A. C.

[Ol. Iph.]

Constantius Constantini Magni Imperatoris pater, cum annos XII. imperasset, mortem obiit, et levatus est Maxentius.

CCLXXII. Olympias.

307. III. Ind. XI. Flavio Constantino Augusto solo Cos. 2.

Maximianus Jovius moritur, cum imperasset annos XIV.

Licinius levatus est Carnunti ex a. d. III. Idus Novembres.

308. IV. Ind. XII. Item decies, et Maximiano Galerio VII. Coss.

309. V. Ind. XIII. Maximiano Herculio VIII. et Galerio Maximo Coss.

Per universum orbem maximam gloriam adepti sunt nobilissimi Christi Martyres, et cunctos spectatores admiratione fortitudinis suae merito perculerunt, et divinae prorsus atque inexplicabilis Servatoris nostri potentiae evidentissima in semetipsis exhibuerunt argumenta, adeo ut singulorum recensere nomina nemo mortalium queat. Ex praesidibus autem Ecclesiarum qui in celebrioribus urbibus martyrium perpassi sunt, primum in piorum tabulis a nobis nominetur Anthimus Nicomediensis urbis Episcopus, cujus paullo ante meminimus: ex Antiochena vero Ecclesia Lucianus, toto vitae tempore Presbyter optimus ejusdem dioecesis, qui

λέως επικυρόντος διὰ κινήσου τὴν οὐράνιον τοῦ Χριστοῦ βασι-
 λείαν λόγῳ πρότερον δι' ἀπολογίας, εἶτα καὶ δι' ἔργων ἀνακη-
 ρίξας κτήνεται. τῶν δὲ ἐπὶ Φαριῆας Τυρυνίων ἐπίσκοπος
 Τύρου, Ζηνόβιος πρεσβύτερος τῆς κατὰ Σιδῶνα ἐκκλησίας, Σιλ-
 βανὸς Ἐμίσης ἐπίσκοπος μετὰ πολλοῦ χοροῦ μαρτύρων, ὑπεργί- 5
 R 654 ρως, τεσσαράκοντα ἔτη γεγονώς ἐπίσκοπος, βορὰ Θερῶν γενό-
 P 280 μενος, τῶν δὲ ἐπὶ Παλαιστίνης Σιλβανὸς ἐπίσκοπος Γάζης
 σὺν ἑτέροις τὸν ἀριθμὸν μ' τὴν κεφαλὴν ἀποκηθεῖς, Αἰγύπτιοι
 δὲ Πηλεὺς καὶ Νείλος ἐπίσκοποι μεθ' ἑτέρων διὰ πυρὸς τελειω-
 θέντες. 10

Ἰνδ. ιδ'. ζ'. ὑπ. Κωνσταντίνου Αὐγούστου τὸ β' καὶ Λι-
 κίνου.

Κωνσταντίνου βασιλέως ἐκ βασιλέων εὐσεβοῦς τε καὶ τὰ
 πάντα σωφρονεστάτου, παιδὸς Κωνσταντίου, πρὸς τοῦ παμ-
 βασιλέως Θεοῦ καὶ τοῦ μονογενοῦς αὐτοῦ υἱοῦ, κυρίου δὲ ἡμῶν, 15
 Ἰησοῦ Χριστοῦ, τὴν πεποίθησιν ἐσχηκότος καὶ κινήσαντος κατὰ
 τῶν δυσσεβεστάτων τυράννων Μαξιμίον Γαλερίου καὶ Μαξεν-
 B τίου, ὥφθη αὐτῷ κατ' αὐτῶν ἀπερχομένῳ πολεμῆσαι φωτειδῶς
 ἐν τῷ οὐρανῷ τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ, μέσον καὶ ὑποκάτω διὰ
 φωτειδῶν γραμμῶν ῥωμαϊκῶν ταῦτα, EN ΤΟΥΤΩΙ ΝΙΚΑ, 20
 καὶ φανερώτατα πλητεῖ μὲν ἐπὶ Ῥώμης Μαξέντιος πνιγείς εἰς τὸν

3. κτείνονται V. 5. Αἰμίσης PV. 6. Θερῶν P. 13. ἐκ βασιλέων
 οἱ. P, ἐκ βασιλέως Eusebius Hist. Eccl. IX. 9. 20. ῥωμαϊκῶν om. P.

uni a. m. c. et ipse coram Imperatore, cum antea coeleste Christi regnum apologeti-
 ca oratione primum, ac deinde operibus asseruisset, igne consumptus ex-
 spiravit. Ex iis autem qui in Phoenice martyres extiterunt, Tyrannio
 Tyri Episcopus, Zenobius Ecclesiae in Sidonis dioecesi Presbyter, Sil-
 vanus Aemesae Episcopus, qui post plurimum Martyrum chorum, natu
 grandis, administrato per annos xl. Episcopatu, feris objectus est vo-
 randus: ex Palaestinae vero Martyribus, Silvanus Gasse Episcopus,
 cum aliis xl. capite plexus est: ex Aegyptiis denique Pelous et Nilus
 Episcopi, qui cum aliis igne consumpti sunt.

A. C.

[Ol. Iph.]

5819. 311. vi. Ind. xiv. Constantino Augusto II. et Licinio
 Coss.

3. 272.

Constantino Imperatori, Pio, ac prae caeteris moderatissimo, Con-
 stantii filio, supremi Regis Dei, et filii ejus unici Domini nostri Jesu
 Christi fide persuaso, in impiissimos tyrannos Maximinum Galerium, et
 Maxentium bellum moventi, cum in eos praedio decortatus progredere-
 tur, fulgens in coelo Crucis signum apparuit, in cuius media ac infima
 parte fulgidis et manifestis characteribus scriptum erat, IN HOC VINCE.
 Ac Maxentius quidem Romae cadit, in Tiberi fluvio suffocatus, ad Pon-
 tem Mulvium, cum annos vi. regnasset: Galerius vero Maximinus a Li-

Τίβεριον ποταμὸν εἰς τὴν γέφυραν Μουλουβίων, βασιλεύσας ἔτη 5
 5 ἑ; Γαλέριος δὲ Μαξιμῖνος ἤτηθεις ὑπὸ Λικίνου ἐκ Κιλικίας
 φεγὰς ἤλετο, βασιλεύσας ἔτη 9', πολὺν στρατὸν ἐαυτοῦ ἀναλώ-
 σας, οἷα τυραννός τις ὢν καὶ ἀγενής.

5 σὺν Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. κ'. ζ'. ὑπ. Κωνσταντίνου Αὐγούστου τὸ γ' καὶ Λικί- C
 νου τὸ β'.

Κωνσταντίνος νικητής, σεβαστός, Αὐγούστος, πρῶτος V 224
 τῶν ἐπὶ Ρώμῃς κατατυραννουμένων χριστιανῶν κηδόμενος σωτη-
 10 ρίας, λαβὼν θεὸν τὸν ἐπουράνιον σύμμαχον δι' εὐχῶν ἐπικα-
 λεούμενος, πρόεισι πανστρατιᾶ, Ῥωμαίων τὰ τῆς ἐκ προγόνων
 ἐλευθερίας προμνώμενος. οἱ καὶ μετὰ πύσης χαρῆς καὶ θυμη-
 δίας ἄμα κομιδῇ νηπίοις καὶ γυναῖξι τῶν τε ἀπὸ τῆς συγκαλήτου
 βουλῆς καὶ τῶν ἄλλων διασημοτάτων σὺν παντὶ δήμῳ Ῥωμαίων
 15 φαιδροῖς ὀμμοσιν αὐταῖς ψυχαῖς, οἷα λυτρωτῆν, σωτήρῃ τε καὶ
 εὐεργέτην, μετ' εὐφημιῶν καὶ πλειστῆς χαρῆς αὐτὸν ὑπεδέξαντο.
 ὁ δὲ ὡσπερ ἔμφυτον τὴν εἰς θεὸν εὐσέθειαν κεκτημένος, μηδ' D
 δλωσ τὰς βοαῖς ὑποσαλευόμενος μηδὲ ἐπαιρόμενος ὑπὸ τῶν ἐπαί-
 νων, εὐ μάλᾳ τῆς ἐκ θεοῦ συναισθόμενος βοηθείας, ἀντίκα τοῦ
 20 σωτηρίου πάθους τρόπαιον ὑπὸ γέγραπτοῦ ἰδίας εἰκόνος ἀνατίθηναι
 προστάττει, τὸ σωτήριον σημεῖον ἐν τῇ δεξιᾷ κατέχοντα, ἐν τόπῳ R 656

1. Μουλουβίων R. 4. ἀγενής V. 12. οἱ δὲ καὶ P. 15. τὰ
 om. P. 16. ἐποδέξαντο P. 17. μηδ' — ὑποσαλευόμενος om. P.
 19. εὐ μάλᾳ] οἷα μετὰ P.

cinio fusus in Cilicia fugiens periit, cum annos ix. imperasset, et ingen-
 tem exercitum consumpsisset, utpote tyrannus et ignavus.

CCLXXIII. Olympias.

A. C. [Ol. Ipt.]

312. vii. Ind. xv. Constantino Augusto III. et Licinio

II. Coss.

Constantinus Victor, Augustus, primus suscepta Christianorum Ro-
 mae a tyrannis hactenus oppressorum salutis cura, adscito in auxilium
 coelesti Deo, ac precibus invocato, cum universis copulis procedit, Ro-
 manorum a majoribus acceptam libertatem asserturus: quem ille cum in-
 genti gaudio et gratulatione, una cum ipsis infantulis, et uxoribus Se-
 natorum aliorumque virorum clarissimorum, ac universa Romanorum ple-
 be, laete vultu, animisque ipsis, veluti Liberatorem, Servatorem ac Be-
 neficum, cum faustis acclamationibus et multa laetitia exceperunt. Sed
 ille quasi innatam in Deum pietatem possideret, ejusmodi laudibus mi-
 nime inflatus, ut qui divino auxilio esset munitus, salutaris Passionis
 tropaeum in manu suae imaginis, ita ut salutare signum dextra teneret,
 in celeberrimo urbis loco, cum hac Latina Inscriptione jubet apponi:

μάλιστα τῶν ἐπὶ Ῥώμης δεδημοσιευμένων, ἐπιγραφὴν ἐν αὐτῇ ἐγράψαι φήμασιν αὐτοῖς τῇ Ῥωμαίων ἐγκυβέτατι φωνῇ· τούτω τῷ σωτηραδίῳ σημεῖον ἀληθεῖ ἐλέγχω τῆς ἀνδρείας τῆς πόλιν ὑμῶν ἀπὸ ζυγοῦ δουλείας τοῦ τυράννου Μαξιμιανῶν διασωθεῖσαν ἠλευθέρωσα, ἔτι μὲν καὶ τὴν σύγκλητον καὶ τὸν δῆμον Ῥωμαίων τῇ ἀρχαίᾳ ἐπιφανείᾳ καὶ λαμπρότητι ἐλευθερώσους ἀπεκατέστησα.

Γαλέριος Μαξιμιανὸς νόσῳ χαλιπωτάτῃ ληφθεὶς, ἐπ' ἀνατολῆς διάγων, καὶ τοῦ σώματος αὐτοῦ διαβρέοντος σκώληκας τε ἐκβράσαντος, ὑπὸ μυρίων ἀνδρῶν περιδεδωμένος καὶ μηδ' ὅλως ὠφελθεὶς, νόμους ἐξέπεμψεν ἀνεθῆναι μὲν χριστιανούς μὴ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐκκλησίας οἰκοδομεῖν.

B Ἰνδικτιῶνων Κωνσταντινιανῶν ἐν τευθῶν ἀρχῇ.

Ἰνδ. α'. η'. ὑπ. Κωνσταντίνου Αὐγούστου τὸ δ' καὶ Λικινίου τὸ γ'.

Τῆς ἐν τῷ Βυζαντίῳ ἐκκλησίας ἡγείται πρῶτος Μητροφάνης ἔτη ι'.

Ἰνδ. β'. θ'. ὑπ. Βολουσιανοῦ καὶ Ἀνιανοῦ.

Ἰνδ. γ'. ι'. ὑπ. Κωνσταντίνου Αὐγούστου τὸ ε' καὶ Λικινίου τὸ δ'.

2. ἐν τευθαί R. 3. ἀντορίας R. 7. ἀπεκατέστησαν R. 9. διαβρέοντος P. 10. μηδ' P. 11. μὴ μόνον χριστιανούς P. 12. καὶ τὰς ἐκκλησίας P. 13. Κωνσταντιανῶν V.

Annam.c. Hoc salutari signo vero fortitudinalis indice vestram urbem a servitutis Maxentii tyranni iugo vindicatam in libertatem asserui. Senatum et populum Romanum in pristinum splendorem et libertatis dignitatem restitui.

Galerius Maximianus, cum in Oriente ageret, morbo gravissimo correptus, illius corpore sensim difffluente, ac vermibus scatente, ab innumeris medicis visus, nulloque accepto levamento, edicta ubique emisit, quibus non modo Christianos dimitti, sed etiam Ecclesias aedificari praecepit.

Indictionum Constantinianarum deinceps initium.

A. C. [Ob. Iph.]
5821. 313. VIII. Ind. I. Constantino Augusto IV. et Licinio III. 1. 273.
Coss. Byzantinae Ecclesiae primus praest Metrophanes annos X.
314. IX. Ind. II. Volusiano et Aniano Coss. 2.

σοδ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. δ'. ια'. ὑπ. Σαβίνου καὶ Ρουφίνου.

Κωνσταντίνος ὁ Αὔγουστος τὸν ἴδιον υἱὸν Κωνσταντίνον C ἀνηγόρευσε Καίσαρα.

5 Γαλέριος δὲ Μαξιμιανὸς τοῦτοις τοῖς ὑπάτοις ὕδρωπι δει- νῶ πιασθεὶς ἐν Σαλώναις ἀπέθανεν.

Ἰνδ. ε'. ιβ'. ὑπ. Γαλλικανοῖ καὶ Συμμαχόν.

Κωνσταντίνος Αὔγουστος Κώνσταντα, Κωνσταντίνον καὶ Κρίσπον τοὺς ἑαυτοῦ υἱοὺς Καίσαρας ἀνηγόρευσε καλάνδαις 10 μαρτίαις.

Ἰνδ. ζ'. ιγ'. ὑπ. Λικινίου τὸ ε' καὶ Κρίσπου Καίσαρος.

Ἰνδ. ζ'. ιδ'. ὑπ. Κωνσταντίνου Αὔγουστου τὸ ζ' καὶ Λικινίου R 658 D τὸ ε'.

Ὡπτόσ οὐρανόυ κατὰ τὴν οἰκουμένην ἄκουσαν ταῖς τοῦ φω- V 225 15 τῆρος Χριστοῦ καταγωγῆσαντος ἐκκλησίαις, εἰς πάντα τόπον τῶν πρὸς τῶν τυράννων ἠρπικωμένων οἴκων ἐκ βάθρων εἰς ὕψος ἀπειρον τελεσθέντων οὐ μόνον ἐγκαίνια ἐγένοντο, ἀλλὰ καὶ βασιλεῖς ἀνε- χέαι ταῖς ὑπὲρ χριστιανῶν νομοθεσίαις ἐχρήσατο.

16. ἠρπικωμένων P cum m. R, ἠρπικωμένων R, ἠρηπαμένων V. Idem mendum nescio quomodo me fugit corrigere supra p. 193. B.

A. C.

315. x. Ind. iii. Constantino Augusto V. et Licinio IV. Coss.

[Ol. Iph.]

3.

CCLXXIV. Olympias.

316. xi. Ind. iv. Sabino et Rufino Coss.

4.

Constantinus Augustus filium suum Constantinum Caesa- rem renuntiavit.

Galerius Maximianus his Coss. aqua intercuts graviter laborans Salonis decessit.

317. xii. Ind. v. Gallicano et Symmacho Coss.

1. 274.

Constantinus Augustus Constantem, Constantium, et Cri- spum filios suos Caesares dixit Kalendis Martiis.

318. xiii. Ind. vi. Licinio V. et Crispo Caesare Coss.

3.

319. xiv. Ind. vii. Constantio Augusto VI. et Licinio V. Coss.

4.

Caelesti lumine per universum orbem in Christi Salva- toris Ecclesias diffuso, sacrarum aedium a Tyrannis antea de- structarum, et a fundamentis in immensam altitudinem rursus eductarum et confectarum ubique non modo factae Dedicatio- nes, sed et ab Imperatoribus in Christianorum gratiam edicta quotidie emittebantur.

σεσ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. η'. ιε'. ὑπ. Κωνσταντίνου Ἀυγούστου τὸ ζ' καὶ Κων-
 σταντίνου Καίσαρος.

P 282 Ἰνδ. θ'. ιε'. ὑπ. Κρίσπου τὸ β' καὶ Κωνσταντίνου τὸ β'.

Ἰνδ. ι'. ιε'. ὑπ. Προβιανοῦ καὶ Ἰουλιανοῦ. 5

Ἰνδ. ια'. ιη'. ὑπ. Σεβήρου καὶ Ρουφίνου.

Τῆς ἐν τῷ Βυζαντίῳ ἐκκλησίας ἡγείται δεύτερος Ἀλέξαν-
 δρος ἔτη ζ'.

σεσ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ιβ'. ιθ'. ὑπ. Κρίσπου τὸ γ' καὶ Κωνσταντίνου τὸ γ'. 10

Προλαβὼν δ' τῶν οικειῶν ψυχῶν ποιητῆς καὶ φειδωλὸς σω-
 τῆρ τοῖς πῦσιν ἐκλίμψας Κωνσταντίνον ἅμα παιδὶ Κρίσπῳ
 B παρασκευάζει κυκλωθῆναι ἄπερ κατεῖχεν μέρη Λικίνιος, κάκεινος
 στενωθεὶς πανταχόθεν τοιοῦτον ἀπηνέγκατὸ τέλος σφαγῆς οἰόν-
 περ αὐτὸς εἶδε καὶ ἤκουσε συμβᾶν τοῖς πρὸ αὐτοῦ μικρὸν τυ- 15
 ρανήσασι.

Ἰνδ. ιγ'. κ'. ὑπ. Παυλίνου καὶ Ἰουλιανοῦ.

Ἔτους σῆ' τῆς εἰς οὐρανὸς ἀναλήψεως τοῦ κυρίου καὶ κ'
 τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ εὐσεβοῦς ὁ αὐτὸς ἀοιδίμος βα-
 σιλεύς, εἰς ἄκρον τὴν εὐσέβειαν θεόθεν ἐμπιστευθεὶς, κατὰ τὸ 20

4. 10. Κωνσταντίνου P. 7. τῶ om. P. 9. Ὀλυμπιάδος V. 12.
 ἑλλάμψας P. 13. κάκεινος om. R. 15. τυρανήσας P.

A. C.

[Ol. Iph.]

CCLXXV. Olympias.

320. xv. Ind. viii. Constantino Augusto VII. et Con-
 stantio Caesare Coss. 4.

321. xvi. Ind. ix. Crispo II. et Constantino II. Coss. 1. 275.

322. xvii. Ind. x. Probiano et Juliano Coss. 2.

323. xviii. Ind. xi. Severo et Rufino Coss. 3.

Byzantinae Ecclesiae secundus praest Alexander an-
 nos vii.

CCLXXVI. Olympias.

324. xix. Ind. xii. Crispo III. et Constantino III. Coss. 4.

Praecipiente proprietarum animarum conditore, et miseri-
 cordi Servatore universis prae lucente, Constantinus una cum
 filio Crispo, quas Licinius obtinebat provincias, circumse-
 dit et occupavit: qui undique in arctum redactus, tali exitu in-
 terfectus, vitam finivit, qualem viderat audieratque aliis ante
 se evenisse, cum paucis annis tyrannidem exercisset.

325. xx. Ind. xiii. Paulino et Juliano Coss. 1. 276.

Anno cccxv. in coelum Assumptionis Domini, et xx. imperii Con-
 stantini Pii, idem laudandus Imperator summa divinitus pietate donatus,

παρὸν κ' ἔτος τῆς αὐτοῦ βασιλείας μηνὶ δαισίῳ ἰθ' τῆς ἁγίων
 πατέρων σύνοδον ἐν Νικαίᾳ γενέσθαι παρεσκεύασεν καὶ τὸ τῆς C
 ἀμωμήτου πίστεως ἐκτεθῆναι σύμβολον. διὸ καὶ νικητὴν αὐτὸν
 κατὰ πάντων ἐποίησεν ὁ δεσπότης τῶν ὄλων Θεὸς ταῖς εὐχαῖς
 5 τῶν συνελθόντων ἐν τῇ αὐτῇ συνόδῳ ἁγίων καὶ μακαρίων πατέ-
 ρων. Ἄρειος γὰρ παρατραπέις τὸν νοῦν τὴν ἄρρητον καὶ ἀδιαι-
 ρετον τῆς τοῦ πατρὸς καὶ υἱοῦ Θεότητος ἐνότητι δυστᾶν καὶ δια-
 κρίνειν ὁ κατάρυτος οὐκ ἔφριξεν.

Κωνσταντῖνος ὁ εὐσεβέστατος Κῶνσταντα τὸν ἑαυτοῦ υἱόν, R 660
 10 Καίσαρα ὄντα, ἀνηγόρευσεν Αὔγουστον πρὸς ε' ἰδῶν νοεμβρίων,
 καὶ εἰκοσαετηρίδα τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἤξεν, καὶ ἔδωκεν ἐν τῇ
 31 Ῥώμῃ βικεννάλια πάνν φαιδρῶς καὶ φιλοτίμως, καὶ τῶν τεχνιτῶν
 καὶ συντελεστῶν τὰ ἐπιτάγματα περιεῖλεν τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς αὐτῆς D
 εἰκοσαετηρίδος, καὶ ταῖς καθόλου ἐκκλησίαις πολλὰ ἔδωρῆσατο.

15 Κωνσταντῖνος νικητὴς Αὔγουστος τὸν τῶν Ἀδριανωπολι-
 τῶν πόλεμον θραύσας πρὸς ε' καλανθῶν Ιουλίων, καὶ τὸν Καλχη-
 31 δονίων πολέμον ἠτήσας πρὸς ἰδ' καλανθῶν ὀκτωβρίων, Κρίσπον
 τὸν ἴδιον υἱόν, Καίσαρα ὄντα καὶ διαβληθέντα αὐτῷ, ἀνείλεν. 300 11

Τῷ αὐτῷ ἔτι Κωνσταντῖνος μοναρχήσας βασιλεὺς τῆς Ῥω-
 20 μαίων ἀρχῆς πάσης πάντα τὰ εἰδῶλα πανταχοῦ κατέστρεψεν, καὶ
 πάντα αὐτῶν ἀφείλατο τὰ χρήματα καὶ τὰ κτήματα, καὶ πάσας
 31 τὰς ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ ἐτίμησεν καὶ πάντας τοὺς χριστιανοίς. P 283

1. κ' om. P. ib. Δεσίῳ P, Ιουνίῳ m. R. 6. Ἄρειος V. 12.
 Ῥώμῃ ὄρα R. ib. βικεννάδια RV. ib. τεχνιτῶν PV. 16. τὸν]

τῶν R. ib. Καρχηδονίων RV. 17. κτήσας R. 21. ἀφείλετο P.

hoc praesenti imperii anno, mensis Desii xix. cccxviii. Patrum Synodum
 Nicaeae celebrari, ac inculpatae fidei Symbolum exponi curavit. Unde
 victorem omnium hostium illum fecit universi Dominus Deus, sanctorum
 beatorumque patrum in hanc Synodum convenientium precibus. Arius
 quippe emota mente inexplicabilem et indivulsam Patris et Filii Divini-
 tatis unitatem dividere et separare non formidavit.

Piissimus Constantinus Constantem filium suum, qui tum Caesar
 erat, Augustum renuntiavit ex a. d. vi. Id. Novemb. Imperii etiam an-
 num vigesimum egit, et magnificis ac splendidis factis largitionibus Ro-
 mae Vicennalia egit, artificum quoque ac tributariorum anni istorum
 Vicennialiorum indictionibus sublatis, multisque ubique Ecclesiis factis
 donis.

Constantinus Victor Augustus Hadrianopolitanorum ex a. d. v. Kal.
 Jul. Chalcedonensium vero ex a. d. xiv. Kal. Octob. feliciter confecto
 bello, Crispum Caesarem filium suum calumniis appetitum sustulit.

Eodem anno Constantinus, cum solus Romanorum praeeset imperio,
 omnia ubique idola deiecit, eorumque pecuniis omnibus et possessionibus
 ablatiis, universas Christi Ecclesias omnesque Christianos iis donavit.

V 226 Κατ' αὐτὸν δὲ τὸν καιρὸν κατὰ τῶν πολυέμων πῆς τῶν χρι-
 σματῶν πλείους στρατεύσας ὑπηγάγετο εἰς εὐχῆν τῆς νίκης.
 διὸ καὶ κυριακὰ πρὸς ἐπιστροφὴν τῶν Ἰσραηλίων κατὰ τόπου εἰς τι-
 μὴν τοῦ ἐπὶ πάντων σωτῆρος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν πεποιήσεν.

Εἰσὶν τὰ ἀπὸ κτίσεως κόσμου ἐπὶ τῆν εἰκοσαετη-5
 ρίδα Κωνσταντίνου Ἀγαθοῦστου ἔτη οὕτως.

Ἀπὸ γενέσεως Ἀδάμ ἕως τοῦ κατακλυσμοῦ β' 35β'.

Ἀπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ ἐπὶ Ἀβραάμ α' 0'.

Ἀπὸ γεννήσεως Ἀβραάμ ἕως π' ἔτους Μωϋσέως φέ'.

Ἀπὸ πα' ἔτους Μωϋσέως, ἤγουν τῆς ἐξόδου τῶν υἱῶν Ἰσρα-10
 ἤλ, ἕως γ' ἔτους τοῦ Λαβδῶν, ἐν ᾧ τὸ ἴλιον ἦλω, οδ'.

Ἀπὸ δ' ἔτους τοῦ Λαβδῶν ἐπὶ τὸ β' ἔτος Σολομῶνος, καθ'
 δ' ἤρξατο ἡ πρώτη κατασκευὴ τοῦ ἱεροῦ, σκς'.

Ἀπὸ α' ἔτους Σολομῶνος ἕως γ' ἔτους τοῦ Ὀζίου, ἤγουν
 τῆν πρώτην Ὀλυμπιάδα, σδδ'. 15

R 662 C Ἀπὸ ἀρχῆς τῆς πρώτης Ὀλυμπιάδος ἕως ε' ἔτους Δαρείου
 τοῦ Ὑστάσπου, καθ' δ' συνετελέσθη ἡ δευτέρα τοῦ ἱεροῦ οἰκοδο-
 μή, σμη'.

Ἀπὸ ζ' ἔτους καὶ αὐτοῦ τοῦ λεχθέντος Δαρείου ἕως ιε'
 ἔτους Τιβερίου, ἤγουν τοῦ σωτηρίου βαπτίσματος, φης'. 20

4. τοῦ alterum om. P. 10. πα'] κ' P. 11. 12. Ἀβδῶν P sola.
 14. α' ἔτους] ἔτους β' P. 20. ἔτους om. P.

Eadem tempestate suscepta in fidei Christianorum hostes expedi-
 tione, victoriam illorum precibus reportavit. Quapropter Dominica ad
 paganorum conversionem in omnium Servatoris Christi Dei nostri hono-
 rem ubique excitavit.

Ab orbe condito usque ad vigesimum Constantini Augusti annum
 tempora ita digeruntur.

A creatione Adam, usque ad diluuium, anni II. MCCCXLII.

A diluivio ad Abraham, MCLXX.

A natali Abraham usque ad LXXX. annum Moysis DV.

Ab LXXX. anno Moysis, sive ab Exitu filiorum Israel usque ad ter-
 tium annum Abdon, quo capta est Troja, anni ccciv.

Ab anno IV. Abdon, usque ad secundum annum Solomonis, quo pri-
 ma coepit templi aedificatio, ccxxvi.

Ab anno II. Solomonis usque ad I. annum Oziae, sive usque ad
 primam Olympiadem, anni cclxiv.

Ab initio primae Olympiadis usque ad VI. Darii Hystaspis filii, quo
 perfecta est altera templi Hierosolymitani aedificatio, ccxlviij.

Ab anno VII. praedicti ejusdem Darii, usque ad XV. Tiberii, sive
 usque ad salutare Baptisma Domini, dlvii.

Ἀπὸ ις' ἔτους Τιβερίου, ἤγουν β' ἔτους καὶ αὐτοῦ σβ' Ὀλυμπιάδος, ἕως τῆς εἰκοσαετηρίδος Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου βασιλέως καὶ β' ἔτους σος' Ὀλυμπιάδος σβζ'.

Ὁμοῦ ἀπὸ γενέσεως κόσμου ἕως τῆς εἰκοσαετηρίδος Κωνσταντίνου ἔτη ἑωλγ'.

Ἰνδ. ιδ'. κα'. ὑπ. Κωνσταντίνου Ἀυγούστου τὸ θ' καὶ Κωνσταντίου Καίσαρος τὸ δ'.

Ἰνδ. ιε'. κβ'. ὑπ. Κωνσταντίου Καίσαρος τὸ ε' καὶ Μαξίμου.

Δρέπανον ἐπικτίσας ὁ βασιλεὺς Κωνσταντίνος ἐν Βιθυνίᾳ εἰς τιμὴν τοῦ ἁγίου μάρτυρος Δουκιανοῦ ὁμώνυμον τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἐλενούπολιν κέκληκεν, δωρησόμενος ἄχρι τοῦ νῦν ἕως φανεραῦς περιοχῆς πρὸ τῆς πόλεως εἰς τιμὴν τοῦ ἁγίου μάρτυρος Δουκιανοῦ ὑτέλειαν.

σος' Ὀλυμπιάς.

15 Ἰνδ. α'. κγ'. ὑπ. Ἰανουαρίου καὶ Ἰούστου.

Κωνσταντίνος ὁ εὐσεβὴς τὸν Δανοῦβιν πλειστάκις ἐπέρασαν, καὶ γέφυραν αὐτῷ λιθίνην ἐποίησεν. P 284

Ἐπὶ τῶν προκειμένων ὑπάτων Κωνσταντίνος ὁ αὐλόδιμος βασιλεὺς ἀπὸ Ῥώμης ἐλθὼν, καὶ διάγων ἐν Νικομηδείᾳ, μητροπόλει τῆς Βιθυνίας, ποιήσας πρόκεσσα ἐπὶ πολὺν χρόνον ἐν τῷ

1. σσ' P. 2. εἰκοστῆς ἔτηρίδος PV. 4. ὁμοῦ om. P, post γενέσεως ponit R. ib. κ' ἔτηρίδος PV. 9. Δρέπανον V. 16. Δανοῦβην PV.

Ab anno xvi. Tiberii, sive secundo anno cclxx. Olympiadis, usque Anni a m. c. ad xx. annum imperii Constantini Magni Imperatoris, et ii. annum cclxxvi. Olympiadis, cxcvii.

A mundi conditu, usque ad xx. annum Constantini, anni v. mccccxxxiii. A. C. [Ol. Iph.]

326. XXI. Ind. xiv. Constantino Augusto IX. et Constantio Caesare IV. Coss. 5854. 2.

327. XXII. Ind. xv. Constantio Caesare V. et Maximo Coss. 3.

Constantinus instaurata Drepano in Bithynia, in honorem Sancti Luciani Martyris, hanc matri suae cognominem Helenopolim nuncupavit, donata civitati, qua usque hodie fruitur, quousque patet ante urbem prospectus, vectigalium immunitate, in honorem Sancti Martyris Luciani.

CCLXXVII. Olympias.

328. XXIII. Ind. i. Januario et Justo Coss. 4.

Constantinus Pius Danubium pluries trajecit, ponte lapideo in eundem fluvium strato.

His Coss. Constantinus inclytus Imperator Roma profectus, et Nicomediae Bithyniae Metropoli, atque inde Byzantii diu moratus, primum

Βυζαντίω, ἀνεκένωσε τὸ πρῶτον τεῖχος τῆς Βόζου πόλεως, ποιήσας καὶ προσθήκας τῷ αὐτῷ τείχει οὐκ ὀλίγας, καὶ συνήρην τῷ παλαιῷ τείχει τῆς πόλεως, καὶ ἐπέθηκεν αὐτῇ Κωνσταντινούπολιν, ἀναπληρώσας καὶ τὸ Ἰππικόν, κοσμήσας αὐτὸ χαλκουργήμασι καὶ πάσῃ ἀρετῇ, ποιήσας ἐν αὐτῷ κάθισμα θεωρῶν βασι-

B λησὺ καὶ ὁμοιωτήριον τοῦ ἐν Ῥώμῃ θνός. καὶ παλάτιον μέγα

Γ ποιήσας πλησίον τοῦ αὐτοῦ Ἰππικῶν τὴν ἄνοδον ἀπὸ τοῦ παλατίου εἰς τὸ κάθισμα τοῦ Ἰππικῶν διὰ τοῦ λεγομένου Κοχλίου,

V 227 κτίσας καὶ φόρον μέγα καὶ εὐπρεπῆ πάντο καὶ ἔστησεν ἐν μέσῳ

R 664 κίονα πορφυροῦν μέγα λίθου Θηβαίου ἀξιοθαύμαστον, καὶ 10

ὑπεράνω τοῦ αὐτοῦ κίονος ἔστησεν ἑαυτοῦ ἀνδριάντα μέγα, ἔχοντα ἐν τῇ κεφαλῇ αὐτοῦ ἀκτίνας, ὅπερ χαλκούργημα ἦγαγεν ἀπὸ τῆς Φρυγίας. ὁ δὲ αὐτὸς βασιλεὺς Κωνσταντῖνος ἀφελὼν κρυπτῶς ἀπὸ Ῥώμης τὸ λεγόμενον Παλλάδιον ἔθηκεν αὐτὸ ἐν τῷ ὑπ' αὐτοῦ κτισθέντι φόρῳ ὑποκάτω τοῦ κίονος τῆς στήλης αὐτοῦ, 15

C ὡς τινες λέγουσι τῶν Βυζαντιῶν ἐκ διαδοχῆς ἀκούσαντες. τὴν δὲ τύχην τῆς πόλεως τῆς ὑπ' αὐτοῦ ἀνανεώθεισας ποιήσας θυσίαν ἀνάμακτον ἐκάλεσεν Ἀνθοῦσαν.

Ὁ αὐτὸς βασιλεὺς ἔκτισε καὶ δύο ἐμβόλους ἀπὸ τῆς εἰσόδου τοῦ παλατίου εἰς τὸν φόρον εὐπρεπεῖς, κοσμήσας ἀνδριῶσι καὶ 20 μαρμάρῳ, καλέσας τὸν τόπον τῶν ἐμβόλων Ῥηγίαν, κτίσας ἐγγὺς καὶ βασιλικὴν ἔχουσαν κόγχην, καὶ ἔξω μεγάλους κίονας στή-

2. οὐκ ὀλίγας τῷ αὐτῷ τείχει P.

Byzantii urbis murum instauravit, factis haud modicis, quas veteris urbis muro adjunxit, additionibus, urbe ipsa Constantinopoli appellata. Circum praeterea absolvit, quem aereis statuis aliisque ornamentis decoravit: confecto etiam Tribunali, ex quo Imperator Circenses spectaret, instar illius quod Romae erat. Palatio magno proxime Circum insuper condito, ascensum per Cochleam ab eodem in Circi Tribunal confecit. Magnum quoque et splendidum omnino Forum aedificavit, in cujus medio ingentem ac stupendam Columnam Porphyreticam ex lapide Thebano statuit, cui suam ipsius praegrandem imposuit statuam, radios habentem in capite: quod quidem aereum opus ex Phrygia advehi curavit. Idem Imperator Constantinus clam ablatum Roma Palladium, uti appellatur, in Foro a se extracto, sub Columna, cui imposita est illius statua, recondidit, ut quidam ex Byzantiis asserunt, qui id ex traditione acceperunt. Fortunam vero Urbis ab eo instauratae, incruento facto sacrificio, Florentem appellavit.

Idem Imperator geminas condidit Porticus ab ingressu Palatii usque ad Forum, admodum elegantes, statuis et marmoribus adornatas, Porticum loco Regiae nomine indito: propter quam excitavit Basilicam cum Concha, ingentibusque extra aedem columnis et statuis, quam Senatium

σας καὶ ἀνδριάντας, ἥνπερ ἐκάλεσεν Σενῦτον, καλέσας τὸν τόπον Ἀύγουσταῖον, καθότι καὶ στήλην ἦν στήσας κατέναντι τῆς ἰδίας αὐτοῦ μητρὸς Ἑλένης Αὔγουστας δεσποίνης ἐν πορφυρεῷ κίονι.

5 Ὅμοίως δὲ καὶ τὸ δημόσιον τὸ λεγόμενον Ζεύξιππον ἀνεπλήρωσεν, κοσμήσας κίονι καὶ μαρμάρους ποικίλοις καὶ χαλκοσυγήμασιν.

Ἰνδ. β'. κδ'. ὑπ. Κωνσταντίνου Ἀύγουστου τὸ ε' καὶ Κωνσταντίου Καίσαρος τὸ ε'.

10 Ἰνδ. γ'. κε'. ὑπ. Γαλλικατοῦ καὶ Συμμάχου.

Ἔτους τὰ τῆς εἰς οὐρανοὺς ἀναλήψεως τοῦ κυρίου καὶ κέ τῆς ἐαυτοῦ βασιλείας Κωνσταντίνος ὁ εὐσεβέστατος, πατὴρ Κωνσταντίνου νέου Ἀύγουστου καὶ Κωνσταντίου καὶ Κώνσταντος Καισάρων, πόλιν μεγίστην, λαμπράν, καὶ εὐδαίμονα κτίσας, συγκλήτῳ τε τιμήσας, Κωνσταντινούπολιν κέκληκε πρὸ πέντε ἰδῶν μαίων, ἡμέρα δευτέρα τῆς ἑβδομάδος, ἰνδικτιῶνος τρίτης, τὸ πρότερον καλουμένην Βυζάντιον, Ῥώμην αὐτὴν δευτέραν χρηματίζειν ἀναγορεύσας, ἐπιτελέσας ἵππικὸν ἀγῶνα πρῶτος, φορέσας πρῶτοις διάδημα διὰ μαργαριτῶν καὶ ἐτέρων τιμῶν λθῶν. καὶ ἐποίησεν ἑορτὴν μεγάλην, κελεύσας διὰ θελοῦ αὐτοῦ τύπου τῇ αὐτῇ ἡμέρα ἐπιτελεῖσθαι τὸ γενέθλιον τῆς πόλεως αὐτοῦ καὶ ἀνοίγειν τῇ α' τοῦ αὐτοῦ ἀρτεμισίου μηνὸς τὸ δημόσιον λουτρὸν

2. ἦν] ἦν PV. 3. Ἀύγουστης P. 15. Κωνσταντίνου πόλιν R.
19. πρῶτοις om. P; uncis inclusit R. 22. τῇ om. P.

nuncupavit: locum vero extra hanc aedem Augustaeum, quemadmodum Anniam. c. et statuam, quam e. regione matri suae Dominae Helenae Augustae in Porphyretica columna collocavit.

Absolvit quoque Balneum Zeuxippum nuncupatum, illudque columnis ac marmoribus varii coloris, et aereis operibus exornavit.

A. C.

[OL. Iph.]

329. xxiv. Ind. ii. Constantino Augusto X. et Constantino Caesare V. Coss.

1. 277.

5837.

330. xxv. Ind. iii. Gallicano et Symmacho Coss.

2.

Anno ccc. post Christi in coelos Assumptionem, et xxv. ipsius imperii, Constantinus Plissimus, pater Constantini Junioris Augusti, et Constantii et Constantis Caesarum, aedificata urbe maxima, illustri, et felici, eaque Senatu cohonestata, hanc Constantinopolim nuncupavit ex a. d. v. Idus Maias, Hebdomadis feria ii. Indictionis iii. cum prius Byzantium vocaretur, quam Romam secundam vocari decrevit, celebratis ludis Circensibus, in quibus diadema ex margaritis aliisque lapillis pretiosis confectum primus gestavit. Insigni deinde apparatu acta festivitate, statuit divina sua jussione, ut quotannis eodem recurrente die ejusdem urbis Natalis celebraretur, et xi. mensis Artemisii, publicum Zeuxippi Bal-

B Ζεύξικπον, πλησίον ὄντα τοῦ Ἰππικοῦ καὶ τῆς Ῥηγίας τοῦ παλατίου,
 R 666 ποιήσας ἐαυτῷ ἄλλην στήλην ἀπὸ ξοάνου κεχρυσωμένην βαστά-
 ζουσαν ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ τύχην τῆς αὐτῆς πόλεως, καὶ αὐτὴν κε-
 χρυσωμένην, κελύσας κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν τοῦ γενεθλιακοῦ
 ἰππικοῦ εἰσεῖναι τὴν αὐτὴν τοῦ ξοάνου στήλην διριγεωμένην ὑπὸ 5
 τῶν στρατευμάτων μετὰ χλανιδίων καὶ καμπαγίων, πάντων κα-
 τεχόντων κηρὸς λευκούς, καὶ περιέρχεσθαι τὸ ὄχημα τὸν ἄνω
 καμπτόν, καὶ ἔρχεσθαι εἰς τὸ σκάμμα κατέναντι τοῦ βασιλικοῦ
 καθίσματος, καὶ ἐπεγείρεσθαι τὸν κατὰ καιρὸν βασιλέα καὶ
 C προσκυνεῖν τὴν στήλην τοῦ αὐτοῦ βασιλέως Κωνσταντίνου καὶ 10
 αὐτῆς τῆς τύχης τῆς πόλεως.

Ὁ αὐτὸς θεϊότατος βασιλεὺς Κωνσταντίνος ἔμεινεν βασι-
 λεύων ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἀφελόμενος αὐτὴν ἀπὸ τῆς ἐπαρ-
 V 228 χίας Εὐρώπης, ἤγουν τῆς μητροπόλεως αὐτῆς Ἡρακλείας, προ-
 βαλλόμενος τῇ αὐτῇ Κωνσταντινουπόλει ἐπαρχὸν πραιτωρίων καὶ 15
 ἐπαρχὸν πόλεως καὶ τοὺς λοιποὺς μεγάλους ἄρχοντας.

Ἐσὶν ἀπὸ κτίσεως Ῥώμης ἕως οὗ Κωνσταντινουπόλις ἐνε-
 καινίσθη ἔτη ,απ'.

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἀλέξανδρος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας ἐτε-
 D λώτησεν πρὸ ἰδ' καλανδῶν μαίων, φαρμουθὶ κβ', καὶ ἐχειροτο- 20
 νήθη ἀντ' αὐτοῦ ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος ὁ μέγας πατήρ.

5. δηρηγεωμένην PV. 6. γαμπαγίων R. 9. τὸν om. R, (τὸν) P.
 11. τῆς πόλεως] πόλεως P. 13. Κωνσταντίνου πόλε PV. 15. Κων-
 σταντίνου πόλε P. 21. πατήρ] φαστήρ Holstenius.

neum, quod Circe et Regiae Palatii adjacet, aperiretur. Cumque aliam
 sibi confecisset ex opere rasilii statuam auratam, quae manu dextra
 ipsius Urbis Fortunam gestabat, ipsamque inauratam, praecepit, ut eo
 die quo Circoenses ob Urbis Natalem ederentur, intiret eadem statua
 marmorea, deducta a militibus, lacnis et campagis indutia, cunctis cereos
 albos deferentibus: utque currus quo statua vehebatur superiorem Fle-
 xum circumiret, et ad Scamma progredere ex adverso Imperatorii
 Tribunalis: utque Imperator qui tempore illo regnaret, e solio assur-
 gens, statuam adoraret ejusdem Imperatoris Constantini, ipsiusque For-
 tunae Urbis.

Idem religiosissimus Imperator Constantinus Constantinopoli impe-
 rans mansit, quam ab Europae provincia, seu illius Metropoli Heracles,
 avulsit, Praefecto Praetorie, et Praefecto urbi, caeterisque majoribus
 magistratibus in ea constitutis.

A Roma condita, ad annum quo dedicata est Constantinopolis, ces-
 sentur anni MLXXX.

Hoc anno Alexander Episcopus Alexandriae ex a. d. xiv. Kal.
 Maias, Pharmuthi xxii. decessit, illiusque loco consecratus est Episco-
 pus Athanasius ille magnus pater.

Ἰνδ. δ'. κς'. ὑπ. Βάσσου καὶ Ἀβλαβίου.

σοῆ Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ε'. κς'. ὑπ. Πακατιανοῦ καὶ Ἱλαριανοῦ.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἤρξατο ἀναλίσκεσθαι τοῖς πόλι-
5 ταις Κωνσταντινουπόλεως ὁ ἄρτος ἀπὸ ἐγ' αἵτου.

Ἰνδ. ζ'. κη'. ὑπ. Δαλμάτου καὶ Ζηροφίλου.

Ἰνδ. ζ'. κθ'. ὑπ. Ὀπτάτου Πατρικίου καὶ Ἀνικίου Παν-
10 λίου.

Τούτοις τοῖς ὑπάτοις γέγονε τὰ ἐγκαίνια τῆς ἐκκλησίας τοῦ P 286
10 ἀγίου σταυροῦ τῆς οἰκοδομηθείσης ὑπὸ Κωνσταντίνου ἐπὶ Μα-
καρίου ἐπισκόπου, μηνὶ Σεπτεμβρίῳ ις'. ἐντεῦθεν ἤρξατο ἡ
σταυροφάνεια.

Ἰνδ. η'. λ'. ὑπ. Κωνσταντίου Καίσαρος ζ' καὶ Ἀλβίνου.

Κωνσταντίνου τοῦ εὐσεβοῦς ἤχθη τριακονταετηρίς ἐν Κων-
15 σταντινουπόλει Ῥώμῃ πάνυ φιλοτίμως πρὸς ἡ' καλανδῶν ἀγού- R 668
στων, καὶ Κώνσταντα τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ἀύγουστον ἀνέδειξεν, καὶ
Δαλμάτιον τὸν υἱὸν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Δαλματίου τοῦ κήρω- B
ρος Καίσαρα ἀνηγόρευσε πρὸς ἡ' καλανδῶν ὀκτωβρίων. ἦν δὲ
Δαλμάτιος ὁ υἱὸς Δαλματίου τοῦ ἀδελφοῦ Κωνσταντίνου τοῦ
20 εὐσεβοῦς στρατηγὸς Ῥωμαίων καὶ ὑπάτος πρὸς τοῦ αὐτὸν ἀνα-

5. ὁ om. P. 6. Δαλματίου P sola. ib. καὶ Ζηροφίλου — 7. Πα-
τρικίου om. P. 17. κήρωρος] κήσαρος V, m. R, κήσαρος P.

A. C.

331. xxvi. Ind. iv. Basso et Ablavio Coss.

[Ol. Iph.] Anni a. m. c.
8. 5839.

CCLXXVIII. Olympias.

332. xxvii. Ind. v. Pacatiano et Hilariano Coss.

4.

His Coss. coepit panis distribui civibus Constantinopolita-
nis a xviii. Maii.

333. xxviii. Ind. vi. Dalmatio et Anicio Paulino Coss.

1. 278.

His Coss. facta est Dedicatio Ecclesiae Sanctae Crucis,
quam Constantinus magnus aedificaverat, temporibus Macarii
Episcopi (Hierosolymitani) die xvii. mensis Septembris. At-
que hinc deinceps incipit festum apparitionis Sanctae
Crucis.

334. xxix. Ind. vii. Optato et Paulino Coss.

2.

335. xxx. Ind. viii. Constantio Caesare VI. et Albino
Coss.

3.

5844.

A Constantio Pio acta Tricennalia Constantinopoli, quae
et Roma, magnifice omnino, ex a. d. viii. Kalend. Augusti:
et Constantem filium Augustum, Dalmatium vero, fratris Dalmatii
Caesaris filium, Caesarem renuntiavit ex a. d. viii. Kal. Octobris.
Erat autem Dalmatius filius Dalmatii fratris Constantini Pii, Ma-
gister militiae Romanorum, et Consul, priusquam Caesaris di-

γορευθῆναι Καίσαρα. καὶ Ἀννιβαλιανὸν ῥῆγα προχειρισάμενος ἐνέδουσε κοκκηρὰν χλαμύδα, καὶ κατὰ Καισάρειαν τῆς Καππαδοκίας ἀπέστειλεν.

σοθ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. θ'. λα'. ὑπ. Νεπωτιανοῦ καὶ Φακούνδου. 5

Ἰνδ. ι'. λβ'. ὑπ. Φηλικιανοῦ καὶ Τατιανοῦ.

C Πέρσαι πόλεμον ἐδήλωσαν πρὸς Ῥωμαίους, καὶ ἐπιβὰς Κωνσταντῖνος λβ' ἐνιαυτῷ τῆς αὐτοῦ βασιλείας, ὁρμήσας ἐπὶ τὴν ἀνατολὴν κατὰ Περσῶν, ἐλθὼν ἕως Νικομηδείας, ἐνδόξως καὶ εὐσεβῶς μεταλλάττει τὸν βίον ἐν προαστείῳ τῆς αὐτῆς πό- 10 λειως μὴνὶ ἄρτεμισίῳ ια', καταξιωθεὶς τοῦ σωτηριώδους βαπτίσματος ὑπὸ Εὐσεβίου ἐπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, βασιλεύσας ἔτη λα' καὶ μῆνας ι'. καὶ κατέλιπε Καίσαρας τοὺς τρεῖς υἱοὺς αὐτοῦ, Κωνσταντῖνον Καίσαρα, βασιλεύοντα τῶν κατὰ Γαλλίαν μερῶν, ἄγοντα τῆς βασιλείας ἔτος εἰκοστόν, καὶ Κων- 15 D στάντιον τὸν μετ' αὐτὸν Καίσαρα ἐν τοῖς κατὰ τὴν ἀνατολὴν μέρεσιν, ἔτος ἄγοντα τῆς βασιλείας ια', καὶ Κώνσταντα μετ' αὐτὸν Καίσαρα, ἐν τοῖς κατὰ τὴν Ἰταλίαν μέρεσι διάγοντα, τῆς βασιλείας ἔτος ἄγοντα τρίτον, καὶ Δαλμάτιον Καίσαρα υἱὸν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἐν τῇ Μισσοποταμίᾳ, ἔτος ἄγοντα καὶ αὐτὸν 20 τρίτον.

Ὁ τρισμακάριος Κωνσταντῖνος ἀνεπαύσατο μὴνὶ μαίῳ κβ'

1. Ἀνιβαλιανὸν P, Ἀνιβαλιὸν R. 10. καὶ εὐσεβῶς om. P. 15. ἔχοντα PV, ἄγοντα Ducangius.

A. C.

[Ol. Iph.]

gnitatem esset consecutus. Annibalianum quoque Regem appellatum, purpurea chlamyde induit, et versus Caesarem Syriacae misit.

CCLXXIX. Olympias.

336. xxxi. Ind. ix. Nepotiano et Facundo Coss.

4.

337. xxxii. Ind. x. Feliciano et Tatiano Coss.

1. 279.

Persis bellum Romanis denuntiantibus, Constantinus anno xxxii. imperii, dum in Orientem proficiscitur, suscepta contra Persas expeditione, cum venisset usque Nicomediam, gloriose vitam cum morte commutavit in ejusdem urbis suburbano, salutari baptismo ab Eusebio Episcopo Constantinopolitano donatus, cum imperasset annos xxxi. et menses x. Reliquit Caesares tres filios suos, Constantinum Caesarem qui in Galliis annos xx. Constantium Caesarem qui in Oriente annos xi. et Constantem Caesarem qui in Italiae finibus annos iii. imperarunt: praeterea Dalmatium fratris filium, qui in Mesopotamia et ipse annum tertium regnavit.

Ter beatus Constantinus decessit mensis Maii xxii. ex a. d. ii.

πρὸ α' καλανδῶν Ιουνίων ἐν αὐτῇ τῇ ἁγίᾳ πεντηκοστῇ, ἔτι κει-
μένου ἀτάφου τοῦ σκηνώματος Κωνσταντίνου τοῦ εὐσεβοῦς ἐν τῷ V 229
παλατίῳ Κωνσταντινουπόλεως καὶ φυλαττομένου ἕως οὗ γνῶσιν
οἱ υἱοὶ αὐτοῦ.

5 Ἀκούσας Κωνσταντίος ἐν τῇ ἀνατολῇ ἐν Μεσοποταμίᾳ, P 287
ἔτι τοῦ Περσικοῦ πολέμου ἐπικειμένου, εὐθὺς ἐξώρμησεν ἐπὶ
Κωνσταντινούπολιν, ἐν ἣ παραγενόμενος προεκόμισε τὸν ἑαυτοῦ
πατέρα Κωνσταντῖνον τὸν αἰοιδιμον ἐν τοσαύτῃ παρατάξει καὶ
δόξῃ βασιλικῆς προόδου, ὡς οὐκ ἔστιν εἰπεῖν κατ' ἄξιαν, πα-
10 ρόντος στρατοπέδου ὡς ἔτι ζῶντος ἐν ὀπλοφορίᾳ, τῆς τε πόλεως
ἀπάσης, ἅτε καὶ ὑπ' αὐτοῦ ἀνηγορευμένης Ῥώμης, καὶ δὴ ὅσα R 670
γέγονεν ἐν αὐτῇ ἔνδοξά τε καὶ σιτομέτρια τῶν δωρηθειῶν ἀννω-
νῶν, ἐν πένθει τοσοῦτω πάντων ὄντων, ὡς οὐκ ἐγένετο πώποτε
15 βασιλέα τῶν πρὸ αὐτοῦ δοξασθῆναι οὕτως ἐν τῇ ζωῇ καὶ μετὰ θά-
νατον. καὶ κατετέθη ἐν τῷ ναῦ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, ἐν ᾧ ἀπό- B
κεινται λείψανα τῶν ἁγίων ἀποστόλων Ἀνδρέου καὶ Λουκᾶ τοῦ
εὐαγγελιστοῦ καὶ Τιμοθέου μαθητοῦ Παύλου τοῦ ἀποστόλου.

Σάπυρις ὁ Περσῶν βασιλεὺς ἐπῆλθεν τῇ Μεσοποταμίᾳ
πορθήσων τὴν Νίσιβιν, καὶ περικαθίσας αὐτὴν ἡμέρας ἕξ καὶ
20 μὴ κατισχύσας αὐτῆς, ἀνεχώρησεν.

Ῥωμαίων λέ' ἐβασίλευσαν μετὰ θάνατον τοῦ πατρὸς αὐ-
τῶν Κωνσταντίνου Κωνσταντίνος ὁ νέος καὶ Κώνστας καὶ Κων-
σταντίος ἔτη κδ'. ὁμοῦ μωδ'.

1. ἐν] ἐν τῇ P. 2. τοῦ alterum om. P. 10. ἐπιζῶντος R.
15. ἐν φ — ἀποστόλων om. P. 19. περικαθίσας V. 21. ἐβα-
σίλευσεν P. ib. αὐτῶν] αὐτοῦ P.

Kal. Junias, ipso Sanctae Pentecostes die: cujus quidem Constantini Pii corpus in Palatio Constantinopoleos insepultum jacuit, et servatum est, quoad filii de morte ipsius certiores fierent.

Constantius cum in Oriente versaretur, in Mesopotamia bello Persico adhuc urgente, confestim venit Constantinopolim: quo cum pervenisset, patrem Constantinum inclytum tanto comitatu, et ea regii processu pompa extulit, ut id nemo pro dignitate possit assequi, praesente Praetoriana militia, velut eo superstite armis suis instructa, ac universa civitate, quam Romae nomine donatam, illustribus ornamentis decoraverat, et concessarum annonarum demenso ditaverat, omnibus tanto luctu funus prosecutus, ut nullus ante illum extiterit Imperator, qui vivus mortuusque adeo cultus fuerit et praedicatus. Humatus est autem in aede Sanctorum Apostolorum Andreae, Lucae Evangelistae, et Timothei discipuli Sancti Pauli.

Sapor Persarum Rex Mesopotamiam invasit, Nisibin populaturus, quam cum per dies LXIII. obsedisset, desperata expugnatione recessit.

Romanis xxxv. imperavit post mortem patris ipsius Constantini,

C Καὶ ὁ μὲν νέος Κωνσταντῖνος ἐβασίλευσεν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἔτος α', Κώνστας δὲ ἐν Ῥώμῃ ἔτη ιβ', καὶ μετὰ τὴν αὐτοῦ Κώνστας τελευτήν τὰ λοιπὰ ιβ' ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ῥώμῃ Κωνσταντίος ὁ αὐτῶν ἀδελφὸς ὢν. τὸ κατὰ μέρος ἐστὶν οὕτως.

Ἰνδ. ια'. α'. ὑπ. Οὐρσου καὶ Πολεμίου. 5

Ἰνδ. ιβ'. β'. ὑπ. Κωνσταντίνου νέου Αὐγούστου τὸ δ' καὶ Κώνστας Αὐγούστου τὸ ζ'.

σπ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ιγ'. γ'. ὑπ. Ἀκινδύνου καὶ Πρόκλου.

D Ἰνδ. ιδ'. δ'. ὑπ. Μαρκελλίνου καὶ Προβίνου. 10

Ἰνδ. ιε'. ε'. ὑπ. Κωνσταντίου Αὐγούστου τὸ ε' καὶ Κώνστας Αὐγούστου τὸ β'.

Ἰνδ. α'. ζ'. ὑπ. Πλακίτου καὶ Ῥωμύλου.

σπα' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. β'. ζ'. ὑπ. Λεοντίου καὶ Σαλουστίου. 15

Ἰνδ. γ'. η'. ὑπ. Ἀμαντίου καὶ Ἀλβίνου.

V 231
P 289

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων Κωνσταντιναιαὶ δημόσιον ἐν Κωνσταντινουπόλει πλησίον τῶν Ἀποστόλων ἤρξατο κτεῖσθαι ὑπὸ Κωνσταντίου Αὐγούστου ἀπὸ μηνὸς ἀπριλίου ιζ'.

8. Κώνστας P. 15. Circulum qui sequebatur in tabula adiecta posuimus. 18. ἤρξαντο P.

Anni a. c. Constantinus Junior, et Constans, et Constantius annos xxiv. Colliguntur 5869. tur anni v. m̄cccc̄lxxx.

Ac Constantinus quidem Junior imperavit Constantinopoli annum i. Constans vero Romae annos xii. et post ejusdem Constantis mortem reliquos xii. Romae imperavit illorum frater Constantius. Atque haec singillatim se habent.

A. C.

5846. 338. i. Ind. xi. Urso et Polemio Coss. [Ol. Iph.] 2.
339. ii. Ind. xii. Constantino Juniore Augusto IV. et Constantio Augusto VII. Coss. 3.

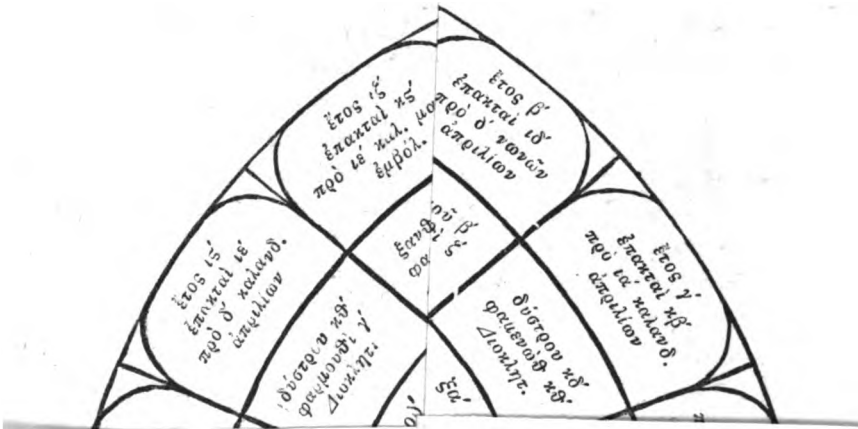
CCLXXX. Olympias.

340. iii. Ind. xiii. Acindyno et Proclo Coss. 4.
341. iv. Ind. xiv. Marcellino et Probrino Coss. 1. 280.
342. v. Ind. xiv. Constantio Augusto V. et Constante Augusto II. Coss. 2.
343. vi. Ind. i. Placito et Romulo Coss. 3.

CCLXXXI. Olympias.

344. vii. Ind. ii. Leontio et Salustio Coss. 4.
345. viii. Ind. iii. Amantio et Albino Coss. 1. 281.
His Coss. Thermae Constantianae Constantinopoli juxta

5853.

- C Καὶ ὁ μὲν νέος Κωνσταντῖνος ἐβασίλευσεν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἔτος α', Κώνστας δὲ ἐν Ῥώμῃ ἔτη ιβ', καὶ μετὰ τὴν αὐτοῦ Κώνσταντιου τελευταίην τὰ λοιπὰ ιβ' ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ῥώμῃ Κωνσταντίος ὁ αὐτῶν ἀδελφὸς ὢν. τὸ κατὰ μέρος ἐστὶν οὕτως.
- Ἰνδ. ια'. α'. ὑπ. Οὐρσου καὶ Πολεμίου. 5
- Ἰνδ. ιβ'. β'. ὑπ. Κωνσταντίνου νέου Ἀυγούστου τὸ δ' καὶ Κωνσταντῖνος Ἀυγούστου τὸ ζ'.

σπ' Ὀλυμπιάς.

- Ἰνδ. ιγ'. γ'. ὑπ. Ἀκινδύνου καὶ Πιρόκλου.
- D Ἰνδ. ιδ'. δ'. ὑπ. Μαρκελλίνου καὶ Προβίνου. 10
- Ἰνδ. ιε'. ε'. ὑπ. Κωνσταντίνου Ἀυγούστου τὸ ε' καὶ Κωνσταντῖνος Ἀυγούστου τὸ β'.
- Ἰνδ. α'. ζ'. ὑπ. Πλακίτου καὶ Ῥωμύλου.

σπα' Ὀλυμπιάς.

- Ἰνδ. β'. ζ'. ὑπ. Λεοντίου καὶ Σαλουστίου. 15
- V 281
P 289 Ἰνδ. γ'. η'. ὑπ. Ἀμαντίου καὶ Ἀλβίνου.
- Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάντων Κωνσταντινῶν ἀδελφῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει πλησίον τῶν Ἀποστολῶν ἤρξατο κτιζεσθαι ὑπὸ Κωνσταντίνου Ἀυγούστου ἀπὸ μηνὸς ἀπριλίου ιζ'.

8. Κωνσταντῖνος P. 15. Circulum qui sequedatur in tabula adiecta posuimus. 18. ἤρξαντο P.

Anniam. c. Constantinus Junior, et Constans, et Constantius annos xxiv. Colliguntur anni v. MCCCCLXX.

Ac Constantinus quidem Junior imperavit Constantinopoli annum i. Constans vero Romae annos xii. et post ejusdem Constantis mortem reliquos xii. Romae imperavit illorum frater Constantius. Atque haec singillatim se habent.

A. C.

5846. 338. i. Ind. xi. Urso et Polemio Coss. [O]. Iph.] 2.
339. ii. Ind. xii. Constantino Juniore Augusto IV. et Constantio Augusto VII. Coss. 3.

CCLXXX. Olympiade.

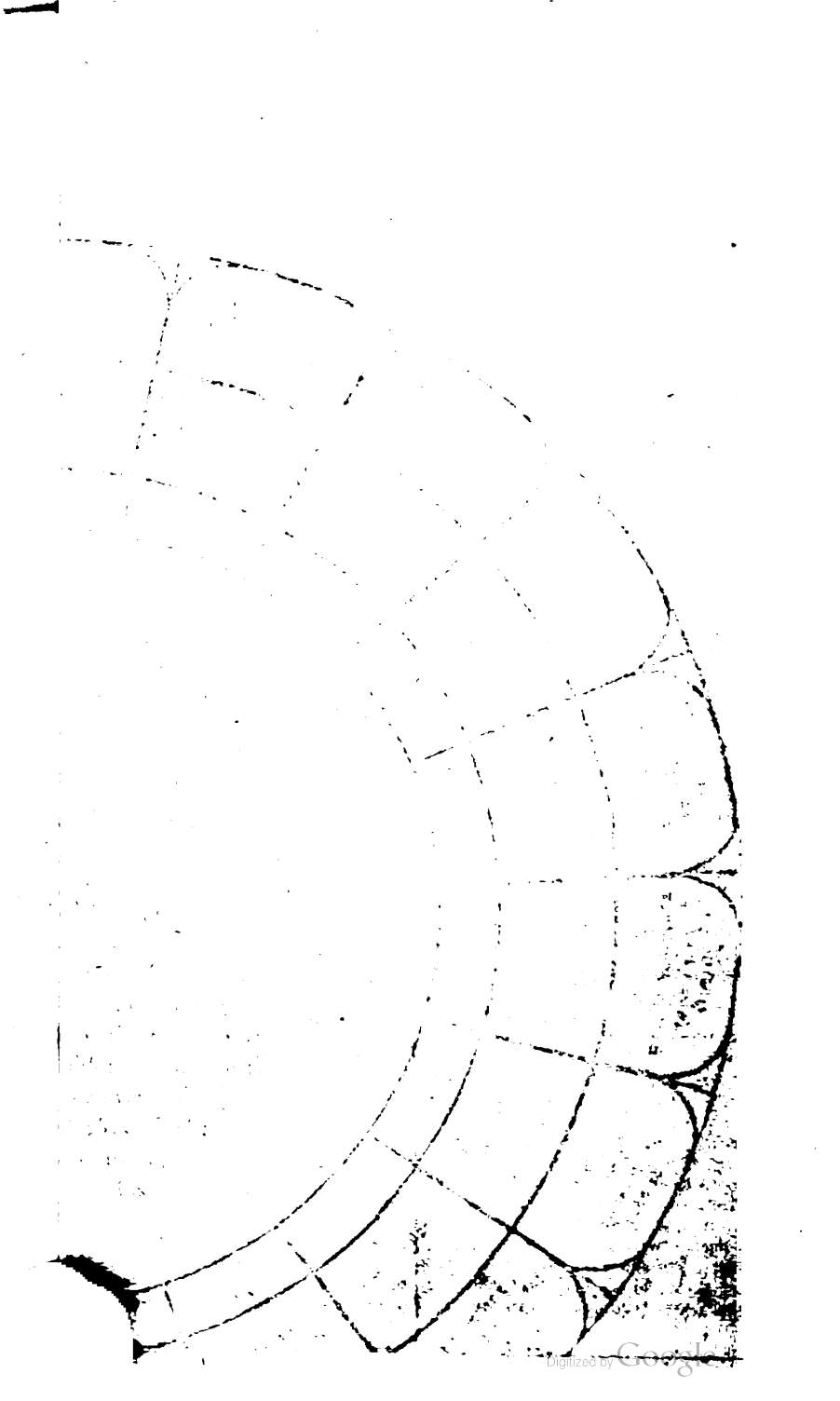
340. iii. Ind. xiii. Acindyno et Proclo Coss. 4.
341. iv. Ind. xiv. Marcellino et Probino Coss. 1. 280.
342. v. Ind. xv. Constantio Augusto V. et Constante Augusto II. Coss. 2.
343. vi. Ind. i. Placito et Romulo Coss. 3.

CCLXXXI. Olympiade.

344. vii. Ind. ii. Leontio et Salastio Coss. 4.
5853. 345. viii. Ind. iii. Amantio et Albino Coss. 1. 281.
- His Coss. Thermae Constantianae Constantinopoli juxta

ἔτος ιθ' ἐπακταί ε' πρὸ ἡ ἰδῶν ἀπριλ.	ἔτος ις' ἐπακταί κς' πρὸ ἡ κιλ. μαρτ. ἔμβολ.	ἔτος ιθ' ἐπακταί ε' πρὸ ἡ ἰδῶν ἀπριλ.	ἔτος ιθ' ἐπακταί ε' πρὸ ἡ ἰδῶν ἀπριλ.
ἔτος ις' ἐπακταί ε' πρὸ δ' καλιαν. ἀπριλ.	ἔτος ιθ' ἐπακταί ε' πρὸ ἡ κιλ. μαρτ. ἔμβολ.	ἔτος ιθ' ἐπακταί ε' πρὸ ἡ ἰδῶν ἀπριλ.	ἔτος ιθ' ἐπακταί ε' πρὸ ἡ ἰδῶν ἀπριλ.
ἔτος ιθ' ἐπακταί ε' πρὸ δ' καλιαν. ἀπριλ.	ἔτος ιθ' ἐπακταί ε' πρὸ ἡ κιλ. μαρτ. ἔμβολ.	ἔτος ιθ' ἐπακταί ε' πρὸ ἡ ἰδῶν ἀπριλ.	ἔτος ιθ' ἐπακταί ε' πρὸ ἡ ἰδῶν ἀπριλ.
ἔτος ιθ' ἐπακταί ε' πρὸ δ' καλιαν. ἀπριλ.	ἔτος ιθ' ἐπακταί ε' πρὸ ἡ κιλ. μαρτ. ἔμβολ.	ἔτος ιθ' ἐπακταί ε' πρὸ ἡ ἰδῶν ἀπριλ.	ἔτος ιθ' ἐπακταί ε' πρὸ ἡ ἰδῶν ἀπριλ.
ἔτος ιθ' ἐπακταί ε' πρὸ δ' καλιαν. ἀπριλ.	ἔτος ιθ' ἐπακταί ε' πρὸ ἡ κιλ. μαρτ. ἔμβολ.	ἔτος ιθ' ἐπακταί ε' πρὸ ἡ ἰδῶν ἀπριλ.	ἔτος ιθ' ἐπακταί ε' πρὸ ἡ ἰδῶν ἀπριλ.
ἔτος ιθ' ἐπακταί ε' πρὸ δ' καλιαν. ἀπριλ.	ἔτος ιθ' ἐπακταί ε' πρὸ ἡ κιλ. μαρτ. ἔμβολ.	ἔτος ιθ' ἐπακταί ε' πρὸ ἡ ἰδῶν ἀπριλ.	ἔτος ιθ' ἐπακταί ε' πρὸ ἡ ἰδῶν ἀπριλ.
ἔτος ιθ' ἐπακταί ε' πρὸ δ' καλιαν. ἀπριλ.	ἔτος ιθ' ἐπακταί ε' πρὸ ἡ κιλ. μαρτ. ἔμβολ.	ἔτος ιθ' ἐπακταί ε' πρὸ ἡ ἰδῶν ἀπριλ.	ἔτος ιθ' ἐπακταί ε' πρὸ ἡ ἰδῶν ἀπριλ.
ἔτος ιθ' ἐπακταί ε' πρὸ δ' καλιαν. ἀπριλ.	ἔτος ιθ' ἐπακταί ε' πρὸ ἡ κιλ. μαρτ. ἔμβολ.	ἔτος ιθ' ἐπακταί ε' πρὸ ἡ ἰδῶν ἀπριλ.	ἔτος ιθ' ἐπακταί ε' πρὸ ἡ ἰδῶν ἀπριλ.
ἔτος ιθ' ἐπακταί ε' πρὸ δ' καλιαν. ἀπριλ.	ἔτος ιθ' ἐπακταί ε' πρὸ ἡ κιλ. μαρτ. ἔμβολ.	ἔτος ιθ' ἐπακταί ε' πρὸ ἡ ἰδῶν ἀπριλ.	ἔτος ιθ' ἐπακταί ε' πρὸ ἡ ἰδῶν ἀπριλ.
ἔτος ιθ' ἐπακταί ε' πρὸ δ' καλιαν. ἀπριλ.	ἔτος ιθ' ἐπακταί ε' πρὸ ἡ κιλ. μαρτ. ἔμβολ.	ἔτος ιθ' ἐπακταί ε' πρὸ ἡ ἰδῶν ἀπριλ.	ἔτος ιθ' ἐπακταί ε' πρὸ ἡ ἰδῶν ἀπριλ.

Χρ
 ἔννεακ
 κατὰ σελ
 δεκαταῖαι, ἐν
 τελείῳθαι προστέ
 ὁ κύκλος κατὰ Ῥωμ
 κεδίνας, καὶ κατ' Ἀθηναί
 ἔννεακαιδεκαετηρίς ἀπὸ 19'
 καὶ αὐτῆς τοῦ μαρτίου μην
 ἔπακταί Λεοντίου καὶ Σαλι
 ἔτος γενέσεως κόσμου πεπλ
 νευκαιδεκαετηρίδος τοῖς λεχ
 ἔπακτων, πόλιν ἐπὶ τὸ πρῶτ
 μαρτίου μηνὸς ἰνδ. β', δὲ
 πεντεκαιδεκαετηρίς ἡ
 ἔκκαιδεκαετηρίς δὲ
 ἢ μόνη ἔννεακαι
 τὸς ἔπακτῶς
 τιθέναι
 καὶ τοῖς

Ἰνδ. δ'. θ'. ὑπ. Κωνσταντίου Ἀγούστου τὸ ε' καὶ Κων- R 673
 σταντος Ἀγούστου τὸ γ'.

Ἰνδ. ε'. ι'. ὑπ. Ρουφίνου καὶ Εὐσεβίου.

σβ' Ὀλυμπιάς.

5 Ἰνδ. ζ'. ια'. ὑπ. Φιλίππου καὶ Σαλῆα.

Ἰνδ. ζ'. ιβ'. ὑπ. Λιμενίου καὶ Κατουλλίνου.

B

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἀπεκτάνθη Κώνστας ἐν Γαλλίαις
 ὑπὸ Μαγνεντίου, ἄρξας ἔτη ιβ', καὶ ἐπῆρθη Μαγνέντιος πρὸ ιε'
 καλανδῶν φεβρουαρίων, καὶ Βετρανίων εἰς τὸ Σίρμιον καλάν-
 οδαις μαρτίαις. καὶ Νεπωτιανὸς αὐτῷ τῷ ἔτει ἐπῆρθη ἐν Ῥώμῃ
 πρὸ τριῶν νήνων ἰουνίων, καὶ πόλεμος μέγας ἐγένετο μετὰ ταῦτα
 μεταξὺ Ῥωμαίων καὶ Μαγνεντιακῶν.

Ἰνδ. η'. ιγ'. ὑπ. Σεργίου καὶ Νιγρινιανοῦ.

Ὁ μακάριος Λεόντιος ὁ ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας τῆς Συρίας,
 15 ἀνὴρ κατὰ πάντα πιστὸς τε καὶ εὐλαβῆς καὶ ζηλωτῆς ὑπάρχων C
 τῆς ἰληθοῦς πίστεως, ἐπιμελούμενος δὲ καὶ τῶν ξενοδοχείων ὑπὲρ
 τῆς τῶν ξένων θεραπείας, κατέστησεν ἄνδρας εὐλαβεῖς ἐν τῇ τού-
 των φροντίδι, ἐν οἷς ἐγένοντο τρεῖς σφόδρα ζηλωταὶ τῆς εὐσε-
 βείας. ἤτοι διὰ τινα χρεῖαν ὤρμησαν εἰς χωρίον ἀπὸ ιζ' σημείων
 20 Ἀντιοχείας· ὄνομα δὲ τὸ χωρίον Θρακῶν κώμη λεγομένη. τού-

12. Μαγνεντιανῶν P. 13. Νιγρινιανῶν R, alterum in m. ponens.
 16. δὲ om. P. 18. ἐν οἷς om. P. 20. Θρακῶν P, Θρακῶν V.

A. C.

[Ol. Iph.]

aedem Apostolorum coeperunt aedificari a Constantio Augusto
 a die xvii. mensis Aprilis.

346. ix. Ind. iv. Constantio Augusto VI. et Constante
 Augusto III. Coss.

2.

347. x. Ind. v. Rifino et Eusebio Coss.

3.

CCLXXXII. Olympias.

348. xi. Ind. vi. Philippo et Salia Coss.

4.

349. xii. Ind. vii. Limeno et Catullino Coss.

1. 332.

His Coss. Constans octavius est in Gallis a Maguento,
 cum imperasset annos xii. et levatus est Magnentius ex a.
 d. xv. Kalend. Februar. et Verano apud Sirmiam Kalend.
 Martii. Eo ipso anno Nepotianus Romae levatus est ex a.
 d. iii. Non. Junias, bellumque inrens fuit inter Romanos et
 Magnentianos.

350. xiii. Ind. viii. Sergio et Nigriniano Coss.

2.

Beatus Leontius Antiochiaey Syrae Episcopus, vir in primis fidelis
 ac pius, veraeque fidelis propugnator, cum Xenodochlorum curam susce-
 pisset, pro peregrinorum susceptione viros pios ac religiosos iis praefec-
 cit. In his autem administrandis tres erant egregii pietatis cultores, qui
 negotiorum quorundam causa venerunt in locum Antiochia xvii. milliari-

τοὺς συνώδευεν περιτυχῶν Ἰουδαίος τις ἦν δὲ ὁ προηγουμένος τῶν τριῶν ἀδελφῶν εὐλαβέστατος ἀνὴρ, Εὐγένιος τοῦνομα. ἐν δὲ τῷ συνοδεύειν ἀρξάμενος ὁ Εὐγένιος ἐκίνει λόγον πρὸς τὸν D Ἰουδαῖον περὶ τῆς τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ τοῦ Θεοῦ πίστεως. τοῦ δὲ Ἰουδαίου διαχλευάζοντος, ἠρέθη ἐν τῇ ὁδῷ ὄφρι νεκρὸς κεί- 5 μενος· καὶ εὐθέως ὁ Ἰουδαῖος πρὸς αὐτοὺς λέγει, Ἐὰν φάγητε τὸν ὄφιν τοῦτον τὸν νεκρὸν καὶ μὴ ἀποθάνητε, γίνομαι χριστιανός. καὶ εὐθέως ὁ Εὐγένιος λαβὼν τὸν ὄφιν διέτελλεν εἰς τρία μέρη ἑαυτῷ καὶ τοῖς σὺν αὐτῷ δυοῖ· καὶ ἔφαγον ἐνώπιον τοῦ Ἰουδαίου, καὶ ἔζησαν. ἐφ' οἷς ἐπληροῦτο τὸ εὐαγγελικὸν καὶ 10 σωτήριον λόγιον τὸ φῆσαν, Καὶ ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν ὄφεις ἀρουσίν, κἢ θανάσιμόν τι φάγωσιν, οὐ μὴ αὐτοῖς ἀδικήσει. ὁ Ἰου- P 290 δαῖος συνεσιελθὼν αὐτοῖς ἐν τῷ ξενῶνι, καὶ διαμείνας ἐν αὐτῷ ἠὲδοκίμει χριστιανὸς γενόμενος.

R 674 Κωνστάντιος ὁ Αὔγουστος, διατρίβων ἐν τοῖς ἀνατολικαῖς 15 μέρεσιν διὰ τὸν Περσικὸν πόλεμον, ἀκούσας τὰ κατὰ Μαγνέτιον, ἐξώρησεν ἀπὸ τῆς Ἀντιοχείων ἐπὶ τὴν Ἰταλίαν.

Σάπωρις δὲ ὁ Περσῶν βασιλεὺς ἐπελθὼν τῇ Μεσοποταμίᾳ, καὶ περικαθίσας ἡμέρας ρ' ἐπὶ τὴν Νήσιβι, καὶ διαθόρωσ αὐτὴν πολεμήσας καὶ μηχαναῖς πολλαῖς χρησάμενος, ὡς καὶ ἐλεφάν- 20

1. τις om. P. 3. ἐκίνει] ἐκίση V, ἐκείνος P. 4 τοῦ prius om. P. 10. τὸ εὐαγγελικὸν] Marci XVI. 18. 12 καὶ] καὶ ἐάν P, καὶ R. 13. συνεσιθῶν P. 17. Ἀντιοχείας P. 19. παρακαθίσας V. ib. τῇ P. ib. Νήσιβι PV.

bus dissitum: vico autem nomen fuit Thraucun: usque se comitem ad- junxit in itinere Judaeus. Porro inter tres illos fratres, primus erat vir piissimus, nomine Eugenius. Cum vero una iter agerent, Eugenius iste sermonem orsus est cum Judaeo de fide unigeniti Filii Dei: Judaeo autem cum risu ac cavillatione haec excipiente repertus est in via serpens mortuus: statimque Judaeus ad illos conversus, Si, inquit, serpente[m] hunc mortuum comederitis, et non morietis, Christiani fiam. Et extemplo Eugenius serpente[m] sublatum in tres partes dividit, sibi que una reservata, duabus aliis sociis datis, coram Judaeo has vorarunt, nullo inde accepto damno. In quibus Evangelicum istud et salutare dictum completum est: In manibus suis serpentes tollent, et si mortiferum quid biberint, non eis nocebit. Judaeus ergo cum illis in Xenodochium reversus, ac in eo manens, Christianus factus postmodum inclaruit.

Constantius Augustus, cum in Orientis partibus propter bellum Persicum versaretur, et quae a Magnento patrata erant accepisset, Antiochia in Italiam profectus est.

Sapor autem Persarum Rex facta in Mesopotamiam irruptione, centum dierum spatio Nesibin obsedit, variisque modis cum ingenti machinarum copia oppugnavit, adducta etiam magno elephantorum ad bellum idoneorum numero: conductis praeterea in auxilium Regibus, et bellicis

των πλῆθος ἀγαγεῖν ἐπιτηδείων πρὸς σύμμαχίαν καὶ βασιλεῖς
 μισθωτοὺς, μαγγανικά τε παντοῖα, οἷς, εἰ μὴ βούλοιντο τὴν πό- V 232
 λιν ἐκχωρήσειν, ἔξαφανίζειν αὐτὴν ἐκ βάθρων ἠπέλλουν. τῶν B
 δὲ Νισιβηνῶν ἀντεχόντων πρὸς τὴν παράδοσιν, τὸ λοιπὸν ἔξυδα-
 5 τῶσαι ταύτην τῷ πρὸς αὐτὴν ποταμῷ διεγνώκει ὁ Σάκωρις. οἱ
 δὲ Νισιβηνοὶ εὐχαῖς ἐνίκουν τοὺς πολεμίους, εὐμενῆ τὸν θεὸν
 ἔχοντες. τῶν γὰρ ὑδάτων μελλόντων τὴν θέσιν τῶν τειχέων ἔξο-
 μαλλῆειν εἰς πῦσιν, μέρος τοῦ τείχους πεπόνθει κατὰ θεοῦ συγ-
 χώρησιν ἐπὶ τῷ συμφέροντι, καθὼς ἐν τοῖς ἐξῆς δηλωθήσεται.
 10 γίνεται γὰρ τὴν τε πόλιν φυλαχθῆναι καὶ τοὺς πολεμίους τοῖς
 ὑδασι ἀντέχεσθαι, ὡς καὶ πολλοὺς ἀπολέσθαι. οἱ δὲ καὶ τοῦ- C
 το πεπονηθότες ἠπέλλουν διὰ τοῦ καταπεσόντος μέρους τοῦ τείχους
 εἰσελθεῖν, παραστήσαντες τοὺς ἐλέφαντας ἐνόπλους καὶ ὄχλον
 συμπεῖσαντες ἐμβριθέστεραν προσέχειν τῷ πολέμῳ μαγγάνοις
 15 παντοίοις μηχανώμενοι. οἱ δὲ τὴν πόλιν φρουροῦντες στρατιω-
 ται νίκην ἐκ θεοῦ προνομίας ἐσχῆκασιν. τὸν γὰρ τόπον ἅπαντα
 παντοίοις ὄπλοις ἐπλήρουν, καὶ ὀνάγροις τοὺς πλείονας ἐλέφαν-
 τας ἀπέκτειναν· οἱ δὲ λοιποὶ ἐν τοῖς κατατέλμασι τῶν τάφρων
 ἐνέπεσαν, ἄλλοι δὲ κρουσθέντες ἀπεστράφησαν. εἰς τὰ ὀπίσω,
 20 καὶ ὑπὲρ μυρλοὺς αὐτῶν ὀπίσθεν ἀπέκτειναν, καὶ τοῖς λοιποῖς σκῆ- D
 πτὸς οὐρανόθεν ἔπεσαν, νεφελῶν τε γνοσφῶδῶν καὶ ἑτεοῦ λάβρου καὶ
 βρογνῶν φωναῖς ἅπαντας ἐξέπληττον, ὡς τοὺς πλείονας αὐτῶν φόβῳ

4. 6. Νησιβινῶν PV. 5. Σάκωρις οἶδεν. οἱ R. 10. τα om. P.

omnis generis comparatis instrumentis: quibus fretus, nisi urbem dede-
 rent, a fundamentis eam eversurum minitabatur.

Deditionem vero recusantibus Nesibinis, Sapor urbem ex vicino urbi
 fluvio inundare decrevit.

At Nesibini precibus hostes vicere, propitio sibi conciliato Deo.
 Cum enim aquae murorum fundamenta solo aequaturae essent, horumque
 immineret ruina, pars murorum ita Dei nutu concidit, ut urbi maxima
 commodaret, quemadmodum in sequentibus exponetur. Accidit enim ut
 urbs inde servata fuerit, aquis hostes arcentibus, multisque ex iis per-
 euntibus.

Il vero casu illo non deterriti minabantur se per collapsam muri
 partem penetraturos, applicatis elephantis armatis, et milite excitato ut
 totis viribus ad bellum, omnis generis machinis adhibitis, incumberent.

Verum qui in urbis praesidio erant milites, victoriam Dei quadam
 providentia adepti sunt. Loco enim universo armatis omnis generis im-
 pleto, onagris complures elephantos occiderunt: caeteris in fossarum uli-
 ginem prolapsis, aliis vero depulsis et retrocedere coactis. Caesi sunt
 ex iis qui armati erant supra decem millia: reliqui fulmine de coelo la-
 pso, caliginosisque nubibus, ac largo imbri, et tonitruorum fragoribus
 adeo percussi sunt, ut major pars illorum metu conciderit.

διεφθαρῆναι. πάντοθεν δὲ ὁ νεὸς Φαραὼ Σάπωρις στετούμενος ἦταῦτο, τοῖς τοῦ φόβου κύμασι δεινῶς καταπιλούμενος.
 R 676 μέλλων δὲ καθαιρεῖν αὐτήν, τοῦ τείχους ῥήγμα μέγιστον ὑπο-
 P 291 μείναντος, καὶ τῆς πόλεως λοιπὸν προδίδουσαι μέλλούσης, δρα-
 σις ἐδείχθη ἐν ἡμέρᾳ τῷ Σάπωρι καθ' ἣν ὥραν ἐπολέμει ἀνήρ 5
 τις περιτρέχων εἰς τὰ τεῖχη τῆς Νισίβης· ἦν δὲ ὁ φαινόμενος
 τῷ εἶδει Κωνσταντίος ὁ Ἀβγουστος· ὡς πλέον ἀγανακτεῖν τὸν
 Σάπωριν κατὰ τῶν τῆς Νισίβης οἰκητόρων, λέγοντα ὡς Οὐδὲν
 ἡμῶν ὁ βασιλεὺς ἰσχύει· ἐξελθάτω καὶ πολεμείτω, ἢ παράδοτε
 τὴν πόλιν. ἐκείνων δὲ λεγόντων, Οὐκ ἔστιν δίκαιον παραδοῦ- 10
 ναι ἡμᾶς τὴν πόλιν, ἀπόντος τοῦ βασιλέως ἡμῶν Κωνσταντείου
 τοῦ Ἀβγουστου. ὡς ἐκ τούτου πλέον ἀγανακτεῖν τὸν Σάπωριν,
 ψευδομένων αὐτῶν κατὰ τὸ φαινόμενον ἐκείνῳ, καὶ λέγειν αὐτόν,
 "Ἴνα τί ψεύδεσθε· ἐγὼ θεωρῶ τοῖς ἔμοις ὀφθαλμοῖς τὸν βασιλέα
 B ἡμῶν Κωνσταντίον περιτρέχοντα εἰς τὰ τεῖχη τῆς πόλεως ἡμῶν. 15
 καὶ ἐν τούτοις πολεμηθεῖς ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ποικίλως ὁ Σάπωρις
 ἄπρακτος ἀνεχώρησεν, θάνατον ἀπειλῆσας τοῖς μάγοις αὐτοῦ.
 μαθόντες δὲ τὴν αἰτίαν διέγνωσαν τοῦ φανέντος ἀγγέλου ὄν
 τῷ Κωνσταντίῳ τὴν δύναμιν, καὶ ἠρμήνευον αὐτῷ. καὶ ἐπι-
 γγὸς ὁ Σάπωρις τοῦ κινδύνου τὴν αἰτίαν, ἐν φόβῳ γεγονῶς ἐκέ- 20
 λευσε τὰ τε μαγικὰ καυθῆναι καὶ ἴσα πρὸς τὴν τοῦ πολέμου
 πυρασκευὴν ἠδὲτρέπισεν διαλυθῆναι. αὐτὸς δὲ ὄν τοῖς ἰδίοις

8. μέλλων δὲ P. 6. Νησίβως P, Νήσιβως R bis. 8. Νησιβως P.
 9. ἐξελθέτω P. 17. ἐνεχώρησεν m. R. 18. δὲ om. P.

Undique autem Sapor novus Phraeo in angustum redactus victus est, pavoris fluctibus miserabiliter demersus.

Cum vero proxime civitas evertenda esset, muri casu hilatum ingentem facturo, deditonem factura, visum quoddam, eadem hora qua urbem oppugnabat, ejusmodi Saperi objectam est. Vir quidam moenia Nesibina percurrerat: referebat ille specie sua Constantium Augustum, ita ut gravius indignatus Sapor, Nesibinis civibus subinde ingereret: Nihil vobis profuturus est Imperator: egredietur ille, et pugnet, aut tradite civitatem.

Quibus si reposuero: Minime par est ut absente Imperatore nostro Constantio deditonem faciamus. Unde vehementius indignatus Sapor, ex viso illos mentiri persuasus, Cur mentimini, inquit, ego hisce meis oculis video Imperatorem vestrum Constantium per moenia vestra discurrentem. Ita Sapor varie a Deo profligatus, re infecta recessit, mortem Magis suis minitatus: qui causa cognita, Angeli apparitione summam in Constantio potentiam portendi ominantes, ita Saperi visum exposuerunt. Is vero ubi intellexit periculi causam, timore percussus, machinas bellicas comburi, et quidquid ad apparatus bellicum paraverat, destrui imperavit, arreptaque cum suis fuga, nemine persequente, in patriam se

φυγή διακόμενος τὴν πατρίδα κατελήφεν, πρότερον λοιμικῆ νό-
σῳ τῶν πλειόνων διαφθαρέντων. φέρεται δὲ ἐν ἐπιστολῇ Οὐα-
λαγέσου ἐπισκόπου Νισίβης τὸ κατὰ μέρος τούτων δηλοῦσθαι. C

Κωνσταντίου τοῦ Ἀυγούστου ἐν τῷ κατὰ Μαγνητίου
5 ἀπαραγομένου πολέμῳ, πρὶν ἢ φθάσαι αὐτὸν Κωνσταντία ἡ Κων- V 233
σταντίου ἀδελφὴ ἐνδύσασα Βεττανίωνα πορφύραν καλάνθαις
μαρτιαίς εἰς βασιλεῖα ἐν Ναϊσῷ τῆς Ἰταλίας ἄνδρα ἔντιμον ἀνέ-
στησε τῷ Μαγνητίῳ πρὸς τὴν μάχην. καὶ μετὰ ταῦτα φθάσας
ὁ Κωνσταντίος ἐν οἷς τόποις ἦν ὁ πόλεμος ἐν τῇ Ἰταλίᾳ, προσε-
10 δέξατο τὸν Βεττανίωνα μετὰ πολλῆς τιμῆς· καὶ μετὰ ταῦτα ἐν
τῷ κάμπῳ τριβουνάλιον ἐφ' ὑψηλοῦ ποιήσας, παρόντος αὐτῷ
τοῦ στρατοπέδου, συμπαρεστῶτος δὲ καὶ τοῦ Βεττανίωνος, ἔδη- D
μηγόρει ὁ Κωνσταντίος ἀκλόουθον εἶναι τῇ βασιλεῖᾳ τὴν ἔξου- D
σίαν ὑπάρχειν καὶ τῷ ἐκ προγόνων βασιλέων διαδεξομένῳ ταύ-
15 την· συμφέρειν δὲ καὶ τῷ κοινῷ δεόντως ὑπὸ μίαν ἔξουσίαν διο-
κεῖσθαι τὰ δημόσια καὶ ὅσα τούτοις ἀκλόουθα.

Ἐν πᾶσι δὲ τούτοις ἦν ὁ Θεὸς μετὰ Κωνσταντίου, εὐοδῶν R 678
αὐτοῦ τὴν βασιλείαν. ἦν γὰρ καὶ αὐτὸς πολλὴν φροντίδα ποιού-
μενος ὑπὲρ τῶν ἐκκλησιῶν τοῦ Χριστοῦ. τὸν δὲ Βεττανίωνα
20 βασιλεύσαντα μῆνας δέκα κατὰ τὴν προειρημένην δημηγορίαν ἡ
Κωνσταντία ἀποδύσας τὴν πορφύραν κατ' αὐτὸν τὸν καιρὸν
τραπέζης αὐτῷ πρὸς ἐστίασιν κοινωνίαν παρέσχετο καὶ μετὰ πά-

2. Οὐολαγέσου P. 3. δηλοῦσις V a correctore. 4. τοῦ om. P.
7. Ἰταλίας] Ἰλλυρίας Ducangius. 12. καὶ om. P. 14. διατα-
ξομένης P. 21. τὸν om. P.

recepit, magna exercitus parte pestilentia prius absumpta. Circumfertur
Volagesi Nesibini Episcopi Epistola, qua haec singillatim exponuntur.

Constantio Augusto ad bellum contra Magnentium profecto, priusquam adventaret, Constantia Constantii soror Vetranionem, virum illustrem, Kalendis Mart. purpura indutum Naïsi Illyriae urbe Imperatorem factum ac inauguratum Magnentio ad praelium opposuit. Constantius vero ubi ad locum Italiae quo bellum gerebatur pervenit, Vetranionem perhonorifice excepit, pestoaeque erecto in campi loco eminentiori, tribunali, eoram exercitu, ac ipso Vetranione, orationem habuit Constantiae, dixitque, Par esse omnino ut imperio potestas suprema, haecque a majoribus Imperatoribus accepta dominetur: subditis vero longe esse utilius res publicas ab unica eademque potestate rite administrari, et alia id genus consentanea.

Oecetorum in haec omnibus Deus erat cum Constantio, illiusque imperium secundabat. Is enim summam Christi Ecclesiarum curam habuit. Vetranionem vero post decimum mensem quam imperaverat, secundum praedictam illam concionem, purpura exutum, eodem tempore mensa sua dignatus est Constantius, summisque honoribus et multo comitatu, ac multis benevolentiae significationibus illum persecutus, Prusam Bithy-

P 292 σης τιμῆς καὶ δορυφορίας καὶ πολλῶν χαρισμάτων ἀπέστειλεν αὐτὸν ἐν πόλει Προυσιᾷ τῆς Βιθυνίας διάγειν, λαμβάνοντα ἀνώνυμους καὶ κελλαρικά δαψυλῶς. χριστιανὸς δὲ ὢν ὁ Βετρανίον, καὶ παραβάλλον ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐν συνάξεισιν, ἐποίει ἐλεημοσύνας πένησι, τιμῶν καὶ τοῦς τῆς ἐκκλησίας προεστῶτας ἕως τελευ- 5 τῆς αὐτοῦ.

Ἰνδ. θ'. ιδ'. ὑπ. Σεργίου καὶ Νιγρινιανοῦ.

Κωνστάντιος Αὐγούστος μόνος βασιλεύων Γάλλον ἀνεψιὸν αὐτοῦ κοινῶν τῆς αὐτοῦ βασιλείας Καίσαρα ἀνηγόρευ- B σεν, μετονομάσας αὐτὸν Κωνστάντιον, ἰδοῖς μαρτίαις, καὶ ἐν 10 τῇ κατὰ τὴν ἀνατολὴν Ἀντιοχείᾳ ἀπέσταλε, τῶν Περσῶν ἐπι- κειμένων.

Τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ ᾤφθη ἐν Ἱεροσολύμοις κατὰ τοῦτον τὸν χρόνον, ὥρα ἦν ὡς τρίτη, ἐν ἡμέρᾳ πεντηκοστῇ, φωταυδὲς τεταμένον γυναικί ματαίς ἐν τῷ οὐρανῷ ἀπὸ 15 τοῦ ὄρους τῶν ἐλαιῶν ἕως τοῦ Γολγοθᾶ, ἐν ᾧ τόπῳ ἐσταυρώθη ὁ κύριος κατὰ ἀνατολάς, ὅθεν ἀνελήφθη ὁ κύριος, κύκλῳ τοῦ φανέντος τιμίου σταυροῦ, στέφανος ὡς ἡ ἴρις τὸ εἶδος ἔχων. καὶ τῇ αὐτῇ ὥρᾳ ᾤφθη ἐν Παννικίᾳ Κωνσταντίῳ τῷ Αὐγούστῳ καὶ τῷ σὺν αὐτῷ στρατῷ ὄντι ἐν τῷ κατὰ Μαγνέντιον πολέμῳ, καὶ 20 C ἀρξάμενου Κωνσταντίου νικᾶν, Μαγνέντιου συμβαλόντος αὐτῷ περὶ τὴν λεγομένην Μοῦρσαν πόλιν, ἥτηθεις ὁ Μαγνέντιος ἔφυγεν εἰς τὴν Γαλλίαν μετ' ὀλίγων.

1. δορυφορίας R. 2. Προυσιᾷ P. 18. Malim esse. 19. Παννικίᾳ PV. 21. νικᾶν Μαγνέντιου om. P. ib. συμβάλλοντος P. 23. τῆς, om. P. ib. ὀλίγων V.

Annam. c. niae civitatem amandavit, ubi ad vitae usum necessaria illi omnia, annonas et collarionenses species copiose suppeditavit. Votivum vero uti Christianus, ac in Ecclesiae sacris Liturgiis assiduus, in egenos eleemosynas erogabat, et Ecclesiae Praesules usque ad mortem coluit.

A. C.

[Ol. Iph.]

5859. 851. Ind. ix. Sergio et Nigriniano Cons.

3.

Constantius Augustus, solus imperans, Galliam patrelem consortem imperii Caesarem renuntiavit, dato illi Constantii cognomine, Idibus Martiis, ac Antiochiam in Orientem misit, Persis tum ingruentibus.

Signum Crucis Christi eadem tempestate Hierosolymis in caelo apparuit, sub horam tertiam, Nonis Maii, ipso Pentecostes die, luminis instar protensum a Monte Olivarum usque ad Golgotha, quo loco versus Orientem Christus est Crucifixus, unde assumptus est Dominus: corona caeterum iridis speciem praeferente venerandam istam crucem ambiente. Eademque hora Constantio Augusto in Pannonia, et qui cum eo erat exercitui, visus est in bello contra Magnentium: cumque coepisset Constantius cum illo configere ad urbem Mursam, Magnentius victus cum paucis in Galliam fuga evasit.

Κωνσταντίος δὲ ὁ καὶ Γάλλος ὁ προειρημένος Καῖσαρ ἐν τῇ ἀνατολῇ καὶ ἐν Ἀντιοχείᾳ διῆγεν.

σπύ' Ὀλυμπιάς.

- 5 Ἰνδ. ι'. ιε'. ὑπ. Κωνσταντίου Ἀυγούστου τὸ ζ' καὶ Κώνσταν- R 680
τος Καίσαρος.
- Ἰνδ. ια'. ις'. ὑπ. Κωνσταντίου Ἀυγούστου τὸ η' καὶ Κών-
σταντος Καίσαρος τὸ β'.
- 10 Ἰνδ. ιβ'. ιζ'. ὑπ. Κωνσταντίου Ἀυγούστου τὸ θ' καὶ Κών- D
σταντος Καίσαρος τὸ γ'.
- 10 Ἐν τούτῳ τῷ ἔτει Μαγνέντιος πάλιν συμβαλὼν ἐν Μόν- V 234
τῳ Σιλεύκῳ, ἤττηθεις ἔφυγε μόνος ἐν Γαλλίαις εἰς Λουγδοῦ-
νον πόλιν, καὶ ὅτε τὸν ἴδιον ἀδελφὸν ἔσφαξεν, τότε καὶ ἑαυτὸν
ἀνείλεν πρὸ τεσσάρων ἰδῶν ἀυγούστου.
- 15 Ἰνδ. ιγ'. ιη'. ὑπ. Ἀρβητιάνου καὶ Λουλλιανοῦ.
- 15 Τούτῳ τῷ ἔτει Γάλλος ὁ καὶ Κωνσταντίος, Καῖσαρ ὢν,
ἐκ διαβολῆς, ὡς παρὰ γνώμην Κωνσταντίου τοῦ Ἀυγούστου
ἀποκτείνας ἔπαρχον πραιτωρίων καὶ κτέστωρα, μετασταλεῖς ἀπὸ P 293
τῆς Ἀντιοχείων ὑπὸ Κωνσταντίου τοῦ Ἀυγούστου ἐν Ἰστρῳ τῇ
νήσῳ ἀνηρέθη. καὶ Ἰουλιανὸν τὸν ἀδελφὸν τοῦ αὐτοῦ Γάλλου
20 τοῦ καὶ Κωνσταντίου πορφύραν ἐνέδυσεν, καὶ Καίσαρα προεχει-

10. Μόντφ Wesselingius ad Antoninum p. 857. cum Theophane p. 37. B, ex codicibus corrigendo, Μόντφ PV. 12. ἔσφαξεν ἀδελφὸν P. 18. Ἰσφ P. 20. καὶ bis om. R.

Constantius autem, qui et Gallus, praedictus Caesar, in Oriente et Antiochiae moratus est.

CCLXXXIII. Olympias.

A. C.			[Ol. Iph.]
352.	xv.	Ind. x.	Constantio Augusto VII. et Constante Caesare Coss.
			4.
353.	xvi.	Ind. xi.	Constantio Augusto VIII. et Constante Caesare II. Coss.
			1. 283.
354.	xvii.	Ind. xii.	Constantio Augusto IX. et Constante Caesare III. Coss.
			2.

Hoc anno, Magnentius rursus ad Mastum Seleucum praelio congressus, victus, solus in Gallias Lugdunum confugit, ubi, occiso fratre suo, se quoque ex a. d. iv. Idus Augusti interfecit.

355. xviii. Ind. xiii. Arbetione et Lolliano Coss. 3.

Hoc anno Gallus, qui et Constantius, Caesar, per calumniam, quae praeter voluntatem Constantii Augusti Praefectum Praetorio et Quaestorem interfecisset, Antiochia accersitus, in Iso Insula sublati est. Constantius Julianum Galli Constantii fratrem purpura induit, et Caesarem renuntiavit ex a. d. viii. Idus Octobres, cui in matrimonium collo-

σίσατο πρὸς ἡ' ἰδῶν ὀκτωβρίων, δούς αὐτῷ πρὸς γάμον Κωνσταν-
τιος Ἀύγουστος τὴν ἑαυτοῦ ἀδελφὴν Ἑλένην, καὶ ἀπέστειλεν αὐ-
τοὺς ἐν Γαλλίαις.

σπδ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ιδ'. ιθ'. ὑπ. Κωνσταντίου Ἀυγούστου τὸ ε' καὶ Ἰουλιαν-5
νοῦ Καίσαρος.

B Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων, μηνὶ πανέμῳ α', Τιμοθέου τοῦ
ἀγίου μαθητοῦ γενομένου Παύλου τοῦ ἀποστόλου, ἐπισκόπου τε
πρώτου χειροτονηθέντος ἐν Ἐφέσῳ τῆς Ἀσίας, τὰ λείψανα ἠνέ-
χθη ἐν Κωνσταντινουπόλει σὺν πάσῃ τιμῇ, καὶ ἀπετέθη εἰς τοὺς 10
ἀγίους Ἀποστόλους ὑποκάτω τῆς ἀγίας τραπέζης.

Ἰνδ. ιε'. κ'. ὑπ. Κωνσταντίου Ἀυγούστου τὸ ια' καὶ Ἰουλιαν-
νοῦ Καίσαρος τὸ β'.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων μηνὶ δόστρω γ' ἠνέχθη ἐν Κων-
σταντινουπόλει τὰ λείψανα τῶν ἀγίων Λουκᾶ καὶ Ἀνδρέου τῶν 15
ἀποστόλων σπουδῇ Κωνσταντίου τοῦ Ἀυγούστου μετὰ σπουδῆς
καὶ θεοσεβείας ψαλμωδίας τε καὶ ὕμνων, καὶ ἀπετέθη εἰς
C τοὺς ἀγίους Ἀποστόλους.

R 682 Κωνσταντίος Ἀύγουστος εἰς τὴν ἑαυτοῦ εἰκοσαετηρίδα με-
τὰ πολλῆς φαντασίας καὶ παρατίξεως εἰσῆλθεν ἐν Ῥώμῃ· συνεισ- 20

9. πρώτων P. 18. τὸ om. R. 14. ἰνδακτίωνος ιε'. ἐπὶ R. 17.
ἀπετέθη R, illud m. 19. εἰκοσιε. P.

cavit Constantius Augustus sororem suam Helenam, illosque in Gallias
misit.

CCLXXXIV. Olympias.

A. C.

386. xix. Ind. xiv. Constantio Augusto X. et Juliano
Caesare Com.

His Coss. mense Panemo, die i. Sancti Timothei discipuli quondam Sancti Pauli, ac primi Ephesi in Asia creati Episcopi, reliquiae Constantinopolim cum summa veneratione delatae, in aede Sanctorum Apostolorum sub ipsa sacra mensa repositae sunt.

357. xi. Ind. xv. Constantio Augusto XI. et Juliano
Caesare II. Coss.

His Consulibus mense Distro, die iii. Constantinopolim allatae sunt reliquiae Sanctorum Lucae et Andreae Apostolorum, cura Constantii Augusti, cum veneratione et cultu, ac psalmorum et hymnorum cantu, depositaeque sunt in aede Sanctorum Apostolorum.

Constantius Augustus propter Vicennalia sua multo cum apparatu et comitatu Romam venit, et cum eo uxor ejus Eusebia Augusta, Romaeque morati sunt dies xiv.

[Ol. Iph.]

4.

1. 284.

ἤλθεν δὲ αὐτῷ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ Εὐσεβία ἡ βασίλισσα, καὶ ἐποίησαν ἡμέρας ἰδ' ἐν τῇ Ῥώμῃ.

Ἰνδ. α'. κα'. ὑπ. Δατιανοῦ καὶ Κερεαλλοῦ.

Ἰνδ. β'. κβ'. ὑπ. Εὐσεβίου καὶ Ὑπατίου.

5 Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων μηνὶ ὑπερβερεταίῳ μέγας γέγονε καὶ σφοδρὸς σεισμὸς ἐν Νικομηδείᾳ περὶ ὥραν γ' νυκτερινήν. καὶ ἡ πόλις κατέπεσε καὶ διεφθάρη, ἐν οἷς καὶ συναπίετο ὁ τῆς αὐτῆς πόλεως ἐπίσκοπος Κεκρόπιος τοῦνομα. D

Γρατιανὸς υἱὸς Οὐαλεντινιανοῦ ἐγεννήθη πρὸ ἰ' καλανδῶν 10 Ἰουνίων, καὶ αὐτῷ τῷ ἔτει ἐν πρώτοις προήλθεν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἑπαρχὸς Ῥώμης ὀνόματι Ὀνώρατος πρὸ γ' ἰδῶν Σεπτεμβρίων.

σπέ Ὀλυμπιάς.

15 Ἰνδ. γ'. κγ'. ὑπ. Κωνσταντίου Αἰγούστου τὸ ιβ' καὶ Ἰουλιανοῦ Καίσαρος τὸ γ'.

Τοῦτω τῷ ἔτει μηνὶ περιτίῳ ιε' καθιερώθη ἡ μεγάλη ἐκκλησία Κωνσταντινουπόλεως.

Μακεδόنيος Κωνσταντινουπόλεως ἐπίσκοπος καθηρέθη ἐπὶ P 294 πολλοῖς ἰδίοις αὐτοῦ ἐγκλήμασιν, καὶ κατέστη ἀντ' αὐτοῦ Εὐδόξιος τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας ἐπίσκοπος, ἐνθρονισθεὶς μηνὶ αὐδυναίῳ 20 κζ', παρουσίᾳ ἐπισκόπων οβ', Μάρι, Ἀνακίου, Γεωργίου, V 235

1. Εὐσεβία PV. 7. καὶ alteram om. P. 9. Οὐαλεντιανοῦ P.
15. Καίσαρος om. P. 21. Μάρι Ἀνακίου Ducangius, Μαριανέσιον PV.

A. C.

858. XXI. Ind. I. Datiano et Cereale Coss.

859. XXII. Ind. II. Eusebio et Hypatio Coss.

[Ol. Iph.]

2.

3.

His Coss. mense Hyperboretaco Nicomedias ingens et vehemens terrae motus accidit circiter horam tertiam noctis: ac civitas concidit, et deleta est, unaque cum aliis ipse urbis Episcopus, Cecropius nomine, oppressus est.

Gratianus Valentiniani filius ex a. d. x. Kalend. Junias natus est. Et hoc ipso anno primum processit Constantinopolim Praefectus Romae, Honoratus nomine, ex a. d. III. Idus Septembres.

CCLXXXV. Olympias.

860. XXIII. Ind. III. Constantio Augusto XII. et Juliano Caesare III. Coss.

Ἐοῦς μηνὸς Σεπτεμβρίου, τῆς xv. ἡ Μεγάλη Ἐκκλησία Κωνσταντινουπόλεως ἀφιερῶται.

Μακεδόνης Ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως ἕνεκα πολλῶν ἰδίῳ ἁμαρτιῶν ἐκδιώχθη, καὶ ἐν τῷ αὐτῷ ἔτει ἐν πρώτοις προήλθεν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἑπαρχὸς Ῥώμης ὀνόματι Ὀνώρατος πρὸ γ' ἰδῶν Σεπτεμβρίων.

Σέρβα, Ούρανίου, Θεοδοσίου, Εύσεβιου, Λεοντίου, Κυρίωνος, Ἀραβιανού, Ἀσίνου, Φιλοθέου, Ἀγερωχίου, Εὐγενίου, Ἐλπίδιου, Στεφάνου, Ἡλιοδώρου, Δημοφίλου, Τιμοθέου, Ἐξευρεσίου, Μεγασίου, Μειζονίου, Παύλου, Εὐαγρίου, Ἀπολλωνίου, Φοίβου, Θεοφίλου, Προτασίου, Θεοδώρου, Ἡλιοδώρου, Εὐ-5
μαθίου, Συνεσίου, Πτολεμαίου, Εὐτυχῆ, Κόντου, Ἀλφίου,
B Τροφίμου, Εὐτυχίου, Βασιλίσκου, Θεομνύστου, Βετρανίωνος, Φιλίππου, Ἀναστασίου, Μαξεντίου, Πολυεύκτου, Γρατιανοῦ, Λεοντίου, Μητροδώρου, Εὐσταθίου, Ἰουνιανού, Τροφίμου, Οἰκουμενίου, Μηνοφίλου, Εὐηθίου καὶ τῶν λοιπῶν. 10

R 684 Ἐπὶ τῆς αὐτῆς συνόδου τῶν ἐπισκόπων οὐ μετὰ πολλὰς ἡμέρας τοῦ ἐνθρονισθῆναι τὸν Εὐδόξιον ἐπίσκοπον Κωνσταντινουπόλεως τὰ ἐγκαίνια τῆς μεγάλης ἐκκλησίας τῆς αὐτῆς πόλεως ἐτελέσθη δι' ἐτῶν λδ' μικρῶ πρόσω ἀφ' οὗ θεμελίους κατεβάλετο Κωνσταντῖνος νικητής, σεβαστός. ἐγένετο δὲ καὶ τὰ ἐγκαί-15
νια αὐτῆς ἐπὶ τῶν προκειμένων ὑπάτων πρὸ ἰς' καλανδῶν μαρ-
C τίων, ἧτις ἐστὶ μηνὸς περιτίου ιδ'. εἰς τὰ ἐγκαίνια προσήγαγεν ὁ βασιλεὺς Κωνσταντῖνος Ἀύγουστος ἀναθήματα πολλὰ, κειμήλια χρυσῶ καὶ ἀργυρῶ μεγάλα καὶ διάλυθα χρυσοφῆ ἀπλώματα τοῦ ἁγίου Θυσιαστηρίου πολλά. ἔτι μὴν καὶ εἰς τὰς θύρας τῆς ἐκ-20
κλησίας ἀμφίδουρα χρυσῶ διάφορα καὶ εἰς τοὺς πυλεῶνας τοὺς

2. Γερωχίου P. 8. Γρατιανοῦ — Εὐηθίου] Τροφίμου, Οἰκου-
μενίου, Γρατιανοῦ, Λεοντίου, Μητροδώρου, Εὐσταθίου, Μενο-
φίλου, Εὐηθέου P. 14. πρὸς P. ἰδ. καταβάλλετο PV. 15. δὲ
om. P. 17. περιτίου R, περτίου m. R. 18. ἀναθήματα P
19. χρυσοφῆ R, χρυσοῦφῆ P bis sola.

mense Audynaeco, die xlvii. praesentibus Episcopis lxxii. Mari scilicet, Acacio, Georgio, Serra, Uranio, Theodosio, Eusebio, Pegasio, Leontio, Curione, Arabiano, Asino, Philotheo, Gerochio, Eugenio, Elpidio, Stephano, Heliodoro, Demophilo, Timotheo, Exeuresio, Megazio, Mizonio, Paulo, Evagrie, Apollonio, Phoebo, Theophilo, Protasio, Theodoro, Heliodoro, Eumathio, Synesio, Ptolemaeo, Kutycha, Quinto, Alphio, Trophimo, Eutychio, Basilio, Theomnesto, Vetracione, Philippo, Anastasio, Maxentio, Polyenecto, Trophimo, Oecumenio, Gratiano, Leontio, Metrodoro, Eustathio, Joviano, Menophilo, Evetheo, et caeteris.

In eadem Synodo Episcoporum non post multos dies ab inauguratione Eudoxii Episcopi Constantinopoleos, Eucacenia Magnae Ecclesiae ejusdem urbis celebrata sunt, anno trigesimo quarto plus minus, ex quo fundamenta Constantinus victor Augustus jecerat. Acta sunt autem illius Eucacenia his Consulibus ex a. d. xvi. Kalend. Martias, qui dies est mensis Peritii xiv. Ad ea Eucacenia Imperator Constantius Augustus munera multa, cimelia aurea et argentea ingentia, gemmisque et auro intextas pro altari mappas contulit. Praeterea pro Ecclesiae Januis varia aurea vela: et pro exterioribus vestibulis alia rursus vela ante

ἔξω χρυσοφῆ ποικίλα· ὡς πολλὰς δωρεὰς ἐχαρίσατο φιλοτίμως τότε παντὶ κλήρῳ καὶ τῷ κανόνι πῶν παρθένων καὶ τῶν χηρῶν καὶ τοῖς ξενοδοχείοις· καὶ εἰς διατροφήν τῶν προειρημένων καὶ τῶν πτωχῶν καὶ ὀρφανῶν καὶ φυλακῶν σιτομέτριον προσέθηκεν 5 πλείονος μέτρον ὄπερ ὁ πατὴρ αὐτοῦ Κωνσταντῖνος ἐχαρίσατο. D

Ἰνδ. δ'. κδ'. ἐπ. Ταύρου καὶ Φλωρεντίου.

Ἀρχῆ τετάρτης Ἰνδικτιῶνος διὰ τὴν ἀπαγγελθεῖσαν αὐτῷ ἀταξίαν Ἰουλιανοῦ Καίσαρος, ἐλθὼν εἰς Μόμφου κρήνας ἐν πρώτῃ 10 μονῇ ἀπὸ Τάρσου Κιλικίας, καὶ πρότερος ἐλληγῶς τὸ ἅγιον βάπτισμα παρὰ Εὐζῳλου ἐπισκόπου Ἀντιοχείας μετασταλέντος ἐπὶ τῇ αὐτῇ μονῇ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Κωνσταντίου, μεταλλάττει τὸν βίον ὁ αὐτὸς Κωνσταντῖος Ἀύγουστος μηνὶ δὶω γ' ἔτους Ἀντιοχείας νί P 295 Ἰνδικτιῶνος ε', εἰρήνης τῶν ἐκκλησιῶν ἐπιλαβομένου ἔτους ν', τῶν προειρημένων ὑπάτων Ταύρου καὶ Φλωρεντίου.

15 Ῥωμαῖον λς' ἐβασίλευσεν Ἰουλιανὸς ὁ παραβάτης, ἀνεψιὸς μὲν Κωνσταντίου, ἀδελφὸς δὲ Γάλλου τοῦ καὶ Κωνσταντίου, ἔτη β'. ὀμοῦ, ἡωβ'.

Ἰνδ. ε'. α'. ἐπ. Μαιμερτίου καὶ Νεβήττα.

Μετὰ τελευτὴν Κωνσταντίου τοῦ Ἀυγούσιου ἡ εἰρήνη τῶν 20 ἐκκλησιῶν διεκόπη, εἰσελθόντος Ἰουλιανοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει μηνὶ ἀπελλαίῳ ια'. καὶ ἔστιν τὰ παρακολουθήσαντα ταῦτα.

8. Μόψου P. ib. ἐν πρώτῃ μονῇ] πρότιμον ἢ R. 9. πρότερον P sola. 16. Κωνσταντίου m. R, Κωνσταντίνου RV. 21. Ἀπηλαίῳ PV. ib. ἀκολουθήσαντα P.

contexta et variegata. Multa enim beneficia magnifice largitus est, Anni a m. c. cum in universum Clerum, tum in religiosarum virginum ac viduarum collegia, et in Xenodochia. In praedictorum vero tum pauperum, tum orphanorum, ac captivorum, seu in carceribus detentorum alimenta, diarium majus concessit quam pater ejus Constantinus erat elargitus.

A. C.

361. xxiv. Ind. iv. Tauro et Florentio Coss

[Ol. Iph.]

1. 285. 5869.

Ineunte iv. Indictione, Constantius Augustus, cum propter nuntiatam sibi Juliani Caesaris rebellionem Mopsucrenas venisset, in prima a Tarso mansione ab Euzoio Antiochiae Episcopo, ipso in eandem mansionem evocato, suscepto prius baptismo, moritur mensis Dii, seu Novembris die iii. anno juxta Antiochenos cdx. Indict. v. redditae pacis Ecclesiae anno l. praedictis Tauro et Florentio Coss.

Romanis xxxvi. imperavit Julianus Apostata, Constantii quidem patruelis, Galli vero, qui et Constantius dictus est, frater, ann. ii. Colliguntur anni v. MDCCLXXII.

5871.

362. i. Ind. v. Mamertino et Nevitta Coss.

2.

Mortuo Constantio Augusto, pax Ecclesiarum Juliano Constantino-
polin mensis Apelaeci xi. die ingresso, sublata est. Quae autem sunt
insecuta haec sunt.

- B** *Ἰουλιανὸς γνοὺς Κωνσταντίου τοῦ Ἀγούστου τελευτήν,*
R 686 *τὴν αὐτοῦ ἀποστασίαν καὶ ἀσέβειαν φανερὰν καθιστῶν διατά-*
γματα κατὰ τοῦ χριστιανισμοῦ καθ' ὅλης τῆς οἰκουμένης ἀποστέλ-
λων τὰ εἰδῶλα πάντα ἀνανεοῦσθαι προσέταττεν. ἐφ' οἷς ἐπαρθέ-
τες οἱ κατὰ τὴν ἀνατολὴν Ἕλληνες εὐθέως ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῆς
κατ' Αἴγυπτον Γεώργιον τὸν ἐπίσκοπον τῆς πόλεως συλλαβόμε-
νοι ἀνείλον καὶ τὸ λείψανον αὐτοῦ ἀσεβῶς ἐνύβρισαν· καμῆλῳ
V 236 *γὰρ ἐπιθέντες δι' ὅλης τῆς πόλεως περιέφερον, καὶ μετὰ τοῦτο*
διαφόρων ἀλόγων νεκρὰ σώματα μετὰ τῶν ὀστέων συναγαγόντες
καὶ συμμιξάντες αὐτοῦ τῷ λειψάνῳ καὶ κατυκαύσαντες διεσκόρ-
πισαν.
- C** *Καὶ ἐν Παλαιστίνῃ δὲ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ τὰ*
λείψανα ἐν Σεβαστῇ τῇ πόλει κείμενα ἀνορύξαντες διεσκόρπισαν.
Ἔτι δὲ καὶ τοῦ ἁγίου Πιτροφίλου ἐπισκόπου τῆς ἐν Σκυ-
θοπόλει ἐκκλησίας γενομένου ἀνορύξαντες ἀπὸ τοῦ τύφου τὰ λεί-
ψανα τὰ μὲν ἄλλα διεσκόρπισαν, τὸ δὲ κρανίον ἐφυβρίστως κρε-
μάσαντες ὡς ἐν σχήματι κανδήλας ἐνέπηξαν.
Ἐν δὲ Γάζῃ καὶ Ἀσκαλῶνι πρεσβυτέρους καὶ παρθένους
ἀνιμροῦντες, καὶ μετὰ τοῦτο ἀναπτύσσοντες καὶ τὰ σώματα αὐ-
τῶν κριθῶν πληρώσαντες, τοῖς χοίροις παρέβαλον. **20**
- D** *Καὶ ἐν Φοινίκῃ δὲ Κύριλλον διάκονον Ἡλιοπολίτην ἀνελόν-*
τες τοῦ ἥπατος αὐτοῦ ἀπεγέυσαντο, ἐπειδὴ τὰ εἰδῶλα αὐτῶν ἐπὶ
τοῦ μακαρίτου Κωνσταντίνου κατέστρεψεν. ὁ δὲ ἀνατεμὼν τὸν

2. διάταγμα P.

19. ἀναπτύσσοντες PV.

21. Ἡλιοπολίτην P.

Julianus cognita Constantii Augusti morte, suam apostasiam et impietatem aperte professus, misso adversus Christianismum per totum orbem edicto, idola omnia instaurari praecepit. Quo inflati qui in Oriente erant Gentiles, statim Alexandriae Aegypti urbe, Georgio civitatis Episcopo capto et interfecto, illius cadaveri impie illudentes, impositum camelo per totam urbem illud circumtulere: ac diversorum deinde animalium cadaveribus cum ossibus collectis, ipsiusque reliquiis permixtis ac combustis, cineres disperserunt.

In Palaestina etiam Sancti Joannis Baptistae reliquias, quae Sebastae repositae erant, effossas disperserunt.

Patrophili quoque Scythopolitanae Ecclesiae Episcopi aperto tumulo, corporis alia quidem disperserunt, calvam vero in usum veluti lychni suspensam contumeliose infixerunt.

Gazae vero et Ascalone Presbyteros et virgines occiderunt, ac aperta eorum deinde corpora hordeo repleta, postea porcis exposuerunt.

In Phoenice praeterea Cyrillo Diacono Heliopolitano interfecto, illius jecur degustarunt, quod beatae memoriae Constantino imperante eorum evertisset idola. Sed quo pacto is qui Diaconum disseuerat,

διάκονον και ἀπογευσάμενος τοῦ ἥπατος αὐτοῦ ὅπως κατέστρεψε τὸν ἑαυτοῦ βίον ἄξιον ἐπιμνησθῆναι. τὴν μὲν γλῶσσαν σαπίσαν ἀπώλεσεν, τοὺς δὲ ὀδόντας θρουβέντας ἀπέβαλεν, τοὺς δὲ ὀφθαλμοὺς ἐπὶ πολὺ και σφοδρότερον ὀδυνηθεὶς ἐπηρώθη, και 5 διὰ ὅλον τοῦ σώματος βασανιζόμενος δεινῶς ἀπέθανεν.

Ἐν δὲ Ἐμέσῃ τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ ἐπελθόντες τὸ τοῦ Διονύσου εἶδωλον ἴδρυσαν.

Ὅμοίως δὲ και ἐν Ἐπιφανείᾳ πόλει τῆς Συρίας ἐπεισελ- P 296
θόντες οἱ Ἕλληγες τῇ ἐκκλησίᾳ εἶδωλον εἰσήγαγον μετὰ αὐλῶν
10 και τυμπάνων. ὁ δὲ μακάριος Εὐστάθιος ὁ τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας
ἐπίσκοπος τυγγάνων, ἀνὴρ εὐλαβῆς και εἰσεβῆς, ἀκούσας τῶν αὐ-
λῶν και πυθόμενος τὸ ποῦ ἔν εἴη ταῦτα, και γινὼς ὅτι ἐν τῇ ἐκ-
κλησίᾳ, ζῆλον ἔχων ἐν πίστει και εὐλαβείᾳ, ἀθρόως ἀκούσας R 688
ἐκοιμήθη, προσευξάμενος μὴ ἰδεῖν ταῦτα τοῖς ἑαυτοῦ ὀφθαλ-
15 μοῖς.

Ἐτι δὲ και ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπιβὰς ὁ Ἰουλιανός, Εὐ-
δοξίου τε ἐπισκόπου ἐν αὐτῇ ὄντος, πολυτρόπως κατὰ τῆς ἐκκλη-
σίας μηχανώμενος ἐπιβουλὰς εἰς σύγχυσιν και τὰ κατ' αὐτὴν
ἤγαγεν, βουληθεὶς ἅπαντας τοὺς καθαιρεθέντας πρὸ τούτου ἐπὶ B
20 διαφόροις ἀτόποις κακοδοξίαις ἐπαφείναι ταῖς ἐκκλησίαις, προ-
φάσεις ἐκ τῶν γενομένων ταραχῶν ἐπινοῶν κατὰ τῶν ἐκκλησιῶν
τοῦ Θεοῦ.

Οὕτως οὖν και Μελέτιος ὁ ἐπὶ ἄσεβείᾳ και ἑτέροις κακοῖς

1. και om. P. 8. τριβέντας P. 20. ἐπαφῆται PV. 21. τῶν γ. P,
αὐτῶν γ. R.

et jecur degustarat, vitam finierit, operae pretium est exponere. Lin-
guam putrescentem amisit: dentes contractos expuit: oculis, post in-
gentes cruciatus, captus est: toto corpore denique dirissime tortus vi-
tam exiit.

Emesae autem magnam Ecclesiam ingressi, Bacchi idolum in ea
erexerunt.

Similiter quoque Epiphaniae Syriae civitate idolum cum tibiis et
tympanis in Ecclesiam intulerunt Gentiles. Beatus porro Eustathius
ejusdem Ecclesiae Episcopus, vir pius et religiosus, auditis tibiis, inter-
rogavit ubi haec agerentur, intellectoque id in Ecclesia fieri, fidei zelo
succensus, simul ac ista audiit, Deum precatus ne talia oculis spectare
cogeretur, spiritum edidit.

Cum praeterea Constantinopolim venisset Julianus, ac Eudoxius tum
esset urbis Episcopus, variis artibus adversus Ecclesiam structis insidiis,
confusionem in eam immittere satagit, praecipiens ut omnes qui antehac
propter absurdas varias opiniones fuerant exauctorati, Ecclesiis resti-
tuerentur, captata ex ejusmodi conflatis conturbationibus divexandi Dei
Ecclesias occasione.

Ita ergo Meletius, qui ob impietatem et alia crimina depositus fue-

καθηρημέννος ἐπαυελθὼν ἐν Ἀντιοχείᾳ τὴν παλαιὰν ἤρπασεν ἐκκλησίαν, συνδραμόντων αὐτῷ καὶ τῶν ἤδη ἐκ τοῦ κλήρου καθαιρεθέντων ἐνθέλωως ὑπὸ τῆς ἀγίας συνόδου· ἐν οἷς ἦν μάλαστα καὶ Διογένης, ἀπὸ πρεσβυτέρων, τῶν ἄλλων πλείω συντρέχων, καὶ Βιτάλιος λαϊκός, ἐν ἐπιθήσει αἰεὶ ζήσας, καὶ δὴ ἀπὸ πολ- 5
C λου προϊῶν, καὶ ὕστερον λυπηθεὶς μετὰ χρόνον πρὸς τὸν Μελέτιον, ἀπεσχίσθη ἀπ' αὐτοῦ, καὶ αἴρεσιν γέλωτος καὶ αὐτὴν ἀξίαν οὔσαν συνεστήσατο, ἀφ' οὗ ἄχρι τοῦ νῦν Βιταλιανοὶ λέγονται. ταύτῃ τῇ αἵρεσει καὶ Ἀπολλινάριος, ὡς ἂν Λαοδικεὺς τῆς Συρίας, γραμματικῷ νίδος γεγονώς, προέστη. 10

Ἰνδ. ζ'. β'. ὑπ. Ἰουλιανοῦ Ἀυγούστου τὸ δ' καὶ Σαλουστίου.

Ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ καὶ τῶν ἐν στρατείαις ἐξεταζομένων τε-
V 237 νές ἠπατήθησαν εἰς ἀποστασίαν, οἱ μὲν ἐπαγγελίαις δόσεων καὶ
D ἀξιομάτων, οἱ δὲ καὶ ἀνάγκαις ταῖς ἐπιτιθεμέναις ὑπὸ τῶν ἰδίων ἀρχόντων χαννούμενοι. καὶ Θεότεκνος δὲ τις πρεσβύτερος τῆς 15
ἐν Ἀντιοχείᾳ ἐκκλησίας ἐξ ὑποσχέσεως ἀπατηθεὶς αὐτομάτως ἐπὶ τὴν εἰδωλολατρείαν ἐχώρησεν, ὃν ὁ θεὸς ἐτιμωρήσατο παραχρῆμα τρόπῳ τοιούτῳ· σκοληκόβρωτος γὰρ γενόμενος καὶ τὰς ὄψεις ἀποβαλὼν καὶ τὴν γλῶσσαν ἐσθίων, οὕτως ἀπέθανεν.

Τότε καὶ Ἡρῶν οὕτω λεγόμενός τις Θηβαῖος ἐπίσκοπος 20

4. πλείω P. Super usu hoc inferioris aetatis proprio diximus ad Xenoph. Hist. gr. II. 2. 16. Malchus p. 273. 16. πλείω πρὸς τοῦ αὐτῆν δόξαν μαρτυρεῖται. 8. ἄχρι τοῦ] καὶ P. ibid. λέγονσι R, λέγονται m. R, V. 9. Ἀπολλινάριος PV. ib. ὡς ἂν δολαϊκός V, ὡς Ἀνδολαϊκός R, ὁ Λαοδικεὺς P. 10. προέφη R, προέφη P. 20. Ἰρῶν PV.

Anniam. c. rat. Antiochiam reversus, antiquam Ecclesiam per vim occupavit, ad eum confluentibus Clericis, qui jam antea legitime depositi fuerant a sancta Synodo: inter quos praecipuus erat Diogenes ex Presbytero, prae reliquis omnibus concursans, et partes adjuvans: et Vitalis Laicus, qui semper fraudes atque imposturas exercuerat. Hic ulterius progressus, ad extremum offensus Meletio, ab illo se se abruptit, et haeresim ipse quoque ridiculam condidit, a quo etiam hodie Vitalianos nuncupavit. Huic etiam haeresi adhaesit Apollinarius ex Laodicea Syriae, Grammatici filius.

A. C.

[Ol. Iph.]

5671. 363. π. Ἰνδ. vi. Juliano Augusto IV. et Salustio Coss. 3.

Hac ipsa tempestate, eorum qui ad militias inquirebantur nonnulli in Apostasiam prolapsi sunt, alii quidem munerum ac magistratum illecti pollicitationibus, alii necessitate quadam imposita a suis Praefectis delinuti. Quidam vero Theotecnus Antiochenae Ecclesiae Presbyter promissionibus circumventus, sponte sua ad Deorum cultum se contulit, quem Deus extemplo hac ratione punivit: a vermibus enim adrosus, oculisque privatus, linguam comedens, interiit.

Tum etiam Iron, ita appellatus, Thebis oriundus, Episcopus, cum

αὐτομάτως ἀπέστη, ἐν τῇ Ἀντιοχείῳ πόλει τυγχάνων, ὃν ἡ παραδοξοποιὸς τοῦ Θεοῦ δύναμις εἰς παράδειγμα καὶ φόβον πολλῶν τιμωρίας εἰσεπράξατο. ἔρημον γὰρ αὐτὸν καταστήσας πάσης κηδεμονίας, καὶ σηπεδόνος νόσον ἐμβαλὼν ἐν ταῖς πλατείαις φε-
5 ρόμενον ἐκπῦξαι δημοσίᾳ ἐνώπιον πάντων ἐποίησεν.

Ἐν τούτοις καὶ Οὐαλεντινιανός, τριβοῦνος τότε ὢν τάγμα-
τος κορνοῦτων οὕτω λεγομένῳ νομέρῳ, τῇ εἰς Χριστὸν ὁμο-
λογία διέπρεπεν. οὐ μόνον γὰρ τοῦ ἀξιώματος κατεφρόνησεν,
ἀλλὰ καὶ ἔξορα ὑποβληθεὶς γενναίως καὶ προθύμως ὑπέμενεν.
10 ὃς μετὰ ταῦτα ὅπως ἐτιμήθη ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, βασιλεὺς Ῥωμαίων
γενόμενος, ἐν τοῖς ἔξῃς δηλωθήσεται.

Ἀρτέμιος δὲ δοῦξ ὢν τῆς κατ' Αἴγυπτον διοικήσεως, ἐπει-
δήπερ ἐν τοῖς καιροῖς τῆς αὐτοῦ ἀρχῆς ἐπὶ τοῦ μακαρίτου Κων-
σταντίου τοῦ Αὐγούστου ζῆλον πολὺν ὑπὲρ τῶν ἐκκλησιῶν ἐνε-
15 δειξάτο, ἐν τῇ Ἀλεξανδρείῳ ἐδημεύθη καὶ τὴν κεφαλὴν ἀπετμή-
θη, μνησικακήσαντος αὐτὸν τοῦ Ἰουλιανοῦ.

Ἐμαρτύρησεν δὲ καὶ ἐν Δοροστόλῳ τῆς κατὰ τὴν Θράκην
Σκυθίας Αἰμιλιανός, ἀπὸ στρατιωτῶν πυρὶ παραδοθεὶς ὑπὸ Κα-
πετωλίνου οὐίκαριου, πολλοὶ τε ἄλλοι κατὰ διαφόρους τόπους καὶ
20 πόλεις καὶ χώρας διέπρεψαν τῇ εἰς Χριστὸν ὁμολογίᾳ, ὧν οὐκ
ἔστιν ῥάδιον τὸν ἀριθμὸν ἔξειπεῖν καὶ τὰ ὀνόματα.

1. ἡ om. P. 3. πάσαις κηδεμονίαις P. 6. τούτοις δὲ καὶ P.
7. λεγομένῳ νομέρῳ V, λεγομένων νομέρῳ R, λεγομένων νομέρων
ex correctione Raderi P. 10. ὃς] ὡς PV. 13. Κωνσταντίου P.
17. Δοροστόλῳ PV. 18. ὑπὸ P.

Antiochiaē versaretur, sponte pariter defecit: a quo miraculosa Dei potentia in exemplum, et terrorem multorum, poenas exegit. Omnium enim ope curaque destitutum, ac in eum immissis ulceribus, atque adeo putredine, fecit ut dum in plateis circumfertur, publice in conspectu omnium animam emisit.

Inter haec quoque Valentinianus Tribunus legionis Cornutorum, numeri militaris sic appellati, praes caeteris fidei in Christum professione eminuit. Non solum quippe dignitatem suam contempsit, sed etiam exilio damnatus, fortiter ultroque illud pertulit. Quomodo vero post haec a Deo fuerit honoratus, Romanorum factus Imperator, infra narrabitur.

Artemius vero cum Dux esset Provinciae Aegypti, quod Beatae memoriae Constantini Augusti temporibus, dum ea dignitate fungeretur, in Ecclesias studium singulare professus esset, bonis in fiscum relatis, Alexandriae capite plexus est, immenso Juliani in illum odio.

Passus est etiam Dorostoli, Scythicae Thraciae oppido, Aemilianus, a militibus in ignem conjectus, sub Capitolino Vicario: alique complures variis in locis, urbibus ac regionibus in Christum confessione claruerunt, quorum numerum inire haud omnino promptum est, vel eorum edere nomina.

Ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ Θαλάσσιός τις ὁ καὶ Μάγνος, ἐν ἀσελ-
γείαις μὲν καὶ ἀσωταίαις ἐπίσημος, ὃς καὶ τῆς ἑαυτοῦ θυγατρὸς
ἐπ' αἰσχροῦργίαις προαγαγὸς ἐτύγχανεν, συμπεσόντος αὐτῷ τοῦ
οἴκου ἀπέθανεν.

Περὶ μαρτυρίου τοῦ ἁγίου Δομετίου. 5

Ἐν τούτῳ τῷ ἔτει ἐμυρτίρῃσεν καὶ ὁ ἅγιος Δομέτιος τρόπον
τοιούτῳ. ἀπερχόμενος γὰρ Ἰουλιανὸς εἰς πόλεμον, καὶ παρερ-
χόμενος διὰ τῶν Κυβήρησιτικῶν εἶδεν ὄχλον ἐστῶτα ἔμπροσθεν τοῦ
D σπηλαιοῦ τοῦ ἁγίου Δομετίου καὶ ἰώμενον, καὶ ἐπηρώτησε τὸ τίς
ἔστιν· καὶ μαθὼν ὅτι μοναχὸς καὶ συνάγεται ὄχλος θέλων ἰαθῆ- 10
ναι καὶ εὐλογηθῆναι παρ' αὐτοῦ, ἐδήλωσεν τῷ ἁγίῳ Δομετίῳ
αὐτὸς Ἰουλιανὸς διὰ ῥεφερενδαρίου χριστιανοῦ ταῦτα. Εἰ διὰ τὸ
ἀρέσαι τῷ θεῷ σου εἰς τὸ σπήλαιον εἰσῆλθες, ἀνθρώποις μὴ θέλε
ἀρέσκειν, ἀλλ' ἰδίᾳζε. ἀντεδύλωσεν αὐτῷ ὁ ἅγιος Δομέτιος ὅτι
Τῷ θεῷ ἐκδούς μου τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα ἐκ παλαιοῦ τοῦ χρό- 15
R 692 νου ἐν τῷ σπηλαίῳ τούτῳ ἀπέκλεισα ἐμαυτόν. τὸν δὲ πρὸς ἐμέ
ἐρχόμενον ἐν πίστει ὄχλον ἀποδιώκειν οὐ δύναμαι. καὶ ἐκέλευσεν
P 298 ὁ βασιλεὺς Ἰουλιανὸς ἀναφραγῆναι τὸ σπήλαιον, καὶ ἔμεινεν ἔσω
ὁ δίκαιος. καὶ οὕτως ἐτελειώθη αὐτὸς ὁ ἅγιος Δομέτιος.
V 238 Τῷ αὐτῷ χρόνῳ εἶδεν Ἰουλιανὸς ἐν ὀράματι τινα τέλειον 20

1. τῷ om. P. *ibid.* ἀσελγία P. 2. ἀσωταίαις PV. *ibid.* ὃς]
ὁ PV. 3. συμπεσόντος PV. 8. Κυβηρησιτικῶν ἴδεν PV. 9. ἐπη-
ρώτησε τὸ] ἐπηρώτησατο PV. 10. συναγάζεται ὁ ὄχλος P. 15.
τοῦ om. P. 19. ἐταίεσθ P. 20. ἴδεν PV.

Hoc tempore, Thalassius quidam, cui et Magno nomen, flagitiis et
libidinum nequitiiis insignis, qui et filliam suam lenonis instar prostituēbat,
aedis ruina oppetiit.

De sancti Domitii martyrio.

Hoc anno, martyrium subit hacce ratione Sanctus Dometius. Cum
Julianus ad bellum proficisceretur ac per Cyrestica transiret, turbam vi-
dit ante Sancti Domitii speluncam stantem, ut curaretur, quis ille esset
rogavit: intellectoque Monachum esse, populomque ibi cogi, ut sanita-
tem consequeretur, et ab eo benedictionem acciperet, haecce nuntiavit
Sancto Domitio idem Julianus, per Referendarium, qui Christianus erat:
Sī uti Deo tuo placeres, hoc antrum subisti, noti hominibus placere,
sed solitarius vive. Cui reposuit Sanctus Dometius: Anima mea et cor-
pore jam pridem Deo consecratis, in hoc spelaeo memet inclusi, populum
autem ex fide ad me venientem arcere non possum. Imperavit ergo Ju-
lianus spelaeum occludi, intusque manens vir justus Sanctus Dometius,
vitam finivit.

Hoc eodem anno, vidit Julianus per somnium quendam adultae se-

ἄνδρου ἐνδεδυμένον ὑπάτου σχῆμα καὶ εἰσελθόντα πρὸς αὐτὸν εἰς τὸν παπυλεῶνα, πεπηγμένον πλησίον τῆς πόλεως Κτησιφώντος ἐν κόμῃ λεγομένῃ Ῥασία, κρούσαι αὐτὸν λόγχῃ. καὶ ἔξυπνισθεὶς ἔκραξεν, καὶ ἀνέστησαν οἱ κουβικουλάριοι ἐπνοῦχοι καὶ οἱ 5 σπαθάριοι καὶ στρατὸς ὁ φυλάττων τὸν παπυλεῶνα, καὶ εἰσῆλθον πρὸς αὐτὸν μετὰ λαμπάδων βασιλικῶν· καὶ προσεσχικῶς ὁ Ἰουλιανὸς ἑαυτὸν σφαγῆν κατὰ τῆς μασχάλης ἔχοντα ἐπηρώτησεν τοὺς παρεστῶτας Πῶς λέγεται ἡ κόμῃ, ὅπου ἐστὶν ὁ παπυλεῶν μου πεπηγμένος; καὶ εἶπον αὐτῷ Ῥασία. καὶ εὐθέως 10 ἀνέκραξεν Ἰουλιανός, Ὡ Ἥλιε, ἀπώλεσας Ἰουλιανόν. καὶ ἐκχυθεὶς παρέδωκε τὴν ψυχὴν ὥρα νυκτερινῇ ἐ' μηνὶ δαισίῳ πρὸ 5' καλανδῶν Ἰουλίῳ. καὶ εὐθέως ὁ στρατὸς πρὸ τοῦ γνῶναι τοὺς πολεμίους Πέρσας ἀπῆλθαν ἐν τῷ παπυλεῶνι Ἰοβιανοῦ κόμητος δομειστικῶν καὶ στρατηλάτου τὴν ἀξιαν· καὶ ἀγροοῦντος αὐτοῦ 15 τὰ τῆς τελευτῆς Ἰουλιανοῦ, ἤγαγον αὐτὸν εἰς τὸν βασιλικὸν παπυλεῶνα, ὡς τοῦ βυσιλέως Ἰουλιανοῦ ζητήσαντος αὐτόν. καὶ ἀπότε εἰσῆλθεν εἰς τὸν παπυλεῶνα, συνέχοντες αὐτὸν ἀνηγόρευσαν 20 βασιλέα μηνὶ τῷ αὐτῷ δαισίῳ πρὸ 5' καλανδῶν Ἰουλίῳ πρὸ τοῦ διαφθεῖναι. τὸ δὲ πλῆθος τοῦ στρατοῦ τὸ ὄν εἰς Κτησιφώντα 20 καὶ ἀπὸ πολλοῦ διαστήματος ἀπληκεῖον οὐκ ἔγνω τὰ συμβάντα ἕως ἀνατολῆς ἡλίου. τελευτᾷ οὖν ὁ αὐτὸς Ἰουλιανὸς ὢν ἑτῶν λς'.

3. 9. Ῥαδία R. Ἀσία Malalas p. 332. Verum est Φρυγία. Vide Valesium ad Ammianum XXV. 3. 9. 9. Ῥασία V. ib. ἀνέκραξεν εὐθέως P. 10. ἀπώλεσας PV. 11. Δαισίῳ PV semper. 13. ἀπῆλθον P. 17. ὅτε P sola. V. p. 112. D. 19. διασφαῖσαι R. 21. τοῦ ἡλίῳ P.

tatis virum, Consulari habitu indutum, seque convenientem in tabernaculum ad urbem Ctesiphontem tum fixum, in loco Rhasia nuncupato, et ab eo hasta feriri. E somno vero excitatus, clamavit: statimque exurgentes cubicularii Eunuchi, et Spatharii, quique ad Imperatoris tentorium excubias agebant milites, cum lampadibus Imperatoris ingressi sunt. Julianus vero cum animadvertisset se sub axilla vulnus accepisse, circumstantes rogavit, *Quod nomen est loco ubi fixum est tabernaculum.* Rhasiam vero appellari respondentibus, illico exclamavit Julianus: *O Sol, perdidisti Julianum.* Et effuso sanguine, animam emisit hora noctis quinta, mense Desio, ex a. d. vi. Kalend. Julias. Confestum vero exercitus, priusquam id hostes rescirent, ad tentorium Joviani, qui Comitis Domesticorum et Magistri militum dignitatem obibat, contenderunt, ipsumque Juliani mortis ignarum ad Imperatorium tentorium adduxerunt, tanquam a Juliano accersitum: cumque ingressus esset tentorium, extemplo arreptum Imperatorem inaugurarunt, mense Desio ex a. d. vi. Kal. Julias, priusquam dilucret. Reliquus vero exercitus qui circa Ctesiphontem erat, proculque castra posuerat, ante solis ortum, de iis quae acciderant nihil novit. Moritur igitur Julianus, annos natus xxxvi.

Ἐν αὐτῇ δὲ τῇ νυκτι εἶδεν ἐν ὄραματι ὁ ὀσιώτατος Βασίλειος ἐπίσκοπος Καισαρείας τοὺς οὐρανούς ἀνεφωγμένους καὶ τὸν σωτῆρα Χριστὸν ἐπὶ θρόνου καθήμενον καὶ εἰπόντα κρυσθῆ, Μερκούριε, ἀπελθὼν φόνευσον Ἰουλιανὸν τὸν βασιλέα τὸν κατὰ
 D τῶν χριστιανῶν. ὁ δὲ ἅγιος Μερκούριος, ἐστῶς ἔμπροσθεν τοῦ 5
 R 694 κυρίου, φορῶν θώρακα σιδηροῦν, ἀκούσας τὴν κέλευσιν ἀφανῆς ἐγένετο. καὶ πάλιν ἠρώδη ἐστῶς ἔμπροσθεν τοῦ θρόνου τοῦ κυρίου, καὶ ἔκραξεν, Ἰουλιανὸς ὁ βασιλεὺς σφαγεῖς ἀπέθανεν, ὡς ἐκέλευσας, κύριε. καὶ θροηθεῖς ἐκ τῆς κρυσθῆς ὁ ἐπίσκοπος Βασίλειος διυπνίσθη τεταραγμένος. ἐτίμου δὲ αὐτὸν ὁ βασιλεὺς Ἰου-
 10 λιανός, ὡς ἄλλόγμον καὶ ὡς συμπράκτορα αὐτοῦ, καὶ ἔγραφεν αὐτῷ συνεχῶς. καὶ κατελθὼν ὁ ἐπίσκοπος Βασίλειος εἰς τὴν ἐκκλησίαν διὰ τὰ ἑωθινά, καλέσας πάντα τὸν κλῆρον εἶπεν αὐτοῖς
 P 299 τὸ τοῦ ὄραματος μυστήριον καὶ ὅτι ἐσφάγη Ἰουλιανὸς ὁ βασιλεὺς καὶ τελευτῆ ἐν τῇ νυκτι ταύτῃ· καὶ πάντες παρεκάλουν 15 αὐτὸν σιγᾶν καὶ μὴ λέγειν τι τοιοῦτον.

Μετὰ δὲ τὴν βασιλείαν Ἰουλιανοῦ μηνὶ δαισιῶ ἔβασίλευσεν ὁ αὐτὸς Ἰοβιανὸς μῆνας ἧ', στεφθεῖς ἀπὸ τοῦ στρατοῦ εἰς τὰ Περσικὰ μέρη. ἅμα δὲ ἔβασίλευσεν, προσεφώνησεν τῷ παντὶ στρατῷ καὶ τοῖς μετ' αὐτοῦ συγκλητικοῖς διὰ φωνῆς αὐτοῦ ἰδίας, 20
 Εἰ θέλετε βασιλεύειν με ὑμῶν, ἵνα πάντες χριστιανοὶ ἴσμεν. καὶ εὐφῆμησεν αὐτὸν ἅπας ὁ στρατὸς καὶ ἡ σύγκλητος καὶ τὰ τάγμα-

2. Σαφείας R, alterum in m. ponens. 4. τὸν Ἰουλιανὸν P. 7. τοῦ θρόνου om. P. 9. ἐκέλευσας V. 10. δὲ] γάρ P. 13. τὰ om. P. 16. σιωπᾶν αὐτὸν P. 18. ὁ αὐτὸς om. P. id. στεφθεῖς δὲ ἀπὸ P. 21. εἰ θέλετε] ἐθέλετε R.

Eadem nocte, per somnium vidit sanctissimus Basilius Caesareae Episcopus coelos apertos, et Salvatorem Christum in throno sedentem, magnoque clamore dicentem: *Mercuri, abi, occide Julianum Imperatorem, illum hostem Christianorum.* Sanctus autem Mercurius stans coram Domino, lorica ferrea indutus, audito mandato, evanuit. Rursus deinde visus est stare coram Domino, exclamans: *Julianus Imperator interfectus mortuus est, ut imperasti, Domine.* Territus eo clamore Episcopus Basilius e somno excitatur: illum enim colebat Julianus Imperator, ut virum eruditum, et consilliorum socium, crebriusque ad illum epistolas mittebat. Descendens deinde idem Basilius Episcopus in aedem sacram ad preces matutinas, universo advocato Clero, visionis arcanum aperuit, et quod interfectus esset Julianus Imperator, hacque nocte obiisset. Ii vero Episcopum rogarunt, ut haec reticeret, neminique enuntiaret.

Mortuo Juliano mense Desio, Imperavit Jovianus menses VIII. Coronatus autem est ab exercitu in Persarum regionibus: qui simul ac imperium coepit, universum exercitum, et qui cum eo erant Senatores, suamet ipsius voce ita est allocutus: *Si vultis ut vobis imperem, simus omnes Christiani.* Tum vero faustis acclamationibus illum persecuti sunt.

τα τῶν στρατευμάτων. καὶ λοιπὸν ἐξελθὼν ὁ αὐτὸς Ἰοβιανὸς ἄμα τῷ οἰκίῳ στρατῷ ἐκ τῆς ἐρήμου γῆς εἰς τὴν εὐθαλῆ Περσικὴν, ἐμερίμνα πῶς ἐξέλθῃ ἐκ τῶν λοιπῶν Περσικῶν μερῶν.

Ὁ δὲ βασιλεὺς Περσῶν Λαβουαρσύκιος μῆπω μαθὼν τὴν V 239
5 τοῦ βασιλέως Ἰουλιανοῦ τελευτήν, ἐν φόβῳ πολλῷ κατεχόμενος, ἐκ τῆς Περσικῆς Ἀρμενίας χώρας πρεσβέων ἐξέπεμπέν τινα τῶν μεγιστάνων αὐτοῦ ὀνόματι Σουρέναν πρὸς τὸν βασιλέα Ῥωμαίων περὶ εἰρήνης αἰτῶν καὶ δεόμενος. ὄντινα δεξάμενος ἀσμένως Ἰοβιανὸς ὁ βασιλεὺς ἐπένευσεν δέχεσθαι τὴν πρεσβειαν τῆς εἰρήνης,
10 εἰρηκῶς καὶ αὐτὸς πέμπειν πρεσβευτὴν πρὸς τὸν βασιλέα Περσῶν. ἀκούσας δὲ τοῦτο Σουρένας πρεσβευτῆς Περσῶν, ἤτησε τὸν βασιλέα Ἰοβιανὸν τυπῶσαι εὐθέως καὶ παραχρῆμα εἰρήνης C
πάκτα.

Καὶ ἀφορίσας ὁ βασιλεὺς Ἰοβιανὸς ἕνα συγκλητικὸν αὐτοῦ,
15 τὸν πατρίκιον Ἀρίνθαιον, δεδικῶς αἰτῷ τὸ πᾶν, συνθέντος ἐμμένειν τοῖς παρ' αὐτοῦ δοκιμαζομένοις ἤτοι τυπουμένοις μετὰ τῆς συγκλήτου καὶ τοῦ πρεσβευτοῦ Περσῶν ποιῆσαι εἰρήνης R 696
πάκτα, ὡς αὐτὸς ἀσχολούμενος. καὶ παρέσχεν ἔνδοσιν τοῦ πολλέμου τρεῖς ἡμέρας ἐν τῇ περὶ τῆς εἰρήνης βουλῇ. καὶ ἐντεῦθεν
20 μεταξὺ τοῦ πατρικίου Ἀρίνθαίου τοῦ Ῥωμαίου καὶ Σουρένα συγκλητικοῦ Περσῶν δοῦναι Ῥωμαίους Πέρσις πῦσαν τὴν ἐπαρχίαν καὶ τὴν λεγομένην πόλιν Νισίβιος γυμνὴν σὺν τέχεσι καὶ μόνοις D

6. Περσικῆς γῆς P. 8. αἰτῶν Malalas p. 335. 6. αὐτῶν RV, αὐτῆς P. 11. Σουρένος P. 14. ὁ om. P. 18. πόλεμον om. P. 22. Νησιβίων P.

universus exercitus, et Senatus, ac milites Praetoriani. Jovianus cum suis copiis e solitudine in florentes Persidis agros egressus, anxius erat quomodo ex reliquis Persicis regionibus se se subduceret.

Rex vero Persarum Labuarsacius, nondum accepta Juliani Imperatoris morte, haud modico pavore percussus, ex Armeniae Persicae Provincia instituta ad Romanorum Imperatorem legatione, quendam ex proceribus, Surenam nomine, misit, qui de pace ageret, eamque expeteret. Quo gratanter excepto, oblatae de ineunda pace legationi annuit Jovianus Imperator, vicissimque missurum se dixit legatum ad Persarum Regem. Quibus auditis, Surenas Persarum legatus rogavit Jovianum Imperatorem, uti pacis conditiones quamprimum ederentur.

Jovianus igitur Imperator uni e Senatoribus, qui cum eo erant, Arinthaeco Patricio selecto, totum rei negotium ita mandavit, ut quidquid ille probaret cum Senatu et Persarum legato de pacis conditionibus, se etiam inconsulto, statueret, rata haberentur: concessis trium dierum induciis, intra quos de pace consilia agerentur. Ac illa quidem ita confecta est inter Arinthaecum Patricium Romanum, et Surenam Persarum Senatorem, ut Romani Persis tota provincia cederent, ipsaque

ἄνευ ἀνδρῶν τῶν οἰκούντων αὐτήν. καὶ τοῦτου στηριχθέντος καὶ εἰρήνης ἡγγραφοῦ γενομένης, ἔλαβεν μεθ' ἑαυτοῦ ὁ βασιλεὺς Ἰοβιανὸς ἓνα τῶν σατραπῶν Περσῶν, ὄντα μετὰ τοῦ πρεσβευτοῦ, ὀνόματι Ἰούνιον, εἰς τὸ παραλαβεῖν τὴν ἐπαρχίαν καὶ τὴν μητροπόλιν αὐτῆς. καὶ καταφθάσας ὁ αὐτὸς βασιλεὺς Ἰοβιανὸς 5 τὴν Νισιβέων πόλιν οὐκ εἰσῆλθεν ἐν αὐτῇ, ἀλλ' ἔξω τῶν τευχῶν ἔστη. ὁ δὲ Ἰούνιος ὁ τῶν Περσῶν σατραπῆς ἐπελθὼν ἐν τῇ πόλει κατὰ κέλευσιν τοῦ βασιλέως εἰς ἓνα τῶν πύργων σημεῖον Περσικὸν ἐπέθηκε, τοῦ βασιλέως Ῥωμαίων κελεύσαντος τοὺς πολί- P 300 τας πάντας σὺν πᾶσιν τοῖς διαφέρουσιν αὐτοῖς ἕως ἐνὸς εὐθέως ἐξελθεῖν. καὶ ἐξελθὼν πρὸς αὐτὸν Σιλουανός, κόμης τὴν ἀξίαν καὶ πολιτευόμενος τῆς αὐτῆς πόλεως, προσέπεσεν τῷ βασιλεῖ, δεόμενος μὴ παραδοῦναι τὴν πόλιν Πέρσαις. ὡς δὲ οὐκ ἔπεισεν αὐτόν, ὁμωμοκέναι γὰρ ἔφρασκεν καὶ μὴ βούλεσθαι δόξαν ἐπιόρχου παρὰ πᾶσιν ἔχειν, τειχίσας κώμην οὖσαν ἔξω τοῦ τείχους τῆς πόλεως 15 Ἀμίδης προσέβλεψεν τὸ αὐτὸ τεῖχος τῷ τείχει τῆς πόλεως Ἀμίδης, καλέσας τὴν κώμην Νισίβεως, καὶ ἐκεῖ πάντας τοὺς ἐκ τῆς Μυγδονίας χώρας οἰκεῖν ἐποίησεν, καὶ Σιλουανὸν τὸν πολιτευόμενον εὐθέως ἐκ τῆς Μεσοποταμίας καὶ πάντῃ χριστιανὸν ἀνήγαγεν, B καὶ χριστιανοῖς ἐνεχείρισεν τὰς ἀρχὰς τῆς ἀνατολῆς πάσης καὶ 20 ἐπάρχους.

Καὶ μετὰ τὸ ποιῆσαι πάντα εἰρήνης μετὰ Περσῶν ἀπολι-

5. καὶ καταφθάσας — Ἰοβιανός om. P. 7. ἀπελθὼν P. 11. Σάβανός P. 20. τῆς ἀνατολῆς πάσης om. P. 22. κατὰ Π. B.

urbe Nesibi, cum solis muris, nuda ab omnibus civibus. Quibus sic firmatis, pacisque pactis in tabulas relatis, secum accepit Imperator Jovianus unum e Persicis Satrapis, qui cum legato venerat, Junium nomine, qui provinciam acciperet, et filius Metropolitum Nesibenorum civitatem. Hanc tamen haud ingressus est, sed extra moenia constitit. Junius vero Persarum Satrapa urbem Imperatoris mandato ingressus, in turrium una vexillum Persicum fixit, Imperatore cives omnes ad unum cum bonis omnibus excedere jubente. Egressus vero Silvanus, dignitate Comes, ac urbis ejusdem Decurio, pedibus Imperatoris advolutus, enixe eum precatus est, ne civitatem Persis dederet. Verum non persuasit Imperatorem, qui cum Sacramento adstrictum se diceret, ac perjurii noxam nolle se omnino incurrere, vicum, qui extra muros Amidae civitatis erat, munit, moeniaque vici cum moenibus urbis Amidae conjunxit, Nesibini vici nomine indito, illoque omnes ex Mygdonia regione evocatos collocavit: Silvanum quoque Comitem statim ex Mesopotamia, Christianosque omnes reduxit, ac Christianis dignitates et Praefecturas tradidit.

Pace cum Persis confecta, relicto Oriente, Imperator Jovianus intra breve tempus Constantinopolim properanter propter hyemem, quae gravis inobuerat, contendit.

πάν τὴν ἀνατολὴν ὁ βασιλεὺς Ἰοβιανὸς πρὸς ὀλίγον χρόνον ἐξώρμησεν ἐπὶ Κωνσταντινούπολιν μετὰ τοῦ στρατοῦ σπονδαίως διὰ τὸν χειμῶνα· ἦν γὰρ βαρὺς.

σπς' Ὀλυμπιάς.

5 Ῥωμαίων λζ' ἐβασίλευσεν Ἰοβιανὸς μῆνας ι', ἡμέρας ιε'.
ὁμοῦ, εωσγ'.

Ἰνδ. ζ'. α'. ἐπ. Ἰοβιανοῦ Αὐγούστου καὶ Βαζρόωνιου.

Τοῦτω τῷ ἔτει ἐτελείτησεν Ἰοβιανὸς Αὐγουστος εἰς Δαδά- R 698
C
σιανα μῆνι περιτίῳ πρὸ ιβ' καλανδῶν μαρτίων.

10 Ῥωμαίων λη' ἐβασίλευσεν Οὐαλεντινιανὸς Αὐγουστος, Σα- V 240
λουστίον τοῦ ἐπύρχου πραιτωρίων καὶ παλαιοῦ πατρικίου ἐπιε-

ξυμένου τὸν αὐτὸν Οὐαλεντινιανόν· ὄντινα Οὐαλεντινιανόν Ἰου-
λιανὸς ὁ παραβάτης ὡς χριστιανὸν πάνν πέμψας ἦν εἰς Σηλυ-
βρίαν, ποιήσας αὐτὸν ἐκεῖ τριβοῦνον ἀριθμοῦ. ἔγνω γὰρ ἐν
15 ὁράματι Ἰουλιανὸς ὅτι μετ' αὐτὸν βασιλεύει. ὁ δὲ ἔπαρχος τῶν
πραιτωρίων Σαλουστίος πέμψας ἤνεγκεν αὐτὸν ἀπὸ Σηλυβρίας,
καὶ εἶπεν τῷ στρατῷ καὶ τῇ συγκλήτῳ ὅτι οὐδεὶς ποιεῖ βασιλεία εἰς D
τὰ Ῥωμαίων ὡς αὐτός. καὶ ἐπήρθη Οὐαλεντινιανὸς Αὐγουστος
ἐν Νικαίᾳ Βιθυνίας μῆνι περιτίῳ πρὸ ε' καλανδῶν μαρτίων.

20 Ἐβασίλευσεν δὲ Ῥωμαίων λη' ὁ αὐτὸς θειώτατος Οὐαλεν-
τινιανὸς ἔτη ιδ'.
ὁμοῦ, εωπζ'.

2. σπονδαίου R. 8. Δάσιανα R. 10. λη' om. P. 13. ἦν addit
V, om. P. 16. Ὀλυβρίαν V, Ὀλυμβρίαν R, Σηλυμβρίαν P. 16.
ἀπὸ Σολιβρίας V, ἀπ' Ὀλυμβρίας R, ἀπὸ Σηλυμβρίας P. 20.
Ῥωμαίων λη' ἐβασίλευσεν δὲ P, omisso δὲ R.

CCLXXXVI. Ολυμπίας.

Romanis xxxvii. imperavit Jovianus menses x. dies xv. Colliguntur Anni a. m. c.
anni v. κδσσελxxxvii. 5872.

A. C. [Ol. Iph.]

364. i. Ind. vii. Joviano Augusto et Varroniano Coss. 4. 5872.

Hoc anno Jovianus Augustus Dadastanis decessit, mense Peritio, ex
a. d. xii. Kalend. Martias.

Romanis imperavit Valentinianus Augustus, eum eligente Salustio
Praefecto Praetorio et Ex-Patricio: quem quidem Valentinianum Julia-
nus Apostata, ut qui Christianae religioni impensius esset addictus, Se-
lymbriam amandarat, numeri militaris Tribunum acturum. Didicerat
enim Julianus per visum illum post se imperatum. Salustius vero
Praefectus Praetorio Valentinianum, misso nuntio, ex Selymbria adduci
curavit, cum exercitum ac Senatum allocutus, neminem adeo esse ad im-
perandum idoneum, quam ille esset, affirmasset. Et levatus est Valen-
tinianus Augustus Nicaeae Bithyniae, mense Peritio, ex a. d. v. Kal.
Martias.

Romanis xxxviii. imperavit idem religiosissimus Valentinianus ann. 5886.
xiv. Colliguntur anni v. κδσσελxxxviii.

Ἄστις Οὐαλεντινιανὸς ἄμα ἐβασίλευσεν, διεδέξατο τὸν
 ἐπαρχὸν τῶν πραιτωρίων Σαλούστιον, καὶ ὑπὸ ἐγγύας αὐτὸν
 P 301 ποιήσας ἔθηκε προθέματα κατ' αὐτοῦ, ἵνα εἴ τις ἠδίκηται παρ'
 αὐτοῦ, προσέλθῃ τῷ βασιλεῖ Οὐαλεντινιανῷ. καὶ οὐδεὶς προσῆλ-
 θεν κατὰ Σαλουστίου· ἦν γὰρ ἀγνότατος πάντων. 5

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπήρθη Οὐάλης Αἰγυσιος ὁ ἀδελφὸς Οὐα-
 λεντινιανοῦ εἰς Κωνσταντινούπολιν ἐν τῷ ἑβδόμῳ ὑπὸ Οὐαλεν-
 τιανοῦ Αὐγούστου μηνὶ δύστῳ πρὸ δ' καλανδῶν ἀπριλίων.

Οὗτος Οὐάλης ὁ ἀδελφὸς Οὐαλεντινιανοῦ ἦν Ἀρειανός, καὶ
 ἔσχεν γυναῖκα Δομνίην, ἐξ ἧς ἔσχεν υἱὸν ὀνόματι Γαλάτην καὶ 10
 θυγατέρας δύο, Ἀναστασίαν καὶ Καρῶσαν, καὶ κτίζει δύο δη-
 B μόσια ἐν Κωνσταντινουπόλει πρὸς τὰ αὐτῶν ὀνόματα, Ἀναστα-
 σιανὰς καὶ Καρωσιανὰς.

Ἰνδ. η'. α'. ὑπ. Οὐαλεντινιανοῦ καὶ Οὐάλετος.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἡ θάλασσα ἐκ τῶν ἰδίων ὄρων ἐξῆλθεν μηνὶ 15
 πανέμῳ πρὸ ιβ' καλανδῶν σεπτεμβρίων.

R 700 Ἰνδ. θ'. β'. ὑπ. Γρατιανοῦ ἐπιφανεστάτου καὶ Δαγαλαῖφου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐγενήθη Οὐαλεντινιανὸς Αὐγου-
 στος μηνὶ αὐδυναίῳ πρὸ ιε' καλανδῶν φεβρουαρίων.

C Καὶ τῷ αὐτῷ ἔτει Προκόπιος ἀντίρτης εἰς Φρυγίαν Σα-20

3. εἴ τις] ἦτις V, (εἴ) τις P, τις R. 6. ὁ om. P. 8. σύστρω
 R, δούστρω V. 13. Καρωσιανὰς V. 16. σεπτεμβρίων] Immo
 ἀνγούστων. Conf. Clinton. Fast. vol. II. p. 359. annot. c. 20.
 ἀνταρθεῖς R, alterum in m. ponens.

Anni a. m. c. Valentinianus vero simul ac suscepit imperium, Salustio Praefecto
 Praetorio exauctorato, dignitatem statim reddidit, hac apposita cautione,
 ut adversus illum emitteretur decretum, quo cuivis, qui ab eo injuriam
 passus esset, Imperatorem convenire liceret. Verum nemo contra Salu-
 stium prodiit, ut qui esset inculpatae prorsus vitae.

Hoc anno, Valens, Valentiniani frater, levatus est Constantinopoli,
 in Hebdomo, a Valentiniano Augusto, mense Dystro, ex a. d. iv. Kalend.
 Apriles.

Hic Valens, Valentiniani frater, Arianus erat, uxoremque habuit
 Domnicam, ex qua filium suscepit Galatam, et natas duas, Anastasiam
 et Carosam, condiditque Constantinopoli Balnea publica duo, earum no-
 minibus, Anastasianas et Caresianas appellata.

A. C.

[Ol. Iph.]

5878. 365. I. Ind. viii. Valentiniano et Valente Coss.

1. 286.

Hoc anno, mare suos fines egressum est, mense Panemo,
 ex a. d. xii. Kalend. Septemb.

366. II. Ind. ix. Gratiano Nobilissimo et Dagalaifo Coss. 2.

Hic Coss. natus est Valentinianus Augustus, mense Audy-
 neo, ex a. d. xii. Kalend. Febr.

Eodem ipso anno, Procopius, qui tyrannidem arripuerat
 in Phrygia salutari, in Nacoliae campo a Valentiniano Augu-

λουταριαν ἐν τῷ πεδίῳ Νακολίας ὑπὸ Οὐαλεγτινιανοῦ Ἀγούστου κατασχεθεὶς ἀνῆρέθη μηνὶ δαισίῳ πρὸ ιβ' καλανδῶν Ιουλίῳν.

Ἰνδ. ε'. γ'. ὑπ. Λουπικίνου καὶ Ἰοβιανοῦ.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ὁ Θεὸς χάλαζαν ἔβρεξεν ἐν Κων-
σταντινουπόλει εἰς τίπον λίθων μηνὶ δαισίῳ πρὸ δ' ῥωνῶν
Ιουνίων.

Καὶ ἐν αὐτῷ τῷ ἔτει ἐπήρθη Γρατιανὸς Ἀγούστος ἐν Γαλ-
λαις ὑπὸ Οὐαλεντινιανοῦ Ἀγούστου πατρὸς αὐτοῦ μηνὶ λῶφ
πρὸ θ' καλανδῶν Σεπτεμβρίων.

10

σπζ' Ὀλυμπιάς.

D

Ἰνδ. ια'. δ'. ὑπ. Οὐαλεντινιανοῦ Ἀγούστου τὸ β' καὶ Οὐά-
λεντος Ἀγούστου τὸ β'.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων σεισμὸς ἐγένετο εἰς τὴν πόλιν Νι-
καίας, ὥστε αὐτὴν καταστραφῆναι, μηνὶ γορπιαίῳ πρὸ ε' ἰδῶν
15 ὀκτωβρίων.

Ἰνδ. ιβ'. ε'. ὑπ. Οὐαλεντινιανοῦ Ἀγούστου τὸ γ' καὶ Οὐί- V 241
πτωρος.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ὁ θειότατος βυσιλεὺς Οὐαλεντι-
νιανὸς πολλοὺς συγκλητικοὺς καὶ ἄρχοντας ἐπαρχιῶν ἐφόνευσεν

1. σκολίας R. 3. Λουπικίνου V. 6. Ιουνίων Clintonus
Fast. vol. II. p. 358. Ιουλίῳν PV. 7. καὶ — ἔτει om. P. 8.
λόφ PV. 14. ἰδῶν ὀκτωβρίων] Quum p. 187. C Gorpiaei An-
tiochensium aerae initium initio indictionum, i. e. d. i. Septembris com-
paretur, absurdum est Octobris d. ix. in Gorpiaeum conferri. Itaque
καλανδῶν reponit Clintonus Fast. vol. II. p. 361., Σεπτεμβρίων
Chilmeadus ad Malalam p. 607. ed. Bonn. Conf. dicta ad B, ad p.
304. C, 309. C. 16. τὸ om. P.

sto captus, interfectus est, mense Desio, ex a. d. xii. Kalend.
Julias.

367. III. Ind. x. Lupicino et Joviano Coss.

3.

His Coss. Constantinopoli Deus grandinem saxorum in-
star depluit, mense Desio, ex a. d. iv. Nonas Julias.

Levatus est Gratianus Augustus in Gallis a Valentiniano
Augusto, mense Loo, ex a. d. ix. Kalend. Septembres.

CCLXXXVII. Olympias.

368. IV. Ind. xi. Valentiniano Augusto II. et Valente
Augusto II. Coss.

4.

His Coss. urbs Nicaea terrae motu concussa eversa est,
mense Gorpiaeο, ex a. d. v. Idus Octobr.

369. v. Ind. xii. Valentiniano Augusto III. et Victore
Coss.

1. 287.

His Coss. religiosissimus Imperator multos e Senatu, et provincia-
rum Praesides propter eorum injustitias et furta, pravaque judicia,

P 302 ἀδικούντας καὶ κλέπτοντας, καὶ παραδικάζοντας. καὶ τὸν πραι-
πόσιτον τοῦ παλατίου αὐτοῦ, Ῥοδανὸν ὀνόματι, ἄνδρα δυνα-
τὸν καὶ εὐπορον καὶ διοικούντα τὸ παλάτιον, ὡς πρῶτον ὄντα
ἀρχιευνοῦχον καὶ ἐν μεγάλῃ τιμῇ ὄντα, ἐποίησας ζωοκαυστὸν εἰς
τὴν σφενδόνα τοῦ Ἴππικοῦ φρυγάνοις, ὡς θεωρεῖ τὰ ἱππικόν. 5

Ὁ αὐτὸς πραιπόσιτος Ῥοδανὸς ἤρπασεν περιουσίαν ἀπὸ τῶ-
νος χήρας γυναικός, καλουμένης Βερενίκης, πλέξας αὐτῇ, ὡς
ἐν δυνάμει ὄν, καὶ προσῆλθεν ἐκεῖνη τῷ βασιλεῖ Οὐαλεντινιανῷ
κατ' αὐτοῦ τοῦ πραιποσίτου, καὶ ἔδωκεν αὐταῖς δικαστὴν τὸν
πατρίκιον Σαλούστιον, ὅστις κατέκρινε τὸν αὐτὸν πραιπόσιτον 10

R 702 Ῥοδανᾶν. καὶ μαθὼν ὁ βασιλεὺς τὸν ὄρον παρὰ τοῦ πατρικίου
Σαλουστίου ἐκέλευσε τῷ αὐτῷ πραιποσίτῳ δοῦναι τῇ χήρᾳ ἕπερ
ἤρπασεν παρ' αὐτῆς. οὐκ ἐπέσθη δὲ ὁ αὐτὸς Ῥοδανὸς ἀνα-
B δοῦναι αὐτῇ ἕπερ ἤρπασεν παρ' αὐτῆς, ἀλλ' ἐξεκαλέσατο τὸν
πατρίκιον Σαλούστιον. καὶ ἀγανακτήσας ὁ Σαλούστιος ἐκέ- 15
λευσεν τῇ γυναικὶ προσελθεῖν τῷ βασιλεῖ, ὡς θεωρεῖ τὸ ἱππικόν.
καὶ προσῆλθεν τῷ βασιλεῖ Οὐαλεντινιανῷ ἡ γυνὴ τῷ δ' βασι-
πρωί, ὡς ἴσταιται ἐγγὺς αὐτοῦ ὁ πραιπόσιτος. καὶ ἐκέλευσεν ὁ
βασιλεὺς, καὶ κατηρέχθη ἀπὸ τοῦ καθίσματος πάντων θεωρούν-
των ὁ πραιπόσιτος, καὶ ἀπηρέχθη εἰς τὴν σφενδόνα καὶ ἐκαύθη. 20
καὶ ἐχαρίσατο ὁ βασιλεὺς τῇ γυναικὶ Βερενίκη πῶσιν τὴν περιου-
σίαν τοῦ πραιποσίτου Ῥοδανῶ, καὶ εὐφημήθη ἀπὸ τοῦ δήμου

6. ἤρπασεν περιουσίαν] γὰρ interponit supra versum alia manu V.
11. παρ' αὐτοῦ P. 13. δὲ om. P. 17. δ' om. P. 21. Βε-
νίκη, R, altero in m. posito.

neci dedit. Praepositum etiam Palatii, Rhodanum nomine, virum poten-
tem ac divitem, ut qui primus esset inter Eunuchos, et magna veneratione haberetur, in Circi Funda, dum populus spectaculis interesset, aridis ramentis vivum cremari iussit.

Idem hic Praepositus Rhodanus viduae cuidam Berenicae, potentia sua fretus, bona per calumniam eripuit: illa vero cum Valentinianum Imperatorem contra Praepositum actura adiiasset, ille Salustium Patricium illis dedit iudicem, a quo Rhodanus est condemnatus. Imperator, ut decretum Salustii Patricii intellexit, praecepit Rhodano Praeposito, uti quae viduae rapuisset restitueret. Verum Rhodanus adduci non potuit, ut quae viduae abstulerat redderet, sed a Salustio Patricio provocavit. Salustius vero indignatus, praecepit feminae, uti ad Imperatorem cum Circensia spectarentur accederet. Accessit mulier ad Imperatorem Valentinianum circa tempus primi Bravii, cum prope illi astaret. Praepositus. Tum vero Imperatoris mandato a Tribunali projectus est Praepositus in Fundam Circi, spectantibus universis, et exustus. Confestimque Imperator bona omnia Praepositi Rhodani feminae Berenicae addidit, universo populo, ipsoque Senatu, propter illius iustitiam et severitatem

παντός και τῆς συγκλήτου ὁ βασιλεύς, ὡς δίκαιος και ἀπότομος· και ἐγένετο φόβος πολὺς εἰς τοὺς κακοπράγμονας και εἰς τοὺς C ἀρπάζοντας τὰ ἀλλότρια, και ἡ δικαιοσύνη ἐκράτει.

Ὁμοίως και τὴν δέσποιναν Μαρίαν τὴν αὐτοῦ γυναῖκα 5 ἀγοράσασαν προάστειον παρ' ὅσου ἦν ἄξιον ἔχον πρόσδορον, και ὡς Ἀύγουστον τιμηθεῖσαν, ἀκούσας ἐπεμψεν ὁ βασιλεύς, και διειτιμήσατο τὸ προάστειον, ὀρκώσας τοὺς διαιτηησαμένους. και μαθὼν ὅτι πλειονος τιμῆς πολὺ ἦν ἄξιον τῆς ἀγορασθείσης, ἤγα- 10 νάκτησε κατὰ τῆς βασιλίσσης, και ἐξώρισεν αὐτὴν τῆς πόλεως, ἀναδοὺς τῇ πωλησάσῃ γυναικὶ τὸ προάστειον. D

Ἰνδ. ιγ'. ε'. ὑπ. Οὐαλεντινιανοῦ Ἀυγούστου τὸ δ' και Οὐά- λεντος Ἀυγούστου τὸ γ'.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπῆτων καθιερώθη ἡ ἐκκλησία τῶν ἁγίων Ἀποστόλων ἐν Κωνσταντινουπόλει μηνὶ Ξανθικῷ πρὸ πέντε ἰδῶν 15 Ἀπριλίων.

Ἰνδ. ιδ'. ζ'. ὑπ. Γρατιανοῦ τὸ β' και Πρόβου.

σπῆ Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ιε'. η'. ὑπ. Μοδέστου και Ἀρινθαίου.

Ἰνδ. α'. θ'. ὑπ. Οὐαλεντινιανοῦ Ἀυγούστου τὸ ε' και Οὐά- P 303 λεντος Ἀυγούστου τὸ δ'. 20

4. τὴν δ.] δ. P. 5. παράστιον R. 6. ἀκούσας addebat Raderus et confirmat Malalas p. 341. 3. 7. 10. προάστιον R. id. αὐτοῦς P. 8. ἀγορασθείσης] ἀγορασσίας Malalas. 10. πωλησαμένη P. 13. ἡ om. P. 19. Ἀυγούστου om. P.

acclamante: ex quo facinorosos, et alienorum bonorum raptores ingens Anniam.c. timor invasit, jusque fasque obtinuit.

Similiter etiam cum accepisset Dominam Marinam, conjugem suam, suburbanum praedium viliori, quam redituum ratione valeret, pretio emisse, ipsamque tanquam Augustam pretium posuisse, misit Imperator qui suburbanum aestimarent, exacto prius ab ipsis aestimatoribus sacramento. Cumque accepisset longe pluris valere, quam emerat, adversus Augustam indignatus, illam ab urbe proscrispsit, suburbano feminae, a qua venditum fuerat, reddito.

A. C.

[Ol. Iph.]

370. vi. Ind. XIII. Valentiniano Augusto IV. et Valente Augusto III. Coss.

5878.

2.

His Coss. dedicata est Ecclesia Sanctorum Apostolorum Constantinopoli, mense Xanthico, ex a. d. v. Id. Apriles.

371. vii. Ind. xiv. Gratiano II. et Probo Coss.

3.

CCLXXXIII. Olympias.

372. viii. Ind. xv. Modesto et Ariathaeo Coss.

4.

373. ix. Ind. i. Valentiniano Augusto V. et Valente Augusto IV. Coss.

5881.

1. 288.

Ἰνδ. β'. ι'. ὑπ. Γρατιανοῦ Αὐγούστου τὸ γ' καὶ Αἰκντίου.

Ἰνδ. γ'. ια'. ὑπ. Γρατιανοῦ Αὐγούστου τὸ δ' καὶ Αἰκντίου
τὸ β'.

R 704 Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐνεκαινίσθη τὸ γυμνάσιον Καρω-
σιαναί, παρόντος τοῦ ἐπάρχου Οὐίνδαθνίου Μάγνου. 5

V 242 Ἐπὶ τῶν αὐτῶν ὑπάτων ἐπήρθη Οὐαλεντινιανὸς νέος Αὐ-
γουστος μηνὶ Δίῳ πρὸ ε' καλανδῶν δεκεμβρίων εἰς πόλιν Ἀκνυκον.

B σπθ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. δ'. ιβ'. ὑπ. Οὐάλεντος Αὐγούστου τὸ ε' καὶ Οὐαλεντι-
νιανοῦ Καίσαρος. 10

Ἰνδ. ε'. ιγ'. ὑπ. Γρατιανοῦ Αὐγούστου τὸ ε' καὶ Μερο-
βαύδου.

Ἰνδ. ς'. ιδ'. ὑπ. Οὐάλεντος Αὐγούστου τὸ ζ' καὶ Οὐαλεντι-
νιανοῦ Καίσαρος τὸ β'.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων νόσω βληθεὶς ὁ βασιλεὺς Οὐάλεν-
τινιανὸς τελευτᾷ ἐν κωστέλλῳ Βεργιτινῶν, ᾧν ἐτῶν νε'.

Ἐπὶ τῶν αὐτῶν ὑπάτων Γρατιανὸς Αὐγουστος ἀνεκαλέσατο
C τὴν οἰκίαν μητέρα Μαρίναν τὴν δέσποιναν.

Ῥωμαίων λθ' ἐβασίλευσεν Γρατιανὸς καὶ Οὐάλης καὶ Θεο-
δόσιος ὁ μέγας ἔτη ις'. ὁμοῦ εθγ'. 20

4. Καρωσιαναί V. 5. Οὐίνδαθνήου P. 6. νέος om. P. 7.
Ἀκνυκον V. 11. Μεροβαύδου R. 16. Βεργιτινῶν P sola.

A. C. [Ol. Iph.]

374. x. Ind. II. Gratiano Augusto III. et Aequitio
Coss. 2.

375. xi. Ind. III. Gratiano Augusto IV. et Aequitio II.
Coss. 3.

His Coss. dedicatum est Balneum Carosianae, praesente
Praefecto Vindanneo Magno.

Hisdem Coss. levatus est Valentinianus Augustus, mense
Dio, ex a. d. v. Kal. Decembr. in urbe Acynco.

CCLXXXIX. Olympias.

376. xii. Ind. iv. Valente Augusto V. et Valentiniano
Caesare Coss. 4.

377. xiii. Ind. v. Gratiano Augusto V. et Merobaudē
Coss. 1. 289.

378. xiv. Ind. vi. Valente Augusto VII. et Valentiniano
Caesare II. Coss. 2.

Hisdem Coss. Valentinianus Augustus morbo correptus in
castello Vergitione moritur, cum esset annorum LV.

Hisdem Coss. Gratianus Augustus Marinam matrem suam
Augustam revocavit.

Ἐπήρθη Θεοδόσιος Ἀύγουστος ἐν Σιρμίῳ ὑπὸ Γρατιανοῦ Ἀυγούστου τοῦ αὐτοῦ γυναικαδελφοῦ μηνὶ αὐθιναίῳ πρὸ ἰδ' καλανῶν φεβρουαρίων. καὶ εἰσῆλθεν ἐν Κωνσταντινουπόλει μηνὶ δέῳ πρὸ ἧ' καλανῶν δεκεμβρίων.

5 Ἰνδ. ζ'. α'. ὑπ. Αἰσονίου καὶ Ὀλυβρίου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων Θεοδύσιος ὁ βασιλεὺς ἔδωκε τὰς ἐκκλησίας τοῖς ὀρθοδόξοις, πανταχοῦ ποιήσας σάκρας καὶ διώξας ἕξ αὐτῶν τοὺς λεγομένους Ἀρειανούς Ἐξωκιονίτας, τοὺς δὲ ναοὺς τῶν Ἑλλήνων κατέστρεψεν ἕως ἑδάφους.

10 Κωνσταντῖνος ὁ ἀοιδίμος βασιλεύσας τὰ ἱερὰ μόνον ἐκλείσεν καὶ τοὺς ναοὺς τῶν Ἑλλήνων· οὗτος Θεοδόσιος καὶ κατέκλυσεν, καὶ τὸ ἱερὸν Ἡλιουπόλεως τὸ τοῦ Βαλανίου τὸ μέγα καὶ περιβόητον τὸ τριλιθον, καὶ ἐποίησεν αὐτὸ ἐκκλησίαν χριστιανῶν. ὁμοίως δὲ καὶ τὸ ἱερὸν Δαμασκοῦ ἐποίησεν ἐκκλησίαν 15 χριστιανῶν. καὶ ἠξήθη τὰ χριστιανῶν πλέον ἐπὶ τῆς αὐτοῦ βουσιλείας.

σ' Ὀλυμπιάς.

P 304

Ἰνδ. ἧ'. β'. ὑπ. Γρατιανοῦ Ἀυγούστου τὸ ε' καὶ Θεοδοσίου Ἀυγούστου.

2. Ἀυγούστου om. P. 4. ἧ'] ἰδ' P sola. 8. Ἀρειανούς] ἀρει-
θμοὺς R. 9. τῶν om. P. 11. οὗτος ὁ Θ. P. 12. Ἡλιοπόλεως R.
ἰδ. Βαλανίου] Βαῖλ (Βαῖλ) Ἡλίον J. J. M. M. (Marklandus) in Obs.
Misc. vol. II. p. 1. p. 174. 13. τὸ Malalas p. 344. 21. καὶ τὸ P.

A. C.

[Ol. Iph.] Anni a m. c.

Romanis xxxix. imperavit Gratianus, cum Valente et Theodosio Magno, ann. xvi. Colliguntur anni v. MDCXXXIII.

5902.

Theodosius levatus est Augustus in Sirmio ab Gratiano, uxoris fratre, mense Audynaeco, ex a. d. xiv. Kal. Febr. et Constantinopolim ingressus est, mense Dio, ex a. d. viii. Kal. Decembres.

379. I. Ind. vii. Ausonio et Olybrio Coss.

3.

Hicce Coss. Theodosius Imperator Ecclesias orthodoxis tradidit, emissis ubique Sacris jussionibus, expulitque Arianos, Exocionitas dictos. Fana vero Gentilium ab fundamentis destruxit.

Inclitus Constantinus, dum imperaret, Paganorum delubra duntaxat clausit: hic vero Theodosius etiam evertit. Urbis Heliopolitanae Balanii templum ingens et celeberrimum, ex marmore trilitio constructum, Christianorum Ecclesiam fecit: parique modo Damasci fanum Christianis tradidit, auctumque est impensius Christianorum nomen, imperante Theodosio.

CCXC. Olympias.

380. II. Ind. viii. Gratiano Augusto VI. et Theodosio Augusto Coss.

4.

Chronicon Paschale vol. I.

36

R 706 Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων Γρατιανὸς Αὐγούστος, υἱὸς Οὐα-
λεντινιανοῦ τοῦ μεγάλου, πονέσας τὸν σπλήνα ἔμεινεν ἐπὶ πολλὸν
χρόνον νοσηλευόμενος, καὶ ἐν τῷ ἀνέρχεισθαι αὐτὸν εἰς τὸ Ἰκπι-
κὸν Κωνσταντινουπόλειως θεωρῆσαι διὰ τοῦ Κοχλίου κατὰ τὴν
θύραν τοῦ λεγομένου Δεξιμὸν παρεσκευάσεν αὐτὸν Ἰουστίνῃ ἡ 5
μητρὶα αὐτοῦ ὡς χριστιανὸν ὄντα σφαγῆναι· ἦν γὰρ ἐκείνη
Ἀρειανή.

B Ἰνδ. θ'. γ'. ὑπ. Συναγρίου καὶ Εὐχερίου.

Τῷ τριακοσιοστῷ πεντηκοστῷ πρώτῳ ἔτι τῆς εἰς οὐρα-
νοὺς ἀναλήψεως τοῦ κυρίου συνηθροισθῆ συνόδος ἁγίων καὶ μα- 10
καρίων πατέρων ἐν τῷ Κωνσταντινουπόλει. καὶ αὐτοὶ τὸ τῆς
ὀρθοδοξίας ἐκραταίωσαν σύμβολον, καταβαλόντες Μακεδόσιον,
καὶ αὐτὸν ὁμοίως ἀμειοθυλωθέντι τὴν διάνοιαν, ὃς τῆς τοῦ
ἁγίου πνεύματος τῷ πατρὶ καὶ τῷ υἱῷ συναϊδιότητος τὸ ἀκατά-
ληπτον καὶ ἄορατον κτιστὸν ὑπὸ χρόνον τάττειν ὁ δυσσεβῆς οὐ 15
κατενάρκησεν.

V 243 Ἰνδ. ι'. δ'. ὑπ. Ἀντωνίνου καὶ Συναγρίου τὸ β'.

Ἰνδ. ια'. ε'. ὑπ. Μεροβαύδου καὶ Σατορνίνου.

C Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων Ἀρκάδιος Αὐγούστος ἐν Κων-
σταντινουπόλει ἐν τῷ τριβουναλίῳ τοῦ Ἐβδόμου ὑπὸ τοῦ πατρὸς 20

12. καταλαβόντες R, alterum in m. ponens. id. τὸν Μακεδόσιον P.
18. ἀρεῖῳ θυλωθέντι m. R, Ἀρειωθολωθέντι PV. id. ὃς om. V,
addidit Raderus. 18. Μεροβούλου m. R, Μερωβάνδου R.

Anni a. m. c. A. C.

[Ol. Iph.]

His Coss. Gratianus Augustus, Valentiniani Magni filius,
splenis doloribus laborans, plurimo tempore aeger perstitit:
quem quidem, dum in Circum Constantinopolitanam, spectaculo-
rum inspicendorum gratia, per Coelestem condescendat, ver-
sus portam, quam Decimi vocant, Justina noverca, ut pote Ca-
tholicum, per insidias occidit curavit, cum ipsa esset Ariana.

5889. 381. III. Ind. ix. Syagrio et Eucherio Coss.

1. 290.

Trecentesimo quinquagesimo primo anno Christi in coe-
lum Assumpti, coacta est Synodus Constantinopoli scilicet beato-
rum Patrum. Atque ii Orthodoxiae Symbolum confirmarunt,
damnato Macedonio, qui mente sua Ariana haeresi infecta, in-
comprehensum et invisibilem Spiritum sanctum cum Patre et
filio coaeternum in tempore creatum, imple non dubitavit as-
serere.

382. iv. Ind. x. Antonino et Syagrio II. Coss.

2.

383. v. Ind. xi. Merobaude et Saturnino Coss.

3.

His Coss. Arcadius Constantinopoli a patre suo Theodo-
sio Augusto in Tribunali Hebdomi renuntiatus est Augustus,
mense Audinaeo, ex a. d. xiii. Kalend. Februarias.

αὐτοῦ Θεοδοσίου τοῦ Ἀγούστου ἀνηγορεύθη μηνὶ ἀδδυναίῳ πρὸ
ιδ' καλανδῶν φεβρουαρίων.

Καὶ αὐτῷ τῷ ἔτει ἐισήλθεν τὸ σκῆνωμα Κωνσταντίας τῆς
θυγατρὸς Κωνσταντίνου Ἀγούστου ἐν Κωνσταντινουπόλει μηνὶ
5 γορπιαίῳ πρὸ μιᾶς καλανδῶν σепτεμβρίων, καὶ κατετέθη μηνὶ
ἀπελλαίῳ καλανδαῖς δεκεμβρίαις.

ολυ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ιβ'. ε'. ὑπ. Ἐρησμήρου καὶ Κλεάρχου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐισήλθε πρεσβυτῆς Περσῶν. καὶ D
10 αὐτῷ τῷ ἔτει ἐγεννήθη Ὀνώριος ἀδελφὸς γήσιος Ἀρκαδίου
Ἀγούστου μηνὶ γορπιαίῳ πρὸ ε' ἰδῶν σепτεμβρίων.

Ἰνδ. ιγ'. ζ'. ὑπ. Ἀρκιδίου Ἀγούστου καὶ Βαύτονος.

Θεοδόσιος ὁ Ἀγούστος ἔσχεν πρώτην γυναῖκα πρὸ τῆς ἀρ-
χῆς αὐτοῦ Γάλλιον τὴν θυγατέρα Οὐαλεντινιανοῦ τοῦ μεγάλου. R 708
15 ἐκ ταύτης ἔσχεν θυγατέρα ὁμώνυμον τῇ μητρὶ Γάλλιον, ἣν καὶ
Πλακιδίαν ἐκάλεσαν· ἐκάτεραι δὲ ἦσαν Ἀρειναιαί· καὶ Πλακιδία
εἰσελθοῦσα ἐν Κωνσταντινουπόλει μετὰ τοῦ πατρὸς αὐτῆς Θεο- P 805
δόσιου κτίζει τὸν οἶκον τῶν Πλακιδίας.

Ἔσχεν δὲ δευτέραν γαμετὴν Θεοδόσιος Φλάκκιλλαν ὁρθό-

2. ιδ'] ιγ' P sola. 3. αὐτῷ τῷ] τῷ αὐτῷ P. 4. γορπιαίῳ
μηνὶ P. λόφ m. R. 5. καλανδῶν] ἰδῶν vel νανῶν Clintonus
Fast. vol. II. p. 361. V. ad p. 301. D. 6. ἀπηλλαίῳ PV, ἀπη-
λαίου m. R. ib. σепτεμβρίαις m. R. 15. ἦν] τὴν P. 16. ἐκά-
λεσαν—Πλακιδία om. P. 18. τῶν Πλακιδίας] τὸν Πλακιδίας PV.
19. Φλακίλλαν PV semper.

A. C.

[Ol. Iph.]

Eodem etiam anno, illatum est Constantinopolim Constan-
tinae, Constantini filiae, corpus, mense Gorpiaeo, pridie Kal.
Septembres: ac deinde depositum mense Apellaeo, Kalendis
Decembribus.

CCXCI. Olympias.

384. vi. Ind. xii. Rechemere et Clearcho Coss.

4.

His Coss. Persearum legatus urbem est ingressus. Eo-
demque anno natus est Honorius, Arcadii Germanus frater,
mense Gorpiaeo, ex a. & v. Id. Septembr.

385. vii. Ind. xiii. Arcadio Augusto et Battone Coss.

1. 291.

Theodosius Augustus ante imperium conjugem habuit
Gallam, Valentinianni Magni filiam. Ex hac filiam suscepit
matri cognominem Gallam, quae et Placidia appellata est.
Illa vero Constantinopolim cum patre profecta, domum Placi-
diae dictam condidit.

Habuit et Theodosius alteram conjugem Flaccillam ortho-

δοξον, ἐξ ἧς ἔσχεν Ἀρκάδιον καὶ Ὀνώριον. καὶ αὕτη Φλάκκιλλα κτίζει Φλακκιλλιανὸν τὸ παλάτιον.

Ἰνδ. ιδ'. η'. ὑπ. Ὀνωρίου Καίσαρος καὶ Εὐδοίου.

Ἰνδ. ιε'. θ'. ὑπ. Οὐαλεντινιανοῦ τὸ δ' καὶ Εὐτροπίου.

σθβ' Ὀλυμπιάς.

5

B Ἰνδ. α'. ε'. ὑπ. Θεοδοσίου Ἀγούστου τὸ β' καὶ Κυνηγίου.

Ἰνδ. β'. ια'. ὑπ. Τιμασίου καὶ Προμώτου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων εἰσηλθὲν Θεοδόσιος ὁ βασιλεὺς ἐν Ῥώμῃ μετὰ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ὀνωρίου, καὶ ἔστειψεν αὐτὸν ἐκεῖ εἰς βασιλεία. καὶ ἐβασίλευσεν ἐκεῖ Ὀνώριος ἔτη ιδ'.

10

Ἰνδ. γ'. ιβ'. ὑπ. Οὐαλεντινιανοῦ τὸ δ' καὶ Νεωτερίου.

Ἰνδ. δ'. ιγ'. ὑπ. Τατιανοῦ καὶ Συμμάχου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων Θεοδόσιος Ἀγούστος εὐρὼν τὴν κεφαλὴν τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ παρὰ τινι γυναικὶ Μακεδονικῇ ἐν Κυζικῷ διαγοῦσῃ, ταύτην ἀνακομισάμενος καὶ 15 ἐν Χαλκηδόνι τέως ἀποθήμενος, τελευταῖον ἐκ βάρθρων οἶκον οἰκοδομήσας ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ ἁγίου ἐν τῷ λεγομένῳ Ἐβδόμῳ Κωνσταντινουπόλεως ἐν αὐτῷ τὴν τιμίαν κεφαλὴν τοῦ βαπτιστοῦ ἀπέθετο μηνὶ περιτῷ πρὸ ιβ' καλανδῶν μαρτίων.

V 244

σθγ' Ὀλυμπιάς.

20

Ἰνδ. ε'. ιδ'. ὑπ. Ἀρκαδίου τὸ β' καὶ Ρουφίνου.

1. αὐτῇ PV. 10. ἔτη τὸ ιδ' P. 11. δ'] ε' m. R. ib. Νεωτερίου P.

Anni a. m. c. A. C.

[Ol. Iph.]

doxam, ex qua suscepit Arcadium et Honorium. Ipsa autem Flaccilla Palatium Flaccillianum aedificavit.

5894. 386. viii. Ind. xiv. Honorio et Caesare Evodio Coss. 2.

387. ix. Ind. xv. Valentiniano IV. et Eutropio Coss. 3.

CCXCII. Olympias.

388. x. Ind. i. Theodosio Augusto II. et Cynegio Coss. 4.

389. xi. Ind. ii. Timasio et Promoto Coss. 1. 292.

His Coss. Theodosius Imperator Romam venit cum filio Honorio, hicque cum in Imperatorem coronavit. Honorius vero Romae imperavit annos xiv.

390. xii. Ind. iii. Valentiniano IV. et Neoterino Coss. 2.

391. xiii. Ind. iv. Tatiano et Symmacho Coss. 3.

His Coss. Theodosius Augustus cum Sancti Joannis Baptistae caput apud quamdam feminam Macedonicam, Cyzici degentem, invenisset, allatum, Chalcedone primum deposuit, atque a fundamentis in Hebdomo Constantinopoleos excitata in illius nomen aede sacra, in ea venerandum Baptistae caput reposuit, mense Peritio, ex a. d. xii. Kalend. Martias.

Ἰνδ. ζ'. ιε'. ὑπ. Θεοδοσίου τὸ γ' καὶ Ἀβουνδαντίου. D

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἀπεκεφαλίσθη Πρόκλος ἀπὸ ἐπά-
ρχων μηνὶ ἀπελλαίῳ πρὸ ἧ' ἰδῶν δεκεμβρίων ἐν Συκαῖς. καὶ
αὐτῷ τῷ ἔτει ἐνεκαινίσθη ὁ Θεοδοσιακὸς φόρος.

5 Ἰνδ. ζ'. ις'. ὑπ. Ἀρκαδίου τὸ γ' καὶ Ὀνωρίου τὸ β'.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐστάθη μέγας ἀνδρίας Θεοδοσίου R 710
Ἀυγούστου ἐν τῷ Θεοδοσιακῷ φόρῳ μηνὶ λῳῳ καλανδαῖς ἀυ-
γούσταις.

Καὶ αὐτῷ τῷ ἔτει Διογένης ὁ τύραννος ἀπεκεφαλίσθη ἐν
10 Ἰταλίᾳ.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐτελεύτησεν Θεοδόσιος Ἀύγουστος ἐν Με- P 306
διολάνῳ μηνὶ αὐθυναίῳ πρὸ ις' καλανδῶν φεβρουαρίων, ὧν
ἐτῶν ξε'.

Ῥωμαίων μ' ἐβασίλευσεν Ἀρκάδιος, ἐλθὼν ἀπὸ Ῥώμης,
15 ἑάσας ἐν αὐτῇ τῇ Ῥώμῃ Ὀνώριον τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. ἐβασί-
λευσαν δὲ ὁ μὲν Ἀρκάδιος ἐν Κωνσταντινουπόλει, ὁ δὲ Ὀνάριος
ἐν Ῥώμῃ ἔτη ιδ'.

ὁμοῦ ,εθιζ'.

Ἰνδ. η'. α'. ὑπ. Ὀλυβρίου καὶ Προβίνου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων γάμους ἐπετέλεσεν Ἀρκάδιος Ἀυ-
20 γουστος μηνὶ ξανθικῷ πρὸ ε' καλανδῶν μαΐων. καὶ ἐν τῷ

1. Ἀβουδαντίου V. 3. ἀπηλαίῳ P. 7. λῳῳ PV constanter.
ib. καλανδῶν αὐγούστων R. 14. ἐβασίλευσε μ' P. 15. ἐβασίλευσεν P.

A. C.

[Ol. Iph.] Anni a m. c.

CCXCIII. Olympias.

392 xiv. Ind. v. Arcadio II. et Rufino Coss.

4.

393. xv. Ind. vi. Theodosio III. et Abundantio Coss.

1. 293.

His Coss. Proclus Ex-Praefecto capite plexus est Sycia,
mense Apelaeo, ex a. d. viii. Idus Decembres. Eodemque
anno, dedicatum est Forum Theodosiacum.

394. xvi. Ind. vii. Arcadio III. et Honorio II. Coss.

2.

Iisdem Coss. erecta est ingens statua Theodosii Augusti
in Foro Theodosiaco, mense Loo, Kalend. Augusti.

Et hocce eodem anno, Eugenius Tyrannus in Italia ca-
pite mulctatus est.

Ipsō anno, Theodosius Augustus mortem obiit Mediolani
mense Audynaeo, ex a. d. xvi. Kal. Febr. cum annum LXV.
attigisset.

Romanis imperavit xl. Arcadius, Roma profectus, relicto
in eadem urbe Honorio fratre. Imperavit autem Arcadius
Constantinopoli, Honorius vero Romae annos xiv. Colliguntur
anni v. MCMXVII.

5916.

395. i. Ind. viii. Olybrio et Probino Coss.

3.

His Coss. nuptias celebravit Arcadius Augustus mense
Xanthico, ex a. d. v. Kalend. Maii. Et eodem anno, illatum

5903.

Β αὐτῷ ἔτει εἰσῆλθε τὸ σκῆνωμα τοῦ μεγάλου Θεοδοσίου ἐν Κων-
σταντινουπόλει μηνὶ δὶω πρὸ ε' ἰδῶν νοεμβρίων, καὶ ἀπετέθη
πρὸ ε' ἰδῶν νοεμβρίων.

Καὶ ἀνηρέθη Ῥουφίνος ἑπαρχος πραιτωρίων ἐν τῷ ἑβδό-
μῳ ὑπὸ τοῦ ἑξαμέτου. 5

σθδ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. θ'. β'. ὑπ. Ἀρκადίου Ἀγούστου τὸ δ' καὶ Ὀνωρίου
Ἀγούστου τὸ γ'.

Οὗτος Ἀρκάδιος, υἱὸς Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου, ἔσχεν γυ-
ναῖκα Εὐδοξίαν, ἐξ ἧς τέκεται Θεοδόσιος ὁ νέος. ἔσχεν δὲ καὶ 10
C θνηγατέρας Πουλχερίαν καὶ Ἀρκάδιαν καὶ Μαρίναν. καὶ ἐκ τού-
των αἱ μὲν δύο, τουτέστιν Ἀρκάδια ἔκτισε τὸ δημόσιον Ἀρκα-
διανός, Μαρίνα δὲ τὸν οἶκον ἔκτισε τῶν Μαρίνης. καὶ Πουλ-
χερία τελευταῖον ἔγημε Μαρκιανόν, ἧ δὲ Ἀρκάδια ἔκτισε καὶ
τὸν οἶκον τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου, ἐπίκλην τὰ Ἀρκάδιος. 15

Ἔσιν ἀφ' οὗ ἐτελειώθησαν οἱ ἄγιοι ἀπόστολοι Πέτρος καὶ
Παῦλος μέχρι τῶν προκειμένων ὑπάτων, ἦγον κη' καὶ αὐτῆς
τοῦ ἰουνίου μηνός, ἔτη τέλει πλήρη.

R 712 Ἰνδ. ε'. γ'. ὑπ. Καισαρίου καὶ Ἀττικῶ.

10. ἔσχεν καὶ P. 18. τῶν] τὸν P. 18. πλήρη m. R, πλήρης V,
πλήρεις R. Conf. p. 215. B.

A. C.

est Theodosii Magni corpus Constantinopolim mense Dio, ex
a. d. v. Idus Novembres, et depositum ex a. d. v. Id. Nov.

Et Rufinus Praefectus Praetorio in Hebdome ab exercitu
sublatus est.

[Ol. Iph.]

CCXCIV. Olympias.

396. II. Ind. IX. Arcadio Augusto IV. et Honorio Augu-
sto III. Coss.

Hic Arcadius, Theodosii Magni filius, conjugem habuit
Eudoxiam, ex qua natus est Theodosius Junior. Habuit et
filias Pulcheriam, Arcadium, et Marinam. Atque ex his qui-
dem duae, hoc est Arcadia, aedificavit Balneum, Arcadianas
dictum: Marina vero Domum Marinae appellatam.

Pulcheria demum nupsit Marciano.

Arcadia vero Sancti Andreae aedem sacram condidit, Ar-
cadiae appellatam.

Ab eo tempore quo martyrium subierunt Sancti Apostoli
Petrus et Paulus, usque ad praedictos Cossules, sive ex
xxviii. mensis Junii, intercesserunt anni integri cccxxxv.

397. III. Ind. X. Caesario et Attico Coss.

His Coss. nata est Flaccilla Nobilissima Junias mense
Desio, ex a. d. xv. Kalend. Juliae.

4.

1. 294.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐγεννήθη Φλάκκιλλα ἐπιφανεστά- D
τη νέα μηνὶ δαισίῳ πρὸ ε' καλανδῶν ἰουλίῳ.

Ἰνδ. ια'. δ'. ὑπ. Ὀνωρίου Αὐγούστου τὸ δ' καὶ Εὐτυχianoῦ.

Ἰνδ. ιβ'. ε'. ὑπ. Θεοδώρου μόνου.

5 Ἐπὶ ταύτων τῶν ὑπάτων ἐγεννήθη Πουλχερία ἐπιφανεστά-
τη μηνὶ ἀδυναίῳ πρὸ ιδ' καλανδῶν φεβρουαρίῳ.

σὴ' Ὀλυμπιάς.

V 245

Ἰνδ. γ'. ε'. ὑπ. Στελίχωνος καὶ Αὐρηλιανῶ.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἡ ἐπιφανεστάτη Εὐδοξία ἐπήρθη P 307

10 Αὐγουστα μηνὶ ἀδυναίῳ πρὸ ε' ιδῶν ἰανουαρίῳ, καὶ ἐγεννήθη
Ἄρκαδία ἐπιφανεστάτη μηνὶ ξανθικῶ πρὸ γ' νωνῶν ἀπριλίῳ.

Καὶ αὐτῶ τῷ ἔτει ἐσφάγησαν Γότθοι πολλοὶ ἐν τῷ Λαι-
μομακελλῷ. καὶ ἐκάη ἡ ἐκκλησία τῶν Γότθων σὺν πολλῶ πλῆ-
θει χριστιανῶν μηνὶ πανέμῳ πρὸ δ' ιδῶν ἰουλίῳ. καὶ κατεπον-
15 τίσθησαν Γότθοι ἐν τῇ θαλάσῃ τῶν στενῶν ἐν Χερρόνησῳ μηνὶ
ἀπελλαίῳ πρὸ ε' καλανδῶν ἰανουαρίῳ.

Ἰνδ. ιδ'. ζ'. ὑπ. Βικεντίου καὶ Φλαβίτου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐπόμπησεν ἡ κεφαλὴ Γαϊνῶ τοῦ B
Γότθου μηνὶ ἀδυναίῳ πρὸ γ' νωνῶν ἰανουαρίῳ.

20 Καὶ αὐτῶ τῷ ἔτει ἐγεννήθη Θεοδόσιος ἐπιφανέστατος υἱὸς
Ἄρκαδίου Αὐγούστου μηνὶ ξανθικῶ πρὸ δ' ιδῶν ἀπριλίῳ.

7. Ὀλυμπιάδος V. 12. Γόθοι V saepius. 15. Χερρόνησῳ PV.
17. Φλαβίῳ P. 18. ἡ εὐ τοῦ om. P. 20. Θεοδόσιος om. P.

A. C.

[Ol. Iph.] Anni a. m. c.

398. iv. Ind. xi. Honorio Augusto IV. et Eutyichiano
Coss.

2.

399. v. Ind. xii. Theodoro solo Cos.

3.

Hoc Consulatu, nata est Pulcheria Nobilissima mense
Audynaeco, ex a. d. xiv. Kalend. Febr.

CCXCV. Olympias.

400. vi. Ind. xiii. Stelichone et Aureliano Coss.

4.

His Coss. Nobilissima Eudoxia levata est Augusta mense
Audynaeco, ex a. d. v. Id. Januar. Et nata est Nobilissima
Arcadia mense Xanthico, ex a. d. iii. Non. April.

Sed et eodem anno, caesi sunt complures Gotthi in Lae-
momacellio. Conflagravit quoque Gotthorum Ecclesia cum
magna Christianorum multitudine mense Panemo, ex a. d. iv.
Idus Jul. Item in mare Freti praecipitati sunt Gotthi mense
Apellaeo, ex a. d. x. Kal. Januar.

401. vii. Ind. xiv. Vinocatio et Flavio Coss.

1. 295. 5909.

His Coss. traductum est caput Gaizae Gotthi mense Au-
dynaeco, ex a. d. iii. Non. Januar.

Καὶ αὐτῷ τῷ ἔτει ἐπάγη ἡ θάλασσα ἐπὶ ἡμέρας κ' σχήματι κροσταλλοῦ.

Ἰνδ. ιε'. η'. ὑπ. Ἀρκαδίου Ἀγούστου τὸ ε' καὶ Ὀνωρίου Ἀγούστου τὸ ε'.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐπήρθη Θεοδοσίος νέος Ἀγού- 5
C στος ἐν Κωνσταντινουπόλει εἰς τὸ ἑβδομον ἐν τῷ τριβουναλίῳ ὑπὸ Ἀρκαδίου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μηνὶ αὐδυναίῳ πρὸ δ' ἰδῶν ἰα-
νουαρίων.

Ἰνδ. α'. θ'. ὑπ. Θεοδοσίου νέου Ἀγούστου καὶ Ῥομορίδου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐγενήθη Μαρίνα ἐπιφανεστάτη 10
μηνὶ περιτίῳ πρὸ δ' ἰδῶν φεβρουαρίων.

R 714

σθς' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. β'. ι'. ὑπ. Ὀνωρίου Ἀγούστου τὸ ε' καὶ Ἀρισταινέτου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐξεώσθη Ἰωάννης ἐπίσκοπος
D Κωνσταντινουπόλεως, καὶ αἰφνιδίως ἐκάη ἡ μεγάλη ἐκκλησία σὺν 15
τῷ σενάτῳ ὑπὸ τῶν κρατούντων αὐτῆς τῶν λεγομένων Ξυλοκε-
ρητῶν ἡμέρᾳ δευτέρᾳ ὥρα ε'. καὶ ἐγένετο Ἀρσάκιος ἐπίσκοπος
ἐν τοῖς Ἀποστόλοις μηνὶ δασιῳ πρὸ ε' καλανδῶν ἰουλίῳ ἡμέρᾳ
δευτέρᾳ.

1. αὐτῷ ἔτει P. 9. Τμορίδου R, Ρομορίδου P. 14. ἐξεώσθη P.
15. αἰφνιδίῳ P. 16. τῶν prius om. P. 17. Οὐρσάκιος R.

A. C.

Eodem anno, natus est Nobilissimus Arcadii filius mense [Ol. Iph.]
Xanthico, ex a. d. iv. Id. April.

Eodem anno, mare instar crystalli ad xx. dies concre-
tum est.

402. viii. Ind. xv. Arcadio Augusto V. et Honorio Au-
gusto V. Coss. 2.

His Coss. Theodosius Junior levatus est Augustus Con-
stantinopoli in Hebdomo, in Tribunali, ab Arcadio patre,
mense Audynaeco, ex a. d. iv. Idus Januarias.

403. ix. Ind. i. Theodosio Juniore Augusto et Rumo-
rido Coss. 3.

His Coss. nata est Nobilissima Marina, mense Peritio,
ex a. d. iv. Idus Febr.

CCXCVI. Olympias.

404. x. Ind. ii. Honorio Augusto VI. et Aristaeneto Coss. 4.

His Coss. expulsus est Joannes Episcopus Constantino-
poleos, et repente conflagravit Magna Ecclesia cum Senatu,
ignem immittentibus qui hanc obtinebant Xylocercetis appella-
tis, feria ii. hora vi. Creatusque est Episcopus Arsacius in
aede Apostolorum, mense Desio, ex a. d. vi. Kalend. Julias,
feria ii.

Τούτῳ τῷ ἔτει ὁ Θεὸς χάλαζαν ἔβρεξεν ἐν Κωνσταντινουπόλει εἰς τύπον λίθων μεγέθει καρῶν μηνὶ ὑπερβερεταίῳ ἡμέρᾳ παρασκευῇ ὥραν ὀγδόην. καὶ ἐτελεύτησεν Εὐδοξία Αὐγουστα μηνὶ τῷ αὐτῷ ὑπερβερεταίῳ πρὸ α' ρωνῶν ὀκτωβρίων ἡμέρᾳ ε', 5 καὶ ἐτέθη ἐν τοῖς ἁγίοις Ἀποστόλοις μηνὶ ὑπερβερεταίῳ πρὸ δ' P 308 ἰδῶν ὀκτωβρίων ἡμέρᾳ δ'.

Ἰνδ. γ'. ια'. ὑπ. Στελίχωνος τὸ β' καὶ Ἀνθημίου.

Ἰνδ. δ'. ιβ'. ὑπ. Ἀρκαδίου Αὐγούστου τὸ ε' καὶ Πρόβου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐκάησαν αἱ θύραι τοῦ Ἰππικῶν 10 σὸν τῇ Πρανδιάρᾳ καὶ οἱ προσπαρακείμενοι ἔμβολοι μηνὶ ὑπερβερεταίῳ πρὸ ἧ' καλανδῶν νοεμβρίων ὥρα τρίτῃ τῆς νυκτός.

Καὶ αὐτῷ τῷ ἐνιαυτῷ ἐκομίσθη τὰ λείψανα τοῦ ἁγίου Σα- V 246 μουῆλ ἐν Κωνσταντινουπόλει διὰ τῆς Χαλκηδονησίας σκάλας B μηνὶ ἀρτεμισίῳ πρὸ ιδ' καλανδῶν ἰουνίων, προηγουμένου Ἀρ- 15 καδίου Αὐγούστου καὶ Ἀνθημίου ἐπάρχου πραιτωρίων καὶ ἀπὸ ὑπάτων Αἰμιλιανῶ ἐπάρχου πόλεως καὶ πάσης τῆς συγκλήτου· ἅπερ ἀπετέθη πρὸς τινα χρόνον ἐν τῇ ἀγνωστάτῃ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ.

Ἰνδ. ε'. ιγ'. ὑπ. Ὀνωρίου Αὐγούστου τὸ ζ' καὶ Θεοδοσίου νέου 20 Αὐγούστου τὸ β'.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐπετελέσθη κυῖνκεννάλια Θεοδοσίου

2. λίθου μεγέθους P, solum μεγέθει R. ib. Post ὑπερβερεταίῳ dimidium versum erasit V. 3. κατὰ ὥραν P. 10. οἱ om. P.

A. C.

[Ol. Iph.]

Eodem anno Deus grandinem depluit instar lapidis, magnitudine nucum, Constantinopoli, mense Hyperberetaeo, die Veneris, sub horam viii. Et mortua est Eudoxia Augusta mense eodem Hyperberetaeo, pridie Non. Octobr. feria v. et deposita est in aede Sanctorum Apostolorum mense Hyperberetaeo, ex a. d. iv. Idus Octobres, feria iv.

405. xi. Ind. iiii. Stelichone II. et Anthemio Coss.

1. 296.

406. xii. Ind. iv. Arcadio Augusto VI. et Probo Coss.

2.

His Coss. conflagrarunt portae Circi, cum Prandiara, et circumpositae Porticus, mense Hyperberetaeo, ex a. d. viii. Kalend. Novembres, hora noctis iii.

Eodem anno, allatae sunt Constantinopolim reliquiae Sancti Samuelis per Scalam Chalcedonensem mense Artemisio, ex a. d. xiv. Kal. Jun. praesentibus Arcadio Augusto, et Anthemio Praefecto Praetorio et Ex-Consule, Aemiliano Praefecto Urbi, ac universo Senatu: quae quidem ad aliquod tempus depositae sunt in Sanctissima Magna Ecclesia.

407. xiii. Ind. v. Honorio Augusto VII. et Theodosio Juniore Augusto II. Coss.

3.

His Coss. celebrata sunt Constantinopoli Quinquennalia

νέου Ἀγούστου ἐν Κωνσταντινουπόλει μηνὶ αὐδυναίῳ πρὸ γ' ἰδῶν ἰανουαρίων.

C Καὶ αὐτῷ τῷ ἔτει ἐγένετο βροχὴ μεγάλη σὺν βρονταῖς καὶ ἀστραπαῖς καὶ σεισμῷ μηνὶ ξανθικῷ καλανδαῖς ἀπριλίαις πρω-
 θυπνῷ, ὥστε ἀνασκευασθῆναι τὰς κεράμους τὰς χαλκᾶς τοῦ φόρου 5
 R 716 Θεοδοσίου ἐπὶ Καινούπολιν καὶ τὸ σιγνόχριστον τοῦ Καπετωλλίου
 πεσεῖν καὶ πολλὰ πλοῖα παθεῖν καὶ ἐκρηφῆναι σκηνώματα σὺν ἄλλοις
 ἐν τῷ Ἑβδόμῳ.

Τῷ αὐτῷ ἑνιαυτῷ ἀνοικοδομήθη ἡ ἀναβάθρα τοῦ Ἰππικῶ
 ἢ ἐπὶ τὴν στοάν. 10

σζ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ζ'. ιδ'. ὑπ. Βάσσου καὶ Φιλίππου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐτελεύτησεν Ἀρκάδιος Ἀγούστος
 ἐν τῷ παλατίῳ Κωνσταντινουπόλεως μηνὶ ἀρτεμισίῳ καλανδαῖς
 μαΐαις, καὶ ἀπετέθη ἐν τοῖς Ἀποστόλοις, καὶ αὐτῷ τῷ ἔτει 15
 ἐγένετο βροχὴ μεγάλη σὺν βρονταῖς καὶ ἀστραπαῖς καὶ σεισμῷ
 μηνὶ πανέμῳ πρὸ γ' νωνῶν ἰουλίων ἡμέρα δευτέρα ἄρα α'.

Ῥωμαίων μα' ἐβασίλευσεν Θεοδόσιος νέος ἔτη μβ'.
 ὁμοῦ εἰδνθ'.

Ἰνδ. ζ'. α'. ὑπ. Ὀνωρίου Ἀγούστου τὸ η' καὶ Θεοδοσίου νέου 20
 Ἀγούστου τὸ γ'.

Ἰνδ. η'. β'. ὑπ. Οὐαφανᾶ μόνου.

Ἰνδ. θ'. γ'. ὑπ. Ὀνωρίου Ἀγούστου τὸ θ' καὶ Θεοδοσίου
 νέου Ἀγούστου τὸ δ'.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων εἰσῆλθεν Ἀλλάριχος καὶ ἐποίησεν 25
 ἀντάραι Ἀτταλον ἑπαρχὸν πόλεως. καὶ αὐτῷ τῷ ἔτει τὰ λείψανα
 τοῦ ἁγίου προφήτου Σαμμονῆλ ἀπετέθη ἐν τῷ προφητικῷ αὐτοῦ

7. σκηνώματα ἐκρηφῆναι P. 11. σζ' Ὀλυμπιάς — p. seq. v. 4.
 τὸ ε' μόνου om. P. 14. καλάνδαῖς V.

Theodosii Junioris Augusti, mense Audymee, ex a. d. iii. Idus Ja-
 nuarias.

Eodem ipso anno, magnus adeo imber exitit cum fulgetris, toni-
 trubus, et terras metu, mense Xanthico, Kalendis Aprilibus, sub primam
 noctis vigiliam, ut aereae tegulae Fori Theodosii a tectis excussae in
 Coenopolim delatae fuerint, et Signum Christi Capitoli decideret, mul-
 taeque naves damnum paterentur, et cadavera non pauca ad Hebdemi
 littora deferrentur.

Eodem anno, Ascensus Christi ad Porticum instauratus est.

τῷ πλησίον τοῦ ἀγίου Ἰωάννου Ἰερουσαλιμιῶν μηνὶ ὑπερβεριταίῳ
 πρὸ γ' ἡμερῶν ὀκτωβρίων.

σὴν Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ι'. δ'. ὑπ. Θεοδοσίου νέου Ἀυγούστου τὸ ε' μόνου,

5 Ἐπὶ τῆς παρουσίας ὑπατείας ἐκάθ' ἡμέραν τὸ πραιτώριον Μοναξίου
 ἐπάρχου πόλεως ἀπὸ τοῦ δήμου Κωνσταντινουπόλεως διὰ τὴν D
 ἔνδειαν τοῦ ἄρτου, καὶ ἐσύρη ἢ καροῦχα αὐτοῦ ἀπὸ τῆς πρώτης
 ῥεγῶνος ἕως τῶν Δομνίνου ἐμβόλων, καὶ ὑπῆρτησαν αὐτοῖς οἱ
 δύο στρατηλάται, Οὐαρανάς ὁ ὑπατος καὶ Ἀρσάκιος καὶ Συνέσις
 10 ὁ κόμης τῶν λαργιτιῶνων, καὶ παρεκάλεσαν αὐτοὺς λέγοντες,
 Ὑποστρέψατε, καὶ ἡμεῖς τυποῦμεν ὡς θέλετε.

Ἰνδ. ια'. ε'. ὑπ. Λουκίου μόνου.

P 809

Ἰνδ. ιβ'. ε'. ὑπ. Κωνσταντίου καὶ Κωνσταντος.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων Πουλχερία ἀδελφὴ Θεοδοσίου νέου
 15 Ἀυγούστου ἐπιφανεστάτη ἀνηγορεύθη μηνὶ πανέμφ' πρὸ δ' ἡμερῶν
 ἰουλίων.

Καὶ αὐτῷ τῷ ἔτει ἀφιερῶθησαν στηθάρια γ' ἐν τῇ συγκλή-
 τῳ Ὀνωρίου καὶ Θεοδοσίου Ἀυγούστου καὶ Πουλχερίας Ἀυγού-
 στης ἀπὸ Ἀυρηλιανοῦ δις ἐπάρχου τῶν ἱερῶν πραιτωρίων καὶ
 20 πατρικίων μηνὶ ἀπελλαίῳ πρὸ γ' καλανδῶν ἰανουαρίων.

9. ὁ ὑπατος om. R. ib. Συνέσις P. 10. ὁ Ducangius, καὶ ὁ PV.
 15. ἀνηγορεύθη] Ἀυγούστῳ addit P.

A. C.

[Ol. Iph.] Anniam.c.

Hoc ipso Consulatu, Praetorium Monaxii Praefecti Urbis
 a plebe Constantinopolitana exustum est, propter panis defe-
 ctum, illiusque carruca tracta est a prima regione usque ad
 Domnini Porticus, illisque occurrerunt duo Magistri militum,
 Varanes Consul et Arsacius, Synesius quoque Comes Largi-
 tionum, ac illos adhortati, *Recedite, inquam, sedemque vobis*
obstringimus quoad vultis nos excoctures.

408. xiv. Ind. vi. Basso et Philippo Coss.

4.

409. i. Ind. vii. Honorio VIII. et Theodosio Juniore III.
 Coss.

1. 898.

410. ii. Ind. viii. Varane solo Cos.

2.

411. iii. Ind. ix. Honorio IX. et Theodosio IV. Coss.

3.

412. iv. Ind. x. Theodosio V. solo Cos.

4.

413. v. Ind. xi. Lacio solo Cos.

1. 896. 5916.

414. vi. Ind. xii. Constantio et Constante Coss.

2.

His Coss. Pulcheria soror Theodosii Junioris Augusti No-
 bilissima, Augusta renuntiata est mense Panemo, ex a. d. iv.
 Non. Julius.

Eodem anno, dedicatae sunt in Senatu tres Pectorales
 imagines, Honorii et Theodosii Augustorum, et Pulcheriae

B Ἰνδ. ιγ'. ζ'. ὑπ. Ὀνωρίου τὸ ε' καὶ Θεοδοσίου νέου Ἀυγού-
στου τὸ ζ'.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων κνίικεννάλια Θεοδόσιος νέος Αἰ-
γουστος ἐπετέλεσεν ἐν Κωνσταντινουπόλει μηνὶ αὐθιναίῳ πρὸς γ'
ιδῶν Ιανουαρίων, καὶ ἐδηλώθη θάνατος Θερμουντίας γαμετῆς 5
τοῦ δεσπότη Ὀνωρίου τοῦ Ἀυγούστου μηνὶ πανέμῳ τῇ πρὸς γ'
καλανδῶν Ἀυγούστου ἡμέρα παρασκευῆ.

Καὶ αὐτῷ τῷ ἔτει μηνὶ γορπιαίῳ τῇ πρὸς η' καλανδῶν ὀκ-
τωβρίων ἡμέρα παρασκευῆ ἐδηλώθη ἀνηρῆσθαι Ἀταῦλφον βάρ-
βαρον ἐν τοῖς ἄνω μέρεσιν ὑπὸ τοῦ δεσπότη Ὀνωρίου. καὶ γε- 10
νομένης λυγναψίας τῇ ἐξῆς ἰππικὸν ἤχθη, ὡς καὶ πομπὴν εἰσ-
ελθεῖν.

V 247
C

Τῷ αὐτῷ ἔτει ἐπετέλεσθη τὰ ἐγκαίνια τῆς μεγάλης ἐκκλη-
σίας Κωνσταντινουπόλεως μηνὶ γορπιαίῳ πρὸς ζ' ιδῶν ὀκτωβρίων
R 718 ἡμέρα κυριακῆ. καὶ ἐκομίσθη ἐν Κωνσταντινουπόλει διὰ τῆς 15
Χαλκηδονησίας σκάλας λείψανα Ἰωσήφ τοῦ υἱοῦ Ἰακώβ καὶ Ζαχα-
ρίου τοῦ πατρὸς τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ μηνὶ γορπιαίῳ
πρὸς ζ' νωνῶν Σεπτεμβρίων ἡμέρα σαββάτῳ, βασιταζόντων τὰ αὐτὰ
λείψανα ἐν γλωσσοκόμοις δυσὶν Ἀττικῶν πατριάρχου Κωνσταν-
τινουπόλεως καὶ Μωσέως ἐπισκόπου Ἀνταράδου Φοινίκης, κα- 20
θεζομένων αὐτῶν ἐν βουριγαλλοῖς· ἅτινα ἀπέθεντο ἐν τῇ μεγάλῃ

1. τὸ om. R. id. νέου om. P. 14. [ιδῶν] καλανδῶν Clintonus
Fast. vol. II. p. 361. V. ad p. 301. D. 15. ἐν τῇ K. P. 16. Ἰα-
κώβου P. 21. βουβήριγαλλοῖς P.

A. C.

[Ol. Iph.]

Augustae, ab Aureliano iterum Praefecto sacris Praetoriis et
Patricio, mense Apellaeo, ex a. d. III. Kal. Januar.

415. VII. Ind. XIII. Honorio X. et Theodosio Augusto
VI. Coss.

3.

His Coss. Theodosius Junior Augustus Quinquennialia ce-
lebravit Constantinopoli mense Audynaeco, ex a. d. III. Id.
Januarii: et renuntiata est mors Thermuntiae Domini Honorii
Augusti conjugis, mense Panemo, ex a. d. III. Kal. Augusti,
feria VI.

Eodem anno, mense Gorpiaeo, ex a. d. VIII. Kal. Octobr.
feria VI. nuntius allatus est Ataulfum barbarum in superiori-
bus partibus a Domino Honorio fuisse sublatam, factaque lu-
minum accensione postridie Circenses ludī acti sunt, in pom-
pae speciem facto ingressu.

Eodem anno, dedicata est Magna Ecclesia Constantinopo-
leos mense Gorpiaeo, ex a. d. VI. Idus Octobr. die Dominica.
Translatæ sunt Constantinopolim per Scalam Chalcedonensem
reliquiae Iosephi filii Jacobi, et Zachariae patris Sancti Joan-
nis Baptistae mense Gorpiaeo, ex a. d. VI. Nonas Septembres,

ἐκκλησίᾳ, προπέμποντος Οὔρσου ἐπάρχου πόλεως καὶ πάσης D
τῆς συγκλήτου.

Καὶ ἀφιερῶθη ἀνδριάς χρυσοῦς ἐν τῇ συγκλήτῳ τοῦ δεσπό-
του Θεοδοσίου νέου Αὐγούστου ὑπὸ Ἀδρηλιανοῦ δις ἐπάρχου
5 πραιτωρίων καὶ πατρικίου.

σὴθ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ιδ'. η'. ὑπ. Θεοδοσίου νέου Αὐγούστου τὸ ζ' καὶ Παλ-
λαδίον.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐκ τοῦ πορφυροῦ κίονος, ἐν ᾧ
10 ἐπέστη Κωνσταντῖνος ὁ μέγας βασιλεύς, ἀπὸ τοῦ κατωτέρου λή-
θου ἀπέσπασεν λίθος μέγας νυκτὸς μηνὶ δύστρω τῇ πρὸ ε' κα- P 810
λανδῶν ἀπριλίων, ἐπιφωσκούσης ἡμέρας τρίτης.

Καὶ αὐτῷ τῷ ἔτει ἐδέθησαν οἱ πάντες σφόνδυλοι τοῦ αὐ-
τοῦ κίονος.

15 Καὶ ἐπετελέσθη θέατρον, θεωρήσαντος Οὔρσου ἐπάρ-
χου πόλεως, ὑπὲρ τῶν ἐπιδικίων τῶν κατὰ Ἄτταλον τὸν τύραν-
νον μηνὶ δαισίῳ τῇ πρὸ δ' καλανδῶν ἰουλίῳ ἡμέρᾳ δ'.

Καὶ ἤχθη καὶ ἵππικὸν περὶ τῶν αὐτῶν ἐπιδικίων μηνὶ πα-
νέμῳ νῶναις ἰουλίαις.

2. τῆς om. P. 16. τὸν om. P. 17. ἡμέρᾳ δ' om. P.

A. C.

[Ol. Iph.]

die Sabbati, ipsas reliquias in binis arculis deferentibus Atti-
co Patriarcha Constantinopolitano et Mose Antaradi Phoeni-
ces Episcopo, buricis vectis: quae quidem in Magna Ecclesia
depositae sunt, has deducente Urso Praefecto Urbi, et uni-
verso Senatu.

Dedicata quoque est statua aurea in Senatu Domini
Theodosii Junioris Augusti ab Aureliano iterum Praefecto
Praetorio et Patricio.

CCXCIX. Olympias.

416. VIII. Ind. xiv. Theodosio Juniore Augusto VII. et
Palladio Coss.

4.

His Coss. ex Columna Porphyretica, in qua stetit Con-
stantinus Magnus Imperator, ab inferiore lapide avulsus est
lapis magnus noctu, mense Dystro, ex a. d. v. Kalend. Apri-
les, illucescente feria III.

Hoc ipso anno, revinctae sunt ac illigatae ejusdem Co-
lurnae compages omnes.

Celebrati sunt quoque ludii Theatrales, hos edente Urso
Praefecto Urbi, ob victoriae ex Attalo tyranno reportatae
nuntium, mense Desio, ex a. d. iv. Kalend. Julias.

Acti etiam Circenses ob ejusdem victoriae nuntium, mense
Panemo, Nonis Juliis.

Και ἀπὸ τῶ ἔτει ἐσηλθεν ὁ δεσπότης Θεοδοσίος νέος ἀπὸ

B Ἑρακλείας εἰς Κωνσταντινούπολιν μηνὶ γορνιακῷ πρὸς α' καλαν-
δῶν ὀκτωβρίων ἡμέρᾳ σαββάτῳ, κομισάμενος κατὰ τὴν συνή-
θειαν τὸν χρυσοῦν στέφανον ἐν τῷ Θεοδοσιακῷ φόρῳ ἐπὶ
Οὔρσου ἐπάρχου πόλεως καὶ τῆς συγκλήτου. 5

Ἰνδ. ιε'. θ'. ὑπ. Ὀνωρίου τὸ ια' καὶ Κωνσταντίου τὸ β'.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων σεισμὸς ἐγένετο μέγας ἐσπέρας
ἡμέρᾳ παρασκευῇ μηνὶ ξανθικῷ πρὸς ιβ' καλανδῶν μαΐων. ἦν
δὲ κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν τὸ πάθος τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ. 10

R 720 Ἰνδ. α'. ι'. ὑπ. Ὀνωρίου τὸ ιβ' καὶ Θεοδοσίου νέου Αὐγού-
στου τὸ η'.

C Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων γέγονεν ἔκλειψις ἡλίου μηνὶ πα-
νέμῳ πρὸς ιδ' καλανδῶν αὐγούστῳ ἡμέρᾳ παρασκευῇ ὥραν η'.

Ἰνδ. β'. ια'. ὑπ. Μοναξίου καὶ Πλίνθα.

15

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἡμέρᾳ κυριακῇ εἰσελθόντος Ἀε-
τίου ἐπάρχου πόλεως μετὰ τοῦ σχήματος ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ
μηνὶ περιτίῳ πρὸς ζ' καλανδῶν μαρτίων ἐπὶ τῷ εὐξάμενον αὐ-
τὸν ἀπέλθειν κληθέντα ἐν τῷ παλατίῳ, Κυριακὸς τις γέρον
βαλὼν μάχαιραν μεγάλην εἰς χάρτην, ὡσανεὶ λίβελλον αὐτῷ
προσφέρων, ἔκρουσεν αὐτῷ κατὰ τοῦ δεξιῆος μέρους τοῦ στήθους,
ὥστε τὸ πενόλιον αὐτοῦ καὶ τὴν τόγαν τρηθῆναι. 20

3. νομισάμενος R, κομισάμενος, κομησάμενος m. R. *ibid.* κατὰ
τὴν συνήθειαν om. P. 6. Κωνσταντίνου R. 14. δρᾶ P. 21.
τοῦ alterum om. P. 22. πενόλιον PV.

Anni a m c. A. C.

[CR. Ipa.]

Eodem anno, Dominus Theodosius Junior Herculæ præ-
fectus, Constantino polis ingressus est mense Gerriaco, pri-
die Kalend. Octobr. die Sabbati, auream coronam ab Urso
Præfecto Urbi et Senatu in Fora Theodosiaco sibi oblatam
deferens.

417. ix. Ind. xv. Honorio XI. et Constantio II. Coss. 1. 299.

His Coss. factus est ingens terræ motus vesperi die Py-
rasceves, mense Xanthice, ex a. d. xii. Kal. Maïas. Accidit
autem hoc ipso die, quo Dominus noster Jesus Christus pas-
sus est.

6926. 418. x. Ind. I. Honorio XII. et Theodosio Juniore Au-
gusto VIII. Coss. 2.

His Coss. solis eclipsis facta est mense Panemio, ex a. d.
xiv. Kal. Augusti fersa vi. hora viii.

419. xi. Ind. ii. Monaxio et Plinthā Coss. 3.

His Coss. die Dominica, Aëtus Præfectus Urbis, cum
suae dignitatis habitu, Magnam Ecclesiam ingressus mense
Peritio, ex a. d. vii. Kalend. Martias, dum peractis prædibus

τ' Ὀλυμπιάς.

D

Ἰνδ. γ'. ιβ'. ὑπ. Θεοδοσίου νέου Ἀυγούστου τὸ θ' καὶ Κων-
 σταντίου τὸ γ'.

Ὅτε προέκοψεν τὴν ἡλικίαν Θεοδόσιος νέος Ἀύγουστος, V 248
 5 ἀνεγίνωσκεν ἐν τῷ παλατίῳ ἐν ζωῇ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· καὶ μετὰ
 τελευτῆν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ συνανεγίνωσκεν αὐτῷ νεώτερός τις
 ὀνόματι Παυλῖνος, υἱὸς τινος κόμητος δομεστικῶν. ἐφίλει δὲ
 αὐτὸν Θεοδόσιος. καὶ ἀνδρειωθείς ὁ αὐτὸς Θεοδόσιος νέος Ἀύ- P 311
 γουστος ἐζήτει λαβεῖν δέσποιναν εἰς γάμον· καὶ ὤχλει τῇ ἀδελφῇ
 10 αὐτοῦ Πουλχερίᾳ τῇ δεσποίνῃ, οὕση παρθένῳ. καὶ κείνη πάλιν
 ὡς φιλοῦσα τὸν ἴδιον αὐτῆς ἀδελφὸν οὐχ εἴλετο γαμηθῆναι τι.
 ἢ δὲ περιεργασαμένη περὶ πολλῶν παρθένων κορασιῶν, θυγατέ-
 ρων πατρικῶν καὶ ἐξ αἵματος βασιλικῶν, θέλουσα τῷ ἀδελφῷ
 αὐτῆς συνδιάγειν ἐν τῷ παλατίῳ, καὶ εἶπεν αὐτῇ Θεοδόσιος δι-
 15 Ἔγω θέλω εἶρεῖν νεωτέραν εὐμορφον πάντῃ, ἵνα τοιοῦτον κάλ-
 λος μὴ ἔχη ἄλλη γυνὴ ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ ἐξ αἵματος βα-
 σιλικῶν. εἰ δὲ μὴ ἔστιν καλὴ εἰς ὑπερβολὴν, οὐ χρεῖαν ἔχω
 οὔτε ἀξιοματικῶν οὔτε βασιλικῶν αἵματος οὔτε πλουσίαν, ἀλλὰ B
 καὶ εἴ τις δῆποτε ἐάν ἔστι θυγάτηρ, μόνον εὐκρεπῆς πάντῃ,

6. αὐτοῦ τοῦ πατρὸς P. 7. ὀνόματι om. P. 8. ἀνδρειωθείς PV.
 12. παρθένων om. P. 18. οὔτε ἀξιοματικῶν om. P.

A. C.

[O! Iph.]

abſutum pararet, vocatus ad Palatium, Cyriacus quidam senex,
 grandiori cultro in charta occultato, veluti libellum supplicem
 illi porrigeret, ad dextram pectoris partem ita illum percus-
 sit, ut illius penula et toga perforatae fuerint.

CCC. Olympias.

420. xn. Ind. m. Theodosio Juniore Augusto IX. et
 Constantio III. Coss. 4.

Cum adoleſceret Theodosius Junior Augustus, parente superſtite,
 ſtudiis ac lectioni in palatio dabat operam: eo vero mortuo, cum illo
 legebat adoleſcens quidam Paulinus, cujusdam Domesticorum Comitiss
 filius. Amabat autem ipſum Theodosius. Et cum jam in virum adole-
 viſſet Theodosius Junior Augustus, cupiebat Dominam matrimonio ſibi
 adiungere, eoque nomine ſubinde interpellabat Dominam Pulcheriam ſo-
 rorem, quae tam virgo erat, et cum fratrem diligeret, a nuptiis hacten-
 us abſtinuerat. Sollicita admodum erat quam ex compluribus puellis
 ea Patricio vel Imperatorio genere fratri in uxorem deligeret, ſtatuens
 cum illo in Palatio una verſari. Tum Theodosius, *Vellem*, inquit, *ſo-*
venire adoleſcentulam adiugam eximia adeo paucitudo, ut nulla ſit in
urbe Conſtantinopolitana quae hanc antecellat, eamque ex Imperatorio
genere. Si tamen nulla occurrat ejuſmodi, atque ea formae elegantia,
tum vere nec Regii mihi curae ſunt natales, vel divitiae, aut cujusvis
ſilia ſit minime ſum ſolicitus, dummodo prorsus eximia ſit forma, tum

αὐτὴν λαμβάνω. καὶ ἀκούσασα ταῦτα ἡ δέσποινα Πουλχερία πανταχοῦ ἐπεμψεν περιεργαζομένη. καὶ Παυλῖνος δὲ ὁ αὐτοῦ συμπράκτωρ καὶ φίλος περιέτρεχεν, ἀρξάσαι θέλων αὐτῷ χάριν
 R 722 τοῦ κεφαλαίου τούτου. ἐν δὲ τῷ μεταξὺ συνέβη ἔλθειν ἐν Κων-
 σταντινουπόλει μετὰ τῶν ἰδίων συγγενῶν κόρην εὐπρεπεστάτην, 5
 ἑλλόγιμον, Ἑλλαδικήν, ὀνόματι Ἀθηναΐδα, θυγατέρα γενομέ-
 νην Ἡρακλείτου τοῦ φιλοσόφου, ἣτις Ἀθηναῖς ἠναγκάσθη κα-
 ταλαβεῖν τὴν εὐδαίμονα πόλιν πρὸς τὴν ἰδίαν αὐτῆς θείαν διὰ
 C πρόφασιν τοιαύτην. ὁ φιλόσοφος Ἡράκλειτος ὁ αὐτῆς πατήρ,
 ἔχων καὶ δύο υἱούς, μέλλων τελευτᾶν διέθετο, γράψας ἐν τῇ 10
 αὐτοῦ διαθήκῃ κληρονόμους πάσης τῆς ὑπ' αὐτοῦ καταλειφθεί-
 σης περιουσίας τοὺς δύο υἱοὺς αὐτοῦ Οὐαλεριανὸν καὶ Γέσιον,
 εἰρηκῶς ἐν τῇ αὐτῇ διαθήκῃ, Ἀθηναῖδι δὲ τῇ ποθεινοτάτῃ
 μὲν θυγατρὶ δοθῆναι βούλομαι νομισματα ἑκατὸν καὶ μόνον·
 ἀρκεῖ γὰρ αὐτῇ ἢ αὐτῆς τύχῃ ὑπερέχουσα πᾶσαν τὴν γυναικείαν 15
 τύχην. καὶ τελευτᾷ ὁ αὐτῆς πατήρ Ἡράκλειτος ὁ σοφὸς Ἀθη-
 D ναῖος. μετὰ δὲ τὴν αὐτοῦ ἀποβίωσιν καὶ τοῦ δῆλα γενέσθαι τὰ
 διατυπωθέντα ἢ αὐτῇ Ἀθηναῖς τοὺς ἑαυτῆς ἀδελφοὺς ἐδυσώ-
 πει, ὡς μέλλοντας ὄντας τὴν ἡλικίαν, προσπίπτουσα αὐτοῖς καὶ
 αἰτοῦσα μὴ προσχεῖν τῇ αὐτῇ διαθήκῃ, ἀλλὰ τὸ τρίτον μέρος 20
 λαβεῖν τῆς πατρῴας περιουσίας, λέγουσα μηδὲν ἡμαρτηκέναι,
 ἀλλ' ὅτι Καὶ ὑμεῖς γινώσκετε τὸ πῶς διεκείμεν πρὸς τὸν κοινὸν

2. περιεργασαμένη P. 17. τοῦ] Fort. τὸ. 18. αὐτῇ δὲ P.
 22. τὸ om. P.

illam mihi in conjugem assumam. Quibus auditis, Domina Pulcheria hujusmodi perquirendae puellae causa varias in regiones misit. Sed et Paulinus, Theodosii socius et amicus, hac in re Theodosio placere cupiens circumcursabat. Accidit interea ut Constantinopolim cum suis cognatis veniret puella Graecanica, forma admodum eleganti, ac eloquentia singulari, Athenais nomine, Heracliti Philosophi filia: quae quidem Athenais coacta fuerat Felicem Urbem petere, amitam suam coaventura, hac quam dicturi sumus occasione.

Heraclitus Philosophus, illius pater, cum duos haberet filios, moriturus testamentum condidit, quo duos illos filios, Valerianum et Gesium, ex aese scripsit heredes, hisce verbis adjectis: *Athenaidi vero desideratissimae filiae meae volo dari duntaxat centum nummos: sufficit enim illi fortuna sua, quae fortunam omnem muliebrem excedit.* Atque ita moritur pater Heraclitus Philosophus Atheniensis. Post mortem vero illius, Athenais cum quae in paterno testamento exarata erant accepisset, fratres suos, utpote natu majores, illorum etiam pedibus advoluta, rogavit, ut posthabito patris testamento tertiam haereditatis partem sibi habere sinerent, cum diceret nihil se peccasse: *Quinpotius, aiebat, testes ipsimet estis, qua ratione erga communem parentem me gesserim. Unde*

ἡμῶν πατέρα, καὶ οὐκ οἶδα διὰ τί ἄπορόν με κατέλιπεν μέλλων
 τελευτῶν καὶ εὐπορίας τυχεῖν μετὰ τὴν αὐτοῦ νέκρωσιν ἐχαρί-
 σατό μοι. οἱ δὲ αὐτῆς ἀδελφοὶ ἔμειναν ἄπειθεῖς, καὶ ὄργισθέν- P 312
 5 τες ἐδίωξαν αὐτὴν καὶ ἐκ τοῦ πατρῷου αὐτῶν οἴκου. καὶ ἐδί-
 5 ξυτο αὐτὴν λοιπὸν ἡ ἀδελφὴ τῆς γενομένης αὐτῆς μητρός, καὶ
 οὐ μόνον ὡς ὄρφανὴν ἀλλὰ καὶ ὡς παρθένον καὶ ἀδελφόπαιδα
 ἐφύλαξεν αὐτήν· ἦντινα λαβοῦσα μεθ' ἑαυτῆς ἀνήγαγεν ἐν Κων-
 σταντινουπόλει πρὸς τὴν ἄλλην θείαν αὐτῆς τὴν ἀδελφὴν τοῦ
 αὐτῆς πατρὸς Ἡρακλείτου. καὶ λαβοῦσαι αὐτὴν ἐποίησαν ἀξιω-
 10 σιν κατὰ τῶν αὐτῆς ἀδελφῶν, καὶ προσῆλθον τῇ εὐσεβιστάτη
 δεσποίνῃ Πουλχερίᾳ τῇ ἀδελφῇ Θεοδοσίου τοῦ βασιλέως, καὶ V 249
 ἐδίδαξαν ὡς βιαζομένη παρὰ τῶν ἰδίων αὐτῆς ἀδελφῶν, διαλε-
 γομένη ἔλλογιμῶς. καὶ ἐωρακόσα αὐτὴν ἡ αὐτὴ δεσποινα Πουλ-
 χερία εὐπρεπῆ καὶ ἔλλογιμον, ἐπηρώτησεν τὰς αὐτῆς θείας εἰ B
 15 ἔστι παρθένος; καὶ ἐδιδάχθη ὅτι παρθένος πεφύλακται ὑπὸ τοῦ R 724
 αὐτῆς πατρὸς καὶ ὅτι διὰ λόγων πολλῶν ἤκται φιλοσοφίας, ἐκέ-
 λευσεν αὐτὴν ἅμα ταῖς αὐτῆς θείαις διὰ κουβικουλαρίων φυ-
 λαχθῆναι καὶ περιμεῖναι, λαβοῦσα, φησὶν, τὴν δέησιν παρ'
 αὐτῆς εἰσῆλθε πρὸς τὸν ἴδιον ἀδελφὸν Θεοδόσιον τὸν βασιλέα,
 20 καὶ εἶπεν αὐτῷ ὅτι Ἡῦρον νεωτέρα καθαρὰν, εὖστολον, λεπτο-
 χαράκτηρον, εὐρινα, ἀσπροτάτην ὡσεὶ χιών, μεγαλόφθαλμον,
 ὑποκεχαρισμένην, οὐλοξάνθόκομον, σεμνόποδα, ἔλλογιμον, Ἐλ-

12. διαλεγομένην P. 13. ἐωρακῦια P. *ibid.* δεσποινα] ἡ δε-
 σποινα P. 16. καὶ κελύσασα Malalas p. 354. 18.

*nescio cur moriturus, dum me inopem relinquit, omnium rerum copia post
 illius excessum frui largiatur. Verum persuaderi fratres non potuere,
 immo irati et hanc persecuti, domo paterna excedere coegerunt: quam
 excepit deinceps matris illius soror, neque illa solum ut pupillam, sed
 et ut virginem ac sororis filiam tutata est. Hanc deinde secum adduxit
 Constantinopolim ad aliam amitam suam, patris Heracliti sororem.
 Illae causa puellae suscepta, et actione contra illius fratres instituta,
 adierunt piissimam Dominam Pulcheriam, Theodosii Imperatoris soro-
 rem, hancque ut a fratribus exacta sit docuere: quod et illa singulari
 eloquentia exposuit.*

*Domina vero Pulcheria puellam conspicata, forma prorsus eleganti,
 ac praeclara dicendi facultate praeditam, interrogavit illius amitam, an
 virgo esset. Postquam vero virginem a parente fuisse custoditam intel-
 lexit, eamque Philosophiae studiis longo tempore institutam, jussit illam
 una cum amitam a Cubiculariis custodiri, et aliquantulum expectare: ac-
 ceptoque, ut aiunt, supplicii illius libello, ad fratrem Theodosium ingres-
 sa, Inveni, inquit, puellam, puram, egregie ornatam, exili corporis sta-
 tura, naso decenti, nivis instar candidam, oculis magnis, gratia singu-
 lari, crispis usque flavis capillis, maturo incessu, disertam, Graecami-*

λαδικήν, παρθένον. ὁ δὲ ἀκούσας, ὡς νεώτερος, ἀνήρθη, καὶ
 C μεταστειλόμενος τὸν συμπράκτορα αὐτοῦ καὶ φίλον Παυλίον
 ἤτησε τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ ὡς ἐπ' ἄλλῳ τινὶ εἰσαγαγεῖν τὴν αὐ-
 τὴν Ἀθηναΐδα ἐν τῷ αὐτῆς κουβουκλίῳ, ἵνα διὰ τοῦ βήλου θω-
 ρήσῃ αὐτὴν ἕμα Παυλίῳ. καὶ εἰσῆχθη, καὶ ἑωρακῶς αὐτὴν 5
 ἤρασθη αὐτῆς, θανυόμενος αὐτὴν Παυλίον, καὶ κρατήσας
 αὐτὴν ἐποίησε χριστιανήν, ἣν γὰρ Ἑλληνίς, καὶ μετωνόμασεν
 αὐτὴν Εὐδοκίαν.

Ἰνδ. δ'. ιγ'. ὑπ. Εὐσταθίου καὶ Ἀγρεκόλου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάντων ἐνεβλίθη τὸ ἕδωρ τῆς κιστέρνης 10
 D τῆς δεσποίνης Πουλχερίας Ἀγούστιας μηνὶ περιτίῳ πρὸ α' ἰδῶν
 φεβρουαρίων, παρόντος τοῦ δεσπότη Θεοδοσίου Ἀγούστου.

Τούτῳ τῷ ἔτει γάμους ἐπετέλεσε Θεοδόσιος Ἀγούστος,
 λαβὼν γυναῖκα Ἀθηναΐδα τὴν καὶ Εὐδοκίαν μηνὶ δαισίῳ πρὸ ζ'
 ἰδῶν Ἰουνίων, καὶ ἐπετέλεσθη ἱππικὸν τῶν αὐτῶν γάμων τῷ αὐ- 15
 τῷ δαισίῳ μηνὶ πρὸ δ' ἰδῶν Ἰουνίων, ὁμοίως καὶ θάετρον τοῦ
 αὐτοῦ ἱππικοῦ.

Καὶ ἔσχεν ἔξ αὐτῆς Ἀθηναΐδος τῆς καὶ Εὐδοκίας θυγατέρα
 Εὐδοκίαν ὀνόματι.

P 313 Ἀκούσαντες δὲ οἱ τῆς Ἀγούστιας ἀδελφοὶ ὅτι βασιλεύει ἡ 20
 ἀδελφὴ αὐτῶν, προσέφυγον ἐν τῇ Ἑλλάδι φοβηθέντες· καὶ πέμ-

1. ὁ] ὡς P. 4. κουβουκλίῳ P. *ibid.* βέλου P. 6. αὐτῆς
 Malalas p. 355. 6. αὐτῷ PV. *ib.* κρατήσαντος R. 9. Ἀγρεκόλου P.
 11. Ἀγούστιας P. *ib.* ἰδῶν *om.* R. 16. μηνὶ Δεσίῳ P.

Anniam. c. cam, virginem. Haec simul is audivit, uti juvenis exarsit, et accersito
 socio suo et amico Paulino, petivit a sorore sua, ut specie alterius cu-
 jusdam negotii, Athenaidem in suum cubiculum adduceret, quam per ve-
 lum una cum Paulino spectaret. Introducta illa ac visa, ejus amore sta-
 tim succensus est, admirante eandem Paulino, quam ille in uxorem ac-
 ceptam, Christianam fecit (erat enim Gentilis), Eudociae indito no-
 mine.

A. C.

[Ol. Iph.]

5929.

421. XIII. Ind. iv. Eustathio et Agricola Coss.

1. 300.

His Coss. immiassa est aqua in Cisternam Dominae Pulcheriae Augu-
 stae mense Peritio, Idibus Februarii, praesente Domino Theodosio Au-
 gusto.

Hoc ipso anno, Theodosius Augustus accepta in conjugem Athenai-
 de, quae et Eudocia dicta est, nuptias celebravit mense Desio, ex a. d.
 VII. Idus Junias: quarum Circenses acti sunt et celebrati eodem mense
 Desio, ex a. d. IV. Idus Junias, editique pariter in Circo ludi Scenici.

Suscipit autem ex ipsa Athenaide, seu Eudocia, filiam nomine Eu-
 dociam.

Cum vero sororem imperare intellexissent Augustae fratres, metu
 correpti, fugerunt in Graeciam: At illa per nuntios data securitate ac-

ψασα ἀνήνεγκεν αὐτοὺς ὑπὸ λόγον, καὶ ἐποίησεν αὐτοὺς ἀξιωμα-
 τικούς, προαγαγόντος αὐτοὺς τοῦ βασιλέως Θεοδοσίου. καὶ τὸν
 μὲν λεγόμενον Γέσιον ἔπαρχον πραιτωρίων ἐποίησεν τοῦ Ἰλλυ-
 ριῶν ἔθνους, τὸν δὲ Οὐαλεριανὸν μάγιστρον, εἰρηκόσης αὐτοῖς
 5 τῆς ἀδελφῆς αὐτῶν Εὐδοκίας ἔτι Εἰ μὴ ὑμεῖς κακῶς ἐχρήσασθέ
 μοι, οὐκ ἂν ἤναγκαζόμην ἐλθεῖν ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ βα-
 σιλεῦσαι. τὴν οὖν ἐκ τῆς γενέσεώς μου βασιλείαν ὑμεῖς ἐχαρή- R 726
 σασθε· ἡ γὰρ ἐμὴ ἀγαθὴ τύχη ὑμᾶς ἀπειθεῖς ἐποίησεν εἰς ἐμὲ
 γενέσθαι καὶ οὐχ ἢ ὑμετέρῃ πρὸς ἐμὲ γνώμη. B

10 Ὁ δὲ βασιλεὺς Θεοδόσιος Παυλίνον ὡς φίλον αὐτοῦ καὶ
 μεσοῦσαντα τῷ γάμῳ καὶ συναριστοῦντα αὐτοῖς ἐποίησεν διὰ πά-
 σης ἀξίως ἐλθεῖν· καὶ μετὰ ταῦτα προηγάγετο αὐτὸν μάγιστρον.
 καὶ ἠῤῥήθη, ὡς ἔχων παρῤῥησίαν πρὸς τὸν βασιλεῦ Θεοδόσιον
 καὶ τὴν Αὐγουστιαν, ὡς καὶ παράνυμφος αὐτῶν γενόμενος.

15 Τούτῳ τῷ ἔτει ἀφιερῶθη ἀνδριὰς Ἀρκαδίου ἐστὼς ἐπάνω V 250
 τοῦ Κοχλίου τοῦ κλονος ἐν τῷ Ἀρκαδιακῷ ῥόρῳ ἐν τῷ καλουμέ-
 νῳ Ξηρολόφῳ μηνὶ πανέμῳ πρὸ 5 ἰδῶν ἰουλίῳν ἡμέρῃ σαβ- C
 βάτῳ.

Τῷ αὐτῷ ἔτει ἐδηλώθη νίκη κατὰ Περσῶν μηνὶ γορπιαίῳ
 20 πρὸ 7 ἰδῶν σεπτεμβρίῳν ἡμέρῃ γ'.

Ἰνδ. ε'. ἰδ'. ὑπ. Ὀνωρίου τὸ ιγ' καὶ Θεοδοσίου Αὐγούστου
 τὸ ι'.

3. Γέσιον λεγόμενον P. 4. αὐτῆς τοῖς αὐτοῖς ἀδελφοῖς αὐτῆς P.
 9. ἢ om. P. 14. ὡς καὶ] ὡς P. 16. Κοχλίῳ V.

cersitos ad dignitates provexit, ipsos promovente Theodosio Imperatore.
 Ac Gesium quidem Praefectum Praetorio Illyrici, Valerianum autem
 Magistrum fecit, cum subinde fratribus suis diceret Eudocia Augusta,
*Nisi vos male me tractassetis, nunquam Constantinopolim venire fuisset
 coacta, neque imperassem. Imperium ergo quod Genesis mea portende-
 rat, concessistis, bona enim fortuna mea vos erga me reddidit asperiores,
 non vero vestra in me voluntas.*

Imperator autem Theodosius Paulinum ut amicum suum, et nuptia-
 rum conciliatorem, quique eorum esset conviva, per omnes honorum gra-
 dus ad dignitates provexit, eumque tandem Magistrum renuntiavit, eo
 honore auctus, ut quoties luberet, Theodosium Augustum et Augustam,
 tanquam ipsorum Paranympus convenire liceret.

Hoc anno, dedicata est statua Arcadii, quae stat supra cochleam
 columnae in Foro Arcadiaco, in loco Xerolopho appellato, mense Pane-
 mo, ex a. d. vi. Idus Julias, die Sabbati.

Eodem hoc anno, nuntiata est victoria de Persis relata, mense Gor-
 piaeo, ex a. d. viii. Idus Septembres, feria iii.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐφάνη ἐν τῷ οὐρανῷ ἀστὴρ πέμ-
πων ἀκτῖνα πάνυ ἐπιμήκη λευκὴν μηνὶ δύστρω ὡς ἐπὶ ρίχτας ἰ'
μετὰ ἀλεκτρούνα, καὶ αὐτῷ τῷ ἔτει ἐγένετο σεισμός.

Ἰνδ. ζ'. ιε'. ὑπ. Ἀσκληπιοδότου καὶ Μαρινιανοῦ.

D Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἀνηγορεύθη ἡ Εὐδοκία Αὐγουστα 5
μηνὶ αὐθιναίῳ πρὸ δ' ἠνωῶν Ιανουαρίων, καὶ πολλοὶ σεισμοὶ ἐγέν-
οντο ἡμέρᾳ δευτέρᾳ ὥραν δεκάτην μηνὶ Ξανθικῷ πρὸ ζ' ἰδῶν
ἀπριλίων.

τὰ Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ζ'. ιε'. ὑπ. Βίκτωρος καὶ Καστίνου. 10

Ἰνδ. η'. ιζ'. ὑπ. Θεοδοσίου Αὐγούστου τὸ ια' καὶ Οὐαλεντι-
νιανοῦ Καίσαρος.

P 314 Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐπήρθη ὑπὸ Θεοδοσίου νέου Αὐ-
γούστου Οὐαλεντινιανὸς νέος Αὐγουστος μηνὶ ὑπερβερεταίῳ πρὸ
ι' καλανδῶν νοεμβρίων. 15

Ἰνδ. θ'. ιη'. ὑπ. Θεοδοσίου Αὐγούστου τὸ ιβ' καὶ Οὐαλεντι-
νιανοῦ νέου Αὐγούστου τὸ β'.

Ἰνδ. ι'. ιθ'. ὑπ. Ἰερίου καὶ Ἀρδαβουρίου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐνεκαινίσθη τὸ δημόσιον τὸ ποτὲ

17. νέου om. P.

Anni a m. c. A. C.

5930. 422. xiv. Ind. v. Honorio XIII. et Theodosio Augusto
X. Coss.

[Ol. Iph.]

His Coss. sidus in coelo apparuit, radium quendam can-
didum ac longissimum promittens, mense Dystro, per noctes
circiter x. post gallicinium: eodemque anno terrae motus fa-
ctus est.

423. xv. Ind. vi. Asclepiodoto et Mariniانو Coss. 3.

His Coss. Eudocia renuntiata est Augusta mense Audy-
naeo, ex a. d. iv. Nonas Januarias, crebrique fuere terrae
motus feria ii. hora x. mense Xanthico, ex a. d. vii. Idus
Apriles.

CCCI. Olympias.

424. xvi. Ind. vii. Victore et Castino Coss. 4.

425. xvii. Ind. viii. Theodosio Augusto XI. et Valenti-
niano Caesare Coss. 1. 302.

His Coss. Valentinianus Junior levatus est Augustus a
Theodosio Juniore Augusto mense Hyperberetaeo, ex a. d. x.
Kal. Novembres.

426. xviii. Ind. ix. Theodosio Augusto XII. et Valenti-
niano Augusto II. Coss. 2.

427. xix. Ind. x. Hierio et Ardaburio Coss. 3.

His Coss. dedicatum est Balneum publicum, olim dictum

μὲν Κωνσταντινιαναί, νῦν δὲ Θεοδοσιαναί, τελέσαντος αὐτὸ Ἰε- R 728
ρίου τοῦ δις ἐπύρχου καὶ ὑπάτου μηνὶ ὑπερβερεταίῳ πρὸ εἴ γω-
νῶν ὀκτωβρίων.

τβ' Ὀλυμπιάς.

B

5 Ἰνδ. ια'. κ'. ὑπ. Φήλικος καὶ Ταύρου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων Οὐάνδαλοι εἰσῆλθον εἰς Ἀφρικὴν.

Ἰνδ. ιβ'. κα'. ὑπ. Φλωρεντίου καὶ Διονυσίου.

Ἰνδ. ιγ'. κβ'. ὑπ. Θεοδοσίου Αἰγούστου τὸ ιγ' καὶ Οὐαλεντι-
νιανοῦ νέου Αἰγούστου γ'.

10 Ἰνδ. ιδ'. κγ'. ὑπ. Ἀντιόχου καὶ Βάσσου.

Ἐν ἔτει να' τῆς εἰς οὐρανὸς ἀναλήψεως τοῦ κυρίου καὶ
τῆς Θεοδοσίου νέου Αἰγούστου βυσιλείας ἔτους κγ' καὶ τῶν προ- C
κειμένων ὑπάτων ἐγένετο ἡ τρίτη σύνοδος ἐν Ἐφέσῳ τῶν σ'
ἀγίων καὶ μακαρίων πατέρων κατὰ Νεστορίου τοῦ δυσσεβοῦς,
15 ἥτις καὶ αὐτῇ τοῦ συμβόλου τῆς ὁρθῆς καὶ ἀμωμήτου πίστεως
ἐχομένη ἐν ὀνόματι Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν τὸν αὐτὸν
κατέβαλεν Νεστόριον. οὗτος γὰρ τὸν ὑπὲρ νοῦν ἀνθρώπων καὶ
πᾶσαν φύσιν ὑπεραίροντα ἐκ τῆς πικρῆς κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν
ἀνθρωπίνης μόνης οὐσίας, οὐχ ἅμα δὲ καὶ θείας εἶναι διδάσκειν
20 ὁ παράφρων ἐτόλμησεν.

1. Κωνσταντινιαναί] Vid. Ducang. Hist. Byzant. p. II. p. 91. s. 2.
ὑπάτων RV. 9. γ' om. V, τὸ γ' P sola. 14. πατέρων καὶ μα-
καρίων P.

A. C.

[Ol. Iph.]

Constantinianae, nunc vero Theodosianae, opus conficiente
Hierio iterum Praefecto Urbi et Consule, mense Hyperbere-
taeo, ex a. d. v. Nonas Octobres.

CCCII. Olympias.

428. xx. Ind. xi. Felice et Tauro Coss.

4.

His Coss. Vandali Africam ingressi sunt.

429. xxi. Ind. xii. Florentio et Dionysio Coss.

1. 302.

430. xxii. Ind. xiii. Theodosio Augusto XIII. et Valen-
tiniano Augusto III. Coss.

2.

431. xxiii. Ind. xiv. Antiocho et Basso Coss.

3.

Anno cdi. Domini in coelum Assumptionis, Theodosii vero
Junioris Augusti imperii anno xxiii. iisdemque Coss. celebrata
est iii. Synodus Ephesi oc. sanctorum et beatorum Patrum
contra Nestorium impium: quae quidem secundum rectae et
inculpatae fidei Symbolum, in nomine Christi veri Dei nostri
eundem Nestorium dejecit. Hic enim Dominum nostrum Je-
sum Christum supra captum hominum, et naturam omnem
praecellentem, ex Virgine natum, humanam duntaxat, non

V 251

τγ' Ὀλυμπιάς.

D Ἰνδ. ιε'. κδ'. ὑπ. Οὐαλερίου καὶ Ἀετίου.

Ἰνδ. α'. κέ'. ὑπ. Θεοδοσίου Ἀυγούστου τὸ ιδ' καὶ Μαξιμου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐγένετο πυρκαϊὰ μεγάλη ἀπὸ τοῦ νεωρίου· καὶ ἐκάησαν τὰ ὄρια καὶ τὸ δημόσιον ὃ Ἀχιλλεὺς μηνὶ 5
λώω πρὸ ιβ' καλανδῶν Σεπτεμβρίων.

Ἰνδ. β'. κς'. ὑπ. Ἀρεοβίνδου καὶ Ἀσπαρος.

Ἰνδ. γ'. κζ'. ὑπ. Θεοδοσίου Ἀυγούστου τὸ ιε' καὶ Οὐαλεν-
τιανοῦ νέου Ἀυγούστου τὸ δ'.

P 315

τδ' Ὀλυμπιάς.

10

Ἰνδ. δ'. κη'. ὑπ. Ἰσιδώρου καὶ Σενάτορος.

Ἰνδ. ε'. κθ'. ὑπ. Ἀετίου τὸ β' καὶ Στρισοῦλδου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων εἰσῆλθεν ἐν Κωνσταντινουπόλει

R 730 Οὐαλεντινιανὸς νέος Ἀυγούστος μηνὶ ὑπερβερεταίῳ πρὸ ιβ' κα-
λανδῶν νοεμβρίων. καὶ ἐπετέλεσε τοὺς αὐτοῦ γάμους, λαβὼν 15
Εὐδοξίαν τὴν θυγατέρα Θεοδοσίου καὶ Εὐδοκίαν Ἀυγούστου,
μηνὶ ὑπερβερεταίῳ πρὸ δ' καλανδῶν νοεμβρίων, καὶ ἔσχεν ἐξ αὐ-
B τῆς δύο θυγατέρας, Εὐδοκίαν καὶ Πλακιδίαν.5. Ἀχιλλεὺς P. 6. λόφ PV. 12. Στρισοῦλδου P. 16. Ἀυ-
γούστης P.

Anni a. m. c. A. C.

[Ol. Iph.]

vero simul et divinam habuisse substantiam docere uti insa-
nus ausus est.

CCCIII. Olympias.

432. xxiv. Ind. xv. Valerio et Aëtio Coss.

4.

433. xxv. Ind. ι. Theodosio Augusto XIV. et Maxi-
mo Coss.

1. 303.

His Coss. exortum est incendium ingens a Neorio, et
conflagrarunt Horrea, et Balneum publicum, Achilleus appel-
latum, mense Loo, ex a. d. xii. Kal. Septembres.

434. xxvi. Ind. ii. Areobindo et Aspare Coss.

2.

435. xxvii. Ind. iii. Theodosio Augusto XV. et Valenti-
niano Juniore Augusto IV. Coss.

3.

CCCIV. Olympias.

5944. 436. xxviii. Ind. iv. Isidoro et Senatore Coss.

4.

437. xxix. Ind. v. Aëtio II. et Sigisvaldo Coss.

1. 303.

His Coss. Valentinianus Junior Augustus venit Constanti-
nopolim mense Hyperberetaeo, ex a. d. xii. Kal. Novembr. et
suas celebravit nuptias, accepta Eudoxia, filia Theodosii et
Eudociae Augustae, mense Hyperberetaeo, ex a. d. iv. Kal.
Novembres: et ex ea filias duas suscepit, Eudociam et Pla-
cidiam.

Ἰνδ. ε'. λ'. ὑπ. Θεοδοσίου Ἀυγούστου τὸ ις' καὶ Φαύστου.

Ἰνδ. ζ'. λα'. ἱπ. Θεοδοσίου Ἀυγούστου τὸ ιζ' καὶ Φήστου.

Ἐν τούτῳ τῷ ἔτει ἐκλείουσε Θεοδοσίος Ἀυγούστος τὰ τέλη κύνκλω γενέσθαι ἐν ὄλῳ τῷ παραθαλασσίῳ Κωνσταντινουπόλεως. 5 καὶ αὐτῷ τῷ ἔτει εἰσῆλθεν ἐν Καρθαγένῃ Ζινζίριχος ὁ βασιλεὺς τῶν Οὐανδάλων μηνὶ ὑπερβερεταίῳ· καὶ αὐτῷ τῷ ἔτει πειρᾶται τὴν Σικελίαν ἐρημιῶσαι.

τε' Ὀλυμπιάς.

C

10 Ἰνδ. η'. λβ'. ὑπ. Οὐαλεντινιανοῦ Αἰγούστου τὸ ε' καὶ Ἀνατολίου.

Ἰνδ. θ'. λγ'. ὑπ. Κύρου μόνου.

Ἐπὶ τούτου ἐσφάγη Ἰωάννης Οὐάνδαλος ἐν τῇ Θυάκῃ.

Ἰνδ. ι'. λδ'. ὑπ. Εἰδοξίου καὶ Διοσκόρου.

15 Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐπέρυσαν οἱ Οὐννοι καὶ τὸ Ἰλλυρικὸν ἠρήμωσαν Ἀττίλας καὶ Βλίδας.

Ἰνδ. ια'. λε'. ὑπ. Μαξιμου τὸ β' καὶ Πατέρνου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐνεκαινίσθη τὸ δημόσιον λουτρὸν D ὁ Ἀχιλλεὺς μηνὶ αὐδυναίῳ πρὸ γ' ἰδῶν Ιανουαρίων. καὶ εἰσῆλ-

5. Ζινζίριχος V.

15. ἐρήμωσαν P.

6. τῷ αὐτῷ P.

18. Ἀχιλλεὺς PV.

12. Ἰωάννης σου ἄνδαλος V.

A. C.

[Ol. Iph.]

438. xxx. Ind. vi. Theodosio Augusto XVI. et Fausto Coss.

2.

439. xxxi. Ind. vii. Theodosio Augusto XVII. et Festo Coss.

3.

Hoc anno Theodosius Augustus praecepit muris claudi universum littus maritimum Constantinopoleos. Sed et ipso anno Gensericus Vandalorum Rex Carthaginem ingressus est mense Hyperberetaco: eodemque anno, Siciliam vastare annisus est.

CCCV. Olympias.

440. xxxii. Ind. viii. Valentiniano Augusto V. et Aualio Coss.

4.

441. xxxiii. Ind. ix. Cyro solo Cos.

1. 304

Hoc Cos. caesus est Joannes Vandalus in Thracia.

442. xxxiv. Ind. x. Eudoxio et Dioscoro Coss.

2.

His Coss. trajecerunt Hunni, et Illyricum vastarunt Attilas et Blidas.

443. xxxv. Ind. xi. Maximo II. et Paterno Coss.

3.

His Coss. dedicatum est publicum Balneum Achilleus mense Audynaeco, ex a. d. iii. Idus Januarías. Et ingressus est Theodosius Augustus Constantinopolim, rediens ab expeditione Asiae, mense Loo, ex a. d. vi. Kal. Septembres.

θεν Θεοδοσίος ὁ Ἀύγουστος ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀπὸ τοῦ ἑξ-
πεδίτου τῆς Ἀσίας μηνὶ λῶνι πρὸς ε΄ καλανδῶν σεπτεμβρίων.

τς' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ιβ'. λς'. ὑπ. Θεοδοσίου Αἰγούστου τὸ ιη' καὶ Ἀλβίνου.

Ἐν τούτῳ τῷ ἔτει προϊόντος τοῦ βασιλέως Θεοδοσίου εἰς 5
P 316 τὴν ἐκκλησίαν τῇ ἑορτῇ τῶν ἁγίων Θεοφανίων, συνέβη τὸν μά-
V 252 γιστρον Παυλίον ἀδρόσθησαι ἐκ τοῦ ποδὸς καὶ μεῖναι ἀπρόϊτον
καὶ ἑσχουσεῖσαι. καὶ προσήνεγκεν πένης τις τῷ βασιλεῖ Θεοδο-
σίῳ μῆλον Φρύγιον παμμέγεθς εἰς πᾶσαν ὑπερβολήν. καὶ ἑξε-
R 792 νίσθη ὁ βασιλεὺς καὶ πᾶσι ἡ σύγκλητος, καὶ εὐθέως ὁ βασιλεὺς 10
δέδωκεν τῷ πένητι νομίσματα ρν', καὶ ἔπεμψε τὸ μῆλον τῇ Ἀύ-
γούστῃ Εὐδοκίᾳ, καὶ ἡ Ἀύγουστα ἔπεμψεν αὐτὸ Παυλίῳ τῷ
μαγίστρῳ καὶ φίλῳ τοῦ βασιλέως. ὁ δὲ αὐτὸς μάγιστρος ἀγνοῶν
ὅτι ὁ βασιλεὺς ἔπεμψεν αὐτὸ τῇ Ἀύγούστῃ, αὐτὸς πάλιν ἔπεμ-
B ψεν αὐτὸ τῷ βασιλεῖ Θεοδοσίῳ, ὡς ἑξέρχεται ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας. 15
καὶ ἐδέξατο αὐτὸ ὁ βασιλεὺς δίχα τῆς Ἀύγούστας, καὶ ἀποκρίνας
αὐτὸ καλέσας τὴν Ἀύγουσταν ἐπηρώτησεν αὐτήν, Ποῦ ἐστι τὸ
μῆλον ὃ ἔπεμψά σοι; ἡ δὲ εἶπεν ὅτι Ἐφαγον αὐτό. καὶ ὠρω-
σεν αὐτήν κατὰ τῆς ἑαυτοῦ σωτηρίας εἰ ἔφαγεν ἢ τινι ἔπεμψεν
αὐτό. καὶ κείνη ἐπωμόσατο ὅτι οὐδενὶ αὐτὸ ἔπεμψεν, ἀλλ' αὐτὴ 20
αὐτὸ ἔφαγεν. καὶ ἐκέλευσεν, καὶ ἠρέχθη τὸ μῆλον, καὶ ἔδειξεν

2. σεπτεμβρίου P. 6. τὴν om. P. 11. 14. Ἀύγούστῃ P. 12.
Ἀύγούστῃ P. 16. αὐτὸ om. P. 19. αὐτήν Malalas p. 357. 8.
αὐτῇ PV. *ibid.* εἰ] ἡ R.

A. C.

[Ol. Iph.]

CCCVI. Olympias.

444. xxxvi. Ind. xii. Theodosio XVIII. et Albino Coss. 4.

Hoc anno, procedente Theodosio Imperatore in Ecclesiam die sanctorum Epiphaniarum festo, accidit ut Paulinus Magister ex pede aeger decumberet, nec processui interesset, cum sese excusasset. Obtulit interim pauper quidam pomum Phrygium, ultra quam solet, magnitudinis, ad quam obstupuit Imperator ac universus Senatus, statimque pauperi cl. aureos numerari iussit, misitque pomum Augustae Eudociae, Augusta vero Paulino Magistro et amico Imperatoris. Idem vero Paulinus Magister, cum ignoraret ab Imperatore illud ad Augustam fuisse misum, ipse rursus ad Imperatorem Theodosium, dum ex Ecclesia egrederetur, illud ipsum misit. Receptit Imperator clam Augusta, et abscondit, advocatamque Augustam rogavit: *Ubi est malum, quod misi tibi?* Illa vero, *Comedi*, inquit. Tum Imperator exacto ab ea per suam salutem sacramento, rursus rogat an comedisset, an vero misisset alteri? Juravit illa se comedisse. Tum Imperator adferri pomum imperavit, allatumque illi ostendit. Exhinc illos inter divortium intercessit, ac separatio, Paulinumque deinceps suspectum habuit, ac tandem interfici praecepit. Quare

αὐτῇ αὐτό· καὶ ἐγένετο μεταξὺ αὐτῶν λύσις καὶ ἀπομερισμός.
καὶ λοιπὸν ὑπενόησεν τὸν αὐτὸν Παυλῖνον Θεοδόσιος ὁ βασιλεύς,
καὶ ἐκέλευσεν αὐτὸν ἀποκτανθῆναι. καὶ λυπηθεῖσα ἡ αὐτὴ δέ-
σποινα Εἰδοκία ὡς ἔβρισθεῖσα, ἐγνώσθη γὰρ πανταχοῦ ὅτι διὰ C
5 αὐτὴν ἐσφάγη ὁ Παυλῖνος, ὡς ὢν εὐμορφος νεώτερος, ἤτήσαιο
τὸν βασιλέα Θεοδόσιον ἢ Ἀγροῦστα Εὐδοκία ἀπελθεῖν εὐχῆς χά-
ριν εἰς τοὺς ἁγίους τόπους, καὶ παρέσχεν αὐτῇ, καὶ ἀπιούσα
ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως ἐπὶ τὰ Ἱεροσόλυμα εἴξασθαι, εἰσελ-
θοῦσα ἐν τῇ Ἀντιοχείᾳ τῇ μεγάλῃ εἶπεν ἐν τῷ βουλευτηρίῳ λό-
10 γον ἐγκωμιαστικὸν εἰς τὴν αὐτὴν Ἀντιόχειαν, καθημένη ἕσωθεν
τοῦ δίφρου ὀλοχρύσου ὄντος καὶ διαλίθου βασιλικοῦ, καὶ ἔκραζαν
αὐτῇ οἱ τῆς πόλεως, καὶ ἀνηρέχθη αὐτῇ ἕσω ἐν τῷ βουλευτηρίῳ
εἰκὼν ἔγχρυσος, καὶ εἰς τὸ λεγόμενον Μουσεῖον στήλην χαλκὴν D
ἕστησαν αὐτῇ, αἵτινες ἕως τοῦ νῦν ἴστανται. καὶ φιλοτιμησα-
15 μένη τῇ τῶν Ἀντιοχέων πόλει τῆς Συρίας χρήματι λόγῳ σιτωνι-
κοῦ ὤρμησεν ἐπὶ τοὺς ἁγίους τόπους, καὶ ἔκτισεν εἰς Ἱεροσό-
λυμα πολλά, καὶ τὸ τεῖχος ἔβαν ἀνενέωσεν τῆς Ἱερουσαλήμ, εἰ-
ποῦσα ὅτι Δι' ἐμὲ εἶπε Δαβὶδ ὁ προφήτης ὅτι Καὶ ἐν τῇ εὐδοκίᾳ
σου οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ. καὶ μένουσα εἰς αὐ-
20 τὴν Ἱερουσαλήμ καὶ κτίουσα μνημεῖον ἑαυτῆς ἐκεῖσε βασιλικὸν τε-
λευτήσῃ, καὶ ἀπετέθη ἐκεῖ ἐν Ἱερουσαλήμ. ἐν τῷ δὲ μέλλειν αὐτὴν
τελευτῆν ἐπωμόσατο μὴ συγγινώσκειν τῇ κατηγορίᾳ τῇ γενομένῃ
κατ' αὐτῆς ἔνεκεν Παυλίνου.

5. ὢν] ἄν P, ὄν V. 6. εὐχῆς χάριν om. P. 8. ἐλθοῦσα P.
9. ἐν τῷ] αὐτῷ R. 12. ἐν τῷ om. R. 18. ὁ προφήτης] Psalm.
L. 20 19. οἰκοδομηθεῖτω P. ib. μένουσα — 20. καὶ om. P. 21.
ἐν] εἰς P. ib. δὲ τῷ P. ib. τελευτῆν αὐτὴν P.

mirum in modum moerore confecta Domina Eudocia, quod in suam contumeliam redundaret, (notum enim erat omnibus illius causa interfectum esse Paulinum, ut qui formosus esset adolescens), petiit ab Imperatore Theodosio, uti sancta loca adire sibi liceret: quod ille concessit. Illa igitur Constantinopoli profecta Hierosolyma precandi causa, cum Antiochiam magnam venisset, orationem habuit ad Senatam de laudibus Antiochiae, sedens in sella ex auro tota confecta, gemmisque perfusa, ac plane regia, universis urbis civibus fausta illi adclamantibus. Illius deinde illata aurea effigies in Senatam, statua vero aerea in Musaeum, locum ita nuncupatum, quae usque hodie adhuc manent. Illa porro Antiochiae Syriae civitati multis erogatis pecuniis, annonae vice, ad sancta loca profecta, Hierosolymis complura aedificia condidit, murosque urbis universos instauravit, dicens: *Propter me dixit David Propheta, In bona voluntate tua aedificentur muri Hierusalem.* Ibiq; condito sibi Regio monumento, moritur, ac in eo Hierosolymis sepelitur. Moritura

R 734
P 317

Ἰνδ. γ'. λζ'. ὑπ. Οὐαλεντινιανοῦ Ἀγούσιου τὸ ε' καὶ Νόμου.
Ἰνδ. ιδ'. λη'. ἰπ. Λεοντίου τὸ γ' καὶ Συμμάχου.
Ἰνδ. ιε'. λθ'. ὑπ. Ἀρδαβουρίου καὶ Ἀλυπίου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων Μαρκιανοῦ πόλις παρελήφθη, καὶ ἐσφάγη Ἀνάργισκος στρατηλάτης Θράκης. 5

B
V 253

Καὶ αὐτῷ τῷ ἔτει ἐγένοντο σεισμοὶ μεγάλοι, ὥστε τὰ τεῖχη πεσεῖν· ἐκράτησαν γὰρ ἐπὶ χρόνον, ὥστε μὴ τολμᾶν τινα ἐν οἴκῳ μένειν, ἀλλ' ἐφυγον ἔξω τῆς πόλεως πάντες λιτανεύοντες ἡμέρας καὶ νυκτός· γέγονε γὰρ ἀπειλὴ μεγάλη, οἷα οὐ γέγονεν ἀπ' ἀρχῆς· τινὲς δὲ ἔλεγον καὶ πῦρ ἐν τῷ οὐρανῷ τεθεῖσθαι. ὅθεν καὶ ἡ ἀνάμνησις κατ' ἔτος ἐπιτελεῖται μέχρι νῦν τῆς λιτανείας ὑπὲρ τῆς τοῦ φιλανθρώπου Θεοῦ μακροθυμίας ἐν τῷ Τρικόνῳ πρὸ ἧ' ἰδῶν νοεμβρίων. ἐν γὰρ τῇ τοσαύτῃ ἀπειλῇ οὐκ ἐθανάτωσέν τινας. 10

τξ' Ὀλυμπιάς.

15

Ἰνδ. α'. μ'. ὑπ. Ζήνωνος καὶ Ποστουμιανοῦ.

C Ἰνδ. β'. μα'. ὑπ. Πρωτογένους καὶ Ἀστερίου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐτελεύτησεν Μαρίνα Ἀγούστα, γυνὴ Οὐαλεντινιανοῦ Ἀγούστου, μηνὶ λῳῷ πρὸ γ' νωνῶν ἀγούσιου. 20

7. γὰρ om. R. 11. λιτανίας P. 12. Τρικόνῳ V. 14. τινα P.

Anni a. c. vero juravit se a calumnia, quam Paulini causa passa erat, esse prorsus innocentem.

A. C.

[Ol. Iph.]

5953. 445. xxxvii. Ind. xiii. Valentiniano Augusto VI. et Nomo Coss.

1. 306.

446. xxxviii. Ind. xiv. Leontio III. et Symmacho Coss.

2.

447. xxxix. Ind. xv. Ardaburio et Alypio Coss.

3.

His Coss. Marcianopolis recepta est, et Anargiscus Magister militum Thraciae est interfectus.

Eodem ipso anno, ingentes adeo terrae motus extitere, ut muri prosternerentur, cum longo tempore perstitissent, ita ut nemo domi manere auderet, sed omnes extra urbem fugerent, dieque ac nocte Litanii insisterent. Ingens enim extitit pavor, qualisque nondum fuerat. Quidam dicebant ignem in coelo visum fuisse: unde quotannis celebratur Litaniae istius memoria pro clementis Dei bonitate ac patientia in Triconcho, ex a. d. viii. Idus Novembres. In tantis quippe terribus neminem morti dedit.

CCCVII. Olympias.

448. xl. Ind. i. Zenone et Posthumiano Coss.

4.

449. xli. Ind. ii. Protogene et Asterio Coss.

His Coss. mortua est Marina Augusta Valentiniani Augusti uxor, mense Leo, ex a. d. iii. Nonas Augusti.

Ἰνδ. γ'. μβ'. ὑπ. Οὐαλεντινιανοῦ Ἀυγούστου τὸ ζ' καὶ Ἀβι-
ήνου.

Τούτοις τοῖς ὑπάτοις ἢ ἐν Ἐφέσῳ δευτέρῳ σύνοδος ἐγένετο,
καὶ καθηρέθησαν ὑπὸ Διοσκόρου ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας Δό-
5 μνος ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας καὶ Φλαβιανὸς ἐπίσκοπος Κωνσταν-
τινουπόλεως καὶ Ἰβας καὶ Θεοδώρητος καὶ ἄλλοι πλείονες.

Ἐπὶ τῆς βασιλείας Θεοδοσίου καὶ Οὐαλεντινιανοῦ Ἀυγού- D
σταν ἐπιστράτευσεν κατὰ Ῥώμης καὶ Κωνσταντινουπόλεως Ἀττί-
λας ὁ ἐκ τοῦ γένους τῶν Γηπέδων Οὐννων, ἔχων πληθος μυριά-
10 δων πολλῶν. καὶ ἐδήλωσεν διὰ Γότθου ἐνὸς πρεσβευτοῦ Οὐα-
λεντινιανῶ βασιλεῖ Ῥώμης, Ἐκέλευσέ σοι δι' ἐμοῦ ὁ δεσπότης
μου καὶ δεσπότης σου Ἀττίλας ἵνα εὐτρεπίσης αὐτῷ παλάτιν.
ὁμοίως δὲ καὶ Θεοδοσίῳ βασιλεῖ τὰ αὐτὰ ἐν Κωνσταντινουπόλει
ἐδήλωσεν δι' ἐνὸς Γότθου πρεσβευτοῦ. καὶ ἀκηκῶς Ἀέτιος ὁ
15 πρῶτος συγκαλητικὸς Ῥώμης τὴν ὑπερβάλλουσαν τόλμαν τῆς ἀπο- R 736
νευτημένης ἀποκρίσεως Ἀττίλα, ἀπῆλθε πρὸς Ἀλλάρικον εἰς τὰς P 318
Γαλλίας, ἵνα ἐχθρὸν Ῥώμης διὰ Ὀνώριον, καὶ προετρέψατο
αὐτὸν ἅμα αὐτῷ κατὰ Ἀττίλα, ἐπειδὴ ἀπώλεσεν πόλεις πολλὰς τῆς
Ῥώμης. καὶ ἔξαιρνης ἐπιβήσαντες αὐτῷ, ὡς ἔστιν ἡπληκευ-
20 μένος πλησίον τοῦ Δανουβίου ποταμοῦ, ἔκοψαν αὐτοῦ χιλιάδας
πολλὰς· εἰς δὲ τὴν συμβολὴν ὁ Ἀλλάρικος πληγὴν λαβὼν ἀπὸ

1. Ἀβινον P. 9. Γηκαίδων PV. 10. Γόθου hic et 12. R. id.
τινὸς ἐνός R. 12. παλάτιον P, παλάτην V. 17. Γαλλίους V.
18. αὐτὸν ἅμα] ἅμα αὐτός P. 19. ἡπληκευσάμενος P.

A. C.

[Ol. Iph.]

450. XLII. Ind. II. Valentiniano Augusto VII. et Albino
Coss.

1. 307.

His Coss. Ephesi Synodus altera acta est, in qua damnati sunt a
Dioscoro Alexandriae Episcopo Domnus Episcopus Antiochiae, Flavianus
Episcopus Constantinopoleos, Ibas, Theodoretus, aliique complures.

Imperantibus Theodosio et Valentiniano Augustis, expeditionem
movit adversus Romam et Constantinopolim Attilas, ex Gepidis Hunnis
ortus, una cum infinita copiarum multitudine, haecque Valentiniano qui
Romae imperabat, per quendam Gotthum suum legatum denuntiavit:
*Imperat per me Dominus meus et Dominus tuus Attilas, uti sibi Palatium
instruas.* Pari quoque modo, Theodosio Imperatori per quendam alium
Gotthum legatum similia mandata transmisit. Quibus quidem auditis,
Aëtius primus Romae Senator, cum intolerandam audaciam fatui ac in-
epti mandati Attilae accepisset, profectus est in Gallias ad Allarichum,
Romanorum hostem propter Honorium, illumque in Attilam impulit, ut
qui Romani imperii plurimas evertisset civitates. Illi e vestigio impres-
sione in illum facta, cum is ad Danabium fluvium castra posuisset,
multa millia de ejus exercitu ceciderunt. Inter pugnandum vero Allari-

σαγίττας τελευτᾷ. ὡσαύτως δὲ καὶ ἡ Ἀττίλας τελευτᾷ καταφο-
ρᾷ αἵματος διὰ τῶν ῥινῶν ἐνεχθεὶς νυκτὸς μετὰ Οὐννας παλλακί-
δος αὐτοῦ καθεύδων, ἣτις κόρη καὶ ὑπενοήθη ὅτι αὐτὴ ἀνεῖλεν
B αὐτόν· περὶ οὗ πολέμου συνεγράψατο ὁ σοφώτατος Πρίσκοις ὁ
Θράξ. 5

Λέγει ὅτι Κῦρος προεβλήθη ἐν Κωνσταντινουπόλει ἑπαρχος
πραιτωρίων καὶ ἑπαρχος πόλεως. καὶ προῆει μὲν ὡς ἑπαρχος
πραιτωρίων εἰς τὴν καροῦχαν τῶν ἐπάρχων· ἀνεχώρει δὲ καθή-
μενος εἰς τὴν καροῦχαν τοῦ ἐπάρχου τῆς πόλεως· ἐκράτησεν γὰρ
τὰς δύο ἀρχὰς ἐπὶ χρόνους τέσσαρας, διότι καθυρὸς ἦν πύνν· 10
καὶ αὐτὸς ἐπενόησεν τὰ ἐσπερινὰ φῶτα ἄπτεσθαι εἰς τὰ ἐργαστή-
ρια, ὁμοίως καὶ τὰ νυκτερινά. καὶ ἔκραξαν αὐτῷ τὰ μέρη εἰς τὸ
Ἰππικὸν ὅλην τὴν ἡμέραν, Κωνσταντίνος ἐκτίσεν, Κῦρος ἀνε-
νέωσε. καὶ ἐχόλεσεν αὐτῷ ὁ βασιλεύς, ὅτι ταῦτα ἔκραξαν, καὶ
C διεδέξατο αὐτὸν δημεύσας καὶ ἐποίησεν αὐτὸν κληρικὸν καὶ ἔπεμ- 15
V 254 ψεν αὐτὸν ἐπίσκοπον εἰς Σμύρναν τῆς Ἀσίας· ἦσαν γὰρ οἱ τῆς
πόλεως ἐκείνης ἤδη τέσσαρας ἐπισκόπους φονεύσαντες· καὶ ἵνα
καὶ αὐτὸν Κῦρον ἀνέλωσιν. φθύσαντος δὲ αὐτοῦ τὴν πόλιν ἐν
τοῖς ἁγίοις γενεθλοῖς τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὑπο-
νοήσαντες οἱ τῆς πόλεως Σμύρνης ὅτι ὡς Ἑλληνα αὐτὸν ὁ βασι- 20
λεὺς ἐκεῖ ἐπίσκοπον ἐποίησεν, ἤτησαν αὐτὸν προσφωνῆσαι. ὅστις
ἀνυγκασθεὶς ὑπ' αὐτῶν ἀνέβη προσομιλῆσαι· καὶ μετὰ τὸ δοῦ-

1. καὶ om. P. 7. προῆει μὲν ὡς] προειρημένος V, προειρημένος P.
8. τῶν — καροῦχαν om. P. 13. καὶ Κωνσταντίνος P. 14. ἐχό-
λεσεν P, ἐχόλεσεν V cum Malala p. 362. 1. Oportuerat ἐχόλησεν.
Conf. annot. ad p. 98. D. 19. σωτῆρος] κυρίου P.

chus sagitta ictus interiit: similiter et Attilas, sanguine ex naribus erumpente extinctus est, dum cum Hunna pellice noctu dormiret. Quae quidem puella de ejus nece suspecta habita est. De hoc bello scripsit doctissimus Priscus Thrax.

Is porro ait Cyrum Praefectum Praetorio et Praefectum Urbi creatum esse. Idem vero praedictus Praefectus Praetorio in carruca Praefecti Urbi sedens, (hos enim geminos magistratus per iv. annos obtinuit, quod inculpatae prorsus esset vitae) processit. Ipsa etiam lumina vespertina in officinis, similiter et nocturna accendi adinvenit. Et acclamarent illi Factiones in Circo, toto die: *Constantinus condidit, Cyrus renovavit*. Ob hasce acclamations Cyro factas offensus Imperator, ipsique iratus, alium substituit, et bonis ejus publicatis, Clericum fieri coegit, misitque Smyrnam Asiae civitatem, ut ibi Episcopum ageret: cujus quidem urbis cives cum quatuor suos Episcopos jam interfecissent, Cyrum pariter perempturos persuasum habebat. Cum autem in urbem venisset Cyrus ipso Domini nostri Jesu Christi natali die, Smyrneneses suspicati, tanquam hominem paganum, ad se missum esse ab Imperatore

και ειρήνην ἤρξατο λέγειν οὕτως, Ἀδελφοί, ἡ γέννησις τοῦ Θεοῦ
 και σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ σιωπῇ τιμάσθω, ὅτι ἀκοῆ
 μόνον συνελήφθη ἐν τῇ ἀγία παρθένῳ· λόγος γὰρ ἦν. αὐτῷ ἡ D
 δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. ἀμήν. και εὐφημηθεὶς κατήλθεν, και
 5 ἔμεινεν ἐκεῖ ἕως θανάτου αὐτοῦ.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἔπαθε Κωνσταντινούπολις ἀπὸ σεισμοῦ μη-
 νὶ αὐδυναίῳ ε' και κ' νυκτὸς ἀπὸ τῶν λεγομένων Τρωαδησίῳν
 Ἐμβόλων ἕως τοῦ χαλκοῦ Τετραπύλου ἐπὶ χρόνον, ὥστε μὴ τολ- R 738
 μᾶν ἐν οἴκῳ τινὰ μένειν, ἀλλ' ἔφυγον ἔξω τῆς πόλεως πάντες
 10 λιτανεύοντες ἡμέρας και νυκτὸς. και ὁ βασιλεὺς ἐλιτάνευσε με-
 τὰ τῆς συγκλήτου και τοῦ ὄχλου και τοῦ κλήρου ἀνυπόδετος ἡμέ-
 ρας πολλὰς. γέγονε γὰρ ἀπειλὴ μεγάλη, οἷα οὐ γέγονεν ἀπ' ἀρ- P 319
 χῆς· τινὲς δὲ ἔλεγον και πῦρ ἐν τῷ οὐρανῷ τεθεῖσθαι. ὄθεν
 και ἡ μνήμη κατ' ἔτος ἐπιτελεῖται τῆς λιτανείας μέχρι και νῦν
 15 ἐν τῷ Κάμπῳ ὑπὲρ τῆς τοῦ φιλανθρώπου Θεοῦ μακροθυμίας.
 ἐν γὰρ τοσαύτῃ ὀργῇ οὐδεὶς ἐθανατώθη.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐξῆλθεν Θεοδοσίος Αὐγουστος ἱππασθῆναι,
 και ἐν τῷ ἱππάζεσθαι αὐτὸν συνέπεσεν ἐκ τοῦ ἵππου· και πλη-
 γαίς τὸν σφόνδυλον αὐτοῦ εἰσῆλθεν λεκτικίῳ ἀπὸ Λευκοῦ ποτα-
 20 μοῦ, και καλέσας τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ τὴν δέσποιναν Πουλχερίαν

2. και om. P. 10. ἐλιτάνευσε P. 12. „Repetuntur superiora“
 (p. 317. B) Raderus. Conf. annot. ad p. 94. D. 13. θεῖσθαι P.
 14. λιτανείας PV. 19. Λευκοῦ] Λύκον Ducangius.

in Episcopum, petierunt ab eo ut pro concione verba faceret. Coactus ille ab iis, Ambonem conscendit verba facturum, paceque data, sic sermonem suum exorsus est: *Fratres, natalis Dei Salvatoris nostri Jesu Christi silentio colatur, quia solo auditu in Sancta Virgine conceptus est, erat enim Verbum: ipsi gloria in saecula, Amen.* Factaque acclamatione, descendit, ibique mansit usque ad mortem.

Hoc anno, magnam labem accepit Constantinopolis ex terrae motu mense Audynaeco, xxvi. die, noctu, a Troadensibus ita appellatis Porticibus, usque ad aereum Tetrapylum, sat diu, ita ut nemo auderet domi manere, sed omnes extra urbem fugerent, die ac nocte Litanis vacantes. Sed et Imperator ipse cum Senatu ac plebe et Clero nudis pedibus per multos dies pariter supplicationes peregit: ingens enim extitit terror, et qualis nunquam fuerat. Quidam etiam affirmabant se ignem in coelo vidisse: unde anniversaria memoria istius supplicationis ad hoc usque tempus in Campo peragitur in gratiarum actionem pro Dei clementia. In tanta enim malorum trepidatione nemo extinctus est.

Hoc anno, cum Theodosius Augustus equitandi gratia urbem esset egressus, inter equitandum equo excidit, ac vertebram spinas luxavit. Lectica a Lyco fluvio in urbem illatus, ac Domina Pulcheria sorore advocata, cum ea de Marciano Ex-Tribuno verba habuit. Tumque rursum idem Imperator Theodosius Marciano, coram Aspare et reliquis Se-

εἶπεν αὐτῇ διὰ Μαρκιανὸν τὸν ἀπὸ τριβούνων. καὶ τότε πάλιν αὐτὸς ὁ βασιλεὺς Θεοδοσίος εἶπεν Μαρκιανῷ ἐπὶ Ἄσπαρος καὶ τῶν λοιπῶν συγκλητικῶν πάντων ὅτι Ἐφίγη μοι ὡς διέ σε γενέσθαι βασιλέα μετ' ἐμέ. καὶ μεθ' ἡμέρας τελευτᾷ ὁ αὐτὸς Θεοδόσιος, ὧν ἐτῶν να'. 5

Καὶ αὐτῷ τῷ ἔτει ἐσφάγη Χρυσάφης ὁ σπιθάριος εἰς τὴν πόρταν Μελαντιάδος.

Καὶ αὐτῷ τῷ ἔτει ἐπύρθη Μαρκιανὸς Αἰγούστος ἀπὸ τοῦ Κερκησιῦ ἐν τῷ Ἑβδόμῳ μηνὶ λῶφ πρὸ ἧ' καλανθῶν σепτεμβριῶν ἡμέρα πέμπτη. ἢ μόνον δὲ ἐβασίλευσεν, ἔγημε τὴν ἀδελφὴν 10
C Θεοδοσίου τοῦ νέου βασιλέως τὴν δέσποιναν Πουλχερίαν, παρ-
θένον οὖσαν ἐτῶν νδ'.

Ῥωμαίων μβ' ἐβασίλευσεν Μαρκιανὸς ἔτη ζ'.

ὁμοῦ ἔτη ρϞξζ'.

Ἰνδ. δ'. α'. ὑπ. Μαρκιανοῦ Αἰγούστου καὶ Ἀδελφίου. 15

Πουλχερία ἡ γυνὴ Μαρκιανοῦ τοῦ βασιλέως τῶν ἁγίων τεσσαράκοντα τῶν ἐν Σεβαστείᾳ μαρτυρησάντων κατ' ὀπτασίαν εὕρισκει τὰ λείψανα κατακρυπτόμενα εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἁγίου Θύρσου ὀπίσω τοῦ ἄμβωνος. καὶ ἀνεδομήσατο αὐτῶν οἶκον ἕξω

D τῶν τευχῶν τῶν Τρωαδησίων Καισάριος ὑπάτος καὶ ἑπαρχος. 20

R 740
V 255

τῇ Ὀλυμπιάδι.

Ἰνδ. ε'. β'. ὑπ. Σφωρακίου καὶ Ἐρκουλάνου.

6. τῷ αὐτῷ P. ib. Χρυσάφης PV. 9. Κερκσιῦ PV. 10.
ἡ de meo addidi. Conf. Malalas p. 367. 9. 11. νέου om. P. 17.
Σεβαστείᾳ PV. 20. τῶν prius om. P. ib. ἑπαρχος PV.

Anni a m. c. natoribus, Divinitus, inquit, mihi significatum est te in imperio mihi succensurum. Et post aliquot dies moritur idem Theodosius, cum annum ageret LI.

Eodem anno, interfectus est Chrysaphius Spatharius ad portam Melantiadis.

Eodem ipso anno, levatus est Marcianus Augustus a Circensibus, seu Factionibus, in Hebdomo, mense Loo, ex a. d. viii. Kal. Septembr. feria v. Solus vero imperavit. Uxorem duxit Dominam Pulcheriam. Theodosii Imperatoris sororem, virginem, annos natam LIV.

Romanis κλβ. imperavit Marcianus annos vii. Colliguntur anni v. κρδσσλxxi.

A. C.

[OL Iph.]

5959.

451. i. Ind. iv. Marciano Augusto et Adelfio Coss.

3.

Pulcheria Marciani Imperatoris conjux, Sancterum xl. Martyrum Sebastiae passorum per visum reliquias invenit, reconditas in aede Sancti Thyrsi, pone Ambonem: hisque aedem sacram extruxit extra muros Troadenses Caesarius Consul et Praefectus.

Ἔτους υκβ' τῆς εἰς οὐρανοὺς ἀναλήψεως τοῦ κυρίου γέγονεν ἡ τετάρτη σύνοδος ἐν Χαλκηδόνι τῶν χλ' ἁγίων πατέρων κατὰ τῶν μιαρῶν Εὐτυχοῦς καὶ Διοσκόρου ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας τῶν καὶ καθαιρεθέντων.

5 Ἰνδ. ε'. γ'. ὑπ. Βινκομάλου καὶ Ὀπιλιωνος.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐτελεύτησεν ἡ δέσποινα Πουλχερία. P 320

Ἐπὶ τῶν προκειμένων ὑπάτων Βινκομάλου καὶ Ὀπιλιωνος, βασιλευόντων Οὐαλεντιανοῦ καὶ Μυρκιανοῦ Ἀγούστων μηνὶ περὶ τῷ πρὸ ιβ' καλανδῶν μαρτίων τῇ μέσῃ ἑβδομαδί τῶν νη-
10 στείων ἔτους Συρομακεδόνων ψξγ', Ἀντιοχέων φα', καὶ υκε' ἔτους ἀφ' οὗ ἀπεμήθη ὁ ἅγιος πρόδρομος προφήτης καὶ βαπτιστῆς Ἰωάννης, ἠρέθη ἡ τιμὰ αὐτοῦ κεφαλὴ ἐν τῇ Ἐμεσηνῶν πόλει.

Ἰνδ. ζ'. δ'. ὑπ. Ἀετίου καὶ Στουδίου.

Τούτῳ τῷ ἔτει βασιλεύοντος Ἀνθήμου ἐν Ῥώμῃ ἐκτίσθη B
15 ὑπ' αὐτοῦ ὁ οἶκος τοῦ ἁγίου Θωμᾶ, πλησίον τοῦ Βοραϊδίου, ἐπιλεγόμενον τὸ Ἀποστολεῖον.

Ἰνδ. η'. ε'. ὑπ. Οὐαλεντιανοῦ Ἀγούστου τὸ η' καὶ Ἀνθήμου.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐσφάγη Οὐαλεντιανὸς Ἀγούστος ἐν Ῥώμῃ

10. ψξγ'] ψκδ' Scaliger p. 290. Conf. Clinton. Fast. vol. II. p. 369.

12. Ἐμεσιῶν P, Ἐμεσιῶν V. 15. Βοραϊδίου] Vide p. 323. D. ib. λεγόμενον P. 16. τῷ Ἀποστολλῶ V. 17. Ἀνθημίον P.

A. C.

CCCVIII. Olympias.

[Ol. Iph.]

452. II. Ind. v. Sphoracio et Herculano Coss.

4.

Anno cxxxii. Domini in coelum Assumptionis, acta est quarta Synodus Chalcedone dcccxxx. Sanctorum Patrum contra scelestos Eutychen et Dioscorum Alexandriae Episcopum, qui depositi fuere.

453. III. Ind. vi. Vincomalo et Opilione Coss.

1. 308.

His Coss. obiit Domina Pulcheria.

Praedictis Vincomalo et Opilione Coss. imperantibus Valentiniano et Marciano Augustis, mense Peritio, ex a. d. xii. Kalend. Martias, media jejuniorum hebdomade, anno Syromacedonum dcccxlxiii. Antiochenorum di. et cxxxv. anno quo, postquam capite truncatus est sanctus Praecursor Propheta et Baptista Joannes, illius venerandum caput in Emesenorum civitate inventum est.

454. IV. Ind. vii. Aëtio et Studio Coss.

2.

Hoc anno, imperante Romae Anthemio, condita est ab illo aedes Sancti Thomae juxta Beraedium, quae Apostolium vulgo appellatur.

455. V. Ind. viii. Valentiniano Augusto VIII. et Anthe-
mio Coss.

3.

μέσον δύο δαφνῶν, καὶ ἐπήρθη βασιλεὺς Μάξιμος, καὶ ἐσφάγη καὶ αὐτὸς τῷ αὐτῷ ἔτει. καὶ εἰσῆλθεν Ζηνζίριχος βασιλεὺς τῶν Ἄφρων εἰς Ῥώμην, καὶ παρέλαβεν Εὐδοξίαν τὴν γυναῖκα Οὐαλεντινιανοῦ καὶ τὰς δύο αὐτῆς θυγατέρας, Πλακιδίαν καὶ Ὀνωρίαν, αἷς μετ' ὀλίγον ἀγοράζει ἐκ τῆς ἀλχημαλωσίας Λέων ὁ βασιλεὺς. τὴν δὲ Ὀνωρίαν νύμφην ἐκράτησεν Ζηνζίριχος εἰς Ὀνάριχον υἱὸν αὐτοῦ.

τθ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. θ'. ζ'. ὑπ. Οὐαρανᾶ καὶ Ἰωάννου.

Ὁ βασιλεὺς Μαρκιανὸς ἐφίλει τὸ Βένετον μέρος οὐ μόνον ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἀλλὰ καὶ πανταχοῦ. ὃς ταραχῆς γενόμενης ὑπὸ τῶν τοῦ Πρασίνου μέρους, διάταξιν αὐτοῦ θείαν ἐξεφώνησεν μὴ πολιτεύεσθαι Πρασίνους μήτε στρατεύεσθαι ἐπὶ ἔτη γ'.

R 742 Ἰνδ. ι'. ζ'. ὑπ. Κωνσταντίνου καὶ Ρούφου.

15

D Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐτελεύτησεν Μαρκιανὸς Αὔγουστος, ὧν ἑτῶν ξέ. καὶ ἐπήρθη Λέων ὁ μέγας βασιλεὺς ὑπὸ τοῦ ἐξερχέτου μηνὶ περιτίῳ πρὸ ζ' ἰδῶν φεβρουαρίων, καὶ ἐβασίλευσεν ἔτη ις'. ὁμοῦ, εἰδπβ'.

μγ' ἐβασίλευσε Ῥωμαίων Λέων ἔτη ις'. ὁμοῦ, εἰδπβ'. 20

6. ὁ Ζηνζίριχος P. 20. μγ' — εἰδπβ' om. V.

A. C.

[Ol. Iph.]

Hoc anno, Valentinianus Augustus Romae inter duas lauros est interfectus, levatusque Imperator Maximus, eodem anno occisus est. Et Romam ingressus est Gensericus Afrorum Rex, uxoremque Valentiniani Eudoxiam, et filias illius duas, Placidiam et Honoriam, secum abduxit, quas paullo post Leo Imperator ex captivitate redemit. Honoriam vero retinuit Gensericus pro filio suo Honoricho.

CCCIX. Olympias.

456. vi. Ind. ix. Varane et Joanne Coss.

4.

Marcianus Imperator Venetae Factioni favebat, non Constantinopoli duntaxat, sed et ubique. Is tumultu a Prasinia Factione excitato, Sacram suam jussionem emisit, qua Prasini a publicis muneribus et a militia ad triennium arcebantur.

457. vii. Ind. x. Constantino et Rufo Coss.

1. 309.

His Coss. obiit Marcianus Augustus, annos tum natus lxxv. levatusque est Imperator ab exercitu Leo Magnus, mense Peritio, ex a. d. vii. Idus Februarias, et imperavit annos xxi. Colliguntur anni v. MDCCLXXXII.

xliiii. imperavit Romanis Leo annos xvi. Colliguntur anni v. MDCCLXXXII.

Ἰνδ. ια'. α'. ὑπ. Λέοντος Ἀγούστου καὶ Μαϊουρίνου.

Ἰνδ. ιβ'. β'. ὑπ. Ῥεχιμέρου καὶ Πατρικίου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων προήχθη ἑπαρχος πόλεως Θεο- V 256
δόςιος· καὶ ἔκτισεν τὸ Ἀγουσταῖον ἐκ πλαγίων τῆς μεγάλης ἐκ- P 321
5 κλησίας.

Τούτῳ δὲ τῷ ἐνιαυτῷ ἤρξατο Ἄσπαρ ὁ στρατηλάτης κτί-
ζειν τὴν μερίστην κιστέρναν πλησίον τοῦ παλαιοῦ τειχοῦς.

τί Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ιγ'. γ'. ὑπ. Ἀπολλωνίου καὶ Μάγνου.

10 Ἰνδ. ιδ'. δ'. ὑπ. Δαγαλαΐφου καὶ Σευηριανοῦ.

Ἰνδ. ιε'. ε'. ὑπ. Λέοντος Ἀγούστου τὸ β' καὶ Σερπεντίου. B

Ἰνδ. ις'. ζ'. ὑπ. Βιβιανοῦ καὶ Βασιλείου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων λεῖψις γέγονεν τοῦ ἄρτου, ὥστε
πραθῆναι τὸν ἓνα ἄρτον φόλεων τριῶν.

15 τια' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. β'. ζ'. ὑπ. Ῥουσιτικίου καὶ Ὀλυβρίου.

Τούτῳ τῷ ἔτει τελευτᾷ ὁ ἅγιος Συμεὼν ὁ στηλίτης, ὄντος
τότε κόμητος ἀνατολῆς Ἀρδαβουρίου τοῦ πατρικίου τοῦ νιοῦ
Ἄσπαρος τοῦ στρατηλάτου. καὶ κραζάντων τῶν Ἀντιοχέων καὶ C
20 αἰτησάντων τὸ σῶμα τοῦ δικαίου, ἔπεμψεν ὁ αὐτὸς Ἀρδαβού-

1. Μαιωριανοῦ P. 4. τὸν P. 6. τῷ om. R. 11. Σερπεντίου P.
13. τῶν] τῶν αὐτῶν P. 17. στυλίτης PV cum Malala p. 369. 10.

A. C.

458. i. Ind. xi. Leone Augusto et Majoriano Coss.

[Ol. Iph.] Anni a. m. c.

459. ii. Ind. xii. Recimere et Patricio Coss.

2.
3.

His Coss. processit Praefectus Urbi Theodosius, condi-
ditque Augustaeum ad latus Magnae Ecclesiae.

Eodem anno, coepit Aspar Magister militum condere
magnam Cisternam, juxta antiquum urbis murum.

CCCX. Olympias.

460. iii. Ind. xiii. Apollonio et Magno Coss.

4.

5968.

461. iv. Ind. xiv. Dagalaipho et Severiano Coss.

1.

310.

462. v. Ind. xv. Leone Augusto II. et Serpentino Coss.

2.

463. vi. Ind. i. Viviano et Basilio Coss.

3.

His ipsis Coss. ingens adeo extitit in urbe panis penuria,
ut unicus tribus follibus venderetur.

CCCXI. Olympias.

464. vii. Ind. ii. Rusticio et Olybrio Coss.

4.

Hoc anno, e vita excessit Sanctus Symeon Stylites, cum
Ardaburius Patricius, Asparis Magistri militum filius, tum Co-
mes esset Orientis. Et clamantibus ac petentibus civibus An-

Chronicon Paschale vol. I.

38

ριος Γοτθικήν βοήθειαν, και ἤνεγκε τὸ λείψανον τοῦ ἁγίου Συ-
μεῶνος ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ μεγάλῃ, και ἐκτίσθη αὐτοῦ μαρτύριον
οἶκος μέγας.

Ἐπὶ τούτων τῶν ἐπάτων Μηνᾶς, νυκτέπαρχος ὢν, κατη-
γορηθεὶς ἐπὶ φαύλοις πράγμασιν, ἠρωτήθη ἐν τῷ Ἰππικῷ ἀπὸ
τῆς συγκλήτου, και κατὰ κέλευσιν τοῦ βασιλέως ἐπὶ τῆς βαθείας
τοῦ Ἰππικοῦ καμπτοῦ παιδίον αὐτὸν ἐσκέλισεν και ἐξέριψεν ἐπὶ 15
P 322 πρόσωπον, και λαβὼν αὐτὸν ὁ δῆμος ἤρξαντο σύρειν. ἰδόντες δὲ
οἱ ἄρχοντες τὸ γεγονός, φοβηθέντες ἀνεχώρησαν. και ἔσυραν
ἐκεῖνον ἕως τῶν οἴκων τοῦ Στουδίου· και λαβὼν εἰς Γότθος λίθον
ἔδωκεν αὐτὸν κατὰ τῆς ἀκοῆς, και ἐθανάτωσεν αὐτόν. και ἐσύ-
ρη ἀπὸ τοῦ δήμου τὸ σκήνωμα αὐτοῦ ἕως Θαλάσσης. 20

Ἰνδ. γ'. η'. ὑπ. Βασιλίσκου και Ἀρμεναρίχου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ἐπάτων Μηνᾶς, νυκτέπαρχος ὢν, κατη-
γορηθεὶς ἐπὶ φαύλοις πράγμασιν, ἠρωτήθη ἐν τῷ Ἰππικῷ ἀπὸ
τῆς συγκλήτου, και κατὰ κέλευσιν τοῦ βασιλέως ἐπὶ τῆς βαθείας
τοῦ Ἰππικοῦ καμπτοῦ παιδίον αὐτὸν ἐσκέλισεν και ἐξέριψεν ἐπὶ 15
P 322 πρόσωπον, και λαβὼν αὐτὸν ὁ δῆμος ἤρξαντο σύρειν. ἰδόντες δὲ
οἱ ἄρχοντες τὸ γεγονός, φοβηθέντες ἀνεχώρησαν. και ἔσυραν
ἐκεῖνον ἕως τῶν οἴκων τοῦ Στουδίου· και λαβὼν εἰς Γότθος λίθον
ἔδωκεν αὐτὸν κατὰ τῆς ἀκοῆς, και ἐθανάτωσεν αὐτόν. και ἐσύ-
ρη ἀπὸ τοῦ δήμου τὸ σκήνωμα αὐτοῦ ἕως Θαλάσσης. 20

1. Γοτθικήν R. Sic et infra. 5. Alterum ἐκείσε om. P. 6. ἀνα-
ρυσθεῖσαν PV. 15. ἐσκέλισεν Ducangius, ἐσκέλλησεν PV.

A. C.

[Ol Iph.]

tiochenis corpus viri istius Justi, misit Ardaburius Gothicum
praesidium, illudque detulit Antiochiam magnam, ubi conditum
est illius Martyrium, aedes amplissima.

Olybrius Romam missus a Leone Imperatore, a Romanis
invitus coronatur Imperator, ducta uxore Placidia illa, quae
a barbaris redempta, seu a captivitate liberata fuerat. Hi
condiderunt aedem sacram Sanctae Euphemiae, Olybrii nun-
cupatam. Genuit autem Olybrius ex Placidia Julianam, con-
jugem Areobindi, magni illius viri, qui in Perside singulari
certamine cum hoste est congressus: ex quibus natus est Oly-
brius minor.

465. viii. Ind. iii. Baslisco et Armenaricho Coss.

1. 311.

His Coss. Menas cum Praefectum Vigilum ageret, postu-
latus est reus de aliquot pravis actis, interrogatusque a Se-
nato in Circo, jussu Imperatoris in imam, qua is flectitur,
partem, caesum ac debilitatum, in faciem quidam dejecit, hunc-
que arreptum populus coepit trahere, (hiscis conspectis, rece-
dentibus interea cum pavore iudicibus) ipsumque ad aedes
usque Studii pertraxit, ubi Gotthus quidam saxum in aurem
impegit, eumque morti dedit, cuius cadaver a populo usque
ad mare tractum est.

Post dies autem xxi. conflagrarunt ex Dei vindicta ur-

Μεθ' ἡμέρας δὲ τριάκοντα ἐκάθησαν τῆς πόλεως ἀπὸ θεο-
μηρίας ῥεγεῶνες ἢ μῆνι γορπιαίῳ σεπτεμβρίου β', ἡμέρα δ', Ἰν-
δικτιῶνος γ', ἐν τῇ συνάξει τοῦ ἁγίου Μαρμαῖ.

Ἰνδ. δ'. θ'. ὑπ. Λέοντος Ἀγούστου τὸ γ' μόνου.

5 Ἰνδ. ε'. ι'. ὑπ. Πουσαίου καὶ Ἰωάννου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων κατηγορήθη Ἰσοκάσιος ὁ φιλόσο- B
φος καὶ κναιστόριος, ὡς Ἕλλην, ὅστις κατήγετο μὲν ἐκ γένους
Ἀγέος τῆς Κιλικίας, ἦν δὲ κτήτωρ Ἀντιοχείου τῆς μεγάλης καὶ
οικητήτωρ, ὅστις διήνυσεν ἀρχὰς πολλὰς μετὰ δόξης· ἦν δὲ σφό-
10 δρα λογικός. καὶ συσχεθεὶς κατὰ κέλευσιν τοῦ βασιλέως διὰ τὴν V 257
τότε γενομένην ἀταξίαν ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἀποζωσθεὶς τῆς
ἀξίας αὐτοῦ παρελέμφθη ἐν Χαλκηδόνι, πέραν τῆς Κωνσταντι-
νουπόλεως, τῷ ἄρχοντι Βιθυνίας Θεοφίλῳ, ὅστις καὶ τὰς φω-
νὰς αὐτοῦ ἔλαβεν. Ἰάκωβος δὲ ὁ Κιλιξ ἀρχιεπὸς ὢν τῆς πό-
15 λεως, ὁ λεγόμενος ψυχριστός, παρεκάλεσε τὸν βασιλέα. ἐφίλει
γὰρ αὐτὸς ὁ Λέων αὐτὸν τὸν ψυχριστὸν καὶ πᾶσα ἡ σύγκλητος
καὶ ἡ πόλις, ὡς ἄριστον ἱατρὸν καὶ φιλόσοφον, ᾧτινι οἱ συγκλη- C
τικοὶ καὶ εἰκόνας αὐτοῦ ἔστησαν ἐν τῷ Ζευξίππῳ. οὗτος ἔδυσ-
ώπησεν τὸν βασιλέα, αὐτῶν αὐτὸν ἐν Κωνσταντινουπόλει τὸν
20 Ἰσοκάσιον ἔξετασθῆναι παρὰ τῆς συγκλήτου καὶ τοῦ ἐπάρχου τῶν
πραιτωρίων καὶ μὴ πυρὰ ἄρχοντι ἐπαρχίας, ἐπειδὴ κναιστορίου εἶ-
χεν ἀξίαν. καὶ πεισθεὶς ὁ βασιλεὺς Λέων ἐκέλευσεν ἐνεχθῆναι

2. σεπτεμβρίῳ R. 8. Ἀγέος om. P, Ἀγιάτης Malalas p. 369. 19.
14. ὢν om. P. 16. αὐτὸς] αὐτὸν RV.

A. C.

[Ol. Iph.]

bis Regiones octo, mense Gorpieao, Septembris II. Feria IV.

Ind. III. die Sancto Mamanti sacro.

466. IX. Ind. IV. Leone Augusto III. solo Coss. 2.

467. X. Ind. V. Pusaeo et Joanne Coss. 3.

His Coss. delatus est Isocasius Philosophus, vir Quaestorius, ut pa-
ganus: qui quidem gente Cilix erat, civis vero et habitator magnae
Antiochiae, quiq̄ue multos magistratus cum laude obierat, magna caete-
rum vir prudentia. Comprehensus ille jussu Imperatoris propter turbas
Constantinopoli tum ortas, abrogata illius dignitate, missus est Chalce-
donem, trans Constantinopolim, ad Theophilum Bithyniae Praetorem,
qui delata in eum testimonia excepit. Sed Jacobus Cilix, Urbis Archia-
ter, cognomento Psychristus, erga Imperatorem pro eo precatore inter-
venit. Amabat enim illum Leo, ac Senatus universus, ipsaque civitas,
veluti praestantissimum Medicum, et Philosophum, cui etiam Senatus
status posuit in Zeuxippe. Hic, inquam, Imperatorem deprecatus est,
ut Isocasii causam a Senatu et Praefecto Praetorio, non vero a Prae-
side Provinciae cognosci pateretur, ut qui Quaestoriam dignitatem ges-
sisset. Exeratus Imperator Isocasium Chalcedone reduci in urbem prae-

- R 746 τὸν Ἰσοκάσιον ἀπὸ Χαλκηδόνος, καὶ εἰς τὸν Ζευξίππον προνε-
χθεὶς ἐξητάζετο ἀπὸ τοῦ ἐπάρχου τῶν πραιτωρίων καὶ ὑπάτου
Πουσαίου. καὶ διελάλησεν ὁ αὐτὸς Πουσαῖος κατὰ τοῦ Ἰσοκα-
σίου, εἰσελθόντος πρὸ βηλοῦ γυμνοῦ, δεδεμένου ὀπισθάγκωνα,
D ταῦτα· Ὁρῶς εἰαυτὸν, Ἰσοκάσιε, ἐν ποίῳ σχήματι καθέσθησας; 5
καὶ ἀποκριθεὶς Ἰσοκάσιος εἶπεν, Ὁρῶ, καὶ οὐ ξενίζομαι; ἄν-
θρωπος γὰρ ὢν ἀνθρωπίναις περιέπεσα συμφοραῖς. ἀλλὰ δίκη
δικασον ἐπ' ἐμοὶ ὡς ἐδίκαιες σὺν ἐμοί. καὶ ἀκούσας τοῦ Ἰσο-
κασίου ὁ δῆμος τῶν Βυζαντίων ὁ ἐστὼς καὶ θειρωῶν, εἰφήμησε
τὸν βασιλέα Λέοντι πολλά· καὶ ἀποσπόμενους τὸν αὐτὸν Ἰσο- 10
κάσιον ἀπήγαγον αὐτὸν ἀπὸ τοῦ Ζευξίππου εἰς τὴν μεγάλην ἐκκλη-
σίαν, καὶ κατηχηθεὶς ἐφωτίσθη καὶ ἐπέμφθη εἰς τὴν χώραν αὐτοῦ.
Ὁ δὲ αὐτὸς θειότατος βασιλεὺς τὰς κυριακὰς ἀπρόκτους
P 323 ἐκέλευσε γίνεσθαι, ἐκφωνήσας περὶ τούτου θεῖον αὐτοῦ νόμον,
ἵνα μῆτε αὐλὸς ἢ κιθάρα ἢ ἄλλο τι μουσικὸν λέγειν ἐν κυριακῇ, 15
ἀλλὰ πάντα ἀργεῖν. καὶ πῶς ἄνθρωπος ἠνέσχετο.

Τούτῳ τῷ ἔτει τυραννίδα μελετήσαντα Ἀσπαρα τὸν
πατρικίον καὶ πρῶτον τῆς συγκλήτου ἐφόνευσεν ἐν τῷ παλα-
τίῳ ἔσω, καὶ Ἀρδαβούριον καὶ Πατρικίον τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ ἐν
κομβένδῳ, καὶ αὐτοὺς συγκλητικὸς ὄντας, κατακόψας τὰ σώ- 20
ματα αὐτῶν. καὶ ἐγένετο ἐν Κωνσταντινουπόλει ταραχὴ· εἶ-
χαν γὰρ πλῆθος Γότθων καὶ κόμητας καὶ ἄλλους παῖδας παρα-
1. τὸν prius om. P. 4. πρὸ βηλοῦ] πρὸ δήλου PV, πρὸ βήματος Ma-
lalas p. 370. 17. 6. εἶπεν post ξενίζομαι ponit P. 7. δίκη] καθαρῶ
addit Malalas. 13. δὲ om. P. 15. μῆτε] μὴ P. 17. μελετήσαντα
Labbeus ad Candidum p. 582 ed. Bonn. et Ducangius, μελετήσας τις
PV. 18. καὶ Ducangius, ὡς PV. 19. Ἀρδαβάρην καὶ Πατρικίον P.
21. εἶχαν] εἶχον P. Vide p. 140. B.

A. C. [Ol. Iph.]
cepit: qui deductus in Zeuxippum, a Praefecto Praetorio et Consule
Pusaao examinatus est: quo palam ingrediente nudo, vinctisque post
tergum manibus: Pusaacus sic adversus illam est interlocutus: *Vides,
Isocasi, quali habitu hic adstes?* Ad quae Isocasius: *Video*, inquit, *ne-
que miror, homo enim cum sim, in humanas calamitates incidi. Tu vero
ita mihi jus dicitis, sicut me collega solebas dicere.* Quae quidem Isoca-
sii ubi populus Byzantinus qui ibi stabat et quae gerebantur spectabat,
audivit, Leonem Imperatorem saepius faustis acclamationibus prosecutus,
arreptum Isocasium a Zeuxippo deduxit ad Magnam Ecclesiam: ac ele-
menta fidei edoctus, et sacro baptismate donatus, domum remisus est.

Idem sanctissimus Imperator diebus Dominicis ab opere cessari san-
xit, edicta ac promulgata hac super re Sacra sua constitutione, et ut
nulla tibia vel cithara, aliudve quidpiam musicum die Dominico canta-
retur, sed omnia cessarent. Ac universi ferias egerunt.

Hoc anno, quidam tyrannidem meditatus, Asparem Patricium et
Principem Senatus intra Palatium interfecit: Ardaburium pariter et Pa-

μένοντας αἰετοῖς. ὕθιν εἰς Γύτθος τῶν διαφερόντων αὐτῶ Ἄσπα- B
 ρι, ὑνόμυτι Ὀστρους, κόμης, εἰσῆλθεν εἰς τὸ παλάτιον τοξεύων
 μετὰ ἄλλων Γότθων, καὶ συμβολῆς γενομένης μετὰ τῶν ἐξκου-
 βιούρων καὶ Ὀστρου κόμητος πολλοὶ ἐκόπησαν. καὶ μεσασθεῖς
 5 εἶδεν ὅτι ἠττίθη, καὶ ἔφυγεν λυβίων τὴν παλλακίδα Ἄσπαρος,
 εὐπρεπιστάτην ὕσαν καὶ εὐπορον Γύτθων, ἥτις ἔφιππος ἅμα
 αὐτῶ ἐξῆλθεν ἐπὶ τὴν Θρόικην, καὶ ἐπραίδευσεν τὰ χωρία, περὶ
 οὗ ἔκραξαν οἱ Βυζάντιοι, Νεκροῦ φίλος οὐδεὶς, εἰ μὴ μόνος
 Ὀστρους.

10 Ὁ αὐτὸς βασιλεὺς Λέων διωγμὸν μέγαν ἐποίησε τοῖς τοῦ
 δόγματος τῶν Ἀριανῶν ἔξωκιοιτῶν. καὶ διατάξεις πανταχοῦ C
 ἔπεμψεν μὴ ἔχειν αὐτοῖς ἐκκλησίας ἢ ὅλως συνάγεσθαι.

Τῶ αὐτῶ ἔτει ἐφάνη ἐν τῷ οὐρανῷ σημεῖον μέγιστον, ἀπό R 748
 τινων λεγόμενον σάλπιγξ, ἀπό τινων δὲ λογίας, καὶ ἀπό τινων V 258
 15 δοκίς· ἐφάνη δὲ ἐπὶ ἡμέρας τινάς.

Τῶ αὐτῶ ἔτει ἐβασίλευσεν Ἀνθήμιος, καὶ ἀπῆλθεν εἰς
 Ῥώμην· καὶ εἰσῆλθεν τὰ λαβρῶτα αὐτοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει
 ὑπὸ Διαφερεντίου ἐπάρχου πόλεως.

τιβ' Ὀλυμπιάς.

20 Ἰνδ. ζ'. ιι'. ὑπ. Ἀνθημίου Αἰγούσιου τὸ β' μόνου. D

2. 9. Ὀστρους P. 3. τῶν ἄλλων P. ib. συμβουλῆς R. 5. Ἰδεν
 P. 7. ἐπραίδευσαν P. 8. οὐδεὶς φίλος P. 10. Λέων βασι-
 λεὺς P. ibid. μέγα V. 13. ἄπι V. 14. λογίας V. ibid. καὶ
 om. P. 15. δὲ post ἡμέρας ponunt PV. 16. τούτῳ τῶ ἔτει P.
 18. ὑπὸ Διαφερεντίου] διὰ Φερεντίου P.

tricum, illius filios, viros Senatorios, in Conventu, eorum corporibus in
 frusta concisis. Unde tumultus extitit Constantinopoli: magnam enim
 habebant Gotthorum copiam, et Comites, aliosque famulos qui sibi prae-
 sidio erant. Unde Gotthus quidam ex Asparis familiaribus, Ostrus Co-
 mes nomine, Palatium ingressus est una cum aliis Gotthis sagittas emit-
 tens: pugnaque inita inter Excubitores et Ostrum Comitem, multi inter-
 fecti sunt. Tandem cum circumveniretur, videretque se hostibus impa-
 rem, arrepta Asparis pellice Gottha, singulari forma praedita, ac divita,
 et una cum illo equo vecta, in Thraciam perrexit, regiones subinde po-
 pulatas: de quo Byzantii haecce inclamabant: *Mortui nemo amicus, nisi
 solus Ostrus.*

Idem Leo Imperator graviter persecutus est haeticos Arianos Ex-
 ocionitas, ac missis ubique edictis, vetuit illos habere Ecclesias, atque
 ullos conventus agere.

Eodem anno, maximum in caelo signum apparuit, quod a quibusdam
 Tuba, ab aliis Hasta, ab aliis denique Trabs appellatur, visumque est
 per aliquot dies.

Eodem anno, imperavit Anthemius, et Romam profectus est: illius-
 que Laureatae imagines Constantinopolim illatae sunt per Ferentium
 Praefectum urbi.

Οὗτος Ἀνθήμιος δομεῖται τὸν οἶκον τοῦ ἁγίου Θωμᾶ τοῦ ἀποστόλου, τὰ λεγόμενα Ἀνθημίου, πλησίον τῶν Βοδῶνιδου.

Ἐπὶ τούτου τοῦ προκειμένου ὑπάτου Δινζίριχος, υἱὸς Ἀτιλά, ἐσφάγη ὑπὸ Ἀναγύστου τοῦ στρατηλάτου Θράκης, καὶ εἰσῆλθεν ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ εἰς Κωνσταντινούπολιν ἵππικου ἀγομέ- 5 νου, καὶ ἐπόμπευσεν διὰ τῆς μέσης, καὶ ἀπηνέχθη εἰς τὸν Ξυλόκιρκον καὶ ἐπάγη ἐν Ξύλφ· καὶ ἐξῆλθε πᾶσα ἡ πόλις εἰς θάλασσαν ἐπὶ ἡμέρας ἰκανάς.

P 324 Ἰνδ. ζ'. ιβ'. ὑπ. Ζήνωνος καὶ Μαρκιανοῦ.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἔβριξεν ἐν Κωνσταντινουπόλει κονίαν ἀπὸ 10 βροχῆς· ἐπ. παλαιστὴν ἔψους ἐτέθη εἰς τὰς κεράμους ἢ κονία. καὶ πάντες ἔτρεμον λιτανεύοντες καὶ λέγοντες ὅτι Πῦρ ἦν καὶ ἐσβέσθη, καὶ ἠῤῥέθη κόνις τοῦ θεοῦ φιλανθρωπευσάμενου μὴν δὶ νοεμβρίου ια'.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐγένετο ἐμπρησμός μέγας ἐν Κωνσταντινου- 15 πόλει οἶκος οὐδέποτε· ἐκάη γὰρ ἀπὸ θαλάσσης ἕως θαλάσσης. καὶ φοβηθεὶς Ἀέων ὁ βασιλεὺς ἐξῆλθεν πέραν εἰς τὸν ἅγιον Μαρμᾶν, καὶ ἐποίησεν ἐκεῖ πρόκεσσον μῆνας ξξ, καὶ ἔκτισεν ἐκεῖ λιμενά- 20 ριον καὶ ἔμβολον, ὅστις οὕτω καλεῖται ὁ τόπος, Νέος ἔμβολος.

Ἰνδ. η'. ιγ'. ὑπ. Γορδιανοῦ καὶ Σεβήρου.

20

2. Βοδῶνιδίου P. 3. Γινζίριχος R. ib. Ἀτιλά R, Ἀτιλά P.
6. τὸν] τὸ P. 12. ἦν om. R. 18. πρόκεσσον — ἐκεῖ om. P.

A. C.

[Ol. Iph.]

CCCXII. Olympias.

469. xi. Ind. vi. Anthemio Augusto II. solo Cos.

4.

Hic Anthemius aedificavit aedem Sancti Thomae Apostoli, quae Anthemii dicitur, juxta locum Borraidii.

Eodem praedicto Cos. Dinsirichus, Attilae filius, ab Augusto Magistro militum Thraciae caesus est, cujus caput allatum est Constantinopolim, dum Circenses agerentur, et per mediam urbis plateam traductum, et ad Xylocircum delatum, paloque infixum est: ad quod spectaculum urbs universa egressa est per aliquot dies.

469. xii. Ind. vii. Zenone et Marciano Coss.

1. 312.

Hoc anno, Constantinopoli, imbris vice, cinis depluit, et iv. digitos altus supra tegulas resedit, adeo ut omnes terrefacti supplicationes agerent, ac dicerent, ignem esse et extinctum esse, et cinerem inventum, Deo genus humanum miserante, mense Dio, Novembris xi.

Eodem anno, tantum Constantinopoli extitit incendium, quantum ante nunquam: conflagravit enim civitas a mari usque ad mare. Territus ergo Leo Imperator contulit se versus Fretum ad Sanctum Mamantem, fecitque ibi Portam et Porticum, qui quidem locus vocatur Neva porticus.

Ἰνδ. θ'. ιδ'. ὑπ. Λέοντος τὸ δ' καὶ Προβιανοῦ.

τιγ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ι'. ιε'. ὑπ. Μαρκιανοῦ καὶ Φήστου.

Ἰνδ. ια'. ις'. ὑπ. Λέοντος τὸ ε' μόνου.

5 Μετὰ τελευτήν Λέοντος τοῦ μεγάλου Ῥωμαίων μγ' ἐβασί- R 750
λευσεν Λέων νέος Αὔγουστος ἔτος α'. ὁμοῦ ,ηϋπγ'.

Ἰνδ. ιβ'. α'. ὑπ. Λέοντος νέου μόνου. C

Οὗτος Λέων ὑποβληθεὶς ὑπὸ τῆς ἰδίας αὐτοῦ μητρὸς τῆς
ἐπιφανεστάτης Ἀριάδνης, ὡς προσκυνεῖ αὐτὸν ὡς βασιλεῦ Ζή-
10 νων ὁ στρατηλάτης καὶ πατρικίος, ὁ αὐτοῦ πάππος, ἐπέθηκε
στέφανον βασιλικὸν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ αὐτοῦ Ζήνωνος· καὶ
ἐβασίλευσεν Ζήνων ὁ Κοδιοσεὺς ὁ Ἰσαυρος μετὰ τοῦ ἰδίου ἐκγό-
νου Λέοντος ὀλίγον χρόνον. καὶ τῷ ια' μηνὶ τῆς αὐτοῦ ὑπατείας
ἀδρῶσπτήσας Λέων νέος μηνὶ δίδω τῷ καὶ νοεμβρίῳ ἐτελεύτησεν,
15 ὧν ἐτῶν ις', καθὼς Νεστοριανὸς ὁ σοφώτατος χρονογράφος ἕως
Λέοντος νέου συνεγράψατο. D

Ῥωμαίων μδ' ἐβασίλευσεν Ζήνων Αὔγουστος ἔτη ις'.

ὁμοῦ ,ς.

Ἰνδ. ιγ'. α'. ὑπ. Ζήνωνος Αὐγούστου τὸ β' μόνου.

5. Λέοντος τοῦ μεγάλου] τοῦ Λέοντος P. 12. Κοδιοσεὺς P. ἰθ.
ἐκγόνου] ἐγκόνου R, ἐγγόνου P.

A. C.

470. xiii. Ind. viii. Gordiano et Severo Coss.

471. xiv. Ind. ix. Leone IV. et Probiano Coss.

CCCXIII. Olympias.

472. xv. Ind. x. Marciano et Festo Coss.

473. xvi. Ind. xi. Leone V. solo Cos.

Post mortem Leonis, Romanis xliiii. imperavit Leo Ju-
nior Augustus an. i. Collig. an. v. m̄ccccclxxxiii.

474. i. Ind. xii. Leone Juniore solo Cos.

Hic Leo, a suamet matre Nobilissima Ariadne ad hoc
monitus, cum a Zenone Magistro militum et Patricio, avo suo,
tanquam Imperator salutaretur, coronam Imperatoriam ipsius
Zenonis capiti imposuit: et imperavit Zeno Codioseus Isau-
rus cum nepote suo Leone exiguo tempore. Quippe xi. Con-
sulatus sui mense, morbo correptus Leo junior, mense Dio,
seu Novembri, decessit cum xvii. aetatis annum attigisset,
quemadmodum scripsit Nestorianus doctissimus Chronogra-
phus, qui historiam usque ad Leonem Juniorem perduxit.

Romanis xliiii. imperavit Zeno Augustus annos xvii. Col-
liguntur anni vi. m̄.

475. i. Ind. xiii. Zenone Augusto solo II. Cos.

[Ol. Iph.] Anni a m. c.

2.

3.

4.

1. 313.

2.

5982.

5999.

V 259

τις Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ιδ'. β'. Βασιλίσκου καὶ Ἀρμάτου.

Ἰνδ. ιε'. γ'. ὑπ. Βασιλίσκου καὶ Ἀρμάτου.

P 325

Ζήνων ὁ βασιλεὺς αἰτηθεὶς πρῶγμα παρὰ τῆς πενθερᾶς αὐτοῦ Βηρίνης, καὶ μὴ παρυσχών, κατεσκευάσθη παρ' αὐτῆς ἕως καὶ φοβηθεὶς μὴ σφαγῆ ἀπὸ τινος τῶν τοῦ παλατίου, σὺν αὐτῷ γὰρ οἶκει ἐν τῷ παλατίῳ καὶ ἡ πενθερὰ αὐτοῦ Βηρίνα, ποιήσας πρόκεσσον ἐν Χαλκηδόνι, ἐκεῖθεν ἔφυγεν βερέδοις, καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν Ἰσαυρίαν, ὡς ἦν βασιλεύς. ὄντινα κατέλαβε φρυγούσα τὴν ἰδίαν αὐτῆς μητέρα λύθρα ἡ βασιλίσσα Ἀριάδνη εἰς τὴν 10 Ἰσαυρίαν, καὶ διῆγεν ἐκεῖσε ἅμα τῷ ἰδίῳ ἀνδρὶ.

Καὶ μετὰ τὸ φυγεῖν Ζήωνα τὸν βασιλέα καὶ Ἀριάδνην τὴν Β Αὔγουσταν εὐθὺς προχειρίσατο ἡ δέσποινα Βηρίνα βασιλέα στέψασα Βασιλίσκον τὸν ἴδιον αὐτῆς ἀδελφόν. καὶ ἐβασίλευσεν ὁ αὐτὸς Βασιλίσκος ἔτη δύο, ἅτινα συναριθμοῦνται σὺν τοῖς 15 πρώτοις καὶ τοῖς μετὰ ταῦτα Ζήωνος ἔτεσιν.

Ὁ δὲ Βασιλίσκος ἅμα ἐβασίλευσεν, ἔστειπε τὸν ἑαυτοῦ υἱὸν Μάρκον εἰς βουσίεα, καὶ ἐβασίλευσαν οἱ δύο ἅμα.

R 752

Ἰνδ. α'. δ'. ὑπ. Ἰλλου μόνου.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπανῆλθε Ζήνων ὁ βασιλεὺς μετ' ὄχλου 20 πολλοῦ ἐκ τῆς Ἰσαυρίας. ὁ δὲ Βασιλίσκος μαθὼν τὴν τοῦ βα-

6. ὑπὸ P. 7. φκει P. 8. βερένδοις R, alterum in m. ponens.
13. Βηρίνη P.

A. C.

[Ol. Iph.]

CCCXIV. Olympias.

476. II. Ind. xiv. Basilisco et Armato Coss.

4.

477. III. Ind. xv. Basilisco et Armato Coss.

1. 314.

Zeno Imperator petitus rem quampiam a socru sua Verina, eaque denegata, ab illa insidiis est appetitus: veritusque ne ab aliquo e Palatinis interficeretur, (in Palatio quippe una habitabat illius socrus Verina) Chalcedonem concessit, velut illic moraturus, atque inde conscensis veredis, arripuit fugam in Isauriam, ipse licet Imperator, abiit: quem Imperatrix Ariadne, fugiens matrem suam, in Isauriam clam secuta est, ibique cum conjugate suo degit.

Zenone Imperatore et Ariadne Augusta sic fuga dilapsis, statim Domina Verina Basiliscum, fratrem suum, Imperatorem renuntiavit ac coronavit. Ipse vero annos II. imperavit, qui adscribuntur prioribus ac posterioribus annis Zenonis.

Porro Basiliscus simul ac imperavit, Marcum filium suum Imperatorem dixit, ac uterque una imperavit.

478. IV. Ind. I. Illo solo Cos.

2.

Hoc anno, Zeno Imperator cum ingentibus copiis ex Isauria rediit. Basiliscus vero accepto Zenonis Imperatoris reditu, misit Armatum Ma-

σιλέως Ζήνωνος ἐπάνοδον, ἔπεμψεν Ἀρμᾶτον τὸν στρατηλάτην C
 τοῦ πραισέντου μετὰ πάσης ἧς εἶχεν βοήθειας τοῦ στρατοῦ εἰς
 τὴν Θράκην καὶ εἰς Κωνσταντινούπολιν καὶ τὸ παλάτιον, ὀρκώ-
 σασ αὐτὸν εἰς τὸ ἅγιον βάπτισμα μὴ προδοῦναι. καὶ λαβὼν τὸ
 5 ἄπειρον πλῆθος τοῦ στρατοῦ ὁ Ἀρμᾶτος ἐπέρασεν. καὶ τοῦτο
 προμαθὼν Ζήνων ὁ βασιλεὺς ἔπεμψεν πρὸς αὐτὸν Ἀρμᾶτον,
 ἐπαγγειλάμενος αὐτῷ πολλὰ καὶ τὴν στρατηλασίαν τοῦ πραισέν-
 του ἕως τῆς αὐτοῦ ζωῆς καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ ποιεῖν Καίσαρα. καὶ
 προτραπείς Ἀρμᾶτος ὑπὸ Ζήνωνος τοῦ βασιλέως προέδωκεν, εὐ-
 10 ρεθεῖς εἰς τὸ μέρος Ζήνωνος τοῦ βασιλέως, καὶ οὐχ ὑπήντησεν
 Ζήνωνι ἐρχομένῳ, ἀλλὰ δι' ἄλλης ὁδοῦ ἔδοξεν ἀπιέναι. ὁ δὲ D
 βασιλεὺς Ζήνων μετὰ τῆς αὐτοῦ βοήθειας διὰ τῆς ὁδοῦ τῆς Ἰσαυ-
 ρίας ἐξορμήσας ἐπέρασεν ἀπὸ τῶν λεγομένων Πυλῶν, καὶ εἰσηλ-
 θεν ἐν Κωνσταντινουπόλει εἰς τὸ παλάτιον μετὰ τῶν ἰδίων, καὶ
 15 ἐδέχθη ἀπὸ τῶν στρατευμάτων καὶ τῆς συγκλήτου. ἀκούσας
 δὲ ἐξαίφνης Βασιλίσκος ὁ βασιλεὺς ὅτι Ζήνων ὁ βασιλεὺς εἰς τὸ
 παλάτιον ὤρμησεν καὶ εἰσηλθεν, καὶ ὅτι ἐδέξαντο αὐτὸν πάντες
 καὶ Βηρίνα ἡ δέσποινα ἡ αὐτοῦ πενθερά, λαβὼν Βασιλίσκος τὴν
 γυναῖκα αὐτοῦ καὶ τὰ τέκνα ἔφυγεν εἰς τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν
 20 Κωνσταντινουπόλεως εἰς τὸ μέγα φωτιστήριον. ὁ δὲ θειότατος
 Ζήνων παρασχὼν τὸ βῆλον τοῦ ἵππικοῦ, εὐθέως ἀνελθὼν ἐθεώ- P 326
 ρησεν, καὶ ἐδέχθη ὑπὸ τῶν τῆς πόλεως. καὶ εὐθέως πέμψας ὁ

6. μαθὼν P.
 ὑπήντησεν V.
 Βηρίνη P.

8. ποιεῖν om. P.
 11. τῷ Ζήνωνι P.

10. οὐχ ὑπήντησεν P, οὐχ
 14. 17. παλάτιον P. 18.

gistrum Militum Praesentalem cum universo quem habebat exercitu, tum in Thraciam, tum Constantinopolim, et in Palatium, exacto prius ab eo in sanctum Baptisma sacramento, se minime defecturum. Armatus assumptis innumeris copiis exercitus, trajecit. Quod ubi Zeno Imperator intellexit, misit ad ipsum Armatum, multa illi pollicitus, ac in primis Magistri Militum Praesentalis, quoad viveret, dignitatem, filiumque illius Caesarem se facturum. Hisc pollicitationibus illectus Armatus defecit, Zenonis Imperatoris partibus favere deprehensus; cum nec venienti occurreret Zenoni, sed alia via abire visus sit. Imperator autem Zeno cum copiis suis, arrepto Isauriae itinere profectus, a Pyllis, ita appellatis, trajecit, veniensque Constantinopolim, ac Palatium ingressus cum familiaribus, exceptusque est a Praetorianis et a Senatu. Cum vero accepisset Basiliscus Imperator occupatum esse a Zenone Palatium, et ab omnibus exceptum, atque adeo ab ipsa etiam socru sua Domina Verina, assumptis uxore et liberis, fugit in Magnae Ecclesiae magnum Baptisterium. Religiosissimus autem Zeno dato Circensium velo, statim conscendit Tribunal, ac Circenses dedit, receptusque est a civibus. Nec moratus, misit Imperator in Magnam Ecclesiam, et abstulit a Basilisco

- βασιλεὺς εἰς τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν ἐπῆρεν παρὰ Βασιλίσκου
καὶ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτῶν τὰ τῆς βασιλείας
ἅπαντα, καὶ ἐξέβαλεν αὐτὸν καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ καὶ τὴν γυναῖκα,
λαβόντας λόγον ὅτι οὐκ ἀποκεφαλίζονται. καὶ ἐπέμψεν αὐτὸν
καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ εἰς Λίμνας τὸ κάστρον ὃ αὐτὸς Ζήνων βα- 5
V 260 σιλεὺς εἰς τὴν Καππαδοκίαν. καὶ ἐβλήθησαν εἰς ἓνα πύργον τοῦ
κάστρον, καὶ ἀνοικοδομήθη ἡ θύρα καὶ ἐφυλάττετο ὁ πύργος
καὶ τὸ κάστρον αὐτὸ ὑπὸ στρατιωτῶν καὶ Ἰσαύρων πλήθους πολ-
B λου· καὶ λιμοκτονηθεὶς ὁ αὐτὸς Βασιλίσκος καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ καὶ
τὰ τέκνα αὐτῶν ἀπέδωκαν τὰς ψυχάς, καὶ ἐτάφησαν ἐκεῖ εἰς τὸν 10
αὐτὸν πύργον Λιμνῶν.
- R 754 Ἰνδ. β'. ε'. ὑπ. Ζήωνος Αὐγούστου τὸ γ' μόνου.

τιε' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. γ'. ζ'. ὑπ. Βασιλείου μόνου.

Ἰνδ. δ'. ζ'. ὑπ. Πλακίτα μόνου.

15

Ἰνδ. ε'. η'. ὑπ. Τροκόνδου καὶ Σεβηριανοῦ.

Ἰνδ. ζ'. θ'. ὑπ. Φαύστου μόνου.

τις' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ζ'. ι'. ὑπ. Θεοδορίχου καὶ Βεναντίου.

- G Τούτῳ τῷ ἔτει Ζήνων ὁ βασιλεὺς ἐποίησε Καίσαρα τὸν υἱὸν 20
Ἀρμάτου τοῦ στρατηλάτου πραισέντου, Βασιλίσκον ὀνόματι, καὶ

2. αὐτοῦ P. 8. καὶ alterum om. P. 12. γ' καὶ μόνου R.

Anni a m. c. et uxore ejus et filio omnia Imperatoria insignia, fide interposita ac data
ipso non plexum iri capitibus. Amandavitque illum Zeno Imperator
cum suis in Limnas, castrum Cappadociae, ubi conjecti sunt in turrim
quandam castri, cujus ostium obstrui, ipsum vero castrum una cum turri
a militum Isaurorum praesidio custodiri imperavit: sicque Basiliscus,
uxor et liberi fame enecatī interierunt, ibidemque in Limnarum turri
sepulti sunt.

A. C.

[Ol. Iph.]

5987. 479. v. Ind. II. Zenone Augusto III. solo Cos.

3.

CCCXV. Olympias.

480. vi. Ind. III. Basilio solo Cos.

4.

481. vii. Ind. IV. Placita solo Cos.

1. 315.

482. viii. Ind. v. Trocondo et Severiano Coss.

2.

483. ix. Ind. VI. Fausto solo Cos.

3.

CCCXVI. Olympias.

484. x. Ind. VII. Theodoricho et Venantio Coss.

4.

Hoc anno, Zeno Imperator Caesarem creavit Armati Magistri Mili-
tium Praesentalis filium, Basiliscum nomine, isque Zenoni assedit dum
Circenses ederentur, ac uterque, Imperator et Caesar aurigas spectarunt

συνεκάθισεν αὐτῷ εἰς τὸ θεωρεῖν· καὶ εἶδαν τοὺς ἡγίους ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ Καῖσαρ.

Ὁ δὲ βασιλεὺς Ζήνων λογισάμενος ὅτι ἐπιώρκησεν Ἀρμᾶτος ὁ στρατηλάτης τοῦ πραισέντου, ὁ πατὴρ τοῦ Καίσαρος, ἄλλοις 5 εἰς τὸ ἅγιον βάπτισμα Βασιλίσκῳ μὴ προδοῦναι αὐτόν, καὶ ὅτι προτραπείς παρ' ἐμοῦ προέδωκεν αὐτόν, καὶ ἀπέθανεν, πῶς τῇ ἐμῇ βασιλείᾳ πιστὰ φυλάξει; μικρὸν γὰρ ἔαν ἀνδρειωθῇ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ Καῖσαρ, πάντως κάμει παραβαίνει. ἐγὼ δὲ οὐ παρέβην αὐτόν, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν ἐποίησα ἐπὶ τόπου μείναι στρατη- 10 λάτην, καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ Καίσαρα ἐποίησα. καὶ ἐκέλευσεν ὁ βασιλεὺς Ζήνων σφαγῆναι Ἀρμᾶτον τὸν ἀπὸ ὑπάτων καὶ στρατηλάτην ὡς ἐπίορκον. καὶ ἐσφάγη εἰς τὸν Κόχλιον τοῦ παλατίου κατὰ τὸ Δέκιμον, ὡς ἀνέρχεται εἰς τὸ ἵππικὸν θεωρησάμενος ὁ αὐτὸς Ἀρμᾶτος. καὶ μετὰ τὸ φονευθῆναι Ἀρμᾶτον τότε καὶ τὸν 15 υἱὸν αὐτοῦ Βασιλίσκον τὸν Καίσαρα νεώτερον ὄντα ἐχειροτόνησεν ἐπίσκοπον εἰς Κύλικον τὴν μητρόπολιν Ἑλλησπόντου, ἐπειδὴ ἦν φορέσας πορφύραν βασιλικήν, ὡς Καῖσαρ, δημεύσας πᾶσαν τὴν οὐσίαν τοῦ αὐτοῦ Ἀρμάτου.

Ἐν τοῖς χρόνοις τούτοις πρόφασιν λαβόντες οἱ ἐκ τοῦ ἔθνους P 327 20 τῶν Σαμαρειτῶν ἐν Παλαιστίνῃ ἐτυράνησαν, καὶ ἔστησαν λήσταρχον, ὀνόματι Ἰουστασᾶν, Σαμαρείτην. καὶ εἰσῆλθεν ἐν Καισαρείᾳ, καὶ ἐθεώρησεν ἵππικόν, καὶ πολλοὺς ἐφόνευσεν ἡγε-

1. εἰς — ὁ om. R. ib. εἶδαν] Ἰδαν V, Ἰδον P. 8. ὁ om. P. 13. δέκιμον R. 14. αὐτόν Ἀρμᾶτον P. 15. ἐπίσκοπον ἐχειροτόνησεν P. 21. Ἰουστουσᾶν P. ib. Σαμαρίτην PV. 22. Θεωρήσων P.

Armatus Magistri Militum Praesentalis Patris Caesaris, perjurium secum colens Zeno Imperator, ut qui per sanctum Baptisma Basilisco jurasset, eum se non proditurum: qui tamen, ait, a me impulsus illum prodidit, isque mortuus est, quo pacto Majestati meae fidem servabit? Ubi adoleverit filius illius Caesar, prorsus in me perinde perfidus erit. Ego vero fidem illi servavi, dum ut Militum Magister permaneret, effeci, ac filium Caesarem dixi. Praecepit igitur Zeno Imperator, ut Armatus Ex-Consule et Magister Militum velut perjurus interimeretur. Interfectus quae est in Palatii Cochlea, versus Decimum, cum ascenderet, Circenses spectaturus. Post caedem Armatus, Basiliscum filium Caesarem, adolescentem adhuc, Cyzici Hellespontii Metropoleos Episcopum ordinari curavit, ut qui purpuram Regiam, tanquam Caesar, induisset, bonis Armatus omnibus in fiscum relatis.

Hisce temporibus, arrepta nescio qua occasione, Samaritae in Palaestina tyrannidem excitare, Justina quodam latrone principe Samarita coronato. Is porro Caesarem ingressus, Circenses exhibuit, multosque interfecit, Palaestinae imperans. Sed et concremavit Ecclē-

μονεῶν τῆς Παλαιστίνης. ἔκαυσεν δὲ καὶ τὴν ἐκκλησίαν τοῦ ἁγίου Πρόβου ὁ αὐτὸς Ἰουστασᾶς ἐπὶ Τιμοθέου ἐπισκόπου

- R 756 **Καισαρείας.** καὶ εὐθὺς ὁ δοῦξ Παλαιστίνης Ἀσκληπιάδης ἤλθεν μετὰ τῆς ἑαυτοῦ βοηθείας, ὡς ληστοδιώκτης, ὁ ἀξιωματικὸς Καισαρείας, μετὰ τῶν Ἀρκαδιανῶν, καὶ ὁρμήσας κατ' αὐτοῦ 5 Ἰουστασᾶ συνέβαλεν αὐτῷ, καὶ ἀπεκεφαλίσθη ὁ αὐτὸς Ἰουστασᾶς, καὶ ἐπέμφθη ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ μετὰ τοῦ διαδήματος αὐτοῦ
- B τῷ βασιλεῖ Ζήνωνι. ὁ δὲ βασιλεὺς Ζήνων εὐθὺς ἐποίησε τὴν συναγωγὴν αὐτῶν τὴν οὖσαν εἰς τὸ καλούμενον Γαργαρίδην ἐκτήριον οἶκον μέγαν τῆς δεσποίνης ἡμῶν τῆς Θεοτόκου καὶ ἁει- 10 παρθένου Μαρίας, ἀνανεώσας καὶ τὸν οἶκον τοῦ ἁγίου Προκοπίου, ποιήσας διάταξιν μὴ στρατεύεσθαι Σαμαρείτην, δημεύσας τοὺς εὐπόρους αὐτῶν. καὶ ἐγένετο φόβος καὶ εἰρήνη.

V 261 Ἰνδ. η'. ια'. ὑπ. Συμμαχου μόνου.

Τούτῳ τῷ ἔτει Θεοδερῖχ τῷ γενομένῳ ῥηγὶ Ῥώμης προσῆλ- 15 θεν μία γυνὴ συγκλητικὴ Ῥώμης, ὀνόματι Ἰουβενάλια, διδάσκουσα αὐτὸν ὅτι Τρία ἔτη ἔχω δικαζομένη μετὰ τοῦ πατρικίου

C Φόρμου, καὶ εὐλύτωςόν με. καὶ ἐνεγκῶν τοῖς δικολόγους τῶν ἀμφοτέρων μερῶν εἶπεν αὐτοῖς ὅτι *Εἰ μὴ διὰ τῆς αὔριον καὶ διὰ τῆς μετ' αὐτῆς δώσετε αὐτοῖς ὄρον καὶ ἀπαλλάξετε αὐτούς,* 20

2. Ἰουστασὸς V, Ἰουστοναῖς P. Conf. Malalas p. 382. 4. ὡς ληστοδιώκτης] καὶ ὁ ληστοδιώκτης Ῥήγης Malalas. 6. Οὐιστασᾶ PV, Ἰουστοναῖ R. ib. Ἰουστοναῖ R. 12. Σαμαρείτην PV. 15. Θεοδωρίχ P. 18. Φόρμος Malalas p. 384. ib. τῶν] αὐτῶν P. 19. καὶ διὰ τῆς μετ' αὐτῆς (vel potius αὐτῆν) sumpsit ab Malala.

Anni a. c. sian Sancti Probi, cum Timotheus Caesareae esset Episcopus. Confestim vero Asclepiades Palaestinae Dux cum suo praesidio venit, ut et Latrunculator, Caesareae magistratus, cum Arcadianis: contraque ipsum Justus profectus, atque cum eo congressus, Justus capite truncavit, ac illius caput, cum eo quo cinctum erat diademate, ad Zenonem Imperatorem transmisit. Idem porro Imperator Zeno illorum Synagogam, quae in loco Gargaride dicto erat, in aedem sacram, eamque ingentem, Dominae nostrae Deiparae et semper Virginis Mariae, statim convertit: instaurata praeterea Sancti Procopii aede. Edixit etiam ne Samaritae deinceps militarent, bonis potentiorum omnibus proscriptis: unde et terror est insecutus, paxque firmata.

A. C.

[Ol. Iph.]

5993. 485. xi. Ind. viii. Symmacho solo Cos.

1. 316.

Hoc anno, ad Theodorichum, qui Romae regnabat, accessit femina Senatorii generis Romana, Juvenalia nomine, Regemque hisce verbis est allocuta: *Tertium jam annum cum Formo Patricio controversiam habeo, fac ut expediat.* Rex accersitis utriusque partis iudicibus: *Nisi, inquit, intra crastinum dicam sententiam tuleritis, et litigantes dimiseritis, plectam vos capite.* Il vero biduo invicem congressi, sententia

ἀποκεφαλίζω ὑμᾶς. καὶ καθίσαντες διὰ τῶν δύο ἡμερῶν εἶπαν τὰ δοκοῦντα τοῖς νόμοις, δεδωκότες αὐτοῖς ὄρον, καὶ ἀπήλλαξαν αὐτούς. καὶ ἄψαυσα κηρὸς ἡ Ἰουβενάλια προσῆλθεν αὐτῷ εὐχαριστοῦσα, ὅτι εὐλυτρώθη ἡ δίκη αὐτῶν. καὶ ἡγανάκτησεν ὁ αὐτὸς ῥῆξ κατὰ τῶν δικολόγων, καὶ ἀγαγὼν αὐτοὺς εἶπεν αὐτοῖς, Διὰ τί, ὃ ἐποιήσατε εἰς δύο ἡμέρας καὶ ἀπηλλάξατε αὐτούς, εἰς τρία ἔτη οὐκ ἐποιήσατε; καὶ ἀπεκεφάλισεν τοὺς D δύο δικολόγους ἐξ ἄμφοτέρων τῶν μερῶν, καὶ ἐγένετο φόβος. καὶ ἐποίησε διάταξιν περὶ ἐκάστου νόμου. καὶ ἐξελεθὼν ἀπὸ Ῥώμης οἴκησεν τὴν Ῥάβενναν, πόλιν παραθαλασσίαν, ἕως θανάτου αὐτοῦ. καὶ μετὰ θάνατον αὐτοῦ ἐγένετο ῥῆξ Ῥώμης ὃ ἐκ γένους αὐτοῦ Ἀταλλάριχος. ἦν δὲ Ἀρειανὸς τῷ δόγματι, ὃ ἐστὶν ἐξωκιονίτης.

Ἰνδ. θ'. ιβ'. ὑπ. Λογγίνου καὶ Δεκίου.

15 Ἰνδ. ι'. ιγ'. ὑπ. Βοηθίου μόνου.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἔπαθεν ἀπὸ Φεομηρίας σειсмоῦ Κωνσταντινούπολις τὸ δεύτερον αὐτῆς πάθος μὴνι γορπιαίῳ σεπτεμβρίῳ κς' ἐπ' ὄλγον διάστημα ἕως τοῦ Ταύρου.

τις' Ὀλυμπιάς.

20 Ἰνδ. ια'. ιδ'. ὑπ. Δυναμίου καὶ Σιφιδίου.

2. ἀπηλλάξαντες P. 3. Οὐβενάλια V. 4. εὐλυτρώθη P. 9. ἀπὸ Ῥώμης om. P 10. Ῥάβαιναν P, Ῥάβαιναν V. ib. παραθαλάσσιον P. 15. Βοηθείου RV, Βοηθείου P.

A. C.

[Ol. Iph.]

ex legibus data, utrumque dimiserunt. Tum Juvenalia accensis cereis Regem convenit, ut gratias ageret quod a lite esset absoluta. At Rex indignatus, accersitis iudicibus: *Quare, inquit, quod uno biduo confecistis, protraxistis in triennium?* Et extemplo utriusque partis iudices securi percussit, ex quo ingens in alios ortus est terror. Rex postmodum Decreto de singulis legibus edito, urbe digressus, Ravennam maritimam civitatem concessit, ubi usque ad vitae exitum habitavit. Post Theodorichi mortem, ex illius stirpe Romae regnavit Atallarichus. Fuit autem ille ex haeresi Ariana, id est Exocionita.

486. XII. Ind. ix. Longino et Decio Coss.

2.

487. XIII. Ind. x. Boëthio solo Cos.

3.

Hoc ipso anno, Constantinopolis alteram a terrae motu cladem ex divina ira passa est mense Gorpiaeo, xxvi. Septembris, in brevi spatio, usque ad Taurum.

CCCXVII. Olympias.

488. XIV. Ind. xi. Dynamio et Sifidio Coss.

4.

Ἰνδ. ιβ'. ιε'. ἐπ. Εὐσεβίου καὶ Προβίνου.

Ἰνδ. ιγ'. ις'. ἐπ. Λογγίνου τὸ β' καὶ Φαύστου τὸ β'.

Λέγει ὅτι Ζήνων ὁ βασιλεὺς ἐρωτήσας Μαυριανὸν τὸν σοφώτατον κόμητα, ὅστις καὶ πολλὰ αὐτῷ προέλεγεν, ἦν γὰρ μυστικά τινα εἰδὼς ὁ αὐτὸς Μαυριανός, τίς μετ' αὐτὸν Ζήνωνα βασιλεύει, καὶ ἔμαθεν παρ' αὐτοῦ ὅτι τὴν βασιλείαν αὐτοῦ καὶ τὴν γυναικᾶ αὐτοῦ διαδέχεται τις ἀπὸ σιλεντιαρίων. καὶ ταῦτα ἀκούσας ὁ βασιλεὺς Ζήνων συνέσχευεν τὸν πατρίκιον Πελάγιον τὸν ἀπὸ σιλεντιαρίων πληρώσαντα καὶ ἐλθόντα εἰς τὴν τοῦ πατρίκιου ἀξίαν, ἄνδρα σοφόν. καὶ δημεύσας αὐτὸν ἐκέλευσεν φυλάττεσθαι. ὅτινα οἱ φυλάσσοιτες ἐξκουβίτωρες ἐπνίξαν ἀγχόνῃ κατὰ κέλευσιν τοῦ βασιλέως Ζήνωνος. καὶ ἀκούσας ὁ ἑπαρχὸς τῶν πραιτωρίων Ἀρκάδιος ἐλοιδύρησε τὸν βασιλέα Ζήνωνα διὰ τὸν πατρίκιον Πελάγιον, ὅτι ἐφρονεύθη. καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὰς ἀκοὰς Ζήνωνος τοῦ βασιλέως, καὶ ἐκέλευσεν εἰσερχόμενον αὐτὸν Ἀρκάδιον εἰς τὸ παλάτιον σφραγῆναι. ὁ δὲ ἑπαρχὸς τῶν πραιτωρίων Ἀρκάδιος μαθὼν τοῦτο, καὶ ὅτι μετεστάλῃ ἀπὸ τοῦ βασιλέως, ὡς παρήρηκετο διὰ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, ἐποίησεν ἑαυτὸν βουλόμενον εὐξασθαι, καὶ κατελθὼν ἐκ τοῦ δρχήματος εἰσῆλθεν εἰς τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν Κωνσταντινουπόλεως, καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ ἕως, καὶ ἐρρύσθη πικροῦ θανάτου.

7. αὐτοῦ om. P. 12. ὁ om. P. 17. ὅτε μετεστάλῃ V. 18. Post ἑαυτὸν V addit τὸν pene evanidum. 21. ἐρρύσθη PV.

A. C.

489. xv. Ind. xii. Eusebio et Probino Coss.

490. xvi. Ind. xiii. Longino II. et Fausto II. Coss.

Cum rogasset Imperator Zeno Maurianum Comitem, virum doctissimum, qui multa illi hactenus praedixerat, (is enim arcana quaedam noverat) quis post se imperaret, ex eo didicit fore ut illius imperium et uxorem exciperet quidam Exsiliario. Quibus intellectis, Pelagium Patricium comprehendit, qui Siliarium egerat, et inde ad Patricii pervenire dignitatem, virum sapientem, bonisque illius publicatis, jussit custodiri: quem deinde Excubitores, ipsius Zenonis Imperatoris jussu, laqueo suffocarunt. Quod Arcadius Praefectus Praetorio accipiens, Zenonem Imperatorem convitiis est insectatus, quod Pelagium Patricium interfecisset. Zeno perlata ad se Pelagii criminatione, jussit, simul ac Palatium ingrederetur, occidi. Praefectus vero Praetorio Arcadius cum id recisisset, seque ab imperatore accersiri videret, versus Magnam Ecclesiam transiens, simulavit se velle precari, et excenso curru, ingressus est Magnam Ecclesiam Constantinopolis, ibique intus moratus, ab acerba morte liberatus est.

491. xvii. Ind. xiv. Olybrio solo Cos.

[Ol. Iph.]

1. 317.

2.

3.

Ἰνδ. ιδ'. ιζ'. ὑπ. Ὀλυβρίου μόνου.

V 262

τιη' Ὀλυμπιάς.

Τούτω τῷ ἔτει μηνὶ ξανθικῷ τῷ καὶ ἀπριλίῳ δυσεντερία D
ληφθεὶς Ζήνων τελευτᾷ, ὧν ἑτῶν ξέ' καὶ ἡμερῶν ἑννέα.

5 Ῥωμαίων με' ἐβασίλευσεν Ἀναστάσιος ὁ Δίκουρος, ὃ ἐκ τῆς
νέως Ἡπείρου ἐπαρχίας, ἀπὸ σιληντιαρίων, ἐπὶ τῆς ἐπατείας
Ὀλυβρίου υἱοῦ Ἀρεοβίνδου, στεφθεὶς μηνὶ ξανθικῷ τῷ καὶ ἀπρι- R 760
λίῳ τῇ ε' τῆς μεγάλης ἐβδομάδος, ἰνδικτιῶνος ιδ', ἔτους χρη-
ματίζοντος κατὰ Ἀντιόχειαν τὴν μεγάλην ζλ' καὶ φ'. καὶ ἔφημε
10 τὴν δέσποιναν τὴν Ἀριάδην, τὴν Ζήνωνος τοῦ πρὸ αὐτοῦ βασι-
λέως γενομένην γαμετήν. ἐβασίλευσεν δὲ ὁ αὐτὸς Ἀναστάσιος
ἔτη κζ'. ὁμοῦ, κζ'.

Ἰνδ. ιε'. α'. ὑπ. Ἀναστασίου Ἀγούστου καὶ Ρούφου.

P 329

Ἰνδ. α'. β'. ὑπ. Εὐσεβίου τὸ β' καὶ Ἀλβίνου.

15 Ἰνδ. β'. γ'. ὑπ. Ἀστερίου καὶ Πραισιδίου.

Ἰνδ. γ'. δ'. ὑπ. Βεάτωρος μόνου.

τιθ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. δ'. ε'. ὑπ. Παύλου μόνου.

Ἰνδ. ε'. ζ'. ὑπ. Ἀναστασίου Ἀγούστου τὸ β' μόνου.

20 Ἰνδ. ζ'. ζ'. ὑπ. Ἰωάννου Σκυθοπολίτου καὶ Παυλίνου..

7. Ἀριοβίνδου R. 9. ζλ' θλ' cum Malala p. 391. 3. Clintonus Fast. vol.
II. p. 367. 11. γαμετήν om. P. id. δὲ om. P. 16. Βεάτωρος P.

A. C.

[Ol. Iph.] Anniam. c.

CCCXVIII. Olympias.

Hoc anno, mense Xanthico, sive Aprili, Zeno sanguinis
fluxu correptus diem suum obiit, annos natus LXV. dies IX.

Imperavit XLV. Anastasius Dicorus, ex Novae Epiri Pro-
vincia oriundus, Ex-Silentiaro, Olybrio Areobindi filio Con-
sule, coronatus est mense Xanthico, seu Aprili, feria v. ma-
joris Hebdomadae, Indictione XIV. anno secundum Antiochia
magnae aeram DXXXVII. duxitque Dominam Ariadnen Augu-
stam, Zenonis decessoris uxorem. Imperavit Anastasius annos
XXVII. Colliguntur anni VI. MXXXVII.

492. I. Ind. XV. Anastasio Augusto et Rufo Coss.

4. 6000.

493. II. Ind. I. Eusebio II. et Albino Coss.

1. 318.

494. III. Ind. II. Asterio et Praesidio Coss.

2.

495. IV. Ind. III. Venatore solo Cos.

3.

CCCXIX. Olympias.

496. V. Ind. IV. Paulo solo Cos.

4.

497. VI. Ind. V. Anastasio Augusto II. solo Cos.

1. 319.

498. VII. Ind. VI. Joanne Scythopolita et Paulino Coss.

2.

B Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἰππικοῦ ἀγομένου παρεκάλουν οἱ τοῦ μέρους τῶν Πρασίνων τὸν βασιλέα Ἀναστάσιον ἀπολυθῆναι τινὰ συσχεθέντα ἀπὸ τοῦ ἐπάρχου τῆς πόλεως λιθοβόλους. καὶ οὐ παρεκλήθη ἀπὸ τοῦ δήμου ὁ αὐτὸς Ἀναστάσιος, ἀλλὰ ἀγανακτήσας ἐκέλευσεν ἄρμα κατ' αὐτῶν ἐξελθεῖν, καὶ ἐγένετο ἀταξία μεγάλη, καὶ κατῆλθαν οἱ δῆμοι κατὰ τῶν ἐξκουβιτιῶρων. καὶ ἐλθόντες ἐπὶ τὸ κάθισμα ἐβρίψαν λίθους κατὰ τοῦ βασιλέως Ἀναστασίου, ἐν οἷς εἷς Μαῦρος ἐβρίψεν ἐπάνω τοῦ βασιλέως Ἀναστασίου. καὶ ἐξέφυγεν ὁ βασιλεὺς τὸν λίθον, ἐπεὶ ἐφρονέυετο. καὶ θεασάμενοι οἱ ἐξκουβίτωρες τὴν τοῦ αὐτοῦ Μαύρου τόλμαν, ὤρμησαν κατ' αὐτοῦ, καὶ ἔκοψαν αὐτὸν κατὰ μέλος, καὶ οὕτω τὴν ψυχὴν ἀπέδωκεν. ὁ δὲ δῆμος στενωθεὶς ἔβαλεν πῦρ ἐν τῇ λεγομένῃ Χαλκῇ τοῦ Ἰππικοῦ· καὶ ὁ περίβολος ὅλος ἐκαύθη ἕως τοῦ βασιλικοῦ καθίσματος. καὶ ὁ δημόσιος ἔμβολος ἕως τοῦ Ἐξαίπλου καὶ ἕως τοῦ φόρου Κωνσταντίνου ὅλως καυθεὶς κατηνέχθη διακοπῶν πανταχοῦ γενομένων, καὶ πολλῶν συσχεθέντων καὶ τιμωρηθέντων γέγονεν ἡσυχία, προαχθέντος ἐπάρχου πόλεως Πλάτωνος.

R 762 λέγει ὅτι ὁ βασιλεὺς Ἀναστάσιος μετὰ τὸ περιγενέσθαι αὐτὸν τοῦ Περσικοῦ πολέμου ἐτείχισεν τὸ Δόρας, χωρίον ὄντα **D 20**

3. λιθοβόλους in margine V ab alia manu scriptum videtur. Conf. Malalas p. 394. 5. ἐλθεῖν P. 6. κατῆλθον P. 10. ἐξκουβίτωρες V. 19. Omisso λέγει P Πλάτωνος λίας 20. Δωρεχωρίον V, ὃν τὸ Δωρεκῶ m. R, quorum prius ad ὄντα pertinet, Δῶρας χωρίον PR, ut infra.

His Coss. dum egerentur Circenses ludi, rogarunt Imperatorem Anastasium qui erant ex Factione Prasinorum, uti vinculis solverentur qui ob jactos lapides, in carcerem missi fuerant a Praefecto urbi. Verum id non modo impetrarunt ab Anastasio, sed et irritatus ille viros armatos accersiri jussit, unde ingens tumultus coortus est, Factionibus adversus Excubitores insurgentibus. Cumque ad Circi Tribunal pervenissent, coniecere saxa in ipsum Imperatorem Anastasium: in quibus Maurus quidam in Imperatorem lapidem emisit: quem Imperator declinavit, fuga elapsus, ne interficeretur. Excubitores, spectata Mauri audacia, impetu in illum facto, membratim eum conciderunt, atque ita ille animam efflavit. Populus vero in arctum redactus, ignem in Chalcen Hippodromi sic appellatam immisit, ex quo Circi ambitus universus usque ad Imperatorium Tribunal conflagravit. Sed et publica Porticus usque ad Hexhippium, et usque ad Forum Constantini omnino exusta procubuit. Verum caedibus ubique factis, multisque comprehensis et punitis, tumultus conquievit, creato Praefecto urbi Platone.

Imperator Anastasius, post relatas de Persis victorias, Doras muris cinxit, oppidum in Mesopotamia amplum omnino et munitum, in confinio Romanorum et Persarum situm: in eoque condidit Balnea publica duo,

τῆς Μεσοποταμίας μέγα πᾶν καὶ ὀχυρόν, κείμενον μέσον τῶν ὄρων Ῥωμαίων καὶ Περσῶν. καὶ ἐποίησεν ἐν αὐτῷ δημόσια λοῦτρα β' καὶ ἐκκλησίας καὶ ἐμβόλους καὶ ὄρια εἰς ὑπόθετα σίτου καὶ κιστέρνας ὑδάτων. τὸ δὲ αὐτὸ χωρίον διὰ τοῦτο λέγεται κλη-
 5 θῆναι Δόρας ὑπὸ Ἀλεξάνδρου Μακεδόνης, διότι Δαρεῖον τὸν βασιλέα Περσῶν ὁ αὐτὸς Ἀλέξανδρος ἐκεῖ δόρατι ἔκρουσεν, ὅθεν V 263 καὶ τὸ ὄνομα ἔχει μέχρι νῦν.

Ἰνδ. ζ'. η'. ὑπ. Ἰωάννου Κυρτοῦ μόνου.

τκ' Ὀλυμπιάς.

P 330

10 Ἰνδ. η'. θ'. ὑπ. Πατρικίου καὶ Ὑπατίου.

Ἰνδ. θ'. ι'. ὑπ. Πομπηίου καὶ Ἀβιήνου.

Ἰνδ. ι'. ια'. ὑπ. Πρόβου καὶ Ἀβιήνου τὸ β'.

Ἰνδ. ια'. ιβ'. ὑπ. Δεξικράτους καὶ Βολουσιανοῦ.

τκα' Ὀλυμπιάς.

15 Ἰνδ. ιβ'. ιγ'. ὑπ. Κεθίγου μόνου.

Ἰνδ. ιγ'. ιδ'. ὑπ. Σαβινιανοῦ καὶ Θεοδώρου.

Ἰνδ. ιδ'. ιε'. ὑπ. Ἀρεοβίνδου καὶ Μεσσαλαῖ.

B

Ἰνδ. ιε'. ις'. ὑπ. Ἀναστασίου Αὐγούστου τὸ γ' καὶ Βεναντίου.

4. καὶ τὸ δὲ P. 13. Δεξικράτου R. 17. Ἀρεοβίνδου V.

Ecclesias, Porticus, Horrea ad condendum frumentum, et Cisternas aquarum. Ideo porro oppidum istud Doras ab Alexandro Macedone appellatum fertur, quod eo in loco Darium Persarum Regem *dorati*, seu hasta percusserit: unde hodieque id nominis obtinet.

A. C.				[Ol. Iph.]
499.	viii.	Ind. vii.	Joanne Gibbo solo Cos.	3.
			CCCXX. Olympias.	
500.	ix.	Ind. viii.	Patricio et Hypatio Coss.	4.
501.	x.	Ind. ix.	Pompeio et Avieno Coss.	1. 320.
502.	xi.	Ind. x.	Probo et Avieno iterum Coss.	2.
503.	xii.	Ind. xi.	Dexicrate et Volusiano Coss.	3.
			CCCXXI. Olympias.	
504.	xiii.	Ind. xii.	Cethego solo Cos.	4.
505.	xiv.	Ind. xiii.	Sabiniano et Theodoro Coss.	1. 321.
506.	xv.	Ind. xiv.	Areobindo et Messala Coss.	2.
507.	xvi.	Ind. xv.	Anastasio Augusto III. et Venantio Coss.	3.
508.	xvii.	Ind. i.	Celere et Venantio Coss.	4.
509.	xviii.	Ind. ii.	Opportuno solo Cos.	1. 322.
510.	xix.	Ind. iii.	Boethio solo Cos.	2.
511.	xx.	Ind. iv.	Secundino et Felice Coss.	3.
512.	xxi.	Ind. v.	Paulo et Musciano Coss.	4.

Ἰουλιάνας τῆς ἐπιφανεστάτης πατρικίας ἔκραζον διὰ τὸν αὐτῆς ἄνδρα Ἀρεόβινδον βασιλέα τῆ Ῥωμανίᾳ. καὶ ἔφυγεν ὁ C Ἀρεόβινδος πέραν. καὶ λοιπὸν ὁ βασιλεὺς Ἀναστάσιος ἀνῆλθεν εἰς τὸ κάθισμα τοῦ Ἱππικῶν δίχα διαδήματος. καὶ ταῦτο γινούσ ὁ πᾶς δῆμος ἀνῆλθεν εἰς τὸ Ἱππικόν, καὶ διὰ προσφωνήσεως 5 αὐτοῦ μετεχειρίσατο τὸ πλῆθος τῆς πόλεως.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐκτίσθη τὸ μικρὸν τεῖχος τὸ λεγόμενον Ἀναστασιακόν.

Ἰνδ. α'. ιζ'. ὑπ. Μάγνου μόνου.

D Ἐπὶ τούτῳ τοῦ ἐπάτου εἶδεν ὁ βασιλεὺς Ἀναστάσιος ἐν 10 R 764 ὄραματι ὅτι ἐναντίον αὐτοῦ ἀνῆρ τις τέλειος, εὐσχήμων, βασιτάζων κώδικα γεγραμμένον, καὶ ἀναπτίξας φύλλα τοῦ κωδικίου πέντε, ἀναγινούσ τὸ τοῦ βασιλέως ὄνομα εἶπεν αὐτῷ, Ἴδε, διὰ τὴν ἀπληστίαν σου ἀπαλείψω ἰδ'. καὶ τῷ ἰδίῳ δακτύλῳ ἀπήλειψεν. καὶ διυπνισθεὶς καὶ καταβῆραγεις ὁ αὐτὸς βασιλεὺς 15 Ἀναστασίος, προσκαλεσάμενος Ἀμάντιν τὸν κουβικουλάριον καὶ πρμιπόσιτον εἶπεν αὐτῷ τὴν τοῦ ὄραματος δύναμιν. ὅστις Ἀμάντις εἶπεν αὐτῷ, Εἰς τὸν αἰῶνα ζῆθι, βασιλεῦ· καὶ γὰρ ἐθεα-

5. αὐτοῦ καὶ μ. R. 9. Ante hunc versum addit R Ἰνδ. α', β', γ', δ', ε', ε', ζ', η', θ', ι'. ib. α']α' P. ib. ιζ']κζ P. 11. ὄτι] ἔσθη R. ib. λευ-
σχήμων PV. Correxī ex Malala p. 408. 13. 12. κωδικίου V, m. R, κώδικος P. 13. εἶδε PV. 14. ἀπολείψω P. 15. ἀπέλειψεν P.
ib. καταβῆραγεις] Conf. Cedreni p. 362. D κατέβραξέ με εἰς τὴν γῆν.

A. C.

[Ol. Iph.]

Julianae Nobilissimae Patriciae acclamarunt (Factiones in Circo) ob illius conjugem: *Areobindum Imperatorem Romaniae*, (velimus.) Fugitque Areobindus trans Fretum. Ac demum Anastasius Imperator in Circi Tribunal ascendit absque diademate. Quo cognito, populus omnis in Circum pariter ascendit: atque is habita oratione universam multitudinem sibi concillavit.

Hoc anno, Longus surnus, Anastasiacus appellatus, conditus est.

513.	XIII.	Ind. VI.	Clementine et Probo Cos.	1.	323.
514.	XIII.	Ind. VII.	Senatore solo Cos.	2.	
515.	XIV.	Ind. VIII.	Anthemie et Florentio Cos.	3.	
516.	XV.	Ind. IX.	Petro solo Cos.	4.	
517.	XVI.	Ind. X.	Anastasio et Agapete Cos.	1.	324.
518.	XXVII.	Ind. XI.	Magne solo Cos.	2.	

Hoc Consule, vidit Anastasius Imperator per visum, virum quendam plena aetate, candida indutum veste, e regione stantem, ac codicem scriptum ferentem, qui evolutis quinque ejusdem codicis pagellis, Imperatoris lecto nomine, dixit: *Vide, ecce propter tuam imperabilem avaritiam deleo XIV. annos.* Et suomet digito delevit. Imperator Anastasius experrefactus, ac viso percussus, Amantiam Cubicularium et Praepositum accersivit, somniumque suum illi exposuit. Tum Amantius: *Acter-*

σύμην ταύτῃ τῇ νυκτι διτι ὡς ἴσταμαι ἐναντίον τοῦ ὑμετέρου κρά- P 331
 τους, ὄπισθὲν μου ἔλθὼν χοῖρος μέγας δραξάμενος τῷ στόματι
 τὴν ἀρχὴν τῆς χλαμύδος μου καὶ τινάξας κατήγαγε με εἰς τὸ ἔδα-
 φος, καὶ ἀνέλισκέ με κατεσθίων καὶ πατῶν. καὶ προσκαλεσά-
 5 μενος βασιλεὺς Πρόκλον τὸν Ἀσιανὸν τὸν φιλόσοφον καὶ ὄνειρο-
 κρίτην εἶπεν αὐτῷ τὸ ὄραμα, ὁμοίως δὲ καὶ Ἀμάντιος. ὁ δὲ
 ἐσυφῆνισεν αἰτοῖς τὴν αἰτῶν δύναμιν καὶ ὅτι μετ' ὀλίγον χρόνον
 τελειοῦνται. καὶ μετ' ὀλίγον ἀβῶσθησας ὁ βασιλεὺς Ἀναστά- V 264
 σιος ἔκειτο· καὶ ἀστραπῆς γενομένης καὶ βροντῆς μεγάλης πύνυ
 10 θροηθεὶς ἀπέδωκεν τὸ πνεῦμα, ὡν ἐνιαυτῶν ἕ' καὶ μηνῶν πέντε. B

Μετὰ τὴν βασιλείαν Ἀναστασίου τοῦ Δικόρου ἐβασίλευσεν
 ὁ θεϊότατος Ἰουστίνος ὁ Βενδαρίτης, ὁ Θράξ, ἐπὶ τῆς ὑπατείας
 Μάγνου, μηνὶ πανέμῳ τῷ καὶ Ιουλίου θ', Ἰνδ. ια', χρηματίζον-
 15 τος κατὰ τοὺς Ἀντιοχεῖς τῆς Συρίας ἔτους, εἴξφ', ὄντινα ὁ στρα-
 τὸς τῶν φυλαττόντων τὸ παλάτιον ἐξκουβιτῶρων ἅμα τῷ δήμῳ
 στέψαντες ἐποίησαν βασιλεία· ἦν γὰρ κόμης ἐξκουβιτῶρων. καὶ
 ἐβασίλευσεν ἔτη θ'.
 ὁμοῦ εἰς ε'.

Ἰνδ. β'. ιη'. ὑπ. Ἰουστίνου Ἀνθοῦστον καὶ Εὐθερίχου.

Οὗτος Ἰουστίνος ἅμα ἐβασίλευσεν, ἀνείλεν Ἀμάντιον τὸν C
 20 πρᾶιπόσιτον αὐτοῦ καὶ Ἀνδρέαν τὸν κουβικουλάριον τὸν Λαυ-

2. χοῖρος ἔλθων P. 6. δὲ om. R. 10. τὸ om. P. 12. Βενδαρίτης] Scribendum videtur Βεδερμανίτης. Βεδερίτης Alemannus ad Procop. Hist. arc. c. 6. id. τῆς om. P. 14. Ἀντιοχίας PV. 18. β'. ιη'.] ἰβ'. α'. P. 20. τὸν Λαυσιανὸν καὶ Θεόκριτον κόμητα om. P.

num, inquit, viuas, Imperator: ego quoque hac eadem nocte haec vidi: dum coram vestra Majestate consisterem, pone me porcus ingens venit, qui chlamydis meae ora vestro apprehensa, haecque subinde vellicata, in terram me defecit, ac proculcatum et devoratum absumpsit. Advocato deinde ab Imperatore Proclo Asiatico Philosopho, et Somniorum conjectore, quod per nocturnam speciem viderat is illi exposuit: similiter et Amantius. Ille vero somniorum vim iam declaravit, et quod uterque brevi esset moriturus. Imperator paulo post decubuit: cumque coruscante, ingensque omnino feret tonitru, externatus, animum efflavit, annos tam natus x. et mensibus v.

Post imperium Anastasii Dicori, imperavit piissimus Justinus Bederrita, Thrax, Magno tum Consule, mense Panemo, Julii ix. Indict. xi. anno juxta Antiochenorum Syriae aera DLXVI. quem Excubitorum, qui ad Palatium excubias agebant, militia, una cum plebe, coronatum Imperatorem proclamavit: erat enim Comes Excubitorum, imperavitque annos ix. Colliguntur anni vi. MXXXVI.

A. C.

[OL Iph.]

519. i. Ind. xii. Justinio Augusto et Kathericho Coss. 3.

Hic Justinus simul ac imperium accepit, Amantium Praepositum suum, et Andream Cubicularium, ejusdem Amantii Domesticum, de medio

σιακὸν καὶ Θεόκριτον κόμητα τὸν τοῦ ῥηθέντος Ἀμαντίου δομέ-
στικον, ὃν βρούλετο ποιῆσαι βασιλέα ὁ αὐτὸς Ἀμάντιος, δεδω-
κὼς αὐτῷ Ἰουστίνῳ χρήματα ῥογεῦσαι, ἵνα γένηται Θεόκριτος
βασιλεὺς, καὶ ἐρόγευσεν. ὁ δὲ στρατὸς καὶ ὁ δῆμος λαβόντες
οὐχ εἴλαντο Θεόκριτον ποιῆσαι βασιλέα, ἀλλ' ἐποίησαν τὸν αὐ- 5
τὸν Ἰουστίνον βασιλέα. μετὰ οὖν τὸ βασιλεῦσαι αὐτὸν ὡς
τυράννουσ καὶ βουληθέντας ἐπιβουλεῦσαι τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ
ἐφόνευσεν αὐτούς. ἐσφάγησαν δὲ εἰς τὸ παλάτιον ἔσω.

R 766
D

Ὁ δὲ αὐτὸς βασιλεὺς ἀνεκαλέσατο τὸν πατρίκιον Ἀπίωνα
καὶ Διογενιανὸν ἀπὸ στρατηλατῶν καὶ Φιλόξενον καὶ αὐτὸν 10
ἀπὸ στρατηλατῶν, πεμφθέντας εἰς Ἴξοριαν παρὰ τοῦ πρὸ αὐτοῦ
βασιλέως. καὶ ἐποίησεν Ἀπίωνα μὲν ἑπαρχον πραιτωρίων, Διο-
γενιανὸν δὲ ἀπὸ στρατηλατῶν ἀνατολῆς, καὶ Φιλόξενον μετὰ
χρόνον ἐποίησεν ὑπατον.

Τῷ αὐτῷ ἔτει ἀνῆλθεν εἰς πέραν ἐν τῇ ἀνατολῇ ἀστὴρ φο- 15
βερός, ὀνόματι κομήτης, ὃς εἶχεν ἀκτίνα πέμπουσαν ἐπὶ τὸ κύ-
P 332 τω, ὅντινα ἔλεγόν τινες πωγωνίαν εἶναι· καὶ ἐφοβοῦντο οἱ ἄν-
θρωποι.

τκέ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. γ'. β'. ὑπ. Βιταλιανοῦ καὶ Ρουστικίου.

20

2. ἠβρούλετο P. 5. οὐκ V. ib. εἴλοντο P. 6. τὸ om. P.
15. εἰς πέραν] εἰπέραν V. Conf. ad p. 335. C. 16. τὸ] τῷ R.
18. „τκβ', τκγ', τκδ'. Tertia et quarta omissae sunt cum duobus annis
secundae.“ m. R. 20. Βιταλιανοῦ P.

sustulit, quod idem Amantius Imperatorem Theocritum facere in animo
habuisset, datis ipsi Justino pecuniis, quas erogaret ut Theocritus ille
Imperator fieret. Atque revera is pecunias dedit: verum iis acceptis,
Praetoriani, plebsque, posthabito Theocrito, ipsum Justinum creavere
Imperatorem. Postquam igitur Imperator factus est, illos tanquam ty-
rannos, quiq; imperio suo insidias struerent, interfecit. Caesi autem
sunt intra Palatium.

Idem vero Imperator Apionem Patricium revocavit, et Diogenianum
Ex-Magistro militum, et Philoxenum perinde Ex-Magistro militum, a de-
cessore Imperatore in exilium missos. Ac Apionem quidem Praefectum
Praetorio: Diogenianum vero Ex-Magistro militum per Orientem, Phi-
loxenum denique post aliquod tempus Consulem dixit.

Eodem anno, exortum est in ulterioribus Orientis partibus astrum
horrendum, quod Cometam vulgo vocant, radium inferius demittens. Id
Pogoniam esse quidam asserebant: unde ingens homines invasit pavor.

CCCXXV. Olympias.

A. C.
520. II. Ind. XIII. Vitaliano et Rustico Coss.

[Ol. Iph.]
4.

Ἰνδ. ιδ'. γ'. ὑπ. Ἰουστινιανοῦ καὶ Οὐαλερίου.

Ἰνδ. ιε'. δ'. ὑπ. Συμμάχου καὶ Βοηθίου.

Ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ Τζάθιος ὁ υἱὸς Ζαμνάξου τοῦ Λαζῶν βασιλέως, ἣ μόνον ἐτελεύτα ὁ πατὴρ αὐτοῦ Ζαμνάξης, εὐθὺς 5 ἀνῆλθεν ἐν Κωνσταντινουπόλει πρὸς τὸν θειότατον βασιλέα Ἰουστίνον. καὶ ἑαυτὸν ἐκδεδικώς παρεκάλεσεν ἀναγορευθῆναι αὐτὸν Β βασιλέα Λαζῶν ὑπὸ τοῦ Ῥωμαίων βασιλέως, γινόμενον χριστιανόν, καὶ μὴ πρὸς συνήθειαν ὑπὸ τοῦ Περσῶν βασιλέως προχειριζόμενον ἀναγκασθῆναι αὐτόν, ὡς οἷα ὑποκείμενον καὶ παρ' αὐτοῦ 10 προχειριζόμενον βασιλέα, καὶ τὰς θύσας ποιῆσαι καὶ πάντα τὰ Περσικὰ σεβάσματα. ἦν δὲ κατ' αὐτὸν τὸν καιρὸν βασιλεὺς Περσῶν Κωάδης, καὶ παρὰ Πέρσαις ἐκράτει ὥστε βασιλέως Λαζῶν τελευτῶντος ἄλλον βασιλέα στέφειν αὐτοῖς ὑπὸ τοῦ κατὰ καιρὸν βασιλέως Περσῶν, τοῦ ἔθρους μέντοι τῶν Λαζῶν ὑπάρχοντα. καὶ δεχθεὶς ὁ V 265 15 Τζάθιος παρὰ τοῦ αὐτοῦ βασιλέως Ἰουστίνου ἐφωτίσθη· καὶ χριστιανὸς γενόμενος ἔγημε γυναῖκα Ῥωμαίαν, ἔκγονον Ὀνίνου τοῦ πατρικίου τοῦ ἀπὸ κουροπαλατῶν, Οὐαλεριανῆν. ἦντινα εἰς τὴν ἰδίαν αὐτοῦ χώραν λαβὼν ἀπήγαγεν, προχειρισθεὶς καὶ στεφθεὶς βασιλεὺς Λαζῶν ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Ἰουστίνου βασιλέως, φορέσας στέ- 20 φανον Ῥωμαίων καὶ χλαμύδιν ἄσπρον ὀλοσηρικόν, ἔχον ἀντι

2. Βοηθίου PV. 3. Ζαμνάξου R et mox Ζαμνάξης. Ζαμνάξου m. R. 4. ἦ PV. 7. γινόμενον P. 12. Καβάδης m. R, Κανάδης P. ib. ὡς δὲ R. 19. αὐτοῦ om. P. 20. χλαμύδην PV. ib. ἄσπρον m. R. ib. ἔχων PV.

521. III. Ind. XIV. Justiniano et Valerio Coss.

1. 325.

522. IV. Ind. XV. Symmacho et Boethio Coss.

2.

Hoc anno, Tzathius, Zamnaxis Lazorum Regis filius, simul ac obiit pater Zamnaxes, confestim profectus est Constantinopolim ad religiosissimum Imperatorem Justinum, seque ei totum commendavit, illum deprecatus, uti se Lazorum Regem ab ipso Romanorum Imperatore creatum, ac Christianum effectum, renuntiaret; ne ex more a Persarum Rege inauguratus, veluti subditus, et ab illo Rex dictus, sacrificia facere, aliosque omnes Persarum cultus exequi cogeretur. Erat autem ea tempestate Persarum Rex Cavades: et apud Persas ea invaluerat consuetudo, ut Lazorum Rege defuncto, ab Rege Persarum, qui tum rerum potiebatur, alius qui ex Lazorum gente esset Rex iis daretur. Susceptus itaque ab Imperatore Justino Tzathius, ac Christianus effectus, uxorem duxit Valerianam, feminam Romanam, Onini Patricii et Ex-Cura Palatii neptem: quam secum in regionem suam abduxit, cum antea creatus fuisset et coronatus Lazorum Rex ab Imperatore Justino, gestans diadema Romanorum, et chlamydem candidam holosericam, habens etiam loco purpuræ

πορφυροῦ χρυσοῦν βασιλικὸν τάβλιον, ἐν ᾧ ὑπῆρχεν ἐν μέσῳ στη-
 θάριν ἀληθινὸν μικρὸν τοῦ βασιλικοῦ χαρακτήρος Ἰουστίνου καὶ
 R 768 στιχάρην ἄσπρον παραγουῦδιν, καὶ αὐτὸ ἔχον χρυσοῦ πλουμμία
 βασιλικά, ὡσαύτως φέροντα τὸν χαρακτήρα τοῦ αὐτοῦ βασιλέως
 D Ἰουστίνου. τὰ γὰρ τζαγγία αὐτοῦ ἦν ἀπὸ τῆς χώρας αὐτοῦ ὅ
 ρουσαῖα, Περσικῶ σχήματι, ἔχοντα μαργαρίτας· ὁμοίως δὲ
 καὶ ἡ ζώνη αὐτοῦ ὑπῆρχεν διὰ μαργαριτῶν. ἔλαβεν δὲ παρὰ τοῦ
 βασιλέως Ἰουστίνου δῶρα πολλὰ καὶ αὐτὸς καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ Οὐ-
 αλερική, ὡς ἔπαξ ἀναγκασθεῖσα ἦτοι προτραπέῖσα γαμηθῆναι
 αὐτῷ εἰς ἄλλα βασίλεια. καὶ γνοὺς τοῦτο Κωάδης βασιλεὺς 10
 Περσῶν ἐδήλωσεν διὰ πρεσβευτοῦ τῷ βασιλεῖ Ἰουστίνῳ ταῦτα,
 ὅτι Φιλίας καὶ εἰρήνης μεταξὺ ἡμῶν λαλουμένης καὶ γινομένης
 τὰ ἐχθρῶν πρῶττοις. ἰδοὺ γὰρ τὸν ὑποκείμενόν μοι βασιλέα
 P 333 Δαζῶν αὐτὸς προχειρίσω, μὴ ὄντα ὑπὸ τῆν Ῥωμαίων διοίκη-
 σιν, ἀλλ' ὑπὸ τῶν Περσῶν τάξιν ἔξ αἰῶνος. καὶ πρὸς ταῦτα 15
 ἀντεδήλωσεν αὐτῷ ὁ αὐτὸς βασιλεὺς Ἰουστίνος ταῦτα. Ἐμεῖς τι-
 να τῶν ὑποκειμένων τῇ σῆ βασιλείᾳ οὔτε προσελαβόμεθα οὔτε
 προετρέψαμεν, ἀλλ' ἐλθῶν τις ὀνόματι Τζάθιος εἰς τὰ ἡμέτερα βα-
 σίλεια ἐδεήθη προσπίπτων ἡμῖν ῥυσθῆναι μυσυροῦ τινος καὶ ἔλλη-
 νικοῦ δόγματος καὶ ἀσιβῶν θυσιῶν καὶ πλάνης δαιμόνων ἀδίκων, καὶ 20
 χριστιανὸς γενέσθαι ἀξιούμενος τῆς δυνάμεως τοῦ αἰωνίου καὶ ἐπου-
 ρανίου Θεοῦ καὶ δημιουργοῦ τῶν ἀπάντων, καὶ κωλύσαι τὸν βουλόμε-

1. ταβλιον P. 2. ἀληθείδιν PV. Correxī ex Malala p. 413. 14.

tabulam auream regiam, in cujus medio efficta erat imaguncula caerulea pectoralis Imperatoris Justini: et tunicam albam reticulatam opere aureo plumario Regio, habentem similiter ejusdem Justini Imperatoris imaginem. Ipsius vero cothurni, juxta gentis suae ritum, russei erant coloris, more scilicet Persico, margaritis distincti et exornati: quemadmodum etiam illius Zona unionibus interstinguebatur. Multis porro donis ab Imperatore Justino cohonestatus est, ac uxore ejus Valeriana, ut quae plane coacta, vel certe impulsiva, nupserrat, in aliena regna profectura.

Coades vero, seu Cavades Persarum Rex rei gestae certior factus, Imperatori Justino haec per legatum nuntiavit: Cum amicitia pacque inter nos hactenus tractata sit ac firmata, hostilia tamen moliris. *En Lasorum Regem mihi subditum ipsemet inaugurassti, cum sub Romanorum provincia nunquam, sed ab omni hominum memoria sub Persarum dominatione extiterit.* Ad haec Justinus Imperator respondit: *Neminem ex iis qui Regno tuo subjecti sunt, vel excepimus, vel accivimus: sed cum quidam, Tzathius nomine, in terras nostras venisset, pedibus nostris advolutus, enixe nos deprecatus est, uti ab impura quadam et pagana religione, impiisque sacris, et malorum daemnonum praestigiiis expiaretur, ac Christum profiteri sibi liceret, aeterni ac caelestis Dei, et conditoris uni-*

νον εἰς τὸ βέλτιον ἐλθεῖν καὶ γινῶναι θεὸν ἀληθινὸν οὐκ ἐνεδέχετο. B
 ἔθεν χριστιανὸν αὐτὸν γενόμενον καὶ ἀξιωθέντα τῶν ἑπουρανίων
 μυστηρίων εἰς τὴν ἰδίαν ἀπελίσαμεν χώραν.

Καὶ ἐγένετο λοιπὸν ἔχθρα μεταξὺ Ῥωμαίων καὶ Περσῶν.
 5 καὶ προέτρεψε Κωάδης βασιλεὺς Περσῶν τῷ αὐτῷ χρόνῳ ἔργα
 τῶν Οὐννων ὀνόματι Ζιλγβι. περὶ οὗ ἀκούσας ὁ αὐτὸς βασι-
 λεὺς Ἰουστίνος καὶ ὡς πρῶτην αὐτὸς αὐτὸν ἦν προτρεψάμενος
 πρὸς βοήθειαν Ῥωμαίων, πέμψας αὐτῷ δῶρα πολλὰ καὶ σύντα-
 ξεν λαβῶν μεθ' ὄρκων παρ' αὐτοῦ, ἐλυπήθη σφόδρα.

10 Ὁ δὲ αὐτὸς Οὐννος προτραπείς παρὰ τῶν Περσῶν ἀπῆλ-
 θεν πρὸς Κωάδην βασιλέα Περσῶν κατὰ Ῥωμαίων μετὰ χιλιά- C
 δων κ', ὀφείλων Ῥωμαίους πολεμῆσαι.

Ὁ δὲ θειότατος Ἰουστίνος ἐδήλωσε διὰ πρεσβευτοῦ Κωάδη R 770
 τῷ Περσῶν βασιλεῖ μετὰ φιλικῆς αὐτοῦ ἀποκρίσεως ὡς ἐπ' ἄλ-
 15 λω τινὶ γράψας τὴν τοῦ αὐτοῦ Τζιλγβιρος ῥηγὸς τῶν Οὐννων πα-
 ραβασίαν καὶ ἐπιτοκίαν καὶ ὅτι παρὰ Ῥωμαίων ἐκομίσαστο χρήμα-
 τα κατὰ Περσῶν, ὀφείλων αὐτοὺς προδοῦναι καὶ τῷ καιρῷ
 τῆς συμβολῆς εἰς τὸ μέρος Ῥωμαίων συμμαχεῖν, καὶ ὅτι Δεῖ ἡμᾶς
 ἀδελφοὺς ὄντας εἰς φιλίαν λαλεῖν καὶ μὴ ἀπὸ τῶν κυνῶν τούτων
 20 παλῆσθαι. καὶ γνοὺς ταῦτα Κωάδης βασιλεὺς Περσῶν ἐπηρώ- V 266
 D τησέν τὸν Ζιλγβιν, εἰρηκῶς αὐτῷ ὅτι Δῶρα ἔλαβες παρὰ Ῥω-
 μαίων προτραπείς κατὰ Περσῶν; καὶ εἶπεν ὁ Ζιλγβις ὅτι Ναί.

9. παρ' om. P. 10. δὲ om. P. 15. Ζιάγβιρος P. 19. κν-
 νῶν m. R, κοινῶν PV.

*veri virtutem et majestatem obtestatus, hunc ad meliorem religionem
 transire volentem, ut verum Deum agnosceret impedire non decebat. Unde
 Christianis sacris initiatum, coelestibusque mysteriis dignatum, in suam
 regionem remisimus. Hinc inimicitiae deinceps inter Romanos et Persas
 intercessere. Eodem igitur anno, Coades Rex Persarum Hunnorum Re-
 gem, Zilgbi nomine, adversus Romanos concitavit. Quod cum rescisset
 Justinus, ut qui ipse ad Romanorum auxilium, missis multis muneribus
 illum prius invitarat, foedusque jurejurando cum eo firmarat, non mo-
 dico dolore affectus est.*

Hunnus porro a Persis impulsus ad Persarum Regem Coadem cum
 xx. militum millibus profectus est, adversus Romanos bellum gesturus.

Religiosissimus autem Justinus, cum benevola sua responsione, Coa-
 dae Persarum Regi per legatum, velut alterius negotii nomine missum,
 Ziagbiris Hunnorum Regis perfidiam ac perjuriam significavit: et quod
 is a Romanis pecuniam accepisset, quo Persas, sub praesilii tempus in
 Romanorum partes transeundo, cum iis praeliaturus, proderet: Nos
 proinde, cum fratres simus, deceat ut amicitiam invidiam colamus, et a ca-
 nibus istis non patiamur nobis illud. Quibus intellectis, Coades Persa-
 rum Rex Zilgbin percentatur, hisque affatur verbis: *Acceptisti ne dona a
 Romanis contra Persas sollicitatus? Cui Zilgbi, Etiam, inquit. Tum*

καὶ ὀργισθεὶς ὁ Κωῳδης ἐφόνευσεν αὐτόν, καὶ πολλοὺς τοῦ ὄχλου αὐτοῦ νυκτὸς ἀνεΐλεν, πέμψας κατ' αὐτῶν πλῆθος πολὺ, ἀγροούντων τῶν Οὐννων ὅτι ἀπὸ τοῦ βασιλέως τῶν Περσῶν ἐπέμφθη κατ' αὐτῶν τὸ πλῆθος, ἀλλ' ὡς ἀπ' ἄλλης χώρας τινῶν, φησί, ἐπέλθόντων τοῖς Οὐννοις καὶ τῷ ῥῆγι αὐτῶν. οἱ δὲ λοιποὶ τῶν Οὐννων οἱ ὑπολειφθέντες ἔφυγον. καὶ ἔδοξε λοιπὸν ὁ Κωῳδης P 834 λαλεῖν, φησί, περὶ πάντων εἰρήνης ἦτοι φιλίας, δηλώσας διὰ Βροῖου πρεσβευτοῦ τῷ βασιλεῖ Ῥωμαίων Ἰουστίνῳ.

Ἰνδ. α'. ε'. ὑπ. Μαξιμου μόνου.

τὰς Ὀλυμπιάς.

10

Ἰνδ. β'. ζ'. ὑπ. Ἰουστινιανοῦ τὸ β' καὶ Ὀπιλιῶνος.

Ἰνδ. γ'. ζ'. ὑπ. Φιλοξένου καὶ Προβου.

Ἰνδ. δ'. η'. ὑπ. Ὀλυβρίου μόνου.

Ἰνδ. ε'. θ'. ὑπ. Μαβορτίου Ῥωμαίου μόνου.

B Μετὰ τὸ διελθεῖν τὸ ὕγδοον ἔτος καὶ μῆνας θ', ἡμέρας ε', 15 τῆς βασιλείας Ἰουστίνου τοῦ θειοτάτου συνεβασίλευσεν αὐτῷ ὁ εὐσεβέστατος Ἰουστινιανὸς ὁ αὐτοῦ συγγενὴς ὁ μεγάλου ψυχος εἰς ἐπερβολήν, μετὰ τῆς γαμετῆς αὐτοῦ Θεοδώρας ἀναγορευθεὶς, καὶ ἐστέρφη ὑπὸ τοῦ θειοτάτου Ἰουστίνου τοῦ αὐτοῦ θείου μη- R 772 ροφ' ἔτους Ἀντιοχείας τῆς Συρίας, ὑπατείας τοῦ προκειμένου

9. Μαξιμίμου P. 14. Μοβορτίου R, alterum in m. ponens.

Coades iratus illum interfecit, multosque ex Hunnis sub noctem sustulit, ingenti in illos immissa militum copia, ignorantibus iis a Persarum Rege contra se missos, cum ex aliis regionibus advenisse, seque ac eorum Regem aggressos esse ii arbitrarentur. Caeteri qui caedem evaserant, fugam arripuerunt. Tum vero Coades deinceps pacisci cum Romanis, ut fertur, decrevit, missoque ad Justinum Imperatorem legato Broeo, amicitiam instauravit.

A. C.

[Ol. Iph.]

523. v. Ind. I. Maximino solo Cos.

3.

CCCXXVI. Olympias.

524. vi. Ind. II. Justiniano II. et Opilione Coss.

4.

525. vii. Ind. III. Philoxeno et Probo Coss.

1. 326.

526. viii. Ind. IV. Olybrio solo Cos.

2.

527. ix. Ind. v. Mavortio Romano solo Cos.

3.

Anno VIII. cum mensibus IX. diebusque V. imperii religiosissimi Justiniani exacto, cum illo imperavit piissimus Justinianus, illius affinis, ingentis vir animi supra quam vulgo solet, et cum conjugate Theodora renuntiatus, coronatus est a religiosissimo Justino illius avunculo, mense Xanthico, secundum Romanos, Aprilis, die I. Indictione V. aerae Antio-

Μαβορτίου Ῥωμαίου. ὅστις βασιλεὺς Ἰουστινιανὸς μεγάλην ἐποίησεν κατάστασιν ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ἐν ἑκάστη πόλει, πέμψας θείας σάκρας ὥστε τιμωρηθῆναι τοὺς ἀταξίας ἢ φόνους ποιοῦντας καὶ μήτινα λιθοβολεῖν ἢ φονεῦν, ἀλλὰ θεωρεῖν εὐ- C
5 τιάκτως· καὶ φόβον ἔδειξε πολὺν καὶ εἰρήνην εἰς πάσας τὰς ἐπαρχίας. ἐν δὲ τῷ μεταξὺ συνέβη ἀσθενήσαντα τὸν βασιλεῖα Ἰουστινὸν ἐκ τοῦ ἔλκουσ οὗ εἶχεν ἐν τῷ ποδὶ αὐτοῦ ἐξ ἧς ἔλαβε σαγιττας ἐν τῷ πολέμῳ τελευτήσῃ μὴνὶ λῶω, κατὰ Ῥωμαίους ἀγούστου πρώτῃ, ἡμέρᾳ κυριακῇ, ὡραν τρίτην, τῆς παροῦσης 10 ἑπιμετέσεως. τελευτᾷ δὲ ἐτῶν οὗ'.

Καὶ λοιπὸν ἐβασίλευσεν μονάρχῃς Ῥωμαίων Ἰουστινιανὸς D
Ἀγούστος ἔτη λη', μῆνας ια'. ὄμοῦ ςοί'.

Ψηφίζεται δὲ ὁ χρόνος τῆς αὐτοῦ βασιλείας ἀφ' οὗπερ ἀνηγορεύθη βασιλεύς, τουτέστιν ἀπὸ μὴνὸς ξυνδικοῦ, κατὰ 15 Ῥωμαίους ἀπριλίου α'. Ἰνδ. ε'.

κζ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ζ'. α'. ἔπ. Ἰουστινιανοῦ Ἀγούστου τὸ γ' μόνου.

Ὁ βασιλεὺς Ἰουστινιανὸς κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς αὐτοῦ P 335 βασιλείας μὴνὶ αὐδυναῶ, κατὰ Ῥωμαίους Ἰανουαρίου πρώτῃ, τῆς 20 ἔκτης ἐπιμετέσεως, τοσαῦτα ἐξόρισε χρήματα καὶ παρέσχε πᾶσιν V 267 ὡς οὐδεὶς βασιλεὺς ἕτερος ἐπατεύσας.

2. καὶ ἐν ἑκάστη πόλει om. P. 3. ὥστε] εἰς τε P. 4. μὴ λιθοβολεῖν
τινα P. 9. κυριακῇ] κατὰ R. 13. δὲ om. P. 21. ἐπατεύων P.

chiae Syriae anno DLXXV. Consule praefato Mavortio Romano. Qui quidem Imperator Justinianus Constantinopolitanae civitatis statum emendavit et composuit, emissis Sacris jussionibus, quibus de seditiosis ac tumultus excitantibus, vel caedes facientibus poenae exigenterent, vetareturque ne quis ullum in posterum occideret, vel lapidibus impeteret, sed ut singuli in spectandis Circensibus, modeste se gererent, imperabatur: quo facto magnum incussit terrorem, pace in omnibus provinciis stabilita. Interea accidit ut Imperator Justinus ex ulcere pedis, quod ex sagittae ictu in praelio accepto ortum erat, objecit, mense Lou, secundum Romanos, Augusti i. die Dominica, hora III. praesentis v. Indictionis. Moritur vero annos natus LXXVII.

Solus deinceps imperavit Justinianus Augustus annos xxxviii. menses xi. Colliguntur anni vi. MCLXXV.

Numeratur tempus illius imperii ex quo Imperator est renuntiatus, id est a mense Xanthico, secundum Romanos Aprilis i. Ind. v.

CCCXXVII. Olympias.

A. C.

528. 1. Ind. vi. Justiniano Augusto III. solo Cos.

[Ol. Iph.]

4.

Justinianus Imperator anno imperii i. mense Audynaeco, secundum Romanos Januarii i. Indict. vi. tantam vim pecuniae sparsit, omnibusque praebuit, quantam nullus alius Imperator in Consulatu sparserat.

B Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἰππικοῦ ἀγομένου παρεκάλουν οἱ τοῦ μέρους τῶν Προυσίνων τὸν βασιλέα Ἀναστάσιον ἀπολυθῆναι τινὰ συσχεθέντα ἀπὸ τοῦ ἐπάρχου τῆς πόλεως λιθοβόλους. καὶ οὐ παρεκλήθη ἀπὸ τοῦ δήμου ὁ αὐτὸς Ἀναστάσιος, ἀλλὰ ἀγανακτήσας ἐκέλευσεν ἄρμυ κατ' αὐτῶν ἐξελθεῖν, καὶ ἐγένετο ἀταξία μεγάλη, καὶ κατῆλθαν οἱ δῆμοι κατὰ τῶν ἐξκουβιτῶρων. καὶ ἐλθόντες ἐπὶ τὸ κἀθίσμα ἐβρίψαν λίθους κατὰ τοῦ βασιλέως Ἀναστασίου, ἐν οἷς εἷς Μαῦρος ἐβρίψεν ἐπάνω τοῦ βασιλέως Ἀναστασίου. καὶ ἐξέφυγεν ὁ βασιλεὺς τὸν λίθον, ἐπεὶ ἐφρονέυετο. καὶ θεασάμενοι οἱ ἐξκουβίτωρες τὴν τοῦ αὐτοῦ Μαύρου τόλμαν, ὤρμησαν κατ' αὐτοῦ, καὶ ἔκοψαν αὐτὸν κατὰ μέλος, καὶ οὕτω τὴν ψυχὴν ἀπέδωκεν. ὁ δὲ δῆμος στενωθεὶς ἔβαλεν πῦρ ἐν τῇ λεγομένῃ Χαλκῇ τοῦ Ἰππικοῦ· καὶ ὁ περίβολος ὅλος ἐκαύθη ἕως τοῦ βασιλικοῦ καθίσματος. καὶ ὁ δημόσιος ἔμβολος ἕως τοῦ Ἐξαίπλου καὶ ἕως τοῦ φόρου Κωνσταντίνου ὅλως καυθεὶς κατηνέχθη διακοπῶν πανταχοῦ γενομένων, καὶ πολλῶν συσχεθέντων καὶ τιμωρηθέντων γέγονεν ἡσυχία, προαχθέντος ἐπάρχου πόλεως Πλάτωνος.

R 762 λέγει ὅτι ὁ βασιλεὺς Ἀναστάσιος μετὰ τὸ περιγενέσθαι αὐτὸν τοῦ Περσικοῦ πολέμου εἰτέλισεν τὸ Δόρας, χωρίον ὄντα **D** 20

3. λιθοβόλους in margine V ab alia manu scriptum videtur. Conf. Malalas p. 394. 5. ἐλθεῖν P. 6. κατῆλθον P. 10. ἐσκοβίτωρες V. 19. Omissio λέγει P Πλάτωνος λάας 20. Δωρεχωρίον V, ὃν τὸ Δωρεκῶ m. R, quorum prius ad ὄντα pertinet, Δῶρας χωρίον PR, ut infra.

His Coss. dum egerentur Circenses ludi, rogarunt Imperatorem Anastasium qui erant ex Factione Prasinorum, uti vinculis solverentur qui ob jactos lapides, in carcerem missi fuerant a Praefecto urbi. Verum id non modo impetrarunt ab Anastasio, sed et irritatus ille viros armatos accersiri jussit, unde ingens tumultus coortus est, Factionibus adversus Excubitores insurgentibus. Cumque ad Circi Tribunal pervenissent, coniecere saxa in ipsum Imperatorem Anastasium: in quibus Maurus quidam in Imperatorem lapidem emisit: quem Imperator declinavit, fuga elapsus, ne interficeretur. Excubitores, spectata Mauri audacia, impetu in illum facto, membratim eum conciderunt, atque ita ille animam efflavit. Populus vero in arctum redactus, ignem in Chalcen Hippodromi sic appellatam immisit, ex quo Circi ambitus universus usque ad Imperatorium Tribunal conflagravit. Sed et publica Porticus usque ad Hexahippium, et usque ad Forum Constantini omnino exusta procubuit. Verum caedibus ubique factis, multisque comprehensis et punitis, tumultus conquievit, creato Praefecto urbi Platone.

Imperator Anastasius, post relatas de Persis victorias, Doras muris cinxit, oppidum in Mesopotamia amplum omnino et munitum, in confinio Romanorum et Persarum situm: in eoque condidit Balnea publica duo,

της Μεσοποταμίας μέγα πάνυ καὶ ὀχυρόν, κείμενον μέσον τῶν ὄρων Ῥωμαίων καὶ Περσῶν. καὶ ἐποίησεν ἐν αὐτῷ δημόσια λούτρα β' καὶ ἐκκλησίας καὶ ἐμβόλους καὶ ὄρια εἰς ὑπόθετα σίτου καὶ κιστέρνας ὑδάτων. τὸ δὲ αὐτὸ χωρίον διὰ τοῦτο λέγεται κλη-
5 θῆναι Δόρας ὑπὸ Ἀλεξάνδρου Μακεδόνης, διότι Δαρεῖον τὸν βασιλέα Περσῶν ὁ αὐτὸς Ἀλέξανδρος ἐκεῖ δόρατι ἔκρουσεν, ὅθεν V 263 καὶ τὸ ὄνομα ἔχει μέχρι νῦν.

Ἰνδ. ζ'. η'. ὑπ. Ἰωάννου Κυρτοῦ μόνου.

ικ' Ὀλυμπιάς.

P 330

10 Ἰνδ. η'. θ'. ὑπ. Πατρικίου καὶ Ἑπατίου.

Ἰνδ. θ'. ι'. ὑπ. Πομπηίου καὶ Ἀβιήνου.

Ἰνδ. ι'. ια'. ὑπ. Πρόβου καὶ Ἀβιήνου τὸ β'.

Ἰνδ. ια'. ιβ'. ὑπ. Δεξικράτους καὶ Βολουσιανοῦ.

τκα' Ὀλυμπιάς.

15 Ἰνδ. ιβ'. ιγ'. ὑπ. Κεθῆγου μόνου.

Ἰνδ. ιγ'. ιδ'. ὑπ. Σαβινιανοῦ καὶ Θεοδώρου.

Ἰνδ. ιδ'. ιε'. ὑπ. Ἀρεοβίνδου καὶ Μεσσαλαῦ.

B

Ἰνδ. ιε'. ις'. ὑπ. Ἀναστασίου Ἀυγούστου τὸ γ' καὶ Βεναντίου.

4. καὶ τὸ δὲ P. 13. Δεξικράτου R. 17. Ἀρεοβίνδου V.

Ecclesias, Porticus, Horrea ad condendum frumentum, et Cisternas aquarum. Ideo porro oppidum istud Doras ab Alexandro Macedone appellatum fertur, quod eo in loco Darium Persarum Regem *dorati*, seu hasta percusserit: unde hodieque id nominis obtinet.

A. C.

[Ol. Iph.]

499. viii. Ind. vii. Joanne Gibbo solo Cos.

8.

CCCXX. Olympias.

500. ix. Ind. viii. Patricio et Hypatio Coss.

4.

501. x. Ind. ix. Pompeio et Avieno Coss.

1. 320.

502. xi. Ind. x. Probo et Avieno iterum Coss.

2.

503. xii. Ind. xi. Dextrate et Volusiano Coss.

3.

CCCXXI. Olympias.

504. xiii. Ind. xii. Cethego solo Cos.

4.

505. xiv. Ind. xiii. Sabiniano et Theodoro Coss.

1. 321.

506. xv. Ind. xiv. Areobindo et Messala Coss.

2.

507. xvi. Ind. xv. Anastasio Augusto III. et Venantio Coss.

3.

508. xvii. Ind. i. Celere et Venantio Coss.

4.

509. xviii. Ind. ii. Opportuno solo Cos.

1. 322.

510. xix. Ind. iii. Boethio solo Cos.

2.

511. xx. Ind. iv. Secundino et Felice Coss.

3.

512. xxi. Ind. v. Paulo et Musciano Coss.

4.

Chronicon Paschale vol. I.

Ἰουλιάνας τῆς ἐπιφανεστάτης πατρικίας ἔκραζον διὰ τὸν αὐτῆς ἄνδρα Ἀρεόβινδον βασιλέα τῆ Ῥωμανίᾳ. καὶ ἔφυγεν ὁ C Ἀρεόβινδος πέραν. καὶ λοιπὸν ὁ βασιλεὺς Ἀναστάσιος ἀνῆλθεν εἰς τὸ κάθισμα τοῦ Ἰππικοῦ δὶχα διαδήματος. καὶ τοῦτο γινούσ ὁ πᾶς δῆμος ἀνῆλθεν εἰς τὸ Ἰππικόν, καὶ διὰ προσφωνήσεως 5 αὐτοῦ μετεχειρίσατο τὸ πλῆθος τῆς πόλεως.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐκτίσθη τὸ μικρὸν τεῖχος τὸ λεγόμενον Ἀναστασιακόν.

Ἰνδ. α'. ιζ'. ὑπ. Μάγνου μόνου.

D Ἐπὶ τούτου τοῦ ἑπάτου εἶδεν ὁ βασιλεὺς Ἀναστάσιος ἐν 10 R 764 δράματι ὅτι ἐναντίον αὐτοῦ ἀνὴρ τις τέλειος, εὐσχήμων, βασιτάζων κώδικα γεγραμμένον, καὶ ἀναπτίξας φύλλα τοῦ κωδικίου πέντε, ἀναγνούς τὸ τοῦ βασιλέως ὄνομα εἶπεν αὐτῷ, Ἴδε, διὰ τὴν ἀπλησίαν σου ἀπαλείφω ἰδ'. καὶ τῷ ἰδίῳ δακτύλῳ ἀπήλειψεν. καὶ διυπνισθεὶς καὶ καταθύραγεις ὁ αὐτὸς βασιλεὺς 15 Ἀναστάσιος, προσκαλεσάμενος Ἀμάντιν τὸν κουβικουλάριον καὶ κρηπιόσιτον εἶπεν αὐτῷ τὴν τοῦ δράματος δύναμιν. ὅστις Ἀμάντις εἶπεν αὐτῷ, Εἰς τὸν αἰῶνα ζῆθι, βασιλεῦ· καὶ γὰρ ἐθεα-

5. αὐτοῦ καὶ μ. R. 9. Ante hunc versum addit R Ἰνδ. α', β', γ', δ', ε', ζ', η', θ', ι. ib. α']α' P. ib. ιζ']κς P. 11. ὅτι]ἔστη R. ib. λεοσχήμων PV. Correxī ex Malala p. 408. 13. 12. κωδικίου V, m. R, κωδικος P. 13. εἶδε PV. 14. ἀπολείφω P. 15. ἀπέλειψεν P. ib. καταθύραγεις] Conf. Cedreni p. 362. D κατέφραξέ με εἰς τὴν γῆν.

A. C.

[Ol. Iph.]

Julianae Nobilissimae Patriciae acclamarunt (Factiones in Circo) ob illius conjugem: *Areobindum Imperatorem Romaniae*, (yelumus.) Fugitque Areobindus trans Fretum. Ac demum Anastasius Imperator in Circi Tribunal ascendit absque diademate. Quo cognito, populus omnis in Circum pariter ascendit: atque is habita oratione universam multitudinem sibi concillavit.

Hoc anno, Longus murus, Anastasiacus appellatus, conditus est.

513.	xiii.	Ind. vii.	Clementine et Probo Coes.	1. 323.
514.	xiiii.	Ind. viii.	Senatore solo Cos.	2.
515.	xv.	Ind. viii.	Anthemie et Florentio Coes.	3.
516.	xvi.	Ind. ix.	Petro solo Coe.	4.
517.	xvii.	Ind. x.	Anastasio et Agapeto Coes.	1. 324.
518.	xviii.	Ind. xi.	Magno solo Coe.	2.

Hoc Consule, vidit Anastasius Imperator per visum, virum quandam plena aetate, candida indutum veste, e regione stantem, ac codicem scriptum ferentem, qui evolutis quinque ejusdem codicis pagellis, Imperatoris lecto nomine, dixit: *Vide, ecce propter tuam inextinguibilem avaritiam deleo xlv. annos.* Et suomet digito dalevit. Imperator Anastasius experrefactus, ac viso perculsus, Amantiam Cubicularium et Praepositum accersivit, somniumque suum illi exposuit. Tom Amantias: *Aster-*

σάμην ταύτῃ τῇ νυκτὶ ὅτι ὡς ἴσταμαι ἐναντίον τοῦ ὑμετέρου κρά- P 331
 τους, ὅπισθὲν μου ἔλθῶν χοῖρος μέγας δραξάμενος τῷ στόματι
 τὴν ἀρχὴν τῆς χλαμύδος μου καὶ τινύξας κατήγαγέ με εἰς τὸ ἔδα-
 φος, καὶ ἀνήλισκέ με κατεσθίων καὶ πατῶν. καὶ προσκαλεσά-
 5 μενος βασιλεὺς Πρόκλον τὸν Ἀσιανὸν τὸν φιλόσοφον καὶ ὄνειρο-
 κρίτην εἶπεν αὐτῷ τὸ ὄραμα, ὁμοίως δὲ καὶ Ἀμάντιος. ὁ δὲ
 ἐσσηφῆνισεν αὐτοῖς τὴν αὐτῶν δύναμιν καὶ ὅτι μετ' ὀλίγον χρόνον
 τελειοῦνται. καὶ μετ' ὀλίγον ἀβῆρωσθήσας ὁ βασιλεὺς Ἀναστά-
 σιος ἔκειτο· καὶ ὑστραπῆς γενομένης καὶ βροντῆς μεγάλης πάνυ V 264
 10 θροηθεῖς ἀπέδωκεν τὸ πνεῦμα, ὡν ἐνιαυτῶν ἦ' καὶ μηνῶν πέντε. B

Μετὰ τὴν βασιλείαν Ἀναστασίου τοῦ Δικόρου ἐβασίλευσεν
 ὁ θεϊότατος Ἰουστινὸς ὁ Βενδαρίτης, ὁ Θρόμξ, ἐπὶ τῆς ὑπατείας
 Μάγνου, μηνὶ πανέμῳ τῷ καὶ ἰουλίῳ θ', ἰνδ. ια', χρηματίζον-
 15 τος κατὰ τοὺς Ἀντιοχεῖς τῆς Συρίας ἔτους, εἴξφ', ὅτινα ὁ στρα-
 τὸς τῶν φυλακτόντων τὸ παλάτιον ἐξκουβιτῶρων ἅμα τῷ δήμῳ
 στέφαντες ἐποίησαν βασιλέα· ἦν γὰρ κόμης ἐξκουβιτῶρων. καὶ
 ἐβασίλευσεν ἔτη θ'. ὁμοῦ εἰς'.

Ἰνδ. β'. ιη'. ὑπ. Ἰουστινὸν Αὐγοῦστου καὶ Εὐθερίχου.

Οὗτος Ἰουστινὸς ἅμα ἐβασίλευσεν, ἀνείλεν Ἀμάντιον τὸν C
 20 πραιπόσιτον αὐτοῦ καὶ Ἀνδρέαν τὸν κουβικουλάριον τὸν Λαν-

2. χοῖρος ἔλθῶν P. 6. δὲ om. R. 10. τὸ om. P. 12. Βενδαρίτης] Scribendum videtur Βεδερμανίτης. Βεδερίτης Alemannus ad Procop. Hist. arc. c. 6. id. τῆς om. P. 14. Ἀντιοχείας PV. 18. β'. ιη'.] ιβ'. α'. P. 20. τὸν Λανσιανὸν καὶ Θεόκριτον κόμητα om. P.

sum, inquit, vivas, Imperator: ego quoque hac eadem nocte haec vidi: dum coram vestra Majestate consisterem, pone me porcus ingens venit, qui chlamydis meae ora rostro apprehensa, haecque subinde vellicata, in terram me defecit, ac proculcatum et devoratum absumpsit. Advocato deinde ab Imperatore Proclo Asiano Philosopho, et Somniorum conjectore, quod per nocturnam speciem viderat is illi exposuit: similiter et Amantius. Ille vero somniorum vim his declaravit, et quod uterque brevi esset moriturus. Imperator paulo post decubuit: cumque eoruscatio, ingensque omnino fieret tonitru, externatus, animam efflavit, annos tam natus xc. et mensibus v.

Post imperium Anastasi Dicori, imperavit piissimus Justinus Bederrita, Thrax, Magno tum Consule, mense Panemo, Julii ix. Indict. xi. anno juxta Antiochenorum Syriae aeram DLXVI. quem Excubitorum, qui ad Palatium excubias agebant, militia, una cum plebe, coronatum Imperatorem proclamavit: erat enim Comes Excubitorum, imperavitque annos ix. Colliguntur anni vi. MXXXVI.

A. C.

[Ol. Iph.]

519. i. Ind. XII. Justino Augusto et Euthericho Coss.

3.

Hic Justinus simul ac imperium accepit, Amantium Praepositum suum, et Andream Cubicularium, ejusdem Amantii Domesticum, de medio

σιακὸν καὶ Θεόκριτον κόμητα τὸν τοῦ ἠθέντος Ἀμαντίου δομέ-
στικον, ὃν ἐβούλετο ποιῆσαι βασιλέα ὁ αὐτὸς Ἀμάντιος, δεδω-
κῶς αὐτῷ Ἰουστίνῳ χρήματα ῥογεῦσαι, ἵνα γένηται Θεόκριτος
βασιλεὺς, καὶ ἐρόγευσεν. ὁ δὲ στρατὸς καὶ ὁ δῆμος λαβόντες
οὐχ εἴλαντο Θεόκριτον ποιῆσαι βασιλέα, ἀλλ' ἐποίησαν τὸν αὐ- 5
τὸν Ἰουστίνον βασιλέα. μετὰ οὖν τὸ βασιλεῦσαι αὐτὸν ὡς
τυράννου καὶ βουληθέντας ἐπιβουλεῦσαι τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ
ἐφόνειυσεν αὐτούς. ἐσφάγησαν δὲ εἰς τὸ παλάτιον ἔσω.

R 766
D

Ὁ δὲ αὐτὸς βασιλεὺς ἀνεκαλέσατο τὸν πατρίκιον Ἀπίωνα
καὶ Διογενιανὸν ἀπὸ στρατηλατῶν καὶ Φιλόξενον καὶ αὐτὸν 10
ἀπὸ στρατηλατῶν, πεμφθέντας εἰς ἔξοριαν παρὰ τοῦ πρὸ αὐτοῦ
βασιλέως. καὶ ἐποίησεν Ἀπίωνα μὲν ἑπαρχον πραιτωρίων, Διο-
γενιανὸν δὲ ἀπὸ στρατηλατῶν ἀνατολῆς, καὶ Φιλόξενον μετὰ
χρόνον ἐποίησεν ἕπατον.

Τῷ αὐτῷ ἔτει ἀνήλθεν εἰς πέραν ἐν τῇ ἀνατολῇ ἀστὴρ φο- 15
βερὸς, ὀνόματι κομήτης, ὃς εἶχεν ἀκτῖνα πέμπουσαν ἐπὶ τὸ κά-
P 382 τω, ὄντινα ἔλεγόν τινες πωγωνίαν εἶναι· καὶ ἐφοβοῦντο οἱ ἄν-
θρωποι.

τκὲ Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. γ'. β'. ὑπ. Βιταλιανοῦ καὶ Ῥουστικίου.

20

2. ἠβούλετο P. 5. οὐκ V. ib. εἴλοντο P. 6. τὸ om. P.
15. εἰς πέραν] εἰπέραν V. Conf. ad p. 335. C. 16. τὸ] τῷ R.
18. „τκβ, τκγ, τκδ. *Tertia et quarta omissae sunt cum duobus annis
secundae.*“ m. R. 20. Βεταλιανοῦ P.

sustulit, quod idem Amantius Imperatorem Theocritum facere in animo
habuisset, datis ipsi Justino pecuniis, quas erogaret ut Theocritus ille
Imperator fieret. Atque revera is pecunias dedit: verum iis acceptis,
Praetoriani, plebsque, posthabito Theocrito, ipsam Justinum creavere
Imperatorem. Postquam igitur Imperator factus est, illos tanquam ty-
rannos, qui imperio suo insidias struerent, interfecit. Caesi autem
sunt intra Palatium.

Idem vero Imperator Apionem Patricium revocavit, et Diogenianum
Ex-Magistro militum, et Philoxenum perinde Ex-Magistro militum, a de-
cessore Imperatore in exilium missos. Ac Apionem quidem Praefectum
Praetorio: Diogenianum vero Ex-Magistro militum per Orientem, Phi-
loxenum denique post aliquod tempus Consulem dixit.

Eodem anno, exortum est in ulterioribus Orientis partibus astrum
horrendum, quod Cometam vulgo vocant, radium inferius demittens. Id
Pogoniam esse quidam asserebant: unde ingens homines invasit pavor.

CCCXXV. Olympias.

A. C.

580. 11. Ind. xiii. Vitaliano et Rustice Cess.

[Ol. Iph.]

4.

Ἰνδ. ιδ'. γ'. ὑπ. Ἰουστινιανοῦ καὶ Οὐαλερίου.

Ἰνδ. ιε'. δ'. ὑπ. Συμμάχου καὶ Βοηθίου.

Ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ Τζάθιος ὁ υἱὸς Ζαμνάξου τοῦ Λαζῶν βασιλέως, ἡ μόνον ἐτελεύτα ὁ πατήρ αὐτοῦ Ζαμνάξης, εὐθέως 5 ἀνῆλθεν ἐν Κωνσταντινουπόλει πρὸς τὸν θειότατον βασιλέα Ἰουστίνον. καὶ ἐαυτὸν ἐκδεδωκὼς παρεκάλεσεν ἀναγορευθῆναι αὐτὸν Β βασιλέα Λαζῶν ὑπὸ τοῦ Ῥωμαίων βασιλέως, γινόμενον χριστιανόν, καὶ μὴ πρὸς συνήθειαν ὑπὸ τοῦ Περσῶν βασιλέως προχειριζόμενον ἀναγκασθῆναι αὐτόν, ὡς οἷα ὑποκειμενον καὶ παρ' αὐτοῦ 10 προχειριζόμενον βασιλέα, καὶ τὰς θυσίας ποιῆσαι καὶ πάντα τὰ Περσικὰ σεβάσματα. ἦν δὲ κατ' αὐτὸν τὸν καιρὸν βασιλεὺς Περσῶν Κωάδης, καὶ παρὰ Πέρσαις ἐκράτει ὥστε βασιλέως Λαζῶν τελευτῶντος ἄλλον βασιλέα στέφειν τούτοις ὑπὸ τοῦ κατὰ καιρὸν βασιλέως Περσῶν, τοῦ ἔθνους μέντοι τῶν Λαζῶν ὑπάρχοντα. καὶ δεχθεὶς ὁ V 265 15 Τζάθιος παρὰ τοῦ αὐτοῦ βασιλέως Ἰουστίνου ἐφωτίσθη· καὶ χριστιανὸς γενόμενος ἔγημε γυναῖκα Ῥωμαίαν, ἔκγονον Ὀνίνου τοῦ πατρικίου τοῦ ἀπὸ κουροπαλατῶν, Οὐαλεριανῆν. ἦντινα εἰς τὴν ἰδίαν αὐτοῦ χώραν λαβὼν ἀπήγαγεν, προχειρισθεὶς καὶ στεφθεὶς βασιλεὺς Λαζῶν ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Ἰουστίνου βασιλέως, φορέσας στέ- 20 φανον Ῥωμαίων καὶ χλαμύδιν ἄσπρον ὀλοσηρικόν, ἔχον ἀντι

2. Βοηθίου PV. 3. Ζαμνάξου R et mox Ζαμνάξης. Ζαμνάξου m. R. 4. ἡ PV. 7. γενόμενον P. 12. Καβάδης m. R, Κανάδης P. ib. ὡς δὲ R. 19. αὐτοῦ om. P. 20. χλαμύδην PV. ib. ἄσπρον m. R. ib. ἔχων PV.

521. III. Ind. XIV. Justiniano et Valerio Coss. 1. 325.

522. IV. Ind. XV. Symmacho et Boethio Coss. 2.

Hoc anno, Tzathius, Zamnaxis Lazorum Regis filius, simul ac obiit pater Zamnaxes, festim profectus est Constantinopolim ad religiosissimum Imperatorem Justinum, seque ei totum commendavit, illum deprecatus, uti se Lazorum Regem ab ipso Romanorum Imperatore creatum, ac Christianum effectum, renuntiaret; ne ex more a Persarum Rege inauguratus, veluti subditus, et ab illo Rex dictus, sacrificia facere, aliosque omnes Persarum cultus exequi cogeretur. Erat autem ea tempestate Persarum Rex Cavades: et apud Persas ea invaluerat consuetudo, ut Lazorum Rege defuncto, ab Rege Persarum, qui tum rerum potiebatur, alius qui ex Lazorum gente esset Rex iis daretur. Susceptus itaque ab Imperatore Justino Tzathius, ac Christianus effectus, uxorem duxit Valerianam, feminam Romanam, Onini Patricii et Ex-Cura Palatii neptem: quam secum in regionem suam abduxit, cum antea creatus fuisset et coronatus Lazorum Rex ab Imperatore Justino, gestans diadema Romanorum, et chlamydem candidam holosericam, habens etiam loco purpuræ

πορφυροῦ χρυσοῦν βασιλικὸν τάβλιον, ἐν ᾧ ὑπῆρχεν ἐν μέσῳ στη-
 θάριν ἀληθινὸν μικρὸν τοῦ βασιλικοῦ χαρακτῆρος Ἰουστίνου καὶ
 R 768 στιχάρην ἄσπρον παραγαυθὴν, καὶ αὐτὸ ἔχον χρυσαῖα πλουμμία
 βασιλικά, ὡσαύτως φέροντα τὸν χαρακτῆρα τοῦ αὐτοῦ βασιλέως
 D Ἰουστίνου. τὰ γὰρ τζαγγία αὐτοῦ ἦν ἀπὸ τῆς χώρας αὐτοῦ Ἐ-
 ρουσαῖα, Περσικῶ σχήματι, ἔχοντα μαργαρίτας· ὁμοίως δὲ
 καὶ ἡ ζώνη αὐτοῦ ὑπῆρχεν διὰ μαργαριτῶν. ἔλαβεν δὲ παρὰ τοῦ
 βασιλέως Ἰουστίνου δῶρα πολλὰ καὶ αὐτὸς καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ Οὐ-
 αλεριανή, ὡς ἔπαξ ἀναγκασθεῖσα ἦτοι προτραπείσα γαμηθῆναι
 αὐτῷ εἰς ἄλλα βασίλεια. καὶ γνοὺς τοῦτο Κωάδης βασιλεὺς 10
 Περσῶν ἐδήλωσεν διὰ πρεσβευτοῦ τῷ βασιλεῖ Ἰουστίνῳ ταῦτα,
 ὅτι Φιλίας καὶ εἰρήνης μεταξὺ ἡμῶν λαλουμένης καὶ γινομένης
 τὰ ἐχθρῶν πράττεις. ἴδου γὰρ τὸν ὑποκειμένον μοι βασιλεῖα
 P 333 Λαζῶν αὐτὸς προχειρίσω, μὴ ὄντα ὑπὸ τῆν Ῥωμαίων διοίκη-
 σιν, ἀλλ' ὑπὸ τῶν Περσῶν τάξιν ἔξ αἰῶνος. καὶ πρὸς ταῦτα 15
 ἀντεδήλωσεν αὐτῷ ὁ αὐτὸς βασιλεὺς Ἰουστίνος ταῦτα. Ἡμεῖς τι-
 να τῶν ὑποκειμένων τῇ σῆ βασιλείᾳ οὔτε προσελαβόμεθα οὔτε
 προετρέψαμεν, ἀλλ' ἐλθὼν τις ὀνόματι Τζάδιος εἰς τὰ ἡμέτερα βα-
 σίλεια ἐδέξθη προσπίπτων ἡμῖν ἑνσθῆναι μυσσαροῦ τινος καὶ ἑλλη-
 νικοῦ δόγματος καὶ ἀσεβῶν θυσιῶν καὶ πλάνης δαιμόνων ἀδικῶν, καὶ 20
 χριστιανὸς γενέσθαι ἀξιούμενος τῆς δυνάμεως τοῦ αἰωνίου καὶ ἐπου-
 ρανίου Θεοῦ καὶ δημιουργοῦ τῶν ἀπάντων, καὶ κωλύσαι τὸν βουλόμε-

1. ταβλίον P. 2. ἀληθεῖδιν PV. Correxī ex Malala p. 413. 14.

tabulam auream regiam, in cujus medio efficta erat imaguncula caerulea pectoralis Imperatoris Justini: et tunicam albam reticulatam opere aureo plumario Regio, habentem similiter ejusdem Justini Imperatoris imaginem. Ipsius vero cothurni, juxta gentis suae ritum, russei erant coloris, more scilicet Persico, margaritis distincti et exornati: quosdammodum etiam illius Zona unionibus interstinguebatur. Multis porro donis ab Imperatore Justino cohonestatus est, ac uxor ejus Valeriana, ut quae plane coacta, vel certe impulsiva, nupserat, in aliena regna profectura.

Coades vero, seu Cavades Persarum Rex rei gestae certior factus, Imperatori Justino haec per legatum nuntiavit: *Cum amicitia pacisque inter nos hactenus tractata sit ac firmata, hostilia tamen moliris. En Lazorum Regem mihi subditum ipsemet inaugurasti, cum sub Romanorum provincia nunquam, sed ab omni hominum memoria sub Persarum dominatione extiterit.* Ad haec Justinus Imperator respondit: *Neminem ex iis qui Regno tuo subjecti sunt, vel excepimus, vel accivimus: sed cum quidam, Tzathius nomine, in terras nostras venisset, pedibus nostris advolutus, enixe nos deprecatus est, uti ab impura quadam et pagana religione, impiisque sacris, et malorum daemoneum praestigis expiaretur, ac Christum profiteri sibi liceret, aeterni ex caelestis Dei, et conditoris uni-*

νον εἰς τὸ βελτίον ἐλθεῖν καὶ γινῶναι θεὸν ἀληθινὸν οὐκ ἐνεδέχετο. B
 ὅθεν χριστιανὸν αὐτὸν γενόμενον καὶ ἀξιωθέντα τῶν ἐπουρανίων
 μυστηρίων εἰς τὴν ἰδίαν ἀπελίσαμεν χώραν.

Καὶ ἐγένετο λοιπὸν ἔχθρα μεταξὺ Ῥωμαίων καὶ Περσῶν.
 5 καὶ προέτρεψε Κωάδης βασιλεὺς Περσῶν τῷ αὐτῷ χρόνῳ ῥήγα
 τῶν Οὐννων ὀνόματι Ζιλγβι. περὶ οὗ ἀκούσας ὁ αὐτὸς βασι-
 λεὺς Ἰουστίνος καὶ ὡς πρώτῃν αὐτὸς αὐτὸν ἦν προτραπέμενος
 πρὸς βοήθειαν Ῥωμαίων, πέμψας αὐτῷ δῶρα πολλὰ καὶ σύντα-
 ξιν λαβῶν μεθ' ὅρκων παρ' αὐτοῦ, ἐλυπήθη σφόδρα.

10 Ὁ δὲ αὐτὸς Οὐννος προτραπεῖς παρὰ τῶν Περσῶν ἀπῆλ-
 θεν πρὸς Κωάδην βασιλέα Περσῶν κατὰ Ῥωμαίων μετὰ χιλιῶ- C
 δων κ', ὀφειλῶν Ῥωμαίοις πολεμῆσαι.

Ὁ δὲ θεϊότατος Ἰουστίνος ἐδήλωσε διὰ πρεσβευτοῦ Κωάδῃ R 770
 τῷ Περσῶν βασιλεῖ μετὰ φιλικῆς αὐτοῦ ἀποκρίσεως ὡς ἐπ' ἄλ-
 15 λω τινὶ γράψας τὴν τοῦ αὐτοῦ Τζιλγβιρος ῥηγὸς τῶν Οὐννων πα-
 ραβασίαν καὶ ἐπιορκίαν καὶ ὅτι παρὰ Ῥωμαίων ἐκομίσατο χρήμα-
 τα κατὰ Περσῶν, ὀφειλῶν αὐτοὺς προδοῦναι καὶ τῷ καιρῷ
 τῆς συμβολῆς εἰς τὸ μέρος Ῥωμαίων συμμαχεῖν, καὶ ὅτι Δεῖ ἡμᾶς
 ἀδελφοὺς ὄντας εἰς φιλίαν λαλεῖν καὶ μὴ ἀπὸ τῶν κυνῶν τούτων
 20 παλῆσθαι. καὶ γνοὺς ταῦτα Κωάδης βασιλεὺς Περσῶν ἐπηρώ- V 266
 D τησεν τὸν Ζιλγβιν, εἰρηκῶς αὐτῷ ὅτι Δῶρα ἔλαβες παρὰ Ῥω-
 μαίων προτραπεῖς κατὰ Περσῶν; καὶ εἶπεν ὁ Ζιλγβις ὅτι Ναί.

9. παρ' om. P. 10. δὲ om. P. 15. Ζιάγβιρος P. 19. κυ-
 νῶν m. R, κοινῶν PV.

*veri virtutem et majestatem obtestatus, hunc ad meliorem religionem
 transire volentem, ut verum Deum agnosceret impedire non decebat. Unde
 Christianis sacris initiatum, coelestibusque mysteriis dignatum, in suam
 regionem remisimus. Hinc inimicitiae deinceps inter Romanos et Persas
 intercessere. Eodem igitur anno, Coades Rex Persarum Hunnorum Re-
 gem, Zilgbi nomine, adversus Romanos concitavit. Quod cum rescisset
 Justinus, ut qui ipse ad Romanorum auxilium, missis multis muneribus
 illum prius invitarat, foedusque jurejurando cum eo firmarat, non mo-
 dico dolore affectus est.*

Hunnus porro a Persis impulsus ad Persarum Regem Coadem cum
 xx. militum millibus profectus est, adversus Romanos bellum gesturus.

Religiosissimus autem Justinus, cum benevola sua responsione, Coa-
 dae Persarum Regi per legatum, velut alterius negotii nomine missum,
 Ziagbiris Hunnorum Regis perfidiam ac perjuriam significavit: et quod
 is a Romanis pecuniam accepisset, quo Persas, sub praelii tempus in
 Romanorum partes transeundo, cum iis praeliaturus, proderet: *Nos
 proinde, cum fratres simus, deceat ut amicitiam invicem colamus, et a ca-
 nibus istis non patiamur nobis illudi. Quibus intellectis, Coades Persa-
 rum Rex Zilgbln percontatur, hisque affatur verbis: Accepisti ne dona a
 Romanis contra Persas sollicitatus? Cui Zilgbis, Etiam, inquit. Tum*

καὶ δογησθεὶς ὁ Κωάδης ἐφόνευσεν αὐτόν, καὶ πολλοὺς τοῦ ὄχλου αὐτοῦ νυκτὸς ἀνείλεν, πέμψας κατ' αὐτῶν πλῆθος πολὺ, ἀγνοούντων τῶν Οὐννων ὅτι ἀπὸ τοῦ βασιλέως τῶν Περσῶν ἐπέμφθη κατ' αὐτῶν τὸ πλῆθος, ἀλλ' ὡς ἀπ' ἄλλης χώρας τινῶν, φησὶν, ἐπελθόντων τοῖς Οὐννοις καὶ τῷ ῥήγῃ αὐτῶν. οἱ δὲ λοιποὶ τῶν 5
 P 834 Οὐννων οἱ ὑπολειφθέντες ἔφυγον. καὶ ἴδοξε λοιπὸν ὁ Κωάδης λαλεῖν, φησὶν, περὶ πάντων εἰρήνης ἦτοι φιλίας, δηλώσας διὰ Βροῖου πρεσβευτοῦ τῷ βασιλεῖ Ῥωμαίων Ἰουστίνῳ.

Ἰνδ. α'. ε'. ὑπ. Μαξιμου μόνου.

τκζ' Ὀλυμπιάς.

10

Ἰνδ. β'. ζ'. ὑπ. Ἰουστινιανοῦ τὸ β' καὶ Ὀπιλιωνος.

Ἰνδ. γ'. ζ'. ὑπ. Φιλοξένου καὶ Πρόβου.

Ἰνδ. δ'. η'. ὑπ. Ὀλυβρίου μόνου.

Ἰνδ. ε'. θ'. ὑπ. Μαβορτίου Ῥωμαίου μόνου.

B Μετὰ τὸ διελθεῖν τὸ ὄγδοον ἔτος καὶ μῆνας θ', ἡμέρας ε', 15
 τῆς βασιλείας Ἰουστίνου τοῦ θειοτάτου συνεβασίλευσεν αὐτῷ ὁ
 εὐσεβέστατος Ἰουστινιανὸς ὁ αὐτοῦ συγγενὴς ὁ μεγαλόψυχος εἰς
 ἐπερβολήν, μετὰ τῆς γαμετῆς αὐτοῦ Θεοδώρας ἀναγορευθεὶς,
 καὶ ἐστέρφη ὑπὸ τοῦ θειοτάτου Ἰουστίνου τοῦ αὐτοῦ θείου μη-
 νι ξανθικῶ, κατὰ Ῥωμαίους ἀπριλίῳ πρώτῃ, ἰνδικτιῶνος ε', τοῦ 20
 R 772 ροφ' ἔτους Ἀντιοχείας τῆς Συρίας, ὑπατείας τοῦ προκειμένου

9. Μαξιμίμου P. 14. Μοβορτίου R, alterum in m. ponens.

Coades iratus illum interfecit, multosque ex Hunnis sub noctem sustulit, ingenti in illos immissa militum copia, ignorantibus iis a Persarum Rege contra se missos, cum ex aliis regionibus advenisse, seque ac eorum Regem aggressos esse ii arbitrentur. Caeteri qui caedem evaserant, fugam arripuerunt. Tum vero Coades deinceps pacisci cum Romanis, ut fertur, decrevit, missoque ad Justinum Imperatorem legato Broeo, amicitiam instauravit.

A. C.

[Ol. Iph.]

523. v. Ind. I. Maximino solo Cos.

3.

CCCXXVI. Olympias.

524. vi. Ind. II. Justiniano II. et Opilione Cos.

4.

525. vii. Ind. III. Philoxeno et Probo Cos.

1. 326.

526. viii. Ind. IV. Olybrio solo Cos.

2.

527. ix. Ind. v. Mavortio Romano solo Cos.

3.

Anno VIII. cum mensibus IX. diebusque V. imperii religiosissimi Justiniani exacto, cum illo imperavit piissimus Justinianus, illius affinis, ingentis vir animi supra quam vulgo solet, et cum conjuge Theodora renuntiatus, coronatus est a religiosissimo Justino illius avunculo, mense Xanthico, secundum Romanos, Aprilis, die I. Indictione V. aerae Antio-

Μαβορτίου Ῥωμαίου. ὅστις βασιλεὺς Ἰουστινιανὸς μεγάλην ἐποίησεν κατάστασιν ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ἐν ἐκάστη πόλει, πέμψας θείας σάκρας ὥστε τιμωρηθῆναι τοὺς ἀταξίας ἢ φόνους ποιοῦντας καὶ μήτινα λιθοβολεῖν ἢ φονεῦειν, ἀλλὰ θεωρεῖν εὐ- C
5 τάκτως· καὶ φόβον ἔδειξε πολὺν καὶ εἰρήνην εἰς πάσας τὰς ἐπαρχίας. ἐν δὲ τῷ μεταξὺ συνέβη ἀσθενήσαντα τὸν βασιλεῖα Ἰουστινόν ἐκ τοῦ ἔλκουσ οὗ εἶχεν ἐν τῷ ποδί αὐτοῦ ἕξ ἧς ἔλαβε σαγήττας ἐν τῷ πολέμῳ τελευτῆσαι μηνὶ λῶφ, κατὰ Ῥωμαίους ἀγούστου πρώτη, ἡμέρᾳ κυριακῇ, ὡραν τρίτην, τῆς παρούσης 10 ἐπιμεμήσεως. τελευτᾷ δὲ ἐτῶν ος'.

Καὶ λοιπὸν ἐβασίλευσεν μονάρχης Ῥωμαίων Ἰουστινιανὸς D
Αἰγούστος ἔτη λη', μῆνας ια'. ὁμοῦ 50ε'.

Ῥηφίζεται δὲ ὁ χρόνος τῆς αὐτοῦ βασιλείας ἀφ' οὗπερ ἀνηγορεύθη βασιλεὺς, τουτέστιν ἀπὸ μηνὸς ξυνδικοῦ, κατὰ 15 Ῥωμαίους ἀπριλίου α'. Ἰνδ. ε'.

τκζ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ζ'. α'. ἕπ. Ἰουστινιανοῦ Αἰγούστου τὸ γ' μόνου.

Ὁ βασιλεὺς Ἰουστινιανὸς κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς αὐτοῦ P 335
βασιλείας μηνὶ ἀύδυναίῳ, κατὰ Ῥωμαίους Ἰανουαρίου πρώτη, τῆς
20 ἔκτης ἐπιμεμήσεως, τοσαῦτα ἐξόρμησε χρήματα καὶ παρέσχε πᾶσιν V 267
ὡς οὐδεὶς βασιλεὺς ἕτερος ἱπατεύσας.

2. καὶ ἐν ἐκάστη πόλει om. P. 3. ὥστε] εἰς τε P. 4. μὴ λιθοβολεῖν
τινα P. 9. κυριακῇ] κατὰ R. 13. δὲ om. P. 21. ἱπατεύων P.

chiaie Syriae anno DLXXV. Consule praefato Mavortio Romano. Qui quidem Imperator Justinianus Constantinopolitanae civitatis statum emendavit et composuit, emissis Sacris jussionibus, quibus de seditiosis ac tumultu excitantibus, vel caedes facientibus poenae exigenterentur, vetareturque ne quis ullum in posterum occideret, vel lapidibus impeteret, sed ut singuli in spectandis Circensibus, modeste se gererent, imperabatur: quo facto magnum incussit terrorem, pace in omnibus provinciis stabilita. Interea accidit ut Imperator Justinus ex ulcere pedis, quod ex sagittae ictu in praelio accepto ortum erat, objecit, mense Loo, secundum Romanos, Augusti i. die Dominica, hora III. praesentis v. Indictionis. Moritur vero annos natus LXXVII.

Solus deinceps imperavit Justinianus Augustus annos xxxviii. menses xi. Colliguntur anni vi. DLXXV.

Numeratur tempus illius imperii ex quo Imperator est renuntiatus, id est a mense Xanthico, secundum Romanos Aprilis i. Ind. v.

CCCXXVII. Olympias.

A. C.

528. 1. Ind. vi. Justiniano Augusto III. solo Cos.

[Ol. Iph.]

Justinianus Imperator anno imperii i. mense Audynaeco, secundum Romanos Januarii i. Indict. vi. tantam vim pecuniae sparsit, omnibusque praebuit, quantam nullus alius Imperator in Consulatu sparserat.

Τῷ αὐτῷ ἔτει Πέρσαι ἐπολέμησαν Τζαθίῳ τῷ Λαζῶν βασιλεῖ, ὡς προσφρῆντι Ῥωμαίοις. καὶ λοιπὸν ὁ αὐτὸς Τζάδιος ἔπεμψε, καὶ ἐδέηθη τοῦ βασιλέως Ἰουστινιανοῦ καὶ τῆς Ῥωμαίων βοήθειας. καὶ ἔπεμψεν αὐτῷ πλῆθος στρατιωτῶν ὁ βασιλεὺς Ἰουστινιανὸς καὶ στρατηλάτας τρεῖς, Βηλίσάριον καὶ Κήρυκον 5 καὶ Εἰρηναῖον τὸν Πενταδάς. καὶ συνέκρουσαν πόλεμον, καὶ πολλοὶ ἔπεσαν τοῦ Ῥωμαίων στρατοῦ. καὶ ἠγανάκτησε κατὰ
 B τῶν στρατηλατῶν ὁ βασιλεὺς Ἰουστινιανός, ὅτι φθοροῦντες ἀλλήλους προεδίδουν ἀλλήλους καὶ ἐγνώριζον κατ' ἀλλήλων τῷ βα-
 R 774 σιλεῖ, καὶ διεδέξατο αὐτούς, Πέτρον τοῦ στρατηλάτου τοῦ ἀπὸ 10 νοταρίων τοῦ βασιλέως καταθρόντος καὶ ἀποκινήσαντος αὐτοὺς καὶ λαβόντος τὰ ἐξέδιστα παρ' αὐτῶν, καὶ συμβαλόντος τοῖς Πέρσαις μετὰ τῶν Λαζῶν πολλοὺς κατέκοψαν Πέρσας.

Ἐν τοῦτῳ τῷ χρόνῳ ὁ βασιλεὺς Ἰουστινιανὸς ἀνεπέωσε τὸ προάστειον Συκάς πρώην λεγόμενον, κείμενον κατέναντι Κων-15 σταντινουπόλεως, καὶ τὸ θέατρον αὐτῶν Συκῶν καὶ τὰ τεῖχη, δεδωκὸς δίκαιον πόλεως, μετονομάσας αὐτὰς Ἰουστινιανούπολιν.
 C ἔκτισε δὲ καὶ τὴν γέφυραν, δι' ἧς δύναται τις τὴν πορταίαν ποιῆσθαι ἀπὸ τῆς ἀντιπέρας εἰς τὴν πανευδαίμονα.

Ὁ αὐτὸς βασιλεὺς ἀνεπλήρωσε καὶ τὸ δημόσιον λουτρόν, ὃ 20 ἦν πρώην ἀρξάμενος κτίζειν ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἀναστάσιος ὁ βασιλεὺς τὸ ἐν τοῖς Λαγισθαίου.

2. προσφρῆντι P. 9. τῷ βασιλεῖ om. R. 10. ἐδιεδέξατο P.
 12. συμβάλλοντος P. 18. πορταίαν PV. 19. εἰς] εἰ PV. Conf.
 ad p. 331. D. 22. Λαγισθαίου] τοῦ Διαπισθαίου m. R.

Eodem anno, Persae Tzathio Lazorum Regi bellum intulere, quod Romanis se adjunxisset. Tzathius autem ad Imperatorem Justinianum legatum misit, petens ab eo sibi auxilium ex Romanis submitti. Misitque idem Justinianus Imperator exercitum, et tres Magistros militum, Belisarium, Cerycum, et Irenaeum Pentadiae filium: commissoque praefectio, multi ex Romanorum copiis cecidere. Indignatus vero contra duces Justinianus Imperator, quod ex invidia sese mutuo prodidissent, et alter alterius consilia Regi detulisset, iis exactoratis, Petrum Magistrum militum et Ex-Notario Imperatoris misit, qui iis remotis, sumptaque copiarum praefectura, una cum Lazis Persas aggressus, multos ex iis cecidit.

Hac ipsa tempestate, Justinianus Imperator suburbanum, Sycas prius appellatum, quodque e regione Constantinopoleos situm est, instauravit, et et ejus Theatrum, et muros: concessoque eidem jure civitatis, Justinianopolim nuncupavit. Aedificavit etiam pontem, per quem ab opposita regione in Felicem urbem transiretur.

Idem Imperator absolvit Balneum publicum, quod prius Imperator Anastasius in Dagisthaei tractu inchoaverat.

Ἐποίησε δὲ ὁ αὐτὸς βασιλεὺς καὶ τὸ μείστωλον τῆς βασιλικῆς Ἰλλου κιστέραν μεγάλην, βουλόμενος βαλεῖν τὸ Ἀδριάνειον ἕδωρ τοῦ ἀγωγοῦ εἰς αὐτήν. ὄνπερ ἀγωγὸν ἀνελέωσεν ὁ αὐτὸς βασιλεὺς, κατασκευασθέντα πρώην ὑπὸ Ἀδριανοῦ βασιλέως 5 τοῖς Βυζαντίοις εἰς τὸ ὑδρεύεσθαι πρὸ τοῦ ὑδρεύεσθαι τὸ Βυζάντιον.

Ἰνδ. ζ'. β'. ὑπ. Λεκιου μόνου.

Τούτῳ τῷ ἔτει ὁ Ἰουστινιανὸς κῶδιξ ἀνεπληρώθη καὶ ἐκελεύσθη ἀθθεντεῖσθαι ἀπὸ τῆς πρὸ ιε' καλανδῶν ἀπριλίων τῆς ἐνε- 10 στώσης ζ' ἐπινεμήσεως.

Τούτῳ τῷ ἔτει κατὰ Θεοῦ φιλονθρωπιαν γέγονε τὸ μέγα θανατικόν.

Ἰνδ. η'. γ'. ὑπ. Λαμπαδίου καὶ Ὁρέστου.

Τούτῳ τῷ ἔτει Σαμαρειτῶν στασιασάντων, καὶ ποιησάν- 15 των ἑαυτοῖς βασιλέα καὶ Κούσαρα, ἐπέμφθη Εἰρηναῖος ὁ Πεντα- P 386 δίας στρατηλάτης, καὶ ἐθανάτωσε πολλούς. καὶ τινες ἔξ αὐτῶν φοβηθέντες προσῆλθον ἔξ ἀνάγκης τῷ χριστιανισμῷ καὶ δεχθέντες ἐβαπτίσθησαν, καὶ ἕως τῆς σήμερον ἐπαμφοτερίζουσιν, καὶ ἐπ' αἰσθηρίῳ μὲν ἀρχόντων σχήματι διεψευσμένοι ὑπόυλως καὶ 20 κακούργως ὡς χριστιανὸς ἑαυτοὺς ἐμφανίζουσιν, ἐπὶ χανρότητι δὲ ἀρχόντων φιλοχρημάτων Σαμαρεῖται καὶ μισοχριστιανοὶ καὶ

2. Ἀδριάνιον PV. 4. τοῦ βασιλέως P. 14. Σαμαριτῶν PV. 17. ἔξ om. P. 21. Σαμαρεῖται PV et postea σαμαριτίζεν.

Confecit praeterea idem Imperator rex Atriae Basilicae Illi Cister-
nam magnam, cum in eam Aquaeductus Hadriani aquam immittere vellet.
Quem quidem Aquaeductum jam olim ab Hadriano Imperatore constru-
ctum, quo Byzantio aquarum copia suppeteret, quarum penuria prius la-
borabat, renovavit.

A. C.

[Ol. Iph.]

529. II. Ind. VII. Decio solo Cos.

1. 327.

Hoc anno, Justinianus Codex absolutus est, jussusque est vim habere a XVI. Kalend. Apriles hujus praesentis Indict. VII.

Hoc anno, Deo ita volente, magna extitit mortalitas.

530. III. Ind. VIII. Lampadio et Oreste Coss.

2.

Hoc anno, Samaritanis tumultuantibus, sibi que Regem et Caesarem creantibus, missus est Irenaeus Pentadiae filius Magister militum, qui multos interfecit. Quidam vero ex iis sibi metuentes, necessitate coacti se ad Christianam religionem contulerunt, iique excepti baptizati sunt, atque ad hanc usque aetatem utramque religionem profitentur, dum in speciem quidem propter quorundam Praesidum severitatem subdole et perfide Christianos palam se profitentur: aliorum vero Praesidum pecuniae inhiantium mollitie ac indulgentia Samaritae, atque adeo Christianorum ocores, ita se gerunt, ac si quid

ὡς μὴ γνόντες χριστιανισμόν, οὕτω διαπράττονται, τοὺς ἄρχον-
B τας πείθοντες σαμαρειτίζειν διὰ τῶν χρημάτων.

R 776

V 268

Πέμπτῃ ἔτει τῆς βασιλείας Ἰουστινιανοῦ, μηνὶ Ἰανουαρίῳ,
γέγονε τοῦ λεγομένου Νίκα ἡ ἀνταρσία τρόπῳ τοιοῦτῳ. ἀνε-
θόντα τὰ μέρη ἐν τῷ Ἰππικῷ ἔκραξαν οἱ δῆμοι τῶν Πρασίνων, 5
Ἄκτα διὰ Καλοπόδιον τὸν κουβικουλάριον καὶ σπαθάριον. ἔτη
C πολλά, Ἰουστινιανέ, τοῦ βίγκας· ἀδικοίμεθα, μόνε ἀγαθέ, οὐ
βαστάζομεν, οἶδεν ὁ θεός, φοβοίμεθα ὀνομάσαι, μὴ πλέον
εὐτυχῆσαι, καὶ μέλλομεν κινδυνεύειν. Καλοπόδιός ἐστιν ὁ σπα-
θαροκουβικουλάριος ὁ ἀδικῶν ἡμᾶς. καὶ πολλῶν ἕβρων γενο- 10
μένων μεταξὺ τῶν μερῶν Βενέτων καὶ Πρασίνων, καὶ τὸν βασι-
λέα πολλὰ λοιδορήσαντες, κατῆλθον οἱ Πράσινοι, ἐάσαντες τὸν
βασιλέα καὶ τοὺς Βενέτους θεωροῦντας τὸ ἰππικόν. καὶ ἀπέστει-
λεν ὁ βασιλεὺς ἰδεῖν τί κράζουσιν ὡς ἔτυχεν· ἀλλ' ὅτε πολλὴ γέ-
νηται ἀνάγκη, τότε ποιεῖς ἅ ἐβουλεύσω. καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ βα- 15
σιλεὺς, Ἐξέλθατε οὖν καὶ μάθετε τίνος χάριν στασιάζουσιν. καὶ
ἐξῆλθεν ἀπὸ τοῦ παλατίου ὁ πατριῆκος Βασιλείδης ὁ ποιῶν τὸν

1. καὶ τοὺς P. 2. χρημάτων] Post haec in V tertia paginae pars cum sequenti folio recto et versi parte inferiori vacua relicta fuerant: quae spatia recentior manus implevit catalogo τεράτων quae Zenone, Iustiniano et Leone imperantibus acciderunt ἐκ τοῦ μεγάλου χρονογράφου, de quo conf. annotat. ad p. 379. C. Eum catalogum non habeo descriptum. 4. ἀμαρτία P. 7. βίγκας V. 8. μὴ εὐτυχῆσαι P. 9. σπαθάριος κουβικουλάριος P. 14. ὡς ἔτυχεν — 17. στασιάζουσιν om. P. Et ne his quidem omnis lacuna expleta est. 17. Βασιλίδης P. Sic et p. seq. v. 11.

sit Christiana religio prorsus ignorarent, ipsis etiam Praesidibus, quo Samaritanam religionem profiteri sibi liceret, pecunia data, persuasis.

6039.

531. iv. Ind. ix. Lampadio et Oreste II. Coss.

3.

CCCXXVIII. Olympias.

532. v. Ind. x. Lampadio et Oreste III. Coss.

4.

Anno imperii Justiniani quinto, mense Januario, seditio, quae Vincas vulgo appellatur, in hunc modum facta est. Cum Factiones in Circum ascendissent, Prasini clamant: *Acta per Calopodium Cubicularium et Spatharium* (rescindantur:) *Multos annos Justiniane, Tu vincas. Injusta patimur, o solus bone, nec sumus ferendo, novit Deus. Non audeamus nominare, ne feliciter agas, nosque periclitemur. Calopodius Spatharius et Cubicularius is est qui nos injuria afficit.* Pluribus inde inter Factiones Venetas et Prasinas jactatis conviciis, ac Imperatore multis probris insectato, descenderunt Prasini, relictis Imperatore et Venetis, ludos spectantibus. Interea misit Imperator qui attenderent quid clamarent. Tum exiere e Palatio Basilides Patricius, Vicarium agens Con-

τόπον τοῦ μεγάλου Ἐρμογένους ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ Κων- D
 σταντιόλος. καὶ στήσαντες τὰ εἰσελαύνοντα πλήθη ἔξω τοῦ πα-
 λατίου, κατασιγήσαντες αὐτὰ προσεφώνησαν αὐτοῖς, λέγοντες,
 Τί ζητοῦντες γενέσθαι στασιάζετε; καὶ ἔκραξαν κατὰ τοῦ
 5 ἐπάρχου τῶν πραιτωρίων Ἰωάννου τοῦ Καππάδοκος καὶ Ῥουφί-
 νου τοῦ κναίστορος καὶ τοῦ ἐπάρχου τῆς πόλεως Εὐδαίμονος. καὶ
 ταῦτα ἀκηκοότες ἀνήγαγον τῷ βασιλεῖ. καὶ εὐθὺς διεδέξατο
 τὸν ἐπαρχον τῶν πραιτωρίων Ἰωάννην, καὶ ἐποίησεν ἀντ' αὐτοῦ
 ἐπαρχον πραιτωρίων τὸν πατρίκιον Φωκᾶν τὸν Κρατεροῦ. διε-
 10 δέξατο δὲ καὶ Ῥουφῖνον τὸν κναίστορα, καὶ ἐποίησεν ἀντ' αὐτοῦ
 τὸν πατρίκιον Βασιλείδην κναίστορα τὸν τοποτηροῦντα τὸν μάγι- P 337
 στρον, ὡς προεῖρηται. καὶ τὸν ἐπαρχον δὲ τῆς πόλεως Εὐδαί-
 μονα διεδέξατο, καὶ ἐποίησεν ἀντ' αὐτοῦ Τρύφωνα ἐπαρχον πό-
 λεως, τὸν ἀδελφὸν Θεοδώρου ἀπὸ ἐπάρχων πόλεως. ὁ δὲ δῆμος
 15 ἐπέμεινεν ἔξω τοῦ παλατίου εἰσελαύνων· καὶ τούτου γνωσθέντος,
 ἔξῃλθεν ὁ πατρίκιος Βηλισίρις ὁ στρατηλάτης μετὰ πλήθους
 Γότθων, καὶ ἔκοψε πολλοὺς ἄχρις ἐσπέρας. καὶ λοιπὸν ἐνέ- R 778
 πρησαν τὴν εἴσοδον τοῦ παλατίου τὴν χαλκόστεγον, καὶ ἐκαύθη
 μετὰ τοῦ πορτίκου τῶν σχολαρίων καὶ τῶν προτηκτόρων καὶ καν-
 20 διδάτων, καὶ γέγονε διακοπή. ὁμοίως δὲ ἐκαύθη καὶ τὸ Σένατα,
 ὅπου ἐστὶ τὸ λεγόμενον Ἀγυονσταῖον, καὶ ἡ μεγάλη ἐκκλησία πᾶσα B

3. αὐτοί P. 6. 10. κνίστορος PV. 9. Κρατεροῦ] Κρατερόν
 PV. Vide praeter quos citat Ducangius Malalam p. 449. 5. 10.
 τὸν Ῥουφῖνον τὸν P. 11. κνίστορα P. 12. εὐδαίμονος P.
 15. ἔμεινε P. 16. Βελισάριος P. 17. ἀνέπρησαν P. 19. τὸ
 μετὰ P. 18. ib. προκτητόρων R, προτικτόρων PV. 20. καὶ ἐκαύ-
 θη τὸ P.

stantinopoli Hermogenis Magistri, et Constantiolus, atque ii turbas pro-
 ruentes extra palatium continentes, indicto silentio, hisce verbis compe-
 larunt: *Quid quaeritis, et cur tumultuamini?* et clamarunt, *contra Prae-*
fectum Praetorio Joannem Cappadocem, et Rufinum Quaestorem, ac
Praefectum Felicis urbis. Quibus auditis, et ad Imperatorem perlati,
 is extemplo Joannem Praefectum Praetorio exauctoravit, illique successo-
 rem designavit Phocam Craterum Patricium. Abdicavit etiam Rufinum
 Quaestorem, illiusque loco subrogavit Basilidem Patricium, qui Magistri
 vicem agebat, ut dictum est. Felicis quoque Praefecto urbis exaucto-
 rato, ei successus est Tryphon, Theodori Ex-Praefecto urbi frater. Po-
 pulus interea extra Palatium consistens pergebat: quo cognito, Belisa-
 rius Patricius Magister militum cum Gotthorum copiis egressus, multos
 ex illis cecidit usque ad vesperam. Tum vero incenderunt Palatii ve-
 stibulum aereis tegulis tectum, quo quidem incendio exusta est Porticus
 Scholariorum, et Protectorum atque Candidatorum, factaque ingens cae-
 des. Conflagravit etiam Senatus, ubi est quod appellatur Augustaeum,

σὸν τοῖς φροβεροῖς καὶ θαυμαστοῖς κλοσι πᾶσα ἐκ τετραέντων κα-
τηρέχθη. κακεῖθεν κατήλθεν ὁ δῆμος πάλιν εἰσελαύνων ἐπὶ τὸν
Ψουλιανοῦ λιμένα εἰς τὸν οἶκον Πρόβου· καὶ ἐζήτει παρ' αὐτοῦ
λαβεῖν ὄπλα, καὶ ἔκραζον, Πρόβου βασιλέα τῆ Ῥωμανίᾳ. καὶ
ἔβαλον πῦρ εἰς τὸν οἶκον τοῦ αὐτοῦ πατρικίου Πρόβου· καὶ ἄλλ- 5
γων καυθέντων ἐλείφθη τὸ πῦρ καὶ ἐσβέσθη. τῇ δὲ παρασκευῇ
ἡμέρᾳ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ις' ἦλθον οἱ δῆμοι εἰς τὸ πραιτώριον τῶν
ἐπάρχων, καὶ ἔβαλον ἐκεῖ πῦρ, καὶ ἐκαύθησαν αἱ στέγαι τῶν
C δύο βασιλικῶν οἰκῶν καὶ μόνον τοῦ αὐτοῦ πραιτωρίου, ὅπου τὰ
σκρίνια. ἐφύσησεν γὰρ ἄνεμος βορρῆως, καὶ τὸ πῦρ ἔξω τοῦ 10
πραιτωρίου ἐδίωξεν, καὶ ἐκαύθη τὸ βαλανεῖον τῶν Ἀλεξάνδρου,
καὶ ὁ ξενὸν τῶν Εἰθούλων ἐν μέτρει καὶ ἡ ἁγία Εἰρήνη, ἣτις ἦν
V 269 κτισθεῖσα ὑπὸ Ἰλλου τοῦ Ἰσαύρου τοῦ ἀντάρτου Ζήνωνος τοῦ
βασιλέως. καὶ ὁ ξενὸν τοῦ Σαμψῶν ὁ μέγας ἐκαύθη, καὶ ἀπώ-
λοντο οἱ ἐν αὐτῷ ἀνακείμενοι ἄρρώστοι. τῷ δὲ σαββάτῳ, τευ- 15
τέστιν τῇ ις' τοῦ αὐτοῦ αὐθιναίου μηνός, ἐποίησαν συμβολὴν
μετὰ τοῦ δήμου οἱ στρατιῶται οἱ ἐλθόντες ἀπὸ τοῦ Ἐβδόμου καὶ
τοῦ Ῥηγίου καὶ τοῦ Ἀθύρα καὶ ἀπὸ Καλαβρίας, ἐπειδὴ ὡς ἔτυ-
χεν ἐφόνεον οἱ δῆμοι τοὺς ἀνθρώπους καὶ ἔσυρον αὐτοὺς καὶ
ἔβαλλον εἰς θάλασσαν ὡς παρακενωτάς. ὁμοίως δὲ καὶ γυναῖ- 20
D κας ἐφόνεον, καὶ πολλοὶ ἔπεσαν δημάται. καὶ ἐωραχότες ἐαυ-
τοὺς βαλλομένους οἱ ὄχλοι, ἦλθον αὐτοὶ εἰς τὸν Ὀκτάγωνον τὸν

1. πᾶσι P. 8. στέγαι R. 14. ὁ prius om. P. 19. οἱ δῆμοι
om. P. 21. ἔσκασαν P.

et Magna Ecclesia, cum stupendis omnibus et admirandis columnis, ex quadri-marmore confectis, tota procubuit. Atque inde populus rursus descendens versus Juliani Portum, ad aedem Probi proruit, ab eoque arma petivit, haecce verba inclamans, *Probum Imperatorem Romaniae*: eo igne in domum Probi Patricii injecto, paucisque absumptis, ignis postmodum desit et extinctus est. Die Veneris, ejusdem mensis xvi. venerunt Factiones in Praetorium Praefecti, ignemque ibi iniecerunt, quo conflagrarunt contignationes duarum domorum Regiarum, et locus ipsius Praetorii, ubi erant Scrinia. Vento quippe Aquilone flatum protendente, ignis ultra Praetorium prorupit, quo exustum est Alexandri Balneum, et ex parte Xenodochium Eubuli, ut et aedes Sanctae Irenae, quae condita fuerat ab Illo Isauro, qui adversus Zenonem tyrannidem invasit. Sed et ingens illud Xenodochium Sampsonis incendio consumptum est, et qui in eo aegri jacebant periere. Die Sabbati, hoc est xvii. ejusdem mensis Audynaei, milites qui ex Hebdomo, Rhegio, Athysa, et Calabrya venerant, cum populo congressi sunt. Postquam vero quoslibet, ut occurrebant; occiderant; hos in mare, tanquam vilis quosque, tractos jaciebant. Interficiebant quoque feminas, multaque jaculis aut sagittis sanctiosos aggrediebantur. Verum ut se si sic peti advertere, ve-

ὄντα εἰς μέσον τῆς βασιλικῆς τῶν Γουναρίων καὶ τοῦ δημοσίου Ἐμβόλου τῆς Ῥηγίας. καὶ ἑωρακότες οἱ στρατιῶται ὅτι οὐκ ἠδύ-
 ναντο εἰσελθεῖν, ἐπάνω αὐτῶν ἔβαλον πῦρ, καὶ ὑφῆψαν τὴν
 Ὀκτάγωνον, καὶ ἔξ αὐτοῦ τοῦ πυρὸς ἐκαύθη τὰ περίξ τοῦ ἁγίου
 5 Θεοδώρου τῶν Σφωρακίου δόξα τοῦ σκευοφυλακίου τοῦ φούρου
 τοῦ ἁγίου οἴκου. ὁ δὲ Ἐμβολος ὄλος τῶν ἀργυροπρατίων καὶ ὁ
 οἶκος Συμμάχου τοῦ ἀπὸ ὑπάτων ὀρδικαρίων καὶ ἡ ἁγία Ἀκυ-
 λῖνα ἕως τῆς καμάρας τοῦ ἄλλου Ἐμβόλου τοῦ φόρου Κωνσταν-
 τίνου ἐκαύθη. καὶ φυγόντες ἐκεῖθεν οἱ δῆμοι ἔβαλον πῦρ ἐπὶ τὸ
 10 Λίβυρον ἐπὶ τὴν Μαγναύραν, καὶ συνδρομῆς πολλῆς γενομένης
 ἐσβέσθη εὐθέως.

Τῇ δὲ κυριακῇ ἡμέρᾳ, τουτέστι τῇ 17^ῃ τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἀπο-
 νέχιον ἀνῆλθεν ὁ βασιλεὺς εἰς τὸ Ἴππικὸν ἐν τῷ ἰδίῳ καθίσματι,
 βασιτάζων τὸ ἅγιον εὐαγγέλιον. καὶ τούτου γνωσθέντος ἀνῆλθεν
 15 πᾶς ὁ δῆμος, καὶ ἐγεμίσθη τὸ Ἴππικὸν ὄλον ἐκ τῶν ὄχλων. καὶ
 ἐπωμόσατο αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς, λέγων, Μὰ τὴν δύναμιν ταύ-
 την, συγχωρῶ ὑμῖν τὸ πταῖσμα τοῦτο καὶ οὐ κελεύω τινὰ ἔξ
 ἑμῶν συσχεθῆναι, ἀλλ' ἡσυχάσατε· οὐδὲν γὰρ παρ' ἐμῶς, ἀλ-
 20 ἂν παρ' ἐμέ. αἱ γὰρ ἐμαὶ ἁμαρτίαι ἐποίησάν με μὴ παρασχεῖν
 ὑμῖν περὶ ὧν ἠτήσατέ με ἐν τῷ Ἴππικῷ. καὶ πολλοὶ τοῦ δήμου
 ἔκραξαν, Ἀἴουστε Ἰουστινιανέ, τοῦ βέγκας. ἄλλοι δὲ ἔκραζον,

5. σκευοφυλακίον in m. ponit V. id. φούρον P. 6. ἀργυρο-
 πρατίων] Immo ἀργυροπρατείων. 9. ἐκεῖ P. id. ἐπὶ τὸ Λίβυρον
 om. P. 15. ἐγγώσθη R, ἐπληρώθη m. R, ἐχώσθη P. 16. ὁ om. P.

nerupt ad Octagonum, situm inter Basilicam Gunariorum, et publicam
 Porticum Regiae. Milites autem ubi viderunt in illos se non posse ir-
 ruere, ignem projecerunt, et Octagonum incenderunt: quo incendio con-
 flagavit quicquid erat circa aedem Sancti Theodori in tractu Sphoracii,
 praeter Saenophylacium arcis sacrae aedis. Porticus autem tota Argen-
 tariorum, et domus Symmachi Ex-Consule ordinario: sancta item Aquil-
 ina usque ad fornices alterius Porticus Fori Constantini exusta est.
 Hinc igitur fugientes Factiones, ignem injecerunt in Magnauram, sed
 multo hominum facto concursu, statim extinctus est.

Die vero Dominica, hoc est xviii. ejusdem mensis, cum noctem in-
 somnem duxisset Imperator, progressus est in Circum seditque in suo
 Tribunali, gestans sanctum Evangelium. Quo cognito, populus univer-
 sus ascendit, totumque impletus est Circus, turba passim affluente. Tum
 Imperator, acto sacramento, Per hanc potestatem, inquit, condone vestis
 offensam hanc, namque ex vobis praecipiam comprehendendi, modo
 quiescatia: nulla enim pena vos supra, sed super me residet. Peccata
 enim mea effecere, ut vobis non concederem quae a me in Circo petistis.
 Tum multi ex populo acclamaverunt: *Auguste Justiniane, tu vincas.* Alii

Ἐπισηκεῖς, σγαύδαρι. καὶ ἔασεν, καὶ κατήλθεν αὐτὸς ἐκ τοῦ Ἰππικοῦ ὁ βασιλεὺς· καὶ ἔδωκεν ἐδθέως μίσσας τοῖς τοῦ παλατιοῦ, καὶ λέγει τοῖς συγκλητικοῖς, Ἀπέλθετε, ἕκαστος φυλάξει τὸν οἶκον αὐτοῦ. καὶ ἐξελεθόντων αὐτῶν ὑπήνησεν ὁ δῆμος Ἐπατίῳ τῷ πατρικίῳ καὶ Πομπηίῳ τῷ πατρικίῳ· καὶ ἔκραξαν, 5 Ἐπάτιε Αἴγουστε, τοῦ βίγκας. καὶ λαβόντες οἱ δῆμοι τὸν αὐ-
 C τὸν πατρικίον Ἐπάτιον εἰς τὸν φόρον Κωνσταντίνου, φοροῦντα ἄσπρον χλανίδιν, ἀναγαγόντες αὐτὸν ὕψος εἰς τοὺς βαθμοὺς τοῦ κλονος τῆς στήλης Κωνσταντίνου τοῦ βασιλέως ἤνεγκαν οἱ δῆμοι ἀπὸ τοῦ παλατιοῦ Πλακιλλιανῶν οὕτω λεγομένου σίγνα 10 βασιλικὰ ἀποκείμενα ἐκείσε, καὶ ἔβαλον εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ αὐτοῦ Ἐπατίου, καὶ μανιάκιον χρυσοῦν εἰς τὸν τράχηλον αὐτοῦ. καὶ τούτου γνωσθέντος τῷ βασιλεῖ, ἐσφαλίσθη τὸ παλάτιον, καὶ λαβόντα τὰ τοῦ δήμου πλήθη τὸν αὐτὸν Ἐπάτιον καὶ Πομπήιον τὸν πατρικίον καὶ Ἰουλιανὸν τὸν ἀπὸ ἐπάρχων πραιτωρίων ἀπή- 15 γαγον τὸν αὐτὸν Ἐπάτιον εἰς τὸ βασιλικὸν κάθισμα, βουλόμενοι ἐκβαλεῖν ἐκ τοῦ παλατιοῦ πορφύραν βασιλικὴν καὶ διάδημα καὶ
 D στέφαι αὐτὸν εἰς βασιλέα. καὶ ἔκραξεν αὐτῷ ὁ πᾶς δῆμος ὁ ὢν εἰς τὸ Ἰππικόν, Αἴγουστε Ἐπάτιε, τοῦ βίγκας. καὶ αὐτὸς Ἐπάτιος προθεωρῶν τὰ τοῦ δήμου ὅτι τρεπτοὶ εἰσι καὶ πάλιν ἐγ- 20 κρατῆς γίνεται ὁ βασιλεὺς, πέμψας λύθρα Ἐφραμίον τὸν καν- διδῦτον, ᾧ τινι ἐθάξρει, δηλοῖ τῷ βασιλεῖ Ἰουστινιανῷ, Ἴδοι τοὺς ἐχθροὺς σου πάντας ἐν τῷ Ἰππικῷ συνήγαγον· ὁ κελεύεις

R 782
V 270

1. σγαύδαρι] γάδαρι Ducangius. 3. ἀπέλθετε P. ἰδ. φυλάξεν P, φυλάξῃ m. R. 8. ἀναγόντες P. 12. μανίκιον R, μανιάκιον. μανιάκιον m. R. 14. καὶ Πομπήιον om. P. 18. πᾶς om. P.

vero clamitarunt: *Pejeras, Asine*. Imperator ad haecce siluit, et ex Circo abiit, statimque dimisit Palatinos Proceres, iisque dixit, *Abite, ut vestras aedes custodiatis*. Quibus digressis, occurrit populus Hypatio Patricio, et Pompeio Patricio, et acclamavit, *Hypati Auguste, tu vinces*: arreptumque Hypatium Patricium, Chlamyde indutum candida, in Forum Constantini sublimem usque ad gradus statuæ Constantini Imperatoris deduxerunt. Tum vero Factiones ablatis ex Palatio Placilliana- rum, ita appellato, ubi asservabantur, Imperatoris insignibus, iis induerunt caput ipsius Hypatii, torque etiam aureo collo aptato. Quod ubi Justiniano Imperatori est renuntiatum, Palatium clausum est. Factiosi vero, Hypatio Patricio, et Juliano Ex-Praefecto Praetorio arreptis, ipsam Hypatium usque ad Imperatorium Thronum adduxere, ut allatis ex Palatio Imperatoria purpura, et diademate, illum in Imperatorem coronarent. Verum: Hypatius, cum populorum mentem praevideret, eorumque levitatem, rursumque Justinianum rerum potiturum, misso clam Ephre- mio Candidato, cui fidebat in primis, nuntiat Imperatori Justiniano: *Ecce*

ποίησον. ἀπελθόντος δὲ τοῦ αὐτοῦ Ἐφραιμίλου ἐν τῷ παλατίῳ, καὶ θελήσαντος εἰσελθεῖν καὶ εἰπεῖν τῷ βασιλεῖ τὴν ἀπόκρισιν, ἀπαντᾷ αὐτῷ Θωμᾶς τις ἀδοσκηρῆτις, ἰατρὸς ὢν τοῦ βασιλέως, πῦνν γιλούμενος παρ' αὐτοῦ, καὶ λέγει τῷ κανδιδάτῳ, Ποῦ εἰσ- P 339
 5 ἐρχῃ; ἔσω οὐδεὶς ἐστίν· ὁ γὰρ βασιλεὺς ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ. καὶ ὑποστρέψας Ἐφραιμίος λέγει Ἐπατίῳ, Δέσποτα, μᾶλλον ὁ Θεὸς θέλει σε βασιλεῦσαι· ὁ γὰρ Ἰουστινιανὸς ἔφυγεν, καὶ οὐδεὶς ἐστίν τῷ παλατίῳ. καὶ ταῦτα ἀκούσας ὁ Ἐπάτιος ἔδοξε θαρ-
 10 σαλειώτερος καθέζεσθαι ἐν τῷ δεσποτικῷ καθίσματι τοῦ Ἰππικῶ καὶ ἀκοῦειν τὰς εἰς αὐτὸν εὐφημίας τοῦ δήμου καὶ τὰς ὑβριστι-
 κὰς φωνάς, ὡς ἔλεγον εἰς τὸν βασιλέα Ἰουστινιανὸν καὶ εἰς τὴν
 Αὔγουστιαν Θεοδώραν. ἦλθαν δὲ καὶ ἀπὸ Κωνσταντιανῶν νεώ-
 15 τεροι Πράσινοι, φοροῦντες ζάβας, σὺ· οἵτινες νεώτεροι ἦλθον ὠπλισμένοι, ὑπολαβόντες ὅτι δύνανται ἀνοῖξαι τὸ παλάτιον καὶ B
 20 εἰσαγαγεῖν αὐτὸν ἐν αὐτῷ. ὁ δὲ θειότατος βυσιλεὺς Ἰουστινια-
 νὸς ἀκηκῶς τὰ περὶ τοῦ δήμου καὶ Ἐπατίου καὶ παρὰ Πομ-
 πηίου τολμηθέντι, εἰθέως ἀνῆλθεν διὰ τοῦ λεγομένου Κοχλίου
 εἰς τὰ λεγόμενα Πούλιπτα, ὅπισθεν τοῦ καθίσματος τοῦ Ἰππι-
 κοῦ, εἰς τὸν Τρίκλινον τὸν ἔχοντα τὰς χαλκῆς θύρας, αἵτινες
 20 ἦσαν ἡσφαλισμένοι. ἦσαν δὲ μετ' αὐτοῦ τοῦ βυσιλέως Μοῦνδος

3. τῷ αὐτῷ R. *ib.* ἀσκηρῆτοις P. Ioannes Laurentius de magistr. Romanis p.182. ἀσκηρῆτις τοὺς ἐπὶ τῶν σκηρῆτων· οὐδὲ γὰρ ἀδοσκηρῆτις κατὰ τοὺς ἰδιώτας ἐξ ἀνοίας μετὰ τοῦ δέλτα στοιχείου τῆς προθέσεως ἐπιβαλλομένης. 6. Ἐφραιμίος PV. 8. θαραλίως P. 12. ἦλθον P. *ib.* Κωνσταντινῶν R. 16. περὶ] παρὰ, omisso mox παρὰ, P sola. *ib.* καὶ alterum om. R. 19. Τρικλίσιον P. *ib.* τὰς om. P.

hostes tui universi in Circo collecti sunt, quod praecipis, exequere. Ephraemio ad Palatium pergenti, illudque volenti ingredi, ut quae sibi mandata erant exponeret, occurrit Thomas quidam a Secretis, quique Imperatoris erat Medicus, et ab eo praecipua quadam familiaritate colebatur, qui Candidatum adortus: Quo, inquit, tendis; nemo intus est, Imperator quippe inde discessit. Reversus Ephraemius renuntiat Hypatio: Domine, Deus te potius vult imperare: fugit enim Justinianus, nec quaquam est in Palatio. Quibus auditis, Hypatius visus est in Imperatorio Circi Tribunali fidentius considerare, atque audire faustas in se populi factas acclamaciones, et convitia quae in Justinianum Imperatorem e in Theodoram Augustam passim jactabantur. Venerunt quoque a Constantianis Juniores Prasini, loricas ducentas quinquaginta ferentes: et quidem armati accesserunt, rati se Palatium aperire posse, in illudque Hypatium introducere. Sacratissimus vero Imperator Justinianus, certior factus de populi, Hypatii, et Pompeii conatibus, extemplo ascendit per Cochleam, uti appellatur, in Pulpita, sic pariter dicta, pone Circi Tribunal: atque inde in Triclinium aereas habens januas, quae tum erant clausae. Aderant porro cum Imperatore Mundus, Constantiolus,

καὶ Κωνσταντῖνος καὶ Βασιλείδης καὶ Βηλισάριος καὶ ἄλλοι τε-
νὲς συγκλητικοί. εἶχεν δὲ καὶ τὴν τοῦ παλατίου ἔνοπλον βοή-
θειαν μετὰ τῶν ἰδίων σπαθαρίων καὶ κουβικουλαρίων.

C Καὶ τούτων γενομένων Ναρσῆς ὁ κουβικουλάριος καὶ σπα-
θάριος ἐξελθὼν λαθραίως δι' ἑαυτοῦ καὶ τῶν ἀνθρώπων αὐτοῦ 5
ὑπέκλειπέ τινας τῶν τοῦ Βενέτου μέρους, ῥογεύσας χρήματα.
καὶ ἀποσχίσαντες ἤρξαντο κράζειν, Αὔγουστε Ἰουστινιανέ, τοῦ
βίγκας. κύριε, σῶσον Ἰουστινιανὸν καὶ Θεοδώραν. καὶ ὠλόλυ-
ξεν ἅπαν τὸ πλῆθος ἐν τῷ Ἰππικῷ. τινὲς δὲ τῶν ἐκ τοῦ Πρα-
σίνου μέρους ἀνασεισται ὀρμήσαντες κατ' αὐτῶν ἐλιθοβόλουν αὐ- 10
τούς. καὶ λοιπὸν τρακταῖσαντες οἱ ἐν τῷ παλατίῳ ὄντες ἔλαβον

D ἔξκουβιτιῶρων καὶ σχολαρίων· ἦσαν γὰρ καὶ αὐτοὶ ἀποσχίσαντες
μετὰ τοῦ δήμου· καὶ ἐξελθόντες μετὰ τῶν ἰδίων αὐτῶν ἀνθρώ-
πων ὤρμησαν εἰς τὸ Ἰππικόν, ὃ μὲν Ναρσῆς διὰ τῶν θυρῶν, ὃ 15

R 784 δὲ υἱὸς Μούνδου διὰ τῆς σφενδόνης, καὶ ἄλλοι διὰ τοῦ μονο-
πόρτου τοῦ δεσποτικοῦ καθίσματος εἰς τὸ πέλμα, ἕτεροι δὲ διὰ
τῶν Ἀντιόχου καὶ τῆς λεγομένης Νεκρᾶς πόρτας. καὶ ἤρξαντο
κόπτειν τοὺς δῆμους ὡς ἔτυχεν, ὥστε μηδένα τῶν πολιτῶν ἢ ξέ-
νων τῶν εὐρεθέντων ἐν τῷ Ἰππικῷ περισωθῆναι, ἐν οἷς ἐσφάγη 20
καὶ Ἀντίπατρος ὁ βινδιεὺς Ἀντιοχείας τῆς Θεουπόλεως. εὐθέως

P 840 δὲ οἱ περὶ τὸν στρατηλάτην Βηλισάριον ἀνοίξαντες τὰς θύρας ἐπὶ

1. Βασιλίδης PV. ἰδ. Βελισάριος P. 10. ἀνασεισαι P. 15. εἰς τὸ
Ἰππικόν om. P. 21. καὶ om. P. 22. δὲ om. P. ἰδ. Βελισάριος P.

Basilides, Belisarius, aliique ex Senatoribus: habebatque armatum Pala-
tium praesidium, cum suis Spathariis et Cubiculariis.

Cum haec ita se haberent, Narses Cubicularius et Spatharius clam
egressus, tum per se, tum per suos homines, quosdam ex Veneta Factione
sibi concillavit, erogata pecunia. Ac tum seditiosi illi acclamare coe-
perunt: *Auguste Justiniane, tu vincas. Domine, serva Justinianum et*
Theodoram. Flevitque universa plebs in Circo. Quidam vero de Prae-
sinarum Factione, seditionem ac tumultum in illos concitare aggressi,
ipseos lapidibus impetiere. Demum qui in Palatio erant, communicatis
inter se consiliis, praesidium intus repertum sibi adjunxerunt, et clam
Excubitoribus et Scholaribus, qui aperte una cum populo ab Imperatoris
partibus sese subdlexerant, egressi cum suis copiis, irruerunt in Cir-
cum, ac Narses quidem per portas, filius vero Mundi per Sphendonem,
alii per portam unicam Imperatorii Tribunalis in arenam: alii per lo-
cum Antiochi appellatum, et per portam, quam Mortuum vocant, coe-
peruntque Factiones sine discrimine concidere, adeo ut nemo vel ex ci-
vibus vel ex peregrinis, qui tum in Circo forte erant, evaserit: in qui-
bus Antipater Antiochiae Theopoleos Vindex caesus occubuit. Extem-
plo qui cum Belisario erant, januis apertis, facto in Imperatorium Tri-

τὸ δεσποτικὸν κάθισμα ὀρμήσαντες μετὰ σπαθαρίων, καὶ συλλαβόμενοι τὸν Ὑπάτιον μετὰ Πομπηίου τοῦ πατρικίου τοῦ αὐτοῦ ἑξαδέλφου εἰσήγαγον τῷ βασιλεῖ Ἰουστινιανῷ. οἷτινες εἰσενεχθέντες προσέπεσαν, λέγοντες, Δέσποτα, πολὺς ἡμῖν κόπος V 271
 5 ἐγένετο, ὥστε συναγαγεῖν τοὺς ἐχθροὺς τοῦ κράτους ὑμῶν εἰς τὸ Ἰπικόν. καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς, Καλῶς ἐποιήσατε· ὅμως παρ' ὃ ἐπελθόντο ὑμῖν κελεύουσιν αὐτοῖς, διὰ τί τοῦτο οὐκ ἐποιήσατε πρὸ τοῦ πᾶσα ἢ πόλις καυθῆ; καὶ λέγει τοῖς εὐνούχοις καὶ σπαθαρίοις αὐτοῦ καὶ Εὐλαλίῳ τῷ βαρβάτῳ καὶ τοῖς κανδι- B
 10 δάτοις, Λύβετε αὐτοὺς καὶ ἀποκλείσατε. καὶ ἔλαβον αὐτοὺς κάτω εἰς τὸ παλάτιον, καὶ ἀπέκλεισαν τὸν Ὑπάτιον καὶ τὸν Πομπηίον μόνους. ἐσφάγησαν δὲ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ εἰς τὸ παλάτιν, ὡς λέγουσιν οἱ στοχασάμενοι, πολιτῶν καὶ ξένων ἀνδρῶν χιλιάδες λέ'. καὶ οὐκέτι ἐφάνη δημότης πού ποτε, ἀλλὰ γέγονεν ἡου-
 15 χλια ἕως ἐσπέρας.

Τῇ δὲ ἐπαίριον, ἣτις ἦν ἡμέρα δευτέρα μηνὸς τοῦ αὐτοῦ αὐθυναίου ιθ', ἐσφάγησαν Ὑπάτιος καὶ Πομπηίος οἱ πατρικιοί, καὶ ἐβρόφησαν τὰ λείψανα αὐτῶν εἰς τὴν θάλασσαν. καὶ τὸ μὲν Ὑπατίου λείψανον ἐφανερῶδη παρὰ τὸν αἰγυμάλον, καὶ ἐκέλευσεν C
 20 ὁ βασιλεὺς χωσθῆναι αὐτὸ εἰς τὸ μέσον τῶν λοιπῶν βιοθανάτων, καὶ πλάκα τεθῆναι ἐπάνω τοῦ λειψάνου αὐτοῦ, ἐν ἣ ἐπεγράφη, Ἐνθάδε κατὰκειται ὁ βασιλεὺς τῆς Λούππας.

7. πάρος P, εἰ m. R. 12. καλάτιν] ἰπικόν P, m. R, καλάτιον R. 16. δὲ] τε PV.

bunal una cum Spathariis impetu, captum Hypatium cum Pompeio patrupeli ad Imperatorem Justinianum adduxerunt, qui ad Imperatoris genua advoluti, dixerunt: *Domine, multum laboravimus, ut hostes vestras Majestatis in Circum cogereamus.* Quibus Imperator, *Recte, inquit, fecistis: verum siquidem vobis jubentibus parebant, cur non hoc fecistis priusquam universa civitas conflagraret?* Tum Eunuchis ac Spathariis suis, atque Eulalio Barbato, et Candidatis, *Illos, inquit, arripite, et custodia includite.* Atque ii in inferiorem Palatii partem delatos, Hypatium et Pompeium solos incluserunt. Caesi sunt illa die in Circo, ut referunt qui numerum conjectarunt, ex civibus, vel hominibus peregrinis, tricies quinquies mille, nec quisquam amplius e Factionibus apparuit, sed summa quies fuit usque ad vesperam.

Postero die, feria scilicet secunda, ejusdem mensis Audynaei xix. interfecti sunt Hypatius et Pompeius Patricii, ipsorumque corpora in mare projecta. Ac Hypatii quidem corpus in littore visum est: illudque praecepit Imperator inter eorum cadavera qui judicum decretis damnati violenta morte obierant terra obrui, ac supra illius corpus apponi tabulam, cui haecce verba inscripta sunt: *Hic situs est Imperator Luppa.*

Μεθ' ἡμέρας δὲ ἐκέλευσεν τοῖς αὐτοῦ λαβεῖν τὸ λείψανον αὐτοῦ καὶ θάψαι αὐτό. καὶ λαβόντες αὐτὸ οἱ αὐτοῦ ἔθανον εἰς τὸ μαρτύριον τῆς ἁγίας Μαύρας· τὸ δὲ Πομπηίου σῶμα οὐδαμῶς ἐφανερώθη. τὰ δὲ διαφέροντα αὐτοῖς πάντα ἐδημιώθη. καὶ οἱ λοιποὶ πατρίκιοι οἱ ἅμα αὐτοῖς εὐρεθέντες ἔφυγον, οἱ μὲν 5
 R 786 εἰς μοναστήρια, οἱ δὲ εἰς ἐκκλησίους οἴκους, καὶ ἐσφραγίσθησαν οἱ οἴκοι αὐτῶν. φανεροὶ δὲ καὶ ἐδημιώθησαν καὶ ἐξωρίσθησαν. καὶ γέγονε φόβος βασιλικὸς πολὺς. γνοὺς δὲ ὁ βασιλεὺς μετὰ ταῦτα τὴν δοθεῖσαν ἀπόκρισιν παρὰ Θωμᾶ τοῦ ἀδσηκρητίου Ἐφραϊμῶ τῷ κανδιδάτῳ, τὸν μὲν Θωμᾶν ἀπεκεφάλισεν, Ἐφραϊ- 10
 D μιον δὲ ἐξώρισεν εἰς Ἀλεξάνδρειαν τὴν μεγάλην.

Καὶ τῇ κ' τοῦ αὐτοῦ αὐδυναίου μηνός, ἡμέρᾳ τρίτῃ, ἠσύχασεν πᾶσα Κωνσταντινούπολις, καὶ οἱ οὐδεὶς ἐτόλμησεν προσελθεῖν, ἀλλ' ἠνέωξεν τὰ ἐργαστήρια μόνον τὰ παρέχοντα βρωσιν καὶ πόσιν δεο-
 P 341 μένοις ἀνθρώποις. καὶ ἔμειναν τὰ πράγματα ἄπρακτα καὶ Κων- 15
 σταντινούπολις ὑπῆρχεν ἀδοσολήπτως ἐπὶ ἡμέρας ἱκανάς.

Ὁ δὲ βασιλεὺς Ἰουστινιανὸς εὐθέως ἐδήλωσε τὴν ἑαυτοῦ νικῆν εἰς τὰς ὑπὸ τὴν αὐτοῦ βασιλείαν πόλεις πάσας καὶ τὴν ἀναλρεσιν τῶν ἐπαναστάντων αὐτῷ τυράννων, ἐπιλαβόμενος κτίζειν σπουδαίως καὶ βέλτιον τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν καὶ τὸ παλά- 20

9. ἀσηκρητίους P. 12. μηνός Αὐδυναίου P. 13. πᾶσα ἢ K. P. 14. ἔχοντα P. 16. ἀσιτόληπτος P. „Corruptus locus, nec expresse scriptum ἀσιτόληπτος.“ Raderus. Conf. Ducang. v. δοσοληψία. 18. καὶ τῇ] (καὶ) P, om. R.

Post dies aliquot mandavit propinquis ejus ut illius funus tollerent, illudque sepelirent, quod ii inde sublatum, in aede Sanctae Maurae humo condiderunt. At Pompeii corpus nusquam apparuit. Bona vero illorum omnia publicata. Caeteri Patricii, qui cum iis inventi fuerant, alii in monasteria, alii in aedes sacras fuga evaserunt: quorum domus sunt obsignatae. Eorum autem qui manifeste iis adhaesisse sunt deprehensi, bona publicata, lique proscripti sunt. Exinde universos propter Imperatorem invasit terror. Is intellecta a Thoma a Secretis Ephraemio Candidato data responsione, Thomae caput amputari praecepit, Ephraemium vero Alexandriam magnam in exilium amandavit.

Ac die xx. ejusdem mensis Audynaei, Feria iii. quievit omnis civitas Constantinopolitana: nec quisquam ausus est in publicum prodire. Sed Officinae duntaxat apertae sunt, quae egentibus cibum et potum subministrarent: manseruntque negotia omnia infecta, et Constantinopolis per aliquot dies inedia laboravit.

A. C.

[Ol. Ip

Anni a. m. c. Justinianus Imperator victoriam suam continuo per universas impe sui civitates nuntiavit: atque ut insurgentes in se tyrannos sustuler Tum vero coepit magno studio instaurare Magnam Ecclesiam, et Pala

τιον καὶ πάντας τοὺς καυθέντας τῆς πόλεως δημοσίους τόπους. ἔκτισε δὲ ἔνδον τοῦ παλατίου μαγκίπια καὶ ὄρια εἰς τὸ ἀποτίθεσθαι σίτον. ὁμοίως δὲ καὶ κιστέρναν ἐδάτων διὰ τὰς δημοτικὰς περιπτώσεις, κελύσας τῷ ἐπάρχῳ τῆς πόλεως τιμωρήσασθαι τοὺς ἐκ τοῦ Βενέτου μέρους τοὺς συναϊέσαντας τοῖς Πρασίοις καὶ τοῖς λοιποῖς μέρεισι κατ' αὐτοῦ.

τκή Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ι'. ε'. μετὰ ὑπ. Λαμπαδίου καὶ Ὁρέστου τὸ β'.

Ἰνδ. ια'. ε'. ὑπ. Ἰουστινιανοῦ Αἰγούστου τὸ δ' μόνου.

- 10 Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ δίῳ κατὰ Ῥωμαίους νοεμβρίῳ, τῆς ιβ' Ἰνδικτιῶνος, γέγονε σεισμὸς μέγας ἀβλαβῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐσπέρας βαθείας, ὥστε πᾶσαν τὴν πόλιν συναχθῆναι εἰς V 272 τὸν φόρον Κωνσταντίνου καὶ λιτανεύειν καὶ λέγειν, Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος, ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ὁ σταυρωθεὶς δι' ἡμᾶς, ἐλέησον ἡμᾶς. καὶ ἔμειναν πᾶσαν τὴν νύκτα ἀγρυπνοῦντες καὶ εὐχόμενοι. πρωίας δὲ γενομένης, ὁ πῦρ δῆμος τῶν λιτανευόντων C ἐξεβόησεν, Νικῆ ἢ τήχῃ τῶν χριστιανῶν. ὁ σταυρωθεὶς, σῶσον ἡμᾶς καὶ τὴν πόλιν. Αὔγουστε Ἰουστινιανέ, τοῦ βίγκας. ἄρον, κυῶσον τὸν τόμον τὸν ἐκτεθέντα ἀπὸ τῶν ἐπισκόπων τῆς συνόδου 20 Χαλκηδόνας.

2. μαγκίπια PV, ἀρτοπωλεία m. R. 7. τκή — β', omisso μετὰ et β' in γ' mutato, praefixoque Ἰνδ. θ'. δ' ὑπ. Λαμπαδίου καὶ Ὁρέστου τὸ β' ante p. 336. B πέμπτῳ ἔτει posuit Raderus. 17. νίκα PV.

tium, atque omnia civitatis aedificia, quae igne absumpta fuerant. At intra Palatium quidem Pistrina condidit, et horrea reconduendo frumento: nec non aquarum Cisternam propter publicas necessitates. Praecepit etiam Praefecto Urbi, ut ex Veneta Factione eos puniret potissimum qui sese Prasinis adjunxerant, et reliquis Factionibus quae in se conspiraverant.

538. vi. Ind. xi. Justiniano Augusto IV. solo Cos.

1. 328. 6041.

Hoc anno, mense Dio, secundum Romanos, Novembri, xii. Indictione, factus est ingens terrae motus innocuus Constantinopoli, adulta jam vespera, ita ut civitas universa in Forum Constantini coiret, et supplicationes institueret, diceretque, Sanctus Deus, Sanctus Fortis, Sanctus Immortalis, Qui crucifixus es pro nobis, miserere nobis. Manseruntque tota nocte insomnes, precibus assidue vacantes. Cum dilucularet, universus supplicantium populus exclamavit: Vincit Fortuna Christianorum. Crucifixe, serva nos, et urbem nostram. Auguste Justiniane, tu Vincas. Tolle, exure decretum editum ab Episcopis Synodi Chalcedonensis.

R 788 Καὶ τῆ κ' τοῦ αὐτοῦ δίου μηνός, τῆς ιβ' ἰνδικτιῶνος, προ-
 ἔβηκεν θεῖον αὐτοῦ γράμμα ὁ υἱὸς βασιλεὺς Ἰουστινιανὸς ἐν
 Κωνσταντινουπόλει, καταπέμψας καὶ ἐν τῇ πόλει Ῥώμῃ καὶ ἐν
 Ἱεροσολύμοις καὶ ἐν τῇ μεγάλῃ τῶν Ἀντιοχείων Θεουπόλει τῆς
 Συρίας καὶ ἐν τῇ μεγάλῃ τῶν Ἀλεξανδρέων πόλει τῇ πρὸς Αἴγυ- 5
 πτον καὶ ἐν Θεσσαλονίκῃ τῇ πόλει τοῦ Ἰλλυριῶν ἔθνους καὶ ἐν
 Ἐφέσῳ πόλει τῆς Ἀσίας τὸ αὐτὸ θεῖον αὐτοῦ γράμμα, ὅπερ εἶ-
 χεν οὕτως.

**Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Ἰουστινιανός, εὐσεβής, νικητής,
 τροπαιούχος, μέγιστος, ἀεισέβαστος, Αὐγουστος, 10
 πολίταις ἡμετέροις.**

Τὸν σωτήρα καὶ δεσπότην τῶν ἀπάντων Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν
 ἀληθινὸν ἡμῶν θεὸν θεραπεύειν διὰ πάντων σπουδάζομεν ὅσον
 P 342 ἐνδέχεται νοῦν καταλαμβάνειν ἀνθρώπινον μιμῆσθαι τὴν αἰτοῦ
 συγκατάβασιν. καὶ εὐρόντες τινὰς τῇ νόσῳ καὶ μανίᾳ κρατου- 15
 μένους Νεστορίου καὶ Εὐτυχοῦς τῶν ἑσθρῶν τοῦ θεοῦ καὶ τῆς
 ἀγνωστῆς καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας ἀρνούμενους
 τὴν ἁγίαν ἔνδοξον ἀειπαρθένον Μαρίαν θεοτόκον εἰπεῖν κυρίως
 καὶ κατ' ἀλήθειαν, ἐσπουδάσαμεν τούτους τὴν ὁρθὴν τῶν χρι-
 στιανῶν διδαχθῆναι πίστιν. οἱ δὲ ἀνιάτως ἔχοντες καὶ κρύ- 20

1. τῆς om. P. ib. προσέθηκεν PV. 13. ἡμῶν om. P sola. ib. θε-
 ραπεύων P. ib. σπουδάζομενος ὄν PV. Correxī ex Codice Iustin.
 p. 4. ed. Spangēnb. 15. καὶ prius addidi ex Cod.

xx. ejusdem mensis Dii, xii. Indictione, sacram suam sanctionem pu-
 blicavit Constantinopoli idem Imperator Justinianus: misitque Romam et
 Hierosolyma, et in magnam Antiochenorum urbem Theopolim Syriae, et
 in magnam urbem Alexandrinorum in Aegypto, et in Illyriorum gentis
 urbem Thessalonicam, et Ephesum urbem Asiae, illud ipsum sacram
 suum rescriptum, hisce verbis conceptum.

Imperator Caesar Justinianus, Pius, Victor, Triumphator, Maximus,
 Semper Augustus, civibus nostris salutem.

„Cum Salvatore, et Dominum omnium Jesum Christum verum
 Deum nostrum colamus per omnia, studemus etiam (quatenus datum est
 humanae menti assequi) imitari ejus condescensionem seu demissionem.“

„Etenim cum quosdam invenerimus morbo atque insaniam detentos
 impiorum Nestoril, et Eutyichis, Dei et Sanctae Catholicae et Apostoli-
 cae Ecclesiae hostium, nempe qui detrectabant sanctam gloriosam sem-
 per Virginem Mariam Theotocon sive Deiparam appellatē proprie, et
 secundum veritatem, illos festinavimus, quae sit recta Christianorum fi-
 des edocere. Nam hi incurabiles cum sint, celantes errorem suum, pas-

πτοντες τὴν ἑαυτῶν πλάνην, περιέρχονται, καθὰ μεμαθήκαμεν, τὰς τῶν ἀπλουστέρων ψυχὰς ἐκταράττοντες καὶ σκανδαλίζοντες καὶ ἐναντία τῆς ἁγίας καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας λέγοντες. ἀναγκαῖον τοίνυν ἐνομίσαμεν καταλῦσαι μὲν τὰς τῶν β αἵρετικῶν ψευδολογίας, σαφηνίσαι δὲ πᾶσιν ὅπως δοξάζει ἡ ἁγία τοῦ Θεοῦ καθολικὴ καὶ ἀποστολικὴ ἐκκλησία. κηρύττουσι δὲ οἱ αὐτῆς ὀσιώτατοι ἱερεῖς, οἷς καὶ ἡμεῖς ἐπόμενοι φανερὰ καθιστῶμεν τὰ περὶ τῆς ἐν ἡμῖν ἐλπίδος, οὐ καινίζοντες πλῆστιν, μὴ γένοιτο, ἀλλ' ἐλέγχοντες τὴν μανίαν τῶν φρονοῦντων τὰ τῶν ἀσεβῶν αἵρετικῶν, ὅπερ καὶ ἤδη ἐν τοῖς προοιμίοις τῆς ἡμετέρας βασιλείας πράξαντες πᾶσι κατάδηλον ἐποιήσαμεν. C

Πιστεύομεν γὰρ εἰς ἓνα Θεὸν πατέρα παντοκράτορα καὶ εἰς ἓνα κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ καὶ εἰς τὸ ἅγιον πνεῦμα, μίαν οὐσίαν ἐν τρισὶν ὑποστάσει προσκυνοῦντες, μίαν Θεότητα, 15 μίαν δύναμιν, τριάδα ὁμοούσιον. ἐπ' ἐσχάτου δὲ τῶν ἡμερῶν R 790 ὁμολογοῦμεν Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν μονογενῆ υἱὸν τοῦ Θεοῦ, τὸν ἐκ V 273 Θεοῦ ἀληθινῶς, τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ τοῦ πατρὸς γεννηθέντα, τὸν συναΐδιον τῷ πατρὶ, τὸν ἐξ οὗ τὰ πάντα καὶ δι' οὗ τὰ πάντα, κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ πνεύματος ἁγίου D 20 καὶ τῆς ἁγίας ἐνδόξου ἀειπαρθένου καὶ Θεοτόκου Μαρίας καὶ ἐνανθρωπήσαντα σταυρὸν τε ὑπομῆναι ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου

3. καὶ prius addidi ex Cod. 4. παραλῦσαι P sola. 7. αὐτῆς] αὐτοὶ V. 15. δὲ om. P. 18. οὗ τὰ] οὗ P.

sim circumcunt, (sicut didicimus) et simpliciorum animos exturbant et scandalizant, ea astruentes, quae sunt sanctae Catholicae Ecclesiae contraria. Necessarium igitur esse putavimus, tam haereticorum vaniloquia et mendacia dissipare, quam omnibus insinuare, quomodo aut sentiat sancta Dei, et Catholica et Apostolica Ecclesia, aut praedicent sanctissimi ejus Sacerdotes: quos et nos secuti, manifesta constituimus ea, quae fidei nostrae sunt: non quidem innovantes fidem (quod absit) sed coarguentes eorum insaniam, qui eadem cum impiis haereticis sentiunt. Quod quidem et nos in nostri imperii primordiis pridem satagentes cunctis fecimus manifestum.“

„Credimus itaque in unum Deum Patrem omnipotentem, et in unum Dominum Jesum Christum filium Dei, et in Spiritum sanctum, unam essentiam in tribus hypostasibus, sive subsistentibus personis, adorantes unam Deitatem, unam Potestatem, Trinitatem consubstantialiorem. In ultimis autem diebus confitemur Dominum nostrum Jesum Christum unigenitum Dei Filium ex Deo vero Deum verum, ante saecula, et sine tempore ex patre natum: coaeternum patri, ex quo omnia, et per quem omnia, qui descendit de coelis, incarnatus de Spiritu sancto, et sancta gloriosa et semper Virgine Maria, et inhumanatus, sive homo factus est, et passus crucem pro nobis sub Pontio Pilato, sepultus est, et resurrexit ter-

Πιλᾶτου καὶ ταφῆναι καὶ ἀναστῆναι τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ τὰ τε θαύματα καὶ τὰ πάθη, ἅπερ ἐκουσίως ὑπέμεινε σαρκί, γινώσκοντες. οὐ γὰρ ἄλλον τὸν Θεὸν λόγον καὶ ἄλλον τὸν Χριστὸν ἐπιστάμεθα, τὸν ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν ὁμοούσιον τῷ πατρὶ κατὰ τὴν Θεότητα καὶ ὁμοούσιον ἡμῖν τὸν αὐτὸν κατὰ τὴν ἀν- 5
P 343 θρωπότητα, τὴν δὲ καθ' ὑπόστασιν ἐνόητα δεχόμεθα καὶ ὁμο-
λογοῦμεν. ἔμεινε γὰρ τριάς ἡ τριάς καὶ σαρκωθέντος τοῦ ἐνὸς
τῆς τριάδος Θεοῦ λόγον· οὔτε γὰρ τετάρτου προσώπου προσθή-
κην ἐπιδέχεται ἡ ἅγια τριάς. τούτων τοίνυν οὕτως ἐχόντων,
ἀναθεματίζομεν πῦσαν αἵρεσιν, ἐξαιρέτως δὲ Νεστόριον τὸν ἀν- 10
θρωπολάτρην καὶ τοὺς τὰ αὐτοῦ φρονήσαντας ἢ φρονοῦντας,
τοὺς διαιροῦντας τὸν ἕνα κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν υἱὸν
τοῦ Θεοῦ καὶ Θεὸν ἡμῶν, καὶ μὴ ὁμολογοῦντας κυρίως καὶ κατὰ
ἀλήθειαν τὴν ἅγλιαν ἔνδοξον ἀειπαρθένον Μαρίαν Θεοτόκον, του-
τέστι μητέρα Θεοῦ, ἀλλὰ δύο υἱοὺς λέγοντας, ἄλλον μὲν τὸν ἐκ 15
B πατρὸς Θεὸν λόγον, ἄλλον δὲ τὸν ἐκ τῆς ἁγίας ἀειπαρθένου καὶ
Θεοτόκου Μαρίας, χάριτι δὲ καὶ σχέσει καὶ οικειώσει τῇ πρὸς τὸν
Θεὸν λόγον καὶ Θεὸν αὐτὸν γεγενῆσθαι ἀρνούμενους, καὶ μὴ ὁμο-
λογοῦντας τὴν δεσπότην ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ
καὶ Θεὸν ἡμῶν τὸν σαρκωθέντα καὶ ἐνανθρωπήσαντα καὶ σταυ- 20
ρωθέντα ἕνα εἶναι τῆς ὁμοουσίου τριάδος. οὗτος γὰρ μόνος

2. τοῦ αὐτοῦ] αὐτοῦ P. 4. τὸν αὐτὸν] αὐτὸν P. 10. τὸν
om. P. id. ἀνθρωπολάτρην PV. Illud Cod. 14. ἀειπαρθένον
om. P. 18. γεγενῆσθαι V.

tio die. Unius ac ejusdem passiones et miracula, quae sponte pertulit in carne, agnoscentes. Non enim alium Deum Verbum, et alium Christum novimus, sed unum et eundem, consubstantialem Patris secundum Deitatem, et consubstantialem nobis secundum humanitatem. Ut enim est in Divinitate perfectus, ita idem ipse et perfectus est in humanitate. Nam ejus secundum hypostasim seu secundum personam unitatem suscipimus, et confitemur: mansit enim Trinitas Trinitas, et post incarnatum unum ex Trinitate Dei Verbum: neque enim quartae personae adjunctionem admittit sancta Trinitas. His ita se habentibus, anathematizamus omnem haeresin, praecipue vero Nestorium anthropolatram, et qui eadem cum ipso sentiunt, vel senserunt, qui dividunt unum Dominum nostrum Jesum Christum Filium Dei, et Deum nostrum, et qui non confitentur proprie, et secundum veritatem sanctam gloriosam, et semper Virginem Mariam Theotocon seu Deiparam, id est, Dei matrem: sed qui duos Filios dicunt, unum ex Deo Patre Deum Verbum, alterum ex sancta semper virgine Deipara Maria, gratia et habitudine, et propinquitate, quam cum Deo Verbo habet, natum esse: et qui negant, nec confitentur Dominum nostrum Jesum Christum Filium Dei, et Deum nostrum incarnatum, et hominem factum, et crucifixum, unum esse ex sancta, et

ἔστιν ὁ συμπροσκυνούμενος καὶ συνδοξαζόμενος τῷ πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι.

Ἀναθεματίζομεν δὲ καὶ Εὐτυχήα τὸν φρενοβλαβῆ καὶ τοὺς τὰ αὐτοῦ φρονήσαντας ἢ φρονοῦντας, τοὺς φαντασίαν εἰσάγον- C
5 τας, ἄρνούμενους δὲ τὴν ἐκ τῆς ἁγίας ὑπεπαρθένου καὶ Θεοτό- R 792
κου Μαρίας ἀληθινὴν σάρκωσιν τοῦ κυρίου καὶ σωτήρος ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ, τουτέστιν τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, καὶ μὴ ὁμο-
λογοῦντας αὐτὸν ὁμοούσιον τῷ πατρὶ κατὰ τὴν Θεότητα. τὸν αὐ-
τὸν δὲ τρόπον καὶ Ἀπολλινάριον τὸν ψυχοφθόρον καὶ τοὺς τὰ
10 αὐτοῦ φρονήσαντας ἢ φρονοῦντας τοὺς ἄνθρωπον μόνον λέγον-
τας τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ καὶ Θεὸν
ἡμῶν, καὶ σύγχυσιν ἤτοι φυρμὴν εἰσάγοντας τῇ ἐνανθρωπήσει
τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ πάντας τοὺς τὰ αὐτῶν φρο- D
νήσαντας ἢ φρονοῦντας.

15 Τὸ ἴσον δὲ τοῦτου οἱ ἐπίσκοποι πάντες ἔλαβον ἐν ταῖς
ἰδίαις πόλεσι, καὶ προέθηκαν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις.

Ἰνδ. ιβ'. ζ'. ὑπ. Ἰουστινιανοῦ Ἀνυγούστου τὸ ε' καὶ Παυ- V 274
λίνου.

Ἐπὶ τοῦτων τῶν ὑπάντων ὁ Ἰουστινιανὸς κῶδιξ ἀνεκείθη,
20 προστεθεισῶν αὐτῷ καὶ τῶν μετ' αὐτὸν διατάξεων. καὶ ἐκελεύ- P 344

10. φρονοῦντας ἢ φρονήσαντες P. id. ἀνθρώπων P. 12. ἀν-
θρώπησει P.

consubstantiali Trinitate. Ipse enim solus est coadorandus et conglorifi-
candus Patri et sancto Spiritui."

A. C.

[Ol. Iph.]

„Anathematizamus insuper, et Eutychem, mente captum, et qui cum eo sentiunt, aut senserunt, qui phantasiam introducunt, negantque veram nativitatem, seu generationem Domini, et Salvatoris nostri Jesu Christi ex sancta Virgine et Deipara, hoc est, nostram salutem, et qui non constantur ipsum consubstantialem Patri secundum Deitatem, et consubstantialem nobis secundum humanitatem. Similiter autem anathematizamus, et Apollinarium psychopthoron, sive animicidam, et qui cum eo sentiunt, vel senserunt, qui dicunt inanimem, hoc est animae humanae expertem, esse Dominum nostrum Jesum Christum Filium Dei, et Deum nostrum, et qui confusionem, aut conturbationem introducunt, et invehunt in unigeniti Dei Filii inhumanationem sive humanitatem: et omnes postremo, qui eadem cum ipso senserunt, aut sentiunt."

Exemplum autem hujus edicti omnes Episcopi in suis civitatibus acceperunt, et in Ecclesiis suis promulgarunt.

534. VII. Ind. XII. Justiniano Augusto V. et Paulino Coss. 2.

6042.

His Coss. renovatus est Justinianus Codex, eidem adjunctis post illius editionem factis constitutionibus: jussumque est, ut priore illa edi-

οθη τῆς προτέρας ἐκδόσεως σχολαζούσης αἰθεντιῶσαι ἀπὸ τῆς
πρὸ δ' καλανδῶν Ιανουαρίων Ἰνδικτιῶνος γ'.

Ἰνδ. γ'. η'. ὑπ. Βηλισταρίου μόνου.

τκθ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ιδ'. ϑ'. ὑπ. Βηλισταρίου μόνου.

5

Ἰνδ. ιε'. ι'. ὑπ. Βηλισταρίου τὸ β' μόνου.

Ἰνδ. α'. ια'. ὑπ. Ἰωάννου μόνου.

Ἰνδ. β'. ιβ'. ὑπ. Ἀπίωνος, υἱοῦ Στρατηγίου, μόνου.

B

τλ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. γ'. ιγ'. ὑπ. Ἰουστίνου νέου μόνου.

10

Ἰνδ. δ'. ιδ'. ὑπ. Βασιλείου μόνου.

Ἰνδ. ε'. ιε'. μετὰ ὑπ. Βασιλείου μόνου.

Ἰνδ. ς'. ις'. μετὰ ὑπ. Βασιλείου τὸ β' μόνου.

τλα' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ζ'. ιζ'. μετὰ ὑπ. Βασιλείου τὸ γ' μόνου.

15

Ἰνδ. η'. ιη'. μετὰ ὑπ. Βασιλείου τὸ δ' μόνου.

C Ἰνδ. θ'. ιθ'. μετὰ ὑπ. Βασιλείου τὸ ε' μόνου.

3. Βελισ. P. id. μόνου] μόνου α' P. 5. μόνου] μόνου β' P.
6. τὸ β' μόνου] μόνου γ' P. 12. μόνου α' P. 13. τὸ β' μόνου]
μόνου β' P, et sic deinceps praeter p. seq. v. 8., ubi consentit cum V.

tione antiquata, vim et auctoritatem obtineret ab a. d. iv. Kal. Jan. In-
dictionis XIII.

A. C.

535. viii. Ind. xiii. Bilisario solo Cos.

[Ol. Iph.]

3.

CCCXXIX. Olympias.

536. ix. Ind. xiv. Bilisario II. solo Cos.

4.

537. x. Ind. xv. Bilisario III. solo Cos.

1. 329.

538. xi. Ind. i. Joanne solo Cos.

2.

539. xii. Ind. ii. Apione, filio Strategii, solo Cos.

3.

CCCXXX. Olympias.

540. xiii. Ind. iii. Justino Juniore solo Cos.

4.

541. xiv. Ind. iv. Basilio solo Cos.

1. 330.

542. xv. Ind. v. Post Consulatum Basilii I. solius.

2.

543. xvi. Ind. vi. Post Cons. Basilii II. solius.

3.

CCCXXXI. Olympias.

544. xvii. Ind. vii. Post Cons. Basilii III. solius.

4.

545. xviii. Ind. viii. Post Cons. Basilii IV. solius.

1. 331.

546. xix. Ind. ix. Post Cons. Basilii V. solius.

2.

Ἰνδ. ι'. κ'. μετὰ ὑπ. Βασιλείου τὸ ζ' μόνου.

εὐβ' Ὀλυμπιάς.

R 794

Ἰνδ. ια'. κα'. μετὰ ὑπ. Βασιλείου τὸ ζ' μόνου.

Ἰνδ. ιβ'. κβ'. μετὰ ὑπ. Βασιλείου τὸ η' μόνου.

5 Ἰνδ. ιγ'. κγ'. μετὰ ὑπ. Βασιλείου τὸ θ' μόνου.

Ἰνδ. ιδ'. κδ'. μετὰ ὑπ. Βασιλείου τὸ ι' μόνου.

εὐγ' Ὀλυμπιάς.

D

Ἰνδ. ιε'. κε'. μετὰ ὑπ. Βασιλείου τὸ ια' μόνου.

Τοῦτω τῷ κέ' ἔτει τῆς Ἰουστινιανοῦ βασιλείας μετὰ τὴν
10 ὑπατεῖαν Φλ. Βασιλείου τὸ ια' μόνου γέγονεν ἡ ε' σύνοδος ἐν
Κωνσταντινουπόλει κατὰ τῶν δυσσεβῶν καὶ μυσαρῶν καὶ ἀκαθάρ-
των καὶ ἀλλοτριῶν τοῦ χριστιανισμοῦ ἑλληνικῶν δογμάτων Ὁριγέ-
νους καὶ Διδύμου καὶ Εὐαγρίου τῶν θεομάχων καὶ Θεοδώρου τοῦ
15 δυσσεβοῦς καὶ τῶν Ἰουδαϊκῶν αὐτοῦ συγγραμμάτων καὶ τῆς ἀκα-
15 θάρτου ἐπιστολῆς τῆς πρὸς Μάριν τὸν Πέρσην Ἰβη λεγομένης
καὶ τῶν μωρῶν συγγραμμάτων Θεοδωρήτου τῶν κατὰ τῶν ιβ' P 845
κεφαλαίων Κυρίλλου τοῦ ἀγιωτάτου πατρὸς ἡμῶν καὶ διδασκάλου.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Θεοῦ καὶ πατρὸς καὶ τοῦ μονογενοῦς αὐτοῦ V 275
ἰοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ κυρίου ἡμῶν καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος

9. κέ' om. P. 10. Φλ. VP sola, φιλοχρίστου m. V, R. 15. Μάρην PV. Conf.
p. 294. A, 362. A. 16. κατὰ ιβ' R. 18. Praeponit P Πρόγραμμα, ἧτοι
διδασκαλία καὶ ἔκδοσις ἀκριβῆς περὶ τῆς ἀσωμῆτου καὶ ὀρθοδόξου
πίστεως ἡμῶν τῶν χριστιανῶν, quae V habet in m. ab alia manu.

547. xx. Ind. x. Post Cons. Basilii VI. solius. 3.

CCCXXXII. Olympias.

548. xxi. Ind. xi. Post Cons. Basilii VII. solius. 4.

549. xxii. Ind. xii. Post Cons. Basilii VIII. solius. 1. 332.

550. xxiii. Ind. xiii. Post Cons. Basilii IX. solius. 2.

551. xxiv. Ind. xiv. Post Cons. Basilii X. solius. 3.

CCCXXXIII. Olympias.

552. xxv. Ind. xv. Post Cons. Basilii XI. solius. 4.

Hoc anno imperii Justiniani, post Consulatum Fl. Basilii XI. solius,
celebrata est Synodus Constantinopoli contra impia, execranda, impura,
et a Christiana religione prorsus aliena pagana dogmata Origenis ac Di-
dymi et Evagrii, perduellium Dei, et Theodori impii, ac illius scripta
Judaica, et impuram Epistolam ad Maren Persam Iba dictam, ac inepta
Theodoretis scripta adversus xii. capita Cyrilli sanctissimi Patris nostri
et Doctoris.

Edictum, sive Doctrina et accurata expositio immaculatae ac rectae
fidei nostrae Christianae.

In nomine Dei et Patris, et unigeniti ipsius Filii Jesu Christi Domini
nostri, et sancti Spiritus, Imperator Caesar Christi amans, Justinia-

Β αὐτοκράτωρ, Καῖσαρ, Φλ. Ἰουστινιανός, Ἀλαμανικός, Γοτθικός, Φραγκικός, Γερμανικός, Ἀντικός, Ἀλανικός, Οὐανδαλικός, Ἀφρικανός, εὐσεβής, εὐτυχής, ἔνδοξος, νικητής, τροπαιοῦχος, αἰσιβάστος, Αἰγούστος, παντὶ τῷ πληρώματι τῆς καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας. 5

R 796 C Εἰδότες ὡς οὐδὲν οὕτω θεραπεύει τὸν φιλόνητον θεὸν ὡς τὸ ἐν καὶ τὸ αὐτὸ φρονεῖν πάντας τοὺς χριστιανούς περὶ τῆν ὁρθὴν καὶ ἀμώμητον πίστιν καὶ μὴ εἶναι σχίσματα ἐν τῇ ἁγίᾳ τοῦ θεοῦ ἐκκλησίᾳ, ἀναγκαῖον ἠγησάμεθα πᾶσαν πρόφασιν ἀναρροῦντες τοῖς σκανδαλιζομένοις ἢ σκανδαλίζουσι τὴν τῆς ὁρθῆς 10 πίστεως ὁμολογίαν τὴν ἐν τῇ ἁγίᾳ τοῦ θεοῦ ἐκκλησίᾳ κηρυττομένην φανεράν διὰ τοῦ παρόντος ἠδίκτου ποιήσασθαι πρὸς τὸ καὶ τοὺς τὴν ὁρθὴν πίστιν ὁμολογοῦντας ἐν βεβαίᾳ ταύτῃ φυλάττειν καὶ τοὺς πρὸς ταύτην φιλονεικοῦντας μανθάνοντας τὴν ἀληθῆσαν σπουδᾶσαι ἐνωθῆναι τῇ ἁγίᾳ τοῦ θεοῦ ἐκκλησίᾳ. 15

Ἄποστολοῦμεν τοίνυν πιστεύειν εἰς πατέρα καὶ υἱὸν καὶ ἅγιον πνεῦμα, τριάδα ὁμοούσιον, μιαν θεότητα ἥτοι φύσιν καὶ οὐσίαν D καὶ δύναμιν καὶ ἔξουσίαν ἐν τρισὶν ὑποστάσεσιν ἥτοι προσώποις δοξάζοντες, εἰς ἃ βεβαπτίσμεθα, εἰς ἃ πεπιστεύκαμεν, καὶ οἷς συντετάγμεθα, τὰς μὲν ἰδιότητας χωρίζοντες, ἐνοῦντες δὲ τὴν 20 θεότητα. μονάδα γὰρ ἐν τριάδι καὶ τριάδα ἐν μονάδι προσκυνοῦμεν, παράδοξον ἔχουσαν καὶ τὴν διαίρεσιν καὶ τὴν ἔνωσιν.

1. φιλόχριστος P. Φλ. V, alterum in margine ponens. id. Γοτθικός, Φραγκικός V.

nus, Alamanicus, Gothicus, Francicus, Germanicus, Anticus, Alanicus, Wandalicus, Africanus, Pius, Felix, Inalytus, Victor, Triumphantor, Semper venerabilis, Augustus, universo coetui Catholicae et Apostolicae Ecclesiae.

„Scientes quod nihil aliud sic potest misericordem Deum placare, quam ut omnes Christiani unum idemque sapiant in recta et immaculata fide, nec sint dissensionem in sancta Dei Ecclesia: necessarium putavimus, omnem occasionem interimentes eis qui scandalizantur, vel qui scandalizant, rectae fidei confessionem, quae in sancta Dei Ecclesia praedicatur, praesenti edicto facere manifestam: ut et illi qui rectam fidem confitentur, firmiter eam custodiant: et illi qui adversus eam contendunt, discentes veritatem, festinent semetipsos unire sanctae Dei Ecclesiae.“

„Confitemur igitur credere in Patrem, et Filium, et Spiritum sanctum, Trinitatem consubstantialem, unam Deitatem, sive naturam et substantiam et virtutem et potestatem in tribus subsistentiis sive personis in quae cre-adorantes, in quibus baptizati sumus, in quae credimus, in quibus condimus, in fessionem dedimus, proprietates quidem separantes, Deitatem autem unitatem enim in Trinitate, et Trinitatem in unitate adoramus, 21 sumus, mirabilem habentem et divisionem et unitionem: unitatem quidem, secun-

μονάδα μὲν κατὰ τὸν τῆς οὐσίας, ἦγουν Θεότητος λόγον, τριά-
 दा δὲ κατὰ τὰς ιδιότητας, ἦγουν ὑποστάσεις ἦτοι πρόσωπα.
 διαιρεῖται γὰρ ἄδιαιρέτως, ἵνα οὕτως εἴπωμεν, καὶ συνάπτεται
 διηρημένως. Ἐν γὰρ ἐν τρισὶν ἡ Θεότης, καὶ τὰ τρία ἓν, ἐν οἷς P 346
 5 ἡ Θεότης, ἡ τὸ γε ἀκριβέστερον εἰπεῖν, ἢ ἡ Θεότης, Θεὸν ἕκα-
 στον, ἂν θεωρεῖται μόνον, τοῦ νοῦ χωρίζοντος τὰ ἀχώριστα, Θεὸν
 τὰ τρία μετ' ἀλλήλων νοούμενα τῷ αὐτῷ τῆς κινήσεως καὶ τῆς
 φύσεως. Ἐπειδὴ χρῆ καὶ τὸν ἕνα Θεὸν ὁμολογεῖν καὶ τὰς τρεῖς
 ὑποστάσεις κηρύττειν, ἦγουν τρία πρόσωπα, καὶ ἐκάστην μετὰ
 10 τῆς ιδιότητος, καὶ οὔτε τὴν ἑνωσιν σίγῃσιν ἐργαζόμεθα κατὰ
 Σαβέλλιον, ἓν πρόσωπον τριώνυμον λέγοντα τὴν τριάδα, τὸν V 276
 αὐτὸν πατέρα καὶ υἱὸν καὶ ἅγιον πνεῦμα, οὔτε διαιροῦντες ἄλ-
 λοτριοῦμεν τῆς τοῦ Θεοῦ πατρὸς οὐσίας τὸν υἱὸν ἢ τὸ πνεῦμα τὸ B.
 ἅγιον, κατὰ τὴν Ἀρειου μανίαν εἰς τρεῖς διαφόρους οὐσίας κατα-
 15 τέμνοντες τὴν Θεότητα.

Εἰς τοίνυν Θεὸς ὁ πατήρ, ἐξ οὗ τὰ πάντα, καὶ εἰς υἱὸς
 μονογενῆς, δι' οὗ τὰ πάντα, καὶ ἓν πνεῦμα ἅγιον, ἐν ᾧ τὰ πάν-
 τα. ὁμολογοῦμεν δὲ αὐτὸν τὸν μονογενῆ υἱὸν τοῦ Θεοῦ, Θεὸν
 λόγον τὸν πρὸ αἰώνων, καὶ ἀχρόνως ἐκ τοῦ πατρὸς γεννηθέντα,
 20 οὐ ποιηθέντα, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν δε' ἡμῶς καὶ διὰ τὴν R 798
 ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα
 ἐκ πνεύματος ἁγίου καὶ τῆς ἁγίας ἐνδόξου Θεοτόκου καὶ ἀειπαρ- C

7. τῷ ε' αὐτῷ V. 8. ὁμολογεῖν om. P. 10. μετὰ Σαβέλλιον P.
 16. εἰς] εἰ in codice invenerat Raderus. 20. τῶν om. P.

dum rationem substantiae seu Deitatis: Trinitatem autem, secundum et quibus
 proprietates, vel subsistentias, sive personas. Dividitur enim sine divi-
 sione, (ut sic dicamus) et conjungitur divise. Unum enim est Deitas in
 tribus, et tria unum, in quibus Deitas est: aut (ut subtilius dicamus)
 ipsa tria est Deitas, quae tria Deus Pater, Deus Filius, Deus Spiritus quae tria,
 sanctus, cum unaquaque persona solum intelligitur, mente separante in-
 separabilia, et tria unus Deus, cum simul intelliguntur propter eandem *cod. Colb.*
 virtutem, eandemque naturam: quoniam oportet et unum Deum confiteri,
 et tres subsistentias praedicare, seu tres personas, et unamquamque cum
 sua proprietate. Et unitatem confitentes, confusionem non facimus sec-
 undum Sabellium, dicentem, Trinitatem unam esse personam trinomium
 eundem Patrem, et Filium, et Spiritum sanctum: nec dividentes proprie-
 tates, alienamus a Dei Patris substantia Filium et Spiritum sanctum, *Arrii*
 secundum Arii furorem, in tres diversas naturas incidentes Deitatem. *Incidentis*
 „Unus igitur Deus Pater, ex quo omnia: et unus unigenitus Filius,
 per quem omnia: et unus Spiritus sanctus, in quo omnia. Confitemur
 autem ipsum unigenitum Filium Dei, Deum Verbum, ante saecula et sine
 tempore ex Patre natum, non factum, in ultimis diebus propter nos et
 propter nostram salutem descendisse de coelis, et incarnatum esse ex

θένον Μαρίας και γεννηθέντα ἐξ αὐτῆς, ὃς ἐστὶν κύριος Ἰησοῦς
 Χριστός, εἰς τῆς ἁγίας τριάδος, ὁμοούσιος τῷ θεῷ και πατρὶ
 κατὰ τὴν θεότητα και ὁμοούσιος ἡμῖν ὁ αὐτὸς κατὰ τὴν ἀνθρω-
 πότητα, παθῆτος σαρκί, ἀπαθῆς ὁ αὐτὸς θεότητα. οὔτε γὰρ
 ἕτερός τις ἐστὶν παρὰ τὸν λόγον ὁ τὸ πάθος και τὸν θάνατον 5
 ἀναδεγεμένος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ ἀπαθῆς και αἰδῖος τοῦ θεοῦ λόγος
 γενήσεως σαρκὸς ἀνθρωπίνης ἀνασχόμενος τὰ πάντα πεπλήρω-
 κεν. διδὸν οὐκ ἄλλον τὸν θεὸν λόγον τὸν θαυματουργήσαντα και
 ἄλλον τὸν Χριστὸν τὸν παθόντα ἐπιστάμεθα, ἀλλ' ἓνα και τὸν
 D αὐτὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν τοῦ θεοῦ λόγον σαρκω- 10
 θέντα και ἐνανθρωπήσαντα, και τοῦ αὐτοῦ τὰ τε θαύματα και τὰ
 πάθη, ἅπερ ἐκουσίως ὑπέμεινε σαρκί, ὁμολογοῦμεν. οὔτε γὰρ
 ἀνθρωπὸς τις ὑπὲρ ἡμῶν ἑαυτὸν δέδωκεν, ἀλλ' αὐτὸς ὁ λόγος τὸ
 ἴδιον σῶμα δέδωκεν ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα μὴ εἰς ἀνθρωπον ἢ πλῆστις
 και ἡ ἑλλίς ἡμῶν ἦ, ἀλλ' εἰς αὐτὸν τὸν θεὸν λόγον τὴν ἡμετέ- 15
 ραν πίστιν ἔχωμεν. και θεὸν τοίνυν αὐτὸν ὁμολογοῦντες οὐκ ἀθε-
 τοῦμεν τὸ εἶναι αὐτὸν και ἀνθρωπον, και ἀνθρωπον λέγοντες
 P 347 αὐτὸν οὐκ ἀρνούμεθα τὸ εἶναι αὐτὸν και θεόν. εἰ γὰρ θεὸς μό-
 νον ἦν, πῶς ἔπασχεν, πῶς ἐσταυροῦτο και ἀπέθνησεν; ἀλλό-
 τρια γὰρ ταῦτα θεοῦ. εἰ δὲ ἀνθρωπος μόνον, πῶς διὰ τοῦ πά- 20
 θους ἐνίκα, πῶς ἔσωζε, πῶς ἐζωοποιεῖ; ταῦτα γὰρ ὑπὲρ ἀν-
 θρωπον ἦν. νῦν δὲ ὁ αὐτὸς πάσχει και σώζει, και διὰ τοῦ πά-

22. ὁ om. P.

Spiritu sancto, et sancta gloriosa Dei genitrix semper Virgine Maria,
 et natum ex ipsa, qui est Dominus Jesus Christus, unus de sancta Tri-
 nitate, consubstantialis Deo Patri secundum Deitatem, et consubstantialis
 nobis idem ipse secundum humanitatem, passibilis carne, impassibilis
 idem ipse Deitate. Non enim alius quidam est praeter Deum Verbum,
 qui passionem et mortem suscepit: sed ipse impassibilis et sempiternus
 Deus Verbum generationem carnis humanae sustinere dignatus, implevit
 omnia. Ideo non alium Deum Verbum esse qui miracula operatus est,
 et alium Christum qui passus est, cognoscimus: sed unum eundemque
 Dominum nostrum Jesum Christum, Dei Verbum incarnatum, et hominem
 factum, et ejusdem ipsius miracula et passiones, quas carne voluntarie
 sustinuit, confitemur. Non enim homo aliquis pro nobis semetipsum de-
 dit, sed ipse Deus Verbum suum corpus pro nobis dedit, ne in hominem
 fides et spes nostra sit, sed in ipsum Deum Verbum nostram fidem ha-
 beamus. Et Deum igitur eum confitentes, non abnegamus ipsum esse et
 hominem: et hominem dicentes eum, non abnegamus ipsum esse et Deum.
 Si enim Deus tantummodo esset, quomodo patiebatur? quomodo crucifi-
 gebatur et moriebatur? Aliena enim ista sunt (Deo). Sin autem homo
 solum, quomodo per passionem vincebat? quomodo salvos faciebat? quo-
 modo vivificabat? Haec enim supra hominis naturam erant. Nunc au-

Θους νικᾷ, ὁ αὐτὸς Θεός, ὁ αὐτὸς ἄνθρωπος, τὸ συναμφότερον, οὕτως ἐν ἑκάτερον ὡς μόνον. ὄθεν ἕξ ἑκατέρας φύσεως, τουτέστιν ἐκ Θεότητος καὶ ἀνθρωπότητος ἕνα Χριστὸν σύνθετον λέγοντες σύγχυσιν τῇ ἐνώσει οὐκ ἐπεισάγομεν, καὶ ἐν ἑκατέρῃ δὲ B 5 φύσει, τουτέστιν ἐν Θεότητι καὶ ἐν ἀνθρωπότητι, τὸν ἕνα κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν τοῦ Θεοῦ λόγον σαρκωθέντα καὶ ἐνανθρωπήσαντα γενώσκοντες, καὶ διαίρεισιν μὲν τινα ἀμερὸς ἢ τομὴν οὐκ ἐπιφέρομεν τῇ μιᾷ αὐτοῦ ὑπόστασει, τὴν δὲ διαφορὰν R 800 τῶν φύσεων ἕξ ὧν καὶ συνετέθη σημαίνομεν οὐκ ἀνηρημένην διὰ 10 τὴν ἔνωσιν, ἐπειδὴ ἑκατέρα φύσις ἐστὶν ἐν αὐτῷ. συνθέσεως γὰρ ὁμολογουμένης, καὶ τὰ μέρη ἐν τῷ ὅλῳ ὑπάρχει καὶ τὸ ὅλον V 277 ἐν τοῖς μέρεσι γενώσκειται. οὕτε γὰρ ἡ Θεία φύσις εἰς τὴν ἀνθρωπίνην μετεβλήθη οὕτε δὲ ἡ ἀνθρωπίνη φύσις εἰς τὴν C Θείαν ἐτρέπη, νοουμένης δὲ μᾶλλον καὶ ὑπαρχούσης ἑκα- 15 τέρας ἐν τῷ τῆς ἰδίας φύσεως ὄρω τε καὶ λόγῳ, πεπερᾶχθαί φαμεν τὴν ἔνωσιν καθ' ὑπόστασιν. ἡ δὲ καθ' ὑπόστασιν ἔνωσις δηλοῖ ὅτι ὁ Θεὸς λόγος, τουτέστιν ἡ μία ὑπόστασις, ἐκ τῶν τριῶν τῆς Θεότητος ὑποστάσεων οὐ προὑποστάντι ἀνθρώ- 20 πῳ ἠνώθη, ἀλλ' ἐν τῇ γαστρὶ τῆς ἁγίας παρθένου ἐδημιουργή- σεν ἐν ἑαυτῷ ἕξ αὐτῆς ἐν τῇ ἰδίᾳ ὑπόστασει σάρκα ἐψυχωμένην ψυχῇ λογικῇ καὶ νοερᾷ, ὅπερ ἐστὶν φύσις ἀνθρωπίνη. ταύτην

2. οὕτως] ὡς P. 4. δὲ om. P. 7. ἀμερὸς P, ἀνά μέρος m. P. 8. αὐτοῦ Θεοῦ P, αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ R. 9. καὶ om. P. 13. δὲ om. P. 20. ἐμψυχομένην P. ἐχομένην apographum Leonclavii Iuris Graecor. vol. I. p. 523.

tem idem ipse patitur, et salvos facit, et per passionem vincit, idem ipse Deus, ipse homo, utrumque tamquam unum, utrumque tamquam solum. Unde ex utraque natura, id est, ex Deitate et humanitate unum Christum compositum dicentes, confusionem unitioni non introducimus. Et in utraque autem natura, id est, in Divinitate et humanitate, unum Dominum nostrum Jesum Christum Dei Verbum incarnatum, et hominem factum cognoscentes, divisionem quidem per partes, vel incisionem non inferimus uni ejus subsistentiae: differentiam autem naturarum, ex quibus compositus est, significamus, non interemptam propter unitatem, quoniam utraque natura in ipso est. Cum enim compositionem dicamus, necesse est confiteri et partes in toto esse, et totum in partibus cognosci. Nec enim divina natura in humanam transmutata est, nec humana natura in divinam conversa est. Magis autem intelligitur, quod utraque in proprietate et ratione suae naturae manente, facta est unitas secundum subsistentiam. Unitas autem secundum subsistentiam significat, quod Deus Verbum, id est, una subsistentia ex tribus Deitatis subsistentiis, non ante plasmato homini unitus est, sed in utero sanctae Virginis creavit sibi ex ipsa in sua subsistentia carnem animatam anima rationali et intellectuali, quod est natura humana. Hanc autem secundum subsistentiam unitatem

D δὲ τὴν καθ' ὑπόστασιν τοῦ Θεοῦ λόγου πρὸς τὴν σάρκα ἔνωσιν διδάσκων ἡμῶς καὶ ὁ Θεὸς ἀπόστολος λέγει, Ὅς ἐν μορφῇ Θεοῦ ὑπάρχων οὐχ ἀρπαγμὸν ἠγήσατο τὸ εἶναι ἴσα Θεῷ, ἀλλ' ἑαυτὸν ἐκένωσε, μορφὴν δούλου λαβών. διὰ γὰρ τοῦ εἰπεῖν Ὅς ἐν μορφῇ Θεοῦ ὑπάρχων τὴν τοῦ λόγου ὑπόστασιν ὑπάρχουσαν ἔδειξεν 5 ἐν οὐσίᾳ Θεοῦ, διὰ δὲ τοῦ εἰπεῖν Μορφὴν ἔλαβεν οὐσία ἀνθρώπου, καὶ οὐχ ὑποστάσει ἤτοι προσώπῳ ἐνωθῆναι τὸν Θεὸν λόγον ἐσήμανεν. οὔτε γὰρ εἶπεν Τὸν ἐν μορφῇ δούλου ὑπάρχοντα ἔλαβεν, ἵνα μὴ προὑποστάντι ἀνθρώπῳ ἐνωθῆναι δεῖξῃ τὸν λόγον,

P 348 καθὼς Θεόδωρος καὶ Νεστόριος ἀσεβοῦντες ἐβλασφήμησαν, σχε- 10 τικὴν τὴν ἔνωσιν λέγοντες.

Ἡμεῖς δὲ τῇ θείᾳ γραφῇ καὶ τοῖς ἁγίοις πατράσιν ἐπόμενοι ὁμολογοῦμεν ὅτι ὁ Θεὸς λόγος σὰρξ ἐγένετο, ὅπερ ἔστι καθ' ὑπόστασιν ἑαυτῷ ἐνώσει φύσιν ἀνθρωπίνην. διὸ καὶ εἰς ὑπάρχει ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς ὁ Χριστός, ἔχων ἐν ἑαυτῷ τὸ τέλειον τῆς 15 Θεϊκῆς φύσεως καὶ τὸ τέλειον τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως. καὶ

R 802 ἔστιν μονογενὴς μὲν καὶ λόγος, ὡς ἐκ Θεοῦ πατρὸς γεννηθεὶς, καὶ πρωτότοκος δὲ ἐν πολλοῖς ἀδελφοῖς ὁ αὐτός, ὅτε γέγονεν ἄνθρωπος· ὁ γὰρ υἱὸς τοῦ Θεοῦ υἱὸς ἀνθρώπου γέγονεν καὶ μείνας ὅπερ ἦν οὐ μετέβαλεν ὅπερ γέγονεν. ὅθεν καὶ δύο γεννήσεις τοῦ αὐτοῦ 20 μονογενοῦς Θεοῦ λόγου ὁμολογοῦμεν, τὴν μὲν πρὸ αἰώνων ἐκ τοῦ

2. λέγει] Philip. II. 6. 6. μορφὴν δούλου ἔλαβεν P. 15. ὁ om. P. 17. ὁμογενὴς P.

Dei Verbi ad carnem docens nos et divinus Apostolus, dicit: *Qui cum in forma Dei esset, non rapinam arbitratus est, aequalem se esse Deo: sed semetipsum exinanivit, formam servi accipiens.* Per hoc enim quod dixit: *Qui cum in forma Dei esset,* Verbi subsistentiam in natura Dei esse ostendit. Per hoc autem quod dixit: *Formam servi accepit,* naturae hominis, et non subsistentiae sive personae, unitum esse Deum Verbum significavit. Nec enim dixit, quod eum qui in forma servi erat, accepit: ne ante plasmato homini unitum esse Deum Verbum ostenderet, sicut Theodorus et Nestorius impii blasphemaverunt, affectualem dicentes unitatem.

„Nos autem sequentes divinas scripturas et sanctos patres, confitemur quod Deus Verbum caro factus est, quod est secundum subsistentiam sibi unire naturam humanam. Ideo et unus est Dominus noster Jesus Christus, habens in semetipso perfectionem divinae naturae, et perfectionem naturae humanae. Et est unigenitus quidem Verbum, utpote ex Deo Patre natus, et primogenitus autem in multis fratribus: idem ipse cum factus est homo (Filius enim Dei, filius hominis factus est) et manens quod erat, non transmutavit quod factus est. Unde et duas natiuitates ejusdem ipsius unigeniti Dei Verbi confitemur: ante saecula qui-

quidem et

πατρός ἀσωμάτως, τὴν δὲ ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τοῦ αὐτοῦ
ἐκ τῆς ἁγίας ἐνδύξου θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας σαρκω-
θέντος καὶ ἐνανθρωπήσαντος. ὁ γὰρ ἐκ πατρὸς ἐκλάμψας ὑπὲρ
ἐννοίαν ἐκ μητρὸς ἀνέτειλεν ὑπὲρ λόγον, καὶ ὢν θεὸς ἀληθῆς
5 ἄνθρωπος γέγονεν ἀληθῶς. διὰ τοῦτο κυρίως καὶ κατὰ ἀλήθειαν
θεοτόκον τὴν ἁγίαν ἐνδοξον καὶ ἀειπαρθένον Μαρίαν ὁμολογοῦ-
μεν, οὐχ ὡς τοῦ θεοῦ λόγου τὴν ἀρχὴν ἐξ αὐτῆς λαβόντος, ἀλλ'
ὅτι ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν ὁ πρὸ τῶν αἰώνων μονογενὴς θεός C
λόγος σαρκωθείς ἐξ αὐτῆς ἀτρέπτως ἐνηθρώπησεν, καὶ ἀόρα-
10 τος ὢν ἐν τοῖς ἑαυτοῦ ὄρατος γέγονεν ἐν τοῖς παρ' ἡμῖν, καὶ ἀπα-
θῆς ὢν θεὸς οὐκ ἀπηξίωσεν παθητὸς εἶναι ἄνθρωπος καὶ ὁ ἀθά-
ναιος νόμοις ὑποκεῖσθαι θανάτου. τοῦτον τὸν ἐν Βηθλεὲμ γεν-
νηθέντα ἐκ σπέρματος Δαβὶδ κατὰ σῶμα καὶ ὁμοιωθέντα ἀν-
θρώποις καὶ σταυρωθέντα ὑπὲρ ἀνθρώπων ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου
15 ἐκρήρυσαν οἱ ἅγιοι ἀπόστολοι αὐτὸν εἶναι θεόν, αὐτὸν ἄνθρω-
πον, αὐτὸν υἱὸν θεοῦ, αὐτὸν υἱὸν ἀνθρώπου, αὐτὸν ἐξ οὐρα- V 278
νοῦ, αὐτὸν ἀπὸ γῆς, αὐτὸν ἀπαθῆ, αὐτὸν παθητόν. ὁ γὰρ D
γεννηθεὶς ἄνωθεν ἐκ τοῦ πατρὸς λόγος ἀρρήτως, ἀφράστως,
ἀκαταλήπτως, αἰδίως, αὐτὸς ἐν χρόνῳ γεννᾷται κάτωθεν ἐκ
20 παρθένου Μαρίας, ἵνα οἱ κάτωθεν πρότερον γεννηθέντες ἄνω-
θεν ἐκ δευτέρου γεννηθῶσιν, τουτέστιν ἐκ θεοῦ. αὐτὸς οὖν μη-
τέρα μόνον ἔχει ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἡμεῖς πατέρα μόνον ἔχομεν ἐν

1. τῶν om. P. 18. τοῦ om. P. 22. τῆς om. P.

dem ex Patre incorporaliter nati, in ultimis autem diebus ejusdem ipsius
incarnati et nati de sancta gloriosa Dei genitrice et semper Virgine Ma-
ria. Qui enim de Patre splenduit supra intellectum, ex matre ortus est
supra rationem. Et cum Deus verus esset, factus est vere homo. Ideo
proprie et vere Dei genitricem sanctam gloriosam et semper Virginem
Mariam confitemur: non quia Deus Verbum initium ex ipsa accepit, sed
quod in ultimis diebus unigenitus Deus Verbum, qui ante saecula erat,
incarnatus ex ipsa, immutabiliter homo factus est: et cum invisibilis in
suis esset, visibilis factus est in nostris: et cum impassibilis Deus esset,
non dedignatus est passibilis esse homo; et immortalis, mortis legibus
subjacere. Istum, qui in Bethlehem de semine David natus est secundum
carnem, et similis factus hominibus, et crucifixus est pro hominibus sub
Pontio Pilato, praedicaverunt sancti Apostoli ipsum esse Deum, ipsum
hominem; ipsum Filium Dei, ipsum filium hominis; ipsum de coelo, ipsum
de terra; ipsum impassibilem, ipsum passibilem. Deus enim Verbum,
qui natus est desursum ex Patre ineffabiliter, inenarrabiliter, incompre-
hensibiliter, sempiternae, ipse in tempore nascitur deorsum de Virgine Ma-
ria, ut illi qui deorsum prius nati sunt, desursum secundo nascerentur,
id est, ex Deo. Ipse igitur matrem tantummodo habet super terram, et

Chronicon Paschale vol. I.

οὐρανῷ. λαβὼν γὰρ τὸν θνητὸν πατέρα τῶν ἀνθρώπων τὸν
 Ἀδὰμ ἔδωκε τοῖς ἀνθρώποις τὸν ἑαυτοῦ πατέρα ἀθάνατον κατὰ
 P 349 τὸ λεγόμενον, Δέδωκεν αὐτοῖς ἔξουσίαν τέκνα θεοῦ γενέσθαι.
 ὄθεν καὶ θανάτου κατὰ σάρκα γένηται ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ, διὰ τὸν
 σαρκικὸν αὐτοῦ πατέρα, ἵνα οἱ υἱοὶ τοῦ ἀνθρώπου τῆς ζωῆς αὐ- 5
 τοῦ μεταλάβωσι διὰ τὸν κατὰ πνεῦμα αὐτῶν πατέρα τὸν θεόν.
 R 804 αὐτὸς οὖν κατὰ φύσιν υἱὸς ἐστὶν τοῦ θεοῦ, ἡμῶν δὲ κατὰ χάριν.
 καὶ πάλιν αὐτὸς κατ' οἰκονομίαν καὶ δι' ἡμᾶς υἱὸς γέγονε τοῦ Ἀδάμ·
 ἡμεῖς δὲ κατὰ φύσιν ἔσμεν υἱοὶ τοῦ Ἀδάμ. πατὴρ γὰρ αὐτοῦ
 ἐστὶν ὁ θεὸς κατὰ φύσιν, ἡμῶν κατὰ χάριν. καὶ θεὸς αὐτοῦ 10
 γέγονε κατ' οἰκονομίαν, διότι ἄνθρωπος· ἡμῶν δὲ κατὰ φύσιν
 B δεσπότης ἐστὶ καὶ θεός. καὶ διὰ τοῦτο ὁ λόγος, ὃς ἐστὶν υἱὸς
 τοῦ πατρὸς, ἐνωθεὶς σαρκὶ γέγονε σὰρξ, ἵνα οἱ ἄνθρωποι ἐνω-
 θέντες τῷ πνεύματι γένωνται ἐν πνεύμα. αὐτὸς οὖν ὁ ἀληθινὸς
 υἱὸς τοῦ θεοῦ τοὺς πάντας ἡμᾶς φορεῖ, ἵνα οἱ πάντες τὸν ἕνα 15
 φορέσωμεν θεόν, καὶ ἐστὶν καὶ μετὰ τὴν ἐνανθρώπησιν εἰς τῆς
 ἁγίας τριάδος ὁ μονογενὴς υἱὸς τοῦ θεοῦ ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς ὁ
 Χριστὸς σύνθετος ἔξ ἑκατέρας φύσεως. σύνθετον δὲ τὸν Χρι-
 στὸν ὁμολογοῦμεν τῇ τῶν ἁγίων πατέρων ἀκολουθοῦντες διδα-
 σκαλία. ἐπὶ γὰρ τοῦ κατὰ Χριστὸν μυστηρίου ἢ κατὰ σύνθεσιν 20
 ἔνωσις τῆρ σύγχυσις καὶ διαίρεισις ἀποβάλλεται, καὶ φυλάττει μὲν

1. τὸν alteram om. P. 3. λεγόμενον] Ioan. I. 12. 7. ἡμῶν
 δὲ] ἡμεῖς P. 17. ὁμογενῆς P, ὁμοιογενῆς R. ib. ὁ
 om. P.

nos tantummodo Patrem habemus in coelo. Cum enim accepisset mortalem patrem hominum Adam, dedit hominibus suum Patrem immortalem, secundum hoc quod dicitur: *Dedit eis potestatem filios Dei fieri.* Unde et mortem secundum carnem gustat Filius Dei, propter carnalem suum patrem, ut filii hominis vitae ejus participes fierent, propter suam secundum spiritum Patrem Deum. Ipse igitur secundum naturam filius est Dei, nos autem secundum gratiam: et iterum ipse secundum dispensationem et propter nos filius fuit Adam, nos autem secundum naturam sumus filii Adam. Pater enim est ejus Deus secundum naturam, noster autem secundum gratiam. Et Deus ei fuit secundum dispensationem, eo quod homo factus est: noster autem secundum naturam Dominus est et Deus. Et ideo Deus Verbum, qui est Filius Dei Patris, unitus carni, factus est caro, ut homines uniti spiritui, fierent unus spiritus. Ipse igitur verus Filius Dei omnes nos indutus est, ut omnes induamur unum Deum. Et est etiam post incarnationem unus de sancta Trinitate, unigenitus Filius Dei Dominus noster Jesus Christus, compositus ex utraque natura. Compositum autem Christum confitemur, sanctorum Patrum doctrinam sequentes. In mysterio enim Christi unitas secundum compositionem, confusionem et divisionem rejecit, et servat quidem utriusque

τὴν ἐκατέρως φύσεως ἰδιότητα, μίαν δὲ ὑπόστασιν ἦτοι πρόσω- C
 πον τοῦ Θεοῦ λόγου καὶ μετὰ τῆς σαρκὸς δεικνυσι· καὶ ἔστιν εἷς
 καὶ ὁ αὐτὸς τέλειος ἐν Θεότητι καὶ τέλειος ἐν ἀνθρωπότητι, οὐχ
 ὡς ἐν δυοῖν ὑποστάσεσιν ἦτοι προσώποις, ἀλλ' ἐν θείᾳ φύσει
 5 καὶ ἀνθρωπίνῃ γνωριζόμενος, ἵνα εἷς ᾦ τὰ ἐκάτεμα τέλειος Θεὸς
 καὶ τέλειος ἀνθρωπος ὁ αὐτὸς ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, ὁ
 εἷς τῆς ἁγίας τριάδος, συνοδοξαζόμενος τῷ πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ
 πνεύματι. οὔτε γὰρ τετάρτον προσώπου προσθήκην ἐπέδεδξατο ἢ
 ἁγία τριάς καὶ σαρκωθέντος τοῦ ἐνὸς τῆς ἁγίας τριάδος Θεοῦ λό-
 10 γου. ταύτην τὴν καλὴν παρακαταθήκην, ἣν παρὰ τῶν ἁγίων D
 πατέρων εἰλήφαιμεν, φυλάττομεν, ἐν ᾗ ζῶμεν καὶ πολιτευόμεθα
 καὶ ἦν συνέκδημον λάβοιμεν εἰς πατέρα καὶ Χριστὸν τὸν υἱὸν τοῦ
 Θεοῦ τοῦ ζῶντος καὶ ἁγίου πνεῦμα ὁμολογίαν. ταῦτα οὕτως ὁμο-
 λογοῦντες πρὸς ταῖς ἄλλαις τοῦ ἐν ἁγίοις Κεϋθίου περὶ τῆς ὁρ-
 15 θῆς πίστεως διδουκαλίαις καὶ τὸ ἐρημένον παρ' αὐτοῦ μίαν
 φύσιν τοῦ Θεοῦ λόγου σεσαρκωμένην δεχόμενοι ὁμολογοῦμεν ὅτι R 806
 ἐκ τῆς θείας φύσεως καὶ τῆς ἀνθρωπίνης εἰς Χριστὸς ὑπετέλεισθη,
 καὶ οὐ μίαν φύσιν, καθὼς τινες κακῶς τὴν λέξιν ἐκλαμβάνοντες P 350
 λέγειν ἐπιχειροῦσιν. ἀμέλει τοι καὶ αὐτὸς ὁ πατήρ, ὁσάκις μίαν V 279
 20 φύσιν εἶπεν τοῦ λόγου σεσαρκωμένην, ἐπὶ τούτου τῷ τῆς φύσεως
 ὀνόματι ἀντὶ ὑποστάσεως ἐχρήσατο. καὶ ἐν οἷς λόγοις εἶπεν ταύ-
 την τὴν λέξιν, ἐν τοῖς ἐφεξῆς ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐπήγαγεν ποτε

2. λόγου om. R.
 Κύριλλος m. P.

3. ὁ om. P.

9. Θεοῦ om. P.

19. πατήρ]

naturae proprietatem; unam autem subsistentiam seu personam Dei Verbi et cum carne ostendit, et est unus idemque perfectus in Deitate, et perfectus in humanitate, non tamquam in duabus subsistentiis sive personis, sed in divina natura et humana cognoscendus, ut unus sit in utraque perfectus Deus et perfectus homo, idem ipse Dominus noster Jesus Christus, unus de sancta Trinitate conglorificandus Patri et sancto Spiritui. Nec enim quartae personae adjectionem suscepit sancta Trinitas et incarnato uno de sancta Trinitate Deo Verbo. Istam igitur bonam traditionem, quam a sanctis Patribus accepimus, custodimus, in qua vivimus et conversamur, et quam, ab hac vita proficiscentes, oramus nobiscum habere, quae est in Patrem et Christum Filium Dei vivi, et sanctum Spiritum confessio. Haec ita confitentes super alias Sancti Cyrilli de fide recta doctrinas, et hoc quod dictum est ab ipso, unam naturam Dei verbi incarnatam, suscipientes, confitemur quod ex divina natura et humana unus Christus effectus est, et non in una natura, prout quidam in *deest* male intelligentes dictionem conantur dicere. Unde et ipse Pater, quoties unam naturam dixit Verbi incarnatam, in hoc naturae nomine pro subsistentia usus est. Et in quibus libris dixit hanc dictionem, in sequentibus saepius intulit, et quando Filium, et quando Verbum, aut uni-est quando

μὲν υἷόν, ποτὲ δὲ λόγον ἢ μοιογενῆ, ἤπερ οὐ φύσεως, ἀλλ' ὑποστάσεως ἦτοι προσώπου ἐστὶ θεολογικὰ. ἢ τοίνυν ὑπόστασις τοῦ λόγου σαρκωθείσα οὐ μίαν φύσιν, ἀλλ' ἓνα Χριστὸν σύνθετον ἀπειλῆσεν, τὸν αὐτὸν θεὸν καὶ ἄνθρωπον. Θεὸν δὲ καὶ ἄνθρωπον τὸν Χριστὸν ὁμολογοῦντας μίαν φύσιν ἦτοι οὐσίαν ἐπ' 5

B αὐτῷ λέγειν ἀσεβές. ἀδύνατον γὰρ τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν κατὰ μίαν καὶ τὴν αὐτὴν φύσιν ἦτοι οὐσίαν καὶ πρὸ αἰώνων εἶναι καὶ ἐν χρόνῳ ἢ ἀπαθῆ καὶ παθητόν, ὅπερ ἐπὶ τῆς μιᾶς αὐτοῦ ὑποστάσεως ἦτοι προσώπου ὀρθῶς ὁμολογοῦμεν. ἔξ αὐτῶν δὲ τῶν εἰρημένων τοῦ αὐτοῦ ἐν ἁγίοις Κυρίλλου ἀποδεί- 10
ξομεν τὴν περὶ τῆς εἰρημένης λέξεως σαφειστάτην αὐτοῦ διδασκαλίαν. ἐν γὰρ τῇ πρώτῃ πρὸς Σούκηνσον ἐπιστολῇ εἰπὼν μίαν φύσιν τοῦ θεοῦ λόγῳ σεσαρκωμένην ἐκθῶς ἐκήγγαγεν, Οὐκοῦν C ὅσον μὲν ἦκεν εἰς ἔννοιαν καὶ εἰς γε μόνον τὸ ὄρᾶν τοῖς τῆς ψυχῆς ὄμμασι τίνα τρόπον ἐνηνθρώπηκεν ὁ μοιογενῆς, δύο τὰς 15
φύσεις εἶναι φαμεν, ἓνα δὲ υἷόν καὶ Χριστὸν καὶ κύριον τὸν τοῦ θεοῦ λόγον ἐνανθρωπήσαντα καὶ σεσαρκωμένον. διὰ τούτων δὲ ὁ πατὴρ τὸν τρόπον τῆς ἐνανθρωπήσεως παραστήσαι βουλόμενος καὶ τὸ ἀδιαίρετον καὶ ἀσύγχυτον φυλάττων καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν συνελθουσῶν φύσεων ἔδειξε καὶ ἓνα Χριστὸν ἐκήρυξεν, ἀλλ' οὐ- 20
χι μίαν φύσιν θεότητος καὶ σαρκός. καὶ ἐν τῇ δευτέρᾳ δὲ πρὸς

10. ἀποδείξομεν PV.

14. εἰς γε μὲν τὸ V, εἰς γε μόνον εἰς τὸ P. Correxi ad exemplum Cyrilli ed. Aubert. vol. V. p. II. Epist. p. I. p. 137. E.

15. ἐνηνθρώπησεν P.

21. δὲ om. P.

Filium, est genitum, quae non naturam, sed subsistentiam seu personam significant. quando Subsistentia igitur Verbi incarnata non unam naturam, sed unum Christum compositum effecit, eundem ipsum Deum et hominem. Eos autem qui Deum qui Christum Deum et hominem confitentur, unam naturam sive substantiam ipsius dicere impium est. Impossibile enim est, Dominum nostrum conf.

Jesum Christum secundum unam eandemque naturam seu substantiam et ante saecula esse, et in tempore, aut impassibilem et passibilem: quod in una subsistentia sive persona ejus recte confitemur. Ex ipsius autem dictis ejusdem Sancti Cyrilli ostendemus de memorata dictione manifestam ipsius doctrinam. In prima enim ad Successum epistola, cum dixisset, unam naturam Dei Verbi incarnatam, statim intulit: Ergo quantum quidem ad intellectum pertinet, et ad videndum tantummodo oculis animae, quemadmodum incarnatus est unigenitus, duas naturas unitas esse dicimus, unum autem filium, et Christum, et Dominum, Dei Patris Verbum incarnatum, et hominem factum.

„Per ista autem Pater modum incarnationis volens manifestare, et indivisam et inconfusam custodiens unionem, et numerum naturarum quae convenerunt demonstravit, et unum Christum praedicavit, et non unam naturam Deitatis et carnis. Et in secunda ad eundem Successum

τὸν αὐτὸν Σούκενσον ἐπιστολῇ τὰ παραπλήσια διδάσκων γράφει οὕτως. Εἰ μὲν γὰρ μίαν εἰπόντες τοῦ λόγου φύσιν σεσιγήκαμεν, **D** οὐκ ἐπενεγκόντες τὸ σεσαρκωμένην, ἀλλ' ὅλον ἔξω θέντες τὴν οἰκονομίαν, ἣν αὐτοῖς τάχα πού καὶ οὐκ ἀπίθανος ὁ λόγος προσ-
5 ποιουμένοις ἐρωτῶν πού τὸ τέλειον ἐν ἀνθρωπότητι ἢ τὸ πῶς **R 808** ἐφύσθηκεν ἢ καθ' ἡμᾶς οὐσία. ἐπειδὴ δὲ καὶ ἡ ἐν ἀνθρωπότητι τελειότης καὶ τῆς καθ' ἡμᾶς οὐσίας ἡ δῆλωσις εἰσκεκρόμισται διὰ τοῦ λέγειν σεσαρκωμένην, παυσιόθωσαν καλαμίνην ῥάβδον ἑαυτοῖς ὑποστήσαντες. τοῦ γὰρ ἐκβάλλοντος τὴν οἰκονομίαν καὶ ἀρ-
10 νουμένου τὴν σάρκωσιν ἦν τὸ ἐγκαλεῖσθαι δικαίως ὡς ἀφαιρουμένου τὸν υἱὸν τῆς τελείας ἀνθρωπότητος. εἰ δέ, ὡς ἔφη, ἐν τῷ σεσαρ- **P 351** κῶσθαι λέγειν αὐτὸν σαφῆς ἐστίν καὶ ἀναμφίβητος ὁμολογία τοῦ ὅτι γέγονεν ἄνθρωπος, οὐδὲν κωλύει νοεῖν ὡς εἰς ὑπάρχων καὶ μόνος υἱὸς ὁ Χριστὸς ὁ αὐτὸς θεὸς ἐστὶ καὶ ἄνθρωπος, ὥσπερ
15 ἐν θεότητι τέλειος, οὕτω καὶ ἐν ἀνθρωπότητι τέλειος. ὁρθό-
 τατα δὲ καὶ πάνυ συνετῶς ἡ σὴ τελειότης τὸν περὶ τοῦ σωτηρίου πάθους ἐκτίθεται λόγον, οὐκ αὐτὸν τὸν μονογενῆ υἱὸν τοῦ θεοῦ, καθ' ὃ νοεῖται καὶ ἐστὶ θεός, παθεῖν εἰς ἴδιαν φύσιν τὰ σώματος ἰσχυριζομένη, παθεῖν δὲ μᾶλλον τῇ χοικῆ φύσει. δεῖ γὰρ ἀναγ-
20 καίως ἀμφοτέρω σωῆσθαι τῷ ἐνὶ καὶ κατὰ ἀλήθειαν υἱῷ, καὶ τὸ μὴ πάσχειν θεϊκῶς καὶ τὸ λέγεσθαι παθεῖν ἀνθρωπίνως· ἡ αὐτοῦ γὰρ πέπονθε σὰρξ.

3. ἐξωθέντες PV. 4. ἀπίθανος P. 10. ἦν δικαίως RV, ἦν τὸ ἐγκαλεῖσθαι δικαίως P. Conf. Cyrillus p. 144. A. 16. συνετῶς ἡ σὴ] συνετάσης ἢ V, συνετάσης ἢ R. 20. ἐνὶ υἱῷ P sola. ib. υἱῷ, καὶ τὸ restitui ex Cyrillo, τὸ καὶ PV. 21. γὰρ αὐτοῦ P, γὰρ αὐτῆ R.

epistola similia docens, ita scribit: Nam siquidem unam dicentes Verbi naturam tacuissimus, non inferentes, Incarnatam, sed quasi extra ponentes dispensationem; erat illis forsitan et verisimilis ratio confingentibus interrogare, ubi perfectio in humanitate, vel quomodo subsistit humana **substitit** nostra substantia? Quoniam autem et perfectio in humanitate, et nostrae arundineae demonstratio introducta est, dicendo, Incarnatam; cessent arundineam virgam sibi supponentes. Efficentem enim dispensationem, et abnegantem incarnationem, oportebat juste accusari, auferentem a Filio perfectam humanitatem. Sin autem (ut dixi) incarnatum esse dicendo ipsum, manifesta est et indubitabilis confessio, quod factus est homo; nihil jam prohibet intelligere, quia cum unus sit et solus filius Christus, idem ipse Deus est et homo, sicut in Deitate perfectus, ita et in humanitate perfectus. Rectissime autem et nimis prudenter tua Perfectio de salutari passione rationem exponit, non ipsum unigenitum Filium Dei, secundum quod intelligitur et est Deus, passum esse in sua natura quae sunt corporis affirmans, magis autem passum esse terrena natura. Oportet enim necessario utraque servari uni et vero Filio, et non pati secundum Deitatem, et dici passum esse eundem ipsum secundum

V 280
B

Καὶ ἐν τῇ τρισκαιδεκάτῳ δὲ κεφαλαιῷ τῶν σχολίων ὁ αὐτὸς ἐν ἁγίοις Κύριλλος ὁμοίως ἀποβαλλόμενος τοὺς τε δύο υἱοὺς εἰσάγοντας τοὺς τε μίαν φύσιν λέγοντας θεότητος καὶ τῆς σαρκὸς τοῦ Χριστοῦ γράφει οὕτως. Ὁ δὲ διοριστέον οὖν ἄρα τὸν ἕνα κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν εἰς ἄνθρωπον ἰδικῶς καὶ θεὸν ἰδικῶς, 5 ἀλλ' ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν φάμεν, τὴν τῶν φύσεων εἰδότες διαφορὰν καὶ ἀσυγχύτους ἀλλήλαις τηροῦντες αἰτάς.

Εἰ τοίνυν, καθὼς διδάσκει ὁ ἐν ἁγίοις Κύριλλος, εἰς ἔστιν ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς τέλειος ἐν θεότητι καὶ τέλειος ὁ 10 αὐτὸς ἐν ἀνθρωπότητι, καὶ οὐκ ἔπαθεν τῇ θείᾳ φύσει, ἀλλὰ τῇ χοικῇ φύσει· οἶδεν δὲ καὶ τὴν τῶν φύσεων διαφορὰν καὶ τὸ ἀσυγχύτους αὐτάς ἀλλήλαις ἐν μιᾷ ὑποστάσει φυλάττεσθαι· δῆλον 15 ὅτι τὸν αὐτὸν ἐν τῇ θείᾳ φύσει καὶ τῇ ἀνθρωπίνῃ λέγει ὁ πατὴρ γνωρίζεσθαι, καὶ ἐκατέρωθεν φύσιν ἐν αὐτῷ εἶναι, ἐξ ὧν καὶ συνετέθη. καὶ οὐκ ἂν τις οὕτω μανιῆ ὡς ὀρθῶς νομίσει φρονεῖν 20 τοὺς λέγοντας μίαν εἶναι φύσιν ἥτοι οὐσίαν σαρκὸς καὶ θεότητος τοῦ Χριστοῦ, τὴν αὐτὴν θείαν καὶ χοικῆν, παθητὴν καὶ ἀπαθῆ. ἐπειδὴ δὲ καὶ ἐτέρωθεν κατασκευάζειν ἐπιχειροῦσιν τινες τὸ μίαν εἶναι φύσιν τῆς θεότητος καὶ τῆς ἀνθρωπότητος τοῦ 25 Χριστοῦ, τὸ τοῦ ἀνθρώπου παράδειγμα προβαλλόμενοι καὶ λέγοντες ὅτι ὡσπερ ἐξ ἑτεροφυῶν ψυχῆς καὶ σώματος συνεστῶς ὁ

1. ὁ αὐτὸς ὁ P.
p. 787. a.

5. θεὸν] ἡ V. Conf. Cyrillus vol. V. p. 1.

humanitatem: ipsius enim passa est caro. „Et in tertio decimo capite Scholiorum, idem Sanctus Cyrillus similiter rejiciens eos, qui duos filios introducunt, et eos qui unam dicunt naturam Deitatis et carnis Christi,“ ita scribit: Non discernendum unum Dominum Jesum Christum in hominem separatim, et in Deum separatim; sed unum eundemque Dominum Jesum Christum dicimus, naturarum scientes differentiam, et inconfusas eas sibi invicem conservantes. „Si igitur (prout docet nos Sanctus Cyrillus) unus est Dominus noster Jesus Christus, perfectus in Deitate, et perfectus idem ipse in humanitate, et non est passus divina natura, sed terrena, scit autem et naturarum differentiam, et quod inconfusae sibi invicem in una subsistentia conservantur: certum est, quod eundem ipsum in divina natura et in humana dicit Pater cognoscit, et utramque naturam in ipso esse, ex quibus et compositus est. Et non aliquis sic insanat, ut arbitretur eos recte sapere, qui dicunt unam esse naturam sive substantiam carnis et Deitatis Christi, eandem et divinam et terrenam, passibilem et impassibilem. Quoniam autem et alio modo quidam ostendere conantur, unam esse naturam Deitatis et humanitatis Christi, exemplum hominis proponentes, et dicentes, quod sicut ex diversis natu-

ἄνθρωπος μία φύσις λέγεται, οὕτω και ἐκ δύο φύσεων θεότητος και ἀνθρωπότητος τὸν Χριστὸν λέγοντες ἐφείλομεν μίαν φύσιν ἐπ' αὐτῷ λέγειν, ἐκεῖνο πρὸς αὐτοὺς ἐροῦμεν ὅτι ὁ μὲν ἄνθρωπος, κἂν ἐκ διαφόρων συνέστηκεν, τουτέστιν ψυχῆς και σώματος, 5 ὁμως διὰ τοῦτο μία φύσις λέγεται, ἐπειδὴ κοινᾶς κατὰ πασῶν P 352 τῶν ὑποστάσεων, ἤγουν προσώπων, τῶν ὑπὸ τὸ αὐτὸ εἶδος ἀναγομένων κατηγορεῖται. εἰ και τὰ μάλιστα γὰρ ἐκάστη ὑπόστασις ἦτοι πρόσωπον, οἷον Πέτρος και Παῦλος, τοῖς ἰδιώμασιν ἀπ' ἀλλήλων διαχωρῶνται, ἀλλ' ὁμως οὐ τῇ φύσει διαιροῦνται· ἀμ- 10 φότεροι γὰρ ἄνθρωποι· και πάλιν οὔτε ψυχὴ χωρὶς σώματος οὔτε σῶμα χωρὶς ψυχῆς ἄνθρωπος, ἀλλ' ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι, ἐκ ψυχῆς και σώματος ἐδημιουργήθη. πᾶν δὲ κτίσμα εἰ και ἐκ διαφόρων συνέστηκεν, ἀλλ' οὖν μίαν ἐκείνην ἔχειν λέγεται φύσιν, καθ' ἣν παρὰ τοῦ θεοῦ ἐδημιουργήθη. ὁ δὲ Χριστὸς 15 οὐχ οὕτως· οὔτε γὰρ μίαν φύσιν, ἤγουν οὐσίαν, δηλοῖ κοινᾶς κατὰ πολλῶν ὑποστάσεων ἦτοι προσώπων κατηγορουμένην, ὡσπερ ὁ ἄνθρωπος· εἰ γὰρ τοῦτο ἦν, πολλοὶ Χριστοὶ εὐρεθήσονται, καθ' ὧν τὸ κοινὸν τῆς μιᾶς φύσεως κατηγορεῖται, ὅπερ και λέγειν ἐστὶν ἀσεβές· ἀλλ' οὔτε ἀπ' ἀρχῆς ἐκ θεότητος και ἀνθρω- 20 πότητος, ὡσπερ ὁ ἄνθρωπος ἐκ ψυχῆς και σώματος, ὁ Χριστὸς ἐδημιουργήθη, ἵνα τοῦτο ἦ φύσις Χριστοῦ, ἀλλὰ θεὸς ὢν πρὸ

7. τὰ om. P.
γῆθη om. P.
21. ἡ] ἡ P.

11. ἀνθρωπότητος V.
15. κοινῶς γὰρ P.

12. πᾶν — 14. ἐδημιουργήθη V;
18. καθῶν V; καθῶς P.

ris, anima et corpore consistens homo, una natura dicitur, sic et ex duabus naturis Deitatis et humanitatis Christum dicentes, debemus unam ipsius dicere naturam: illud ad eos dicemus, quod homo quidem licet ex diversis constet, id est, anima et corpore, tamen ideo una natura dicitur, quoniam de omnibus subsistentiis sive personis, quae sub eadem in omnibus specie referuntur, communiter praedicatur. Licet enim unaquaeque subsistentia sive persona, sicut Petrus et Paulus, proprietatibus a se invicem separentur, sed tamen non natura dividuntur; ambo enim homines: et iterum, nec anima sine corpore, nec corpus sine anima homo est, sed ex eo quod non erat, ad hoc quod est, ex anima et corpore creatus est. Unaquaeque autem creatura licet ex diversis constet, sed tamen unam illam habere dicitur naturam, secundum quam a Deo creata est. Christus autem non sic: nec enim unam naturam sive substantiam significat, quae communiter de plurimis subsistentiis sive personis praedicatur, sicut homo. Si enim hoc esset, multi Christi invenirentur in quibus communitas unius naturae praedicabitur; quod et dicere impium est. Sed neque ab initio ex Deitate et humanitate sicut homo ex anima et corpore, Christus creatus est, ut hoc sit natura Christi: sed cum Deus esset ante ex Deo

αίωνων ὁ λόγος καὶ τῆς αὐτῆς φύσεως ἦτοι οὐσίας ὑπάρχων τῷ πατρὶ καὶ δημιουργὸς τῶν ἀπάντων ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν ἀνθρώπου φύσιν καθ' ὑπόστασιν ἐνώσας ἐαυτῷ γέγονεν ἄνθρωπος, μὴ ἐκστὰς τοῦ εἶναι Θεός.

- C
V 281 Ἔστιν οὖν ὁ Χριστὸς μία ὑπόστασις, ἦτοι πρόσωπον, καὶ 5
ἔχει τὸ τέλειον ἐν ἑαυτῷ τῆς τε Θείας καὶ ἀκτίστου φύσεως καὶ τὸ τέλειον τῆς ἀνθρωπίνης καὶ κτιστῆς φύσεως. πῶς οὖν, ἐν ᾧ
R 812 δύο φύσεις γνωρίζονται, ἄκτιστος καὶ κτιστή, ἐπὶ τούτου μίαν φύσιν ἦτοι οὐσίαν λέγεσθαι δυνατόν;· εἰ γὰρ μία ὑπόστασις ἦτοι πρόσωπον ὁ Χριστός, ἀλλ' ὁμοούσιος τῷ Θεῷ καὶ πατρὶ, καὶ 10 ὁμοούσιος ἡμῖν ὁ αὐτός, οὐ μὴν κατὰ μίαν καὶ τὴν αὐτὴν φύσιν ἦτοι οὐσίαν. εἰ δὲ μία φύσις ἦτοι οὐσία ἦν ὁ Χριστός, ἢ ἕσαρ-
D κος ὢν μόνῳ τῷ Θεῷ καὶ πατρὶ ἔστιν ὁμοούσιος, ἐπειδὴ μία τῆς Θεότητος οὐσία ἦτοι φύσις, ἢ ψιλὸς ὢν ἄνθρωπος μόνοις ἡμῖν ἔστιν ὁμοούσιος, ἐπειδὴ μία φύσις τῆς ἀνθρωπότητος, ἢ τρα- 15 πείσα ἑκατέρω φύσις ἑτεροφυῆς ἔστιν, ἀπετέλεσε παρὰ τὰς συνελθοῦσας, καὶ κατ' αὐτοὺς οὔτε Θεὸς ἔμεινεν οὔτε ἄνθρωπος γέγονεν ὁ Χριστός, καὶ διὰ τοῦτο οὔτε τῷ πατρὶ οὔτε ἡμῖν ἔστιν ὁ αὐτὸς ὁμοούσιος. τὸ δὲ οὕτω φρονεῖν πύσης πεπλήρωται ἀσβείας. καὶ ταῦτα λέγομεν οὐκ ἄγνοοῦντες ὅτι καὶ τινες τῶν ἁγίων 20
P 353 πατέρων τῷ τοῦ ἀνθρώπου ὑποδείγματι ἐπὶ τοῦ κατὰ Χριστὸν μυστηρίου ἐχρίσαντο, ἀλλ' ἐκεῖνοι μὲν ἵνα δεξωσιν ὅτι καθάπερ

1. ὁ Θεοῦ λόγος P. 10. ἀλλ' om. P. 14. ἡ om. P. 16. ἐτεροφυῆς τι ἀπετέλεσε R.

substantiaesaecula Verbum, et' esset ejusdem naturae sive substantiae cum Patre, Patri et creator omnium, in ultimis diebus hominis naturam secundum subsistentiam sibi uniens, factus est homo manens Deus."

Deo et Pa- „Est igitur Christus una subsistentia, sive persona, et habet in se-
tri metipso perfectionem divinae et increabilis naturae, et perfectionem hu-
manae et creabilis naturae. Quomodo igitur, in quo duae naturae co-
gnoscuntur, increabilis, et creabilis, in eo unam naturam sive substan-
tiam dici possibile est? Licet enim una subsistentia sive persona Chri-
stus sit, sed consubstantialis Deo Patri, et consubstantialis nobis idem
ipse est, non tamen secundum unam eandemque naturam, seu substan-
tiam. Sin autem una natura sive substantia esset Christus, aut sine
carne est, et soli Deo Patri consubstantialis, quoniam una Deitatis sub-
stantia sive natura est: aut purus homo existens, nobis est solum con-
substantialis, quoniam una natura humanitatis est: aut immutata utraque
natura alteram effecit naturam, praeter eas quae convenerunt, et secun-
dum illos neque Deus mansit, neque homo factus est Christus; et ideo
neque Patri, neque nobis idem ipse consubstantialis est. Sic autem sa-
pere omni plenum est impletate. Et ista dicimus, non ignorantes quod
et quidam sanctorum Patrum hominis exemplo in mysterio Christi usi

ὁ ἄνθρωπος ἐκ ψυχῆς καὶ σώματος εἰς ἀποτελεῖται καὶ οὐχὶ δύο ἄνθρωποι, οὕτω καὶ ὁ Χριστὸς ἐκ θεότητος καὶ ἀνθρωπότητος συντεθειὸς εἰς ἓστιν, καὶ οὐκ εἰς δύο Χριστοὺς ἢ δύο υἱοὺς μερίζεται. οὗτοι δὲ τῷ τοῦ ἀνθρώπου ὑποδείγματι κέχρηται, ἵνα **5** μίαν φύσιν ἦτοι οὐσίαν θεότητος καὶ ἀνθρωπότητος τοῦ Χριστοῦ εἰσαγάγωσιν, ὅπερ ἀπεδείξαμεν ἀλλότριον εἶναι τῆς εὐσεβείας. ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἐλεγχόμενοι ὡς παρὰ τὴν ὕφθην τῶν πατέρων διδασκαλίαν ἀναπλάττουσιν ἐν ἑαυτοῖς μίαν φύσιν ἦτοι οὐσίαν θεότητος καὶ σαρκός, ἐφ' ἕτερα μεταβαλόνουσι, λέγοντες μὴ δεῖν **10** ἀριθμὸν φύσεων ἐπὶ Χριστοῦ λέγειν, ὡς τοῦ ἀριθμοῦ διαίρεσιν εἰσάγοντος. ἴστωσαν τοίνυν ὅτι ὁ ἀριθμὸς, ὅταν μὲν ἐπὶ διαφορῶν προσώπων ἢ ὑποστάσεων λέγεται, τῶν πραγμάτων αὐτῶν τὴν ἀνὰ μέρος ἔχει διαίρεσιν, ὅλον ὡς ἐπὶ δύο ἢ πλείονων ἀνθρώπων· ὅταν δὲ ἐπὶ ἡνωμένων πραγμάτων, τηνικαῦτα μόνω **15** λόγῳ καὶ θεωρίᾳ, οὐ μὴν αὐτῶν τῶν πραγμάτων ἔχει τὴν διαίρεσιν, ὅλον ἐπὶ μιᾷ ὑποστάσει ἀνθρώπου ἐκ ψυχῆς καὶ σώματος συνεσιώσης. δύο γὰρ καὶ ἐνταῦθα φύσεις θεωροῦνται, ἕτερα **R 814** μὲν τῆς ψυχῆς καὶ ἕτερα τοῦ σώματος. καὶ ὁμῶς οὐ διὰ τοῦτο **C** εἰς δύο ἀνθρώπους διαιρεῖται, ἀλλ' ἕνα ἴσμεν τὸν ἄνθρωπον καὶ **20** μίαν αὐτοῦ τὴν ὑπόστασιν. καὶ ἐπὶ τοῦ κατὰ Χριστὸν τοίνυν μυστηρίου τῆς ἐνώσεως γενομένης, εἰ καὶ διάφορα θεωρεῖται τὰ

2. καὶ om. P. 3. ἢ εἰς δύο P. 4. τοῦ om. P. 7. τούτω V, τοῦ P. 14. τῶν πραγμάτων P. 19. οὐ διαιρεῖται P sola tacentente V.

sunt: sed illi quidem ut ostenderent, quod sicut homo ex anima et corpore unus efficitur, et non duo homines, sic et Christus ex Deitate et humanitate compositus, unus est, non in duos Christos, vel in duos filios dividendus. Isti autem hominis exemplo utuntur, ut unam naturam sive substantiam Deitatis et humanitatis Christi introducant: quod demonstrativum alienum esse pietatis. Sed cum per haec convincuntur, quod praeter rectam Patrum doctrinam sibi confingunt unam naturam, seu substantiam Deitatis et carnis, ad alia transeunt, dicentes non oportere numerum naturarum in Christo dicere, utpote numero divisionem introducete. Sciant igitur, quod numerus, quando in diversis personis, sive subsistentiis dicitur, rerum ipsarum per partes habet divisionem; sicut in duobus duo. sic vel etiam pluribus hominibus: quando autem in rebus unitis, tunc verbo *semper* ἐλ-solo et intellectu, non tamen ipsarum rerum habet divisionem, sicut in *ληνικῶς*. una subsistentia hominis et anima et corpore constituta. Duae enim et hic naturae intelliguntur, altera animae, et altera corporis: et tamen non propter hoc in duos homines dividitur, sed unum scimus hominem *duo. sic* esse, et unam subsistentiam ejus. Et in mysterio igitur Christi facta *alibi*. unitione, licet diversa intelligantur quae unita sunt, sed non ipsa re et

ἐνωθέντα, ἀλλ' οὖν οὐ πραγματικῶς καὶ ἀνὰ μέρος ἀλλήλων δι-
 στανται τὰ ἐξ ὧν ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς ὁ Χριστὸς συνετέθη-
 τὴν μέντοι διαφορὰν κατανοοῦντες, καὶ ταύτην σημαῖναι βουλό-
 μενοι, τὸν ἀριθμὸν παραλαμβάνομεν, καὶ δύο τὰς ἐν Χριστῷ
 φύσεις εἶναι φάμεν, καὶ οὐ διὰ τοῦτο ὁ εἰς Χριστὸς εἰς δύο Χρι- 5
 στοὺς ἢ δύο υἱοὺς διαιρεῖται. καὶ μαρτυρεῖ τοῖς παρ' ἡμῶν εἰ-
 D ρημένοις ὁ ἐν ἁγίοις Γρηγόριος ὁ Θεολόγος ἐν τῷ πρὸς Κληδόνιον
 πρώτῳ λόγῳ γράφων οὕτως. Εἴτις εἰσάγει δύο υἱούς, ἓνα μὲν
 V 282 τὸν ἐκ τοῦ Θεοῦ καὶ πατρός, δεῦτερον δὲ τὸν ἐκ τῆς μητρός,
 ἀλλ' οὐχὶ ἓνα καὶ τὸν αὐτόν, καὶ τῆς υἰοθεσίας ἐκπέσοι τῆς 10
 ἐπηγγελμένης τοῖς ὀρθῶς πιστεύουσι. φύσεις μὲν γὰρ δύο, Θεὸς
 καὶ ἄνθρωπος, ἐπεὶ καὶ ψυχὴ καὶ σῶμα, υἱοὶ δὲ οὐ δύο οὐδὲ
 Θεοί· οἷδὲ γὰρ ἐνταῦθα δύο ἄνθρωποι, εἰ καὶ οὕτως ὁ Παῦ-
 λος τὸ ἐντὸς τοῦ ἀνθρώπου καὶ τὸ ἐκτὸς προσηγόρευσεν. καὶ εἰ
 δεῖ συνιόμως εἰπεῖν, ἄλλο μὲν καὶ ἄλλο τὰ ἐξ ὧν ὁ σωτὴρ, εἰ- 15
 P 354 περ μὴ ταῦτόν ὁ ἄόρατος τῷ ὀρατῷ καὶ τὸ ὕχρονον τῷ ὑπὸ χρό-
 νον, οὐκ ἄλλος δὲ καὶ ἄλλος, μὴ γένοιτο.

Ἴδου διὰ τούτων σαφῶς διδάσκει ὁ ἐν ἁγίοις Γρηγόριος ὅτι
 ἐπὶ τοῦ κατὰ Χριστὸν μυστηρίου ὁ μὲν ἐπὶ προσώπων τὸν ἀρι-
 θμὸν λέγων ὡς ἀσεβῆς κατακρίνεται, ὁ δὲ ἐπὶ τῶν φύσεων, ἐξ ὧν 20
 ὁ εἰς συνετέθη Χριστός, τοῦτον παραλαμβάνων ὀρθῶς ὁμολο-
 γεῖ, ὡς τὴν μὲν διαφορὰν τῶν συνελθουσῶν φύσεων διὰ τούτου

2. ὁ om. P. 9. τὸν ἐκ om. P. 15. ὡς ὁ V, ὡς P, ὁ R.
 16. τὸ ἀόρατον P. id. ὑπὸ χρόνον] χρόνον P. 19. τῶν ἀρι-
 θμῶν RV. 22. τούτου] τοῦτο P.

per partes a se invicem separantur ea, ex quibus Dominus noster Jesus
 Christus compositus est, differentiam tamen considerantes et hanc signi-
 ficare volentes, numerum assumimus, et duas in Christo naturas esse dic-
 imus: nec ideo unus Christus in duos Christos, vel in duos filios divi-
 ditur. Et testimonium praestat nostris dictis Sanctus Gregorius Theo-
 logus, scribens in primo libro ad Cledonium sic: Si quis introducit duos
 ex Deo Pa- filios, unum quidem ex Deo et Patre, secundum autem ex matre, sed
 tre non unum eundemque, ex adoptione cadat, quae promissa est recte cre-
 et adopt. dentibus. Naturae enim duae, Deus homo, quomodo et anima et cor-
 Deus et pus: non autem duo Filii, nec Dii duo. Nec enim hi duo homines, licet
 homo Paulus sic appellaverit quod est intus hominis, et quod est extrinsecus:
 et ut compendiose dicamus, aliud quidem et aliud ea ex quibus Salva-
 tor est, cum non idem sit invisibile et visibile, et hoc quod sine tem-
 sub tempo- pore est, et hoc quod sub tempore: non autem aliud et aliud, absit.
 re est „Ecce per haec evidenter docet Sanctus Gregorius, quod in my-
 sterio Christi ille quidem qui in personis numerum dicit, ut impius con-
 demnatur: ille autem qui in naturis, ex quibus unus Christus compositus
 est, numerum accipit, recte confitetur, utpote differentiam quidem natu-

σημαίνων, διαίρεισιν δὲ τὴν ἀνὰ μέρος κατ' οὐδένα τρόπον ποιούμενος. ὡσπερ γὰρ ἑτέρα φύσις τῆς ψυχῆς καὶ ἑτέρα τοῦ σώματος, καὶ ὁμοως εἷς κατὰ σύνθεσιν ἄνθρωπος ἀποτελεῖται καὶ οὐ δύο, οὕτω καὶ ἐν Χριστῷ εἰ καὶ δύο φύσεις θεωροῦνται, ἑτέρα μὲν τῆς θεότητος, ἑτέρα δὲ τῆς ἀνθρωπότητος, ἀλλ' οὐ διὰ τοῦτο δύο Χριστοὶ ἢ δύο νοῖοι εἰσάγονται· ὥστε τὸν ἀριθμὸν τῶν R 816 ἐν Χριστῷ φύσεων κατὰ τὸν εἰρημένον τρόπον παραιτούμενοι λέγειν δῆλοι εἶσι τὴν διαφορὰν τούτων ἀρνούμενοι καὶ σίγησιν ἐπεισάγοντες τῇ οἰκονομίᾳ. εἰ δὲ τὴν διαφορὰν ὁμολογοῦσιν, ἀνάγκη 10 πάντως ἐπὶ ταύτῃ καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀσυγχύτως συνελθουσῶν φύσεων εἰς μίαν ὑπόστασιν λέγειν αὐτούς. ὅπου γὰρ διαφορὰ C φυλάττεται, ταύτῃ πάντως καὶ ἀριθμὸς ἔπεται. εἰς σύστασιν δὲ τῶν παρ' ἡμῶν εἰρημένων τῇ τῶν ἁγίων πατέρων μαρτυρία χρώμενοι δεῖξομεν αὐτοῖς λέγοντις ὅτι ἐπὶ τοῦ κατὰ Χριστὸν μυστηρίου οἱ μὲν λόγοι διαίρουσιν κατὰ τὴν διαφορὰν τῶν φύσεων, 15 θεότητος καὶ ἀνθρωπότητος, ἕξ ὧν καὶ συνετέθη, καὶ τὸν ἀριθμὸν ἐπὶ τούτου παραλαμβάνουσιν, οὐ μὴν πραγματικῶς ἀνὰ μέρος τὴν τῶν φύσεων ποιοῦνται διαίρεισιν εἰς δύο ὑποστάσεις ἤτοι δύο πρόσωπα. λέγει γὰρ ὁ ἐν ἁγίοις Κύριλλος ἐν τῇ ἐρμηνείᾳ 20 τοῦ Λευιτικοῦ οὕτως. Ὁλον δὲ πάλιν ἐν τοῖτοις περιείθρει σαφῶς τοῦ σωτήρος ἡμῶν τὸ μυστήριον καὶ τὸν διὰ τοῦ ἁγίου βυπτίσματος καθαρισμόν. δύο μὲν γὰρ ὀρνίθια ληφθῆναι κε-

15. οὕτως] vol. I. p 366. E. 17. γὰρ om. P.

rarum quae convenerunt, per hoc significans: divisionem autem, quae per partem est, nullo modo faciens. Sicut enim altera natura est animae, et altera corporis, et tamen unus secundum compositionem homo efficitur, et non duo homines: sic et in Christo licet duae intelligantur naturae, altera quidem Deitatis, altera vero humanitatis. sed non propter hoc duo Christi, aut duo filii introducuntur. Ergo qui numerum naturarum quae in Christo sunt, secundum praedictum modum dicere recusant, manifesti sunt differentiam naturarum abnegantes, et confusionem introducentes dispensationi. Si vero differentiam confitentur, necesse est omnimodo ad eam significandam, et numerum dicere naturarum, quae sine confusione in unam subsistentiam convenerunt. Ubi enim differentia servatur, ibi omni modo et numerus sequitur. Ad confirmanda autem ea quae diximus, sanctorum Patrum testimonio utentes, ostendemus eos dicere, quod in uno Domino nostro Jesu Christo rationes quidem dividuntur secundum differentiam naturarum Deitatis et humanitatis ex quibus et compositus est, et numerum in hoc assumunt, non tamen ipsa re et per partes naturarum faciunt divisionem in duas subsistentias sive personas. Dicit enim Sanctus Cyrillus in Levitici interpretatione, sic: Totum in his iterum circumspice aperte Salvatoris nostri mystrium, et emundationem quae per sanctum Baptisma fit. Duas enim aviculas sumi

λείει ζῶντα καὶ καθάρᾳ, ἵνα νοήσης διὰ τῶν πετεινῶν τὸν οὐ-
 ράνιον ἄνθρωπον τε ὁμοῦ καὶ θεὸν εἰς δύο φύσεις, ὅσον ἤκεν
 εἰς τὸν ἐκάστη πρέποντα λόγον, διαιρούμενον· λόγος γὰρ ἦν ὁ
 ἐκ θεοῦ πατρὸς ἀναλάμψας ἐν σαρκὶ τῇ ἐκ γυναικός· πλὴν οὐ
 μεριζόμενον· εἷς γὰρ ἔξ ἀμφοῖν ὁ Χριστός. καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς 5
 ἐν ἁγίοις Κύριλλος ἐν τῇ πρὸς Σούκενσον δευτέρᾳ ἐπιστολῇ γράφει
 οὕτως. Ἀλλ' ἠγγόησαν ὅτι ὅσα μὴ κατὰ μόνην τὴν θεωρίαν διαι-
 P 855 ρεῖσθαι φιλεῖ, ταῦτα οὐ πάντως καὶ εἰς ἐτερότητα τὴν ἀνὰ μέρος
 ὁλοτρόπως καὶ ἰδικῶς ἀποφοιτῆσειεν ἢ ἀπ' ἀλλήλων. καὶ ὁ ἐν
 ἁγίοις Βασίλειος ἐν τῷ τετάρτῳ κατ' Εὐνομίου λόγῳ, ἐρμηνεύων 10
 V:283 τὸ Κύριος ἔκτισέ με καὶ πρὸ πάντων βουνῶν γεννᾷ με, γράφει
 οὕτως. Ἀηπτόν οὖν τὸ μὲν Ἐγέννησεν ἐπὶ τοῦ θεοῦ υἱοῦ, τὸ
 δὲ Ἔκτισεν ἐπὶ τοῦ τὴν μορφήν τοῦ δούλου λαβόντος. ἐν πᾶσι
 δὲ τοίτοις οὐ δύο λέγομεν, θεὸν ἰδίᾳ καὶ ἄνθρωπον ἰδίᾳ· εἷς
 γὰρ ἦν· ἀλλὰ κατ' ἐπίνοιαν τὴν ἐκάστου φύσιν λογιζόμενοι. 15

R 818 Καὶ ὁ ἐν ἁγίοις δὲ Γρηγόριος ὁ Θεολόγος ἐν τῇ περὶ υἱοῦ
 B δευτέρῳ λόγῳ διδύσκων ἡμᾶς ὕπως δεῖ τὰς ἐν τῷ κυρίῳ ἡμῶν Ἰη-
 σοῦ Χριστῷ φύσεις κατ' ἐπίνοιαν διακρίνειν γράφει οὕτως. Ἡνί-
 κα αἱ φύσεις διστανται ταῖς ἐπινοίαις, συνδιαίρεται καὶ τὰ ὀνό-
 ματα. Πιύλου λέγοντος ἄκουσον, ἵνα ὁ θεὸς τοῦ κυρίου ἡμῶν 20
 Ἰησοῦ Χριστοῦ ὁ πατὴρ τῆς δόξης Χριστοῦ μὲν θεός, τῆς δὲ

1. νοήσεις P. 3. ὁ om. P. 7. μὴ sumpsit a Cyrillo vol. V. p. II.
 Epist. p. I. p. 145. B. 15. ἀλλὰ om. P.

jubet vivas et mundas, ut intelligas per volatilia caelestem hominem si-
 ad rationem mul et Deum, in duas naturas, quantum pertinet ad rationem unicuique
 dividendum convenientem, dividendum (Deus enim Verbum, qui ex Deo Patre est,
 unicuique splenduit in carne quae ex muliere est) verumtamen non patendum,
 con... unus enim ex utrisque Christus. „Et iterum idem Sanctus Cyrillus in
 secunda ad Successum epistola ita dicit: “ Sed ignoraverunt, quod quae
 per solum intellectum dividi solent, non haec necessario etiam in alteri-
 tatem, quae est per partes, omnimodo et specialiter a se invicem sepa-
 rabantur. „Sed et Sanctus Basilius in quarto libro contra Eunomium,
 interpretans hoc quod est: *Dominus creavit me, et ante omnes colles ge-*
 quod dicit, *nuit me*, ita scribit: Intelligendum hoc quidem quod dicit, *creavit*, de eo
 genuit de qui formam servi accepit. In his autem omnibus non duo dicimus, Deum
 Deo filio, separatim, et hominem separatim, unus enim erat: sed secundum intelle-
 hoc autem ctum, utriusque naturam existimantes.

quod dicit
 creavit. sic
 etiam
 Leunclav. „Sed et Sanctus Gregorius Theologus in libro secundo de Filio, do-
 cens nos quomodo in Domino nostro Jesu Christo oportet naturas quae
 in eo sunt, secundum intellectum discernere,“ ita scribit: Cum naturae
 intellectu distant, simul dividuntur etiam nomina. Paulum dicentem au-
 di: *Ut Deus Domini nostri Jesu Christi, pater gloriae; Christi quidem*

δόξης πατρός. εἰ γὰρ καὶ τὸ συναμφοτέρον ἐν, ἀλλ' οὐ τῇ φύσει, τῇ δὲ συνόδῳ.

Καὶ ὁ ἐν ἁγίοις δὲ Γρηγόριος ὁ Νύσσης ἐπίσκοπος ἐν τῷ κατ' Εὐνομίῳ τετάρτῳ λόγῳ τὰ αὐτὰ ἡμῶς διδάσκων γράφει 5 οὕτως. Καὶ ὡς ἂν μὴ τις τῇ ἀκηράτῳ φύσει τὸ κατὰ τὸν σιαν- ρὸν πάθος προστρίβῃτο, δι' ἑτέρων τρανότερον τὴν τοιαύτην ἐπανορθοῦται πλάνην, μεσίτην αὐτὸν θεοῦ καὶ ἀνθρώπων καὶ ἀνθρώπων καὶ θεὸν αὐτὸν ὀνομάζων, ἵνα ἐκ τοῦ τὰ δύο περὶ τὸ ἐν λέγεσθαι τὸ πρόσφορον νοοῖτο περὶ ἐκάτερον, περὶ μὲν τὸ θεῖον 10 ἡ ἀπάθεια, περὶ δὲ τὸ ἀνθρώπινον ἢ κατὰ τὸ πάθος οἰκονομία. τῆς οὖν ἐπινοίας διαιρουμένης, τὸ κατὰ φιλανθρωπίαν μὲν ἠνω- μένον, τῷ δὲ λόγῳ διακρινόμενον, ὅταν μὲν τὸ ὑπερκείμενον καὶ ὑπερέχον πάντα νοῦν κηρύσσει, τοῖς ὑψηλοτέροις κέχρηται τῶν ὀνομάτων, ἐπὶ πάντων θεὸν καὶ μέγαν θεὸν καὶ δύναμιν θεοῦ D 15 καὶ σοφίαν καὶ τὰ τοιαῦτα καλῶν. ὅταν δὲ τὴν ἀναγκαίως διὰ τὸ ἡμέτερον ἀσθενὲς συμπαραληφθεῖσαν τῶν πωθημάτων πείραν περιγράφει τῷ λόγῳ, ἐκ τοῦ ἡμετέρου κατονομάζει τὸ συναμφοτέ- ρον, ἀνθρώπων αὐτὸν προσαγορεύων, οὐ κοινοποιῶν πρὸς τὴν λοιπὴν φύσιν διὰ τῆς φωτῆς τὸν δηλούμενον, ἀλλ' ὥστε περὶ ἐκά- 20 τερον τὸ εὐσεβὲς φυλαχθῆναι.

Τούτων οὕτως ἀποδεδειγμένων διὰ τῆς τῶν πατέρων διδα- σκαλίας, παυσίθωσαν οἱ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐν Χριστῷ φύσεων

1. καὶ om. R. 3. Νύσσης P. 4. τετάρτῳ] τῷ τετάρτῳ P.
6. τρανότερον P, τὸ ἀνώτερον RV. 17. ἐπιγράφει P.

Deus, gloriae autem Pater. Nam etsi utrumque unum est, tamen non natura, sed conventu.

„Et Sanctus autem Gregorius Nyssenus in quarto libro contra Eusaeum, eadem nos docens, ita scribit: Et ne aliquis incorruptibili naturae crucis passionem applicaret, per alia manifestius talem emendat errorem, mediatorem ipsum Dei et hominum, et hominem et Deum ipsum nominans: ut cum duo de uno dicantur, congruum intelligantur circa utrumque, circa Deitatem quidem impassibilitas, circa humanitatem autem dispensatio passionis. Intellectu igitur dividente hoc quod per misericordiam quidem unitum est, ratione autem discernitur, cum hoc quidem, quod superpositum est et supereminens omnem sensum, praedicat, altioribus utitur nominibus, super omnia Deum, et Magnum Deum, et Virtutem Dei, et Sapientiam, et talia vocans: cum autem passionum experimentum necessario propter nostram infirmitatem acceptum, verbis significat, ex nostro nominans utrumque hominem ipsum appellat, non communicans per vocem ad ceteram naturam eum qui significatur, sed ut circa utrumque pietas conservetur.

„His ita demonstratis per sanctorum Patrum doctrinam, cessent qui numerum naturarum quae in Christo sunt, occasionem sui erroris faciunt,

- πρόφασιν τῆς οικειας πλάνης ποιούμενοι καὶ τῷ διὰ τούτου τῆν
 P 356 διαφορὰν ἀρνείσθαι σύγχυσιν εἰσάγειν ἐπιχειροῦντες. πῶς γὰρ
 οὐκ ἀναγκαῖος ἀριθμὸς ᾧ ἐπὶ σημασίᾳ τῆς διαφορᾶς τῶν ἐνωθει-
 σῶν εἰς μίαν ὑπόστασιν φύσεων καὶ οὐκ ἐπὶ τῇ ἀνὰ μέρος διαιρέ-
 σει αὐτῶν οἱ πατέρες ἐχρήσαντο; ἀποδεδειγμένου τοίνυν παντα- 5
 R 820 χόθεν ὡς ἀσεβὲς ἐστι τὸ λέγειν μίαν φύσιν ἥτοι οὐσίαν θεότητος
 καὶ τῆς σαρκὸς τοῦ Χριστοῦ, καὶ κεῖνο ἐροῦμεν ὡς οὐδὲ καθ' ὃ
 μίαν ὑπόστασιν λέγομεν τῆς θεότητος καὶ τῆς ἀνθρωπότητος τοῦ
 Χριστοῦ, οὕτω δυνατὸν καὶ μίαν φύσιν λέγειν Χριστοῦ, ἐπειδὴ
 μὴ ταῦτὸν φύσις τε καὶ ὑπόστασις. πάντες γὰρ οἱ ἄγιοι πατέ- 10
 B ρες συμφώνως ἡμᾶς διδάσκουσιν ἄλλο εἶναι φύσιν ἥτοι οὐσίαν καὶ
 μορφήν καὶ ἄλλο ὑπόστασιν ἥτοι πρόσωπον, καὶ τὴν μὲν φύσιν
 ἥτοι οὐσίαν καὶ μορφήν τὸ κοινὸν σημαίνειν, τὴν δὲ ὑπόστασιν
 ἥτοι πρόσωπον τὸ ἰδικόν.
 V 284 Εἰ δὲ φήσωσι τινες ὅτι ὡσπερ μία ὑπόστασις σύνθετος εἶ- 15
 ρηται ἐπὶ Χριστοῦ, οὕτω δὲ καὶ μίαν φύσιν σύνθετον λέγειν,
 ἀποδείξομεν καὶ τοῦτο ἀλλότριον εἶναι τῆς εὐσεβείας. μίαν γὰρ
 φύσιν θεότητος ἥτοι οὐσίαν λέγοντες τρεῖς ἐπ' αὐτῆς δοξάζομεν
 ὑποστάσεις, ἐν ἐκάστη ὑποστάσει τὴν αὐτὴν φύσιν ἥτοι οὐσίαν
 γνωρίζοντες, καὶ εὐσεβῶς ἐκ τῶν τριῶν ὑποστάσεων μίαν ὑπό- 20
 C στασιν τὴν τοῦ λόγου πρὸς τὴν σάρκα συντεθεῖσθαι φαμεν. οὐ-
 δεὶς γὰρ ποτε ἐτόλμησεν ἐν τῇ καθολικῇ ἐκκλησίᾳ εἰπεῖν ὅτι ὡσπερ

10. μήτ' αὐτὸν V, οὐτ' αὐτὸν P. 17. ἀποδείξομεν PV.

et earum differentiam numeri recusatione negando, confusionem introducere conantur. Quomodo enim non est necessarius numerus, quo, ad significandam differentiam naturarum quae in unam subsistentiam unitae sunt, et non ad divisionem per partes earum, usi sunt Patres? Demonstrato igitur undique, quod impium est dicere unam naturam sive substantiam Deitatis et carnis Christi, et illud dicimus, quia nec secundum quod unam subsistentiam dicimus Deitatis et humanitatis Christi, sic possibile est et unam naturam Christi dicere: quoniam non idem est natura et subsistentia. Omnes enim Sancti Patres consonanter nos docent, aliud esse naturam sive substantiam et formam, et aliud subsistentiam sive personam: et naturam quidem vel substantiam et formam, hoc quod est commune, significare, subsistentiam autem sive personam, hoc quod est speciale.“

„Sin vero dixerint quidam, quod sicut una subsistentia composita dicitur Christi, sic oportet et unam naturam compositam dicere: ostendesse pietatis demus et hoc alienum esse a pietate. Unam enim naturam sive substantiam Deitatis dicentes, tres ipsius confitemur subsistentias, in unaquaque subsistentia eandem naturam sive substantiam cognoscentes. Et recte ex tribus subsistentiis unam subsistentiam Verbi ad carnem compositam esse dicimus. Nemo enim unquam ausus est in Catholica Ecclesia dico-

τρεις ὑποστάσεις, οὕτω καὶ τρεῖς φύσεις εἰσὶν τῆς ἁγίας τριάδος, ὥστε καὶ δύνασθαι λέγειν μίαν φύσιν ἐκ τῶν τριῶν φύσεων συντεθεῖσθαι πρὸς σάρκα. τρεῖς γὰρ φύσεις ἐπὶ τῆς ἁγίας τριάδος μόνος Ἄρειος τολμήσας εἰπεῖν ὡς βλάβσφημος κατεκρίθη.

5 Διὰ τοῦτο τοίνυν κατὰ τὸν ὀρθὸν λόγον δύο φύσεων ἔνωσιν λέγομεν καὶ μίαν ὑπόστασιν, ἕπειδὴ ὁ τοῦ Θεοῦ υἱὸς κατὰ τὴν ἵπόστασιν ἕτερος ὢν παρὰ τὸν πατέρα, τῆς αὐτῆς δὲ φύσεως ὢν D τῷ πατρὶ ἐν τῇ ἰδίᾳ ὑποστάσει, ἐδημιούργησεν ἑαυτῷ σάρκα ἐψυχωμένην ψυχῇ λογικῇ καὶ νοερᾷ, ὅπερ δηλοῖ ἀνθρωπίνῃ φύσει 10 ἐνωθῆναι τὸν τοῦ Θεοῦ λόγον καὶ οὐχ ὑποστάσει ἤτοι προσώπῳ τοῦ δῆ τιος. ἔστι τοίνυν ὁ τοῦ Θεοῦ λόγος καὶ σαρκωθεὶς μία ὑπόστασις ἐν ἑκατέρᾳ φύσει γνωριζόμενος, ἐν τε τῇ θεῖᾳ, ἐν ἣ ὑπῆρχε κατὰ τὸ Ὅς ἐν μορφῇ Θεοῦ ὑπάρχων, καὶ ἐν τῇ ἀνθρωπίνῃ κατὰ τὸ Ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος. καὶ 15 διὰ τοῦτο εὐσεβῶς εἶποι τις ἂν μίαν ὑπόστασιν τοῦ Θεοῦ λό- P 357 γου σύνθετον, ἤπερ μίαν φύσιν σύνθετον, ἕπειδὴ ὅτε καθ' ἑαυτὴν ἀπλῶς φύσις λέγεται μὴ προσκειμένου ταύτῃ ἰδικοῦ τιος προσώπου, ἀόριστόν τι καὶ ἀνυπόστατον δηλοῖ· τὸ δὲ ἀόριστον πρὸς οὐδὲν συντεθῆναι δύναται. εἰ δὲ τις καὶ μετὰ τοὺς τοιού- 20 τοὺς λόγους πρὸς φιλονεικίαν μόνῃν ὀρῶν ἀντιθεῖναι ἐπιχειρήσει,

4. εἰπὼν PV. 7. δὲ om. R. 9. ἐψυχωμένην — p. 358. A ἐνώσεως om. R. 11. τοῦδὲ τιος PV. Eustathius ad Odys. p. 1769. 38. ἔοικε γοῦν τῷ Ὀμηρικῷ καὶ Ξενοφάντος ἐν Ἑλληνικοῖς τὸ γέγονε τότε τι ὕψους πολλοῦ. Scripserat τὸ δῆ τι et fortasse πολλῶ. Infra p. 361. D, πρὸς τὸν τινα ἀνθρώπον. 12. ἐν τε] ἐν δὲ P. 13. δς] ὡς V. 16. ἤπερ] εἰπερ V. 20. ἐπιχειρήσει P.

re, quod sicut tres subsistentiae, sic et tres naturae sunt sanctae Trinitatis: ut possibile sit dicere, unam naturam ex tribus naturis compositam esse ad carnem. Tres enim naturas in sancta Trinitate solus Arius ausus dicere, tamquam blasphemus condemnatus est.“

„Ideo igitur secundum rectam rationem, duarum naturarum dicimus, unitatem. unitionem, et unam subsistentiam: quoniam Dei Filius, cum esset secundum subsistentiam alter praeter Patrem, eandem autem naturam habens Patris, in sua subsistentia plasmavit sibi carnem animatam anima rationali et intellectuali: quod significat, humanae naturae unitum esse Deum sic etiam Leuncl. habet, sic etiam Leuncl. Verbum, et non subsistentiae seu personae cuiusdam. Est igitur Deus Verbum et incarnatus, una subsistentia in utraque natura cognoscendus; in divina, in qua erat, prout dictum est: *Qui cum in forma Dei esset*; et in humana secundum hoc, quod est *in similitudinem hominum factus*. Et ideo rectius dicat aliquis unam subsistentiam Dei Verbi compositam, recte quam unam naturam compositam: quoniam cum per se absolute natura dicitur, non adjecta ei speciali cuiusdam persona, infinitum, et non subsistens aliquid significat: infinitum autem ad nihil potest componi. Sin autem aliquis et post tales rationes ad contentionem solam respiciens,

λέγων ὅτι κατὰ τὸν ἀποδοθέντα τῆς φύσεως λόγον χρῆ καὶ τῆν ἀνθρωπίνην φύσιν τοῦ Χριστοῦ ἰδίαν ὑπόστασιν ἦτοι πρόσωπον ἴδιον ἔχειν, πρόδηλός ἐστιν ὁ τοιοῦτος ὅτι προϋποστάντι ἀνθρώ-
 πῳ ἐνωθῆναι λέγει τὸν λόγον καὶ σχετικὴν γεγενῆσθαι τὴν ἐνω-
 B σιν· δύο γὰρ ὑποστάσεις ἦτοι προσώπων καθ' ὑπόστασιν ἐνω- 5
 σιν γενέσθαι ἀδύνατον. ὥστε ὁ ταῦτα λέγων, τὸ δυνατόν τοῦ
 Θεοῦ λόγοις ἀνθρωπίνης σοφίας κενῶσαι σπουδάζων, ἄγνοεῖ τὸ
 μέγα τῆς εὐσεβείας μυστήριον, ὅπερ καρδίᾳ μὲν πιστεύεται εἰς
 δικαιοσύνην, στόματι δὲ ὁμολογεῖται εἰς σωτηρίαν· οὔτε γὰρ ἡ
 ἀνθρωπίνῃ φύσιν τοῦ Χριστοῦ ἀπλῶς ποτε λέγεται, ἀλλ' οὔτε 10
 ἰδίαν ὑπόστασιν ἦτοι πρόσωπον ἔσχεν, ἀλλ' ἐν τῇ ὑποστάσει τοῦ
 λόγου τὴν ἀρχὴν τῆς ἐπάρξεως ἔλαβεν. ὅθεν αὐτὸν τὸν Θεὸν λόγον
 ἀτρέπτως ἀνθρώπον γεγενῆσθαι ὁμολογοῦμεν, καὶ οὐκ εἰς ἀνθρω-
 C πόν τινα αὐτὸν ἐληλυθέναι, καὶ τοῦ αὐτοῦ Θεοῦ λόγου σαρκω-
 θέντος τὴν ἐκ παρθένου γέννησιν εἶναι, καὶ διὰ τοῦτο Θεοτόκον 15
 εἶναι τὴν ἁγίαν ἔνδοξον ἀειπαρθένον Μαρίαν. διὰ τοῦτο καὶ
 V 285 πρὸ τῆς σαρκώσεως τοῦ Θεοῦ λόγου καὶ μετὰ τὴν αὐτοῦ σάρκωσιν
 τρεῖς ὑποστάσεις λέγομεν, τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ
 ἁγίου πνεύματος, τῆς ἁγίας τριῆδος τετάρτης ἵποστάσεως ἦτοι
 προσώπου πρόσθήκην μὴ ἐπιδεξαμένης. ἐκ τούτων τοίνυν πάν- 20
 των διελέγχονται οἱ λέγοντες πρὸ τῆς ἐνώσεως δύο φύσεις ὡς προϋ-
 D ποστάντα λέγουσιν τὸν ἀνθρώπον, καὶ οὔτως ἐνωθῆναι τῷ Θεῷ

5. γενέσθαι ἔνωσιν P.
 22. τὸν om. P.

7. ἀνθρωπίνους V.

21. οὐ om. V.

opponere conetur, dicens quod secundum redditam naturae rationem oportet et humanam naturam Christi suam subsistentiam seu personam propriam habere: manifestus est talis, quod ante subsistenti homini unitum esse dicit Deum Verbum, et affectualem factam esse unitatem. Duae enim subsistentiae seu personae secundum subsistentiam uniri non possunt. Qui igitur haec dicit, Dei potentiam verbis humanae sapientiae evacuare festinans, ignorat magnum pietatis mysterium, quod corde quidem creditur ad justitiam, ore autem confessio sit ad salutem. Neque enim humana Christi natura per se absolute unquam dicitur, sed nec suam subsistentiam seu personam habuit: sed in subsistentia Dei Verbi, natura humana initium ut esset, habuit: unde ipsum Deum Verbum immutabiliter hominem factum esse confitemur, et non in hominem quemdam venisse; et ejusdem Dei Verbi incarnati esse nativitatem ex Virgine, et propter hoc Dei Genitricem sanctam gloriosam semper Virginem Mariam esse. Ideo et ante incarnationem Dei Verbi, et post ejus incarnationem, tres subsistentias dicimus Patris, et Filii, et Spiritus sancti. Non enim sancta Trinitas quartae subsistentiae vel personae adjectionem suscepit. Ex his igitur omnibus convincuntur qui dicunt, ante unionem duas naturas esse, quod ante plasmatum dicunt hominem, et

λόγω, κατὰ τὴν μανίαν Θεοδώρου καὶ Νεστορίου τῶν ἁσεβῶν, οἳ τε λέγοντες μὴ χρῆναι λέγειν μετὰ τὴν ἔνωσιν δύο φύσεις ἐπὶ Χριστοῦ, ἀλλὰ μίαν φύσιν καὶ φαντασίαν εἰσάγοντες, κατὰ Ἀπολλινάριον καὶ Εὐτυχέα τοὺς ἁσεβεῖς. ἀλλ' οὗτοι μὲν ταῦτα. 5 οἱ δὲ ἅγιοι πατέρες μετὰ τὴν τοῦ λόγου ἐνανθρώπησιν θεωρήσαντες τὰ ἐξ ὧν ὁ Χριστός, καὶ ὅτι ἀσύγχυτοι μεμεντάκασιν αἱ φύσεις, ὁρθότατα τὰς δύο φύσεις, τὴν τε θείαν καὶ ἀνθρωπίνην, ἐν τῷ Χριστῷ εἶναι εἰρήκασιν. οὔτε γὰρ πρὸ τῆς ἐνανθρωπήσεως δύο φύσεις ἦσαν τοῦ κυρίου, οὔτε μετὰ τὴν ἐνανθρώπησιν αἱ P 358
10 δύο μία γέγονασιν, εἰ καὶ ἐν μιᾷ ἕποστάσει γνωρίζονται.

Ταῦτα δὲ καὶ ἐκ τῶν θείων γραφῶν καὶ ἐκ τῆς τῶν πατέρων διδασκαλίας διδαχθέντες πρὸς ἀνατροπὴν τῶν συγγεόντων καὶ τεμνόντων τὸ τῆς θείας οἰκονομίας μυστήριον εἰκότως ἐγράψαμεν, καὶ οὐ τῷ σαφηνίζειν τὰ ἐξ ὧν ἐστὶ καὶ ἐν οἷς γνωρίζεται 15 ται ὁ Χριστὸς σύγχυσιν ἢ διαιρέσιν τῇ θείᾳ οἰκονομίᾳ εἰσάγομεν. ἀμέλει δοξολογίαν καὶ τὸν τῆς ἐνώσεως λόγον προφέροντες ἕνα Χριστὸν καὶ υἱὸν καὶ κύριον τὸν τοῦ Θεοῦ λόγον σεσαρκωμένον καὶ ἐνανθρωπήσαντα ἐμολογοῦμέν τε καὶ προσκυνοῦμεν σὺν τῷ πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι. τούτων οὕτως ὑπὸ τῆς τοῦ Θεοῦ B
20 κυθολικῆς ἐκκλησίας ὁμολογουμένων, γινώσκειν βουλόμεθα πάντας τοὺς Χριστιανοὺς ὅτι ὡσπερ ἕνα Θεὸν καὶ κύριον ἔχομεν, οἷ-

2. οἱ δὲ PV.

3. φύσιν σύγχυσιν P.

4. Ἀπολιναρίου PV.

ib. Εὐτυχέα] „Εὐτυχέα cod. Vatic.“ m. P. Mea excerpta tacent. Non minus rectum Εὐτύχητα quam Εὐτυχέα. 9. οὐδὲ PV.

14. οὕτω σαφηνίζει V.

16. λόγον δὲ προφέροντες P sola.

19. τοῦ Θεοῦ om. P.

sic unitum esse Deo Verbo, secundum insaniam Theodori et Nestorii implororum. Qui autem dicunt, quod non oportet post unitatem duas naturas in Christo, sed unam dicere, confusionem et phantasiam introducunt secundum Apollinarium et Eutychea impios. Sed isti quidem haec. Sancti vero Patres, post Dei verbi incarnationem considerantes ea, ex quibus Christus est, et quod inconfusae manserunt naturae, rectissime duas naturas, Divinam et humanam, in Christo esse dixerunt. Nec enim ante incarnationem duae naturae erant Domini, nec post incarnationem duae naturae una factae sunt, licet in una subsistentia cognoscantur.“

„Haec autem et ex divinis Scripturis, et Patrum doctrina edocti, ad refutandos eos qui confundunt et dividunt divinae dispensationis mysterium, merito scripsimus, et non eo quod declaramus ea, ex quibus est, et in quibus cognoscitur Christus, confusionem vel divisionem divinae dispensationi facimus. Itaque glorificationem et unitationis rationem proferentes, unum Christum et Filium et Dominum, Verbum Dei incarnatum et hominem factum confitemur, et adoramus cum Patre et Spiritu sancto. Haec ita cum universali Dei Ecclesia confitentes, scire volumus omnes universalis Christianos, quod sicut unum Deum et Dominum habemus, ita et unam D. E. confitetur

R 822 τω και μιαν πίστιν. εἰς γὰρ ἔστιν ὄρος πίστεως τὸ ὁμολογεῖν και
 ὁρθῶς δοξάζειν πατέρα και Χριστὸν τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ και ἅγιον
 πνεῖμα. ταύτην τὴν ὁμολογίαν φυλάτταμεν, εἰς ἣν και ἔβαπτί-
 σθημεν, δωρηθεῖσαν μὲν παρὰ τοῦ μεγάλου Θεοῦ και σωτήρος
 ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ μαθηταῖς και ἀποστό- 5
 λοις, παρ' αὐτῶν δὲ κηρυχθεῖσαν ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. οἱ δὲ τέ
 C και ἡ ἅγιοι πατέρες οἱ συναχθέντες ἐν Νικαίᾳ κατὰ Ἀρείου, και
 τοῦτον μετὰ τῆς αὐτοῦ ἁσεβείας καταδικάσαντες, τὴν αὐτὴν ὁμο-
 λογίαν ἔτοι σύμβολον και μᾶθημα τῆς πίστεως παραδεδώκασι
 τῇ ἁγίᾳ τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίᾳ, και μετ' ἐκείνους οἱ ῥν' ἅγιοι πατέ- 10
 ρες οἱ συναχθέντες ἐν Κωνσταντινουπόλει κατὰ Μακεδονίου τοῦ
 πνευματομάχου και Μύγνον τοῦ Ἀπολλιναριστοῦ και τούτους κα-
 ταδικάσαντες μετὰ τῆς αὐτῶν ἁσεβείας, ἀκολουθοῦντές τε κατὰ
 πάντῃ τῷ αὐτῷ ἁγίῳ συμβόλῳ τῷ παρὰ τῶν τῆς ἁγίας
 πατέρων παρυδοθέντι, ἐγράνωσαν τὰ περὶ τῆς Θεότητος τοῦ 15
 D ἁγίου πνεύματος. ἔτι δὲ και οἱ ἐν Ἐφέσῳ συναχθέντες τὰ πρό-
 τερον ἅγιοι πατέρες κατὰ Νεστορίου τοῦ δυσσεβοῦς και οἱ ἐν
 Χαλκηδόνι ἅγιοι πατέρες κατὰ Εὐτυχοῦς τοῦ δυσσεβοῦς, ἀκολου-
 θήσαντες κατὰ πάντα τῷ εἰρημένῳ ἁγίῳ συμβόλῳ ἧτοι μαθήματι
 τῆς πίστεως, κατεδίκαν τὸς προειρημένους αἰρετικὸς μετὰ τῆς 20
 αὐτῶν ἁσεβείας και τῶν τὰ ὅμοια αὐτοῖς φρονησάντων ἢ φρο-
 νούντων.

6. τ' και ιη' P sola. 7. ἅγιοι om. P. 9. ἡ P sola. 12. Ἀπο-
 λιναριστοῦ PV. 15. περὶ] παρὰ PV. 17. οἱ ἅγιοι P.

fidem. Una enim definitio fidei est, confiteri et recte glorificare Patrem, et Christum Filium Dei, et Spiritum sanctum. Istam confessionem conseruamus, in qua et baptizati sumus, donatam quidem a magno Deo et Salvatore nostro Jesu Christo sanctis suis Discipulis et Apostolis, ab eis autem praedicatam in toto mundo. Trecenti autem decem et octo sancti Patres collecti in Nicaea aduersus Arium, illo cum sua impietate condemnato, eandem confessionem, id est, sanctum Mathema et Symbolum fidei tradiderunt sanctae Dei Ecclesiae; et post illos, centum quinquaginta sancti Patres Constantinopoli collecti aduersus Macedonium sancto Spiritui repugnantem, et Magnum Apollinariam, illis condemnatis cum sua perfidia, secuti per omnia idem sanctum Symbolum traditum a tro-
 quae sunt. centis decem et octo sanctis Patribus, explanauerunt quae sunt de Dei-
 desunt, et a-tate sancti Spiritus. Insuper autem et qui in Epheso prius collecti sunt
 pud LeuncL. sancti Patres aduersus Nestorium impium, et qui in Calchedone conue-
 Eutyen. nerunt sancti Patres aduersus Eutychem impium, secuti per omnia praec-
 sic alibi. dictum sanctum Symbolum sive Mathema fidei, condemnauerunt praedi-
 et his ctos haereticos una cum eorum impietate, et hos qui similia illis sapue-
 runt, vel sapient.

Και πρὸς τούτους ἀνεθεμάτισαν τοὺς ἕτερον ὄρον πίστεως V 286 ἦτοι σύμβολον και μάθημα παραδιδόντας τοῖς προσιοῦσιν τῷ ἁγίῳ βαπτίσματι ἢ ἐξ οἷας δὴ ποτε αἰρέσεως ἐπιστρέφουσι παρὰ τὸν παραδοθέντα, ὡς εἰρηται, ὑπὸ τῶν τ' και ἡ' ἁγίων P 359 5 πατέρων και τρανωθέντα ὑπὸ τῶν ρν' ἁγίων πατέρων.

Τούτων οὕτως ἐχόντων συνείδαμεν και κεφάλαια ὑποτάξαι τὴν τε τῆς ὀρθῆς πίστεως ὁμολογίαν ἐν συντόμῳ τὴν τε τῶν αἰρετικῶν κατάκρισιν περιέχοντα.

Εἴ τις οὐχ ὁμολογεῖ πατέρα και υἶον και ἅγιον πνεῦμα, 10 τριάδα ὁμοούσιον, μίαν θεότητα, ἤγουν φύσιν και οὐσίαν, μίαν τε δύναμιν και ἐξουσίαν ἐν τρισὶν ὑποστάσεσιν, ἤγουν προσώποις, προσκυνουμένην, ὁ τοιοῦτος ἀνάθεμα ἔστω.

Εἴ τις οὐχ ὁμολογεῖ τὸν πρὸ αἰώνων και ἀχρόνως ἐκ τοῦ R 824 πατρὸς γεννηθέντα θεὸν λόγον, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν σαρκ- B 15 κωθέντα ἐκ τῆς ἁγίας θεοτόκου και ἀειπαρθένου Μαρίας και ἄνθρωπον γενόμενον, γεννηθέντα ἐξ αὐτῆς, και διὰ τοῦτο τοῦ αὐτοῦ θεοῦ λόγον εἶναι τὰς δύο γεννήσεις, τὴν τε πρὸ αἰώνων ἄσωμάτως και τὴν ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν κατὰ σάρκα, ὁ τοιοῦτος ἀνάθεμα ἔστω.

20 Εἴ τις λέγει ἄλλον εἶναι τὸν θεὸν λόγον τὸν θαυματουργήσαντα και ἄλλον τὸν Χριστὸν τὸν παθόντα, ἢ τὸν θεὸν λόγον

3. οἷας ποτε P. 4. τη' P. 6. συνοίδαμεν P. 7. τῶν om. P. 8. κατάκρισιν] παρὰκρισιν PV. 9. οὐ V hic et 13. 17. θεοῦ om. P.

„Et super haec anathematizaverunt eos, qui aliam definitionem fidei, sive Symbolum, sive Mathema tradunt accedentibus ad sanctum Baptisma, vel ex quacumque haeresi conversis, praeter traditum (sicut dictum est) a trecentis decem et octo sanctis Patribus, et explanatum a centum quinquaginta sanctis Patribus.“

„His ita se habentibus, perspexitur et capitula supponere, quibus tam rectae fidei compendiosa confessio, quam haeticorum condemnatio continetur.“

I. „Si quis non confitetur Patrem, et Filium, et Spiritum sanctum, Trinitatem consubstantialiorem, unam Deitatem, seu naturam, et substantiam, et Unam virtutem et Potestatem in tribus subsistentiis seu Personis adorandam, talis anathema sit.“

II. „Si quis non confitetur eum, qui ante saecula et sine tempore ex Patre natus est, Deum Verbum in ultimis diebus descendisse de coelis, et incarnatum esse de sancta gloriosa Dei Genitrice et semper Virgine Maria, et hominem factum, natum esse ex ipsa, et propter hoc ejusdem Dei Verbi duas esse natiuitates, eam quae est in ultimis diebus secundum natiuitates, dum carnem, talis anathema sit.“ quae est an-

III. „Si quis dicit alium esse Deum Verbum qui miracula operatus est, te saecula et alium Christum qui passus est, aut dicit Deum Verbum cum Christo incorpora-

συνεῖναι λέγει τῷ Χριστῷ, γενομένῳ ἐκ γυναικός, ἢ ἐν αὐτῷ εἶναι ὡς ἄλλον ἐν ἄλλῳ, ἀλλ' οὐχὶ ἓνα καὶ τὸν αὐτὸν κύριον ἡμῶν Ἰη-
C σοῦν Χριστὸν τὸν τοῦ Θεοῦ λόγον σαρκωθέντα καὶ ἐνανθρωπή-
σαντα, καὶ τοῦ αὐτοῦ τὰ τε θαύματα καὶ τὰ πάθη, ὑπερ' ἐκου-
σίως ὑπέμεινε σαρκί, ὁ τοιοῦτος ἀνάθεμα ἔστω. 5

Εἴ τις λέγει κατὰ χάριν ἢ κατ' ἐνέργειαν ἢ κατ' ἀξίαν ἢ κατ' ἰσοτιμίαν ἢ κατ' ἀσθεντίαν ἢ ἀναφορὰν ἢ σχέσιν ἢ δύνα-
μιν τὴν ἔνωσιν τοῦ Θεοῦ λόγου πρὸς ἄνθρωπον γεγενῆσθαι ἢ καθ' ὁμωνυμίαν, καθ' ἣν οἱ Νεστοριανοί, καὶ τὸν Θεὸν λόγον Χρι-
στον καλοῦντες, καὶ τὸν ἄνθρωπον κεχωρισμένως Χριστὸν ὀνομά- 10
D ζοντες, κατὰ μόνην τὴν προσηγορίαν ἓνα Χριστὸν λέγοντες, ἢ εἴ
τις λέγει κατ' εὐδοκίαν τὴν ἔνωσιν γεγενῆσθαι, καθὼς Θεόδωρος
ὁ αἰρετικὸς αὐταῖς λέξει λέγει, ὡς ἀρεσθέντος τοῦ Θεοῦ λόγου
τοῦ ἀνθρώπου ὑπὸ τοῦ εἴ καὶ καλὰ δόξει αὐτῷ περὶ αὐτοῦ, ἀλλ'
οὐχὶ καθ' ὑπόστασιν τοῦ Θεοῦ λόγου πρὸς τὴν σάρκα, ἐψυχωμέ- 15
νην ψυχῇ λογικῇ καὶ νοερᾷ, τὴν ἔνωσιν ὁμολογεῖ, καὶ διὰ τοῦτο
μίαν αὐτοῦ τὴν ὑπόστασιν σὺνθετον, ὁ τοιοῦτος ἀνάθεμα ἔστω.

Εἴ τις κατὰ ἀναφορὰν ἢ καταχρηστικῶς Θεοτόκον λέγει τὴν
ἁγίαν ἔνδοξον ἀειπαρθένον Μαρίαν ἢ ἀνθρωποτόκον ἢ χριστοτό-
P 360 κον, ὡς τοῦ Χριστοῦ μὴ ὄντος Θεοῦ, ἀλλὰ μὴ κυρίως καὶ κατ' 20
ἀλήθειαν Θεοτόκον αὐτὴν ὁμολογεῖ, διὰ τὸ τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ

2. καὶ om. P. 9. Θεὸν om. P. id. Χριστοῦ P. 13. τῷ θεῷ
λόγῳ P. 15. ἐμψυχομένην P.

biliter, et esse nascente ex muliere, vel in ipso esse tamquam alterum in altero, quae est in se, non unum eundemque Dominum nostrum Jesum Christum, Deum Verbum incarnatum et hominem factum, et ejusdem ipsius miracula et passionem. sicut et Verbum incarnatum et hominem factum, et ejusdem ipsius miracula et passionem. sicut et Verbum incarnatum et hominem factum, et ejusdem ipsius miracula et passionem. sicut et Verbum incarnatum et hominem factum, et ejusdem ipsius miracula et passionem.

IV. „Si quis dicit secundum gratiam, vel secundum operationem, vel secundum dignitatem, vel secundum aequalitatem honoris, vel secundum auctoritatem, vel relationem, vel affectum, vel virtutem, unionem Dei Verbi ad hominem factam esse, vel secundum homonymiam, per quam Nestoriani et Deum Verbum vocantes Christum et hominem separatim Christum nominantes, solo vocabulo unum Christum dicunt: aut si quis per bonam voluntatem dicit unionem factam esse, sicut Theodorus haereticus ipsis verbis dicit, quasi placuit Deo Verbo homo, eo quod bene visum est ei de ipso, sed non secundum subsistentiam Dei Verbi ad carnem animatum anima rationali et intellectuali unionem confitetur, et ideo unam ejus subsistentiam compositam esse, talis anathema sit.“

V. „Si quis per relationem, aut abusive, Dei genitricem dicit sanctam gloriosam semper Virginem Mariam, aut hominis genitricem, aut Christotocon, tamquam Christo Deo non existente, sed non proprie et vere Dei Genitricem ipsam confitetur, eo quod ipse qui ante saecula ex Patre

τοῦ πατρὸς γεννηθέντα θεὸν λόγον ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν ἐξ R 826
αὐτῆς σαρκωθῆναι καὶ γεννηθῆναι, ὁ τοιοῦτος ἀνάθεμα ἔστω.

Εἴ τις οὐχ ὁμολογεῖ τὸν ἐσταυρωμένον σαρκὶ κύριον ἡμῶν
Ἰησοῦν Χριστὸν θεὸν εἶναι ἀληθινὸν καὶ κύριον τῆς δόξης καὶ V 287
5 ἕνα τῆς ἁγίας τριάδος, ὁ τοιοῦτος ἀνάθεμα ἔστω.

Εἴ τις ἐν δυοῖν φύσει λέγων μὴ ὡς ἐν θεότητι καὶ ἐν ἀν-
θρωπότητι τὸν ἕνα κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν τοῦ θεοῦ
λόγον σαρκωθέντα ὁμολογεῖ, μηδὲ ἐπὶ τῷ σημᾶναι τὴν διαφορὰν B
τῶν φύσεων, ἐξ ὧν καὶ συνετέθη, ἀλλ' ἐπὶ διαιρέσει τῇ ἀνὰ μέ-
10 ρος τὴν τοιαύτην λαμβάνει φωνὴν ἐπὶ τοῦ κατὰ Χριστὸν μυστη-
ρίου, ὡς κεχωρισμένας καὶ ἰδιοῦποστάτους εἶναι τὰς φύσεις, κα-
θὼς Θεόδωρος καὶ Νεστόριος βλασφημοῦσιν, ὁ τοιοῦτος ἀνά-
θεμα ἔστω.

Εἴ τις ἐπὶ τοῦ ἐνὸς κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τουτέ-
15 στιν τοῦ σαρκωθέντος θεοῦ λόγου, τὸν ἀριθμὸν τῶν φύσεων ὁμο-
λογῶν μὴ τῇ θεωρίᾳ τὴν διαφορὰν τούτων ἐξ ἧν καὶ συνετέθη
λαμβάνει, ὡς ταύτης οὐκ ἀνηρημένης διὰ τὴν ἔνωσιν, ἀλλ' ἐπὶ
διαιρέσει τῇ ἀνὰ μέρος τῷ ἀριθμῷ κέχρηται, ὁ τοιοῦτος ἀνάθεμα
ἔστω.

20 Εἴ τις λέγων μίαν φύσιν τοῦ θεοῦ λόγου σεσαρκωμένην οὐχ C
οὕτως αὐτὸ ἐκλαμβάνει ὡς ὅτι ἐκ τῆς θείας φύσεως καὶ τῆς ἀν-

3. οὐκ V. 6. καὶ ἐνανθρωπότητι PV. 18. τῇ διαιρέσει τῇ P.
ib. ὁ om. P.

natus est Deus Verbum, in ultimis diebus ex ipsa incarnatus et natus
est, talis anathema sit.“

VI. „Si quis non confitetur Dominum nostrum Jesum Christum qui carne
crucifixus est, Deum esse verum, et Dominum gloriae, et unum de san-
cta Trinitate, talis anathema sit.“

VII. „Si quis in duabus naturis dicens non tamquam in Deitate et hu-
manitate unum Dominum nostrum Jesum Christum, Deum Verbum incarna-
tum confitetur, nec ad significandam differentiam naturarum, ex quibus
compositus est, sed pro divisione per partem, talem excipit vocem in
mysterio Christi, quasi separatim unaquaque natura suam habente subsi-
stantiam, sicut Theodorus et Nestorius blasphemaverunt, talis anathe-
ma sit.“

VIII. „Si quis in uno Domino Jesu Christo, hoc est, Deo Verbo incar-
nato, numerum confitens naturarum, non intellectu differentiam earum,
ex quibus et compositus est, excipit, utpote non interemptam propter
unitatem, sed pro divisione per partem numero utitur, talis anathe-
ma sit.“

IX. „Si quis dicens unam naturam Dei Verbi incarnatam, non sic hoc
intelligit, quod ex divina natura et humana unus Christus effectus est,

Φρωσίνης εἰς Χριστὸς ἀπετελέσθη, ὁμοούσιος τῷ πατρὶ κατὰ τὴν θεότητα καὶ ὁμοούσιος ἡμῖν ὁ αὐτὸς κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα, ἀλλ' ὅτι τῆς θεότητος καὶ τῆς σαρκὸς τοῦ Χριστοῦ μία φύσις ἦτοι οὐσία ἀπετελέσθη κατὰ τὴν Ἀπολλιναρίου καὶ Εὐτυχοῦς κακοπιστίαν, ὁ τοιοῦτος ἀνάθεμα ἔστω. ἐπίσης γὰρ καὶ τοὺς ἀπὸ 5 μέρους διαιροῦντας ἦτοι τέμνοντας καὶ τοὺς συγχέοντας τὸ τῆς θείας οἰκονομίας μυστήριον τοῦ Χριστοῦ ἀποστρέφεται καὶ ἀναθεματίζει ἢ καθολικῇ ἐκκλησίᾳ.

D Εἴ τις μὴ ἀναθεματίζει Ἄρειον, Εὐνόμιον, Μακεδόنيον, Ἀπολλινάριον, Νεστόριον, Εὐτυχέα, καὶ τοὺς τὰ δμοια τούτοις 10 φρονοῦντας ἢ φρονήσαντας, ἀνάθεμα ἔστω.

R 828 Εἴ τις ἀντιποιεῖται Θεοδώρου τοῦ Μοψουεστίας, τοῦ εἰπόν-
τος ἄλλον εἶναι τὸν θεὸν λόγον καὶ ἄλλον τὸν Χριστὸν, ὑπὸ
παθῶν ψυχῆς καὶ τῶν τῆς σαρκὸς ἐπιθυμιῶν ἐνοχλούμενον, καὶ
ἐκ προκοπῆς ἔργων βελτιωθέντα, καὶ βαπτισθέντα εἰς ὄνομα πα- 15
τρὸς καὶ υἱοῦ καὶ ἁγίου πνεύματος, καὶ διὰ τοῦ βαπτίσματος τὴν
P 361 χάριν τοῦ ἁγίου πνεύματος λαβεῖν καὶ υἰοθεσίας ἀξιωθῆναι,
καὶ κατ' ἰσότητά βασιλικῆς εἰκόνης εἰς πρόσωπον τοῦ θεοῦ λόγον
προσκυνοῦμενον καὶ μετὰ τὴν ἀνάστασιν ἄτρεπτον ταῖς ἐννοαῖς
καὶ ἀναμάρτητον παντελῶς γενόμενον, καὶ πάλιν εἰρηκότος τὴν 20
ἐνωσιν τοῦ θεοῦ λόγου πρὸς τὸν Χριστὸν τοιαύτην γεγενησθαι,
οἷαν εἶπεν ὁ ἀπόστολος ἐπὶ ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς, Ἔσονται οἱ δύο

5. ἔστω] ἀσπῶ V. ib. ἐφ' ἰσης P. 22. ὁ ἀπόστολος] Ephes. V. 31.
ib. οἱ om. P.

consubstantialis Patri secundum Deitatem, et consubstantialis nobis idem ipse secundum humanitatem, sed quod Deitatis et carnis Christi una natura sive substantia effecta est secundum Apollinarii, et Eutychetis perfidiam, talis anathema sit.⁴⁴

„Aequaliter enim et eos qui per partem incidunt vel dividunt, et eos qui confundunt divinae dispensationis mysterium Christi, rejicit et condemnat universalis Dei Ecclesia.⁴⁴

X. „Si quis non anathematizat Arium, Eunomium, Macedonium, Apollinarium, Nestorium, Eutychem, et eos qui similia eis sapuerunt vel sapiant, talis anathema sit.⁴⁴

XI. „Si quis defendit Theodorum Mopsuestenum, qui dixit alium esse Deum Verbum, et alium Christum a passionibus animae et desiderii carnis molestias patientem, et ex profectu operum melioratum, et baptizatum in nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti, et per adfil. Baptisma gratiam sancti Spiritus accepisse, et affiliationem meruisse, et ad similitudinem imperialis imaginis in personam Dei Verbi adorari, et post resurrectionem immutabilem cogitationibus, et impeccabilem omnino factum fuisse: et iterum dixit talem factam esse unionem Dei Verbi ad Christum, qualem dixit Apostolus de viro et mu-

εις σάρκα μιαν, και προς ταις ἄλλαις ἀντριθμήτοις αὐτοῦ βλασφημιαῖς τολμήσαντος εἰπεῖν ὅτι μετὰ τὴν ἀνάστασιν ἐμφυσήσας ὁ κύριος τοῖς μαθηταῖς και εἰπὼν, Λάβετε πνεῦμα ἅγιον, ὃ δεδωκὼς αὐτοῖς πνεῦμα ἅγιον, ἀλλὰ σχήματι μόνον ἐνεφύσησεν. B
 5 οὗτος δὲ και τὴν ὁμολογίαν Θωμᾶ, ἣν ἐπὶ τῇ ψηλαφήσει τῶν χειρῶν και τῆς πλευρᾶς τοῦ κυρίου μετὰ τὴν ἀνάστασιν τὸ 'Ὁ κύριός μου και θεός μου εἶπεν, μὴ εἰρησθαι περὶ τοῦ Χριστοῦ παρὰ τοῦ Θωμᾶ· οὐδὲ γὰρ εἶναι λέγει τὸν Χριστὸν θεόν, ἀλλ' ἐπὶ τῷ παραδόξῳ τῆς ἀναστάσεως ἐκπλαγέντα τὸν Θωμᾶν ὑμνή-
 10 σαι τὸν θεὸν τὸν ἐλείραντα τὸν Χριστόν. τὸ δὲ χεῖρον, ὅτι και ἐν τῇ τῶν Πράξεων τῶν ἀποστόλων γενομένη παρ' αὐτοῦ δῆθεν ἐρμηνεῖα συγκρίνων ὁ αὐτὸς Θεόδωρος τὸν Χριστὸν Πλάτωνι και V 288
 Μανιχαίῳ και Ἐπικούρῳ και Μαρκίωνι λέγει ὅτι ὡσπερ ἐκείνων ἕκαστος εὐράμενος οἰκειὸν δόγμα τοῖς αὐτῷ μαθητεύσαντας πε- C
 15 ποίηκε καλεῖσθαι Πλατωνικοὺς και Μανιχαίους και Ἐπικουρείους και Μαρκιωνιστάς, τὸν ὅμοιον τρόπον και τοῦ Χριστοῦ εὐραμέ-
 νου τὸ δόγμα ἔξ αὐτοῦ τοῖς χριστιανοῖς καλεῖσθαι. εἴ τις τοίνυν ἀντιποιεῖται Θεοδώρου τοῦ τὰ τοιαῦτα βλασφημήσαντος, ἀλλὰ μὴ ἀναθεματίζει αὐτὸν και τὰ αὐτοῦ συγγράμματα και τοῖς τὰ
 20 ὅμοια αὐτοῦ φρονοῦντας ἢ φρονήσαντας, ἀνάθεμα ἴστω.

Εἴ τις ἀντιποιεῖται τῶν συγγραμμάτων Θεοδώρου, ὑπερ-
 ἐξέθετο ὑπὲρ Νεστορίου τοῦ αἰρετικοῦ και κατὰ τῆς ὀρθῆς πί- R 830

3. εἰπὼν] Ioan. XX. 22. ib. τὸ πνεῦμα P. 8. ὃ P. 10. τὸν
 alterum om. P. ib. τὸδε PV. ib. και om. P. 19. ἀναθεμα-
 τίζει PV.

liere: *Erunt duo in carne una*: et super alias suas innumerabiles blasphemias ausus est dicere, quod post resurrectionem cum insufflasset Dominus Discipulis suis, et dixisset: *Accipite spiritum sanctum*: non dedit eis Spiritum sanctum, sed figuratim tantummodo insufflavit. Sed et con- Sed etiam.
 fessionem, quam fecit Thomas cum palpasset manus et latus Domini post sic et
 resurrectionem, dicens: *Dominus meus, et Deus meus*, inquit non esse Leuncl.
 dictam a Thoma de Christo, (nec enim dixit Theodorus Deum esse Christum) sed ad miraculum resurrectionis stupefactum Thomam glorificasse Deum, qui Christum resuscitavit. Et quod pejus est, etiam in interpretatione quam in Actis Apostolorum scripsit Theodorus, similem fecit Christum Platoni, et Manichæo, et Epicuro, et Marcioni, dicens quod sicut illorum unusquisque, ex dogmate quod invenit, suos discipulos fecit vocari Platonicos, et Manichæos, et Epicureos, et Marcionistas, simili Epicurios modo et cum Christus dogma invenisset, ex ipso Christianos vocari. Si quis igitur defendit eundem Theodorum, qui talia blasphemavit, et non anathematizat eum, et ejus conscripta, et eos qui similia illi sapuerunt, vel sapient, talis anathema sit.⁴⁴

„Si quis defendit conscripta Theodoretī, quas exposuit pro Nestorio hæretico adversus rectam fidem, et Ephesinam primam sanctam Syn-

στεως και τῆς ἐν Ἐφέσῳ πρώτης ἀγίας συνόδου και τοῦ ἐν ἀγίοις
 D Κυρίλλου και τῶν ἰβ' αὐτοῦ κεφαλαίων, ἐν οἷς ἀσεβεῖσι συγγράμ-
 μασι σχετικῆν λέγει τὴν ἔνωσιν τοῦ Θεοῦ λόγου πρὸς τὸν τινα ἄν-
 θρωπον, περὶ οὗ βλασφημῶν λέγει ὅτι ἐψηλάφησεν Θωμᾶς τὸν
 ἀναστάντα και προσεκίνησε τὸν ἐγείραντα. και διὰ τοῦτο ἀσε- 5
 βεῖς καλεῖ τοὺς τῆς ἐκκλησίας διδασκάλους τοὺς καθ' ὑπόστασιν
 τὴν ἔνωσιν τοῦ Θεοῦ λόγου πρὸς τὴν σύρκα ὁμολογοῦντας. κα-
 πρὸς τοῦτοις Θεοτόκον ἀπαρνέεται τὴν ἀγίαν ἔνδοξον ἀειπαρθένον
 Μαρίαν. εἴ τις τοίνυν τὰ εἰρημένα συγγράμματα Θεοδορητῶν
 ἐπαινεῖ, ἀλλὰ μὴ ἀναθεματίζει αὐτά, ὁ τοιοῦτος ἀνάθεμα ἔστω. 10
 P 362 διὰ ταύτας γὰρ τὰς βλασφημίας τῆς ἐπισκοπῆς ἐξεβλήθη, και
 μετὰ ταῦτα ἐν τῇ ἀγίᾳ συνόδῳ τῇ ἐν Χαλκηδόνι συνωθήθη πάν-
 τα τὰ ἐναντία τοῖς μνημονευθεῖσιν αὐτοῦ συγγράμμασιν ποιῆσαι
 και τὴν ὁρθὴν πίστιν ὁμολογήσαι.

Εἴ τις ἀντιποιεῖται τῆς ἀσεβοῦς ἐπιστολῆς τῆς λεγομένης 15
 παρὰ Ἰβᾶ γεγράφθαι πρὸς Μάριν τὸν Πέρσην τὸν αἵρετικόν, τῆς
 ἀρνούμενης τὸν Θεὸν λόγον ἄνθρωπον γεγενῆσθαι και λεγούσης
 μὴ τὸν λόγον ἐκ τῆς παρθένου σαρκωθέντα γεννηθῆναι, ἀλλὰ
 ψιλὸν ἄνθρωπον ἐξ αὐτῆς γεννηθῆναι, ὃν ναὸν ἀποκαλεῖ, ὡς
 ἄλλον εἶναι τὸν Θεὸν λόγον και ἄλλον τὸν ἄνθρωπον, πρὸς τοῦ- 20
 B τοις δὲ ἐνυβριζούσης τὴν ἐν Ἐφέσῳ πρώτην σύνοδον, ὡς χωρὶς
 ζητήσεως και κρίσεως Νεστόριον καταδικάσασαν, και τὸν ἐν

18. τὸν Θεὸν λόγον P. 19. ψιλὸν τὸν ἄνθρωπον P sola. 22. κα-
 ταδικασάσης P sola.

dum, et Sanctum Cyrillum, et duodecim ejus capitula, in quibus sceleratis conscriptis idem Theodoretus affectualem dicit unitatem Dei Verbi ad hominem quemdam, de quo blasphemans dixit, quod palpavit Thomas eum qui resurrexit, et adoravit eum qui resuscitavit; et propter hoc impios vocat Doctores Ecclesiae, qui unitatem secundum subsistentiam Dei Verbi ad carnem confitentur. Et super haec Dei Genitricem abnegat sanctam et gloriosam semper Virginem Mariam. Si quis igitur memorata conscripta Theodoretici defendit, et non anathematizat ea, talis anathema sit. Propter tales enim blasphemias ab episcopatu dejectus est, et postea in sancto Calchedonensi Concilio compulsus est omnia contraria memoratis suis conscriptis facere, et rectam fidem confiteri.

„Si quis defendit impiam epistolam, quam ad Marim Persam haereticum Ibas scripsisse dicitur, quae abnegat Deum Verbum hominem factum esse, et dicit non Deum Verbum ex Virgine incarnatum, natum esse, sed purum hominem ex ipsa esse natum, quem Templum vocat, ut alius sit Deus Verbum, et alius homo: et super haec injuriat Ephesinam primam Synodum, quasi sine inquisitione et examinatione ab ipsa Nestorio condemnato, et sanctum Cyrillum vocat haereticum, et duodecim

ἀγίοις Κύριλλον αἰρετικὸν ἀποκαλούσης καὶ ἀσεβῆ τὰ ἰβ' αὐτοῦ κεφάλαια, Νεστόριον δὲ καὶ Θεόδωρον μετὰ τῶν ἀσεβῶν αὐτοῦ συγγραμμάτων ἐπαινούσης καὶ ἐκδικούσης· εἴ τις τοίνυν, καθὰ εἴρηται, τὴν εἰρημένην ἀσεβῆ ἐπιστολὴν ἐκδικεῖ ἢ ὀρθὴν αὐτὴν εἶναι λέγει ἢ μέρος αὐτῆς, ἀλλὰ μὴ ἀναθεματίζει αὐτὴν, ἀνάθεμα ἔστω.

Τῆς τοιαύτης τοίνυν ἐπιστολῆς δικαίως ἀναθεματισθείσης διὰ τὰς περιεχομένας αὐτῆ βλασφημίας, οἱ τὰ Θεοδώρου καὶ C Νεστορίου τῶν ἀσεβῶν φρονούντες ἐπιχειροῦσι λέγειν ταύτην δε- 10 δέχθαι παρὰ τῆς ἁγίας ἐν Χαλκηδόνι συνόδου. τοῦτο δὲ λέγουσι τὴν μὲν ἁγίαν σύνοδον συκοφαντοῦντες, τῷ δὲ ταύτης προσή- ματι σπουδάζοντες τῆς ὀφειλομένης κατακρίσεως ἐλευθερώσαι R 832 Θεόδωρον καὶ Νεστόριον καὶ τὴν ἀσεβῆ ἐπιστολὴν, περὶ ἧς Ἰβας πολλάκις κατηγορηθεὶς οὐκ ἐτόλμησε ταύτην οἰκειώσασθαι διὰ 15 τὰς περιεχομένας αὐτῆ βλασφημίας. καὶ ταῦτα ἀποδείξομεν ἐκ τῶν διαφόρων περὶ τούτου κεινημένων. ἐν γὰρ τοῖς παρὰ Φω- V 289 τίου καὶ Εὐσταθίου πεπραγμένοις ἐν Τίρῳ κατηγορούμενος ὁ προλεχθεὶς Ἰβας περὶ τῶν ὕβρεων τοῦ ἐν ἁγίοις Κυρίλλου φανε- ρῶς κατέθετο μετὰ τὴν ἔνωσιν τῶν ἀνατολικῶν τὴν πρὸς τὸν ἐν D 20 ἁγίοις Κύριλλον μηδὲν ὕβρεως ἐχόμενον εἰρηκέναι περὶ αὐτοῦ. ἢ δὲ ἐπιστολὴ ἢ πεπληρωμένη τῶν εἰρημένων βλασφημιῶν, ἐφ' αἷς κατηγορεῖτο Ἰβας, πολλὰς κατὰ τοῦ ἐν ἁγίοις Κυρίλλου

2. δὲ om. P. 8. περιεχομένας (ἐν) P sola. ib. οἱ τὰ] οἱα PV.
21. ἢ om. P. 22. κατηγορεῖτο m. R, κατηγορεῖται PV.

ejus capitula impia dicit, Nestorium autem et Theodorum cum impiis eorum conscriptis collaudat et defendit. Si quis igitur, sicut dictum est, conlaudat eandem ipsam epistolam vindicat, vel rectam esse dicit ipsam, vel par- sic alibi. tem ipsius, sed non anathematizat eam, anathema sit.⁴⁴

„Tali ergo impia epistola juste anathematizata propter insertas ei blasphemias, Theodori et Nestorii impiorum sequaces conantur dicere, susceptam esse eam a sancto Chalcedonensi Concilio. Hoc autem dicunt, sanctam quidem Chalcedonensem Synodum calumniantes, nomine autem ejus festinantes debita condemnatione liberare Theodorum, et Nestorium, et impiam epistolam, pro qua Ibas saepius accusatus, non est ausus eam suam dicere propter insertas ei blasphemias. Et haec demonstrabimus ex his, quae diverse de ista causa mota sunt. In his enim quae apud Photium et Eustathium Tyri acta sunt, cum accusaretur praedictus Ibas de injuriis Sancti Cyrilli, manifeste confessus est, post unitatem orientalem, quae ad sanctae memoriae Cyrillum facta est, nihil injuriosum de eo dixisse. Epistola autem plena praedictis blasphemias, pro quibus accusabatur Ibas, multas contra Sanctum Cyrillum injurias continens, facta

ἔβρις περιέχουσα παρίστησιν ὅτι μετὰ τὴν ἔνωσιν τὴν πρὸς τοὺς ἀνατολικοὺς γέγονεν· ἐξ οὗ δεικνύται Ἰβας ταύτην ἀπαρησάμενος. ὅθεν οἱ μνημονευθέντες Φώτιος καὶ Εὐστάθιος διὰ τὴν τῶν ἐγκαλούντων πληροφορίαν ἐγγράφως διετύπωσαν τὸν εἰρημέγον Ἰβαν πάντα τὰ ἐναντία τῇ ἐπιστολῇ πρᾶξι, καθὼς ἡ περὶ 5
 P 363 σας Ἰβας τὰ παρ' αὐτῶν ἐπικριθέντα ἐξεβλήθη τῆς ἐπισκοπῆς διὰ τὰς βλασφημίας τῆς εἰρημένης ἐπιστολῆς, καὶ Νόννος ἀντ' αὐτοῦ ἐχειροτονήθη, ὃς καὶ συνεκαθέσθη τῇ ἁγίᾳ ἐν Χαλκηδόνι συνόδῳ. 10

Περὶ τῶν αὐτῶν τοίνυν καὶ ἐν Χαλκηδόνι κατηγορηθεὶς ὁ μνημονευθεὶς Ἰβας μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἀσεβοῦς ἐπιστολῆς οὐκ ἐτόλμησε ταύτην οἰκειώσασθαι, ἀλλ' εὐθὺς αὐταῖς λέξεν ἐπήγαγεν ὅτι Ἀλλότριός εἰμι τῶν ἐπαγεμένων μοι. ὅθεν ἡ ἁγία σύνοδος, μὴ ἀρκεσθεῖσα τῇ ἀρνήσει Ἰβα τῇ ἐπὶ τῇ ἀσεβείᾳ ἐπιστολῇ, 15
 B τῇ ἀπειτουμένην ὀρθὴν πίστιν ὁμολογήσαι καὶ τὴν ἐν Ἐφέσει πρῶτην ἁγίαν σύνοδον δέξασθαι καὶ τὸν ἐν ἁγίοις Κύριλλον πατέρα καὶ διδάσκαλον ἐπιγράψασθαι τὰ ἐν τῇ αὐτῇ ἀσεβείᾳ ἐπιστολῇ ὑβριζόμενα καὶ Νεστόριον καὶ τὸ ἀσεβὲς αὐτοῦ δόγμα ἀνα- 20
 θεματίσαι, ὅπερ ἡ ἀσεβῆς ἐπιστολὴ ἐπαίνει καὶ ἐκδικεῖ.

Εἰ τοίνυν καὶ αὐτὸς Ἰβας διαφόρως κατηγορηθεὶς περὶ τῆς ἀσεβοῦς ἐπιστολῆς οὐκ ἐτόλμησεν αὐτὴν οἰκειώσασθαι, ἀλλὰ

8. καὶ de meo addidi. 21. ὅπερ m. R, ἄπερ PV.

esse ostenditur post unitatem ad orientales factam, ex quo demonstratur Ibas eam abnegasse. Unde praedicti Photius et Eustathius satisfaciennes accusatoribus, in scriptis definierunt, praedictum Ibas omnia contraria epistolae peragere, sicut iudicium ab eis de hoc datum significat. Sed cum Ibas non adimpleret ea quae illi iudicaverunt, ejectus est ab Episcopatu propter blasphemias praedictae epistolae, et Nomen pro illo ordinatus est, qui et consedit in sancto Calchedonensi Concilio.“

„De eisdem igitur etiam Calchedone accusatus memoratus Ibas, post lectionem impiae epistolae non est ausus eam suam esse confiteri, sed statim ipsis verbis intulit, alienum se esse eorum quae ei inferbantur. Unde sancta Synodus, cum ei non sufficeret abnegatio Ibae, quae facta est de impia epistola, compulit eam contraria ei peragere, id est, reprobata in ea reota fide confiteri, et Ephesinam primam sanctam Synodum suscipere, et Sanctum Cyrillum Patrem et Doctores adscribere, quae in eadem impia epistola injuriantur, et Nestorium, impiumque ejus dogma anathematizare, quae et impia epistola defendit et colaudat.“

„Si igitur et ipse Ibas propter impiam epistolam saepius accusatus, non est ausus eam suam dicere, sed etiam Calchedonense sanctum Cod-

καὶ ἡ ἐν Χαλκηδόνι ἅγια σύνοδος πάντα τὰ ἐναντία ταύτης πα- B 894
 ρεσκείασεν αὐτὸν πρῶξαι, πῶς εἶχεν ἡ αὐτὴ ἅγια σύνοδος τὴν
 εἰρημένην ἐπιστολὴν δέξασθαι καὶ τῷ κριματι τῆς περιεχομένης
 αὐτῆ ἄσεβειας ὑποπείσειν, ἀφ' ἧς Ἰβαν ἐλευθερώσαι ἐσπούδασεν; C

5 Ἐπειδὴ δὲ πάσας ὑπερβαίνοντες τὰς περιεχομένας τῆ ἐπι-
 στολῆ βλασφημίας οἱ αἵρετικοὶ τοῦτο μόνον ἐξ αὐτῆς προφέρουσι
 τὸ πρὸς ἀπάτην τῶν ἀπλουστέρων παρὰ τοῦ τὴν ἐπιστολὴν γρά-
 ψαντος εἰρημένον, τοῦτ' ἔστιν δύο φύσεις, μίαν δύναμιν, ἐν
 πρόσωπον, ἀποδειξομεν αὐτὸν καὶ ἐν τούτῳ τὴν ἰδίαν ἄσεβειαν
 10 παραμυγνύντα. τίνος γὰρ ἂν καὶ λέγοι δύο φύσεις καὶ ἐν πρόσω-
 πον ὁ ἀπαρνούμενος τὸν θεὸν λόγον σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἕγλης ἐν-
 δόξου θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας καὶ τεχθῆναι ἐξ αὐτῆς;
 ἀλλὰ πρόδηλον ὡς ἐκάστη φύσει ἴδιον πρόσωπον ἀπονέμει, κα-
 θὼς Θεόδωρος καὶ Νεστόριος ἐν τοῖς οικείοις λόγοις βλασφη- D
 15 μούντες ἐξέθεντο· οὗς καὶ ἐκδικεῖ ὁ γράψας τὴν ἐπιστολὴν μετὰ
 τῆς αὐτῶν ἄσεβειας. ἐκεῖνοι γὰρ φανερώς λέγουσι δύο πρόσωπα
 τοῦ θεοῦ λόγου καὶ τοῦ Χριστοῦ, ὃν ψιλὸν ἄνθρωπον ἀποκα-
 λούσι κατὰ σχετικὴν συνάφειαν, καὶ τὴν αὐτὴν ἀξίαν τε καὶ τι-
 20 σεων μίαν δύναμιν ἤτοι δυναστείαν λέγων ὁ γράψας τὴν ἐπιστο-
 λὴν φανερός ἐστιν ὡς καὶ ἐν τούτῳ ἀκολουθεῖ τοῖς εἰρημένοις αἰ- V 290
 ρετικοῖς, Θεοδώρῳ μὲν λέγοντι ἐν τοῖς περὶ ἐνανθρωπήσεως

2. ἅγια] ἡ ἅγια P sola. 10. λέγει PV. 18. ἀλλὰ πρόδηλον om. P.
 15. οὗς δὲ καὶ P. 19. ἀναφέρεσθαι P, ἀναφαίνεσθαι V, m. R.
 21. φανερώς PV. 22. ἀνθρωπήσεως P.

cilliam omnia ei contraria compulit eum peragere: quomodo eadem sancta synodus memoratam epistolam susciperet, et condemnationi impietatis quae in ea continetur, sese subjiceret, a qua Ibam liberare festinavit? "

„Quoniam autem omnes blasphemias epistolae praetermittentes haereticum, hoc solum ex ipsa proferunt, quod ad decipiendos simpliciores scriptor epistolae dixit, hoc est, duas naturas, unam virtutem, unam personam; demonstrabimus quod ipse etiam in hoc suam commiscuit impietate-demonstrationem. Cujus enim diceret duas naturas et unam personam, qui abnegat ipsum Deum Verbum incarnatum de sancta et gloriosa Dei Genitrice et semper quod et Virgine Maria, et natum esse ex ipsa? Sed certum est, quod univulcus Leuncl. naturae suam personam attribuit, sicut Theodorus et Nestorius in suis quod ipsum libris blasphemantes exposuerunt, quos defendit scriptor epistolae cum et demoncorum impietate. Illi enim aperte dicentes duas personas Dei Verbi, etstramus in. Christi, quem purum hominem vocant, per affectualem conjunctionem, et dicit. ita et per eandem dignitatem et honorem unam personam apparere dicunt: sed Leuncl. et duarum naturarum unam virtutem sive potentiam dicens scriptor epistolae, manifestus est quod et in hoc memoratos haereticos sequitur, Theodorum quidem dicentem in diversis libris de Incarnatione impie ex-

P 364 αὐτοῦ διαφόροις λόγοις ἀσεβῶς ἐκτεθεισιν, Νεστορίῳ δὲ ἐν πολλοῖς συγγράμμασι, μάλιστα δὲ ἐν τῇ ἐπιστολῇ τῇ γραφείῳ πρὸς Ἀλέξανδρον τὸν αἰρετικὸν Ἱεραπολίτην, ὅτι τῶν δύο φύσεων μία ἐστὶν αὐθεντία καὶ μία δύναμις ἤτοι δυναστεία καὶ ἐν πρόσωπον κατὰ μίαν ἀξίαν καὶ τὴν αὐτὴν τιμὴν. ἀφ' ὧν ἀποδεικνύται ὁ 5 τὴν ἐπιστολὴν γράψας κατὰ τὴν ἐκείνων κακοδοξίαν ἀντὶ προσώπων τῇ τῶν φύσεων προσηγορίᾳ χρησάμενος. μία γὰρ αὐθεντία καὶ μία δύναμις ἤτοι δυναστεία καὶ μία ἀξία καὶ ἡ αὐτῇ τιμὴ οὐκ ἐπὶ διαφορῶν φύσεων, ἀλλ' ἐπὶ διαφορῶν προσώπων καὶ

B τῆς αἰτῆς οὐσίας λέγεται, ὅπερ ἐπὶ τῆς ἁγίας τριάδος ὁμολογοῦ- 10
R 836 μεν. ὅθεν καὶ οἱ ἄγιοι πατέρες ἀνεθεμάτισαν τοὺς κατ' αὐθεντίαν ἢ δύναμιν ἤτοι δυναστείαν ἢ ἀξίαν ἢ ἰσοτίμως λέγοντας τὸν θεὸν λόγον τῷ Χριστῷ ἠνωσθαι, ὃν ψιλὸν ἄνθρωπον οἱ ἀπὸ Θεοδώρου καὶ Νεστορίου καλοῦσιν, ἀλλ' οὐχὶ καθ' ἐπόστασιν τὴν τοῦ λόγου πρὸς τὴν σάρκα, ἐψυχωμένην ψυχῇ λογικῇ καὶ 15 νοερᾷ, τὴν ἔνωσιν γεγενῆσθαι ὁμολογοῦντας.

Καὶ ἔρκει μὲν ταῦτα πρὸς τὸ διελέγξαι τὴν ἀσέβειαν τῶν ἐκδικούντων τὴν μυσσαρὰν ἐκείνην ἐπιστολὴν. πλὴν ὁμοῦ καὶ πρὸς τῷ τέλει τῆς αὐτῆς ἐπιστολῆς ὁ ταύτην γράψας τὴν ἰδίαν C δεικνύσει κακοδοξίαν, λέγων ὅτι δεῖ πιστεῖν εἰς τὸν ναὸν καὶ 20 εἰς τὸν ἐνοικοῦντα ἐν τῷ ναῷ· ἐν οἷς φανερῶς δύο εἰσάγει

3. αἰρετικὸν καὶ Ἱεραπολίτην P. 11. ἀναθεμάτισαν P. 15. ἐψυχωμένην P. 16. ἔνωσιν] γένεσιν V. 19. αὐτῆς ἐπιστολῆς] ἐπιστολῆς αὐτῆς P. 21. οἰκοῦντα P.

positis, Nestorium autem in multis quidem scriptis, et maxime in epistola scripta ad Alexandrum Hierapolitanum haeticum, quod duarum naturarum una est auctoritas, et una virtus, sive potentia, et una persona per dignitatem eundemque honorem: ex quo ostenditur, qui scripsit epistolam, secundum illorum perfidiam pro personis usus vocabulo naturarum. Una enim auctoritas, et una virtus sive potentia, et una dignitas et idem honor, non in diversis naturis, sed in diversis personis ejusdem substantiae dicitur, quod in sancta Trinitate confitemur. Unde et sancti Patres anathematizaverunt eos, qui per auctoritatem, aut virtutem, sive potentiam, aut dignitatem, aut aequalitatem honoris, dicunt Deum Verbum unitum esse Christo; quem purum hominem vocant Theodori et Nestorii sequaces, sed non secundum subsistentiam Dei Verbi ad carnem rationabili animatam anima rationali et intellectuali, unitatem factam esse confitentur.

„Et haec quidem sufficiebant ad convincendam impietatem eorum, qui sceleratam epistolam vindicant. Tamen et in fine scriptor ejusdem epistolae ostendit suam perfidiam, dicendo quod oportet credere in Templum, et in eum qui habitat in Templo: per quae aperte duas introde-

πρόσωπα. ἀλλὰ καὶ ταύτην τὴν ἀσέβειαν ὁ γράψας τὴν ἐπιστο-
λὴν παρὰ Θεοδώρου καὶ Νεστορίου ἐδιδάχθη. ἡ μέντοι καθολικὴ
ἐκκλησία τὴν τοιαύτην κακοδοξίαν κατακρίνουσα οὐχὶ εἰς τὸν
ναὸν καὶ εἰς τὸν ἐνοικοῦντα ἐν τῷ ναῷ, ἀλλ' εἰς ἓνα κύριον
5 Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν τοῦ Θεοῦ λόγον σαρκωθέντα καὶ ἐνανθρω-
πήσαντα ὁμολογεῖν καὶ πιστεύειν παραδίδωσιν. οὐδὲν δὲ θαυμα-
σιὸν εἰ τῇ τῶν φύσεων ὀνομασίᾳ ἐχρήσατο ὁ τὴν ἀσεβῆ ἐκείνην
ἐπιστολὴν γράψας· ἔθος γὰρ τοῖς αἰρετικοῖς πρὸς ἀπύτην τῶν
ἀπλουσιτέρων ταῖς παρὰ τῶν ὁρθοδόξων εἰσεβῶς λεγομέναις φω- D
10 ναῖς κεχρησθαι καὶ τὴν εὐσεβῆ τοίτων ἐννοίαν τε καὶ ἐξηγήσειν
πρὸς τὴν οἰκίαν μεταφέρειν ἀσέβειαν, ἐπειδὴ ἔστιν ὅτε αἱ αὐταὶ
φωναὶ καλῶς μὲν ἐξηγούμεναι καὶ νοούμεναι μετὰ τῆς εὐσεβείας
εἰσὶ, κακῶς δὲ παρὰ τῶν αἰρετικῶν ἐρμηνευόμεναι καὶ προσφερό-
μεναι τὸ ἀσεβὲς ἔχουσιν.

15 Ἀμελεῖ Νεστόριον εἰπόντα μὲν δύο φύσεις καὶ ἓν πρόσωπον,
μὴ ὁμολογοῦντα δὲ τούτων τὴν καθ' ὑπόστασιν ἔνωσιν, ἣ ἐν
Ἐφέσῳ πρώτη ἀγία σύνοδος, ἧς ἐξηρχον Καίλεστινός καὶ Κύριλλ- P 365
λος οἱ ἐν ὁσίᾳ τῇ μνήμῃ, οὐ προσεδέξατο, ἀλλὰ καὶ κατεδίκα-
σεν. ἡμεῖς δὲ τῇ τῶν ἁγίων πατέρων διδασκαλίᾳ διὰ πάντων ἄκο-
20 λουθοῦντες, καὶ τὴν τῶν δύο φύσεων ἔνωσιν, ἐξ ὧν ὁ κύριος
ἡμῶν Ἰησοῦς ὁ Χριστός, ὁ εἰς τῆς ἁγίας τριάδος, ὁ Θεὸς λόγος

4. οἰκοῦντα P. 5. τοῦ om. P. 16. ἀπῶν P. 18. οὐ om. P.
ib. προσεδέξαντο — κατεδίκασαν PV. 21. ὁ primum om. P.

cit personas. Sed et istam impietatem a Theodoro et Nestorio scriptor
epistolae edoctus est. Catholica autem Ecclesia talem condemnans per-
fidiam, non in Templum, et in eum qui habitat in Templo, sed in unum
Dominum nostrum Jesum Christum, Dei Verbum incarnatum et hominem
factum confiteri et credere tradit. Nihil autem mirandum est, si voca-
bulo naturarum usus est scriptor illius impiae epistolae. Solent enim et Leuncl.
haeretici, ut simpliciores decipiant, vocibus quidem uti quae ab orthodo-
xis pie dicuntur, rectum autem earum intellectum et expositionem ad et Leuncl.
suam impietatem transferre, quoniam autem eadem voces, quando benequoniam est
exponuntur et intelliguntur, cum pietate sunt; quando autem male abquando eae-
dem, etc.
haereticis intelliguntur et proferuntur, impietatem habent.“

„Itaque Nestorium duas quidem naturas et unam personam dicen-
tem, non confitentem autem earum unitatem secundum subsistentiam,
Ephesina prima Synodus, cujus auctores erant Caelestinus et Cyrillus
sanctae memoriae, non suscepit, sed condemnavit. Nos autem sanctorum
Patrum doctrinam per omnia sequentes, et unitatem duarum naturarum,
ex quibus Dominus noster Jesus Christus unus sanctae Trinitatis, Deus
interpre-
tantur et
proferun-
tur,

σαρκωδεῖς, συντέθη, καὶ τὴν τούτων διαφορὰν οὐκ ἀνηρημένην διὰ τὴν ἔνωσιν, ὡς ἀνωτέρω σαφέστερον ἀπεδείξαμεν.

- R 838 Καὶ ἔρκει μὲν τὰ παρ' ἡμῶν εἰρημένα πληροφοροῦσθαι τοὺς μὴ βουλομένους φιλονεικεῖν· ἀλλ' ἐπειδὴ πρὸς ἀσέβειαν ἄπαξ ἐκκλίναντες καὶ ἑτέροις ἐπιχειροῦσιν, ἀναγκαίως ἡμεῖς καὶ τὰς 5
 B τοιαύτας αὐτῶν προφάσεις ματαίας ἀποδείξομεν. φασὶ γὰρ μὴ
 V 291 δεῖν ὑπὸ μέμψιν γενέσθαι τὴν ἀσεβῆ ἐπιστολὴν διὰ τὸ φέρεσθαι ἔν τισι βιβλίοις. ἀλλ' εἰ τοῦτό τις κατὰ τὴν αὐτῶν ἄνοιαν προσ-
 δέξεται, δεῖ καὶ Εὐτυχέα καὶ Νεστόριον δέχεσθαι, ἐπειδὴ πολ-
 λὰ καὶ περὶ τούτων τοῖς ἐν τῇ συνόδῳ πεπραγμένοις ἐμφέρεται· 10
 ἀλλ' οὐδεὶς τῶν εὐ φρονούντων τοῖς παρ' αὐτῶν λεγομένοις προσ-
 ἔξει τὸν νοῦν. τὰ γὰρ περὶ τῶν αἰρετικῶν ἐν ταῖς συνόδοις προ-
 φερόμενα καὶ μέρος τῶν ὑπομνημάτων γινόμενα οὐκ ἐπὶ τῷ ἔλευ-
 θερωθῆναι, ἀλλ' εἰς ἔλεγχον αὐτῶν καὶ ἐπὶ μεῖζονι κατακρίσει
 αὐτῶν τε καὶ τῶν τὰ ὅμοια τούτοις φρονούντων παραλαμβάνεται. 15

- C Εἰ καὶ ὅτι τὰ τῆς ἀσεβοῦς ἐπιστολῆς φερόμενα ὑπομνήματα ἔν τισι μὲν βιβλίοις, ὡς εἴρηται, ἐντέτακται, ἐν δὲ τοῖς αὐθεν-
 τικοῖς, ἐν οἷς ὑπέγραψαν οἱ ὀσιώτατοι ἐπίσκοποι, οὐδαμῶς ἠῦρη-
 ται, πλὴν κάκεινῳ δεῖ προσέχειν τοὺς τὴν ἀλήθειαν ἐρευνῶντας,
 ὅτι πολλάκις τινὰ ἐν ταῖς συνόδοις παρὰ τινῶν ἐν αὐτοῖς εἰρη-
 σκομένων λέγεται ἢ κατὰ προσπάθειαν ἢ κατ' ἐναντίωσιν ἢ κατὰ

12. τοῖς PV. 16. Εἰ καὶ] Δεῖ δὲ P. 19. δεῖ] δὲ PV.

Verbum incarnatus, compositus est, et quod earum differentia non interempta est propter unitatem, in superioribus apertius demonstravimus.“

„Et sufficiebant quidem quae praediximus, satisfacere eis qui nolunt contendere. Sed quoniam illi, qui semel ad impletatem declinaverunt, et alia proponere conantur, necessario nos et tales eorum occasiones vanas ostendemus. Dicunt enim non oportere vituperare impiam epistolam, eo codicibus quod in aliquantis fertur codicibus. Sed si hoc aliquis secundum eorum dementiam sufficiat, oportet et Nestorium et Eutychem suscipi, quoniam plurima et de his in gestis continentur quae apud Synodum acta sunt. Sed nemo sapiens dictis eorum animum intendet. Quae enim de haereticis proferuntur in Synodis et pars gestorum fiunt, non ad liberationem inseruntur, sed ad majorem condemnationem eorum, et qui eis similia Quamvis, sapiunt. Quamvis autem exemplaria impiae epistolae quae circumferuntur, in aliquibus codicibus, ut dictum est, inserta sint, tamen in authent. in Cod. et tunc in quibus sanctissimi Episcopi subscripserunt, nullatenus inveniantur.“

apud Leuncl.

„Oportet autem etiam illud attendere eos qui veritatem perscrutantur, quod forsitan in Conciliis quaedam a certis ibi convenientibus dicuntur, aut per favorem, aut per contrarietatem, aut per ignorantiam.

ἄγιοιαν. οὐδεὶς δὲ προσέχει τοῖς κατὰ μέρος παρὰ τινων λεγομένοις, ἀλλὰ μόνοις τοῖς κατὰ κοινὴν συναίνεσιν παρὰ πάντων ὀριζομένοις. εἰ γὰρ κατ' ἐκείνους βουλευθεῖη τις προσέχειν ταῖς τοιαύταις ἐναντιώσειςιν, ἐκύστη σύνοδος εἰρίσκειται ἑαυτὴν ἀνα- D
στρέπουσα.

Διὰ ταῦτα τοίνυν ἴδει αὐτούς, εἴπερ ὀρθῶς ἐδέχοντο τὴν ἁγίαν σύνοδον, μὴ τοιαύτας αὐτῇ μέμψεις περιάπτειν, ἀλλὰ ἀκολουθῆσαι τοῖς διδασκάλοις τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας, καὶ μάλιστα τοῖς ἐν ἁγίοις Ἀθανασίῳ τῷ γενομένῳ τῆς Ἀλεξανδρέων
10 ἐπισκόπῳ καὶ πολλοῖς καὶ μεγάλους ἀγῶνας ἀναδείξαντι ὑπὲρ τῆς ὀρθῆς τῶν χριστιανῶν πίστεως κατὰ πάσης αἰρέσεως, καὶ μάλιστα τῶν ἀσεβιστάτων Ἀρειανῶν. τῶν γὰρ αὐτῶν Ἀρειανῶν πρὸς ἀπίτην τῶν λαῶν εἰς τὴν ἑαυτῶν μερίδῳ ἐπισπωμένων Διονύσιον, πρὸ πολλῶν ἐτῶν τοῦ ἐν ἁγίοις Ἀθανασίου τῆς Ἀλεξαν- P 366
15 δρέων γενόμενον ἐπίσκοπον, καὶ λεγόντων ὡς καὶ αὐτὸς Διονύσιος τὰ ὅμοια αὐτοῖς ἐφρόνησεν, Ἀθανάσιος ὁ μέγας τῆς ἐκκλη- R 840
σίας διδάσκαλος πολλοῖς τρόποις ἐγγράφως ἀπέδειξεν τὴν ὀρθὴν πίστιν Διονύσιον ἐξ ἀρχῆς κηρῶσαι καὶ μηδαμῶς ἐπικοινωνῆσαι τῇ τῶν Ἀρειανῶν ἀσεβείᾳ. οὔτοι δὲ τὰ τῶν αἰρετικῶν φρονοῦν-
20 τες εἰς τὴν οἰκείαν ἀσεβίαν ταύτην περιάπτειν σπουδάζουσιν. ὁποῖον δὲ ἐστὶ κατάκριμα καὶ ποία ἐπίκειται ἄρὰ τοῖς εἰς πατέρας ἁμαρτάνουσιν διδάσκει ἡμῶς καὶ ἡ θεία γραφή. εἰ γὰρ Χαμ ὁ

11. ὀρθῆς om. P. 18. κηρῶσαι P. 19. τὰ om. P. 20. ἀσεβίαν om. P. 22. καὶ om. P.

Nemo autem attendit ea quae per partem a quibusdam dicuntur: sed sola illa, quae ab omnibus communi consensu definiuntur. Si enim aliquis secundum illos voluerit attendere eiusmodi contrarietates, unaquaque Synodus inveniatur semetipsam destruens.⁴⁴

„Propter haec igitur oportebat eos, si sanctum Concilium recte susciperent, non tales blasphemias ei applicare, sed sequi Doctores Catholicae Ecclesiae, et maxime sanctum Athanasium, qui fuit Alexandriae Episcopus, et plurimos et magnos labores suscepit pro recta Christianorum fide adversus omnem haeresim, et maxime contra impiissimos Arianos. Ipsis enim Arianis ad decipiendos populos suo errori conjungentibus Dionysium, qui ante multos annos Athanasii fuit Alexandriae Episcopus, et dicentibus quod et ipse Dionysius similia eis sapuit, Athanasius magnus Ecclesiae Doctor multis modis ostendit in scriptis, rectam fidem Dionysium ab initio praedicasse, nulloque modo participem Arianae impietatis fuisse. Isti autem haeretici sapientes, suam impietatem eidem Synodo applicare festinant. Qualis autem est condemnatio, et qualis imminet maledictio eis qui in patres peccant, docet nos et divina Scriptura. Si enim Cham filius Noe cum vidisset nudum suum patrem, quo-

υἱὸς τοῦ Νῶε θεασάμενος γυμνὸν τὸν ἴδιον πατέρα, καὶ μὴ καλύ-
B ψας τὴν τοῦ πατρὸς σωματικὴν γύμνωσιν, ἐξελθὼν ἀπήγγειλε
 ταύτην τοῖς ἀδελφοῖς, καὶ ἐκεῖνοι ἱματίῳ ταύτην περιεσκεπασαν,
 αὐτὸς δὲ Χάμ καὶ οἱ ἐξ αὐτοῦ γεννηθέντες ὑπὸ κατάραν γεγόνα-
 σιν, οἱ δὲ σκεπάσαντες εὐλογίας μεγάλης ἠξιώθησαν, πολλῶ 5
 μᾶλλον οὗτοι μελλονος καὶ ἔτι πλείονος κατακρίσειώς εἰσιν ἄξιοι
 οἱ τὴν μηδαμῶς προσοῦσαν ἀτιμίαν τῇ συνόδῳ σπουδάζοντες διὰ
 τῆς ἀσεβείας τῆς ἐπιστολῆς καὶ Θεοδώρου περιάπτειν αὐτῇ. ἀλλ'
 οὐ διὰ τοῦτο ἡ ἀσεβὴς ἐπιστολὴ ἢ οἱ ταύτης ἀντιποιοῦμενοι ἐκ-
 φεύζονται τὴν ἐπὶ τῇ αὐτῶν ἀσεβείᾳ κατάρχισιν, ἀλλ' οἱ δὲ Θεό- 10
C
V 292 δωρος ὁ Ἕλληγας τε καὶ Ἰουδαίους καὶ πάντας αἰρετικοὺς τῇ ἀσε-
 βείᾳ ὑπερβαλλόμενος. οὗτος γὰρ πρὸς ταῖς ἄλλαις αὐτοῦ βλασφη-
 μίαις οὐκ ἠρκέσθη τῷ πρὸς τὴν ἰδίαν πλάνην παρερμηνεύσαι
 τὸ σύμβολον τῶν τέ καὶ ἡ ἁγίων πατέρων, ἀλλὰ καὶ περιφρο-
 νήσας τούτου ἕτερον σύμβολον ἐξέθετο πάσης ἀσεβείας πεπληρω- 15
 μένον, ἐν ᾧ ἀναθεματίσαι τοὺς ἐτέρως φρονοῦντας ἢ παραδιδόν-
 τας ἐτόλμησεν, ὥστε ὅσον κατὰ τὴν ἐκεῖνον μνίαν πάντας τοὺς
 ἁγίους ἀποστόλους καὶ πατέρας κατακεκρίσθαι. τοῦτο δὲ τὸ ἀσε-
 βὲς Θεοδώρου σύμβολον καὶ ἐν τῇ κατ' Ἐφεσον πρώτῃ συνόδῳ
D προκομισθὲν καὶ ἐν Χαλκηδόνι ἀναγνωσθὲν ὑφ' ἑκατέρας συνό- 20
 δου μετὰ τοῦ ἐκθεμένου καὶ τῶν δεξαμένων αὐτὸ κατεκρίθη.
 ἐπειδὴ δὲ τινες τὸν ὑπὲρ Θεοδώρου λόγον ποιοῦμενοι, προφερο-

2. ἐπήγγειλε P. 9. αὐτῆς P. 12. ὑπερβαλλόμενος PV. 14. τὸ
 om. P. 16. ἢ παραδιδόντας om. P. 17. ἐκείνων V. 22. ποιού-
 μενοι λόγον P.

niam non cooperuit patris corporalem nuditatem, sed egressus nuntiavit
 eam fratribus, et illi vestimento eam cooperuerunt, ipse quidem Cham,
 et illi qui ex ipso nati sunt, sub maledictione facti sunt; qui autem co-
 operuerunt, magnam benedictionem meruerunt: multo magis isti majore et
 ampliore condemnatione digni sunt, qui ad Synodum minime pertinentem
 iustitiam, festinans per impietatem epistolae, et Theodori, eidem sanctae
 Synodo applicare. Sed non ideo impia epistola, vel defendentes eam,
 condemnationem suae impietatis effugient: sed neque Theodorus, qui
 Paganos et Judaeos, et omnes haereticos impietate superat. Impio enim
 Theodoro non sufficit super alias ejus blasphemias ad suum errorem
 male interpretari Symbolum trecentorum decem et octo sanctorum Pa-
 trum: sed etiam contempto eo, aliud Symbolum exposuit omni impietate
 plenum, in quo anathematizare ausus est eos, qui aliter sapient vel tra-
 dunt, ut quantum ad illius insaniam pertinet, omnes Sancti Apostoli et
 Patres condemnarentur. Hoc autem Theodori impium symbolum et in
 Ephesina prima Synodo prolatum, et in Chalcedonensi recitatum, ab
 utraque Synodo cum ejus expositore, et eis qui illud suscipiunt, con-
 demnatum est. Quoniam autem quidam, verba pro Theodoro facientes,

μένων τῶν ἀσεβῶν αὐτοῦ συγγραμμάτων, διὰ τὴν ἐνοῦσαν αὐ-
 τοῖς βλασφημίαν προσποιοῦνται μὲν λέγειν ὅτι ἀσέβῃ ταῦτα τυγ-
 χάνει, αὐτὸν δὲ τὸν τὴν τοιούτην ἀσέβειαν ἐξεμέσαντα παραι-
 τοῦνται ἀναθεματίζειν, θαυμάζομεν τὴν τούτων ἄνοιαν, ὅτι
 5 τῇ θείᾳ τολμῶσιν ἐναντιοῦσθαι γραφῇ, φανερώς λεγοῦση ὅτι ἐν R 842
 ἴσῳ μισητὰ θεῶ καὶ ὁ ἀσεβῶν καὶ ἡ ἀσέβεια αὐτοῦ· καὶ γὰρ τὸ
 πραχθὲν σὺν τῷ δρῶσαντι κολασθήσεται. εἰ δὲ ὁμοίως τῇ αὐ- P 367
 τοῦ ἀσεβείᾳ μισητὸς θεῶ καὶ ὁ ἀσεβῶν, πρόδηλον ὡς ὁ τοιοῦτος
 κεχώρισται τοῦ θεοῦ καὶ τῷ ἀναθέματι δικαίως ὑποβάλλεται.
 10 τὸ γὰρ ἀνάθεμα οὐδὲν ἕτερον σημαίνει ἢ τὸν ἀπὸ τοῦ θεοῦ χω-
 ρισμόν, ὡς ἐν τῇ παλαιᾷ καὶ τῇ καινῇ διαθήκῃ τὸ περὶ τοῦ ἀνα-
 θέματος κρῖμα δηλοῖ. ὅτι δὲ καὶ κύριος τοὺς μὴ μένοντας ἐν τῷ
 τῆς ἀληθείας αὐτοῦ λόγῳ κεχωρισμένους εἶναι λέγει τῆς ἐκκλησίας,
 ἐν τῷ κατὰ Ἰωάννην εὐαγγελίῳ πρὸς τοὺς Ἰουδαίους διαλεγόμε-
 15 νος οὕτω φησί, Πῦς ὁ ποιῶν τὴν ἁμαρτίαν δοῦλός ἐστι τῆς
 ἁμαρτίας. ὁ δὲ δοῦλος οὐ μένει ἐν τῇ οἰκίᾳ εἰς τὸν αἰῶνα· ὁ δὲ B
 υἱὸς μένει εἰς τὸν αἰῶνα. ὅτι δὲ τὴν παρὰ τοῦ κυρίου ὠνομασμέ-
 νην οἰκίαν ἡ θεία γραφὴ ἐκκλησίαν θεοῦ ζῶντος καλεῖ ὁ ἀπόστο-
 λος μαρτυρεῖ ἐν τῇ πρὸς Τιμόθεον πρώτη ἐπιστολῇ. εἰ δὲ λέ-
 20 γουσί τινες μὴ δεῖν Θεόδωρον μετὰ θάνατον ἀναθεματίζεσθαι,
 ἴστωσαν οἱ τὸν τοιοῦτον αἰρετικὸν ἐκδικοῦντες ὡς πῶς αἰρετικὸς
 μέχρι τέλους τῇ οἰκίᾳ πλάνῃ ἐμμείνας δικαιοτέρον διηνεκεῖ ἀνα-

3 τὴν αὐτὴν P. 12. δῆλον R. 14. εὐαγγελίῳ] VIII. 34. 16. ὁ
 δὲ — αἰῶνα om. P. 19. πρώτῃ] 15. ib. λέγωσι RV.

cum proferuntur impia ejus conscripta, propter insertam eis blasphemiam
 confingunt quidem dicere quod impia sunt, ipsum autem qui talem im-
 pietatem evomuit, recusant anathematizare: miramur eorum dementia, quod
 divinae Scripturae contraria agunt, evidentior dicenti, quia *aequaliter*
horribilia sunt apud Deum impius et impietas ejus. Actio enim cum
 auctore punietur: Si autem similiter impietati horribilis est Deo et ille
 qui impie agit, certe separatus est talis a Deo, et anathemati juste sub-
 jicitur. Anathema enim nihil aliud significat, nisi a Deo separationem,
 sicut in veteri et novo Testamento judicium de anathemate significat.
 Quod autem et Dominus eos qui non permanent in Verbo veritatis ipsius,
 separatos esse ab Ecclesia dicit, in Evangelio secundum Joannem, Ju-
 daeos alloquens, sic ait: *Omnis qui facit peccatum, servus est peccati.*
Servus autem non manet in domo in aeternum: filius autem permanet in
aeternum. Quod autem, quam Dominus nominat domum, divina Scriptura
 Ecclesiam Dei vivi vocat, Apostolus testatur in epistola prima ad Timo-
 theum. Si vero quidam dicunt, non oportere Theodorum post mortem
 anathematizari, sciant qui talem haereticum defendunt, quod omnis hae-
 reticus usque ad finem vitae in suo errore permanens, juste perpetuo
 actore

θεματισμῶ καὶ μετὰ θάνατον ὑποβάλλεται, καὶ τοῦτο ἐπὶ πολλοῖς γέγονεν αἵρετικοῖς ἀρχαιοτέροις τε καὶ τοῖς ἑγγυτέροις, **τῶν** Βαλεντίνῳ, Βασιλείδῃ, Μαρκίῳ, Κηρίδιῳ, Μανιχαίῳ, **C** Εὐνομίῳ καὶ Βονόσῳ. τοῦτο δὲ αὐτὸ καὶ ἐπὶ Θεοδώρου γέγονεν, καὶ ἐν ζωῇ κατηγορηθέντι καὶ μετὰ θάνατον ἀναθεματισθέντι **5** ὑπὸ τῶν ἁγίων πατέρων, οἷς εἰ μὴ βούλονται περὶσθαι ὡς αἵρετικοὶ οἱ τῶν ἀντιποιοῦμενοι, τῇ γοῦν παρ' αὐτῶν ἐκδικουμένη ἀσεβείᾳ ἐπιστολῇ πιστευσάτωσαν, ἥτις εἰ καὶ τὰ μάλιστα Θεόδωρον ἐκδικεῖ, ὁμῶς φανερώς λέγει ὅτι καὶ ἐπ' ἐκκλησίας παρὰ ἁγίων πατέρων ἀνεθεματίσθη· καὶ ἔξ ἐκείνου πολλὰ ζήτησις **10** γέγονεν περὶ τῶν αὐτοῦ συγγραμμάτων, ὡς ἀσεβείας δηλοῦντι πεπληρωμένων. τοῦτο δὲ ἐποιοῦν τηλικαῦτα οἱ τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας διδάσκαλοι, ἔφ' ᾧ μὴ τοὺς ἀπλουστέρους τυχόντας τοῖς ἐκείνου ἀσεβεῖσι συγγράμμασι τῆς ὁρθῆς παρατρέπε- **D**
V 293 σθαι πίστεως. ὅτι δὲ οἱ ἀσεβεῖς εἰ καὶ μὴ τὸν κατὰ πρόσωπον **15** ἐν ζωῇ δέξονται ἀναθεματισμὸν, ὁμῶς καὶ μετὰ θάνατον ἀναθεματίζονται ὑπὸ τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας δεικνύται ἐκ τῶν ἁγίων **R 844** συνόδιων. ἡ μὲν γὰρ ἐν Νικαίᾳ τοὺς τὸ ἀσεβεῖς Ἀρείου φρόνημα πρεσβεύοντας ἀνωνόμως ἀνεθεμάτισεν, ἡ δὲ ἐν Κωνσταντινουπόλει τὴν Μακεδονίου ἀσεβεστάτην αἵρεσιν· ἀλλ' ὁμῶς ἡ ἁγία **20** τοῦ Θεοῦ ἐκκλησία καὶ μετὰ θάνατον Ἀρείου καὶ Μακεδόσιον ἀνομασίᾳ ἀναθεματίζει. ἐκ πολλῶν δὲ τῶν ἀποδείξεων ἐλεγχόμενοι

3. Οὐαλεντίνῳ P. ib. Βασιλίδῃ PV. 6. οἷς om. V. 10. ἀναθεμ. P. 13. διδάσκαλοι om. V. 14. τῆς P. 15. οἱ om. P.

anathemati et post mortem subicitur. Et hoc in multis haereticis et antiquioribus et propioribus factum est, id est, Valentino, Basilide, Marcione, Cerintho, Manichaeo, Eunomio, et Bonoso. Hoc autem idem et in Theodoro factum est, et in vita accusato, et post mortem anathematizato a sanctis Patribus. quibus si credere noluerint ut haeretici ejus defensores, vel impiae epistolae, quam ipsi defendunt, credant: quae licet Theodorum collaudet, manifeste tamen dicit, quod in Ecclesia a sanctis Patribus anathematizatus est, et ex illo plurima inquisitio facta est de ejus conscriptis, utpote plenis impietate. Hoc autem tunc faciebant Catholicae Ecclesiae Doctores, ne simpliciores legentes illius impia conscripta, a recta fide declinarent. Quod autem impii, licet non in vita in suam personam anathema susceperint, tamen et post mortem anathematizentur a Catholica Ecclesia. ostenditur a sanctis Synodiis. Nicaena enim Synodus eos qui impii Arian sectam colunt, sine nomine anathematizavit. Quae autem Constantinopoli congregata est, impiam Macedonii haeresim similiter condemnavit: sed tamen sancta Dei Ecclesia et post mortem Arium et Macedonium nominatim anathematizat. Cum autem ex multis

ὡς ἀσεβοῦσι διακενῆς οἱ Θεοδώρου καὶ τῆς ἀσεβείας αὐτοῦ ἀντι-
 ποιούμενοι, ἐφ' ἑτέραν ματαίαν πρόφασιν καταφεύγουσι, λέ- P 368
 γοντες μὴ δεῖν αὐτὸν ἀναθεματισθῆναι διὰ τὸ ἐν τῇ κοινωσίᾳ
 τῶν ἐκκλησιῶν τετελευτηκέναι. Ἴδει δὲ αὐτοὺς εἰδέναι ὡς ἐκείνοι
 5 τελευτῶσιν ἐν τῇ κοινωσίᾳ τῶν ἐκκλησιῶν οἱ τὸ κοινὸν τῆς εὐ-
 σεβείας δόγμα τὸ ἐπὶ τῆς καθολικῆς κηρυττόμενον ἐκκλησίας μέ-
 χρι τέλους φυλάξαντες. οὗτος δὲ τῇ οἰκείᾳ ἐντελευτήσας ἀσεβείᾳ
 ἀπὸ πίσσης ἐκκλησίας ἐξεβλήθη. ἀμέλει τοι καὶ πᾶν τὸ πλήρωμα
 τῆς ἐν Μομιψουεστίᾳ ἐκκλησίας, ἐν ἧ λέγεται ἐπίσκοπος γεγενῆ-
 10 σθαι, διὰ τὰς βλασφημίας, δι' ἃς περ Ἑλλησὶ τε καὶ Ἰουδαίοις
 καὶ Σοδομίτις παρὰ τῶν ἁγίων πατέρων συνηριθμήθη, ἀπή- B
 λειψαν ἐξ ἐκείνου τῶν ἱερῶν τῆς ἐκκλησίας διπτύχων τὴν τούτου
 προσηγορίαν, ὡς τὰ περὶ τούτου συστάντα κατὰ τὴν αὐτὴν πό-
 λιν παρὰ τῇ συνόδῳ τῆς ἐπαρχίας ὑπομνήματα δείκνυσιν.
 15 Θανμάζομεν τοίνυν τοὺς ἐκδικοῦντας Θεόδωρον οἰκειου-
 μένους αὐτὸν τε καὶ τὴν αὐτοῦ ἀσέβειαν, ὅπου γε ἡ ἐκκλησία ἐν
 ἧ γέγονεν ἐπίσκοπος ὡς αἰρετικὸν ἐκ πολλῶν τῶν χρόνων αὐτὸν
 ἀπεβάλετο. ὅτι δὲ ἐπὶ κατακρίσει οἰκείᾳ τὴν τοιαύτην προβάλλον-
 ται πρόφασιν οἱ Θεόδωρον ἐκδικοῦντες ἔξεστι γινῶναι καὶ ἐξ
 20 αὐτοῦ τοῦ ἐπὶ Ἰούδα γενομένου φοβεροῦ κήματος. ἐκείνος γὰρ
 νομίσας λανθάνειν τὸν τὰ κρυπτὰ τῶν ἀνθρώπων γινώσκοντα C

1. διακενῶς P. 9. Μοψου. P. 11. ἀπέλειψαν P. 18. ἀπε-
 βάλλετο PV. 20. περὶ P.

probationibus vincuntur, quod supervacue et impie agunt qui Theodorum et impietatem ejus defendunt, ad aliam vanam occasionem confugiunt, dicentes non oportere eum anathematizari eo quod in communicatione Ecclesiarum mortuus est. Oportebat autem scire eos, quod illi moriuntur in communicatione Ecclesiarum, qui commune pietatis dogma, quod in universali Ecclesia praedicatur, usque ad finem servaverunt. Iste autem usque ad mortem in sua permanens impietate, ab omni Ecclesia ejectus est. Itaque et omnis plenitudo Mopsuestense Ecclesiae, in qua Episcopus dicitur fuisse, cum invenisset quod Paganis et Judaeis et Sodomitanis a sanctis Patribus connumeratus est, deleverunt ipsi ex illo a sacris Ecclesiae Diptychis ejus nomen, sicut gesta de hoc in eadem civitate apud Concilium Episcoporum illius Provinciae confecta ostendunt.

„Miramur igitur Theodori sequaces, qui eum et impietatem ejus tamquam suam defendunt, cum Ecclesia, in qua fuit Episcopus, utpote haereticum ex multis temporibus eum ejecerit. Quod autem ad condemnationem suam talem occasionem proponunt defensores Theodori, scire *ejecit. ita*
Lucasel.
 licet et ex ipso adversus Judam facto tremendo iudicio. Ille enim cum putasset latere eum qui occulta hominum cognoscit, sacramentis communicavit cum Apostolis: sed tamen nihil ei profuit quod cum deo commu-

- ἐκποιῶνῃσε τῶν μυστηρίων τοῖς ἀποστόλοις. ἀλλ' ὁμοως οὐδὲν αὐτὸν ὤνησεν καὶ ἡ μετὰ ὑποκρίσεως κοινωνία, ἀλλ' οὐδὲ τὸ καὶ μετὰ θάνατον αὐτοῦ δώδεκα ὀνομασθῆναι τοὺς μαθητάς, ὡς φησιν Ἰωάννης ὁ εὐαγγελιστὴς λέγων, Θωμᾶς δὲ ὁ λεγόμενος διδυμος, εἷς τῶν ἰβ', οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν, ὅτε ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς, 5 ἡ ἔξαιρει τὸν Ἰούδαν τῆς κατακρίσεως ἢ συναριθμεῖσθαι ποιῆ
- R 846 τοῖς ἀποστόλοις. ἀμέλει τοι μετὰ τὴν τοῦ κυρίου ἀνάληψιν οἱ ἀπόστολοι δι' οἰκείας ψήφου τὸν αὐτὸν Ἰούδαν καὶ μετὰ θάνατον
- D κατεδίκασαν, καὶ ἔτερον ἀντεισήγαγον. ὅτι δὲ ματαίαν πρόφασιν προβάλλονται λέγοντες μὴ δεῖν τοὺς τελευτῶντας αἰρετικούς ἀνα- 10 θεματίζεσθαι καὶ ἔξ αὐτῶν τῶν τοῦ κυρίου ῥημάτων ἀποδειξομεν. τοὺς γὰρ ἀσεβεῖς καὶ ἔτι ζῶντας νεκροὺς ὀνομάζει, λέγων, Ἄφες τοὺς νεκροὺς θάψαι τοὺς ἑαυτῶν νεκροὺς· ὡσπερ οὖν καὶ τοὺς δικαίους τελευτήσαντας ζῶντας ἀποκαλεῖ· λέγει γὰρ περὶ Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ ὅτι ὁ θεὸς οὐκ ἔστι νεκρῶν ἀλλὰ 15 ζώντων. εἰ τοίνυν κατὰ τοὺς ἐκείνων λόγους οὐ χρὴ τοὺς αἰρετικούς τελευτῶντας ἀναθεματίζεσθαι, οὐδὲ ζῶντες αἰρετικοὶ ἀναθεματιθῆσονται, οὗς ὁ κύριος νεκροὺς ἀποκαλεῖ διὰ τὸ ἀποκε-
- P 869 χωρισμένους εἶναι αὐτοῦ τοῦ εἰπόντος, Ἐγὼ εἰμι ἡ ζωὴ. καὶ κατ' αὐτοῖς λοιπὸν οὐτὲ ζῶντες οὔτε τελευτῶντες αἰρετικοὶ ἀναθεμα- 20 τισθῆσονται, καὶ μάτην κατ' ἐκείνους ἡ ἀποστολικὴ διδασκαλία
- V 294 παραδίδωκεν ἀναθεματίζεσθαι τοὺς παραδιδόντας παρ' ὃ παρε-

2. ἡ et καὶ om. P. 4. Ἰωάννης] XX. 24. 9. ἀντ' αὐτοῦ εἰσῆγαγον P. 11. ἀποδείξομεν PV. 12. λέγων] Matth. VIII. 22. 14. καλεῖ P. ib. λέγει] XXII. 32. 18. κηχωρισμένους P. 20. οὔτε alterum om. P. 22. παρελάβομεν P.

nicavit. Sed licet post mortem ejus duodecim nominati sint Discipuli, sicut Joannes Evangelista dicit: *Thomas autem, qui Didymus dicebatur, venerat. sic unus ex duodecim, non erat cum ipsis quando venit Jesus*: tamen hoc non et *Leucl.* liberat Judam a condemnatione, aut connumerari facit Apostolis. Unde post Ascensionem Domini, Apostoli per suam sententiam eundem Judam etiam post mortem condemnaverunt, et alium pro illo introduxerunt. unam Quod autem vanam occasionem proponunt, dicentes non oportet haereticos mortuos anathematizari, et ex ipsis Domini verbis ostendemus. Im- non est pius enim et adhuc vivos, mortuos nominat, dicens: *Dimitte mortuos se- Deus. abestpelire mortuos suos*: sicut justos et jam defunctos, vivos nominat. Dicit in *Cod. et a-* enim de Abraham et Isaac et Jacob, quod *Deus non est Deus mortuo- pud Leucl.* rum, sed *viventium*. Si ergo secundum verba illorum non oportet haereticos mortuos anathematizari, nec *viri haeretici anathematizabuntur, sic et quos Dominus mortuos vocat, quia separati sunt ab ipso qui dixit: Ego Leucl.* *sunt vita, et secundum eos jam nec vivi, nec mortui haeretici anathematizabuntur: et sine causa, secundum illos, Apostolica doctrina tradit anathematizari eos, qui tradunt praeter quaed accepimus: sine causa sanctae vivi.*

λάβωμεν, μίτην αἱ ἄγιοι σύνοδοι τοὺς αἵρετικούς κατέκριναν, μίτην καὶ οἱ ἄλλοι ἄγιοι πατέρες καὶ διδύσκαλοι τῆς ἐκκλησίας τοὺς αἵρετικούς ἀνεθεμάτισαν. μέμψονται δὲ καὶ Ἰερεμία τῷ προφήτῃ εἰπόντι, Ἐπικατάρατος ὁ ποιῶν τὰ ἔργα κυρίου ἀμελῶς, 5 καὶ Δαβὶδ τῷ προφήτῃ λέγοντι, Ἐπικατάρατοι οἱ ἐκκλίναντες ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου, καὶ συντόμως εἰπεῖν, πάση τῇ θείᾳ γραφῇ, πολλαχοῦ τὰς τοιαύτας κατακρίσεις ἐπαγούσῃ τοῖς ἁσεβέσιν. B εἰ δὲ οἱ ἀμελῶς ποιῶντες τὰ ἔργα κυρίου καὶ ἁμαρτάνοντες περὶ τὰς αὐτοῦ ἐντολὰς τοιαύταις κατωκρίσιν ὑποβύλλονται, πῶς 10 μᾶλλον Θεόδωρος ὁ ἁσεβὴς ὁ τοιαῦτα κατ' αὐτοῦ τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ βλασφημήσας δικαιοτέρον κατακρίεται καὶ ἀναθεματίζεται; καὶ ἤρκει μὲν ταῦτα πρὸς ταῖς παρτεθείσαις ἀνωτέρω τε καὶ ἐν ἑτέροις ἡμῶν λόγοις ἀποδείξει περὶ τοῦ δεῖν καὶ μετὰ τελευτῆν τοὺς αἵρετικούς κατα- 15 κρίνεσθαι καταισχύνει τοὺς Θεοδώρου μεταποιουμένους καὶ C παύσονται τῆς τοιαύτης ἁσεβείας· διὰ δὲ τὸ ἐμφιλονείκως τοῖς R 848 αὐτοῖς ἐπιμένειν τὸ πλεον ἐροῦμεν ἴτι τινὲς τῶν συναχθέντων ἐν τῇ κατὰ Νίκαιαν ἀγία συνόδῳ καὶ ὑπογράφαντες τῷ ἐκτεθέντι παρ' αὐτῆς ὄρω ἤτοι συμβύλω τῆς πίστεως, ἐπειδὴ μετὰ ταῦτα 20 ἐναντία φρονήσαντες ἐφάνησαν, οἱ μὲν ζῶντες, οἱ δὲ μετὰ θάνατον ἀνεθεματίσθησαν παρὰ Δαμύσου τοῦ τῆς ὁσίας μνήμης πάπα τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης καὶ τῆς ἐν Σαρδικῇ οἰκουμενικῆς

3. ἀναθεμάτισαν P. 4. εἰπόντι] XLVIII. 10. 5. Δαβίδ] CXVIII. 21. ἰδ. ἐκκλίναντες PV. 7. ἐπάγουσι PV. 16. παύ-
 σουται] καὶ εἰν Labbeus.

Synodi haereticos condemnauerunt, sine causa et alii sancti Patres et Doctores Ecclesiae haereticos anathematizaverunt. Inculpent autem et Jereniam Prophetam dicentem: *Execrandus qui opera Domini facit negligenter*; et David Prophetam dicentem: *Execrandi qui declinant a mandatis tuis*; et ut compendiose dicamus, omnem divinam Scripturam in diversis locis tales condemnationes impiis inferentem. Sin autem illi qui negligenter opera Dei faciunt, et peccant in mandatis ejus, talibus condemnationibus subjiuntur: quando magis impius Theodorus, qui talia adversus ipsum magnum Deum et Salvatorem nostrum Jesum Christum blasphemavit, juste condemnatus est et anathematizatus? Et haec qui anathematizatur. in aliis haereticos condemnari, confundere eos qui Theodorum defendunt, et compescere a tali impietate. Quoniam autem contentiose in iisdem permanent, etiam quod est amplius, dicimus quia quidam ex ipsis qui in Nicaena sancta Synodo convenerunt, et expositae ab ea fidei definitioni et *Lemol.* vel Symbolo subscripserunt, quoniam postea contraria sapientes apparuerunt, alii quidem vivi, alii autem post mortem anathematizati sunt a Damaso sanctae memoriae Papa antiquioris Romae, et ab universali Sardi-

συνόδου, καθὰ μαρτυρεῖ ὁ ἐν ἁγίοις Ἀθανάσιος. ἀλλὰ καὶ ἡ ἐν
 Χαλκηδόνι ἁγία σύνοδος Δόμνον τὸν Ἀντιοχείας γενόμενον ἐπί-
 D σκοπον μετὰ θάνατον κατεδίκασεν, τολμήσαστα μόνον γράψαι
 δεῖν παρσιωπηθῆναι τὰ ἰβ' κεφάλαια τοῦ ἐν ἁγίοις Κυρίλλου.
 ἐπειδὴ δὲ οἱ Θεοδώρου ἀντιποιοῦμενοι αἰρετικοὶ πίσσης προτάσεως 5
 καὶ ἐγχειρήσεως ἐκπεπτωκότες ἐπεχείρησαν λέγειν πρὸς ἀπάτην
 τῶν ἀγνοούντων ὡς ὁ τῆς ὁσίας μνήμης Κύριλλος ἐν τινι μέρει
 ἐπιστολῆς τοῦτον ἐπήρσειεν, ἐκ πολλῶν ἀποδείκνυται ὅτι οὐ συμ-
 βάλει τὸ αὐτῶν ἐγχείρημα τοῖς εἰρημένοις παρὰ τοῦ ἐν ἁγίοις
 Κυρίλλου ἐν διαφόροις αὐτοῦ λόγοις κατὰ τοῦ δυσσεβοῦς Θεοδώ- 10
 ρου, ἐν οἷς ἀσεβέστερον αὐτὸν πάντων τῶν ἄλλων αἰρετικῶν ἀπο-
 δείξας, εἶτα οὐκ ἐνεγκῶν τὸ πλήθος τε καὶ μέγεθος τῶν αὐτοῦ
 P 370 βλασφημιῶν τῶν εἰρημένων κατὰ τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ σωτῆρος
 ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀπεφθέγγετο οὕτως εἰπὼν, Ἐξέστη ὁ
 οὐρανὸς ἐπὶ τούτῳ καὶ ἔφριξεν ἐπὶ πλείω σφόδρα, λέγει κύριος. 15
 ὦ τῆς ἀπυρότητος σκαυιότητος, ὦ γλώσσης λαλούσης ἀδικίαν κατὰ
 τοῦ Θεοῦ καὶ τὸ κέρως αἰρούσης. καὶ πάλιν, Ἐπίθες, ἄνθρωπε,
 τῇ σαυτοῦ γλώττῃ θύραν καὶ μοχλὸν· παῦσαι τὸ κέρως εἰς ὕψος
 ἐπαίρων καὶ λαλῶν ἀδικίαν κατὰ τοῦ Θεοῦ. μέχρι τίνος ἐπιπη-
 δῆς ἀνεξικακοῦντι Χριστῆ; εἰς νοῦν ἔχε τὸ γεγραμμένον παρὰ 20
 τοῦ Θεοπεσίλου Παύλου, Οὕτως δὲ ἁμαρτάνοντες εἰς τοὺς ἀδελ-
 B φους καὶ πλήττοντες αὐτῶν ἀσθενοῦσιν τὴν συνείδησιν εἰς Χρι-

1. καταμαρτυρεῖ R. ib. ἡ om. P. 15. ἐπὶ πλείω] De formula
 hac semibarbara vid. annot. ad Xenoph. Hst. gr. II. 2. 16. p. 283.
 21. Παύλου] I. Cor. VIII. 12. 22. τὴν om. P.

censi Synode, prout testatur Sanctus Athanasius. Sed et Calchedonen-
 sancta Synodus Domnum Antiochiae factum Episcopum post mortem con-
 demnavit, quod solum ausus est scribere, oportere taceri duodecim capi-
 tula Sancti Cyrilli. Quoniam autem Theodori defensores haeretici, omni
 propositione et conatu excidentis, praesumunt dicere ad deceptionem
 ignorantium, quod Sanctae memoriae Cyrillus in aliqua parte epistolae
 illum collaudavit; ex multis ostenditur, quod non convenit eorum con-
 sen- dictis a Sancto Cyrillo in diversis ejus libris contra impium Theo-
 dorum, in quibus magis impium omnibus aliis haeticis eum ostendens,
 deinde non sustinens plurimas et maximas ejus blasphemias contra ma-
 gnum Deum et Salvatorem nostrum Jesum Christum dictas, exclamavit,
 ita dicens: Expavit coelum super hoc, et horrui amplius vehementer,
 dicit Dominus. O intolerabilem malignitatem, o linguam loquentem ini-
 quitatem contra Deum, et in altitudinem cornu extollentem. Et iterum:
 Impone homo tuae linguae ostium et seram: cessa cornu in altitudinem
 extollens, et loquens iniquitatem adversus Deum. Quousque insultas pa-
 tienti Christo? In mente habe scriptum a divino Paulo: Sic autem pec-
 cantes in fratres, et percutientes eorum infirmam conscientiam, in Christum

στὸν ἁμαρτάνετε. καὶ ἵνα τί καὶ ἐκ προφητικῶν φθέγγωμαι βιβλίων, Ἐδικαιώθη Σόδομα ἐκ σοῦ. γενικήας τὰς Ἑλλήνων ἀνυρροστομίας, ἃς ἐποίησαντο κατὰ Χριστοῦ, μωρίαν ἡγοίμενοι V 295 τὸν σταυρόν. οὐδὲν ἄντα διέδειξας τὰ τῆς Ἰουδαϊκῆς ἀπονοίας R 850
 5 ἐγκλήματα. τούτων τοίνυν οὕτως ἐπὶ κατακρίσει τοῦ ἄσεβοῦς Θεοδώρου ὑπὸ τοῦ ἐν ἁγίοις Κυρίλλου εἰρημένων, εἰ καὶ δοίη τις κατὰ τοὺς ἐκείνων λόγους τὸν ἐν ἁγίοις Κύριλλον εἰρηκέναι τι ὑπὲρ Θεοδώρου, οὐδὲ τοῦτο ἐξαιρεῖται αὐτὸν τῆς κατακρίσεως. εὐρίσκομεν γὰρ ὡς πολλοὶ τῶν ἄλλων πατέρων τινὰς τῶν αἰρετικῶν ἀπεδέξαντο, ὥσπερ καὶ οἱ ἐν ἁγίοις Δάμασος καὶ Ἀθανάσιος καὶ Βασίλειος Ἀπολλινάριον, καὶ Λέων δὲ ὁ τῆς ὁσίας μνήμης Εὐτυχεῖα. καὶ ὅμως ἐπειδὴ φανερὰ γέγονεν ἡ τούτων ἄσέβεια, οὐκ ἐξέφυγον διὰ τὴν τοιαύτην ἀποδοχὴν οἱ αἰρετικοὶ τὴν μετὰ ταῦτα εἰς οἰκεῖον πρόσωπον καὶ τὴν αὐτῶν ἄσέβειαν γενομένην
 10 κατὰκρισίν τε καὶ ἀναθεματισμόν. τοσαύτη δὲ ἐστὶν ἡ μανία τῶν Θεόδωρον ἐκδικούντων ὅτι τολμῶσι καταψεύδεσθαι καὶ Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Κωνσταντινουπόλεως, ὡς ἐπιστολὰς πρὸς αὐτὸν Θεόδωρον ἀποστειλάντων πεπληρωμένας ἐπαίνου· ὅπερ ψεύδους ἐστὶ μεστόν. Γρηγόριος μὲν γὰρ ὅτε ὑπὲρ D
 20 τῆς ἀληθείας ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀγωνισάμενος καὶ τοὺς λαοὺς ἀπὸ τῆς τῶν Ἀρειανῶν πλάνης εἰς τὴν ὀρθόδοξον πίστιν ἐπιστρέψας εἰς τὴν οἰκεῖαν ἐπανῆλθε πατρίδα, τὰς παρὰ τῶν αἰρετικῶν κακούργως προφερομένας ἐπιστολὰς οὐ πρὸς Θεόδωρον τὸν Μο-

1. φθέγγωμαι PV. Ezech. XVI. 51. 2. θυροστ. R. 9. τῶν al-
 terum om. P. 11. δὲ om. P. 19. ὅτι P.

peccatis. Et ut aliquid etiam ex propheticis loquar eodictibus: *Justificata est Sodoma ex te, superasti Paganorum verboritates, quas contra Christum fecerunt, stultitiam existimantes crucem, nihil esse ostendisti Judaicas superbiae crimina.* His igitur ad condemnationem Theodori sic a Sancto Cyrillo dictis, licet aliquis concedat, secundum illorum verba Sanctum Cyrillum aliquid pro Theodoro dixisse, neque hoc liberat illum a condemnatione. Invenimus enim, quod multi sanctorum Patrum quosdam haereticos collaudaverunt, sicut et Sancti Damasus et Athanasius et Basilius Apollinarium, et Sanctus Leo Eutychem: et tamen cognita eorum impietate, non propter hoc evaserunt haeretici condemnationem et anathema, quod postea contra eorum personam et impietatem factum est. Tantus autem est furor defendentium Theodorum, quia praesumunt adversus Gregorium Theologum, et Joannem Constantinopolitanum mentiri, dicentes epistolas ad eundem Theodorum plenas laudis eos direxisse: quod falsum est. Gregorius enim, cum in Constantinopoli pro veritate laborans, conversis per eum ab Ariana insania ad Catholicam fidem populis, ad suam patriam reversus est, epistolas quas haeretici dolose pro-

ψουεστίας ἔγραψεν, ἀλλὰ πρὸς Θεόδωρον ἐπίσκοπον Τυάνων,
 ἣτις ἐστὶν τῆς δευτέρας Καππαδοκῶν μητροπόλις· τῆς δὲ αὐτῆς
 χώρας ἐστὶν ἡ Ναζιανζός, ἧς γέγονεν ἐπίσκοπος ὁ αὐτὸς ἐν
 ἁγίοις Γρηγόριος, καὶ Ἀριανζὸς τὸ χωρίον, ὃθεν ὠρμητο. τοῦτο
 γὰρ καὶ αὐταὶ σαφῶς δηλοῦσιν αἱ ἐπιστολαί, μεμνημένα ἐθῶν 5
 P 371 καὶ συνόδων καὶ τοῦ αὐτοῦ χωρίου Ἀριανζοῦ καὶ ἐτέμων χωρίων
 τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας καὶ μηνῶν τῇ ἐπιχωρίῳ διαλέκτῳ Καππαδο-
 κῶν ὠνομασμένων καὶ Βοσπορίου ἐπισκόπου ἐπ' αὐτὸν τελούν-
 τος Κολωνίας τῆς πόλιως καὶ ἐτέρων ἐπισκόπων καὶ χωρεισκό-
 πων καὶ μοναστηρίων ὑπὸ τὸν αὐτὸν τελούντων Θεόδωρον μνη- 10
 μονεύουσαι, ὧν καὶ μέχρι νῦν σώζεται τὰ αὐτὰ ὀνόματα. ποῖα
 δὲ μετουσία Καππαδόκαις πρὸς τοὺς ὑπὸ τῆς δευτέρας Κιλικίας
 ἢ τότε ἢ νῦν ὑπάρχει, διαμεμερισμένης τῆς τῶν ἐπαρχιῶν τούτων
 διοικήσεως; ἢ ποίους ἐπισκόπους ὑφ' ἑαυτὸν ἔχειν ἠδύνατο ὁ
 Β Μοψουεστίας ἐπίσκοπος, αὐτὸς ὑπὸ τὸν τῆς αὐτῆς δευτέρας Κι- 15
 R 852 λικίας μητροπολίτην τελῶν; Ἰωάννης δὲ ὁ Κωνσταντινουπόλεως
 ἔγραψεν ἐπιστολὴν πρὸς Θεόδωρον τὸν Μοψουεστίας, οὐκ ἐπαί-
 νων δὲ ἀλλὰ μέμψεων καὶ ἐπιτιμήσεων οὖσαν μεστήν, ὡς ἐκπε-
 σόντος αὐτοῦ τῆς Θεοσεβείας. συνυσκήσας γὰρ αὐτῷ τὸν μονήρη
 βλον ἐν ἐνὶ καὶ τῷ αὐτῷ μοναστηρίῳ τῆς ἐκεῖσε συνδιαγωγῆς 20
 ἀναμνησθεὶς αὐτόν, καὶ ταῦτα μαρτυροῦσι Σωζόμενος καὶ Ἡού-

4. Γρηγόριος ὁ αὐτὸς ἐν ἁγίοις γέγονεν ἐπίσκοπος P. 5. ἐθῶν
 PV. 7. μηνῶν ὡς P, μῆν ὡς V. 9. Κολωνίας PV. 10. τῶν
 αὐτῶν P. 18. ἢ alterum om. P.

Tyanon. sic
 et Leuncl.
 Nanziantus

ferunt, non ad Theodorum Mopsuestenum scripsit, sed ad Theodorum
 Episcopum Tyanensem, quae est secundae Cappadociae metropolis.
 Eiusdem autem provinciae sunt et Nazianzus civitas, cujus fuerat Epi-
 scopus idem sanctae memoriae Gregorius, et Arianus praedium, unde
 ortus fuerat Hoc enim et ipsae epistolae aperte significant, memoriam
 facientes consuetudinum et collectionum, et ejusdem praedii Arianzi, et
 aliorum praediorum ejusdem provinciae, et mensis vernacula lingua Cap-
 padocum nominati, et Bosphorii Episcopi sub eodem Theodoro constituti,
 qui tunc temporis Coloniae civitatis ejusdem provinciae Episcopus erat,
 et aliorum Episcoporum, et Chorepiscoporum, et Monasteriorum, quae
 sub Theodori jurisdictione erant, quorum usque nunc eadem nomina ser-
 vantur. Qualis porro communio Cappadocibus ad secundam Ciliciam,
 vel tunc, vel modo divisa earum provinciarum gubernatione? Et quos
 Episcopos sub se habere poterat Mopsuestenus Episcopus, cum ipse sub
 metropolitanis secundae Ciliciae constitutus esset? Joannes autem Con-
 stantinopolitanus scripsit quidem epistolam ad Theodorum Mopsuestenum,
 non tamen laudibus, sed querimoniis et increpationibus plenam, atpote
 illo a bona conversatione lapsa. Quoniam enim cum eo monasticam vi-
 tam in uno eodemque Monasterio exercuit, conversationis ibi factae cum

χιος καὶ Σωκράτης καὶ Θεοδώρητος ὁ πολλοὺς ὑπὲρ Θεοδώρου
 λόγους τε καὶ ἐπαίνους ἐκτείνας. εἰ δὲ προσφέρουσι μαρτυρίας
 Ἰωάννου τοῦ Ἀντιοχείας καὶ τῆς ὑπ' αὐτὸν ἀνατολικῆς συνόδου C
 ὑπὲρ Θεοδώρου καὶ τῆς αὐτοῦ ἀσεβείας γενομένης, ἀνάγκη αὐ-
 5 τοὺς κάκεινα δέξασθαι, ἕπερ ὅσον τό γε ἐπ' αὐτοῖς εἰς κατὰκρι-
 σιν τοῦ ἐν ἁγίοις Κυρίλλου καὶ ἀθέτησιν τῆς ὀρθῆς πίστεως οἱ V 296
 περὶ Ἰωάννην ἐτόλμησαν, καὶ ἕπερ ἔγραψαν, Νεστόριον καὶ
 τὴν αὐτοῦ κακοδοξίαν ἐπὶ πλεῖστον χρόνον ἐκδικοῦντες. καὶ τοῦτο
 δείκνυται ἐκ διαφόρων αὐτῶν λόγων τε καὶ ἐπιστολῶν πρὸς Θεο-
 10 δόσιον τὸν τῆς εὐσεβοῦς λήξεως καὶ ἑτέρους διαφόρους γραφει-
 σῶν. καὶ ταῦτα μὲν οὕτως. ἵνα δὲ μηδὲν τῆς ἀκριβείας παρα-
 λείψωμεν, ἀναγκαῖον ἐνομίσαμεν μνησθῆναι καὶ τῶν γραφέντων D
 παρὰ Ἀύγουστινου τοῦ τῆς ὁσίας μνήμης ἐπισκόπου ἐν Ἀφρικῇ
 γενομένου. ζήτησεως γάρ τινος περὶ Καικιλιανοῦ μετὰ θάνατον
 15 αὐτοῦ κινήσεως, ὡς τῆς ἐκκλησιαστικῆς παρατραπέντος παρα-
 δόσεως, καὶ τινων τούτου χάριν χωρισάντων ἑαυτοὺς τῆς καθο-
 λικῆς ἐκκλησίας, γράφει πρὸς Βονιφάτιον ὁ αὐτὸς τῆς ὁσίας
 μνήμης Ἀύγουστινός ὡς οὐκ ἔδει τινὰς διὰ τοῦτο χωρῖσαι ἑαυτοὺς
 τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας· εἰ γὰρ ἀληθῆ ὑπῆρχεν τὰ ἐπαγόμενα
 20 Καικιλιανῶ, καὶ ἐφανερῶδη ἐναντία φρονήσας τῆς καθολικῆς
 καταστάσεως, καὶ μετὰ θάνατον ἂν τοῦτον ἀναθέματι ὑπέβαλον. P 372

2. λόγους καὶ P sola. ib. προσφέρουσι P. 18. χωρῆσαι PV.

admonuit: et pro his testimonium praebent Sozomenus, et Hesychius, et
 Socrates, et Theodoretus, qui multas pro Theodoro orationes et laudes
 fecit. Si autem testimonia proferunt Joannis Antiocheni, et Orientalis
 Concilii sub eo constituti, facta pro Theodoro, et ejus impietate, ne-
 cesse est eos, et illa suscipere, quae (quantum ad illos pertinet) ad
 condemnationem Sancti Cyrilli, et reprobationem rectae fidei fecerunt
 Joannes et qui cum illo erant, nec non etiam quae scripserunt, Nesto-
 rium et ejus perfidiam diutius defendentes. Et hoc ostenditur ex di-
 versis eorum libris et epistolis, quas ad Theodosium pie recordationis,
 et ad alios diversos scripserunt. Et haec quidem sic se habent. Ut et haec qui-
 autem nihil subtilitatis praetermittamus, necessarium putavimus memorare dem sic. ut
 etiam illa, quae ab Augustino sanctae memoriae Africano Episcopo scri-
 ptae sunt. Quaestione enim aliqua post mortem Caeciliani de eo mota, praetermit-
 quod ab Ecclesiastica traditione declinasse dicebatur, et propter hoc timus.
 quibusdam a Catholica Ecclesia separatis, scribit ad Bonifacium idem Leucl.
 Sanctus Augustinus, quod non oportebat, aliquos ideo separare sese aet ut haec
 Catholica Ecclesia: Si enim vera essent ea quae Caeciliano inferebantur, sic-
 tur, et manifestatus esset contrarium aliquid Ecclesiastico statui sapuis—ut nihil sub-
 se, etiam post mortem eum anathemati subjicerem. Sed et regula san-
 tilitatis ha-

ἀλλὰ καὶ κανῶν τῆς ἁγίας ἐν Ἀφρικῇ συνόδου διαγορεύει τοὺς ἐπισκόπους τοὺς τὴν οἰκείαν περιουσίαν ἢ ἐν διαθήκῃ ἢ ἐξ ἀδιαθέτου αἰρετικῶ παραπέμποντας χρῆναι καὶ μετὰ θάνατον ἀναθεματίζεσθαι. πρὸς τοῦτοις δὲ ἕκαστοι τὶς ἀγνοεῖ τὰ ἐν τοῖς ἡμετέροις χρόνοις ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης γινόμενα 5^ο κατὰ Διοσκόρου, ὃς οὐδὲν περὶ πίστιν ἡμαρτηκῶς διὰ μόνην ἐκκλησιαστικὴν κατὰ θάνατον παρ' αὐτῆς τῆς κατὰ Ῥώμην ἁγιωτάτης ἐκκλησίας ἀνεθεματίσθη. εἰ τοίνυν οἱ μηδὲν εἰς πίστιν πταίσαντες ἐπισκοποὶ διὰ κατὰστασιν ἐκκλησιαστικὴν καὶ διὰ χρηματικὴν αἰτίαν ἀναθέματι καὶ μετὰ θάνατον ὑποβάλλονται, πόσω μᾶλλον Θεόδωρος ὁ εἰς αὐτὸν τὸν θεὸν ἠσεβήσας; ὅσον δὲ πρὸς τὴν ἄνοιαν τῶν λεγόντων μὴ δεῖν ἀναθεματίζεσθαι μετὰ θάνατον τοὺς ἐν τῇ οἰκείᾳ ἠσεβείᾳ τελευτῶντας, ἴδει μὴδὲ τοὺς ἀδίκως κατακριθέντας πατέρας μετὰ θάνατον ἀνακαλεῖσθαι, ὅπερ συμβέβηκεν καὶ ἐπὶ Ἰωάννῃ τῷ ἐν ὁσίᾳ τῇ μηνίμῃ 15 ἐπισκόπῳ γενομένῳ Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας μετὰ θάνατον ἀνακληθέντι καὶ ἐπὶ Φλαβιανῷ τῷ τῆς ὁσίας μηνίμῃς, καὶ αὐτῷ Κωνσταντινουπόλεως γενομένῳ ἐπισκόπῳ, ἀδίκως μὲν ἐν ζωῇ κατακριθέντι, δικαίως δὲ μετὰ θάνατον ἀνακληθέντι ὑπὸ τε τοῦ τῆς ὁσίας μηνίμῃς πάπα Λέοντος καὶ τῆς 20 ἐν Χαλκηδόνι ἁγίας συνόδου. ἐνεῦθεν δὲ συμβαίνει κατὰ τοὺς ἐκείνων λόγους τοὺς μὲν αἰρετικούς τοῖς ἁγίοις πατράσι συναρι-

4. τοῖς om. P. 8. ἀναθεμ. PV. 15. τῇ om. P. 20. τοῦ om. P. 21. δὲ] τε V.

bentis præ-ctae Synodi Africanae statuit, Episcopos, qui suas facultates in testamento, vel ex intestato haeretico relinquat, oportere et post mortem anathematizari. Super haec autem omnia, quis ignorat, ea quae nostris temporibus in Ecclesia antiquioris Romae contra Dioscorum seta sunt? Qui cum nihil in fidem peccasset, tamen propter solum Ecclesiasticum ordinem post mortem ab eadem sancta Ecclesia Romana anathematizatus est? Si igitur nihil in fidem peccantes Episcopi, propter solum Ecclesiasticum ordinem, et propter causam pecuniariam anathemati et post mortem subjiciuntur: quanto magis Theodorus, qui in ipsum Deum peccavit? Quantum autem ad insipientiam dicentium, non oportere anathematizari post mortem eos, qui in sua impietate mortui: oportebat nec eos, qui injuste condemnati sunt Patres post mortem revocari, quale contigit in Joanne sanctae recordationis Episcopo Constantinopolitanae civitatis, ab universali Ecclesia post mortem revocato, et in Flaviano sanctae memoriae et ipse Episcopo Constantinopolitanae civitatis, injuste quidem in vita condemnato, jure autem post mortem revocato tam a sanctae memoriae Papa Leone, quam a sancta Chalcedonensi Synodo. Ex hoc autem contingit secundum illorum verba, haereticos quidem sanctae Patribus consummari, utpote liberatos debita eis condemnatione,

θμείσθαι, οἷα ἑλεσθένους ἀφιειμένους τῆς ὀφειλομένης αὐτοῖς κατακρίσεως, τοὺς δὲ ἅγιους πατέρας ἀδίκως καταδικασθέντας τοῖς αἰρετικοῖς συνάπτεσθαι, οἷα μὴ λυομένης τῆς ἐπ' αὐτοῖς ἀδίκου κατακρίσεως. ἀξιοπιστότερος δὲ πάντων ἐστὶ διδάσκαλος 5 ὁ κύριος καὶ Θεὸς ἡμῶν Ἰησοῦς ὁ Χριστὸς περὶ ἑαυτοῦ λέγων, Οὕτω γὰρ ἠγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον ὥστε τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν D μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχη ζωὴν αἰώνιον. οὐ γὰρ ἀπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ, ἵνα κρίνη τὸν κόσμον, ἀλλ' ἵνα σωθῆ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ. 10 ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν οὐ κρίνεται· ὁ μὴ πιστεύων εἰς αὐτὸν ἤδη κέριται, ὅτι μὴ πεπίστευκεν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ τοῦ Θεοῦ. καὶ τὸ πνεῦμα δὲ τὸ ἅγιον διὰ τοῦ προφήτου Δαβὶδ V 297 λέγει τοὺς ἄσεβεῖς μὴ ἀναστήσεσθαι ἐν κρίσει. τῆς οὖν τοιαύτης τοῦ κυρίου ἀποφάσεως ἐξενεχθείσης κατὰ παντὸς ἄσεβοῦς, καὶ 15 οὐδὲν διαστελλούσης μεταξὺ ζώντων καὶ νεκρῶν αἰρετικῶν, πῶς τολμῶσιν ἀντιπίπτειν τῇ τοιαύτῃ ἀποφάσει, καὶ τοὺς ἑπαξ ἄσεβήσαντας καὶ διὰ τοῦτο ἤδη ὑπὸ τοῦ κυρίου κατακεκριμένους P 373 λέγειν μὴ δεῖν μετὰ θάνατον κατακρίνεσθαι; καὶ ὁ Θεὸς δὲ ἀπόστολος, τὸν Χριστὸν ἔχων ἐν ἑαυτῷ λαλοῦντα, οὐ μόνον κατὰ R 856 20 ἀνθρώπων, ἀλλὰ καὶ κατὰ ἀγγέλων, τὴν τοιαύτην ἐπήγαγεν ἀπόφασιν, εἰπὼν ἐν τῇ ἐπιστολῇ τῇ πρὸς Γαλάτας, Ἀλλὰ καὶ ἐὰν ἡμεῖς ἢ ἄγγελος ἐξ οὐρανοῦ εὐαγγελίζηται ἡμᾶς παρ' ὃ εὐγγ-

1. αὐτῆς P. 3. τῆς] πᾶς P. ib. ἐαυτοῖς R. 5. ὁ alterum om. P. 12. Δαβὶδ] Ps. 1. 5. 21. Γαλάτας] I. 8. 22. εὐαγγελλίζεται PV. ib. εὐαγγελισάμεθα P.

sanctos autem Patres injuste condemnatos, haereticis conjungi, utpote non soluta contra eos facta iniqua damnatione. Omnibus autem magis credendus est Doctor Dominus et Deus noster Jesus Christus, de se dicens: Sic enim dilexit Deus mundum, ut filium suum unigenitum daret, ut omnis qui credit in eum, non pereat, sed habeat vitam aeternam. Non enim misit Deus Filium suum in mundum ut judicet mundum, sed ut salvetur mundus per ipsum. Qui credit in eum, non judicatur: qui autem non credit, jam judicatus est, quia non credit in nomine unigeniti Filii Dei. Et Spiritus autem sanctus per Prophetam David dicit, impios non resurrecturos in judicio. Tali igitur Domini sententia prolata adversus omnem impium, et nihil discernente inter vivos et mortuos haereticos, quomodo audent resistere tali sententiae, et eos qui semel impie egerunt, et propter hoc jam a Domino condemnati sunt, dicere, non oportere post mortem condemnari? Et divinus autem Apostolus, qui Christum in semetipso habet loquentem, non solum adversus homines, sed etiam adversus Angelos talem protulit sententiam, dicens in Epistola ad Galatas: Sed licet nos aut Angelus de caelo evangelizaverit propter-

γελισάμεθα ὑμῖν, ἀνάθεμα ἔστω, ὡς προειρήκαμεν. καὶ ἄρτι πάλιν λέγω, Εἴ τις ὑμῶς εὐαγγελίζεται παρ' ὃ παρελάβετε, ἀνάθεμα ἔστω. καὶ τίς οὕτως ἄσεβῆς ὡς τολμήσαι εἰπεῖν ὡς τὰ παρὰ Θεοδώρου ἀσεβῶς συγγραφέντα ἢ μέρος αὐτῶν παρεδόθη

B ποτὲ τῇ ἁγίᾳ τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίᾳ, ἀλλ' οὐκ εὐθὺς ὁ τολμήσας 5
 τι τοιοῦτο παραφθέρῃσθαι ἀναθέματι καθυπεβλήθη παρὰ τῶν ἁγίων πατέρων;

Εἴ τις τοίνυν μετὰ τὴν τοιαύτην ὁρθὴν ἰμολογίαν καὶ κατάκρισιν τῶν αἰρετικῶν, τῆς εὐσεβοῦς ἐννοίας σωζομένης, περιὲ ὀνομάτων ἢ συλλαβῶν ἢ λέξεων ζυγομαχῶν χωρῆσει ἑαυτὸν τῆς 10 ἁγίας τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίας, ὡσπερ ἐν ὀνόμασι μόνοις καὶ λέξεσι κειμένης ἡμῖν τῆς εὐσεβείας, ἀλλ' οὐκ ἐν πράγμασιν, ὁ τοιοῦτος ὡς τοῖς σχίσμασι χαίρων λόγον ἰφῆξει ὑπὲρ ἑαυτοῦ καὶ τῶν ὑπ' αὐτοῦ ἀπατωμένων ἢ ἀπατηθησομένων τῷ μεγάλῳ Θεῷ καὶ σω-

C τῆρι ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως. 15

Ἰνδ. α'. κς'. μετὰ ὑπ. Βασιλείου τὸ ιβ' μόνου.

Ἰνδ. β'. κς'. μετὰ ὑπ. Βασιλείου τὸ ιγ' μόνου.

Ἰνδ. γ'. κη'. μετὰ ὑπ. Βασιλείου τὸ ιδ' μόνου.

τλδ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. δ'. κθ'. μετὰ ὑπ. Βασιλείου τὸ ιε' μόνου. 20

Ἰνδ. ε'. λ'. μετὰ ὑπ. Βασιλείου τὸ ις' μόνου.

6. τοιοῦτον P.

quam quod evangelizavimus vobis, anathema sit. Sicut praediximus, et nunc iterum dico: Si quis vobis evangelizaverit praeter id quod accepistis, anathema sit. „Et quis ita impius est, ut praesumat dicere, quod Theodori impia scripta, vel pars eorum, tradita est aliquando sanctae Dei Ecclesiae, et non statim, qui ausus est aliquid tale loqui, anathemati subiectus est a sanctis Patribus?“

„Si quis igitur post ejusmodi rectam confessionem, et haeticorum condemnationem, salvo manente pio intellectu, de nominibus vel syllabis vel dictionibus contendens, separat se a sancta Dei Ecclesia, tamquam non in rebus, sed in nominibus solis et dictionibus posita nobis pietate: talis utpote dissensionibus gaudens, rationem pro semetipso, et pro deceptis et decipiendis ab eo, reddet magno Deo et Salvatori nostro Jesu Christo in die iudicii.“

A. C.

553.	xxvi.	Ind. i.	Post Consulatum Basilii XII. solius.	[Ol Iph.] 1. 333.
554.	xxvii.	Ind. ii.	Post Cons. Basilii XIII. solius.	2.
555.	xxviii.	Ind. iii.	Post Cons. Basilii XIV. solius.	3.

CCCXXXIV. Olympias.

556.	xxix.	Ind. iv.	Post Cons. Basilii XV. solius.	4.
557.	xxx.	Ind. v.	Post Cons. Basilii XVI. solius.	1. 334.

Ἰνδ. ε'. λα'. μετὰ ὑπ. Βασιλείου τὸ εἰς' μόνου. D

Ἰνδ. ζ'. λβ'. μετὰ ὑπ. Βασιλείου τὸ εἰς' μόνου. .

τλέ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. η'. λγ'. μετὰ ὑπ. Βασιλείου τὸ εἰς' μόνου.

5 Ἰνδ. θ'. λδ'. μετὰ ὑπ. Βασιλείου τὸ κ' μόνου.

Ἰνδ. ι'. λε'. μετὰ ὑπ. Βασιλείου τὸ κα' μόνου.

Τούτῳ τῶν ε' καὶ λ' ἔτει τῆς Ἰουστινιανοῦ βασιλείας καὶ μετὰ ὑπατείας Βασιλείου τὸ κα' τῆ κ' τοῦ μαρτίου μηνός, Ἰνδι- P 374
κτιῶνος ι', καὶ τρίτῳ ἔτει τλέ' Ὀλυμπιάδος, ἐπληρώθη τὰ φλβ'
10 ἔτη τοῦ ἑορταστικοῦ κύκλου τοῦ ἁγίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, ἀφ' οὗ τὸν ὑπὲρ ἡμῶν ἐκούσιον καὶ ζωοποιὸν κατεδέξατο θάνα-
τον Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς οἱ χριστιανοὶ ἑορ- R 858
τάξιν ἠρξάμεθα τὴν ἁγίαν αὐτοῦ ἀνάστασιν. καὶ ἄρχεται ἡ δευ- V 298
τέρα περίοδος τοῦ ἑορταστικοῦ κύκλου τῶν φλβ' ἐνιαυτῶν ἀπὸ
15 εἰκοστῆς πρώτης καὶ αὐτῆς τοῦ μαρτίου μηνός τῆς ἐνεσιώσης ἐπινημέσεως, καθ' ἣν ἡ ἰσημερία γνωρίζεται.

Τοῦ ἁγίου Γρηγορίου ἐκ τοῦ εἰς τὸ πάσχα λόγον.

Ἐπὶ τῆς φυλακῆς μου στήσομαι, φησὶν ὁ Θεομάρτυς Ἀμβρα- B
κούμ, καὶ γὰρ μετ' αὐτοῦ σήμερον τῆς δεδομένης μοι παρὰ τοῦ

4. 5. Βασιλείου bis om. R, in m. supplens. 7. ε' καὶ λ' ἔτει] πέμ-
πτῳ ἔτει καὶ τριακοστῷ P. 8. ὑπατείας P sola. id. κ' τοῦ] εἰ-
κοστῇ P. 12. οἱ om. P. 18. Ἀμβρακούμ] II. 1.

558. xxxi. Ind. vi. Post Cons. Basilii XVII. solius. 2.

559. xxxii. Ind. vii. Post Cons. Basilii XVIII. solius. 3.

CCCXXXV. Olympias.

560. xxxiii. Ind. viii. Post Cons. Basilii XIX. solius. 4.

561. xxxiv. Ind. ix. Post Cons. Basilii XX. solius. 1. 335.

562. xxxv. Ind. x. Post Cons. Basilii XXI. solius. 2.

Hoc quinto et trigesimo Justiniani Imperatoris anno, et post Consulatum Basilii XXI. Martii mensis die xx. et Indict. x. anno iii. Olympiadis cccxxxv. completi sunt anni dxxxii. Paschalis Cycli sanctae et vivificae Crucis, in qua Christus verus Deus noster voluntariam et vivificam mortem pro nobis subiit, ex quo nos Christiani celebrare coepimus sanctam ipsius Resurrectionem. Et incipit secunda Cycli Paschalis periodus annorum dxxxii. a vicesima prima die Martii praesentis Indictionis, qua quidem die aequinoctium incipit.

S A N C T I G R E G O R I I

ex oratione de Pascha.

„Super custodiam meam stabo, inquit admirandus Habacuc. Atque ego hodierna die cum ipso, concessa mihi Spiritus sancti facultate et con-

πνεύματος ἔξουσίας καὶ θεμερίας, καὶ ἀποσκοπεύσω καὶ γνώσομαι τί ὁφθήσεται καὶ τί ληληθήσεται μοι. καὶ ἴστην καὶ ἀπεσκόπευσαι. καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ἐπιβεβηκὼς ἐπὶ τῶν νεφελῶν, καὶ οὗτος ὑψηλὸς σφόδρα, καὶ ἡ ὄρασις αὐτοῦ ὡς ὄρασις ἀγγέλου, καὶ ἡ στολὴ αὐτοῦ ὡς φέγγος ἀστραπῆς διερχομένης. καὶ ἐπῆρεν τὴν 5 χεῖρα αὐτοῦ κατὰ ἀνατολὰς, καὶ ἐβόησεν φωνῇ μεγάλῃ· φωνὴ αὐτοῦ ὡς φωνὴ σάλπιγγος, καὶ κύκλω αὐτοῦ ὡς πλῆθος οὐρανούου στρατιᾶς. καὶ εἶπεν, Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ ὅσος τε ὄρατὸς καὶ ὅσος ἀόρατος. Χριστὸς ἐκ νεκρῶν, συνεγείρεσθε. Χριστὸς εἰς ἑαυτὸν, ἐπανέρχεσθε. Χριστὸς ἐκ τάφων, ἔλευθε- 10 ρώθητε τῶν δεσμῶν τῆς ἁμαρτίας. πύλαι ᾄδου ἀνοίγονται, καὶ θάνατος καταλύεται, καὶ ὁ παλαιὸς Ἀδὰμ ἀποτίθεται. καὶ εἴ τις ἐν Χριστῷ καινὴ κτίσις, ἀνακαινίξεσθε. ταῦτα ὁ μὲν ἔλεγεν. οἱ δὲ ἀνέμουν ὅπερ καὶ πρότερον, ἡνίκα ἡμῖν ἐπεφάνη Χριστὸς διὰ τῆς κάτω γεννήσεως, τὸ Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς 15 εἰρήνῃ, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία· μεθ' ὧν καὶ αὐτὸς ἐν ὑμῖν ταῦτα φθεγγόμενος. εἶη δὲ καὶ φωνὴν λαβεῖν τῆς ἀγγελικῆς ἀξίαν καὶ πάντα περιηχοῦσαν τὰ πέρατα.

D Λογιζέσθω ἡ ἀρχὴ τῆς ἀποκαταστάσεως, ἧγουν περιόδου τῶν φλβ' ἐνιαυτῶν ἀπὸ ἐ' ἔτους καὶ αὐτοῦ Φιλίππου τοῦ ἰουνίου- 20 ρος καὶ Φιλίππου υἱοῦ αὐτοῦ, ὑπατείας Δεκίου καὶ Γρατιανοῦ, καὶ α' ἔτους σιζ' Ὀλυμπιάδος, ἕξ οὗπερ τις ἀνιῶν ἐπὶ τὸ ἰθ'

2. ἔστιν V, ἔστι P.
dictin. ib. ἀξίας P.

17. φθέγγομαι Gregorius p. 846. ed. Bene-
20. ἰουνορος RV. 22. πρῶτον ἔτος P.

templatione, et contemplabor, et cognoscam, quod mihi spectaculum visendum, et quid dicendum sit mihi. *Et steti, et speculatus sum, et ecce vir conscendens nubes, et hic sublimis valde, et facies ejus, tanquam facies Angeli, et amictus ejus ut splendor fulguris pertenseuatis.* Et sustulit manum ad orientem, et clamavit voce magna, vox ejus quasi Vox buccinae, et in circuitu ejus, quasi multitudo caelestis exercitus. Et dixit: Hodie salus mundo tam visibili quam invisibili. Christus ex mortuis, una resurgite. Christus in seipsum, redite. Christus ex sepulchro, peccati vinculis solvimini. Portae inferi aperiantur, et mors deletur, et vetus Adam deponitur. Et si qua est in Christo nova creatura, renovamini. Haec quidem ipse dicebat. Illi autem idem canebant quod ante, cum nobis apparuerit Christus per incarnationem, illud, *Gloria in altissimis Deo, et in terra pax, in hominibus bona voluntas, cum quibus et ipse inter vos haec loquor: Utinam vocem Angelis parem, quae omnes mundi fines pervadat, accipiam.*

Computetur principium reparationis, sive periodi annorum DCCCII. a quinto anno et ipsius Philippi Junioris, et Philippi filii ejus, et a Decii et Gratiani Consulatu, et primus annus CCLVII. Olympiadis, ex quo re-

ἔτος Τιβερίου Καίσαρος, ἤγουν δ' ἔτος σβ' Ὀλυμπιάδος, ἐν ᾧ γέγονεν τὸ σωτήριον πάθος τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εὐρήσει χρόνον ἐτῶν σιή'. κατιῶν δὲ ἐπὶ τὸ ἡ' ἔτος Κωνσταντινου τοῦ μεγίστου βασιλέως, καθ' ὃ ἡ πρώτη Ἰνδικτος ἐτέθη ἐν 5 ὑπατεία Βολουσιανοῦ καὶ Ἀνιανοῦ, συνάξει ἔτη ξέ'. ἀπὸ δὲ θ' P 375 ἔτους Κωνσταντινου καὶ μέχρι τῆς ἐνεσιώσης ἰ' Ἰνδικτιῶνος, R 860 ἔτους λέ' τῆς βασιλείας Ἰουστινιανοῦ ἐν ὑπατεία Βασιλείου τὸ κα' μόνου, ἀθροίσει χρόνον ἐτῶν σμθ', ὡς ὁμοῦ εἶναι τὰ ἀπὸ τοῦ σωτηρίου πάσχα μέχρι τοῦ ἐνεσιῶτος λέ' ἔτους τῆς Ἰουστινιανοῦ 10 βασιλείας καὶ γ' ἔτους τλε' Ὀλυμπιάδος ἔτη φλβ'.

Ἰνδ. ια'. λς'. μετὰ ὑπ. Βασιλείου τὸ κβ' μόνου.

Τούτῳ τῷ λς' ἔτει τῆς Ἰουστινιανοῦ βασιλείας μηνὶ ἀπελαίῳ, κατὰ Ῥωμαίους δεκεμβρίου κδ', ἡμέρα πρώτη τῆς ιβ' B Ἰνδικτιῶνος, ἡ τῶν ἐγκαινίων τῆς ἀγίας τοῦ Θεοῦ μεγάλης ἐκκλη- 15 σίας Κωνσταντινουπόλεως τὸ δεύτερον ἐπετελέσθη ἑορτή.

τλς' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ιβ'. λς'. μετὰ ὑπ. Βασιλείου τὸ κγ' μόνου.

Ἰνδ. ιγ'. λη'. μετὰ ἰπ. Βασιλείου τὸ κδ' μόνου.

V 299

Ἰνδ. ιδ'. λδ'. μετὰ ὑπ. Ἰουστίνου νέου τὸ β' μόνου.

2. τὸ om. P. 3. εὐρήσεις P. 5. συνάξεις P sola. 8. ἀθροί-
σεις P. 12. ἔτει λς' P. ib. ἀπηλαίῳ PV. 15. ἀπετελέσθη P.

grediens ad xix. Tiberii Caesaris annum, sive ad iv. Olympiadis ccc. Anniam. c. quo salutaris Domini nostri Jesu Christi passio contigit, invenies tempus annorum ccxviii. Descendens vero ad annum viii. Constantini Maximi Imperatoris, quando prima Indictio posita est in Consulatu Volusiani et Aniani, colliges annos lxxv. A nono autem anno Constantini, usque ad praesentem Indictionem x. anni xxv. imperii Justiniani in Consulatu Basilii XXI. solius, conficies annos ccxlix. ita ut simul collecti a salutari Paschate usque ad praesentem xxxv. annum Justiniani Imperatoris, et iii. annum Olympiadis cccxxxv. putentur anni dxxxii.

A. C.

563. xxxvi. Ind. xi. Post Cons. Basilii XXII. solius.

[Ol. Iph.]

3.

6071.

Hoc Justiniani imperii anno xxxvi. mense Apelleo, sive secundum Romanos, Decemb. xxiv. feria i. Indictionis xii. Encacniorum seu Dedicatio Sanctae Dei Magnae Ecclesiae Constantinopolitanae secundo celebrata est Festivitas.

CCCXXXVI. Olympias.

564. xxxvii. Ind. xii. Post Cons. Basilii XXIII. solius.

4.

565. xxxviii. Ind. xiii. Post Cons. Basilii XXIV. solius.

1. 336.

566. xxxix. Ind. xiv. Post Cons. Justini Junioris II. solius.

2.

Τούτῳ τῷ ἔτει τῇ ιδ' τοῦ νοεμβρίου μηνὸς Ἰνδικτιῶνος εἰ
 C ἐτελεύτησεν Ἰουστινιανός, καὶ ἐβασίλευσεν Ἰουστίνος νέος Αὐ-
 γουστος ἔτη ια', μηνᾶς η'.

ὁμοῦ ,σπζ'.

Ἰνδ. ιε'. α'. μετὰ β' ὑπ. Ἰουστίνου νέου Αὐγούστου μόνου.

τλζ' Ὀλυμπιάς.

5

D Ἰνδ. α'. β'. μετὰ β' ὑπ. Ἰουστίνου νέου Αὐγούστου τὸ β'
 μόνου.

Ἰνδ. β'. γ'. μετὰ β' ὑπ. Ἰουστίνου νέου Αὐγούστου τὸ γ'
 μόνου.

Ἰνδ. γ'. δ'. μετὰ β' ὑπ. Ἰουστίνου νέου Αὐγούστου τὸ δ' 10
 μόνου.

Ἰνδ. δ'. ε'. μετὰ β' ὑπ. Ἰουστίνου νέου Αὐγούστου τὸ ε'
 μόνου.

τλη' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ε'. ζ'. μετὰ β' ὑπ. Ἰουστίνου νέου Αὐγούστου τὸ ζ' 15
 μόνου.

3. Post ὁμοῦ ,σπζ' addit P Ἦν δὲ ἡ ἰδέα Ἰουστινιανοῦ τοῦ βασιλέως
 κονδοειδῆς (κωνοειδῆς P), εὐστηθος, λευκός, ὀλιγόθριξ, ἀναφα-
 λίας, στρογγύλου, εὐμορφος, ἀνθηροπρόσωπος, ὑπογελῶν, μίξοπό-
 λιος τῆν κάραν, τὸ γένειον κηρόν (leg. κείρων), ὡς οἱ Ῥωμαῖοι,
 εὐθριος, ὑπόλευκος), quae in margine ascribit V. 4. Ante hunc
 versum ponit P τέλος Ἰουστινιανοῦ. Tum β' post μετὰ octies om. P.

6086. Hoc anno, xiv. die mēsis Novembris, Indict. xv. mortuus est Ju-
 stinianus, et imperavit Justinus Junior Augustus anno xi. menses viii.
 Collig. an. vi. MXXXVII.

FINIS JUSTINIANI.

567. i. Ind. xv. Post Cons. Justini Junioris Augusti solius. 8.

CCCXXXVII. Olympias.

568. ii. Ind. i. Post Cons. Justini Junioris Augusti II. solius. 4.

569. iii. Ind. ii. Post Cons. Justini Junioris Augusti III. solius. 1. 337.

570. iv. Ind. iii. Post Cons. Justini Junioris Augusti IV. solius. 2.

571. v. Ind. iv. Post Cons. Justini Junioris Augusti V. solius. 3.

CCCXXXVIII. Olympias.

572. vi. Ind. v. Post Cons. Justini Junioris Augusti VI. solius. 4.

*) Erat Justinianus Imperator forma habitaque corporis turbinali, pecto-
 rosus, candidus, raro capillo, recalvaster, facie tereti, formosus, florido
 aspectu, subridens, subcano capite, mento Romanorum more raso, naso
 justo, subalbus.

Ἰνδ. ζ'. ζ'. μετὰ β' ὑπ. Ἰουστίνου νέου Ἀγούστου τὸ ζ' P 376
R 862
μόνον.

Ἰνδ. ζ'. η'. μετὰ β' ὑπ. Ἰουστίνου νέου Ἀγούστου τὸ η'
μόνον.

5 Τούτῳ τῷ η' ἔτει τῆς αὐτοῦ βασιλείας μηνὶ Σεπτεμβρίῳ ζ' τῆς ἡ' Ἰνδικτιῶνος ἠθάρτησεν Ἰουστίνος Ἀγούστου, καὶ ἐποίησεν Τιβέριον Καίσαρα, μετονομάσας αὐτὸν Κωνσταντίνον, καὶ διετέλεισε σὺν αὐτῷ Καῖσαρ ὢν ἔτη τέσσαρα.

Ἰνδ. η'. θ'. μετὰ β' ὑπ. Ἰουστίνου Ἀγούστου τὸ θ' μόνον.

10 τλθ' Ὀλυμπιάς. B

Ἰνδ. θ'. ι'. μετὰ β' ὑπ. Ἰουστίνου Ἀγούστου τὸ ι' μόνον.

Ἰνδ. ι'. ια'. μετὰ β' ὑπ. Ἰουστίνου Ἀγούστου τὸ ια' μόνον.

Ἰνδ. ια'. ιβ'. μετὰ β' ὑπ. Ἰουστίνου Ἀγούστου τὸ ιβ' μόνον.

15 Τούτῳ τῷ ιβ' ἔτει τῆς Ἰουστίνου βασιλείας μηνὶ Σεπτεμβρίῳ κς' τῆς ιβ' Ἰνδικτιῶνος ἑστέφθη ὑπ' αὐτοῦ Τιβέριος νέος Κωνσταντίνος, καὶ τῇ ε' τοῦ μετ' αὐτὸν ὀκτωβρίου μηνὸς τελευτῆ Ἰουστίνου Ἀγούστου.

Καὶ ἐμονάρχησεν Τιβέριος Κωνσταντίνος ἕτερα ἔτη δ'. C
ὁμοῦ ζη'.

20 Ἰνδ. ιβ'. α'. ὑπ. Τιβέριου νέου Κωνσταντίνου Ἀγούστου τὸ α'.

5. ἔτει η' P. 9. β' quater om. P. *ib.* Ἀγούστου] Νέου P.
11. Νέου Ἀγούστου ter P. 14. ἔτει ιβ' P. 20. Ante Ἰνδ. po-
nit Τιβέριος P. *ib.* ὑπ.] μετὰ ὑπ. P.

A. C. [Ol. Iph.]
573. vii. Ind. vi. Post Cons. Justinii Junioris Augusti VII. solius. 1. 338. Anni a. m. c.
574. viii. Ind. vii. Post Cons. Justinii Junioris Augusti VIII. solius. 2. 6081.

Hoc anno illius imperii viii. mense Septembri, die vii. Indict. viii. morbo correptus est Justinus Augustus, et Tiberium Caesarem dixit, nomine Constantini indito: vixitque ille cum eo, Caesaris insignitus dignitate, annos quatuor.

575. ix. Ind. viii. Post Cons. Justinii Junioris IX. solius. 3.
CCCXXXIX. Olympias.

576. x. Ind. ix. Post Cons. Justinii Junioris X. solius. 4.
577. xi. Ind. x. Post Cons. Justinii Junioris XI. solius. 1. 839.
578. xii. Ind. xi. Post Cons. Justinii Junioris XII. solius. 2.

Hoc anno xii. Justinii imperii, mense Septembri, die xxvi. Indictione xii. coronatus est ab eo Tiberius Novus Constantinus: et v. die mensis Octobris moritur Justinus Augustus.

Et solus imperavit Tiberius Constantinus alios annos iv. Colliguntur anni vi. MCCI. 6090.

T I B E R I U S.

579. i. Ind. xii. Post Cons. Tiberii Novi Constantini Augusti I. 3.
Chronicon Paschale vol. I. 44

V 800

τμή Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ιγ'. β'. μετὰ ὑπ. Τιβερίου νέου Κωνσταντίνου.

Ἰνδ. ιδ'. γ'. μετὰ ὑπ. Τιβερίου νέου Κωνσταντίνου τὸ β' μόνου.

D Ἰνδ. ιε'. δ'. μετὰ ὑπ. Τιβερίου νέου Κωνσταντίνου τὸ γ' 5 μόνου.

Τούτῳ τῷ δ' ἔτει τῆς αὐτοῦ μοναρχίας ἠσθένησε Τιβέριος Καῖσαρ, καὶ τῇ πέμπτῃ τοῦ αὐγούστου μηνὸς τῆς παρούσης ἐ' ἰνδικτιῶνος ἐγένετο Καῖσαρ Μαυρίκιος Τιβέριος· καὶ τῇ δεκάτῃ τρίτῃ τοῦ αὐγούστου μηνὸς ἐστέφθη βασιλεὺς, δοθείσης αὐτῷ 10 παρὰ Τιβερίου νέου Κωνσταντίνου τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ Κωνσταντίνης εἰς γυναῖκα· καὶ τῇ ιδ' τοῦ αὐτοῦ αὐγούστου μηνὸς τε-
 R 864 λευτῇ Τιβέριος νέος Κωνσταντίνος ἐν προκίεσσι τοῦ Ἐβδόμου· καὶ ἐνεχθέντος τοῦ λειψάνου αὐτοῦ πλοῖ ἐν Κωνσταντινουπόλει,
 P 377 τῇ ἐξῆς ἡμέρᾳ ἐκηδεύθη καὶ ἀπετέθη τὸ σῶμα αὐτοῦ εἰς τοὺς 15 ἁγίους Ἀποστόλους.

Ἔπειτα ἐβασίλευσε Μαυρίκιος ἔτη κ'. ὁμοῦ ζεαυ'.

Ἰνδ. α'. α'. ἐναντὸς ἀνύπατος. καὶ ἐκ κοινού δόγματος ἐγράφη, μετὰ ὑπατείας Τιβερίου Κωνσταντίνου τοῦ τῆς θείας λή-
 ξεως ἔτους δ'. 20

2. 8. 5. β'. γ'. δ'.] α'. β'. γ'. R. μετὰ om. P. 3. Κωνσταντίνου αὐγούστου R. 7. Ἰνδ. τετάρτῃ P. 12. αὐτοῦ om. P. 14. πλοῖ RV. ib. ἐν om. B. 18. α'] α' πρώτος P sola.

Anni a. m. c.

CCCXL. Olympias.

580. II. Ind. XIII. Tiberio Novo Constantino Cons. 4.
 581. III. Ind. XIV. Post Cons. Tiberii Novi Constantini II. solius. 1. 340.
 582. IV. Ind. XV. Post Cons. Tiberii Novi Constantini III. solius. 2.

Hoc anno IV. illius Monarchiae, aegrotavit Tiberius Caesar, et V. Augusti mensis praesentis Indictionis, creatus est Caesar Mauricius Tiberius: ac XIII. ejusdem mensis Augusti coronatus est Imperator, data illi a Tiberio Novo Constantino ipsius filia Constantina: et XIV. ejusdem mensis Augusti die moritur Tiberius Novus Constantinus in suburbano Hebdomi: ejusque funere navigio Constantinopolim delato, postero die celebratae sunt exequiae, illiusque corpus in aede Sanctorum Apostolorum depositum est.

A. C. [Ol. Iph.]

Deinde imperavit Mauricius annos XX. Colliguntur anni VI. MXXI.

6091. 583. I. Ind. I. Primus annus Consulibus caruit: et ex communi sententia scriptum est, Post Consulatum Tiberii Constantini divae memoriae anno IV.

τμὰ Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. β'. β'. ὑπ. Μαυρικίου Ἀγούστου τὸ α' μόνου.

Ἰνδ. γ'. γ'. μετὰ ὑπ. Μαυρικίου Τιβερίου Ἀγούστου μόνου. B

5 Ἰνδ. δ'. δ'. μετὰ ὑπ. Μαυρικίου Τιβερίου Ἀγούστου τὸ β' μόνου.

Ἰνδ. ε'. ε'. μετὰ ὑπ. Μαυρικίου Τιβερίου Ἀγούστου τὸ γ' μόνου.

τμβ' Ὀλυμπιάς.

10 Ἰνδ. ζ'. ζ'. μετὰ ὑπ. Μαυρικίου Τιβερίου Ἀγούστου τὸ δ' μόνου.

Ἰνδ. ζ'. ζ'. μετὰ ὑπ. Μαυρικίου Τιβερίου Ἀγούστου τὸ ε' μόνου.

Ἰνδ. η'. η'. μετὰ ὑπ. Μαυρικίου Τιβερίου Ἀγούστου τὸ ζ'. C

15 Τούτῳ τῷ ἐνιαυτῷ τῇ πασχαλίᾳ ἑορτῇ Μαυρικός Τιβέριος ἔστειψε Θεοδόσιον τὸν ἴδιον υἱὸν εἰς βασιλεία. οὐ μέντοι ἐτίγη εἰς συμβόλαια ἢ ἄλλο τι ἐπράχθη ἐπ' αὐτῷ τῶν εἰς γνώρισμα βασιλέως, ἀλλ' ἢ μόνον ἐστέφθη.

Ἰνδ. θ'. θ'. μετὰ ὑπ. Μαυρικίου Τιβερίου τὸ ζ'.

20 Τούτῳ τῷ ἐνιαυτῷ Χοσρόης ὁ Περσῶν βασιλεὺς ἦλθε πρὸς Ῥωμαίους, ἀνταρσίαν ὑπομείνας ἀπὸ Βαράμ τοῦ αὐτῷ συμφυλῆτου· καὶ διὰ συμμαχίας Ῥωμαϊκῆς ἀπεκυτέστη εἰς τὴν ἑαυτοῦ D βασιλείαν.

2. μετὰ ὑπ. P. ib. Μαυρικίου Τιβερίου P. 12. μόνου om. R.
13. ε' μόνου P sola. 20. αὐτὸ V, ἀπὸ τοῦ P.

CCCXLI. Olympias.

584. II. Ind. II. Post Cons. Mauricii Tiberii Augusti I. solius. 3.

585. III. Ind. III. Post Cons. Mauricii Tiberii Augusti solius. 4.

586. IV. Ind. IV. Post Cons. Mauricii Tiberii Augusti II. solius. 1. 341.

587. V. Ind. V. Post Cons. Mauricii Tiberii Augusti III. solius. 2.

CCCXLII. Olympias.

588. VI. Ind. VI. Post Cons. Mauricii Tiberii Augusti IV. solius. 3.

589. VII. Ind. VII. Post Cons. Mauricii Tiberii Augusti V. solius. 1. 342.

590. VIII. Ind. VIII. Post Cons. Mauricii Tiberii Augusti VI. solius. 2.

Hoc anno, festo Paschatis, Mauricius Tiberius coronavit filium suum Theodosium in Imperatorem. Neque tamen illius appositum nomen in publicis commentariis, vel quidpiam in eo actum, quo dignosci solent Imperatores, sed est duntaxat corona donatus,

591. IX. Ind. IX. Post Cons. Mauricii Tiberii Augusti VII. 3.

Hoc anno, Chosroes Persarum Rex, Varamo ejus contribuli in eum rebellante, ad Romanos confugit, iisdemque auxiliantibus in regnum suum est restitutus.

τηγ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ι'. ι'. μετὰ ὑπ. Μαυρικίου Τιβερίου τὸ η'.

V 801 Τούτῳ τῷ ἐνιαυτῷ Ἀναστάσιος πατριάρχης Ἀντιοχείας ἐπανήλθεν ἐν Ἀντιοχείᾳ μετὰ τελευτὴν Γρηγορίου, πατριάρχου γενομένου, τοῦ καὶ διαδιξιμένου πρὸ τούτου τὸν αὐτὸν Ἀνα-5 στάσιον.

Ἰνδ. ια'. ια'. μετὰ ὑπ. Μαυρικίου Τιβερίου τὸ θ'.

P 378 Ἰνδ. ιβ'. ιβ'. μετὰ ὑπ. Μαυρικίου Τιβερίου Ἀγούστου τὸ ι'.
R 866

Τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀγιωτάτης ἐκκλησίας Κυριακός, πρεσβύτερος καὶ οἰκονόμος τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας, ἠγείται ἔτη ιβ'. 10

Ἰνδ. ιγ'. ιγ'. μετὰ ὑπ. Μαυρικίου Τιβερίου Ἀγούστου τὸ ια'.

τηδ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ιδ'. ιδ'. μετὰ ὑπ. Μαυρικίου Τιβερίου τὸ ιβ'.

B Ἰνδ. ιε'. ιε'. μετὰ ὑπ. Μαυρικίου Τιβερίου τὸ ιγ'.

Ἰνδ. α'. ις'. μετὰ ὑπ. Μαυρικίου Τιβερίου τὸ ιδ'.

15

Ἰνδ. β'. ιζ'. μετὰ ὑπ. Μαυρικίου Τιβερίου τὸ ιε'.

τηε' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. γ'. ιη'. μετὰ ὑπ. Μαυρικίου Τιβερίου τὸ ις'.

8 ἐνιαυτῷ] ἔτι P.
μενος V.

7. Τιβερίου Ἀγούστου P.

10. οἰκονό-

CCCXLIII. Olympias.

Anni a. m. c. 592. x. Ind. x. Post Cons. Mauricii Tiberii VIII. 4.

6102. Hoc anno, Anastasius Antiochie Patriarcha, post mortem Gregorii, qui Patriarcha extiterat, et antea eundem Anastasium expulerat, Antiochiam reversus est.

593. xi. Ind. xi. Post Cons. Mauricii Tiberii Augusti IX. 1. 343. [Ol. Iph.]

A. C. 594. xii. Ind. xii. Post Cons. Mauricii Tiberii Augusti X. 2. Sanctissimae Constantinopolitanae Ecclesiae Patriarcha Cyriacus, Presbyter et Oeconomus ejusdem Ecclesiae, praefuit annis xii.

595. xiii. Ind. xiii. Post Cons. Mauricii Tiberii Augusti XI. 3.

CCCXLIV. Olympias.

596. xiv. Ind. xiv. Post Cons. Mauricii Tiberii XII. 4.

597. xv. Ind. xv. Post Cons. Mauricii Tiberii XIII. 1. 344.

598. xvi. Ind. i. Post Cons. Mauricii Tiberii XIV. 2.

599. xvii. Ind. ii. Post Cons. Mauricii Tiberii XV. 3.

CCCXLV. Olympias.

600. xviii. Ind. iii. Post Cons. Mauricii Tiberii XVI. 4.

Ἰνδ. δ'. ιθ'. μετὰ ὑπ. Μαυρικίου Τιβερίου τὸ ιζ'.

Ἰνδ. ε'. κ'. μετὰ ὑπ. Μαυρικίου Τιβερίου τὸ ιη'.

Τούτῳ τῷ ἐνιαυτῷ μηνὶ φεβρουαρίῳ γέγονεν ὁ γάμος Θεοδοσίου τοῦ υἱοῦ Μαυρικίου ἐπὶ ἡμέρας ἑπτὰ, ἀπὸ θ' καὶ αὐ-
 5 τῆς ἕως ε' τοῦ αὐτοῦ φεβρουαρίου μηνός. καὶ τῇ ε' τοῦ Ιουλλίου
 μηνός τῆς αὐτῆς ε' Ἰνδικτιῶνος ἡδίκτου προτεθέντος ἐγράφη τῷ
 λοιπῷ μέρει τοῦ χρόνου τοῦ μέχρι δηλονότι Ιανουαρίου τῆς ἕκτης
 Ἰνδικτιῶνος οὕτως· καὶ ὑπατείας τοῦ αὐτοῦ εὐσεβεστάτου ἡμῶν
 δεσπότου τὸ δεύτερον. καὶ τῷ νοεμβρίῳ μηνὶ τῆς αὐτῆς ε' Ἰν-
 10 δικτιῶνος ἐπανάστασις γέγονε Μαυρικίῳ παρὰ Φωκῷ στρατιώ-
 του μετὰ τοῦ στρατοῦ. καὶ Μαυρίκιος μὲν Τιβέριος σὺν τῇ γυ-
 ναικὶ Κωνσταντίνῃ καὶ παισὶν θ', τουτέστιν ε' μὲν ἄρρεσι, Θεο-
 15 δοσίῳ, Τιβερίῳ, Πέτρῳ, Παύλῳ, Ἰουστίνῳ καὶ Ἰουστινια-
 νῷ, καὶ τρισὶ θηλείαις, Ἀναστασίᾳ, Θεοκτίστῃ καὶ Κλεοπά-
 20 τρᾳ, γένυει τῇ κβ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, κατὰ Ῥωμαίους νοεμβρίου,
 τῇ νυκτὶ τῇ ἐπὶ κγ' διαφασίσης πυρασκευῆς. Φωκᾶς δὲ τῇ κγ'
 τοῦ αὐτοῦ μηνός ἡμέρᾳ ε' στεφθεὶς ὑπὸ Κυριακοῦ πατριάρχου
 Κωνσταντινουπόλεως εἰς τὸν σεβάσμιον οἶκον τοῦ ἁγίου Ἰωάννου
 ἐν τῷ Ἐβδόμῳ τῇ κ' τοῦ ῥηθέντος μηνός, ἡμέρᾳ κυριακῇ,
 25 εἰσῆλθεν ἐν Κωνσταντινουπόλει, καθεσθεὶς εἰς ὄχημα, ἀπὸ τοῦ
 Ἐβδόμου εἰσελθὼν διὰ τῆς Χρυσῆς πόρτας καὶ τῶν Τρωαδησίων P 379
 ἐμβόλων καὶ τῆς μέσης ὄλης ἕως τοῦ παλατίου, μηδεὶν ὅλως
 ἀντιστάνας, ἀλλὰ πάντων εὐφημούντων.

9. ε' om. P. 15. φεβρουῶν P.

601. xix. Ind. iv. Post Cons. Mauricii Tiberii XVII. 1. 345.

602. xx. Ind. v. Post Cons. Mauricii Tiberii XVIII. 3.

Hoc anno, mense Februario, solemnia nuptiarum Theodosii filii Mauricii per vii. dies peracta sunt, ab xi. scilicet die, ad xv. ejusdem mensis Februarii. Sexto deinde Julii mensis die ejusdem v. Indictionis, proposito edicto, scriptum est reliqua parte anni, nempe usque ad Januarium vi. Indictionis, sic: *Et Consulatu ejusdem piissimi Domini nostri secundo.* Et Novembri mense ejusdem Indictionis. Focas miles una cum exercitu in Mauricium tyrannidem arripuit: ac Mauricius Tiberius cum uxore Constantina, et novem liberis, sex masculis, nempe Theodosio, Tiberio, Petro, Paulo, Justino, et Justiniano: et tribus filiabus, Anastasia, Theoctiste, et Cleopatra, fugit xxii. mensis Dii, secundum Romanos Novembris, noctu, illucescente jam xxiii. die feriae sextae. Focas autem xxiii. ejusdem mensis, feria vi. coronatur a Cyriaco Patriarcha Constantinopolitano in veneranda aede Sancti Joannis in Hebdomo. Die vero xxv. praedicti mensis, qui in Dominicam incidit, ab Hebdomo per Portam Auream, et Porticus Troadenses, et per totam Mediam plateam, obstante nemine, imò cunctis fausta apprecantibus, curru vectus Constantinopolim ingressus est.

R 868 Ἐκράτηθη δὲ Μαυρίκιος Τιβέριος μετὰ τῆς γυναικὸς καὶ
 ὀκτὼ τέκνων αὐτοῦ εἰς τὸν ἄγιον Αὐτόνομον, πλησίον Πραι-
 νέτου· καὶ τῇ κζ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἡμέρα τρίτη, ἐσφάγη πλησίον
 Χαλκηδόνος ἀπὸς Μαυρίκιος καὶ Τιβέριος καὶ Πέτρος, Ἰουστῆ-
 V 302 νος καὶ Ἰουστινιανός, καὶ Πέτρος δὲ ὁ ἀδελφὸς Μαυρικίου, 5
 κουροπαλάτης ὢν, συσχεθεὶς καὶ αὐτὸς ἐσφάγη, καὶ ἄλλοι δὲ
 συνεσχέθησαν ἄρχοντες. ἐσφάγησαν δὲ εἰς Διαδρόμους πλησίον
 B τοῦ Ἀκριτα Κωνσταντίνος ὁ Λάρδης, ἀπὸ ἐπύρχων γεγόμενος
 πραιτωριανὸν καὶ λογοθέτην καὶ κουρούτωρ τῶν Ὀρμισδοῦ, καὶ Θεο-
 δόσιος ὁ υἱὸς Μαυρικίου, καὶ Κομεντιόλος ὁ πατρικιὸς καὶ στρα- 10
 τηλάτης καὶ αὐτὸς ἐσφάγη πέραν πλησίον τοῦ ἁγίου Κόνωνος
 πρὸς θάλασσαν, καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐγένετο κυνόβρωτον.

Καὶ ἀπὸ κ' τοῦ αὐτοῦ νοεμβρίου μηνός εἰς τὸν λοιπὸν χρό-
 νον, τὸν μέχρι δηλονότι Ιανουαρίου μηνός τῆς παρουσίας ε' Ἰνδι-
 κτιῶνος, ἐγράφη ἐν τοῖς συμβολαίοις, βασιλείας Φωκᾶ ἔτους α'. 15
 ἐβασίλευσεν δὲ ὁ αὐτὸς Φωκᾶς ἔτη η'. ὁμοῦ ,ζριθ'.

4. Μαυρίκιος Τιβέριος P. 6. ἐσφάγη — 7. ἄρχοντες om. P.
 8. Λάρδης P. 13. μηνός νοεμβρίου P. 16. Post ζριθ' addit
 P quae V in margine ab alia manu: Περὶ τεσσάρων, ἐκ τοῦ μεγάλου
 χρονογράφου (de quo conf. annot. ad p. 336. B). Μαυρίκιος ὁ βασι-
 λεὺς τῷ στρατηγῷ Κομεντιόλῳ (στρατῷ Κομεντιόλου R) ἐπέ-
 θετο τὸ Ῥωμαϊκὸν σφάτευμα παραδοῦναι πολεμίοις δι' ἀταξίας
 αὐτῶν. ὅστις νυκτὸς μεσούσης τοῦτα ἐποίησε, καὶ κλεῖνει τὸν στρα-
 τὸν ὀπίσασθαι, μὴ παραγυμνωσας τοῖς ὄχλοις μέλλειν συστῆσθαι
 πόλεμον. αὐτοὶ δὲ ὑπεκλιθότες ὄτι (ὅτι in V non satis apparet) τοῦ

Comprehensus est autem Mauricius Tiberius cum uxore et octo libe-
 ris versus Sanctum Autonomum juxta Praenetum: et xxvii. ejusdem men-
 sis die, feria III. interfectus est juxta Chalcedonem idem Mauricius Ti-
 berius, una cum Petro, Justino, et Justiniano: Petrus etiam Curopalata,
 Mauricii frater, qui pariter captus fuerat. Interfecti perinde ad Dia-
 dromos juxta Acritam Constantinus Lardis Ex-Praefecto Praetorio et
 Logotheta et Curator Palatii Hormisdas, et Theodosius Mauricii filius.
 Ipse etiam Comentiolus Patrieius et Magister militum caesus est trans
 urbem juxta aedem sacram Sancti Cononis, versus mare, illiusque corpus
 canibus vorandum est expositum.

Et a die xxv. ejusdem mensis in reliquum annum, scilicet usque ad
 mensem Januarium praesentis vi. Indictionis, adscriptum est in publicis
 commentariis, Imperii Focae anno primo. Imperavit vero idem Focas
 annos viii. Collig. anni vi. MCLXIX.

*) DE PRODIGIIS, EX MAGNO CHRONOGRAPHO.

Mauricius Imperator dedit in mandatis Duci Comentiolo ut Roma-
 num exercitum hostibus proderet, propter crebras illius seditiones: idque
 ille sub mediam noctem aggressus, imperavit ut milites arma sumerent,
 nec iis significavit fore ut cum hoste confingerent. Il rati exercitationis

Ἰνδ. ζ'. α'. ὑπ. Φωκᾶ Λιγόστου μόνου.

P 380
R 870

Τούτῳ τῷ ἔτει Κωνσταντῖνα ἡ ἀπὸ βασιλισσῶν ἐβλήθη
ἐν μοναστηρίῳ. καὶ γυγόνουσι κληρικοὶ Φιλιππικὸς ὁ πατρίκιος
καὶ κόμης ἔξκουβιτόρων καὶ Γερμανὸς ὁ πατρίκιος, πενθερὸς γενό-
5 μενος Θεοδοσίου τοῦ υἱοῦ Μυρρικίου. εἶτα στάσιως δημοτικῆς
γενομένης ἐκαύθη ἡ μέση ἀπὸ τῶν Λιύσου καὶ τὸ πριτω-
ριν τοῦ ἐπάρχου τῆς πόλεως ἕως τῆς Ἄρκας ἄντικρυ τοῦ φόρου B
Κωνσταντίνου τοῦ τῆς θείας λήξιως, ὄντος ἐπάρχου πόλεως
Λεοντίου τοῦ ἀπὸ κουρατῶρων τῶν Ἀντιόχου. ἐκαύθη δὲ εἰς τὴν
10 μέσην μεταξὺ τοῦ πριτωρίου τοῦ ἐπάρχου τῆς πόλεως καὶ τοῦ

γυμνασίῳ ἔκτετε σιδηροφορεῖν αὐτοῖς ἐκέλευσαν, εὐ πρὸς πόλεμον,
ὡς ἔδει, ὀπλίσαντες (ὠπλίσανταν τοὺς m. R, ὠπλίσαντο m. P).
ὅθεν καὶ ἡμέρας γενομένης θόρυβος τὸν στρατὸν κατέλαβεν, καὶ τοῦ
στρατοῦ τὰς τάξεις ταράσσοντες οἱ βάρβαροι ἀστραπήγητον τὸν λαὸν
εὐρόντες τοὺς μὲν ἀνηλεῶς κατέσφαξαν, τοὺς δὲ ἀνδραποδώδεις
καὶ πολλοὺς αἰχμαλώτους τῆς Θράκης ἐποίησαντο εἶτα τοὺς αἰχμα-
λώτους ἀναλαβὼν ὁ βάρβαρος Χαγάνος τῷ βασιλεῖ ἐδίδου λυτρον
ἐπὶ στρατῶν κατὰ ψυχῆς νόμισμα αἰτήσας. ὁ δὲ μνησικακῶν τῷ
ἰδίῳ στρατῷ δοῦναι οὐκ ἠέσχετο. καὶ πάλιν ὁ Χαγάνος ἤτήσατο
αὐτὸν (τὸ ἡμισυ addit P) νόμισμα (ἀντι addit m. R) ἐκάστης ψυ-
χῆς λαβεῖν. τοῦ δὲ μὴδὲ τέσσαρα κερᾶτια λαβεῖν τοὺς αἰχμαλώτους
ἀπολογησαμένον, θυμωθεὶς ὁ Χαγάνος πάντας ἀπέκτεινεν· φόρους
ἐπέθετο τοῖς Ῥωμαίοις χιλιάδας ὧ. καὶ ὑπὲρ τοῦ τοιοῦτου ἀνο-
σιουργήματος ὑπέσχε δίκην σφαγῆς, ἐξόρηγμένον σὺν γυναίξι (τε ad-
dit P) καὶ τέκνοις καὶ τοῖς προσήκουσιν. 6. πραιτώριον P.
10. μεταξὺ] τάξιν P.

603. 1. Ind. vi. Foca Augusto solo Cos.

3. Anni a. m. c.

Hoc anno Constantina Ex-Imperatrice in monasterium trusa est. 6111.
Philippicus Patricius et Comes Excubitorum, et Germanus Patricius,
Theodosii, Mauricii filii, socer, in Clericos sunt attonsi. Seditione deinde
populari mota, conflagravit Media urbis platea a Palatio Lausi, et Prae-
torium Praefecti Urbis, usque ad Arcam, e regione Fori Constantini di-
vae memoriae, cum esset Praefectus Urbis Leontius Ex-Curatore Palatii
Antiochi. Igne etiam consumptus est inter Praetorii Praefecti Urbis et

causa arma esse Imperata, non vero ad praelium ineundum, minime ut
res exigebat se armarunt. Unde appetente die, tumultus et pavor exer-
citus occupavit. Barbari autem turbatis ordinibus milites absque duce
nacti, alios crudeliter mactarunt, alios in servitum, multos denique ex
Thracia in captivitatem abduxerunt. Chaganus barbarus receptis capti-
vis, hos Imperatori reddendos obtulit, si in singula capita aureum vellet
exsolvere. At Imperator iratus suis militibus, id negavit. Rarum Cha-
ganus in singula capita dimidium duntaxat aureum exegit. Imperatore
vero ne quatuor quidem ceratiliis captivos redempturum se respondente,
ira succensus Chaganus omnes occidit, et Romanis tributum quinquaginta
millium aureorum imposuit. Hujus igitur inhumani impique facinoris causa
imperator poenas dedit, cum uxore, liberis, et propinquis interemptus.

φόρον ὁ διοικητὴς τοῦ Πρασίνου μέρους Ἰωάννης ὁ ἐπίκλην Κροῦκας.

τμς' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ζ'. β'. μετὰ ὑπ. Φωκῶ Ἀυγούστου.

V 303 Ἰνδ. η'. γ'. μετὰ ὑπ. Φωκῶ Ἀυγούστου τὸ α'.

5

Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ δασιῳ, κατὰ Ῥωμαίους Ἰουλίῳ, ἡ-
C μέρα ζ' ἀποτέμνεται Θεόδωρος ὁ ἑπαρχὸς πραιτωρίων, Ἰωάννης
ἀντιγραφεὺς, Ῥωμανὸς σχολαστικὸς, Θεοδόσιος σουβαδιουβῆ
τοῦ μαγίστρου, Πατριεὺς Ἰλλούστριος, ἀνεμὸς Δομνιζόλου κω-
ράτορος γενομένου τῶν Ὁρμισδου, Ἰωάννης καὶ Τζίτας σπα-
10 θάριοι καὶ κاندιδᾶτοι, Ἀθανάσιος κόμης λαργιτιόνων, Ἀνδρέας
Ἰλλούστριος ὁ ἐπίκλην τοῦ Σκόμβρου, καὶ Ἐλπίδιος Ἰλλούστριος.
οὗτος ἐγλωσσοτομήθη, καὶ ἐπῆρθη αὐτοῦ τὰ δ' ἄκρα, καὶ εἰς
κραβαττυρίαν ἐδόμπευσεν καὶ κατηνέχθη πρὸς Θάλασσαν καὶ
ἔξορυθέντων τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ βληθεὶς εἰς κάραβον ἐκάρθη. 15
οἱ δὲ ἄλλοι οἱ προδηλοῦμενοι ἀπετιμήθησαν, ὡς εὔρεθέντες ἐπί-
D βουλοι τοῦ βασιλείως Φωκῶ.

Κατὰ τὸν αὐτὸν δὲ χρόνον καὶ Κωνσταντῖνα ἡ ἀπὸ βασι-
λισσῶν ἀπετιμήθη πέραν εἰς τὸν μῶλον τῶν Εὐτροπίου, πλησίον
Χαλκηδόνας, καὶ τὰ ὑπολειφθέντα αὐτῆς τε καὶ Μανρικίου θῆ-
20

8. ὁ σουβ. P. 9. Πατριεὺς P. 10. Δομνιζόλου P. 11. Τζί-
τας σπαθάριος P. 12. Ἐλπίδιος P. 16. εὔρεθέντες P. 18. δὲ
om. P. 19. μῶλον τὸν P. 20. ὑπολειφθέντα PV.

Fori spatium, Joannes, cognomento Crucis, Diocetes Factionis Pra-
sinae.

CCCXLVI. Olympias.

604. II. Ind. VII. Post Cons. Focae Augusti.

4.

605. III. Ind. VIII. Post Cons. Focae Augusti I.

1. 346.

Hoc anno, mense Desio, secundum Romanos, Junio, die VII. capite plectitur Theodorus Praefectus Praetorio, Joannes Magister Scriniorum, Romanus Scholasticus, Theodosius Subadjuva Magistri, Patricius Illustris, consobrinus Domnizoli Curatoris Palatii Hormisdæ, Joannes, et Tzitas Spatharius, et Candidati, Athanasius Comes Largitionum, Andreas Illustris cognomento Scombrus, et Elpidius Illustris. Huic exsecta est lingua, et quatuor extremis corporis patribus in lectulum sublatis, ad spectaculum circumductus, et ad mare relatus, ibique effossis oculis, in naviculam conjectus, concrematus est. Aliis vero supra memoratis capita sunt amputata, cum deprehensi essent conspirasse in Imperatorem Focam.

Eadem tempestate, Ex-Imperatrice Constantina trans urbem in Portu Eutropii ad Chalcedonem capite plexa est, ut et qui supererant illius et

λα τέκνα, Ἀναστασία, Θεοκτίστη καὶ Κλεοπάτρα, καὶ αὐτὰ ἀνηρέθη μετὰ τῆς θυγατρὸς Γερμανοῦ τῆς γενομένης γαμετῆς Θεοδοσίου, καὶ αὐτὸς δὲ Γερμανὸς μετ' αὐτῶν ἀνηρέθη.

Ἰνδ. θ'. δ'. μετὰ ὑπ. Φωκῆ Ἀγούστου τὸ β'.

R 872

5 Τούτῳ τῷ ἔτει τελευτᾷ Κυριακὸς πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως μηνὶ ὑπερβερεταίῳ, κατὰ Ῥωμαίους ὀκτωβρίῳ, κθ', ἡμέρᾳ ζ'. καὶ κηδεύεται τῇ τριακοστῇ τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἡμέρᾳ πρώτῃ, καὶ ἀπετέθη τὸ αὐτοῦ λείψυον πρὸς συνήθειαν εἰς τοὺς ἁγίους Ἀποστόλους.

P 381

10 Ἰνδ. ι'. ε'. μετὰ ὑπ. Φωκῆ Ἀγούστου τὸ γ'.

Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ αὐθυναίῳ, κατὰ Ῥωμαίους Ἰανουαρίῳ, κγ', γέγονε πατριάρχης ἐν Κωνσταντινουπόλει Θωμᾶς ἀπὸ διακόνων τῆς μεγάλης ἐκκλησίας καὶ σακελλάριος τοῦ πατριάρχου καὶ ἐπάνω τῶν χειροτονιῶν.

15

τιμὴ Ὀλυμπιάς.

B

Ἰνδ. ια'. ζ'. μετὰ ὑπ. Φωκῆ Ἀγούστου τὸ δ'.

Ἰνδ. ιβ'. ζ'. μετὰ ὑπ. Φωκῆ Ἀγούστου τὸ ε'.

Ἐπιτεθεὶς ἐστιν εἰλεῖν ὡς ἄφ' ὄψεω ὁ τρισμακάριος Κωνσταντῖνος ἐτελεύτησεν τὸν βίον μέχρι τῆς κβ' τοῦ μαΐου μηνός 20 τῆς ἐνεστῶσης ιβ' ἐπινημήσειω καὶ τοῦ ζ' ἔτους τῆς Φωκῆ βασιλείας πληροῦνται χρόνοι σοβ', ἄρχεται δὲ τὸ σογ' ἀπὸ κβ' τοῦ

11. κγ' Ἰανουαρίου P. 21. δὲ om. P.

Mauricii liberi sequioris sexus, Anastasia, Theoctista, et Cleopatra: eae Anniam. c. que cum Germani filia, Theodosii uxore sublatae: ipseque Germanus una cum illis sublatus est.

606. iv. Ind. ix. Post Cons. Focae Augusti II.

2.

6114.

A. C.

[Ol. Iph.]

Hoc anno, Cyriacus Patriarcha Constantinopolitanus moritur mense Hyperberetaeo, secundum Romanos, Octobri, die xxix. feria vii. illiusque funus curatum est xxx. ejusdem mensis, feria i. et depositum est corpus illius juxta morem receptum in aede Sanctorum Apostolorum.

607. v. Ind. x. Post Consulatum Focae Augusti III.

3.

Hoc anno, mense Audynaeco, secundum Romanos xxiii. Januarii, dictus est Patriarcha Constantinopolitanus Thomas Ex-Diacono magnae Ecclesiae, et Sacellarius Patriarchae, ac Ordinationibus Praepositus.

CCCXLVII. Olympias.

608. vi. Ind. xi. Post Cons. Focae Augusti IV.

4.

609. vii. Ind. xii. Post Cons. Focae Augusti V.

1. 347.

Hinc licet colligere, quod ex quo terbeatus Constantinus vitam finiit, usque ad xxii. Maii mensis praesentis Indictionis xii. et vii. annum Focae imperii, absolvuntur anni cclxxii. incipit vero annus cclxxiii. a xxii.

μαίτου μηνός, Ἰνδικτιῶνος ιβ'. εἰ γὰρ ἡ πεντηκοστὴ κατὰ τὴν κβ'
 C γέγονε τοῦ μαίτου μηνός ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ, ἀνεκτιζόρητος ἡ
 ἀνυστάσιμος τῇ τρίτῃ γέγονε τοῦ ἀπριλλίου μηνός, ὥστε τὴν
 πρώτην ἐκείκω τοῦ ἀπριλλίου ἐν παρασκευῇ εἰσελθεῖν. πρόσθετες
 οὖν τοῖς σοβ' τὸ τέταρτον, τουτέστιν ξη', καὶ γίνονται τμ'. 5
 ταῦτα ἀνάλυσον ἀπὸ τῶν ζ', καὶ περιτεύουσι δ'. ἐπεὶ οὖν ἐν
 παρασκευῇ τότε ὁ ἀπρίλιος εἰσῆλθεν, ποιήσων παρασκευὴν, σάβ-
 βατον, κυριακὴν, δευτέραν, καὶ λοιπὸν τὸ σογ' ἀρχεται εἰς
 V 804 τρίτην. εὐρίσκεται ἄρα ὁ ἀπρίλιος ἐπὶ τῆς ἐνεστώσης ἡλιακῆς ιβ'
 Ἰνδικτιῶνος, σεληνιακῆς δὲ ιθ', εἰσιὼν ἐν τρίτῃ τῆς ἑβδομάδος 10
 ἡμέρα, ὅπερ καὶ ἔστιν. πλὴν ἀλλὰ καὶ τῷ πασχαλίῳ καὶ τοῖς
 D ὑπαταρίοις ἐντυχῶν ἤδρον τὴν ψηφοφορίαν ταύτην συνάδουσαν.
 εἰσὶν οὖν ἀπὸ μὲν τῆς τελευτῆς Κωνσταντίνου ἕως νῦν χρόνοι
 σοβ', ἀπὸ δὲ τῆς εἰκοσαετηρίδος αὐτοῦ σπα' πλήρεις.
 Ἐγένετο δὲ καὶ τὸ πάσχα πρὸ τῶν σοβ' ἐνιαυτῶν ἐν Ἰνδι-
 κτιῶνι σελήνης ιγ', Ὀλυμπιάδος σοθ' ἔτει δευτέρῳ, ἀπριλλίου
 τρίτῃ.

R 874 Ὑπατοι δὲ ἀπὸ Φηλικιανοῦ καὶ Τατιανοῦ εἰσιν σοβ' ἕως
 P 382 τοῦ πάσχα τῆς ιθ' ἡλιακῆς Ἰνδικτιῶνος τῆς νῦν ἐνισταμένης.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπληρώθη ὁ σύνθετος κίων ὁ ἀνοικοδομη- 20
 θεις ὑπὸ Φωκᾶ τοῦ βασιλέως μετὰ καὶ τῆς κιστέρνης κατὰ τὸ

8. ὥστε] ὡς ὄτε V, ὡς ὄτε P. 8. τὸ om. P. 10. εἰς εἰσὼν V.
 ιδ. τῆς] τῇ P. 12. ψηφοφορίαν P. 14. κ'ετηρίδος P. 15. καὶ
 om. P. 16. σελήναις R.

mensis Maii Indictionis xii. Nam si Pentecoste incidit in xxi. Maii illo
 anno, absque ulla controversia dies Resurrectionis fuit iii. die mensis
 Aprilis, cum in Parasceve, seu die Veneris, dies primus ejusdem mensis
 Aprilis contigerit. Adde igitur cclxxii. partem quartam, hoc est lxxviii.
 tum prodibunt cccxi. hæc divide a vii. tum supererunt iv. Quia ergo
 die Parasceves Aprilis tunc ingressus est, fac (seu numera) Parasceven,
 Sabbatum, Dominicam, et feriam ii. deinceps feria iii. incipiet annus
 cclxxiii. Repertur ergo Aprilis, præesente Indictione, sive Cyclo sola-
 ri xii. lunari vero xix. feria iii. hebdomadis incipere, quod et ita est.
 Quinetiam Paschaliū et Fastos Consulares revolvens, animadverti hunc-
 ce nostrum calculum cum iis consentire. Sunt igitur a morte quidem
 Constantini usque hodie an. cclxxii. a xx. autem imperii illius anno,
 seu a Vicennalibus, cclxxxi. anni completi.

Celebratum est autem Pascha ante annos cclxxii. in Indictione x.
 luna xii. Olympiadis cclxxix. anno ii. die iii. Aprilis.

Consules vero a Feliciano et Tatiano sunt cclxxii. usque ad Pascha
 Cycli solaris xix. præesentis Indictionis.

A. C.

[Ol. Iph.]

Hoc anno, Columna ex variis lapidibus conficta, a Foca Imperatore

ἀνατολικὸν μέρος τῆς ἐκκλησίας τῶν ἁγίων μ' πλησίον τοῦ χαλκοῦ τετραπύλου.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἀποστατοῦσιν Ἀφρική καὶ Ἀλεξάνδρεια· καὶ σφάζεται ἀπὸ ἐναντίων ὁ πάπας Ἀλεξανδρείας. παύεται δὲ καὶ Ἰσάκιος ἀπὸ Ἱεροσολύμων, καὶ γίνεται ἀντ' αὐτοῦ Ζαχαρίας ἀπὸ πρεσβυτέρων καὶ σκενοφυλάκων τῆς ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως, καὶ Ἔδεσα ὑπὸ Πέρσας γίνεται.

Ἰνδ. ιγ'. η'. μετὰ ὑπ. Φωκῆ Ἀγούστου τὸ ε'.

Τούτῳ τῷ ἔτει, μηνὶ δίστρω, κατὰ Ῥωμαίους μαρτίῳ 10κ', ἡμέρα ε', τελευτῇ Θωμᾶς πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, καὶ κηδεύεται τῇ κβ' τοῦ αἰτοῦ μηνός, ἡμέρα α', καὶ τῇ η' τοῦ ἀρτεμισίου μηνός, κατὰ Ῥωμαίους ἀπριλίου, τῆς αὐτῆς ιγ' Ἰνδικτιῶνος τῷ μεγάλῳ σαββάτῳ γέγονε πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως Σέργιος διάκονος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως καὶ πτωχοτρόφος, φροῦξ λιμένος.

Καὶ κατὰ τὸ πέρας τοῦ Σεπτεμβρίου μηνός τῆς ιδ' Ἰνδικτιῶνος ἀπηγγέλη ὡς Ἀνυστάσιος πατριάρχης γενόμενος Ἀντιοχείας ὁ ἀπὸ σχολαστικῶν ἀνηρέθη ὑπὸ στρατιωτῶν.

Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ ὑπερβρεταίῳ, κατὰ Ῥωμαίους ὀκτωβρίῳ γ', Ἰνδικτιῶνος ιδ', ἡμέρα ζ', ἀναφαίνονται πλοῖα ἱκανὰ κατὰ τὸ στερογγυλοῦν καστέλλιν, ἐν οἷς ἦν καὶ Ἡράκλειος ὁ υἱὸς

4. Ἀλεξανδρείαν P. 7. Ἄδεσα V, Ἄδεσα P. 12. ἀρτεμισίου] ξανθοῦ Ducangius. 16. Ἰνδικτιῶνος ιδ' ἀπ' ἡγγελε P. 19. ὀκτωβρίων V.

absoluta est, una cum Cisterna, versus Orientalem partem Ecclesiae san- Anniam.c. ctorum xl. juxta Aereum Tetrapylum.

Hoc anno, Africa et Alexandria deficiunt: et Papa Alexandrinorum ab adversariis occiditur. Abdicatur vero Isacius Hierosolymorum Pontifex, et in ejus locum sufficitur Zacharias Ex-Presbytero et Ex-Scevo-phylace Ecclesiae Constantinopolitanae: et Aedessa in Persarum potestate venit.

610. viii. Ind. xiii. Post Cons. Focae Augusti VI.

2. 6118.

Hoc anno, mense Dystro, secundum Romanos Martio, xx. feria vi. moritur Thomas Patriarcha Constantinopolitanus, et xxii. ejusdem mensis, feria i. terrae mandatur. Et viii. Artemisii, secundum Romanos Aprilis, ejusdem Indict. xiii. magno Sabbato, Constantinopoleos Patriarcha creatus est Sergius, Magnae Ecclesiae Constantinopolitanae Diaconus, et Ptochiorum Praefectus, Custos Portus.

Sub exitum mensis Septembris, Indict. xiv. renuntiatum est Anastasium Patriarcham Antiochenum, Ex-Scholastico a militibus fuisse interemptum.

Hoc anno, mense Hyperberetaco, secundum Romanos Octobri, iii. Indictionis xiv. feria vii. apparuere naves plurimae versus Castellum ro-

Ἡρακλείου. καὶ τότε εἰσέρχεται Φωκάς κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν ἀπὸ τοῦ προκέσσου τοῦ Ἑβδόμου περὶ ἑσπέραν, καὶ ἔρχεται καβαλλάρις εἰς τὸ παλάτιν τῆς πόλεως. καὶ τῇ ἑξῆς ἡμέρᾳ, τότεστιν τῇ κυριακῇ, πλησιασάντων τῶν πλοίων τῇ πόλει, Βόνωσος, **D** ὅστις τὰ πάνδεινα ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ μεγάλῃ κατ' ἐπιτροπὴν Φωκᾶ 5 διεπράξατο, εἰσηγήσει Θεοφάνους τοῦ τῆς ἀνασκήφου μνητήρης, τότε ὡδε ὢν ἐν τῇ πόλει, μετὰ τὸ βαλεῖν αὐτὸν πῦρ πλησίον τῶν **K**αίσαυρου καὶ ἀστοχῆσαι ἔφυγεν, καὶ ἔλθων μετὰ καράβιον εἰς **R** 876 τὸν Τουλιανοῦ λιμένα κατὰ τὰ λεγόμενα Μαίρου, στενωθεὶς ἔβ- ῤῥησεν ἑαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ λαβὼν μετὰ σπαθίου πλη- **10** γὴν ἀπὸ ἐνὸς ἔξκουβίτωρος, ὡς ἦν εἰς θάλασσαν, ἀπέθανεν· καὶ ἐκβληθέντος τοῦ σκηνώματος αὐτοῦ ἐσύρη καὶ ἀπηνέχθη εἰς τὸν Βοῦν καὶ ἐκαύθη.

P 888
V 805

Καὶ τῇ ε' τοῦ αὐτοῦ μηνός, διαφαιούσης ἡμέρας β', Φώτις ὁ κουράτωρ τῶν Πλακιδίας καὶ Πρόβος ὁ πατρικίος ἐπήραν Φω- **15** κᾶν ἐκ τοῦ Ἀρχαγγέλου τοῦ παλατιῶν ὀλόγυμνον, καὶ ἀπήγαγον διὰ τοῦ λιμένος ὡς ἐπὶ τὸν οἶκον τῶν Σοφίας, καὶ βαλόντες αὐ- τὸν εἰς κάραβιον ἔδειξαν τοῖς πλοίοις. καὶ τότε ἀποφέρουσιν αὐτὸν πρὸς Ἡράκλειον, καὶ ἐπαρθείσης ἀπὸ τοῦ ὤμου τῆς δεξιᾶς αὐ- τοῦ καὶ τῆς κεφαλῆς, ἣ μὲν χεὶρ αὐτοῦ περιπέσθη σπαθίῳ, καὶ **20** οὕτω περιήχθη τὴν μέσην εἰσυγομένη ἀπὸ τοῦ φόρου. ἣ δὲ κε-

2. προκέσσου V a correctore. 3. παλάτιον P. 5. τῇ om. P.
8. Καίσαυρου V. ἰβ. ἀποστῆσαι P. 14. Φώτιος P. 17. τὸν Σ. PV.

tandem, in quibus erat et Heraclius, Heraclii filius. Tum Focas a secessu Hebdomi eodem ipso die sub vesperam Focam ex Archangeli Palatium: ac proxime sequenti, qui in Dominicam incidit, navigiis ad urbem appellentibus, Bonosus, qui in Magna Antiochia Focae jussu, ac impulsu damnandae memoriae Theophania, atrucia facinora perpetrarat, cum tum esset Constantinopoli, immisso in urbis tractum, qui Caesarii aedibus adjacet. igne, defecit, fugamque arripuit. Ac veniens cum navicula in Portum Juliani, ad locum qui Mauri dicitur, redactus ad angustias, seipsum praecipitem dedit in mare, acceptoque ab quodam Excubitore vulnere ictus gladii in mari, ut erat, mortem oppetiit: cujus ejectum cadaver raptum tractumque est ad Bovem, ubi exustum est.

Ann. a. m. c. Die vi. ejusdem mensis, feria ii. illucescente, Photius Curator Domus Placidiae, et Probus Patricius raptum Focam ex Archangeli Palatio, omnibus nudatum vestibus, deduxerunt per Portum, versus Aedem Sophiae, ac in navem conjectum, ostenderunt classi: deinde ad Heraclium adduxerunt. Cujus Focae praecisa ab humero dextra, et amputato capite, ipsius quidem manus ensis infixi cuspidi, a Foro per Mediam Urbis plateam est traducta: caput autem conto seu hastae impositum

φαλή αὐτοῦ ἐβλήθη εἰς κοντάρην , καὶ οὕτω καὶ αὐτὴ περιήχθη · τὸ δὲ ἄλλο αὐτοῦ σῶμα ἐπὶ κοιλίαν συρόμενον ἠνέχθη ὡς ἐπὶ τὴν Χαλκῆν τοῦ Ἴππικοῦ , ὅπισθεν δὲ αὐτοῦ τοῦ σκηνώματος λούρη καὶ Λιόντις ὁ Σύρος ὁ ἀπὸ σακελλαρίων , καὶ ἔτι ἐμπνέοντος
 5 αὐτοῦ δέδωκεν αὐτῷ τις μετὰ ξύλου κατὰ τὴν Χαλκῆν τοῦ Ἴππι- B
 κοῦ , καὶ τότε ἀπέθανεν , καὶ ἐπήρθη ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ , καὶ οὕ-
 τως ἀπενεχθέντων τῶν σκηνωμάτων αὐτοῦ καὶ Φωκᾶ εἰς τὸν
 Βοῦν , καὶ αὐτὰ κατεκαίθη . ὁμοίως δὲ ἐκαύθη εἰς τὸν Βοῦν καὶ
 ὁ μαμπάρις καὶ ὁ ταξέωτης τοῦ ἐπύρχου τῆς πόλεως , ὁ ἐπιλεγό-
 10 μενος ἀπὸ Δαιμονιαρίων .

Καὶ περὶ ὧραν ἐνάτην αὐτῆς τῆς δευτέρας ἡμέρας ἐστέρθη
 Ἡράκλειος βασιλεὺς ἐν τῇ ὑγιωτάτῃ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ ὑπὸ Σε-
 γίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως . καὶ ἐπὶ τὴν ἑξῆς ἡμέραν
 τρίτην ἵπποδρομίας ἀγομένης εἰσῆχθη ἡ κεφαλὴ Λιόντιου τοῦ
 15 Σύρου , καὶ ἐκαύθη εἰς τὸ Ἴππικὸν μετὰ καὶ τῆς εἰκόνης Φωκᾶ , C
 ἦντινα εἰσῆγον ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ εἰς τὸ Ἴππικὸν μετὰ κηραψίως
 ἀσπροφοροῦντες οἱ μάταιοι τῶν ἀνθρώπων . ἐκαύθη δὲ κατ' αὐ-
 τὸν καὶ τὸ Βένετον βάνδον .

Ἰνδ. ιδ' . α' . βασιλείας Ἡρακλείου Ἀγνούστου .

20 Ἀπὸ ζ' καὶ αὐτῆς τοῦ ὀκτωβρίου μηνὸς τῆς παρουσίας ιδ'
 Ἰνδικτιῶνος μέχρι τρισκαυδεκάτης τοῦ Ἰανουαρίου μηνὸς τῆς αὐ- D

3. ὅπισθεν P.	4. Λίαν τις P.	ib. πνέοντος P.	5. τις] τῆς P.
8. τὸν om. P.	11. ἐνάτην P.	14. τρίτη V.	19. Ἡράκλειος
supra scribit P.	20. ιδ' om. P.		

pariter circumductum est: corporis vero truncus per ventrem raptatus, versus Chalcen Hippodromi est delatus. Pone quem tractus est Leo Syrus Ex-Sacellario, qui cum adhuc spiraret, juxta eandem Chalcen signo in eum a nescio quo impacto, statim interit: illius vero caput in sublime est elatum, atque ita delata ad Bovem ipsius et Focae cadavera igne consumpta sunt. Similiter etiam combustus est ad Bovem et Marparius et Apparitor Praefecti Urbi, cognomento a Daemonariis.

Hora porro ix. ejusdem feriae ii. coronatus est Heraclius in Imperatorem a Sergio sanctissimae Magnae Ecclesiae Constantinopolitanae Patriarcha. Die vero abhinc tertio, dum Circenses celebrarentur, illatum est Leontii Syri caput, et in Hippodromo crematum: unaque cum illo Focae imago igne consumpta, quam, dum superstes esset, hominum vanissimi, vestibus induti candidis, cum accensis cereis, in circum intulerant. Combustum est pariter eodem tempore Vexillum Venetum.

A. C. [Ol. Iph.]

HERACLIUS.

611. i. Ind. xiv. Imperii Heraclii Augusti (αππυς ι). 3. 6119.

Ab ipso vii. Octobris mensis die praesentis Indictionis, usque ad xiv. Januarii mensis, ejusdem Indictionis, scriptum est in actis publicis, Im-

R 878 τῆς ἰνδικτιῶνός ἐγράφη ἐν τοῖς συμβολαίοις, βασιλείας Ἡρακλείου, καὶ ἀπὸ αἰ' καὶ αὐτῆς τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἐγράφη εἰς τὸν ἐξῆς χρόνον, τὸν μέχρι δηλονότι δεκεμβρίου πληρουμένον τῆς εἰ' ἐπιμύσεως, οὕτως καὶ ὑπατείας τοῦ αὐτοῦ εὐσεβεστάτου ἡμῶν δεσπότη. εἰ γὰρ καὶ μὴ προῆλθεν ἐπὶ δίφρου, ἀλλ' οὖν ἐκρίθη λογισθῆναι αἰτῶ εἰς ὑπατείαν.

Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ ξανθοῦ, κατὰ Ῥωμαίους ἀπριλίον κ', ἡμέρα γ', ὥραν ζ', γέγονε σεισμὸς μέγας, ὡς ἔξ ἀνάγκης πρὸ
P 384 πεντηχαστῆς τῆς κβ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἡμέρα ε', λιτὴν γενέσθαι εἰς τὸν Κόμπον καὶ ψαλθῆναι τὸ Τρισάγιον, καὶ τῆ ζ' τοῦ ἰου-
λίον μηνός τῆς αὐτῆς αἰ' ἰνδικτιῶνος, ἡμέρα δ', ὥραν η', ἐτέχθη Ἐπιφάνια ἢ θογάτηρ Ἡρακλείου καὶ Εὐδοκίας ἐν προκίεσσι τῆς Ἱερείας.

τμη' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. α'. β', μετὰ ὑπ. Ἡρακλείου Ἀγούστου. 15

Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ ἀρτεμισίῳ, κατὰ Ῥωμαίους μαΐου γ', ἡμέρα δ', ἐτέχθη εἰς τὸ προκίεσον Σόφριανῶν Ἡράκλειος νέος Κωνσταντίνος, υἱὸς Ἡρακλείου καὶ Εὐδοκίας.

V 306 B Καὶ τῆς ε' τοῦ Ἀγούστου μηνός τῆς αὐτῆς αἰ' ἰνδικτιῶνος, ἡμέρα πρώτη, ἐτελεύτησεν εἰς τὸ προκίεσον Βλαχερνῶν Εὐδοκία 20 ἢ Ἀγούστα ἢ καὶ Φαβία. καὶ ἐνεχθέντος τοῦ λειψάνου αὐτῆς

11. ὥρα P sola.

12. Ἐπιφάνεια PV etiam infra.

21. Ἀγού-
στη P.

Anni a m. c. perante Heraclio, et a xiv. ejusdem Indictionis ipsius mensis, scriptum est in reliquum anni, usque ad Decembrem scilicet expletum xv. Indictionis, sic, Et Consulatu ejusdem Pissimi Domini nostri. Licet enim in sella curuli non processerit, illud tamen tempus ejus Consulatu adscribi debere aequum visum est.

Eodem anno, mense Xanthico, juxta Romanos Aprilis xx. feria iii. hora vii. ingens adeo terrae motus extitit, ut ante Pentecosten die xxii. populus coactus fuerit supplicationes in campo peragere, et Trisagium psallere vii. vero Julii mensis, ejusdem xiv. Indictionis, feria iv. hora viii. nata est Epiphania filia Heraclii et Eudociae in secessu Hieriae.

A. C.

[Ol. Iph.]

CCCXLVII. Olympias.

6120. 612. ii. Ind. xv. Post Cons. Heraclii Augusti.

4.

Hoc anno, mense Artemisio, secundum Romanos, Maii iii. feria iv. natus est in secessu Sophianarum Heraclius Novus Constantinus, Heraclii et Eudociae filius.

Et xiii. Augusti, xv. Indictionis, feria i. mortua est in secessu Blathernarum Eudocia Augusta, Fabia dicta, illiusque funus navigio in Ut-

πλοῖ ἐν τῷ πάλαιῳ τῆς πόλεως, ἐπὶ τὴν ἐξῆς ἐκηδεύθη, καὶ ἐτάφη εἰς τοὺς Ἀπαστόλους.

Καὶ τῇ δ' τοῦ ἑπερβηραιῶν μηνός, κατὰ Ῥωμαίους ὀκτωβριῶν μηνός, Ἰνδικτιῶνος α', ἡμέρα δ', ἐτέφη τὸ παιδίον 5 Ἐπιφανία ἢ καὶ Ἐυδοκία εἰς τὸν ἅγιον Στέφανον εἰς τὸ παλάτιν. καὶ καθιεσθεῖσα εἰς δίσρον, παρακολουθοῦντιών Φιλαρέτου κουβικουλαρίου καὶ χαρτουλαρίου καὶ Συνέτου κυστηρίου, ἀπῆλθε πρὸς συνήθειαν εἰς τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν. C

Τῷ αὐτῷ ἔτει μηνὶ ἀπελλαῶ, κατὰ Ῥωμαίους δεκεμβριῶν ε', ἡμέρα γ', γέγονε κληρικὸς Πρίσκος ὁ κόμης τῶν ἔξκουβιτῶρων, καὶ ἀπὸ αὐτοῦ γέγονε κόμης ἔξκουβιτῶρων Νικήτας ὁ πατριχίος.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐτέθη ἐπάνω τοῦ συνθετοῦ κίονος τοῦ κατ' ἀνατολὴς τῆς ἐκκλησίας τῶν ἁγίων μ' ὁ τίμιος σταυρός, ὄντος 15 ἐπάρχου πόλεως Θεοδώρου τοῦ ἀπὸ νοταρίων τῆς βασιλικῆς.

Ἰνδ. α'. γ'. μετὰ ὑπ. Ἡρακλείου Ἀγούστου τὸ β'. R 880

Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ αὐδυναιῶ, κατὰ Ῥωμαίους Ἰανουαριῶν D κβ', ἡμέρα δευτέρα, ἐτέφη τὸ παιδίον Ἡρακλεῖος νέος Κωνσταντίνος βασιλεὺς ὑπὸ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἡρακλείου εἰς τὸ παλάτιν καὶ εὐθὺς ἀνῆλθεν εἰς τὸ Ἰπποδρόμιον, κακεῖ στεφθεῖς προσεκυνήθη ὑπὸ τῶν ἀγκλητικῶν ὡς βασιλεὺς, καὶ εὐφημήθη

1. τὴν] τῆς R, τῇ P. 5. παλάτιον P. 13. Post ἔπει· addit ἐτη V, unde restitui ἐτέθη, quod ante ὄντος supplebat Raderus. 17. Ἰανουαρίου P. 19. παλάτιον P, omisso καί.

bis Palatium illatum, postridie factis exequiis, in Aede Apostolorum con- Anniam. c. ditum est.

Et iv. Hyperberetaei mensis, secundum Romanos Octobris mensis, Indictionis i. feria iv. coronata est puella Epiphania, quae et Eudocia appellata, in aede Sancti Stephani in Palatio. Et in curru sedens, stipantibus eam Philareto Cubiculario et Chartulario, et Syneto Castrensium, ut fieri solet, venit in Magnam Ecclesiam.

Hoc eodem anno, mense Apellaeo, secundum Romanos Decembri v. feria iii. Priscus Comes Excubitorum Clericus est factus, et in locum ejus factus est Comes Excubitorum Nictetas Patricius.

Hoc anno supra Columnam ex variis lapidibus confectam, ad Orientem Ecclesiae Sanctorum xl. posita est veneranda crux, cum esset Praefectus Urbis Theodorus Ex-Notariis Basilicae.

§13. III. Ind. I. Post Cons. Heraclii Augusti II. 1. 346. 6121.

Hoc anno, mense Adynaeo, secundum Romanos, Januarii die xxii. feria ii. coronatus est puer Heraclius Novus Constantinus Imperator a patre suo in Palatio: moxque ascendit in Circum, ibique diademate redimitus, consalutatus est, a Senatoribus ut Imperator, et factis acclama-

ὑπὸ τῶν μερῶν, καὶ οὕτω σὺν τῷ πατρὶ αὐτοῦ ἔξῆλθεν εἰς τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν, βυσταζόμενος ὑπὸ Φιλαρέτου.

Καὶ ἀπ' αὐτῆς τῆς κβ' τοῦ Ιανουαρίου μηνὸς ἐπειράπη γράφεισθαι μετὰ τὸ ἐν ὀνόματι, βυσιλείας τῶν Θεοτάτων ἡμῶν
 P 885 δεσποτῶν καὶ μεγίστων εὐεργετῶν Φλαβίου Ἡρακλείου τοῦ 5
 εὐσεβεστάτου ἔτους γ' καὶ μετὰ τὴν ὑπατείαν αὐτοῦ ἔτους β'
 καὶ Φλαβίου Ἡρακλείου νέου Κωνσταντίνου τοῦ Θεοφυλάκτου
 αὐτοῦ υἱοῦ ἔτους α', τῶν αἰωνίων Ἀγούστων καὶ αὐτο-
 κρατόρων.

Ἰνδ. β'. δ'. μετὰ ὑπ. Ἡρακλείου Ἀγούστου τὸ γ'. 10

Καὶ ἀπὸ κβ' τοῦ Ιανουαρίου μηνὸς γράφεται, βυσιλείας
 Ἡρακλείου νέου Κωνσταντίνου ἔτος β'.

Τούτῳ τῷ ἔτει περὶ μῆνα Ιούνιον θρηῶν ἀπαύσττων ἄξιον
 ἡμῖν συνέβη πάθος. μετὰ γὰρ πολλῶν τῆς ἀνατολῆς πόλεων ἦλθ
 B καὶ Ἱερουσαλήμ ὑπὸ Περσῶν, καὶ σφάζονται πολλαὶ χιλιάδες ἐν 15
 αὐτῇ κληρικῶν, μοναχῶν, μοναστηριῶν παρθένων. ἐμπέπρα-
 ται τὸ δεσποτικὸν μῆμα καὶ οἱ περιβόητοι τοῦ Θεοῦ ναοί, καὶ
 ἀπλῶς πάντα τὰ τίμια καθαιρεῖται. τὰ σεβάσμια τοῦ σταυροῦ
 ξύλα σὺν τοῖς ἱεροῖς σκεύεσιν ἀναριθμήτοις οὖσιν λαμβάνεται
 παρὰ Περσῶν, καὶ Ζαχαρίας ὁ πατριάρχης καὶ ἀρχιμάλωτος γι- 20

12. ἔτους P.
 delendum.

16. ἀντὶ P.

20. ὁ om. P.

id. καὶ fortasse

Anniam. c. tionibus a Factionibus exceptus. Atque ita cum patre egressus, ad Magnam Ecclesiam venit, a Phllareto gestatus.

Et ab ipso die xxii. Januarii mensis imperatum est, uti scriberetur: In nomine, etc. imperii piissimorum Dominorum nostrorum et beneficentissimorum Flavii Heraclii piissimi anno III. et post Consulatum illius anno II. et Flavii Heraclii Novi Constantini a Deo custoditi filii ejus i. aeternorum Augustorum et Imperatorum.

A. C.

[Ol. Iph.]

6122. 644. iv. Ind. II. Post Cons. Heraclii Augusti III.

1. 948.

Et a xxii. Januarii mensis, scribitur, Imperii Heraclii Novi Constantini anno II.

Hoc anno, circa mensem Junium, malum nobis accidit perpetuo lacto prosequendum. Cum aliis quippe compluribus Orientis civitatibus, Hierusalem a Persis capta est, multis Clericorum, Monachorum, Sanctimonialium et Virginum millibus trucidatis. Incensum etiam Dominicum Sepulchrum, et celeberrima Dei templa: et ut verbo dicam, pretiosa omnia destructa. Veneranda Crucis ligna, cum sacris vasis innumeris captantur a Persis, et Zacharias Patriarcha captivus abducitur. Atque haec

νεται. καὶ ταῦτα οὐκ ἐν πολλῷ χρόνῳ οὐδὲ ἐν ὄλῳ μηνί, ἀλλ' ἐν ἡμέραις ὀλίγαις συμβέβηκε.

Καὶ τῆ ἰδ' γορπιαίου, κατὰ Ῥωμαίους σεπτεμβρίου μηνός, τῆς τρίτης ἰνδικτιῶνος, ἐν τῆ τρίτῃ ἐψῶσει ἀποδεθεῖς τῷ ζωοποιῷ σταυρῷ ὁ τίμιος σπόγγος καὶ αὐτὸς συννυθῶνται αὐτῷ ἐν τῆ ἀγιοτάτῃ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ, πεμφθεῖς παρὰ Νικήτα πατριῶν.

C
V 307
R 882

Καὶ τῆ κη' τοῦ ὑπερβερεταίου, κατὰ Ῥωμαίους ὀκτωβρίου μηνός, ἡμέρα ζ', τῆ ἐπὶ κυριακῆν νυκτί, ἠνέχθη ἡ ἑμία λόγχη ἀπὸ τῶν ἁγίων τόπων, ἐνδὸς τῶν ἐγγιζόντων τῷ καταράτῳ Σαλβάρᾳ μετὰ τὸ ληφθῆναι αὐτὴν παρ' αὐτῶν, δεδωκότος αὐτὴν τῷ μνημονευθέντι Νικήτᾳ. καὶ εὐθέως αὐτῇ τῆ κυριακῇ ἐκηρύχθη ἐν τῆ ἀγιοτάτῃ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ ὡς ἠνέχθη· καὶ τῆ τρίτῃ καὶ τετράδι προσεκυρήθη ἐπὶ ἀνδρῶν, πέμπτῃ δὲ καὶ παρασκευῇ ὑπὸ γυναικῶν.

15 Ἰνδ. γ'. ε'. μετὰ ὑπ. Ἡρακλείου Ἀυγούστου τὸ δ'.

D

Καὶ ἀπὸ κβ' καὶ αὐτῆς τοῦ Ἰανουαρίου μηνός γράφεται, τῆς βασιλείας Ἡρακλείου νέου Κωνσταντίνου ἔτος γ'.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπὶ Σεργίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως ἀπὸ τῆς α' ἑβδομάδος τῶν νηστειῶν ἰνδικτιῶνος δ' ἤρξατο ψάλλεσθαι μετὰ τὸ Κατευθυνθήτω ἐν τῷ καιρῷ τοῦ εἰσαγεσθαι τὰ προηγουμένα δῶρα εἰς τὸ θυσιαστήριον ἀπὸ τοῦ σκευοφυλα-

3. Γορπιαίου μηνός P. 4. ἀποδεχθεῖς R. 5. σπόγγος V correctus. 9. Σάρβαρα P. 13. τετάρτῃ P. 16. καὶ ἀπὸ] ἀπὸ P. 17. ἔτους P. 19. νηστῶν R.

omnia non multa anni parte, nec toto mense, sed intra paucos dies contigere.

Et xiv. Gorpiaei mensis, secundum Romanos Septembris mensis Indictionis iii. in tertia Exaltatione vivificae Crucis alligata veneranda Spongia, et ipsa coexaltatur in sanctissima Magna Ecclesia, missa a Niceta Patricio.

Et xxviii. Hyperberetaei, secundum Romanos Octobris mensis, feria vii. ea nocte quae praecedit Dominicam, veneranda Lancea e sacris locis allata est, quam quidam familiaris abominandi Sarbarae, cum ab iis fuisset ablata, dedit memorato Nicetae: et statim eo ipso die Dominico in sanctissima Magna Ecclesia publicatum ac nuntiatum eam esse allatam; ac tertia deinde et quarta feria a viris, quinta autem et sexta a feminis est adorata.

645. v. Ind. iii. Post Cons. Heraclii Augusti IV. 2.

Ab ipso xxii. mensis Januarii die, scribitur: Imperii Heraclii Novi Constantini anno iii.

Hoc anno, sub Sergio Patriarcha Constantinopolitano, a prima Juniorum hebdomade Indictionis iv. coepit psalli post illud: *Dirigatur*, quando Praesancificata Dona in altare ex Scevophylacio inferuntur,

Chronicon Paschale vol. I.

κίου μετὰ τὸ εἰπεῖν τὸν ἱερέα, *Κατὰ τὴν δωρεὰν τοῦ Χριστοῦ σου, εὐθὺς ἄρχεται ὁ λαός, Νῦν αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σὺν ἡμῖν*
P 386 ἀοράτως λατρεύουσιν· ἰδοὺ γὰρ εἰσπορεύεται ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης. ἰδοὺ θυσία μουσικὴ τετελειωμένη δορυφορεῖται. πῶστε καὶ φόβῳ προσέλθωμεν, ἵνα μέτοχοι ζωῆς αἰωνίου γενώμεθα. ἀλ-5
 ληλούα. τοῦτο δὲ οὐ μόνον ἐν ταῖς νηστειαῖς προηγιασμένων εἰσαγομένων ψάλλεται, ἀλλὰ καὶ ἐν ἄλλαις ἡμέραις, ὅσάκις ἂν προηγιασμένα γίνηται.

Τούτῳ τῷ ἔτει γέγονεν ἀπὸ νόμου νόμισμα ἐξάγραμμον ἀργυροῦν, καὶ βασιλικαὶ ῥόγαι δι' αὐτοῦ γεγόνασιν καὶ κατὰ τὸ ἔμισον τῆς ἀρχιεπίτης. καὶ ἔξαρχος τοῦ Πέρσου, καλούμενος
B Σαίγ, ἕως αὐτῆς Χαλκηδόνας ἦλθεν καὶ ἐπὶ τὰ μέρη Χρυσοπόλεως καὶ τοῦ Κηκωνίου καὶ εἰς τὴν ἀντιπέρας ἐβλέπετο. καὶ λαβὼν δῶρα πυρὰ τοῦ βασιλέως Ἡρακλείου δι' ἑαυτοῦ ἐν πλοίοις ἐγγύσαντος τῷ λιμένι Χαλκηδόνας ἀνεχώρησεν, ἐπαγγελάμενος 15
 ὅτι ἐν πεμφθῶσιν ἐξ ἡμῶν εἰς πρεσβείαν πρὸς Χοσδρόην τινές, εἰρήνη γίνεται. καὶ δὴ ἐπέμφθησαν ἐξ ἡμῶν πρεσβευταὶ τρεῖς, τοῦτέστιν Ὀλίμπιος ἑπαρχὸς περσιωτῶν καὶ Λεόντιος ἑπαρ-
R 884 χος πόλεως καὶ Ἀναστασιος πρεσβύτερος τῆς κατὰ Κωνσταντινούπολιν ἀγιωτάτης μεγάλης ἐκκλησίας, ἐπιφερόμενοι καὶ ἀπο- 20
 κρίσεις γραφεῖσιν ἀπὸ τῶν ἀρχόντων ἡμῶν πρὸς τὸν θεόπρωτον Χοσρόην, ὧντινων ἡ δύναμις ἐστὶν αὕτη.

4. δωροφορεῖται R. 5. ἀλλαιλουία V. 7. εἰσαγομένων om. P. id. ἂν om. R, uucis includit P. 8. γίνεται PV. 12. Χρυσοπόλεως P. 13. Μηκωνίου P. 14. αὐτοῦ P. 16. Χοσρόην P. 17. καὶ διεπέμφθησαν P.

postquam dixit Pontifex, *juxta donum Christi tui, statim incipit populus: Nunc virtutes coelorum nobiscum invisibiliter adorant: Ecce ingreditur Rex gloriae Ecce sacrificium mysticum perfectum solenni pompa offertur, in fide et tremore accedamus, ut participes efficiamus vitae aeternae. Allocutio.* Hoc non solum in Jejunii Praesantificatorum canitur, sed et aliis praeterea diebus, quotiescunque Praesantificata fiunt.

Hoc anno, lege lata, numus argenteus sex scripularum cusus est, quo numi genere factae sunt largitiones Imperatoriae, ipsoque ad semissem veterum numorum. Persarum vero Regis Exarchus, Saen vocatus, ad ipsam usque Chalcedonem, et in fines Chrysopoleos et Meoenii venit, cum in opposita civitati regione a populo conspiceretur. Donis vero ac muneribus acceptis ab Imperatore Heraclio, hac de causa navigio Chalcedonensi portui appropinquante, recessit: pollicētus, si aliqui ex nostris ad Chosroem legati mitterentur, pacem futuram. Missique e nostris legati tres, Olympius scilicet Praefectus Praetorio, Leontius Praefectus Urbi, et Anastasius sanctissimae Magnae Ecclesiae Constantinopolitanae Presbyter, literas a Principibus nostris scriptas ad Deo Invisum Chosroem deferentes, in hanc ferme sententiam.

Ὅ τὰ πάντα δημιουργήσας καὶ τῇ ἰδίᾳ δυνάμει συνέχων C
 θεὸς δῶρον ὕψιον τῆς αὐτοῦ ἀγαθότητος τῷ γένει τῶν ἀνθρώ-
 πων ἐφιλοτιμήσατο τῆς βασιλείας τὴν πρόνοιαν, δι' ἧς ἀτιμώ-
 ρως ἀξιοῦμεθα ζῆν ἢ δυσχερεῖαι τισὶ περιπίπτοντες ἴασιν ἐξευρί-
 5 σκομεν. πρὸς τοῦτο τὸ θεῖκόν ἀποβλέψαντες, τὴν βασιλικὴν
 πρόνοιάν ἄμεν, καὶ πρὸ τῶν ἄλλων ὑπάντων τὴν ὑπέρογκον
 ὑμῶν ἡμερότητα, δυσωποῦμεν συγγνώμης ἡμᾶς ἀξιώσαι, τολ-
 μήσαντας πικρὰ τὴν πρώην πολιτενομένην κατάστασιν τῇ παρού-
 σῃ πρὸς τὸ ὑμέτερον κράτος ἀναφορᾷ χρῆσασθαι. ἴαμεν γὰρ τὴν
 10 ἐν τῷ προλαβόντι χρόνῳ κρατίσυσαν συνήθειαν, ἣις ἠβούλετο D
 φιλονεκίαις τινὸς μεταξὺ τῶν δύο πολιτειῶν ἀνακνητούσης τοῖς V 308
 ἑκατέρας αὐτῶν βασιλεύοντις διὰ τῶν πρὸς ἀλλήλους δηλωμά-
 των τὰ φιλονεκούμενα διαλίειν. ἀλλὰ ταύτην τὴν τύξιν παρέλυσε
 Φωκᾶς ὁ τῆς Ῥωμαϊκῆς πολιτείας γενόμενος ἐπίβουλος. τὸν γὰρ
 15 ἐν Θράκῃ Ῥωμαϊκὸν ὑποφθείρας στρατὸν αἰφνιδίως ἐπέστη τῇ
 παρ' ἡμῖν βασιλευσούσῃ πόλει, καὶ Μαυρικίον τὸν εὐσεβῶς ἡμῶν
 βασιλεύσαντα καὶ τὴν αὐτοῦ γυναῖκα, ἔτι δὲ καὶ τέκνα καὶ συγ-
 γενεῖς καὶ ἐκ τῶν ἀρχόντων οὐκ ὀλίγους ἀνεΐλεν. καὶ οὐκ ἤρκεσθη
 τοῖς πεπραγμένοις παρ' αὐτοῦ τοσοῦτοις κακοῖς, ἀλλ' οὐδὲ τὴν
 20 κρέπουσαν τῇ ἐπιρόγκῃ ὑμῶν ἡμερότητι τιμὴν ἀπένειμεν, ὥστε P 387
 λοιπὸν ἐξ ἡμετέρων ἁμαρτιῶν ὀρηθέντας ὑμᾶς εἰς τὴν τοσαύτην
 ἐλάττωσιν ἀγαγεῖν τὰ τῆς Ῥωμαϊκῆς πολιτείας πράγματα. ἐγνω-

9. ἴαμεν μὲν γὰρ B. 11. τινὰς PV. id. ἀνακνητούσας P.
 14. γενόμενος om. P. 15. ὑποφθείρει P. 21. ὀρηθέντα P.
 22. τὰ om. B, uncis inclusit P.

„Qui omnia creavit, et sua potentia continet, Deus, sua bonitate di-
 gnem munus humano generi contulit, imperii scilicet providentiam, qua
 vitae securitas, et si in aliquas difficultates incidere nos contigerit, me-
 dela nobis procuratur. Ad hoc divinum munus, Regiam scilicet provi-
 dentiam, respectantes, prae cunctis omnibus immensam vestram Clemen-
 tiam deprecamur, uti veniam nobis dignetur impertiri, si praeter prioris
 Reipublicae status rationem hac suggestione erga vestram Majestatem
 utamur. Neque enim ignoramus, praeteritis temporibus eam obtinuisse
 consuetudinem, ut inter utramque Respublicam enatae controversiae, ab
 utriusque Principibus, mutuis invicem factis collationibus, dirimerentur:
 quam quidem infregit Romani imperii insidiator Focas. Corrupto enim
 in Thracia Romano exercitu, Regiam hanc nostram urbem adortus, et
 Mauricium nobis pie imperantem, ac illius conjugem, liberosque et co-
 gnatos, et ex Magistratibus haud paucos sustulit. Neo satis illi fuit
 tanta perpetrasse facinora, immensae quoque vestrae Clementiae debitum
 honorem minime exhibuit. Unde accidit, ut propter peccata nostra a
 vobis impeteremur, resque Romanorum ad hanc immutationem et debill-

κῶς δὲ τὰ παρὰ τοῦ λυμειῶνος ἐκείνου γεγόμενα ὁ νῦν εὐσεβῶς
 ἡμῶν βασιλέων καὶ ὁ αὐτοῦ ἀείμνηστος πατήρ, ἐβουλεύσαντο
 τῆς τοσαύτης ἐκείνου ἀνάγκης ἐλευθερώσαι τὴν Ῥωμαϊκὴν πολυ-
 τελίαν ὅπερ καὶ ἔπραξαν, τεταπεινωμένην ἐκείνην ἐκ τοῦ ἑμε-
 τέρου κράτους εὐρόντες. καὶ μετὰ τὸν τοῦ τυράννου θάνατον 5
 βουλευθέντος τοῦ ἡμῶν βασιλέως τοὺς ἰδίους λαβεῖν συγγενεῖς
 καὶ πρὸς τὸν οἰκεῖον ἐν Ἀφρικῇ ἐπαναζέειν πατέρα, προτρέ-

B ψαντός τε ἡμῶν ὃν θάλομεν ἐπιλέξασθαι βασιλέα, μόλις ταῖς
R 886 αἰτήσεσιν ἡμῶν πεισθεὶς κατεδέξατο τὴν βασιλείαν, καὶ διὰ τὴν
 κρατοῦσαν ἐν ταῖς δύο πολιτεαῖς ταραχὴν, ἔτι δὲ καὶ τὴν ἐμφύ-
 λιον στάσιν, οὐκ ἔσχε καιρὸν, ὅπερ ἐχρῆν πραγθῆναι, τοῦ διὰ
 πρεσβείας τὴν ὀφειλομένην τιμὴν τῷ ὑπερόγκῳ κράτει τῆς ἑμε-
 τέρου γαλήνης προσαγαγεῖν. ἐβουλευσάμεθα οὖν παριδεῖν τὸ
 ἔθος, οὐπερ ἀνωτέρω ἐμνήσθημεν, καὶ βραχεῖς ὄντες ἄνθρωποι
 πρὸς ἀρχιβασιλέα τηλικούτον τῇ δεήσει χρῆσασθαι, στέλλοντες 15
 καὶ τινὰς ἐξ ἡμῶν ὀφειλοντας τῶν ἑμετέρων ἰχνῶν ἀξιωθῆναι.
 ἀλλὰ διὰ τὰ ἐν μέσῳ συμβάντα τοῦτο πρᾶξαι μέχρι νῦν οὐκ ἔτολ-
C μήσαμεν ὅτε μέντοι Σαῆν ὁ ἐνδυξότατος Βαβμαιζαδαγῶ, τοῦ
 Περσικοῦ στρατοῦ ἕξαρχος, ἐν τοῖς μέρεισι Χαλκηδόνος γέγονε,
 καὶ συντυχῶν τῷ εὐσεβιστάτῳ ἡμῶν βασιλεῖ καὶ ἡμῖν, καὶ ἐκ 20
 πάντων αἰτηθεὶς τὰ περὶ τῆς εἰρήνης διαλεχθῆναι, αὐτὸς μὲν
 εἶπεν μὴ ἔχειν τοιαύτην ἐξουσίαν, δέεσθαι δὲ τὰ περὶ τούτου τῆς

10. δὲ om. P.

18. ὅτι P.

21. αὐτὸν R.

22. τὰ om. R.

tationem devenirent. Cum ergo intelligeret is qui nunc pie imperat,
 quae a peste illa patrata essent, unaque et aeternae memoriae illius pa-
 ter, decreverunt Romanum imperium ex tantis illius angustiis in liber-
 tatem asserere: quod et confecere, quamvis a vestra Majestate non mo-
 dice labefactatum invenirent. Post mortem ergo tyranni, cum Imperator
 noster, affinibus secum assumptis, in Africam ad patrem suum reverti
 statueret, moneretque nos, ut quem vellemus Imperatorem designaremus,
 aegre precibus nostris cedens, imperium tandem suscepit. At propter
 utriusque Reipublicae perturbationem, civilesque motus, locus ipsi haud
 fuit per legatos, uti par erat, id praestandi, quo debitum honorem am-
 plissimae Majestatis vestrae Serenitati exhiberet. Statueramus igitur,
 omisso more cujus meminimus, nos pusilli homines, erga potentissimum
 Regem precibus uti, et aliquos ex nobis mittere qui ad vestigia vestra
 admitterentur. Sed ex iis quae subinde evenere, id ad hunc usque diem
 exequi ausi non sumus. At cum Saen illustrissimus Babmanzadago, Per-
 sicarum copiarum dux supremus ad fines Chalcedonis accessisset, cum
 piissimo nostro Imperatore nobisque collocutus, rogatus est ab omnibus
 ut de pace tractaret. Qui respondit, sibi quidem ejusmodi minime in-
 dultam esse facultatem: deprecaturum tamen super hoc Clementiam ve-

ὑμῶν φιλανθρωπίας. νυνὶ δὲ καὶ ἀπόκρισιν ἔστειλε πρὸς ἡμᾶς
 διὰ τοῦ Σπαδαδουάρ, ὑποσχόμενος ἐνωμότως ὅτι τὸ ὑπέρογκον
 ὑμῶν κράτος τοὺς στελλομένους παρ' ἡμῶν ὡς πρέπον ἔστιν δέ-
 χεται καὶ ὑπολείε ἀβλαβεῖς πρὸς ἡμᾶς ἐπαναλῦσαι, καὶ ὅτι παρὰ
 5 τῆς ὑμετέρας φιλανθρωπίας τοῦτο πρᾶξαι ἐκελεύσθη. ἡμεῖς δὲ D
 πάλιν τοῖς οὕτω παρικολουθήσοισι θαρσύνσαντες, πρὸ πάντων
 δὲ τῷ Θεῷ καὶ τῇ ὑμετέρῃ μεγαλειότητι, τοὺς δούλους ὑμῶν
 ἀπελίσαμεν Ὀλύμπιον τὸν ἐνδοξότατον ἀπὸ ὑπάτων, πατρικιον
 καὶ ἑπαρχον τῶν πραιτωρίων, καὶ Λεόντιον τὸν ἐνδοξότατον ἀπὸ
 10 ὑπάτων, πατρικιον καὶ ἑπαρχον πόλειως καὶ Ἀναστάσιον τὸν
 Θεοφιλέστατον πρεσβύτερον καὶ σύγκελλον, οὓς δυσωποῦμεν ὡς
 πρέπει τῷ ἐπερόγκῳ ὑμῶν κράτει δεχθῆναι καὶ συντόμως ἐπανα-
 λῦσαι πρὸς ἡμᾶς τὴν ἀρέσκουσαν τῷ Θεῷ εἰρήνην καὶ πρέπουσαν
 τῷ φιλειρήνῳ ὑμῶν κράτει ἀποσώζοντας ἡμῖν. δεόμεθα δὲ τῆς P 388
 15 ὑμετέρας ἡμερότητας καὶ Ἡράκλειον τὸν εὐσεβέστατον ἡμῶν βυ-
 σιλέυ γνήσιον ἔχειν τέκνον, προθύμως ἔχοντι ἐν ἡμᾶσι τὴν θε-
 ραπείαν τῆς ὑμετέρας ποιεῖν γαλήνης. ταῦτι γὰρ πρᾶττοντες δι- V 309
 πλῆν ἐνυτοῖς περιποιεῖτε δόξιν, καὶ ἐπὶ τῇ τῶν πολέμων ἀνδρα-
 γαθίᾳ καὶ ἐπὶ τῇ δωρεᾷ τῆς εἰρήνης. καὶ ἡμεῖς λοιπὸν τῆς ἡσυ-
 20 χίας διὰ τῶν ὑμετέρων ἀειμνημονεύτων δωρεῶν ἐν ἀπολαύσει γι-
 νόμεθα, κειρὸν λαμβάνοντες τὰς ὑπὲρ τῆς ὑμετέρας πολυχρο- R 888
 νίου εὐζωίας τῷ Θεῷ προσαγαγεῖν εὐχάς, ἀληθάργητον εἰς αἰῶ-
 νας τῆς Ῥωμαϊκῆς πολιτείας τὴν ὑμετέραν εὐεργεσίαν ἔχοντες.

5. ἡμᾶς — θαρσύνσαντας RV. 11. σύγγελλον P. 17. τοῦτο P.

stram. Nunc vero et responsum misit nobis per Spadadovarem, cum sa-
 cramento pulcitus, amplissimam vestram Majestatem, eos pro dignitate
 suscepturam qui a nobis mitterentur, et salvos ac incolumes a¹ nos re-
 missuram, idque a Clementia vestra ut faceret sibi esse imperatum: Nos
 itaque hisce consui promissis, praesertim autem Deo, et vestra Amplitu-
 dine, servos vestros misimus gloriosissimum Olympium Ex-Consule, Pa-
 tricium et Praefectum Praetorio, et gloriosissimum Leontium Ex-Consule,
 Patricium et Praefectum Urbi, ac venerabilem Anastasium Presbyterum
 et Syncellum, quos ut amplissima Majestas vestra, prout par est, exci-
 piat, flagitamus, et uti quamprimum fieri poterit, cum grata Deo pace,
 et quae pacificam Majestatem vestram decet, salvos nobis remittatis.
 Obsecramus etiam Mansuetudinem vestram ut Heraclium piissimum no-
 strum Imperatorem loco proprii filii habeat, paratum in omnibus Serei-
 tati vestrae cultum et officium praestare. Quod quidem si feceritis, ge-
 minam vobis gloriam comparabitis, cum ex fortitudine bellica, tum ex pa-
 cis concessione. Nos porro deinceps per nunquam obliviscenda vestra
 munera fruemur quiete, nobisque suppetet occasio pro vestrae vitae diu-
 rnitate. Deo preces offerendi, quandiu stabit Romana Respublica ve-
 strum beneficium nunquam oblivioni daturis.

B

τμθ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. δ'. ζ'. μετὰ ὑπ. Ἡρακλείου Ἀγούστου τὸ ε'.

Καὶ ἀπὸ κβ' καὶ αὐτῆς τοῦ Ἰανουαρίου μηνὸς γράφεται, τῆς βασιλείας Ἡρακλείου νέου Κωνσταντίνου ἔτος δ'.

Ἀπὸ τῆς γεννήσεως τοῦ δεσπότου Χριστοῦ ἕως ταύτης τῆς 5 ὑπατείας ἐπληρώθησαν ἔτη χιθ' καὶ ἤρξαντο τὰ χκ'. ἐκ τούτων ἔξαιροῦνται τὰ μέχρι τῆς σταυρώσεως αὐτοῦ ἔτη λγ', καὶ καταλείπονται φπς'. πρὸ φ' τοίνυν πς' ἑνιαυτῶν εἰσηλθεν ὁ μάρτιος C μὴν ἐν ἡμέρᾳ ε'. τοῖς γὰρ φπς' πρόσθετες τὰ βλοεξια, τοῦτο ἔστιν ρμζ'. διὰ τὸ νῦν ἐπικεῖσθαι βλοεξιον γίνονται ψλγ'. ἔκβα τού- 10 των τὸ ζ' ρδ', λοιπὸν ε'. ἀριθμησον ε' ἀπὸ τῆς ε' ἡμέρας, καὶ καταλήγεις εἰς δευτέραν, ὃ καὶ ἔστιν· ὁ γὰρ μάρτιος τῆς ἐν- στώσης δ' Ἰνδικτιῶνος εἰσέρχεται ἐν δευτέρᾳ τῆς ἑβδομάδος ἡμέρᾳ.

Πάλιν τὰς τῆς ἑνεκαιδεκαετηρίδος ζητοῦντες ἐπιμεμήσεις 15 εὐρίσκομεν πρὸ φπς' θιαυτῶν, τουτέστιν λ' κύκλων, ἰα' οὖσαν Ἰνδικτιῶνα· ἰα' γὰρ ἐπὶ ἰα' συνάγει φου'. λοιπὸν ιβ', ιγ', ιδ', ιε', ις', ιζ', ιη', ιθ', α', β', γ', δ', ε', ζ', ζ'. αὕτη γὰρ νῦν ἐνέστηκεν. ψηφίζοντες οὖν πρὸ φπς' ἑτῶν τὴν σελή- D νην εὐρίσκομεν αὐτὴν τῇ κγ' τοῦ μαρτίου μηνὸς ἐκείνου, ἥτις 20 ἦν ἐν ἡμέρᾳ πυρασκευῆ, ἔχουσαν ιδ', ε', ὡς εἶναι τὸ πύσχα

4. Ἰτους P. 6. 7. Ἰτη om. P. 10. διὰ τοίνυν R. ἰδ. ἔκβαλε P. 15. ιδ' ετηρίδος P.

A. C.

[Ol. Iph.]

CCCXLIX. Olympias.

6124. 616. .γι. Ind. iv. Ind. Post Cons. Heraclii Augusti V. 4.

Et ab ipso xxii. die mensis Januarii, scribitur, Imperii Heraclii Novi Constantini anno iv.

A Christi Domini nativitate, usque ad hunc Consulatum, exacti sunt anni DCXIX. et coepit annus DCXX. Ex his usque ad ejus Passionem subtractis annis XXXIII. restant anni DLXXXVI. Ergo ante DLXXXVI. annos, mensis Martius feria v. incoepit. Nam DLXXXVI. annis adde Bissextiles, hoc est CXLVII. quia modo Bissextus instat, his additis, fiunt DCXXXIII. Abjice ex his septies CIV. reliquum erit v. Nuncera v. a v. feria, et desines in feria II. quod ita est. Martius enim inchoante IV. Indictione, incipit hebdomadis feria II.

Rursum si XIX. annorum Cycli Indictione quaeramus, inveniemus ante DLXXXVI. annos, hoc est XXX. Cyclos, XI. esse Indictionem, XI. enim ad XI. colligunt DLXXI. Relinquuntur enim XV. nempe XII. XIII. XIV. XV. XVI. XVII. XVIII. XIX. I. II. III. IV. V. VI. VII. Haec enim nunc est. Numerantes igitur ante DLXXXVI. annos lunam, reperimus illam XXIII. die Martii illius quae erat in die Parasceves, esse XIV. ut esset Pascha Ju-

των Ἰουδαίων, ὅτι ὁ κύριος ἐσταυρώθη, ἀπὸ ἐσπέρας τῆς παρασκευῆς. ἀνέστη δὲ κύριος τῇ ἐφεξῆς κυριακῇ, ἣτις ἦν καὶ τοῦ αὐτοῦ μαρτίου μηνός. συνάδει δὲ ταῦτα καὶ τὰ προταττόμενα παρὰ τῶν ἀξιολόγων ἀνδρῶν ἐν τῇ τῶν φωστήρων ψηφοφορίᾳ.

6 Ἰνδ. ε'. ζ'. μετὰ ὑπ. Ἡρακλείου Ἀυγούστου τὸ ε'.

Καὶ ἀπὸ κβ' καὶ αὐτῆς τοῦ Ἰανουαρίου μηνὸς γράφεται, τῆς βασιλείας Ἡρακλείου νέου Κωνσταντίνου ἔτος ε'. P 889 R 890

Ἰνδ. ε'. η'. μετὰ ἐπ. Ἡρακλείου Ἀυγούστου τὸ ζ'.

Καὶ ἀπὸ κβ' καὶ αὐτῆς τοῦ Ἰανουαρίου μηνὸς γράφεται, τῆς βασιλείας Ἡρακλείου νέου Κωνσταντίνου ἔτος ε'.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἀπηρτήθησαν οἱ κτήτορες τῶν πολιτικῶν ἄρτων διὰ διαγραφῶν καθ' ἕκαστον ἄρτον νομίσματα γ'. καὶ μετὰ τὸ παρασχεῖν πάντας εὐθέως τῷ ἀνγούστῳ μηνὶ αὐτῆς τῆς ε' ἰνδικτιῶνος ἀνηρτήθη τελείως ἡ χορηγία τῶν αὐτῶν πολιτικῶν ἄρτων. B

Ἰνδ. ζ'. θ'. μετὰ ὑπ. Ἡρακλείου Ἀυγούστου τὸ η'.

Καὶ ἀπὸ κβ' καὶ αὐτῆς τοῦ Ἰανουαρίου μηνὸς γράφεται, τῆς βασιλείας Ἡρακλείου νέου Κωνσταντίνου ἔτος ζ'. V 310

τν' Ὀλυμπιάς.

20 Ἰνδ. η'. ι'. μετὰ ὑπ. Ἡρακλείου Ἀυγούστου τὸ θ'.

3. προταττόμενα P. 6. κβ'] κα' V. 7. 10. 18. ἔτους P. 12. γραφῶν R.

daeorum, cum Dominus passus est, a vespera Parasceves. Resurrexit Dominus deinde Dominica die, quae in xxii. incidit ejusdem Martii. Conclauit autem quae a magnis viris acta sunt in luminarium supputatione.

A. C. [Ol. Iph.]

617. vii. Ind. v. Post Cons. Heraclii Augusti VI. 1. 344.

Et ab ipso die xxii. Januarii, scribitur, Imperii Heraclii Novi Constantini anno v.

618. viii. Ind. vi. Post Cons. Heraclii Augusti VII. 2.

Et ab ipso xxii. die Januarii, scribitur, Imperii Heraclii Novi Constantini anno vi.

Hoc anno, possessoribus, seu civibus, qui jure panum civilium gaudebant, exacta sunt vice indictionis, in singulos panes tria numismata: et postquam omnes ea dedere, statim mense Augusto ejusdem Indictionis vi. universae panum civilium largitiones sublatae sunt.

619. ix. Ind. vii. Post Cons. Heraclii Augusti VIII. 3.

Et ab ipso die xxii. ejusdem mensis Januarii, scribitur, Imperii Heraclii Novi Constantini anno vii.

CCCL. Olympias.

620. x. Ind. viii. Cons. Heraclii Augusti IX.

4.

Καὶ ἀπὸ κβ' καὶ αὐτῆς τοῦ Ἰανουαρίου μηνὸς γράφεται,
τῆς βασιλείας Ἡρακλείου νέου Κωνσταντίνου ἔτος η'.

Ἰνδ. θ'. ια'. μετὰ ἰπ. Ἡρακλείου Ἀυγούστου τὸ ι'.

Καὶ ἀπὸ κβ' καὶ αὐτῆς τοῦ Ἰανουαρίου μηνὸς γράφεται,
τῆς βασιλείας Ἡρακλείου νέου Κωνσταντίνου ἔτος θ'. 5

P 390 Ἰνδ. ι'. ιβ'. μετὰ ὑπ. Ἡρακλείου Ἀυγούστου ἔτος ια'.

B Καὶ ἀπὸ κβ' καὶ αὐτῆς τοῦ Ἰανουαρίου μηνὸς γράφεται, τῆς
βασιλείας Ἡρακλείου νέου Κωνσταντίνου ἔτος ι'.

V 311 Ἰνδ. ια'. ιγ'. μετὰ ὑπ. Ἡρακλείου Ἀυγούστου τὸ ιβ'.

Καὶ ἀπὸ κβ' καὶ αὐτῆς τοῦ Ἰανουαρίου μηνὸς γράφεται, 10
τῆς βασιλείας Ἡρακλείου νέου Κωνσταντίνου ἔτος ια'.

P 391 Τούτῳ τῷ ἐνιαυτῷ μηνὶ δαισίῳ, κατὰ Ῥωμαίους Ἰανουίου
ε', ἡμέρᾳ πρώτῃ, ὄντος τοῦ βασιλέως Ἡρακλείου εἰς τὰ Θράκικα
μέρη μετὰ τινῶν ἀρχόντων καὶ τινῶν οὐ μόνον κτητόρων καὶ κλη-
C ρικῶν, ἀλλὰ γὰρ καὶ ἐργαστηριακῶν καὶ δημοτῶν ἐξ ἑκατέρου 15
μέρους καὶ πλήθους ἄλλου οὐκ ὀλίγου, πλησιάσαντος τῷ μακρῷ
τείχει τοῦ Χαγάνου τῶν Ἀβάρων μετὰ πλήθους ἀπειρον, μελ-
λούσης, ὡς καθὼς ἐφημίσθη, μεταξὺ Ῥωμαίων καὶ Ἀβύρων
εἰρήνης γίνεσθαι, καὶ μέλλοντος ἱππικοῦ ἐν Ἡρακλείᾳ ἄγεσθαι,
τῇ φήμῃ ταύτῃ συναπαχθὲν πλῆθος ἄπειρον ἐξῆλθεν ἐκ τῆς παν- 20
ευδαίμονος, καὶ περὶ ὧραν δ' τῆς κυριακῆς αὐτῆς ὁ Χαγάνος

2. νέου om. R. 3. μετὰ — 9. ιγ' om. R. 6. ἔτος] τὸ P.
8. ἔτους P. 10. καὶ] τῆς R. 19. εἰρήνην P, εἰρήνης V, m. R.
20. συναχθὲν P.

Et ab ipso die xxii. mensis Januarii, scribitur, *Imperii Heraclii Novi Constantini anno viii.*

621. xi. Ind. ix. Post Cons. Heraclii Augusti X. 1. 350.

Et ab ipso die xxii. mensis Januarii, scribitur, *Imperii Heraclii Novi Constantini anno ix.*

622. xii. Ind. x. Post Cons. Heraclii Augusti XI. 2.

Et ab ipso die xxii. mensis Januarii, scribitur, *Imperii Heraclii Novi Constantini anno x.*

623. xiii. Ind. xi. Post Cons. Heraclii Augusti XII. 3.

Et ab ipso die xxii. mensis Januarii, scribitur, *Imperii Heraclii Novi Constantini anno xi.*

Hoc anno, mense Desio, secundum Romanos Junii v. feria 1. cum Imperator Heraclius in Thraciae partibus versaretur una cum Proceribus et civibus, atque Clericis, atque adeo cum opificibus, plurimis etiam ex utraque Factione, ac plebe, Avarum Chagano ad Longum Murum cum innumera multitudiue etiam accedente, quod, ut rumor increbuerat, Romanos inter ac Avaros pax esset conficienda, tum etiam quod Heracleae Ludi Circenses celebrandi essent, hac fama excita multitudo infinita, ex Felice Urbe egressa est. Et circa horam iv. ipsius Dominicae, Avarum

τῶν Ἀβάρων τῷ φραγγελίῳ αὐτοῦ ἔνευσεν, καὶ πάντες οἱ σὺν αὐτῷ ὀρμήσαντες εἰσῆλθαν τὸ μακρὸν τεῖχος, ἐκείνου μείναντος ἔξωθεν τοῦ τεύχους μετὰ τινῶν τῶν αὐτοῦ, καὶ ὡς καθῶς εἶπεν ὅτι καὶ τὸ τεῖχος εἰσῆρχετο καὶ τὴν πόλιν παρελάμβανεν, εἰ μὴ D
5 ὅτι ὁ Θεὸς αὐτὸν ἐκάλυπεν. πλὴν οἱ αὐτοῦ εἰσελθόντες αὐτῇ τῇ κυριακῇ ἀπὸ ἐσπέρας ἕως τῆς Χρυσῆς πόρτας πάντας ἐπραΐδεν- R 892
σαν οὓς ἡῦρον ἔξω τῆς πόλεως μετὰ καὶ τῶν ἐν τοῖς προαστείοις ὅπως οὖν εἰρεθέντων ἀνθρώπων τε καὶ ἀλόγων παντοδαπῶν. εἰσῆλθαν δὲ καὶ εἰς τοὺς ἄγλους Κοσμιῶν καὶ Δαμιανὸν ἐν Βλα-
10 χέρναις, καὶ εἰς τὸν Ἀρχάγγελον πέραν εἰς τὰ Προμώτου, καὶ οὐ μόνον ὅτι τὰ κιβούρια καὶ ἄλλα κειμήλια ἀφείλαντο, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν τὴν ἅγιαν τράπεζαν τῆς ἐκκλησίας τοῦ Ἀρχαγγέλου κα-
τέκλασαν, καὶ πάντας μετὰ τῶν ἀφαιρεθέντων αὐτῶν μετῴκι- P 890
σαν πέραν τοῦ Δανουβίου, μηδεὶνὸς ἀντιστατοῦντος.

15

τὰ Ὀλυμπιάς.

P 391

Ἰνδ. ιβ'. ιδ'. μετὰ ὑπ. Ἡρακλείου Ἀγνούστου τὸ ιγ'.

Καὶ ἀπὸ κβ' καὶ αὐτῆς τοῦ Ἰανουαρίου μηνὸς γράφεται τῆς βασιλείας Ἡρακλείου νέου Κωνσταντίνου ἔτος ιβ'.

Τούτῳ τῷ ἐνιαυτῷ μηνὶ δύστρω, κατὰ Ῥωμαίους μαρτίῳ, 20 ε' καὶ κ' τοῦ μηνός, τῇ ἡμέρᾳ τοῦ εὐαγγελισμοῦ τῆς δεσποίνης

1. φραγγελίῳ P. 2. εἰσῆλθον P. 6. ἐσπέραν V. 9. εἰσῆλ-
θον P. ib. καὶ om. P. 11. κιβώρια P. ib. ἀφείλοντο P.
13. μετῴκησαν PV. 19. σύστρω R.

Chaganus flagello suo signum dedit, statimque omnes qui cum illo erant Annō a. m. c. Loagum Murum impetu facto ingressi sunt, ipso extra Murum cum aliquot familiaribus manente, cum, ut dixisse fertur, simul atque Murum ingressus esset, urbem se facile occupaturum sibi persuaderet: quod sane accidisset, nisi illum prohibuisset Deus. Illius tamen copiae ipsa Dominica, ingressae circa vesperam usque ad Auream portam, quotquot extra urbem reppererunt, vel in suburbanis, et quidquid hominum vel animalium inventum fuit, in praedam rapuere. Ingressi sunt etiam sacram aedem Sanctorum Cosmae et Damiani in Blachernis: et Ecclesiam Sancti Archangeli trans urbem in Promoti Suburbano: in iisque non Ciboria duntaxat, et alia cimelia abstulerunt, sed ipsam etiam sacram Mensam Ecclesiae Archangeli confregerunt, omnesque cum praeda captivos secum trans Danubium, obsistente nemine, abduxerunt.

A. C.

[Ol. Iph.]

CCCLI. Olympias.

624. xiv. Ind. xii. Post Cons. Heraclii Augusti XIII.

3.

6132.

Et ab ipso die xxii. mensis Januarii, scribitur, Imperii Heraclii Nōvi Constantinī anno xi.

Hoc anno, mense Dystro, secundum Romanos, Martio, quinto et. vi. cesimo mensis die festo Annuntiationis Dominae nostrae Dei Genitricis,

ἡμῶν τῆς Θεοτόκου, ἐξῆλθεν ἐπὶ τὰ ἀνατολικά μέρη ὁ βασιλεὺς Ἡράκλειος ἅμα τοῖς αὐτοῦ τέκνοις Ἡρακλεῖω καὶ Ἐπιφανίᾳ τῇ καὶ Εὐδοκίᾳ καὶ τῇ βασιλοσση Μαρτίνα, καὶ ἐποίησεν σὺν αὐτοῖς τὴν πασχαλίαν ἑορτὴν πλησίον τῆς πόλεως Νικομηδείας. C καὶ μετὰ τὴν ἑορτὴν αὐτὸς μὲν ὁ βασιλεὺς Ἡράκλειος μετὰ Μαρ- 5 τίνης τῆς βασιλοσσης ὤρμησαν ἐπὶ τὰ ἀνατολικά μέρη, συνόντις αὐτοῖς καὶ Ἀνακίου δομestίκοσ τοῦ μαγίστροσ. τὰ δὲ τέκνα αὐτοῦ ὀπίστρεψαν ἐν Κωνσταντινουπόλει.

Τοῦτω τῷ ἔτει μηνὶ ἀρτεμισίῳ, κατὰ Ῥωμαίους μᾶτω, τῆς D ἰβ' Ἰνδικτιῶνος, ἐπὶ Σεργίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, 10 ἐπενοήθη ψάλλεσθαι μετὰ τὸ μεταλαβεῖν πάντας τῶν ἁγίων μυστηρίων ἐν τῷ μέλλειν τοὺς κληρικούς ἐπὶ τὸ σκενοφυλάκιον ἀποκαθιστᾶν τὰ τίμια ῥιπίδια, δισκάρια καὶ ποτήρια καὶ ἄλλα ἱερὰ σκεύη, μετὰ τὸ ἐκ τῶν παρατραπέζων καὶ τὴν διάδοσιν ἀποτεθῆναι πάντα εἰς τὴν ἁγίαν τράπεζαν, καὶ ψαλθῆναι τὸν 15 τελευταῖον στίχον τοῦ κοινωνικοῦ, λέγεσθαι καὶ τοῦτο το τροπάρην, Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεως, κίριε, ὅπως ἂν ἐμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, ὅτι ἤξιωσας ἡμᾶς τῶν ἁγίων σου μετασχεῖν μυστηρίων. τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετῶντας τὴν δικαιοσύνην σου. ἀλληλοῦια. 20

R 894
P 391

Ἰνδ. γ'. ιε'. μετὰ ὑπ. Ἡρακλείου Ἀγγούστου τὸ ιδ'.

2. Ἡρακλεῖ V. ib. τῇ καὶ] τῇ R. 5. ὁ οὐ. R. 6. ὤρμησεν P
sola. 7. μεγίστου P. 12. ἀποκαθιστᾶναι P. 16. λέγεται R.
ib. τροπάρην P. 17. ὅπως ἀνμνήσωμεν P. 18. ἡμᾶς om. R.
20. ἀλληλοῦια V.

profectus in Orientales partes Imperator Heraclius cum liberis suis Heraclio, Epiphania quae et Eudocia dicta, et Imperatrice Martina, Paschales ferias juxta urbem Nicomediam peregit. Iisque exactis, idem Imperator Heraclius cum Martina Imperatrice in Orientis regiones perrexit, habens in comitatu Anianum Domesticum maximum. Liberi vero illius Constantinopolim reversi sunt.

Hoc anno, mense Artemisio, secundum Romanos Maio, XII. Iadict. sub Sergio Patriarcha Constantinopolitano tum primum inductum est, ut postquam omnes sacra mysteria perceperunt, cum Clerici relaturi sunt in Scevophylacium pretiosa Muscaria, Discos et Calices, atque alia sacra vasa, et post datam fidelibus ex appositis mensis Communionem, omnia in sacram Mensam referuntur, post exactum denique ultimum versum Communionis, caneretur haec Antiphona: *Impleatur os nostrum laude, Domine, et celebretur gloria tua, quia nos sanctis tuis mysteriis dignatus es. Serva nos in sanctificatione, toto die meditatores justitiam tuam. Alleluia.*

625. xv. Ind. xii. Post Cons. Heraclii Augusti XIV. 4

Καὶ ἀπὸ κβ' καὶ αὐτῆς τοῦ Ιανουαρίου μηνὸς γράφεται, τῆς
βυσιλείας Ἡρακλείου νέου Κωνσταντίνου ἔτος γ'.

Ἰνδ. ιδ'. ις'. μετὰ ὑπ. Ἡρακλείου Ἀθγουστου ἔτος ιε'. B

Καὶ ἀπὸ κβ' καὶ αὐτῆς τοῦ Ιανουαρίου μηνὸς γράφεται, τῆς
5 βυσιλείας Ἡρακλείου νέου Κωνσταντίνου ἔτος ιδ'.

Τούτῳ τῷ ἐνιαυτῷ μηνὶ δύστῳ, κατὰ Ῥωμαίους μαρτίῳ,
ἐφάνη ἐκὶ δ' ἡμέρας ἀστὴρ φαιδρὸς πάντο κατὰ δυσμὰς μετὰ δύ-
σιν ἡλίου.

Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ ἀρτεμισίῳ, κατὰ Ῥωμαίους ματίῳ, ιδ',
10 ἡμέρα δ', αὐτῇ τῇ ἁγίᾳ μεσοπεντηκοστῇ, συνήχθησαν αἱ σχο-
λαὶ καὶ ἄλλοι πολλοὶ τοῦ πλήθους ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ ἐκκλη-
σίᾳ, καὶ κατέκραξαν Ἰωάννου τοῦ ἐπίκλην Σεισμοῦ, ὡς θελήσων-
τος ἐπῆραι τὰ ψώμια τῶν σχολῶν εἰς ὄνομα τῶν στρατιωτῶν·
καὶ τοῦ πατριάρχου Σεργίου ὑποσχομένου ἀποθεραπεύειν τὸν
15 ὄχλον, εἰ μόνον ἐνδώσῃσι γενέσθαι τὴν θείαν λειτουργίαν.

Τῇ πεντεκαιδεκάτῃ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς πάλιν πλειόνων εὐρε-
θέντων ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ, καὶ κατακραζόντων
τοῦ λεχθέντος Ἰωάννου, ὁ μὲν πατριάρχης καὶ Ἀλέξανδρος ὁ
ἐπαρχὸς τῶν πριτωρίων καὶ ἄλλοι τινὲς τῶν ἀρχόντων καὶ
20 Λεόντιος κόμης τοῦ ὄψαριου καὶ σπαθάριος, ἀνῆλθαν εἰς τὸν
ἄμβωνα τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, καὶ κρουνγῶν πολλῶν γενομένων D
κατὰ τοῦ ῥηθέντος Ἰωάννου τοῦ ἐπίκλην Σεισμοῦ ἀπὸ τοῦ κοι-

3. ἔτος] τὸ P. 4. καὶ] τῆς P. 17. κατακραζόντων P. 20. ἀ-
νήλθον P.

Et ab ipso die xxii. Januarii mensis, scribitur, Imperii Heraclii Novi
Constantini anno xiii.

626. xvi. Ind. xiv. Post Cons. Heraclii Augusti XV. 1. 351.

Et ab ipso die xxii. Januarii mensis, scribitur, Imperii Heraclii Novi
Constantini anno xiv.

Hoc anno, mense Dystro, secundum Romanos, Martio, apparuit sy-
dus fulgentissimum versus occidentem, post occasum solis.

Hoc anno, mense Artemisio, secundum Romanos Maio, xvi. feria iv.
in quam incidit Media Pentecoste, convenerunt Scholae (Palatinae) una
cum multis aliis ex plebe, in sanctissima Magna Ecclesia, clamoribusque
consecuti sunt Joannem cognomento Sismum, quod tollere vellet panes
Scholarum in sportulas militum dari consuetos: Sergio Patriarcha interea
pollicente operam suam se collaturum ut satis his fieret, dummodo sine-
rent sacram Liturgiam peragi.

xiv. ejusdem mensis die, pluribus rursus in sanctissima magna Ec-
clesia coactis, et clamitantibus contra praedictum Joannem, Patriarcha et
Alexander Praefectus Praetorio, et alii quidam ex Magistratibus, et
Leontius Comes piscium et Spatharius, Magnae Ecclesiae Ambonem con-
scenderunt, multisque clamoribus contra eundem Joannem cognomento

νοῦ εἰς τὸ μηκέτι αὐτὸν παρελθεῖν διὰ πολιτικοῦ προέγματος, ἐκείνος μὲν καθηρέθη καὶ κατεβλήθησαν αὐτοῦ παραχρῆμα αἱ
V 312 εἰκόνες. ὁ δὲ ἑπαρχος τῶν πραιτωρίων Ἀλέξανδρος προσεφώνησε, λέγων ὅτι Ἀπὸ ἄρτι πρὸς ἐμὲ ἔχετε χάριν τῶν ψωμίων καὶ ἔπιζω ἐν τάχει παιῶν διόρθωσιν εἰς αὐτό. ὁ γὰρ λεχθεὶς Ἰωάννης ὁ 5 Σεισμὸς γ' φόλλων πιπρασκομένου τοῦ ψωμίου αὐτὸς ἢ φόλλων αὐτὸ ἠβουλήθη ποιῆσαι· καὶ ὁ Θεὸς κατέβαλε τὴν βουλήν αὐτοῦ.

P 392 Καλὸν δὲ διηγῆσασθαι ὅπως καὶ νῦν ὁ μόνος πολυέλεος καὶ
R 896 ἔσπλαγγνος Θεὸς τῇ εὐπροςδέκτῳ πρεσβείᾳ τῆς ἀχράντου αὐ-
 τοῦ μητρὸς καὶ κατὰ ἀλήθειαν δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας τὴν ταπεινὴν ταύτην αἰτοῦ πόλιν ἔσωσεν ἐκ τῶν κατὰ συμφωνίαν κυκλωσάντων αὐτὴν παναθῶν ἐχθρῶν τῇ κραταιᾷ αὐτοῦ χειρὶ, καὶ τὸν ἐν αὐτῇ εὐρεθέντα λαὸν ἐλ-
 τρώσατο τῆς προσδοκωμένης μαχαίρας, αἰχμαλωσίας τε καὶ πε-
 15 κροτάτης δουλείας, ὃ οὐδεὶς τῶν πάντων εἰπορήσει διηγῆσασθαι. ὁ γὰρ ἐπικατάρατος Σαλβάρας, ἑξαρχος τοῦ Περσικοῦ στρατοῦ,
B ἐκδεχόμενος, ὡς ἔοικεν, καὶ ἔργοις δὲ τελευταῖον ἀπεδείχθη, τὴν τοῦ παναθέου Χαγάνου τῶν Ἀβάρων ἐπέλευσιν, πρὸ πλεί-
 20 στων τούτων ἡμερῶν γενόμενος ἐν Χαλκηδόνι πάντα τὰ τε προά-
 σθεια καὶ παλάτιαι καὶ τοὺς εὐκτηροὺς οἴκους ἀθῆως ἐνέπρησεν,

4. (ὡς· ἐπιζῶ P sola. 16. δ addidit P sola. 20. τε et kai καλά-
 τια om. P.

Sisium a populo excitatis, ut a publicae rei administratione amoveretur, exauctoratus est, statuaeque illius extemplo dejectae. Alexander autem Praefectus Praetorio multitudinem sic est allocutus: *Panes deinceps a me accipietis, ac futurum spero, uti brevi res ad priorem statum revocetur.* Quippe Joannes iste Sisium, cum tribus duntaxat Follibus panis venderetur, rem ipse eo deducere conabatur, uti octo Folles exigerentur: sed Deus consilium ejus evertit.

Operae pretium porro videtur exponere, quemadmodum et nunc solus misericors ac clementia plenus Deus per acceptissimam intemeratae matris ipsius, et vere Dominae nostrae Dei Genitricis, et semper Virginis Mariae intercessionem, humilem hanc suam urbem ex impiis hostibus, inita invicem conjuratione hanc obsidentibus, et cingentibus, potenti sua manu, et qui tum in ea erat populum ab imminente gladio, captivitate, et acerbissima servitute liberaverit: quae quidem omnia nemo satis poterit exponere. Etenim execrandus ille Salbaras, Persici exercitus Dux et Exarchus, cum expectaret, ut vero simile est, et ex factis demum apparuit, Deo invisī Avarum Chagani adventum, interim complures ante dies castris ad Chalcedonem positis, suburbana omnia, et sacras aedes incendio sacrilege absumpsit: ibique mansit, illius adventum praestolatus.

καὶ ἔμεινεν λοιπὸν τὴν ἐκείνου παρουσίαν ἐκδεχόμενος. τῇ οὖν κθ' τοῦ ἰουνίου μηνὸς τῆς παρουσίας ἰδ' Ἰνδικτιῶνος, τουτέστιν τῇ ἡμέρᾳ τῆς συνάξεως τῶν ἁγίων καὶ ἐνδόξων κορυφαίων ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου, κατέλαβε πρόκουρσον τοῦ Θεομισήτου
5 Χαγάνου, ὡς ἄχρι χιλιάδων τριάκοντα, διὰ δηλωμάτων φημισαντος τό τε μακρὸν τεῖχος καταλυβεῖν καὶ τὰ ἔνδον αὐτοῦ, ὥστε τοὺς εἰρεθέντας ἔξωθεν τῆς πόλεως ἐφίππους γενναιοτάτους **C** στρατιῶτας κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν, κυριακὴν οὖσαν, ἔνδον γενέσθαι τοῦ νέου Θεοδοσιακοῦ τείχους ταύτης τῆς βασιλίδος πό-
10 λεως, καὶ ἔμεινεν τὸ αὐτὸ πρόκουρσον ἐπὶ τὰ μέρη Μελαντιάδος, ὀλίγων ἔξ αὐτῶν ἐκτρεχόντων μέχρι τοῦ τείχους ἐκ διαλεμμάτων, καὶ μὴ συγχωρούντων τινὰ ἐξιέναι ἢ ὕλως ἀλόγων δαπάνας συλλέγειν. ἐν τῷ μέσῳ δὲ ἄχρις ἡμερῶν δέκα ἐφεξῆς διαδραμουσῶν, καὶ μηδενὸς τῶν ἐχθρῶν σύνεγγυς τοῦ τείχους φανέντος, ἐξῆλ-
15 θαν στρατιῶται μετὰ παλλικαρίων καὶ πολιτῶν, ὄφελοντες ὡς ἀπὸ δέκα μιλίων θερῖσαι ὀλίγα γεννήματα, καὶ συνέβη ἀπαντηθῆναι αὐτοῖς τοὺς ἐχθροὺς καὶ ἔνθεν κἀκεῖθεν τινὰς διαπεσεῖν, **D** συσχεθῆναι δὲ καὶ τινὰς ἐκ τῶν παλλικαρίων, τῶν στρατιωτῶν καὶ τῶν πολιτῶν τῶν ἐξεληθόντων σὺν αὐτοῖς. εἰ μὴ γὰρ συνέβη τοὺς
20 στρατιῶτας περισπασθῆναι εἰς τὸ ἐκδικῆσαι τὰ ἴδια παλλικάρια καὶ τοὺς πολίτας, ἱκανοὶ ἐφρονέοντο ἐκ τῶν ἐχθρῶν κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν. μετ' οὐ πολὺ δὲ τινῶν ἐχθρῶν ἄχρι μιᾶς χιλιάδος

9. τοῦ ταύτης P. 14. ἐξῆλθον P. 15. καὶ om. R, uncis inclusit P. 19. τῶν alterum om. P.

Itaque xxix. Junii mensis, praesentis xiv. Indictionis, die scilicet festo sanctorum et illustrium Coryphaeorum Apostolorum Petri et Pauli, accessit prima acies Deo odiosi Chagani, triginta circiter hominum millium; per nuntios promulgantis se quamprimum Longum Murum occupaturum, et quidquid intra illum est: ita ut quotquot ex equitibus ac fortissimis militibus qui hactenus extra urbem erant, hoc ipso die, qui in Dominicam incidit, intra novum Theodosiacum murum hujus urbium Reginae se confestim recipere. Mansitque prima ista acies circa Melantiadem, paucis ex iis usque ad muros per intervalla excurrentibus, et quenquam exire, vel ad eorum pabulationem quidquam colligere prohibentibus. Elapsis interea diebus decem, nemine ex hostibus ad moenia apparente, egressi milites cum calonibus et civibus, uti ad decimum ab urbe lapidem meterent exiguum segetem; in hostes incidere, aliquot ex iis caesis, quibusdam etiam ex militum calonibus et ex civibus qui cum iis egressi fuerant, captis. Nisi tamen milites in calonibus suis defendendis fuissent occupati, magnum satis ex hostibus numerum eo die interfecissent. Caeterum non multo post circiter mille ex hostibus, hoc ipso die, juxta

- ἐλθόντων πλησίον τοῦ σιβασιμίου οἴκου τῶν ἁγίων Μωυσαβαίων
 πέραν ἐν Συκαῖς, καὶ ἐμφανισάντων ἑαυτοὺς τοῖς Πέρσαις, κἀ-
 κείνων συναχθέντων ἐπὶ τὰ μέρη Χρυσοπόλεως, καὶ γνωσάν-
 P 898 των ἁλλήλοις διὰ πυρκαϊῦς τὴν ἑαυτῶν παρουσίαν, ἐν τῷ μίσθῳ
 ἀπέλυσεν ὁ ἐπικατάρτος Χαγάνος Ἀθανάσιον τὸν ἐνδοξότατον⁵
 R 898 πατριμίον ἀπὸ τῶν μερῶν Ἀδριανουπόλεως, εἰρηκῶς αὐτῷ εἶπεν
 Ἄπειλθε καὶ ἴδε πῶς θέλουσιν οἱ τῆς πόλεως Θεραπειῶσι με
 καὶ τί θέλουσί μοι δοῦναι, ἵνα ὑποστρέψω εἰσελθόντος οὐκ
 αὐτοῦ Ἀθανασίου τοῦ ἐνδοξοτάτου, καὶ ταῦτα ἀπαγγελλαντος
 Βόνῳ τῷ ἐνδοξοτάτῳ πατρικίῳ καὶ μαγίστρῳ καὶ τοῖς λοιποῖς¹⁰
 V 813 ἄρχουσι, κἀκείνων ἐπιμεμψαμένων αὐτῷ οὕτως ἐποπεσόντι τῷ
 ἐπικαταράτῳ Χαγάνῳ καὶ ὑποσχομένῳ τοὺς τῆς πόλεως τὰ θε-
 ραπειῶντα αὐτὸν πράττειν, τότε Ἀθανάσιος ὁ ἐνδοξότατος ἔειπεν
 B ταῦτα αὐτῷ ῥηθῆναι παρὰ τῶν ἐνδοξοτάτων ἀρχόντων κατὰ τὸν
 καιρὸν καθ' ὃν εἰς πρεσβείαν ἐστέλλετο· λοιπὸν δὲ μηδὲ μισθ-¹⁵
 θηκέναι αὐτὸν οἴτω τὰ τοῦ τείχους κατησφαλισθαι καὶ στρατὸν
 ἐνταῦθα παρεῖναι· πλὴν ἐτοίμως ἔχειν αὐτὸν τὴν αὐτῷ διδομέ-
 νην ἀπόκρισιν λέγειν ἀπαρallάκτως τῷ Χαγάνῳ. εἶτα ἐπιζητή-
 σαντος τοῦ αὐτοῦ ἐνδοξοτάτου Ἀθανασίου πρότερον ἐθέλειν θιω-
 ρῆσαι τὸν ἐν τῇ πόλει ὄντα στρατὸν, ἄρμαστατιῶνος γενομένης²⁰
 ἤρθεθσαν τῶν ἐνδημούντων ἐν τῇ πόλει καβυλλαρίων περὶ τὰς
 ιβ' καὶ πρὸς χιλιάδας. καὶ τότε δέδωκαν αὐτῷ οἱ ἄρχοντες ἀντα-
 C πόκρισιν ὀφειλουσαν πάντως παρασκευάσαι τὸν ἐπικατάρτον

8. ἐλθόντος R. 15. μηδὲ om. R.

venerandam aedem Sanctorum Maccabaeorum ultra Sinum in Sycis, ac-
 cedentibus, ac sese Persis visendos praebentibus, qui versus Chryso-
 polim castra posuerant, suam inter se per ignes praesentiam significanti-
 bus. Interim execranda Chaganus Athanasium clarissimum Patricium
 Adrianopoli cum his dictis amandavit: *Abi, et vide qua ratione velint ci-
 ves me placare, quaeve dona offerre, ut hinc recedam.* Veniente igitur
 ipso gloriosissimo Athanasio, haecque Bono gloriosissimo Patricio et Ma-
 gistro, caeterisque Magistratibus exponente, haeque Athanasium objurgan-
 tibus, quod abominando Chagano ita se subdiderit, fueritque pollicitus
 urbis cives quae illi placitura essent executores: tum gloriosissimus Atha-
 nasius haec sibi data esse in mandatis dixit a gloriosissimis Magistrati-
 bus quo tempore legatus missus fuerat: caeterum neque scire se ita mu-
 ros esse munitos, copiasque hic adesse: nihilominus paratam se datam
 Chagano responsum huiusmodi verbis referre. Deinde cum gloriosissimus
 Athanasius, priusquam reverteretur, quantae essent in urbe copiae videre
 vellet, lustratione facta, reperta sunt in urbe existentium equitum circiter
 millia duodecim. Tum Magistratus jusserunt ea responderi quae ex-
 ecrandum Chaganum omnino persuaderent ad exercitum a moenibus, seu

Χαγάνον πλησιάσαι τῇ τείχει ἤγουν τῇ πόλει. εἶτα Ἀθανασίου τοῦ ἐνδοξοτάτου τὰ πρὸς ἐκείνον φθάσαντος, καὶ μὴ δεχθέντος, ἀλλὰ λέγοντος τοῦ καταράτου Χαγάνου ὅπως μὴ ἐνδιδόναι, εἰ μὴδ' ὤν καὶ τὴν πόλιν καὶ τοὺς ἐν αὐτῇ ὄντας κομίσηται, τῇ 5xθ' τοῦ ἰουλίου μηνὸς αὐτὸς ὁ θειομίσητος Χαγάνος κατέλαβε τὸ τεῖχος μετὰ ὄλον τοῦ ὄχλου αὐτοῦ, καὶ ἔδειξεν ἑαυτὸν τοῖς τῆς πόλεως. μετὰ μίαν ἡμέραν, τουτέστιν τῇ λα' τοῦ αὐτοῦ ἰουλίου μηνός, ἦλθεν παρατασσόμενος πόλεμον [καὶ ἔμεινεν ἀπὸ ἑωθεν ἕως ὥρας ια' πολεμῶν] ἀπὸ τῆς λεγομένης Πολυανδρίου πόρτας 10 καὶ ἕως τῆς πόρτας τοῦ Πέμπτου καὶ ἐπέκεινα σφοδρότερος· ἐκεῖ D γὰρ τὸν πολὺν αὐτοῦ παρέστησεν ὄχλον, στήσας εἰς ὄψιν κατὰ τὸ λοιπὸν μέρος τοῦ τείχους Σκλάβους. καὶ ἔμεινεν ἀπὸ ἑωθεν ἕως ὥρας ια' πολεμῶν, πρῶτον μὲν διὰ πεζῶν Σκλάβων γυμνῶν, κατὰ δὲ δευτέραν τάξιν διὰ πεζῶν ζαβύτων. καὶ περὶ ἐσπέραν 15 ἔστησεν ὀλίγα μαγγανικὰ καὶ χελώνας ἀπὸ Βραχιαλίου καὶ ἕως Βραχιαλίου. καὶ πάλιν τῇ ἐξῆς ἔστησε πλῆθος μαγγανικῶν εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο τὸ πολεμηθῆν παρ' αὐτοῦ σύνεγγυς ἀλλήλων, ὡς ἀναγκασθῆναι τοὺς τῆς πόλεως πάμπολλα στήσαι μαγγανικὰ R 900 ἔνδοθεν τοῦ τείχους τῆς μάχης καθ' ἐκάστην τῶν πεζῶν συγκρο- 20 τουμένης, καὶ τῶν ἡμετέρων κατὰ θεοῦ δημιουργίαν ἐκ τοῦ περιγεγονότος ἀποσοβούντων μήκοθεν τοῖς ἐχθροῦς. ἐκαλάμωσε δὲ P 394 τὰς πετρωρίας αὐτοῦ καὶ ἔξωθεν ἐβύρσωσεν. παρεσκεύασεν δὲ

1. μὴ πλησιάσαι Ducangius. 3. μοι P. 8. Seclusi καὶ — πολεμῶν. 9. Κολιανδρίου hic et infra RV. 12. καὶ — πολεμῶν om. P. 14. διὰ τῶο P.

urbe, amovendum. Cum ergo gloriosissimus Athanasius ad execrandum Chaganum pervenisset, ab eo minime exceptus est, illo dicente, sibi omnia esse tradenda, sin minus, urbem funditus eversurum se, et quotquot in ea erant abducturum.

xxix. Julii mensis die, Deo invisus Chaganus accessit ad moenia cum universis copiis, ac seipsum civibus ostendit. Post diem unum exactum, scilicet xxxi. ejusdem mensis Julii, accessit ad praelium paratus, mansitque a prima luce usque ad horam xi. bellum fortiter ciens a porta Polyandrii usque ad portam Quinti, atque adeo ulterius: ibi enim plurimum militem statuit in ipsius urbis conspectu, in reliqua vero muri parte Slavos, ac primam quidem eorum aciem pedestrem nudam, alteram pedestrem loricatam. Tum sub vesperam machinas aliquot et testudines admovit a Brachialio usque ad Brachialium. Rursum postero die multa tormenta in illam partem quae ab ipso oppugnabatur, statuit, ita inter se proxima, ut necesse fuerit obsessis quam plurimas machinas intra muros apponere, peditibus quotidie invicem pugnantibus, nostrisque, Dei providentia, victoribus, ac hostes longe propulsaantibus. Confecit praeterea machinas jaculatorias, quas extrorsum corio texit. Aedificavit autem in eo spatia,

εἰς τὸ διάστημα τὸ ἀπὸ τῆς Πολυανδρίου πόρτας ἕως τῆς πόρτας τοῦ ἁγίου Ῥωμανοῦ στῆναι ἰβ' πυργοκαστέλλους ὑψηλοῦς, φθά-
νοντας σχεδὸν ἕως τῶν προμαχεώνων, καὶ ἐβύρωσεν αὐτούς.
καὶ οἱ εὐμεθέντες δὲ ναῦται ἐν τῇ πόλει καὶ αὐτοὶ ἐξῆλθον εἰς
συμμαχίαν τοῖς πολίταις· καὶ εἷς ἐξ αὐτῶν τῶν ναυτῶν ἐμηχα- 5
νήσατο καταρτίων καὶ ἐκρέμασεν εἰς αὐτὴν κάραβον, ὀφείλων δὲ
αὐτοῦ ἐμπρῆσαι τοὺς πυργοκαστέλλους τῶν ἐχθρῶν, ὄντινα ναύ-
την καταπλήξαντα τοὺς πολεμίους οὐ μετρίως συνεκρότησε Βό-
νος ὁ πανεύφημος μάγιστρος.

B Ὁ δὲ αὐτὸς ἐκκλέεστατος μάγιστρος μετὰ τὸ ἐγγίσει τὸν 10
ἐχθρὸν τῷ τείχει οὐ διέλειπεν προτρέπων αὐτὸν λαβεῖν μὴ μόνον
τὰ πύκτια αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ ἕτερον στίχον ὑπὲρ τοῦ ἐλθεῖν αὐτὸν
ἕως τοῦ τείχους. καὶ οὐ προσεδέξατο, ἀλλ' ἔλεγεν ὅτι ἀναχωρή-
σατε τῆς πόλεως καὶ ἑάσατέ μοι τὰς ὑποστάσεις ὑμῶν, καὶ σώ-
σατε ἑαυτοὺς καὶ τὰς φAMILΙΑΣ ὑμῶν. ἤγωνία δὲ χαλάσαι εἰς 15
θάλασσαν τὰ μονόξυλα, ἅπερ ἤγαγεν μεθ' ἑαυτοῦ, καὶ οὐ συν-
εχωρεῖτο ἐκ τῶν σκαφοκαράβων. καὶ ταῦτα λοιπὸν παρεσκεύασεν
χαλασθῆναι κατὰ τὴν γέφυραν τοῦ ἁγίου Καλλινίκου μετὰ τρίτην
C ἡμέραν τοῦ πολεμῆσαι. διὰ τοῦτο δὲ παρεσκεύασεν ἐκεῖσε χαλα-
σθῆναι τὰ μονόξυλα, ὡς τῶν τόπων ἐπιβράχων ὄντων, καὶ μὴ 20
δυναμένων ἐκεῖσε τῶν σκαφοκαράβων παρεισελθεῖν. ἔμειναν δὲ οἱ

4. οἱ om. P.

ἐχθρῶν m. R.

15. χαλάσας P.

10. αὐτὸς om R.

11. διέλιπε P.

16. τὰ om. P.

ib. ἐκκλέεστατος R.

13. ἀναχωρήσατε — ἑάσατε P.

21. οἱ om. P.

quod inter portam Polyandrii et portam Sancti Romani interjacet, XII-
turres castellis instructas, praealtas, et quae ipsa fere propugnacula at-
tingerent, quas et perinde corio munivit. Sed et Nautae qui erant in
urbe, egressi, civibus subsidio erant: unusque ex iisdem nautis malum
nauticum machinatus est, in cujus summitate navigiolum appendit, quo
hostium turres castellis instructas incenderet: quem quidem nautam, qui
hostes adeo perculerat, collaudavit Bonus gloriosus Magister.

Idem porro celebratissimus Magister, quoties ad moenia accessit, non
destitit hostem hortari, non solum ut tributa sua acciperet, sed et alia
quorum causa ad ipsa usque moenia venerat. Verum nihil ex his admi-
sit, dixitque: *Urbe cedite, vestrasque fortunas mihi dimittite, servatoque
vos ipsoe, et familias vestras.* Angebatur vero potissimum in trabariis,
quas secum attulerat, in mare demittendis: cum a majoribus scaphis im-
pediretur. Sed eas tandem in mare immittere decrevit versus pontem
Sancti Callinici, triduo postquam coepit urbem oppugnare. Ideo vero
hocce loco trabarias demittere ei visum est, quod loca illa essent vadosa,
et ubi majora navigia accedere minime poterant. Manserunt igitur ea-

* σκαφοκίραβοι εἰς ὕψιν τῶν μονοξίλων ἀπὸ τοῦ ἁγίου Νικολάου
 ἕως τοῦ ἁγίου Κόνωνος πέραν εἰς Πηγάς, μὴ συγχωροῦντες
 παρεξελθεῖν τὰ μονόξυλα.

Τῷ δὲ σαββάτῳ τῆ δελλη, τουτέστιν τῇ δευτέρῃ τοῦ αὐ-
 5 γούστου μηνός, ἐξήτησεν ἄρχοντας ὁ Χαγάνος ὀφειλοντας αὐτῷ
 διαλεχθῆναι. καὶ δὴ ἐξῆλθον πρὸς αὐτὸν Γεώργιος ὁ ἐνδοξότατος
 πατρίκιος καὶ Θεόδωρος ὁ ἐνδοξότατος κομμερκιάριος ὁ τὴν Ἰσα-
 10 τιν καὶ Θεοδόσιος ὁ ἐνδοξότατος πατρίκιος καὶ λογοθέτης καὶ
 Θεόδωρος ὁ Θεοφιλέστατος σύγκελλος καὶ Ἀθανάσιος ὁ ἐνδοξότα-
 10 τος πατρίκιος. καὶ δὴ ἀπελθόντων αὐτῶν ἤγαγεν εἰς ὕψιν αὐ-
 τῶν ὁ Χαγάνος τρεῖς Πέρσας φοροῦντας ἄλοσῆρικα, πεμφθέντας R 902
 πρὸς αὐτὸν ἐκ τοῦ Σαλβάρου. καὶ ἐκείνους μὲν παρεσκέασεν κα-
 θεσθῆναι ἐπὶ αὐτοῦ, τοὺς δὲ ἡμετέρους πρεσβευτὰς παρίστασθαι,
 καὶ εἶπεν ὅτι Ἰδοὺ οἱ Πέρσαι ἐπρέσβευσαν πρὸς ἐμέ, ἐτοίμως
 15 ἔχοντες δοῦναι μοι τρεῖς χιλιάδας εἰς συμμαχίαν. ἐὰν οὖν θέλετε
 λαβεῖν ἕκαστος τῶν ἐν τῇ πόλει πρὸς σάγιν καὶ κάμισιν, ποιού-
 20 μεν σιγγιλιν πρὸς τὸν Σαλβάρου· φίλος γὰρ μου ἐστίν, καὶ πε- P 895
 ράσατε πρὸς αὐτὸν, καὶ οὐκ ἄδικεῖ ἡμῶς, καὶ εἰσάτε μοι τὴν
 πόλιν καὶ τὰς ὑποστάσεις ἡμῶν· ἄλλως γὰρ ἡμῶς οὐκ ἐνι σωθῆ-
 20 ναί, μὴ λχθῆτες ἔχετε γενέσθαι καὶ διὰ θαλάσσης ἀπελθεῖν ἢ πε-
 ρωτοὶ καὶ εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνελθεῖν. Ἰδοὺ γὰρ, ὡς λέγουσιν
 αὐτοὶ οἱ Πέρσαι, οὐδὲ ὁ βασιλεὺς ἡμῶν ἐν Περσίδι εἰσῆλθεν οὐδέ

1. Νικολάου — ἁγίου om. P. 7. Ἰσάτιν PV. 9. σύγγελλος P.
 13. παρίστασθαι PV. 17. σιγγιλιν P. ib. Σάργαρον P, Σάλ-
 βαρον R. ib. περάσατε P. 18. εἰσάτε P.

dem navigia in trabariarum conspectu ab aede sacra sancti Cononis trans
 Fretum, usque ad Fontes, cum transitum trabariis prohiberent.

Sabbato, circa vespeream, secundo scilicet Augusti mensis die, Cha-
 ganus Proceres ad colloquium evocavit. Et egressi sunt cum ipso col-
 locaturi Georgius clarissimus Patricius, Theodorus clarissimus Commer-
 ciarus Glasti, Theodorus clarissimus Patricius et Logotheta, Theodorus
 religiosissimus Synoellus, et Athanasius clarissimus Patricius. Hi cum
 profecti essent, adduci praecepit Chaganus in eorum conspectum tres
 Persas sericeis vestibus indutos, qui ad ipsum missi fuerant a Salbara,
 quos sibi assidere iussit, nostris interea legatis stantibus: tum haec ver-
 ba fecit, *Ecce ad me legationem miserunt Persae, tria hominum millia
 in subsidium mihi dare parati. Si igitur quotquot in urbe estis cum sago
 duntaxat ac indusio ex ea excedere velitis, pacta ac foedus cum Salbaro
 incamur: amicus enim meus est, ad illumque transite, neque ulla is vobis
 injuria afficiet. Miki vero urbem ac fortunas vestras dimittite, nulla
 quippe vobis alia superest salutis expediendae via: nisi forte vos fieri
 pisces contingat, quo per mare evadatis, vel aves, quo evoletis in aerem.*
En ecce, ut illi asserunt, ipsi Persae. Sed et neque Imperator vester Per-

ὁ στρατὸς ὑμῶν καταλαμβάνει. εἶπε δὲ αὐτῷ Γεώργιος ὁ ἐνδοξό-
τατος ὅτι οὗτοι ἐπιθέται εἰσὶν καὶ μίαν ἀλήθειαν οὐ λαλοῦσιν.
ἐπεὶ ὁ στρατὸς ἡμῶν ἐνταῦθα καταλαμβάνει, καὶ ὁ εὐσεβέστατος
ἡμῶν δεσπότης εἰς τὴν χώραν αὐτῶν ἔστιν ἐξολοθρεύων αὐτήν.

- B ὁ εἰς ὄν τῶν Περσῶν διακνισθεὶς ὕβρισεν ἐπὶ τοῦ Χαγάνου τὸν
εἰρημένον ἐνδοξότατον Γεώργιον. καὶ αὐτὸς ἀνταπεκρίθη αὐτῷ
ὅτι Σὺ με οὐχ ὕβριζεις, ἀλλ' ὁ Χαγάνος. εἶπαν δὲ καὶ τοῦτο
τῷ Χαγάνῳ οἱ πρὸς αὐτὸν ἐξελθόντες ἐνδοξότατοι ἄρχοντες ὅτι
Τοσαῦτα πλήθη ἔχων βοηθείας Περσῶν δέη. καὶ εἶπεν ὅτι Ἐὰν
θελήσω, παρέχουσί μοι εἰς συμμαχίαν· φίλοι γὰρ μοῦ εἰσιν. 10
καὶ πάλιν εἶπον αὐτῷ οἱ ἄρχοντες ἡμῶν ὅτι Ἡμεῖς τὴν πόλιν οὐ-
δέποτε ἔωμεν· ἡμεῖς γὰρ προσδοκῶντες ὅτι καιρῖόν τι λαλοῦμεν
C ἐξήλθामεν πρὸς σέ. ἔάν οὖν μὴ θέλῃς τὰ πρὸς εἰρήνην μεθ'
ἡμῶν λαλῆσαι, ἀπόλυσον ἡμᾶς. καὶ ἀπέλυσεν αὐτούς. καὶ τῇ
νυκτὶ εὐθέως τῇ ἐπὶ κυριακῇ κατὰ δημοουργίαν τοῦ ἀγαθοῦ καὶ 15
φιλοκτιλέμονος Θεοῦ περιέπεσαν αὐτοὶ οἱ Πέρσαι οἱ πρεσβεύσαντες
πρὸς τὸν Χαγάνον ἐν τῷ ἀντικερᾷ αὐτοῦ διὰ Χαλῶν ἐπὶ Χρυ-
σόπολιν εἰς ἡμετέρους καράβους, ἐν οἷς ἦσαν τινες καὶ τῶν τοῦ
ὀρφανοτροφείου· καὶ ὁ εἰς ἕξ αὐτῶν τῶν Περσῶν ἠρέθη βαλὼν
ἑαυτὸν εἰς καράβιν λεγόμενον σανδάλιν ἐπὶ ὕμιν καὶ ἐπάνω τὰ 20
V 815 καταλέκτια, καὶ οὕτως ἀντιπερῶν ἐπὶ Χρυσόπολιν. ὁ δὲ ναύτης
ὁ ὢν ἐν αὐτῷ τῷ καραβίῳ καὶ ἐλαύνων ἔνευσεν εὐφρῶς τοῖς τοῦ

13. ἐξήλθομεν P.

20. καράβην PV.

22. αὐτῷ om. R.

sidem est ingressus, neque ullus hic vester adstat exercitus. Cui gloriosissimus Georgius, Isī, inquit, impostores sunt, nec quioquam veri dicunt. Noster enim hic adest exercitus, ac plenisimus Princeps noster in eorum provinciis versatur, hasque decastat omnino. Tum hisce dictis motus unus ex Persis, gloriosissimum Georgium Chagani nomine convitit impetivit. Cui ille, Minime, ait, tua sunt in me convicia, sed Chagani. Illud etiam ingesserunt Chagano, qui ad eum missi fuerant gloriosissimi Proceres: Atqui licet tantae sint vires tuae, Persarum etiam auxilio indiges. Tum Chaganus, Si velim, inquit, si mihi subsidio venient, amici enim mei sunt. Rursum vero Proceres nostri dixerunt: Nequaquam dimitemus urbem nostram: sed hic expectamus, dum tecum de his quae ad rem praesentem conducunt colloquamur: si ergo de pace nobiscum notis agere, nos dimitte. Hosque tum ille dimisit. Eadem porro ipsa nocte, quae Dominicam praecedit, singulari benigni ac misericordis Dei providentia, ad Chaganum missi li legati, dum per Chelas Chrysopolim trajiciunt, in nostras naves incidunt, quae quosdam ex Orphanotrophis vehabant, unusque ex illis Persis deprehensus est se ipsum in scapham, quam Sandalin vocant, pronum in faciem abjecisse, stragulisque sese operuisse, ita Chrysopolim trajicere conatum. At nauta qui in navi erat, eamque regabat, hoc ani-

ὀρφανοτροφείου, καὶ ἐπανάξαντες καὶ ἐπαρόντες τὰ καταλέκτια, R 904
 καὶ εὐρόντες αὐτὸν τὸν Πέρσῃν τέλειον ὄντα καὶ κείμενον ἐπὶ D
 ὄψιν, ἔσφαξαν καὶ ἐπῆραν τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. τοὺς δὲ ἄλλους
 δύο Πέρσας εἰς ἄλλο πλοῖον ἀντιπερῶντας ἐχειρώσαντο μετὰ καὶ
 5 τοῦ ναύτου, καὶ τούτους ἔωθεν ἤγαγον εἰς τὸ τεῖχος. καὶ τοῦ
 μὲν ἐνὸς τῶν ζώντων κόψαντες τὰς δύο χεῖρας καὶ δῆσαντες εἰς
 τὸν τράχηλον αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν τοῦ σφαγέντος ἐν τῷ καράβῳ
 ἔπεμψαν οἱ ἡμέτεροι πρὸς τὸν Χαγάνον. τοῦ δὲ ἄλλου βληθέν-
 τος εἰς κάραβον καὶ ἀπενεχθέντος ζῶντος ἐπὶ Χαλκηδόνα, καὶ
 10 ἐπιδειχθέντος τοῖς Πέρσαις, ὡς ἐστὶν εἰς τὸν κάραβον, ἀπεκε- P 396
 φάλισαν αὐτὸν οἱ ἡμέτεροι, καὶ ἐξήρψαν εἰς γῆν τὴν κεφαλὴν αὐ-
 τοῦ μετὰ γραμμάτων ἔχόντων οὕτως· ὅτι ὁ Χαγάνος μετ' ἡ-
 μῶν πάκτα πεποικῶς ἔπεμψεν ἡμῖν τοὺς παρ' ἡμῶν πρὸς αὐτὸν
 σταλέντας πρεσβευτάς, καὶ τοὺς μὲν δύο ἐν τῇ πόλει ἀπεκεφα-
 15 λίσσαμεν, τοῦ δὲ ἄλλου ἰδοὺ ἡμεῖς ἔχετε τὴν κεφαλὴν. ἀπῆλθεν
 δὲ αὐτῇ τῇ κυριακῇ ὁ ἐπικατάρατος Χαγάνος εἰς Χαλᾶς, καὶ
 ἔβαλεν εἰς θάλασσαν μονόξυλα ὀφειλοντα ἀπελθεῖν εἰς τὴν ἀντι-
 πέραν καὶ ἀγαγεῖν πρὸς ἑαυτὸν τοὺς Πέρσας κατὰ τὴν ὑπόσχεσιν
 αὐτῶν. τούτου δὲ γνωσθέντος, τῇ ἐσπέρᾳ ἕξ ἡμῶν ἀνέπλευσαν
 20 κἄν ὁ κάραβος ἐπὶ Χαλᾶς, τοῦ ἀνέμου ὄντος ἐναντίου, εἰς τὸ
 μὴ συγχωρῆσαι τὰ μονόξυλα ἀντιπερᾶσαι. καὶ ὑπέστρεψεν περὶ B

1. ἐπαίροντες P. Vide annot. ad Malalam p. 462. 19. 5. ἔσωθεν
 P. 7. καὶ τὴν P. 8. οἱ om. P. 10. ἐστὶν] δὲ R. id. τὸν om. P.
 12. ὅτι γὰρ ὁ P. 19. ἡμέρα P. 20. κἄν ὁ κάραβος V, (κἄν)
 ὁ, κάραβος R, σαφακάραβοι P. 21. περὶ] ἐπὶ P.

madverso, iis qui ex Orphanotrophio erant, id dextra innuit, qui conse-
 stim reductis ac sublevatis stragulis, Persam sanum ac incolmum in fa-
 ciem jacentem inventum interfecerunt, illiusque caput absciderunt. Alios
 vero duos Persas pariter in navi trajicientes, cum ipso nauta captos, in-
 tra moenia adduxerunt: ac alterum quidem ex supersticibus, truncata
 prius utraque manu, ejusque collo alligata, una cum illius qui in navi-
 cula interfectus fuerat capite, ad Chaganum nostri transmisere. Alterum
 autem in navim conjectum, vivumque Chalcedonem deductum, ac Persis
 ostensum, in ipsa navi capite truncarunt, eo in continentem ejecto, cum
 hocce scripto: *Chaganus, initis nobiscum foederibus, vestros ad eum mis-
 sos legatos ad nos transmisit, quorum duobus capite in urbe amputari ju-
 sissus: alterius vero ecce habetote caput.* Abominandus deinde Chaganus,
 hoc ipso die Dominico, ad Chelas abiit, et trabarias in mare demisit,
 quibus in oppositam regionem trajiceret, secumque Persas, secundum eq-
 rum pollicita, adduceret. Quo cognito, eadem ipsa die, quidam ex no-
 stris, solverunt naves cum suis scaphis versus Chelas, vento licet con-
 trario, que trabarias a trajectu in ulteriorem ripam prohiberent. Ac sub

ἐσπέραν ὁ ἐπικατάρματος Χαγάνος εἰς τὰ περὶ τὸ τεῖχος, καὶ ἐπέμ-
φθησαν αὐτῷ ἀπὸ τῆς πόλεως βρώσιμά τινα καὶ οἰνάρια. ἦλθεν
δὲ Ἐρμίτζις ἑξαρχος τῶν Ἀβάρων εἰς τὴν πόρταν λέγων ὅτι Βαρὺ
πρᾶγμα ἐποιήσατε τοὺς χθρῆς μετὰ τοῦ Χαγάνου ἀριστήσαντας,
ὅτι ἐφρονεύσατε, καὶ πρὸς τούτοις ἐπέμψατε αὐτῷ τὴν κεφαλὴν⁵
καὶ τὸν ἄλλον ἀποκεχειρισμένον. καὶ εἶπαν ὅτι Ἡμεῖς οὐ προσέ-
χομεν αἰτῷ. τῇ οὖν νυκτὶ δευτέρας διαφαιούσης ἠδυνήθησαν
αὐτῶν μονόξυλα διαλαθεῖν τὴν σκοῦλκαν ἡμῶν καὶ περᾶσαι
C πρὸς τοὺς ἐπόντισαν καὶ κατέσφαξαν πάντας τοὺς ἐν τοῖς μονο-
ξύλοις εὐρεθέντας Σκλάβους. 10

Ἐξῆλθαν δὲ καὶ οἱ Ἀρμένιοι τὸ τεῖχος Βλαχερνῶν, καὶ
ἔβαλαν πῦρ εἰς τὸν Ἐμβολον τὸν παρεκὶ τοῦ ἁγίου Νικολάου.
καὶ νομίσαντες οἱ ἐξειλήσαντες κολύμβω ἐκ τῶν μονοξύλων Σκλᾶ-
βοι Ἀβάρους εἶναι τοὺς ἰσταμένους παρὰ θάλασσαν, ὡς ἐκ τοῦ
πυρός, ἐκεῖ ἐξελθόντες ἐσφάγησαν ἀπὸ τῶν Ἀρμενίων. ἄλλοι δὲ 15
B 906 ὄλγοι Σκλᾶβοι ἐξειλήσαντες κολύμβω, καὶ ἐξελθόντες ἐπὶ τὸ μέ-
ρος ἔνθα ἴστατο ὁ ἄθεος Χαγάνος, ἐσφάγησαν κατ' ἐπιτροπήν
αὐτοῦ. καὶ τοῦ Θεοῦ κελεύσαντος διὰ τῶν πρεσβειῶν τῆς δεσπο-
D νης ἡμῶν τῆς Θεοτόκου, ἐν μιᾷ ῥοπῇ ἢ διὰ θαλάσσης γέγονεν
αὐτῷ πτώσις. ἐξέβυλον δὲ ὅλα τὰ μονόξυλα εἰς τὴν γῆν οἱ ἡμέ- 20
τεροι, καὶ μετὰ τὸ ταῦτα γενέσθαι ὑπέστρεψεν ὁ ἐπικατάρματος

7. διαφανούσης PV. *ib.* οὐκ addit ante ἠδυνήθησαν P ex conie-
ctura Raderi et 9. Πέρσας, καὶ ἡμέτεροι, pro quo Πέρσας, οὗς
addebat Raderus. 11. ἐξῆλθον P. 12. ἔβαλον P. 13-16. ἐξη-
λάσαντες P, ἐξηλήσαντες V.

vesperam reversus est abominandus Chaganus proxime ad urbis muros, cui ex urbe esculenta quaedam et vina missa sunt. Veniens porro Ermitzits Avarum Exarchus ad portam, *Atrox*, inquit, *perpetrastis facinus, cum illos, qui heri cum Chagano pransi sunt, occidistis: ac praeterea ipsi unius caput, alterum vero manibus truncatum transmisistis.* Cui nostri, *Nobis*, inquit, *ille minime curae est.* Nocte ergo feriae secundae, sub diluculum non potuere eorum trabariae fallere nostras excubias, ac ad Persas trajicere, Sclavis omnibus qui in trabariis inventi sunt, vel in mare praecipitatis, vel a nostris interfectis.

Sed et Armenii ex Blachernarum muro egressi, ignem in Porticum, quae aedi Sancti Nicolai adjacet, immiserunt. Cumque Sclavi, qui ex trabariis in mare natandi gratia se demiserant, Avares esse, qui ad mare stationem haberent, ex igne conjicerent, huc venere, ubi ab Armeniis sunt interfecti. Pauci vero alii ex Sclavis natatu evadentes, cum ad impii Chagani castra pervenissent, illius jussu, trucidati sunt. Ac Deo postmodum ita volente, et intercessionibus Dominae nostrae Deiparae, uno momento, illius in mari accidit strages. Quippe universis trabariis

Χαγάνος εἰς τὸ φωσᾶτον αὐτοῦ, καὶ ἤγαγεν τὰ μαγγανικὰ ἀπὸ τοῦ τείχους ἃ ἦν παραστήσας καὶ τὴν σουδαν ἦν ἐποίησεν, καὶ ἤρξατο καταλύειν τοὺς πυργοκαστέλλους οὓς ἐποίησεν, καὶ τῇ πυκτὶ ἔκαυσεν τὸ σουδάτον αὐτοῦ καὶ τοὺς πυργοκαστέλλους, καὶ 5 τὰς χελώνας ἀποβυρσώσας ἀνεχώρησεν.

Τινὲς δὲ ἔλεγον ὅτι οἱ Σκλῶβοι θεωρήσαντες τὸ γεγονός V 316 ἐπῆραν καὶ ἀνεχώρησαν, καὶ διὰ τοῦτο ἠραγκύσθη καὶ ὁ κατὰ-ρατος Χαγάνος ἀναχωρῆσαι καὶ ἀκολουθῆσαι αὐτοῖς.

Καὶ τοῦτο δὲ ἔλεγεν ὁ ἄθεος Χαγάνος τῷ καιρῷ τοῦ πολέ- P 897
10 μου ὅτι ἐγὼ θεωρῶ γυναῖκα σεμνοφοροῦσαν περιτρέχουσαν εἰς τὸ
τείχος μόνην οὔσαν. ἐθῆλωσε δὲ ἐν τῷ μέλλειν αὐτὸν ἀναχωρεῖν
ὅτι μὴ ὑπολάβητε ὅτι κατὰ φόβον ἀναχωρῶ, ἀλλὰ διὰ τὸ στενω-
θῆναί με εἰς δαπάνας καὶ μὴ ἐπιστῆναί με ὑμῖν ἐν ἐπιτηδείῳ
καιρῷ. ἀπέρχομαι δὲ καὶ φροντίσω δαπανῶν, καὶ ἔρχομαι ὀφεί-
15 λων ποιῆσαι ὑμῖν εἴ τι εἰργάσασθε εἰς ἐμέ. ἔμειναν δὲ τῇ παρα-
σκευῇ νωτοφύλακες καβαλλάριοι εἰς τὰ περὶ τὸ τεῖχος, βάλλοντες
αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ λαμπρὰ εἰς πολλὰ προύστεια ἕως ὥρας ζ', καὶ
ὑπεχώρησαν, ἔκαυσαν δὲ καὶ τὴν ἐκκλησίαν τῶν ἁγίων Κοσμᾶ B
καὶ Δαμιανοῦ ἐν Βλαχέρναις καὶ τὴν ἐκκλησίαν τοῦ ἁγίου Ni-
20 κολάου καὶ ὅλα τὰ περίεξ. εἰς μέντοι τὴν ἐκκλησίαν τῆς δεσποίνης

7. ἀπῆρον P, ἐπῆρον R. ἰδ. καὶ supra versum habet V, in m. supplet P. 9. δὲ om. P. 13. δαπάνην P, δαπάναν R.
ἰδ. μὲ om. P. 15. ἐργάσασθε PV. ἰδ. δὲ om. P. 18. ἐγ-
κάυσαντες P. ἰδ. καὶ om. P.

in terram a nostris subductis, execrandus Chaganus in sua castra rever-
sus, reduci praecepit machinas omnes quas ante muros statuerat, fossam-
que quam fecerat diruit, turresque castellis instructas, quas erexerat: ac
vallibus, et sudibus, ipsisque turribus castellatis ac testudinibus, corio prius
nudatis, incensis, recessit.

Quidam aiunt Sclavos, cum quod actum fuerat, vidissent, castris re-
lictis recessisse, eoque et execrandum Chaganum reverti illosque sequi
coactum fuisse.

A. C.

[Ol. Iph.]

Sed et illud dixit impius Chaganus, dum, bellum flagraret: *Feminam ego conspicio egregie vestitam, absque ullo comitatu per moenia discurrentem. Quinetiam cum in procinctu esset ad recedendum, haec nostris nuntiavit: Nolite existimare prae metu me recedere, sed inopia commectus, et quod tempore minus idoneo vos fuerim aggressus. Proficiamur igitur, annonae comparandae operam daturus, ac postmodum rediturus, ea vobis facturus quae in me perpetrastis.* Manserunt die Veneris extremi agminis custodes equites circa loca proxima moenibus, eodemque die in multa suburbana usque ad horam septimam immisso igne, recesserunt; incensis praeterea aede Sanctorum Cosmae et Damiani, et Ecclesia Sancti Nicolai, locisque circumjacentibus. Ecclesiam vero Dominae nostrae

ἡμῶν τῆς Θεοτόκου καὶ τὴν ἁγίαν σοφὸν εἰσαλθόντες οἱ ἔχθροὶ οὐδὲν ἠδυνήθησαν παντοίως τῶν ἐκείσε καταβλάψαι, τοῦ Θεοῦ τῇ πρεσβείᾳ τῆς ἀχράντου μητρὸς αὐτοῦ οὕτως εὐδοκίσαντος. ἐπελήτησεν δὲ τὸν ἐνδοξότατον κομμερκιάριον εἰς τὸ διαλεχθῆναι αὐτῷ. καὶ ἐδήλωσεν αὐτῷ Βόνος ὁ πανεύφημος μάγιστρος οὕτως· 5
 C Ἰδοὺ ἀντιπερῆ καὶ ἐπακολουθεῖ σοι ἕως τῆς χώρας σου. κάκει λαλεῖτε μεταξὺ ἀλλήλων. 10

R 908 Ἰνθ. ιε'. ιζ'. μετὰ ὑπ. Ἡρακλείου Ἀδγούστου τὸ ιε'.

Καὶ ἀπὸ κβ' καὶ αὐτῆς τοῦ Ἰανουαρίου μηνὸς γράφεται, τῆς βασιλείας Ἡρακλείου νέου Κωνσταντίνου ἔτος ιε'.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐκτίσθη τὸ τεῖχος πέριξ τοῦ οἴκου τῆς δεσποίνης ἡμῶν τῆς Θεοτόκου, ἔξωθεν τοῦ καλουμένου Πτεροῦ. 15

D Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ ἄρτεμισίῳ, κατὰ Ῥωμαίους μαῖῳ, ια' ἐτελεύτησε Βόνος ὁ τῆς ἀουδίου μηνίμης, γανόμενος μάγιστρος, καὶ ἀπετέθη τὸ λειψάνον αὐτοῦ εἰς τὸ σεπτὸν μοναστήριον τοῦ

4. ἀποζήτησαν P. 12. καὶ τῆς P. 13. ἔτει R, ἔτους P. 15. Post Πτεροῦ addit P Τῷ ιε' ἔτει (τὸ ιε' ἔτος R) τῆς βασιλείας Ἡρακλείου ἐκτίσθη τὸ τεῖχος ἔξωθεν Βλαχρονῶν, καὶ ἀπεκλείσθη ἔξωθεν ὁ ναὸς τῆς παναγίας Θεοτόκου, καὶ ἡ ἁγία σοφός· πρώην γὰρ ἔξωθεν τοῦ τεύχους ἦν (πρῶην γὰρ ἔξωθεν R): *) quae in margine ab recentiori manu scripta habet V. 16. μαῖου P.

ni a m. c. Deiparae, et in Sanctam Arcam, ingressi hostes, nihil omnino evertere vel labefactare potuerunt, Deo, intemeratae illius Matris intercessionibus, ita permittente. Expetierunt autem in illius colloquium gloriosissimum Commerciarium: quibus sic nuntiavit Bonus laudatissimus Magister: *Hactenus quidem data mihi fuit potestas ut tecum agerem, ac tractarem de pace: nunc vero piissimi nostri Domini frater una cum exercitu venit mor trajectory, ac te in regionem tuam comitaturus, ubi inivicem de pace tractabit.*

6135. 627. xvii. Ind. xv. Post Cons. Heraclii Augusti XVI.

Et ab ipso die xxii. mensis Januarii, scribitur, Imperii Heraclii Constantini anno xv.

Hoc anno constructus est murus circa aedem Dominae nostrae Dei genitricis, extra locum Alam dictum.

Hoc ipso anno, mense Artemisio, secundum Romanos Maii xi. mortem obiit Bonus inclitae memoriae, Magistri dignitate cohonestatus, il-

*) xv. anno Heraclii imperii, excitatus est murus extra Blachernas, aedaeque sanctissimae Dei Genitricis, una cum sacra Arca, intra urbem inclusa est; erat enim antea extra moenia.

ἁγίου Ἰωάννου τοῦ προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ τὸ ἐπονομαζόμενον τῶν Στουδίου, πλησίον τῆς Χρυσῆς Πόρτας.

τηβ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. α'. ιη'. μετὰ ὑπ. Ἡρακλείου Ἀγούστου τὸ ιζ'.

5 Καὶ ἀπὸ κβ' καὶ αὐτῆς τοῦ Ἰανουαρίου μηνὸς γράφεται, P 398 τῆς βασιλείας Ἡρακλείου νέου Κωνσταντίνου ἔτος ιζ'.

Τῷ ιη' ἔτει τῆς βασιλείας Ἡρακλείου καὶ μετὰ ἀπαθείας ιζ' καὶ ιε' ἔτει τῆς βασιλείας Ἡρακλείου νέου Κωνσταντίνου τοῦ αὐτοῦ υἱοῦ, τῇ ιε' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Ἰνδικτιῶνος α', ἡμέτερα 10 πρώτη, αὐτῇ τῇ ἁγία Πεντηκοστῇ, ἀνεγνώσθησαν ἀποκρίσεις ἐπ' ἄμβωνος ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ, σταλεῖσαι ἐκ τῶν ἀνατολικῶν μερῶν ὑπὸ Ἡρακλείου τοῦ εὐσεβιστάτου ἡμῶν βασιλέως, δηλοῦσαι τὴν πᾶσιν Χοσδρόου καὶ τὴν ἀναγόρευσιν Σειροῖον V 317 τοῦ Περσῶν βασιλέως, αἵτινες ἔχουσιν οὕτως.

15 Ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ πᾶσα ἡ γῆ, δουλεύσατε τῷ κυρίῳ ἐν Β εὐφροσύνῃ, εἰσέλθατε ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει, καὶ γινῶτε ὅτι κύριος αὐτός ἐστιν ὁ Θεός. αὐτὸς ἐποίησεν ἡμᾶς καὶ οὐχ ἡμεῖς. ἡμεῖς δὲ λαὸς αὐτοῦ ἴσμεν καὶ πρόβατα νομῆς αὐτοῦ. εἰσέλθατε εἰς τὰς αὐλὰς αὐτοῦ ἐν ὕμνοις καὶ ἑξομολογεῖσθε αὐτῷ. αἰνεῖτε 20 τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ὅτι Χριστὸς κύριος, εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ, ἕως γενεῶν καὶ γενεῶν ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ. εὐφρανθήτωσαν

3. τηβ' Ὀλυμπιάς om. R. 7. ἔτει om. P. 9. μηνος V. 10. Πεντηκοστῇ] N V. 13. Χοσρόου P. 16. 18. εἰσέλθετε P. 17. ἐστὶ Θεός P.

liusque corpus in venerabili Monasterio Sancti Joannis Praecursoris et Baptistae, quod Studii appellatur, juxta portam Auream, depositum est.

CCCLII. Olympias.

628. xvii. Ind. i. Post Cons. Heraclii Augusti XVII.

Et ab ipso die xxii. mensis Januarii, scribitur, Imperii Novi Constantini anno xvi.

Anno imperii Heraclii xvii. post Consulatum xvii. et xvi. imperii Heraclii Novi Constantini filii ejus xvi. xv. Maii mensis die, feria i. ipso Pentecostes festo, lectae sunt ex Ambone in sanctissima Magna Ecclesia literae missae ex Oriente ab Heraclio piissimo Imperatore nostro, quae Chosroae casum, et inaugurationem Siroae Persarum Regis nuntiabant, hisce verbis conceptae.

„Exultate Deo omnis terra; servite Domino in laetitia, introite in conspectu ejus in exultatione, et scitote, quoniam Dominus ipse est Deus. Ipse fecit nos, et non ipsi nos. Nos populus ejus sumus, et oves pascuae ejus. Introite in tabernacula ejus in hymnis, et confitemini illi. Laudate nomen ejus, quoniam Christus Dominus, in saeculum misericordia ejus: usque in generationem et generationem veritas ejus. Laetentur coeli, et

οἱ οὐρανοὶ καὶ ἀγαλλιᾶσθω ἡ γῆ καὶ τερφοθήτω ἡ θάλασσα καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς. καὶ πάντες οἱ χριστιανοὶ αἰνοῦντες καὶ δοξολογοῦντες εὐχαριστήσωμεν τῷ μόνῳ Θεῷ, χαίροντες ἐπὶ τῷ ἀγίῳ αἰτοῦ ὀνόματι χαρὰν μεγάλην. ἔπεσεν γὰρ ὁ ὑπερήφανος καὶ Θεομάχος Χοσρόης. ἔπεσεν καὶ ἐπτωματίσθη εἰς τὰ καταχθόνια, 5 καὶ ἐξωλοθρεύθη ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτοῦ ὁ ὑπεραιρόμενος καὶ λαλήσας ἀδικίαν ἐν ὑπερηφανίᾳ καὶ ἐξουθενώσει κατὰ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ καὶ τῆς ἀχράντου μητρὸς αὐτοῦ τῆς εὐλογημένης δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀπώλετο ὁ ἀσεβὴς μετ' ἡχοῦς. ἐπέστρεψεν 10 ὁ πόνος αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. καὶ ἐπὶ τὴν κορυφὴν αὐτοῦ κατέβη ἡ ἀδικία αὐτοῦ. τῇ γὰρ κδ' τοῦ παρελθόντος φεβρουαρίου μηνὸς τῆς ἐνισταμένης πρώτης ἐπιμεμήσεως, τῆς ταραχῆς αὐτῷ γενομένης ὑπὸ Σειροῦ τοῦ πρωτοτόκου αὐτοῦ υἱοῦ, D καθὼς δι' ἑτέρας ἡμῶν κελύσειως ἐσημίναμεν ὑμῖν, καὶ πάντων 15 τῶν ἐκεῖσε Περσῶν ἀρχόντων τε καὶ στρατευμάτων μετὰ καὶ πατρὸς τοῦ στρατοῦ τοῦ ἀπὸ διαφόρων τόπων συναχθέντος ἀπὸ τοῦ καταράτου Χοσρόου συνδραμόντων τῷ μέρει Σειροῦ μετὰ καὶ Γουρδανάσπα τοῦ πρὶν ἐξάρχου τοῦ Περσικοῦ στρατοῦ, ἐκετήδευσεν ἐκεῖνος ὁ Θεομίσητος Χοσρόης φυγῇ χρῆσασθαι, καὶ συ- 20 σχεθεὶς δέσμιος ἐβλήθη ἐν τῷ νέῳ καστελλίῳ τῷ κτισθέντι παρ' αὐτοῦ ἐπὶ παραφυλακῇ τῶν παρ' αὐτοῦ συναχθέντων χρημάτων.

6. ἐκ τῆς γῆς P. 7. ὑπερηφανείᾳ PV. 18. Χοσρόου P et V a correctore.

exultet terra, et omnia quae in eis sunt. Et omnes Christiani laudantes et benedicentes gratias agamus soli Deo, gaudentes in nomine sancto ejus gaudium magnum. Cecidit enim superbus et perduellis Dei Chosroes. Cecidit, et praecipitatus est ad inferos, et deleta est de terra memoria ejus. Superbus ille et loquens iniquitatem in superbia et contemptu adversus Dominum nostrum Jesum Christum, verum Deum et intemeratam ejus matrem, benedictam Dominam nostram Dei Genitricem semperque Virginem Mariam. Periit impius cum sonitu. Conversus est labor ejus in caput ejus, et in verticem iniquitatis ejus descendit. Nam xxiv. Februarii praeteriti mensis, prima Indictione, seditione in eum mota ab ipsius filio primogenito Syroe, quemadmodum in alia jussione vobis exposuimus, Persarum omnibus proceribus ac universo exercitu. copiisque ex variis regionibus conductis, ab execrando Chosroe ad partes Siroae, cum Gurdanaspa Persici exercitus prius duce transeuntibus, idem Deo invisus Chosroes, dum fugam meditatur, captus vinctusque in novum castellum, ab ipsomet ad recondendas servandasque ab eo collectas pecunias extractum conjectus est.“

- Και τῆ κε' τοῦ αὐτοῦ φεβρουαρίου μηνὸς Σειρολου σι-
 φθέντος και ἀναγορευθέντος βουσιλέως Περσῶν, και τῆ κη' τοῦ P 399
 αὐτοῦ μηνός, μετὰ τὸ ποιῆσαι τὴν Θεομίστην Χοσρόην τὰς δ'
 ἡμέρας σιδηροδέσιμον ἐν πάσῃ ὁδύνῃ, ἀνείλε τὸν αὐτὸν ἀγνώ-
 5 μονα και Θεομάχον και ἐπερήφανον και βλάσφημον πικροτάτω,
 θανάτω, ἵνα γνῶ ὅτι Ἰησοῦς ὁ τεχθεὶς ἐκ Μαρίας, ὁ σταυρω-
 θεὶς ἐπὶ τῶν Ἰουδαίων, καθὼς αὐτὸς ἦν γράψας, εἰς ὃν ἐβλασ-
 φήμησε, Θεὸς παντοδύναμὸς ἐστίν, και ἀπέδωκεν αὐτῷ κατὰ
 τὰ παρ' ἡμῶν γραφέντα αὐτῷ. και ἐν τῷ μὲν βίῳ τούτῳ οὕτως
 10 ἀπώλετο ὁ Θεομάχος ἐκεῖνος. ἀπῆλθε δὲ τὴν ὁδὸν Ἰούδα τοῦ
 Ἰσκαριώτου τοῦ ἀκούσαντος ἀπὸ τοῦ παντοδυναμον ἡμῶν Θεοῦ
 ὅτι καλὸν ἦν τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ μὴ γεννηθῆναι, εἰς τὸ πῦρ τὸ B
 ἀκατάσβεστον τὸ ἠτοιμασμένον τῷ Σατανᾷ και τοῖς ἀξίοις αὐ-
 τοῦ ἀπῆλθεν.
- 15 Διὰ δὲ τῆς ἐτέρας ἡμῶν κελεύσεως τῆς γενομένης παρ'
 ἡμῶν πρὸς ὑμᾶς ἀπὸ τοῦ ἀπλήκτου ἡμῶν τοῦ πλησίον τοῦ Καν-
 ζάκων, τῆς περιεχοῦσης τὴν κίνησιν τὴν ἀπὸ τῆς ιζ' τοῦ ὀκτω- R 912
 βρίου μηνὸς μέχρι τῆς ιε' τοῦ μαρτίου μηνός, ἐσημάνυμεν τὸ
 πῶς ὁ Θεὸς και ἡ δόλοποινα ἡμῶν ἡ Θεοτόκος συνέπραξεν ἡμῖν τε
 20 και τοῖς φιλοχριστοῖς ἡμῶν ἐκστρατεΐμασιν ὑπὲρ ἔννοιαν ἀνθρω-
 πίνην και τὸ πῶς ἔφυγεν ἐνώπιον τῶν ὁ Θεομίστης και ἀνά-
 σκαφος Χοσρόης ἀπὸ τοῦ Δυσταγερχοσῶρ ἐπὶ Κτησιφῶντα και V 318
 πῶς ἀπώλοντο τὰ παλάτια αὐτοῦ μετὰ πολλῶν ἐπαρχιῶν τῆς C

2. ἀνηγορευθέντος P.

8. παντοδύνατός P.

18. τὸ om. P.

„xxv. autem ejusdem mensis Februarii, Syroes coronato et Rege Per-
 sarum inaugurato, ac xxviii. ejusdem mensis, cum Deo exosus Chosroes
 quartum jam diem in vinculis, omnibus excruciatu doloribus, exegisset,
 ingraturum illum et perduellem Dei, superbumque ac blasphemum Chos-
 roen acerbissimo mortis genere Syroes sustulit, uti sciret Jesum ex Ma-
 ria natum, et a Judaeis crucifixum, quemadmodum ipse scripserat, et
 quem convitiis incesserat, omnipotentem esse Deum, illique retribuere,
 prout a nobis ipsi rescriptum fuerat. Et ille quidem Dei perduellis in
 hac vita periiit. Abiit autem per viam Judae Iscariotae, qui ab omni-
 potente Deo nostro audierat, *Bonum erat homini illi si natus non fuisset.*
 Abiit in ignem non extinguendum, paratum Satanae et aequalibus ejus.“

„In alia autem a nobis data vobis jussione, ex castris nostris ad
 Canzaca, quae continebant acta a xvii. Octobris usque ad xv. Martii
 significavimus, quo pacto Deus, et Domina nostra Deipara, nobis, Chri-
 stoque dilectis copiis nostris succurrerit, et quomodo in ipso conspectu
 nostro Deo exosus et e tumulto refodiendus Chosroes a Dastagerchosare
 ad Ctesiphontem usque fugam capessierit, suaque Palatia amiserit cum

Περσικῆς πολιτείας, καὶ ὅτι διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἠδυνήθη Σειρόης ποιήσασθαι τὴν κίνησιν κατ' αὐτοῦ. μετὰ δὲ τὸ ποιῆσαι ἡμᾶς τὴν κέλευσιν ἐκείνην καὶ στείλαι αὐτὴν τῇ ἰε' τοῦ παρόντος μαρτίου μηνός, ἐν τῷ φροντίζειν τοῦ γνῶναι ἡμᾶς ἕνεκεν Χοσδρόου καὶ Σειροίου τὰ παρακολουθήσαντα καὶ πέμψαι ἡμᾶς ἐν 5 διαφόροις τόποις, καὶ ἕως τοῦ Σιαρσοῦρων καὶ ἕως τοῦ μικροῦ Ζάβα, τοῦ Καλχάς, τοῦ Ἰεσδέμ, ἐν ἀμφοτέραις ταῖς ὁδοῖς ἕκ τε τῶν εὐτυχεστάτων ἡμῶν ἐκστρατευμάτων καὶ ἐκ τῶν Σαρακησῶν τῶν ὄντων ὑπὸ τὴν φιλόχριστον ἡμῶν πολιτείαν, διὰ τό, ὡς εἴρηται, γνῶναι ἡμᾶς ἀκριβῶς τὰ ἐκείσε κινήθεντα, τῇ κδ' 10

D τοῦ αὐτοῦ μαρτίου μηνός ἤνεγκαν πρὸς ἡμᾶς εἰς τὸ ἀπληκτον ἡμῶν τὸ πλησίον τοῦ Κανζάκων οἱ τῆς σκούλας ἕνα Πέρσην καὶ ἕνα Ἀρμένιον, οἵτινες ἐπέδωκαν ἡμῖν ἐπαρμηστικὸν γεγόμενον πρὸς ἡμᾶς ἀπὸ τινος ἀδσηκρητῆς Περσῶν, ἔχοντος ὄνομα Χοσδάη, καὶ ἀξίωμα Ῥασνᾶν, περιέχον ὅτι Σειροίου ἀναγορευ- 15 θέντος βασιλέως Περσῶν ἀπέλυσεν αὐτὸν μετὰ καὶ ἄλλων ἄρχόντων πρὸς ἡμᾶς καὶ ὑπομνηστικῶ αὐτοῦ Σειροίου γενομένου πρὸς ἡμᾶς, καὶ ὅτι καταλαβὼν εἰς τὸ Ἄρμαν συνείδεν τοῦ ἀπολῦσαι πρὸς ἡμᾶς τοὺς προειρημένους δύο ἄνδρας ἐπὶ τῷ πεμφθῆναι τινὰς τοὺς ὀφειλοντας ἀβλαβεῖς διασωῖσαι αὐτὸν καὶ τοὺς μετ' 20 αὐτοῦ. ὡς δὲ ἐγνώσθη ἡμῖν διὰ τὸ θεωρησαί αὐτὸν πολλὰ σκη-

P 400 νόματα Περσῶν κατὰ τὴν ὁδὸν ἀναίρεθέντα ἀπὸ τοῦ εὐτυχεστά-

2. Σειροίης P sola. 4. ἕνεκα P. ib. Χοσρόου P, craso δ V.
7. Καλχάς P. 9. φιλοχρίστην P. 11. ἤνεγκεν P. ib. ἀπλε-
κτον V. 13. ἀπέδωκαν P. 14. ἀσηκρητῆς P. 15. Ἀξιωμα-
ρσνᾶν V, Ἀξιμαρᾶναν P. ib. ὅτι om. V.

Regni Persici Provinciis, ac denique hac ratione commovere adversus illum seditionem Siroes poterit. Post scriptam vero hanc nostram jussionem, eamque missam xv. die praesentis mensis Martii, dumque Chosroen inter et Siroem postmodum contigerint explorare satagimus, missis in varia loca, atque ad Siarsura, parvum Zabas, Chalcas et Jesdem, utraque vis, tum ex felicissimis castris nostris, tum ex Saracenis pio nostro imperio subjectis, ut quemadmodum praefati sumus, motus qui ibi sunt, certe resciremus, adduxerunt ad nos excubitores in castra ad Canzaca Persam unum, et alterum Armenium, a quibus porrecta nobis est Epistola a quodam Persarum Secretario cui nomen est Chosdae et Axiamaranan, ad nos scripta, qua missum se significabat a Siroe in Persarum Regem proclamato, cum alijs proceribus, et ipsius Sirois ad nos literis: cumque ad Arman pervenisset, visum sibi esse ut duos istos viros ad nos mitteret, quo vicissim seque ac socios tutos incolumesque deducerent, a nobis mitterentur. Ut autem illum sibi timere intelleximus, ex eo quod in itinere multa Persarum cadavera, eaque usque ad tria circū-

του ἡμῶν στρατοῦ ἀπὸ τοῦ Ναρθᾶν περὶ τὰ γ σκηνώματα, καὶ
 ὅτι ἐκ τούτου δειλιάσας ἐφοβήθη χωρὶς τῶν διασωστῶν καταλα-
 βεῖν πρὸς ἡμᾶς. καὶ τῆ κε' τοῦ αὐτοῦ μαρτίου μηνὸς ἀπελύσα-
 μεν πρὸς αὐτοὺς Ἕλληνας τὸν ἐνδοξότατον στρατηλάτην τὸν ἐπί-
 5 κλην Βαρσοκᾶ καὶ Θεόδοτον τὸν μεγαλοπρεπέστατον δρουγγά-
 ριον μετὰ νεωτέρων καὶ κ' ἵππων ἀδιστράτων σελλαρίων ὀφειλόν-
 των ἀπαντηθῆναι καὶ διασῶσαι αὐτοὺς πρὸς ἡμᾶς. μετ' αὐτῶν
 δὲ συνειδόμενοι πέμψαι καὶ Γουσδανάσπαν τὸν Ῥαζεὶ τὸν χιλίαρ- R 914
 10 χῆ ἐγένετο μετὰ τοῦ Σειροίου καὶ Χοσρόου. καὶ τῆ λ' τοῦ μαρ- B
 τίου μηνὸς ἐδεξάμεθα ἀπόκρισιν ἐν αὐτῷ τῷ ἀπλήκτῳ ἡμῶν τῷ
 πλησίον τοῦ Κανζάκων ἀπὸ Ἑλλᾶ καὶ Θεοδοτοῦ καὶ Γουσδανάσπα
 ὡς ὅτι μέγαν χειμῶνα εἶρον εἰς τὸ ὄρος τοῦ Ζᾶρα, καὶ ὅτι ἐξέ-
 λαβον ἐκ τῶν καστελλίων Πέρσας καὶ ἄλογα, καὶ οὕτω κόπτουσι
 15 τοὺς χιόνας, καὶ ὅτι ἐγνώσθη αὐτοῖς πλησιάζει ἐν τοῖς μέρεσιν
 ἐκείνοις τοὺς πρεσβυτάτους τοὺς πεμφθέντας ἀπὸ Σειροίου τοῦ βα-
 σιλέως, ἀλλ' ὅτι ἐκ τοῦ μέγαν χειμῶνα γενέσθαι οὐκ ἠδυνήθη-
 σαν ὑπερβῆναι τὸ ὄρος τοῦ Ζᾶρα, καὶ ἐκ τούτου ἔγνωμεν ἡμεῖς
 καὶ πάντες οἱ τῶν φιλοχριστῶν ἡμῶν ἐκστρατευμάτων ἐπὶ τὸ
 20 πλεόν ὅτι ἡ τοῦ Θεοῦ εὐμένεια καὶ ἀγαθότης ᾠδήγησεν ἡμᾶς καὶ C
 ὁδηγεῖ καὶ διασώζει. εἰ γὰρ συνέβη ἡμᾶς ὀλίγας ἡμέρας ἐμβραδυ-

1. στρατοῦ om. R, in m. post σύνταξτάτου supplens στρατοπέδου.
 12. τοῦ om. P. id. καὶ postremum om. R, uncis inclusit P.
 13. ἐξέβαλον V, ἐξέβαλλον P. 14. Πέρσας P. 21. ἐνβραδυ-
 ναι PV.

ter millia, a felicissimis copiis nostris interfectorum versus Narban vide-
 ret, absque conductoribus nos convenire vereretur: xxv. ejusdem Martii
 mensis ad illos misimus gloriosissimum Magistrum militum Eliam, cogno-
 mento Barsoca, et Magnificentissimum Theodorum Drungarium, cum de-
 lecta juventute, ac xx. equis dextrariis sella iustructis, qui illis occurre-
 rent, eosque ad nos deducerent. Placuit etiam his adjungere Gusdana-
 span Rusei filium, Persicarum copiarum Tribunum, qui ad nos venerat,
 cum inter Siroen et Chosroen tumultus primum exarsit, xxx. porro Mar-
 tii mensis dum in ipsis nostris castris juxta Canzaca versaremur ab Elia,
 Theodoro et Gusdanaspa responsum accepimus, quo nobis significabant
 se in altissimas nives in monte Zara incidisse, missumque sibi ex castel-
 lis Persam, cum animalibus seu equis, sicque nives discidisse: legatos
 vero a Siroe Rege missos, hisce proximis esse ubi tūm degebant parti-
 bus se accepisse, sed propter immodicas nives, montem Zaram superare
 non potuisse. Unde maxime percepimus, nos una cum Christi-amanibus
 copiis nostris, Dei clementiam et bonitatem omnino deducere tutosque ac
 incolumes servare. Etenim si vel paucos dies cunctati ad montem Za-

ναι ἐπὶ τὰ μέρη τοῦ Ζάρα, καὶ εἰθ' αὐτῷ γενέσθαι τὸν χειμῶνα,
 δαπανῶν τοσοῦτων μὴ εὐρισκομένων ἐν τοῖς τόποις ἐκεῖνοις, εἰς
 μεγάλην βλάβην εἶχεν ἔλθειν τὰ εὐτυχέστατα ἡμῶν ἐκστρατεύ-
 ματα. ἔξοτε γὰρ ἐκινήσαμεν ἐκ τοῦ Σιαρσοῦρων, τουτέστιν
 ἀπὸ τῆς κθ' τοῦ φεβρουαρίου μηνός, μέχρι τῆς λ' τοῦ μαρτίου 5
 μηνός οἱκ ἐνέδιωκεν χιονίζειν. ἀλλὰ διὰ τοῦ Θεοῦ ἔλθόντες ἐπὶ
 V 819 τὰ μέρη τοῦ Κανζάκων ἤραμεν δαπάνας πολλὰς καὶ ἀνθρώπων
 D καὶ ἀλόγων, καὶ ἐν αὐτῇ τῇ πόλει τοῦ Κανζάκων ἐμειναμεν, τε-
 λεία οὔση καὶ ἐχούση περὶ τοὺς τριςχιλλοὺς οἴκους, καὶ ἐν τοῖς πέ-
 ρεξ χωρίοις, ὥστε δυνηθῆναι ἡμᾶς τσσαύτας ἡμέρας ἐν ἐνὶ τόπῳ 10
 ἐπιποιήσαι· καὶ ἐκελεύσαμεν τοῖς τῶν φιλοχρηάτων ἡμῶν ἐκστρα-
 τευμάτων ἵνα τὰ ἄλογα αὐτῶν εἰς τοὺς οἴκους τῆς πόλεως βά-
 λωσι διὰ τὸν γενόμενον χειμῶνα καὶ ἵνα πρὸς ἕνα ἕκαστον εἰς ἑκα-
 . στος αὐτῶν ἔχη εἰς τὸ ἀπληκτον ἡμῶν· πλησίον γὰρ αὐτῆς τῆς
 πόλεως ἐστὶν τὸ φασάτον ἡμῶν· ὃ γὰρ βαρισμάνας τῆς πόλεως 15
 τοῦ Κανζάκων καὶ πάντες οἱ κτήτορες αὐτῆς, ἦνκα ἔμαθαν ὑπερ-
 βῆναι ἡμᾶς εἰς τὸ ὄρος καὶ Ζάρα, ὑνεχώρησαν καὶ εἰς ὄρεινους
 P 401 τόπους ἀπῆλθαν εἰς ὀχυρώτερα καστέλλια. ἦνκα δὲ ἐδεξάμεθα
 τοὺς δύο ἀνθρώπους τοὺς πεμφθέντας ἀπὸ Σειροῦ τοῦ βασι-
 λέως Περσῶν, τὸν ἕνα ἐξ αὐτῶν, τουτέστιν τὸν Πέρσην, ἀπε- 20
 R 916 λύσαμεν μετὰ καὶ ἑτέρων ἀνθρώπων πρὸς τὸν βαρυσμανὴν τοῦ
 Κανζάκων, ἀπὸ μ' μιλίων ὄντα καὶ εἰς καστέλλιν ὀχυρόν, καὶ

4. ἔξω τε V, ἔξωθεν P.

13. ἑκαστον P.

14. ἔχη] ἔχει VR,

ἐκεῖ P. ib. τῇ P.

15. βαρισμάνας R.

16. ἔμαθον P.

18. ἀπῆλθον P.

21. βαρυσμανῆν P.

22. καστέλλον P, καστέ-

λων R.

ram fuisset, ac deinde ejusmodi nixes immodicæ decidissent, tanta in
 illis locis annonæ copia deficiente, in magnas prorsus difficultates inci-
 dissest noster exercitus. Ex quo enim ex Siarsuris castra movimus, sci-
 licet a xxiv. Februarii mensis, usque ad xxx. Martii mensis, pingere non
 desit. Verum, Deo juvante, cum in Canzacorum regionem venissemus,
 magnam com meatus copiam invenimus, tum hominum, tum equorum: sed
 et in ipsa Canzacorum urbe mansimus, sat ampla, quæque domos ter
 mille complectitur, tum etiam in vicinis locis, ita ut complures dies uno
 in loco morari nobis licuerit, præcepimusque copiis nostris Christi-aman-
 tibus, ut equos suos in urbis aedes propter nives ingruentes deducerent,
 ita ut ex millibus singuli equum unicum in castris servarent: proximo
 enim hanc urbem ea sunt. Barismanas enim urbis Canzacorum, civisque
 illius omnes, ut montem Zaram nos superasse intellexer, recesserunt, ac
 in montes et in munitiora castella confugerunt. Ut vero duos illos viros
 a Siroe Persarum Rege missos recepimus, alterum ex iis, Persam scilicet,
 una cum aliis ad Barismanem Canzacorum, qui a xl. millibus ab-
 erat, et in munitum castellum se recluserat, misimus, datis ad illum lite-

ἐποιήσαμεν πρὸς αὐτὸν ὑπομνηστικὸν ἵνα κἄν ἕ ἄλογα λόγῳ τῶν
 πρεσβευτῶν εὐτρεπίσῃ, εἰς τὸ ἐν συντόμῳ καὶ ἀνεμποδίστως ἀπελ-
 θεῖν αὐτοὺς πρὸς Σευρόην βασιλέα Περσῶν. καὶ δεξάμενος τοὺς
 πεμφθέντας παρ' ἡμῶν ὁ βαρισμαναῦς καὶ τὸ τοιοῦτον ἡμῶν
 ὁ ὑπομνηστικόν, ἐπὶ πολλὰς ὥρας εὐφήμησαν καὶ ἡμᾶς καὶ Σευ-
 ρόην βασιλέα Περσῶν καὶ αὐτὸς καὶ πάντες οἱ εὐρεθέντες ἐκείσε. **B**
 ἐπληροφορήθησαν γὰρ ἐκ τοῦ πεμφθέντος Πέρσου ἀπὸ τοῦ
 πρεσβευτοῦ ὅτι ὁ Θεομάχος Χοσρόης ἀπώλετο καὶ ὅτι βασιλεὺς
 Περσῶν Σευρόης ἐγένετο, καὶ ἀντέγραψεν ἡμῖν ὁ αὐτὸς βαρισμα-
 10 νᾶς ὅτι πρὸς τὰ παρ' ἡμῶν ἐγκελευσθέντα αὐτῷ τὰ ἄλογα τῶν
 πρεσβευτῶν ἐνευτρεπῆ ποιεῖ, καὶ ἡνίκα δέξεται δευτέραν ἡμῶν
 κέλυσιν περιέχουσαν καταλαβεῖν τοὺς πρεσβευτάς, πρὸς ἡμᾶς
 αὐτὸς δι' ἑαυτοῦ ὁ βαρισμαναῦς ἔρχεται φέρων τὰ τοιαῦτα ἄλογα,
 ὀφειλῶν πᾶσαν ὑπουργίαν καὶ δουλείαν ἐκτελέσαι. ἐπιποιησάντων
 15 δὲ ἡμῶν ἐν αὐτῷ τῷ ἀπλήκτῳ τῷ πλησίον τοῦ Κανζάκων ἕως **C**
 τῆς τρίτης τοῦ ἀπριλλίου μηνός, ἐπεκατέλαβεν Φαιᾶκ ὁ ἀσση-
 κρητῆς ὁ καὶ Ρασνᾶν περὶ ὥραν δευτέραν, κυριακῆς οἴσης. καὶ
 αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἐδεξάμεθα αὐτόν, καὶ ἐπέδωκεν ἡμῖν ὑπομνηστι-
 κὸν Καβάτου τοῦ καὶ Σευρολου τοῦ ἡμερωτάτου βασιλέως Περ-
 20 σῶν, περιέχοντα τὴν ἀναγόρευσιν αὐτοῦ καὶ ὅτι θέλει μεθ'
 ἡμῶν καὶ μετὰ ἐκάστου ἀνθρώπου εἰρήνην ἔχειν. συνείδαμεν οὖν
 τὸ ἴσον τοῦ ὑπομνηστικοῦ Καβάτου τοῦ καὶ Σευρολου τοῦ ἡμερω-

1. ζ' P. 3. Σευροίην P sola. 16. ἀσσηκρητῆς P. 17. Ρασνᾶ P.
 18. ἀπέδωκεν P. 19. καὶ om. P. 22. τοῦ secundum om. P.

ris, quibus mandabatur, uti equos vii. pro legatis pararet, quo expedite ac sine ullo impedimento ad Siroen Regem possent proficisci. Barismanas vero, acceptis ab Imperatore missis legatis, nostrisque sacris literis, et qui tum cum illo aderant, nos et Siroen Persarum Regem, per multas horas, faustis acclamationibus laudibusque prosecuti sunt. A legato quippe illo Persa, perduellem Dei Chosroen perisse, Regemque Siroen proclamatum certiores erant facti. Rescripsit deinde nobis idem Barismanas, equos se, sicut a nobis mandatum fuerat, instruxisse, et cum alteram nostram jussionem acceperit, qua legatorum adventus sibi significaretur, se quamprimum ad nos accessurum, equisque confestim adductis, officia sua servitiisque omnia praestiturum. Cum igitur in iisdem ad Canzaca positis castris essemus morati usque ad iii. mensis Aprilis diem, qui in Dominicam incidit, advenit Phaiacus Regi A Secretis, qui et Rharna vocabatur, circa horam secundam, eundemque hac ipsa hora excepimus, literis a Cabata Siroe clementissimo Persarum Rege, quae ejus inaugurationem continebant, quibusque nobiscum, et cum quovis hominum, pacem habere velle significabat, ab illo acceptis. Visum ergo nobis est clementissimi Cabatae Sirois literarum exemplar huic nostrae ad vos jussioni

τάτου ἵποτάξει τῇ παρούσῃ ἡμῶν κειλεύσει, εἰδ' οὕτω δὲ καὶ τὸ
 παρ' ἡμῶν ἀντιγραφὴν αὐτῷ ὑποσάξει. Ἔως δὲ τῆς ἐβδόμης τοῦ
 D ἀπριλίου μηνὸς ἐν αὐτῷ τῷ ἀπλήκτῳ ἡμῶν ἐποιήσαμεν τῷ κλη-
 σίῳ τοῦ Κανζάκων, τουτέστιν τὰς κζ' ἡμέρας, καὶ τῇ ὀγδῷ
 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἀπελύσαμεν τὸν αὐτὸν Φαιάκ τὸν ἀσηκῆτις 5
 κόν καὶ Ρασῶν, κατὰ τὸ ἐνδεχόμενον θεραπεύσαντες αὐτὸν καὶ
 πάντας τοὺς μετ' αὐτοῦ, ἐπειδὴ ἔσχεν μετ' αὐτοῦ καὶ πρόσωπα
 εὐνυπόληπτα, καὶ ἀπελύσαμεν μετ' αὐτοῦ Εὐστάθιον τὸν μεγαλο-
 πρεπέστατον ταβουλάριον. καὶ οὕτω θαρροῦμεν εἰς τὸν κύριον
 R 918 ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν ἀγαθὸν καὶ παντοδύναμον Θεὸν καὶ 10
 εἰς τὴν δέσποιαν ἡμῶν τὴν Θεοτόκον, ὅτι πάντα τὰ καθ' ἡμᾶς
 πρὸς τὴν ἀγαθότητα αὐτῶν ἔχουσι διοικῆσαι.

V 320 Καὶ ἡμεῖς δὲ τῇ η' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἐκινήσαμεν σὺν Θεῷ
 P 402 ἐκ τοῦ ἀπλήκτου ἡμῶν, ὀφειλοντες τῇ ὁδῷ ἡμῶν χρήσασθαι τῇ
 ἐπὶ Ἀρμενίαν. ἀλλὰ καλῶς ποιεῖτε ἀδιαλείπτως καὶ ἐκτενέστερον 15
 εὐχόμενοι ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα ὁ Θεὸς ἀξιώσῃ ἡμᾶς, ὡς ἐπιθυμοῦ-
 μεν, ιδέσθαι ἑμῶς.

6. Ρασῶν P. 13. ἡμᾶς P. id. κ' R. 15. ἀδιαλήπτως PV.
 16. ἀξιώσει PV.

subjungere, ut et quid ad illas deinde rescripserimus. A septimo igitur mensis Aprilis die, in iisdem nostris ad Canzaca castris xxvii. dies exegimus: ac ejusdem mensis octavo, ipsum Pleacum A Secretis, Rharnan appellatum, honorifice quantum licuit acceptum, ut et qui cum illo erant, dimisimus; habebat enim secum promiscuum famulitium. Cum illo vero misimus magnificentissimum Tabularium Eustathium. Atque ita confidimus Dominum nostrum Jesum Christum bonum et omnipotentem Deum, et Dominam nostram Dei Genitricem res omnes nostras secundum eorum clementiam curaturos.“

„Nos porro ejusdem mensis die viii. Deo auspice, castra movimus, in Armeniam iter facturi. Vos autem bene valetate, continuasque ac indefessas orationes ad Deum fundite, quo, sicut peroptamus, vos primum revisere nobis largiatur.“

Ἴσον ὑπομνηστικοῦ γενομένου ἀπὸ Καβάτου τοῦ καὶ
Σειριοῦ τοῦ ἡμερωτάτου βασιλέως Περσῶν πρὸς
Ἡράκλειον τὸν εὐσεβέστατον καὶ θεοφύλακτον
ἡμῶν βασιλέα.

5 Παρὰ Καβάτου Σαδασαδασάχ Ἡρακλείῳ τῷ ἡμερωτάτῳ βασιλεῖ Β
Ῥωμαίων τῷ ἡμετέρῳ ἀδελφῷ πλείστην χαρὰν ἀπονέμομεν.

Τῷ ἡμερωτάτῳ βασιλεῖ Ῥωμαίων καὶ ἀδελφῷ ἡμῶν.

Ἡμεῖς διὰ τῆς προστασίας τοῦ Θεοῦ καλοποδίνως τῷ με-
γάλῳ διαδήματι ἐκοσμήθημεν καὶ τοῦ θρόνου τῶν πατέρων καὶ
10 γονέων ἡμῶν ἐπελαβόμεθα. διὰ γοῦν τὸ οὕτως εὐεργετικῶς ἀξιο-
θῆναι ἡμᾶς ὑπὸ τοῦ Θεοῦ τοῦ ἐπιλαβέσθαι τοῦ τοιοῦτου θρόνου C
καὶ τῆς δεσποτείας συνείδαμεν, εἴ τί ἐστι πρὸς ὠφέλειαν καὶ
θεραπείαν τῆς ἀνθρωπότητος, διαπράξασθαι πρὸς τὸ ἡμῖν ἐνδε-
χόμενον, καὶ ὡς ἔπρεπεν, εὐεργετικῶς ἐκελεύσαμεν γενέσθαι. ἐπὶ
15 ὁ Θεὸς ἀφείρωσεν ἡμᾶς εἰς τοιοῦτον μέγαν θρόνον καὶ δεσπο-
τείαν, πρόθεσιν ἔχομεν τοῦ ἀπολιῦσαι ἕκαστον καὶ οἰονδήποτε
ἀνθρωπον κατεχόμενον ἐν φρουρᾷ. καὶ λοιπόν, εἴ τί ἐστι πρὸς
ὠφέλειαν καὶ θεραπείαν τῆς ἀνθρωπότητος καὶ τῆς πολιτείας
ταύτης καὶ ἐνδεχόμενον ἦν κελευσθῆναι παρ' ἡμῶν, ἐκελεύσα-

10. διὰ γοῦν] διισοῦν PV. 15. ὁ om. P.

E X E M P L A R

commonitorii a Cabata, qui et Siroes dictus est, clementissimo Rege
Persarum, missi ad Heraclium piissimum et a Deo servatum
nostrum Imperatorem.

*A Cabata Sadasadasac, Heraclio clementissimo et a Deo servato Imperatori
Romanorum, Fratri nostro, plurimam gratiam impertimur.*

Clementissimo Imperatori Romanorum, et Fratri nostro.

„Nos Dei providentia absque ullo labore insigni diademate donati,
patrum ac majorum nostrorum solium sumus consecuti. At cum tam be-
nefice ab ipso Deo nos dignatos agnoscamus, ut illustrem adeo thronum
exceperimus ac dominationem, si quid esset quod humani generis utili-
tati ac solatio conducere, quantum in nobis fuit, et prout decuit, id
continuo fieri liberaliter beneficeque imperavimus. Quandoquidem igitur
ad summam hanc dignitatem et imperium nos Deus evexit, id protinus
in animo statutum fuit, ut quotquot homines detinebantur in vinculis di-
mitterentur. Sed et si quid erat quod humanae conditionis ac hujusce
vitae utilitati ac commodo fructum afferret, nobisque statuere liceret, id

μεν, και ἐγένετο. και τοιαύτην πρόθεσιν ἔχομεν, ἵνα μεθ' **D**
 ἡμῶν τοῦ βασιλέως τῶν Ῥωμαίων και ἀδελφοῦ ἡμῶν και τῆς
 Ῥωμαϊκῆς πολιτείας και τῶν λοιπῶν ἐθνῶν και ἑτέρων βασιλί-
 σκων τῶν κύκλῳ ὄντων τῆς ἡμετέρας πολιτείας ἐν εἰρήνῃ και
 ἀγάπῃ διάγωμεν. διὰ δὲ τὸ χαροποιηθῆναι τὴν ἀδελφότητα ἡμῶν
 τοῦ βασιλέως τῶν Ῥωμαίων τοῦ ἐπιλαβέσθαι ἡμᾶς τοῦ αὐτοῦ
 θρόνου,
 πρωτοτύπως μὲν π
 ραν ἀδελφότητα και
 μετέραν παραγενέσθαι ἀδελ **10**
 ἄδσηκρητις τὸν και Ῥασσῶν· σ
 ὑπάρχοντα· ἀλλ' ἡ ἀδελφότης
 θεσει· και ἀγάπην ἡμῶν και φιλίαν
 ἔχομεν πρὸς τὴν ἀδελφότητα ἡμῶν
 πρὸς αὐτὴν ἀλλὰ και πρὸς τ. . . . **15**
 ἀλλὰ διὰ τὴν ἀγάπην ἡμῶν
 μεῖς τοὺς ἀνθρώπους τοὺς κρατήσ
 πολιτείας ταύτης παρὰ τοῦ
 ἀδελφότητος ἡμῶν ἀπολυθ
 δὲ κελεύσατε τοῦ παντοῦ **20**
 νέσθαι εἰς τὴν ἡμετέραν ἀπὸ
 τελαν· και περὶ τόπου
 θαι εἰρήνῃ και
 οἶαν αἰτησιν ἔχετε
 ἡμᾶς και δι' αὐτ **25**

7. ἑλλειπὲς ἦν τὸ τέλος ὑπὸ τῆς ἀρχαιότητος subscribit P, quibus
 adduntur in codice haec, ab Radero omitta: Ἐκὸ Ἀνδρέου Λαρμα-
 ρίου τοῦ Ἐπιδανουίου υἱοῦ Γεωργίου εἰληφῆς τέγμα σὺν θεῷ ἐν
 τῷ ἔτει αφογ. Ιουλ. α'. ἐν Λαριδα τῆς Καταλωνίας. Vide Hardtii
 catal. Bibl. Bavar. vol. V. p. 416. 8. πρωτοτύπως et caetera us-
 que ad finem accesserunt ex V. 10. Supplendum ἀδελφότητα
 Φαιὰκ τόν. 14. ἡμῶν V.

fieri non modo praecepimus, sed et confectum est. Quinetiam nobis de-
 liberatam est ac constitutum, uti vobiscum, Romanorum Imperator, Fra-
 ter noster, cumque Romana Republica, caeterisque populis, ac aliis Re-
 gulis, qui circa imperium nostrum undique habitant, pacem et amicitiam
 deinceps colamus. Quod autem Fraternitas vestra, Romanorum Impera-
 tor, affectam se gaudio dixit, quod nos eundem Thronum obtinueri-
 mus,

Caetera prae vetustate desiderantur in Cod. MS.

. Ῥωμαίων· πλειστην
 και σημαίνομεν ὡς ὅτι τὸ
 φθὲν ἡμῖν παρὰ τῆς ὑμε-
 διὰ Φαιάκ χ δαηχ τοῦ ἄδση-
 5 κρητις τοῦ και Ῥασνὰν ἐδεξάμεθα, και ἐγνωκότες
 τοῦ Θεοῦ ἐπ' εὐτυχία τῷ βασιλικῷ δια
 θέντες εἰς τὸν θρόνον τῶν γονέων
 προγόνων ἐκαθίστατε· πολλῶ πλέον
 ν και παρακαλοῦμεν τὸν Θεὸν
 10. υς χρόνους ἐν εὐπραγία και ἐν εὐ-
 ω· και εἰρήνῃ μεγάλη ἀξιώσει ὑμᾶς
 τοῦ θρόνου τῶν γονέων σου και
 ὃ δὲ ἐδηλώσατε ἡμῖν διὰ τοῦ ὑπο
 ὅτι ἦνίκα εἰς τὸν τοιοῦτον θρόνον
 15. τὴν δεσποτείαν ὑμῶν ἀπελάβετε
 αὶ τοὺς ἀπὸ διαφόρων
 οὐ μὴν ἀλλὰ και τὰ
 γεσίαν τῶν ἀνθρώπων· ἐ
 ρόθειν τὴν
 20. ὑπὸ τοῦ
 ἀμφοτέροι

2. Restituenda haec collata p. 735. 6. *ib.* σημαίνομεν V. 8. φθὲν] Supplendum τὸ ὑπομνηστικὸν τὸ πεμφθὲν et mox ὑμετέρας ἀδελφότητος. Ad δαη videndum an pertineat Χοσδάη p. 730. 14. 5. τοῦ] τον V. *ib.* και Ῥασνὰν] In apographo *van*, cui ab initio desunt sex instar litterarum. 6. δια] Supplendum διαδήματι. 7. θέντες] Supplendum κοσμηθέντες. 10. εὐπραγία V. 11. ἀξιώσει] Scribendum ἀξιώση. Praecesserat enim *ἴνα*. 13. ὃ V. Tum supplendum ὑπομνηστικοῦ. 15. ἀπολαύετε V. Initio versus legendum ἐκαθίστατε και τὴν. 18. Legendum εὐεργεσίαν, et mox κρόθειν.

C O R R I G E N D A.

- P. 40. 19. 20. Scribe ἀποδοθῆ ὅμως — ἀσεβειν. “
P. 45. 5. Scribe Πέμπτη — γενεᾷ. 16. in annot. pro V scribe R.
P. 48. 11. in annot. scribe 10.
P. 56. 8. in annot. scribe PV.
P. 57. 2. in annot. scribe Σαμαραῖοι. Idque recipiendum.
P. 58. 17. in annot. verba postrema tria tolle.
P. 61. 13. Scribe Σινά. 18. Κηφισός. 21. Εἶρημος cum annotatione: Εἶρημος R.
P. 63. 1. Dele comma post κοίλης. 2. Scribe Ἐμισα, ut scripsi p. 520. 5.
P. 80. 15. in margine adde V 37, et 11. R ante 104.
P. 94. 11. ἀντροῖ “
P. 115. 18. Immo ἀναστρεφομένον.
P. 163. 20. Malim χοῖμα.
P. 179. 11. Expungenda Raderi annotatio.
P. 212. 8. ἀπὸ ἐσπέραν] Confer annot. ad p. 713. 6.
P. 223. 11. in annot. scribe Βενιαμῆν.
P. 225. 18. Scribe συν-ἀγεσθαι.
P. 250. 22. τίσσαρις] Alia huius formae scriptura est apud Theophanem p. 158. C, χιλιάδες τεσσαρείς.
P. 267. 10. Ξενοφάνης Κολοφώνος] Generis loquendi, quod notavimus etiam p. 343. 13., duo alia exempla sunt inscriptiones epistolae apud Montefalconium Biblioth. Coisl. p. 455. τῷ θεῷ σου τῷ Κρήτης, et libelli apud Allatium Graeciae Orthodox. vol. II. p. 959. Μανουὴλ ὁ τοῦ Κρήτης ἀνεπίος: ubi non erat quod Κρητι et Κρητός reponeret doctissimus Titzius in commentatione de Moschopulo p. 6. 7.
P. 269. in annot. pro *ibid.* scribe 3.
P. 286. 17. in annot. scribe P sola.
P. 342. 9. in annot. dele sola.
P. 349. 6. φκζ] φκζ Maius ad Eusebium p. 360.
P. 354. 10. in annot. scribe P sola.
P. 359. 8. in annot. scribe P sola.
P. 366. 7. Scribe κατηριπωμένην, ut monitum ad p. 523. 16.
P. 367. 19. καταγνούς αὐτῆς μοιχείας] Codicis scripturam μοιχείας iam in ed. Scaligeri p. 200. mutatam in μοιχείαν video. Sed recte se habet genitivus. Sozomenus Hist. Eccles. I. 1. Ἰνα δὲ μὴ τις ὀργολογῶν ὄντων καταψηφίσηται ψεύδους τῆς πραγματείας. *ibid.* 5. ψεύδους κατηγορεῖν τῶν πλασαμένων. II. 22. συνοφαντίας κατέγνω τῶν κατηγόρων. Euagrius VI. quasi extremo, μηδεις ἡμᾶς γοαρφετω μέμφεως.
P. 368. 6. Scribe εἰλούλ. 13. μαλον. 18. δ' ατος.
P. 371. 20. θελειφ] Sic est apud Syncellum p. 12. 11. ed. Bonn.
P. 372. 10. Scribe σκηνοπηγίων.
P. 390. 10. Scribe κτίστης.
P. 400. 16. 471. 14. Scribe Κλοπαῆς.
P. 401. 13. in margine scribe 214.
P. 476. 1. in annot. scribe 2.
P. 489. 13. Scribe Πανωνίας.
P. 544. 20. Scribe πολλά,
P. 557. 14. in annot. pro IX. scribe XI.
P. 560. 16. Scribe Βιργιτινών.
P. 570. 14. Scribe καλάνδαις.
P. 651. in annot. scribe 20. 22.
P. 695. in annot. v. 6. ante εἶτα pone punctum.